

Giới thiệu Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân

Trần Lương chạm vào quan tài gỗ, trọng sinh vào thai nhi, có được ký ức của 2 cao thủ trận pháp và võ đạo.

Hắn tự thành lập môn phái của mình, tự đào tạo chúng đệ tử từ con số không trở thành một đại thế lực.

Hắn kinh doanh để cho kẻ khác phải bội phục đến xin đầu nhập thế lực.

Hắn thích hồ người. Hồ cá nhân không bỏ, hắn đi hồ cá tông môn.

Hắn cùng 2 sủng thú, chiến đến cừu thiên thập địa, gặp thần giết thần, gặp phật giết phật.

Vì mục đích hắn không kẻ thù đoạn. Hắn tàn sát cả thành, không kẻ già trẻ, máu chảy thành sông, thay chất thành đồng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 1: Trọng sinh

1 tháng nay, Trần Lương không có ngày nào ngủ ngon. Bị 2 trưởng lão Huyền cấp của Quỷ Địa Phái đuổi giết, Trần Lương đã phải dùng hết vốn liếng để chạy trốn. Sư huynh hắn, gia chủ Trần gia đắc tội với Quỷ Địa phái dẫn đến diệt tộc. Cả trăm người của Trần gia chỉ còn lại mình hắn sống sót vì sư huynh hắn liều chết mở đường máu để hắn sống mà báo thù.

Hiện tại, hắn vô tình chui vào 1 hang động bí mật, bên ngoài có trận pháp ảo ảnh che lấp nên không ai biết. Phía trước tối đen, Trần Lương tạo cầu lửa rồi tiến dần vào bên trong. Càng đi, hắn càng cảm thấy kinh hãi vì la liệt xác chết. Tất cả đều là bị lôi điện giạt chết.

Càng giạt mình là hắn nhìn thấy thanh Lang ma đao và Thiện kiếm của 2 vị Địa cấp cảnh giới Huyết Lang và Vũ Môn. Ngoài ra hắn là còn nhiều bảo khí và cao thủ khác nằm chết tại đây. Trần Lương không nhặt bảo khí nào vì toàn bộ đã bị điện giạt chỉ còn là sắt vụn

Hang động này hắn là của một vị cao thủ trận pháp. Trần Lương ngáp ngừng không dám tiến lên. Nhưng ra ngoài thì chắc chắn chết, vào trong biết đâu gặp được cơ duyên. Liều ăn nhiều!

Vượt qua đồng xác chết, Trần Lương nhìn thấy 1 chiếc quan tài. Hắn dò từng bước lại gần.

- May mà ta đến sau, những người trước đã kích hoạt hết trận pháp rồi. Thật là đúng người, đúng thời điểm - Trần Lương mừng thầm

Đến gần quan tài, hắn quan sát thật kỹ, không cảm nhận được bất kỳ điều gì, chỉ là 1 chiếc quan tài gỗ mười phần bình thường. Nhưng chắc chắn bên trong phải là những trọng bảo thì mới được che giấu và bảo vệ kỹ càng như vậy

Nhưng vừa sờ vào quan tài, hắn liền mất đi tri giác, thân thể gục xuống, mất đi sinh cơ.

- Tiểu tử, ngươi hẳn là có thiên mệnh tại thân, gặp được cơ duyên lớn nhất đời này - Trần Lương tỉnh dậy bởi câu cảm thán bên tai.

- Tiền bối là ai? Ta đang ở đâu? - Trần Lương ngơ ngác nhìn xung quanh tối đen như mực, chỉ thấy 1 thân ảnh lơ lửng trước mặt

- Ta là trận pháp sư cấp 9, thiên trận sư. Linh hồn ngươi đang ở trong quan tài. Chiếc quan tài này ta đã phải bỏ vốn lớn để nhờ 1 thiên khí sư thiết kế, sau đó dốc hết tài sản để khắc trận pháp lên trên nó, mục đích là để trọng sinh, sống thêm 1 đời

- Thiên trận sư! Trọng sinh!

- Đúng vậy. Thiên sư cũng chỉ sống được 1 vạn năm. Ta muốn tìm kiếm cơ hội thành thần, thọ cùng thiên địa. Thật đáng tiếc, khi ta tưởng chiếc quan tài này đã hoàn thiện nên đặt mình nằm vào trong. Nhưng hóa ra nó còn cần 1 linh hồn cấp 12 làm vật dẫn vì vậy linh hồn ta đã bị nó kéo ra và giam giữ đến bây giờ, cũng không biết là bên ngoài đã trải qua bao lâu.

- Vậy bây giờ linh hồn vẫn bối sẽ nhập vào 1 thân thể khác bất kỳ phải không?

- Ngươi sẽ có 3 đại cơ duyên. Một là trọng sinh vào 1 thai nhi thời kỳ đầu. Tức là không phải đoạt xác, mà là linh hồn được gieo vào phôi thai mới hình thành trong vòng 2 tháng, khi nó còn chưa có ý thức. Hai là nhận được tất cả truyền thừa về trận pháp cùng ký ức của ta. Ba là nhận được ký ức của một Thiên võ sư luyện Âm công pháp.

- Tại sao ngài trao cho ta 3 lợi ích này? Ký ức của Thiên võ sư luyện Âm công pháp là ở đâu ra?

- Cơ duyên thứ 1 là để giúp linh hồn ta được siêu thoát. Nếu không ta sẽ bị giam ở đây cho đến khi thời gian làm quan tài hỏng. Cơ duyên 2 và 3 là quà tặng cho người hữu duyên, không cho sẽ lãng phí mất trí thức trận pháp cả đời của ta. Và ta cũng muốn nhờ ngươi chiêu cổ cho môn phái của ta, Trương Nhược Phái, cũng không biết nó còn tồn tại không.

Còn ký ức thiên võ sư là của đại ác ma Cung Thừa Hy. Lúc bấy giờ tam đại môn phái liên kết hạ sát hắn do mối nguy hiểm hắn mang lại. Võ kỹ Âm công pháp của hắn có thể hấp thu công pháp của người khác. Tuy hắn không thể rèn luyện công pháp của người khác nhưng hắn có thể hấp thu công pháp mạnh hơn thay thế công pháp cũ. Vì vậy hắn là kẻ địch chung của các Thiên sư. Trong 1 lần truy sát, hắn đang bị thương nặng lọt vào trận pháp của ta, bị luyện hóa và giữ lại ký ức. Vì khi trọng sinh có thể sử dụng âm công pháp, ta đã thêm hắc liên vạn năm vào trận pháp. Linh hồn tái sinh của ngươi sẽ có nồng độ hắc ám cực cao và chất lượng tuyệt đỉnh

Ta định sau khi chuyển thể trọng sinh sẽ tu luyện cả võ đạo và tinh thần lực để đột phá thành thần. Nhưng tất cả đã tan thành mây khói và cơ duyên này chuyển giao cho ngươi.

Ngươi sẽ hiểu rõ thêm mọi thứ sau khi có được ký ức của ta.

Trần Lương nghe một hồi, cũng chỉ có thể tin lời lão tiền bối này nói, dù sao thì bản thân cũng chỉ còn là linh hồn. Trần Lương chưa từng nghe đến Trương Nhược phái hoặc Cung Thừa Hy, có thể thời gian quá lâu hoặc ở vực khác. Dù sao thì hắn mới chỉ sống được 1000 năm, và cũng chỉ đi lại trong các vương quốc ở Côn Bằng Vực, Long Tạng Vực. Mà Thế giới này có những cừu vực.

Nếu mọi thứ là sự thật thì đây đúng thật là cơ duyên lớn nhất trên đời dành cho hân. Trọng sinh, kiến thức của thiên trận sư, ký ức của thiên võ sư, có cái nào không phải là trọng bảo người người ao ước. Kể cả các thiên sư mà biết có bảo vật như này cũng sẽ tranh cướp nhau hưởng hồ hân chỉ là một Huyền võ sư hệ hỏa, tạm gọi là cao thủ một phương. Trần Lương Hối:

- Vậy bây giờ vân bối phải làm gì?

- Người không cần làm gì cả, ta sẽ chuyển giao toàn bộ ký ức cho người. Sau đó quan tài sẽ chuyển linh hồn người du nhập vào thiên địa để tìm 1 tế bào thai phù hợp. Người sẽ có nhiều thời gian để nghiền ngẫm ký ức của 2 thiên sư.

- Đa tạ tiền bối, vân bối xin thề sẽ quan tâm tới Trương Nhược phách.

- Được rồi, đi thôi.

Hân mờ mắt, nhìn thấy đôi vợ chồng trẻ và bà đỡ. Khung cảnh trong nhà cho thấy điều kiện kinh tế gia đình tạm ổn, không giàu nhưng cũng không thiếu ăn, thiếu mặc. Đối lập với khuôn mặt dửng dưng của hân là sự lo lắng của người cha

- Sao nó không khóc bà đỡ ơi, nó có bị sao không?

Bà đỡ vỗ vào mông nó, vừa nói

- Khóc đi con, khóc đi con

Hân hơi dạt mông nên đành khóc cho 3 người kia vui mừng. Cha hân là thợ săn, mẹ hân làm dệt vải. Nhà hân nằm trong một thôn nhỏ tên là Tiểu Thôn, có tầm 200 hộ gia đình, chủ yếu sống bằng săn bắn và trồng trọt. Hân được đặt tên là Lương, với mong muốn hân luôn no ấm. Số mệnh thật buồn cười, đời này hân vẫn tên là Trần Lương.

2 năm trôi qua, cha mẹ hân yêu quý hân lắm, vui mừng vì có người con như hân. 1 tuổi đã biết đi, biết nói, 2 tuổi đã biết phụ mẹ chăm đàn gà. Cha mẹ bảo gì hân nghe nấy, ngoan ngoãn lễ phép. Cha mẹ hân cho rằng ông trời thương họ làm ăn chăm chỉ, sống thật thà, tình nghĩa nên đã ban cho họ người con thông minh sáng dạ. Họ ước mong con mình sẽ thi cử đỗ đạt, làm quan rạng danh dòng họ, tổ tiên, hưởng vinh hoa phú quý.

Thực ra Trần Lương cũng đã cố để làm cho giống với người bình thường, tận hưởng cuộc sống an nhàn trước khi bước chân vào con đường võ đạo. Đời này của hân sẽ phải bước qua xác chết để trèo lên đỉnh phong võ đạo. Hân cũng chưa vội luyện võ, vì phải đợi đến khi 4 tuổi, cơ thể tạm gọi là bước qua non nót thì mới có thể rèn luyện cơ thể.

Từ 2 – 4 tuổi, Trần Lương theo cha vào thị trấn bán các tài liệu thú vật mà cha hân săn được và vài bộ quần áo mẹ hân may.

Tuy chưa luyện võ, nhưng Trần Lương vẫn hàng ngày sử dụng tinh thần lực diễn luyện bảy bố trận pháp

Thế giới cường giả vi tôn, hệ thống đào tạo của vương quốc và môn phái cũng vì vậy phân hóa theo 2 hướng chính là võ đạo và tinh thần lực. Trẻ em bắt đầu từ 6 tuổi sẽ được học chữ và thể lực.

Lên 8 tuổi sẽ được tập trung học võ thuật và tinh thần lực. Ai có tố chất trong lĩnh vực nào thì tập trung rèn luyện, học tập lĩnh vực đó. Võ đạo vượt qua Luyện thể cảnh, bước chân vào cảnh giới Nhất tinh là có thể tốt nghiệp. Phái chủ tu Tinh thần lực làm bài kiểm tra văn hóa, kiến thức luyện khí, luyện đan, vượt qua là tốt nghiệp. Quá 15 tuổi mà không đạt yêu cầu cũng bị đuổi ra khỏi trường.

Luyện thể cảnh là giúp cơ thể khỏe mạnh, cường tráng, nhanh nhẹn có thể săn bắt các loài thú dữ như hổ, sư tử. Nhưng gặp yêu thú cấp 1 thì phải bỏ chạy gấp kẻo gộp mạng vào.

Để bước vào nhất tinh cảnh giới, cần thực hiện 2 giai đoạn. Bước đầu là hấp thu linh khí thiên địa vào máu, lực phủ ngũ tạng và xương vừa là để tích trữ linh khí cho bước 2, vừa là để cải tạo thân thể mạnh mẽ hơn.

Bước hai là từ máu, lực phủ ngũ tạng và xương tích xuất ra nguyên khí hình thành Nguyên khí cầu trong đan điền. Đây là một dạng ngưng tụ sức mạnh để nâng cao sức mạnh bản thân. Vì sức mạnh thân thể là có hạn, cần phải dùng những tinh hoa ngưng tụ kia thì cơ thể mới mạnh dần lên, lột xác phẩm nhân, bước vào tiền nhân.

Thuộc tính của bản thân chia làm 12 loại: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Quang, Âm, Không gian, Thời gian và Vô

Hầu hết mọi người sẽ là một thuộc tính, ngoài ra có những trường hợp đặc biệt có nhị thuộc tính, sẽ được quan tâm xem thiên phú, thiên phú tốt sẽ được bồi dưỡng trọng điểm, vì khi kết hợp 2 thuộc tính sẽ cho những hiệu quả vượt trội.

Khi 1 người dùng cả băng và hỏa tấn công kẻ địch sẽ đưa lực sát thương tăng gấp đôi. Còn nếu là 2 người riêng biệt, một người dùng băng, một người dùng hỏa thì có thể làm triệt tiêu sức mạnh của nhau.

Một ví dụ khác là luyện đan sư có cả hỏa và quang thuộc tính. Quang thuộc tính là thiên bẩm về chữa thương, hiệu quả thậm chí vượt qua đan dược. Vì vậy trong quá trình luyện đan mà thêm quang thuộc tính chữa thương thì hiệu quả hồi phục tăng gấp bội.

Thêm nữa là càng nhiều thuộc tính thì càng sử dụng được trong nhiều trường hợp. Nhưng điều kiện là thiên phú tốt, không thì càng nhiều thuộc tính càng gây ra trì trệ tu luyện.

Công pháp tu luyện ảnh hưởng đến tốc độ và chất lượng Nguyên khí cầu và thuộc tính. Có thể thay đổi công pháp 1 lần duy nhất khi bước sang Vạn niên cảnh giới

Tinh thần lực là cảm ngộ của bản thân về vạn vật xung quanh. Nâng cao Tinh thần lực bằng cách học tập văn học, thiên văn, địa lý, toán học, sinh học... Tinh thần lực cao có thể làm được các nghề luyện khí sư, luyện đan sư, trận pháp sư, nho sĩ, quân sư...

Cha của Trần Lương là nhất tinh cảnh giới, đi săn các con thú là không đáng ngại. Thỉnh thoảng còn đặt bẫy được thú lớn như hổ nên nhà cửa cũng không đến nỗi khó khăn.

Trần Lương đã 4 tuổi, sáng sớm lúc mặt trời lên, hân ra ngoài chạy bộ. Xong về phụ giúp cha mẹ làm việc nhà, coi sóc đàn gà và 5 con lợn. Đến chiều hân lại tập chạy và đứng tấn. Ngày qua ngày, cơ thể càng khỏe hơn thì cường độ luyện tập càng cao hơn, nhưng vẫn không quá nặng kéo ảnh hưởng đến sự phát triển của cơ thể.

Đến năm 6 tuổi Trần Lương mới bắt đầu hấp thu âm linh khí từ thiên địa. Thời điểm thích hợp là vào buổi tối. Đặc biệt những hôm có trăng thì nồng độ âm linh khí càng cao.

Công pháp hân sử dụng là Cửu Nguyệt. Ưu điểm của công pháp này là tốc độ hấp thu linh khí nhanh do mở ra tất cả các lỗ chân lông để thẩm thấu. Đời này, Trần Lương sẽ hoàn toàn sử dụng trí thức của 2 cường giả thiên sư. Bộ công pháp tu luyện của Cung Thừa Hy chia làm 2 giai đoạn, ban đầu trọng nhanh, thời sau trọng chất. Ban đầu là tu Cửu Nguyệt. Khi bước chân vào Vạn Niên sẽ chuyển sang tu Vạn Âm Quy Nguyên. Để tu luyện bộ công pháp này, cần phải đến những nơi chứa hắc khí, càng nồng đậm càng tốt.

Với kiến thức của Huyền cấp cảnh giới đời trước thì Trần Lương tu luyện thật không thể dễ dàng hơn. Sau 1 năm, hân đã ngưng tụ được nhất tinh, các môn phái lớn mà biết được sẽ

gật mình mà tranh nhau cực phẩm thiên tài này. Thậm chí Trần Lương còn có thể ngưng tụ nhất tinh nhanh hơn. Nhưng do hắn liên tục dồn ép hắc khí để Nguyên khí cầu đạt mức độ đậm đặc nhất. Lại thêm ám thuộc tính có khả năng hấp thu mạnh mẽ càng làm Nguyên khí cầu hấp thu lâu hơn, đậm đặc hơn.

Trần Lương thường trốn ra sau núi tập luyện các thế võ cơ bản. Hắn không muốn nổi tiếng, sẽ bị mọi người chú ý rồi lan truyền thông tin, có thể bị thu làm đệ tử rồi bị nhìn chăm chăm thì làm sao hắn có thể tự do tập luyện công pháp và võ kỹ của Cung Thừa Hy được. Và lại cũng không thể giải trình nổi hắn học từ đâu.

Năm 8 tuổi, cha hắn cho vào thị trấn kiểm tra thuộc tính bản thân. Thị trấn là 1 tòa thành nhỏ, tên là Trấn Thành, thuộc tiểu quốc Trường Giang nằm trong Tỉnh La Vực. 2 năm nay hắn đã ra vào thành nhiều lần. Hắn báo cha cứ đi bán hàng như mọi lần, hắn tự đi nhưng cha hắn không cho. Cha hắn muốn được thấy loại và chất lượng thuộc tính của con.

2 cha con đến cửa thánh đường đã thấy 3 hàng dài đứng đợi vào kiểm tra thuộc tính. Mỗi năm thị trấn chỉ tổ chức 1 lần kiểm tra thuộc tính cho các cháu lên 8 tuổi.

Chất lượng thuộc tính chia làm 12 cấp. Đa phần nhân loại sẽ đạt cấp 3, 4, 5, 6. Nếu lên cấp 9, 10 được xem là thiên tài. Còn nếu cấp 11, tương lai chắc chắn là cao thủ. Cấp 12 thì quá hiếm thấy, nếu ai phát hiện đưa người có chất lượng thuộc tính cấp 12 lên triều đình, tông môn sẽ được trọng thưởng. Tất nhiên là mọi thông tin phải được giữ kín.

Chất lượng thuộc tính ảnh hưởng đến khả năng tu luyện và sức mạnh bản thân. Chất lượng thuộc tính càng cao thì khi tu luyện, khả năng hấp thu thuộc tính càng thuận lợi và nồng độ thuộc tính trong người càng đậm đặc. 2 người ngang bằng cảnh giới võ đạo, võ kỹ cùng đánh ra 1 chiêu, người nào có chất lượng thuộc tính cao hơn sẽ giành chiến thắng. Giống như 2 quả cầu lửa có kích thước ngang nhau, thì quả cầu lửa nào đậm đặc hơn sẽ dập tắt, thậm chí nuốt chửng quả còn lại.

Người kiểm tra thuộc tính tại Trấn Thành là 3 người có tuổi tác ngang với cha Trần Lương. Nếu phát hiện ai có tiềm năng sẽ được báo lên để cho vào lớp bồi dưỡng riêng. Trần Lương rất tò mò muốn biết hắc liên sẽ cho hắn thuộc tính ám chất lượng bao nhiêu, hắn là không thấp đi.

Một nơi nhỏ như Trấn Thành cũng không có gì ngoài dự đoán, những người được kiểm tra đa phần có thuộc tính 3, 4, 5, 6. Kiểm tra xong thì ra về, sau này học ở tại địa phương. Chỉ có 1 người 7 điểm được giữ lại, đưa vào học trong Quốc tử giám. Đây là nơi các thành thị mở để đào tạo riêng cho các con quan.

Đến phiên Trần Lương, hắn đưa tay chích máu nhỏ vào Thị Thấu cầu. Thông tin hiện ra là “Thủy – cấp 3”. Trần Lương ngạc nhiên, nhưng ngẫm lại thì thấy đúng.

Thuộc tính của mỗi người thường là do di truyền từ cha mẹ. Cũng có nhiều trường hợp con có thuộc tính khác bố mẹ là do biến dị di truyền. Chất lượng thuộc tính cũng là bị ảnh hưởng bởi chất lượng thuộc tính của cha mẹ. Nên là những nơi nghèo đói thường thuộc tính sẽ có chất lượng thấp. Vì người có chất lượng thuộc tính cao thường sẽ kiếm được nhiều tiền, và dĩ nhiên họ sẽ rời khỏi quê hương để tìm kiếm cuộc sống đầy đủ hơn, tìm kiếm các cơ duyên để trở thành cường giả.

Nhưng thành tựu võ đạo, nghề nghiệp còn bị ảnh hưởng bởi nhiều yếu tố, trong đó quan trọng nhất là đạo tâm. Từng bước một tiến lên thì bước chậm, bước ngắn cũng sẽ đi được xa. Cường giả tuyệt thế, có ai không có một khóa đạo tâm cứng rắn, sát phạt quyết đoán! Chất lượng thuộc tính, thiên phú chỉ giúp con đường dễ dàng hơn. Còn thành bại là tại thân.

Ngoài ra thì cơ duyên cũng quan trọng. Dù chỉ là cá bình thường nhưng ăn được ngọc châu vạn năm cũng có thể hóa rồng. Cơ duyên thì rất nhiều loại, được truyền thừa, được bảo tàng, đan dược, bảo khí, công pháp... Nói bật như tên Kiếm Thánh, nhất được truyền thừa bao gồm tinh hoa còn sót lại của một đỉnh cấp Thiên Võ Sư và Bảo kiếm còn khí linh, được khí linh truyền lại cho công pháp và võ kỹ Vạn Kiếm Quy Tông giúp Kiếm Thánh một đường thành danh.

Cha mẹ Trần Lương giao hợp tạo ra 1 phôi thai chứa thủy thuộc tính cấp 3, thai được 2 tháng thì linh hồn chứa ám thuộc tính của hắn nhập vào phôi thai. Lên 4 tuổi Trần Lương mới hấp thu ám linh khí vào máu, luyện hóa thành ám nguyên khí, đồng thời lại trích xuất một phần ám nguyên khí từ máu ra tu luyện Nguyên khí cầu trong đan điền. Vì vậy nồng độ ám thuộc tính trong máu của hắn rất mờ nhạt.

Nhận kết quả, Trần Lương không có cảm giác gì. Thực ra hắn có thể đưa nguyên khí vào Thị Thấu Cầu, nó sẽ cho mọi người biết được hắn đang là nhất tinh cảnh giới, thuộc tính ám. Bảo đảm cả thành sẽ chỉ nhắc về 1 cái tên Trần Lương. Nhưng như thế sẽ rất khó giải thích vì sao hắn lại yếu nghiệt như thế.

Hắn chỉ tiếc là không được biết chất lượng ám thuộc tính trong linh hồn của hắn là bao nhiêu. Nhưng không sao, qua vài năm nữa, thông qua tu luyện, ám thuộc tính sẽ dần chuyển từ linh hồn vào cơ thể, lúc đấy sẽ biết. Nhìn vào chất lượng hóa thuộc tính của hắn ở kiếp trước thì ám thuộc tính của hắn chắc chắn không thấp hơn 10.

Thấy con im lặng, cha Trần Lương tưởng con thất vọng buồn chán, liền an ủi hắn

- Không sao con trai, ta cũng không mong con đầu đá võ nghệ, rất nguy hiểm. Con thông minh từ bé, sau này ắt có thể làm quan to, tinh thần lực cũng sẽ rất cao.

- Vâng cha, chúng ta về ăn cơm thôi – Trần Lương cười với cha

Từ Trấn Thành quay về Tiểu Thôn cũng mất một canh giờ đi ngựa. Trần Lương hiện giờ đã khỏe như cha mình nên xin cha cho đi săn cùng. Dù sao tuy có đầy đủ kinh nghiệm sinh tồn từ đời trước nhưng luyện tập cơ thể một chút cũng đỡ chán so với ở nhà chăm sóc ba con lợn. Và lại cũng giúp cha mẹ hắn thêm chút tiền.

Từ khi có hắn, nhà không để ra được đồng tiết kiệm nào. Minh hắn ăn bằng cả cha mẹ gộp lại. Vì ngoài cường độ luyện tập của Trần Lương đang ngang bằng với một người lớn, thì việc chuyển hóa từ linh khí thành nguyên khí cũng tiêu tốn nhiều năng lượng, cần được bù đắp bằng thức ăn hoặc đan dược. Nhưng dùng thức ăn thì quá chậm, vì quá trình tiêu hóa trong dạ dày rất mất thời gian, và lại khả năng tiêu hóa cũng rất hạn chế.

Muốn duy trì tối đa tốc độ tu luyện hiện tại của hắn thì cách tốt nhất là hấp thu tinh thạch. Nhưng nơi khi họ có gầy như Tiểu Thôn hay Trấn Thành thì có tiền cũng chả có tinh thạch mà mua.

Một cách khác tuy không tốt bằng nhưng cũng có thể tăng tốc độ tu luyện hiện tại là dùng loại đan dược bổ sung năng lượng. Còn có loại đan dược tăng tập độ chuyển hóa nguyên khí, nhưng Trần Lương không cần, có Cửu Nguyệt là đủ rồi.

Muốn mua đan dược thì cần có tiền.

Nhân sinh thật khó tránh khỏi đồng tiền a – Trần Lương thờ dài

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 2: Đi săn

Để được cha đồng ý cho đi săn, Trần Lương đã phải thể hiện ra sức mạnh cùng sự nhanh nhẹn của mình. Cái này hắn có thể giải thích với cha là có sức mạnh bẩm sinh và do luyện tập

cơ thể hàng ngày. Còn võ kỹ thì tất nhiên không thể triển khai.

Từ khi có Trần Lương đi săn cùng, cha hẳn vui lắm. Vừa có người bầu bạn, năng suất đi săn lại tăng gấp 3, sao lại không vui được. Cha vui thì mẹ vui. Cha mẹ hẳn đều cười nhiều hơn. Trần Lương cũng vui.

Hắn tính toán tầm 4 năm nữa lên Tam Tinh sẽ rời khỏi Tiều Thôn. Tốc độ tu luyện hiện tại còn tốt, nhưng bước vào Nhị Tinh, linh khí mỏng manh nơi thôn quê hẻo lánh này không đáp ứng được tối đa công suất hấp thu linh khí của Cửu Nguyệt.

Có điều tu luyện đến Tam Tinh vẫn là có thể chấp nhận đấy. Bời rời đi từ Nhị Tinh thì vẫn quá sớm. Hắn còn quá bé.

Một điều quan trọng nữa là Trần Lương muốn ở cạnh cha mẹ lâu một chút. Sau này đạp chân lên con đường cường giả, từng giây từng phút đều cần phải mạnh hơn, nào có thời gian phụng dưỡng cha mẹ.

Cha mẹ hẳn đã sinh thành và nuôi dưỡng hắn, yêu thương hắn hết mực. Trần Lương ghi lòng tạc dạ công ơn này. Hắn muốn cha mẹ luôn sống vui tươi. Hắn sẽ tìm cách giúp kinh tế gia đình khá khả hơn và sau này có thể nghỉ ngơi hưởng thụ cuộc sống về già.

Giáp tết, Trần Lương và cha đi săn gặp 1 con hổ bị thương ở chân. Hai người đuổi theo sát nút đã nửa canh giờ. Con hổ ngày càng đuổi do bị Trần Lương bắn cung sượt qua người mấy lần, có 1 mũi tên còn đang cắm vào lưng nó, càng chạy càng mất máu.

- Ha Ha, tết này ắm no rồi con trai

Cha Trần Lương phấn khởi, từ xa phóng tới chọc dao vào cổ họng con hổ để đảm bảo không có gì sơ suất. Bỗng dưng 1 tiếng hú vang vọng khu rừng.

- Chết rồi, chúng ta tiến vào sâu khu vực của Nguyệt Lang rồi. Yêu thú cấp 2 này chúng ta gặp là chết chắc. Chạy thôi con trai.

Nguyệt Lang bản thể cá nhân cũng không quá mạnh. So sức mạnh cá nhân thì chúng chỉ là tầng dưới trong yêu thú cấp 2. Trần Lương đã lên Nhị Tinh từ 2 tuần trước, căn bản không cần phải sợ. Nhưng loài này luôn đi theo đàn, khả năng phối hợp rất tốt. Một khi gặp đàn 10 con thì Trần Lương rất khó bảo toàn cho cha, thậm chí tính mạng hắn cũng nguy cơ gặp vào.

Cha Trần Lương bỏ qua con hổ, vì mang nó theo sẽ giảm tốc độ xuống còn một nửa. Nhưng với Trần Lương mà nói thì 200kg cũng có chút cản trở nhưng vẫn giữ được tốc độ ngang bằng với cha chạy trốn, vì vậy hắn xách con hổ theo

- Sao con khỏe vậy?! – Cha Trần Lương ngạc nhiên, vì Trần Lương đi săn với cha chưa bao giờ dùng hết sức mạnh

- Con báo với cha là con có thần lực từ bé mà – Trần Lương mỉm cười

- Ha ha tốt! Hóa ra con vẫn giấu tài. Không hổ là con trai của ta!

2 người đang vui mừng vì rút lui không gặp cản trở gì, thì phía trước hiện ra 1 thân ảnh to lớn gấp 2 cha Trần Lương, còn so với Trần Lương thì phải to gấp 4 lần.

- Con chạy đi, để cha ngăn nó, vớt con hổ đi – Cha Trần Lương hét lên với con trai

- Không cha, để con. Con có 1 viên đan dược tăng sức mạnh trong chốc lát – Trần Lương giả vờ nuốt 1 cái gì đó – Con sẽ giải thích sau, cha lùi lại đi

Cha Trần Lương ngạc nhiên, nửa tin nửa ngờ. Không chờ cha suy nghĩ, Trần Lương đã lao lên, tay cầm đoản kiếm triển khai võ kỹ Bạch Nhật Kiếm.

Cung Thừa Hy chuyên dùng thương, các võ kỹ thượng đẳng mà Trần Lương biết sẽ dành cho thương, nhưng kiếp trước Trần Lương sử dụng kiếm. Nên hắn sẽ chuyển sang dùng thương sau.

Nguyệt Lang nhảy tránh kiếm vì nó cảm nhận được trên thân kiếm có tầng khí có thể đâm xuyên da nó. Dao kiếm bình thường sẽ không cắt được lớp da dày của con yêu thú cấp 2 này. Trần Lương vận chuyển nguyên khí lên đoản kiếm thì mới có thể đương đầu với Nguyệt Lang.

Trần Lương tốc chiến tốc thắng, chỉ sau 1 lát đã đâm đoản kiếm vào cổ Nguyệt Lang, kết thúc sinh mạng của nó. Với kinh nghiệm và kỹ năng chém giết kiếp trước của hắn thì 1 con Nguyệt Lang thật không đáng nhắc tới.

Còn chưa kịp vui mừng, cha Trần Lương đã biến sắc, vì xung quanh hắn là 7 con Nguyệt Lang đang bao vây 2 người.

- Cha! theo sát lưng con phá vòng vây

Trần Lương cầm đoản kiếm chạy về phía bìa rừng. Đáng tiếc là cả 7 con Nguyệt Lang đều nhảy vào tấn công 2 cha con. Cảnh giới Nhất Tinh của cha Trần Lương thật không thể chống đỡ nổi 1 cái đập của yêu thú, nên Trần Lương rất vất vả và bảo hộ cha.

Trong 1 lúc sơ sẩy, cha Trần Lương bị Nguyệt Lang quạt qua người, trên bụng kéo dài 5 vết rách tương đối sâu.

- Cha!

Trần Lương vận chuyển nguyên khí tập trung vào 2 tay, 2 chân và mũi dao. Khả năng điều khiển nguyên khí tinh diệu như này không phải là khả năng một tiểu tử gần 9 tuổi làm được.

Hắn bỏ qua phòng thủ bản thân, muốn nhất kích tất sát. Hắn phi thẳng đến con Nguyệt Lang trước mặt cha. Con yêu thú chĩa thẳng móng vuốt về phía con mồi đang lao đến mình. Tay trái Trần Lương đỡ lấy móng vuốt, tay phải dùng đoản kiếm chém vào yết hầu con yêu thú rồi rút ra lượn. Con yêu thú tất thờ tại chỗ. Còn bàn tay trái Trần Lương tuy có nguyên khí bảo vệ nhưng vẫn có vết rách.

Con thứ nhất còn chưa kịp ngã xuống, ba con Nguyệt Lang khác lao đến vồ lấy Trần Lương. Hắn nhảy tránh sang phải, lao về phía 1 con Nguyệt Lang đang chuẩn bị cắn vào cổ cha hắn. Vừa nhảy, hắn vừa phi đoản kiếm về phía trước. Con Nguyệt Lang không kịp tránh, bị đoản kiếm đâm sâu vào bên sườn, văng ra xa, co giật rồi chết.

5 con Nguyệt Lang còn lại đồng thời nhảy cắn về phía Trần Lương. Hắn rút con dao bên hông, rút nguyên khí từ 2 chân, vận chuyển nguyên khí tập trung quanh dao và tay phải.

- Tất cả chết cho ta - Trần Lương hét lên

Hắn thi triển Sát Phá Lang - Đồng Cấp Vô Kỹ, theo lý là chỉ khi vào đến Vạn Niên Cảnh Giới mới thi triển được. Cũng may hắn có 2 tinh Nguyên khí cầu được nén đậm đặc. Một kiếm võ kỹ này là hắn rút toàn bộ nguyên lực để sử dụng. Nguyên khí ở tay để gia tốc và sức mạnh cho tay vung thật nhanh, mạnh. Ngay khi vung dao, một lượng lớn nguyên khí từ dao

phóng ra ngoài tạo thành lực phá hoại cực mạnh.

Năm con Nguyệt Lang đầu mình hai nôi. Trần Lương cũng kiệt sức nằm nghỉ. Nếu có thêm 1 con yêu thú nữa thì đời hẳn ra đi. Hẳn chỉ dám nằm mấy giây cho lại sức, sau liền cống cha về.

Về đến thôn, Trần Lương đưa cha cho thầy thuốc cấp cứu. Hẳn không bị thương gì, chỉ ngồi hấp thu linh khí hồi phục cơ thể. Sau 1 canh giờ, hẳn vào rừng thu thập xác của 7 Nguyệt Lang và 1 con hồ. Để tránh dòm ngó, 8 cái xác đều được cất trong bao tải. Hẳn đánh xe ngựa vào Trấn Thành.

Cha hẳn bị thương nặng, móng vuốt của Nguyệt Lang làm rách phổi. Thầy thuốc chỉ có thể sơ cứu cầm máu. Nhưng vết thương do yêu thú cấp 2 gây ra phải có đan dược chữa thương do nguyên khí của yêu thú trong vết thương sẽ liên tục cắn xé vết thương khiến cơ thể bị mài mòn dần rồi chết. Nếu cha Trần Lương có thể dùng nguyên khí bản thân để áp chế nguyên khí của Nguyệt Lang thì còn có thể sống và tất nhiên là ông không làm được.

Trên đường đi hẳn vội hấp thu linh khí để hồi phục. Vào Trấn Thành, Trần Lương mở sạp bán hàng tại nơi cha hẳn vẫn thường đứng bán. Bán hồ không được bao nhiêu tiền, nên Trần Lương trưng Nguyệt Lang ra bán trước.

Một đứa trẻ chỉ khoảng 10 tuổi mở sạp bán yêu thú cấp 2 khiến dân tình vây xung quanh xem. Trần Lương chỉ đặt lên bàn 1 con vì không còn chỗ. 7 cái xác khác vẫn nằm trong bao. Mọi người bàn tán xem trong 7 cái bao vẫn là Nguyệt Lang hay gì.

Trong đám đông có người hỏi

“Tiểu tử, trong 7 cái bao kia có gì?”

“6 Nguyệt Lang và 1 con hồ. Ai mua 7 con Nguyệt Lang, được tặng con hồ” - Trần Lương lạnh lẽo trả lời, hẳn đang cần tiền gấp, không có thời gian dây dưa.

“Giá cả thế nào?” - Người kia hỏi

“1 Nguyệt Lang, 100 lượng vàng” - Trần Lương ra giá

Giá cả thế này là rất ưu đãi rồi, vì sẵn Nguyệt Lang rất nguy hiểm. Gặp phải bầy thú đông thì Vạn Nhiên cũng phải bỏ của chạy lấy người. Các bộ phận của Nguyệt Lang đều có thể tận dụng.

Thịt và lục phủ ngũ tạng Nguyệt Lang được các võ giả rất yêu thích vì mùi thơm và có một chút linh khí. Tuy chỉ có chút tác dụng với người đang ở Luyện Thể, nhưng ăn thịt yêu thú cũng sang mồm lắm nha

Răng và móng vuốt Nguyệt Lang là tài liệu luyện phẩm khí sắc bén.

Da của nó có thể may thành áo giáp, chống được các binh khí thông thường. Cho dù là Nhị Tinh điều động nguyên khí cũng khó khăn để cắt da Nguyệt Lang. Vì võ giả thông thường đều là tỏa nguyên khí ra toàn thân và cả binh khí, đầu có thể tập trung nguyên khí vào binh khí như Trần Lương được. Hoặc dùng da để trang trí lên ghế ngồi cũng oách lắm nha. Da hồ sao bằng được da yêu thú cấp 2

“Được, ta mua 1 con” - 1 vị ăn mặc phong nhã bước về phía sạp

“Chờ đã” - 3 tên đầu trâu mặt ngựa tiến đến, nhìn là đã thấy bất thiện.

Mọi người lo lắng cho Trần Lương. 3 tên này là môn hạ của Khư Bất Vi, chuyên đi thu tiền bảo kê của các tiểu thương. Khư Bất Vi là quan to trong thành nên quan binh làm nơ cho bọn chúng.

“Tiểu tử, muốn bán hàng ở đây phải nộp thuế đấy” - Tên cầm đầu héch mặt lên nói

“Bao nhiêu?” - Trần Lương không muốn dây dưa, thà vất ít tiền cho bọn nó để nhanh được việc

“Bọn ta nhân từ, chỉ lấy phí của 1 con Nguyệt Lang, 6 con còn lại cho người tự mua bán”

“Đại ca thật có lòng dạ bồ tát” - 2 tên theo sau phụ họa

“Con mẹ nó định ăn cướp à!!!” - Trần Lương tức giận chửi.

Đan dược trị thương nặng sẽ rất đắt, chỉ ít là 500 lượng vàng, ngoài ra có thể lên đến 1000 lượng tùy mức độ vết thương. Cha hẳn không đến nỗi chí mạng, nên tầm 600 - 700 lượng vàng chắc là đủ.

Vừa quát xong, Trần Lương chuyển nguyên khí vào chân và tay, trong chớp mắt lấy dao chém sượt qua chân tên cầm đầu rồi nhảy lên cổ hẳn, dí dao vào yết hầu.

Tên cầm đầu quỵ xuống, máu từ 1 lỗ nhỏ trên cổ chảy ra. Hẳn giật mình không ngờ 1 đứa nhóc lại bá đạo như vậy

“Cút hoặc chết!!!” - Trần Lương không muốn nói nhiều

“Dạ cút, dạ cút” - Tên cầm đầu quá sợ hãi, chỉ là 1 đứa trẻ lại có võ nghệ và sát phạt quyết đoán như thế thì không phải thứ mình có thể dây vào.

Tên cầm đầu kéo 2 tên đàn em bỏ đi. Những người xem vây quanh còn đang bất ngờ trước diễn biến quá nhanh. Sau màn thể hiện của Trần Lương có người còn dự đoán 7 con Nguyệt Lang là do hẳn giết. Tình dấy sau con mẹ, mọi người vỗ tay âm ỉ.

Trần Lương lại rao:

“700 lượng vàng mua 7 con Nguyệt Lang và 1 con hồ. Ta đang cần gấp mua đan dược cứu người”

1 lão già bước lên. Lão vừa đi về phía Trần Lương, vừa vỗ tay khen

“Tiểu tử giỏi lắm, người mấy tuổi?”

“Mua thì đưa tiền, không mua, mời đi”

Lão già có chút kinh ngạc trước câu trả lời lạnh lẽo của Trần Lương, hần tung về phía Trần Lương 1 viên thuốc tròn

“Đây là đan dược cấp 2, trị giá 1000 lượng vàng. Ta mua hết chỗ này của ngươi. Trả lời ta 3 câu hỏi, tên, tuổi ngươi, chữa cho ai?”

“Trần Lương 9 tuổi, chữa cho cha” – Trần Lương trả lời ngắn gọn. 3 câu hỏi 300 lượng vàng, đáng a. Hần nhìn viên thuốc biết là không giả. Với kiến thức của hắn kiếp trước và 2 thiên sư, Trần Lương tính ra là 1 lã quái hơn 2 vạn năm kiến thức sống, lớn hơn tất cả mọi người ở thế giới này.

“Điều tra cho ta thân phận tiểu tử này” – Lão già nói với túy tùng sau lưng

Cầm đến tay đan dược, Trần Lương lên ngựa phóng nhanh về thôn cho cha uống. Mấy ngày sau thì cha hắn khỏi hẳn. Đan dược cấp 3 chữa vết thương của yêu thú cấp 2 quả thực không vấn đề gì.

Trần Lương vào rừng săn 1 con yêu thú cấp 1 để bán lấy tiền cả nhà ăn tết. Bình thường Nhị Tinh, thậm chí Tam Tinh săn yêu thú cấp 1 còn khó, vì tìm được là 1 chuyện, sau đó không để yêu thú chạy thoát là cả một vấn đề. Nhưng với Trần Lương thì chỉ như trẻ con đánh trận thôi

3 ngày sau, Trần Lương đang trên đường trở về nhà thì gặp lão già mua hàng của hắn lúc trước. Lão đi thẳng vào vấn đề:

“Tiểu tử, ngươi rất có tiềm năng. Ta muốn thu ngươi làm đệ tử, sẽ truyền dạy võ kỹ, công pháp đỉnh cấp cho ngươi, giúp ngươi trở thành cường giả, bước vào tiền nhân”

“Vân bối đa tạ tiền bối ngày trước đã giúp đỡ, có điều vân bối còn muốn ở lại cạnh phụ mẫu những năm này”

“Luyện võ, càng có nền tảng sớm càng tốt. Ta sẽ cho phụ mẫu ngươi 100 tinh thạch cấp 1, đủ để họ sống an nhàn cả đời”

“Vân bối không thể nhận lời, đa tạ tiền bối coi trọng” Trần Lương chấp tay chào rồi đi. Người có thể dạy hắn vốn dĩ lác đác không có mấy, lại để trở thành sư phụ hắn, đã gần như không tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 3: Đến Hoàng Thành

Cha Trần Lương khỏe lại, việc đầu tiên là hỏi thăm con trai về sự việc trong rừng. Trần Lương đành bịa ra câu chuyện hắn gặp được tiền nhân. Tiền nhân thấy hắn thông minh sáng dạ nên muốn nhận làm đồ đệ. Tiền nhân cho Trần Lương thời gian suy nghĩ, nếu đồng ý thì năm 12 tuổi đến Thiên Đăng Sơn Mạch tìm Thanh Chi Tông. Đồng thời tiền nhân còn cho Trần Lương 1 viên đan dược tăng sức mạnh, dùng khi tính mạng gặp nguy hiểm.

Cha mẹ Trần Lương chỉ là 1 đôi vợ chồng vùng thôn quê, kiến thức hạn hẹp, nào có thể truy tra điều gì. Thấy con được tiền nhân thu đồ đệ, cha mẹ hắn vui lắm.

- Bà nó đi làm mâm cơm cúng tổ tiên đi, chúng ta ăn tết sớm

1 con yêu thú cấp 1 bán được 20 lượng vàng, đủ để cả nhà hắn sống thoải mái cả tháng tết.

Sau tết 2 tháng, Trần Lương bước vào 9 tuổi. Hắn cần tính toán, chuẩn bị một số thứ trước khi rời đi.

Thứ nhất là tích trữ tiền cho cha mẹ. Công việc đi săn không phải lúc nào cũng thuận lợi và tiềm ẩn nhiều rủi ro. Hắn rời đi có thể 10 năm, 20 năm, lúc đấy cha mẹ già yếu thì ai chăm sóc.

Thứ hai là thiết lập 1 trận pháp bảo vệ cấp 2, đề phòng các tình huống nguy hiểm từ người và yêu thú. Trận pháp cấp 2 có thể ngăn trở Vạn Nhiên cảnh giới trở xuống. Mà để sử dụng trận pháp bảo vệ cấp 2 sẽ cần có tinh thạch.

Thứ ba là lưu trữ một ít đan dược cho cha mẹ và cho cả hắn

Thứ tư là trang bị 1 cái thương. Đã đến lúc hắn tập tành thương pháp của Cung Thừa Hy. Thương. Kiến thức và tinh túy dùng thương thì đã nằm sẵn trong đầu Trần Lương, nhưng trăm hay không bằng tay quen. 3 năm tập thương trước khi rời đi là vừa đẹp.

Cái gì cũng cần có tiền. Cách kiếm tiền thì Trần Lương không thiếu. Bán võ kỹ, công pháp, trận đồ hoặc đi bày bố trận pháp đều dễ dàng khiến hắn thành đại gia. Có điều tuổi quá nhỏ khiến hắn thật bó chân bó tay, làm gì cũng sợ người ta nhìn mà không thể giải thích được.

Trần Lương quyết định đến Vu Thành, là Hoàng thành của Trường Giang Quốc. Để bán đồ và mua các vật dụng cần thiết thì không thể đến những tiểu thành như Trấn Thành được.

Trần Lương xin phép cha mẹ ra ngoài 1 tháng để đến Vu Thành, gặp người bạn của tiền nhân để truyền lời và thực hiện một số nhiệm vụ tiền nhân giao. Cha mẹ hắn biết con đã lớn, thậm chí còn khỏe hơn cha, có đủ khả năng tự bảo vệ mình nên đồng ý.

Mẹ Trần Lương chuẩn bị rất nhiều lương thực và quần áo cho hắn làm hắn phải xin mẹ chỉ mang chưa đến một nửa số đấy. Từ khi triển lộ thực lực, Trần Lương thường đi săn về yêu thú cấp 1 rồi cùng cha đem bán, nên kinh tế gia đình hắn cũng khá hơn. Trần Lương mua riêng cho mình 1 con ngựa khỏe mạnh để tiện đi lại. Con ngựa già của nhà hắn chỉ để cha hắn kéo hàng đi bán thôi

Ngon núi gần thôn của hắn là Lăng Chi Sơn, có rất nhiều yêu thú. Những thợ săn từ Vạn Nhiên cảnh giới trở xuống chỉ dám đi lại phần rìa núi. Sâu trong núi thì cả Trường Giang Quốc không ai dám vào

Đi ngựa 7 ngày mới tới Vu Thành, Trần Lương trả phí 1 lượng bạc để vào trong.

Kiếp trước của Trần Lương và 2 vị Thiên Sư đều chưa từng đi qua cái tiểu quốc hẻo lánh này nên không biết gì về Vũ Thành. Với 1 kẻ có tri thức hơn 2 vạn năm như Trần Lương, hắn hiểu rằng thông tin là vô cùng quan trọng, vì vậy ngay khi vào thành, việc đầu tiên là hắn đi đến nơi thu hút nhất nhìn nhất gần cổng thành.

Đây là một tòa nhà cao nhất trong bán kính trăm trượng, treo tám biển viền vàng với dòng chữ “Thiên Tin Các”. Thiên là mọi thứ trên đời. Tin là thông tin. Thiên Tin Các là nơi chuyên trao đổi, mua bán thông tin. Bọn hắn có mặt ở mọi nơi trên Cửu Giới, tầm ảnh hưởng thậm chí còn vượt qua tam hội.

Tầng 1 của Thiên Tin Các là quán nước với cả trăm chiếc bàn ngồi rất đông khách. Muốn thu thập thông tin thì chỗ nào tốt hơn là quán nước!? Nếu không có nhu cầu cụ thể thì ngồi tầng 1 của Thiên Tin Các cũng hóng được nhiều chuyện lắm nha

- Nghe nói vị tiểu thư nhà họ Sở đâm phải 1 vết chân to, về nhà bỗngưng bầu to tướng khiến gia chủ của Sở gia là Sở Khanh phải tung cầu kén rể tặng bảo kiếm
- Tháng trước, Thiên Đăng Sơn Mạch ở Triệu Quốc có dị tượng sét đánh tung trời. Một đoàn trên trăm người kết hợp thành đoàn đi tầm bảo, đến giờ vẫn không có ai đi ra, chỉ sợ toàn quân bị diệt.
- Ta nhặt được một thanh kiếm trong 1 hang động ở Nga Sơn, các vị huynh đài xem nó có phải bảo kiếm không?
- 2 người ghé tai ta nói thầm cái này ...

Trần Lương mới từ thôn ra, mọi thứ đều không biết nên ngồi uống nước ở tầng 1 nửa canh giờ, gọi là nghe cho biết chuyện thiên hạ. Vì trí nhớ của 2 vị Thiên Sư đều là những đại sự và thời gian quá xa xôi, còn trí nhớ của Trần Lương ở kiếp trước thì gần hơn, nhưng cũng không có gì ở Tinh La Vực.

Uống hết cốc nước, Trần Lương đi lên tầng 2, đây là nơi mua bán những thông tin phổ thông. Muốn thông tin bí mật, phải lên tầng 3, tầng 4. Với 1 đũa trẻ 10 tuổi như Trần Lương thì tầng 2 là giới hạn rồi.

Hắn đi đến 1 chiếc bàn trống ngồi xuống. Lát sau có 1 thanh niên độ 15 tuổi đến tiếp chuyện.

- Tiểu đệ, cậu muốn tìm người thân sao?
- Không, đệ từ nơi ngoài đến, muốn biết thông tin về tòa thành này.
- Được thôi, thông tin cơ bản, 20 lượng bạc

Trần Lương đưa cho người thanh niên 20 lượng bạc rồi bắt đầu hỏi. Xong xuôi hắn cáo từ ra về. Người thanh niên nhìn theo Trần Lương tỏ vẻ hoài nghi “Sao 1 đũa trẻ lại có thể điền đậm và hỏi rõ ràng đến thế?”

Tại Trấn Thành thì không có, còn ở Vũ Thành thì có tổng bộ của cả 3 Hiệp hội hàng đầu thế giới, là Luyện Đan Hội, Luyện Khí Hội, Trận Pháp Hội

Thế giới có 9 đại lục phân tách nhau bởi các sơn mạch to lớn hay biển rộng, vì vậy thế giới này được đặt tên là Cửu Giới.

9 đại lục có tên là Đăng Vân Vực, Bồ Đề Vực, Long Tượng Vực, Côn Bằng Vực, Lý Đế Vực, Phạm Thiên Vực, Tinh La Vực, Miêu Liễu Vực, Đại Thiên Vực.

Trường Giang Quốc chỉ là 1 tiểu quốc tại Tinh La Vực. Vì vậy cả 1 vương quốc, chỉ duy nhất có hoàng thành đặt chi nhánh của cả 3 hiệp hội. Những tiểu thành khác, chỉ có 1, 2 hiệp hội, thậm chí không có hiệp hội nào thêm mở chi nhánh.

Ban đầu, Trần Lương dự định sẽ bán Trận Pháp Đồ cho Trận Pháp Hội, nhưng sau khi rời khỏi Thiên Tin Các, hắn quyết định đợi 10 ngày nữa tham dự buổi bán đấu giá mỗi năm 1 lần do Thiên Thị Các tổ chức. Buổi đấu giá sẽ có sự góp mặt của nhiều tông môn và vương quốc xung quanh

Đan dược hội, tổ chức do Đan sư thành lập, chuyên mua bán, trao đổi các loại đan dược, tài liệu luyện đan và đan phương

Luyện khí hội, tổ chức do các Luyện khí sư thành lập, chuyên mua bán, rèn các loại binh khí, tài liệu luyện khí và luyện khí đồ

Trận pháp hội, tổ chức do các Trận pháp sư thành lập, chuyên cho thuê trận pháp sư để thiết lập trận pháp. Ngoài ra còn mua bán, trao đổi trận pháp đồ

Thiên Thị Các, nơi buôn bán, trao đổi tất cả mọi thứ trên đời. Ngoài ra cũng là nơi tổ chức các buổi bán đấu giá lớn nhất Cửu Giới.

Cũng giống như Thiên Tin Các, Thiên Thị Các rải rác chi nhánh khắp mọi nơi. Ở Trấn Thành cũng có 1 chi nhánh nhỏ của Thiên Thị Các và Thiên Tin Các.

Vừa hợp, Trần Lương cũng cần 3 ngày để viết Trận pháp đồ cấp 4 bậc cao. Đây là trận pháp có thể dùng để phòng thủ, tấn công bên ngoài và tấn công bên trong, có tác dụng mạnh từ Giáp Linh võ giả trở xuống.

Để viết ra được trận pháp cần đáp ứng 2 điều kiện. Một là tinh thần lực phải ngang bằng hoặc cao hơn cấp trận pháp. Hai là nắm bắt đầy đủ trận pháp, đã từng bày ra trận pháp và hiểu rõ tinh túy trong đó.

Sau khi đáp ứng 2 điều kiện thì sẽ dùng bút viết lên da yêu thú thông tin trận pháp. Khi viết sẽ cần dùng đến tinh thần lực, chuyển hóa tinh túy thiên địa vào đó. Cấp độ yêu thú càng cao, tinh túy thiên địa trong da càng cao, hỗ trợ rất nhiều cho trận pháp sư viết trận pháp. Muốn học và bày ra được trận pháp thì các trận pháp sư phải nghiền ngẫm và thấu hiểu tinh túy trong trận pháp, nhìn ra sự vận chuyển của linh khí trong đó.

Tóm lại, để viết ra trận pháp hay để học trận pháp đều không dễ dàng.

Trần Lương kiếp trước là Huyền cấp cảnh giới, trọng tu võ đạo, không tu tinh thần lực. Nhưng khi cảnh giới võ đạo tăng, hiểu biết về thế giới cũng tăng giúp cho nâng cao tinh thần lực. Vì vậy linh hồn hắn có được tinh thần lực cấp 5. Nhờ vào lượng tri thức cực lớn của 2 Thiên sư dung nhập vào linh hồn, tinh thần lực của Trần Lương kiếp này đã đạt cấp 7, tiệm cận cấp 8. Trần Lương coi như đạt chuẩn thiên trận sư cấp 8, viết ra trận pháp cấp 4 thật quá dễ dàng

Trong mắt Trần Lương thì trận pháp này không khác gì giẻ rách, bởi kiếp trước hắn dù sao cũng là Huyền cấp võ giả, chỉ 1 cái phát tay là cả tòa trận pháp cấp 4 ra đi.

Nhưng với 1 tiểu quốc như Trường Giang, nơi có cường giả cao nhất chỉ có 2, 3 người là Cự Linh cảnh giới thì trận pháp cấp 4 là bùa hộ mệnh chống lại các vương quốc khác xâm lấn.

Trận pháp đồ lưu truyền trong Cửu Giới có rất nhiều loại. Mỗi một loại trận pháp là một thuộc tính, một bộ tài liệu, một cách chế tạo và vận dụng khác nhau. Cho dù Trận Pháp Sư đã có trận pháp cấp 4 thì vẫn có nhu cầu học thêm nhiều trận pháp cấp 4 khác, nếu có cơ hội. Học càng nhiều thì sự am hiểu về trận pháp càng tăng, khả năng vận dụng trong các tình huống cũng nhiều hơn, lại giúp gia tăng tinh thần lực. Vì vậy, Trận pháp sư nhìn thấy 1 trận pháp đồ mà mình chưa biết thì đều như thấy bảo tàng.

Trận pháp chia làm 2 loại là chủ động và bị động. Trận pháp chủ động là người sử dụng kích hoạt thì trận pháp mới hiển lộ và triển khai. Loại này khó phòng bị vì không có dấu hiệu nhận biết.

Trận pháp bị động là khi có người bước vào vùng hoạt động của trận pháp, đáp ứng đủ điều kiện của trận pháp thì trận pháp sẽ tự kích hoạt. Loại này trong mắt trận pháp sư sẽ nhìn thấy sự khác thường về linh khí trong khu vực có trận pháp bị động. Còn điều kiện kích hoạt thì cần am hiểu rất sâu về trận pháp để suy diễn. Sự đa dạng khi kích hoạt của trận pháp bị

động khiến mọi người dù biết có trận pháp cũng rất khó phòng ngừa, có thể là vừa bước vào là trận pháp kích hoạt, có thể là phải có ai đó kích hoạt hóa thuộc tính thì trận pháp mới triển lộ.

Trận pháp cấp 4 mà Trần Lương viết ra là loại chủ động, chuyên dành để thủ thành, hộ trận tông môn. Thậm chí dùng ở quy mô nhỏ là bảo vệ nhà cửa, động phủ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Đấu giá

Đến ngày thứ 3, Trần Lương mang trận pháp đến Thiên Thị Các. Thiên Thị Các thường có 3 loại quy mô đấu giá, quy mô hàng tháng, hàng quý, hàng năm. Quy mô hàng tháng và hàng quý sẽ mở cửa tự do, mọi người đều có thể vào. Quy mô hàng năm thì lượng người quá đông nên sẽ tổ chức bán vé vào cửa. Dù người bán hay người mua đều cần phải mua vé để nâng cao chất lượng buổi đấu giá. Vé đối tác dành cho người bán vật phẩm, chỉ phí 50 lượng bạc, nếu vật phẩm không được chấp nhận bán đấu giá cũng sẽ không được lấy lại 50 lượng bạc đó. Vé Khách giả dành cho người vào mua đấu giá, chỉ phí 20 lượng bạc.

Trước cửa bán vé đối tác thỉnh thoảng có người đi vào. Vào trong mới kiểm định vật phẩm ở phòng riêng, tránh bị nhòm ngó. Trước cửa bán vé khách giả là 1 hàng dài người xếp hàng. Một thanh niên đứng hàng đầu thấy Trần Lương đi sang cửa bán vé đối tác cười chế nhạo

“Tiểu tử không vào được lối đây, ra đây ta cho kẹo rồi về bú sữa mẹ đi”

Trần Lương nghe xong ngoan ngoãn đi đến chỗ thanh niên.

“Ồ, tiểu tử rất biết nghe lời, tiền đồ sau này ắt làm đầy tớ giờ” Thanh niên cười lớn

Còn cách một sai tay, Trần Lương nhảy lên tát thanh niên 2 phát, mặt sưng vù. Trần Lương không muốn làm lớn chuyện, chỉ dùng lực chứ không vận dụng nguyên khí. Thanh niên bị tát, vừa đau vừa nhục, bị thằng tiểu tử đánh lén. Hắn chạy ra đuổi theo Trần Lương nhưng càng đuổi càng nhục, dùng cách nào cũng không chạm nổi vạt áo của Trần Lương.

“Người chạy chậm thế, về ti sữa mẹ cho khỏe lên” Trần Lương châm chọc

Đuổi một hồi một quá, thanh niên bỏ cuộc quay lại hàng để mua vé

“Qua lượt mua của ngươi rồi, xuống xếp hàng lại từ đầu” - Bảo vệ yêu cầu

“Tiểu tử chết tiệt, ta đánh chết ngươi” thanh niên tức quá quay lại tìm Trần Lương nhưng nào có thấy, Trần Lương đã vào trong cửa đối tác rồi. Hắn dốc cạn túi may có 62 lượng bạc, đủ mua vé vào cửa và sống thêm mấy ngày

Nhìn thấy Trần Lương, một quân sự đi đến “Tiểu ca cháu muốn bán gì”

“Cháu vâng lệnh gia sư đến bán trận pháp cấp 4” – Trần Lương trả lời

“Trận pháp cấp 4!” Quân sự kinh ngạc, quay sang nói với nhân viên “Nhanh cho gọi Tỉnh đại sư vào phòng riêng số 2”

Quân sự quay sang Trần Lương “Tiểu ca, mời cháu theo ta”

Quân sự là một người trung niên với mái tóc hoa râm, tên là Hoa Lâm. Lão năm nay đã 45 tuổi, tu luyện đến Tiên Linh cảnh giới thì dặm chân tại chỗ đã 6 năm nay. Đây là lần đầu tiên Hoa quân sự thấy 1 tiểu tử chừng 10 tuổi tham gia đấu giá đồ vật, lại còn là đồ cực kỳ quý giá trong vòng trăm dặm quanh đây.

Lão không thể hiểu nổi sao sư phụ của tiểu tử này lại giao cho nó một đồ vật như thế, thậm chí không thêm đi cùng. Chả nhẽ người kia là trận pháp sư cấp 6 thậm chí là 7, tiện tay là vẽ ra được một trận pháp cấp 4.

Tại Cửu Giới, Trận Pháp Sư, Luyện Đan Sư, Luyện Khí Sư cao nhất là cấp 9, tự xưng Thiên Sư. Chỉ có Yêu thú và cảnh giới võ giả mới chia làm 12 cấp

Trần Lương ngồi trong phòng đợi 1 lát, 1 ông lão râu dài, bạc phếch tiến vào. Hoa quân sự giới thiệu

“Đây là Tỉnh đại sư, trận pháp sư cấp 4, hội trưởng Trận Pháp Hội tại Vu Thành này”

“Xin chào Tỉnh đại sư, cháu muốn bán đấu giá trận pháp cấp 4 này của sư tôn, mời ngài xem” Trần Lương đưa mảnh da yêu thú cho Tỉnh đại sư

Trong khi Tỉnh đại sư xem trận pháp đồ, Trần Lương nhàn nhã uống trà, phong thái cực kỳ không giống 1 đứa trẻ. Hoa quân sự quan sát Trần Lương rồi lại nhìn Tỉnh đại sư. Chỉ cần Tỉnh đại sư phán đây là đồ giả, Hoa quân sự sẽ ngay lập tức đánh đuổi Trần Lương ra khỏi cửa. Dù sao cũng thật khó tin 1 đứa trẻ mang tới trận pháp cấp 4 ở nơi khi họ cò gậy này.

“Không thể tin được!” – Tỉnh Đại Sư hét lên

“Tỉnh đại sư bình tĩnh, tại hạ sẽ đánh gãy chân tên nhóc này và đuổi ra khỏi đây ngay” Hoa quân sự lo lắng vị hội trưởng này sẽ nổi giận.

“Câm miệng! mau mang hoa quả đến cho vị tiểu ca này” Tỉnh đại sư nở nụ cười tươi như hoa quay về phía Trần Lương nói “Tiểu huynh đệ, ta có thể gặp sư tôn của ngươi không?”

“Hiện sư tôn không ở đây, ngài có việc bận, bảo ta bán trận pháp này lấy tiền tiêu xài để đi đến địa điểm hẹn gặp” Trần Lương lắc đầu.

“Ta muốn mua luôn được không, sẽ cho tiểu ca một con số ưu đãi” – Tỉnh đại sư mặt hiền lành

“Thưa đại sư, cháu không được phép bán riêng cho đại sư, sư phụ bảo phải bán qua đấu giá” Trần Lương từ chối, rõ ràng đấu giá sẽ được tiền hơn, ta có phải trẻ con đâu.

“400 tinh thạch cấp 1 thì sao? Đây là giá cao để mua 1 trận pháp cấp 4 rồi đó” Tỉnh đại sư nín kén

“Tiền bối thứ lỗi” Trần Lương từ chối

“Thôi đành vậy” Tình đại sư quay qua Hoa quân sư nói “Đây là trận pháp cấp 4 bậc cao, tiếp cận bậc 5. Trận pháp này vừa có thể bảo vệ, vừa có thể tấn công, áp chế mạnh với Giáp Linh, diệt sát Tiên Linh trở xuống, có thể chống cự được Cự Linh. Một ưu điểm rất lớn của trận pháp là tài liệu sử dụng không quá quý hiếm, dễ tìm thấy hơn các trận pháp cấp 4 khác. Điểm đáng lưu ý là cách vận hành linh khí cực kỳ tinh diệu, khiến cho ta thật mở mang tầm mắt. Người có thể viết lên trận pháp này hẳn phải là Thiên tài Trận Pháp Sư, ít nhất là cấp 7, thậm chí cấp 8, 9”

Hoa quân sư đứng hình, các trận pháp cấp 4 trước đây hẳn thấy chỉ có thể tấn công hoặc phòng thủ. Tại sao một trận pháp sư bậc cao lại đi qua Vu Thành này, bỏ lại đồ đệ rồi đi đâu? Điều đó không quan trọng, quan trọng là hẳn vớ bờ rồi. Hoa quân sư tươi cười nói với Trần Lương:

“Tiểu huynh đệ, chúng ta sẽ ngay lập tức đưa trận pháp đồ của cậu làm vật áp sán và đưa tin thật rộng. Lệ phí đầu giá thông thường là 6%, nhưng của cậu ta sẽ chủ trì giảm còn 5%, cậu đồng ý chứ”

“Đa tạ Hoa Quân Sư, văn bối sẽ để trận pháp đồ tại đây cho Thiên Thị Các bảo quản” Trần Lương cười đáp

“Đây là thẻ xanh của Thiên Thị Các, mai cậu chỉ cần mang thẻ này sẽ có hạ nhân đưa cậu lên tầng 2” Hoa quân sư khách khí với Trần Lương.

“Đa tạ ngài, tiện thể, văn bối mượn ngài 1000 lượng vàng được không?” Trần Lương hỏi

“Tất nhiên là được” Hoa quân sư quay sang phân phối hạ nhân “mang cho Trần đệ 2000 lượng vàng”

Thông tin buổi bán đấu giá có trận pháp cấp 4 vừa tấn công vừa phòng thủ được Cự Linh võ giả đã lan truyền nhanh chóng khắp nghìn dặm xung quanh Vu Thành. Tất cả các thành, tông phái lớn nhỏ đều cử đại diện đến tham dự đấu giá. Dù sao nơi đây chỉ là 1 góc nhỏ hẻo lánh của Tinh La Vực, cao thủ cấp cao nhất chỉ là Cự Linh cảnh giới.

Có 7 ngày rảnh rỗi, Trần Lương đi dạo trong thành. Trước ngày hội đấu giá lớn nhất trong năm của Thiên Tin Các chính là những ngày làm ăn tấp nập của dân cư trong thành. Người từ khắp nơi đến để trao đổi, mua bán bảo vật hay các nhu cầu cần thiết. Đây cũng là cơ hội cho dân lừa đảo làm ăn.

Dọc đường đi, các chợ tự phát mọc lên rất nhiều, thuộc về 2 thành phần chính. Một là dân buôn từ nơi khác đến. Hai là những cá nhân có bảo vật muốn bán.

Trần Lương chỉ là bộ dáng trẻ con đi dạo, nên các con buôn, cá nhân bán bảo vật hay cả lũ lừa đảo đều bỏ qua không mời chào. Vì có lừa được cũng chả được mấy tiền.

Trừ khi là Trần Lương chủ động đến mua, mở miệng mềnh mềnh chả nhẽ không húp.

Đi nửa ngày đường vẫn chưa nhìn thấy đồ vật nào ưng ý, bỗng Trần Lương nghe được tiếng rao phía trước

“Kỳ Diễm hoa, nâng cao tu vi và chất lượng thuộc tính hỏa, mời mọi người xem. Cơ hội hiếm có, chỉ có 1 đóa duy nhất. Bỏ qua tiếc cả đời. Mời xem, mời xem”

Nội dung không liên quan gì đến Trần Lương, nhưng hắn tò mò vào xem. Kỳ Diễm hoa rất khó hái, mọc tại miệng núi lửa đang hoạt động. Võ giả cảnh giới Tiên Linh viên mãn sử dụng có thể nâng cao tu vi đến Giáp Linh. Nếu thật là kỳ diễm hoa thì giá cả phải đến cả trăm tinh thạch cấp 1.

Một người thanh niên ăn mặc giàu có đang ngắm nhìn bông hoa, sau lưng có 1 ông lão đi theo, có vẻ như là hộ vệ, quản gia.

“Khang lão, đây thực sự là Kỳ Diễm hoa sao?”

“Bẩm thiếu chủ, theo quan sát của lão thì đúng thế” - Khang lão trả lời

“Hàng của ta tất nhiên là đồ thật” - Người bán hàng khẳng định

“Đồ giả” - Trần Lương thân nhiên nói

“Tiểu tử biết gì mà nói, cút ngay không ta đánh gãy chân” - Người bán hàng hùng hổ quát Trần Lương

“Đây là Hồng Chi hoa, phía chân nhụy hoa có chấm trắng. Còn Kỳ Diễm Hoa, chân nhụy hoa phải là chấm vàng. Không có kiến thức sẽ dễ nhầm 2 loại” - giọng Trần Lương vẫn đều đều.

“Ranh con vu oan hại người, ta đánh chết ngươi” Người bán hàng cảm gậy tiến lên đánh Trần Lương, đáng tiếc là sau 3 gậy đều trật

“Khang lão bảo vệ tiểu đệ đây” người thiếu chủ ra lệnh

Khang lão bắt lấy tay người bán hàng, nhẹ nhàng đánh ra 1 chưởng khiến hắn ngã ra sau gian hàng.

Vị Thiếu chủ tiến đến ôm quyền với Trần Lương

“Đa tạ tiểu đệ giúp đỡ, mong tiểu đệ nói thêm về Hồng Chi hoa, ta chưa từng nghe thấy cái tên này”

“Hồng Chi hoa thường sống bám trên những cây có hóa thuộc tính. Loại hoa này không có công dụng gì, cũng ít trông thấy nên dễ bị đem đi lừa với Kỳ Diễm hoa. Cách phân biệt tốt nhất là cắt đứt thân hoa, Hồng Chi hoa sẽ thấy có gì chảy ra, còn Kỳ Diễm Hoa sẽ có nhựa vàng, chạm vào khá nóng”

Vị thiếu chủ lấy ngay cây hoa cắt làm đôi, quả thực như lời Trần Lương nói là không có gì chảy ra.

“Ta không biết, ta cũng là bị nhầm” Tên bán hàng rất nhanh trí, quay sang Trần Lương “cảm ơn vị huynh đệ đã mở mang đầu óc cho ta” nói xong tên này thu dọn cửa hàng đi luôn

Vị thiếu chủ không quan tâm tên kia, cười nói với Trần Lương

“Ta là Diêm Vô Nha, rất vui được làm quen với tiểu đệ. Giờ cũng gần trưa, ta mời tiểu đệ 1 bữa nhé”

“Đa tạ, tiểu đệ tên Trần Lương”

Diêm Vô Nha vừa đi vừa giới thiệu bản thân. Hắn là con thứ 7 của Hoàng Đế nước Triệu, năm nay 22 tuổi, tu luyện đến Vạn Nhiên cảnh giới. Mong muốn của hắn không phải là cạnh tranh với 6 người anh để làm vua, mà hắn muốn ra ngoài thế giới, mở rộng tầm mắt, nâng cao võ đạo.

“22 tuổi Vạn Nhiên cảnh giới cũng được coi là thiên tài. Người này chí lớn, tâm tình rộng rãi, tương lai ắt thành cường giả” Con mắt của Trần Lương là cỡ nào sắc bén, ký ức hơn 2 vạn

năm không phải dùng để trang trí nha.

Hai người vừa ăn vừa trò chuyện, chủ yếu là Diêm Vô Nha nói. Trần Lương dù sao cũng chỉ là đứa nhóc trong 1 thôn quê hẻo lánh, nào có chuyện gì nhiều để kể. Còn vấn đề phân biệt được 2 loại hoa, Trần Lương đơn giản là bảo thích đọc sách từ nhỏ, từng thấy trong sách nói về điều này.

Ăn xong bữa cơm, Trần Lương cáo từ Diêm Vô Nha, hẳn còn phải đi mua ít tài liệu về làm trận pháp cấp 2 cho gia đình.

Trần Lương đi thẳng đến nơi bán hàng của Thiên Thị Các, dùng hết 1500 lượng vàng để mua 5 phụ liệu cho trận pháp, vẫn cần 2 thứ nữa là Hóa Chi Hoa và Lạc Diệp Thạch. Đây là 2 tài liệu chủ đạo để bày trận pháp cấp 2 của hắn. 2 thứ này không quý hiếm, có sẵn ở Thiên Thị Các, có điều cần 25 tinh thạch cấp 1 để mua cả 2. Vì vậy đành chờ sau đấu giá vậy.

Sang ngày, Trần Lương đi dạo ngắm phố phường và các sản phẩm bày bán, ăn đặc sản nơi đây. Dù sao kiếp trước hắn cũng sống 1000 năm, sơn hào hải vị cũng ăn vô số nha. Giờ gọi là thưởng thức đặc sản để cảm nhận văn hóa và con người nơi đây thôi.

Vốn dĩ buổi bán đấu giá hàng niên này đã đông người, nhờ có hàng của Trần Lương mà càng đông hơn. Đến ngày đấu giá, cửa vào Thiên Thị Các mở rộng cho 3 hàng người xếp hàng vào. Hôm nay đã không còn bán vé đối tác hay vé khán giả nữa. Kể cả người bán cũng phải xếp hàng để vào xem. Trần Lương bỏ qua hàng dài người đang xếp, đi về phía cửa, bỗng nhiên vọng lên 1 tiếng cười

“Ha ha thằng ranh con, hôm nay xem người làm sao vào cửa trước ta” Thanh niên hôm nọ dương dương tự đắc

Trần Lương ngoảnh lại nhìn thầm nghĩ “Sao lại có hạng người thích chấp nhặt với trẻ con nhỉ”. Hắn chỉ cười đi đến chỗ bảo vệ, giơ thẻ xanh ra rồi đi vào trước ánh mắt ngạc nhiên của thanh niên nọ và hàng người xếp hàng. Không biết tiêu tử là con cháu quý tộc nào mà lại có thẻ xanh của Thiên Thị Các. Mà cũng không thấy người nhà đi cùng.

Hoa quán sự thấy Trần Lương liền niềm nở tiếp đón đưa lên tầng 2, dặn dò “Tiểu ca, Thiên Thị Các sẽ cho cậu hạn mức 1 vạn lượng vàng và 500 tinh thạch cấp 1”

“Đa tạ Hoa quán sự” Trần Lương cảm ơn rồi ngồi vào ghế của mình.

Trần Lương đang cần rất nhiều thứ nên chăm chú vào các vật phẩm được đấu giá. 3 vật đầu hắn không cần, vật thứ 4 là 1 chiếc cánh của yêu thú cấp 8, Viễn Chinh Ưng. Loại yêu thú này sức phòng thủ và tấn công đều không có gì nổi bật, nhưng rất nổi tiếng và được ưa thích bởi tốc độ và sự bền bỉ đi đường trường của nó. Tốc độ của một con trưởng thành Viễn Chinh Ưng có thể so với cường giả Huyền cấp cảnh giới

Nếu đây là 1 đôi cánh đầy đủ có thể được luyện khí sư chế tạo thành bảo khí tăng tốc độ di chuyển. Đáng tiếc là chỉ có 1 chiếc, chỉ có thể tận dụng thuộc tính phong nồng đậm trong cánh để gia tăng tốc độ cho giáp chân, hiệu quả rất ít

Nhưng với Trần Lương thì khác, hắn có 1 loại trận pháp dùng trên cánh các yêu thú thuộc tính phong. Khi cầm cánh triển khai trận pháp sẽ có được tốc độ bằng một nửa của yêu thú. Có điều thông thường chỉ dùng được 50 canh giờ do sử dụng bị tiêu hao phong thuộc tính của cánh

Giá khởi điểm là 200 lượng vàng, mỗi lần nâng lên không dưới 100 lượng vàng. Hiện giá đã là 500, không còn ai muốn nâng lên nữa.

“800 lượng vàng” – Trần Lương hô

Hội trường im ắng. Tất cả đều muốn nhìn xem người có giọng non như trẻ con đây là ai mà đập giá cao thế. Nhìn thấy Trần Lương xong hội trường sẽ phân ra làm 3 hạng người. Loại thứ 1 không quan tâm, loại thứ 2 khinh thường loại phá giá chỉ từ như Trần Lương, loại thứ 3 là quan tâm Trần Lương nhất, nhìn và ghi nhớ mặt hắn.

Không ai ra giá cao hơn, chiếc cánh thuộc về Trần Lương. Ở tầm của hắn thì thực sự không muốn kì kèo một hai với bọn văn bối này.

Tiếp tục đấu giá. Các vật phẩm đều không tệ, dù sao đây cũng là đấu giá 1 năm mới có 1 lần a.

Hoa Sơn Kiếm hắn thấy cũng không tệ, nhưng Trần Lương muốn giành lấy chiếc Bá Vương Thương

Hoa Sơn Kiếm hắn thấy cũng không tệ, nhưng Trần Lương muốn giành lấy chiếc Bá Vương Thương được đấu giá sau Hoa Sơn Kiếm

Lúc này trước khi rời đi, Hoa quán sự đã đưa cho Trần Lương danh mục sản phẩm được đấu giá tới nay. Hắn nhìn trung 3 vật phẩm cần phải mua. Dù sao cũng chưa có nhẫn không gian, không thể mang theo người quá nhiều thứ được.

Ban đầu Trần Lương định đeo mặt nạ tham gia đấu giá, nhưng khi nhìn thấy cánh của Viễn Chinh Ưng thì không cần nữa.

“Vật phẩm tiếp theo chắc sẽ có nhiều người biết, là Bá Vương Thương của Hoàng Phi Lao, người đã đứng đầu trong cuộc đấu võ do Thành chủ Thiên Ý Môn tổ chức 8 năm trước. Hiện nay, Hoàng Phi Lao đã có một thanh bảo thương tốt hơn nên muốn để lại Bá Vương Thương cho người có duyên”

Chủ trì buổi đấu giá hôm nay là một cô nương xinh đẹp, tay nâng lên Bá Vương Thương trông thật không phù hợp. Nhưng chỉ 1 tay cầm được thương thì chứng tỏ nữ nhân cũng là 1 võ giả trình độ không thấp

Tại hạ xin nhắc lại một chút, Bá Vương Thương, bảo khí cấp 4 nặng 200 cân, thân làm từ gỗ của Cự Thạch Mộc, rất cứng. Mũi thương làm từ Sa Tinh Thiết, ngoài độ cứng rắn thì Sa Tinh Thiết còn có đặc tính là rung khi chạm vào vật khác làm gia tăng lực sát thương. Bá Vương Thương dài 6 xích, nặng 200 cân

Giá khởi điểm là 10 tinh thạch cấp 1, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 1 tinh thạch. Xin mời”

“20” Mọi người còn chưa kịp ra giá, Trần Lương cất lời

Cả khán phòng quay ra nhìn Trần Lương, không thể tin nổi một thằng nhóc tầm 10 tuổi đi đấu giá Bá Vương Thương. 200 cân, đến cầm còn không nổi thì đánh nhau cái gì.

“25” một giọng nam cũng trên tầng 2 phát ra. Nhìn qua là một trung niên cơ bắp mạnh mẽ.

“35” Trần Lương giọng buồn chán

“Tiểu tử, thương này rất nặng người không mang đi được đâu!” Người trung niên giận giữ. Ý tứ trong lời nói có 2 phần, phần nổi ý là nặng quá Trần Lương mang không được. Phần chìm là Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Cho dù Trần Lương mua cho người nhà nhưng nếu người chỉ có 1 mình ở đây thì sẽ bị chặn cướp, thậm chí là giết.

Trong phòng đấu giá nghiêm cấm đe dọa, vì vậy người trung niên ăn nói rất khéo.

“Đa tạ quan tâm, văn bối tự có cách” Trần Lương cười nhạt

“Đa Cách, phòng đấu giá nghiêm cấm lời nói ngăn cản người khác đấu giá, người còn tái phạm đừng trách ta không khách khí” Một trung niên phụ trách bảo an phòng đấu giá lớn tiếng.

“36” Đa Cách lên giá

“46” Trần Lương thật không thiếu tiền nha

Cả phòng đấu giá im lặng, không còn ai lên tiếng. Nhưng ngay sau đó là tiếng bàn tán xôn xao về thân phận thiếu niên bí ẩn này. Phong cách đặt giá này chắc phải là thiên kiều của môn phái nào đó a. Vật phẩm thứ 2 Trần Lương cầm về tay. Lúc này lại có thêm nhiều ánh mắt quan tâm Trần Lương, ghi nhớ khuôn mặt

Đấu giá tiếp tục, ai cũng mong vật phẩm mình cần không hợp nhãn tiểu thiếu gia tầng 2, không thật chỉ biết khóc.

Vật phẩm đưa lên càng ngày giá càng cao, vừa rồi lên sàn là khung xương của yêu thú cấp 6, Hắc Sơn. Đây là vật liệu chủ đạo để chế tạo Kim Cương giáp, luyện khí cấp 6 bảo giáp, phòng chống được lực tấn công của cao thủ Hoàng cấp. Các tông môn, triều đình cạnh tranh khá kịch liệt, đẩy giá lên đến 150 tinh thạch cấp 1

“Đây là Mai Phi Hoa, mọc tại vực sâu, chứa ám thuộc tính rất cao. Dùng để nâng cao ám thuộc tính cả về chất lượng và tốc độ thu luyện. Vạn Niên viên mãn cảnh giới hấp thu Mai Phi Hoa có thể tăng cảnh giới đến Tiên Linh, tiết kiệm 8 năm tu luyện. Giá khởi điểm 20 tinh thạch cấp 1, mỗi lần nâng lên 1 tinh thạch”

“20” Trần Lương hô

Lần này Trần Lương không cần hô giá cao, vì người có ám thuộc tính không nhiều. Ngũ hành thuộc tính chiếm số lượng nhiều nhất. Lôi, Phong cũng không ít. Quang, Âm là đã không nhiều. Không gian thuộc tính khá là hiếm. Thời Gian còn hiếm hơn. Nhưng khó gặp nhất là Vô thuộc tính, không thể tu luyện.

“Sao lần này tiểu tử rón rén vậy, mạnh mẽ lên nào. Ta ra 30 tinh thạch cấp 1” Đa Cách cười

“40” Trần Lương hô

“50” Đa Cách tiếp lời

Cho dù không nhiều người biết thuộc tính của Đa Cách, nhưng ai cũng hiểu là Đa Cách đang chơi lại Trần Lương.

“60” Trần Lương nâng giá

Nữ nhân đứng trên sân khấu đấu giá mở cờ trong bụng “hay lắm, các người cứ đánh nhau đi”

“65” Đa Cách cũng chấp chờn rồi, hẳn là hòa thuộc tính, cho dù mua đi, bán lại thì giá của Mai Phi Hoa chỉ tầm 35 tinh thạch cấp 1 là cùng.

“Cho người” Trần Lương lạnh nhạt

“Ha ha người dám cạnh tranh với lão gia sao. Về nhà bú sữa mẹ đi” Đa Cách khích tướng

Trần Lương im lặng không nói. Đa Cách tuổi gì chơi với hắn.

“Dù sao đại gia rộng lượng, tiểu tử người đấu giá tiếp ta sẽ nhường cho” Đa Cách rét rồi. 65 tinh thạch cấp 1 là cả gia tài của hắn a.

Thấy Trần Lương không trả lời, nữ nhân chủ trì đấu giá hô 3 lần, Mai Phi Hoa thuộc về Đa Cách.

Mọi người trong khán phòng chột nhận ra tiểu ca này cũng không dễ trêu nha. Đa Cách ăn quả đắng rồi.

Các vật phẩm tiếp theo Trần Lương cũng không quan tâm nữa, chỉ còn chờ xem hắn sẽ thu được bao nhiêu tiền.

“Vật phẩm cuối cùng, cũng chính là lí do các đại gia đến đây ngày hôm nay, Trận pháp cấp 4. Tại hạ xin giới thiệu lại. Trận pháp đã được Tỉnh đại sư, hội trưởng Trận Pháp Hội chứng nhận. Đây là Trận pháp cấp 4 cao cấp, tiếp cận trận pháp cấp 5, thậm chí nó còn quý giá hơn một vài trận pháp cấp 5 bậc thấp do vừa có thể phòng thủ, vừa có thể tấn công bên ngoài. Một ưu điểm khác là vật liệu sử dụng phổ thông hơn so với các trận pháp cao cấp. Vì vậy thủ pháp bày trận sẽ tinh diệu hơn. Trận pháp này có thể áp chế mạnh với Giáp Linh võ giả, diệt sát Tiên Linh cảnh giới.”

“Giá khởi điểm là 100 tinh thạch cấp 1, mỗi lần tăng ít nhất 20 tinh thạch cấp 1”

“120”

“200”

“250”

Hàng loạt giọng đấu giá vang lên. Trưởng lão và các đại thần của các vương quốc xung quanh Trấn Thành quốc đều tham dự đấu giá. Chỉ có một số Vương quốc có hộ thành đại trận rồi thì chỉ ngồi quan sát.

“500” một giọng nói khàn khàn phòng 1 tầng 4 lên tiếng. Tầng 3 và 4 có rèm che nên không nhìn được dung mạo người tham gia đấu giá.

Lúc này đấu giá đã bắt đầu chậm lại

“550” Một gian phòng khác ở tầng 4 cất lên giọng nữ “Tiểu nữ rất cần trận pháp này, mong các vị nhường cho, thiếp thân xin đa tạ”

“600” âm thanh phát ra từ phòng số 3, tầng 4 “Tinh thạch chỗ ta không thiếu, ai muốn cạnh tranh cứ tự nhiên”

“620” phòng 5 tầng 4 lên tiếng

“640” Lại là phòng 3 tầng 4

Đến lúc này thì không còn ai ra giá nữa. Ở nơi hẻo lánh toàn các tiểu quốc, tiểu tông phái này thì 640 tinh thạch cấp 1 là con số khá lớn rồi. Tinh thạch còn phải dùng để bồi dưỡng cường giả và chi tiêu nhiều việc khác, đâu thể bỏ ra quá nhiều được.

“640 tinh thạch cấp 1 lần 1”

“640 tinh thạch cấp 1 lần 2”

“640 tinh thạch cấp 1 lần 3”

Trận pháp thuộc về phòng số 3 tầng 4.

Buổi đấu giá kết thúc tại đây. Xin mời các đạo hữu đến lấy vật phẩm

1 thuộc hạ tiến đến sau Trần Lương, dẫn đường cho Trần Lương vào 1 phòng riêng đã có Hoa quân sự đợi sẵn. Gọi là dẫn đường nhưng thực tế là để đảm bảo những người đấu giá không bỏ chạy.

“Chúc mừng tiểu ca bán được trận pháp giá tốt. 5% là 30 tinh thạch, trừ thêm 46 tinh thạch mua thương, tiểu ca sẽ nhận về 564 tinh thạch cấp 1. Còn 800 vàng. Thiên Thị Các sẽ tặng cho tiểu ca, mong được hợp tác lâu dài” Hoa quân sự đưa Bá Vương Thương và Viễn Chinh Ưng cho Trần Lương

“Đa tạ Hoa quân sự, ngài giúp văn bối chuyển 464 tinh thạch sang ngân phiếu, văn bối sẽ cảm tay 100 tinh thạch”

Một hạ nhân chạy vào nói với Trần Lương “Có cô nương tầng 4 muốn gặp người bán trận pháp, phí gấp mặt 10 tinh thạch cấp 1”

“Được, mời vào”

Người bước vào là 1 nữ nhân trẻ tầm 15 tuổi.

“Xin chào tiểu ca, quân sự” nữ nhân cúi chào “Văn bối có chuyện riêng muốn bàn với vị tiểu ca đây, mong quân sự chấp thuận”

“Được, ta sẽ ra ngoài chờ”

“Hoa quân sự, phiền ngài mua giúp ta Hóa Chi Hoa và Lạc Diệp Thạch” Trần Lương đưa lão 30 tinh thạch nhờ mua hộ nốt 2 vật liệu làm trận pháp cấp 2 cho nhà và mua thêm một số vật liệu làm trận pháp trên cánh Viễn Chinh Ưng, dù sao hiện giờ hần ra ngoài cũng nguy hiểm nha.

Hoa quân sự cùng 2 tùy tùng của nữ nhân bước ra ngoài.

“Ta là Tuyết Hoa, con gái út của Quốc Vương Vân Di Quốc. Xin cho biết quý danh tiểu ca và nguồn gốc của pháp trận đồ cấp 4” Nữ nhân giới thiệu

“Ta là Trần Lương, trận pháp đồ là của sư phụ ta. Sao người cần gấp trận pháp?” Trần Lương hỏi

“Vương quốc của ta đang bị đánh chiếm. Một phần ba thành trì đã bị hạ, hiện đã công tới Hoàng thành. Phụ vương dùng hộ thành đại trận để ngăn địch, nhưng đây chỉ là trận pháp cấp 4 sơ cấp, chỉ có chức năng phòng thủ, sẽ không thể kéo dài quá lâu. Hoàng thành là cửa ngõ ngăn cản kẻ địch tiếp tục tiến công. Nếu Hoàng thành bị hạ thì coi như cả vương quốc thua trận hoàn toàn, những thành trì khác gần như không có khả năng phòng thủ trước kẻ địch. Thông qua Thiên Thị Các trong thành, phụ vương biết được có trận pháp phòng thủ được trước cường giả Cự Linh cảnh giới nên phải ta đi mua”

“Hiểu rồi, các người muốn mượn nhờ trận pháp phối hợp để đánh giết các tướng Giáp Linh và Cự Linh của địch. Nhưng lý do quốc vương phái người đi một là vì người thông minh, hành sự chín chắn, hai là để nếu không mua được trận pháp thì bỏ trốn phải không?”

Tuyết Hoa kinh ngạc! Sao một tiểu tử nhỏ hơn mình lại đưa ra phán đoán chính xác đến thế. Cho dù là đệ tử của Trận pháp sư cao cấp, được đi học hỏi nhiều nơi nhưng cũng không thể tinh tường như vậy đi.

“Tiểu ca nói rất chính xác, ta rất khẩn cấp cần gấp sư tôn của người để nhờ người bày trận. Tiền nong có thể thương lượng.”

“Sư tôn của ta cách đây rất xa, người không thể gặp được. Nhưng ta có thể giúp người bày trận pháp kia. Không ngại nói cho người biết, trận pháp đó do ta viết”

“Không thể nào, người mới bao tuổi, còn nhỏ hơn ta, sao đã có tinh thần lực cấp 4 được, chưa nói đến việc bày được trận pháp cấp 4 còn khó khăn vô cùng”

“Ta có thiên phú trận pháp siêu việt, vì lẽ đó sư tôn ta là trận pháp sư cấp 9 mới thu ta làm đồ đệ”

“Người có bằng chứng gì chứng minh người là Trận Pháp Sư cấp 4?”

“Bằng chứng thân phận thì không có, nhưng ta có thể cho người xem cấp độ tinh thần lực” Trần Lương phóng thích 4 tầng tinh thần lực ra ngoài. Còn 3 tầng nữa thì chưa cần phải hiện ra, tránh cho Tuyết Hoa quá kinh ngạc

Sau một khắc bàng hoàng, Tuyết Hoa cầm lấy tay Trần Lương khóc lóc

“Cầu người, cầu người nhanh cứu vương quốc của ta, phụ hoàng sắp không chống đỡ nổi rồi”

“Được rồi, để ta hỏi người mấy câu, người cứ ngồi về chỗ đi” Trần Lương nhìn vào Tuyết Hoa hỏi

“Người mang trong người bao nhiêu tinh thạch”

“Ta mang 500 viên, đây gần như là tất cả số tinh thạch trong bảo khố, còn lại đã sử dụng cho chiến tranh” Tuyết Hoa trả lời

“Người bao nhiêu tuổi?”

“Ta 14 tuổi” Trần Lương không hiểu sao lại hỏi sang chủ đề này

“Cơ thể người có phải là song thuộc tính Quang, Thủy, thậm chí chất lượng khá cao, tu vi của người hiện tại là Nhị tinh cảnh giới, tinh thần lực cấp 2” Trần Lương thao thao bất tuyệt

“Người là ai! Những thông tin này chỉ có phụ vương và sư phụ ta biết. Người làm thế nào biết được?” Tuyết Hoa mặt tái như gặp quỷ rồi

“Bình thường người ngoài là không nhìn thấy tu vi, thuộc tính người khác. Nhưng nếu tinh thần lực vượt người khác trên 2 cấp thì có thể sử dụng tinh thần lực dò xét đối phương” Trần

Lương thân nhiên nói “Cho ngươi biết thêm kiến thức, đó là tinh thần lực còn phụ trợ võ giả năng cao ngộ tính, giúp tu luyện công pháp, võ kỹ nhanh hơn. Các cường giả tuyệt đỉnh đều là song tu công pháp và tinh thần lực.”

“Vì sao ngươi đạt được tinh thần lực cấp 2? Trần Lương hỏi

“Ta thích hát, từ nhỏ đã theo học âm nhạc” Tuyết Hoa trả lời

Trần Lương tiếp tục nói “Cho ta biết chất lượng thuộc tính của ngươi và tu vi cụ thể”

“Cả 2 thuộc tính đều là 10, tu vi nhị tinh hậu kỳ” Tuyết Hoa chỉ còn biết trả lời câu hỏi

“Được rồi, ta có thể đáp ứng ngươi bày trận pháp, cứu nguy vương quốc của ngươi. Ta sẽ không vì ngươi nguy cấp mà ép giá, chi phí bày trận pháp tiệm cận cấp 5 như này sẽ là 1000 tinh thạch cấp 1. Ngươi thấy thế nào?”

Tuyết Hoa thờ mạnh, dù nàng không biết bình thường chi phí thuê trận pháp sư là bao nhiêu, nhưng chi riêng trận pháp đồ đã là 5-600 tinh thạch thì thêm chi phí công sức nữa quả thực con số 1000 cũng là tương đối công bằng.

Nếu là trước đây thì vương quốc của nàng không khó để trả được giá đó, nhưng quốc khố giờ đã cạn, lấy đâu tinh thạch mà trả

“Vương quốc của ta có thể vay nợ đại sư một nửa được không, sẽ trả dần trong vòng 5 năm” Tuyết Hoa cắn môi nói

“Không được, hiện ta đang cần dùng tinh thạch, 5 năm nữa thì 1000 tinh thạch với ta cũng không đáng một đồng. Thêm nữa, vương quốc của ngươi dù có chống đỡ được đợt tấn công này cũng suy kiệt nguyên khí, cần đại lượng tài nguyên để hồi phục, dù mỗi năm bỏ ra 100 tinh thạch cũng là con số không nhỏ đâu, sẽ làm chậm sự khôi phục. Đến lúc đó lại bị tấn công thì chắc chắn chết.”

Tuyết Hoa rơi nước mắt. Nàng tuy còn trẻ nhưng rất thông minh, hiểu những lời Trần Lương nói đều là sự thật

“Thế này đi, ta rất tán thưởng thuộc tính và sự nhanh nhẹn của ngươi, không dễ dàng cho 1 công chúa lặn lội đi xa để tìm cách cứu nguy cho vương quốc. Ta cho ngươi 1 đề nghị, làm người hầu của ta, ta sẽ làm trận pháp cấp 4 miễn phí cho vương quốc của ngươi.

“Ngươi nên thấy may mắn, làm người hầu cho trận pháp sư cấp 4 9 tuổi hẳn phải là vinh quang đó, khả năng ta lên trận pháp sư cấp 9 là vô cùng cao”

“Được, ta đáp ứng đại sư, nếu ngài bày trận pháp giải cứu vương quốc của ta, ta nguyện làm người hầu của ngài cả đời này” Tuyết Hoa quỳ xuống nói

“Được rồi, đứng lên đi” Trần Lương đỡ nàng dậy “yên tâm theo ta ngươi sẽ hóa thành phượng bay lượn trời cao. Trước mắt ngươi cần tu luyện lên Vạn Nhiên, sau đó ta sẽ truyền thụ công pháp Thiên cấp hệ Quang và Thủy cho ngươi.

Và từ giờ gọi ta là công tử, đừng gọi đại sư, nghe gìa quá”

“Vâng thưa công tử” Tuyết Hoa nghĩ hẳn là Trần Lương rất được sư phụ yêu quý, cho đi ngao du thiên hạ, đọc được các công pháp đỉnh cấp.

Công pháp tu luyện chia làm 4 loại đẳng cấp: Phàm, Linh, Quý, Thiên. Cung Thừa Hy khi còn sống không chỉ hấp thu thuộc tính của người khác, hẳn còn đọc rất nhiều công pháp, võ kỹ đỉnh cấp. Thật không quá khi nói hẳn là 1 bách khoa toàn thư sống về võ đạo. Tuy đi theo con đường ma đạo, bị người người tru diệt, nhưng ai cũng phải công nhận hẳn là tuyệt đỉnh thiên tài.

“Được rồi, đi thôi” Trần Lương bước ra ngoài

Đội hần là Hoa quân sự với các vật phẩm hần cần.

“Đa tạ Hoa quân sự, ta mượn phòng này một lát” Trần Lương cầm tất cả vật phẩm rồi quay vào phòng bày trận pháp Phong Tật Tốc lên cánh của Viễn Chinh Ứng. Tuyết Hoa cũng vào xem

Sau nửa canh giờ, Trần Lương đi ra. Lưng đeo túi đựng vật phẩm, tay trái cầm thương, tay phải cầm cánh. Hắn nói với Tuyết Hoa “Cánh này được ta bố trí trận pháp, sử dụng có thể đạt được tốc độ di chuyển bằng một nửa của Viễn Chinh Ứng, tương đương với. Ta sẽ đưa ngươi về trước, các hộ vệ đi ngựa về sau”

Tuyết Hoa phân phó mệnh lệnh cho 2 hộ vệ. Trần Lương cũng gửi lại 100 tinh thạch cho Hoa quân sự, nhờ giữ hộ tằm 10 ngày sẽ quay lại lấy.

Trần Lương đi ra ngoài, Tuyết Hoa theo sau. Mới đi được 10 bước hẳn đã cảm nhận được nhiều ánh mắt nhìn theo, phía trước còn thấy Đa Cách cầm Mai Phi Hoa giờ lên mũ, mắt liếc nhìn Trần Lương cười gian hiểm.

“Ta đã tính bỏ qua rồi, nhưng có người đáng thật mờ lên thì đành ăn vậy” Trần Lương cười khổ “Tuyết Hoa, cảm lấy thương, sau đó đứng yên, ta sẽ ôm ngươi đưa về Vân Di Quốc trong vòng 1 ngày”

Kích hoạt trận pháp trên cánh, Trần Lương lao đi như tên bắn. Tất cả mọi người ở đây đều nhìn không kịp thân ảnh của Trần Lương. Còn Mai Phi Hoa thì đã chuyển từ tay Đa Cách sang tay Trần Lương. Một lúc sau mới thấy tiếng thét vang trời của tên kia.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Giải Nguy Vân Di Quốc

Sau hơn 1 ngày, Trần Lương cùng Tuyết Hoa đã đến Hoàng Thành của Vân Di Quốc. Tòa thành đang bị Hóa Diệm quốc tấn công ở phương bắc.

“Kẻ nào” Lính trông thành quát về phía Trần Lương

“Ta là công chúa, mang trận pháp sư về giúp phụ vương, mau mở cổng” Tuyết Hoa nói

Lính trông thành không biết mặt công chúa, liền gọi cấp trên.

“Đúng là công chúa, mau mở cổng thành” Thượng cấp ra lệnh

Thời gian không có nhiều, Tuyết Hoa phân phó quân lính đưa nàng đi gặp phụ vương.

Từ xa nhìn thấy vua cha, Tuyết Hoa hét to

“Phụ thân”

“Sao ngươi lại trở về?” Đức vua ngạc nhiên quay qua nhìn Tuyết Hoa. Hắn vốn không có hi vọng lắm vào việc mua trận pháp. Lên ngôi 20 năm, cũng từng tham dự vô số buổi đấu giá lớn nhỏ, hẳn biết mua được trận pháp như mô tả của Thiên Thị Các với 500 tinh thạch cấp 1 là rất khó. Hắn không ôm nhiều hi vọng, chỉ mong con gái đừng 500 tinh thạch đấy sống cho tốt.

“Phụ vương, ta hoàn thành nhiệm vụ vượt mức cho phép, ta mới được đại sư viết ra trận pháp đó về giúp chúng ta” – Tuyết Hoa nhìn vào Trần Lương

“Mau mời vị đại sư đến để ta được diện kiến” Vị Quốc vương vẫn còn ngạc nhiên

“Tại hạ Trần Lương, tham kiến hoàng thượng” Trần Lương chấp tay đáp

“To gan, dám đứng trước mặt hoàng thượng, người đầu chém cổ tên này” Một vị tướng bên cạnh Hoàng thượng quát.

“Khoan, đây chính là trận pháp đại sư cấp 4” – Tuyết Hoa vội nói

“Tuyết Hoa, con còn nhỏ, nhưng sao có thể bị một đứa nhóc lừa gạt vậy” Phụ hoàng của nàng xoa đầu Tuyết Hoa. Trên mặt hắn lộ rõ vẻ mệt mỏi sau nhiều ngày phòng thủ căng thẳng.

“Phụ thân, đây là người bán trận pháp cấp 4 kia, công tử cũng đã cho con thấy tinh thần lực cấp 4 nên chắc không giả đâu. Huống hồ công tử cũng không có lí do gì để lừa gạt chúng ta. 500 tinh thạch con vẫn đang cầm. Công tử bảo khi nào hoàn thành trận pháp mới thu phí” Tuyết Hoa nói

“Chi phí là bao nhiêu?” Phụ thân vẫn nhìn Tuyết Hoa hỏi

“Cái này...” Tuyết Hoa cúi đầu chưa dám nói hết

“Ta sẽ bày trận pháp giết địch, cứu nguy vương quốc của ngươi, chi phí là công chúa Tuyết Hoa sẽ đi theo làm người hầu của ta” Trần Lương chen lời. Với thân phận là Trận Pháp Sư cấp 4 thì địa vị không kém quốc vương. Hắn xưng hô ngang hàng để gia tăng khí thế, tránh bị khinh thường. Dù sao thân hình hiện giờ của hắn quả thực là nhỏ a.

Trần Lương cũng không sợ bị bắt, hắn vẫn đang cầm cánh Viễn Chinh Ưng trên tay nha.

“To gan” Một tướng lĩnh nhảy đến bắt Trần Lương

Nhưng còn chưa kịp tới đã thấy thân ảnh Trần Lương ở tít phía xa. Dù quốc vương là Cự Linh cảnh giới cũng không theo kịp tốc độ của hắn.

“Ngươi làm thế nào!?” tên tướng kinh ngạc

“Thêm một lần hành động ngu xuẩn nữa là vương quốc các ngươi hết nước cứu. Ta coi trọng nha đầu song thuộc tính này, nên cho các ngươi cơ hội cuối cùng” Trần Lương bắt đầu bực mình. So tuổi thì đám văn bối này còn không bằng cháu chắt của hắn.

“Phụ thân, hoàng thành đang nguy cấp, xin người nghe con và cho Hoa nhi ra sức” Tuyết Hoa van xin

“Được rồi Tuyết Hoa, đợi ta một chút” Quốc vương nhìn về Trần Lương

“Ngươi cho ta biết thuộc tính và cảnh giới của những người này” Quốc vương chỉ về phía 5 người lính bất kỳ.

“Kim nhị tinh, mộc nhị tinh, kim tam tinh, hỏa nhị tinh, thổ nhị tinh” Trần Lương nhẹ nhàng trả lời

“Bẩm quốc vương đúng hết” 1 vị tướng nói

“Được, ta tạm tin ngươi là Trận Pháp Sư cấp 4, nhưng nếu không bày được trận pháp vừa tấn công vừa phòng thủ cấp 4 thì ngươi sẽ không sống nổi đâu” Quốc vương nhìn Trần Lương nói

“Phụ thân, công tử bảo sư phụ hắn là trận pháp sư cấp 9” Tuyết Hoa nói nhỏ

“Vương quốc của ta diệt vong thì dù sư phụ ngươi là trận pháp sư cấp 9 ta cũng đưa ngươi xuống địa ngục. Bao giờ ngươi có thể bày trận?”

“Cảnh giới cao nhất bên địch là gì?”

“Cự Linh hậu kỳ”

“Đưa giấy ta viết nguyên liệu cần chuẩn bị, có nguyên liệu thì bắt đầu được luôn”

Nguyên liệu được điều động trong toàn thành, nhanh chóng nằm trong 1 thùng xe đưa đến trước mặt Trần Lương. Vật liệu chủ đạo được dùng làm Mắt trận là Lôi Chi Kim, một loại khoáng thạch chỉ sinh ra trong vùng thiên địa đậm đặc sấm sét, quanh năm được sấm sét mài dũa.

“Ta sẽ xong trong vòng 15 ngày, các ngươi đốc toàn lực phòng thủ đến lúc đó” Trần Lương phân phó xong đắm chìm vào chế tác trận pháp.

Trần Lương tuy có kiến thức của trận pháp sư cấp 9 nhưng hắn lại chưa từng bố trí trận pháp, ở mặt kỹ năng còn khá yếu kém. Tốc độ điều khiển linh khí, bố trí trận pháp của Trần Lương ngày đầu tiên rất chậm. Sau 3 ngày hắn đã quen tay hơn, tốc độ cải thiện rõ rệt. Thông qua bố trí trận pháp cấp 5 này, kỹ năng bày trận pháp của Trần Lương nâng lên ngang với một trận pháp sư cấp 5, thủ pháp bày trận không hề kém cạnh. Có điều để đạt được trình độ trận pháp sư cấp 7, 8, 9 thì cũng cần nhiều thời gian để rèn luyện thêm

Để chế tác được một trận pháp cần 3 yếu tố. Một là nguyên liệu, hai là kiến thức thiết lập trận pháp, ba là khả năng điều khiển tinh thần lực. Thông qua tinh thần lực còn là để điều

khí linh khí thiên địa du nhập vào nguyên liệu

Trong tay Trần Lương đang là 1 quả cầu, mắt trận của trận pháp này. Nhìn bề ngoài sẽ không thấy có gì, nhưng nếu dùng tinh thần lực kiểm tra thì sẽ thấy linh khí bên trong di chuyển theo một cấu trúc tuân theo một quy luật nào đó của thiên địa.

Trong quá trình Trần Lương bố trí trận pháp, quốc vương cũng từng đến xem, quả thật đây là một Trận Pháp Sư, chỉ là không biết cấp độ có đến 4 hay không.

Không biết Trần Lương thảo luận riêng với quốc vương điều gì. Chỉ thấy sau đó, quốc vương ra lệnh toàn quân rút về trung tâm thành, để mặc quân địch phá trận pháp phòng thủ.

Không có sự ngăn cản, quân địch phá vỡ trận pháp trong nửa canh giờ. Toàn quân tiến vòng trong thành. Dẫn đầu là đội kỵ binh giáp đen, ngựa cũng có giáp bảo vệ đầu màu đen, danh xưng Hồ Báo Kỵ, nổi tiếng nhất Hòa Diêm Quốc. Đội kỵ binh này chưa từng một lần thất bại, đã dẫm nát không biết bao nhiêu tòa thành.

Lần công thành này là quan trọng nhất để chiếm lấy Vân Di Quốc. Quốc vương Hòa Diêm Quốc đã phái tướng giỏi nhất, mạnh nhất của mình là Duy La cùng với đội Hồ Báo Kỵ tấn công. Thời gian công thành, Hồ Báo Kỵ cùng chi đội mạnh nhất của Duy La, trực tiếp hoạt động dưới sự điều khiển của Duy La chưa từng tham gia. Hiện giờ mới là lúc 2 đội quân này một đường quét sạch Vân Di Quốc.

2 đội quân đứng đối diện nhau tại trung tâm thành

“Quảng Hàn, đầu hàng đi, ta có thể tha mạng cho lính của ngươi” Duy La ngồi trên ngựa hét to

“Đầu hàng, đầu hàng, đầu hàng” Quân đội Hòa Diêm Quốc đồng thanh nâng cao sĩ khí.

Binh lính bên Vân Di Quốc chưa đánh đã thua. Họ căn bản là không thể chống lại đợt cán quét này. Chỉ riêng nhìn vào đội Hồ Báo Kỵ đã khiến họ không còn sức phản kháng rồi.

“Duy La, ngày nay năm sau sẽ là ngày giỗ của ngươi” – Quốc vương Vân Di Quốc, Quảng Hàn bình tĩnh nói

“Đã không đầu hàng, vậy thì chết hết đi. Tấn công!” Duy La quát lớn

“Đại Sư, tất cả trông cậy vào ngươi” Quảng Hàn nói với Trần Lương

Trần Lương khởi động trận pháp. Một tòa đại trận mở ra.

“Hóa ra ngươi có đại trận phòng hộ, ngăn một nửa quân đội của ta bên ngoài. Nhưng trong ngoài giáp công thì chỉ 1 khắc là phá tan phòng hộ. Huống hồ chỉ cần 1 nửa đội quân trong thành là đủ tàn ...”

Duy La còn chưa nói xong, một loạt luồng sét từ trên đại trận phóng xuống đại quân đang xông lên

“Tất cả tấn công thật nhanh, cường giả Cự Linh đều lên hết, chỉ là đại trận cấp 4, không uy hiếp được chúng ta”

Duy La cùng 4 tướng lĩnh tu vi Cự Linh xông về phía Trần Lương. Xuanh quanh mắt trận phát ra quang mang cùng sấm sét, thật dễ để nhận biết ai đang điều khiển trận pháp. Chỉ cần nắm giữ trận pháp là toàn thắng.

“Tất cả bảo vệ Trận Pháp Sư. Liều chết không để Duy La đến gần pháp sư” Quảng Hàn hét lớn

“Không cần đâu, các người đứng yên kéo ta giết nhầm” Trần Lương nhẹ nhàng nói.

Cả 2 bên đều tưởng Trần Lương bố trí trận pháp cấp 4. Nhưng thực tế là hắn bố trí trận pháp cấp 5 nha, đề phòng vạn nhất. Trần Lương điều khiển trận pháp bổ xuống 5 luồng lôi điện lớn giáng vào 5 cường giả Cự Linh đang lao tới.

5 tên tướng chặt vật đỡ đòn lôi điện và đều dính trọng thương

“Sao có thể mạnh như vậy, chả nhẽ đây là trận pháp cấp 5!” Duy La lo lắng tốt độ

Tất cả mọi người bên Vân Di Quốc cũng kinh ngạc không kém. Nhìn loạt lôi điện vừa bổ xuống 5 Cự Linh, bất chợt tất cả đều muôn phần kính sợ Trần Lương.

“Lui quân” Duy La hét lớn. Tiếng trống lui quân bên Hòa Diêm Quốc đánh dồn dập.

“Đã đến rồi thì đừng đi nữa” Trần Lương nói rất nhẹ nhàng, nhưng vào tai mấy người đứng cạnh đều không rét mà run, trong đó có cả đức vua Vân Di Quốc.

Trần Lương tăng mạnh tinh thần lực hấp thu tinh thạch về phía mắt trận. Để duy trì đại trận đều cần rất nhiều tinh thạch. Vân Di Quốc dốc toàn bộ quốc khố và 500 tinh thạch từ Tuyệt Hoa để vào thùng xe phía sau Trần Lương, tùy ý hắn điều khiển.

Hàng loạt tia sét giáng xuống, hầu như là một phát chết luôn. Ai còn sống thì cũng thoi thóp nằm dưới đất. Chỉ sau 100 hô hấp, toàn thành chỉ còn tiếng thờ.

Đội Hồ Báo Kỵ, toàn quân bị diệt

5 tướng lĩnh cao nhất, chết trận

Toàn bộ quân xông vào trong thành, không một ai sống sót

Quân ngoài thành, bị diệt một phần mười. Đáng nhẽ có thể diệt sát nhiều hơn, nhưng Trần Lương muốn giết chết được Duy La. Không ngờ tên này có nhãn không gian, bên trong có bảo khí phòng vệ và chạy trốn. Đến cuối cùng, Duy La sắp trốn thoát, Trần Lương đánh dồn toàn bộ sức tấn công của trận pháp đánh theo Duy La.

“Đây còn là 1 đứa trẻ sao, tàn sát vạn quân không chớp mắt” Quốc vương cùng các tướng lĩnh kinh ngạc

“Trận pháp sư cấp 5, ta còn đánh giá thấp công tử rồi” Tuyệt Hoa trầm nghĩ

“Quốc vương đại nhân, truy sát quân địch, thu thập chiến lợi phẩm” Trần Lương nói với Quảng Hàn

Quốc vương của Vân Di Quốc giật mình tỉnh dậy, vội ra lệnh “Tất cả xông lên diệt sạch quân địch, không để kẻ sống, thu thập chiến lợi phẩm”

Trần Lương lại vận dụng cánh của Viễn Chinh Ứng lao nhanh về phía Duy La bị lỗi điện đánh trúng. Thật may mắn không gian hoàn hảo vô khuyết. Trần Lương chỉ thu lấy nhân không gian rồi quay về thành nghỉ ngơi, những việc khác để Vân Di Quốc lo.

Nhân không gian hần lấy được là loại nhỏ, bên trong rộng một trượng vuông. Vật phẩm còn sót lại cũng không nhiều, 1 vạn lượng vàng, 139 tinh thạch cấp 1, 3 viên đan dược chữa thương cấp 2 và 1 viên hỏa pháo có thể gây sát thương mạnh với Cự Linh đại viên mãn.

Kết thúc trận chiến, những người sống sót bên Hòa Diễm Quốc đã không có mấy. Chiến lợi phẩm Vân Di Quốc thu thập được cũng toàn là vũ khí thông thường, nhưng số lượng lớn có thể bán lại cho Thiên Thị Các để lấy tiền xây dựng lại vương quốc.

Hòa Diễm Quốc lần này thiệt hại lớn, 2 đội quân chủ lực là Hồ Bảo Kỳ và Đại quân của Duy La đều chết hết, khiến sức chiến đấu của Hòa Diễm Quốc suy giảm hơn một nửa. Hiện giờ vương quốc này còn phải lo bị xâm lấn, sẽ không có khả năng đi xâm lược nước khác.

Vân Di Quốc, tuy dành chiến thắng, thu được chiến lợi phẩm nhưng thiệt hại quá nặng nề, để xây dựng lại còn cần thời gian dài. Nhưng họ có thu hoạch lớn nhất là trận pháp cấp 5, vừa tấn công, vừa phòng thủ.

Trần Lương ngồi đối diện với Quảng Hàn, quốc vương Vân Di Quốc. Hai người trao đổi riêng, trong phòng không có ai khác.

“Đại sư, ta rất biết ơn ngài đã cứu nguy cho vương quốc của ta và hoàn toàn tin tưởng mục đích của ngài với Tuyết Hoa. Nếu ngài có ý đồ gì khác thì với trận pháp cấp 5 kia, bọn ta không có lực hoàn thủ. Tuyết Hoa là đứa con ta yêu thương nhất, nếu có thể đi theo ngài cũng là một phúc phận của nó” Quảng Hàn đã không còn coi Trần Lương như 1 đứa trẻ, mà là 1 vị trận pháp sư cấp 5 chân chính. Hần không thể nào hiểu nổi sao 1 người lại có thể yêu nghiệt đến thế, nhưng điều đó không quan trọng, quan trọng là người ta là ân nhân giải cứu vương quốc của mình.

“Ngài yên tâm, ta sẽ đưa Tuyết Hoa làm Phụng hoàng bay lượn Cửu Giới” Trần Lương trả lời chắc nịch.

Trần Lương cùng Tuyết Hoa ở lại 7 ngày để nàng chia tay người thân. Ngày ra đi, chỉ có phụ mẫu và các anh nàng đưa tiễn. Tuyết Hoa không muốn nhiều người biết sự ra đi của mình

“Con gái, vất vả cho con rồi. Nếu cảm thấy mệt mỏi, luôn có thể trở về, Vân Di Quốc mãi là nhà của con” Quảng Hàn gửi lời nhắn cuối cùng tới con gái. Mẫu thân Tuyết Hoa vẫn còn đang khóc.

“Dạ vâng phụ vương”

Tuyết Hoa quay sang ôm mẹ “mẫu thân, người chớ khóc nữa, con đi rồi sẽ trở về mà”

“Con gái mẹ giỏi lắm, nhớ giữ gìn sức khỏe” Mẫu thân Tuyết Hoa ôm con gái lần cuối.

“Được rồi, đã chia tay 7 ngày, lên đường thôi”

“Tạm biệt” Tuyết Hoa nhìn mọi người

Trần Lương ôm lấy Tuyết Hoa kích hoạt cánh Viễn Chinh Ứng lao đi như tên bắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 6: Tập luyện

Điểm dừng chân đầu tiên là Hoàng thành của Trường Giang Quốc. Buổi đấu giá đã qua được 2 tuần, những người đến vì buổi đấu giá hầu hết đều đã rời đi, cũng không còn ai nhớ đến Trần Lương, trừ Đa Cách.

Trần Lương đi gặp Hoa quân sự, rút cả số tinh thạch trong ngân phiếu, thu về 564 tinh thạch cấp 1. Dù sao thì hiện giờ Trần Lương đã có nhân không gian.

Tiếp theo hần vẫn dùng cánh Viễn Chinh Ứng khởi hành về nhà. Tổng thời gian dùng cánh đã hết 40 canh giờ, còn 10 canh giờ sẽ để dành khi rời đi.

Về nhà, việc đầu tiên là bịa 1 câu chuyện cho cha mẹ hần để Tuyết Hoa sống cùng

“Sự tỷ này bán thân lấy tiền chôn cất cha, con vừa được tiền nhân cho nhiều tiền nên giúp đỡ tỷ ấy”

“Còn đây là số tiền tiền nhân ban cho hài nhi” Trần Lương đưa ra 5000 lượng vàng đặt lên bàn. Chúng ta sẽ xây lại ngôi nhà rộng hơn, chắc chắn hơn và ấm cúng hơn. Hần không muốn đưa cha mẹ quá nhiều tiền, bởi cuộc sống hiện tại đang ổn, tự nhiên có một khoản tiền lớn từ trên trời rơi xuống dễ khiến con người ta lạc lối.

Cuộc sống, nhiều tiền quá cũng không hẳn là tốt a. Tất nhiên là không có tiền thì không vui nha. Nói chung, biết đủ thì luôn vui, tham nhiều ắt lo lắng. Cuộc sống hiện tại đang yên ổn, đang vui thì không nên có biến động quá lớn, vì không thể biết được biến động đấy sẽ tạo ra kết quả tốt hay xấu.

5000 lượng vàng, cả nhà dùng 3000 lượng cất lại ngôi nhà mới có 3 gian phòng, 1 chuồng nuôi gia súc gia cầm và 1 sân tập võ. 800 lượng để mua sắm đồ đạc. 1000 lượng chôn xuống đất giấu, để phòng có ngày dùng đến, cái này là hần chuẩn bị cho cha mẹ khi hần đi xa. Còn 200 lượng vàng thì để tiêu dần.

Cha mẹ Trần Lương đối xử với Tuyết Hoa như con cái trong nhà, không hề coi nàng là người hầu.

Được đối xử rất tốt, nhưng giờ nàng mới cảm nhận được thế nào là địa ngục trần gian. Khi còn ở Vân Di Quốc, Tuyết Hoa chỉ luyện công pháp, hấp thụ linh khí và tập kiếm. Nàng thân nữ chân yếu tay mềm, cũng lười tập thể lực.

Nhưng vào tay Trần Lương, hần ép nàng tập thể lực đến nằm bò ra đất để thở. Chạy bộ, hít đất, đứng tấn, nâng tạ, không có cái nào là không khiến nàng ngất xỉu khi mới tập.

Cường độ tập luyện của Trần Lương thậm chí còn gấp 10 lần so với Tuyết Hoa. Mỗi ngày chạy 30 dặm, nhấc 300 cân 100 lần, cầm xô nước đứng tấn nửa canh giờ, tập thương pháp 2 canh giờ, tu luyện Cửu Nguyệt 2 canh giờ, ngoài ra còn tu luyện một số võ kỹ khác. Tuyết Hoa không biết liệu Trần Lương có còn là người. Tập thể lực từ năm 4 tuổi, 2 nguyên khí cầu đậm đặc gấp nhiều lần so với thông thường, kiến thức 2 vạn năm, ý chí của lão quái 1000 tuổi. Nhìn lại thì thật không thể nói Trần Lương là người thường được.

Sau 1 tháng, sức lực của Tuyết Hoa tăng gấp đôi so với trước. Trần Lương bắt đầu dạy cho nàng kiếm kỹ Ngọa Phụng. Kiếm pháp này là chương đầu tiên trong bộ Phụng Vũ Cửu Thiên gồm có 4 chương. Khi nào tu vi tới Huyền cảnh giới mới có thể luyện chương thứ 4, đạt tới Thiên giai võ kỹ.

Tương tự như công pháp, võ kỹ cũng phân chia đẳng cấp thành Phẩm, Linh, Quý, Thiên. Càng sớm tu công pháp cấp càng cao thì càng tốt. Nhưng với võ kỹ thì công pháp cao đòi hỏi tu vi cao để triển khai. Vì vậy, Tuyết Hoa và Trần Lương hiện cũng chỉ có thể tu luyện Phẩm cấp võ kỹ.

Võ kỹ cùng cấp cũng có thể chênh lệch rất lớn về uy năng. Uy năng của võ kỹ chia làm Thượng, Trung, Hạ.

Võ kỹ tu luyện của Tuyết Hoa, Ngọa Phụng có phẩm chất, uy năng của Thượng phẩm trong Phẩm Cấp.

Trần Lương cũng bắt đầu rèn luyện thương pháp. Tuy có kiến thức thượng thừa về thương pháp nhưng kỹ năng là cái không thể truyền thừa, chỉ có thông qua luyện tập, chiến đấu mới có thể nâng cao kỹ năng.

Bộ thương pháp Trần Lương đang luyện tập là Thạch Phá Thương bao gồm 3 thức là Thương Phá Sơn, Thương Vô Thủy, Thương Tam Phong, tương ứng với 3 đường thương là Chém, Đâm, Quét ngang. Yêu cầu đi kèm là cơ thể người sử dụng phải rất khỏe để đáp ứng được lực rung và phản chấn của thương.

Cung Thừa Hy chưa từng sử dụng võ kỹ này. Khi lên Hoàng cấp hần mới được xem và đánh giá bộ võ kỹ này là thượng đẳng võ kỹ trong thương pháp.

Hiện giờ tinh thạch đã không thiếu, Trần Lương vận dụng Cửu Nguyệt tăng nhanh tốc độ hấp thu linh khí. Mỗi ngày 1 viên tinh thạch, Trần Lương tăng tu vi lên Tam Tinh chỉ trong vòng 10 tháng. Tin tức này mà loan ra Cửu Giới cũng gây chết người nha.

Nguyên khí cầu sau to hơn nguyên khí cầu trước, vì vậy Nhất tinh chỉ 1 năm là có nhưng Trần Lương mất gần 2 năm mới lên được Nhị tinh. Theo tốc độ này thì phải đến năm 12 tuổi Trần Lương mới lên Tam tinh. Nhưng giờ có tinh thạch, linh khí nghèo nàn nơi đây đã không ảnh hưởng tới tốc độ tu luyện của Trần Lương.

Tuyết Hoa thì không có công pháp và kỹ năng biến thái như Trần Lương. Nàng chỉ ngồi gần Trần Lương để hấp thu một chút linh khí từ tinh thạch. Công pháp nàng tu luyện là phẩm cấp, tốc độ khá chậm. Nhưng có tinh thạch cũng như chỉ dẫn của Trần Lương, tốc độ tu luyện của nàng cũng tăng lên đáng kể, hiện tại đã tới Nhị tinh đại viên mãn, tầm 1 năm nữa sẽ lên Tam tinh.

Tốc độ này cũng coi là nhanh. Vì những người song thuộc tính sẽ phải hấp thu linh khí của cả 2 thuộc tính để tu luyện. Không thể đồng thời hấp thu cả 2 loại linh khí cùng lúc, phải lần lượt hấp thu xong loại này, giữ linh khí trong cơ thể, hấp thu loại thứ 2, trộn lẫn 2 loại vào rồi chuyển hóa thành nguyên khí. Trong quá trình lưu giữ linh khí trong cơ thể sẽ khiến linh khí bị xói mòn, thất thoát khiến tốc độ tu luyện của song thuộc tính chậm hơn bình thường.

“Chúc mừng công tử lên Tam tinh. Tốc độ tu luyện của công tử thật không thể lý giải theo lẽ thường” Tuyết Hoa mỉm cười.

“Vội ta, mọi thứ chỉ vừa bắt đầu. Công pháp của ta tu luyện tên là Cửu Nguyệt, 9 vầng trăng, tượng trưng cho 9 nguyên khí cầu. Sau khi hấp thu linh khí lên Tam Tinh sẽ phải tán tinh, trở về Luyện thể cảnh, tu luyện lại Nhất tinh” Trần Lương nhẹ nhàng nói

“Sao lại thế?” Tuyết Hoa ngạc nhiên, nàng chưa từng nghe đến loại công pháp như vậy

“Tu luyện nhất, nhị, tam tinh có 2 tác dụng. Một là ngưng tụ nguyên khí cầu cho cơ thể sử dụng, hai là linh khí vào cơ thể, cải tạo cơ thể mạnh mẽ hơn. Tán tinh sẽ có 2 lần tác dụng cải tạo cơ thể. Một là khi tán tinh, nguyên khí sẽ giải phóng ra, cải tạo toàn bộ cơ thể. Tác dụng cải tạo cơ thể của nguyên khí mạnh hơn linh khí nhiều lần. Thậm chí có một phần sẽ bám vào các bộ phận của cơ thể, tạo thành lớp giáp mỏng bảo vệ lực phủ ngũ tạng.

Tác dụng lần thứ 2 chính là vì tán tinh nên sẽ phải tu luyện lại. Hấp thụ linh khí sẽ tiếp tục cải tạo thân thể.

Vì vậy, tu luyện Cửu Nguyệt lên đến Vạn Nhiên cảnh giới về sau, cơ thể mạnh hơn người cùng cấp nhiều lần.” Trần Lương giải đáp. Với Tuyết Hoa, Trần Lương cũng không cần phải giấu giếm khả năng của mình. Dù sao thì những gì hắn đã thể hiện trước đó cũng đã vô pháp giải thích rồi.

Ngày qua ngày, Trần Lương, Tuyết Hoa cùng với cha mẹ sống rất vui vẻ. Thời gian rảnh, Tuyết Hoa cùng mẹ học may vá, thêu thùa, chăm sóc con gà, con lợn. Trần Lương thì cùng cha vào rừng săn thú, yêu thú cấp 1.

Trần Lương hướng dẫn cha hắn tu luyện và ăn đan dược, đã lên được Nhị tinh cảnh giới, sau này đi săn cũng dễ dàng hơn. Hắn sắm cho cha 1 bộ đồ đi săn, trong đó có 3 hỏa pháo có thể trọng thương yêu thú cấp 2

Trần Lương không thể giúp cha mẹ tu luyện đến mức tăng tuổi thọ được. Vì cha mẹ hắn đã qua tuổi thanh niên, tu vi quá thấp, không thể mạnh mẽ tu luyện được nữa.

Sau khi tán tinh, Trần Lương sẽ cần 1 tháng nghỉ ngơi trước khi tiếp tục hấp thu linh khí. Hiện giờ tuy là luyện thể cảnh nhưng Trần Lương tin là có thể chiến thắng Nhị tinh cảnh giới chỉ cần dựa vào sức mạnh thể chất và thương pháp của hắn.

Trần Lương không bỏ 1 ngày nào luyện thương. Dù nắng hay mưa, hắn vẫn đều đặn luyện thương 2 canh giờ mỗi ngày. Đối thủ rèn luyện thì có Tuyết Hoa và yêu thú cấp 2, 3.

Sau 1 năm, Trần Lương tán tinh lần 2, da hắn đã tương đương với da Nguyệt Lang, đao thương bình thường khó lòng khiến hắn chảy máu.

Tuyết Hoa lúc này 16 tuổi. Cơ thể đầy thi đẹp nghiêng nước nghiêng thành. Bầu ngực căng tròn, trắng nõn cho dù khoác lên người bộ váy áo nào cũng đều thu hút mọi ánh nhìn của nam nhân. Cặp mông vênh lên đầy đặn như khiêu khích con người ta muốn bóc lột. Thân là công chúa Vân Di Quốc, lại được luyện tập võ thuật trình độ cao với Trần Lương, cơ thể Tuyết Hoa toát lên phong thái hấp dẫn kiêu sa.

Người đẹp thì không thiếu, nhưng vừa đẹp vừa có trình độ cao, thì dù là bình dân cũng có sức hấp dẫn rất lớn

Một đồn mười, mười đồn trăm, từ lúc Tuyết Hoa 16 tuổi, mỗi ngày đều có bà mai đến giới thiệu các công tử muốn được thề non hẹn biển với nàng. Từ tiểu thành như Trấn Thành cho đến Hoàng thành của Trường Giang Quốc đều có các công tử mang quà đến nhà Trần Lương để tỏ lòng ái mộ Tuyết Hoa.

Để từ chối, Tuyết Hoa ra điều kiện, những người dưới 25 tuổi đánh võ thắng được nàng và em trai nàng, tức Trần Lương, mới có thể hẹn hò với nàng.

Có điều Tuyết Hoa đã là Tam tinh, lại tu luyện võ kỹ Thượng đẳng phẩm cấp, các công tử ở tiểu quốc này đều chưa tới Vạn nhiên, sao có thể đánh thắng nàng.

Trần Lương 12 tuổi, đã quay trở lại Tam tinh sau 2 lần tán tinh. Lúc này 3 nguyên khí cầu trong đan điền của hắn vô cùng đậm đặc, dường như đông đặc lại thành thể rắn. Nồng độ nguyên khí này gấp nhiều lần so với thông thường, giúp cho lực tấn công, phòng thủ và thời gian hoạt động của Trần Lương đều gia tăng mạnh mẽ.

Để có đủ tinh thạch tu luyện, Trần Lương để Tuyết Hoa thay mặt bán đấu giá 5 võ kỹ phẩm cấp thượng đẳng, thu về 225 tinh thạch cấp 1. Hiện giờ trong nhẫn không gian còn 127 tinh

thạch cấp 1.

Tuyết Hoa thì tiếng tăm ngày càng lan xa. Không chỉ vẻ đẹp thơm ngon ngọt nước, võ đạo của nàng càng khiến người ta chú ý hơn. Những người đến khiếu chiến cũng dần mạnh hơn, quyền quý hơn.

Hôm nay, mừng sinh nhật Trần Lương 12 tuổi, cả nhà Trần Lương ngồi quây quần bên nhau. Trần Lương thì chơi đàn, mà Tuyết Hoa thì hát khúc Ái Lang Quân. Bài ca là lời tâm sự của nữ nhân mong chờ 1 chàng trai đỗ đạt làm quan trở về cưới nàng.

Tu luyện Tinh Thần Lực chính là học hỏi vạn vật trên thế gian. Càng hiểu biết sâu, rộng thì tinh thần lực càng cao. Vì vậy để nâng cao tinh thần lực của mình, Trần Lương học thêm về dược liệu và cầm nghệ.

Cầm nghệ không đơn thuần chỉ là để giải trí. Cầm nghệ cũng như bất kỳ môn nghệ thuật nào, muốn đạt đến trình độ tông sư đều cần một quá trình học hỏi, rèn luyện không ngừng. Học về cầm nghệ chính là học nắm bắt cảm xúc của người khác, nắm bắt tiết tấu của thiên địa và cảm ngộ thế gian vạn vật. Một khúc cầm hay có thể khiến người nghe lệ rơi đồng cảm, hay khiến tâm trạng một người thất tình vui tươi trở lại.

Tinh thần lực của Trần Lương hiện vẫn là cấp 7 đại viên mãn, tiếp cận cấp 8. Bảy trận pháp cấp 5 giúp tinh thần lực của hắn tăng lên một chút. Trần Lương có kiến thức của trận pháp sư nhưng kỹ năng còn rất kém. Những thực hành về trận pháp cấp cao sẽ giúp hắn hiểu hơn về trận pháp, từ đó gia tăng tinh thần lực.

Còn tinh thần lực của Tuyết Hoa đã lên cấp 2, nàng rất có năng khiếu trong ca hát và đàn dược. Cách đây 2 năm, nàng vào Vân Thành học tập đàn dược, ở đây có lớp dạy học làm đan sư nổi tiếng hàng đầu Trường Giang quốc. Tòa thành này cách Tiểu Thôn 2 canh giờ phi ngựa.

“Hay, tiếng hát thật ngọt ngào, tại hạ Ngô Chung, con trai tướng quân Ngô Hiền, rất mong được Tuyết Hoa cô nương hát tặng 1 bài” tiếng vọng từ ngoài cửa vào phá vỡ không khí yên vui trong sinh nhật Trần Lương.

Cả nhà đi ra ngoài, nhìn thấy người đứng trước cửa là 1 thanh niên tướng mạo khôi ngô, da ngăm ngăm đen, miệng tươi cười, tay cầm 1 bó hồng hoa rất đẹp.

“Trăm nghe không bằng một thấy, Tuyết Hoa thật đẹp” Ngô Chung hết lời khen ngợi

“Muốn nghe Tuyết Hoa hát rất đơn giản, chắc công tử đã nghe quy tắc rồi?” Tuyết Hoa nhẹ nhàng nói

“Đúng vậy, tại hạ Ngô Chung, 25 tuổi, Vạn Niên cảnh giới, mong được ngày ngày cùng Tuyết Hoa cô nương đàm luận thơ phú, ca hát và cả võ đạo. Tuyết Hoa cô nương còn trẻ đã có thể chiến thắng được Tam Tinh sơ kỳ, thật khiến tại hạ muôn phần nể phục” Ngô Chung ưỡn ngực tự tin. Hắn tin chắc Tuyết Hoa không thể là Vạn niên cảnh giới được. Mà dù cùng đẳng cấp hắn cũng tự tin chiến thắng nàng.

20 tuổi, Ngô Chung đã ra chiến trường cùng cha, thiết huyết vô tình, chém giết kẻ địch vô số. Thiên phú tu luyện, nỗ lực rèn luyện lại được cha hắn yêu thương bồi dưỡng nên 23 tuổi, Ngô Chung đã lên được Vạn Niên cảnh giới, cũng được coi là người nổi bật trong thế hệ trẻ tại Trường Giang Quốc.

Tuyết Hoa nhìn Trần Lương hỏi ý kiến hắn. Nàng biết mình không thể chiến thắng được Ngô Chung

Từ Tam Tinh lên Vạn Niên là một sự thoát biến về chất. Chỉ có lên Vạn Niên cảnh mới, võ giả mới có thể tu luyện kỹ năng dành riêng cho thuộc tính của mình. Bởi lúc này cơ thể tràn ngập lực lượng thuộc tính, mới có thể điều động nguyên khí thuộc tính

Sự thoát biến này không phải có thể bù đắp được bằng võ kỹ.

“Người cứ lên rèn luyện đi, cố gắng hết sức là được” Trần Lương sớm nhìn ra cảnh giới của Ngô Chung nhưng hắn muốn Tuyết Hoa rèn luyện nên sẽ ra tay sau

Tuyết Hoa bước lên, hướng Ngô Chung chào “Mong được công tử chỉ giáo”.

Nói xong, nàng mang kiếm tấn công về Ngô Chung. Chỉ sau đợt giao thủ đầu tiên, Ngô Chung đã phải thu hồi lại sự khinh thị với Tuyết Hoa.

Ngoài võ kỹ, Trần Lương còn hướng dẫn Tuyết Hoa cách điều khiển nguyên khí. Nguyên khí tập trung vào bàn chân giúp sức bật tốt hơn, tập trung vào vũ khí khiến vũ khí sắc bén hơn, bền hơn. Tuyết Hoa tập trung nguyên khí vào lòng bàn tay thậm chí có thể tay không bắt vũ khí thông thường.

Ngày nào Trần Lương và Tuyết Hoa cũng giao đấu với nhau giúp kỹ năng chiến đấu của nàng tăng lên rất nhiều. Chỉ riêng kiến thức 1000 năm ở kiếp trước của hắn cũng đã đủ để dạy Tuyết Hoa chưa kể là còn có kĩ ức bách khoa toàn thư võ đạo của Cung Thừa Hy.

Ban đầu, Ngô Chung hạn chế bản thân ở Tam Tinh sơ kỳ, nhưng hắn phải nhanh chóng đẩy lên hậu kỳ do sự thua kém về võ kỹ. Ngô Chung cũng có võ kỹ Phẩm cấp thượng đẳng, nhưng trong thượng đẳng cũng có mạnh yếu, võ kỹ của hắn sao có thể so với Tuyết Hoa, đỉnh cấp của thượng đẳng.

“Tuyết Hoa cô nương, tại hạ thực không muốn tổn thương nàng, dừng chiến tại đây nhé” Ngô Chung dần chen ép Tuyết Hoa, hắn tươi cười, phong thái mười phần hào hoa.

“Người chịu thua?” Tuyết Hoa nói

Ngô Chung mỉm cười. Tuyết Hoa càng cứng đầu càng hấp dẫn hắn. Bản năng của đàn ông luôn là chinh phục đối phương. Đối phương càng khó ăn thì ăn được càng thêm mỹ vị.

Trong một khắc sơ sẩy, kiếm của Tuyết Hoa xuyên qua quyền sáo của Ngô Chung đâm vào yết hầu khiến hắn phải vận dụng Đồng Nhân, võ kỹ bảo vệ thân thể, mạnh mẽ chống lại kiếm sắc.

“Đến lúc kết thúc, tại hạ đắc tội” Ngô Chung mất kiên nhẫn

“Tuyết Hoa chịu thua đi” Trần Lương nói

“Ta chịu thua, tiểu đệ ta sẽ lên thay” Tuyết Hoa phi người lui về sau.

Ngô Chung đánh giá Trần Lương, không hiểu sao Tuyết Hoa lại để một tiểu tử lên đấu với mình. Dù sao cũng cảm chắc chiến thắng, Ngô Chung thể hiện phong phạm hào sảng, khiêm tốn, nói:

“Mời tiểu đệ lên. Nếu đệ đỡ được của ta 3 chiêu, ta sẽ nhận thua”

Trần Lương tiến lên đứng cách Ngô Chung 1 trượng, dồn nguyên khí vào tay phải và chân trái, bật mạnh lên tung một đám vào ngực Ngô Chung. Ngô Chung bay ra sau ngã xiu. Còn may là không bị trọng thương. Chỉ là do ngạc nhiên và bị chấn động mạnh nên mới ngã.

Trận chiến kết thúc chóng vánh. Ngô Chung còn chưa kịp vận nguyên khí, chưa kịp triển khai võ kỹ thuộc tính của hắc a. Còn may thân thể Ngô Chung đã lên đến Vạn Nhiên, cứng rắn gấp đôi so với Tam Tinh. Nếu vừa rồi là Tam Tinh thì sợ là Ngô Chung không chết cũng trọng thương.

Ngô Chung trở về rất là uất ức, nhưng hắc cũng không còn mặt mũi nào đến tỷ thí lại. Dù sao tỷ thí công bằng, hắc khinh thường người khác là do hắc thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Đến Thiên Đăng Sơn Mạch

Ở lại thêm 1 tháng để ổn định cảnh giới, Trần Lương từ biệt cha mẹ đi Thiên Đăng Sơn Mạch. Để lên được Vạn Nhiên cảnh giới, Trần Lương cần hấp thu một lượng lớn Âm Linh Khí tinh thuần. Nếu sử dụng tinh thạch thì sẽ cần một lượng gấp 5 lần so với tu luyện 3 nguyên khí cầu, hơn nữa chất lượng âm thuộc tính trong tinh thạch rất thấp, lên Vạn Nhiên sẽ ảnh hưởng tới chất lượng Âm Nguyên Khí và không thể thực hiện các võ kỹ thuộc tính cấp cao.

Cung Thừa Hy đã từng ngao du cả 9 vực của Cửu Giới. Tại Tinh La Vực có Thiên Đăng Sơn Mạch là 1 trong 12 nơi chứa Âm Linh Khí chất lượng cao nhất theo đánh giá của hắc.

Đi càng sâu vào trong thì âm linh khí càng nồng đậm, nhưng độ nguy hiểm sẽ ngày càng kinh khủng. Ngay cả Cung Thừa Hy cũng không dám dừng chân lâu ở trung tâm Thiên Đăng Sơn Mạch. Ở đó có yêu thú cấp 12, để lại cho hắc áp lực cực lớn. Trần Lương cũng không cần phải vào sâu, âm linh khí quá nồng đậm sẽ khiến thân thể hiện tại của hắc không chịu nổi.

“Cha mẹ ở nhà giữ gìn sức khỏe, Trần nhi đi tầm 2 năm sẽ trở về” Trần Lương từ biệt cha mẹ

“Người cầm lượng tinh thạch này đến Vân Thành học trong 2 năm, cố gắng lên Luyện Đan Sư cấp 2” Trần Lương đưa toàn bộ lượng tinh thạch cấp 1 cho Tuyết Hoa.

Trần Lương khởi hành lên đường. Hắc đi ngựa mất 1 tháng mới tới chân núi Thiên Đăng Sơn Mạch. Trần Lương không dùng đến cánh Viễn Chinh Ứng để còn đề phòng lúc nguy cấp.

Trước mặt hắc là 1 thị trấn nhỏ được dựng lên để phục vụ các thợ săn đến tầm bảo. Thiên Đăng Sơn Mạch nguy hiểm đầy rẫy nhưng bảo vật cũng nhiều vô số kể.

Cũng may hắc có nhãn không gian nên người ngoài nhìn vào chỉ thấy hắc đi người không với ít lương khô trên lưng ngựa. Trần Lương cũng cẩn thận buộc nhãn vào vòng cổ rồi đeo trong người, tránh tai mất không cần thiết. Dù sao so về cảnh giới thì Tam tinh là thấp nhất ở nơi đây nha. Nhìn lướt qua không thiếu Vạn Nhiên, Tiên Linh, Giáp Linh.

Nhưng một tiểu tử đi đến nơi này thì vẫn là gây ra những tò mò

“Tiểu tử, người đến nơi này làm gì?” Một trung niên hỏi

“Vân bối đến hái thuốc cho mẹ” Trần Lương cung kính

“Thật hiếu thảo, người đến từ đâu? Vân trung niên đó hỏi

“Thật thứ lỗi, đan sư bảo vân bối đến đây thì không được phép nói gì” Trần Lương trả lời

Trần Lương thuê phòng trọ nghỉ qua đêm. Sáng tinh mơ, Trần Lương một mình lặng lẽ tiến vào Thiên Đăng Sơn Mạch. Nơi hắc cần đi đến cách thị trấn 20 dặm đường. Lúc xung quanh không có ai, Trần Lương lấy ra Bả Vương Thương.

Sau nửa canh giờ, Trần Lương nghe thấy bên trên có tiếng binh khí va chạm. Hắc tiến lên nhìn, 2 người đang giao chiến, cấp độ đều là Tiên Linh cảnh giới. Bên cạnh đó là xác Cự Lộc Xa, yêu thú cấp 5.

Trần Lương bỏ đi, hắc còn quá yếu để tham dự vào cấp độ này của đám vân bối. Đột nhiên hắc nhìn thấy phía đối diện có Trác Mộc Thảo, luyện hóa có tác dụng làm da cứng rắn hơn. 2 tên này chắc chỉ tranh nhau Cự Lộc Xa, nếu vòng ra sau hái Trác Mộc Thảo rồi đi luôn chắc không ai biết.

Tay Trần Lương vừa chạm vào Trác Mộc Thảo, bỗng có tiếng nói cất lên

“Tiểu tử, để lại Trác Mộc Thảo và cây thương rồi rút, ta tha ngươi 1 mạng”

Trần Lương quay ra nhìn, một trung niên khuôn mặt đầy râu đang cầm thanh đao của hắc vào xác đối thủ.

“Tiên bối tha mạng, vân bối xin dâng 2 tay bảo vật” Trần Lương tỏ vẻ sợ hãi

Người trung niên không nghĩ gì, đối phương chỉ là 1 đứa nhóc mười mấy tuổi. Hắc đi về phía Trần Lương dò hỏi

“Người đến nơi này làm gì?”

“Vân bối đi hái thuốc cho mẹ chữa bệnh” Trần Lương nhỏ nhẹ trả lời

Trần Lương đưa linh dược và thương cho người trung niên. Trần Lương cảm ngang thương, hoàn toàn là 1 bộ dáng vô hại. 2 tay trung niên cầm lấy 2 bảo vật trên tay Trần Lương, nhoen miệng cường.

Nụ cười còn chưa dứt, đột nhiên, Trần Lương bước lên một bước, nguyên khí cực nhanh được vận chuyển dồn toàn bộ vào bàn tay tung ra một thức Không Phá Quyền, võ kỹ thượng đẳng phạm cấp. Nguyên khí phóng ra, không chỉ là vền vẹn nguyên khí vậy, nếu có thời gian nhìn kỹ, sẽ thấy trong nguyên khí nắm tay kia, nguyên khí xoay tròn rất nhanh tạo nên lực phá hoại gấp nhiều lần bình thường.

Tất nhiên người trung niên không có thời gian để quan sát. Quyền vừa ra đã ập vào đúng đan điền của hắc. Trận chiến trước đó hắc bị thương cũng không nhẹ. Giờ ăn quyền của Trần Lương trong trạng thái không có nguyên khí hộ thân, hắc tung người ngã ra sau, nội thương trầm trọng, miệng thổ huyết ho khan, không thể vận chuyển nguyên khí.

“Quá sơ suất, không ngờ lại bị một tiểu bối lừa. Càng kinh ngạc hơn là lực tấn công của người cực mạnh, tựa hồ ngang với Vạn Nhiên sơ kỳ” người trung niên quỳ xuống đất khào khào

nói

“Kiếp sau rút kinh nghiệm đi” Trần Lương cảm thương thi triển võ kỹ Thương Phá Sơn. Người trung niên vô lực đỡ đòn, chịu kết thực đầu thân 2 nơi.

Trần Lương thu thập chiến lợi phẩm trên 2 cái xác. Tiếp đến hắn đi đến thu Cự Lộc Xa vào nhẵn không gian

“Không thể tin nổi một tiểu tử lại có bảo vật không gian” Một nữ nhân vạm vỡ từ trong rừng tiến tới “Ta nghe tiếng đánh nhau chạy tới, nào ngờ gặp được cơ duyên lớn thế này. Người hẳn cũng là đến khi 2 tên kia lưỡng bại câu thương. Thật là vận may ngàn chẳng tày gang”

“Chỗ này dễ gặp người, không thể dây dưa” Trần Lương thăm nghĩ

“Đêm dài lắm mộng, chết!” nữ nhân lao lên, binh khí là cây tiên có mũi nhọn ở đuôi.

Tốc độ tiên cực nhanh, một đường cong trực tiếp đâm vào thái dương Trần Lương. Hắn thi triển võ kỹ Tật Phong Tỏa, đây là loại võ kỹ phụ thuộc vào khả năng điều khiển nguyên khí, lao lên cực nhanh về phía nữ nhân, vừa tránh thoát cây tiên.

Nữ nhân khẽ vẩy tay, cây roi cấp tốc đâm theo sau gáy Trần Lương. Nữ nhân vạm vỡ thán nhiên chờ đợi Trần Lương lao tới “Tiểu bối còn non lắm”

Mũi nhọn cách gáy Trần Lương 1 xích, hắn cúi người ngã về phía trước, đồng thời thi triển Thương Vô Thủy, đâm thương về phía đan điền nữ nhân.

Nữ nhân giật mình, vội giật tay xuống đỡ mũi thương của Trần Lương đồng thời là để thay đổi hướng đi của cây tiên. Nàng tin rằng Trần Lương còn bé thế này thì dù là thiên tài cũng Tam tinh là cùng, dùng thân thể nàng cùng nguyên khí vẫn là đỡ được.

Có điều nàng đã đánh giá thấp Trần Lương, tuy hắn là Tam tinh thật, nhưng nguyên lực và khả năng vận chuyển, tập trung nguyên lực cùng với võ kỹ của hắn vượt qua cả Vạn Nhiên trung kỳ.

Mũi thương xuyên qua 2 tay một khoảng mới dừng lại. Nữ nhật mặt trắng bệch, lùi lại thật nhanh, đồng thời phóng thích ào ạt nguyên lực bao ngoài cơ thể. Trần Lương một tay đâm, một tay chống đất bật người dậy.

Nữ nhân còn chưa hoàn hồn, Trần Lương phóng thương về phía ngực nàng. Không kịp né tránh, nữ nhân giờ hai cánh tay đỡ thương. Lúc này lượng lớn nguyên lực được phóng ra khiến Bá Vương Thương chỉ có thể đâm sâu vào 1 cánh tay.

Nữ nhân vội vàng rút thương vát ra đằng sau, đồng thời nhảy lui về phía sau kéo dần khoảng cách

“Sao một đứa nhỏ lại có kỹ năng và lực tấn công mạnh vậy!!!” Nàng chỉ thăm nghĩ và tìm cách ứng phó vì Trần Lương đang lao về phía nàng. Hiện giờ 2 tay nữ nhân đều khó nhấc lên được, tấn công là hoàn toàn không hiệu quả. Đối phương có tu vi thậm chí ngang bằng với mình, Vạn Nhiên hậu kỳ. Chỉ có thể rút lui.

Nghĩ đến là làm liền. Dân tâm bảo ở Thiên Đăng Sơn Mạch này đều không phải loại mới ra đời. Nữ nhân vạm vỡ bỏ chạy. Trần Lương không thể không đuổi theo. Nàng đã biết hắn có bảo vật không gian, chắc chắn sẽ ngay lập tức tìm thêm người đến chiếm đoạt. Nhẫn không gian nhỏ nhất cũng phải 1000 tinh thạch cấp 1 mới mua được nhà.

Có điều so tốc độ thì nữ nhân không kém Trần Lương, hắn không thể đuổi giết nàng được. Trần Lương lấy cánh Viễn Chinh Ứng ra, một đường lao lên dùng Không Phá Quyền đánh vào đầu nữ nhân. Nàng tuy không chết nhưng cũng choáng váng ngã xuống đất.

“Cơ thể này tuy yếu kém nhưng được cái lừa người dễ dàng a” Trần Lương cảm thán tự nhủ. Vừa rồi kẻ địch đều vì khinh thường hắn mà chưa tung hết sức, không kịp triển khai võ kỹ thuộc tính. Không thì kẻ năm xuống chưa chắc là bọn họ.

Trần Lương thu hồi cánh, liên tục dùng Không Phá Quyền, đánh nát đầu nữ nhân. Nàng bỏ mình, để lại cho Trần Lương 10 viên tinh thạch cấp 1 và 1 viên đan dược chữa thương cấp 3. Những thứ khác hắn đều không thèm lấy. Hai tên Tiên Linh mới có nhiều thứ đáng giá

Thu hoạch cả 3 người, số tinh thạch cấp 1 của Trần Lương lên tới 116.

Trần Lương nhanh chóng lên đường. Lần này hắn một hơi tới đích. Điểm đến là một khu vực khá âm u và sương mù hạn chế tầm nhìn. Điều này lại là lợi thế cho Trần Lương, có tinh thần lực cao. Phóng thích tinh thần lực giúp hắn cảm nhận được mọi thứ trong phạm vi toa ra. Tinh thần lực cấp 7 đại viên mãn để cho Trần Lương cảm nhận được mọi chuyển động trong bán kính 1 dặm.

Có điều Trần Lương cũng không dám thả rộng phạm vi cảm ứng. Bởi khi tinh thần lực của hắn tác động lên đối tượng thì đối tượng cũng sẽ cảm nhận được nơi phát ra tinh thần lực.

Nơi này có thể xuất hiện yêu thú cấp 5, 6, sơ sẩy là dễ nằm xuống đất lấm. Trần Lương cảm nhận được nồng độ ám linh khí dạt dào nơi đây, nhưng vẫn chưa đủ, hắn cần đi vào sâu hơn.

Đi thêm 5 dặm đường, Trần Lương đã không thể tiến lên thêm. Hắn đã 3 lần phải dùng cánh Viễn Chinh Ứng trốn chạy khỏi yêu thú, chỉ còn lại 9 canh giờ sử dụng.

Nhưng quanh đây Trần Lương không tìm thấy 1 nơi nào an toàn, hắn cần tìm 1 cái hang để ẩn nấp. Trần Lương cố gắng tiến lên tiếp. Chất lượng ám linh khí nơi đây đã đạt yêu cầu hắn cần.

Tiến lên thêm 1 dặm, bỗng nhiên tinh thần lực cảm ứng được 1 hang đá bị bụi cỏ cao tới đầu hắn che lấp. Sau khi kiểm tra bên trong an toàn, Trần Lương bố trí trận pháp ẩn nấp và phòng vệ cấp 3. Hắn không đủ tài liệu để bày được trận pháp cao cấp hơn.

Khi đi đến thành thị gần Thiên Đăng Sơn Mạch nhất, Trần Lương đã trang bị đầy đủ lương thực cho 4 tháng. Hắn bế quan hấp thu ám linh khí cả ngày lẫn đêm. Khi trước hắn chỉ dành 2 canh giờ mỗi ngày để hấp thu linh khí, vì còn dành thời gian luyện tập thể lực và võ kỹ. Hiện giờ thể lực và võ kỹ đều đã căn cơ vững chắc, chỉ có kém ở cánh giới. Trần Lương thúc đẩy Cửu Nguyệt lên mức cao. Thân thể hắn như một động không dây mạnh mẽ hấp thu linh khí thiên địa. Linh khí 10 trọng xung quanh hang động ào ạt đổ về thân thể Trần Lương. Nếu không có trận pháp che dấu, chỉ sợ Trần Lương sẽ khó có được thời gian yên tĩnh chuyên tu. Bởi chỉ cần đứng cách đó 30 trọng cũng có thể cảm nhận được sự dao động của linh khí

Mỗi ngày, Trần Lương đều dùng 8 canh giờ tu luyện, còn lại là để nghỉ ngơi và điều hòa lượng linh khí. Sau 4 tháng, Trần Lương dùng cánh di chuyển ra ngoài mua lương thực, tránh những đụng chạm không cần thiết.

Trần Lương mua nhiều lương thực như vậy không khỏi gây chú ý. Hắn đánh xe lương thực vào rừng, phía xa đằng sau đã có vài người đi theo. Vừa vào rừng, khuất tầm mắt mấy kẻ mà ai cũng biết là ai đấy, Trần Lương cho lương thực vào nhẵn không gian rồi dùng cánh di chuyển thật nhanh về hang.

“Hắn đâu rồi?” Mấy kẻ theo dõi chạy vào rừng

“Một xe lương thực to như thế có thể biến đâu mất được”

“Tiểu tử này rất kỳ lạ”

“Đúng vậy, 4 tháng trước ta từng thấy nó đi đến đây, nhưng sau đó biến mất liền 4 tháng, giờ lại thấy xuất hiện”

Mấy thợ săn bàn tán rồi tản ra xung quanh tìm. Trần Lương trở về hang, tiếp tục tu luyện. Hắn đã lấp đầy ám linh khí vào hai chân, lần bế quan này dự định sẽ phủ đầy hai tay.

Lúc này tại quê nhà, Tuyết Hoa đang học tập luyện đan tại Vân Thành tới năm thứ 3. Sau khi Trần Lương rời khỏi, nàng cũng cáo biệt bá phụ bá mẫu ở hẻm Vân Thành để tiện việc học hành và tránh những khiêu chiến không cần thiết.

Có điều hoa đẹp thì ở đâu cũng có ong đến. Thiên phú đan đạo cùng nhan sắc của Tuyết Hoa khiến các đồng môn sư huynh theo đuổi không ngớt. Trong đó, nổi bật có Hoàng Trí Cát, anh tuấn tiêu sái, rất được nhiều cô nương xinh đẹp ngưỡng mộ. Đồng thời Hoàng Trí Cát cũng là cháu của Lục phẩm đan sư Hoàng Dã Quý, nên thường ngày đều rất ngang ngược, không coi ai ra gì. Để tránh bị làm phiền, Tuyết Hoa nói nàng đã có ý trung nhân nơi quê nhà. Nhưng Hoàng Trí Cát vẫn một mực theo đuổi nàng. Hắn tuyên bố đời này chỉ cưới Tuyết Hoa cô nương làm vợ, còn ý trung nhân của Tuyết Hoa dám xuất hiện, Hoàng Trí Cát sẽ đánh gãy hắn từ chi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tam Nhãn Lang

Sau 4 tháng, Trần Lương lại ra ngoài. Lần này hắn chọn lúc trời tối để tránh tai mắt, đồng thời chọn cửa hàng thực phẩm khác so với 2 lần trước. Nhưng một đứa trẻ mua lượng lớn thực phẩm lúc trời tối lại càng gây nghi ngờ.

Lúc Trần Lương lái xe lương thực vào rừng, một tá người liền theo sau, và như lần trước, bọn hắn lại mất dấu Trần Lương.

Sau 3 lần xuất hiện, Trần Lương đã gây ra một sự tò mò và bàn tán không hề nhỏ. Dù sao thì ở nơi nguy hiểm như này, cũng chỉ có Trần Lương là tuổi còn nhỏ như thế. Những người khác đều trên 25, một thân kinh nghiệm mới dám đến chỗ này.

Lại bế quan, lần này Trần Lương mở rộng vùng hấp thu linh khí lên 15 trọng, đẩy Cửu Nguyệt lên mức cao nhất. Nếu có người khác nhìn thấy thân thể Trần Lương lúc này sẽ không khỏi mà cho rằng Trần Lương hắn là yêu thú hóa hình. Từ chi hắn ánh tím lấp lóe, linh khí cuộn cuộn tràn vào cơ thể hắn qua từng lỗ chân lông, đậm đặc đến che kín toàn thân. Trần Lương lúc này giống như 1 con hồng hoang yêu thú đang há miệng thôn thiên nạp địa.

Lần thứ 3 này, sau khi linh khí vào cơ thể sẽ dần chuyển đổi thành nguyên khí chảy vào phần đầu của Trần Lương. Khi nào hắn có thể lấp đầy cơ thể và đan điền bằng ám nguyên khí, quy nạp 3 nguyên cầu khí thành 1 Ám nguyên cầu khí cực đại, lớn gấp 10 lần so với từng nguyên cầu khí nhỏ thì tu thành Vạn Nhiên cảnh giới.

Lần này chỉ 3 tháng, Trần Lương đã hoàn thành mục tiêu. Ban đầu hắn chia thời gian tu luyện làm 5 giai đoạn, 2 tay, 2 chân, đầu, thân, đan điền. Có điều khả năng hấp thu linh khí của Cửu Nguyệt lớn hơn hẳn dự đoán giúp giai đoạn 3 sớm hoàn thành.

Trần Lương tu luyện thêm 1 tháng rồi lần nữa rời hang về chân núi mua lương thực. Lần này hắn mua lương thực chứa đầy nhẫn không gian, hết 500 lượng vàng. Chỗ này giá cả đắt không chỉ gấp đôi, mà là 5, 7 lần thông thường.

Trần Lương không mặc cả, trả tiền rồi chất đầy lương thực lên xe ngựa. Có điều chưa đi được bao xa, Trần Lương đã bị một thợ săn chặn đường “Tiểu tử dừng lại nói chuyện một chút”. Xung quanh rất nhiều ánh mắt đang nhìn về đây.

Đối phương chỉ là Vạn Nhiên cảnh giới, Trần Lương biết dừng lại là rắc rối to. Hắn quyết đoán lấy ra cánh Viễn Chinh Ưng, đưa toàn bộ lương thực vào nhẫn không gian rồi bật chạy vụt qua tên cản đường

“Nhẫn không gian! Truy” Tất cả ánh mắt đều tham lam nhìn vào Trần Lương “Không thể ngờ một tiểu tử còn hôi sữa mẹ lại có được bảo vật như vậy. Hơn nữa hắn còn che giấu không ít bí mật” một lão già Giáp Linh cảnh giới vừa truy đuổi vừa nói.

Có điều tốc độ của Trần Lương hiện ngang với Cự Linh hậu kỳ, dần vượt xa những người bám theo, lẫn trong rừng biến mất.

Trần Lương chui vào hang tiếp tục tu luyện. Hắn cũng không hề cố kỵ mà phóng ra hết khả năng hấp thu linh khí. 15 trọng xung quanh Trần Lương đã thành một lớp xoáy linh khí, còn Trần Lương đang ngồi vững vàng trong tâm bảo, hấp thu mãnh liệt linh khí.

Sau hơn 4 tháng, Trần Lương đã hấp thụ ám linh khí nồng đậm cả thân, ngoại trừ đan điền.

Trần Lương đang định tiếp tục tu luyện giai đoạn thứ 5, cũng là giai đoạn cuối cùng thì chợt nhận thấy 3 thân hình ẩn nấp phía xa. 3 tên Cự Linh cảnh giới!

“Hắn nhận ra chúng ta rồi. Tấn công” Tên đứng bên phải nói

Bất chợt một hỏa pháo từ trong hang của Trần Lương bay ra phía 3 tên kia. Tên đứng giữa liền giậm chân xuống đất triển khai võ kỹ phòng vệ Thổ Thành. Một bức tường đất từ dưới mọc lên ngăn chặn hỏa pháo nổ. Thổ thành vỡ tan nhưng cũng đã ngăn chặn được hỏa pháo. Có điều dư chấn cũng ngăn 3 tên Cự Linh mấy khắc, đủ để Trần Lương dùng cánh Viễn Chinh Ưng lao về phía sâu trong Thiên Đẳng Sơn Mạch.

“Truy” 3 tên áo đen đuổi theo Trần Lương. Khiến bọn hắn ngạc nhiên là người phía trước bộ dáng còn rất nhỏ tuổi nhưng tốc độ là không hề thua kém.

“Có thể đây chính là tiểu tử được đồn đãi mấy tháng nay. Trên người hắn bảo vật đều rất hiếm có. Tốc độ tiểu tử này có được chắc là nhờ chiếc cánh kia. Nhưng quan trọng là công pháp hấp thu linh khí của hắn, ít nhất cũng là hạ đẳng thiên cấp công pháp. Người này nhất định phải bắt sống.” Tên cầm đầu nói

“Nếu chúng ta có thể thu được công pháp này, chắc chắn sẽ được tông môn trọng thưởng, bồi dưỡng ra được thế hệ trẻ mạnh mẽ gấp nhiều lần. Chức vị đại trưởng lão là trong tầm tay rồi” Tên áo đen bên trái nói.

3 tên này là trưởng lão của Song Long Phái, là một môn phái có tiếng tại Tinh La Vực. Trưởng lão ở Song Long Phái nhiều lắm, bọn hắn có được tài nguyên thập phần không đủ. Hiện

tại 3 tên đang làm nhiệm vụ tông phái, thu thập Thanh Tân Thảo, là nguyên liệu chủ đạo luyện chế Hoàng Linh Đan, có tác dụng nâng cao khả năng cảm ngộ thiên đạo của Cự Linh, trùng kích Hoàng giai cảnh giới.

Trần Lương không dám chạy vào quá sâu trong Thiên Đăng Sơn Mạch nên chạy lòng vòng. Có điều chạy lòng vòng chỗ này quả thật như chơi cá cược, không may chút là gặp yêu thú cấp 6. Khó khăn nhất vẫn là không thể bỏ rơi 3 tên áo đen sau lưng.

Trần Lương đành liều đi sâu vào Thiên Đăng Sơn Mạch. Ít nhất phải dọa được 3 tên áo đen kia dừng truy sát hẳn thì mới chạy vòng ra khỏi nơi đây được.

Rất tiếc là Trần Lương đánh giá thấp sức hấp dẫn của hắn. 3 vị trưởng lão cũng không muốn thâm nhập sâu, nhưng nhìn thấy kho báu di động phía trước, cũng đành cắn răng đuổi theo không ngừng.

Một lúc sau, Trần Lương gặp 1 vực cắt ngang, có sương mù nhẹ ở lưng chừng nên không rõ nông sâu như nào. Muốn chạy tiếp, hẳn chỉ có thể tạt sang trái hoặc phải, có điều khoảng cách sẽ bị rút ngắn.

“Tiểu tử, có thể dừng chút thương lượng?” Tên áo đen cầm đầu hét lớn. Hắn cùng đồng bọn dừng lại, tỏ thành ý.

Thấy thế Trần Lương cũng dừng lại “Có gì muốn nói?”

“Bọn ta chỉ hứng thú với chiếc cánh kia, người để lại cánh, bọn ta thả người đi. Dù sao đuổi theo người cũng rất nguy hiểm, chỗ này đã vượt qua khu vực an toàn của Thiên Đăng Sơn Mạch rồi” Tên cầm đầu chân thành nói

“Ồ, người không hứng thú với nhân không gian và công pháp thiên cấp thượng đẳng sao?” Trần Lương mỉm cười mỉa mai nói

“Định mệnh, đây còn là một đứa trẻ sao” tên cầm đầu nghĩ thầm, còn vẻ mặt vẫn tươi cười, nói “Người hẳn là đến đây hấp thu âm linh khí, công pháp này bọn ta không sử dụng được. Còn nhân không gian bọn ta tự biết không lấy được của người. Vì vậy muốn lấy chiếc cánh kia để bảo mệnh khi cần”

“Bớt nhiều lời. Muốn bảo vật thì xuống đây” Nói xong, Trần Lương nhảy xuống vực. Hắn có cánh Viễn Chinh Ứng điều khiển sức gió, có thể giảm tốc độ rơi xuống. Dù sao cũng không còn đường nào khác

3 tên áo đen xông lên thấy Trần Lương thật nhảy xuống vực, cũng không dám lao theo, đành quay người bỏ về. Chần chờ chỗ này một khắc là tăng thêm một phần nguy hiểm. Đáng tiếc, 3 bọn hắn mới đi được trăm trượng liền bị yêu thú cấp 9 ăn thịt, chỉ có tên cầm đầu là chạy thoát. Thịt vó giả chứa nhiều nguyên khí, là vật đại bổ cho yêu thú.

Trần Lương rơi từ từ xuống đáy vực. Không lâu sau hắn đã chạm tới đáy. Nơi này vẫn sáng tỏ nhờ ánh sáng chiếu qua. Xung quanh hắn nhìn thấy Quang Thạch và Quang Hoa. Đây là 2 loại đá và hoa có tác dụng phát sáng vào buổi tối sau khi hấp thụ ánh sáng ban ngày

Nồng độ âm linh khí nơi đây còn gấp 3, 4 lần so với hang lúc trước hắn tu luyện. Vực địa này đúng là bảo địa tu luyện cho hắn. Trần Lương cất cánh Viễn Chinh Ứng đi, chỉ còn dùng được 7 canh giờ nữa, cần trân quý a. Hắn di chuyển nhanh, tìm một hang nhỏ có vẻ an toàn, đặt xuống trận pháp che giấu cấp 2. Tài liệu hắn dùng là định lập trận pháp bảo vệ cho cha mẹ hắn.

Trần Lương thi triển Cửu Nguyệt. Hắn tăng dần cường độ hấp thu linh khí. Nhưng linh khí nơi đây quá đậm đặc nên dù hấp thu cường độ cao cũng không gây ra hiện tượng như lúc trước. Bất quá là nửa trượng quanh hắn linh khí dao động thôi.

Nhờ Ân trận nên Trần Lương yên ổn tu luyện, có điều hắn nhận ra xung quanh chỉ toàn các loại yêu thú cấp thấp, không hề có yêu thú cấp 5, 6. Điều đó chứng tỏ đây là lãnh thổ của 1 loài yêu thú cấp cao.

Liều ăn nhiều, nơi đây chất lượng âm linh khí rất tốt, nếu từ bỏ thì quả đáng tiếc. Chỗ hắn tu luyện là 1 góc hẻo lánh, hi vọng con lãnh chúa sẽ không ngó ngàng gì đến. Trần Lương tu luyện được 1 tháng, cả cơ thể hắn đã tràn ngập âm linh khí, bước sang giai đoạn cuối cùng, sát nhập 3 nguyên khí cầu, hấp thu toàn bộ âm nguyên khí hình thành Phôi Tinh Linh, bước sang Vạn Nhiên cảnh giới.

Lúc này lương thực cũng đã cạn. Trần Lương lấy ra Cự Lộc Xà ăn sống. Quá nguy hiểm để chế biến. Mùi thơm và ánh lửa sẽ hấp dẫn yêu thú đến.

Cự Lộc Xà, yêu thú cấp 5, toàn thân nó đều là nguyên liệu luyện chế đan dược. Thịt và lục phủ ngũ tạng của nó là nguyên liệu cho Thôi Hành Xà, ăn vào tăng tốc độ di chuyển. Ngoài ra đôi sừng của nó dùng để chế biến đan dược tăng cường sinh lực rất được yêu thích. Đáng tiếc là con yêu thú này không có linh đan.

Yêu thú cấp 5 trở lên, thời gian sống càng lâu càng có tỷ lệ kết đan cao. Linh Đan của yêu thú là kết tinh toàn bộ tinh hoa của nó, có tác dụng nâng cao chất lượng nguyên khí trong cơ thể và tăng tốc độ tu luyện cho vô giá.

“Thành công!” Trần Lương vui mừng bước vào Vạn Nhiên cảnh giới. Vô kỷ đầu tiên hắn thử triển khai là Ân Nặc Thuật, có tác dụng che giấu khí tức và âm thanh trong cơ thể, không bị tinh thần lực nhìn thấy. Ngay cả khi tinh thần lực của Trần Lương bao trùm đối phương, họ cũng không nhận ra được. Đây chính là điểm vượt trội của Ân Nặc Thuật so với nhiều vô kỷ ẩn thân khác.

Đối phương chỉ có thể nhận ra Trần Lương khi mắt nhìn thấy hắn. Đây là vô kỷ rất tuyệt vời cho ám sát và theo dõi

Có Ân Nặc Thuật, Trần Lương sẽ an toàn hơn nhiều khi rời khỏi Thiên Đăng Sơn Mạch.

“Đến lúc đi rồi, không biết cha mẹ thế nào” Trần Lương nghĩ về cha mẹ và Tuyết Hoa. Hắn đã rời nhà hơn 1 năm rồi.

Trần Lương triển khai Ân Nặc Thuật rồi tìm đường trèo lên. Bỗng một cảnh tượng phía xa làm hắn không dám thở, 2 con yêu thú cấp 10, Tam Nhân Lang và Ngưu Xà, đang đối đầu nhau.

Yêu thú được phân chia thành 12 đẳng cấp. Yêu thú cấp 12 thậm chí có thể hóa hình thành nhân loại

P phía sau Tam Nhân Lang là một tiểu yêu thú đang ngủ rất say. Hắn đây là con non của Tam Nhân Lang vừa sinh ra.

Ngưu Xà có hình dạng rắn, trên đầu có sừng, thức ăn là thịt các yêu thú khác. Do thực lực không cao, nó thường chọn các yêu thú từ cấp 9 xuống để ăn thịt tăng tu vi. Lần này thật là trời xanh tặng cho nó một tạo hóa lớn. Trước mắt nó là 1 Tam Nhân Lang vừa sinh con, cơ thể còn rất yếu, không phải đối thủ của nó. Ăn thịt được 2 con Tam Nhân Lang có thể giúp nó một lần nữa lột xác cường đại hơn nhiều.

Mỗi một con yêu thú tiến hóa lên cấp 9 đều mở ra Thiên Phú Thần Thông của mình.

Thiên Phú Thần Thông của Tam Nhân Lang là dựa vào con mắt thứ 3 trên trán nó. Con mắt này giúp Tam Nhân Lang thông linh hơn, nhìn rõ vạn vật thiên địa hơn, nhìn xa hơn và thông

suốt mọi ảo thuật.

Ngoài ra, Tam Nhân Lang còn có Thiên Phú Thần Thông khác là điều khiển nguyên khí của cơ thể khác. Nó có thể điều khiển đòn tấn công của kẻ thù lệch theo hướng khác, thậm chí quay trở lại tấn công chính đối thủ

Thiên Phú Thần Thông của Ngưu Xà là dựa vào sừng trên đầu nó. Chiếc sừng có thể phóng ra lôi điện với tốc độ cao tấn công kẻ địch. Kẻ địch yếu có thể giết chết, mà kẻ địch mạnh cũng có tác dụng gây tê.

Thiên Phú Thần Thông thứ 2 của Ngưu Xà là khả năng hồi phục cực mạnh. Khi bị kẻ thù gây thương tích từ nhẹ đến nặng, nó chỉ cần lột xác là có một cơ thể mới không hao tổn, tất nhiên sẽ bị suy yếu đôi chút.

Yêu thú cấp 10 trưởng thành có chiến thuật chiến đấu không kém nhân loại. Con Ngưu Xà trườn vòng quanh tìm cách tấn công con non. Tam Nhân Lang mẹ phải bảo vệ con nên không thể lùi bước, phòng thủ rất chặt vật.

“Thật là tạo hóa trời người, Tam Nhân Lang sớm muộn cũng bị Ngưu Xà ăn thịt. Con non còn chưa được hưởng thụ cuộc sống này đã sớm từ bỏ dương thế” Trần Lương cảm thán.

Kiếp trước, khi gia tộc bị thảm sát, hắn cũng có một đứa cháu mới sinh. Hắn nhìn tiểu tử thật đẹp, thật hồn nhiên đối lập với cuộc sống đầy cay đắng, chém giết ngoài kia. Trần Lương tặng tiểu tử một cây Thanh Nhiên Thảo, chỉ là một cây linh dược bình thường, có tác dụng tạo mùi thơm nhẹ và đuổi ruồi muỗi.

Trần Lương muốn cứu Tam Nhân Lang con mà lực bất tòng tâm. Dù yêu thú cấp 10 bị thương cũng không phải Trần Lương có thể chém giết được vào lúc này.

Trận chiến đã đến hồi kết thúc, Trần Lương định bỏ đi tránh cho Ngưu Xà nhìn thấy. Ngưu Xà đã cắn được vào yết hầu của Tam Nhân Lang. Độc từ nanh của Ngưu Xà sẽ thấm vào động mạch và nhanh chóng giết chết Tam Nhân Lang. Ngưu Xà đắc thủ xong định rút đi luôn. Nhưng Tam Nhân Lang đã cắn móng vuốt vào thân Ngưu Xà sau đó cắn chặt vào thân Ngưu Xà.

Mặc cho Ngưu Xà dầy dụa, liên tục cắn vào yết hầu Tam Nhân Lang đồng thời sử dụng thiên phú thần thông bắn ra tới tấp lôi đình, nhưng Tam Nhân Lang nhất quyết không bỏ, thể lưỡng bại câu thương. Tam Nhân Lang mẹ đã quyết tử chiến tìm một đường sống cho con nó.

Mặc dù để con nó một mình nơi nguy hiểm mọi nơi như vậy nó không đành lòng, nhưng không còn cách nào khác. Không giết được Ngưu Xà thì con nó chắc chắn chết.

Ngưu Xà gãy giữa một hồi lâu rồi cũng gục chết. Tam Nhân Lang mẹ đã chết trước đó một lúc, nhưng miệng vẫn cắn chặt Ngưu Xà.

Trần Lương thấy 2 con đều nằm yên rồi mới dám tiến lại gần. Kiểm tra cả 2 yêu thú đều thực sự đã chết, Trần Lương mới dám thở ra một hơi. Hắn nhìn Tam Nhân Lang con vẫn còn say giấc nồng, không biết biến cố lớn nhất cuộc đời nó vừa xảy ra ngay bên cạnh.

“Thật là hữu kinh vô hiểm, không dưng lại nhặt được bảo bối. Yêu thú cấp 10 nha” Trần Lương thầm mừng rỡ. Nuôi yêu thú cấp 10 từ lúc mới sinh, lớn lên nó sẽ là chiến hữu đắc lực của hắn.

Trần Lương quyết định ở lại nơi này mấy ngày. Tam Nhân Lang sinh con nên chắc chắn sẽ đánh dấu lãnh thổ mạnh mẽ, đe dọa các yêu thú khác. Chỉ có các yêu thú cấp 10 trở lên như Ngưu Xà mới dám xông vào. Yêu thú cấp 10 cũng không nhiều như bắp cải nhà, 2 con một chỗ đã là rất hiếm rồi. Mỗi yêu thú thường có lãnh địa riêng của mình và hạn chế xâm phạm lẫn nhau. Lần này chắc Ngưu Xà đánh hơi được điều gì nên mới dám tiến công Tam Nhân Lang có cấp bậc tự nhiên cao hơn nó.

Ít nhất mấy ngày tới hắn là không có yêu thú vào vùng này. Trần Lương xử lý Ngưu Xà trước. Tất cả các bộ phận của yêu thú cấp 10 đều rất đắt giá.

Sau khi cắt da và phân loại các bộ phận bỏ vào nhẫn không gian, Trần Lương đi đến cạnh xác Tam Nhân Lang mẹ. Hắn sẽ không xé thịt lột da con yêu thú này, tuy giá trị của Tam Nhân Lang còn cao hơn nhiều Ngưu Xà, nhưng sẽ lấy ra nội đan của nó. Tam Nhân Lang con hấp thu nội đan của mẹ sẽ được lợi ích vô cùng.

“Đây là món quà cuối cùng mẫu thân người dành tặng. Mẫu thân người sẽ che chở và bảo vệ người đến khi người trưởng thành. Từ nay về sau đi theo ta, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu. Tên người sẽ là Ngạo Thiên, ý nghĩa dù khó khăn muôn vạn vẫn sẽ luôn ngẩng cao đầu ngạo nghễ thiên địa” Trần Lương nhìn Tam Nhân Lang con nói.

Trần Lương đào hố chôn Tam Nhân Lang mẹ xuống.

Xung quanh tổ của Tam Nhân Lang còn có xác của 5 yêu thú cấp 8 và 1 yêu thú cấp 9. Tất cả đều còn nguyên thân thể, chỉ có bị 1, 2 vết thương chí mạng. Đây hẳn là lương thực dự trữ cho 2 mẹ con

Tam Nhân Lang con thức dậy, nhìn Trần Lương gào nhẹ. Trần Lương lấy thịt Ngưu Xà cho nó ăn. Trần Lương ngồi cạnh Ngạo Thiên, nuốt nội đan Ngưu Xà. Nội đan yêu thú không đi vào dạ dày mà sẽ tiến tới đan điền, dần dần bị luyện hóa nâng cao tu vi cho bản thân người sử dụng. Thời gian luyện hóa nội đan sẽ phụ thuộc vào sức mạnh viên nội đan và bản thân người luyện hóa, có thể vài tháng, có thể vài chục năm.

Nội đan vào cơ thể sẽ tự động dần bị luyện hóa. Trần Lương tiếp tục uống máu Ngưu Xà. Máu Ngưu Xà giúp nâng cao tu vi, cường hóa thân thể đồng thời tăng khả năng kháng độc.

Vừa ăn vừa vận chuyển Cửu Nguyệt sẽ giúp hấp thu nhanh và trọn vẹn tinh hoa yêu thú.

Sau 3 ngày, Tam Nhân Lang con đã quen thân với Trần Lương, coi Trần Lương như mẫu thân của mình.

“Đi thôi” Trần Lương ôm Tam Nhân Lang vào lòng

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 9: Diệt sát trăm người không ghê tay

Trần Lương dùng cánh leo lên dốc núi. Leo lên đến nơi, Trần Lương dùng Ẩn Nặc Thuật rồi chạy ra khỏi Thiên Đăng Sơn Mạch. Chuyến đi này của hắn thành công ngoài mong đợi.

Trần Lương không trở lại thị trấn dưới chân núi Thiên Đăng Sơn Mạch mà đi vòng đến Chiêm La Thành. Toàn bộ thời gian di chuyển Trần Lương đều dùng đến cánh Viễn Chinh Ứng. Do Chiêm La Thành cách không xa Thiên Đăng Sơn Mạch, là nơi giao thương chính cho những thợ săn nhện bảo từ Thiên Đăng Sơn Mạch. Đây là thành to nhất được quản lý bởi Thiên

An Tông

Hắn ôm Ngao Thiên trong tay đi kiểm 1 phòng trọ. Hiện Ngao Thiên không khác gì một con chó nhỏ lông tím đen. Ánh tím rất nhạt, hầu hết là màu đen. Khi lớn lên, màu đen sẽ chuyển dần sang tím. Phải đến khi trưởng thành nó mới có thể mở ra Thiên Nhân, trở thành Tam Nhân Lang chân chính.

Trần Lương dùng da Cự Lộc Xà để viết trận pháp đồ cấp 5. Hắn muốn bán trận pháp kiểm tiền mua Không Thủ, pháp bảo không gian chứa được vật sống. Tuy hiện giờ không ai nhìn ra Ngao Thiên là Tam Nhân Lang, nhưng càng lớn nó sẽ càng rõ ràng hơn. Thất phu vô tội, hoài bích có tội, khi chưa có thực lực thì hắn cần thu mình lại.

Trận pháp đồ cấp 5, vừa tấn công vừa phòng thủ lại gây nên một hồi oanh động tại Chiêm La Thành. Trần Lương phải đợi thêm 15 ngày để chờ đến buổi đấu giá mỗi quý một lần.

Trong thời gian chờ đợi, Trần Lương ngồi lì trong phòng, không gọi đồ ăn uống gì. Những ngày này, Trần Lương đều uống máu Nguư Xà thay lương thực. Mỗi lần dùng, Trần Lương chỉ dám uống một ly máu rồi cả ngày hấp thu chuyển hóa mới hết, muốn ăn cơm cũng không nổi a.

Lần đấu giá này, Trần Lương thu về 1000 tinh thạch cấp 1 và 15 tinh thạch cấp 2.

Ngoài ra Trần Lương còn bán một vài bộ phận của các yêu thú thu hoạch từ Thiên Đăng Sơn Mạch. Số tài liệu này mang lại cho Trần Lương 5000 tinh thạch cấp 1.

Chỉ riêng sừng của Nguư Xà cũng đã thu được 890 tinh thạch cấp 1 bởi chỉ cần một mảnh nhỏ của nó cũng có thể giúp chế tạo tuyệt thế bảo kiếm chứa lõi lực. Trần Lương cũng biết một trận pháp cấp 7 có sử dụng sừng của Nguư Xà làm mất trận. Trận pháp đó phóng ra lõi đỉnh tấn công kẻ địch có sức công phá cực mạnh

Trần Lương bỏ ra 10 tinh thạch cấp 2, tương đương với 1000 tinh thạch cấp 1 để mua Không Thủ. Để vào đó Ngao Thiên cùng thịt và máu Nguư Xà. Đối với Ngao Thiên, ăn thịt uống máu Nguư Xà là một cơ may hiếm có.

Bình thường một con Tam Nhân Lang sinh ra chỉ có thịt yêu thú cấp 8, 9 để ăn. Vì dù chiến thắng dễ dàng, nhưng để tìm và giết yêu thú ngang cấp hoặc thấp hơn một cấp là rất khó. Những yêu thú thấy kẻ săn mồi đến là dùng hết sức bình sinh chạy trốn, bắt được không dễ a.

Ngoài ra, Trần Lương cũng bỏ ra 800 tinh thạch cấp 1 để mua nguyên liệu làm trận pháp, một số đồ vật cần thiết và 1 đôi cánh của yêu thú cấp 8, Không Chi Sáo. Vì cánh Viễn Chinh Ưng hắn đã dùng đến cạn kiệt

Nếu luyện đôi cánh thành bảo khí thì có thể có được vận tốc ngang Cự Linh sơ kỳ. Nhưng nếu dùng trận pháp của Trần Lương thì tốc độ sánh ngang Cự Linh hậu kỳ. Dù sao thì sử dụng theo phương pháp của Trần Lương là dạng vật phẩm tiêu hao, hiệu năng tất nhiên là cao hơn.

Lần này đôi cánh của Không Chi Sáo có mức độ tổn hại rất thấp nên thời gian sử dụng lên đến 145 canh giờ

Sau khi có được Không Thủ, Trần Lương dành thời gian đi dạo trong thành. Giao thương tại Chiêm La Thành rất nhộn nhịp, hiện tại còn vừa có đấu giá nên càng thêm đông đúc người buôn kẻ bán.

Trên đường đi Trần Lương dừng lại trước 1 cái sạp. Chủ cửa hàng là một người đàn ông da ngăm, còi trăn. Trần Lương đang nhìn vào khu vực đặt bán Quang Thạch.

“Chàng trai mua về thấp sáng nhà cửa đi, chỉ 100 lượng vàng” Chủ cửa hàng mời chào

“Được, bán cho tại hạ tảng đá kia” Trần Lương chỉ tay vào một khối trong đó, trông sần sùi thùng lỗ chỗ hơn so với các viên còn lại

“Của người đây” Người đàn ông cười tươi đưa đá cho Trần Lương rồi nhận tiền.

“Đại ca nhặt được hòn đá này ở đâu?” Trần Lương hỏi

“Ta nhặt được ở bờ suối nó trôi tới” Chủ cửa hàng nói

Trần Lương không hỏi nữa, trực tiếp bỏ đá vào túi mang đi. Hắn cần về nhà trọ kiểm nghiệm dự đoán của mình. Hắn đập vỡ Quang Thạch ra, bên trong lúc nhúc sâu nhỏ.

“Quả nhiên là Thổ Bảo Trùng”

Loài sâu này được coi là Thiên bảo để dưỡng đất nuôi Tiên Dược. Nó ăn đất đá rồi thải ra dưỡng chất cực kỳ nhiều dinh dưỡng đại bổ cho thực vật. Bất kỳ vùng đất nào có Thổ Bảo Trùng đều giúp thực vật phát triển nhanh, mạnh, khả năng kháng bệnh cao.

Thổ Bảo Trùng xuất hiện nhiều ở những dược viên trồng Tiên Dược. Chỉ có hấp thu linh khí từ Tiên Dược chúng mới có thể sinh sản. Còn ở những dược viên bình thường thì chỉ sống đến già rồi chết. Tuổi thọ của Thổ Bảo Trùng thường là 100 năm. Cả đời chúng chỉ sinh sản được 3 lần.

Tiên dược là những loài thực vật vô cùng trân quý, có tác dụng phi thường cường đại, tỏa ra linh khí nồng đậm, Hắc Liên là một trong số đó, giúp linh hồn Trần Lương có được Âm thuộc tính chất lượng thượng đẳng.

“Về thôi, rồi nhà cũng được năm rưỡi rồi a, không biết cha mẹ thế nào” Trần Lương thu Quang Thạch cùng Thổ Bảo Trùng vào Không thủ rồi dùng Không Chi Sáo di chuyển cho nhanh. Nhà giàu chấp gì ba đồng còn con.

Sau 2 ngày, Trần Lương về tới Tiểu Thôn. Hắn nhận ra thôn trang khác so với bình thường, tiêu điều hơn, ít tiếng cười nói hơn. Trần Lương vội chạy về nhà, hắn lo lắng khi nhìn thấy cửa nhà bị đập nát.

“Cha, mẹ Trần nhi về rồi” Trần Lương hét lớn

“Trần nhi” Giọng mẹ Trần Lương yếu ớt vang lên

Trần Lương lao vội đến nơi phát ra giọng nói. Cảnh tượng trước mắt của hắn là người mẹ đang ngồi cạnh cha hắn băng bó khắp người. Trần Lương vội vàng hỏi mẹ

“Cha bị làm sao?” Vừa hỏi, Trần Lương vừa sử dụng tinh thần lực dò xét khắp người cha hắn.

“Mấy ngày trước có một toán sơn tặc đến thôn, ra lệnh mỗi nhà nộp 500 lượng bạc. Riêng nhà ta phải nộp 10 lượng vàng. Cha đã đưa đủ 10 lượng vàng cho bọn hắn. Nhưng không biết vì sao bọn hắn phát hiện nhà ta giấu 1000 lượng vàng dưới đất nên đào lên lấy hết. Cha người nói nóng chửi tên cầm đầu nên bị bọn chúng đánh gãy xương toàn thân. Tất cả đồ đạc có giá trị đều bị lấy đi hết. Mẹ đã nhờ người đi gọi Tuyệt Hoa về”

Trần Lương kiểm tra thấy vết thương do lực lượng thân thể gây ra, không có nguyên khí thuộc tính trong cơ thể cha hắn.

“Cha không sao mẹ, có con ở đây là yên tâm rồi” Trần Lương vừa nói vừa lấy ra đan dược cấp 2 cho cha nuốt “Đây là tiên dược do tiên nhân cho con. Cha ăn tiên dược rồi tính dưỡng 1 tuần là khỏi hẳn, mẹ yên tâm”

Vết thương do nguyên khí càng mạnh lực phá hoại tiềm ẩn sẽ càng lớn, càng cần đan dược cấp cao. Võ giả từ Tam Tinh trở xuống nguyên khí vẫn còn ít, vết thương gây ra không nhiễm nguyên khí, hoặc nhiễm rất ít. Trừ khi có khả năng tập trung nguyên khí vào một chỗ như Trần Lương thì mới gây ra vết thương có năng lực phá hoại mạnh.

Vết thương của cha Trần Lương thì đan dược cấp 2 chữa trị là tốt nhất. Đan dược cấp 3 sẽ thừa dược lực, cơ thể không chịu được có thể bị thương.

Mẹ Trần Lương vì lo lắng cho cha nên chỉ mấy ngày mà tiêu tụy hẳn. Tiền bạc trong nhà không còn một đồng nào, phải đi vay để ăn uống và chữa trị cho cha hẳn.

Trần Lương hối hận trước khi đi đã không bày trận pháp bảo vệ. Sống ở Tiều Thôn hơn chục năm, hẳn thấy nơi đây khá an toàn nên chủ quan. Trước tiên Trần Lương dọn dẹp lại nhà cửa, mua sắm lương thực tẩm bổ cha mẹ hẳn. Hẳn cũng trả nợ gấp 100 lần cho những người đã giúp đỡ, cho mẹ hẳn vay tiền. Đồng thời hẳn bố trí trận pháp cấp 3, có thể bảo vệ trước Giáp Linh võ giả, ở nơi hẻo lánh này thế là đủ rồi.

Sau 1 tuần, cha hẳn đã bình phục, mẹ hẳn cũng khỏe mạnh hồng hào trở lại. Cha mẹ hẳn vui lắm. Được con cái khỏe mạnh, báo hiếu luôn là niềm vui lớn nhất của cha mẹ.

Tuyết Hoa cũng đã trở về. Nàng khóc lóc quý xuống xin lỗi cha mẹ đã không ở cạnh bảo vệ. Trần Lương cũng không trách nàng. Chính hẳn báo nàng đi ở hẳn tại Vân Thành để tiện bề học tập.

Sau khi điều tra, Trần Lương biết được nhóm sơn tặc đóng trại cách thôn 20 dặm. Triều đình cũng từng điều quân đến đánh nhưng toán sơn tặc có lợi thế về địa hình, đồng thời thủ lĩnh bọn hẳn là Tiên Linh cảnh giới khiến quân triều đình thất bại trở về, ngoài ra còn có 5 tên trại phó Vạn Nhiên cảnh giới và 1 luyện đan sư cấp 3. Bọn hẳn tự xưng là Hắc Lang trại, có tầm 50 tên, đa phần là tam tinh cảnh giới.

Biết được vị trí sơn trại, Trần Lương khởi hành lên đường trả thù cho cha mẹ hẳn “Sau hôm nay, Hắc Lang trại sẽ hoàn toàn biến mất”.

Chờ đến đêm, Trần Lương dùng Ân Nặc Thuật di chuyển không một tiếng động đến gần, tỏa ra tinh thần lực cường đại bao trùm toàn bộ sơn trại, nắm rõ tình hình trong đó.

Phía sau lưng trại là dốc dựng đứng nên không có người trông coi. Sơn trại không lo có người đột nhập từ phía sau vì dù có nhảy được xuống cũng sẽ gây tiếng động.

Trần Lương từ phía sau nhảy xuống, nhẹ nhàng lên vào lều dùng dao cắt cổ từng tên. Hẳn vạn chuyển ám nguyên khí bao quanh dao. Ám linh khí của Trần Lương nồng độ cực cao, có khả năng ăn mòn. Ám nguyên khí vừa vào cơ thể liền lan ra quanh miệng vết thương trông như trúng độc.

Từng tên, từng tên sơn tặc tắt thở mạng vong. Còn lại 1 lều chính của trại chủ, 6 lều của 6 trại phó và 4 tên đứng canh cửa trại cùng 2 tên đứng canh lều chính. 6 lều chia làm 2 hàng đặt ở 2 bên lều chính nhìn thẳng ra cửa trại.

Bên trong lều chính, trại chủ cùng 1 nữ nhân trần như nhộng đang nằm cạnh nhau. Nữ nhân da trắng mịn, thân dưới ướt đẫm, tay còn đặt lên hạ thân của nam nhân nằm cạnh.

Trần Lương đứng ở bên hông lều chính, thi triển Thương Phá Sơn nhắm vào vị trí nằm của trại chủ. Phôi tinh linh hình thành, nguyên khí của Trần Lương đã có thể phóng ra mạnh mẽ. Trên đường đi của nguyên khí, mọi thứ đều bị tách làm đôi, bao gồm thân thể của trại chủ cùng nữ nhân kia.

“Àm”

Tiếng động mạnh vang vọng cả sơn trại. 6 trại phó giật mình lao ra ngoài. Trước mắt bọn hẳn là 1 thanh niên trẻ tuổi, tay cầm thương đứng cạnh trại chủ đã đứt đôi người, vết thương còn đang có dấu hiệu hủ hóa.

Trần Lương nhìn 1 tên ăn mặc có phần nho nhã hơn 5 tên còn lại. Tên này có tinh thần lực cấp 3, hẳn chính là tên đã dò xét được nhà hẳn giấu 1000 lượng vàng

“Người là ai” một tên trại phó hét lớn

“Người xóa sổ Hắc Lang trại” Trần Lương bình thản nói.

“Người đi gọi tất cả ra đây” một tên trại phó nhìn quanh

“Không cần gọi, tất cả bị ta giết rồi” Trần Lương chậm chậm nói, hẳn cũng không vội.

Tên kia không tin, vội chạy vào các trại kiểm tra.

“Tất cả bị cắt cổ chết” tên kia thông báo sau khi kiểm tra 3 trại

“Bọn ta có thù oán gì với người?” 12 tên sơn tặc đều đang cực độ hoang mang. Trại chủ bị cắt ngang người, gần 50 người bị cắt cổ chết. Kẻ sát nhân chỉ là 1 tiểu tử chưa đến 20 tuổi.

“Chỉ trách các người đánh sai người. Nếu chi cướp không thì ta có thể bỏ qua. Nhưng đánh cha ta thì tất cả đều phải chết” Trần Lương nói xong cầm thương tiến lên.

“Tất cả xông lên” 12 tên sơn tặc không vì đối phương là 1 đứa bé mà khinh thường. Tất cả đều triển khai võ kỹ tấn công Trần Lương.

Trần Lương dùng Thương Vô Thủy, cách không giết chết 1 tên trại phó. Thương Vô Thủy là tuyệt kỹ cực tốc đâm thương về phía trước đồng thời xoay tay tạo ra lực phá hoại mạnh mẽ dồn nén vào 1 điểm. Nguyên Khí từ thương phóng ra với tốc độ cao cùng lực xoáy lớn khiến tên trại phó không kịp phản ứng, chết tại chỗ.

11 tên còn lại cũng nhanh chóng bị tiêu diệt. Thực lực hiện tại của Trần Lương có thể diệt sát được cả Tiên Linh võ giả thì 11 tên sơn tặc chỉ là bữa sáng miệng.

Trần Lương tiến hành lục soát, thu hoạch chiến lợi phẩm. Hẳn có công tiêu diệt sơn tặc, mang lại sự bình yên cho dân làng thì cũng cần có phần thưởng a.

Những thứ linh tinh Trần Lương bỏ qua, chỉ chọn lọc ra được 6 thứ để cất vào nhẫn không gian.

Thứ nhất là 335 tinh thạch cấp 1 cùng 1 vạn lượng vàng

Thứ hai là 30 đan dược chữa thương cấp 1 cùng 12 đan dược chữa thương cấp 2

Thứ ba là 40 viên hòa pháo các loại

Thứ 4 là một chiếc áo giáp của tên trại chủ, chịu được lực tấn công của Tiên Linh cảnh giới. Cái này Trần Lương lấy cho cha

Thứ 5 là một đôi hài của một tên trại phó, Thập Lý Hải, tăng tốc độ di chuyển của người sử dụng. Phụ thuộc vào cảnh giới mà hiệu quả khác nhau. Cảnh giới người sử dụng càng cao thì hiệu quả càng thấp. Tăng tốc của Nhất Tinh lên 10 lần, Nhị Tinh là 9 lần, Tam Tinh là 7 lần, Vạn Nhiên là 4 lần, Tiên Linh tăng lên một chút còn Giáp Linh đeo hoàn toàn không có tác dụng.

Thứ 6 là một chiếc hộp rắn chắc được khắc trận pháp bảo vệ cấp 7. Bên trong chắc chắn là bảo vật cực kỳ quý hiếm. Có điều hiện giờ Trần Lương không có khả năng mở được trận pháp do thiếu nguyên liệu

Trần Lương cất đầu trại chủ cùng 6 trại phó mang về vát giữa Tiều Thôn.

Sáng sớm tinh mơ, Tiểu Phúc rời nhà chạy tập thể dục buổi sáng

“Cả làng dậy mau, dậy mau, có chuyện lớn rồi” Tiểu Phúc chạy khắp thôn hét lớn.

Cả thôn lục tục kéo nhau ra xem cái thẳng trời đánh thành vật کیا làm gì mà không cho ai ngủ. Mọi người đều dựng tóc gáy khi nhìn thấy 7 thủ cấp vát lung tung giữa thôn.

“Ta nhận ra thủ cấp có râu quai nón kia. Đó chính là tên cầm đầu đến cướp ở thôn chúng ta hơn 1 tuần trước” Một người la lớn.

“Đúng rồi, ta cũng nhận ra” Mọi người bắt đầu nhao nhao bàn tán.

Một người gác thôn phi ngựa gấp đến Trấn Thành báo quan.

Tin tức nhanh chóng lan ra các thôn làng xung quanh. Mọi người vừa mừng vừa lo. Mừng vì lũ cướp bị giết. Lo vì không biết có tai họa nào lớn hơn ập đến không.

Trần Lương bình thản như không có gì xảy ra. Hắn đang tính toán các bước hành động tiếp theo.

“7 thủ cấp kia là do công từ phải không?” Tuyết Hoa hỏi Trần Lương

“Ừ” Trần Lương ngắn gọn trả lời.

Tuy đã dự tính trước nhưng Tuyết Hoa vẫn không khỏi bàng hoàng. Một phần vì không ngờ thực lực Trần Lương mạnh thế, phần khác vì nàng nhìn biểu cảm của Trần Lương hoàn toàn bình thường. Giết 50 người mặt không đổi sắc, đây có còn là một tiểu tử kém tuổi nàng không hay là một lão quái mấy ngàn tuổi.

“Người học tập tại Vân Thành thế nào rồi? Trần Lương hỏi. Giờ hắn mới có thời gian sắp xếp mọi thứ.

“Ta hiện là đan sư cấp 2, tinh thần lực cấp 2 đại viên mãn, Tam tinh cảnh giới” Tuyết Hoa trả lời

“Ồ, đan sư cấp 2. Người rất có thiên phú về đan dược nha” Trần Lương ngạc nhiên. Luyện đan sư có cấp bậc nhỏ hơn tinh thần lực là chuyện bình thường. Đan sư cấp 2 tức là Tuyết Hoa đã luyện được đan dược cấp 2. Rất nhiều đan sư có cấp bậc thấp hơn tinh thần lực vì để luyện đan, ngoài yêu cầu kiến thức, còn cần khả năng dùng tinh thần lực khống chế hỏa, dược liệu, đan lò...

“Người thi triển Ngọa Phượng ta xem” Trần Lương nói

Tuyết Hoa diễn luyện Ngọa Phượng võ kỹ. Tập trung vào luyện đan nhưng nàng vẫn không quên tập Ngọa Phượng hàng ngày. Trước khi rời đi Thiên Đăng Sơn Mạch, Trần Lương đã truyền đạt toàn bộ tinh túy của võ kỹ này cho Tuyết Hoa.

“Tốt lắm, Ngọa Phượng của người đã đại thành. Hiện giờ người hãy trở lại Vân Thành tiếp tục học luyện đan. Mười tám tháng nữa chúng ta sẽ rời đi, gia nhập Thiên Khung Phái. Đây là môn phái lớn nhất Tinh La Vực. Cố gắng tăng tinh thần lực lên cấp 3, nếu thành luyện đan sư cấp 3 thì càng tốt. Cần gì cứ báo ta” Trần Lương phân phó.

“Ta sẽ bỏ qua võ đạo để tập trung vào đan đạo phải không?” Tuyết Hoa hỏi

“Không. Người sẽ song tu cả hai. Khi nào đến Thiên Khung Phái ta sẽ tìm cách giúp người tu luyện lên Vạn Nhiên. Tạm thời người chú tu đan đạo nhưng vẫn tập luyện võ kỹ” Trần Lương trả lời.

“Nếu được, mong công tử giúp ta tìm một đan lò” Tuyết Hoa nói nhẹ. Nàng dù sao cũng là người hầu, đan lò không phải là vật có giá trị thấp, nên đưa ra yêu cầu vẫn là có phần lo lắng. Trần Lương nghĩ nàng đòi hỏi cao.

“Đúng rồi, ta quên. Ta đồng ý, nhưng trước mắt người cứ thuê đan lò dùng tạm. Đợi đến khi xuất phát tới Thiên Khung Phái, chúng ta sẽ dừng chân tại Thiên Khung Thành chọn mua cho người loại đan lò thật tốt. Xung quanh đây hẻo lánh khó có đồ tốt” Trần Lương bình thản nói.

“Người cầm 200 tinh thạch cấp 1 này để dùng trong nửa năm tới, thuê đan lò tốt, mua thoải mái dược liệu mà luyện tập. Hết ta lại đưa” Trần Lương cung cấp rộng lượng tài nguyên cho Tuyết Hoa. Tiền nong là vật ngoài thân, chỉ có năng cao thực lực mới là thiên đạo

“Nhiều quá, công tử” Tuyết Hoa sững sốt. Khi còn là công chúa, nàng tiêu cả năm cũng không đến 100 tinh thạch a. Ngay cả phụ hoàng của nàng cũng khó có thể chu cấp rộng lượng tài nguyên thế này cho nàng.

“Cầm đi, người lên được đan sư cấp 3 là báo đáp tuyệt vời nhất rồi” Trần Lương nói.

“Người cầm thêm cái này” Trần Lương đưa cho Tuyết Hoa một hòn đá có khắc trận pháp “Đây là Truyền Tín Thạch, có nó chúng ta có thể trao đổi tin tức từ xa”.

Truyền Tín Thạch là Truyền Âm Thạch được bày thêm trận pháp phù hợp với mục đích sử dụng.

Truyền Âm Thạch được sinh ra do lỗ hổng không gian hút các hòn đá vào và đưa đến một nơi khác. Trong quá trình bị dịch chuyển, các hòn đá biến dị thành Truyền Âm Thạch. Khi 1 tảng Truyền Âm Thạch bị tách rời thành các mảnh thì các mảnh đó gọi là Truyền Âm Thạch Tỉ. Các mảnh Truyền Âm Thạch Tỉ của cùng một Truyền Âm Thạch gọi là Tỉ Thạch Âm. Tỉ Thạch Âm có thể truyền âm cho nhau, bất kể khoảng cách.

Trận pháp sư bố trí Truyền Tín Trận lên Tỉ Thạch Âm sẽ trở thành Truyền Tín Thạch. Những Truyền Tín Thạch kích hoạt trận pháp giống nhau sẽ có thể truyền thông tin riêng cho nhau.

Truyền Tín Thạch có kích thước càng lớn thì số lượng Truyền Tín Trận có thể khắc lên càng nhiều.

Hôm sau, Tuyết Hoa tiến tới Văn Thành học tập.

Hoàng Trí Cát thấy nàng vắng mặt lâu, còn định về quê nàng tìm kiếm. Nay gặp lại hân vui lắm, mở tiệc mừng Tuyết Hoa trở về. Đáng tiếc là hân lại không mời được nhân vật chính đến dự, đành hủy tiệc.

Nàng càng từ chối, Hoàng Trí Cát càng yêu thích nàng, yêu thích sự thủy chung của nàng. Hân cũng càng muốn biết ý trung nhân của Tuyết Hoa là ai để còn tìm cách cướp Tuyết Hoa về bên mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Kháng Độc Chi Thể

Trần Lương muốn thêm mười tám tháng nữa mới xuất phát vì 2 nguyên nhân. Thứ nhất là cho Tuyết Hoa thêm thời gian học tập tăng tinh thần lực, tăng lên khả năng được gia nhập Thiên Khung Phái. Hai là để Ngao Thiên có thêm thời gian phát triển. Ngao Thiên là yêu thú cấp cao, không thể để nó bị nuôi nhốt hàng ngày ăn thịt cỏ sẵn được.

Trần Lương để sẵn 1 viên tinh thạch cấp 2 tại mắt trận của trận pháp cấp 3 trong nhà hân và hướng dẫn cha mẹ cách kích hoạt để phòng khi có biến. 1 viên tinh thạch cấp 2 có thể duy trì trận pháp này của hân trong 30 ngày, đủ để lấp đầy những khoảng thời gian vắng mặt của Trần Lương trong 18 tháng sắp tới.

Những ngày này, Trần Lương sẽ thường xuyên đưa Ngao Thiên vào khu rừng mà hân và cha hay đi săn để lịch luyện.

Đã một tháng kể từ khi Trần Lương đưa Ngao Thiên ra khỏi Thiên Đăng Sơn Mạch. Con yêu thú này được ăn thịt yêu thú cấp 10 nên lớn rất nhanh, màu lông cũng ngày càng ánh tím.

Ăn hết thịt Ngưu Xà, Ngao Thiên ăn đến thịt của 6 con yêu thú mà Tam Nhân Lang mẹ đã để dành cho nó. Hiện giờ Ngao Thiên cũng không biết điều này, nó chỉ biết ăn thôi.

Ngao Thiên cũng đã nuốt nội đan của mẹ nó. Hiện viên nội đan hàng ngày đều cung cấp nguyên khí dồi dào cho Ngao Thiên, đồng thời tẩy rửa toàn thân Ngao Thiên từ máu thịt cho tới lục phủ ngũ tạng muốn phần cứng cáp.

Từ lúc ra khỏi Thiên Đăng Sơn Mạch, Trần Lương ngày nào cũng uống máu Ngưu Xà, hiện giờ cơ thể hân vô cùng rắn chắc cùng khả năng hấp thụ độc tố cao.

Trần Lương lấy ra túi mật của Ngưu Xà nuốt vào cơ thể luyện hóa. Đây mới là bộ phận gia tăng khả năng kháng độc mạnh nhất của Ngưu Xà. Lúc trước Trần Lương không dám sử dụng do túi mật của Ngưu Xà cũng là độc được cực mạnh, cho nên mới cần uống máu Ngưu Xà và luyện hóa nội đan của nó trong 1 tháng.

Sau 3 ngày luyện hóa, Trần Lương tự tin cơ thể mình vạn độc bất xâm. Phái là những loại tuyệt độc thiên hạ mới có thể khiến hân thân tử đạo tiêu.

Trần Lương cùng Ngao Thiên vào rừng săn luyện, chủ yếu là để Ngao Thiên thích nghi với tự nhiên và rèn luyện bản năng yêu thú săn mồi. Khi Ngao Thiên gặp phải đối thủ mạnh hơn, Trần Lương cũng bắt nó phải chiến đấu đến gần chết mới can thiệp.

Đi săn cùng Ngao Thiên, nhưng Trần Lương không tu luyện hay rèn luyện võ kỹ mà chuyên tâm nghiên cứu về linh dược. Hân đã mua tất cả sách về thực vật ở Chiêm La Thành, Vu Thành và cả ở Văn Thành do Tuyết Hoa mang về.

Ở đời này, Trần Lương muốn học thêm 1 chuyên môn nữa, ngoài võ đạo và trận đạo. Hân lựa chọn làm Linh dược sư đơn giản là vì hân muốn hiểu rõ hơn về thiên nhiên.

Linh dược sư khác với Luyện Đan Sư ở chỗ. Luyện Đan Sư là hiểu rõ thuộc tính của vật chất, từ khoáng thạch cho tới thực vật, yêu thú, từ đó điều chế ra đan dược dựa trên sự kết hợp phù hợp giữa các vật chất đó.

Linh dược sư thì là chuyên nghiên cứu riêng về linh dược với 3 chức năng chính.

Một là để biết cách trồng và chăm sóc linh dược. Mỗi loài linh dược, thậm chí là tiên dược đều cần một điều kiện chăm sóc phù hợp, từ lượng nước tưới, loại đất, thời tiết...

Hai là để chữa trị và nhân giống linh dược. Một cây dược liệu quý bị hủy hoại không tự sống được tiếp, nếu gặp Luyện Đan Sư thì sẽ luyện thành đan dược chấp nhận giảm chất lượng đan dược. Còn gặp linh dược sư thì sẽ tìm cách chữa trị cho cây dược liệu đó.

Ba là để khám phá ra những tác dụng của linh dược. Hắc Liên có tác dụng làm linh hồn có ám thuộc tính là do một linh dược sư tinh thần lực cấp 9 tìm ra và nói cho Hải Thượng Trung, chính là vị thiên trận sư đã mang tới cơ duyên trọng sinh cho Trần Lương. Nếu không nhờ tới các linh dược sư, làm sao thế nhân biết tới vô vàn tác dụng kỳ diệu của linh dược.

Trần Lương tự trồng một khu vườn để thực hành các kiến thức hân học được.

1000 năm kinh nghiệm sống, 2 vạn năm ký ức, tinh thần lực cấp 7 đại viên mãn, khả năng học tập của hân là cỡ nào kinh khủng.

Nhiều cây linh dược Trần Lương tìm được trong lúc đi săn cùng Ngao Thiên. Nhiều cây hân phải đi mua ở Luyện Đan Hội, thậm chí là đặt Thiên Tín Các mua hộ.

Nhờ có Thổ Bảo Trùng nên có thể trồng một số linh dược yêu cầu cao.

Một năm rưỡi trôi qua, số lượng linh dược Trần Lương phá hủy nhiều không kể xiết. Số tiền hân bỏ ra để mua linh dược cũng lên đến con số hơn 1000 tinh thạch cấp 1. Nhưng cũng nhờ thế mà giọt nước tràn ly, tinh thần lực của hân đã đạt cấp 8.

Trong cả quãng thời gian này, cảnh giới của Trần Lương tự động tăng lên từ Vạn Nhiên sơ kỳ đến Vạn Nhiên trung kỳ. Có điều này hoàn toàn nhờ vào hấp thụ nội đan của Ngưu Xà, còn Trần Lương hoàn toàn không tu luyện hấp thụ linh khí.

Thực ra dù không có nội đan Ngưu Xà, Trần Lương cũng sẽ không tu luyện, bởi bước đột phá lên Tiên Linh cảnh giới vô cùng quan trọng với những người có dã tâm bước lên đỉnh của thế giới như Trần Lương.

Bước vào Vạn Nhiên cảnh giới là hình thành Phôi Tinh Linh. Bước vào Tiên Linh là từ Phôi trở thành hình thái Tinh Linh, cung cấp cho võ giả một loại Thần Thông riêng.

Cung Thừa Hy có hình thái tinh linh là chó 3 đầu canh cổng địa ngục. Từ đó hắn thu được thần thông là mọc thêm 2 cái đầu với tư duy độc lập, những gì 2 đầu phụ học được đều sẽ được hấp thu vào đầu chính.

Trong chiến đấu, võ kỹ Âm Ba Công của hắn có lực ảnh hưởng tăng lên 3 lần. Nhưng đó chỉ là công năng phụ.

Tác dụng chính, một trong những nguyên nhân giúp hắn được mệnh danh là Bách khoa toàn thư và trở thành tuyệt đỉnh cường giả, là khả năng học tập, tư duy, phân tích đều tăng lên 3 lần.

Cung Thừa Hy vốn đã là thiên tài trong thiên tài. Khi hắn có thêm 2 cái đầu, quả thực là trở nên vô cùng yêu nghiệt.

Hình thái Tinh Linh mạnh hay yếu phụ thuộc chủ yếu vào chất lượng thiên tài địa bảo mà võ giả hấp thu tại Vạn Nhiên cảnh giới.

Như trường hợp một người mong muốn tinh linh có hình dạng chó 3 đầu canh cổng địa ngục. Nhưng vì ở Vạn Nhiên, chỉ đơn thuần hấp thu linh khí bình thường, sau 30 năm, lên được Tiên Linh, tinh linh lại chỉ là 1 con chó thường, cũng không cho được thần thông gì.

Như trường hợp khác, bảo vật hấp thu đều là loại tầm thường, tinh linh có hình dạng chó 3 đầu, nhưng thiên phú thần thông lại là mọc ra 2 cái đầu chó. Người đó cũng không bao giờ thấy thi triển ra thần thông, vì mọc ra 2 đầu chó chỉ sủa ngẫu bên tai chứ cũng không làm được gì.

Tốt hơn nữa thì mọc ra 2 đầu người nhưng trí tuệ thấp kém, ngu như chó.

Tóm lại, mong muốn là một chuyện, nhưng hiện thực cuộc sống lại rất khác nghiệt. Nó phụ thuộc rất nhiều vào lượng tiền bạn có.

Nội đan của yêu thú cấp 10 là một sự khởi đầu rất tốt để tâm bả cho Phôi Tinh Linh. Trần Lương đã có được mong muốn về hình thái tinh linh, truy cầu của hắn rất cao, những bảo vật hấp thu tiếp theo sẽ khiến hắn phải đau đầu a.

“Đề ăn bánh sinh nhật cùng cha mẹ rồi sẽ lên đường” Trần Lương nhìn trời, cảm khái nói.

“Trước tiên đến đón Ngạo Thiên về đã” Trần Lương khởi hành lên núi.

Nửa năm trước, Trần Lương để Ngạo Thiên tự lực một mình trên núi. Khi đó, hắn và Ngạo Thiên đã ký hiệp ước Linh Thân.

Đây là hiệp ước hình thành giữa nhân loại và yêu thú bằng cách thông qua linh hồn, hai bên tự nguyện đồng ý chuyển giao một hạt giống linh hồn sang linh hồn của đối phương.

Hiệp ước Linh Thân sẽ giúp nhân loại và yêu thú có thể trao đổi thông tin với nhau thông qua thần giao cách cảm. Ngoài ra, 2 bên sẽ cảm ứng được phương hướng vị trí của nhau bất kể khoảng cách và cảm nhận được khi đối phương gặp phải trọng thương.

Hiệp ước này thường được ký kết khi 2 bên thực sự tin tưởng nhau, muốn đồng hành cùng nhau và bảo vệ nhau.

Đến chân núi, Trần Lương di chuyển về phía cảm ứng được vị trí của Ngạo Thiên. Đi được một đoạn, đột nhiên Trần Lương thấy Ngạo Thiên đang bị thương nặng. Hắn tăng tốc độ di chuyển. Phương hướng hắn đi chính là tiến về trung tâm ngọn núi.

Từ xa, Trần Lương thấy Ngạo Thiên đang chiến đấu với 1 đầu yêu thú có hình dáng giống hổ. Đây chính là chúa tể của vùng núi này, Bạch Cốt Khai, yêu thú cấp 5.

Trong nửa năm này, Ngạo Thiên đã dần hạ gục các yêu thú được coi là đầu lĩnh của vùng núi này. Nó từng bị Bạch Cốt Khai săn lùng nhưng trốn thoát được. Ngạo Thiên có cái ngoạ của yêu thú bậc cao, nhưng nó không mù quáng chiến đấu để tìm chết. Nó rèn luyện cực hạn, chiến đấu vượt cấp để tăng sức chiến đấu.

Hôm nay đúng là ngày nó quyết đấu sinh tử, một mất một còn với chúa tể dãy núi. Ngạo Thiên chiến đấu rất ác liệt nhưng nó đang rơi vào thế yếu, bị Bạch Cốt Khai liên tục đẩy lui về sau. Bạch Cốt Khai có cái đuôi rất dài, linh hoạt và có lực sát thương cao nhờ vào một móng vuốt to phàn cuối đuôi.

Thân thể Ngạo Thiên liên tục gia tăng các vết thương. Nếu cứ thế này thì Trần Lương sẽ phải nhảy vào can thiệp. Hắn không chắc có thể đánh chết Bạch Cốt Khai, nhưng cứu thoát Ngạo Thiên thì không vấn đề gì. Niềm tin của Ngạo Thiên có thể bị đã kích, nhưng còn hơn là mất mạng a.

Hai yêu thú đang gầm gừ nhìn nhau. Bạch Cốt Khai cũng không dễ chịu gì, bộ lông trắng muốt của nó cũng đã nhuộm đỏ tiền huyết.

Trần Lương nhìn rõ Ngạo Thiên bị thương nhiều hơn, nhưng lực khôi phục cao bất thường, lấy sức dè người, tạo cho Bạch Cốt Khai áp lực lớn.

“Khả năng khôi phục phi thường của Ngạo Thiên hẳn là đến từ nội đan của Tam Nhân Lang mẹ” Trần Lương phán đoán.

2 yêu thú lao vào nhau. Tốc độ di chuyển của chúng đều cực nhanh. So về mặt tốc độ, Ngạo Thiên không kém Bạch Cốt Khai. Nhưng so về cường độ lực lượng và kinh nghiệm chiến đấu thì Ngạo Thiên kém hơn một bậc. Giống như 1 trung niên và 1 tiểu tử đánh nhau vậy.

Nếu không phải Ngạo Thiên từ khi sinh ra đã được tắm bộ toàn yêu thú cấp cao, bản thân nó là yêu thú cấp cao, lại được hấp thu nội đan của mẫu thân thì hiện giờ nó đã sớm gục ngã. So về độ da dày thịt béo thì Ngạo Thiên hơn đứt Bạch Cốt Khai

Thực vật trong khu vực chiến đấu của 2 yêu thú hầu hết đứt gãy do lực lượng của bọn chúng gây ra. Ngạo Thiên vừa bị đập bay vào 1 thân cây cao 2 trượng. Cây gãy làm đôi còn Ngạo Thiên thì khó khăn gượng dậy, thân thể có chút sụp đổ.

Trần Lương sử dụng Ẩn Nặc Thuật, hắn định 1 thương đâm chết Bạch Cốt Khai. Nghe có vẻ hèn hạ. Nhưng với 1 lão quái 1000 tuổi bị diệt tộc thì cái gì quân tử, cái gì quang minh chính đại, đều chỉ là khái niệm kẻ yếu dùng để bảo vệ bản thân. Kẻ chiến thắng mới là người tạo ra lịch sử.

Thế nhân thường nói “Bình bất yếm trá”, chính là muốn nói rằng, để giành chiến thắng, không từ thủ đoạn. Kẻ đứng cuối cùng sẽ là hoàng đế, mọi lời nói ra đều là chân lý. Còn kẻ nằm xuống thì chỉ là 1 cái xác mà thôi, dù là xác của kẻ quân tử cũng đều là về với cát bụi.

Nhưng chưa kịp tiến lên, một cảnh tượng bất ngờ hiện ra trước mắt hắn. Trên trán Ngạo Thiên mờ ra con mắt thứ 3. Tuy chưa mờ ra hoàn toàn, nhưng đúng thực là đã mờ. 2 vạn năm ký ức của Trần Lương cũng chưa từng thấy điều này bởi đáng nhẽ phải lên cấp 10 thì Ngạo Thiên mới có khả năng mờ ra con mắt thứ 3.

Bạch Cốt Khai nhảy mạnh về phía trước, nó dồn toàn bộ sức lực vào cú đập này, kết thúc kẻ thù có sức sống mãnh liệt kia. Sau khi con mắt thứ 3 mờ ra, Ngạo Thiên như hồi phục rất nhiều. Nó nhảy ra phía sau tránh thoát cú đập trời giáng của Bạch Cốt Khai.

Bạch Cốt Khai tức giận gầm to rồi lại lao lên. Cả 3 con mắt của Ngạo Thiên nhìn về Bạch Cốt Khai khiến nó mơ hồ bị áp lực tăng cao. Và một điều hết sức kì lạ là hiện giờ Ngạo Thiên như biết trước đòn tấn công của Bạch Cốt Khai và luôn nhanh hơn một nhịp tấn công Bạch Cốt Khai.

Thế trận dần nghiêng về phía Ngao Thiên. Nó vừa cắn đứt đuôi Bạch Cốt Khai khi mà Bạch Cốt Khai vừa dùng đuôi tấn công thì Ngao Thiên đã chuẩn bị tư thế đối phó.

Cuối cùng, Ngao Thiên đập vỡ sọ Bạch Cốt Khai, trở thành chúa tể vùng núi này. Nó ngẩng đầu tru lên 1 tiếng to dài như để thông báo với tất cả sinh linh trong khu rừng về chủ nhân mới của chúng.

“Giỏi lắm, chúc mừng ngươi” Trần Lương vỗ tay tiến đến gần Ngao Thiên

Ngao Thiên chạy về phía Trần Lương liếm liếm mặt hắn, thật giống như một chú khuyển trong nhà. Tuy nó có thể trao đổi tin tức với Trần Lương nhưng chỉ là những câu đơn giản liên quan đến chiến đấu, còn các câu nói xã giao hay phức tạp thì còn phải lâu nữa. Chủ yếu vẫn là nó nghe mệnh lệnh của Trần Lương.

Trần Lương thu lấy xác của Bạch Cốt Khai vào nhẫn không gian. Bán yêu thú cấp 5 cũng thu được mấy trăm tinh thạch cấp 1 nha.

Trở về nhà, Trần Lương đưa tinh thần lực vào cơ thể Ngao Thiên kiểm tra. Quả nhiên đúng như hắn đoán, nội đan của Tam Nhân Lang mẹ đã biến mất. Hắn là do đứng trước nguy cơ sinh tử, toàn bộ nội đan đã được chuyển hóa hoàn toàn vào cơ thể Ngao Thiên, thúc ép mở ra con mắt thứ 3, đồng thời hồi phục thương thể cho nó.

Ngao Thiên cho Trần Lương biết là nó vẫn chưa hoàn toàn sử dụng được tam nhãn. Mỗi lần mở ra chỉ được 1 canh giờ và sau đó còn phải đợi 3 ngày hồi phục mới có thể mở lại.

Điều này rất hợp lý. Vì thần thông của Tam Nhân Lang rất khủng bố nha. Tuy nó không gây ra lực sát thương trực tiếp như lôi điện của Ngưu Xà, nhưng tác dụng của nó lại rộng hơn nhiều.

Chỉ tính riêng trong chiến đấu, tam nhãn giúp Tam Nhân Lang nhìn rõ hoạt động của kẻ thù, từ đó sớm tìm ra nhược điểm và phương án ứng phó. Như trong cuộc đấu sinh tử vừa rồi, không phải Ngao Thiên biết trước tương lai, mà là nó thấy nhất thanh nhị sở động tác của đối phương nên mới có thể chuyển bại thành thắng.

Một tuần sau, Tuyết Hoa trở về để dự sinh nhật của Trần Lương vào hôm sau. Tổng chi phí Trần Lương bỏ ra giúp Tuyết Hoa học tập đã lên tới 700 tinh thạch cấp 1. Đây là còn nhờ Tuyết Hoa luyện đan thành công đã đem đi bán, kiếm tiền mua thêm được liệu.

Tuyết Hoa thầm cảm thấy may mắn. Chấp nhận bán thân để cứu vương quốc, Tuyết Hoa cũng liên tưởng tượng ra nhiều viễn cảnh đen tối cho bản thân mình. Nhưng từ khi đi theo Trần Lương, nàng được cha mẹ hắn đối xử rất tốt, như con cái trong nhà mà không phải là người hầu. Còn với Trần Lương, hắn cũng không làm khó nàng điều gì, thậm chí còn dạy dỗ nàng võ đạo, cung cấp đại lượng tài nguyên cho nàng học luyện đan, gấp nhiều lần lượng tài nguyên nàng có thể nhận được nếu là công chúa của Vân Di Quốc.

“Bái kiến công tử” Tuyết Hoa cúi chào Trần Lương.

“Người chuẩn bị một tuần nữa sẽ khởi hành đi Thiên Khung Phái” Trần Lương phân phó.

“Vâng thưa công tử” Tuyết Hoa trả lời, đồng thời lấy ra trong túi một viên đan được đưa cho Trần Lương “Đây là Huyết Tâm Đan, đan được chữa thương cấp 3 sơ cấp. Đây là viên đan được cấp 3 đầu tiên ta điều chế ra, xin được tặng mừng sinh nhật công tử”

“Người lên Luyện Đan Sư cấp 3! Sao không sớm nói cho ta biết?” Trần Lương ngạc nhiên, đồng thời vui mừng cho Tuyết Hoa.

“Ta mới thì lên cấp 2 ngày trước, muốn cho công tử một bất ngờ” Tuyết Hoa cười tươi như hoa “5 ngày nữa sẽ có 1 buổi lễ tặng huy hiệu Luyện Đan Sư cấp 3 tại Vân Thành, rất mong công tử cùng bá phụ, bá mẫu đến dự”

“Hay lắm, người làm rất tốt, nhanh đến báo tin vui cho cha mẹ” Trần Lương nói.

Tuyết Hoa đẹp người đẹp nết, cha mẹ Trần Lương đã sớm coi nàng như con. Nghe tin Tuyết Hoa trở thành Luyện Đan Sư cấp 3, 2 người vui lắm, ôm Tuyết Hoa cười đến phát khóc.

Còn một người nữa cũng rất vui mừng trước tin Tuyết Hoa trở thành luyện đan sư cấp 3, đó chính là Hoàng Trí Cát. Nhiều năm theo đuổi, chưa một lần được cầm tay người đẹp nhưng hắn không chết tâm.

Hoàng Trí Cát thấy Tuyết Hoa vùng tiền mua được liệu luyện đan, cho rằng nàng là con cháu một thế gia nào đó không tầm thường, thì mới có thể cung cấp nhiều tinh thạch như vậy cho nàng học tập. Hắn là thiên tài đan đạo của gia tộc, 22 tuổi bước vào luyện đan sư cấp 3, được gia tộc dốc lòng bồi dưỡng cũng không có được khả năng rộng rãi vùng tiền mua được liệu như nàng.

Chỉ có 1 điều khó hiểu là Tuyết Hoa không có một lò luyện đan nào mà hoàn toàn là đi thuê. Hoàng Trí Cát từng hào phóng tặng nàng 1 lò luyện đan cấp thấp, nhưng với đan sư cấp 3 mà nói thì chất lượng cũng là không tệ, huống hồ lúc đó Tuyết Hoa vẫn chỉ là đan sư cấp 2. Đáng tiếc vẫn là bị nàng từ chối.

Hoàng Trí Cát dự tính trong buổi lễ trao tặng huy hiệu luyện đan sư cấp 3 sắp tới, hắn phải bằng mọi cách có được cảm tình từ phía người thân của Tuyết Hoa.

“Cửa chính không đánh được thì du kích cửa phụ vậy, ta không tin một luyện đan sư cấp 3, cháu của luyện đan sư cấp 6, tướng mạo tiêu sái, thông minh tuyệt đỉnh lại không chinh phục được gia đình nàng” Hoàng Trí Cát đắc trí, tự tin mười phần.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Rời đi

Ngày trao huy hiệu đan sư cấp 3 đã đến, Tuyết Hoa trước vào trường để chuẩn bị. Trần Lương cùng cha mẹ mang thiệp mời đi đến hội trường. Bọn hắn ăn mặc mười phần chất phát. Nào có ai ngờ đây lại là nhà giàu giàu của. Trần Lương thì không coi trọng quần áo bên ngoài, cha mẹ hắn thì đã quen với đồ mặc hàng ngày, cũng lười đi sắm đồ mới.

Hoàng Trí Cát đứng ngoài hội trường, quan sát tất cả khách nhân đến tham dự. Hắn đã được trao huy hiệu đan sư cấp 3 từ nửa năm trước. Lễ ra sau đó hắn sẽ tham gia môn phái có ông hắn làm trưởng lão nhưng hắn muốn ở lại trường thêm nửa năm. Một là vì để có thêm thời gian theo đuổi Tuyết Hoa, hai là để mài dũa thêm tay nghề luyện đan đạt kết quả cao nhất khi thi vào môn phái kia.

Một năm ở Vân Thành có 2 đợt trao huy hiệu cấp 3, mỗi đợt đều mang lại cho Vân Thành rất nhiều náo nhiệt. Ngoài người thân của những đan sư được trao huy hiệu, còn có đại diện của các tông phái, gia tộc, triều đình đến tham dự và lôi kéo các luyện đan sư tuổi trẻ tài cao. Kéo theo đó là các thương nhân hoạt động rầm rộ, những kẻ lừa đảo, trộm cắp cũng vui

mừng đến kỳ làm ăn.

Nhìn thấy 3 người nhà Trần Lương định đi vào trong hội trường, Hoàng Trí Cát rất ngửa mắt. Học luyện đan rất tốn kém, phải tự bỏ tiền mua dược liệu để luyện tập. Luyện thành đan có thể bán lấy tiền gỡ vốn. Nhưng bước đầu học tập, đan hồng thì nhiều, thành đan được mấy, nên gỡ gạc không được bao nhiêu. Thành ra thường chỉ có con nhà giàu mới dám học đan đạo.

“3 người đứng lại, đây không phải chỗ cho lũ dân nghèo các ngươi có thể bước vào” Hoàng Trí Cát ngăn lại, thể hiện bộ dáng rất uy quyền

“Vì sao?” Trần Lương nhướn mày hỏi

“Ngươi không cần biết, cút nhanh đừng để ta phải gọi hộ vệ đuổi các ngươi” Hoàng Trí Cát lười trả lời. Hắn chỉ muốn tìm kiếm xem đâu là người nhà của Tuyết Hoa.

“Vị huynh đệ này, nhà ta có thiệp mời đến dự lễ trao huy hiệu luyện đan sư cấp 3 tại đây, chắc có nhầm lẫn gì chăng? Mẹ Trần Lương giờ thiệp ra. Bà chỉ muốn đến xem Tuyết Hoa, không muốn để 2 cha con gây sự với người ta.

Hoàng Trí Cát kiểm tra thiệp, đúng là của hiệp hội luyện đan sư đưa cho các tân luyện đan sư cấp 3 để mời người nhà đến.

“Hừ, đừng để ta phát hiện đây là thiệp các ngươi ăn cắp được” Ngang ngược với đám tiện dân này cũng không được lợi gì, Hoàng Trí Cát vất thiệp của mẹ Trần Lương xuống đất rồi bỏ đi.

“Đứng lại” Trần Lương quát

Hoàng Trí Cát nào quan tâm lời Trần Lương. Hắn vẫn đứng anh tuấn tiêu sái nở nụ cười tươi với các nhà giàu đi qua.

“Thôi con, chúng ta cần vào chúc mừng cho Tuyết nhi. Đánh hấn lại khiến mất vui” mẹ Trần Lương khuyên can.

Trần Lương nhặt thiệp mời lên rồi cả nhà tiến vào trong hội trường.

Buổi lễ diễn ra trang trọng. Tuyết Hoa nhận huy hiệu xong liền đi xuống hội họp với Trần Lương và cha mẹ. Cả nhà cười nói vui vẻ.

Có một vài vị trung niên đến ngỏ lời mời Tuyết Hoa gia nhập tông phái, triều đình nhưng nàng đều từ chối. Nàng đã quyết định mọi chuyện đều nghe theo phân phó của Trần Lương. Sắp tới sẽ là tiến đến gia nhập Thiên Khung Phái.

“Tuyết Hoa, chúc mừng cô nương đã trở thành luyện đan sư cấp 3” Hoàng Trí Cát tiến tới chúc mừng, một bộ dáng cười tươi rất có thiện cảm.

Cả nhà Trần Lương quay ra nhìn hắn. Hoàng Trí Cát ánh mắt chưa từng rời Tuyết Hoa nói tiếp “Thật tiếc hôm nay không được diện kiến cha mẹ nàng, chắc hẳn nàng sẽ có chút không vui. Ta đang mở tiệc chiêu đãi mọi người tại phủ, nàng đến tham dự hẳn sẽ giúp bữa tiệc muôn phần rạng rỡ. Mấy người hầu này của nàng có thể đi cùng, nhưng nàng chú ý quản cho nghiêm, đừng để bọn họ ăn uống xấu xí”

Tuyết Hoa còn chưa kịp phản ứng, Trần Lương đã tát văng Hoàng Trí Cát ra xa, trong miệng hắn ngoài máu đỏ phun ra còn tô điểm vài cái răng trắng.

“Tuyết Hoa, hắn là bạn của ngươi?” Trần Lương quay qua hỏi

“Thưa công tử không phải, ta bị hắn bám theo mấy năm nay, rất là khó chịu. Ta hoàn toàn là chán ghét hắn, không có nửa điểm tiếp xúc” Tuyết Hoa vội nói nhỏ

Hoàng Trí Cát va vào gậy đôi bàn tiếp khách. Hắn lồm bồm bỏ dậy ôm miệng hét lớn “Tiện nhân dám đánh ta, người đâu, bắt hắn lại đánh chết cho ta”

Đội hộ vệ tiến tới bao quanh Trần Lương. Lão sư dạy Tuyết Hoa cũng tiến tới hỏi

“Tuyết Hoa, người nhà của ngươi gây chuyện gì?”

“Thưa lão sư, tên Hoàng Trí Cát này nói nghĩa phụ, nghĩa mẫu của ta là người hầu, còn khinh thường họ” Tuyết Hoa trả lời

“Nghĩa phụ, nghĩa mẫu!” nghe được 2 từ này như sét đánh ngang tai Hoàng Trí Cát. Hắn từng nhiều lần thấy Tuyết Hoa mua lượng lớn dược liệu, còn tưởng Tuyết Hoa là tiểu thư của thế gia lớn nào. Giờ thì hắn hiểu rồi, chắc chắn Tuyết Hoa luyện ra đan được đều bán đi lấy tiền mua dược liệu, thậm chí còn phải vay mượn để có tiền. Hèn gì nàng không mua nổi một đan lô cho mình.

“Hừ, thế mà lúc ta tặng đan lô cho cũng không thèm nhận. Nhưng vậy lại may, không lãng phí hơn 300 tinh thạch cấp 1 cho con tiện dân này” Hoàng Trí Cát thầm nghĩ. Bao nhiêu uất ức của những lần bị Tuyết Hoa từ chối, bao nhiêu công lao theo đuổi đồ xuống sông xuống biển, lại còn bị đánh chảy máu mồm, Hoàng Trí Cát chuyển tất cả thành thù hận nhìn về Tuyết Hoa và Trần Lương.

“Ngươi đánh người, gây rối trong hội trường, cần phải bắt lại nghiêm trị” Hoàng Trí Cát quát to

“Im miệng. Ngươi gây sự trước, khinh thường cha mẹ Tuyết Hoa. Hiện giờ lập tức cút ra ngoài cho ta” Vị lão sư này rất thương thức năng khiếu đan đạo và sự hiếu nghĩa của Tuyết Hoa, nên cho nàng rất nhiều yêu quý.

Lão sư này là luyện đan sư cấp 5, là người dạy học chính về luyện đan trong Văn Thành, rất được kính trọng. Đội hộ vệ tất nhiên là nghe theo phân phó của vị lão sư.

“Tạ lão sư che chở” Tuyết Hoa nhún người

“Không có gì, kế hoạch tiếp theo của ngươi là gì? Ta có thể tiến cử ngươi tới một vài chỗ tốt” Vị lão sư nói với Tuyết Hoa.

“Thưa lão sư, ta sẽ đến Thiên Khung Phái tiếp tục học tập, tu luyện nâng cao trình độ đan đạo” Tuyết Hoa trả lời

“Rất có ý chí, rất tốt, rất tốt” Vị lão sư hài lòng về câu trả lời của Tuyết Hoa.

Kết thúc buổi lễ, cả nhà Trần Lương trở lại nhà.

Trần Lương đã sớm thông báo sẽ rời đi, nên nghỉ ngơi 3 ngày, ngày thứ 4, Trần Lương, Ngao Thiên và Tuyết Hoa sáng sớm dậy khởi hành lên đường.

Trần Lương đã để lại rất nhiều chuẩn bị cho sự an toàn của cha mẹ hắn.

Một trận pháp cấp 3 quanh nhà đi kèm 5 viên tinh thạch cấp 2, có thể bảo vệ trước Giáp Linh võ giả, duy trì được tổng cộng 150 ngày.

Một đôi hài tăng 9 lần vận tốc của cha Trần Lương.

Một áo giáp lấy từ tên trại chủ sơn tặc

10 viên hỏa pháo trọng thương được Vạn Nhiên cảnh giới, 10 viên hỏa pháo trọng thương được Tiên Linh cảnh giới

12 viên đan dược chữa thương cấp 1, 12 viên đan dược chữa thương cấp 2, 50 viên đan dược bồi bổ sức khỏe. Đây đều là đan dược do Tuyết Hoa luyện chế

1600 lượng vàng trong đó để ở ngoài 100 lượng, còn lại cất 1500 lượng xuống đất.

Ngoài ra Trần Lương làm 1 trận pháp nhỏ che giấu những đồ vật trên tránh được tai mắt và tinh thần lực cảm ứng được. Trừ khi có trận pháp sư cấp 7 mới nhìn ra đầu mối.

“Cha mẹ, Trần nhi thành cường giả sẽ quay trở lại”

“Thành cường giả cũng được, không thành cường giả cũng được, miễn người khỏe mạnh quay về là được” cha Trần Lương nói

Đoàn người Trần Lương khởi hành đi Thiên Khung Phái. Lần này đi có thể mất 5, 10 năm mới quay trở về, sinh tử khó biết. Có cuộc vui nào không tàn. Hắn đã có 15 năm sống an vui bên cha mẹ. Tiếp theo mới chính là những bước đầu tiên đạp chân lên con đường tuyệt đỉnh cường giả của Trần Lương.

Người ra đi đầu không ngoảnh lại

Sau lưng thêm nắng, lá rơi đầy

Mẹ Trần Lương rơi nước mắt nhìn bóng con dần biến mất. Cha Trần Lương chỉ nói 1 câu

“Nơi đây mãi là nhà của người, khi nào mệt mỏi, khó khăn, cứ trở về là được”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Thiên khung phái

Đoàn người Trần Lương lên đường không nghỉ. Người ngoài nhìn Ngạo Thiên sẽ không thấy được con mắt thứ 3 do mắt đang đóng và có lông che, nhưng màu lông của nó quá nổi bật, người có kiến thức vẫn sẽ nhận ra được là yêu thú Tam Nhân Lang. Vì vậy Trần Lương để Ngạo Thiên nằm trong Không Thú.

Sau hơn 1 tháng, đoàn người Trần Lương đã đến được nơi cần đến Thiên Khung Thành. Đây là tòa thành lớn nhất Tinh La Vực, nằm dưới chân Thiên Khung Phái, dùng để đối ngoại, giao thương và cung cấp vật phẩm cho Thiên Khung Phái.

Thiên Khung Phái nằm trên dãy núi Thiên Khung Sơn, rộng lớn thứ hai trên Tinh La Vực. Lớn nhất là Thiên Đãng Sơn Mạch.

Thiên Khung Phái 3 năm tổ chức chiêu sinh 1 lần và chỉ dành cho những người dưới 25 tuổi. Đoàn người Trần Lương đến sớm 1 tuần, nhưng Thiên Khung Thành đã vô cùng nhộn nhịp và đông đúc.

Trần Lương đã phải bỏ ra 1 tinh thạch cấp 1 để mua bản đồ Thiên Khung Thành. Việc đầu tiên cần dùng đến bản đồ chính là tìm nhà trọ.

Số lượng nhà trọ ở Thiên Khung Thành rất nhiều, nhưng hiện đa phần các phòng trọ đều đã được lấp đầy với giá thuê cao gấp nhiều lần ngày thường.

2 người Trần Lương dẫn ngựa đi tìm nhà trọ. Trên đường đi bộ, 2 người đều là thu hút ánh nhìn, đi qua các nam nhân đều là một bộ ngoại cỡ lại xem. Tất nhiên toàn bộ ánh mắt đều là rót lên người Tuyết Hoa.

Theo thời gian lớn dần, Tuyết Hoa ngày càng một bộ dáng mỹ lệ không nói lên lời. Khí chất cũng tăng thêm phần quý phái, không còn non nớt đáng yêu như trước.

“Vị cô nương này là đang đi tìm nhà trọ sao? Một vị công tử tướng mạo đường hoàng, ấn đường rạn rở tới hỏi chuyện Tuyết Hoa

“Đúng vậy, công tử có thể giới thiệu giúp không, tiểu nữ xin đa tạ” Tuyết Hoa nói

“Ta là Lý Khải Phong, Hoàng tử Thiên Di Quốc. Ta đã bao trọn một tòa biệt phủ để nghỉ ngơi chờ ngày tham dự thi tuyển vào Thiên Khung Phái. Phòng ốc còn thừa rất nhiều, phủ đệ sẽ muôn phần rộng rãi khi có vị cô nương xinh đẹp như nàng đến nghỉ ngơi” Lý Khải Phong một bộ dáng cao quý nói

Thiên Di Quốc là một đại quốc phía tây Tinh La Vực. Mười cái Văn Di Quốc cũng không chống đỡ nổi nếu bị Thiên Di Quốc xâm lược

“Không đến!” Trần Lương cất giọng khó chịu. Hắn rất ngứa mắt với đám công tử nhà giàu khoe khoang này.

“Đúng rồi, người không nên đến. Một tên ăn mày như người không nên đi cùng với cô nương xinh đẹp này. Cô nương chắc cũng thi tuyển vào Thiên Khung Phái, chúng ta có thể trao đổi thông tin tại biệt phủ của ta” Lý Khải Phong chỉ liếc qua Trần Lương, còn lại trong mắt hắn chỉ có Tuyết Hoa xinh đẹp.

“Ta là người hầu của công tử. Công tử đi đâu ta theo đó” Tuyết Hoa lạnh lùng nói. Ai khinh thường Trần Lương đều sẽ là khinh thường nàng.

“Người hầu!?” sao nàng lại cam tâm làm người hầu cho một kẻ khổ rách áo ôm như này. Chắc nàng bị ép buộc. Đừng lo, ta sẽ đem lại công bằng cho nàng. Duyên phận giúp ta gặp được nàng, từ nay về sau, đi cùng ta, nàng sẽ được đối xử như một công chúa cao quý.” Lý Khải Phong một bộ dáng nói như thể Tuyết Hoa đã là người của hắn

“Cút, chó ngoan chó cản đường” Trần Lương xen vào

“Người đầu, đánh gãy 2 chân tên ăn mày cho ta” Lý Khai Phong ra lệnh cho 2 tên hộ vệ phía sau.

2 tên hộ vệ vừa tiến lên, còn chưa kịp ra đòn đã ngã bay sang 2 bên.

“Còn không tránh đường, người tiếp theo nằm xuống đất sẽ là ngươi” Trần Lương nói.

Với một lão quái ngàn năm tuổi như Trần Lương, thật không muốn dây dưa với bọn tiểu bối này. Tâm trí của hắn đặt ở đỉnh cao. Mấy chuyện tiểu bối tranh đấu này hắn không mấy may quan tâm.

“Khinh nhòn bản hoàng, chết” Lý Khai Phong ra chiêu. Hắn dù sao cũng là hoàng tử của một đại quốc. Võ kỹ, công pháp tu luyện đều không tầm thường.

Có điều hắn chỉ là Vạn Nhiên sơ kỳ, gặp phải Trần Lương thì bao nhiêu oai phong cũng tan thành mây khói. Chỉ sau 1 khắc, Lý Khai Phong bị đánh lăn sang bên đường. Hắn không ngờ mình dễ dàng bị hạ như vậy.

Bị bao người nhìn vào, Lý Khai Phong nhục nhã bỏ đi, thề sẽ trả thù tên ăn mày và thu người đẹp về dưới trướng.

Trần Lương tiếp tục tiến lên. Trong đầu hắn chỉ đang nghĩ xem làm cách nào tìm được nhà trọ trước khi trời tối.

“Vị công tử này đang tìm nhà trọ phải không?” một người vừa xem cuộc chiến của Trần Lương tiến lên hỏi.

“Đúng vậy, ngươi có?”

“Vừa hay nhà ta còn một gian phòng trống, nhà cửa bình dân, sạch sẽ, thoáng đãng. Giá thì hơi đắt, 10 lượng vàng một ngày, nếu đồng ý thì mời đi theo. Hiện giờ các phòng trọ hầu như đã kín phòng” Người thanh niên lên tiếng.

“Ta cần 2 phòng” Trần Lương lên tiếng. Hắn không muốn Tuyết Hoa mang tiếng.

“Ồ, thật xin lỗi, nhà ta chỉ còn 1 phòng trống cuối cùng. Đến mai ngươi muốn cũng không còn” Người thanh niên có phần ngạc nhiên. Trong suy nghĩ của hắn, có người hầu xinh đẹp như Tuyết Hoa thì có công tử nào chịu được mà không ăn.

“Công tử, chúng ta đã hỏi 12 phòng trọ rồi đều không còn phòng, trời cũng sắp tối. Tuyết Hoa có thể ở bên ngoài trông cửa giúp công tử ngủ ngon” Tuyết Hoa cúi đầu nói.

Trần Lương nhắm mắt nghĩ một chút rồi gật đầu “được, ta thuê 1 phòng, dẫn đường đi”

Người thanh niên thu hồi vẻ tươi cười, dẫn Trần Lương về nhà trọ. Hắn khinh thường tên công tử này lại để một cô nương đứng ngoài canh cửa cho mình ngủ.

Nhưng lát sau hắn lại vui tươi. Đến đêm hắn sẽ làm bộ dáng người tốt, mời cô nương này về phòng hắn ngủ, biết đâu lại được một đêm động phòng với người đẹp. Nghĩ đến thời đã thấy sướng cả người rồi. Thắng em ngang đầu đồng ý mười phần.

Đến tối đi ngủ, người thanh niên liên tục đi lại ngắm nhìn về phía phòng Trần Lương. Rõ ràng cô nương xinh đẹp bảo ra ngoài đứng mà sao phòng tắt đèn rồi vẫn chưa ra.

“Hóa ra ban chiều tên công tử chỉ là giả bộ thanh cao, tối đến vẫn là ăn thịt thiên nga, làm ta mất công chờ đợi. Hừ” Người thanh niên thầm tức giận.

Trong phòng Trần Lương, hắn ngồi thõng lưng dưới đất, Tuyết Hoa nằm ngủ trên giường. Nàng đã nhất quyết từ chối nhưng Trần Lương ra lệnh nàng đành nghe theo. Hắn ngồi thõng lưng nghỉ ngơi chứ không tu luyện.

Nội đan của Ngưu Xà vẫn truyền nguyên khí vào Phôi Tinh Linh của hắn từng giây từng phút. Theo đà này, tầm 3 tháng nữa viên nội đan sẽ được luyện hóa hoàn toàn. Tu vi của hắn vẫn chỉ nằm ở Vạn Nhiên trung kỳ.

Bình thường, chỉ cần luyện hóa 1 viên nội đan của yêu thú cấp 10, võ giả Vạn Nhiên cảnh có thể tăng tu vi bản thân từ sơ cấp lên đại viên mãn. Nhưng Trần Lương nào phải người thường, hắn áp súc, tích chứa nguyên khí cực đại, giúp Phôi Tinh Linh đạt tới trạng thái hoàn mỹ nhất khi biến thành Tinh Linh.

Hôm sau, Trần Lương cùng Tuyết Hoa đi dạo phố phường. Tuyết Hoa lần đầu được đến chốn thành thị xa hoa như này, khắp nơi là lầu cao son các. Nàng tuy là công chúa, nhưng Hoàng thành của Vạn Di Quốc chỉ là một tiểu thành, so với một đại thành như này thật quá mức nhỏ bé.

Trong mắt Tuyết Hoa có rất nhiều cái lạ, cái đẹp. Nhưng trong mắt Trần Lương, mọi thứ đều bình thường không khác gì nhau. Hắn kiếp trước dù sao cũng là cường giả Huyền cấp, đã trải nghiệm, đi lại nhiều nơi. Với hắn, chỉ có bảo vật chân chính là hấp dẫn.

Đi tới một gian hàng có treo một cái lắc tay rất đẹp, người bán là một bà lão có gương mặt phúc hậu.

“Ngươi thích vòng tay kia?” Trần Lương nhìn theo ánh mắt của Tuyết Hoa.

“Vâng công tử” Tuyết Hoa nhỏ nhẹ trả lời.

“Vậy thì mua thôi” Trần Lương dẫn Tuyết Hoa về phía gian hàng. Gian hàng thuần túy là bán các đồ vật bình thường, có mua cả sạp cũng không mất bao nhiêu tiền.

“Lão nhân gia, cái lắc tay này bao nhiêu tiền?”

“20 lượng bạc thôi tiểu ca” bà lão nói.

Trần Lương cầm lấy đưa cho Tuyết Hoa. Hắn khựng lại một khắc rồi đeo vào tay Tuyết Hoa. Nàng vui lắm, mặt nở rộ như hoa mùa xuân.

Trần Lương gửi bà lão 20 lượng vàng. Nếu hắn đoán không sai, giá trị của vòng tay này, đừng nói là 20 tinh thạch cấp 1, kể cả 1 vạn tinh thạch cấp 1 cũng đáng, thậm chí còn lớn hơn rất nhiều.

Bà lão nhìn chăm chăm vào Trần Lương, không dám đưa tay nhận.

“Bà nhận lấy, ta có thể mua được 1 nụ cười của cô nương xinh đẹp đây thì 20 lượng vàng thật sự còn quá rẻ” Trần Lương mỉm cười.

Bà lão run run nhận lấy số tiền. Đây là số tiền lớn nhất bà từng nhìn thấy.

“Cho ta hỏi 1 câu, bà nhặt được chiếc vòng này ở đâu?” Trần Lương hỏi thăm

“Ta, là ta nhặt được trong rừng lúc kiếm củi” bà lão run run trả lời. Đây hẳn là đồ vật của chàng trai nên người ta mới biết bà nhặt được

“Đừng lo, ta chỉ hỏi thôi, sẽ không lấy lại vàng của bà” Trần Lương biết bà lão nghĩ gì, hẳn nói luôn cho bà yên tâm.

“Đa tạ, đa tạ công tử” Bà lão cảm ơn rồi rút.

Bà nhanh chóng thu dọn sạp hàng rồi ra về. Hôm nay bà sẽ mua nấu thật nhiều đồ ngon. Cả nhà bà đã lâu chỉ có cơm canh đạm bạc, đứa cháu nhỏ của bà có vẻ hơi gầy. 20 lượng vàng sẽ giúp cả nhà bà ăn no trong 1 năm rồi.

“Tuyệt Hoa, người thật là hồng phúc tề thiên” Trần Lương quay sang Tuyệt Hoa cười nói

“Tiểu nữ không hiểu ý công tử” Tuyệt Hoa ngơ ngác

“Lát về ta sẽ giải thích, giờ chúng ta đi mua sắm ít đồ đặc” Trần Lương khẩn trương kéo Tuyệt Hoa đến Thiên Thị Các.

2 người Trần Lương tiến vào Thiên Thị Các, một cô nương áo xanh ăn mặc đoan trang ra chào đón, nàng cũng không khỏi nhìn nhiều Tuyệt Hoa một cái.

“Khách quan muốn mua gì?” Cô nương áo xanh hỏi

Trần Lương tiến tới 1 cái bàn gần đó, lấy bút viết ra danh sách vật phẩm cần mua. Cô nương áo xanh cầm danh sách, nàng vội vàng chạy đi gọi quản sự.

Một người trung niên tầm 50 tuổi tiến về phía Trần Lương.

“Chỉ là một quản sự của 1 cửa hàng của Thiên Thị Các liền là Cự Linh cảnh giới, đúng là Thiên Khung Thành có khác” Trần Lương thầm nghĩ

Người trung niên chấp tay chào “Chào công tử, ta là Trương Huỳnh, quản sự ở đây. Công tử muốn mua tất cả chỗ vật phẩm này?”

“Đúng vậy” Trần Lương trả lời

“Công tử sẽ trả tiền luôn hay ghi nợ?” Trương quản sự hỏi

“Trả toàn bộ luôn” Trần Lương nói

“Công tử thật hào phóng” mời lên tầng chúng ta trao đổi riêng. Trương quản sự quay sang phân phó hạ nhân “Người đâu, đi lấy đầy đủ vật phẩm công tử đây cần, 3 đồ vật ta gạch chân đây sang cửa hàng phía đông lấy về”

Canh cửa lên tầng 2 là 2 hộ vệ Giáp Linh cảnh giới.

“Công tử xin chờ một chút, đồ vật công tử cần có một vài thứ cần lấy từ cửa hàng khác về” Trương quản sự cười nói. Người trước mắt ăn mặc hoàn toàn bình dân nhưng thủ bút thì thật lớn.

“Vị cô nương đây mời ngồi” Trương quản sự thấy lạ khi Trần Lương ngồi còn Tuyệt Hoa đứng đó

“Tiểu nữ chỉ là người hầu của công tử, quản sự chớ cần quan tâm” Tuyệt Hoa nói nhẹ

“Công tử thật hồng phúc tề thiên có được cô nương xinh đẹp đây hầu hạ” Trương quản sự ngồi đối diện Trần Lương cười nói

“Chỉ phí hết bao nhiêu” Trần Lương vào luôn vấn đề

“Trước tiên, ta xin gửi tặng công tử thẻ xanh của Thiên Thị Các. Công tử cầm thẻ này đi mua bán tại Thiên Thị Các sẽ được giảm 10% tổng chi phí. Đồng thời công tử có thể ra vào tự do các phiên đấu giá của Thiên Thị Các mà không cần mua vé” Trương quản sự gấp ngay đề béo là tìm cách tạo quan hệ.

“Về giá mua các vật phẩm công tử cần, tổng cộng là 2019 tinh thạch cấp 1. Sau khi giảm 10%, bốn tiệm xin lấy giá là 1800 tinh thạch cấp 1”

Trần Lương lấy ra 1800 tinh thạch cấp 1 từ trong nhẫn không gian

“Sáng khoái, sáng khoái” Trương quản sự rất vui vẻ. Vố làm ăn này có doanh thu bằng cả tháng bình thường kinh doanh rồi.

“Không ngờ công tử còn có cả nhẫn không gian, thật sự là làm lão phu hổ thẹn” Trương quản sự cũng có 1 nhẫn không gian, có điều khi lên đến Cự Linh cảnh giới mới được Thiên Thị Các phát cho.

“Người đâu, mau lấy lên Thanh Tâm Trà mời công tử đây” Trương quản sự phân phó hạ nhân.

“Công tử là đến để tham dự thi tuyển vào Thiên Khung Phái phải không?”

“Đúng vậy”

“Không biết công tử đã có binh khí chưa? Trong cửa hàng chúng ta cũng có vài món bảo khí rất đáng xem” Trương quản sự mời chào. Máu kinh doanh trong người lão không cho phép bỏ qua con đề béo này

“Không cần, ta hết sạch tiền rồi”

“Ha ha, cái này dễ nói. Công tử chắc chắn sẽ là Long trung chi nhân, chỉ cần ký giấy sau này có thể trả”

“Tính ta không thích nợ nần. Lão giới thiệu cho ta về Thiên Khung Phái và Thiên Khung Thành đi” Trần Lương ngồi nói chuyện phiếm với Trương quản sự tiện thể tìm hiểu thêm thông tin.

1 canh giờ sau, bảo vật đã đầy đủ, Trần Lương thu tất cả vào nhẫn không gian rồi ra về. Hắn cũng chưa muốn thể hiện ra mình có nhẫn không gian, nhưng muốn mua những đồ vật hắn cần thì đành để lộ cho Trương quản sự biết. Vì một số món bảo vật hắn mua mang trên đường phổ rất là thu hút mắt nhìn. Thất phu vô tội, hoài bích có tội không nhỏ a.

Về đến phòng trọ, Trần Lương cầm lấy vòng tay của Tuyết Hoa nói:

“Ta cảm nhận có một tòa trận pháp che dấu cấp 1 bố trí trên vòng tay này. Ngươi ra ngoài canh cửa một lát, ta giúp ngươi phá vỡ trận pháp”

“Vâng thưa công tử” Tuyết Hoa cũng không để ý nhiều. Suy nghĩ trong đầu nàng lúc này là câu nói khen ngợi nàng xinh đẹp khi Trần Lương nói với bà lão.

Chỉ chưa đầy 1 canh giờ, Trần Lương đã phá bỏ được trận pháp kia. Vòng tay không gian này là cấp thấp nhất, rộng 3 trượng vuông, không chứa đồ đạc gì nhiều. Tất cả vật phẩm Trần Lương để Tuyết Hoa cầm toàn bộ

Mấy ngày tiếp theo, Trần Lương cùng Tuyết Hoa đều không ra ngoài. Trần Lương đắm chìm vào nghiên cứu, luyện tập bảy bố 1 loại trận pháp cấp 6 có thể phá vỡ trận pháp bảo vệ cấp 7

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Kỷ Lục 100 Năm

Đến ngày thi tuyển Thiên Khung Phái, Trần Lương cùng Tuyết Hoa lên đường hòa theo dòng người tiến tới chân núi Thiên Khung Sơn.

Lượng người rất đông, phải đến cả vạn người. Được trở thành đệ tử Thiên Khung Phái là vinh hạnh cực kỳ lớn cho mỗi cá nhân, thậm chí có thể giúp cho cả một gia tộc phát lên tại những tòa tiểu thành.

Thiên Khung Phái không hạn chế số người tham dự, chỉ có yêu cầu duy nhất là dưới 25 tuổi. Bởi đây là thời điểm trẻ tuổi, dễ phát triển nhất, và lòng trung thành, hướng về môn phái cũng cao hơn so với người lớn tuổi.

Đầu tiên, đến đăng ký ghi danh chia làm 5 chuyên môn: Võ giả, luyện đan sư, luyện khí sư, linh dược sư, trận pháp sư.

Trần Lương chia tay Tuyết Hoa để nàng sang cửa thi luyện dành cho luyện đan sư.

Trần Lương đứng quan sát những thí sinh trong cửa Võ giả, số lượng lên đến mấy vạn người. Hầu hết là Vạn Nhiên cảnh giới. Tâm tính không ít, nhưng đi thi để gọi là cho biết chứ xác suất vượt qua quá thấp, trừ khi là yêu nghiệt. Tiên Linh cảnh giới số lượng ít hơn Vạn Nhiên nhưng cũng nhiều hơn Tam Tinh.

Giáp Linh thì không có ai. Vì dưới 25 tuổi trở thành võ giả Giáp Linh thì đều là thiên tài của các đại gia tộc. Vì tiểu thể gia không thể có đủ tài nguyên bồi dưỡng một người lên Giáp Linh dưới 25 tuổi, trừ khi có cơ duyên lớn. Hẳn không có đại gia tộc nào nguyện ý để Nhân Bảo của gia tộc đi tham gia môn phái khác. Họ hoàn toàn có đủ năng lực bồi dưỡng nhân bảo của gia tộc mình.

Mà nếu có Giáp Linh tham gia thi hẳn là được thu nhận luôn chứ thi tuyển làm gì

Thiên Khung Phái cũng không quan tâm những người đến có hợp cách hay không, tên tuổi thế nào. Chỉ những người trở thành đệ tử môn phái mới cần khai báo, kiểm tra thông tin.

“Yên lặng” Một người trung niên hét to

“Ta là trưởng lão Thiên Khung Phái, các ngươi phải vượt qua 3 vòng thử thách để trở thành đệ tử chính thức của môn phái”

“Vòng thi 1, đơn thuần kiểm tra lực công kích của các ngươi”

Vị trưởng lão chỉ vào các tấm bia đá nói “Ở đây có 100 tấm bia đá đo lực công kích. Mỗi người có 3 cơ hội tấn công, thành tích tính cho lần có lực công kích cao nhất. Cao nhất là 100, vượt qua 50 được vào vòng kế tiếp”

“Yêu cầu của vòng 1: Chỉ được dùng nguyên khí và sức mạnh thân thể để tấn công, có thể dùng võ kỹ. Ngoài ra mọi thứ khác đều bị cấm”

100 đệ tử Thiên Khung Phái đứng cạnh các tấm bia lần lượt chỉ vào những người ở đây lên thi tuyển.

Đến lượt Trần Lương, hắn đâm 3 lần đều 70 lực công kích.

Vị đệ tử trông coi tấm bia đá có phần kinh ngạc, thậm chí hỏi “Chỉ là trùng hợp hay tiểu tử này có thể khống chế lực tấn công hoàn hảo đến thế?”

“Tấm bia này hỏng rồi” Một tên cao to đen hôi quát lên “Ta là Vạn Nhiên cảnh giới, có thể nâng 500 cân, lực đâm mạnh vô cùng, sao chỉ số lại là 45 lực tấn công trong khi tên tiểu tử này lên những 70. Chắc chắn bia lỗi rồi” Hắn vừa nói vừa chỉ sang Trần Lương.

“Đồ ngu, cái cơ thể bấp bệch của ngươi thì được mấy sức. Độ mạnh yếu của lực tấn công quan trọng ở khí lực và khả năng điều khiển nguyên khí. Khí lực của tiểu đệ đây ta không rõ nhưng cách cậu ta điều khiển nguyên khí vô cùng tinh chuẩn, tập trung nguyên khí ở cánh tay, tận dụng toàn bộ nguyên khí xuất ra, giúp đạt hiệu quả sát thương cao nhất. Còn loại trâu nước như ngươi, nguyên khí dàn đều toàn thân, thậm chí còn không có thể điều động toàn bộ nguyên khí từ tam tinh ra ngoài thì sao có lực tấn công mạnh” Vị đệ tử trông coi bia đá của Trần Lương giải thích một mạch.

“Nếu ngươi không phục, ngươi và tiểu đệ đây giao đấu 1 đám, nếu ngươi thắng, cho ngươi vào vòng 2. Thực ra thì vào vòng 2 ngươi cũng sẽ bị loại thôi” Vị đệ tử kia rất thường thức Trần Lương, muốn nhìn thêm 1 chút Trần Lương ra tay.

Hắn nhìn vào Trần Lương nói “Vị tiểu đệ đây có thể giúp ta giảm bớt ồn ào được không?”

Trần Lương gật đầu, quay sang tên cao to đen hôi nói “ngươi lên đâm ta 1 đám”

“Được lắm tiểu tử” tên cao to đen hôi tiến lên 5 bước đâm về phía Trần Lương, hắn vận dụng toàn lực như đâm tấm bia đá.

Trần Lương cũng vùng đâm, hoàn toàn là không hề dùng nguyên khí. Cơ thể hắn được luyện tập từ bé, cộng thêm tu Cửu Nguyệt được linh khí và nguyên khí tắm bổ, lại thêm hấp thu

một số bảo vật, đặc biệt là nội đan Ngưu Xà, hiện giờ lớp da ngoài và cả lục phủ ngũ tạng của hắn đều rất rắn chắc và khí lực cực mạnh

Kết quả so đấu không có gì ngạc nhiên, tên cao to bay ngã ra sau, gãy xương tay. Vị đệ tử còn tiến tới đá hắn bay ra xa, dọn đường cho mọi người tiếp tục thi tuyển.

“Vị tiểu đệ, mỗi bước sang đây, sau nửa canh giờ nữa sẽ thi tiếp vòng 2” Vị đệ tử nói.

Sau vòng 1 đã loại bỏ được phân nửa số người tham gia. Tất cả Tam tinh trở xuống đều bị loại. Vạn Nhiên cũng giảm phân nửa. Tiền Linh hầu như qua hết, bị loại chỉ là mấy người vội vã cướp ép tăng lên cảnh giới.

“Vòng thi thứ 2 là thi về nghị lực và sức bền” Vị trưởng lão nói lớn

“Ngon dốc này đã được bày trận pháp, tạo áp lực lên người leo trên đó, càng lên cao áp lực càng mạnh. Tổng chiều dài là 100 trượng. Áp lực sẽ phân chia theo cảnh giới. Cảnh giới càng cao, áp lực càng mạnh”

Nghe có vẻ rất công bằng, nhưng thực ra người có cảnh giới đại viên mãn sẽ có lợi hơn rất nhiều so với sơ kỳ. Áp lực chỉ phân chia theo cảnh giới lớn, còn cảnh giới nhỏ thì không có.

“Quy tắc vòng 2 này có ba không. Một không dùng pháp bảo, đan dược, trận pháp. Hai không ngăn chặn người khác leo lên. Ba không giới hạn số lần leo. Miễn là trong vòng 2 canh giờ có thể leo qua 50 trượng là đạt”

“Bắt đầu đi” Vị trưởng lão nói xong.

Đoàn người ồ ạt xông lên như thể ai leo trước sẽ được áp lực nhỏ hơn vậy. Trần Lương đứng chờ cho bớt đông rồi mới cất bước tiến lên. Hắn dự định tới 70 bước sẽ dừng lại. Dù sao đi cao hơn cũng có thể làm gì.

Chợt nhớ ra 1 điều, vị trưởng lão nói tiếp “Ta bổ sung thêm, ai leo lên được đỉnh dốc sẽ được thưởng 1 vạn điểm công hiến. Điểm công hiến chính là tiền trong Thiên Khung Phái, dùng để mua bảo vật, võ kỹ, thuê phòng tu luyện...”

Trưởng lão nói xong, mọi người khản trương bước hơn. Trần Lương cũng không rõ 1 vạn điểm công hiến là bao lớn, nhưng chắc là không ít a. Hắn quyết định giành lấy 1 vạn điểm này.

Thấy các thí sinh xôn xao, các đệ tử của Thiên Khung Phái cười nhìn nhau, vì hơn 100 năm qua chưa từng có người giành được phần thưởng này. Đây cũng là lí do khiến vị trưởng lão quên mất công bố phần thưởng.

Trần Lương bước chân lên dốc. 10 trượng đầu, áp lực với hắn dường như không có. Hắn cũng chưa dùng tới nguyên khí. Sau 20 trượng, áp lực tăng gấp đôi so với trước, hắn đã cảm nhận được áp lực không hề nhẹ lên cả người, đặc biệt là 2 chân. Đã có nhiều người đã phải dừng chân ở khoảng cách từ 20 – 30 trượng.

Trần Lương vẫn duy trì tốc độ chậm không đổi. Lên 30 trượng, hắn đã phải vận dụng nguyên khí, áp lực cơ thể giảm đi rất nhiều. Nếu muốn hắn vẫn có thể chỉ dùng thân thể bước tiếp, nhưng sẽ khiến cơ thể rất mệt mỏi. Phần đông thí sinh tham gia dừng bước tại khoảng cách 30 – 40 trượng.

Nguyên khí của Trần Lương chỉ tập trung vào 2 chân, từ đầu gối trở xuống. Hắn bước đi đến 50 trượng không hề có chút khó khăn. Nhẹ nhàng vượt qua 50 trượng, Trần Lương bước tiếp một mạch tới 70 trượng. Lúc này áp lực đã khá cao, lượng nguyên khí tiêu hao rất nhiều.

Mọi người bắt đầu bàn tán. Hiện giờ chỉ còn lại 30 người tiếp tục leo dốc. Trong đó Trần Lương là trẻ tuổi nhất, cũng là người có tốc độ leo chậm nhất.

Phía trước Trần Lương là 1 người đang ngồi phệt xuống đất bỏ cuộc

“71 trượng, ta đúng là thiên tài của Vạn Cơ Thành. Những người kia chỉ là thời gian sống lâu hơn thôi. Ta chắc chắn sẽ vượt qua họ khi đến tuổi đấy” Hắn nhìn về phía trước đánh giá, tự thấy bản thân là người trẻ tuổi nhất leo được 71 trượng.

Trần Lương bước qua hắn, tiến về phía trước với tốc độ không đổi. Người thanh niên đành im lặng đi xuống.

Trần Lương liên tiếp bỏ qua 22 người đạp chân tới 80 trượng. Bên cạnh hắn đang có 5 người đang gắng sức để nhấc chân lên. Sau một nỗ lực trong tuyệt vọng, 5 người này quay đầu đi xuống, nhận kết quả 80 trượng.

Thực ra leo 50 hay 99 trượng kết quả đều như nhau, vượt qua vòng 2. Leo cao hơn cũng không có ích gì, trừ khi lên được 100 trượng. Có điều leo dốc cũng là 1 lần rèn luyện bản thân, kiểm tra bản thân cố gắng được ở mức nào, nên ai cũng cố gắng đi lên, trừ Trần Lương.

Cách Trần Lương lên trên 2 trượng là 1 nữ tử che mặt. Người nàng ướt đầm mồ hôi càng làm lộ ra đường nét kiều gợi. Chưa rõ mặt mũi như nào nhưng thân thể nàng chắc chắn là cực phẩm. Ít nhất nhìn eo và quả mông săn chắc, căng mọng kia là không thể không nhìn nhiều một điểm.

Cách đó 1 trượng, người đang dẫn đầu là một thân đen toàn bộ quần áo, nước da cũng ngăm ngăm đen, sau lưng là 1 thanh đao. Vô đao khắc hình một long quần quanh 1 trượng, khuôn mặt cực kỳ dữ tợn như muốn ăn tươi nuốt sống kẻ địch.

Cơ thể Trần Lương lúc này cũng đã rất mệt, người đầy mồ hôi. Hắn đã phải vận chuyển toàn bộ nguyên khí từ Phôi Tinh Linh để tiến lên từng bước. Nếu không phải nguyên khí của hắn cực kỳ đậm đặc thì lên 90 trượng sẽ hoàn toàn khô kiệt nguyên khí.

Trần Lương sử ra tinh thần lực bao quanh toàn thân. Tinh thần lực trong suốt hơn so với nguyên khí, có rất nhiều công năng sử dụng.

Đan sư sử dụng tinh thần lực điều khiển dược liệu và hóa điểm để luyện đan, ngoài ra cũng không thể dùng mắt nhìn vào trong đan lò được, luyện đan sư phải dùng tinh thần lực để cảm ứng mọi diễn biến trong đó để phối hợp dược liệu.

Luyện khí sư dùng tinh thần lực để khống hỏa, phối kết hợp vật liệu để luyện khí

Linh dược sư dùng tinh thần lực để kiểm tra đất đai và các yếu tố ảnh hưởng đến linh dược, thực vật. Ngoài ra còn dùng tinh thần lực kết hợp với bảo dược khác để chữa trị, thậm chí hồi sinh thực vật.

Trận pháp sư dùng tinh thần lực để điều khiển linh khí dung nhập trong đồ vật và vận chuyển theo nguyên tắc nhất định tạo nên sự kết hợp giữa các sự vật tạo thành trận pháp.

Đây là các công năng của tinh thần lực trong các nghề nghiệp chính. Bên cạnh đó, tinh thần lực còn dùng để đỡ đòn công kích hay biến hóa ra tấn công kẻ địch. Có điều tăng thêm tinh thần lực rất tốn thời gian và yếu hơn nguyên khí nên nếu muốn trở thành cường giả võ đạo thì cần tu luyện nguyên khí. Nhưng muốn thành cường giả đỉnh cấp thì phải tu luyện cả 2. Có tinh thần lực hỗ trợ sẽ lợi hại hơn rất nhiều.

Tinh thần lực bao quanh thân sẽ chống đỡ một phần áp lực cho cơ thể. 2 người bên trên hẳn đều lấy tinh thần lực bao ngoài nguyên khí. Riêng Trần Lương lấy nguyên khí bao ngoài tinh thần lực. Hiệu quả 2 cách là như nhau, nhưng người ngoài sẽ không nhìn ra tinh thần lực của Trần Lương ở mức độ nào.

Nếu nhìn vào mức độ dày đặc về tinh thần lực của Trần Lương để phán đoán thì chỉ ít cũng là cấp 7 hậu kỳ, hẳn cũng không muốn dọa sợ mọi người nha.

Tinh thần lực mạnh hơn rất nhiều khiến áp lực Trần Lương phải chịu nhẹ nhàng hơn nhiều so với 2 người phía trước. Hẳn nhanh chóng vượt qua nữ nhân kia ở 87 trọng, bắt đầu đuổi kịp hắc y nhân.

Mọi mắt nhìn đã tập trung vào 2 người Trần Lương và hắc y nhân, tự hỏi 2 thiên tài này là ai.

“Ta nhận ra hắc y nhân kia, hẳn tên Vũ Như Cương, mới 18 tuổi, là thiên tài của một tiểu gia tộc tại Lương Bang Thành. Âm thuộc tính, chất lượng 11 điểm. Được Kinh Lịch Phái thu làm đệ tử. Chỉ sau 3 năm thể hiện ra thiên phú kinh người, được thu làm đệ tử thân truyền của trưởng môn. 2 năm trước hẳn tu thành Vạn Nhiên cảnh giới. Với tốc độ này thì chắc chắn sẽ được làm trưởng môn đời tiếp theo của Kinh Lịch Phái. Nhưng chắc điều đó quá thấp so với tầm mắt của hẳn nên giờ hẳn tham gia vào Thiên Khung Phái” Người thanh niên trẻ tuổi tóm tắt tiểu sử của hắc y nhân.

“Vậy ngươi có biết người bên cạnh đang theo sát hẳn không?” Có người hỏi

“Ta không biết” Thanh niên trẻ tuổi cười.

Nữ tử che mặt bước đến 90 trọng rồi bỏ cuộc.

Thấy mọi người trao đổi sôi nổi, một thanh niên cũng góp vui:

“Ta biết vị cô nương này. Nàng là công chúa Nhữ Yên của Hóa Diễm Quốc. Từ bé nàng đã thể hiện thiên phú vượt trội hơn cả các sư huynh nên được đức vua dốc lòng bồi dưỡng. Năm nay nàng 17 tuổi. 6 năm trước Hóa Diễm Quốc của nàng xảy ra biến cố khi xâm lược Vân Di Quốc, gần như toàn quân bị diệt. Thực lực quân sự nước nàng giảm đi gần một nửa, phải rút quân từ các nước chiếm đóng về. Thông qua tình báo, Hóa Diễm Quốc biết được kẻ thù thực sự đã diệt toàn quân nàng là một trận pháp sư trẻ tuổi. Hóa sư đã dựng lại chân dung hẳn. Hóa Diễm Quốc treo thưởng 1000 tinh thạch cấp 1 cho tính mạng tên này. Công chúa Nhữ Yên cũng bắt đầu treo mạng che mặt từ đó. Nàng tuyên bố chỉ những người đánh thắng được nàng ở cùng cảnh giới mới được nhìn thấy mặt. Còn ai giết được trận pháp sư trẻ tuổi kia sẽ lấy được nàng. Thông báo này đã lan truyền toàn bộ Hóa Diễm Quốc, làm sôi sục trái tim rất nhiều thanh niên trai tráng.

“Ngươi có chân dung tên trận pháp sư kia không?” Một người hỏi

“Ta không có, nhưng công chúa chắc chắn có, thậm chí nàng có thể vẽ lại” Thanh niên trả lời.

“Ta biết mặt hẳn, khá phổ thông, nếu không để ý sẽ không nhận ra” một người khác lên tiếng.

Danh tiếng và nhân diện Trần Lương đã lan khắp Hóa Diễm Quốc. Thậm chí lan sang một vài nước khác. Trong các thí sinh cũng có mấy người đã nhìn thấy chân dung hẳn trên lệnh truy nã. Có điều vừa rồi mọi người tập trung thì nên không ai nhận ra. Giờ thì chỉ nhìn thấy sau lưng.

Vị trưởng lão nhìn vào 3 người trẻ tuổi, tán thưởng “Rất nhiều năm chưa từng có cùng 1 lúc 3 người leo qua 90 trọng. Thiên tài đợt này nhiều thật nha”

Trần Lương và hắc y nhân đã leo lên 92 trọng. Mỗi bước chân bọn hẳn đều như mang trên mình 3000 cân. Cả 2 đều ướt đầm mồ hôi, im lặng tiến lên

95 trọng, hắc y nhân thả ra ngoan thoại “Khá lắm tiểu tử, ta sẽ hạ gục ngươi trong vòng sau”. Hẳn quay lưng đi xuống. Ở lại trên này một khắc là bị tra tấn 1 khắc.

Trần Lương đã vận dụng toàn bộ nguyên khí và tinh thần lực cấp 8. Bước sang 96 trọng, hẳn cũng đã tới giới hạn rồi. Nhưng hẳn cần 1 vạn điểm công hiến kia. Để bước vào Tiên Linh, hẳn cần đồ vật rất trân quý. Hẳn cần nắm bắt các cơ hội để có được bảo vật. Nếu muốn từ bỏ, hẳn đã từ bỏ từ 70 trọng. Hiện giờ chỉ có thể liều mạng tiến lên.

Trong đan điền, Phôi Tinh Linh xoay chuyển cấp tốc thả ra nguyên khí cực lớn khiến nó trở nên gần khô hạn. Trần Lương triển khai Vạn Âm Quy Nguyên tăng lên cực hạn hấp thu trọn vẹn nội đan của Ngu Xà. Lượng nguyên khí có thể hấp thu trong hơn 2 tháng đã được Phôi Tinh Linh ăn sạch, mang lại sức lực tăng mạnh cho Trần Lương.

Hẳn liên tiếp bước đi thêm 3 trọng, còn 3 bước cuối. Mọi người dường như nín thở theo từng bước chân của hẳn.

Còn 2 bước. Dường như 2 bước này xa vô hạn, không thể nào bước tới.

“Biện pháp cuối cùng, Ngạo Thiên giúp ta” Trần Lương truyền cảm ứng cho Ngạo Thiên.

Trong Không Thủ, Ngạo Thiên biết được tình cảnh của Trần Lương. Nó nhắm nghiền mắt, tập trung chuyển giao một phần năng lượng của nó thông qua hạt giống linh hồn đưa vào người Trần Lương.

Nhận được năng lượng gia tăng, Trần Lương bước lên 2 bước cuối, giẫm chân lên đỉnh núi, vượt ra ngoài phạm vi trận pháp, mọi áp lực liền biến mất. Hẳn ngồi bệt xuống thờ hồn hên.

“Vượt qua rồi” Bên dưới rất nhiều người hò reo, vỗ tay hoan hô, bao gồm cả đệ tử và trưởng lão. Lẫn trong những hâm mộ là một vài cặp mắt si tình của các nữ nhân hâm mộ cuồng già. Nhưng cũng có không ít người ánh mắt thù địch nhìn về phía Trần Lương.

“Trông hẳn trẻ quá, không biết cảnh giới gì”

“Ta chọn tiểu đệ này rồi, các ngươi đừng tranh với ta”

“Trông hẳn có thể là trẻ tuổi nhất ở đây, không biết là bao nhiêu”

“Chỉ là con rùa non sức dai thôi” một tên Tiên Linh này bước đến 52 trọng lâm bẩm

“Khá lắm tiểu tử, 100 năm rồi mới lại thấy có người trèo lên 100 trọng. Ngươi được đặc cách không phải thi vòng 3, chính thức là đệ tử của Thiên Khung Phái. Nhưng nếu ngươi muốn vẫn có thể thi vòng 3, giải nhất được thưởng 1000 điểm công hiến. Ngươi bao nhiêu tuổi?”

“Vẫn mới 15 tuổi, mong muốn thi tiếp vòng 3” Trần Lương không suy nghĩ, trực tiếp trả lời.

Sau câu trả lời của Trần Lương là 1 loạt tiếng hô ngạc nhiên bên dưới

“Ha ha tốt lắm. Quả là tuổi trẻ tài cao” Trưởng lão ngồi khen. Lão chưa từng thấy có người trẻ tuổi như này dự thi vào Thiên Khung Phái

Vị trưởng lão quay qua đám đông nói vọng “Các ngươi có 1 canh giờ hồi phục thể lực. Sau đó tiếp tục thi vòng 3”

Trong lúc ngồi nghỉ, Trần Lương kiểm tra cơ thể. Lúc này hần liệu mạng hấp thu nội đan của Nguru Xà, không biết hoang tính trong nội đan có tồn tại trong phôi tinh linh không.

Hấp thu nội đan của yêu thú thường rất tốn thời gian, lí do là bởi cần phải loại trừ hoang tính của nội đan. Nếu mạnh mẽ hấp thu nội đan mà không giải trừ hoang tính trong đó sẽ dễ bị tẩu hỏa nhập ma hoặc nhẹ thì trở nên cáu gắt, dễ nổi nóng, mất lí trí.

Nội đan của yêu thú cấp cao sẽ có hoang tính càng mạnh. Hoang tính giống như một dạng tạp chất tồn tại trong nội đan. Vì vậy một năm rưỡi qua, Trần Lương chỉ dám hấp thu từ từ và loại trừ hoang tính của Nguru Xà.

Sang đến Vạn Nhiên cảnh giới, Trần Lương đổi sang tu luyện công pháp Vạn Âm Quy Nguyên. Tốc độ hấp thu linh khí của công pháp này không nhanh như Cửu Nguyệt, nhưng ưu điểm nổi bật, lí do khiến đây là công pháp thiên cấp thượng đẳng, là nó có thể giúp đan điền hoàn toàn hấp thu vạn vật.

Vạn Âm Quy Nguyên là Cung Thừa Hy học được khi hần đã trở thành Thiên võ sư nên chính hần cũng chưa từng trải nghiệm qua công pháp này, không chắc chắn về hiệu quả cụ thể của công pháp. Trần Lương không biết liệu nó có hấp thu được hoang tính trong nội đan không. Vì vậy lúc trước chưa dám sử dụng để cấp tốc hấp thu nội đan.

Vừa rồi nội đan của Nguru Xà chỉ còn rất ít, nên hoang tính còn lại không đáng kể, vì vậy Trần Lương quyết định mạnh mẽ vận chuyển Vạn Âm Quy Nguyên hấp thu toàn bộ phần nội đan còn lại.

Lúc này kiểm tra, Trần Lương phát hiện không có chút hoang tính nào bám dính trên phôi tinh linh.

“Vậy là về sau ta có thể luyện hóa nội đan nhanh gấp 10 lần” Trần Lương mừng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tứ Bê Thọ Định

Trần Lương không biết rằng lúc này hần đang là nguyên nhân của xôn xao phía dưới. Không phải là vì hần lên 100 trọng mà là liên quan đến hành động của hần 6 năm trước. Mọi người truyền tai nhau 1 tin tức mà nếu Trần Lương nghe được sẽ tức chết mất.

Khi Trần Lương quay mặt xuống, Nhữ Yên và một vài người đã nhận ra mặt hần, tên trận pháp sư kẻ thù của toàn bộ Hòa Diễm Quốc.

Nếu đây không phải là đang ở Thiên Khung Phái thì chắc chắn nàng đã đi lên giết chết Trần Lương. Nhưng nàng cùng những người biết chuyện đều đã lan truyền tin tức. Nàng cũng đã xác nhận sẽ lấy người giết được Trần Lương, mang thủ cấp Trần Lương đến trước mặt nàng. Hoặc không giết mà đoạn tứ chi của hần cũng sẽ được trọng thưởng 1000 tinh thạch cấp 1.

Ở Thiên Khung Phái cấm giết hại đồng môn, nếu bị phát hiện sẽ nghiêm trị và trục xuất son môn, trừ khi ký giấy sinh tử đầu trên võ đài ở Thiên Khung Thành.

Luật là vậy, nhưng không giết trước mặt có thể giết sau lưng, miễn không ai biết là được. Hoặc khi thi đấu, đoạn tứ chi đối phương thậm chí lỡ tay giết chết cũng không ai nói được gì. Đạo kiếm không có mắt a.

Trần Lương đã trở thành con mồi chung của hầu hết thí sinh.

Vòng 3 có tên Cướp Cờ.

Số thí sinh tham dự vòng 3 tầm 7000 người.

Quy tắc vòng 3 là mỗi người sẽ được phát 1 cây cờ nhỏ dài 1 gang tay. Ai cướp được nhiều cờ nhất sẽ giành chiến thắng, nhận thưởng 1000 điểm cống hiến. Những người có 3 cờ trở lên là vượt qua, trở thành đệ tử Thiên Khung Phái.

Thời gian thi đấu là 34 canh giờ. Sau đó các thí sinh có 2 canh giờ để ra ngoài này nộp cờ.

Địa điểm thi đấu là 1 khu rừng gần đó

Có 10 điểm xuất phát, lần lượt từng nhóm người đi vào. Thứ tự đi vào là theo kết quả vòng 2, từ thấp đến cao. Trần Lương sẽ là xuất phát cuối cùng.

Xuất phát trước sẽ rất có lợi, có thể ẩn nấp đánh úp người tiến vào sau. Để tạo tổ đội cùng đi cướp cờ. Vì vậy tại vòng 3 này, không phải cứ có sức mạnh cá nhân hơn là sẽ vượt qua, mà cần tổng hợp sức mạnh, trong đó có cả may mắn. Khả năng chạy trốn hay tạm chí khéo mồm khéo miệng cũng là một loại sức mạnh.

Trần Lương bắt đầu đi vào rừng. Mới đi được 10 trọng đã thấy 1 gương mặt quen thuộc, chính là tên có mái tóc rối đã xuất phát ngay trước Trần Lương.

“Tiểu tử, để lại cờ ta tha chết cho ngươi. Dù sao ngươi đã được đặc cách vào vòng trong, không cần thiết phải mạo hiểm” tên tóc rối nói. Trần Lương tuy trẻ hơn hần nhưng thành tích của Trần Lương cũng rất khiến hần e ngại.

Trần Lương không nói nhiều, trực tiếp xông lên thi triển Không Pháp Quyền đánh tên kia bất tỉnh. Những người vào được vòng 3 này cũng không phải dạng tầm thường. Để cho nhanh gọn, Trần Lương thi triển luôn võ kỹ.

Trần Lương thu cờ của tên tóc rối, cất vào bên hông. Cờ đã được bày trận pháp không thể để vào nhãn không gian.

Đi được một đoạn, Trần Lương cảm nhận được phía tay phải có người. Nhưng người này vừa thấy có tinh thần lực dò xét qua liền bỏ chạy.

Người kia quả không ngu. Hần nhận thấy có tinh thần lực dò xét, nhưng lại không thấy ai xung quanh, chứng tỏ kẻ kia có tinh thần lực rất mạnh. Những võ giả có tinh thần lực mạnh thì đều không tầm thường, vì thế hần chọn bỏ chạy, không cần biết đối phương là ai.

Có điều so tốc độ, trừ khi tên kia là phong thuộc tính, sử dụng Phong vô kỹ để chạy thì may ra thoát. Chỉ một lát, tên kia đã bị Trần Lương đuổi tới. Tên kia mặc một bộ hoàng bào, đúng là tên thái tử Lý Khải Phong mà 2 người Trần Lương, Tuyết Hoa gặp lúc mới đến Thiên Khung Thành.

Nhìn thấy người quen, Trần Lương chỉ nhoen miệng cười thực hiện 1 đấm bắt tinh luôn Lý Khải Phong. Lý Khải Phong chưa kiếm được 1 cây cờ nào.

Trần Lương tổng thu hoạch, 2 cây cờ.

Trần Lương tiếp tục tiến lên, hần nhìn thấy phía trước có 2 đối thủ đang lao vào tấn công nhau. 2 người kia cảm ứng có người thứ 3 liền quay sang nhìn.

Vừa nhìn thấy dung mạo Trần Lương, bọn họ quay nhìn nhau, trong mắt lóe lên cùng 1 suy nghĩ

“Hợp tác bắt hần trước” Một người lên tiếng

“Đồng ý” 2 người cùng xông về phía Trần Lương.

Chỉ là 2 tên Vạn Nhiên sơ kỳ, Trần Lương không khó giải quyết, thu về 2 lá cờ. Thu nhặt từng lá cờ như này thật khó chịu. Hần quyết định ngồi xuống chờ.

Trần Lương lấy ra 1 viên nội đan của yêu thú cấp 9 nuốt vào. Đây chính là yêu thú cấp 9 tại tổ của Ngao Thiên tại Thiên Đẳng Sơn Mạch. Những nội đan khác Trần Lương đều đưa cho Ngao Thiên hấp thu. Cùng là yêu thú nên việc hấp thu những nội đan kia không gây khó khăn gì cho Ngao Thiên.

Thực ra Ngao Thiên cũng có thể nhanh chóng luyện hóa nội đan của Tam Nhân Lang mẹ trong vòng 1 tháng. Nhưng muốn đạt được hiệu quả cao nhất từ nội đan của mẹ thì Ngao Thiên cần hấp thu từ từ. Giống như mưa dầm thấm lâu, mưa rào trời đất.

Đã có kinh nghiệm từ trước, lần này Trần Lương vận chuyển Vạn Âm Quy Nguyên nhanh chóng hấp thu nội đan yêu thú. Với tốc độ hiện tại thì chỉ cần 30 ngày là có thể hoàn toàn luyện hóa xong.

Ngồi nửa ngày, Trần Lương thấy phía xa có 1 nhóm 5 người đuổi theo 1 người. 5 người kia được dẫn đầu bởi 1 tên Tiên Linh cảnh, tên bỏ chạy cũng là Tiên Linh cảnh. Tên bỏ chạy nhìn thấy Trần Lương liền nói lớn:

“Trần Lương ở đây” Xong hần ngoặt sang hướng khác bỏ chạy

Nhóm truy đuổi nhận ra đúng là Trần Lương, liền bỏ qua con mồi, tiến về phía Trần Lương. Trần Lương thăm hồ không hay, cũng liền bỏ chạy. Đối phương có 1 Tiên Linh, 4 Vạn Nhiên, không phải là đối thủ hần có thể đánh được lúc này. Nếu chỉ 1 tên Tiên Linh thì còn có thể có phần thắng.

“Nổi tiếng thật phiền phức nha” vừa chạy Trần Lương vừa nghĩ thầm. Rõ ràng hần không làm gì, lượng cờ trong tay cũng ít đến đáng thương, vậy mà nhóm truy đuổi bỏ qua con mồi để đuổi theo hần. Hần không thể nghĩ ra lí do gì khác ngoài thành tích huy hoàng ở vòng 2 khiến đám thí sinh này ghen ghét.

Trần Lương tăng tốc độ lên mức cao nhất. Chạy nửa canh giờ, đối phương chỉ còn lại Tiên Linh có thể đuổi kịp hần, 4 tên Vạn Nhiên kia đã mất dấu.

Trần Lương quay trở lại dùng thương tấn công đối thủ.

Tên Tiên Linh cảnh cười gằn “Chỉ là 1 tiểu tử còn hôi sữa mẹ lại dám chĩa mũi thương vào ta”. Tên này mất sắc như chim ưng, thường được gọi là Ưng Sát. Hần quét ngang vũ khí của mình về phía Trần Lương, là một cây loan đao sắc bén. Hóa thuộc tính vận chuyển, không khí xung quanh cũng nóng lên.

Ngấn ngù giao chiến chục chiêu, 2 bên tạm thời cùng lùi lại một bước.

“Người là Tiên Linh cảnh giới!” Ưng Sát ngạc nhiên. Hần năm nay 24 tuổi, bước vào Tiên Linh cảnh 6 tháng trước, đã là hết sức tự hào, được mệnh danh là thiên tài trong gia tộc. Trước mặt hần chỉ là một tiểu tử trông nhỏ hơn hần rất nhiều mà lại ngang cơ hần làm hần không biết phải làm thế nào. Âm thuộc tính của tiểu tử kia còn có khả năng ăn mòn rất quái dị, khiến hần bị tiêu hao nguyên khí nhanh hơn.

Trần Lương chỉ nhoen miệng cười không trả lời

“Quả là thiên ngoại hữu thiên, tiểu đệ đáng để ta dốc toàn lực”

Vừa nói, Ưng Sát vừa triển khai thần thông của mình, sau lưng hần mọc lên 2 hóa dực. Hình thái tinh linh của hần là Phượng Hoàng Lửa. Hóa dực vừa tăng nhiệt độ cho nguyên khí, vừa tăng tốc độ di chuyển cho hần.

Ưng Sát chủ động xuất kích. Trần Lương phải vận chuyển âm nguyên khí toàn thân để bảo vệ khỏi sức nóng của hỏa nguyên khí.

Tốc độ đối phương nhanh hơn nhưng tốc độ ứng phó của Trần Lương không hề chậm so với đối thủ. 1000 năm kinh nghiệm sống giúp hần dễ dàng phán đoán được động tác của bọn tiểu bối này. Có điều đối thủ quả thực không tệ, đánh hần không có lực hoàn thủ

“Giáp Linh quả là một đẳng cấp khác so với Vạn Nhiên” Trần Lương thầm nghĩ. Hần hiện giờ không có thần thông. Nhiều võ kỹ cũng không thể triển khai do nguyên khí còn yếu.

3 thương thức của Thạch Phá Thương Trần Lương đều đã thi triển nhưng đều bị đối phương đón đỡ. Độ hùng mạnh về nguyên khí của Sát Ưng và Trần Lương là ngang nhau.

Trần Lương hoàn toàn có thể tự hào khi mà độ hùng mạnh về nguyên khí có thể sánh ngang với Giáp Linh sử dụng thần thông tăng phúc. Nhưng tự hào thì tự hào, không chiến thắng được đối phương thì chỉ có thể tránh đi thôi.

Ưng Sát ngưng tụ cầu lửa trên đầu thanh đao bắn về phía Trần Lương kết hợp với đao pháp khiến Trần Lương ngày càng phải chống đỡ vất vả, thậm chí phải dùng tay cản phá cầu lửa. Nếu không phải hần có luyện thể mạnh mẽ kết hợp nguyên khí và tinh thần lực thì tay đã bị đốt thành tro

“Không chơi với người nữa” Trần Lương nói xong liền lấy Không Chi Sáo ra chạy mất. Trận pháp trên cánh của Trần Lương giúp hần có tốc độ di chuyển cao, nhưng mỗi lần bật nhảy về phía trước đều rất dài, không cho phép di chuyển trong cự li ngắn, vì vậy chỉ có thể dùng trong chạy trốn mà không thể chiến đấu.

“Có cả nhần không gian sao. Tên này tuổi còn rất trẻ mà võ kỹ, công pháp, tốc độ tu luyện, bảo vật đều không tầm thường. Còn cả tam tu nguyên khí, luyện thể, tinh thần lực. Không nên làm kẻ thù của hần” Ưng Sát nhìn theo Trần Lương lăm lăm

Ưng Sát quay người đi. Bỗng nhớ ra gì đó hần đứng lại suy nghĩ “Vừa rồi không thấy tiểu tử kia triển khai thần thông. Là hần không có, không muốn hay làm rồi mà ta không biết? Nếu là không có, tức là mới ở Vạn Nhiên cảnh thì, thật đáng sợ”

Thấy đối phương không đuổi theo, Trần Lương cất cánh Không Chi Sáo đi. Tình cờ, hắn lại gặp 1 nhóm 4 người do 1 tên Tiên Linh cảnh cảm đầu. Bọn hắn thấy Trần Lương như gặp được bảo vật, liền đuổi theo.

Trần Lương bỏ chạy chưa được bao xa, lại gặp 1 nhóm 3 người. 3 người này chỉ là Vạn Nhiên nhưng do đang có 1 nhóm truy đuổi nên Trần Lương phải đổi hướng bỏ chạy tiếp.

Điều kỳ diệu là 2 nhóm kia hợp sức đuổi theo Trần Lương. Nhóm 3 người kia đều sử dụng phong võ kỹ đuổi theo, tốc độ thậm chí có phần nhanh hơn Trần Lương.

Những người truy đuổi còn sử dụng võ kỹ tấn công tầm xa về phía Trần Lương, tạo thành tiếng động lớn thu hút thêm nhân mã. 1 tổ đội mười hai người đang đứng đúng hướng bỏ chạy của Trần Lương đồng thời tung ra đòn tấn công về phía hắn. Trần Lương vội vàng dùng Tật Phong Tốc bạt người bỏ chạy sang tay phải.

Đoàn người truy đuổi Trần Lương càng ngày càng đông làm hắn khóc không ra tiếng.

“Ta nổi tiếng cũng không cần phải nhiều người ghen ghét như vậy a” Trần Lương thàn than. Hắn lấy ra cánh Không Chi Sáo đào thoát lần nữa.

Tham gia thí luyện vòng 3, đa phần các thí sinh sẽ tổ hợp thành đội nhóm. Bởi dù mạnh đến đâu nhưng thân cô thế cô cũng sẽ dễ bị lấy lượng đè người. Còn yếu nhưng biết tổ hợp đội thì may mắn lại có thể kiếm đủ cờ vượt qua vòng 3.

Trời đổ tối. Trần Lương đốt lửa nghỉ ngơi, lấy thực phẩm trong nhẫn không gian ra ăn. Trời tối khó nhìn đường, nên đa phần mọi người sẽ đình chỉ chiến đấu, nghỉ ngơi lấy sức cho ngày tiếp theo.

Nhưng một số kẻ lại lợi dụng đêm tối tiến hành đánh lén để cướp cờ. Chỗ này mọi người không thù không oán, nên ai cũng tránh sát nhân, chỉ làm bị thương đối thủ rồi cướp cờ.

Trần Lương tỏ ra tinh thần lực để phòng bị tập kích, đồng thời vận chuyển Vạn Âm Quy Nguyên hấp thu nội đan yêu thú.

Một đêm bình yên trôi qua. Trần Lương vẫn chưa có ý định rời đi cướp cờ, hắn chỉ lẳng lặng ngồi đó tu luyện. Hắn vẫn cảm thấy có gì đó không đúng.

Trần Lương mở mắt, tinh thần lực của hắn vừa đụng phải tinh thần lực của ai đó. Trần Lương đứng dậy, hắn nhìn thấy có 3 người đang chạy về hướng này.

“Ha ha sáng sớm thật may mắn, gặp ngay Người Lên Đỉnh” Tên lớn tuổi nhất cười nói

“Chỉ 3 tên Vạn Nhiên” Trần Lương lạnh lùng cười

“Tiểu tử thật không biết trời cao đất rộng. Tường leo 100 trượng là có thể vô địch thiên hạ sao?”

“3 tên các ngươi có bao nhiêu cờ?” Trần Lương chỉ có 1 mối quan tâm duy nhất. 3 người này là Vạn Nhiên cảnh giới, tinh thần lực cấp 2 thì cũng không phải là thiên tài gì.

“Khinh người quá đáng, huynh đệ lên”

3 tên này hắn không phải là bèo nước tương phùng, mới hợp tác, mà là một tổ đội từ lâu. Bọn hắn phối hợp rất ăn ý, bài bản. Cả 3 cùng tiến, cùng thoái. Khi Trần Lương tiến lên giải quyết 1 người thì ngay lập tức 2 người còn lại cũng nhanh chóng xông lên hỗ trợ.

Loại hình tấn công của 3 người này cũng rất đa dạng. Khi thì cùng đứng 1 phía, kẻ bỏ dọc, kẻ bỏ ngang bên trái, kẻ bỏ ngang bên phải. Khi thì 3 người bao quanh Trần Lương, vẫn là kẻ đâm người chém. Khi thì 2 sau 1 trước. Rất khó chống đỡ.

Trần Lương cũng phải trầy da tróc vẩy với 3 người này. Có điều mới chỉ là bị thương ngoài da, chưa ảnh hưởng đến sức chiến đấu.

Cả 3 đều là Vạn Nhiên đại viên mãn, sức mạnh cả đội thật không thể khinh thường, hoàn toàn có năng lực chiến đấu với Giáp Linh cảnh giới.

“Hợp tác rất tốt, võ kỹ cũng cao cấp, khiến ta có phần ngạc nhiên đó” Trần Lương cùng 3 tên kia vừa tách nhau ra. 3 người bao vây xung quanh Trần Lương, hình thành thế chân vạc, nhắm vào Trần Lương ở giữa.

3 người kia còn chán động hơn. Họ đều biết Trần Lương có nghị lực và sức bền phi thường, hắn là võ công cũng không thấp, nhưng trẻ tuổi như vậy có thể chống đỡ lại 3 huynh đệ họ liền thù thì thực sự quá đáng sợ rồi.

“Ngươi thực sự mới 15 tuổi” Một người hỏi

Trần Lương chỉ mỉm cười, nói tiếp “Thật đã khinh thường các ngươi. Để tỏ lòng kính trọng, ta sẽ dốc toàn lực” Trần Lương vận chuyển mạnh mẽ nguyên lực triển khai sát chiêu

“Khoác lác. Xem bọn ta chặt đầu ngươi linh thường” 3 tên cũng thủ thế.

Trần Lương vận dụng toàn lực, sử dụng Tật Phong Tốc lao lên thật nhanh, đồng thời sử dụng Thương Vô Thủy đâm về phía người yếu nhất trong nhóm. Diễn biến quá nhanh, 2 người kia chưa kịp lên hỗ trợ.

Người bị tấn công không nao núng, thi triển 1 kiếm thức phòng thủ.

Đáng tiếc, thương của Trần Lương đâm gãy kiếm đồng thời cắm vào ngay giữa ngực người thanh niên.

“Sư đệ” 2 sư huynh của hắn hét lớn, chém kiếm thật mạnh về phía Trần Lương.

Trần Lương rút thương ra đỡ kiếm, nhảy tránh sang 1 bên.

“Sư huynh cứu ta, ta không muốn chết” Người tiểu đệ run rẩy nói. Hắn đang cảm nhận sinh mệnh đang dần trôi đi. Miếng vết thương như có độc, đang ăn mòn sang xung quanh.

Một vị sư huynh nhét đan dược chữa thương vào miệng tiểu đệ cho hắn nuốt, nhưng vết thương vẫn không ngừng lan rộng.

“Ngươi dùng độc! Ngươi quá độc ác” một vị sư huynh quay qua hét vào Trần Lương.

“Ta không dùng độc, đây là tính chất ăn mòn của ám thuộc tính của ta” Trần Lương thực sự không muốn giết người. Nếu hắn giết người này thì cũng không bị truy cứu vì 3 tên kia đều chưa phải đệ tử Thiên Khung Phái, chưa phải đồng môn. Chỉ là vì 3 người này tạo cho hắn áp lực không nhỏ nên hắn lỡ tay đâm vào chỗ hiểm cùng với lực phá hoại mạnh.

“Đề ta giúp” Trần Lương tiến lên

2 vị sư huynh ánh mắt thù địch nhìn vào Trần Lương, ý nói nếu ngươi tiến lên, bọn ta liều mạng với ngươi.

“Đan dược chữa thương người bình thường sẽ không hạn chế được ăn mòn đầu, đề ta, nếu không hẳn sẽ chết” Trần Lương bình thản nói

“Được, nếu ngươi không cứu được sư đệ ta, bọn ta có chết cũng liều mạng với ngươi” vị đại sư huynh nói

Trần Lương không nói, tiến lên đưa tay chạm vào vết thương. Hắn hút ra âm nguyên khí trong cơ thể của vị tiểu đệ kia. Vết thương lập tức ngừng mở rộng, đan dược chữa thương liền phát huy tác dụng. Đây hẳn là đan dược cấp 3 hoặc 4.

“Đề lại cò, các ngươi có thể đi” Trần Lương nói. Hiện giờ chỉ còn 2 người, không phải đối thủ của hắn.

Thương thế của tiểu đệ cần được nghỉ ngơi thêm, vị đại sư huynh đưa toàn bộ cò của 3 người bọn hắn cho Trần Lương. Tổng số là 167 cây cò.

“Trước khi đi ta muốn hỏi 1 câu. Lúc này ngươi nói giải thưởng là chuyện gì vậy?” Trần Lương hướng người đại sư huynh hỏi.

Đại sư huynh kể cho hắn chuyện Nhữ Yên, Hòa Diễm Quốc treo thưởng hắn.

“Ta hiểu rồi”

“Nhân quả thật khó lường a” Trần Lương cười khổ. Hắn quyết định thay đổi chiến thuật, tìm 1 nơi hẻo lánh rồi lấy ra một số vật phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Nhiều cò quá thì biết làm sao

2 ngày nữa trời qua, buổi sáng ngày cuối cùng, tranh cướp cò diễn ra ngày càng gay gắt. Có người trắng tay sau đó kiểm lại được. Có người đại gia trở thành vô sản chỉ sau 1 đêm. Có người vẫn có cơ hội, có người thì trọng thưởng, có người ngắt thì coi như vô vọng.

Sau 2 ngày chuẩn bị, Trần Lương mỉm cười phi thân đi. Ánh mắt hắn thật bất thiện a.

“Treo thưởng ta sao, sẽ có ngày ta hủy diệt toàn bộ Hòa Diễm Quốc. Còn những kẻ muốn ăn tiền thưởng từ cái đầu của ta sẽ phải nhận trái đắng”

Trần Lương vừa chạy vừa thả ra tinh thần lực thu hút kẻ địch đến. Lúc này đây Trần Lương cũng phải nghiêm túc bỏ chạy, bởi sau lưng hắn phải có đến tầm 50 người truy đuổi gắt gao. Rất nhiều đòn tấn công tầm xa bắn về phía Trần Lương.

Hắn đã phải vận dụng toàn bộ nguyên khí và tinh thần lực vừa che chắn phía sau, vừa bỏ chạy. Nếu duy trì thêm nửa canh giờ nữa hắn sẽ khô kiệt nguyên khí, trở thành cá trong lưới.

“Dù ngươi có mọc cánh cũng chạy không thoát” một tên Tiên Linh hét to. Lúc này đoàn người đã hoàn toàn vây kín Trần Lương.

Khuôn mặt Trần Lương tỏ rõ sự sợ hãi. Vòng vây ngày càng khép chặt.

Đột nhiên Trần Lương mỉm cười, nâng lên 1 khối đá có ánh chớp lóe lên trên bề mặt đá.

“Đến lúc mờ tiệt rồi” Trần Lương lạnh lùng nói cười. Hắn kích hoạt trận pháp đã được bố trí sẵn. Hàng loạt cột sét từ khắp nơi dưới lòng đất phóng lên trời rồi tách ra các tia sét bổ vào tất cả mọi người nơi đây, trừ Trần Lương.

Tinh thạch cấp 1 đã được Trần Lương giấu sẵn dưới lòng đất, không ngừng bổ sung nguyên khí cho trận pháp. Những cường giả ở đây là Tiên Linh cảnh được Trần Lương chăm sóc đặc biệt. Sau 10 hơi thở, toàn bộ 50 thí sinh la liệt trên đất, không ai còn sức hoàn thủ, nhiều người đã ngắt đi.

Trận pháp cấp 3 tiêu phí của hắn 30 tinh thạch cấp 1. Đối với Trần Lương mà nói bất quá là con trâu mất 1 cọng lông.

Trần Lương tiến đến thu hoạch cò, nhưng 2 tay hắn cảm không hết.

“Hey da. Nhiều cò quá thì biết làm sao” Trần Lương liền xé áo của vài người buộc thành một túi 5 gang để đựng chiến lợi phẩm. Thu hoạch xong, hắn cũng không biết trong túi có bao nhiêu cò. Trần Lương lấy ra cánh Không Chỉ Sáo rồi phóng ra ngoài rừng. Lúc này đã có lục tục vài người yếu kém giữ được 3 cây cò, canh hết giờ là ra luôn.

Nhìn thấy Trần Lương mang theo 1 túi to sau lưng, trưởng lão rất hiếu kỳ. Tuy lão rất thường thức người trẻ tuổi này nhưng dù sao niên kỷ quá thấp, lão cũng không nghĩ Trần Lương có được thu hoạch gì nhiều.

Trần Lương đi đến bàn trả kết quả, hắn thả ra 1 túi cò tràn đầy bàn.

Tất cả ánh mắt nơi đây đều tập trung vào Trần Lương và đống cò trên bàn.

“Tên kia chả phải chính là người leo lên đỉnh vòng 2 sao. Làm thế nào hắn có nhiều cò vậy”

“Hắn là mục tiêu truy nã của tất cả mọi người, ta còn tưởng hắn khó mà giữ được tính mạng, không ngờ còn thu hoạch được nhiều cò vậy. Thật là kỳ tài”

“Có thực hắn 15 tuổi không vậy?”

“Chỗ kia cũng phải đến 1, 2 nghìn cây cò đấy. Ngưỡng mộ thật”

Tiếng bàn tán xôn xao nổi lên. Trần Lương không quan tâm. Hiện giờ hắn chỉ muốn biết liệu mình có đạt được giải nhất, giành lấy 1000 điểm cống hiến hay không.

“1749 cây cò” Giọng vị đệ tử đếm cò vang lên

Một loạt tiếng ồ vang lên

“Khéo tiểu tử này lại giành được 1000 điểm cống hiến mất”

“Ông trời thật bất công, thằng 2 hộp sữa, thằng không hộp nào”

Trần Lương ngồi xếp bằng tu luyện chờ đợi thời gian kết thúc.

Nhữ Yên đi cùng 10 nam tử khác đến bàn trả cò, nàng được 989 cây. Nhữ Yên nhìn Trần Lương cảm hận

“Tên này chắc cầm được 3 cây cò rồi nắp chờ hết thời gian nên mới ra sớm thế” một tên nhing hót với Nhữ Yên.

Ứng Sát cùng 4 đồng đội đi ra, hắn được 356 cây cò

Cần hết thời gian, Vũ Như Cương một thân hắc bào một mình ra khỏi khu rừng, lưng đeo 1 bao tải. Hắn thả bao tải cò lên bàn. Hắn rất tự tin vào thu hoạch của mình có thể giành vị trí nhất bảng.

“1650 cây cò” Vị đệ tử lên tiếng.

Mọi người tiến lên chúc mừng hắn

“Chúc mừng sư huynh nhất bảng giành được 1000 điểm cống hiến” một thanh niên chấp tay tiến tới chúc mừng, hắn cũng là đồng hương tại Lương Bảng Thành với Vũ Như Cương.

“Vũ Như Cương sư huynh chắc chắn là thiên tài nổi bật tại Thiên Khung Phái này”

“Chúc mừng, chúc mừng”

Vũ Như Cương nhìn lên Trần Lương nói to

“Tiểu tử, ngươi được mấy cây cò, có cần ta cho vài cái về chơi với mẹ không”

Những người xung quanh cười lớn.

“1749” Trần Lương hỏi hột nói

“49 cây cò, không tệ, không tệ” Có người mãi cười nghe không rõ, liền mĩa mai Trần Lương.

“Hắn được 1749 cây cò, hiện tại xếp thứ nhất, Vũ Như Cương xếp thứ hai” Ứng Sát nói to. Hắn đã sớm hỏi thăm số lượng cò của Trần Lương.

Thời gian đã hết, cũng không có biến số nào khác.

Vị trưởng lão công bố kết quả vòng 3:

“Kết quả chung cuộc, có 1259 người thông qua vòng 3, trở thành đệ tử chính thức của Thiên Khung Phái. Trần Lương xếp thứ hạng đầu, nhận 1000 điểm cống hiến, tổng cộng 11000 điểm cống hiến. Các người đến Thiên Môn Phòng để nhận lệnh bài và làm theo hướng dẫn.

Những người không qua đi theo các đệ tử dẫn xuống núi”

Nói xong, vị trưởng lão bay đi, không quên nhìn lại Trần Lương.

Trần Lương tiến tới hỏi một đệ tử:

“Sư huynh, không biết bên thi luyện đan sư đã kết thúc chưa?”

“Chúc mừng ngươi trở thành đệ tử Thiên Khung Phái với 11000 điểm cống hiến. Cuộc thi luyện đan sư đã kết thúc trước 1 ngày” Vị đệ tử kia trả lời

“Cảm ơn sư huynh, ta có việc đi trước, cáo từ” Trần Lương chấp tay rồi đi. Hắn lấy ra truyền tin thạch liên hệ với Tuyết Hoa

“Tuyết Hoa chào công tử, chắc hẳn công tử đã trở thành đệ tử Thiên Khung Phái” Tuyết Hoa nói trước

“Đúng vậy, ngươi thì sao?”

“Không phụ công tử bồi đắp, Tuyết Hoa cũng đã vượt qua thành công”

“Tốt lắm, ngươi đang ở đâu?”

Trần Lương đi nhận lệnh bài và khai báo thông tin tại Thiên Môn Phòng. Khi nhận lệnh bài mới, mỗi người phải nhò máu lên đó xác nhận danh tính. Lệnh bài chứa các thông tin cần thiết về Thiên Khung Phái.

Tiền lưu thông trong Thiên Khung Phái là điểm cống hiến được lưu trực tiếp trong lệnh bài. Điểm cống hiến có thể trao đổi trực tiếp giữa các đệ tử. Điểm cống hiến có thể kiếm được thông qua 3 con đường, lấy của đệ tử khác, nhận nhiệm vụ của Thiên Khung Phái, hoặc từ các cuộc thi do Thiên Khung Phái tổ chức.

Bên trong Thiên Khung Phái, làm gì cũng cần điểm cống hiến: thuê tháp tu luyện, mua đan dược, bảo khí, bảo dược, công pháp, võ kỹ ...

Hàng tháng đều có quán sự hoặc trưởng lão buổi giảng về võ đạo, đan đạo, trận đạo ... ai cũng có thể đến nghe không thu phí. Nhưng ngoài buổi đó ra, muốn hỏi gì đều cần mất điểm cống hiến. Số điểm tùy thuộc vào quán sự, trưởng lão đó yêu cầu.

Về nơi ở, các đệ tử tự chọn một căn trống hoặc tự dựng nhà trên vùng đất trống dành cho nhà ở. Thiên Khung Phái khuyến khích cạnh tranh, tăng cường thực lực, vì vậy có thể thách đấu chiếm nhà. Người được thách đấu không được phép từ chối

Tại Thiên Khung Phái, quản lý trực tiếp các đệ tử là các Quản Sự. Trên quản sự là trưởng lão, trên đó là đại trưởng lão rồi đến trưởng môn và thái thượng trưởng lão.

Trở thành đệ tử của Thiên Khung Phái sẽ được Thiên Khung Phái che chở, bảo vệ, cung cấp môi trường tu luyện. Nhưng phải nghe theo mệnh lệnh của Thiên Khung Phái.

Những người muốn tốt nghiệp, rời khỏi Thiên Khung Phái chỉ cần trả 1000 tinh thạch cấp 1 là được.

Trần Lương nhận lệnh bài rồi đi tới nơi ở của Tuyết Hoa. Nơi đây vốn có một căn nhà 3 gian không ai ở, đã được nài dọn dẹp sạch sẽ.

“Ta sẽ ở cùng để chỉ điểm ngươi tu luyện. Bây giờ chúng ta xuống Thiên Khung Thành mua đan lô cho ngươi”

Lúc trước khi thi, Trần Lương không mua đan lô vì thi tuyển vào Thiên Khung Phái đều phải sử dụng chung đan lô, được liệu do Thiên Khung Phái cấp để đảm bảo kiểm tra năng lực được công bằng

“Vâng thưa công tử” Tuyết Hoa ngập ngừng một lúc lại nói “ta có chuyện muốn bẩm báo công tử”

“Nói đi”

“Mỗi đệ tử luyện đan sư đều được cấp 1 vườn đất làm dược viên, vừa là để tự trồng linh dược cho bản thân sử dụng, vừa là để hiểu thêm về linh dược. Mỗi một năm sẽ đánh giá được viên giữa các luyện đan sư cùng khóa. Ai có dược viên tốt nhất được nhận 100 điểm cống hiến, ai có dược viên kém nhất bị phạt 100 điểm cống hiến. Ta thấy các đệ tử khác được cấp vườn đất có thể dùng được, còn vườn đất của ta khô cằn linh khí, không thể trồng được linh dược. Khoảng đất sau nhà chính là vườn đất ta được cấp” Tuyết Hoa ủy khuất nói

Lúc này Trần Lương mới ra sau nhà nhìn vườn đất, rộng tầm 30 trượng vuông, đất đai khô cằn linh khí, được bao quanh bởi hàng rào phép ngăn người ngoài xâm nhập.

Trần Lương còn đang suy nghĩ, bỗng có tiếng bước chân chạy đến

“Đại gia, đại gia, thật là tuổi trẻ tài cao nha” Người đang nói là một người có phần nhỏ con, mặt mũi sáng sủa.

“Ngươi là ai, ai là đại gia” Trần Lương quay qua hỏi

“Tại hạ là đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, cha mẹ đặt là Cẩm Mao Thử. Trần Lương đại gia vừa làm đệ tử đã có ngay 11000 điểm cống hiến, còn nhiều hơn tích góp của ta trong 6 năm, không phải đại gia thì là gì” Cẩm Mao Thử nói

“Ngươi đến đây có việc gì”

“Tại hạ đến để giới thiệu bản thân với đại gia. Cẩm Mao Thử ta chuyên hành nghề buôn bán tin tức tại Thiên Khung Phái này. Ta đã ở đây 6 năm, không có chuyện gì là ta không biết. Rất mong được hợp tác với tiểu đệ đại gia”

“Ngươi biết gì về ta rồi?”

“Trần Lương quê tại Trường Giang Quốc, 6 năm trước là trận pháp sư cấp 5, thám sát đội quân của Hỏa Diễm Quốc xâm lược Vân Di Quốc. Hiện tại bị Hỏa Diễm Quốc truy nã 1000 tinh thạch cấp 1, ngoài ra công chúa Như Yên của Hỏa Diễm Quốc cũng treo thưởng ai giết được ngươi sẽ cưới được nàng. Ngươi đã leo lên 100 trượng tại vòng thi thứ 2, nhận thưởng 1 vạn điểm cống hiến. Vòng thi thứ 3, ngươi bày trận pháp hạ gục 50 người lấy đi toàn bộ cò, giành giải nhất, 1000 điểm cống hiến” Cẩm Mao Thử nói say sưa, vừa nói vừa minh họa rất sống động.

“Làm sao ngươi biết những điều vừa rồi?”

“Đơn giản. Đầu tiên ta hỏi thăm tin tức về cuộc thi tuyển năm nay. Ngươi là nổi bật nhất nên ta đi theo những người thất bại xuống núi, ra giá 1 tinh thạch cấp 1 cho ai cung cấp thông tin vì sao ngươi có được nhiều cò như vậy. Sau đó ta đến Thiên Môn Phòng lấy thông tin thêm về ngươi, ở đây ta có sẵn mối quen nên dễ dàng lấy được”

“Tốt lắm, giờ cho ta biết tại sao Tuyết Hoa bị cấp cho mảnh đất cằn cỗi này”

“5 điểm cống hiến” Cẩm Mao Thử gờ 5 ngón tay

“Đồng ý, nói đi” Trần Lương gật đầu

“Sáng khoái, sáng khoái” Cẩm Mao Thử cười “Ngươi có quyền cấp vườn đất cho đệ tử mới là Hoàng Trí Bình, luyện đan sư cấp 6. Vườn đất này nhiều năm nay để không, không ai dùng đến. Vườn đất trống cũng còn nhiều. Chứng tỏ Tuyết Hoa cô nương đã đắc tội gì đó với Hoàng Trí Bình”

“Ta không đắc tội gì, ta còn không biết hắn là ai” Tuyết Hoa lắc đầu

“Năm nay thi tuyển luyện đan sư vào đây có 1 người là Hoàng Trí Cát, cháu Hoàng Trí Bình. Không biết Tuyết Hoa cô nương có thấy quen?”

“Có. Hoàng Trí Cát từng theo đuổi ta không được, còn bị công tử đánh cho một trận” Tuyết Hoa như chợt tỉnh ngộ

“Lí do đó. Ta thu tiền được chưa?” Cẩm Mao Thử cười nhìn Trần Lương.

Trần Lương đưa lệnh bài ra chạm vào lệnh bài của Cẩm Mao Thử, chuyển cho hắn 5 điểm cống hiến.

“Ngươi biết gì về vườn đất này? Tại sao chỉ có nó bị khô kiệt linh khí?” Trần Lương tiếp tục hỏi

“Điều này không phải bí mật gì, ta sẽ khuyến mãi thông tin này. Bên dưới vườn đất này có linh mạch, giúp vườn đất này có linh khí dồi dào hơn các nơi khác. 80 năm trước, vườn đất này được dùng để trồng 1 cây tiên dược. Nhưng vì lí do nào đó, cần phải cho cây tiên dược thành thực trước thời hạn nên Thiên Khung Phái đã dùng trận pháp hút toàn bộ linh khí của vùng đất và linh mạch bên dưới cung cấp cho tiên dược hấp thu.

Từ đó về sau, vườn đất và linh mạch bên dưới khô kiệt linh khí. Đất cần 100 năm để hồi phục, còn linh mạch cần 1000 năm để hồi phục. Biện pháp khôi phục đất thì không khó, nhưng vậy cũng chỉ giống như các vùng đất khác. Vì vậy Thiên Khung Phái cũng bỏ qua vùng đất này”

“Thông tin vừa rồi rất hữu ích, tặng ngươi 5 điểm cống hiến” Trần Lương chìa lệnh bài ra. “Ha ha ta biết mà, chỉ nhìn qua đã thấy ngươi là người hào phóng. Xin đa tạ. Có điều ta bảo khuyến mãi là khuyến mãi, không nhận tiền. Nếu được, ta muốn biết tu vi của ngươi” Cẩm Mao Thử nói

“Vạn Niên trung kỳ” Trần Lương đáp

“Ta còn một thắc mắc nhỏ, mong Trần đệ giải đáp, tại sao một thiên tài trận pháp như Trần huynh lại không thi vào học trận pháp của Thiên Khung Phái mà lại chọn võ đạo? Thậm chí đệ chỉ cần nói ra thì chắc chắn Thiên Khung Phái sẽ đặc cách chọn người làm đệ tử chân truyền cũng không phải không có khả năng. 9 tuổi, trận pháp sư cấp 5, thật sự là thiên tài của thiên tài” Cầm Mao Thử hỏi

“Cái này không thể trả lời” Trần Lương nói

“Được rồi, cáo từ Trần đệ, có việc gì cần xin đừng quên Cầm Mao Thử này”

Cầm Mao Thử vừa rời đi, Trần Lương lấy ra Thổ Bảo Trùng đồ toàn bộ vào vườn đất của Tuyệt Hoa. Có Thổ Bảo Trùng thì việc cải tạo đất quả đơn giản. Có điều số lượng Thổ Bảo Trùng thật quá ít, không biết 30 triệu vương quốc cần bao lâu để Thổ Bảo Trùng cải tạo xong.

Nhưng cũng không cần phải đợi Thổ Bảo Trùng cải tạo toàn bộ mới có thể dùng vườn đất. Tuyệt Hoa chỉ cần đợi Thổ Bảo Trùng cải tạo được phần đất nào thì gieo linh dược ở chỗ đó là được.

Chất thải của Thổ Bảo Trùng chính là bảo dược cho linh thảo. Chất lượng chất thải được quyết định bởi chất lượng đất. Tuy vùng đất này khô cằn nhưng chất lượng chất thải của Thổ Bảo Trùng cũng vẫn tốt hơn nhiều so với các vườn đất khác của đệ tử. Thêm nữa là mặc dù linh mạch mới khôi phục được rất ít nhưng vẫn là có linh khí thấm bổ cho vùng đất, chắc chắn sẽ gia tăng hiệu quả cho linh dược. “Được rồi, giải quyết xong vấn đề đất đai. Giờ chúng ta tiến đến Thiên Khung Thành mua đan lò, hạt giống và linh dược cho người”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Nguyên dùng cả sinh mạng này hầu hạ công tử

Trần Lương cùng Tuyệt Hoa trực tiếp đi tới cửa hàng của Đan Dược Hội.

“Xin chào khách quan, 2 người muốn mua vật phẩm gì?” Một lão nương tươi cười tiến đến. Lão nương này không phải đan sư hay dược sư mà là thương nhân. Trần Lương không nhìn thấu tinh thần lực của lão nương này, chỉ ít phải là cấp 6 a. Đan Dược Hội ngoài bộ phận chính là tập hợp các Luyện Đan Sư và Linh Dược Sư thì còn có bộ phận Thương Phòng, phụ trách thu mua buôn bán đan dược và linh dược.

Kinh doanh rất quan trọng và có nhiều vấn đề cần giải quyết, yêu cầu về chất lượng nhân sự cũng không thấp nên cần phải có 1 bộ phận riêng giải quyết. Các luyện đan sư và linh dược sư không thể có đủ khả năng quản lý mảng kinh doanh này.

“Cô nương này cần một đan lò” Trần Lương quan sát cửa hàng, tất cả đan lò được đặt cùng một chỗ phía tay trái. Số lượng đan lò lên đến cả trăm cái, với rất nhiều chủng loại.

Đa phần là đan lò phổ thông được làm hàng loạt giống nhau. Số khác cao cấp hơn thì có đặc điểm riêng của mình. Một số đan lò có tia lửa bập bùng trên thân ngoài, một số khác lại có ánh sáng lóe lên. Phía sâu bên trong, có 1 đan lò vẻ ngoài hoàn toàn bình thường, nhưng khí tức phát ra từ nó lại vô cùng khó lường.

Lão nương nhìn 2 người trẻ tuổi, có hơi ngạc nhiên khi không nhìn thấu tu vi nam tử nhỏ tuổi. Lão nói “Các người tham khảo dàn đan lò mới nhập này, 100 tinh thạch cấp 1 mỗi cái”

Đây đã là một cái giá không nhỏ. Đan Dược Hội không bán mấy loại đan lò chất lượng vừa hè.

“Ta muốn hàng tốt phù hợp với riêng nữ nhân này” Trần Lương nói

Lão nương nhìn qua Tuyệt Hoa rồi nhận xét “Tinh thần lực cấp 3, cơ thể có Quang thuộc tính Tam Tinh, rất tốt”

“Nữ nhân xinh đẹp này có sẵn thuộc tính Quang làm tăng hiệu quả cho đan dược trị thương, đồng thời hạn chế dược liệu tiêu tán. Thủy thuộc tính có tác dụng trung hòa dược liệu, tăng khả năng kết đan, đồng thời còn dịu hòa tính của các dược liệu có tính hỏa quá cao. Vì vậy đan lò phù hợp cho nàng sẽ cần hỗ trợ về hỏa lực”

“Người xem đan lò này thế nào” Lão nương chỉ vào 1 đan lò có họa điểm hình bàn tay trên vỏ ngoài nói “Dược dung hợp với tim của Hỏa Tí Hửu, yêu thú cấp 4, đan lò này có thể phát ra nhiệt độ ngang với nắm đấm của Hỏa Tí Hửu, giá 500 tinh thạch cấp 1”

“Đan lò cấp cao hơn đi” Trần Lương bình thản nói

Lão nương mỉm cười đi tiếp vào bên trong, cầm lấy 1 đan lò có hắc sắc hỏa điểm bên trong “Đan lò này có tài liệu chủ đạo là cánh hoa của Phi Chi Hoa, sống tại những nơi cực nóng nhưng không có mặt trời. Đan lò này tạo ra nhiệt độ cao gấp đôi đan lò trước. Giá là 1600 tinh thạch cấp 1”

Vừa nghe đến giá, Tuyệt Hoa đã toát mồ hôi “Công tử, đắt quá, tiểu nữ dùng đan lò thường cũng được rồi”

“Chưa đủ, ngoài khả năng hỏa điểm, đan lò còn cần chắc chắn, chịu được nổ đan của đan dược cấp 6” Trần Lương khoát tay ra hiệu Tuyệt Hoa im lặng.

Tuyệt Hoa từng kể cho hắn, luyện đan rất dễ xảy ra nổ đan. Tuyệt Hoa đã làm nổ đan rất nhiều lần, nhưng may mắn thuê đan lò tốt nên chỉ làm nổ 3 đan lò khi học tập tại Vân Di Thành. Hắn muốn Tuyệt Hoa có được sự tập trung vào luyện đan mà không phải lo lắng nổ đan lò, lo lắng tốn kém tiền bạc.

Lão nương chỉ mỉm cười, tiếp tục giới thiệu “Mọi quý khách xem thử đan lò này, được làm từ Địa Cang Thạch, kết hợp với Kim Diễm Địa Hóa. Đan lò có thể điều chế đan dược cấp 7, chịu được nổ dược liệu, nổ đan cấp 6 thượng đẳng. Giá 3000 tinh thạch cấp 1”

“Chốt mua” Trần Lương nhanh chóng ra quyết định

“Chúc mừng cô nương. Nàng thật là một nữ nhân điểm phúc khi có nam tử như này” Lão nương thâm ý nhìn Tuyệt Hoa.

Tuyệt Hoa chỉ đỏ mặt cúi xuống. Da mặt nàng còn quá mỏng để đối đáp với lão nương này.

“Lão nương, phiền bà dẫn nữ nhân này đi chọn dược liệu và hạt giống” Trần Lương phân phó Tuyệt Hoa nhận 3100 tinh thạch cấp 1 trả tiền đan lò và mua các vật phẩm Tuyệt Hoa cần. Ngoài ra hắn cũng ghi một vài hạt giống cần mua để hắn tự mình nghiên cứu.

Trần Lương ra ngoài cửa đứng ngắm trời xanh, cảm thán “Bước qua một bước đã là tay trắng, lại phải cong lưng mà kiếm tiền rồi a”

Không còn gì cần mua, cũng không còn tiền để mua bất kỳ cái gì, Trần Lương cùng Tuyết Hoa trở lại Thiên Khung Phái.

Trần Lương đưa cho Tuyết Hoa 5000 điểm công hiến, nói

“Sắp tới ta cần bề quan một thời gian, người cảm lấy 5000 điểm công hiến này để thuê tháp tu luyện Quang, Thủy thuộc tính. Thiên Khung Phái có các tháp tu luyện phù hợp cho từng thuộc tính, chia làm 3 phẩm chất Thiên, Địa, Nhân. Người chọn Nhân cấp đề tu luyện, cao hơn cơ thể người không chịu được”

Tuyết Hoa rưng rưng nước mắt. Nàng quý xuống bái lạy

“Công tử, người cứu nguy vương quốc của ta, cứu nguy cha mẹ, huynh đệ ta, ta nguyện làm người hầu báo đáp người. Nhưng ta còn chưa làm được gì cho người, chỉ thấy người cho ta thêm quá nhiều. Đời này Tuyết Hoa nợ cha mẹ ơn sinh thành, dưỡng dục, nợ công tử ơn tạo hóa nặng tựa Thái Sơn. Tuyết Hoa nguyện dùng cả sinh mạng này hầu hạ công tử”

“Được rồi, đứng lên đi, sau này người sẽ có cơ hội báo đáp” Trần Lương đỡ Tuyết Hoa dậy.

Hắn đưa Tuyết Hoa đến tháp tu luyện nhân cấp thuộc tính quang. Nơi đây là một trong những đỉnh núi cao nhất Thiên Khung Phái, có trận pháp hấp thu ánh sáng và linh khí xung quanh. Chất lượng quang thuộc tính nơi đây ngang với nơi tu luyện của Trần Lương ở Thiên Đăng Sơn Mạch. Giá thuê tháp tu luyện nhân cấp là 10 điểm công hiến một ngày.

Việc tiếp theo cần làm là để Ngạo Thiên trở lại nơi hoang dã. Trần Lương dành một ngày để di chuyển đến một khu rừng không thuộc sự kiểm soát của Thiên Khung Phái.

Thiên Khung Sơn vô cùng rộng lớn, được chia làm 2 nửa. Nửa thứ nhất thuộc về sự quản lý của nhân loại, bao gồm Thiên Khung Thành và Thiên Khung Phái. Nửa thứ hai thuộc về yêu thú, cũng là nơi lịch lãm rèn luyện cho đệ tử Thiên Khung Phái.

Trần Lương rời xa Ngạo Thiên để nó có được cuộc sống trưởng thành cần thiết của một yêu thú cấp cao.

Trần Lương trở về, làm 1 trận pháp bảo động quanh ngôi nhà rồi đóng cửa tiềm tu. Hắn có 2 việc cần làm

Một là hấp thu viên nội đan của yêu thú cấp 9, Lục Tỉ Hâu. Con yêu thú này vừa vặn phù hợp với yêu cầu về hình thái Tinh Linh mà hắn cần.

Hai là phá trận pháp bảo vệ của chiếc hộp hắn thu được từ trại của bọn sơn tặc. Đây là một trận pháp cấp 7 hạ đẳng nhất, phá giải không khó như trận pháp bảo vệ một tòa thành. Trần Lương mà bỏ trí trận pháp cấp 6 để bảo vệ nhà hắn thì còn khó phá hơn trận pháp cấp 7 này.

Nguyên bản, Trần Lương đã nghiên cứu luyện tập trận pháp cấp 6 này từ khi có được nó, lúc đấy còn chưa có tài liệu nên chỉ diễn luyện trong đầu và luyện tập điều khiển linh khí. Hiện giờ mọi thứ đã đầy đủ, hắn rất mong chờ xem bảo vật gì bên trong mà được bảo vệ bởi một trận pháp cấp 7.

Trần Lương dành thêm 10 ngày nghiên cứu trận pháp rồi bắt đầu lấy từng vật phẩm ra để bày trận. Mật trận chính là 6 bản tay của Lục Tỉ Hâu, bộ phận tích tụ hóa điểm mạnh nhất của yêu thú này.

Lục Tỉ Hâu quanh năm sống tại phụ cận hóa hồ, thường xuyên ngâm 2 tay trong hóa hồ nên có sức nóng không gì sánh được. Chúng có thần thông sử dụng 6 tay cùng lúc đâm vào nhau tạo thành 1 cột lửa phóng tới kẻ thù, cực kỳ nguy hiểm

Hàng ngày, Trần Lương đều đặn ngồi tu luyện rồi lại bày trận rồi lại tu luyện. Viên nội đan ngày càng thu nhỏ mà trận pháp cũng dần hình thành.

Tròn 1 tháng bề quan, Trần Lương đã luyện hóa xong nội đan từ 3 ngày trước, bước vào Vạn Niên hậu kỳ, hiện giờ là lúc hắn hoàn thành trận pháp cấp 6 thượng đẳng

Trước khi thi triển, Trần Lương bày 1 trận pháp cách âm với bên ngoài, tránh những náo động không cần thiết. Hắn kích hoạt trận pháp, một cột lửa từ mắt trận phóng vào hộp gỗ, kích hoạt trận pháp cấp 7.

Không có gì bất ngờ, trận pháp cấp 7 bị phá hỏng, Trần Lương thu lại trận pháp cấp 6. Trận pháp của hắn là loại trận pháp tiêu hao, chỉ có thể sử dụng 1 lần, nên không tồn tại tính thạch. Cùng 1 tác dụng, trận pháp dùng nhiều lần sẽ tốn nhiều nguyên liệu hơn để bố trí trận pháp. Mỗi lần sử dụng cũng cần đại lượng tinh thạch. Và quan trọng nhất là không thể mang theo bên người.

Trận pháp tiêu hao thì có thể mang theo bên người, như một biện pháp phòng mệnh lúc nguy cấp. Có điều sử dụng rất tốn kém tinh thạch và tốn thời gian bố trận. Ngoài ra lý do Trần Lương không muốn dùng là bởi khi có trận pháp hộ mệnh thì khả năng cảnh giác và sự nỗ lực sẽ giảm đi, tính ý lại sẽ cao hơn.

Cầm tới hộp gỗ, lúc này Trần Lương mới nhận ra bản thân hộp gỗ này cũng tính là một kiện bảo vật làm từ Trác Tinh Mộc, một loại cây sống 1000 năm dưới đất khi vừa nảy mầm. Trong 1000 năm này, nó chỉ phát triển bộ rễ và tích chứa năng lượng khổng lồ.

Bộ rễ của Trác Tinh Mộc khi ở gần 1000 năm tuổi rất được võ giả yêu thích vì dễ hấp thu tăng tu vi, chất lượng nguyên khí cũng rất cao, có thể dùng cho tất cả thuộc tính. Chỉ 1 trọng cũng tốn tới 800 tinh thạch cấp 1. Một bộ rễ có rất nhiều nhánh, tổng chiều dài phải lên tới 20 trọng, cũng là một khoản tài phú lớn a.

Sau 1000 năm, mầm non trỗi ra khỏi đất rồi phát triển cực nhanh. Toàn bộ năng lượng tích trữ trong rễ được tập trung vào sự phát triển của thân. Chỉ trong 1 năm, Trác Tinh Mộc đã cao lên tới 10 trọng. Thân cây rất cứng rắn, rất khó phá vỡ, thường được sử dụng để rèn bảo giáp. Lá của cây chứa linh khí dồi dào, là món ăn ưa thích của Dã Nhân Cổ, một loài yêu thú cấp 8 có đặc trưng là cổ rất dài, sống thành đàn. Có đàn Dã Nhân Cổ thù hận, rất khó để lấy được thân cây Trác Tinh Mộc.

Mở hộp gỗ ra, bên trong là 1 bông hoa 3 cánh bọc lấy 1 viên đan được.

“Bắt từ hoa, Nhất sinh đan!” Trần Lương thốt lên

Bông hoa màu tím. Trên mỗi cánh của bông hoa có các chấm đen lấm lấm trông như một mặt quỷ hung dữ. Loài hoa này nổi bật với sức sống cực kỳ mãnh liệt và tuổi thọ trường tồn. Dùng địa hỏa thiêu không cháy, kiếm đâm không thủng, băng phong vạn năm không chết. Mỗi bông hoa có thể sống đến 5 vạn năm. Rất khó có thể tìm được loài linh dược không phải tiền dược mà sống được quá 3 vạn năm.

Bắt từ hoa là bảo dược trị thương, có tác dụng khôi phục huyết mạch, thân thể, cải tạo gân cốt. Mang theo Bắt từ hoa giống như cất thêm một mạng trong túi.

Nhất sinh đan có 3 màu đen, đỏ, trắng và mùi vị rất đặc trưng. Nhất sinh đan là đan dược cấp 7, ăn vào sẽ khiến cơ thể bị phá hoại, đau đớn chết đi sống lại. Đan dược này có 3 phần. Phần thứ nhất là Ẩn Môn, tác dụng là loại bỏ toàn bộ da của cơ thể, bao gồm túi da ngoài cơ thể, lớp vỏ ngoài của lục phủ ngũ tạng, vỏ ngoài của gân cốt. Sau đó sẽ đến phần thứ 2 là Hồi Phục phát huy tác dụng. Toàn bộ lớp da bị loại bỏ sẽ được đan dược khôi phục lại với độ cứng rắn gấp 2, 3 lần. Còn phần thứ 3 là giúp nâng cao tu vi.

Có cái tên Nhất Sinh Đan bởi sự lột xác này vô cùng đau đớn và nguy hiểm, không khác gì cửu tử nhất sinh. Nếu cơ thể không có nền tảng thể chất vững chắc kèm ý chí nghị lực phi

thường thì sẽ chết trước khi cơ thể hồi phục.

Sau khi dùng Nhất Sinh Đan thì dùng Bát Từ Hoa sẽ loại bỏ được yếu tố cứu tử, có điều hiệu quả đan dược sẽ giảm xuống do hồi phục cơ thể khi chưa hoàn toàn loại bỏ toàn bộ da.

“Quá may mắn, Nhất sinh đan cực kỳ hữu dụng cho nhu cầu của ta hiện tại. Không hiểu sao lũ sơn tặc kia có được bảo vật này, chắc hẳn là nhặt được từ trên trời rơi xuống” Trần Lương phỏng đoán.

Buồn cười thay là sự phỏng đoán này lại chính là sự thật. Hộp bảo vật được người của Đan Dược Hội mang đến tặng cho một thiên tài của Lư Ly Phái, một trong thất phái mạnh nhất trên Cửu Giới, có điều giữa đường bị đánh cướp bởi Nhân Sinh Phái, cũng là một trong thất phái đỉnh tiêm ngang với Lư Ly Phái. Đan Dược Hội đành ném hộp gỗ đi thật xa tránh rơi vào tay giặc. Hộp gỗ rơi trúng đầu 1 tên trong nhóm sơn tặc chết bất đắc kỳ tử.

Không còn vướng bận điều gì, Trần Lương lập tức ngồi xuống điều chỉnh cơ thể ở trạng thái tốt nhất rồi sử dụng Nhất Sinh Đan.

Ban đầu là tầng da ngoài cơ thể dần tan rã, giống như một dạng tra tấn lột da người sống, mức độ đau đớn có thể nghĩ tới kinh khủng bậc nào. Trần Lương người rung bần bật, cắn răng chịu đựng. Cơ thể hắn lúc này đỏ lừ, nhìn rõ từng mạch máu. Quá trình này diễn ra trong 20 hơi thở.

Tiếp theo đến lục phủ ngũ tạng có lớp màng ngoài biến mất. Lực lượng đau đớn còn gấp nhiều lần so với lột da. Trần Lương đã không còn có thể ngồi yên, hắn quỳ xuống gào thét. Cơ thể hắn gồng lên chống chọi với cơn đau. Các mạch máu phồng lên trông cực kỳ dữ tợn. Lúc này nhìn Trần Lương trông như 1 con quỷ đỏ từ địa ngục chui lên. Quá trình này diễn ra trong 10 hơi thở.

Giai đoạn cuối cùng, xương cốt bị lột da. Thực sự đã đau đến tột cùng như muốn ngắt đi. Nhưng nếu ý chí không đủ, bất tỉnh lúc này sẽ là đóng đi cửa sinh duy nhất của Nhất Sinh Đan. Cơ thể buộc phải tỉnh táo để duy trì sự đối kháng với quá trình ăn mòn của đan dược.

5 hơi thở trôi qua, Trần Lương chỉ còn lại 1 tia tỉnh táo. Nhưng cuối cùng vẫn là hắn sống sót. Quá trình hồi phục cũng là đau đớn muôn phần, nhưng so với ăn mòn thì quả thực không đáng nói.

Từ đầu chí cuối, Trần Lương chưa từng nghĩ sẽ sử dụng đến Bát Từ Hoa. Nếu chỉ một chút đau đớn này còn không chịu được thì nói gì đến bước lên đỉnh cao ở kiếp này.

Quá trình hồi phục lại diễn ra rất lâu, đồng thời là tác dụng tăng tu vi của đan dược cũng phát huy tác dụng. Trần Lương khoan chân ngồi, mọi sự chú ý của hắn đều đưa vào kiểm tra thân thể.

Quá trình hồi phục diễn ra 1 ngày đêm. Trần Lương mở mắt kiểm tra lại toàn bộ thân thể. Hắn dẫm lên 1 bước tung quyền, sàn nhà vỡ nát còn cái bàn cách hắn 1 xích cũng tan tành.

“Thật tốt, đan dược tốt, thân thể tốt” Trần Lương vui mừng. Tu vi của hắn vẫn là Vạn Nhiên hậu kỳ, nhưng đó là do cơ thể chưa hấp thu hết đan dược. Quá trình hấp thu này sẽ kéo dài 1 tháng.

Thân thể hắn vốn dĩ đã cứng rắn như đá, hiện giờ càng thêm khủng bố. Trần Lương dự đoán thể lực, khí lực và lực phòng thủ của thân thể hắn hiện giờ tương đương với Vạn Nhiên đại viên mãn sử dụng nguyên khí.

Điều này nói ra thì không thể tin được. Võ giả tu vi càng cao thì cơ thể càng rắn chắc nhờ được linh khí tẩy rửa. Theo lẽ thường thì sức mạnh thân thể sẽ kém tu vi tầm 3 cấp, thậm chí võ giả yếu kém thì chênh lệch 4 cấp cũng không có gì ngạc nhiên. Thiên tài thì sẽ chênh lệch 1, 2 cấp. Còn sức mạnh cơ thể cao hơn tu vi một tiểu cảnh giới sẽ bị cả Cửu Giới chửi là yêu nghiệt a.

Nhưng cái yêu nghiệt này có được phải nhờ vào rất nhiều yếu tố, cơ duyên, thiên phú và nghị lực phi thường a, thậm chí là phải thấm đẫm máu mới có được.

Hắn mở cửa hít thở khí trời sau một tháng nhốt mình trong phòng. Lương thực dự trữ cũng không còn a.

Từ xa nhìn lại, một thân ảnh kiêu diễm đi đến.

“Vừa mở cửa đã thấy mỹ nhân, cuộc đời thật đẹp” Tâm trạng Trần Lương đang rất tốt.

Tuyết Hoa đi đến, nàng đã tu luyện hơn 1 tháng, hiện giờ nàng trở lại dễ gieo trồng hạt giống mưa từ Đan Dược Hội.

“Tham kiến công tử” Tuyết Hoa cúi chào

“Người tu hành có gặp vấn đề gì không?”

“Bầm công tử không có vấn đề gì. Tuyết Hoa xuống để gieo hạt giống linh dược theo lời công tử dặn dò”

Tuyết Hoa cùng Trần Lương ra xem vườn đất. Hiện không thể gọi là được viên dược, vì chưa có linh dược nào trên đó.

Vừa nhìn vườn đất, Tuyết Hoa mắt miệng mở to ngạc nhiên, trước mặt nàng, đa phần vẫn là đất đai khô cằn, nhưng có một phần năm vườn đất đã trở lên cực kỳ màu mỡ, linh khí mười phần so với tình trạng khô cằn lúc trước.

“Năng suất của Thổ Bảo Trùng thật đáng ngạc nhiên” Trần Lương cười sung sướng.

Thực ra Thổ Bảo Trùng sẽ không đạt được hiệu quả này nếu không có linh mạch phía dưới. Tuy linh khí từ linh mạch cực kỳ mỏng manh, nhưng Thổ Bảo Trùng vẫn nhận ra và khát khao muốn làm vùng đất này sống lại để nhận được sự tưới tắm từ linh mạch. Vùng đất chết khô cằn thực sự là không thể hấp thu được gì từ linh mạch.

Trần Lương cùng Tuyết Hoa ra vườn gieo hạt và linh dược non. Vừa ra khỏi vườn thì một đoàn người đi tới. Người đi ở giữa tướng tá cao lớn, một thân oanh liệt, khí thế mười phần. Tiến đến đối diện với Trần Lương, người đó chỉ tay về phía Trần Lương nói lớn:

“Trần Lương, ta thách đấu võ đài với ngươi, ngươi có dám chấp nhận?”

“Người là ai, sao ta phải nhận lời?” Trần Lương hỏi

“Ta là Ngũ Hồ, ta không phục ngươi giành được quán quân kỳ thi tuyển vào Thiên Khung Phái, vì vậy ta đặt cược 100 điểm cống hiến để chiến đấu với ngươi. Người thắng sẽ nhận được 100 điểm cống hiến” Ngũ Hồ hùng hồn nói

Thách đấu là phương pháp rất phổ biến để kiểm điểm cống hiến. Thiên Khung Phái rất ủng hộ phương án này để gia tăng thực lực đệ tử, vì vậy đã đề ra luật lệ nếu người cùng cảnh giới lớn thách đấu thì bắt buộc phải nhận lời. Nếu không thỏa thuận được tiền cược thì người thua sẽ phải trả người thắng 50 điểm cống hiến.

Để đề phòng một người bị ức hiếp không gượng dậy được thì có một luật lệ khác, là người bị thua sẽ được quyền từ chối thách đấu trong 1 tháng. Nhiều người dựa vào luật này để tránh hoàn toàn bị mất điểm đó là nhờ đồng bạn thách đấu mình, sau đó truyền qua truyền lại điểm công hiến.

Vì thế lại có thêm 1 luật là hai người chỉ được thách đấu nhau 1 năm 1 lần. Còn nếu ai nhờ đủ 12 người thì vẫn thoát được. Có điều người đó sẽ chịu sự sỉ nhục của cả Thiên Khung Phái.

“100 ít quá, ta từ chối” Trần Lương lắc đầu

“Người cảnh giới gì?” Ngũ Hồ hỏi

“Vạn Nhiên”

“Ta cũng là Vạn Nhiên, theo luật người không có quyền từ chối lời thách đấu của ta”

“Ta biết cùng cảnh giới không được phép từ chối thách đấu, nhưng cũng có luật là các đệ tử mới vào thi sau 6 tháng mới bắt buộc tiếp nhận thách đấu”

Ngũ Hồ im bặt, đúng là có luật này, nhưng hắn không ngờ Trần Lương lại nhất quyết từ chối đến thế. Điều đó càng làm hắn tự tin rằng kẻ trước mặt này thắng thi tuyển chỉ là nhờ trận pháp.

Thông tin Trần Lương giành giải nhất cuộc thi tuyển vào Thiên Khung Phái năm nay đã lan ra khắp Thiên Khung Phái đồng thời kèm theo là giải thưởng từ Hòa Diễm Quốc và Nhữ Yên. Thông tin Nhữ Yên là quốc sắc thiên hương đã được nhiều người xác nhận càng khiến cho cái đầu của Trần Lương thêm đáng giá. Ít nhất là nhục mạ hắn để có được cảm tình của người đẹp cũng là rất tốt a, vì vậy mới có thách đấu ngày hôm nay.

“Vậy ngươi muốn bao nhiêu điểm mới đồng ý” Ngũ Hồ hỏi

“1 vạn” Trần Lương hỏi hột nói

Hàng loạt tiếng xôn xao vang lên phía sau Ngũ Hồ, tất cả đều là khinh thường Trần Lương hèn nhát không dám nhận lời thách đấu nên đưa ra số điểm quá lớn.

“Được rồi, được rồi, ta có 1 vạn điểm công hiến, các ngươi đều biết. Còn các ngươi không trả nổi thì về đi, đừng gây ồn ở đây” Trần Lương phẩy phẩy tay đuổi người

“Ngươi chắc chắn nhận lời thách đấu nếu bọn ta có đủ 1 vạn điểm công hiến?” Một người lên tiếng

“Chắc chắn, mọi người làm chứng” Trần Lương mỉm cười nói, trong mắt hắn hiện lên 1 tia gian ngoan không người biết.

“Được, ta đề nghị chúng ta góp điểm công hiến cho Ngũ Hồ thách đấu với Trần Lương, khi giành chiến thắng người nào góp bao nhiêu được nhận bấy nhiêu” Người kia quay lại nói với đám đông phía sau.

“Ta góp 1000”

“Ta 500”

“Ta góp toàn bộ số điểm ta có, 1670”

Hàng loạt âm thanh vang lên, chỉ chớp lát đã đủ 1 vạn điểm công hiến. Trần Lương ngơ ngác nhìn đám đông phía trước, thầm nghĩ:

“Hôm nay có phải ngày đại may mắn của ta không?”

Thực sự hắn đang rất muốn phá lên cười.

Nhưng trong mắt của mọi người thì là Trần Lương đang lo lắng đến bản thân cả người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ngày đại cát

Trần Lương lấy 4010 điểm công hiến từ Tuyệt Hoa, nàng mới dùng 320 điểm cho tu luyện.

Cả đám người kéo nhau đến võ đài thách đấu, ở đây có sẵn Quan Phán Xử làm chứng và phân xử theo luật. Thủ tục trước khi lên võ đài là đặt vật cược cho Quan Phán Xử cầm, tránh bị thua rồi chảy ý không trả. Tiếp theo là kiểm tra cảnh giới. Trần Lương truyền nguyên khí vào Thị Thấu Cầu, hiển thị ra kết quả Vạn Nhiên cảnh giới. Thị Thấu Cầu chỉ có thể xác định đại cảnh giới, còn tiểu cảnh giới sơ, trung, hậu, đại viên mãn thì không biết.

Ngũ Hồ hùng hổ tiến vào võ đài, thập phần khí khái, hào quang vạn trượng. Hắn là một trong những người bị Trần Lương dùng trận pháp cướp cờ trong vòng thi thứ 3. Vất vả lắm hắn mới hồi phục để cướp lại 3 cây cờ từ thí sinh khác. Hắn cũng như nhiều người khác tự cho rằng Trần Lương đúng là Trần Lương rất có thiên phú trong trận pháp, vì thế võ đạo tự nhiên là thật lui không bằng ai. Vì vậy hắn rất tự tin vào cuộc so tài này.

Bên dưới võ đài, Nhữ Yên đứng quan sát như một đóa hoa lạnh lùng.

“Thách đấu đồng môn, điểm đến là dừng, nghiêm cấm sát hại” Quan Phán Xử nói to.

Trận đất bắt đầu, Trần Lương vận chuyển nguyên khí bao bọc toàn thân cùng Bá Vương Thương, tư thế chiến đấu nghiêm túc như lâm đại địch. Ngũ Hồ cười gằn, hắn vận chuyển nguyên khí tập trung vào thanh đao của mình rồi xông lên, muốn tốc chiến tốc thắng giành vinh quang trước mỹ nhân.

Có điều cuộc chiến không như ý muốn của Ngũ Hồ. 2 đối thủ tấn công, phòng thủ rất gay gắt. Thương pháp của Trần Lương chỉ sử dụng 3 thức cơ bản, đâm, chém, chặt nhưng cũng

khiến Ngũ Hồ rất khó phân công, rất khó tung hết sức lực. Hấn cảm thấy rất bức mình bị 1 tên trận pháp sư cầm chân trong đấu võ.

Trong một lúc sơ sảy, thương của Trần Lương đã giờ vào yết hầu Ngũ Hồ. Một khắc thời gian này, không gian như đóng băng, không một tiếng động. Quan Phán Xử hô to

“Kết thúc trận đấu, Trần Lương thắng cuộc”

Phía dưới bắt đầu rộ lên hàng loạt âm thanh

“Tên Ngũ Hồ ngu đần làm gì trên võ đài vậy”

“Chúng ta bị Ngũ Hồ lừa rồi. Hấn với Trần Lương hợp tác lấy điểm cống hiến của chúng ta”

“Đã đảo, trả lại điểm cống hiến”

Ngũ Hồ quả thực khóc không ra tiếng. Hấn cũng không hiểu sao mình lại thua. Đối thủ cũng không dùng võ kỹ cao cấp gì, nguyên khí thể hiện ra cũng không hơn hấn.

Ngũ Hồ đi xuống võ đài, mặt cúi gằm. Hấn đang cảm nhận được vô số ánh mắt, vô số sát khí hướng tới hấn.

“Thực ra tiểu cảnh giới của ta là Vạn Nhiên hậu kỳ, cao hơn ngươi nên mới thắng. Ngươi cũng không cần tự trách thực lực bản thân, chỉ trách ngươi không nắm rõ tu vi của ta mà dám thách đấu thôi” Trần Lương giọng an ủi Ngũ Hồ.

“Được rồi, cuộc vui kết thúc. Tuyệt Hoa hôm nay xuống Thiên Khung Thành tìm quán ăn ngon nhất ăn mừng” Trần Lương cười nói đi xuống võ đài

“Đợi đã, ta thách đấu ngươi 1000 điểm cống hiến” Một âm thanh vang lên

“Ngươi tu vi gì” Trần Lương quay ra hỏi

“Vạn Nhiên cảnh giới hậu kỳ. Sao ngươi không dám thi đấu với người ngang cấp tiểu cảnh giới với ngươi phải không?” Tên kia khích tướng.

“Không phải ta không dám, nhưng 1000 quá ít. Ta thách đấu 2 vạn điểm cống hiến”

“2 vạn! ta kiếm đâu ra 2 vạn?”

“Bỏ đại gia không đấu với kẻ ăn mày như ngươi. Kiếm đủ 2 vạn rồi đấu” Trần Lương nói xong quay người rời đi

“Ta nguyện ủng hộ 200 tinh thạch cấp 1 vào tiền đặt cược của Phi Tiên công tử” Nhữ Yên bỗng cất tiếng nói. Theo quy ước bắt thành văn thi 1 tinh thạch cấp 1 sẽ tương đương với 5 điểm cống hiến.

Phi Tiên vốn là một thiên tài kiếm đạo tại Hòa Diễm Quốc, đã gia nhập Thiên Khung Phái 3 năm trước. Nhữ Yên và Phi Tiên đã từng nhiều lần giao chiêu, học hỏi lẫn nhau kiếm pháp. 2 người giao tình coi như không tệ.

“Ta ủng hộ 5000 điểm cống hiến” Một giọng nói khác vang lên, bắt nguồn từ một nam tử tuổi trẻ. Hấn đã gia nhập Thiên Khung Phái 6 năm trước, võ đạo không tính là đỉnh cao, nhưng cũng không kém, được rất nhiều thiếu nữ ái mộ nhờ vẻ hào hoa lãng tử.

Hấn là một trong những người theo đuổi Nhữ Yên nhiệt tình nhất. Hiện giờ lấy ra tất cả tích trữ của hấn để làm vui lòng người đẹp. Quan trọng hơn, hấn tin tưởng Phi Tiên có thể chiến thắng trận pháp sư kia. Hấn là Vạn Nhiên đại viên mãn từng giao đấu với Phi Tiên cách đây không lâu, cuối cùng 2 bên hòa chiến. Vừa có được thêm 5000 điểm cống hiến, vừa có được lòng người đẹp, tội gì không làm.

Có 2 người mở đường, hàng loạt tiếng nói lại vang lên. Từng người một bước lên đặt đồ vật cá cược của mình lên đó.

Trần Lương đặt lại lệnh bài vào chỗ của Quan Phán Xử rồi lên đài. Phi Tiên bước đến kiểm tra tu vi rồi cũng bước lên.

“Tiểu tử, đặt cược quá lớn, nếu ta có lỡ tay tiễn ngươi xuống hoàng tuyền cũng chớ trách ta. Nếu ngươi nhận thua bây giờ còn kịp” Phi Tiên nói. Ban đầu hấn muốn nhục mạ đồng thời phê bô tứ chi của Trần Lương. Nhưng hiện giờ tiền đặt cược quá lớn, cũng khiến Trần Lương thương gân động cốt, thể là đủ nhục mạ, đủ tổn thương đối thủ rồi. Phi Tiên đề phòng lật thuyền trong mương nên đưa ra lời đe dọa.

“Nói nhiều, đã lên thi đấu đi” Trần Lương lại mang thương lên triển khai. Nguyên khí vẫn là điều động bao phủ toàn thân và Bá Vương Thương. Có điều đối thủ lần này quả thực không kém, khiến Trần Lương phải triển khai võ kỹ tấn công.

Phi tiên đến giờ đã hiểu nỗi khổ của Ngũ Hồ. Tên Trần Lương này võ đạo thật không tầm thường khiến hấn cũng phải dốc toàn lực ứng phó.

“Khi này hấn đấu với Ngũ Hồ chắc chắn là giả yếu. Tên cáo già” Phi Tiên thầm mắng.

“Nhất thức Vệ Nguyệt” Phi Tiên hét lớn, hai tay giờ kiếm lên cao chém thẳng xuống 1 đường. Không khí như bị dạt sang 2 bên. Kiếm khí mạnh mẽ chém xuống Trần Lương.

Trần Lương giờ thương lên đỡ, vát và lùi lại 3 bước.

“Nhị thức Hàng Thiên Bông” Phi Tiên lộn 1 vòng chém xuống, 2 luồng kiếm khí lao về phía Trần Lương, mỗi luồng đều có sức công phá gấp đôi Vệ Nguyệt.

“Thương Phá Sơn” Trần Lương cũng hét lên chém xuống 1 thương. Một luồng nguyên khí hắc sắc từ thương lao ra. Trên đường đi của nó, linh khí chuyển động hỗn loạn. Hắc sắc khí va chạm vào 2 luồng kiếm khí nhưng không có vụ nổ nào xảy ra, hắc sắc khí hấp thu mạnh mẽ một phần kiếm khí đồng thời phá tan khí còn dư và lao về phía Phi Tiên đang ở trên không trung.

Phi Tiên vội vận chuyển nguyên khí đón đỡ. Đờ đòn thành công, Phi Tiên không bị thương, có điều hấn đã bị đánh bay ra khỏi võ đài

Trần Lương dựng thương đứng vững. Hấn thở hồng hộc như khí lực đã cạn sạch.

“May quá, trời thương người tốt” Trần Lương cười nói nhẹ

“Trần Lương giành chiến thắng” Quan Phán Xử hô to. Hấn cũng đã có phần thở mạnh rồi. Mấy năm tích cốp của hấn cũng không bằng Trần Lương kiếm com một ngày a.

Trần Lương chậm chậm đi xuống võ đài, Tuyết Hoa chạy lại đỡ hắn. Trần Lương tiếp nhận 200 tinh thạch cấp 1 cùng 19000 điểm công hiến của đợt thách đấu thứ 2 dưới ánh mắt đầy sát khí của những người xung quanh. Tổng cộng trong lệnh bài của hắn lúc này có gần 4 vạn điểm công hiến.

Nghĩ đến số điểm công hiến, Trần Lương không nhịn được mà cười lớn. Hắn cười đến độ đứng không vững, phải ngồi xuống cười.

Phi Tiên lúc này đã không còn mặt mũi ở lại, hắn phải trốn đi giống như Ngũ Hồ. Hắn đang bị mọi người nhìn bằng ánh mắt giống như lúc này hắn nhìn Ngũ Hồ.

Nhữ Yên cũng sa sầm mặt mày. 200 tinh thạch cấp 1 gần như là toàn bộ số tinh thạch nàng có, được phụ thân cho để phòng thân.

Nhìn thấy Trần Lương cười mãi không thôi, một thanh niên mặt mày tối sầm nói

“Tiểu tử chó đực ý. Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Ta sẽ chống mắt xem mạng ngươi giữ được bao lâu”

“Vây ngươi nên để hoài bích lớn một chút đi, như này còn nhỏ lắm” Trần Lương giờ lệnh bài lên cười mỉa mai.

“Tiểu tử, có muốn đấu với ta một trận?” Một người trẻ tuổi lên tiếng. Người này khí độ phi phàm, sau lưng mang một trường thương khắc hình thanh long bay lượn cửu thiên trên cán thương.

Hắn vừa nói ra, mọi người quay lại nhìn, rất nhiều người nhận ra hắn. Bởi đây chính là Quan Vân Long, quán quân vô địch giải Sơ Niên 3 tháng trước

ở Thiên Khung Phái, hàng năm đều có các cuộc thi đấu võ khen thưởng người tài theo các lứa tuổi, Sơ Niên dành cho các đệ tử có tuổi từ 25 trở xuống, Trung Niên là 26 đến 35 tuổi, Cao Niên là trên 35 - 50 tuổi. Quan Vân Long năm nay 22 tuổi, Vạn Nhiên đại viên mãn, bình khí là Thanh Long Thương.

“Ta không quan tâm đến xung đột giữa ngươi và Hóa Diễm Quốc. Ta chỉ muốn thách đấu với 1 võ giả dùng thương như ngươi” Quan Vân Long lên tiếng.

“Còn ta thì không làm gì không có lợi. Ngươi có 4 vạn điểm công hiến thì ta đấu với ngươi” Trần Lương nói. Tuổi của hắn rồi còn gan đo làm gì với lũ vãn bối này.

Quan Vân Long trầm ngâm 1 lúc liền chấp tay nói lớn:

“Các vị huynh đệ, Quan Vân Long ta là vô địch giải Sơ Niên nửa năm trước. Tại hạ xin đảm bảo dốc toàn bộ thực lực giúp mọi người gỡ lại vốn. Ta tự tin vô địch cùng cảnh giới, rất mong các vị huynh đệ đồng lòng góp sức cùng ta”

“Được lắm, ta tin tưởng Quan đệ” một vị sư huynh có tu vi Tiên Linh cảnh lên tiếng “Ta góp 4000 điểm công hiến”

“Ta cũng tin tưởng Quan đệ, ta góp 5000 điểm công hiến”

“Ta 4000 điểm công hiến”

Lúc này những người ủng hộ Nhữ Yên không còn lên tiếng nữa, bọn hắn đã thua sạch túi tiền. Giờ vụ thách đấu đã được nâng tầm cao hơn, các đệ tử khóa trước cũng hào hứng tham gia, thậm chí còn có 1 đệ tử lâu năm, tu vi Cự Linh cảnh cũng góp 1 vạn điểm công hiến tham gia náo nhiệt.

“Đa tạ các sư huynh ưu ái, đệ xin được dốc toàn bộ vốn liếng cho vụ thách đấu này” Quan Vân Long chấp tay cảm tạ rồi nhảy lên võ đài

“Hiện giờ ngươi còn muốn từ chối không?” Quan Vân Long hướng Trần Lương hỏi

“Tiền đưa tới tay, ta tất nhiên vui mừng nhận lời” Trần Lương mỉm cười nói. Trận chiến này chắc sẽ không dễ dàng chiến thắng, nhưng hắn rất tự tin vào bản thân.

“Ta cho ngươi nửa canh giờ hồi phục” Quan Vân Long nói. Hắn trước giờ đều sống ngay thẳng, không tham gia tranh đấu mờ ám.

“Hay lắm, quả không hổ danh Quan sư đệ nổi tiếng một thân hào nhiên chính khí” Một sư huynh giờ ngón cái về phía võ đài

“Không cần, đánh luôn ta còn đi ăn cơm” Trần Lương hơi hốt nói. 2 trận vừa này hắn chỉ giả vờ để lấy tiền thiên hạ, nào có ra sức gì mà mệt.

“Trận thách đấu giữa Quan Vân Long và Trần Lương, bắt đầu” Quan Phán Xử hô to, hắn cũng rất mong đợi màn so tài này.

Trần Lương súc thương thủ thế, trận này hắn không dám khinh suất. Đối thủ lần này không tồi a.

“Đỡ của ta một thương” Quan Vân Long tiến lên trước, hắn vung thật mạnh thương chém xuống. Đây là một võ kỹ Phàm cấp thượng đẳng, tên là Tam Chi Long, như ản như hiện có 3 long thủ mở rộng miệng xuống đón con mồi.

Trần Lương sử dụng Thương Tam Phong quét thương từ dưới đất lên đón đỡ, nguyên khí cực kỳ nồng hậu. Lúc này hắn không còn tòa ra nguyên khí yếu ớt bao bọc toàn thân nữa, mà là vận chuyển nguyên khí di chuyển cực nhanh tới những bộ phận cần thiết. Nguyên khí bao ngoài lưỡi của Bá Vương Thương nồng đậm như hóa thành thực chất.

Trần Lương liên tục thi triển Thương Phá Sơn, Thương Vô Thủy, Thương Tam Phong kết hợp với bộ pháp Lưu Thủy Hành Vân, võ kỹ thân pháp phạm cấp thượng đẳng, tấn công về phía Quan Vân Long. Tốc độ tấn công của hắn lúc này nhanh vô cùng, quả thực khác một trời một vực so với 2 trận trước. Khí thế lúc này cũng như thoát thai hoàn cốt, có thể khiến cho đối thủ ý chí yếu tinh thần sụp đổ. Từng luồng nguyên khí sắc bén bay về phía đối thủ. Mỗi đòn tấn công đều cực kỳ chuẩn xác, đúng lực. Cơ thể vận động không hề có nửa động tác thừa.

Nếu không phải mọi người đều đang nhìn chăm chăm vào Trần Lương từ trận đầu đến giờ, khẳng định sẽ cho rằng có người giả mạo Trần Lương lên sân thi đấu.

Lúc này mọi người phía dưới mới lạng như tờ. Ai đó mới thốt lên 1 câu nói là suy nghĩ chung của mọi người

“Tất cả chúng ta bị lừa rồi, tên này giả heo ăn thịt hổ”

“Yêu nghiệt, tên này quá yêu nghiệt, trận pháp sư thiên tài, vô đạo thiên tài, ai có thể tranh phong” Một người khác cảm thán nói ra.

Ánh mắt của tất cả đều tập trung vào trận chiến giữa 2 cao thủ trên võ đài. Ngay cả các đệ tử khóa trước cũng nghiêm túc đứng quan sát.

Thực ra Trần Lương chưa vận dụng toàn lực. Hắn thật hiếm mới có thể giao chiến với 1 cao thủ thượng pháp, nên tận dụng để rèn luyện thêm thực chiến thượng pháp của mình.

“Thật mở rộng tầm mắt, võ kỹ thượng pháp, bộ pháp của 2 người đều là phạm nhân thượng đẳng. Nguyên khí vận chuyển chính xác, không có điểm lãng phí. Tấn công, phòng thủ đều

kín kẽ. Khả năng phán đoán, kỹ năng ứng phó đều hơn ta” Một Tiên Linh vỗ già bình luận.

“Không hổ danh là Đệ nhất bảng Sơ Niên, thật tốt một đối thủ” Trần Lương nghĩ thầm

Kiếp này, lần đầu tiên Trần Lương gặp được đối thủ dùng thương đẳng cấp gần ngang với mình, vì vậy hắn rất vui mừng dùng Quan Vân Long làm đá mài đao. Các loại võ kỹ được sử ra luân phiên, luân phiên tựa như nước chảy mây trôi

“Thông khoái, thông khoái, tiếp ta một chiêu Thông Bội Phá” Quan Vân Long hét lớn

Nghe tên võ kỹ, các đệ tử càng chăm chú hơn. Đây là tuyệt chiêu thành danh của Quan Vân Long. Chưa từng có người cùng cảnh giới đỡ được chiêu này của hắn.

Quan Vân Long 2 chân thủ vững, 2 tay cầm chặt cán thương, gân xanh nổi lên, thương rung bần bật. Hắn dồn toàn bộ khí lực vào một thức Thông Bội Phá này.

Sức lực xong, Quan Vân Long chân sau bước lên 1 bước, tay trái thả ra, tay phải cầm thương đâm mạnh. Nguyên khí cực tốc vận chuyển từ từ phổi tinh linh lên đến cánh tay rồi truyền dọc theo trường thương. Điểm đặc biệt của võ kỹ này là khi đối thủ đỡ lấy mũi thương cũng là lúc nguyên khí lao ra khỏi thương, xuyên qua vật cản tấn công đối thủ. Một võ kỹ rất khó đối phó.

Trong lúc đó, Trần Lương cũng tương tự đứng dáng y như Quan Vân Long. Hắn biết lần này sẽ là tuyệt kỹ mạnh nhất của đối phương nên cũng chuẩn bị một kích Thương Vô Thủy đáp lại.

Hai thương sử ra, mũi thương như hai viên lưu tinh va chạm vào nhau tạo ra một tiếng động vang trời kèm sóng xung kích đẩy 2 người ra xa. Thương trong tay Quan Vân Long vắng ra khỏi khán đài. Thương của Trần Lương vẫn dính chặt vào 2 tay hắn.

“Ta thua tâm phục khẩu phục. Hẹn tái chiến lại với ngươi tại Tiên Linh cảnh giới” Quan Vân Long nhặt thương rồi đi. Hắn nắm được thì thả được. Con đường võ đạo trải dài thi đấu, chém giết, có ai là toàn thắng không thua. Ngã ở đâu, đứng dậy ở đấy tiếp tục bước đi, đó mới là đạo tâm căn cốt của võ giả đỉnh cao.

“Tốt một đối thủ” Trần Lương rất hài lòng cho trận chiến này.

Trần Lương đi thu thập tiền đặt cược. Lúc này đã không còn ai nói gì, càng không có người dám đứng ra khiêu chiến Trần Lương. Hóa tam ba bận, Trần Lương đã lừa bọn họ 3 lần, vết sạch túi tiền của đa số người ở đây, ai còn có thể nói được gì.

Trần Lương kiểm kê lại chiến lợi phẩm, tổng cộng thu được gần 7 vạn điểm công hiến cùng 200 tinh thạch cấp 1.

“Thật là một ngày đại cát đại lợi” Trần Lương đã không thể che giấu được niềm vui của hắn lúc này. Nếu mặt hắn có thể tỏa sáng thì sẽ làm mù mắt hết mọi người ở đây.

Sau 1 ngày, danh tiếng thiên tài trận pháp, thiên tài võ đạo của Trần Lương đã lan khắp Thiên Khung Phái.

Trần Lương trả lại cho Tuyết Hoa 4000 điểm công hiến rồi cùng đi thưởng thức bữa trưa tại Hồng túy lâu, có đặc sản là thịt yêu thú cấp 3, rất thơm ngon.

Sau bữa ăn vui vẻ, Tuyết Hoa trở lại tháp tu luyện còn Trần Lương đi tới Bảo Phòng để xem với 7 vạn điểm công hiến thì có thể đổi được bảo vật gì không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 18: Phạm ta, chết!

Bảo Phòng luôn là một trong những nơi ồn ào, tập nập nhất Thiên Khung Phái.

Vật phẩm trong Bảo Phòng được sắp xếp theo số điểm công hiến cần thiết để đổi vật phẩm. Trần Lương trực tiếp bỏ qua các vật phẩm dưới 6 vạn điểm. Khu vực hắn đang đứng rất thưa thớt người, chỉ có vài ba người đang nhìn chằm chằm thông tin các vật phẩm, tu vi bọn họ đều là Cự Linh cảnh.

Một nam tử để tóc dài buộc sau gáy vừa rời mắt khỏi một chiếc áo giáp, thấy Trần Lương liền nói

“Ngươi là tân đệ tử đi thăm quan thì ra ngoài đi, tránh làm phiền bọn ta”

Trần Lương không để ý tên kia, tiếp tục nhìn vào các vật phẩm. Người trung niên ban đầu ngạc nhiên lại có kẻ dám phớt lờ mình, sau là chuyển sang tức giận. Hắn búng tay bắn nguyên khí về phía Trần Lương, muốn dạy dỗ tên đệ tử không biết trời cao đất rộng này.

Trần Lương nắm tay đầm tan tia nguyên khí kia.

“Nhục thân thật cường hoành, lại có thể tay không chịu đòn” Nam tử tóc dài hô lên 1 tiếng, khiến 3 người nữa đang xem vật phẩm cũng quay đầu lại nhìn. Vừa rồi tuy không trực tiếp nhìn nhưng mọi diễn biến đều không qua được cảm nhận của họ

“Tiểu đệ, có cần tỳ hướng dẫn gì không?” Một nữ tử trông khá trẻ ôn hòa nói với Trần Lương.

Bước vào Cự Linh cảnh, tuổi thọ võ giả tăng lên đến 400 tuổi, cơ thể cũng trẻ hóa lại. Nên dù chỉ nhìn bề ngoài như vậy nhưng nữ tử kia thực tế là 72 tuổi.

“Đa tạ, ta tự lo được” Trần Lương ngắn gọn đáp. So về kiến thức, bọn tiểu bối này tuổi gì so với hắn.

Thấy tiểu tử lạnh nhạt, mọi người cũng không quan tâm nữa, lại tập trung về bảo vật mình cần. Trần Lương nhìn một lượt các vật phẩm, có 2 đồ vật khiến hắn phân vân lựa chọn.

Vật thứ nhất là một cây thảo dược Tam Địa Tảo Trần. Cây thảo dược này có 2 lần chết đi sống lại. Mỗi một lần chết là một lần lột xác. Ban đầu là một hạt giống này nằm, phát triển thành cây sống đến 1000 năm sẽ nở 1 bông hoa rồi héo rũ ra chết.

Sau đó hoa rụng xuống, tự sinh rễ, sinh thân thấp thụ linh khí thiên địa mà lớn lên. Thân cây lúc này màu xanh nhạt, lóng bóng hơn so với trước. 1500 năm tiếp theo, cây mọc ra bông hoa thứ 2 từ phần đầu của bông hoa thứ 1 rồi lại héo rũ mà chết, ngoại trừ 2 bông hoa.

2 bông hoa rụng xuống tiếp tục thêm 2000 năm phát triển mới mọc ra hoa thứ 3. Lúc này thân cây xanh mướt và sáng bóng. 3 hoa đều có màu nâu đất, trông xấu xí khác hẳn với vẻ đẹp rực rỡ của thân cây.

Hấp thu cả rễ, cây và hoa của Tam Địa Tây Trần giúp nâng cao tu vi cực mạnh và chất lượng cực cao.

Có điều cần 9 vạn 9 điểm công hiến mới có thể tới tay. Đây là số điểm cao nhất đệ tử có thể đổi vật phẩm

Một vật phẩm khác là Tụ Linh Đan, đan được cấp 6, có tác dụng nâng cao tu vi và tăng chất lượng phôi tinh linh, từ đó nâng cao khả năng tạo thành Tinh Linh như ý muốn. Giá Tụ Linh Đan là 7 vạn điểm công hiến.

Cả 2 vật phẩm đều sẽ là bảo vật cuối cùng Trần Lương hấp thu để lên Tiên Linh cảnh giới. Tất nhiên là Tam Địa Tây Trần có chất lượng tốt hơn. Nhưng hiện giờ hắn mới có 7 vạn 5 điểm công hiến, kiếm thêm hơn 2 vạn điểm công hiến không phải là dễ, cần rất nhiều thời gian. Không phải lúc nào hắn cũng may mắn như hôm nay.

Với cảnh giới hiện tại thì kiếm điểm công hiến từ nhận nhiệm vụ thực sự quá lâu. Trần Lương tính toán tầm 3 tuần nữa hấp thu xong Nhất Sinh Đan là vu vi của hắn lên đến đại viên mãn. Chỉ cần hấp thu thêm một bảo vật nữa là lên Tiên Linh, không thể chờ đợi quá lâu a.

Trong lúc suy tính, Trần Lương chợt sực tỉnh “Là ta vội vàng quá rồi, mới mười lăm tuổi thôi a”. Trần Lương quyết định rời khỏi Bảo Phòng, không lựa chọn bảo vật nào.

Sau 1 tháng, Trần Lương đã hoàn toàn hấp thu Nhất Sinh Đan, tu vi đã lên đến Vạn Nhiên đại viên mãn.

Lúc này hắn đã có đủ nguyên khí để tập luyện môn võ kỹ thương pháp mới, Cửu Long Thăng Thiên. Khi nào có thể hình thành 1 con hắc long tấn công kẻ địch thì coi là sơ thành, hình thành được 5 con là trung thành, biến hóa được cả 9 con là đại thành.

Đây là võ kỹ Linh cấp, yêu cầu về nguyên khí rất cao cả về số lượng và chất lượng. Võ kỹ này được một đại năng có tên là Mai Khắc Đế sáng tạo ra dành cho đệ tử Thạch Hắc Long của mình tập luyện khi bước vào Tiên Linh cảnh. Thạch Hắc Long tu luyện đại thành môn võ kỹ này khi bước vào Cự Linh cảnh và nhờ vào đó chiến khắp thiên hạ không địch thủ cùng cấp, thậm chí vượt cấp khiêu chiến giành thắng lợi.

Cung Thừa Hy cũng tập võ kỹ này và thường dùng khi cần phản công lại đám đông.

Trần Lương chưa vội đi làm nhiệm vụ môn phái, hắn muốn đợi Tuyết Hoa bước vào Vạn Nhiên để đưa nàng đi lịch lãm cùng.

Thời gian cứ thế trôi qua, ngày lại ngày Trần Lương luyện võ, nghiên cứu trận pháp, nuôi dưỡng linh thảo và gieo trồng hạt giống mới mỗi khi Thổ Bảo Trùng cải tạo xong.

Lúc này thời gian Trần Lương và Tuyết Hoa gia nhập Thiên Khung Phái đã được 4 tháng. Hôm nay là thời điểm các đệ tử mới được sư huynh khóa trước dẫn đi vùng núi ngoài sự quản lý của Thiên Khung Phái để lịch luyện.

Đội của Trần Lương có hắn cùng 4 người nữa đều là Vạn Nhiên, được một sư huynh tu vi Tiên Linh dẫn dắt. Các đội sẽ tự có lịch trình riêng thâm nhập vùng ngoài của các ngọn núi để tìm kiếm linh dược, săn bắt yêu thú.

Đi nửa ngày, đội của Trần Lương đi tới một vực sâu không đáy. Hành trình hiện là suôn sẻ, chưa gặp yêu thú cấp cao, cũng có chút gọi là thu hoạch cho 4 đệ tử Vạn Nhiên kia, 3 cây linh thảo và 1 yêu thú cấp 4. Chiến lợi phẩm Trần Lương và đội trưởng đều không lấy.

“Đi cùng đại gia thật là thích, không thèm lấy mấy phẩm vật này để cho bọn ta được hưởng lợi” Một tên trong đội nói.

“Đến nơi chưa?” Trần Lương hỏi họet hỏi

“Đến nơi gì, chúng ta là đi rèn luyện, làm gì có đích đến” Một tên ngu ngơ nói

“Đồ ngu, ý đại gia hỏi là chúng ta đã đến nơi để giết hắn chưa” Tên đội trưởng Tiên Linh cảnh nói “Nhìn bộ mặt nghiêm túc và cảnh giác của hắn thì dường như đã phát giác ra mục đích của chúng ta từ trước rồi. Các ngươi bao vây hắn”

5 người chia làm 5 hướng lấy ra vũ khí vây quanh Trần Lương.

Tên đội trưởng hỏi Trần Lương “Ngươi phát hiện ra khi nào?”

“Ngay lúc khởi hành ta đã thấy các ngươi lên nhìn ta và khi di chuyển, các ngươi luôn tìm cách để ta đi vào giữa. Thêm nữa là đáng lẽ đi tầm bảo này, các ngươi phải chú ý tìm kiếm linh dược, nhưng tốc độ di chuyển của các ngươi quá nhanh, như là đang cần đi đến một nơi nào đó. Mục đích của 5 người các ngươi hẳn là số điểm công hiến của ta, thậm chí là cái đầu của ta, đúng không?” Trần Lương phân tích.

“Thật đáng kinh ngạc, khả năng quan sát, suy luận rất tài tình, không thể khiến ta không bội phục. Nếu không phải ngươi đã được kiểm tra đúng là 15 tuổi thì ta còn nghĩ ngươi là một lão quái trăm tuổi đấy” Tên đội trưởng nói.

“5 người các ngươi chắc chắn có thể ăn được ta sao?”

“Không phải 5, mình ta là đủ rồi. Ta có nghe nói ngươi là đệ nhất nhân trong Vạn Nhiên, nhưng chênh lệch giữa Vạn Nhiên và Tiên Linh không phải có thể khóa lấp được chỉ bằng một tiểu tử 15 tuổi như ngươi”

“Vậy cuối cùng là các ngươi muốn cướp hay cướp giết?”

“Giết!” Tên đội trưởng hét to xông lên. 4 tên còn lại đứng ngoài cảnh giới đề phòng Trần Lương bỏ chạy.

Tránh đêm dài lắm mộng, tên đội trưởng ngay lập tức triển khai thần thông của mình. Cả người hắn to lớn lên gấp ba lần, lồng cơ thể dài ra trông như một con tinh tinh. Hắn tung ra một quyền áp suất cực lớn, có thể dễ dàng đâm vỡ một tảng đá lớn to gấp đôi cơ thể.

Trần Lương nhoen miệng cười, cắt thương vào nhãn không gian. Hắn muốn biết xem luyện thể của mình mạnh yếu dường nào. Trần Lương dồn nguyên khí lên cánh tay, thi triển Không Phá Quyền.

Một cánh tay nguyên khí to lớn hiện thị ra, kích thước ngang với quyền của tên đội trưởng. Bên trong cánh tay hư ảo kia có một lượng lớn nguyên khí vận chuyển quay tròn với tốc độ cực lớn.

“Ngu xuân” Tên đội trưởng không thể hiểu nổi sao một tên Vạn Nhiên muốn giao quyền trực tiếp với đối thủ trên hán 1 đại cảnh giới.

2 cánh tay nguyên khí va vào nhau, một vụ nổ vang lên. Không Phá Quyền đã bị đánh tan, quyền khí của đối thủ tiếp tục lao vào Trần Lương, có điều uy lực đã suy giảm 9 phần. Trần Lương dùng tay trần đỡ đòn, không nhận nửa điểm thương thế.

“Không thể nào” Tên đội trưởng dường như không tin vào mắt mình. Hắn tưởng chỉ cần một đòn là đủ hạ gục Trần Lương. Tuy hán chỉ là Tiên Linh sơ kỳ, nhưng Tiên Linh kết hợp với thần thông mạnh mẽ luôn là lạch trời Vạn Nhiên không thể vượt qua.

Thần thông của hán là Cang Tinh Tinh, tăng sức mạnh thân thể hán lên 3 lần cả về lực công kích và phòng thủ. Võ kỹ của hán là quyền pháp, rất phù hợp với thần thông này, giúp hán cũng là người nổi bật trong số đệ tử đồng môn.

Tên đội trưởng còn mãi ngạc nhiên, Trần Lương đã xông lên tiếp tục quyền chiến.

“Tất cả xông lên” Sau 1 hiệp giao chiến không thể hạ gục Trần Lương, tên đội trưởng liền ra lệnh 4 đệ tử khác cùng xông lên vây công Trần Lương.

Trần Lương lấy ra Bá Vương Thương, không ngừng múa thương phòng thủ chặt chẽ. Khó khăn nhất là tên đội trưởng có lực tấn công mạnh mẽ lại liên tục hướng Trần Lương tung quyền khí khiến Trần Lương không thừa tay để phản kích lại 4 tên Vạn Nhiên.

4 tên đệ tử kia cũng không phải dạng vừa. Vượt qua hàng vạn ứng viên dự thi vào Thiên Khung Phái đều là những thiên kiều có tố chất nhất định

Song quyền khó địch tứ thủ, một tên đệ tử Vạn Nhiên vượt qua được phòng thủ của Trần Lương đâm về phía hán. Nhưng còn chưa kịp vui mừng, mặt tên đệ tử đã tối như tiền đồ của hán. Kiếm của hán đã đâm vào người Trần Lương, nhưng lại chỉ có 1 giọt máu chảy ra mà không phải là gây trọng thương như tưởng tượng.

Trần Lương sử dụng hồi mã thương lấy cán thương đánh ra sau. Tên đệ tử đưa kiếm lên đỡ lùi về kịp, mặt vẫn còn chưa hết bàng hoàng.

“Hậu Sinh, ngươi không dùng nguyên khí à?” Tên đội trưởng thấy tình cảnh liền hỏi

“Đội trưởng, ngài nhìn kiếm của ta, từ đầu đến cuối ta đều là tập trung nguyên khí tại kiếm. Là tại cơ thể tên này quá cứng rắn nên không thể đâm kiếm vào sâu được” Tên đệ tử phân trần.

Trần Lương rất hài lòng về cơ thể của hán. Chính hán cũng ngạc nhiên không ngờ thể tu của mình lại mạnh mẽ như vậy, quả không hổ danh là Nhất Sinh Đan, không uống công chịu đau chết đi sống lại, cửu tử nhất sinh.

Nguyên khí bình thường đã không thể làm bị thương Trần Lương, 4 tên đệ tử đành phải liên tục thi triển võ kỹ, gia tăng sức tấn công khiến áp lực Trần Lương nhận được không hề giảm

Tuy nhiên vận dụng võ kỹ rất tốn nguyên khí, 4 tên Vạn Nhiên cảnh đều không thể chèo chống được lâu. Sau nửa canh giờ, 4 tên toàn bộ đều phải nghỉ ngơi thở nạt nhanh chóng tìm cách hồi phục nguyên khí. Đan được hồi phục nguyên khí bọn hán đều đã dùng hết, dù sao mỗi tên cũng chỉ có 1, 2 viên.

Nguyên khí của Trần Lương hơn không chỉ gấp đôi các đệ tử bình thường, hán còn có khả năng sử dụng nguyên khí chính xác, tinh gọn, không dư thừa lãng phí. Và hán cũng không phải sử dụng nhiều võ kỹ như 4 tên kia, vì vậy nguyên khí của hán hiện còn hơn nửa.

“Đến lúc phân thắng bại rồi” không còn sự quấy rối của 4 tên Vạn Nhiên đệ tử, Trần Lương tập trung toàn bộ lực công kích vào tên đội trưởng, phản thủ thành công.

Lúc này tên đội trưởng đã cực kỳ u ám. Hắn nghĩ sao cũng không ra tên Trần Lương này lại khó đối phó như vậy. Không còn sự giúp sức của 4 tên kia, đội trưởng càng lúc càng trở nên chật vật đối phó với Trần Lương.

“Tiểu đệ, chúng ta đều là đồng môn, có gì từ từ nói”

Trần Lương im lặng vẫn liên tục tấn công

“Chúng ta đều là đồng môn huynh đệ, bọn ta biết sai rồi, sẽ không bao giờ dám động đến ngươi nữa”

Trả lời hán vẫn là sự im lặng

“Bọn ta sẽ đưa cho ngươi toàn bộ điểm cống hiến, nếu không bọn ta liền chết cũng không chắc sẽ thua ngươi” Tên đội trưởng vừa đưa kẻo vừa đe dọa. Trong lòng hán cũng đang rất khẩn trương.

Liên tục duy trì thần thông là cực kỳ tiêu tốn nguyên khí. Từ Vạn Nhiên lên Tiên Linh là một bước nhảy vọt về nguyên khí. Lượng nguyên khí của Tiên Linh cao gấp 5 lần so với Vạn Nhiên. Nhờ vậy tên đội trưởng mới có thể kiên trì được đến bước này.

Hán cũng chưa phải sử dụng đan dược hồi phục nguyên khí. Nhưng nếu cứ duy trì như này, lượng tiêu hao nguyên khí của hán cao hơn Trần Lương và hán cũng không biết liệu Trần Lương có bao nhiêu đan dược hồi phục nguyên khí. Hắn không dám đánh cược, vì vậy trước tiên mở lời nhượng bộ.

“Ăn của ta một thương này rồi nói” Trần Lương hét lớn, vận chuyển toàn bộ nguyên khí để thi triển Cửu Long Thăng Thiên. Một con hắc long hiện hóa ra lao thật nhanh về phía trước, nuốt lấy quyền khí của tên đội trưởng rồi ngoạm lấy đầu của hán. Thi thể không đầu đổ gục xuống, dần co lại thành bản thề.

Còn sót lại một chút nguyên khí, Trần Lương quay trở lại diệt sát 4 tên kia. Đã không làm thì thôi, một khi đã làm thì phải làm cho sạch sẽ. Ở đây không có ai làm chứng Trần Lương là phòng vệ chính đáng, người ta sẽ chỉ thấy Trần Lương đã giết 1 đồng môn sư huynh. Vì vậy cần giết cả 4 tên đệ tử kia rồi tìm cách phủi sạch mọi liên quan.

Thấy Trần Lương quay lại đàng đàng sát khí, 4 tên đệ tử liền vội bỏ chạy theo 4 hướng khác nhau. Có điều tốc độ của bọn chúng sao có thể so với Trần Lương. Tên cuối cùng trước khi bị giết chỉ kịp hô lên

“Ngươi không thể giết ta, đại ca ta là Thương Lâm, đệ tử thân truyền của trưởng môn”

“Phạm ta, chết!” Trần Lương một thương đâm xuyên tim tên đệ tử.

Giết xong 5 tên, Trần Lương vắt xác chúng xuống vực sâu, nơi chúng định dành để chôn xác Trần Lương.

Thông qua hạt giống linh hồn, Trần Lương tìm đến vị trí của Ngạo Thiên. Thời gian cấp bách, Trần Lương sử dụng Không Chi Sáo để di chuyển.

Mất nửa ngày thời gian, Trần Lương gặp được Ngao Thiên đang ăn thịt một yêu thú cấp 5.

Thấy Trần Lương tiến đến, Ngao Thiên nhảy ra liếm liếm mặt hắn, đuôi vẫy vẫy như 1 chú khuyển nhỏ. Trần Lương xoa đầu Ngao Thiên.

Trần Lương nhờ Ngao Thiên dùng móng tạo ra vết thương trên tay của hắn. Lần thứ 1 Ngao Thiên quẹt nhẹ qua, chỉ gây ra 5 vết trắng trắng rồi nhanh chóng biến mất. Ngao Thiên phải dùng lực mạnh đập vào tay Trần Lương mới tạo thành thương tổn chảy máu ròng ròng.

Mục đích của Trần Lương là nguy tạo cả đội bị Tam Nhân Lang tấn công, mỗi người chạy một ngã, hắn cũng bị thương. Khí tức của Tam Nhân Lang trên vết thương sẽ là chứng cứ chắc chắn nhất.

Sau khi bị thương, Trần Lương lập tức chạy về nơi tập kết. Trong khi băng bó, hắn kể lại cả nhóm bị Tam Nhân Lang tấn công, mỗi người chạy một ngã.

Sau nhiều ngày tìm kiếm không thấy xác 5 người kia, Thiên Khung Phái đành xác nhận cả 5 bỏ mạng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Năm mới, kính cha mẹ, tạ huynh đệ, thương ân nhi

(Chương 19 được viết ngày 5/2/2019, tức mùng một Tết Kỷ Hợi)

Thời gian đầu Trần Lương cũng không tránh khỏi bị nghi ngờ, nhưng quá thực rất khó để nói Trần Lương là hung thủ làm biến mất 5 người kia.

Đầu tiên, chứng cứ mạnh mẽ nhất, chính là vết thương của Tam Nhân Lang. Khí tức này đã được trưởng lão xác nhận, không thể giả được.

Nếu là Trần Lương nguy tạo chứng cứ, thì trước tiên hắn cần tìm một con Tam Nhân Lang thật, chịu bị thương rồi trốn thoát được. Ở bước này thì khó nhất là tìm được Tam Nhân Lang. Cả Thiên Khung Sơn không chắc là có 1 con Tam Nhân Lang chứ đừng nói là có thể tìm được.

Thứ hai, Trần Lương chỉ là Vạn Nhiên cảnh, gần như không thể giết được 1 Tiên Linh chưa kể còn 4 Vạn Nhiên đệ tử khác.

Rốt cuộc mọi chuyện đều lắng xuống. Nhưng duy 1 kẻ đứng sau màn là vẫn nhìn chằm chằm vào Trần Lương. Hắn chính là kẻ đã giật dây tên đội trưởng kia giết người đoạt bảo. Kể sau màn đang ngồi uống trà và suy tính các giả thiết, kết quả có thể xảy ra.

5 người kia biến mất, Trần Lương thì an toàn trở về. Vậy thì chỉ có 2 khả năng. Thứ nhất là sự thực đúng như Trần Lương nói, cơ duyên xảo hợp 1 con Tam Nhân Lang tấn công 6 người, giết chết 5 người kia còn Trần Lương dùng bảo vật trốn thoát được.

Thứ hai là Trần Lương giết chết 5 người kia rồi nguy tạo chứng cứ. Trong trường hợp thứ hai này, có hai khả năng có thể xảy ra. Thứ nhất là Tam Nhân Lang giúp Trần Lương giết 5 người kia. Thứ hai là Trần Lương giết 5 người kia rồi tìm Tam Nhân Lang tự tạo ra vết thương nguy tạo chứng cứ.

Nếu Trần Lương và Tam Nhân Lang hợp tác với nhau, vậy Tam Nhân Lang có thể là sủng thú của Trần Lương, thậm chí thân thiết hơn là 2 bên ký hiệp ước Linh Thân.

Cho dù cả 2 ký hiệp ước Linh Thân nhưng cũng chỉ có thể cảm ứng vị trí và tình trạng trọng thương của đối phương và nói chuyện với nhau ở khoảng cách gần, không thể kêu gọi nhau từ khoảng cách xa. Vì vậy nếu là khả năng thứ nhất thì rất có thể Tam Nhân Lang luôn bên cạnh Trần Lương, tức là nằm trong Không Thủ của Trần Lương.

Còn nếu là khả năng thứ 2 thì càng đáng sợ hơn, một Vạn Nhiên lại có thể giết chết 1 Tiên Linh cùng 4 Vạn Nhiên. 5 người này mục đích chuyển đi là giết chết Trần Lương, nên hắn là sẽ nhìn chằm chằm và cẩn thận mọi hành động của Trần Lương. Việc Trần Lương có thể ám sát hay hạ độc là rất khó xảy ra.

“Dù trường hợp nào xảy ra thì lần tới chắc chắn phải lực lượng mạnh hơn nhiều lần để đảm bảo vạn vô nhất nhất” Hắc thủ sau màn bóp nát cốc nước trong tay. Hai lần giật gậy của hắn đều thất bại khiến hắn, một người rất tự tin về khả năng bày bố của mình, thực sự tức giận.

Trần Lương không biết rằng đang có một kẻ luôn nhìn chằm chằm vào mình. Hắn chỉ tập trung vào nghiên cứu trận pháp và luyện tập võ kỹ. Lúc này, Trần Lương đang tập trung vào một loại Linh cấp võ kỹ Quyền pháp, tên là Quyền Vô Thanh. Đặc điểm của môn võ kỹ này nằm ở chữ Nhanh.

Khi vùng quyền đầu tiên, một nắm đấm mờ ảo sẽ hiện thị trước mặt võ giả. Sau 1 hơi thở, quyền khí sẽ phóng về phía trước với tốc độ cực nhanh đến nỗi khi nghe được âm thanh thì quyền đã đến nơi.

Những chữ “Nhanh” ở đây không nói về tốc độ tấn công của quyền khí. Chữ “Nhanh” là nói về vận tốc tung quyền của võ giả. Khi vùng quyền đầu tiên, nắm đấm sẽ hiện thị ra. Trong vòng 1 hơi thở, võ giả vùng được càng nhiều quyền thì lực công kích của nắm đấm càng cao. Lực Công kích của nắm đấm sẽ là tổng hợp lực công kích của các lần vùng quyền trong 1 hơi thở đó.

Vì vậy, muốn quyền khí mạnh thì cần phải vùng quyền thật nhanh, uy lực mỗi lần vùng quyền cũng càng lớn càng tốt.

Mỗi ngày, Trần Lương đều có 2 lần đứng tấn vùng quyền, một vào lúc sáng sớm, hai vào lúc chiều tà.

Hơn 4 tháng sau, trên khắp Thiên Khung Phái, nơi nào cũng có đèn lồng đỏ treo cao chào mừng năm mới sắp sang.

Hôm nay đã là ngày cuối cùng của năm cũ, Trần Lương cùng Tuyết Hoa dành cả ngày để đi dạo trên Thiên Khung Phái và Thiên Khung Thành.

Vui nhất có lẽ là những đứa trẻ. Chúng được cha mẹ sắm sửa cho quần áo mới, lồng lẩy màu sắc. Chúng được ăn nhiều món ngon. Chúng được chơi đùa cùng cha mẹ mà ngày thường đều là quá bận để chơi với chúng. Những khuôn mặt non nớt tươi cười chạy nhảy khắp mọi nẻo đường.

Trước mắt Trần Lương là rất nhiều đôi nam nữ đang treo những tờ giấy đỏ lên Cây Uyên Ương với mong ước được chung sống bên nhau trọn đời. Trần Lương không nhận ra Tuyết Hoa bên cạnh đang nhìn ngáy ngất sự hạnh phúc của các cặp đôi cùng Cây Uyên Ương.

2 người bọn hắn bước vào 1 quán hủ tiếu. Quán nhỏ hiện đã rất đông khách, chỉ còn lại 1 bàn trống. Người vợ làm hủ tiếu, người chồng bưng bát, dọn bàn, người con đến tiếp khách, ghi món.

Thấy Trần Lương, đứa nhỏ lằng xằng chạy đến “Sur huynh, sur tỷ gọi món chi?”

“Cho bọn ta 2 bát đầy đủ” Tuyết Hoa nhẹ nhàng nói

Đứa nhỏ chỉ tầm 5, 6 tuổi, khuôn mặt hồng hào thật muốn ôm hôn vô cùng.

Bầu trời tuyết rơi nhẹ, cái lạnh giá của những ngày cuối năm càng làm cho sự ấm áp của lòng người bên gia đình trở nên đáng quý hơn.

Tại Thiên Khung Phái, những đệ tử xa gia đình rất nhiều, muốn trở về nhà cũng cần cả tháng, thậm chí vài tháng. Vì vậy đa phần đệ tử đều là đón tết xa quê.

Gần một năm đến Thiên Khung Phái, nhiều đệ tử cũng đã kết giao được những đồng môn cùng chung chí hướng hoặc đơn giản là hợp nhau để kết giao. Những ngày này, các đệ tử đều là túm năm tùm ba cùng nhau ăn uống, cùng nhau ca hát để vui đi nỗi nhớ nhà.

Tuyết Hoa từ khi vào Thiên Khung Phái chỉ tập trung vào tu luyện võ đạo và đan đạo. Nhan sắc và thiên phú của nàng khiến nhiều công tử theo đuổi nhưng chỉ là hoài công. Trong mắt nàng chỉ có bóng dáng một người hiện đang đi bên cạnh nàng, công tử Trần Lương.

Hai người đang đi bộ nhàn nhã trở về ngôi nhà của họ trên Thiên Khung Phái. Trần Lương có thể bày trận pháp che chở ngôi nhà khỏi lạnh giá, nhưng hắn không làm vậy. Hắn để mở 1 cửa sổ để ngắm trời, ngắm trăng sáng. Còn bên trong, các ngọn nến được thắp lên tỏa ra ánh sáng cùng hơi ấm chiếu tới 2 người Trần Lương và Tuyết Hoa đang khoác lên mình những bộ quần áo ấm.

Trong những ngày tết, hầu hết mọi người muốn cảm nhận cái giá lạnh của mùa đông. Cái lạnh giá đó lại cho con người ta một cảm giác ấm cúng từ đáy lòng, một cảm giác mong muốn được ở bên những người mà ta yêu quý.

Tuyết Hoa ngồi cạnh Trần Lương rót rượu nóng cho hắn. Nàng đã chuẩn bị sẵn vài món ăn nóng cùng bầu rượu đón tết cùng Trần Lương

“Tuyết Hoa, người đã xa nhà 7 năm, có nhớ phụ mẫu không?” Trần Lương hỏi

“Thưa công tử, ta có nhớ các người. Nhưng ta chỉ cần biết cha mẹ vẫn mạnh khỏe, sống bình an là ta đã thỏa mãn” Cách mỗi 3 tháng, Tuyết Hoa lại nhờ người gửi thư tới hỏi thăm cha mẹ nàng ở Vân Di Thành. Sau 7 năm tái xây dựng, hiện vương quốc của nàng đã bình ổn trở lại. Có trận pháp cấp 5 bảo vệ Hoàng Thành, không còn có vương quốc nào nhòm ngó đến Vân Di Thành, cái giá phải trả thật không tương xứng.

“Người có oán trách ta bắt người làm người hầu, kéo người khỏi thân phận công chúa, lưu lạc nơi đất khách quê người?”

“Công tử, ta đã từng nói người là ân nhân của ta. Ta nguyện trọn kiếp hầu hạ họ công tử. Cuộc đời này của ta, may mắn lớn nhất là gặp được công tử. Nếu ta còn là công chúa của Vân Di Thành thì hiện giờ ta sẽ không thể đạt được luyện đan sư cấp 3, lại vừa có tu vi Vạn Nhiên cảnh” Một tuần trước Tuyết Hoa đã thành công đột phá lên Vạn Nhiên cảnh giới.

“Và quan trọng hơn tất cả, công tử đối xử với ta rất tốt, người chỉ dẫn ta tu luyện, người cung cấp tài nguyên cho ta còn lớn gấp nhiều lần công chúa của một tiểu thành có thể có được. Nghĩa phụ, nghĩa mẫu cũng đối xử với ta như con, ta thật lòng yêu quý 2 người. Những lời nói của ta đều xuất phát từ đáy lòng”

“Cha mẹ ta, không biết 2 người ở quê ăn tết thế nào” Từ khi rời đi, Trần Lương chưa một lần viết thư hỏi thăm cha mẹ.

Hắn đã sống hơn nghìn năm, tình cảm ly biệt có phần chai lỳ. Tâm thần hắn đều đặt ở võ đạo, ở con đường trở thành cường giả. Nếu Tuyết Hoa không nhắc đến, hắn có thể cũng không nghĩ ra.

Kiếp trước, hắn cũng không uống công sống. Hắn đã lấy vợ, sinh con. Con hắn lại sinh ra cháu chắt. Hắn được xem là thiên tài trong gia tộc, cùng sư huynh hắn trở thành 2 cường giả Huyền cấp duy nhất trong gia tộc.

Sư huynh hắn năm đó ra tay giết chết thiếu chủ của Quý Địa Phái do tên này hãm hiếp con gái hắn. Sư huynh hắn tập trung vào võ đạo, đến khi 1000 tuổi mới lấy vợ sinh con. Hắn yêu thương con gái hết mực, mong muốn con có một người chồng tốt sống chung đến đầu bạc răng long.

Con gái hắn sau khi bị hãm hiếp đã tuân tiết tự sát. Sư huynh hắn sau khi giết tên thiếu chủ kia đã chủ động đề nghị lấy mạng hắn đền mạng, không muốn liên lụy gia tộc. Nhưng Quý Địa Phái muốn diệt sát toàn bộ gia tộc của hắn, máu chảy thành sông.

Trần Lương năm đó muốn cùng sống chết với gia tộc, nhưng sư huynh hắn khẩn thiết ra mệnh lệnh cuối cùng, khiến Trần Lương đành rời đi trong đau đớn

Trần Lương uống rượu, nhớ về câu nói cuối cùng đó “Ta van xin người rời đi, sống và trả thù cho chúng ta. Đây là lời yêu cầu cuối cùng của sư huynh người đồng thời cũng là mệnh lệnh cuối cùng của trưởng môn cho người”

Trần Lương thề đời này sẽ khiến Quý Địa Phái không còn một người sống sót, bất kể lớn bé.

Kiếp trước, cha mẹ hắn cũng đối xử rất tốt với hắn. Kiếp này, hắn vẫn là được hưởng thụ mọi thời thơ ấu yên vui. Ông trời quả thực đã không tệ với hắn.

Kiếp trước, cha mẹ, vợ con hắn đều không tu luyện đến Giáp Linh cảnh, không có được tăng lên tuổi thọ. Hắn đã tự tay tiễn đưa những người thân bên cạnh mình. Vì vậy cảm xúc của hắn cũng dần chai sạn.

Nhìn nụ cười thanh thản của những người ra đi, đôi lúc Trần Lương cảm thấy làm phạm nhân cũng là một điều thật tốt. Bước chân lên con đường cường giả, tuổi thọ tăng lên nhưng chờ đợi phía trước luôn là chém chém giết giết. Tu vi tăng lên, những nguy hiểm phải đối mặt cũng càng lớn hơn, không khéo còn liên lụy tới người thân.

Sau sự ra đi của nhi tử, Trần Lương phiêu bạt khắp nơi, kết giao bằng hữu, truy cầu võ đạo cao hơn. Hắn có một người bằng hữu, Tô Khai, đồng thời là ân nhân của hắn, là một võ giả tự do.

Trong một lần thâm nhập vào một truyền thừa thượng cổ, Trần Lương lọt vào tổ của Ngọa Quỷ, một đám yêu thú cấp 8 chuyên tấn công vào linh hồn, cực kỳ khó giết, sát thương vật lý không làm gì được bọn nó, chỉ có thể dùng âm thanh tấn công. May mắn lúc đó Tô Khai có mặt, dùng Vạn Tự Chung chấn lui lũ Ngọa Quỷ kéo Trần Lương chạy trốn ra ngoài.

Từ đó hai người kết giao huynh đệ cùng ngao du thiên hạ, thăm dò kho báu. Sau gần 1000 năm phiêu bạt giang hồ, Trần Lương chợt cảm thấy nhớ nhà nên từ biệt Tô Khai trở về rồi chứng kiến thảm kịch gia tộc.

Trần Lương bước ra ngoài ngắm nhìn bầu trời. Hôm nay trăng sáng soi tỏ khắp nhân gian, tiếng pháo nổ khắp nơi báo hiệu thời khắc chuyển giao năm mới đã đến.

Tuyết Hoa khoác lên người Trần Lương một chiếc áo lông về ngoài đơn sơ nhưng rất ấm. Đây là chiếc áo cuối cùng mẹ hắn may cho trước khi lên đường

“Đa tạ. Người vào nghỉ trước, ta đứng ngoài một lát” Trần Lương nói nhẹ

“Vâng, công tử”

Trần Lương nhìn về nơi xa, chợt ngâm lên mấy câu thơ của Tiên thơ Lý Bạch

Sàng tiền minh nguyệt quang

Nghi thị địa thượng sương

Cử đầu vọng minh nguyệt

Đê đầu tư cố hương.

Đầu giường ánh trăng rọi,

Ngõ mặt đất phủ sương.

Ngẩng đầu nhìn trăng sáng,

Cúi đầu nhớ cố hương.

Trần Lương đổ 1 cốc rượu phía trước rồi tự rót cho mình một cốc

“Năm mới, kính cha mẹ, tạ huynh đệ, thương thế nhĩ” Trần Lương uống rượu thầm nói.

Năm mới, người ta thường cầu khẩn cho bản thân, còn hần, chỉ cầu cha mẹ mạnh khỏe. Con đường của hần, sẽ tự bước đi bằng chính đôi chân mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Đả đảo trần lương

Sau tết 1 tháng là đến giải thi đấu thường niên tại tất cả các ngành nghề của Thiên Khung Phái. Tuyệt Hoa sẽ thi đấu ở luyện đan giải Sơ niên, dành cho các đệ tử có tuổi từ 25 trở xuống

Trần Lương cũng thi giải Sơ niên trong Võ đạo. Quán quân giành vô địch sẽ được thưởng 5000 điểm cống hiến, ngoài ra còn 1 giải nhì 3000 điểm cống hiến, 3 giải ba 1000 điểm cống hiến.

Thi đấu theo hình thức vòng loại trực tiếp. Các đệ tử sẽ bốc thăm số thứ tự của mình, số 1 đấu với số 2, số 3 đấu với số 4.

Trần Lương danh tiếng hạ gục Quan Vân Long đã lan khắp Thiên Khung Phái, trở thành hạt giống vô địch cho giải đấu này.

Nghiêm cấm cố tình sát hại đối thủ. Khi đối thủ đầu hàng là phải dừng công kích.

Cũng không phải toàn bộ đều tham gia thi đấu. Một số đệ tử đang bế quan hoặc làm nhiệm vụ bên ngoài không tham gia.

Trận đấu đầu tiên, Trần Lương gặp một tân sinh thi vào Thiên Khung Phái cùng thời gian với hần.

“Nghe danh Trần huynh đã lâu, mong được chỉ giáo” Người thanh niên khách khí

“Được, cho người ra chiêu trước” Trần Lương thờ ơ nói

Bị xem thường, người thanh niên liền vận chuyển nguyên khí, trên người hần tỏa ra từng tia sét nhấp nháy.

Vũ khí của thanh niên là 1 cây đại chùy. Hần nhảy cao vung chùy xuống như thiên lôi giáng thế, kèm theo đó là 1 tia sét bổ về phía đối thủ.

Trần Lương bao bọc tinh thần lực quanh thân, trực tiếp nhảy vào tia sét. Xong qua tia sét không tổn một cọng lông. Trần Lương vung đấm đánh bay người thanh niên ra khỏi võ đài, học máu, ngất xỉu tại chỗ.

“Mạnh, quá mạnh” Một đệ tử quan khán nói “Ta biết người thanh niên kia, hần là Vạn Nhiên trung kỳ, lôi võ kỹ của hần cũng không yếu, mà không chịu nổi một đòn”

Bỗng một tiếng nổ lớn ở võ đài phía xa. Nhìn lại thì thấy 1 người toàn thân vận y phục đen đứng trên võ đài, còn một người khác vừa bị đánh gục đang đổ máu tươi.

Hắc y nhân kia đúng là Vũ Như Cương, kẻ đứng thứ 2 trong tân sinh năm vừa rồi. Còn người đang phải cảm thương xuống đất để gắng gượng dậy là Quan Vân Long.

Cuộc thi Sơ niên năm ngoài, Quan Vân Long giành quán quân một phần vì tất cả Tiên Linh đệ tử đều đã qua 25 tuổi. Nhưng có thể vô địch trong Vạn Nhiên thi vũ lực chắc chắn mạnh. Dù sao dễ vào được Thiên Khung Phái thì các đệ tử đều không phải kẻ yếu.

Sau trận thua trước Trần Lương, Quan Vân Long đã tiến được vào Tiên Linh cảnh giới. Các đệ tử đều cho rằng lần này khả năng Quan Vân Long tiếp tục giành quán quân là rất cao, mà không nhất thi nhì. Không ngờ hiện giờ hần lại bị ngay tại vòng loại. Thật bất khả tư nghị.

Thấy Quan Vân Long đang gắng dậy, Vũ Như Cương tiến lên muốn ra đòn sát thủ.

“Dừng lại” Quan phán xử nói to “Quan Vân Long không còn khả năng tiếp tục, Vũ Như Cương giành chiến thắng”

Vũ Như Cương đành dừng lại, vừa rồi hắn định ra tay phế bỏ Quan Văn Long.

Sau nửa canh giờ kết thúc vòng loại 1, tiếp sang vòng loại 2. Lần này Trần Lương đã gặp một đối thủ không dễ dàng, cảnh giới Tiên Linh sơ kỳ.

“Trần sư đệ, không ngại nói cho người biết ta là Tiên Linh sơ kỳ, dù người là vô địch trong Vạn Nhiên cũng không thể nào treo qua chênh lệch đẳng cấp này. Người có thể nhận thua luôn tránh bị thương không cần thiết” Nam tử tóc dài, khuôn mặt anh tuấn vừa nói vừa thi triển ra thần thông của mình.

Sau lưng hắn hiện lên một hư ảnh Phong tinh linh. Hư ảnh do thần thông hiển hóa ra như vậy gọi là Tinh linh hóa hình. Mỗi Tinh linh hóa hình lại có một năng lực và hình dáng riêng, không đồng nhất.

Tinh linh hóa hình của nam tử tóc dài có khuôn mặt của 1 bé gái, thân thể phiêu định như gió thổi.

Trần Lương không nói nhiều, sử dụng thương pháp triển khai tấn công. Nam tử tóc dài cười nhẹ thi triển ra Nghệ Kiếm. Đây là một võ kỹ tấn công dựa trên động tác rút kiếm. Kiếm từ trong vỏ được rút ra cực nhanh, tạo thành một đường chém kiếm sắc bén.

Kiếm khí sắc bén, tốc độ cao lại được gia tốc và tăng sức bởi tinh linh thực sự là một tuyệt chiêu không thể coi thường.

Vừa nhìn thấy tư thế của nam tử tóc dài, Trần Lương đã biết ngay võ kỹ đối thủ sắp triển khai, vì vậy hắn liền cấm thương xuống đất, đồng thời vận chuyển tinh thần lực cùng nguyên khí lên cán thương để ngăn chặn hết kiếm khí đi qua cán thương.

Kiếm khí va chạm với thương, 2 bên triệt tiêu lẫn nhau. Trần Lương rút thương tiếp tục xông về phía đối thủ.

“Ồ, người có thể dễ dàng hóa giải chiêu kiếm này sao. Kiến thức và chất lượng nguyên khí không tệ” Nam tử tóc dài khen ngợi, thu hồi vẻ khinh thị.

Có thể tiến vào Tiên Linh cảnh trước 25 tuổi, không người nào là ếch ngồi đáy giếng. Thậm chí đều có thể coi là thiên tài.

Nam tử tóc dài dùng kiếm đạo đối kháng với thương thuật của Trần Lương bất phân thắng bại.

Mỗi đường kiếm của nam tử tóc dài đều rất nhanh và kèm thêm phong nhận cắt về phía Trần Lương. Phong tinh linh của nam tử tóc dài có tác dụng tăng phúc cho phong thuộc tính của hắn, giúp hắn triển khai các võ kỹ phong thuộc tính dễ dàng hơn, nhanh hơn, mạnh hơn.

Trần Lương lấy tinh thần lực bảo vệ toàn thân, kết hợp với sức mạnh thân thể của hắn đủ để ngăn cản các phong nhận kia.

Triền đầu kéo dài, kinh nghiệm vào sinh ra tử của Trần Lương trong 1000 năm giúp hắn dần chiếm thế chủ động.

Trong một lúc sơ sẩy, nam tử tóc dài bị mũi thương của Trần Lương xẹt qua hông, tạo thành một vết thương nhỏ.

Bình thường, vết thương này sẽ được người bị thương dùng nguyên khí cầm máu và dần chữa thương. Có điều, ám linh khí của Trần Lương có khả năng ăn mòn, khiến cho nam tử kia tổn nguyên khí gấp nhiều lần để chữa thương.

Bị đối thủ gây thương tích, tổn nguyên khí chữa thương, áp lực triền đầu khiến cho nam tử tóc dài càng lộ nhiều sơ hở. Trần Lương lợi dụng từng tích tắc đó tấn công mạnh hơn, gây thương tích nhiều hơn cho đối thủ.

Sau nửa canh giờ, thân thể nam tử tóc dài đã có cả chục vết thương, nhưng không có máu chảy ra vì bị ám nguyên khí ăn mòn.

“Ta chịu thua” Nam tử tóc dài lên tiếng. Hắn đã không thể triền đầu thêm được nữa. Dù đã thi triển tất cả võ kỹ mà hắn biết nhưng đều vô tác dụng trước khả năng phản ứng và thân thể cứng rắn của Trần Lương.

Nam tử tóc dài tự nhủ nếu thân thể Trần Lương yếu như của hắn thì chắc chắn hắn sẽ giành chiến thắng.

Đáng tiếc cuộc sống không có chữ nếu. Trần Lương giành chiến thắng vào vòng tiếp theo.

Mỗi trận đấu kết thúc, các đệ tử sẽ được nghỉ ngơi nửa canh giờ rồi tiếp tục tham gia thi đấu.

Đối thủ tiếp theo của Trần Lương chỉ là Vạn Nhiên hậu kỳ, chỉ cần 1 thương là kết thúc trận đấu.

Lúc này số lượng người chỉ còn lại 31 người, ngoài Trần Lương là Vạn Nhiên, còn lại đều là Tiên Linh sơ kỳ, trong đó có 2 người là vào Thiên Khung Phái từ khóa trước, năm nay vừa vận 25 tuổi.

Không khí tại võ trường đang rất khẩn trương, chứng kiến những gương mặt nổi bật của lần đầu võ này. Năm nay là năm chiêu sinh mới, vì vậy được bổ sung rất nhiều Tiên Linh cảnh.

Có thể nói chất lượng thí sinh dự thi năm nay cao hơn hẳn năm ngoái cả về số lượng và chất lượng.

Các đệ tử bàn tán xôn xao phía dưới. Đồi chỗ còn có các điểm cá cược tự phát nở ra.

“Tên Trần Lương bị loại chắc rồi, những người trên kia ngoại trừ hắn đều là cao thủ trong Tiên Linh cảnh”

“Quán quân năm nay chắc chắn thuộc về Mã sư huynh của ta. Mã sư huynh đã gia nhập Thiên Khung Phái từ 3 năm trước, bước vào Tiên Linh nửa năm trước, có được rất mạnh thần thông, chính nhất ta chứng kiến sức mạnh của huynh ấy. Nếu không phải vì cố đặt được thần thông mạnh nên áp chế cảnh giới, thì Mã sư huynh đã có thể bước vào Tiên Linh cảnh 1 năm trước. Tên Quan Văn Long làm gì có cửa so được với Mã sư huynh”

“Ta thì coi trọng tên hắc y nhân kia, hắn đã đánh bại Quan Văn Long bước vào Tiên Linh cảnh”

Trên đài cao phía xa còn có 1 bàn cá cược do chính quan phán xử của Thiên Khung Phái mở ra. Quy tắc cược rất đơn giản, người nào đặt cược đúng cửa quán quân sẽ được nhận về thêm 2 lần số điểm công hiến đặt cược. Bàn cược sẽ đóng cửa ngay khi bắt đầu vòng loại 8 người.

Khả năng đánh giá cường giả, đánh giá năng lực của người khác cũng là một loại sức mạnh, vì vậy Thiên Khung Phái khuyến khích đặt cược trong thi đấu, bất kể là võ đạo, đan đạo, trận pháp đạo...

1 vị Quan phán xử bước lên trung tâm võ trường nói to:

“Vì lẽ 1 người nên 31 người sẽ bốc thăm, ai bắt trúng hạt châu số 31 sẽ giành suất vào tranh 16”

Trong tay Quan phán xử chiếc hộp chứa 31 hạt châu khắc số. Hắn đã lấy tinh thần lực cấp 6 của mình bao quanh hộp, đảm bảo không có ai biết trước được số để bắt.

Quan phán xử khẽ hất tay, 31 hạt châu tỏa ra khắp bốn phương. Hạt châu rất nhỏ và bay nhanh, cũng không ai có thể nhìn ra số nào ở trên trời.

Riêng có ngoại lệ là Trần Lương đã dùng tinh thần lực cấp 8 của mình len lỏi qua tầng tinh thần lực của quan phán xử để tìm được hạt châu số 31. Ngoài võ kỹ và nguyên khí, Trần Lương còn chuyên chú luyện tập điều khiển tinh thần lực. Với kinh nghiệm, kiến thức và cấp độ tinh thần lực cao hơn quan phán xử 2 cấp của Trần Lương thì việc thâm nhập qua lớp bảo vệ của quan phán xử quả thực không có gì khó.

Mọi người đều đã bắt được hạt châu, quan phán xử hô to

“Ai bắt được hạt số 31”

“Vãn bối” Trần Lương ném hạt châu của mình cho quan phán xử.

Đám đệ tử nhao nhao

“Thiên địa ơi, sao tên này may mắn vậy”

“Tên này có phải sủng nhi của lão thiên không”

“Không sao, qua 30 chưa chắc bước sang mờng 1. Vòng loại 16 hắn sẽ không thoát được”

Nhưng một số đệ tử và trưởng lão lại không cho rằng đây chỉ là may mắn. Họ thấy rõ ràng tên Trần Lương này cố ý đuổi theo hạt châu số 31, bỏ qua hạt châu bay về phía hắn.

“Đệ tử này là ai” Trưởng môn hỏi trưởng lão phụ trách các đệ tử.

“Thưa trưởng môn, đây chính là tân sinh đệ nhất thi vào phái năm vừa rồi. Hắn đã lên lên được 100 trọng tại cửa số 2, giành giải nhất ở cả 2 cửa 2 và 3”

“Rất tốt, đã có trưởng lão nào thu hắn làm đệ tử chưa?”

“Tam trưởng lão, ngũ trưởng lão, bát trưởng lão đều đã đến thu hắn nhưng đều bị từ chối”

“Tên này còn trẻ đã có thành tựu như vậy ắt có bí mật lớn không muốn ai biết” Trưởng môn gật gù không nói gì thêm.

Vòng loại 30 người kết thúc, các đệ tử được nghỉ ngơi nửa canh giờ. Đối thủ của Trần Lương là một nữ tử rất xinh đẹp dùng 1 cây phát trần làm vũ khí.

Sau trận đấu vừa rồi nàng bị thương nặng, mất tái nhợt. Nàng đưa vào miệng một viên đan dược trị thương cấp 4, cố gắng phục hồi càng nhiều càng tốt trước trận đấu. Nàng thầm kêu may mắn đối thủ tiếp theo của nàng là một tiểu tử Vạn Niên tu vi chưa đến 20 tuổi. Tiểu tử kia hẳn là may mắn toàn gặp đối thủ yếu nên mới vào tới vòng này

Hết thời gian nghỉ ngơi, Trần Lương cùng nữ tử xinh đẹp đứng đối diện nhau trên võ đài.

“Trận đấu bắt đầu” quan phán xử hô

Tiếng hô vừa lên, Trần Lương ngay lập tức cảm thương lao lên. Đối thủ đang bị thương, cần tốc chiến tốc thắng.

Trần Lương thi triển thân pháp tấn công, không để nữ tử có thể tránh né, đều phải là tự thân đón đỡ những đòn tấn công đầy uy lực của hắn.

“Kết thúc” Trần Lương dùng Thương Tam Phong đánh bay phát trần của nữ tử, đặt thương lên cổ nàng.

“Ta chịu thua” Nữ tử nói

“Người bị thương phát huy không đến 5 thành sức mạnh, đã sớm nên chịu thua đường thương. Gắng sức chỉ khiến chữa thương khó khăn hơn và dễ để lại ám thương”

Trần Lương thả một lời khuyên rồi bước xuống võ đài.

Trận đấu của Trần Lương diễn ra nhanh chóng, kết thúc sớm nhất. Bên dưới các đệ tử lại mở ra một đợt ồn ào

“Tên Trần Lương này cũng thật quá may đi, gặp ngay Sinh Hoa sư tỷ đang bị trọng thương”

“Ta không phục, tên khốn kia sao có thể chiến thắng Sinh Hoa sư tỷ nếu tỷ không bị thương”

“Ta cũng không phục”

“Ta phản đối kết quả cuộc thi”

“Đã đảo Trần Lương”

“Đã đảo Trần Lương”

“Đã đảo Trần Lương”

...

Hàng loạt tiếng vang đồng thanh đã đảo Trần Lương vang lên. Hết cách, bọn hắn không thể chịu được một tiểu tử nhỏ tuổi hơn mình lại vào vòng sâu như vậy

“Trật tự” Một trưởng lão dùng võ kỹ Sư Tử Hống chấn vang toàn võ trường.

“Cơ duyên cũng là một loại sức mạnh. Sinh Hoa bị trọng thương từ trận trước là do năng lực không đủ. Chiến thắng là chiến thắng. Các người nếu không phục có thể sử dụng thách đấu với đệ tử Trần Lương. Còn nếu không dám thì im miệng cho ta”

Kết thúc vòng 16, tám đệ tử vào vòng trong được nghỉ ngơi nửa ngày. Sáng hôm sau sẽ bắt đầu vòng 8.

Lúc này nơi sôi động nhất là bàn cá cược của Thiên Khung Phái. Đã xác định được 8 cái tên có thể giành quán quân cũng là lúc các đệ tử cầu mong may mắn phát tài.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Quán quân

Nửa ngày nhanh chóng trôi qua.

Đối thủ mở màn ngày hôm nay của Trần Lương chính là Ưng Sát, người đã có cuộc chạm trán nhỏ trong vòng thi thứ 3 vào Thiên Khung Phái. Lúc đó Trần Lương chỉ là Vạn Nhiên trung kỳ, không thể đấu lại Tiên Linh cảnh được và cũng không cần thiết phải đánh lại làm gì, nên Trần Lương đã bỏ chạy.

Lúc này gặp lại kẻ đã tấn công mình, Trần Lương rất muốn đập tên này một trận.

Trận đấu còn chưa bắt đầu, Ưng Sát mở lời chào

“Trần đệ, ta là Ưng Sát, Tiên Linh sơ kỳ, rất mong được thỉnh giáo”

“Tại hạ Trần Lương, Vạn Nhiên đại viên mãn, rất mong được thỉnh giáo” thấy đối thủ khách sáo, Trần Lương cũng đáp lại.

“Trận đấu bắt đầu” quan phán xử hô to.

Ưng Sát ngay lập tức thi triển thần thông mọc ra 2 cánh sau lưng. Hắn hoàn toàn coi Trần Lương là đối thủ ngang tài ngang sức với mình. Trong tay hắn là thanh đao lửa thập phần nóng bỏng

Trong khi Trần Lương cảm thương lao đến, Ưng Sát dùng 2 tay giơ đao lên trên ngưng tụ ra 1 quả cầu lửa to bằng đầu người rồi chém về phía trước.

Trần Lương dùng Thương Phá Sơn chém cầu lửa. 2 bên va chạm tạo ra một vụ nổ nhỏ đẩy Trần Lương lùi về sau 3 bước.

Chiều đầu tiên kết thúc, phần thắng nghiêng về phía Ưng Sát. Tuy Trần Lương chưa gặp phải thương thế gì, nhưng phía dưới đã có tiếng vỗ tay cùng hò reo

“Hay lắm Ưng Sát, đánh chết tên Trần Lương”

“Ưng Sát cố lên”

“Tên hèn hạ Trần Lương rút khỏi sàn đấu”

Trần Lương mặc kệ tiếng ồn phía dưới, tiếp tục tiến lên. Ưng Sát tay phải cầm đao lửa chém, tay trái ném các quả cầu lửa về phía Trần Lương. Các quả cầu này có nhiệt độ cao hơn hẳn so với lần chạm trán tại vòng 3. Một phần vì tu vi của Ưng Sát tăng lên, một phần vì Ưng Sát coi trọng đối thủ hơn nên ra sức hơn.

Có điều lúc này cơ thể Trần Lương đã không còn là một cấp độ so với trước. Hắn đã thoát thai hoàn cốt nhờ vào Nhất Sinh Đan. Vì vậy chỉ cần dồn tinh thần lực bao ngoài nắm đấm là đủ để đấm vỡ các quả cầu lửa liên tiếp kia.

“Được lắm, tiếp ta một chiêu Hỏa Lang Đao” Ưng Sát chém ra 1 đao, 1 đầu hỏa lang lao về phía Trần Lương như muốn thiêu sống hắn trong miệng lang.

Trần Lương ngay lập tức thi triển tuyệt kỹ của mình Cửu Long Thăng Thiên, một con hắc long lao về phía hỏa lang của đối thủ. Một chiêu này tiêu tốn một phần ba nguyên khí của Trần Lương.

Đầu hỏa lang to gấp đôi con hắc long. Hai nguyên thú liên tục va vào nhau, dần dần, hỏa lang nhỏ đi như bị hắc long hấp thu. Còn hắc long khí thế không giảm, vẫn mạnh mẽ xông lên, phá tan hỏa lang tiếp tục lao đến tấn công Ưng Sát.

Ưng Sát vội vận chuyển mạnh mẽ nguyên khí chém ra 1 đao xuống hắc long. Hắc long đứt làm đôi nhưng Ưng Sát cũng thụ thương, lùi 3 bước.

“Võ kỹ của ngươi cấp độ gì vậy” Ưng Sát ngạc nhiên nhìn về Trần Lương, trong đó có đôi nét hoảng sợ.

Hỏa Lang Đao là võ kỹ mạnh nhất của hắn, Linh cấp hạ đẳng, được tặng phúc bởi thần thông và còn hơn Trần Lương một cảnh giới vậy mà vẫn bị võ kỹ đối phương hạ gục, hỏi sao không hoảng sợ.

“Đáng tiếc vẫn không thể hạ gục hắn” Trần Lương thầm tiếc nuối.

Nếu ai đó nghe được lời này chắc sẽ đập đầu vô gối tự sát mất. Tên này áp đảo Tiên Linh cảnh như thế còn không hài lòng. Phải biết Ưng Sát đã ở Tiên Linh cảnh được 2 năm, không phải là dạng mới bước vào Tiên Linh. Đạo pháp và thần thông của hắn cũng không tầm thường, có thể đối kháng lại Tiên Linh trung kỳ.

Vừa thi triển Cửu Long Thăng Thiên, Trần Lương liền ăn vào 1 viên Hồi Nguyên Đan có tác dụng bổ sung nguyên khí cho cơ thể

Trần Lương tay phải thi triển Cửu Long Thăng Thiên, tay trái vung Không Phá Quyền.

Ưng Sát thủ thế vung ra 1 đao Thiết Huyết Vô Tình ngăn lại được hắc long. Đây là đao kỹ mạnh nhất của hắn. Một đao chém ra, hiện lên một hư ảnh đao mang to lớn vô cùng tranh phong cùng hắc long.

Hắc long bị chém đứt đầu còn đao mang cũng nứt gãy làm đôi.

Quyền khí không hư tổn gì đập mạnh vào ngực Ưng Sát, một tiếng nổ mạnh vang lên. Ưng Sát bay người ra sau hộc máu mồm, phải chống thương gượng đứng, một tay che vết thương

trên ngực bị lõm sâu.

Những người chứng kiến trận đấu đều hít một hơi thật sâu. Trước đó, tất cả đều mong chờ một màn Trần Lương bị hạ gục, thua trong nhục nhũ. Bọn hắn còn chuẩn bị sẵn trống để đánh mừng Trần Lương thua cuộc.

Không có ai ngờ rằng cuộc chiến lại căng thẳng như vậy, thậm chí Trần Lương còn áp đảo Ứng Sát.

Sau 2 chiêu vô kỹ vừa rồi, Trần Lương cũng không còn bao nhiêu nguyên khí. Hắn mang thương cận chiến với Ứng Sát.

Cả 2 đều cạn kiệt nguyên khí, nhưng thể lực, khí lực của Trần Lương cao hơn Ứng Sát một cấp độ. Kết cục, Trần Lương đã giành được chiến thắng vất vả sau nửa canh giờ.

Trận đấu của hắn kết thúc cuối cùng, những người khác chứng kiến sức mạnh của Trần Lương đều thu hồi vẻ khinh thị với thiếu niên chỉ mới Vạn Niên này.

Trần Lương sẽ có 1 canh giờ nghỉ ngơi trước khi bước vào trận đấu kế tiếp gặp 1 Tiên Linh cảnh đã chiến thắng dễ dàng đối thủ.

Trần Lương vừa vượt qua khe cửa hẹp chiến thắng sẽ phải đối mặt với một võ giả ở trạng thái toàn thịnh, cao hơn hắn 1 cảnh giới và không phải là loại có lực chiến đấu xoàng xĩnh.

Trần Lương không quan tâm bất kỳ điều gì khác, ngay khi xuống đài liền ngồi xuống nuốt lấy 3 viên Hồi Nguyên Đan, sử dụng Vạn Âm Quy Nguyên hấp thu được lực của cả 3 không sót chút nào.

“Này, hình như ta vừa thấy Trần Lương nuốt vào 3 viên Hồi Nguyên Đan” một đệ tử nói với người bên cạnh

“Hồi Nguyên Đan mỗi lần chỉ có thể hấp thu được 1 viên, cùng lắm với công pháp cao giai thì là 2 viên. Đến viên thứ 3 hoàn toàn là gây áp lực lên cơ thể, khiến cơ thể phải dùng sức để đẩy bớt nguyên khí ra ngoài. Đây hoàn toàn là ăn tham vỡ bụng. Có thể hắn gấp quá mà làm liều hoặc người nhìn nhầm” Người bên cạnh hồi đáp

Ngoài hai người ra thì cũng có vài người nữa chú ý đến hành động của Trần Lương. Nói thế nào thì Trần Lương hiện giờ cũng là trung tâm của sự chú ý.

Có điều bọn họ không biết rằng Vạn Âm Quy Nguyên là Thiên cấp thượng đẳng công pháp, hoàn toàn là vượt ra ngoài thường thức. Phôi tinh linh của Trần Lương hiện giờ nếu đẩy Vạn Âm Quy Nguyên lên cực hạn có thể đồng thời hấp thu được lực của 5 viên Hồi Nguyên Đan.

Sau gần 1 canh giờ, Trần Lương đã hồi phục toàn bộ nguyên khí cùng thể lực. Các vết thương ngoài da khi giao chiến với Ứng Sát cũng đã tự khỏi.

Đối thủ tiếp theo đang chờ hắn là 1 nữ nhân đáng người cao to lực lưỡng. So thể hình, Trần Lương hoàn toàn là bị nàng chèn ép.

Thể trạng của nàng không được tốt lắm, nguyên khí chỉ mới khôi phục được chưa đầy một nửa, khắp nơi trên người vẫn là một dạng băng bó.

Đối thủ trận trước của nàng thật sự là không tồi, 2 người đấu ngang tài ngang sức. Có điều so ra vẫn kém hơn Ứng Sát một chút.

Lúc này nhìn Trần Lương bước lên đài không một vết thương sau trận chiến với Ứng Sát, nữ nhân lực lưỡng tự thấy cánh cửa chiến thắng thật quá nhỏ để nàng bước qua.

Nhưng không chiến đã nhận thua thì quả thực nàng không cam tâm. Dù biết không qua nổi cũng phải chiến, đây là một khóa đạo tâm cần có của cường giả.

Nàng nhìn thẳng vào Trần Lương với ánh mắt kiên định, nói:

“Ta có 3 chiêu, ngươi đỡ được, ngươi thắng”

Nữ nhân lực lưỡng không nhiều lời, hiển hóa ra thần thông của nàng là Tinh linh hóa hình dạng chùy sắt có đinh nhọn, y hệt như binh khí nàng đang cầm trên tay.

“Chiêu thứ nhất, Kinh Nhân”

Nữ nhân hét lớn, giờ chùy sắt lên đập xuống tạo ra một quả cầu khí đầy gai nhọn công kích Trần Lương. Tinh linh hóa hình của nàng cũng theo đó lao về phía trước.

Đối mặt với 2 luồng tấn công nặng nề này, Trần Lương tay trái vung Không Phá Quyền cán phá chùy khí, tay phải triển Thương Vô Thủy đâm vỡ tinh linh chùy sắt.

“Ầm”

Tiếng nổ vang trời kèm một làn sóng không khí đánh dạt về phía 2 người.

“Đề xem ngươi có khả năng thực hiện chiêu thứ ba không” Trần Lương nói lớn đồng thời thi triển Cửu Long Thăng Thiên.

Một con hắc long như phá không mà ra, há miệng rộng bay vút đi như muốn nuốt chửng lấy nữ nhân lực lưỡng.

“Chiêu thứ hai, Kinh Thiên” Nữ nhân dùng 2 tay giờ lên chùy sắt. Tinh linh hóa hình của nàng phóng to gấp 3, dung nhập vào tư thế của nàng, cùng bỏ xuống. Thực ra đây chính là chiêu mạnh nhất của nàng. Một chiêu “Động Địa” được nàng bỏ qua bởi nàng biết, nếu không ra “Kinh Thiên”, nàng chắc chắn sẽ thụ trọng thương mà bại.

Một đòn tát sát, tựa như một tôn chiến thần bỏ xuống đại chùy của mình giáng vào hắc long.

Đại chùy đập hắc long đổ ầm xuống sàn đấu, nhưng đại chùy cũng bị đánh bật lại, cả người nữ nhân lực lưỡng bay ra ngoài sàn đấu.

Một vị quan sự lao lên đỡ lấy nàng. Đây chính là người đã thu nhận nàng làm đệ tử thân truyền trong một lần thấy nàng sẵn giết yêu thú cấp 5.

Tại Thiên Khung Phái, khi đệ tử bước chân vào Hoàng cấp cảnh giới sẽ phải đứng trước 2 lựa chọn. Một là nộp 1000 tinh thạch cấp 1 rồi đi Thiên Khung Phái. Hai là tiếp nhận vị trí quan sự, chính thức trở thành một thành viên của Thiên Khung Phái.

Khi quan sự có tu vi lên Huyền cấp sẽ được thăng làm trưởng lão.

Trưởng môn và Đại trưởng lão đều phải là Địa cấp hoặc Thiên cấp.

Vị quan sự lập tức đưa vào miệng nàng 1 viên đan dược chữa thương đồng thời bế nàng rời đi.

“Trần Lương thắng” quan phán xử hô to.

Bên dưới lúc này có nhiều người vỗ tay ủng hộ Trần Lương. Hắn đã chứng minh cho họ thấy rằng tuy hắn còn nhỏ tuổi, nhưng thực lực thập phần cường đại, vượt cấp giành chiến thắng.

Thế giới cường giả vì tôn. Hầu hết các đệ tử ở đây đều không thù oán gì Trần Lương, nên khi thấy một cường giả nhỏ tuổi như này thì các đệ tử đều là khâm phục không thôi. Nhiều thiếu nữ còn đang bắt đầu suy tính đến sau này làm thế nào bắt chuyện tiểu anh tuấn này.

“Vũ Như Cương thắng” một âm thanh ở vũ đài bên cạnh đồng thời vang lên.

Trần Lương nhìn sang, người duy nhất đang đứng trên vũ đài hiện giờ chính là hắc y nhân đã cùng hắn tham gia thi vào Thiên Khung Phái.

“Thật là oan gia ngõ hẹp a” Trần Lương

“Trận đấu tiếp theo giữa 2 đối thủ là Trần Lương và Vũ Như Cương. Hai người có 1 canh giờ nghỉ ngơi” Quan phán xử nói

Vũ Như Cương giờ đao chỉ vào Trần Lương “Trần Lương, có dám đấu luôn không?”

“Chiến!” Trần Lương hét to

Vũ Như Cương nhảy sang vũ đài của Trần Lương vì vũ đài của hắn đã không còn nguyên vẹn.

“Nếu các người đã muốn thì bắt đầu luôn đi” Quan phán xử đưa ra quyết định bắt đầu trận đấu

Cuộc đối đầu giữa 2 kẻ đều là ám thuộc tính, một kẻ dùng thương, một kẻ dùng đao. Cả hai chỉ đứng đó nhưng khí thế đã áp súc đến cực hạn. Một Vạn Nhiên cảnh bình thường đi vào giữa hai người lúc này chỉ sợ sẽ đồ gục xuống trước áp lực này.

Trần Lương, một Vạn Nhiên cảnh lần lượt hạ gục từng Tiên Linh cảnh

Vũ Như Cương, kẻ đã đánh gục Quan Vân Long trong 10 chiêu

“Vũ Như Cương, tiền tài của ta trong tay người, có chết cũng phải dành chiến thắng” Một đệ tử phía dưới chấp tay cầu nguyện, tên này đã đặt cược 1200 điểm cống hiến, là toàn bộ gia sản của hắn vào tên Vũ Như Cương.

“Người đã 2 lần vượt qua ta, lần này, chắc chắn ta sẽ giết người” Vũ Như Cương vừa nói, vừa vận dụng thần thông của mình, là một Tinh linh hóa hình dạng Cụ nhân cầm đao

Hai người giao thủ chiêu thức. Lần này Trần Lương chống đỡ khá chật vật vì phải chống đỡ với 2 đối thủ cùng lúc, Vũ Như Cương và tinh linh của hắn

Nhưng bù lại, Trần Lương vẫn hơn về phản xạ và độc bài đối thủ. Dù sao Vũ Như Cương hay các đối thủ khác trong giải này đều còn quá trẻ tuổi, kinh nghiệm chiến đấu sao có thể phong phú như lão quái ngàn năm tuổi được.

Toàn bộ võ trường lúc này chỉ còn tiếng binh khí va chạm. Bên dưới các đệ tử đứng xem đã quên hết thảo luận, chỉ chăm chú theo dõi cuộc chiến cân tài cân sức này, sợ nháy mắt một cái sẽ bỏ qua giây phút phân thắng bại.

Thăm dò kết thúc, Trần Lương đang thi triển Cửu Long Thăng Thiên. Vũ Như Cương tiếp chiêu bằng một tuyệt kỹ của hắn, Khai Thiên.

Nguyên khí trong người Vũ Như Cương cuộn cuộn đổ vào thanh đao, hiện hóa ra 1 hư ảnh đao mang to lớn, đồng thời bên cạnh hắn, tinh linh cũng giờ lên một đao to lớn gấp 3 lần. Cả 2 đồng thời chém về phía con hắc long đang lao đến.

Đao khí phá không mà đến, muốn cắt hắc long ra làm ba. Lần đầu tiên hắc long đã bị chém nổ, nhưng cũng đã phá vỡ được một đao khí và suy giảm đao khí còn lại tới 9 thành.

Đao khí chém vào vai Trần Lương, chỉ làm rách áo hắn chứ không thương tổn được thân thể. Trần Lương đã lấy cả nguyên khí, tinh thần lực ra ngăn cản đao khí cộng với sức phòng ngự mạnh mẽ của chính thân thể hắn, muốn thương tổn hắn cũng không phải là điều dễ dàng.

“Phòng ngự thật mạnh” Vũ Như Cương cũng phải thầm khen. Tuy đao khí của hắn vượt qua hắc long đã không còn lại bao nhiêu nhưng nếu đối lại là hắn bị phần đao khí đó chém vào cũng sẽ phải đứt da chảy máu.

“Tên này cũng không phải là một Tiên Linh sơ kỳ bình thường” Trần Lương chăm chú nhìn và Vũ Như Cương. Tuy vừa rồi hắn không sao nhưng nếu tiếp tục thế này chắc chắn sẽ bại, phải tìm ra cách tiếp cận để ra sát chiêu.

Trần Lương nhanh chóng cảm thương tiếp cận đối thủ. Lần này hắn không dùng thương bằng hai tay mà 1 tay ra quyền, 1 tay thương pháp. Điều này khiến chiến lực của hắn sẽ có phần giảm đi đôi chút. Trần Lương phải cầm sát cán thương, dùng thương như 1 mũi dao để lấy đao của Vũ Như Cương.

Trần Lương dùng thương đẩy bật đao ra rồi tay trái vùng quyền

“So quyền, há ta sợ sao” Vũ Như Cương cũng vùng quyền đấm. Tuy hắn không có sở trường về quyền pháp nhưng có lợi thế về nguyên khí, và lại nắm đấm của Trần Lương cũng không phải võ kỹ gì.

Vũ Như Cương vừa vùng đấm, Trần Lương liền đổi đấm thành trào, bắt lấy cổ tay của đối phương.

Đây chính là sát chiêu của Trần Lương. Hắn đã tu luyện thành công một môn võ kỹ thuộc về ám thuộc tính mà chưa từng sử ra lần nào, đây chính là lúc phát huy tác dụng. Môn võ kỹ này có tên là Hấp Nguyên Công.

Để tu luyện được môn võ kỹ này, cần phải có khả năng điều khiển nguyên khí cực cao để có thể dồn nén nguyên khí vượt qua cực hạn, tạo thành một lỗ đen trong lòng bàn tay, có thể hấp thu nguyên khí của bất kể vật gì, trong đó có nhân loại, yêu thú. Nguyên khí hấp thu được sẽ được hấp thu vào cơ thể Trần Lương để sử dụng

Lỗ đen trong tay hắn chỉ nhỏ bằng hạt đậu, nhưng để tạo ra được hạt đậu này đã tiêu tốn hơn một nửa nguyên khí của Trần Lương.

Để tạo ra lỗ đen này cũng cần thời gian một hơi thở, Trần Lương đã chuẩn bị từ trước. Ngay khi Vũ Như Cương bị Trần Lương bắt lấy tay, nguyên khí trong cơ thể hắn tràn từ đan điền lên tay rồi thoát ra ngoài. Vũ Như Cương đột nhiên cảm thấy suy yếu do cơ thể chưa thích nghi kịp.

Nguyên khí thất thoát, cơ thể suy yếu, muốn vận chuyển nguyên khí lên phản công nhưng đều bị thoát ra ngoài, Vũ Như Cương lần đầu gặp phải tình trạng này, không biết phải ứng phó

như nào, chỉ có thể vùng vẫy vùng đao chém Trần Lương với lượng nguyên khí cực kỳ ít ỏi.

Trần Lương lúc này cũng chưa thể ngay lập tức sử dụng lượng nguyên khí tràn vào kia. Hấp Nguyên Công yêu cầu lượng tập trung cực cao để giữ vững lỗ đen hấp thu nguyên khí của đối thủ, vì vậy lượng nguyên khí Trần Lương có thể sử dụng lúc này không hơn Vũ Như Cương là bao.

Đều là ám thuộc tính, nên Trần Lương dễ dàng hấp thu nguyên khí của Vũ Như Cương, tăng lên tu vi bản thân. Dù sao thì Vũ Như Cương đã là Tiên Linh, lại có chất lượng ám nguyên khí cũng rất cao, nên hấp thụ nguyên khí của hắn sẽ có lợi cho Trần Lương. Đổi lại là một Tiên Linh kém cỏi thì Trần Lương cũng sẽ không hấp thu vào Phôi tinh linh mà chỉ cất chứa nguyên khí của đối thủ trong đan điền rồi sử dụng.

Nếu người bị hấp thu là thuộc tính khác, không phải ám thuộc tính thì Trần Lương cũng sẽ chỉ có thể để nguyên khí của đối thủ thoát ra ngoài mà không thể vận dụng, trừ khi hắn có thêm thuộc tính đó trong đan điền.

Thực ra nguyên khí Trần Lương hấp thu để tăng tu vi cũng không phải là tất cả, chỉ có một nửa, còn một nửa dùng để duy trì lỗ đen kia.

Trong lúc Trần Lương thi triển Hấp Nguyên Công với Vũ Như Cương, khán giả chỉ nhìn thấy là 2 kẻ trên võ đài cầm tay nhau, thu hồi nguyên khí, chuyển sang đấu khí lực, trông như hai Luyện Thể Cảnh thi đấu vậy. So sánh với màn chiến đấu gay cấn lúc này thì tương phản đến khó hiểu.

Vũ Như Cương thì liên tục gào thét “Bỏ tay ta ra”. Hắn liên tục vùng vẫy nhưng không thể thoát được. Ngay từ lúc bị Trần Lương bắt lấy tay, hắn đã không thể vận dụng nguyên khí, Tinh linh hóa hình cũng đã biến mất.

Sau 50 hơi thở, Trần Lương bỏ tay Vũ Như Cương ra, nhảy lùi lại. Lúc này cơ thể hắn rất sung túc nguyên khí, còn Vũ Như Cương thì gần như cạn kiệt nguyên khí.

Trong lúc đối thủ còn đang thờ đốc, Trần Lương liền sử ra Cửu Long Thăng Thiên. Một hắc long to lớn hiện ra, trùng chiều này Vũ Như Cương không chết cũng tàn phế, thực ra tỷ lệ chết cao hơn.

“Ta chịu thua, ta chịu thua”

Trần Lương chuẩn bị vùng thương thì Vũ Như Cương vội la lên. Nếu không chịu thua sớm thì cái mạng này cũng không giữ được.

Trần Lương đành thu chiêu vì đã có 1 Quan phán xử tiến tới bên cạnh Vũ Như Cương đề phòng Trần Lương cố tình phát chiêu.

“Ta tuyên bố, Trần Lương đạt quán quân giải Sơ niên. Sau 1 ngày cải tạo võ trường sẽ tổ chức giải Trung niên” Chương môn trên ghế nói to “Trần Lương đi vào điện gặp ta”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Kể địch

Trần Lương được 1 Quan phán xử dẫn đi trong ánh mắt ngưỡng mộ của đông đảo đệ tử.

“Đệ tử tham kiến chương môn” Trần Lương chấp tay chào

“Giành giải quán quân, cảm giác thế nào?” Chương môn hỏi

“Rất vui vì có thêm 4 vạn 5000 điểm cống hiến”

“Ồ đâu thêm 4 vạn?”

“Đệ tử đánh cược 2 vạn mình đạt quán quân”

“Người mới vào Thiên Khung Phái 1 năm, làm sao kiếm được 2 vạn?”

“Ta kiếm được 7 vạn nhờ đánh cược thách đấu”

Trưởng môn cười lên ha hả

“Người là người kiếm được điểm cống hiến nhanh nhất từ trước tới giờ. Rất thú vị. Người có muốn làm đệ tử thân truyền của ta không?” Chương môn nhân đi vào lí do hắn cho gọi Trần Lương.

“Có lợi ích gì?” Trần Lương đặt câu hỏi giống như hắn từng hỏi 3 vị trưởng lão đến muốn thu hắn làm đệ tử thân truyền

“Cơ hội trở thành trưởng môn của Thiên Khung Phái”

Trưởng môn bỏ qua những lợi ích thường nói như hướng dẫn tu luyện, truyền dạy võ kỹ, ban tặng bảo vật và nhiều cơ duyên khác. Hắn biết Trần Lương có tầm mắt rất cao, tu luyện võ kỹ, công pháp đều là thượng đẳng. Vì vậy đưa ra lợi ích cao nhất, lợi ích mà vô số người muốn có.

Thiên Khung Phái là gì, là một môn phái hàng đầu Tinh La Vực. Tuy không dám nói là vượt lên trên tất cả môn phái khác, nhưng chắc chắn nằm trong 4 môn phái đứng đầu Tinh La Vực.

Chương môn của Thiên Khung Phái luôn là cường giả hàng đầu, một lời nói ra ảnh hưởng vạn vạn con người. Muốn tiêu diệt Văn Di Quốc hay Hỏa Diễm Quốc quả thực chỉ cần 1 lời nói.

Chỉ 1 câu “cơ hội trở thành trưởng môn Thiên Khung Phái” cũng đại biểu Trần Lương sẽ được Thiên Khung Phái ưu dưỡng bồi đắp, cung cấp cho đại lượng đan dược, bảo vật, cơ hội tu luyện.

“Rất hấp dẫn, nhưng đệ tử chỉ ở Thiên Khung Phái tối đa 10 năm nữa sẽ rời đi. Vì vậy cơ hội này thật không dám lấy”

Một cơ hội cực lớn, bất kỳ đệ tử nào cũng sẽ giành lấy, đáng tiếc Trần Lương lại là ngoại lệ duy nhất.

Trong đầu hần có kiến thức của Thiên Trận Sư và Thiên Võ Sư, còn rất nhiều nơi hần cần đi, nhiều bảo vật hần cần lấy trên Cửu Giới, không thể ở lại Thiên Khung Phái mà tranh giành chức vị được.

Chương môn nghe xong ngồi trầm ngâm một lát xong gật đầu. Hần hiểu rằng bí mật mà Trần Lương nắm giữ chắc hẳn to lớn hơn nhiều chức vụ trưởng môn này.

“Mỗi người có chí riêng. Ngươi có thể thi triển Hấp Nguyên Công hẳn là có sư phụ hoặc cơ duyên không tầm thường, có thể sau này ngươi sẽ vượt qua ta, đứng trên đỉnh cao của Cửu Giới. 39 ngày nữa sẽ mở ra Tam Thập Tam Môn, ngươi nếu tham gia thì hãy chuẩn bị trước. Ta tặng ngươi cây thương này, nó đã đi theo ta hơn trăm năm, sẽ giúp chiến lực của ngươi tăng lên một hai”

Trưởng môn vung lên cầm trước mặt Trần Lương một cây thương dài, giới thiệu qua

“Cây thương này tên Hồn Độn Thương, cấp bậc Bách Thánh khí. Thân thương làm từ gỗ của cây Trắc Mộc Tinh, mũi thương làm từ Hồn Độn Thạch. Thân thương có thể kéo dài 2 trượng, thu ngắn còn 5 tấc, rất phù hợp để ngươi thi triển cùng Hấp Nguyên Công”

Trần Lương cầm lên ngắm nhìn Hồn Độn Thương. Thân thương làm từ gỗ của cây Trắc Mộc Tinh, độ cứng rắn không cần phải bàn, bên trong còn chứa nồng đậm nguyên khí lưu động. Mũi thương làm từ Hồn Độn Thạch, một loại thạch từ ngoài vũ trụ vượt qua được tầng bích chương, rơi xuống Cửu Giới. Hồn Độn Thương không chỉ vô cùng cứng rắn, còn có khả năng nâng cao lực lượng của nguyên khí, rất được các Luyện khí sư yêu thích để luyện chế thành thánh khí.

Vật dụng trên Cửu Giới chia làm 2 loại, chính là 2 đẳng cấp hoàn toàn khác biệt.

Thứ nhất là Phàm Khí, là những vật dụng không chứa đựng nguyên khí, không có công năng gì đặc biệt.

Hai là Thánh Khí, là những vật dụng chứa đựng nguyên khí, có rất nhiều tác dụng thần kỳ.

Ví như bàn ghế bình thường là phàm khí, nhưng nếu ngồi lên có tác dụng trị thương, tăng cường nguyên khí thì là thánh khí.

Bá Vương Thương của Trần Lương cũng chỉ là một loại phàm khí bậc cao, sắc bén, cứng rắn, giúp tăng lên lực công kích một chút về khí lực, còn không có tác dụng gì cho nguyên khí.

Thánh khí thường chia làm 3 cấp bậc, Thập thánh khí, Bách thánh khí và Thiên thánh khí. Tiêu chuẩn phân chia cũng không quá rõ ràng, chỉ là tương đối dựa trên tác dụng của vật phẩm.

Bách thánh khí đã thuộc vào hàng quý hiếm và đắt đỏ. Tại Thiên Khung Phái phải có được công lao rất lớn mới được tông môn khen thưởng, không phải có điểm công hiến có thể mua được.

Nếu Trần Lương mà có Hồn Độn Thương thì trận chiến với Vũ Như Cương cũng không cần phải dùng đến Hấp Nguyên Công.

“Một món quà nhỏ tặng ngươi nhớ về Thiên Khung Phái” Trưởng môn là một người tài giỏi, giao thiệp rộng và có tầm nhìn xa. Giúp đỡ những thiếu niên thiên tài như Trần Lương chính là xây dựng viên gạch cho sự trường tồn của Thiên Khung Phái.

“Đa tạ chương môn” Trần Lương chấp tay cúi chào.

“Được rồi, ngươi ra đi”

Trần Lương đi nhận thưởng 5000 điểm công hiến cho chức vô địch. Ngoài ra, hần đã bảo Tuyết Hoa đặt cược 2 vạn cho tên hần giành giải nhất, vậy là thu về 4 vạn điểm công hiến. Trần Lương nhận tiền cười sung sướng.

Vị quân sự trao tiền cược cho Trần Lương cũng không khỏi ghen tị. Một giải đấu thu về 4 vạn 5000 điểm, thật là một bút tài phú không nhỏ.

Nhận đủ điểm công hiến, Trần Lương ngay lập tức tiến đến Bảo Phòng đổi lấy Tam Địa Tây Trần. Hần lựa chọn thời điểm Bảo Phòng ít người ra vào nhất, thi triển Ẩn Nặc Thuật lặng lẽ tiến vào đổi bảo vật rồi nhanh chóng đi ra. Ẩn giấu thực lực mới càng khiến kẻ địch không thể phòng bị.

Để luyện hóa Tam Địa Tây Trần, võ giả sẽ phải luyện hóa lần lượt rễ cây, thân cây rồi mới đến từng bông hoa do được lực quá mạnh. Nếu đồng thời nuốt cả Tam Địa Tây Trần vào sẽ khiến cơ thể không kịp hấp thu, nhẹ thì sỏi mòn được lực của Tam Địa Tây Trần ra ngoài, nặng thì quá nhiều được lực khiến lượng sỏi mòn ra ngoài không kịp, nội thể bị phá hoại nghiêm trọng, có thể tử vong.

Quá trình luyện hóa Tam Địa Tây Trần thường kéo dài 5 đến 7 tháng

Trần Lương đưa rễ của Tam Địa Tây Trần vào miệng, chỉ sau 1 khắc, toàn bộ đan điền như một miệng núi lửa bùng nổ, năng lượng ào ào đổ về Phôi tinh linh.

Trần Lương cắn thêm 1 miếng thân của Tam Địa Tây Trần, cảm thấy năng lượng vẫn đang được Phôi tinh linh hấp thu trọn vẹn liền cắn thêm 3 miếng, nuốt trọn phần thân.

Lúc này được lực từ thân và rễ của Tam Địa Tây Trần như một trận đại hồng thủy đánh vào Phôi tinh linh. Không ngoài dự đoán, Vạn Âm Quy Nguyên không khác gì cái động không đáy, bao nhiêu năng lượng nó đều có thể hấp thu.

Trần Lương cũng liền đưa 3 bông hoa của Tam Địa Tây Trần lên miệng nuốt ngon lành, vận chuyển Vạn Âm Quy Nguyên lên mức cao nhất.

Đan điền của hần lúc này như một trận cuồng phong muốn hủy diệt một vật như hình ốc trong nó. Nhưng ốc lại đứng sừng sững không một lay động, tựa như một lỗ đen hấp thu mọi năng lượng xung quanh nó.

2 giải đấu trung niên và cao niên đã kết thúc được 2 tuần. Quán quân giải trung niên không ngoài dự đoán, là đệ tử trẻ nhất của trường môn, Lỗ Sư, cảnh giới Giáp Linh sơ kỳ, vượt cấp đánh bại Giáp Linh trung kỳ.

Quán quân giải Cao Niên là Đỗ Như Linh, thiên tài số 1 tại Thiên Khung Phái, nữ nhân vạn người mê nhưng không ai với tới. Nàng đã 62 tuổi nhưng trông không khác gì thiếu nữ vừa mới đôi mươi. Dung nhan mỹ lệ, đáng người đời chỗ cần nhỏ và chỗ cần lớn.

Nàng không phải là một bông hồng có gai mà là một bông hoa tuyết khó tiến lại gần. Ngoại trừ sư tôn nàng là Đại trưởng lão của Thiên Khung Phái, nàng hầu như không tiếp xúc với ai. Các nhiệm vụ nàng thực hiện cũng đều là dạng cá nhân. Thậm chí một số nhiệm vụ khó cần lập đội, nàng cũng tự nhận một mình hoàn thành nhiệm vụ.

Dưới 70 tuổi bước vào Cự Linh đều được gọi là thiên tài. Hoàng hồ Đỗ Như Linh chỉ mới 62 tuổi đã là Cự Linh trung kỳ. Nàng đã lên Cự linh khi chỉ mới 53 tuổi.

Đang ngồi luyện hóa Tam Địa Tây Trần, trận pháp theo dõi của Trần Lương báo hiệu có người xâm nhập vào khu vực quanh nhà. Hắn đứng dậy ra ngoài, nhìn thấy là Cẩm Mao Thử đang chạy đến.

“Thật khéo quá, vừa hay gặp Trần đệ” Cẩm Mao Thử hồ hởi nói

“Người đến có việc gì?”

“Chỉ là cung cấp một chút tin tức, kiếm một chút kim tiền thôi” Cẩm Mao Thử cười cười nói nói “Tin tức liên quan đến Tam Nhân Lang trên ngọn núi gần đây, giá 30 điểm công hiến, Trần đệ thấy sao?”

“Nói đi”

Trần Lương đưa trước điểm công hiến cho Cẩm Mao Thử, theo như quy ước.

“Hôm qua có đệ tử phát hiện tung tích của một con Tam Nhân Lang con. Hiện giờ đang có người thu thập nhân mã tiến lên vây bắt. Đây là yêu thú cấp 10 nha, nếu có thể thu thập làm sủng thú thì giá trị không thể đo lường, nếu không thì bán các bộ phận của nó cũng giá trị liên thành. Không chắc có thể có cả đệ tử Cự Linh hoặc quân sự, trưởng lão đi cùng cũng là không lạ.”

“Chỉ với tin này mà người định lấy của ta 30 điểm công hiến?”

“Với người khác có thể không đáng giá bằng đây, nhưng với Trần đệ có thể sẽ khác” Cẩm Mao Thử thâm ý nói

“Người cho rằng Tam Nhân Lang này là của ta?”

“Ta cho là gì không quan trọng. Nhiệm vụ của ta chỉ là tìm ra các kết luận phù hợp để kiếm tiền thôi”

Nói xong, Cẩm Mao Thử liền rời đi.

“Tam Nhân Lang bọn chúng nói có phải là Ngao Thiên không?” Trần Lương trầm ngâm suy nghĩ “Nhưng tên Cẩm Mao Thử này vẫn nghi ngờ ta cho sự việc một năm trước sao”.

Quá nhiều nghi vấn không có lời giải đáp. Nhưng Trần Lương quyết định tìm đến Ngao Thiên đưa vào Không Thú, dù sao 3 tuần nữa cũng sẽ cần dùng đến nó.

Trần Lương lập tức đi về hướng tây bắc dựa theo cảm ứng thông qua hạt giống linh hồn. Hắn còn chưa phát hiện phía xa đang có một người dùng Thiên Lý Nhân quan sát hắn.

Thiên Lý Nhân là một bảo khí tăng tầm nhìn xa lên 50 dặm.

Thấy Trần Lương rời đi, tên này bám theo sau nhưng giữ khoảng cách xa. Di chuyển 1 canh giờ, Trần Lương cảm giác được có gì đó đang nhìn chằm chằm vào mình. Hắn liền dùng Ẩn Nặc Thuật và Tật Phong Tốc nấp vào 1 cành cây cao.

Tên theo dõi đột nhiên bị mất dấu Trần Lương, tìm một hồi không thấy đành trở về báo cáo

“Vô dụng! Người tự tin thân pháp thượng đẳng, lại có Thiên Lý Nhân mà cũng không theo đuôi nổi một tên Vạn Nhiên” Lỗ Sư quát

“Lỗ Sư huynh đừng nóng, tên Trần Lương này xuất quỷ nhập thần, thiên đại thủ đoạn, không theo được cũng là chuyện thường tình” Một thanh niên anh tuấn nhẹ nhàng nói.

Nếu Trần Lương ở đây sẽ nhận ra thanh niên này.

“Người phỏng đoán không sai, Trần Lương hẳn là có một Tam Nhân Lang làm sủng thú. Cái chết của đệ đệ ta chắc chắn liên quan đến tên Trần Lương này” Lỗ Sư thu hồi hắc khí quay lại nói với thanh niên anh tuấn.

Lỗ Sư tuy thiên phú võ đạo và thực lực cao hơn người thanh niên nhưng hắn cũng không dám có chút khinh thường người kia, bởi thủ đoạn, khả năng bày bố, suy luận, tính toán của người kia thực khó có ai bì kịp tại Tinh La Vực này.

Hắn chính là người đã giật dây Ngũ Hồ đến khiêu chiến Trần Lương, sau đó là giật dây lòng tham của đội ngũ đi lịch luyện để cướp giết Trần Lương.

2 lần thất bại khiến hắn cực kỳ tức giận. Hắn chưa từng có sai sót đến 2 lần liên tiếp như thế. Lần thứ 3 này nhất quyết phải giết được Trần Lương. Vì Trần Lương là kẻ đã giết cha nuôi của hắn, Duy La, đại tướng quân của Hòa Diễm Quốc.

Sư đệ của Lỗ Sư là một trong năm người lịch luyện bị Trần Lương giết nên đã kéo được Lỗ Sư tham gia kế hoạch diệt sát Trần Lương. Ngoài ra còn có Hoàng Trí Cát, Nhữ Yên, Vũ Như Cương đều không muốn Trần Lương tồn tại.

Không nói đến thủ oán, thì Trần Lương cũng là một kho báu di động để lôi kéo người nhằm vào tính mạng hắn. Nhìn võ kỹ Trần Lương thì triển cũng biết đều là võ kỹ thượng đẳng. 16 tuổi đã ở cảnh giới Vạn Nhiên có được nồng độ nguyên khí ngang với Tiên Linh cảnh thì công pháp Trần Lương tu luyện hẳn phải là thiên cấp. Ngoài ra còn có kiến thức của Trận Pháp Sư cấp 5, thậm chí là cấp 6, 7. Còn cả điểm công hiến, nhân không gian và những đồ vật trong đó không biết còn bao vật gì. Quan trọng hơn hết, chính là bí mật của Trần Lương để có thể thu được những cái đó. Thật sự là khiến người ta đổ mắt nhìn.

Sau khi tên kia bỏ đi, Trần Lương ngồi tại chỗ suy nghĩ “Tên này hẳn là theo dõi ta ngay từ ban đầu. Không biết có liên quan tới Cẩm Mao Thử không. Sau này hành sự phải cẩn thận hơn. Có kẻ nào đó đang nhìn chằm chằm vào ta”

Nhờ vào tinh thần lực cường đại, Trần Lương có thể cảm giác được từ xa có người nhìn mình. Lúc này hắn lại càng thêm chú ý, cảnh giác hơn.

Khi tới gần Tam Nhân Lang, Trần Lương còn câu thông với nó xem xung quanh có ai không. Khứ giác và cảm giác của Tam Nhân Lang cực kỳ nhạy bén, có thể phát hiện ra mùi vị cách nó 10 dặm.

Không có gì đáng nghi, Trần Lương thu Tam Nhân Lang vào Không Thú rồi trở về căn phòng của mình, tập trung luyện hóa Tam Địa Tây Trần. Hắn rất cần đưa tu vi của mình lên đến Tiên Linh mới có thể đối phó được với kẻ địch trước mắt.

1 tuần nữa nhanh chóng trôi qua, Trần Lương đang bước chân tới cánh cửa Tiên Linh cảnh, chuẩn bị hình thành tinh linh.

Lúc này, bên trong đan điền, Phôi tinh linh đang dần bị tinh linh trong nó hấp thu năng lượng. Được lực từ Tam Địa Tây Trần cũng đang cuốn cuộn chảy vào tinh linh.

Tinh linh lúc này như một đầu hung thú viễn cổ, có thể nuốt toàn bộ thiên địa làm dinh dưỡng cho nó.

1 ngày trôi qua, tinh linh đã dần thành hình. Thoáng nhìn qua, tinh linh có thân thể nhân loại, 1 đầu trông khá hung dữ cùng 4 chi.

Nhưng đến ngày thứ 2, khi Phôi tinh linh đã được hấp thu trọn vẹn, tinh linh hiện ra hình thái hoàn chỉnh của mình mới thấy được nó có 3 cái đầu và 3 cặp tay. Đây chính là hình thái chiến thần Atula mà Cung Thừa Hy xem được trong một tài liệu cổ.

Chiến thần Atula với 6 tay có thể thi triển 6 loại võ kỹ khác nhau, là một trong những thần mạnh nhất trong thời đại viễn cổ.

Trần Lương bước ra ngoài, thi triển thần thông của mình. Một tôn thần tướng to lớn gấp 3 lần Trần Lương, với 3 cái đầu hung ác hiển hóa sau lưng hắn.

Trần Lương 2 tay vùng quyền, sử ra Không Phá Quyền, đồng thời phía sau lưng hắn, tôn thần tướng cũng vùng 6 tay thi triển Không Phá Quyền.

Một tiếng nổ xé gió vang ra bát phương do sức ép quá lớn vào không khí. Trần Lương cười lên ha hả ngồi xuống thờ. Đồng thời tung 8 quyền quả là gây ra sức ép không nhỏ với hắn. Lượng nguyên khí tiêu hao khá nhiều

8 quyền vùng ra uy lực tổng thể không phải gấp 8 mà chỉ là 3 lần so với 1 cú đấm riêng của Trần Lương. Chính vì vậy hắn mới tu luyện Quyền Vô Thanh, 1 quyền tích chứa sức mạnh của tất cả quyền trong nó.

Nếu không phải đã bước chân vào Tiên Linh cảnh, nguyên khí tăng lên gấp 10 lần thì một quyền này đã vắt kiệt nguyên khí của hắn.

“Chúc mừng công tử bước chân vào Tiên Linh cảnh và có Tinh linh hóa hình cường đại” Tuyết Hoa từ sau tiến tới chúc mừng.

“Sắp tới sẽ có ác chiến, giờ chúng ta sẽ đi trang bị cho ngươi một bộ trang phục chiến đấu hoàn chỉnh”

Trần Lương cùng Tuyết Hoa đi đến Bảo Phòng. Lúc này đang tấp nập người ra kẻ vào. Càng đến gần ngày mở ra Tam Thập Tam Môn, các đệ tử tiến đến đổi bảo vật ngày càng nhiều. Sắp tới sẽ là một trận gió tanh mưa máu để giành giật cơ duyên, bước chân lên con đường cường giả, vì vậy có bao nhiêu có bao nhiêu pháp bảo cũng không thừa, nâng lên một chút tu vi cũng là vô cùng cần thiết.

Nhìn thấy Trần Lương, có ai không biết đây là đại gia mới nổi, có trong tay chục vạn điểm công hiến. Thông tin Trần Lương đặt cược 2 vạn, thu về 4 vạn điểm công hiến không biết ai nói ra, đã lan truyền khắp Thiên Khung Phái.

2 người Trần Lương đi xem các vật phẩm có thể đổi được, sau một hồi, quyết định dùng hơn 2 vạn điểm công hiến đổi lấy Lung Linh Giáp, bảo giáp loại Thập Thánh khí cấp thấp

Để kích hoạt Lung Linh Giáp, Tuyết Hoa chỉ cần truyền nguyên khí vào bảo giáp. Khi chưa được kích hoạt, Lung Linh Giáp có thể đỡ được lực công kích của Vạn Nhiên hậu kỳ. Khi được kích hoạt, Lung Linh Giáp có thể đỡ được lực công kích của Tiên Linh trung kỳ.

Lượng tiêu hao nguyên khí cho Lung Linh Giáp phụ thuộc vào mức độ chịu đòn. Chịu tấn công càng nhiều, lực tấn công càng mạnh thì lượng nguyên khí tiêu hao càng nhanh.

Đôi xong vật phẩm, Trần Lương còn dư lại mấy nghìn điểm công hiến, không thể mua được vật gì thích hợp khác nên cùng Tuyết Hoa ra về.

“Một hơi bỏ ra hơn 2 vạn điểm mua Thập Thánh khí cho người hầu, tên Trần Lương này cũng thật hào phóng” Một nam đệ tử nói

“Nếu ta là nữ nhân của hắn, chẳng phải sẽ muốn gì được nấy ư” Một nữ đệ tử dỗi nhìn Trần Lương đi xa

“Đây là nếu. Ngươi ngay cả gặp hắn còn không được thì sao trở thành nữ nhân của hắn được. Ngươi không biết là rất nhiều người muốn đến kết giao với hắn nhưng đều bị đuổi về, thậm chí hắn còn lập trận pháp ngăn người đến quấy rầy” Nữ nhân bên cạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 23: Tam thập tam môn

Cửu Giới có câu Nhất quan, nhị các, tam hội, tứ thư, ngũ cấm, lục bảo, thất phái, bát môn, cửu vực.

Nhất quan là nói về 1 truyền thuyết rằng tại Cửu Giới có 1 quan ải, ai bước qua được là thành thần

Nhị các là Thiên Tín Các và Thiên Thị Các

Tam hội là Đan Dược hội, Luyện Khí hội và Trận Pháp hội

Tứ thư chính là 4 kỳ thư trong truyền thuyết: Không Thư quản chế không gian, Thời Thư quản chế thời gian, Sinh Thư quản chế sinh mệnh, Ngũ Hành Thư quản chế ngũ hành.

Ngũ cấm là 5 cấm địa, chỉ có đường vào, không có đường ra

Lục bảo là 6 bảo vật trong truyền thuyết, được thiên địa sinh ra. Mỗi bảo vật đều có cực đại công năng thần kỳ, thậm chí cải tử hoàn sinh.

Thất phái là 7 môn phái mạnh nhất trên Cửu Giới.

Bát môn là lối vào của 8 bí địa. Bên trong các bí địa đều có thiên đại cơ duyên

Cửu vực là 9 vực của Cửu Giới. Các vực được phân cách nhau bởi những tuyệt địa rất khó vượt qua

--

Tam Thập Tam Môn chính là cửa vào bí địa chứa đại lượng linh dược, kể cả tiên dược cũng có thể có. Tam Thập Tam Môn 10 năm mở ra 1 lần. Thực vật trong bí địa có tốc độ phát triển nhanh gấp 5 lần so với ngoại giới, nên Tam Thập Tam Môn chính là một dược viên khổng lồ, hấp dẫn toàn bộ mắt nhìn của Cửu Giới.

Chính vì vậy những người tham gia vào Tam Thập Tam Môn không chỉ giới hạn tại Tinh La Vực mà còn cả các vực lân cận.

Được đặt tên là Tam Thập Tam Môn là bởi để bước qua được cửa vào bí địa, người tham gia chỉ có tối đa 33 tuổi. Nếu người có số tuổi lớn hơn bước qua, xương sống sẽ bị đứt gãy mà chết.

Tam Thập Tam Môn sẽ mở ra trong 3 tháng, sau đó sẽ biến mất 10 năm. Nhân loại và yêu thú từ ngoại giới đi vào đều sẽ bị tự động truyền tống ra ngoài khi hết thời hạn 3 tháng.

Nguy hiểm trong Tam Thập Tam Môn đến từ 3 yếu tố.

Thứ nhất là yêu thú. Linh dược phát triển và không bị săn giết bởi nhân loại nên các yêu thú trong đây có rất nhiều.

Thứ hai là các yếu tố tự nhiên. Trong Tam Thập Tam Môn có những vùng đất tràn đầy tử khí, hay sấm sét hay bão lốc hay những vết nứt không gian đột ngột xuất hiện.

Thứ ba chính là nhân loại. Trong Tam Thập Tam Môn chỉ có một luật lệ duy nhất, đó là mạnh được yếu thua. Vì vậy các hoạt động tranh đoạt bảo vật, cướp, giết, hiếp đều có thể xảy ra.

Vì vậy bước vào Tam Thập Tam Môn tối thiểu là Vạn Niên, còn Tiên Linh sẽ là lực lượng đông đảo và chủ chốt nhất. Thậm chí có cả Giáp Linh võ giả.

Thiên Khung Phái đã thông báo cho tất cả đệ tử về sự kiện Tam Thập Tam Môn, những thông tin cần thiết và bản đồ nơi đây. Độ lớn của Tam Thập Tam Môn bí địa ước chừng gấp 10 lần Thiên Khung Phái.

Trần Lương đang ngồi xem Tuyết Hoa diễn luyện kiếm pháp thì có một đệ tử đi tới.

“Xin chào Trần Lương, ta là Văn Du Ca, Tiên Linh hậu kỳ, 2 ngày nữa tham gia Tam Thập Tam Môn, ta muốn cùng đệ lập tổ đội. Trong Tam Thập Tam Môn bí địa rất nhiều mối nguy hiểm, có thể đồng môn nương trợ nhau là tốt nhất” Văn Du Ca mở lời.

“Không hứng thú, mời về cho” Trần Lương lạnh nhạt từ chối luôn.

Mấy ngày nay đều có người đến mời chào hãn lập tổ đội, nhưng hãn đều từ chối. Lý do là bởi hãn không tin ai tại Thiên Khung Phái này. Khi gặp bảo vật, tiền tài che mắt, nếu bị ám toán thì thật khó đề phòng. Chưa kể là còn có một kẻ nào đó đang nhìn chằm chằm vào hãn, bất kỳ ai cũng có thể là gián điệp được cài vào.

Ngày Tam Thập Tam Môn mở đã gần kề, Thiên Khung Phái bắt đầu xuất phát đi đến Tam Quy Sơn. Dẫn đội là 1 Đại trưởng lão cùng 3 trưởng lão. Đội hình đệ tử có hơn 500 Vạn Niên, 1890 Tiên Linh, 9 Giáp Linh.

Có thể dưới 40 tuổi bước vào Giáp Linh đều là thiên tài, huống hồ dưới 33 tuổi thì càng thêm hiếm, đều là những người nổi bật trong Giáp Linh. Tuy chỉ là Giáp Linh sơ kỳ mà thôi, nhưng cũng không phải những võ giả Giáp Linh bình thường có thể đỡ được quá 3 chiêu.

Thiên Khung Phái đã điều ra Vạn Lý Thuyền, có khả năng bay tốc độ cao để vận chuyển hơn 2000 người đi xa. Nhiều đệ tử lần đầu được nhìn thấy Vạn Lý Thuyền đều trầm trồ kinh ngạc mong ước sở hữu 1 cái để chở cả gia tộc đi dạo quanh Cửu Giới.

Đám đệ tử đây không biết rằng để sử dụng Vạn Lý Thuyền trong 1 ngày cũng tiêu tốn đến doanh thu một tháng của cả gia tộc rồi, nào có tiểu gia tộc nào dám dùng để đi dạo.

Thực ra nếu chỉ là chở vài người đến vài chục người thì có thể dùng Vũ Phi Thuyền, lượng tinh thạch tiêu hao ít hơn nhiều. Vũ Phi Thuyền càng nhỏ thì càng tiết kiệm tinh thạch.

Tam Quy Sơn chỉ là một ngọn núi bình thường, thừa thớt thực vật, không có linh dược hay yêu thú. Bình thường không có ai qua đây. Nhưng 10 năm 1 lần, Tam Quy Sơn lại nghênh đón một lượng lớn cường giả đến tham dự Tam Thập Tam Môn.

Tam Quy Sơn có hình dạng như 3 đại quy chụm đầu vào nhau, tại nơi tiếp giáp đấy chính là nơi Tam Thập Tam Môn mở ra.

Thấy Vạn Lý Thuyền của Thiên Khung Phái đến, một lão già đầu không một sợi tóc nói to.

“Bình lão đầu đến muộn quá đấy”

“Anh hùng thường đến muộn, người đến sớm giữ chỗ cho ta phải không?” Đại trưởng lão Thiên Khung Phái đáp lời.

Đại trưởng lão Bình Vĩnh Sinh cho hạ Vạn Lý Thuyền xuống “mai rùa” thứ ba. Hai “mai rùa” kia đã được 2 đại phái khác của Tinh La Vực chiếm giữ. Có nhiều đại phái không kém Thiên Khung Phái nhưng ở vực khác nên chỉ có thể nhường chủ nhà.

Tam Quy Sơn hiện đã chật như nêm, các môn phái đến sau chỉ có thể xếp hàng phía xa. Nhưng cũng không quan trọng, trước sau gì cũng đều đến lượt mình.

Chờ đợi 1 ngày, ở khoảng trống phía trung tâm đột nhiên hiện ra vết nứt không gian càng ngày càng rộng, lan tỏa cao 5 trượng, rộng 10 trượng mới dừng lại.

Ngoài yêu cầu về tuổi tác, không còn bất kỳ điều kiện gì. Sau khi Tam Thập Tam Môn đã mở rộng đầy đủ, không ai bảo nhau tự xông vào Tam Thập Tam Môn.

Tam Thập Tam Môn thực ra là một tòa truyền tống trận đưa mọi người tới một vùng đất nào đó trong một chiều không gian trên Cửu Giới.

Tất cả mọi người khi bước qua Tam Thập Tam Môn sẽ phải di chuyển ngay lập tức. Không phải do gặp nguy hiểm gì, chỉ là một quy ước chung giữa mọi người. Bởi nếu có kẻ đứng ngay sau Tam Thập Tam Môn tấn công người mới vào sẽ rất nguy hiểm. Ngoài ra những công kích bắn vào Tam Thập Tam Môn cũng có thể gây ra những rắc rối ngoài ý muốn. Vì vậy tốt nhất là cùng thỏa thuận nghiêm cấm gây chiến gần Tam Thập Tam Môn.

Trần Lương cùng Tuyết Hoa cũng xông vào rồi ngay lập tức dùng Không Chi Sáo bay về phía Đông Nam. Các lộ nhân mã cũng đều sử dụng bảo khí di chuyển nhanh đến nơi cần đến kéo bị kẻ khác hăng tay trên.

Sau rất nhiều lần Tam Thập Tam Môn mở ra, bản đồ về bí địa đã được lập thất thất bát bát.

Địa phương Trần Lương đang hướng tới có hắc khí nồng đậm, tên là Ám Ma Lâm. Sau một ngày, 2 người Trần Lương dừng lại trước một khu rừng rộng bạt ngàn, bên trong chứa đầy hắc khí gây hạn chế tầm nhìn, và ngứa da. Vì vậy bước vào đây, võ giả đều phải lấy nguyên khí bao bọc toàn thân.

Lượng nguyên khí thất thoát không đáng là bao, nhưng ở trong Âm Ma Lâm tìm kiếm linh dược có thể kéo dài cả tháng, cũng sẽ là một lượng nguyên khí không nhỏ.

Khu rừng này được biết đến là nguy hiểm cùng bảo được song hành. Mỗi lần Tam Thập Tam Môn mở ra đều có không ít người tiến đến truy tìm linh dược tại Âm Ma Lâm, nhưng do hạn chế về tầm nhìn và đầy rẫy nguy hiểm, khiến lượng linh dược trong Âm Ma Lâm được bảo tồn rất nhiều.

Trần Lương vừa định đi vào, đằng sau có tiếng gọi tới

“Hai tên kia đứng lại”

Trần Lương nhìn sang, kẻ cất tiếng là một trung niên trông khá trải đời, hắn có một vết sẹo bên trái mặt. Đi cùng hắn là 3 người nữa đều có tướng tá cao to. Hắn chỉ vào Trần Lương nói tiếp

“Người đi trước dò đường, còn mấy nhân đây có thể đi cùng bọn ta. Nếu không nghe, chết”

“Công tử” Tuyết Hoa hô nhẹ

“Ta có thể dò đường, nhưng đây là người hầu của ta, phải đi cùng ta” Trần Lương nói giọng chắc chắn.

Trung niên mặt sẹo cũng là người vào sinh ra tử, đối với hắn bảo vật là trên hết. Đang ở trong Tam Thập Tam Môn càng phải là ưu tiên tìm linh dược, những cái khác chỉ là tiện thể.

“Được. Đi đi”

Trần Lương song hành cùng Tuyết Hoa bước vào rừng theo sau là 4 đại hán lực lưỡng.

Trong Âm Ma Lâm, hơi sơ sẩy chút đều có thể bước vào hiểm cảnh. Vì vậy kiếm một tiêu lâu la dẫn đường là phương án tốt nhất.

Trần Lương tỏa ra tinh thần lực quanh hắn 10 trượng, bất kỳ vật gì di chuyển trong vòng này đều không qua được cảm giác của hắn. Đoàn người đi từng bước tiến lên, không nhanh, không chậm

Đột nhiên Trần Lương ôm eo Tuyết Hoa đậm nảy thật mạnh về phía trước. Hai tên đại hán liền nhảy lên đuổi theo.

Vừa tiếp đất, Trần Lương thả Tuyết Hoa ra rồi xoay người, 2 tay vung Không Phá Quyền về 2 tên đuổi theo.

Quyền khí không mạnh, 2 tên kia dễ dàng tiếp được, có điều bị khựng lại tiếp đất. Chân vừa chạm đất, liền cả 4 chân bị dây leo quấn quanh kéo ngược lên trên. Trên dây leo có gai đâm xuyên qua da, truyền vào một loại chất gây ngứa cực mạnh. Đồng thời còn có vô số dây leo khác tiến tới cả Trần Lương, Tuyết Hoa và 2 tên đại hán còn lại đang đứng phía xa.

“Thực Thi Quý” 2 tên đại hán còn lại hô to

“Đi nhanh, sắp có bầy Thực Thi Nhân kéo đến” Trần Lương vội kéo Tuyết Hoa bỏ chạy.

Chạy một đoạn thấy an toàn Trần Lương mới từ từ dừng lại, giải thích cho Tuyết Hoa:

“Loài thực vật có dây leo vừa rồi là Thực Thi Quý, nó đặt dây leo dưới đất. Khi có con mồi đi vào vùng đất trong tầm trói, liền sẽ bị trói treo lên trên, đồng thời trên dây leo có gai đâm qua da truyền vào một loại chất gây ngứa cực mạnh.

Ngay khi bắt được con mồi, các dây leo khác sẽ hướng tới con mồi bị bắt và các con mồi xung quanh.

Nguy hiểm hơn là khi nó bắt được con mồi sẽ tỏa ra một mùi hương đặc biệt chỉ có Thực Thi Nhân biết được để Thực Thi Nhân đến hỗ trợ giết con mồi. Thực Thi Nhân sẽ ăn lực phù ngũ tạng còn Thực Thi Quý sẽ hấp thụ xác chết, bao gồm cả xương của con mồi. Hai loài này hợp tác với nhau săn mồi.

Thực Thi Quý rất khó nhận biết, trông chúng giống như một loài cây thông thường, nhưng nếu nhìn dưới đất có dây leo gai nhọn thì cần phải cẩn thận. Nếu tinh thần lực của người đủ cường đại, sẽ nhận ra một sự di động nguyên khí bất thường bên trong dây leo”

Trần Lương đưa Ngạo Thiên ra, cùng Tuyết Hoa tiếp tục di chuyển. Bản năng hoang dã của Ngạo Thiên sẽ giúp ích rất nhiều trong nơi rừng rậm như này. Mỗi khi gặp một điều đáng chú ý, Trần Lương đều sẽ giăng giải cho Tuyết Hoa giúp nâng cao kiến thức.

“Ở đây có phân của yêu thú Lạc Canh Canh, chứng tỏ gần đây sẽ có Thủy Lạc Hoa, một loài linh dược dùng để luyện chế đan dược có tác dụng tĩnh tâm an thần”

“Đây là Túc Tinh Quang Hoa, ăn vào có tác dụng tăng cường nguyên khí cho Quang thuộc tính, người mau thu”

...

“Ha ha gặp may rồi, phía trước là 2 con Kim Cang Hủ, yêu thú cấp 5. Chúng thường sống theo bầy 7 đến 10 con. Hiện những con còn lại chắc đang đi kiếm ăn. Chúng thường sống cạnh Thiết Bì Cây. Quả của Thiết Bì Cây có tác dụng tăng cường nhục thân. Người ăn quả này có công hiệu rất lớn”

Không có nhiều thời gian, tránh đám Kim Cang Hủ còn lại trở về, Trần Lương cùng Ngạo Thiên nhanh chóng xử lý 2 con Kim Cang Hủ, cho xác chúng vào vòng không gian của Tuyết Hoa. Xác của các yêu thú đều có tác dụng nhất định, hoặc chỉ ít có thể làm thức ăn.

Tuyết Hoa cùng Trần Lương hái xuống Thiết Bì Quả, tổng cộng được 22 trái, đều là sắp thành thực. Nếu đã thành thực rồi thì chỉ sợ đã nằm trong bụng lũ Kim Cang Hủ. Tuy chưa thành thực nhưng những trái Thiết Bì Quả này đều có tác dụng không kém quả đã thành thực.

Đoàn người Trần Lương rời đi. Ở nơi nguy hiểm như này, nếu không phải giao tranh thì tận lực tránh giao tranh, kéo thu hút thêm yêu thú đến.

Buổi tối ngày đầu tiên buông xuống

Chưa đầy một ngày, nhóm Trần Lương đã có thu hoạch không tồi, 25 linh dược các loại, thấp nhất cũng là 10 năm, thậm chí có 2 cây linh dược trên hai trăm năm. ở Âm Ma Lâm, đâu đâu cũng là linh dược. Đoàn người Trần Lương cũng có phải chiến đấu với yêu thú có điều chưa gặp phải linh dược cùng yêu thú cao cấp, nên hoàn toàn là một bộ dáng nhẹ nhõm thu thập linh dược.

Trần Lương mang theo lương thực không nhiều vì hắn muốn dùng yêu thú cùng linh dược trong Tam Thập Tam Môn bí địa này làm thực phẩm, vừa là để tăng cường tu vi, tăng cường

nhục thể, vừa để tiết kiệm Không vật.

Không Vật là bảo vật không gian chứa vật phẩm, như nhân không gian, vòng không gian. Không Vật không chứa được vật sống. Muốn chứa vật sống phải dùng Không Thú.

Trần Lương bày một trận pháp cảnh báo bán kính 10 trượng rồi treo lên cây nghỉ ngơi. Ban đêm không phải thời điểm thích hợp để đi lung tung trong Âm Ma Lâm.

Mỗi loài có một thời điểm sinh hoạt khác nhau, nhân loại, Tam Nhân Lang đều là loài hoạt động ban ngày, sẽ là rất bất lợi nếu ban đêm phải chiến đấu với các loài sống về đêm.

Hôm sau nhóm Trần Lương lại tiếp tục lên đường, vừa đi vòng quanh, vừa đi sâu hơn. Nhờ trong đầu một bộ tri thức cùng khứu giác nhạy bén của Tam Nhân Lang, nhóm người Trần Lương dễ dàng tìm kiếm linh dược và tránh các nguy hiểm.

Mục đích chuyến đi Tam Thập Tam Môn bí địa này, ngoài thu thập bảo vật, còn là rèn luyện cho Tuyết Hoa. Khi gặp yêu thú cấp 4 thì Tuyết Hoa sẽ lên chiến, Trần Lương đứng cạnh chỉ bảo. Gặp yêu thú cấp 5 thì Trần Lương cùng Tuyết Hoa lên, Tam Nhân Lang đứng canh chừng cho Tuyết Hoa. Chỉ khi gặp yêu thú cấp 6 thì Trần Lương cùng Tam Nhân Lang lên giết địch.

Lên đến Vạn Nhiên cảnh giới, Tuyết Hoa đã được Trần Lương truyền thụ cho 2 công pháp mới, đều là thiên cấp. Công pháp đỉnh cấp, ngoài giúp võ giả tu luyện nhanh, còn bổ sung thêm hiệu năng cho nguyên khí.

Với Thủy thuộc tính, Tuyết Hoa học Như Hoa Như Nguyệt công pháp, tăng thêm hiệu năng làm lạnh cho nguyên khí. Khi Tuyết Hoa sử dụng các võ kỹ thuộc tính về làm lạnh sẽ được gia trì hiệu quả.

Với Quang thuộc tính, Tuyết Hoa học Thiên Thần Tinh Quang, tăng thêm hiệu năng sinh mệnh cho nguyên khí.

2 người 1 thú cứ thế vừa hái linh dược, săn giết yêu thú, vừa ăn linh dược, ăn linh thú. Nếu vẫn dùng công pháp cũ, Tuyết Hoa sẽ chỉ có thể nhìn Trần Lương ăn linh dược, yêu thú do công pháp cũ của nàng khả năng hấp thu nguyên khí quá chậm, không thể ăn nhiều linh dược, yêu thú.

Nhưng hiện tại thì khác, trong đan điền của nàng đang hấp thu cùng lúc 4 cây linh dược và mấy tảng thịt yêu thú. Tuy xa xa không có bằng Trần Lương, nhưng cũng là một lượng lớn gấp nhiều lần bình thường.

Tuyết Hoa liên tục ăn Thiết Bì Quả vì mùi vị của nó rất thơm ngon. Ngoài ra nó có tác dụng rất lớn tăng cường nhục thân mạnh mẽ. Tăng thêm việc ở cùng Trần Lương, nàng luôn được luyện tập thể lực, khí lực nên hiện giờ nhục thân của nàng đã được Thiết Bì Quả cùng các loại linh dược, thịt yêu thú cường hóa đến Vạn Nhiên trung kỳ và còn đang không ngừng tăng lên.

Nhục thân của Trần Lương đang ngang với tu vi, đều là Tiên Linh sơ kỳ ăn Thiết Bì Quả vẫn là có tác dụng gia cố nhục thân. Ngao Thiên cũng ăn linh dược, linh quả, yêu thú như 2 người kia nên lượng linh dược, yêu thú tích trữ trong Không Vật cũng không quá nhiều, nhưng vẫn là gia tăng hàng ngày.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Đạo tặc

7 ngày trôi qua, bỗng dưng Trần Lương quay đầu nhìn về 1 hướng nói:

“Ngao Thiên bảo phía đằng này có mùi 1 nhóm 3 người, quanh đó lại có một khoảng trống khá rộng, không người thấy mùi gì. Nếu ta đoán không nhầm, đây hẳn là dược viên của một thể lực nào đó sử dụng trận pháp che giấu”

Tốc độ phát triển của thực vật ở Tam Thập Tam Môn bí địa nhanh gấp 5 lần ngoại giới, linh khí cũng rất đậm đặc nên rất nhiều tông phái, vương quốc bí mật trồng một vườn linh dược tại đây. Địa điểm làm vườn cũng cần phải khó tìm tránh bị cướp, Âm Ma Lâm rất phù hợp cho điều này.

Các dược viên này thường được bố trí trận pháp, chủ yếu để che giấu mùi vị, khí tức khỏi yêu thú trong thời gian bí địa đóng cửa. Không có trận pháp bảo vệ vì độ tuổi đi vào quá thấp, dưới 34 tuổi thì không kiếm được đâu ra trận pháp sư cấp cao để bố trí trận pháp bảo vệ. Còn trận pháp bảo vệ cấp 2, 3 thì quả thực không có tác dụng.

Để đảm bảo tính an toàn, các dược viên sẽ được bố trí rất nhiều phương án phòng thủ khác.

Vòng ngoài cùng thường sẽ trồng các loài thực vật ăn thịt yêu thú

Bên trong sẽ trồng các cây tỏa ra mùi hôi thối, khó chịu để xua đuổi yêu thú. Các biện pháp khác như đào bẫy chông, trồng hàng rào chắc chắn phải có chìa khóa mới vào được, hay dùng các bảo vật che giấu khác.

Các võ giả đều biết những loại bảo vệ dược viên này nên mỗi khi Tam Thập Tam Môn mở ra, các môn phái đều phái đệ tử đến thu hoạch linh dược đồng thời bảo vệ dược viên.

Thiên Khung Phái cũng có dược viên của mình tại Tam Thập Tam Môn bí địa, nhưng Trần Lương không được giao nhiệm vụ thu hoạch và trông coi nên không biết địa điểm.

“Tuyết Hoa ở đây chờ ta, Ngao Thiên đi đâu người đi theo đấy” Trần Lương dùng Ẩn Nặc Thuật, một mình tiến lên.

Trần Lương và Ngao Thiên có thể liên hệ với nhau trong vòng 1 dặm

Một lát sau Ngao Thiên công Tuyết Hoa đi qua một hàng thực vật tỏa ra mùi hôi thối và một hàng thực vật ăn thịt yêu thú. Trước mặt nàng là 3 cái xác đều chết do 1 vết đâm trí mạng, đằng sau đó là 1 vườn linh dược khá rộng.

Trận pháp che giấu này khá thấp nên không thể che được thị giác.

Trần Lương đang thu hoạch linh dược, nói với Tuyết Hoa “Nhanh đến thu linh dược kéo đồng bọn của chúng trở về”

Những dược viên như này rất quan trọng với các thể lực, thường được trồng nhiều linh dược quý. Nên khi Tam Thập Tam Môn mở ra đều có các đệ tử đến bảo vệ và thu hoạch.

3 tên Trần Lương vừa giết đều có tu vi Tiên Linh cảnh. Trần Lương dự đoán số lượng không chỉ có 3 tên, những tên khác hẳn đang đi săn quanh đây. Dù sao đến Tam Thập Tam Môn bí địa mà chỉ đứng 1 chỗ thì quả thực lãng phí, nên đội bảo vệ được viên sẽ phân ra các nhóm để vừa trông coi được viên, vừa đi thu hoạch thêm linh dược, yêu thú. Nhưng cũng sẽ không đi xa và nhanh chóng trở về.

3 võ giả Tiên Linh làm hộ vệ đều có Truyền Tin Thạch để gọi cho đồng bọn ngay khi có người đến. Đáng tiếc chúng gặp phải Trần Lương có Ẩn Nặc Thuật, Tật Phong Tốc nên chết không kịp ngáp.

Ngạo Thiên cũng được huy động làm nông dân, đồng thời cảnh giác khi có người tiến đến

Trần Lương ưu tiên thu hoạch những linh dược quý trước. Còn lại vài gốc dược thảo, Ngạo Thiên báo có người đến, Trần Lương liền cùng Tuyết Hoa rời đi ngay.

Ngạo Thiên báo có 6 người đi đến, trong đó có 2 kẻ khí tức khá mạnh. Cảm nhận sự nguy hiểm của đối tượng khác là bản năng thiên phú của tất cả yêu thú bậc cao.

Vừa đi được 1 đoạn, Tuyết Hoa giật mình khi nghe được tiếng gào thét:

“Kẻ nào dám cướp linh dược của Cung San Tiên Môn”

Đoàn người Trần Lương bỏ chạy thật nhanh “Ồ nơi rừng rậm thế này, sao tìm được hung thủ” Trần Lương thầm nghĩ cười sung sướng.

Cung San Tiên Môn là một môn phái khá nổi danh trên Tinh La Vực. Bình thường dù có nhân mã phát hiện ra dược viên của họ cũng không dám đánh chủ ý. Đội ngũ bảo vệ dược viên cũng rất mạnh, có 2 Giáp Linh cường giả trấn thủ.

Trần Lương rà soát lại các linh dược. Thu hoạch vừa rồi cực kỳ sung túc, tất cả đều là bảo dược lâu năm, ít nhất là 50 năm, tuổi thọ cao thì có 3 cây Nhân Sâm ngàn năm.

Nhưng quý giá nhất là 1 cây Lam Bảo Hoan. Cây này nhìn bề ngoài không có gì đặc biệt, cao 1 trượng, rộng bằng một người ôm. Điều đặc biệt của nó nằm ở thời gian kết trái, trăm năm mới kết được 1 trái. Trái Lam Bảo Hoan là đại bảo vật cho võ giả Quang thuộc tính, luyện hóa không chỉ tăng cường tu vi mà còn gia tăng chất lượng cho Quang nguyên khí.

Hiện trên cây không có quả nào, hiển nhiên là mỗi lần kết trái đều bị thu hoạch luôn.

Trần Lương thu cả cây và đất vào Không Thủ. Không thủ của hắn không rộng lắm, vì vậy chỉ để trồng Nhân Sâm ngàn năm và Lam Bảo Hoan.

Làm đạo tặc như này còn hơn đi lượm linh dược trong Âm Ma Lâm, vừa nguy hiểm vừa ít hơn. Trần Lương liền truyền tin cho Ngạo Thiên báo nếu đánh hơi thấy khu vực trồng trái nào thì phải báo cho hắn ngay.

Có điều đã 5 ngày trôi qua cũng không có thấy thêm dược viên nào, chỉ gặp những đội nhóm khác cũng đang tìm kiếm linh dược nhưng Trần Lương đều lẩn mất, tránh đối đầu. Trần Lương cũng thôi không còn nghĩ đến, trước mắt hắn đang nghĩ cách làm sao lấy được Hóa Ma Kim Sư Hoa. Đây là chủ dược luyện chế Hóa Cốt Đan, đan dược cấp 5 có tác dụng tẩy kinh phạt tủy tăng cường nhục thân.

Trần Lương muốn thu Hóa Ma Kim Sư Hoa để dành cho Tuyết Hoa luyện chế đan dược sau này, đồng thời cũng là để nâng sử dụng Hóa Cốt Đan.

Có điều làm sao tránh thoát được Kim Ma Sư đang canh giữ Hóa Ma Kim Sư Hoa lại là cả một vấn đề.

Kim Ma Sư, yêu thú cấp 7 không phải là đối tượng Trần Lương có thể trêu chọc lúc này. Để tránh Kim Ma Sư phát giác, cả Tuyết Hoa và Ngạo Thiên đều đang ở xa, chỉ có Trần Lương dùng Ẩn Nặc Thuật nấp tới gần quan sát.

Kim Ma Sư đang gặm nhấm thịt con mồi, bên cạnh là Hóa Ma Kim Sư Hoa đang còn chưa khai mở ra hoa nên con yêu thú thường săn mồi xung quanh rồi trở lại bên cạnh linh dược canh giữ.

Nằm bên cạnh linh dược, Kim Ma Sư cũng có thể hấp thu linh khí từ Hóa Ma Kim Sư Hoa cho bản thân chuyển hóa thành năng lượng. Nên nếu chờ con yêu thú này đi săn mồi thì không biết 5 ngày hay 10 ngày. Trần Lương cũng không có thời gian.

Cuối cùng, Trần Lương truyền tin để Ngạo Thiên ra mặt dụ Kim Ma Sư đi xa. Ngạo Thiên mở ra con mắt thứ 3 tiến tới, cách Kim Ma Sư 5 trượng. Nó chỉ đợi Kim Ma Sư xông lên là ngay lập tức quay đầu bỏ chạy.

Kim Ma Sư nhìn thấy Ngạo Thiên liền tạm dừng miếng thịt đang ăn dang dở. Ngạo Thiên chắc chắn không phải đối thủ của nó, nhưng nó cảm nhận được đối thủ cũng không phải dạng vừa.

Ngạo Thiên hiện tại có sức chiến đấu đơn thuần gần ngang với một yêu thú cấp 6 nhưng nó đã mở ra được thiên phú thần thông của một Tam Nhân Lang trưởng thành. Kết hợp với thần thông của mình, Ngạo Thiên có thể chiến thắng một vài yêu thú cấp 6.

2 yêu thú đứng đó nhìn nhau. Kim Ma Sư không vội lao lên tấn công Ngạo Thiên. Nó cảm nhận được có gì đó không đúng, không hiểu sao một con yêu thú yếu hơn nó lại muốn tìm chết đi khiêu khích nó.

Yêu thú bước vào cấp 9 là có thể khai mở thiên phú thần thông, khai mở linh trí. Nhưng chỉ cần lên cấp 7 đã có được trí tuệ nhất định.

Trần Lương hiểu được điều này nên ra lệnh cho Ngạo Thiên nhảy lên tấn công con Kim Ma Sư, có điều không phải là liều chết tấn công mà chỉ là nhẹ nhàng công kích qua loa, chủ yếu dùng tam nhãn tránh né đòn tấn công của Kim Ma Sư.

Trần Lương dùng Ẩn Nặc Thuật từ sau nhanh chóng tiếp cận Kim Ma Sư. Tiến tới gần, hắn thi triển Cửu Long Thăng Thiên thì Kim Ma Sư mới cảm nhận ra nhưng không kịp né tránh.

Hắc long cắn mạnh vào thân Kim Ma Sư khiến nó bật ngã ra xa thụ thương. Nhưng nó da dày thịt béo, không đến nỗi trọng thương.

Nếu Trần Lương thi triển thần thông rồi cùng sử ra võ kỹ có thể đe dọa đến tính mạng của Kim Ma Sư, nhưng như thế lại không thể đánh lên được.

Kim Ma Sư thụ thương nổi giận rống vang trời nhìn chăm chăm vào Trần Lương. Nó liền bỏ qua Ngạo Thiên xông đến muốn ăn tươi nuốt sống nhân loại nhỏ bé dám đánh lên nó.

Trần Lương không chậm trễ lấy ra Không Chi Sáo bỏ chạy.

1 người 1 thú vừa bỏ đi, Tuyết Hoa vội đến thu Hóa Ma Kim Sư Hoa rồi leo lên Ngạo Thiên mà đi.

Kim Ma Sư không có sở trường về tốc độ, chẳng mấy chốc đã mất bóng Trần Lương, liền gầm lên một tiếng bỏ về. Về đến nơi nó lại gầm lên điên loạn khi phát hiện ra linh thảo nó mất

công trông chừng đã bị hái đi mất.

Dưới cảm ứng qua hạt giống linh hồn, Trần Lương hội họp cùng Ngạo Thiên và Tuyết Hoa.

Ngay lúc này, Ngạo Thiên báo cho Trần Lương biết phía tây nam có một đoàn 10 người đứng cạnh một khu đất trống.

“10 người thì hơi căng, cứ đi thử xem” Trần Lương dùng Ân Nặc Thuật tiến tới dò xét.

Trước mặt hắn là một đoàn nhân mã có 2 Giáp Linh cảnh và 8 Tiên Linh đang trông coi được viên lớn hơn hắn của Cung San Tiên Môn, bên cạnh còn có 1 tấm bảng lớn ghi 3 chữ “Kính Viên Môn”. Đây là một trong 3 môn phái lớn nhất tại Tỉnh La Vực. Hèn gì có được viên to lớn như vậy tại Âm Ma Lâm.

Nếu có thể thu hoạch được linh dược trong đây thì đúng là phát tài to, không uổng chuyến đi này.

Có điều làm sao hạ gục 10 người lại là một vấn đề nan giải.

Trần Lương canh chừng bên ngoài 3 ngày đều không thấy đối phương có sự di chuyển nhân lực.

Đây là một được viên quan trọng của Kính Viên Môn, được bảo vệ nghiêm ngặt cho đến khi Tam Thập Tam Môn truyền tống mọi người ra ngoài.

Hàng ngày 10 thành viên bảo vệ đều đúng thời gian báo cáo 2 lần cho các đồng môn khác. Nếu môn phái nào để lòng tham che mắt, dám tấn công được viên của Kính Viên Môn đều sẽ nhận lại trả thù cả trong lẫn ngoài bí địa.

Những thế lực tham gia vào Tam Thập Tam Môn bí địa lẫn nhau quy ước có thể giết người không được trả thù, nhưng không được trộm cướp được viên nếu không môn phái bị hại sẽ điên cuồng trả thù. Trừ khi người thấp cổ bé họng hơn đối phương, không thể trả thù thì đành khâu mồm chịu nhục.

Nếu việc cướp bóc không liên quan gì đến môn phái thì đệ tử làm tự chịu cho hành vi của mình. Tất nhiên Trần Lương rơi vào trường hợp này, có điều hắn sẽ không để ai còn sống sót mà truy cứu.

3 ngày quan sát, suy nghĩ, Trần Lương gần như muốn từ bỏ, khối được viên này quá khó nuốt, nhưng không ăn thì lại thấy tiếc nuối.

Cuối cùng hắn đề ra kế hoạch “Chia để trị và ám sát”

Đợi đến chiều tối, sau đợt báo cáo thứ 2 trong ngày, Ngạo Thiên đóng chặt con mắt thứ 3, đi tới được viên, như muốn tìm cách ăn linh dược trong đó.

“Một con Tam Nhân Lang chưa trưởng thành” Một tên trong đó thông báo với đồng bọn. Ngay lập tức tất cả đều hướng sự chú ý tới Ngạo Thiên, kể cả 2 tên Giáp Linh võ giả.

Tam Nhân Lang là yêu thú cấp 10, con chưa trưởng thành có rất nhiều giá trị to lớn nhưng cực kỳ khó gặp. Sức hấp dẫn từ Tam Nhân Lang là không thể chối từ.

“Làm thế nào đây, có nên đuổi bắt nó không?” Một tên đặt câu hỏi.

9 tên còn lại đều chần chừ. Phía trước là cả một kho báu nhưng bọn chúng được lệnh trông coi được viên nghiêm ngặt, không được để xảy ra sơ suất.

“Dựa vào kích thước thì con Tam Nhân Lang này chiến lực chỉ tương đương với Tiên Linh trung kỳ hoặc hậu kỳ. Chỉ cần 3 Tiên Linh hậu kỳ là có thể bắt tới tay. 7 người còn lại vẫn hoàn toàn đủ để trông coi được viên. Huống hồ từ bao năm nay, đã có tông phái nào nhìn thấy 3 chữ Kính Viên Môn mà có gan cướp được viên” Một trong hai tên Giáp Linh nói ra

“Nhưng đột nhiên nhảy ra một con Tam Nhân Lang chưa trưởng thành, các ngươi không thấy có vấn đề sao” Một đệ tử mới bước vào Tiên Linh sơ kỳ nói.

Thực ra ai cũng thấy có vấn đề nhưng một hồi suy nghĩ thì lòng tham vẫn chiến thắng cái rủi ro vô hình kia. Dù sao thì kể cả mất đi 3 Tiên Linh hậu kỳ thì 7 người còn lại, trong đó có 2 Giáp Linh sơ kỳ cũng là một đội ngũ cực mạnh rồi.

“Trương đại ca nói rất đúng, cơ hội trời cho không thể bỏ phí, tại Tỉnh La Vực này còn chưa có người dám động thổ trên đầu Thái Tuế” Một tên khác nói ra

“Được, để Trương Long, Triệu Hồ, Thanh Quy ra tay là đủ rồi” Tên Giáp Linh võ giả còn lại đề xuất. 2 tên võ giả Giáp Linh là có quyền tối cao tại đây để đưa ra mệnh lệnh.

“Được, cùng xông lên, đánh nhanh thắng nhanh” Trương Long nói xong liền cùng 2 đồng môn chạy nhanh về phía Ngạo Thiên.

Ngạo Thiên thấy có nhân loại tiến nhanh tới liền bỏ chạy. Tốc độ của Ngạo Thiên tương đương 3 tên võ giả. Chạy được một lúc, thấy không thể đuổi kịp, 3 người liền xuất ra bảo vật tăng tốc độ truy đuổi.

Sau 10 hơi thở, cả 3 đã đuổi kịp Ngạo Thiên. Có điều chúng không biết rằng Ngạo Thiên đã tới được nơi cần tới. Nơi này cách được viên tầm 10 dặm, không thể có âm thanh nào vang tới được viên được.

“Súc sinh, xem ngươi chạy được đi đâu” Triệu Hồ cười gằn nhìn Ngạo Thiên như cá trong rọ.

Không chờ đợi nhiều, cả 3 tên xông đến tấn công Ngạo Thiên. Ngạo Thiên mở con mắt thứ 3 ra chống đỡ và tránh né lại sự liên thủ rất nhuần nhuyễn của 3 tên này, hắn là đã quen phối hợp.

Trương Long, Triệu Hồ, Thanh Quy tập trung chiến đấu với Ngạo Thiên, không để ý rằng có 1 tiểu tử đang đứng trên cành cao nhìn chăm chăm vào bọn chúng.

Đúng thời cơ, Trần Lương nhảy xuống thi triển Cửu Long Thăng Thiên vào đầu Thanh Quy. Tên này nhận ra nguy hiểm thì đã quá muộn, trở thành xác không đầu.

Vừa giết xong 1 tên, Trần Lương không kịp vận dụng thần thông, liền xông ngay về phía tên gần nhất là Triệu Hồ tiếp tục thi triển Cửu Long Thăng Thiên còn Ngạo Thiên cũng đồng thời tấn công Trương Long, không để hai kẻ này kịp trở tay.

Triệu Hồ không kịp thi triển thần thông, tung ra một trong các võ kỹ mạnh nhất của mình, Hoành Đao Đoạt Ái, 3 thanh đao khí to lớn đồng thời chém về 2 con hắc long tựa như giết 2 con gà dùng đến đao mổ trâu.

Nhưng kết quả lại khiến người ta ngạc nhiên, 2 con hắc long một đường phá vỡ 3 đao khí căn xuyên qua trái tim của Triệu Hồ.

Tiên Linh sơ kỳ, một đao giết chết Tiên Linh đại viên mãn, mỗi một yếu tố đều không thể thiếu, võ kỹ linh cấp thượng đẳng, nguyên khí nồng đậm có khả năng ăn mòn, Bách Thánh Khí gia tăng gấp 4 uy lực cho lực công kích.

Bên phía Ngao Thiên cũng đã kết thúc. Sức chiến đấu của Ngao Thiên khi khai mở hoàn toàn con mắt thứ 3 có thể sánh ngang với yêu thú cấp 6, tương đương Giáp Linh cảnh thì hạ gục Tiên Linh cảnh thực không có gì khó khăn.

Hiện giờ Ngao Thiên đã mở ra được một thần thông khác của tam nhãn, chính là điều khiển nguyên khí. Thần thông thứ nhất của nó có thể nhìn ra sự vận chuyển của nguyên khí giúp nó tấn công vào điểm yếu của võ kỹ, của kẻ địch. Thần thông thứ 2 hiện có thể giúp nó làm lệch đi hướng tấn công của nguyên khí, từ đó dễ dàng tấn công kẻ địch.

Nếu thần thông thứ 2 phát triển mạnh hơn, thậm chí có thể đổi ngược hướng di chuyển của nguyên khí, lấy võ kỹ của kẻ địch tấn công đồng đội của hắn.

Trần Lương kiểm tra thì thế 3 tên này, đều thu được nhân không gian loại cực tiểu, giống như cái của Trần Lương. Bảo vật của bọn chúng cũng có một vài cái đáng giá. Có điều những linh được trong được viên của bọn chúng không có trong đây, hẳn là đều nằm trong nhân không gian của 2 tên Giáp Linh.

Nhóm người Trần Lương di chuyển tới gần được viên của Kinh Viên Môn.

“Khi nào xảy ra chém giết, người tiến tới dùng Băng Chùy tấn công từ xa, đừng đi lại quá gần” Trần Lương phân phó Tuyết Hoa xong liền dùng Ân Nặc Thuật tiến lên.

Băng Chùy là một trong hai võ kỹ thuộc về thủy thuộc tính mà Trần Lương truyền dạy cho Tuyết Hoa. Đây là võ kỹ ngưng tụ một băng chùy trên vai rồi phóng về kẻ địch với tốc độ cao và có thể đổi hướng một chút theo sự điều khiển của võ giả.

Trần Lương ẩn nấp sau một cây to phía bên trái. Ngao Thiên cấp xác Trương Long trong miệng tiến về được viên từ phía tay phải. Cả 7 người đều sững sờ nhìn con Tam Nhãn Lang cấp xác đồng môn của mình

“Đây là Trương Long!” Một đệ tử thốt ra

Còn chưa kịp thảo luận, 7 người chợt cảm giác có nguy hiểm đang tiến tới rất nhanh phía sau lưng. Đáng tiếc, bọn chúng đã phản ứng chậm

Ngay thời khắc cả 7 tên quay ra nhìn Ngao Thiên là Trần Lương đã chạy tới tiếp cận. Nhân lúc bọn chúng không phòng bị, nguyên khí còn chưa điều động, Trần Lương đã dùng một Thương Vô Thủy đâm xuyên cổ một tên giáp linh.

Tu luyện từ Nhất Tinh tới Tiên Linh cảnh đều là một đường tập trung vào lực tấn công và sức mạnh của nguyên khí, còn thân thể cực kỳ yếu ớt so với lực tấn công từ nguyên khí.

Một võ giả Tiên Linh tâm thường, nếu sơ sẩy để một Nhị Tinh võ giả đâm lên lúc không phòng bị, không vận chuyển nguyên khí bảo vệ thì vẫn có thể một nhát giết chết

Tuy quá trình tu luyện vẫn có tăng cường cho nhục thân nhờ linh khí tôi luyện, nhưng quả thực không thấm vào đâu, yếu ớt đến đáng thương. Nếu tiếp tục như vậy, cơ thể thậm chí còn không gánh được lượng nguyên khí ngày càng dồi dào và mạnh mẽ.

Vì vậy, Giáp Linh chính là một cánh cửa cần thiết cho võ giả tăng cường nhục thân thông qua tinh linh trong đan điền.

Từ Tiên Linh lên Giáp Linh là quá trình Tinh Linh lấy nguyên khí từ chính nó đưa vào từng tế bào trong cơ thể. Các tế bào hấp thu nguyên khí của tinh linh để trở nên mạnh mẽ hơn, nhục thân thoát thai hoàn cốt.

Chính nhờ sự cường hóa thân thể này giúp võ giả bước vào Giáp Linh cảnh sẽ tăng lên mấy trăm năm tuổi thọ.

Tại Tiên Linh cảnh giới, võ giả cần thực hiện 3 bước.

Đầu tiên là ngưng luyện ra Tụ Linh Tán. Tụ Linh Tán có tác dụng hút nguyên khí từ tinh linh đưa vào các tế bào của cơ thể

Bước thứ hai, Tụ Linh Tán đưa nguyên khí vào các tế bào da, lục phủ ngũ tạng là mức tối thiểu

Bước cuối cùng, ngắt Tụ Linh Tán khỏi đỉnh đầu tinh linh, đặt sang bên cạnh tinh linh để chuẩn bị cho quá trình ngưng tụ Nhân Sinh.

Quá trình hình thành Nhân Sinh chính là giai đoạn từ Giáp Linh cảnh thành Cự Linh cảnh.

Trong quá trình này tinh linh cần được cung cấp đại lượng nguyên khí để bổ sung lượng tiêu hao đồng thời lớn mạnh chính nó. Lượng nguyên khí cần cung cấp cho các tế bào da và lục phủ ngũ tạng lớn gấp trăm lần so với lượng nguyên khí cần có để tạo ra tinh linh.

Trần Lương có thể đơn thuần dùng Hỗn Độn Thương giết chết các đệ tử Tiên Linh kia nhưng chỉ có thể làm bị thương võ giả Giáp Linh, đây là nhờ Hỗn Độn Thương là Bách Thánh Khí, đổi lại là Phàm khí thì còn không cả đâm qua da được. Vì vậy cần vận dụng võ kỹ xoắn giết tên Giáp Linh đệ tử kia

Đắc thủ thành công, Trần Lương liền ném xuống đất một khóa Yên Pháo nổ ra khói che khuất tầm nhìn của tất cả mọi người.

“Lùi ra khỏi đám khói” Một tên hét lên.

Trần Lương đã ghi nhớ vị trí của tất cả 6 tên. Trong tích tắc, hắn xông lên thuận sát thêm 1 tên đệ tử đồng thời cầm thương vào 1 tên đệ tử khác khi hắn vừa ra khỏi vùng khói.

“Cẩn thận có thêm phục kích” tên Giáp Linh đệ tử nhắc nhở mọi người. Trước mắt hắn chỉ thấy có 1 tiểu tử, thêm 1 con Tam Nhãn Lang. Hắn không tin đối phương chỉ có 2 tên này lại dám có ý đồ với Kinh Viên Môn.

Không có bất kỳ dừng lại, Trần Lương triển khai ngay Tinh linh hóa hình tiếp tục tấn công 1 Tiên Linh đệ tử, còn Ngao Thiên xông đến cắn giết tên Giáp Linh đệ tử còn lại.

3 tên Tiên Linh xông vào vây công Trần Lương.

Tuyết Hoa đã đi tới phạm vi cần thiết, dùng băng chùy tấn công từ xa 3 tên Tiên Linh đệ tử, hỗ trợ Trần Lương.

Tên Giáp Linh đệ tử vừa khởi động thần thông, vừa lấy ra Truyền Tin Thạch kết nối tới Truyền Tin Thạch của đồng môn.

Phía bên kia còn chưa có bật Truyền Tin Thạch, Ngao Thiên đã ập tới phía trước khiến tên Giáp Linh đệ tử phải triển khai phòng vệ.

Thần thông của hắn là một tấm mai rùa, có lực phòng thủ rất cao

Lực lượng của 3 tên Tiên Linh đệ tử đều không yếu. Nhân lúc Tuyết Hoa gây nhiễu một tên, Trần Lương dùng Cửu Long Thăng Thiên đẩy lùi 2 tên còn lại để Tinh linh hóa hình của hắn

có thể rảnh tay thi triển Quyền Vô Thanh.

Mục tiêu của Quyền Vô Thanh là tên đang bị Tuyết Hoa quấy nhiễu. Hắn đã cảm nhận được nguy hiểm nên quay lại đánh ra một võ kỹ cực mạnh về phía Trần Lương.

Đáng tiếc, nếu Quyền Vô Thanh này do 2 tay Trần Lương thi triển thì 2 lực công kích sẽ tương đương, nhưng Quyền Vô Thanh do Tinh linh hóa hình của Trần Lương thi triển thì có lực công kích tăng gấp 3 lần so với Trần Lương thi triển.

Vì vậy kết quả hoàn toàn áp đảo từ Quyền Vô Thanh, tên đệ tử xấu số kia bị quyền khí đục thủng một lỗ to xuyên qua ngực, trợn trừng mắt mà chết.

Nhìn thấy đồng môn bị môn võ kỹ kinh khủng một đòn giết chết, 2 tên còn lại hốt hoảng mất một hồi, để thời gian cho Trần Lương tiếp tục thi triển Quyền Vô Thanh xoắn giết tên thứ hai.

Tên còn lại sợ quá bỏ chạy, vừa hét

“Cứu ta Trương sư huynh. Tên này quá mạnh”

Quay lưng lại với Trần Lương là một sai lầm chết người. Khí lực, kỹ thuật di chuyển, thân pháp của hắn đều ở đẳng cấp thượng thừa. Tên đệ tử Tiên Linh cuối cùng cũng bỏ mạng sau khi chạy được 7 bước chân.

Lúc này Trương sư huynh đã gửi được thông tin khẩn cấp tới đồng môn “Cấp báo, có kẻ địch tập kích, trước mắt thấy một nam, một nữ cùng 1 Tam Nhân Lang tấn công, đã chết 6 người”

Trương sư huynh vừa nói xong liền chết thêm 3 người nữa, để lại mình hán bơ vơ giữa sóng gió cuộc đời.

Trần Lương tiến tới gần Trương sư huynh. Ngao Thiên đã tách ra đứng gằm ghè hắn.

Trương sư huynh quay ra nói với Trần Lương, trong túi hắn vẫn đang để mờ Truyền Tin Thạch

“Người là ai, lại dám cướp được viên của Kinh Viên Môn, không sợ ra ngoài cả tông môn của người bị tiêu diệt sao”

Trần Lương không nói gì, chỉ lẳng lặng thi triển Quyền Vô Thanh bằng cả 8 tay.

Trương sư huynh múa côn thật nhanh rồi quật xuống. Tinh linh mai rùa xoay tròn tốc độ cao rồi văng về phía Trần Lương.

Khi 2 bên sắp va vào nhau, đúng lúc này con mắt thứ 3 của Ngao Thiên dùng toàn bộ năng lực của nó đẩy hướng di chuyển của mai rùa dịch lên trên. Trên khóe mắt của tam nhân có một giọt máu rỉ ra, Lân sử dụng này quá sức với khả năng của nó. Vừa triển khai xong liền bị thương phải nhắm mắt lại, đợi đến khi phục hồi mới có thể sử dụng tiếp

Quyền khí của Trần Lương tránh được mũi nhọn, đánh bật mai rùa lên trên rồi tiếp tục đâm vào ngực của Trương sư huynh. Trên người Trương sư huynh có mặc một chiến giáp là một loại thập thánh khí giúp hắn ngăn chặn hết 7 phần lực lượng.

Nhưng 3 phần lực lượng còn lại cũng đủ khiến thân thể hắn dập nát, văng mạnh ra sau, chịu thương thế nghiêm trọng.

Ngao Thiên nhảy đến vỗ một chuông, nát đầu Trương sư huynh.

Tuyết Hoa đứng đó nhìn Trần Lương lạnh tanh cắt đầu người đệ tử bỏ chạy không có nửa điểm chân chừ sau khi đã giết 2 người, quả thực là máu lạnh.

Lần đầu tận mắt nhìn thấy Trần Lương cầm vũ khí giết người, Tuyết Hoa mới chợt rùng mình cảm nhận người thiếu chủ này như đã giết người thành quen.

Trần Lương đi thu hoạch chiến lợi phẩm. Không ngoài dự đoán, 2 tên Giáp Linh đệ tử chia nhau lưu giữ những linh dược trong đợt thu hoạch này. Trần Lương đếm mãi không hết các loại linh dược với đủ mọi thể loại cùng các công dụng khác nhau.

Ngoài ra trong 10 tên đệ tử, có đến 6 tên có nhẫn không gian, bên trong cũng có khá khá bảo vật, đặc biệt là của 2 tên Giáp Linh. Nhẫn không gian của 2 tên này là có không gian bên trong lớn gấp 10 lần của Trần Lương. Ngoài ra hai tên này còn có Không Thủ loại nhỏ, chắc là để phòng vào bí địa bắt được yêu thú về thuần dưỡng.

Trần Lương chuyển tất cả bảo vật sang nhẫn không gian lớn, cất vào túi 5 nhẫn loại nhỏ, còn lại cho Tuyết Hoa 1 nhẫn loại lớn.

Tuyết Hoa tìm thấy chìa khóa mở cửa vào dược viên. Bao quanh dược viên là thiết lũy hàng rào cực kỳ chắc chắn bằng Cực Kim Tinh, nếu không có chìa khóa thì yêu thú cấp 7 cũng không thể nào闯 ngang xông vào bên trong dược.

Tại Tam Thập Tam Môn, yêu thú cấp cao nhất là cấp 7 hoặc tương đương cấp 7. Nếu con non của yêu thú cấp cao hơn vào thì khi tăng trưởng đến qua cấp 7 sẽ bị truyền tống ra ngoài. Vì sao bí địa này có được năng lực như thế đến nay vẫn là một bí mật không có lời giải.

Xong cả 3 đi thu hoạch tất cả những gì có trong dược viên. Lúc trước đệ tử Kinh Viên Môn chỉ thu lấy những linh dược đã thành thực hoặc có tuổi thọ đủ cao. Còn nhóm người Trần Lương thu cả đất và linh dược vào Không Thủ. Ngay cả hạt giống cũng không tha, cất vào nhẫn không gian sau này trồng.

Do Không Thủ không đủ lớn, nên những linh dược có thể dùng được nhưng tuổi thọ thấp cũng sẽ để ở nhẫn không gian. Chỉ những linh dược quý hiếm mới để ở Không Thủ tiếp tục nuôi dưỡng.

“Tuyết Hoa, Tuyết Hoa, lại đây cho người xem” Trần Lương mừng quýnh gọi giật Tuyết Hoa lại giới thiệu một loại linh hoa có 6 cánh tương ứng với 6 màu

“Đây là một cây tiên dược chân chính, Thất Sắc Tam Sinh Hoa. Cây tiên dược này mỗi 1000 năm mới hình thành 1 cánh hoa tương ứng với 1 màu. Chúng ta chỉ cần chờ trong vòng 1000 năm để nó thành thực là có thể ăn uống. Tác dụng của Thất Sắc Tam Sinh Hoa chính là cứu người một mạng khi mà sinh cơ của người hoàn toàn biến mất. Có tác dụng tới 3 lần, tức là 3 lần chết là 3 lần hồi sinh”

Thật không ngờ Kinh Viên Môn lại có thể có được 1 cây tiên dược. Nếu bọn họ biết được ai ăn trộm dược viên này sẽ huy động tất cả lực lượng lên trời xuống bể truy bắt bằng được.

Vừa rồi, nếu không phải Trần Lương có được tinh thần lực cấp 8 và sự nhạy cảm với sự chuyển động của linh khí thì đã không phát hiện được tiên dược. Kinh Viên Môn đã sử dụng Vạn Hoa Kính che giấu Thất Sắc Tam Sinh Hoa.

Vạn Hoa Kính là bảo vật có tác dụng như một trận pháp che giấu cao cấp, vừa che giấu mùi vị, khí tức, vừa che giấu cả thị giác.

Đứng trong được viên nhìn vào chỗ của Thất Sắc Tam Sinh Hoa sẽ chỉ thấy 1 chỗ trống nho nhỏ, giống như là khoảng cách giữa các cây, không có bất kỳ điều gì khác thường. Dù sao thì Thất Sắc Tam Sinh Hoa có kích thước rất bé, chỉ bằng một bàn tay.

Cung Thừa Hy còn chưa từng nhìn thấy tiên dược. Hải Thượng Trung, vị thiên trận sư đã trọng sinh cho Trần Lương cũng mới chỉ được gặp qua 2 loại tiên dược. Một là Hắc Liên vạn năm. Hai là Vạn Thú Thảo, giúp mọi loài yêu thú có thể tiến hóa lên yêu thú cấp cao, thậm chí là cấp 12.

Trần Lương cũng là lần đầu tận mắt nhìn thấy Thất Sắc Tam Sinh Hoa. May thay hắn từng đọc qua loại tiên dược này trong cuốn Tứ Thập Lục Tiên, giới thiệu 46 loại Tiên Dược được biết đến trên Cửu Giới.

Một bảo vật nữa chính là loại đất trồng Thất Sắc Tam Sinh Hoa, đây đúng là linh thổ. Cũng chỉ có linh thổ mới trồng được Tiên dược. Cả linh thổ và những nắm đất chứa Thổ Bảo Trùng đều đã được Trần Lương thu vào Không Thú.

“Nhiều tiền quá không có chỗ cất a” Trần Lương than thở.

Kinh Viên Môn nghe được câu này chắc toàn bộ thổ huyết mà chết.

“Cũng may thu thêm được 2 cái Không Thú này, nhưng vẫn không đủ, sau này phải nâng cấp Không Thú lên loại to mới được” Trần Lương tính toán.

Mất một canh giờ mới có thể thu thập xong toàn bộ dược viên, nhóm Trần Lương rời đi trong đêm tối. Tên Giáp Linh đệ tử đã thông báo cho đồng môn, không thể lưu tại chỗ này.

Trần Lương dự tính sáng mai sẽ rời khỏi Tam Thập Tam Môn bí địa. Lần thu hoạch này đã quá lớn rồi, cần trốn ngay kẻo Kinh Viên Môn tìm kiếm trả thù. Có điều cần đến sáng để tìm đường ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Truy sát

Những tia sáng đầu tiên của ngày mới lóe lên, Trần Lương thu Ngạo Thiên cùng Tuyết Hoa vào Không Thú. Trần Lương mất hơn 1 ngày mới ra được đến bìa rừng của Âm Ma Lâm.

Trần Lương dùng Không Chi Sáo trở lại điểm xuất phát để đi qua Tam Thập Tam Môn trở về ngoại giới. Trên đường đi, có rất nhiều đội nhóm ngược hướng hắn đi tới Âm Ma Lâm.

Sau 1 ngày, Trần Lương đã nhìn thấy Tam Thập Tam Môn trước mắt. Trần Lương cảnh giác khi thấy có khá nhiều võ giả tập trung trước lối ra. Hắn đứng phía xa quan sát, thấy ai muốn ra ngoài đều phải bị kiểm tra xem có bảo vật không gian không, nếu có bảo vật không gian phải để 1 người kiểm tra xem trong có gì.

Rất nhiều người tức giận, không hợp tác nhưng cũng không thể làm gì. Nếu không để kiểm tra thì chỉ có thể đứng ngoài. Bởi đội kiểm tra có đến 10 Giáp Linh, 154 Tiên Linh, 100 vạn nhiên võ giả, đều thuộc Kinh Viên Môn và Cung San Tiên Môn. Thực sự rất mạnh!

Trần Lương còn đang suy nghĩ phương án thì từ xa có tiếng gọi to truyền tới

“Trần sư đệ, hẳn là thu hoạch tại bí địa tốt lắm phải không?”

Trần Lương nhìn lại, hóa ra là tiếng nói từ Cẩm Mao Thử. Trần Lương còn đang trầm ngâm, Cẩm Mao Thử nói tiếp

“Người có biết Kinh Viên Môn và Cung San Tiên Môn đang truy nã nhóm 2 người 1 thú không, là 1 nam, 1 nữ và 1 Tam Nhân Lang?”

Tiếng nói của Cẩm Mao Thử đã rất to, thu hút sự chú ý của mọi người xung quanh nhưng hắn ngừng lại một lúc rồi nói to hơn:

“Theo ta được biết Trần Lương sư đệ có một tỷ nữ và nuôi một con Tam Nhân Lang phải không?”

Trần Lương mặt tối sầm, hơi thở có phần rối loạn. Vừa nghe được lời của Cẩm Mao Thử, một tên Giáp Linh chạy tới Trần Lương đưa ra mệnh lệnh

“Tiểu tử, để ta kiểm tra Không Vật và Không Thú của ngươi”

Trần Lương liếc nhìn Cẩm Mao Thử rồi rút ra Không Chi Sáo xoay người bỏ chạy, để lại ngoan thoại

“Cẩm Mao Thử, thù này thế không đội trời chung”

Vừa thấy Trần Lương bỏ chạy 3 tên Giáp Linh cùng rất nhiều Tiên Linh lập tức đuổi theo. Tất cả đều lấy ra bảo vật di chuyển để đuổi theo.

Cẩm Mao Thử không đuổi theo. Chuyên môn của hắn là dùng dao giết người, không phải là tự tay giết người.

Càng đi, đám người phía sau càng đông, 2 đại môn phái kia treo thưởng 1 vạn tinh thạch cấp 1 cho cái đầu của Trần Lương nên ai cũng muốn giành lấy. Dù sao đối tượng truy nã chỉ là 1 tiểu tử, một con mồi cực kỳ hấp dẫn.

Bỏ chạy liên tục nửa ngày trời, Trần Lương tiến vào 1 khu rừng rậm. Lợi dụng khu rừng che đậy tầm nhìn của toán nhân mã phía sau, hắn dùng Ẩn Nặc Thuật cùng cảm ứng tinh thần lực chạy thêm 1 canh giờ đã cắt đứt được đám người truy bắt.

Nhưng sau 1 ngày, Trần Lương liên tiếp gặp phải người truy đuổi. Hiện giờ khu rừng đã tràn ngập nhân loại. Không ai quan tâm đến hái linh dược mà chỉ chăm chăm tìm kiếm Trần Lương.

Những người truy đuổi đều kết thành nhóm nên Trần Lương không thể không trốn đi mỗi lần đụng độ nhân loại. Di chuyển trong rừng thì dùng Không Chi Sáo rất bất tiện, nên Trần Lương lấy Ngạo Thiên ra làm phương tiện di chuyển. Giác quan nhạy bén của Ngạo Thiên cũng giúp trốn tránh kẻ thù rất nhiều.

Cả ngày đều phải trốn tránh, Trần Lương cùng Ngạo Thiên thực sự mệt mỏi, chỉ đến ban đêm mới có thể nghỉ ngơi đôi chút.

Sau 3 ngày, Trần Lương quyết định phản công trong đêm tối. Dựa vào khứu giác của Ngao Thiên, Trần Lương dễ dàng tìm ra nơi nghỉ ngơi của những kẻ truy đuổi.

Hắn dùng Ân Nặc Thuật tiến tới sau lưng cất cổ dõi phượng. Một nhóm 4 người vừa bị tiêu diệt chỉ trong 10 hơi thở. Xong xuôi hắn thu lại tất cả chiến lợi phẩm vào nhẫn không gian, đồng thời để lại trên đất huyết thư “PHẠM TA, CHẾT!”

Chỉ 1 đêm đã có tới 5 nhóm bị giết, đều là những nhóm chỉ có từ 4 người trở xuống. Qua hôm sau, Trần Lương lại tiêu diệt 5 nhóm khác.

Những kẻ đuổi giết ngày càng điên cuồng. Bọn chúng gặp nhóm lại với nhau, mỗi nhóm đều có từ 6 người, đến tối đều có người canh chừng, luân phiên canh gác.

Lợi dụng đêm tối, Trần Lương rời khỏi khu rừng, hắn cần tìm kiếm 1 nơi ẩn nấp nhiều ngày, khu rừng hiện tại quá bé. Trần Lương lấy ra Vũ Phi Thuyền chiếm được từ Kinh Viên Môn, không tiếc tinh thạch để đi chuyển. Vì Không Chi Sáo sử dụng tiện hơn nên cần tiết kiệm, đôi cánh này chỉ còn dùng được 15 canh giờ nữa.

Trần Lương vừa ngồi trên thuyền vừa tính toán, không chỉ đơn thuần là chạy trốn, hắn muốn những kẻ truy sát hắn phải trả một cái giá cực kỳ nặng nề.

Tối gần sáng, Trần Lương đã tới được nơi cần tới, Không Minh Lâm, một trong ba khu rừng to nhất tại Tam Thập Tam Môn bí địa. Có rất nhiều linh dược nơi đây, đồng nghĩa số lượng yêu thú và võ giả tới hái linh dược cũng rất nhiều.

Trần Lương thu Ngao Thiên vào Không Thủ rồi tiến sâu vào trung tâm Không Minh Lâm. Trên đường đi Trần Lương cũng gặp một số võ giả nhưng những người này chưa biết Trần Lương là đối tượng bị truy nã 1 vạn tinh thạch cấp 1 nên cũng không để ý. Trong Trần Lương trẻ quá nên bọn họ cũng không có ý định cướp của kẻ nghèo làm gì cho mất công.

Sau 5 ngày 1 đường tiến lên, Trần Lương đã đi vào khá sâu và tìm được một khe núi khá heo lánh. Lúc này thông qua Truyền Tin Thạch, toàn bộ nhân loại trong bí địa đã biết được lệnh truy nã và có rất nhiều võ giả đang tiến tới Không Minh Lâm. Vì những người gặp được Trần Lương trong mấy ngày vừa rồi đều nhận ra đây chính là đối tượng bị truy nã vì trong Tam Thập Tam Môn bí địa thì người trẻ như Trần Lương thật không tìm ra được người thứ 2.

Trần Lương chỉ mất nửa canh giờ để bố trí ra trận pháp che giấu cấp thấp, hắn chỉ cần che giấu khí tức và tinh thần lực tra xét, còn thị giác đã có tự nhiên giúp hắn, thêm nữa hắn không có thời gian.

10 ngày thời gian trôi qua, thỉnh thoảng cũng có võ giả đi qua nhưng đều không nhìn thấy Trần Lương. Hắn đã bố trí xong những thứ cần thiết, hiện giờ là lúc quang lưới.

Chờ đến đêm xuống, Trần Lương đi ra cách 2 dặm, tiêu diệt 1 nhóm 2 người là Tiên Linh võ giả rồi để lại huyết thư “PHẠM TA, CHẾT!”

Thêm nhiều người tập trung về Không Minh Lâm. Số lượng đã lên đến gần vạn người.

2 hôm sau, Trần Lương cười Ngao Thiên đi khỏi nơi ẩn nấp, gặp nhóm người nào là bỏ chạy một vòng, hiện đã có hơn 30 người truy đuổi sát phía sau.

Nhóm người truy đuổi đều không có thông báo cho ai biết, để khỏi phải chia phần.

Không dám để lâu, Trần Lương cùng Ngao Thiên chạy về khe núi trước kia. Đến đúng vị trí, hắn kích hoạt trận pháp. 30 người đuổi theo, chết!

Trận pháp hắn bày bố là một dạng cấp 4, chỉ dùng sét tấn công, không phòng thủ. Trận pháp sử dụng một mắt trận là Lôi thạch, loại đá bị sét đánh quanh năm, có nồng độ lôi sét khá cao.

Trần Lương tiêu tốn 40 tinh thạch cấp 1 là đủ để diệt sát 30 người kia nhưng lượng tinh thạch hắn có không những không giảm mà còn tăng nhờ chiến lợi phẩm thu được từ 30 xác chết.

Trần Lương tiếp tục triển khai dụ dỗ được thêm 5 lần thì bị một tên võ giả phát hiện. Nhờ cách xa đoàn truy đuổi nên may mắn thoát chết, tên này liền quay lại thông báo cho mọi người chỗ Trần Lương bố trí cạm bẫy.

Sau nửa canh giờ, hơn 1000 người đã bao vây phía ngoài Trần Lương từ cả 2 hướng của khe núi. Mọi người đang bàn đối sách xem làm cách nào hạ gục Trần Lương mà không có ai thiệt mạng.

Nếu tất cả mọi người xông lên thì tất nhiên Trần Lương sẽ không kịp giết hết nhưng chắc chắn là không ai ngu đi nạp mạng cho kẻ khác hưởng.

Cãi nhau mãi vẫn không có đáp án, một tên quát về hướng Trần Lương:

“Trần Lương, có giỏi ra đây quyết đấu 1 – 1 với ta”

Trần Lương đang ngồi nhắm mắt tĩnh tu, hắn mở mắt ra nhìn tên kia cười khinh miệt, nói

“Môn phái nào cử một tên đàn độn như này vào bí địa vậy”

Tên kia cũng không dám phản bác. Hắn và những người ở đây đều hiểu tất nhiên Trần Lương sẽ không ngu mà đi ra. Ai bảo hắn đi ra đúng là ngu hết thuốc chữa.

Lúc này, một nữ tử xinh đẹp tiến lên. Nàng thân mang giáp bạc tỏa ra ánh sáng rực rỡ, vẻ mặt nghiêm nghị nói

“Ta là Hồ Nhân Tiên, đệ tử của Kinh Viên Môn. Ta muốn đưa ra một đề nghị với Trần huynh đệ. Người cướp được viên của phái ta là người sai, nhưng bọn ta có thể bỏ qua chuyện này, chỉ cần người trả lại tất cả linh dược người đã lấy”

Nữ đệ tử này đã suy nghĩ rất kỹ. Nếu Trần Lương để lộ ra hắn đang cầm trong tay tiên dược thì sẽ xảy ra một trận gió tanh mưa máu. Mà khả năng giành lại được tiên dược của Kinh Viên Môn sẽ cực kỳ nhỏ bé khi phải chống lại rất nhiều võ giả trong bí địa này.

Nếu có thể, cứ thu về tiên dược cùng rất nhiều loại linh dược quý hiếm khác, còn Trần Lương chỉ là một nhân vật nhỏ bé, xử lý lúc nào cũng được.

Câu nói của Hồ Nhân Tiên lại để một số kẻ ần ần nhận ra được điều gì đó.

Trần Lương đứng dậy, thu hồi tinh thần lực còn 50 trượng. Hắn vừa mở tinh thần lực ra phạm vi 1 dặm nên biết được tất cả võ giả trong 1 dặm gần đây hầu như đã tập trung tại phía trước và sau hắn.

Trần Lương không quan tâm đến nữ nhân kia, chỉ thờ dài một tiếng:

“Sao thời nào cũng bị truy sát vậy ta”

Dứt lời Trần Lương kích hoạt trận pháp cấp 4 mà hắn đã bố trí từ trước. Nhưng không phải trận pháp ngay gần hắn, mà là trận pháp ở 2 đầu của khe núi, nơi hơn 1000 người vây bắt hắn đang đứng.

Trần Lương bố trí trận pháp cấp 4 tại chỗ hắn đứng chỉ cần 3 ngày. 6 ngày còn lại là để bố trí trận pháp tại 2 đầu khe núi cho trường hợp này đây.

Một loạt tiếng nổ vang lên. Mọi người đồng loạt té ra các pháp bảo chạy trốn, phòng vệ. Có người muốn chạy trốn ra xa, có người lại nhắm hướng Trần Lương tiến lên.

Đáng tiếc, mọi hành động đều như kiến lay cây. Võ giả có tu vi cao nhất ở Tam Thập Tam Môn bí địa cũng chỉ là Giáp Linh sơ kỳ, trong khi trận pháp của Trần Lương có thể diệt sát Giáp Linh hậu kỳ.

Chỉ sau 3 hơi thở, hơn 1000 xác chết la liệt trên đất. Có xác chết còn bị sét đánh nát mặt, không thể nhận diện.

3 người Trần Lương tiếp tục thu lấy chiến lợi phẩm. Ở đây không thiếu người có Không Vật, vì vậy nhóm người Trần Lương thu tất cả vật phẩm tại hiện trường, dù là phẩm bình, đan dược cấp thấp cũng đều thu.

Hết sức khẩn trương, nhóm người Trần Lương nhanh chóng thu thập đầy đủ bảo vật và rời đi. Trần Lương không muốn giết thêm người nữa. Hơn 1000 xác chết là đủ giúp hắn nguôi ngoai rồi. Và nhìn vào chiến lợi phẩm thu được thì phải nói hiện giờ tâm tình của hắn thực không tệ.

Tiếp theo cần triển khai phương án rời khỏi bí địa, rời khỏi Tinh La Vực. Sau ngày hôm nay, hắn đã không còn có chỗ đặt chân trên Tinh La Vực rồi.

Trần Lương hủy trận pháp, đưa tất cả Không Vật, Không Thú cho Tuyết Hoa cầm sau đó bản thân mình cùng Ngao Thiên chui vào Không Thú.

Tuyết Hoa lúc này rất khác so với mấy ngày trước. Mái tóc dài của nàng đã được cắt ngắn, cụp vào mặt trông ra là một cô nàng đầy cá tính. Nàng cũng để môi đỏ hơn, hai bên tai có hai khuyên tai hình con cá trông rất sinh động.

Y phục của nàng lúc này là một màu đỏ chủ đạo, nhưng không có điểm gì nổi bật, trông ra là phổ thông không thể phổ thông hơn.

Tuyết Hoa một đường tiến tới Tam Thập Tam Môn. Trên đường đi có rất nhiều võ giả chạy ngược hướng của nàng tiến tới Không Minh Lâm.

Các võ giả tiến vào Tam Thập Tam Môn rất nhiều người có Truyền Tin Thạch để liên lạc với đồng đội. Vì vậy, khi Trần Lương bị vây quanh bởi hơn 1000 người, gần như tất cả mọi người trong bí địa đều đã có thông tin này. Có người biết nhưng mặc kệ, tiếp tục con đường riêng của mình tìm kiếm linh dược. Có người thì chạy tới mong muốn được phân một chén canh.

Mất tới 7 ngày, Tuyết Hoa mới ra được ngoài Không Minh Lâm. Trong những ngày đi cùng Trần Lương, nàng đã được hắn dạy cho rất nhiều thứ, cho nên mới dễ dàng dự đoán và nhìn ra trước được nguy hiểm để ra ngoài rừng mà không mất một sợi tóc.

Những võ giả khác thì đa phần đều rất nguy hiểm để đi lại trong Không Minh Lâm và thường kết hợp thành đội nhóm. Vì các yêu thú cấp 6, 7 và cả các loài thực vật ăn thịt đều không thiếu.

4 ngày trước, Tuyết Hoa còn nhìn thấy 2 võ giả đang phải liều mạng chiến đấu với 1 con Mã Chu Lang trưởng thành, yêu thú cấp 6. 2 người kia mang đầy thương tích, chỉ sợ rất khó giữ được tính mạng.

Trần Lương vừa giết hơn 1000 người nhưng so với số lượng chết do các yếu tố tự nhiên của chính Không Minh Lâm thì nhỏ bé hơn rất nhiều.

Ra đến ngoài, Tuyết Hoa sử dụng Vũ Phi Thuyền một đường bay đi. Mất 2 ngày nàng đã đến được Tam Thập Tam Môn.

Lúc này vẫn còn võ giả canh giữ trước cổng để phòng Trần Lương trốn đến. Nhưng số lượng chỉ tầm 20 người, còn lại đều đã tiếp tục đi tìm linh dược, săn yêu thú hoặc tiến bắt Trần Lương.

Ngoại trừ một số đệ tử ở Thiên Khung Phái, ngoài ra không còn ai biết dung nhan của Tuyết Hoa. Huống hồ hiện giờ nàng cũng đã thay đổi rất nhiều, không dễ nhận ra. Vì vậy Tuyết Hoa dễ dàng đi qua cửa Tam Thập Tam Môn mà không gặp bất kỳ cản trở.

Nàng cũng không trở về Thiên Khung Phái mà trực tiếp rời đi về phía tây bắc. Nơi Tuyết Hoa cần đến là Thanh Minh thành, nơi đó có truyền tống trận thông tới Long Tượng Vực.

Dự tính trọng sinh bản thân, nên Hải Thượng Trung đã chuẩn bị sẵn một kho tàng chỉ có lão mới có thể mở tại Long Tượng Vực. Kho tàng này chính là tích lũy cả đời của một thiên trận sư đỉnh cao, có thể thấy được mức độ quý hiếm của nó.

Tuyết Hoa vừa rời khỏi Tam Quy Sơn liền lấy ra Vũ Phi Thuyền đi thẳng một mạch tới Thanh Minh Thành.

Chỉ còn 9 ngày nữa là Tam Thập Tam Môn bí địa đưa tất cả mọi người ra ngoài. Kinh Viên Môn đưa ra treo thưởng ai cung cấp thông tin nơi ẩn nấp của Trần Lương sẽ được 300 tinh thạch cấp 1 nhưng đều không có bất cứ hồi âm. Trần Lương như đột nhiên biến mất không một dấu vết.

Bên ngoài Tam Thập Tam Môn cũng có rất nhiều người nhìn chằm chằm vào lối ra, một con kiến chui ra cũng không thoát được cặp mắt của họ, chắc chắn là Trần Lương vẫn còn trong bí địa.

Các thông tin chi tiết về Trần Lương lúc này đã được người người biết đến. Mọi người mới vỡ lẽ vì sao Trần Lương có thể tiêu diệt hơn ngàn người vây quanh, hóa ra hắn là một thiên tài trận pháp sư cấp 5, thậm chí cao hơn.

Chỉ còn 1 ngày là Tam Thập Tam Môn đóng cửa, mọi người đã không còn tìm kiếm linh dược hay Trần Lương nữa mà chờ đến đúng thời điểm xem Trần Lương làm sao thoát thân. Bên ngoài có cả Địa cấp võ giả đang nhìn vào, không có trận pháp nào có thể giúp Trần Lương thoát được.

Thời điểm đã đến, đồng thời tất cả mọi người đều bị truyền tống ra ngoài. Phản ứng đầu tiên của mọi người đều là nhìn xung quanh tìm kiếm Trần Lương. Phía vòng ngoài cũng đã có đông đảo cường giả trấn giữ, một con muỗi cũng không bay đi được.

Đáng tiếc khi đã kiểm tra lần lượt từng người cũng đều không tìm thấy Trần Lương. Kể cả Không Thú của tất cả đệ tử cũng đều được các trưởng lão trong phái kiểm tra, không thể sót được.

Cái đầu thông minh của Cầm Mao Thử đã rất nhanh giúp hắn tìm ra đáp án. Hắn đứng ra nói to:

“Vãn bối biết Trần Lương thoát ra bằng cách nào rồi. Trần Lương có một nữ người hầu. Rất có thể sau khi giết hơn ngàn người, hắn đã chui vào Không Thú để người hầu đưa ra ngoài. Mọi người đều dồn sự chú ý vào một nam nhân, vì vậy nữ nhân kia chỉ cần cải trang một chút đi ra ngoài sẽ không có gì khó khăn”

Cầm Mao Thử và Trần Lương đã kết thù oán không thể hàn gắn. Người không chết thì ta vong. Trần Lương giết nghĩa phụ của Cầm Mao Thử là đại tướng quân Duy La, Cầm Mao Thử tìm cách đưa Trần Lương vào chỗ chết. Lúc này Cầm Mao Thử chỉ cần mọi người giết chết Trần Lương là được, còn bảo vật của Trần Lương thì không có cũng không sao.

Nghे được phân tích của Cầm Mao Thử, mọi người đều gật đầu đồng ý. Đồng thời truyền tin cho khắp Tỉnh La Vực truy nã Trần Lương bằng bất cứ giá nào.

Có 2 lí do khiến Trần Lương bị truy nã trên toàn bộ Tỉnh La Vực. Thứ nhất là hơn ngàn người bị Trần Lương giết thuộc rất nhiều thế lực trải rộng khắp vực. Thứ hai là trên người Trần Lương đang nắm giữ tất cả linh dược của 2 dược viên rất lớn cùng bảo vật của hơn 1000 người, trong đó không thiếu những thiên kiều của các môn phái, có gia tài khổng lồ.

Kinh Viên Môn và Cung San Tiên Môn đều là 2 môn phái lớn của Tỉnh La Vực. Đặc biệt là Kinh Viên Môn vô cùng tích cực truy lùng và treo giải thưởng cao cho ai bắt sống được Trần Lương khiến nhiều người thăm đoán dược viên của Kinh Viên Môn có các loại linh dược rất quý.

Đáng tiếc, khi Cầm Mao Thử đưa ra phán đoán của hắn thì Tuyết Hoa đã ở Long Tượng Vực. Nhưng để đảm bảo an toàn, nàng đi đến một tòa thành khác rồi mới để Trần Lương ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Bảo tàng của thiên trận sư

Dựa theo trí nhớ, Trần Lương cùng Tuyết Hoa đi về một nơi gọi là Tiểu Minh Sơn, nơi Hải Thượng Trung cất giấu bảo tàng.

Nơi Hải Thượng Trung lựa chọn đặt bảo tàng có đặc điểm là phải an toàn. Bởi bảo tàng là dành cho thời điểm bản thân còn chưa mạnh mẽ, chiến lực chưa cao. Vì vậy nếu để bảo tàng nơi hung hiểm thì không thể vào lấy được.

Tiểu Minh Sơn là một ngọn núi nhỏ, không có yêu thú. Thời điểm Hải Thượng Trung đặt bảo tàng, ở đó còn không có người ở.

Điều duy nhất khiến Trần Lương lo lắng là qua mấy nghìn năm, không biết Tiểu Minh Sơn có biến đổi gì không.

Trần Lương cùng Tuyết Hoa đi chuyển không kể ngày đêm, cũng không tìm nơi nghỉ chân. Khi nào thấy mệt thì dừng lều giữa nơi rừng xanh nước biếc. Thực phẩm hiện giờ của bọn hắn, nếu để người khác nhìn vào sẽ ghen tị chết mất. Bởi 2 người 1 thú chỉ dùng linh dược, thịt yêu thú làm thực phẩm.

Điều đáng bàn là bọn hắn chọn ăn linh dược từ cao xuống thấp, cứ chọn linh dược quý giá để ăn. Chỉ những linh dược nào có tiềm năng phát triển mạnh thì mới tiếp tục để trồng.

Trần Lương dự định sau khi thu được bảo tàng sẽ tìm một nơi để trồng xuống dược viên. Trong Không Thú không có linh khí, không có ánh sáng mặt trời, chỉ có không khí để hô hấp. Vì vậy thực vật sẽ không thể phát triển và chết dần.

Dưới Hoàng cấp cảnh giới, võ giả chỉ cần hấp thu đủ lượng nguyên khí đều có thể tăng lên tu vi, vì vậy những quý tử trong các thế lực giàu có thì khi sinh ra đã là xuất phát từ vạch đích.

Nhưng để có thể ăn linh dược thay cơm, thậm chí là linh dược quý như nhóm người Trần Lương đây thì thật trên cả Cừu Giới không có mấy thế lực làm được.

Lượng nguyên khí Trần Lương cần lúc này vô cùng khổng lồ. Hắn muốn, không chỉ là đưa nguyên khí vào da, lục phủ ngũ tạng, xương, mà còn là toàn bộ cơ quan, mạch máu trong cơ thể. Lượng nguyên khí cần thiết để làm được điều này có thể giúp một thế lực bồi dưỡng ra 10 Giáp Linh cảnh.

Nếu không phải Trần Lương vừa thu được khoản tài phú khổng lồ, thì hắn thật không biết tìm đâu để đáp ứng nhu cầu về nguyên khí của bản thân chứ chưa nói đến còn phải nuôi 1 người 1 thú nữa.

Thời gian cũng là một cản trở rất lớn. Nếu võ giả tu luyện công pháp bình thường thì cho dù tài phú nhiều vô kể cũng vô pháp tu luyện tới cực hạn. Bởi để luyện hóa lượng nguyên khí khổng lồ thì đi kèm sẽ là thời gian luyện hóa cũng rất lớn.

Hiện trong đan điền của Trần Lương đang hấp thụ cùng một lúc 9 cây linh dược cao cấp. Bên trong Tuyết Hoa thì chỉ có 3 cây linh dược, nhưng mức độ quý giá và tác dụng của chúng đều vượt lên trên 9 cây linh dược của Trần Lương.

Trong đó có 2 cây linh dược có hình dạng giống như cá nhảy khỏi mặt nước, nên có tên là Song Ngư Thảo. 2 cây linh dược này có một liên kết kỳ diệu nào đó, chỉ cần 2 cây này cách xa nhau 5 bước chân thì cả 2 tự động khô héo mà chết.

Song Ngư Thảo chỉ được sinh ra tại nơi có máu của yêu thú cha, mẹ và con rơi cùng một chỗ, và phải là yêu thú cấp 9 trở lên.

Song Ngư Thảo cần phải được luyện hóa cùng lúc. Chúng sẽ lẫn nhau thúc đẩy phẩm cấp nguyên khí của bảo dược khác. Hiện tại Tuyết Hoa đang dùng chúng để luyện hóa Nhị Du Nhị Biến Thảo, một loại thảo dược hấp thụ 2000 năm ánh sáng mặt trời sẽ thoát biến hình dạng trông như 1 vầng mặt trời, chứa lượng nguyên khí Quang thuộc tính cực kỳ nồng đậm.

Sau 12 ngày, Trần Lương đã đến được nơi cần đến, có điều khung cảnh trước mắt hắn khác biệt một trời một vực so với trong trí nhớ của Hải Thượng Trung.

Trước mắt hắn là một thị trấn cực kỳ rộng lớn với vô số nhà cửa, ruộng đất, giao thương buôn bán rất tấp nập.

Trần Lương cùng Tuyết Hoa dành 1 ngày đi dạo trong thị trấn, nơi đây có đầy đủ những tổ chức lớn, Thiên Tín Các, Thiên Thị Các, Đan Dược Hội, Trận pháp Hội, Luyện Khí Hội...

Thị trấn này có tên là Mai Hoang Trấn, được thành lập từ hơn ngàn năm trước do dưới lòng đất dựng dục lên một đầu linh mạch khiến linh khí nơi đây đậm đặc lên.

Thật may là ngọn núi nơi cất giấu bảo tàng nằm khá xa nơi đây nên linh khí không tăng lên là bao, vẫn nằm trơ trọi, chỉ có vài ngôi nhà của các thợ săn dưới chân núi.

Trần Lương cùng Tuyết Hoa lên núi, tìm tới một hang động khá sâu. Tuyết Hoa ở bên ngoài trông chừng. Trần Lương đi được 50 bước thì dừng lại. Hắn thọc tay vào 1 cái lỗ bên tay phải. Bên trong lỗ không có gì đặc biệt, chỉ là 1 cái lỗ bình thường như bao lỗ khác.

Trần Lương chạm vào đáy lỗ, vận chuyển linh khí đi chuyển theo một quỹ tích nhất định. Khi tạo ra bảo tàng này, Hải Thượng Trung đã bày một trận pháp bảo vệ cùng che giấu.

Trận pháp bảo vệ trừ khi chính hấn mở ra, còn không thì trên Cửu Giới này số người có thể thâm nhập qua trận pháp có thể đếm trên đầu ngón tay.

Trận pháp che giấu thì phong bế hoàn toàn khí tức khác thường, và che giấu cả trước ngũ giác, người sờ nhìn đều chỉ thấy là một vách hang động bình thường.

Sau nửa ngày chỉ đứng đó và điều khiển nguyên khí di chuyển tạo thành hình Bắc Đẩu Thất Tinh Trận, vách hang động sau lưng hấn biến mất, hiện ra một căn phòng bên trong.

Trần Lương đi vào, trong căn phòng chỉ có duy nhất 1 bàn đá và 2 hộp gỗ. Hộp gỗ chính là dùng loại gỗ phổ thông làm thành, thậm chí còn được đục đẽo rất thô sơ.

Có điều nếu dùng tay không mở ra thì dù có là Thiên cấp võ giả cũng vô pháp thực hiện. Bởi Hải Thượng Trung cũng đã bày một trận pháp phong cấm lên hộp, chỉ có thể hóa giải trận pháp mới có thể mở ra, nếu cưỡng ép mở sẽ dẫn nổ hộp gỗ đồng thời vật bên trong sẽ bay đi 1 vạn 8 ngàn dặm với tốc độ ánh sáng.

Trần Lương lại mất thêm nửa ngày vận chuyển linh khí hình Ngưu Thủ xung quanh 2 hộp gỗ rồi mới mở ra lấy được tiếp 2 hộp kim loại bên trong. 2 hộp kim loại này làm từ Hỗn Độn Thạch, chính là để bảo vệ vật bên trong không bị phá hỏng nếu có vụ nổ xảy ra.

Trần Lương lại mất thêm nửa ngày để mở ra 2 hộp kim loại. Bên trong mỗi hộp chính là 1 chiếc nhẫn, một cái là Không Vật, một cái là Không Thú, đều là cỡ đại. Không gian lưu trữ bên trong lớn ngang với một tòa thành.

Bên trong nhẫn không gian là rất nhiều bảo vật chính là tích trữ một đời của một thiên trận sư đỉnh phong của Cửu Giới. Với lượng bảo vật này, Trần Lương thậm chí có thể thành lập một vương quốc của riêng mình.

Chỉ tính riêng tinh thạch, chúng được đặt gọn gàng trong 3 túi vải, chia làm 1000 tinh thạch cấp 1, 1000 tinh thạch cấp 2, 1000 tinh thạch cấp 3. Quy ra tinh thạch cấp 1 sẽ là 10.101.000 khóa.

Ngoài ra có vài món đồ chơi khá thú vị.

Trần Lương lấy ra 2 bảo vật trang bị cho mình.

Thứ nhất là một cây thương, phẩm cấp Thiên Thánh Khí. Hải Thượng Trung đã tính trước trọng sinh sẽ tu luyện thương pháp giống như Cung Thừa Hy nên đã chuẩn bị sẵn cây thương này.

Thân và mũi thương là một thể thống nhất, được làm từ xương sống của Địa Giao Long, yêu thú cấp 11. Trần Lương dùng hết sức thì triển một thức Cửu Long Thăng Thiên, 4 con rồng gào rú xông vào vách núi. Trận pháp bảo vệ này dù Thiên cấp võ giả thì triển cũng khó phá huống hồ Trần Lương chỉ là một Tiên Linh cảnh.

“Thực là Thiên thánh khí, trực tiếp tăng lên gấp đôi nguyên khí” Trần Lương vuốt ve cây thương.

Ngoài ra cây thương còn có thể thu nhỏ lại bằng đoàn kiếm hoặc phóng to ra ngang một cây cổ thụ.

Trần Lương đặt tên cây thương là Địa Long Thương

Thứ hai là một bảo giáp, phẩm cấp Bách Thánh Khí. Khả năng phòng thủ cũng khó nói, nhưng chắc chắn không thấp.

Trần Lương cũng lấy ra một thanh kiếm phẩm cấp bách thánh khí đưa cho Tuyết Hoa, giúp nàng có lực tấn công ngang với võ giả đỉnh cao cùng cảnh giới.

Bên trong Không Thú, không gian vô cùng rộng, nhưng lại chỉ chứa duy nhất 1 quả noãn. Quả noãn rất lớn, to ngang với Trần Lương, bên ngoài có hoa văn trông như một đầu hắc ngưu. Đây chính là noãn của Đại Địa Ngưu Ma Vương, một loại yêu thú cấp 11 có thiên phú về không gian.

Lúc tìm được quả noãn này, Hải Thượng Trung đang ở đỉnh phong của trận đạo, cũng là lúc lão đi săn lùng tích trữ bảo vật hoặc tìm kiếm các bí mật tại Cửu Giới để chuẩn bị cho kiếp sau của lão.

Hải Thượng Trung cùng một vị Thiên sư vô đạo kịch chiến với Đại Địa Ngưu Ma Vương một tuần liền mới có thể hạ gục được nó. Đây là nhờ Hải Thượng Trung đã bày trận pháp trấn định không gian, khiến Đại Địa Ngưu Ma Vương không thể xé rách không gian chạy trốn, không thì không thể bắt hay giết được yêu thú này. Nhờ vào thần thông của mình, Đại Địa Ngưu Ma Vương có độ khó bắt cao hơn cả một số yêu thú cấp 12.

Hải Thượng Trung đã phải bỏ ra 10 năm bày 1 đại trận cho tông môn của Thiên Võ Sư để đổi lại tư cách sở hữu noãn của Đại Địa Ngưu Ma Vương này.

Do không có linh khí nên noãn của Đại Địa Ngưu Ma Vương nằm trong Không Thú hàng ngàn năm vẫn chưa nở. Hiện giờ muốn nở ra thì cần đặt nó ở nơi có nồng độ linh khí không gian cao, thường là những nơi không gian không ổn định như vết nứt không gian, không gian truyền tống...

Thu bảo tàng về tay, mục tiêu tiếp theo của Trần Lương là đi tới tận cùng các bí mật của Cửu Giới. Chỉ có liên tục tìm kiếm thông tin, nắm giữ bảo vật và bí mật của thiên địa này mới có cơ hội tìm ra con đường thành Thần.

Trong Nhẫn không gian có một bản đồ Cửu Giới, đánh dấu nơi có ngũ cấm và bát môn. Những thông tin về bát môn thì Hải Thượng Trung đã tìm hiểu được rõ ràng. Trong bát môn thì Tam Thập Tam Môn là an toàn nhất, giống như một vườn lành được an toàn của Cửu Giới.

Tại Long Tượng Vực có một trong bát môn, là Kim Môn, 50 năm mở 1 lần. Kim Môn mỗi lần mở ra sẽ hút tất cả binh khí vô chủ truyền tống qua lỗ không gian đưa vào trong bí địa của nó. Nhờ vậy Kim Môn bí địa chứa vô số vũ khí, từ phạm khí, thánh khí, thậm chí có lời đồn trong đó có cả thần khí.

Kim Môn không có bất kỳ giới hạn gì với võ giả, chỉ cần người có thực lực giữ bảo vật. Nếu năng lực không đủ sẽ rất dễ bỏ mạng.

Có điều lúc này Trần Lương không quan tâm đến Kim Môn, cái hấn cần là tham gia Trọng Môn ở Côn Bằng Vực.

Trọng Môn bí địa là bảo địa rèn luyện thân thể cho võ giả, vì vậy mỗi khi Trọng Môn mở ra đều thu hút vô giả trên cả Cửu Giới chứ không riêng gì ở Côn Bằng Vực.

Trần Lương một mình đi đến Thiên Tin Các, hấn có mấy vấn đề cần biết.

Đầu tiên là thời điểm mở ra của 8 môn. Chí phí là 2 tinh thạch cấp 1. Bát môn đều có thời điểm mở ra cố định, như Tam Thập Tam Môn là 10 năm 1 lần, Trọng Môn là 12 năm 1 lần. Chỉ cần biết thời điểm mở lần trước là biết được thời điểm mở lần sau.

Trọng Môn còn cần đợi 2 năm nữa mới đến thời điểm mở ra và sẽ mở liên tiếp trong 1 tháng. Có điều mỗi người chỉ có cơ hội vào 1 lần duy nhất. Nếu không chịu được mà rời đi sẽ không thể trở vào, cho dù là đợi thêm 12 năm cũng không được.

Vấn đề thứ hai của Trần Lương là mua danh sách tất cả các chỗ đang bán nhà, bán đất. Hắn cần một nơi để ở và để trồng linh dược, không thể để mãi trong Không Thủ được. Chi phí là 5 tinh thạch cấp 1.

Trung gian bán nhà, đất và các hàng hóa khác là một trong những hoạt động rất ra tiền của Thiên Tin Các.

Tại Cửu Giới, để bán một món hàng có 3 phương thức.

Thứ nhất là Bán trực tiếp, tự tìm người mua rồi bán

Thứ hai là bán cho các cửa hàng với giá thấp

Thứ ba là đưa thông tin sản phẩm muốn bán cho Thiên Tin Các. Thiên Tin Các khi biết ai có nhu cầu sẽ báo cho người bán đến. Hai bên giao dịch tại Thiên Tin Các rồi người bán sẽ trả phí hoa hồng cho Thiên Tin Các. Người mua đã trả phí mua thông tin từ trước rồi.

Riêng nhà và đất thì khi đưa thông tin cho Thiên Tin Các, người bán đã phải trả phí rồi, còn khi bán lại không mất phí gì khác. Thiên Tin Các làm trung gian ở giữa thu phí của cả 2 bên.

Vấn đề thứ ba Trần Lương hỏi là thông tin về Quý Địa Phái. Thù oán với Quý Địa Phái hắn sẽ phải giải quyết hoàn toàn trong kiếp này.

“5 tinh thạch cấp 1” Người đưa tin nói

“Đây là 100 tinh thạch cấp 1, hãy nói những điều người biết, sau đó giúp ta thu thập toàn bộ thông tin về Quý Địa Phái tại Mai Hoang Trấn. Tinh thạch không thành vấn đề” Trần Lương đưa ra 100 tinh thạch cấp 1.

Người đưa tin mỉm cười cầm tinh thạch rồi nói những điều hắn biết về Quý Địa Phái trên Cửu Giới và Quý Địa Phái tại Mai Hoang Trấn.

Thông tin chung chung về Quý Địa Phái đa phần Trần Lương đều biết. Từ bé đến lớn, hắn đọc rất nhiều sách về lịch sử và địa lý Cửu Giới. Thất phái lớn nhất hiện nay đều được biên soạn sách riêng giới thiệu từng phái.

Muốn giải quyết Quý Địa Phái tại Mai Hoang Trấn thì cần tìm hiểu cụ thể thông tin về địa bàn của chúng tại đây. Biết người biết ta trăm trận trăm thắng là đạo lý ai ai đều biết.

“Tại Mai Hoang Trấn, Quý Địa Phái có một mỏ khai thác tinh thạch ở phía đông, ngoài rìa thị trấn, cách khá xa trung tâm. Hoàn cảnh khai thác rất vất vả, những lao động ở đây đa phần đều là nô lệ, tù binh của Quý Địa Phái.

Tinh thạch khai thác đa phần đều là cấp 1. Cấp 2 không đáng kể, cấp 3 thì không thấy có. Mỗi tháng khu mỏ cho sản lượng tầm 1 vạn tinh thạch cấp 1. Cứ 3 tháng lại thấy có giám quan đến kiểm tra tình hình đồng thời mang tinh thạch đi.

Quý Địa Phái là một trong năm thế lực lớn tại đây. Lớn nhất có thể nói đến Chủ trấn, quản lý an toàn, trật tự tại Mai Hoang Trấn. Ngoài ra có 3 đại gia tộc nắm giữ phần lớn cường giả cùng công việc buôn bán ở đây. Thiên Tin Các bọn ta cùng Thiên Thị Các chỉ lập 1 chi nhánh nhỏ.

Về phần lực lượng của Quý Địa Phái, cái này ta không hoàn toàn nắm rõ, để ta đi hỏi, hẹn quý khách 1 tháng sau quay lại ta sẽ bổ sung thông tin. Có điều ở Mai Hoang Trấn, cường giả mạnh nhất là Huyền cấp cảnh giới.”

Giải quyết xong 3 vấn đề, Trần Lương lên núi tìm Tuyết Hoa, hắn phân phó:

“Tiếp theo ta cùng người tách ra, coi như không quen biết gì nhau. Trong vòng 5 năm tới, người sẽ ở lại Mai Hoang Trấn này trông coi linh dược, học tập luyện đan và tu luyện võ đạo. 2 năm nữa ta sẽ gây chuyện ở đây và rời khỏi Long Tượng Vực. Nếu có gì khó khăn cứ liên lạc với ta qua Truyền Tín Thạch.

Hiện giờ người xuống núi tìm phòng trọ ở tạm mấy ngày, ta sẽ đi mua 1 ngôi nhà tiện nghi cho người. Người tranh thủ tìm một người hầu để quét dọn nhà cửa, com nước. Người tập trung vào đan đạo là đủ. Nhưng cũng không cần quá chuyên tu, khắc khổ bản thân, vẫn nên ra ngoài giao du, lịch lãm.

Đây không chỉ là thư giãn, mà còn là yêu cầu bắt buộc để trở thành cường giả. Không có cường giả nào chỉ đóng cửa tu luyện mà bước được lên đỉnh cao của con đường võ đạo. Ngoài phải giết lên gió tanh mưa máu, bọn hắn còn trải nghiệm đủ loại nhân sinh, gia tăng hiểu biết, kinh nghiệm, trí tuệ, mài giũa tâm tính, ý chí.

Người có thiên phú về đan đạo, vì vậy con đường võ đạo không cần quá nổi bật, nhưng tu vi càng mạnh thì càng trợ giúp cho đan đạo”

3 ngày sau đó, Trần Lương đi khắp Mai Hoang Trấn tìm địa điểm thích hợp cho Tuyết Hoa và hắn. Căn nhà mua cho Tuyết Hoa cần phải rộng rãi, tiện nghi. Ít nhất phải có phòng ngủ, phòng khách, phòng tắm, phòng bếp, phòng luyện đan, khoảng trống làm dược viên.

Còn nhà Trần Lương định ở đơn thuần có 1, 2 phòng là đủ. Thậm chí khoảng thời gian sau đó hắn cũng không cần nhà, vì với kế hoạch tiếp theo của hắn, chi sợ sẽ là 1 năm màn trời chiếu đất.

Trần Lương để Tuyết Hoa cầm tiền đi mua nhà, hắn không muốn sau khi gây chuyện sẽ liên đới tới nàng. Ngôi nhà nằm trên một tuyến phố nhỏ, cách xa các trung tâm, tránh các ánh mắt dò xét không cần thiết. Chi phí chỉ gần 1000 tinh thạch cấp 1.

Sửa sang, bố trí lại căn nhà cũng mất đến 1 tháng. Quan trọng nhất là khu dược viên, bởi Trần Lương sẽ trồng tiên dược tại đây.

Bao ngoài dược viên là bốn bức tường như bao ngôi nhà khác. Sau đó là đến tầng trận pháp ẩn giấu cấp cao, qua mặt cả thị giác, thính giác, cảm giác và tinh thần lực đều không thể phát hiện. Tiếp theo là đến trận pháp phòng vệ cấp 5, sẽ tự động được kích hoạt sét tấn công khi có bất cứ ai giẫm chân vào khu vực này, ngoại trừ Trần Lương và Tuyết Hoa.

Như thế vẫn chưa đủ, Trần Lương còn lập một hàng rào bằng Trắc Tinh Mộc, dưới Hoàng cấp võ giả, gần như không thể phá hủy. Hàng rào này ngay cả Tuyết Hoa cũng không thể vào.

Ngoài ra, Trần Lương còn bố trí trận pháp che giấu cùng bảo vệ cấp 5 cho phòng ngủ của Tuyết Hoa để phòng nàng gặp bất trắc khi không có hắn ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Trần Lương giả làm khổ sai và cái kết. đừng bao giờ coi thường người khác

Trần Lương mua 1 căn nhà nhỏ cách đó 10 con phố. Ngôi nhà chỉ có 2 gian phòng cùng 1 sân tập võ.

Hắn bày 1 trận pháp tăng cường trọng lực lên gấp 10 lần, sau đó dành 1 tuần chỉ để đứng tấn, làm quen với trọng lực, rồi mới bắt đầu luyện quyền, luyện thương, luyện thân pháp.

Lúc này đây hắn mới chính thức học một bộ thân pháp, bởi Cung Thừa Hy không có xem các thân pháp quá thấp. Võ kỹ thân pháp tối thiểu phải là Quý cấp, không phải là loại võ kỹ Trần Lương có thể thực hiện ở dưới Tiên Linh cảnh giới.

Trần Lương lựa chọn bộ võ kỹ thân pháp có tên là Tam Ảnh Bộ, thực hiện các bước nhảy ngắn và nhanh liên tiếp khiến cơ thể như phân thân làm 3.

Tu luyện Tam Ảnh Bộ đạt tiểu thành, 3 phân thân đều như thật, không thể phân biệt đâu là chân thân. Chỉ khi đứng lại để ra đòn tấn công thì 2 thân ảnh kia mới biến mất.

Tu luyện Tam Ảnh Bộ đại thành, cả 3 thân ảnh đều vung đòn tấn công, vì vậy đối thủ gần như phải phòng thủ trước cả 3 thân ảnh. Lúc này, thậm chí Trần Lương có thể đập không mà đi, do tốc độ đập chân của hắn quá nhanh, có thể dùng không khí làm bàn đạp,

Bộ thân pháp này yêu cầu rất cao về thể lực, khí lực, nguyên khí và khả năng điều khiển nguyên khí. Mỗi một bước bật nhảy đều gây áp lực rất lớn lên chân, nếu cơ thể không đủ khỏe, đủ bền thì 2 bước thôi là đã khiến cơ thể không đứng nổi.

Ngoài ra để có thể bật thật nhanh thì cả 4 yếu tố thể lực dai, khí lực mạnh, nguyên khí nồng đậm cùng khả năng điều khiển nguyên khí điều luyện đều phải có đủ, thiếu một yếu tố cũng không được.

Ngoài luyện tập trong sân, hàng ngày Trần Lương còn đeo 500 cân lên người để tập chạy lúc sáng sớm rồi đứng tấn vung quyền hơn 1 canh giờ. Lúc này tốc độ đâm ra từ một tay của Trần Lương đã là 50 lần vung quyền một hơi thở, 8 tay sẽ là 400 đâm.

10 tháng trôi qua, Tuyết Hoa lúc này đã gia nhập vào hội nhóm các luyện đan sư tại Mai Hoang Trấn để nghiên cứu, học tập và trao đổi kiến thức cùng các đồng nghiệp. Nét xuân mon mơn của nàng khiến bao nam nhân mê mẩn theo đuổi thành đàn, nhưng chưa có ai bước qua được cánh cửa nhà nàng.

Trần Lương đã tìm hiểu được khá rõ ràng về Quý Địa Phái tại Mai Hoang Trấn. Hầm mỏ ở đây không phải loại to, nên phân bộ ở đây có 2 trưởng lão Huyền cấp cảnh giới trông coi. Thông thường sẽ có 1 người ở hầm mỏ và 1 người ngụ tại trang viên trong trung tâm trấn.

Ngoài ra có 4 Hoàng cấp, 7 Cự Linh, 12 Giáp Linh, 20 Tiên Linh, 30 Vạn Nhiên, 100 Tam tinh để quản lý hơn một ngàn nhân công lao động trong hầm mỏ.

Mỗi 3 tháng là có 2 giám quan là cao thủ Quý Địa Phái đến thu 3 vạn tinh thạch cấp 1 mang về tổng bộ của Long Tượng Vực. Nếu muốn chặn cướp thì chỉ cần bày trận pháp trên đường về của giám quan là được. Nhưng 3 vạn tinh thạch cấp 1 với Quý Địa Phái không đáng là mấy, không khiến Quý Địa Phái tức giận. Mà chúng không tức giận thì Trần Lương lại thấy không vui. Vì vậy hắn quyết làm một vũ lớn rồi rời khỏi Long Tượng Vực.

Trần Lương già nghèo già khổ xin vào làm nhân công trong hầm mỏ. Vào thì dễ, ra mới khó, Quý Địa Phái chỉ hỏi tên tuổi rồi cho ra làm việc luôn, không hỏi thêm thông tin gì khác. Dù sao thì hàng trăm năm qua cũng chưa từng có biến cố gì xảy ra từ phía nhân công.

Nhân công ở đây có tu vi từ nhị tinh tới Vạn Nhiên, đều phải làm quần quật từ sáng tới khuya. Nếu có người lười biếng sẽ bị đánh không thương tiếc.

Trần Lương cây thế trẻ tuổi, sức dài vai rộng, làm việc rất năng suất nên cũng không bị đàn áp, đánh đập. Thực ra với thân thể của hắn, chưa kể đến tu vi vượt trội thì đã hoàn toàn vượt lên trên tất cả nhân công ở đây. Làm việc ở hầm mỏ với hắn mà nói còn nhẹ nhàng hơn cường độ luyện tập của hắn trong 1 năm trước đó.

Mỗi khi tiến tới khu vực không có sự giám sát của Quý Địa Phái, Trần Lương liền thi triển tinh thần lực bố trí trận pháp. Trận pháp này của hắn chỉ cần 1 mắt trận là đủ, còn phạm vi trận pháp hoàn toàn dựa vào thủ pháp bố trí tinh thần lực của Trần Lương.

Để có thể làm được điều này, Trần Lương đã phải sử dụng mất trận là Tim Hóa Phượng Hoàng, chứa hỏa diễm nồng đậm và tích tụ cực nhiều.

Bình thường, trận pháp sẽ có các Phụ Nhân Trận phụ trợ cho mắt trận. Nhưng trong trường hợp này, không thể bố trí được Phụ Nhân Trận do khắp nơi có người. Vì vậy trận pháp sẽ toàn bộ đặt trọng trách lên Mắt trận.

Mỗi một trận pháp được kích hoạt, đều là tiêu hao 2 thành phần. Một là nguyên tố trong Mắt trận và Phụ Nhân Trận. Vì vậy các trận pháp đều có thời lượng sử dụng nhất định, không phải là mãi mãi. Thứ hai là tinh thạch, dùng để cung cấp năng lượng cho trận pháp, đồng thời khuếch đại hiệu quả trận pháp.

Lúc này, Mắt trận phải tích chứa nguyên tố cực kỳ khủng bố để tỏa ra năng lượng bù đắp cho sự thiếu hụt Phụ Nhân Trận.

Hóa Phượng Hoàng là yêu thú cấp 11, trái tim của nó chính là khởi nguồn cung cấp toàn bộ hỏa diễm cho cơ thể vì vậy Tim Hóa Phượng Hoàng hoàn toàn đáp ứng được yêu cầu xây dựng trận pháp cấp 7 của Trần Lương.

Lần đầu tận tay bố trí trận pháp cấp 7, lại là trận pháp không có Phụ Nhân Trận, vì vậy Trần Lương cần bỏ ra lượng lớn thời gian bày bố. Hắn cần phải dùng tinh thần lực bày bố các điểm trận thay thế cho Phụ Nhân Trận. Số lượng điểm trận và thời gian cho mỗi điểm đều gấp đôi so với Phụ Nhân Trận.

Cuộc sống màn trời chiếu đất, lao động khổ sai của Trần Lương vẫn là dễ chịu hơn so với các lao động khác, do năng suất làm việc của hắn rất cao, không bị đánh đập, giám sát quá chặt, ngoài ra nhọc thân của hắn quá mạnh mẽ khiến hắn lao động không biết mệt.

Có điều, cứ vài ngày, Trần Lương đều phải đợi đến tối, xin phép ra ngoài đằng hoàng để trở về nhà. Hắn về nhà không phải để ngủ mà để ăn linh dược. Chỉ những người tự nguyện xin vào làm mới có đặc quyền được ra ngoài buổi tối. Trần Lương không thể mang theo nhẫn không gian được nên đành phải làm như vậy. Mỗi một lần ăn linh dược đều đủ cho hắn luyện hóa trong một tuần.

Dù làm bất cứ việc gì, Trần Lương cũng không muốn gián đoạn quá trình hấp thu nguyên khí từ tinh linh qua Tụ Linh Tán vào các tế bào trong cơ thể.

Hiện giờ quá trình hấp thu đã chuyển sang giai đoạn lục phủ ngũ tạng. Toàn bộ tế bào da đều đã nhận được nguyên khí nồng đậm khiến nhọc thân của hắn mạnh mẽ hơn không chỉ gấp đôi. Lúc này Trần Lương có đứng yên để Tiên Linh võ sư dùng Thập Thánh Khí tấn công toàn lực cũng không thể chọc thủng da của hắn.

Thấm thoát đã qua 1 năm, Trần Lương đang đứng nhìn trời, cái hắn đợi là thời điểm tên Phó trưởng lão đi tuần tra đến.

“Tiểu đệ, hôm nay có tâm trạng ngắm trời đẹp sao” Một tên lính bảo vệ hầm mỏ tiến lại gần nói nhẹ nhàng.

Trong một năm làm việc hăng say, Trần Lương đã chiếm được cảm tình của các tên lính ở đây. Bọn hắn chưa từng một lần phải đánh Trần Lương, chỉ thỉnh thoảng thấy Trần Lương khoa chân múa tay thì nhắc nhở đôi lời, vì dù sao sản lượng khai thác của Trần Lương luôn gấp đôi người khác.

“Ha ha không có gì, ta chờ đợi phó trưởng lão bay qua thôi”

“Ồ, vừa nhắc tới đã thấy kìa, người nhanh làm việc đi”

“Không cần nữa rồi”

Trần Lương vừa nói vừa lấy từ trong nhẫn không gian ra Tim Hóa Phượng Hoàng. Hôm nay ngón trỏ của hắn có một chiếc nhẫn nhưng không ai chú ý đến.

Trên tay hắn, Tim Hóa Phượng Hoàng tỏa ra nhiệt độ kinh người thiêu đốt mọi vật xung quanh, tên lính đứng cạnh Trần Lương ngay lập tức bị thiêu thành than. Ngọn lửa bên ngoài trái tim như 1 con hỏa phượng hoàng bay lượn vòng quanh, sẵn sàng đốt cháy vạn vật có ý đồ chạm vào nó. Bên trong trái tim lúc này là một quả cầu lửa cháy sáng giống như một thái dương thu nhỏ của Cửu Giới.

Lúc này, chỉ có duy nhất Trần Lương, người kích hoạt trận pháp mới có thể thoải mái cầm lấy trái tim, nếu không, dù là Địa cấp võ giả cũng phải có thủ đoạn đặc biệt mới có thể chạm vào.

Đột nhiên trong hăm mô bùng lên một ngọn lửa thu hút sự chú ý của phó trưởng lão. Lão thận trọng từ từ tiến lại gần. Còn cách Trần Lương 5 trượng, lão cảm nhận được sức nóng không hề dễ chịu tỏa ra từ thiếu niên trước mặt. Lão dừng lại hỏi

“Người là ai”

Trần Lương không nói gì, chỉ lẳng lặng điều khiển trận pháp. Một lồng chim bằng lửa đột ngột hiện ra trên đỉnh đầu phó trưởng lão, tỏa ra từ phía nhôt lão bên trong

Phó trưởng lão ngay lập tức thi triển thân pháp lao ra ngoài. Đáng tiếc lồng chim không phải là lửa bình thường, mỗi một thanh chắn đều như kim thiết đúc thành, cực kỳ chắc chắn. Phó trưởng lão không chỉ không ra được ngoài, đồng thời còn chịu sức nóng gấp 4 lần so với bên ngoài, cực kỳ khổ sở.

Phó trưởng lão tung ra tất cả thủ đoạn có thể nhưng đều không thể làm đứt gãy được lồng chim. Thậm chí, thần thông của lão là một đầu hắc bảo vừa hiện ra liền bị lồng chim cắt đứt, không gian trong lồng chim chỉ vừa đủ chỗ đứng cho lão. Nếu không phải Trần Lương muốn thả câu thì phó trưởng lão đã sớm cháy thành tro.

Bỏ qua phó trưởng lão, Trần Lương nhìn lên trên, một thân ảnh sừng đang dôi cặp mắt sắc bén về phía Trần Lương. Trên bầu trời lúc này là trưởng lão của Quý Địa Phái, sau lưng hắn là một con hùng ưng to lớn, Tinh linh hóa hình của lão.

Tương tự như bắt phó trưởng lão, một lồng chim cũng hiện ra phong kín từ phía trưởng lão cùng Tinh linh hóa hình. Nhưng phương pháp này đã không còn hiệu quả với Huyền cấp võ giả. Vị trưởng lão điều động linh khí kết hợp với Tinh linh hóa hình chém ra 4 lưỡi phong nhận, phá hủy hoàn toàn lồng chim lửa.

Trưởng lão lao người xuống, đồng thời rút ra một cây roi quất về phía Trần Lương. Đòn tấn công chỉ là một hành động nhẹ nhàng của vị trưởng lão, không phải là một võ kỹ tuyệt chiêu nào, nhưng trong tay một võ giả huyền cấp thì bất kỳ đòn công kích nào cũng đều có lực lượng không thể khinh thường.

Một cây roi khí quất tới, trước mặt Trần Lương hiện lên một tấm khiên lửa cứng rắn chặn lại. Trần Lương giờ tay lên tích tụ hỏa diễm từ Tim Hóa Phượng Hoàng lớn dần thành một quả cầu lửa cao 1 trượng nhém về phía trưởng lão Quý Địa Phái.

“Vạn dặm sơn hà” trưởng lão hét lên, thi triển ra võ kỹ đẳng cấp của hắn. Cây roi trong tay hắn xoay vòng cực nhanh tạo thành 1 vòi rồng nằm ngang như muốn nuốt chửng hỏa cầu. Tinh linh hóa hình của hắn lúc này đang cực tốc quật mạnh 2 cánh, tạo ra 2 luồng vòi rồng thẳng đứng, muốn triệt tiêu sức mạnh của hỏa cầu.

Luận thực lực, 3 luồng vòi rồng liền sẽ áp đảo hỏa cầu. Đáng tiếc lúc này cả 2 bên đang đứng trong trận pháp của Trần Lương, hỏa cầu liên tục được hấp thu thêm hỏa diễm, cuối cùng là hỏa cầu cùng 3 vòi rồng cùng đồng thời tan biến.

Trưởng lão Quý Địa Phái cực kỳ kinh ngạc khi nhìn thấy đòn tấn công của mình bị chặn lại bởi 1 trận pháp được điều khiển bởi 1 tiểu tử trông còn rất trẻ.

“Người là ai, sao có thể bày bố và thi triển được trận pháp tối thiểu cấp 7 này. Chúng ta có thù oán gì với ngươi?” Vị trưởng nói to, lão đang rất tức giận bị một tiểu tử xông vào phá hoại hăm mô.

“Cấp bậc trưởng lão cần tốn chút công sức nha” Trần Lương vừa nói vừa vận dụng toàn bộ lực lượng của tinh thần lực cấp 8 của mình.

Trong không trung hiện lên 9 thanh hỏa thương đều tỏa ra nhiệt lực đến áp người vây quanh tứ phía trưởng lão.

Vị trưởng lão cảm nhận được áp lực không nhỏ liền triển lộ thủ đoạn phòng vệ mạnh nhất của mình. Lão kết hợp với Tinh linh hóa hình tạo ra một vòi rồng khổng lồ bao quanh bản thân, từ trước đến nay đều có thể đánh bật tất cả đòn công kích hướng đến lão, chưa từng có ngoại lệ. Bên trong vòi rồng, lão hô to

“Tiểu huynh đệ, có gì từ từ nói, chúng ta không quen không biết, chắc có hiểu nhầm. Nếu Quý Địa Phái sai, lão phu có thể bồi thường cho ngươi, chúng ta có rất nhiều bảo vật, tinh thạch”

Trong khi vị trưởng lão đang đưa ra lời đàm phán, 9 thanh hỏa thương đã hấp thụ đầy đủ hỏa diễm, đang xoay tròn tại chỗ với tốc độ cực cao như đang đứng yên.

“Lên” Trần Lương hô lên 1 tiếng, 9 cây hỏa thương như lưu tinh phóng vào cự đại vòi rồng.

Trần Lương cùng trưởng lão đều căng thẳng nhìn vào kết quả cuối cùng. Quả không hổ danh võ kỹ bảo mệnh, 9 cây hỏa thương bị vòi rồng đẩy đi chệch hướng, không một cây nào xuyên qua được đại vòi rồng của Trần Lương Quý Địa Phái.

“Ha ha ha, để xem ngươi làm gì được ta. Sắp có thêm trưởng lão phái ta đến hợp công thì ngươi chỉ có chết” Nhìn thấy vòi rồng đã ngăn chặn được đòn sát thủ kia, vị trưởng lão qua đi căng thẳng, thoải mái đứng nói cười.

Trần Lương trầm ngâm suy nghĩ đối sách. Hắn cho 8 cây hỏa thương nối với nhau quấn 1 vòng quanh vòi rồng. Dây trói làm từ hỏa thương từ từ thu nhỏ lại siết chặt lấy vòi rồng. Hỏa diễm từ dây trói bị tiêu hao mạnh mẽ, nhưng vòi rồng cũng bị chậm lại tốc độ xoay.

Trước khi dây trói biến mất, cây hỏa thương thứ 9 phóng mạnh vào vòi rồng. Trong sát na, hỏa thương đã đâm xuyên qua vòi rồng cắm vào ngực trưởng lão Quý Địa Phái.

Sau 3 hơi thở, vòi rồng tan biến, thân thể vị trưởng lão quỵ xuống đất, mắt nhìn căm thù về phía Trần Lương. Sức sống của Huyền cấp võ giả rất mạnh, mặc dù đang bị hỏa thương cắm

xuyên qua người và hóa điểm đang từ vết thương mạnh mẽ thiêu đốt lục phủ ngũ tạng nhưng trường lão vẫn chưa có hấp hối, chỉ là không còn sức chiến đấu.

Nhìn thấy trường lão bại trận, toàn bộ đệ tử Quý Địa Phái sợ hãi cầm đầu bỏ chạy. Nhưng đã muộn. Hơn 100 mũi thương nhỏ hiện ra đâm chết toàn bộ, không một ai sống sót, chỉ chừa 1 phó trưởng lão Hoàng cấp cảnh giới bị Trần Lương dùng lồng chim nhốt. Hắn muốn bắt giữ cả 2 phó trưởng lão cùng 1 trưởng lão làm con tin.

Quý Địa Phái chỉ còn lại vài chục người ở trong trung tâm Mai Hoang Trấn và lúc này những đệ tử sớm bỏ chạy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ta là ác nhân?

Một lát sau, trưởng lão thứ 2 của Quý Địa Phái dẫn theo hơn hai mươi người tiến tới nhưng không dám vào gần. Trong đám sống sót này, ngoài trưởng lão Huyền cấp cảnh giới, chỉ còn 2 phó trưởng lão Hoàng cấp cảnh giới là có thể hỗ trợ tác chiến, đám còn lại vào chỉ có chết.

Trường lão Quý Địa Phái hét to:

“Người là ai, tại sao tấn công hãm mộ của Quý Địa Phái? Dù người giết hết toàn bộ người ở đây cũng không thể chiếm được hãm mộ. Quý Địa Phái sẽ đưa tới cao thủ mạnh hơn thu thập người và người sẽ bị truy nã trên toàn Cửu Giới”

Vị trưởng lão này tràn đầy những nghi hoặc nhưng không thể có lời giải đáp. Hắn đã ở hãm mộ này 50 năm, chưa từng gặp phải tình huống vừa kỳ lạ vừa nguy cấp như này. Một tiểu tử trông còn rất trẻ nhưng năng lực trận pháp quá cao, giết người không chớp mắt, và lão hoàn toàn không tìm ra được lý do gì để tiểu tử này ra tay với bọn hắn.

Những đệ tử còn sống sót đang rất khẩn trương và căng thẳng. Nhìn xác rất nhiều đồng môn của mình bị cháy rụi không còn nhận ra ai với ai, các đệ tử không khỏi bàng hoàng hướng ánh mắt tới thiếu niên đang đứng trong biển lửa như hóa thân giáng thế.

“Người không cần biết, cái người cần hiện giờ là lựa chọn bỏ chạy hay đến chiến với ta, giải cứu 2 tù binh này” Trần Lương lạnh lùng nói.

Trường lão Quý Địa Phái trầm ngâm. Lão biết đây là cái bẫy kẻ thù giăng sẵn, nhưng bỏ đi cũng không được. Đối phương chỉ có 1 tiểu tử trông rất nhỏ tuổi, lại còn 2 tù binh đều là cấp bậc trưởng lão cùng phó Trần Lương, không phải nói bỏ là bỏ được.

Lại nói, tuy trước mắt Trần Lương là hạ gục một trưởng lão Huyền cấp võ giả, nhưng có thể lúc đó là đòn thương độc mã hoặc tiểu tử kia dùng thủ đoạn đánh lén hoặc do Cung trưởng lão chủ quan khinh địch. Hiện giờ lão có đầy đủ chuẩn bị cùng cảnh giác, lại có thêm 2 trợ thủ Hoàng cấp cảnh giới, vẫn là mạnh hơn không ít.

Hoặc phương án an toàn nhất là đứng ngoài canh chừng. Tiểu tử này chỉ có thể điều khiển trận pháp trong phạm vi hãm mộ, ra ngoài sẽ hoàn toàn như cá trên thớt.

“Người nếu không vào, ta sẽ giết 3 tên này trong vòng 10 hơi thở” Trần Lương biết suy nghĩ của đối phương, có điều hắn đã có chuẩn bị bắt đối phương phải chiến. Mà dù không thì hắn vẫn có lá bài bảo mệnh nằm trong bảo tàng của Hải Thượng Trung để rời đi an toàn.

“Hai phó trưởng lão cùng ta tiến lên giết địch, những kẻ còn lại đứng xa quan sát. Nếu thấy có biến liền nhanh chóng rời đi trốn. Ta đã thông báo tông môn, 5 ngày nữa sẽ có 2 vị giám quan đến.

3 cường giả Quý Địa Phái thi triển ra thần thông. Một người thân hóa khổng lồ cao 5 trượng cự nhân, một người lớp da liền láng bóng như bảo thạch, một người mọc thêm 2 tay. Đoàn người tiến vào phạm vi trận pháp, thi triển ra các võ kỹ mạnh nhất của họ công kích Trần Lương, không có nửa điểm coi thường người trẻ tuổi trước mắt.

“Rất có thách thức” khuôn mặt Trần Lương hiện lên vẻ tươi cười mong chờ. Đối thủ càng mạnh, hắn càng muốn chiến đấu đến thống khoái.

Hắn để Mất trận vào trong người, lấy ra Địa Long Thương. Trần Lương sử dụng trận pháp khóa lên mình 1 bộ giáp lửa giúp hắn tăng tốc độ, sức mạnh và sức phòng thủ lên một bậc.

Khi Hoàng cấp võ giả dùng toàn lực tấn công thì lồng chim đã không thể có tác dụng bắt giữ. Trần Lương lao người lên thi triển Cửu Long Thăng Thiên tấn công 1 phó trưởng lão, còn 2 người kia hắn dùng trận pháp để tấn công.

Cửu Long Thăng Thiên lúc này đã không còn là hắc long nữa mà trở thành hỏa long tỏa ra nhiệt lượng mạnh mẽ xông lên cắn xé đối thủ. 4 con hỏa long vừa bị một quyền của cự nhân không lồ đâm nát. Quyền thế chưa tiêu thất mà tiếp tục tiến lên đập mạnh vào ngực Trần Lương bắn ngược ra sau. May mà hắn có hỏa giáp, bảo giáp cùng thân thể mạnh mẽ nên chưa bị thương nặng. Dù sao 2 bên cách biệt lên tới 3 đại cảnh giới nhà.

Bị đâm ngã, Trần Lương không những không tức giận mà còn càng tươi cười bật dậy xông về phía đối thủ.

“Thống khoái, tiếp tục nào”

Trần Lương thi triển Tam Ảnh Bộ hiện hiện ra 3 thân ảnh cùng tiến về phía cự nhân. 1 năm nỗ lực rèn luyện trong trọng lực cao, thân đeo khối lượng lớn, Trần Lương đã đạt được tiểu thành của bộ võ kỹ này.

“Tên này sao có được bộ thân pháp kỳ diệu vậy” vị phó trưởng lão lần đầu được thấy quý cấp võ kỹ thân pháp liền ngạc nhiên mãi không thôi. Hắn vốn quyền đánh tới 1 thân ảnh. Quyền khí dễ dàng đập nát thân ảnh kia, nhưng số lượng 3 thân ảnh vẫn không thay đổi tiến về phía hắn. Muốn đánh trúng Trần Lương khi thi triển Tam Ảnh Bộ là phải cùng lúc công kích cả 3 thân ảnh.

Chẳng mấy chốc, Trần Lương đã chỉ còn cách cự nhân 1 trượng. Phó trưởng lão tức giận vùng ngang quyền quét qua cả 3. Đáng tiếc đã trễ, Trần Lương lao qua cự nhân đồng thời vùng thương chém ngang hông cự nhân tạo thành 1 vết rách không có máu chảy, bởi quanh miệng vết thương đều bị hỏa điểm thiêu đến cháy đen.

“Tiếp tục” Trần Lương hồ hởi hét lên, sau lưng hiện hóa ra chiến thần Atula cùng với Trần Lương thi triển Quyền Vô Thanh. 8 cánh tay cực tốc vùng đâm tạo ra 1 hỏa quyền khí gây áp lực cực lớn lên cự nhân phó trưởng lão.

“Đối quyền với ta! Muốn tự sát sao” phó trưởng lão vỗ ngực như muốn tự hoại bản thân, nhưng kèm theo từng cú vỗ vang lên là phía trước người cự nhân hiện ra một cánh tay vươn không lồ.

Sau 1 hồi thở, bên Trần Lương đã đánh ra tổng cộng 999 cú đấm ngưng tụ thành 1 hỏa quyền tỏa ra khí thể và nhiệt lượng rất đáng sợ. Còn bên phó trưởng lão, 10 quả đấm ngực cũng đã hình thành nên một cánh tay vươn như thật, nồng đậm hoang tính như muốn hủy diệt tất cả chứng ngại vật phía trước.

2 quyền không hẹn mà cùng xông lên. Một âm thanh như 2 ngọn núi va vào nhau vang lên khắp hầm mộ chấn lui cả Trần Lương và phó trưởng lão lùi về sau.

“Hay lắm, tiếp chiêu cuối cùng của ta, nếu đỡ được ngươi có thể rời đi” Trần Lương nói xong lấy ra 3 cây thương, một Phàm khí Bá Vương Thương, một Bách thánh khí Hỗn Độn Thương, một Thiên thánh khí Địa Long Thương.

“Không thể nào, tên này thậm chí có cả Bách thánh khí và Thập thánh khí” Cả 3 cao thủ Quý Địa Phái đồng thời hô lên. Bọn họ đã được Trần Lương cho đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác.

Trần Lương tuy phải tập trung đối phó với cự nhân nhưng vẫn phân 1 tia chú ý tới 2 kẻ kia, sử dụng tinh thần lực dồi dào cấp 8 điều khiển trận pháp bắn ra hỏa cầu, hỏa thương, hỏa tiễn ngăn chặn bọn hán gia nhập vòng chiến. Cái hán đang cần là tôi luyện võ kỹ của bản thân trong thực chiến với đối thủ mạnh hơn. Tuy phải nhờ trận pháp tăng phúc nhưng vẫn là được ép buộc bản thân bộc lộ hết tuyệt kỹ.

Hai tay Trần Lương cầm Địa Long Thương thì triển Cửu Long Thăng Thiên hiện ra 4 hỏa long. 1 tay của chiến thần Atula cầm Hỗn Độn Thương thì triển Cửu Long Thăng Thiên hiện ra 2 hỏa long, còn tay cầm Bá Vương Thương hiện ra 1 hỏa long. 4 tay còn trống của Chiến thần Atula tiếp tục đấm Quyền Vô Thanh.

Từ lúc nhận ra Thập thánh khí của Trần Lương, cự nhân phó trưởng lão đã cực kỳ ngưng trọng. Hẳn biết lúc này nếu còn giữ lại, không thi triển ra võ kỹ mạnh nhất của hán thì sẽ không có đường sống.

Cự nhân lại đập 2 tay vỗ ngực. Thực ra lúc này đã là võ kỹ mạnh nhất của hán. Nhưng lúc này, để gia tăng lực lượng cho Vuốt quyền, cự nhân đập mạnh hơn, đến nỗi phun cả máu gia nhập vào quyền khí. Vuốt quyền lúc này nhận được lực lượng gấp đôi lúc trước, một phần nhờ tinh huyết của cự nhân gia nhập, một phần là do những vỗ ngực của hán mạnh và nhiều hơn khi này.

Mười hai vỗ ngực được đập ra, hình thành nên một huyết quyền đầy sát khí xông lên muốn đập nát Trần Lương.

7 con hỏa long cùng 1 hỏa quyền cũng xông lên tranh cao thấp với huyết quyền. Trần Lương nhanh chóng dùng cường đại tinh thần lực tạo thành một sóng lửa lao vào huyết quyền suy giảm khí thể của nó, đồng thời tăng phúc cho 7 hỏa long cùng 1 hỏa quyền.

Lần này không có tiếng chấn động, hỏa quyền nhanh chóng bị dập tắt, nhưng 7 con hỏa long đã nuốt chửng Huyết Vuốt quyền, xông về phía cự nhân nổ nát nửa người phía trên của hán.

Giành chiến thắng, Trần Lương thở ra một hơi lấy sức. Tuyệt kỹ vừa rồi đã tiêu tốn gần một nửa lượng nguyên khí trong người hán.

Kết thúc rèn luyện, Trần Lương nhìn sang 2 tên còn lại, ánh mắt chuyển từ cuồng nhiệt sang sát khí trùng trùng. Lúc này là muốn được đấu võ đạo như giữa 2 người luyện võ với nhau, Trần Lương một lòng muốn được đánh hết mình, không có nửa điểm thủ hặn.

Lúc này thì khác, hán giờ chỉ muốn diệt sát 2 kẻ thù trước mặt. Tinh thần lực cường đại tuôn ra ào ạt từ cơ thể Trần Lương, tích xúc ra 12 cây hỏa thương. Đây cũng là số lượng hỏa thương tối đa hán có thể tạo ra.

3 cây hỏa thương nhắm vào phó trưởng lão, 9 cây còn lại nhắm vào trưởng lão. Chỉ 1 đợt công kích, cả 2 đã bị hỏa thương xuyên thể mà chết. Cung trưởng lão nhờ có võ kỹ phòng vệ mạnh nên mới chỉ bị 1 hỏa thương xuyên thể. Còn 2 người này, toàn bộ đều bị hỏa thương đâm thành nhím, không có một cơ hội sống sót.

Nhìn 3 đồng môn bị giết, Cung trưởng lão đang hấp hối cũng phải gắng gượng hỏi

“Trước khi giết, ngươi có thể cho ta biết lí do được không?”

“Quý Địa Phái các ngươi đã diệt gia tộc ta” Trần Lương nhàn nhạt trả lời

“Ta không biết kẻ nào đã gây thù với ngươi, nhưng những đệ tử này không liên quan. Chúng ta cấp bậc trưởng lão, phó trưởng lão làm việc cho Quý Địa Phái thì cũng thôi, người giết bọn ta cũng không có vấn đề gì.

Nhưng những đệ tử kia, họ chỉ biết làm theo lệnh của tông môn, càng là không tham gia vào diệt gia tộc ngươi, không giết bất cứ người nào liên quan tới ngươi, có gì ngươi phải giết bọn hán?”

Bọn hán đều có cha mẹ, vợ chồng, con cái. Ngươi giết bọn hán thì người thân của chúng sẽ đau khổ biết chừng nào. Tại sao bọn họ phải gánh chịu hậu quả không do mình gây ra. Ngươi có từng nghĩ đến điều này.

Ngươi giết chúng đệ tử này, sẽ làm cha mẹ mất con, vợ mất chồng, con mất cha. Ngươi không có người thân sao?

Ngươi quá độc ác. Trời đất sẽ không dung ngươi” đến câu cuối cùng, vị trưởng lão hét lớn. Môn phái nào cũng có người tốt, kẻ xấu. Bọn hán cũng không phải là hạng lương thiện gì, nhưng nhìn chúng đệ tử này phơi xác la liệt trong hầm mộ khiến hán không khỏi trào lên bi thương.

“Ta là ác nhân? Ta trả thù toàn bộ Quý Địa Phái là sai sao?” Trần Lương lầm bầm.

Ở kiếp này hán có 2 mục tiêu. Thứ nhất là trả thù Quý Địa Phái đã diệt môn của hán. Thứ hai là một đường tiến lên, trở thành cường giả trong cường giả, tìm kiếm cơ hội thành thần.

Quý Địa Phái là một trong thất phái lớn nhất tại Cửu Giới, chi nhánh trải khắp 9 vực, số lượng đệ tử nhiều không kể xiết.

Để hoàn thành mục tiêu thứ nhất, hán cần trở thành 1 ma đầu, giết đến máu chảy thành sông. Những kẻ bị hán giết, đa phần sẽ là không liên quan đến cái chết của gia tộc hán. Liệu có nên trả thù?

Trần Lương nghe lão nói hết, nhưng cũng không có thời gian suy tư vì sắp có nhiều cường giả trong trấn tiến đến dò xét. Hán muốn dành để suy nghĩ sau nên đem 2 tù binh triệt bỏ không thương tiếc.

Hơn 20 tên đệ tử Quý Địa Phái không cần ai bảo, tự dùng tốc độ cao nhất có thể bỏ chạy thật xa. Bọn hán không quan tâm liệu Trần Lương ra khỏi trận pháp thì thế nào. Cái bọn hán thấy là 1 tiểu tử diệt sát 2 trưởng lão cùng 4 phó trưởng lão mà vẫn hoàn hảo nguyên vẹn.

Trần Lương thả ra Ngạo Thiên, cùng nhau thu thập lấy bảo vật cùng nhẫn không gian của những xác chết nằm la liệt trong hầm mộ.

Tuy hấn hiện giờ cũng được coi là một phú gia, nhưng tiền tài thì bao nhiêu cũng là không đủ, thu được càng nhiều càng tốt.

Trần Lương tiến đến Quán trại của hầm mỏ. Đây là nơi nghỉ ngơi của phó trưởng lão và trưởng lão, cũng là nơi cất chứa tinh thạch khai thác được trong hầm mỏ.

Trận chiến vừa rồi tiêu hao cực kỳ nhiều tinh thạch, nhưng không hề giảm của Trần Lương một viên tinh thạch nào, toàn bộ đều là được trận pháp hấp thu từ tinh thạch trong hầm mỏ. Còn lượng tinh thạch đã khai thác được trong 3 tháng qua cũng còn nguyên và nằm trong Quán trại.

Trần Lương chọn đúng hôm nay để thu thập hầm mỏ là bởi chỉ vài ngày nữa là đến thời điểm giám quan đến mang tinh thạch đi.

Trần Lương tiến tới dò xét Quán trại và dễ dàng tìm ra Không Vật chứa 3 vạn tinh thạch cấp 1 như dự đoán.

Thu thập xong hết bảo vật, Trần Lương leo lên lưng Ngao Thiên rồi đi, đầu không ngoảnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tiến vào trọng môn

Hiện giờ, Ngao Thiên đã cao lớn ngang đầu Trần Lương, 2 năm tại Mai Hoang Trấn, Trần Lương đã để Ngao Thiên sinh sống trong 1 khu rừng to bên cạnh trấn. Bởi không thể để Ngao Thiên chỉ biết sống và ăn trong Không Thủ được, sẽ làm sói mòn sự nhạy bén, hoang tính và sự thiện chiến của nó.

1 người cưỡi 1 thú một đường thẳng tắp đi về hướng bắc, tới Tinh Tượng Thành, một tòa thành có truyền tống trận đưa bọn người Trần Lương tới Côn Bằng Vực để tham gia Trọng Môn.

Một đường đi tới, gặp thành qua thành, gặp núi qua núi, gặp sông qua sông, gặp linh dược thì hái, gặp yêu thú thì săn, mà gặp yêu thú cấp 8 thì trốn. Lấy trời làm chân, lấy đất làm chiếu, Trần Lương cùng Ngao Thiên cực kỳ thoải mái với cuộc sống tự do tự tại này.

Nguy hiểm duy nhất mà bọn hấn phải đối mặt cho đến lúc này là chiến đấu với yêu thú cấp 7 cao cấp.

Ngao Thiên lúc này nếu dốc toàn lực kết hợp với thần thông của nó sẽ có thể chiến thắng được những yêu thú cấp 7 nhỏ yếu. Vì vậy trong quá trình lịch lãm, bất cứ khi nào gặp yêu thú cấp 7 có lực chiến đấu cao thì Ngao Thiên đều chủ động xông lên tấn công, còn Trần Lương sẽ hỗ trợ kiềm chế con mồi.

Thường kết quả là Ngao Thiên bị đập cho gần chết rồi Trần Lương nhảy vào xiên chết con mồi.

Trước mặt bọn hấn đã đi tới Tinh Tượng Thành, một đại thành trong Long Tượng Vực này. Bởi nó là một trong những cửa ngõ giao thương giữa Long Tượng Vực và Côn Bằng Vực.

Trần Lương thu Ngao Thiên vào Không Thủ rồi đi nộp phí vào thành như bao người khác. Hấn biết rằng bản thân đang là tội phạm truy nã của 3 tông phái lớn, đặc biệt là Quý Địa Phái đã đưa chân dung của hấn ra toàn bộ Cửu Giới cùng giải thưởng truy nã lên tới 5 vạn tinh thạch cấp 1 cho việc bắt sống Trần Lương. Vì vậy, mỗi khi vào thành hấn đều thu Ngao Thiên lại.

Nhưng mới qua cửa thành trăm bước, Trần Lương đã cảm thấy có người bám theo, mà không chỉ một người, thậm chí trước mặt cũng có nhiều cặp mắt liếc ngang liếc dọc qua người hấn cùng Ngao Thiên.

Thông tin mô tả về Trần Lương trong một tờ truy nã là Tiên Linh cảnh võ giả, có 1 sủng thú là Tam Nhân Lang con. Thông tin trên đó bỏ qua một chi tiết quan trọng Trần Lương là Trận Pháp Sư cấp 7. Đây cũng chính là lí do Quý Địa Phái muốn bắt sống Trần Lương. Tri thức của trận pháp sư cấp 7 cũng bí mật để một người trẻ tuổi như Trần Lương trở thành trận pháp sư cấp 7 đều cực kỳ quan trọng.

Quý Địa Phái cực kỳ tức giận khi bị mất rất nhiều tinh thạch cùng võ giả. Chỉ riêng trận pháp của Trần Lương thi triển để giết võ giả của Quý Địa Phái lúc đó cũng đã tiêu hao tương đương 10 vạn tinh thạch cấp 1 trong hầm mỏ. Nhưng quan trọng hơn là mạng sống của 2 trưởng lão, 4 phó trưởng lão cũng hàng trăm đệ tử khác của bản phái.

Trọng Môn sắp mở ra. Thế hệ trẻ không ai không muốn một lần vào Trọng Môn rèn luyện nhục thể cùng tìm kiếm cơ duyên. Những thiên tài trong thế hệ trẻ đều mong muốn bước vào Trọng Môn trước khi bước qua tuổi 30, bởi lúc này chính là thời gian phù hợp nhất để rèn luyện thân thể, thậm chí có thể nói là cải tạo nhục thân, thoát thai hoán cốt.

Quý Địa Phái dễ dàng suy đoán ra hướng đi của Trần Lương vì vậy đã làm chuẩn bị sẵn tại Tinh Tượng Thành. Bọn hấn cũng không quá coi trọng chiến lực của Trần Lương, cho rằng chỉ cần Trần Lương không có trận pháp thì chiến lực cực kỳ yếu kém, chủ yếu dựa vào Tam Nhân Lang con.

Theo mô tả của những đệ tử trốn thoát, Tam Nhân Lang con có kích thước chỉ bằng một phần ba Tam Nhân Lang trưởng thành, vì vậy Quý Địa Phái đã phái ra 1 Cự Linh, 5 Giáp Linh cùng 10 Tiên Linh đệ tử vây bắt Trần Lương.

Quý Địa Phái cho rằng đội hình như này đã là quá thừa rồi. Bọn hấn cũng chưa tung ra lệnh truy nã trong thành này để đỡ phải mất đi 5 vạn tinh thạch cấp 1.

Một lão giả thân hình gầy gò bước ra chặn đường Trần Lương. Lão chỉ có tinh thần lực cấp 3 nên Trần Lương dễ dàng nhận ra tu vi Cự Linh cảnh của lão.

“Tiêu từ khoanh tay chịu trói đi theo ta, tránh đau đớn không cần thiết” Vừa nói, lão giả vừa triển lộ thần thông là một Tinh linh hóa hình Mãng Xà liên tục thè lưỡi như muốn nuốt sống con mồi nhân loại nhỏ bé trước mặt.

Theo sự gia tăng tu vi, Tinh linh hóa hình sẽ càng ngày càng ngưng thực, linh hoạt, thậm chí có linh tính. Nhìn vào biểu hiện của tinh linh có thể đoán ra được phần nào cấp độ tu vi của đối thủ.

Theo sau lời đe dọa của lão là một nhóm người chặn đường sau lưng Trần Lương, tránh để hấn chạy thoát.

Tại hầu hết các thành đều là có một Chủ thành chịu trách nhiệm quản lý trật tự nơi đó, nghiêm cấm các hoạt động giao tranh, đánh nhau. Bởi nếu không có sự yên ổn, không được quân đội bảo vệ thì sao có thể kinh doanh, làm việc được. Nơi nào có chiến tranh liên miên thì kinh tế sẽ chỉ có đi xuống, tụt cấp đầy đường.

Nhưng luật là dành cho kẻ yếu. Kiếp trước gia tộc của Trần Lương bị diệt bởi bọn hấn chính là chủ thành cai quản địa phận xung quanh đó, còn kẻ thù của bọn hấn thì lại quá mạnh nên không có thể lực nào có thể ngăn cản.

Tinh Tượng Thành cũng không ngoại lệ, có luật cấm đánh nhau và được duy trì trật tự bởi Mãng Hoang Phái, một trong thất phái lớn nhất tại Cửu Giới.

Có điều không phải chỗ nào cũng có quân lính để ngăn chặn bạo lực, và cũng không phải lúc nào quân đội cũng đứng ra bảo vệ trật tự.

Trần Lương bị chặn đường, nhưng hai bên chưa phát sinh xung đột, quân đội cũng không thể xen vào. Và lại xung quanh đây cũng không thấy quân lính đi tuần tra, Quý Địa Phái chỉ cần xử lý nhanh gọn là không có vấn đề gì.

“Văn bói xin nghe theo sự sắp xếp của tiền bối” Trần Lương nhẹ nhàng đi bộ về phía trước, hai tay giơ lên cao.

Lão già cười tự đắc, thu lại Tinh linh hóa hình của lão.

Trần Lương chỉ chờ có thế, xuất kỳ bất ý, lấy ra Không Chi Sáo lao nhanh về phía trước, lách qua lão già tiến tới Truyền tông môn, là nơi có Không gian truyền tông.

Sử dụng Không Chi Sáo, tốc độ của Trần Lương tương đương với Hoàng cấp cảnh giới, những môn nhân của Quý Địa Phái không thể đuổi kịp.

Chẳng mấy chốc, Trần Lương đã bước vào nơi cần đến. Truyền tông môn ở các nơi đều nghiêm cấm đánh nhau, nghiêm cấm sử dụng thần thông, tránh cho ảnh hưởng đến Không gian truyền tông thì không ai gánh nổi.

Để xây lên được Không gian truyền tông, đặc biệt là đại Không gian truyền tông di chuyển khoảng cách xa giữa 2 vực, cần mời Thiên Võ Sư có Không gian thuộc tính lại am hiểu trận pháp cộng thêm đại lượng tài nguyên mới có thể xây dựng được. Vì vậy chi phí di chuyển rất cao, là một quả noãn vàng kiếm tiền, không thể để có bất cứ sai sót.

Bước chân vào truyền tông môn, ai cũng phải đứng xếp hàng chờ đến lượt. Bất cứ người nào có hành vi gây rối, đều bị đánh đuổi ra, nặng thì bị cấm vĩnh viễn bước vào truyền tông môn, thậm chí bị giết cũng không ai nói được gì.

Thực ra đối đầu với mấy tên đầu trâu mặt ngựa này, Trần Lương không có gì khó khăn. Nhưng hắn chưa muốn triển lộ thực lực. Bởi càng thể hiện ra thực lực, Quý Địa Phái càng phải ra cao thủ, mạnh đến mức mọi thủ đoạn của hắn sẽ không đối phó nổi. Vì vậy, phải giấu nghề, giấu át chủ bài để bản thân phát triển nhanh đến mức kẻ thù không thể ngờ thì mới có thể vượt qua được những thủ đoạn bọn chúng đưa ra.

“Chết tiệt, để hắn vào tới Truyền tông môn” Tên đệ tử Cự Linh cảnh tức giận mắng. Hắn đuổi đến nơi, nhìn Trần Lương đã xếp hàng cách hắn chỉ 2 người.

Truyền tông môn của Tinh Tượng Thành lúc này rất đông người xếp một hàng dài chờ đến lượt. Sự kiện Trọng Môn mở ra là một đại hội quy tụ vô gia trẻ tuổi từ tất cả các vực trên toàn Cửu Giới. Những ngày này, Không gian truyền tông luôn hoạt động cả ngày lẫn đêm đưa vô gia từ các vực tới Côn Bằng Vực.

Tên đệ tử Cự Linh là người dẫn đầu đoàn đệ tử bắt Trần Lương. Hắn tới gần giám quan nơi đây chấp tay nói:

“Tại hạ là đệ tử Quý Địa Phái, đang truy bắt trọng phạm truy nã của bản phái, rất mong được giám quan đại nhân giúp đỡ. Hắn đã giết hơn 100 người của bản phái đồng thời trộm đi hơn 3 vạn tinh thạch cấp 1. Bản phái chỉ cần bắt sống tên này, còn 3 vạn tinh thạch cấp 1 tùy đại nhân xử lý”

Trần Lương cảm thấy bất an khi nhìn tên đệ tử Cự Linh nói chuyện với giám quan Truyền tông môn.

“Không được, đánh nhau tại Truyền tông môn là hoàn toàn nghiêm cấm. 3 vạn tinh thạch cấp 1 cũng là con số không nhỏ, nhưng ta gánh không được nếu có vấn đề gì xảy ra” Giám quan lắc đầu từ chối lời đề nghị

“Đại nhân, tiểu tử đó chỉ là 1 Tiên Linh võ giả, ta là Cự Linh cảnh. Ta chỉ cần 1 khắc là đủ khắc chế hắn, đảm bảo không gây ra bất kỳ động tĩnh gì”

“Vậy hắn làm sao tiêu diệt hơn 100 đệ tử của Quý Địa Phái?”

“Hắn ta là trận pháp sư, đã lừa gạt đệ tử Vạn Nhiên cảnh bên ta vào trận pháp” Tên đệ tử Cự Linh giấu đi thông tin liên quan đến trận pháp cấp 7, nếu không mọi chuyện sẽ trở nên phức tạp.

“Được, nhớ phải gọn nhẹ, đừng gây âm ỹ” Giám quan cũng rất thèm muốn 3 vạn tinh thạch cấp 1 kia. Số lượng này tương đương với 3 năm bổng lộc của hắn, không phải là số lượng nhỏ a.

“Đa tạ đại nhân”

Tên đệ tử Cự Linh mỉm cười đi tới gần Trần Lương. Hắn dự tính sẽ ở gần rồi bắt ngờ ra tay khắc chế tiểu tử này không kịp phản ứng.

Nhìn phản ứng của giám quan, Trần Lương đã đoán được nội dung và kết quả cuộc trao đổi kia. Hắn đưa Ngạo Thiên ra ngoài để sẵn sàng ứng phó với mọi tình huống. Nếu phải giao chiến dẫn đến bị cấm bước vào truyền tông trận thì cũng đành tìm nơi khác để đến Côn Bằng Vực vậy.

Trần Lương lấy ra Ngạo Thiên đã gây ra sự chú ý không nhỏ tới xung quanh. Vừa nhìn qua mọi người đã nhận ra ngay bộ lông ánh tím đặc trưng của Tam Nhân Lang, cường giả trong yêu thú cấp 10.

“Tam Nhân Lang, sao nó lại ở đây, là vật nuôi của ai”

“Người nhìn xem, một con Tam Nhân Lang con kia, nếu có thể bắt về làm sủng thú thì không khác gì có trong tay một hộ vệ là cao thủ Huyền cấp cảnh”

“Tiểu tử kia là ai mà lại có được một con Tam Nhân Lang làm sủng thú”

Trần Lương đã thành công thu hút sự chú ý của mọi người, cũng khiến lão già kia phải dừng bước chân. Hắn quên mất Trần Lương còn có 1 con Tam Nhân Lang bên cạnh. Nếu tấn công bây giờ chỉ sợ gây ra ồn ào không nhỏ

Vừa nhìn thấy Tam Nhân Lang, giám quan đã bay ngay xuống bên cạnh Trần Lương, tránh cho tên đệ tử Quý Địa Phái làm ra hành động ngu xuẩn. Lão nói

“Sao người lại thả yêu thú ra đây, muốn gây rối sao”

“Bẩm đại nhân, đây là sủng thú của văn bói, đã ký hiệp ước Linh Thân, đảm bảo nghe theo lời văn bói không gây sự. Văn bói muốn được cùng truyền tông với nó nên đưa nó ra” Trần Lương đáp lời. Hắn cũng nhấn mạnh rằng mình đã ký hiệp ước Linh Thân với Tam Nhân Lang, giảm bớt đi lòng tham của một số kẻ.

“Có thêm yêu thú đứng cùng truyền tông trận sẽ tăng gấp đôi linh thạch, người có thể nên xem xét lại”

“Đa tạ giám quan quan tâm, tại hạ tự có cân nhắc”

“Được rồi, tất cả mọi người xếp hàng trật tự bước vào truyền tống trận, kẻ nào gây rối lập tức bị đánh đuổi ra ngoài” Giám quan liếc mắt cảnh báo tên đệ tử Quý Địa Phái chó có làm càn, chỗ này đã phát sinh yếu tố ngoài dự kiến, không thể gây sự.

Trần Lương thăm thò phào, có thể tránh xung đột vẫn là tốt nhất. Có nhiều thứ, nếu không đến lúc bắt buộc thì quả thực hắn không muốn sử dụng.

Đến nước này, tất cả đệ tử Quý Địa Phái đành phải xếp hàng tiến tới Côn Bằng Vực, bọn hắn ngoài nhiệm vụ đánh bắt Trần Lương thì chuyển đi này cũng là để tham gia vào Trọng Môn. Một tên lấy ra Truyền Tín Thạch báo cho đồng môn tại Côn Bằng Vực để vây bắt Trần Lương.

Sau nửa ngày chờ đợi, Trần Lương cùng Ngao Thiên đã có thể bước chân vào truyền tống trận.

“Một vị trí là 1000 tinh thạch cấp 1” người phụ trách thu tiền thông báo. Đây là một con số không nhỏ với đa phần võ giả dưới hoàng cấp cảnh giới. Vì vậy cũng hạn chế rất nhiều người muốn đến tham dự Trọng Môn mà không có điều kiện để đi chuyển.

Thêm nữa, tuy lợi ích từ Trọng Môn là không phải bàn cãi, nhưng hiệu quả đạt được khi tham gia Trọng Môn lại tùy thuộc vào từng người. Với đa phần võ giả thì tác dụng tham gia Trọng Môn tương đương với nửa năm rèn luyện thân thể, thực sự không đáng giá để tiêu tốn thời gian, công sức, tiền bạc.

Các võ giả phổ thông chỉ quan tâm vào nguyên khí để nâng cao tu vi. Với họ, rèn luyện thân thể quá mất thời gian, vất vả, khó nhọc lại chả có tác dụng bao nhiêu so với tu luyện nguyên khí. Cho nên khi ở Tiên Linh cảnh, những người này chỉ cần để các tế bào da và lục phủ ngũ tạng hấp thu nguyên khí từ tinh linh là đủ.

Vì vậy những người lặn lội từ xa tới Côn Bằng Vực cũng không nhiều, nhưng đều là những người có chí lớn.

Trần Lương lấy ra 2000 tinh thạch cấp 1 đưa cho người phụ trách rồi bước vào chờ đợi kích hoạt trận pháp truyền tống.

10 hơi thở sau, trước mắt hắn đã là một khung cảnh khác, một căn phòng không có đồ đạc gì, chỉ có 1 nữ nhân đứng đó mỉm cười với hắn

“Mời khách quan tiến ra ngoài truyền tống trận. Chào mừng khách quan tới Vạn Lý Thành của Côn Bằng Vực”

Trần Lương bước ra ngoài, đường phố rất sầm uất. Đặc biệt phía xa xa còn có một đám người nhìn hắn với ánh mắt chờ mong như người thân đón người con xa xứ trở về cố hương.

Trần Lương không chần chờ, liền rời đi, đích đến của hắn là Trọng Môn thành, tòa thành gần Trọng Môn nhất, chuyên dùng làm nơi nghỉ chân cho các võ giả tham gia Trọng Môn.

Đám người theo dõi Trần Lương chỉ chờ đợi Trần Lương ra khỏi thành sẽ liền hành động, hoặc chờ màn đêm buông xuống. Bởi Vạn Lý Thành có quân lính bảo an rất chặt chẽ, dù là thất phái cũng không thể làm việc quá tùy tiện. Huống hồ tại đây còn có chi nhánh của các môn phái khác trong thất phái, không phải là chỉ có mỗi Quý Địa Phái.

Ra khỏi Vạn Lý Thành, Trần Lương lấy ra Vũ Phi Thuyền để rút ngắn thời gian di chuyển, đồng thời để cắt đuôi một số kẻ đang đi sau hắn 10 trượng.

Vũ Phi Thuyền không phải là đồ vật ai cũng có thể có, chi phí để sở hữu một Vũ Phi Thuyền dao động từ 1 vạn đến 10 vạn tinh thạch cấp 1 tùy vào độ lớn và tốc độ của thuyền, chưa kể đến chi phí dùng để nuôi nó mỗi lần di chuyển.

Vừa thấy Trần Lương lấy ra thuyền, đám người bám theo đã vội vã đuổi lên

“Chết tiệt, sao tên này lại có vũ phi thuyền”

Đáng tiếc đã chậm, Trần Lương bay vút đi để lại phía sau là các khuôn mặt tức giận

“Mau thông báo cho trưởng lão tên Trần Lương đã dùng Vũ Phi Thuyền trốn thoát”

Quý Địa Phái không ngờ cho 2 nhóm đệ tử chặn ở 2 thành mà vẫn để Trần Lương chạy trốn thuận lợi như thế nên cũng không có bố trí nhóm chặn giữa đường. Vả lại còn một cửa cuối cùng mới là cửa khó khăn nhất.

Tại Trọng Môn Thành có rất nhiều đệ tử cùng trưởng lão của Quý Địa Phái, Trần Lương có mọc cánh cũng khó thoát. Nếu Trần Lương chồn chui chồn nhui thì còn khó bắt, đằng này hắn lại muốn chui đầu vào rọ thì muốn thả cũng khó. Người xưa có câu “Không tìm đường chết sẽ không phải chết”, ý là thế đó.

Lần này di chuyển, Trần Lương cũng không đưa Ngao Thiên ra đi thông dong như trước, mà một đường dùng Vũ Phi Thuyền đi thẳng đến Trọng Môn thành.

Có điều còn cách Trọng Môn thành 2 dặm, Trần Lương cắt đi Vũ Phi Thuyền rồi tìm một nơi kín đáo dừng trại ở đợi đến ngày Trọng Môn mở. Tính toán thời gian thì còn cần 7 ngày nữa Trọng Môn mới mở ra.

Bên ngoài chờ đợi, Trần Lương tiếp tục cần nuốt linh dược để cung cấp nguồn nguyên khí dồi dào cho các tế bào xương. Lúc này, nếu muốn Trần Lương đã có thể ngắt Tụ Linh Tán ra khỏi Tinh linh, bắt đầu quá trình ngưng tụ nhân sinh, trở thành 1 Giáp Linh võ giả tu luyện lên Cự Linh cảnh.

Có điều, mục tiêu của hắn, là trở thành mạnh nhất trong mỗi cảnh giới, căn cơ vững chắc nhất trong mỗi bước đi để có thể đi càng xa. Vì vậy, tại Tiên Linh cảnh, mục tiêu của hắn, không chỉ dừng lại ở đưa nguyên khí vào các tế bào xương, mà còn là các tế bào ở tất cả cơ quan và trong từng mạch máu. Hay nói cách khác là toàn bộ cơ thể, không sót một tế bào nào đều sẽ được hấp thu nguyên khí.

7 ngày nhanh chóng trôi qua, một rừng người đang đứng, đang bay xung quanh một khoảng trống lớn bên ngoài Trọng Môn Thành, đó chính là nơi sẽ xuất hiện Trọng Môn.

Số lượng người tụ tập lên đến chục vạn, chật như nêm đứng cạnh nhau.

Trần Lương từ xa nhìn lại, chỗ dựng cờ kỷ hiệu của Quý Địa Phái có đến mấy ngàn người đứng đó, thật là một đội hình lớn, hầu hết đều trông rất trẻ.

Ở một chỗ khác, Trần Lương nhìn thấy một lá cờ quen thuộc hình một cánh cửa lớn trạm khắc các ký hiệu tinh xảo, chính là cờ hiệu của Thiên Khung Phái. Nơi đó cũng có đến mấy trăm thân ảnh, trong đó một vài khuôn mặt vô cùng quen thuộc với Trần Lương nhưng lại mang đến sự căm thù cho hắn, đặc biệt là Cầm Mao Thử.

Các môn phái lớn sử dụng truyền tống trận để qua vực sẽ có giá rẻ hơn nhiều so với 1000 tinh thạch cấp 1 Trần Lương phải bỏ ra, đặc biệt là những thế lực sở hữu truyền tống trận. Nhưng chỉ ít cũng cần đến 500 tinh thạch cấp 1, đều là các đệ tử tự mình bỏ ra. Vì vậy không phải tất cả đệ tử trẻ trong môn phái có cơ hội được tham dự chuyến đi này.

Thời điểm đã đến, Trọng Môn từ trong vô hình đột ngột xuất hiện. Các võ giả lần lượt tiến vào trong môn, có người vội vã, có người bình thản. Dù sao trong vòng 1 tuần đầu thường sẽ

có hơn nửa số người chịu không nổi áp lực trong bí địa phải trở ra

Trần Lương cũng liền xuất phát. Thời gian mở ra chỉ có 1 tháng, hắn muốn tận dụng từng khắc rèn luyện bản thân. Đây là lúc hắn lấy ra một món đồ trong bảo tàng của Hải Thượng Trung, một Kim Thiết Nhân.

Sau lưng Kim Thiết Nhân là một lỗ tròn dùng để đặt Thiết Cầu Năng, có tác dụng cung cấp năng lượng cho nó

Thiết Nhân là một loại bảo khí được Luyện khí sư rèn đúc thành dùng trong chiến đấu. Thiết nhân được phân loại dựa trên năng lực chiến đấu của nó. Khả năng chiến đấu tương đương với từ Vạn Nhiên trở xuống gọi là Đồng Thiết Nhân, tương đương từ Tiên Linh cảnh giới tới Cự Linh cảnh giới gọi là Ngân Thiết Nhân, tương đương từ Hoàng cấp trở lên gọi là Kim Thiết Nhân.

Loại Thiết Nhân càng cao thì yêu cầu về Thiết Cầu Năng càng lớn. Trong tay Trần Lương cũng chỉ có 5 viên Thiết Cầu Năng cho Kim Thiết Nhân này, mỗi viên chỉ cung cấp năng lượng đủ để hoạt động trong 1 ngày.

Hải Thượng Trung không muốn mình vừa sinh ra đã chết yếu nên chuẩn bị sẵn một Kim Thiết Nhân đề phòng.

Trần Lương còn cách rất xa Trọng Môn đã nghe thấy tiếng hô từ phía khu vực của Quý Địa Phái:

“Kia có phải là Trần Lương?”

“Chính là hắn, kẻ được các trưởng lão treo giải thưởng 5 vạn tinh thạch cấp 1 nếu bắt sống”

Âm thanh dần lan truyền, chỉ một lát đã có rất nhiều cặp mắt hướng về phía Trần Lương. Một kẻ đứng gần Trần Lương nhất tiến lên ngăn cản. Hắn không phải người của Quý Địa Phái, Thiên Khung Phái, Kinh Viên Môn, hay Cung San Tiên Môn. Tên này chỉ là một võ giả tự do nhìn thấy thông tin truy nã của Trần Lương muốn bắt người linh thiêng.

Đáng tiếc, hắn chỉ là một Tiên Linh còn con, còn chưa kịp vận dụng thần thông đã bị Kim Thiết Nhân áp sát 1 đám xuyên tim. Thật đúng là Người chết vì tiền, chim chết vì mồi. Tên võ giả này còn chưa rõ tình hình đã vội vã muốn giành tiền thưởng.

“Cản đường, chết” Trần Lương nói lớn, cảnh cáo những người khác. Kim Thiết Nhân đã được Trần Lương nhò máu nhận chủ, vì vậy chỉ cần trong đầu hắn hiện lên mệnh lệnh là Kim Thiết Nhân sẽ thực hiện ngay, không cần phải nói.

“Làm càn” Một lão già trong đội ngũ Kinh Viên Môn bay về phía Trần Lương. Lão thi triển ra thông thông, một Tinh linh hóa hình là một hóa thân hiện lên.

“Chỉ là một tiểu tử vất mũi chưa sạch lại dám làm loạn chỗ này, để ta thay mặt trưởng bối dạy bảo ngươi” vừa nói, lão vừa tung một hỏa quyền cực mạnh về phía thiết nhân. Lão muốn tiêu diệt thiết nhân để bắt sống Trần Lương.

Kim Thiết Nhân bay về phía hỏa quyền, xung quanh thân thể nó chọt nổi lên sấm sét. Kim Thiết Nhân bay xuyên qua hỏa quyền, dễ dàng phá vỡ hỏa quyền rồi va chạm với lão già kia. Một quyền đánh bay lão già văng về phía sau, kèm theo cánh tay phải bị phế bỏ hoàn toàn.

Thời gian như đóng băng trong 1 khắc, không có bất kỳ một âm thanh vang lên. Nhưng sau đó là một tràng âm thanh từ khắp nơi

“Kim Thiết Nhân”

“Đây là một con Kim Thiết Nhân”

“Sao tên này lại có được bảo bối này”

“Hắn có biết mình bị truy nã không vậy, sao lại còn dám đến đây”

“Nghe nói tổng giải thưởng để bắt sống hắn lên đến 7 vạn tinh thạch cấp 1”

“Thiên địa ơi, trận pháp sư thiên tài, võ đạo sư thiên tài lại có bảo bối đây người. Có còn thiên lý nữa không” Một đệ tử Thiên Khung Phái biết thông tin về Trần Lương ngửa mặt lên trời than

“Ngu xuẩn, thiên đường có lối không đi, địa ngục vô lối lại lao vào. Ngươi đã có mặt ở đây cũng làm ta bớt phải nghĩ nhiều” Cẩm Mao Thủ nói thầm.

...

Mỗi một Thiết nhân đều có giá rất cao do yêu cầu để chế tạo ra nó không hề thấp, vì vậy cũng chỉ có những công tử nhà giàu mới thu mua một thiết nhân làm hộ vệ, đồng thời khoe khoang tài phú.

Đề sở hữu một con Ngân Thiết Nhân, đòi hỏi phải bỏ ra từ 2 đến 8 vạn tinh thạch cấp 1, lại cần phải đặt hàng trước mới có. Còn Kim Thiết Nhân, không những phải có tiền, còn phải là một thể lực lớn mới có thể được một Thiên Khí Sư rèn chế cho.

Trong những người tham gia Trọng Môn lần này, cũng không thiếu người có thiết nhân để hỗ trợ chiến đấu cùng bảo vệ. Nhưng tất cả chỉ có vài con Ngân Thiết Nhân là cùng, tuyệt đối không có người nắm giữ được Kim Thiết Nhân.

Trần Lương dừng bước. Trước mặt hắn là 1 hàng rào người đông như kiến, không thể dễ dàng vượt qua.

Chờ cho âm thanh lắng xuống. Một trưởng lão Quý Địa Phái lớn tiếng nói:

“Hôm nay dù ai cũng không thể cứu được ngươi, huống hồ chỉ là một con Kim Thiết Nhân. Mỗi thù hơn 100 mạng người của Quý Địa Phái sẽ để ngươi thanh toán sòng phẳng ngay hôm nay”

“Không cần Quý Địa Phái ra tay, chúng ta Kinh Viên Môn sẽ tự tay cho hắn sống không bằng chết” Một trưởng lão của Kinh Viên Môn bước ra nói

“Ta muốn tự tay bắt hắn đền tội, Kinh Viên Môn các ngươi không cần nhúng tay vào. Đừng để ta nói lần nữa”

Quý Địa Phái dù sao cũng là một trong thất phái mạnh nhất Cửu Giới, Kinh Viên Môn còn xa mới có thể sánh bằng. Vì vậy trưởng lão Kinh Viên Môn cũng đành im lặng lùi lại, cho dù hắn rất muốn bắt lấy Trần Lương thu về tiền được.

Nếu không phải Kinh Viên Môn bọn hán cần gấp Thất Sắc Tam Sinh Hoa thì sao có thể mang khôi tông môn đi trồng tại Tam Thập Tam Môn. Đáng tiếc, hồi hận cũng không làm được gì, chỉ có thể tìm cách thu tiền được từ tay Trần Lương.

“Được rồi, các ngươi không cần cãi nhau. Trừ khi ở đây có Thiên Sư, còn không thì các ngươi, ai muốn bắt ta nên chuẩn bị tâm lý chịu chết”

“Chỉ bằng 1 con Kim Thiết Nhân của ngươi? Có lá bài nào khác thì lời ra hết đi” trưởng lão Quý Địa Phái nói.

“Chỉ cần 1 con Kim Thiết Nhân là đủ, nó có thể giết chết Huyền cấp võ giả, còn nếu các ngươi quần công hoặc có cao thủ địa cấp thì ta sẽ cho nó tự bạo. Dưới Thiên Sư, không một ai có thể sống trong vòng 3 dặm” Trần Lương nói to.

“Tất nhiên ta cũng sẽ chết, nhưng có Hoàng cấp, Huyền cấp, Địa cấp cùng võ số võ giả khác chôn cùng thì cũng không có gì đáng tiếc” Trần Lương tiếp tục chốt câu cuối.

Hắn vừa nói xong, toàn bộ người đều trầm ngâm suy nghĩ. Thực lực cụ thể của con Kim Thiết Nhân này thì chưa rõ, nhưng một con Kim Thiết Nhân tự bạo không phải là chuyện đùa.

“Kinh Viên Môn các ngươi muốn tự tay bắt hán đúng không, ta nhường các ngươi lên trước” trưởng lão Quý Địa Phái quay sang Kinh Viên Môn nói

“Thay vì nói lời thừa, hãy nghĩ cách giải quyết thì hơn” trưởng lão Kinh Viên Môn đáp trả.

Vạn người cùng nghĩ nhưng đều thúc thủ vô sách. Muốn có Thiên Sư ư, đừng đùa, đầy đều là những vị thần long thấy đầu không thấy đuôi, sao có thể đi làm một chuyện nhỏ như dẫn đội trẻ đi rèn luyện thể này.

“Ngươi định mang Kim Thiết Nhân vào Trọng Môn sao?” Một người hỏi.

Nếu Trần Lương có thể mang Kim Thiết Nhân vào há chẳng phải hán có thể giết bất kỳ ai trong đây sao. Tuy Trọng Môn không giới hạn tu vi, không giới hạn độ tuổi, nhưng những người lần đầu vào Trọng Môn đều chỉ có tu vi dưới Hoàng cấp, còn lại đều đã từng vào Trọng Môn một lần, không thể vào lần 2.

“Kiến thức hạn hẹp” Trần Lương còn chưa nói, lão già bên cạnh tên kia đã liền dạy bảo hán “Trong Trọng Môn, mọi kim loại đều không thể sử dụng. Chỉ cần ngươi lấy đồ vật bằng kim loại từ Không Vật ra sẽ liền bị dính chặt xuống mặt đất. Vì vậy, dù tên này có mang Kim Thiết Nhân vào Trọng Môn cũng sẽ chỉ có thể để trong Không Vật”

“Đa tạ tiên bối chỉ điểm” Tên văn bối kia chấp tay nói.

“Được rồi, thời gian quý giá, nếu ai muốn hi sinh làm vật thể thân cho người khác thì cứ tùy tiện xông lên” Trần Lương cất bước tiến lên.

Âm thanh của Trần Lương vang vọng khắp đám người. Ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi cũng không có ai nguyện ý hi sinh thân mình dâng quả ngọt cho người khác.

Trần Lương rất muốn đi về phía Thiên Khung Phái giết chết Cầm Mao Thử nhưng lúc này thật không phù hợp. Nếu tên kia vào trong Trọng Môn sẽ là lúc tính sổ.

Cầm Mao Thử nhìn thẳng vào mắt Trần Lương, lăm lăm “Vào trong đó sẽ là nơi chôn chôn của ngươi”.

Trần Lương từng bước tiến tới đâu, đoàn người tách ra tới đó. Hắn cũng hiển hóa ra Tinh linh hóa hình để phòng mọi yếu tố bất trắc.

Những ánh mắt nhìn vào Trần Lương, đa phần là tò mò xem trò vui. Có phần khác mang đầy thù hận muốn bắt sống hay muốn giết chết Trần Lương. Có phần lại là thương thức tiểu tử gan lớn bằng trời này.

Bước đến trước cửa Trọng Môn, Trần Lương quay đầu lại nói

“Hẹn gặp các ngươi trong bí địa, rất chào mừng những kẻ nào muốn cái đầu ta”

Xong hắn thu lại Kim Thiết Nhân bước qua Trọng Môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Lấy lớn hiếp nhỏ

Trọng Môn truyền tống ngẫu nhiên người bước qua tới một địa điểm bất kỳ bên ngoài rìa bí địa.

Bí địa trong Trọng Môn là một vùng đất khắp nơi chỉ có đá, thực vật cũng là đá một loại. Một điều đặc biệt trong Trọng Môn chính là trọng lực. Nơi rìa ngoài khi các võ giả được truyền tống tới đều sẽ là gấp 10 trọng lực, càng về sâu bên trong, trọng lực càng cao.

Đích đến chung của tất cả võ giả đều là hồ nham thạch nằm tại trung tâm bí địa. Đó không phải hồ nham thạch đơn thuần mà là tích chứa tinh hoa của toàn bộ thạch nhân trong bí địa. Nhưng bước vào đó sẽ gánh chịu trọng lực gấp tới 50 lần. Mỗi lần mở ra, có không quá 20 người có thể bước tới hồ nham thạch

Trong bí địa có 3 yếu tố giúp tăng cường nhục thân. Thứ nhất là trọng lực, thứ hai hồ nham thạch, thứ 3 là tinh hoa trong các thạch nhân.

Trong 12 năm kể từ khi Trọng Môn biến mất đến khi nó mở ra, bên trong bí địa sẽ hình thành nên các thạch nhân. Mỗi thạch nhân có một viên đá màu đỏ ở vị trí ngực trái, là nguồn sống của thạch nhân.

Tinh hoa trong thạch nhân không chỉ tăng cường nhục thân còn giúp võ giả tịnh tiến tu vi.

Thạch nhân có lực chiến đấu khá cao, tương đương với Giáp Linh trung kỳ. Vì vậy trong Trọng Môn, thường các võ giả sẽ lập tổ đội săn giết thạch nhân ở vòng ngoài. Càng sâu bên trong, các thạch nhân không mạnh hơn, nhưng chúng không bị áp chế bởi trọng lực nên chiến đấu sẽ càng khó khăn hơn, không cần thận có thể bỏ mạng.

Khi Trọng Môn bí địa hết thời hạn, các thạch nhân đều sẽ nhảy vào hồ nham thạch, cung cấp nguồn sống của nó cho hồ. Dưới áp lực cùng nhiệt độ cao, tinh hoa của thạch nhân được dồn nén lại, tạo thành chất lỏng đậm đặc, cải tạo vùng da ngoài của võ giả cứng như kim thiết.

Xuất hiện trong bí địa, một áp lực gấp 10 đột ngột đè lên người Trần Lương khiến hắn có chút khựng xuống. Nhưng chỉ tích tắc hắn đã quen với trọng lực gấp 10 này, đứng thẳng nhìn không gian xung quanh.

Trước mắt hắn là các đồi đá uốn lượn che khuất tầm nhìn. Xung quanh có tầm hai chục người đang ngồi khoanh chân thích nghi với trọng lực gấp 10 nơi đây.

Trần Lương đưa Ngao Thiên ra rồi cùng nó chậm chậm bước đi. Ngao Thiên là yêu thú, nói về sức mạnh thân thể thì nó vốn có ưu thế hơn nhân loại rất nhiều nên dễ dàng thích nghi với trọng lực gấp 10 này.

Những người ngồi đó trở mắt ra nhìn

“Tiểu tử này là quái vật phương nào vừa đến đã có thể ngay lập tức di chuyển”

“Sùng thú của hắn có phải là một con Tam Nhân Lang không? Có điều còn chưa có trưởng thành”

Trần Lương dò xét cơ thể, hắn cảm nhận được tốc độ hấp thu nguyên khí của các tế bào có phần nhanh hơn một chút so với bên ngoài, liền lấy ra 15 cây linh dược cho hắn và Ngao Thiên ăn.

Hắn bước đi từng bước chậm, nhận ra cứ 100 bước thì trọng lực lại gia tăng một chút. Theo tính toán thì bước 5000 bước sẽ là tăng thêm 10 lần trọng lực. Muốn đi tới vùng trung tâm có thể cần tới 2 vạn bước.

Trần Lương một lòng hướng đi thẳng. Hắn không có ý định đánh giết các thạch nhân lấy tinh hoa, mục tiêu của hắn là bước vào hồ nham thạch.

Nhưng hắn không tìm thạch nhân không có nghĩa là thạch nhân sẽ bỏ qua hắn. Thạch nhân trong bí địa sẽ tấn công bất cứ kẻ ngoại lai nào tiến vào.

Thạch nhân từ xa nhìn thấy Trần Lương đã chạy đến hồng tiêu diệt ngoại nhân dám bước vào bí địa. Mỗi bước chạy của nó đều vang lên từng tiếng động lớn như một con đại ngư xông về phía kẻ thù. Thân thể nó lớn gấp đôi Ngao Thiên và tốc độ cực nhanh, muốn chạy trốn cũng không được.

Thực lực của thạch nhân nằm ở độ cứng rắn thân thể của nó, hoàn toàn không dùng đến nguyên khí hay linh khí. Cộng thêm với việc ở đây ngoại nhân bị chịu trọng lực cùng với vũ khí kim loại bị áp chế nên đánh giết một con thạch nhân gặp muôn phần khó khăn.

Trần Lương lấy ra Địa Long Thương. Thật may cho hắn cây thương này làm từ xương yêu thú, không gặp hạn chế của bí địa. Nếu vũ khí của hắn vẫn là Hỗn Độn Thương thì lúc này thật chỉ có thể dùng quyền ngạnh đấu.

Trần Lương chém xuống 2 tay của thạch nhân. Địa Long Thương là thiên thánh khí nhưng cũng chỉ để lại 1 vết xước trên tay nó, quả thực là lực phòng ngự kinh người. Nhưng cũng còn chấp nhận được là chỉ có đôi tay cứng, còn các bộ phận khác thạch nhân vẫn phải dùng tay phòng ngự trước các đòn tấn công của đối thủ.

Móng vuốt của Ngao Thiên cực kỳ sắc bén, khiến cho ngực của thạch nhân thủng lỗ chỗ, cuối cùng cũng để lộ ra ánh sáng đỏ trong ngực nó.

Bề ngoài thô to nhưng thạch nhân lại không hề chậm. Dưới sự hợp công của Trần Lương và Ngao Thiên cũng phải cần một lúc, nhân cơ hội thạch nhân dùng 2 tay đỡ lấy cú chồm lên của Ngao Thiên, Trần Lương đã từ sau một thương đâm vỡ tim nó.

Một luồng khí đỏ là tinh hoa của thạch nhân bay ra ngoài. Trần Lương đưa bàn tay ra hấp thụ, cảm nhận được sự cứng cáp hơn dù rất nhỏ từ lòng bàn tay, đồng thời cũng có một lượng tế bào hấp thu tràn đầy nguyên khí.

Trần Lương lại từng bước chậm chậm tiến lên. Sử dụng tinh thần lực cường đại, hắn cảm nhận được trong không khí có các hạt rất nhỏ có tác dụng như tinh hoa thạch nhân, ngấm vào da hắn. Nhưng số lượng rất ít, ở vòng ngoài này phải đợi 1 ngày mới có tác dụng tương đương với 1 tinh hoa thạch nhân. Có điều càng đi vào trong, trọng lực tăng cao đi kèm là số lượng các hạt này càng tăng lên.

Đằng sau có tiếng chạy lên, một nhóm 5 người thân hình cao lớn khác thường chạy rất nhanh vượt qua Trần Lương.

Khi bước qua Trọng Môn sẽ được truyền tống ngẫu nhiên, nhưng nếu nhóm người cầm tay nhau thì sẽ được truyền tống cùng một chỗ

“Tiểu tử tránh đường, Cường Nhân Tộc tới”

Cường Nhân tộc cũng được coi là một chủng tộc mạnh mẽ, trời sinh cường lực, nhục thân mạnh mẽ, rất có ưu thế trong Trọng Môn bí địa. Cường Nhân tộc dựng tổng bộ tại Côn Bằng Vực nên mỗi khi Trọng Môn mở ra đều là toàn bộ tộc nhân tham gia.

Bọn hắn ý lại địa lợi nên trong Trọng Môn bí địa không coi ai ra gì.

Trần Lương cũng không muốn xung đột nên đứng sang tránh đường. Hai bên đường là các núi đá nhỏ nên đường đi khá hẹp.

“Mối vòng ngoài đã bước chậm thế này thì rút khỏi nơi đây cho đỡ chật đường”

“Quá yếu, tham gia Trọng Môn chỉ tốn công vô ích”

“Tiểu bạch kiểm này có cần bọn ta nhém lên trên cho nhanh không”

“Ha ha ha”

Bọn người vừa đi qua vừa chế giễu Trần Lương. Bỗng một kẻ đi giữa dừng lại, quay đầu nhìn Trần Lương một hồi rồi nói

“Các ngươi không được cười quả noãn vàng của chúng ta” hắn cười gian ác nói

“Sư huynh có ý gì?”

“Ta trông tên này nghèo nàn lắm, có cướp cũng không được mấy” một kẻ nhìn từ trên xuống dưới Trần Lương thấy trước mặt chỉ là một tiểu tử vận quần áo phổ thông, tay không tấc sắt. Trần Lương đã cắt đi bảo giáp trong bảo tàng của Cung Thừa Hy vì nó làm từ một loại kim thiết quý.

“Các ngươi đến muộn nên không biết, tiểu tử này được Quý Địa Phái treo thưởng bắt sống 5 vạn tinh thạch cấp 1”

“5 vạn tinh thạch cấp 1!!!!”

“Tên này làm gì mà bị treo thưởng cao thế?”

“Ta cũng không biết tại sao, chỉ biết hắn được treo giải rất cao”

Tên sư huynh hướng tới Trần Lương nói

Tiểu đệ, ngoan ngoãn chịu trói, tránh ăn đòn đau”

“Sư huynh sao phải nói với hắn, tên này đến đi còn khó khăn, nào có sức phản kháng. Để đệ lên” Một tên Cường Nhân tộc bước về phía Trần Lương, tay nắm lấy cây cột.

“Cẩn thận con chó bên cạnh” Sư huynh nhắc nhở

“Chỉ là một con tiểu cầu, có thể làm được trò trống gì. Để chắc ăn, đệ sẽ đánh gãy tứ chi của hắn”

Tên sư đệ cách Trần Lương còn 5 xích vung tay đập cột xuống vai Trần Lương. Trần Lương đưa tay lên bắt lấy cột. Tên kia trợn mắt muốn rút cột lại nhưng không dây dựa mãi không được.

Trần Lương tiến lên 1 bước thì triển Không Phá Quyền. Tên Cường Nhân tộc lấy tay còn lại lên đỡ. Hậu quả thiết có thể tưởng tượng, tên kia vỡ xương tay, rạn xương ngực văng ra đằng sau nằm im, không rõ sống chết.

“Vẫn sư đệ” 4 người còn lại hét lớn, chạy lên kiểm tra thương thế của Vẫn sư đệ

“Tất cả cẩn thận, tên này không đơn giản. Cả 4 chúng ta cùng xông lên không chế hắn”

Cả 4 tên vận dụng thần thông, thi triển võ kỹ tấn công Trần Lương. 2 tên dùng mộc côn, 2 tên dùng mộc đao cùng một lúc ra đòn nhằm nhanh chóng hạ gục đối thủ.

Đa phần những người tham gia bí địa đều biết không thể sử dụng vũ khí kim loại, vì vậy sẽ muốn chuẩn bị cho mình một binh khí làm từ vật liệu khác. Nhưng vấn đề về chi phí nên không phải ai cũng có được trang bị tốt

Trần Lương lấy ra Địa Long Thương, sử dụng Thương Tam Phong quét ngang một thương, ngăn cản đồng thời cả 4 đòn tấn công.

Mấy tên này đều là Tiên Linh cảnh, thật không có sự uy hiếp gì tới Trần Lương. Hắn cùng Ngao Thiên xông lên, nhanh chóng giải quyết bọn chúng rồi tiếp tục lên đường. Trần Lương không giết bọn chúng, chỉ đánh trọng thương rồi bỏ đi, đồ vật của bọn hắn cũng không đáng để lấy vì Trần Lương hiện giờ xét về tài phú cũng đã ngang một gia tộc tầm trung rồi, không cần phải đi vơ vét mấy đồng bạc.

Tiếp tục tiến lên, Trần Lương gặp 1 nhóm 7 tên Tiên Linh cảnh đang vây công một thạch nhân. Hai tay khó chống bốn tay, cộng thêm nhóm võ giả sử dụng nguyên khí tấn công tầm xa, sau một lát đã toái diệt được tim của thạch nhân.

“Mọi người nhìn, kia có phải kẻ được treo giải thưởng 5 vạn tinh thạch cấp 1” Một tên chỉ về phía Trần Lương

“Chính là hắn, huynh đệ xông lên”

“Đánh trước hỏi sau”

Nhóm võ giả này thuộc Thanh Linh Tông, cũng coi như là có ý chí trở thành cường giả nên lập tổ đội tham gia Trọng Môn.

Bọn hắn đã tiêu diệt được 2 thạch nhân cùng cướp của 1 nhóm võ giả khác. Quen thói mà làm, bọn hắn bùng bùng khí thế chạy từ trên đồi đá xuống mục tiêu phía dưới.

Trần Lương vung thương chém xuống 1 tên dùng mộc kiếm đỡ. Chỉ một thương nhẹ nhàng, Trần Lương chém xuyên kiếm, xuyên người. Cả người lẫn kiếm đều tách ra làm đôi.

Đừng nói đây chỉ là một mộc kiếm chất lượng phẩm khí, ngay cả thập thánh khí cũng sẽ bị Địa Long Thương của Trần Lương chém 1 thương liền gãy. Địa Long Thương của hắn là Thiên thánh khí nha, cả một Thiên Khung Phái cũng không có nhiều hơn 10 Thiên thánh khí.

Hải Thượng Trung không phải là một cửu cấp Trận Pháp Sư bình thường, nếu thế lão cũng không làm ra được trận pháp trọng sinh, sống thêm một kiếp. Thời đó, Hải Thượng Trung được tôn xưng Nhất Đình Trận Sư, nếu lão nhận là trận pháp sư thứ hai thì không ai dám nhận thứ nhất.

Vì thế, những tích trữ của Hải Thượng Trung không phải là một thiên trận sư bình thường có thể sánh được.

Một bên khác, Ngao Thiên cũng đã găm đầu một tên võ giả.

5 tên còn lại ngẩn ngơ trong chớp lát liền chuyển thành sợ hãi. Bọn hắn còn chưa kịp làm gì đã mất 2 đồng môn, thật không thể tưởng tượng nổi. Những người tham gia Trọng Môn đều là Giáp Linh cảnh trở xuống, gần như rất hiếm gặp Cự Linh cảnh. Vì thời điểm tham gia Trọng Môn tốt nhất là 30 tuổi trở xuống, ai lỡ thì thêm vài năm chờ đợi, không phải là độ tuổi để có thể bước vào Cự Linh.

Những người bước vào Cự Linh cảnh dưới 50 tuổi thì đều là thiên tài. Mà thiên tài thì lại càng phải tham gia Trọng Môn từ khi còn là Tiên Linh, Giáp Linh để có được sự cải tạo tốt nhất cho thân thể.

Bọn hắn không ngờ rằng tiểu tử này không phải là quả hồng mềm mà là một hòn đá cứng. 5 tên còn lại liền quay đầu bỏ chạy, tin rằng đối phương cũng không quá tính toán đuổi theo.

Đáng tiếc, Trần Lương không thích gây chuyện nhưng đã động vào hắn thì phải có giác ngộ bỏ cái mạng lại. Hắn cùng Ngao Thiên đuổi theo chỉ mất 10 hơi thở liền giết chết thêm 2 tên, còn lại 3 kẻ càng hối hận mà bỏ chạy thực mạng.

Tiếp tục đuổi theo, ngay khi định đâm kẻ tiếp theo thì Trần Lương phải vung thương sang trái đỡ một thanh kiếm đâm đến. Bên kia, Ngao Thiên cũng bị 1 kẻ dùng quyền ngăn cản.

“Tiểu đệ, có điều gì từ từ nói, có sao phải đuổi tận giết tuyệt” Người dùng kiếm nói. Thân khoác bạch bào, người dùng kiếm một bộ dáng tuấn lãng đứng nói.

“Kiều sư huynh cứu bọn ta” 3 tên còn sống của Thanh Linh Tông vội vàng chạy ra sau Kiều sư huynh “Hắn vô duyên vô cớ muốn giết bọn ta”

Kiều sư huynh nhìn 3 tên này một bộ dáng hoàn toàn không tin, có điều cùng là đồng môn, cũng không thể để bọn hắn chết trước mặt mình dễ dàng.

Trần Lương nhìn đánh giá 2 kẻ mới đến, đều là Giáp Linh cảnh, tinh thần lực cấp 5, khí thể trầm ổn, không phải dạng đầu đường xó chợ nha.

Tên dùng quyền tay đeo một bộ quyền sáo màu trắng, có vẻ như làm từ xương yêu thú, không phải là phàm khí bình thường, thậm chí có thể là thánh khí.

“3 tên này phải chết, các ngươi nếu muốn sống liền tránh ra” Trần Lương nói. Nếu 2 tên mới đến này không dây vào thì hắn cũng không muốn phải gây chiến.

“Tại hạ là Kiều Chi Dã, đệ tử Thanh Linh Tông, bọn hắn đã làm gì tiểu đệ mà phải nhất quyết giết người?” Kiều Chi Dã mười phần kiên nhẫn nói. Hắn nhìn ra tiểu tử này có thể dễ dàng đỡ kiếm của hắn cũng không phải dạng tầm thường.

“Phạm ta, chết” Trần Lương lạnh lùng nói

Kiều sư huynh lộ ra phần ngạc nhiên, không nghĩ tiểu tử này lại sát phạt quyết đoán như vậy.

“Nếu ngươi đã kiên quyết, chúng ta cũng chỉ có thể phụng bồi lấy lớn đánh nhỏ”

Kiều Chi Dã năm nay 35 tuổi, còn nhìn đối thủ của hắn, kiểu gì cũng chỉ thấy tầm 20 tuổi, thật là không thể phủ nhận lấy lớn hiếp nhỏ.

Nhưng thế lại càng khiến hắn kinh sợ, tuổi còn nhỏ đã có trình độ không thấp, lại có một Tam Nhân Lang làm sủng thú, chắc hẳn là thiên kiều của một đại gia tộc tham gia Trọng Môn. Thật sự nếu không liên quan đến sống chết mà chỉ là một chút đòn đau cho mấy tên đồng môn này thì hắn cũng không muốn chen vào.

Trần Lương không muốn nói nhiều, cảm Địa Long Thương xông lên. Ngạo Thiên cũng đồng thời gầm lên 1 tiếng nhảy lên đập tay xuống đối thủ của nó.

Tốc chiến tốc thắng, Trần Lương tới gần thì triển ra Cửu Long Thăng Thiên, 4 con hắc long bị tăng tăng lớp lớp phong nhận cắt xé.

Đối thủ của hắn, Kiều Chi Dã có một Tinh linh hóa hình là một con Phong Nhạn Lạc, một loài yêu thú có thần thông điều khiển gió.

Nơi này trọng lực cao gấp 10 lần bên ngoài nên nguyên khí cũng bị hạn chế di chuyển, các đối thủ phải tiến tới gần nhau để chiến đấu, thậm chí cận chiến.

Võ kỹ phong nhận của Kiều Chi Dã thật không tầm thường, những luồng phong nhận rất cứng và sắc bén như từng con Phong Nhạn Lạc cắt xé hắc phong. Sức mạnh của phong nhận từ Kiều Chi Dã vượt trội hơn nhiều so với các đối thủ cũ của Trần Lương sử dụng phong nhận tấn công.

Cùng một võ kỹ, cùng một tinh linh, thậm chí cùng tu vi nhưng sức mạnh võ kỹ của mỗi người vẫn có sự chênh lệch rất lớn.

“Tên này thật không tầm thường” Trần Lương thầm đánh giá

Trần Lương không biết rằng Kiều Chi Dã đang cực kỳ ngạc nhiên. Hắn đã đánh giá cao đối thủ rồi nên sử dụng võ kỹ cấp cao của hắn, ai ngờ vẫn là bị đối thủ một đòn đánh chặn, không hề thua kém

Một hồi giao chiến, 2 bên tách nhau ra.

Trần Lương cúi xuống, luồn tay vào trong ống quần lấy ra 1 vật gì đó được quấn vải quanh

“Vũ khí bí mật của ngươi sao” Kiều Chi Dã nhìn chăm chăm vào vật trong tay Trần Lương.

“Không, coi ra cho bớt vương vãi thôi” Trần Lương ném vật đó sang một bên, xong liền lấy một vật tương tự trong chân còn lại ra vắt đi.

Trần Lương tiếp tục xông lên, lúc này hắn thi triển ra Tam Ảnh Bộ, khiến Kiều Chi Dã càng thêm thận trọng. Hai chiêu đầu hắn còn đỡ được đòn tấn công của cả 3 thân ảnh, đến chiêu thứ 3, chỉ chậm mất 1 tích tắc, thương của Trần Lương đã lọt qua phòng ngự của Kiều Chi Dã cắt đứt 1 cánh tay trái của hắn.

Kiều Chi Dã vội vàng nhảy lùi lại hoảng sợ:

“Thương của ngươi là cấp độ gì mà có thể dễ dàng chặt đứt tay của ta”

Kiều Chi Dã không phải là võ giả phổ thông, hắn đã dành 10 năm để đưa nguyên khí vào tận xương tủy, không phải lực lượng bình thường có thể chặt đứt cả xương tay của hắn.

Trần Lương không trả lời, chỉ xông lên tấn công, qua 10 hơi thở đã kết thúc mạng sống của Kiều Chi Dã.

Ở một mặt khác, Ngạo Thiên đã sớm kết thúc trận chiến đồng thời làm thịt 3 tên kia. Sức mạnh của Ngạo Thiên hiện đã là một yêu thú cấp 7, dốc toàn lực có thể miễn cưỡng đấu lại Cự Linh cảnh, nào phải là 1 tên Giáp Linh có thể đỡ được. Trừ khi là cấp độ yêu nghiệt như Trần Lương, vượt hơn 1 đại cảnh giới chiến đấu.

Lúc này nếu Ngạo Thiên giao chiến với Trần Lương đều dốc toàn lực thật khó nói trước ai sẽ là kẻ nằm xuống

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Thập Diện Mai Phục

Trần Lương tiếp tục đi bộ về phía trước, cũng không mang lên vật được quấn vải kia. Bên trong lớp vải chính là 1 thanh thiết nặng 100 cân. 2 thanh chính là 200 cân. Hắn mang chúng từ khi còn ở Mai Hoang Trấn, sau khi đã làm quen được nửa năm với trận pháp trọng lực gấp 10 của hắn.

Trong trận chiến vừa rồi, 200 cân thiết này tương đương với hơn 2000 cân trọng lượng. Chỗ hắn vừa giao chiến, trọng lực đã không còn là gấp 10 nữa rồi, mà là 11, 12 lần.

Mới đi được trăm bước lại gặp 3 tên đệ tử Quý Địa Phái, đều là Tiên Linh cảnh. Có điều 3 tên này lực chiến đấu không tồi, giữ chân Trần Lương mất một lúc.

Trọng Môn bí địa tuy rộng nhưng số người tham gia cũng rất đông, nên cũng rất dễ chạm trán người khác.

Đi thêm 150 bước, Trần Lương cùng Ngao Thiên gặp một thạch nhân chặn đường, phải tốn không ít khí lực.

Chiến đấu nhiều cùng với áp lực lớn trong bí địa khiến Trần Lương và Ngao Thiên có chút mệt mỏi.

Trong Trọng Môn, nghỉ ngơi không có tác dụng mấy, vì ngồi một chỗ cũng phải gánh trên người mười mấy lần trọng lực thì không những không được nghỉ mà còn mệt hơn. Vì vậy các võ giả thường sẽ không ở trong Trọng Môn được cả 30 ngày mà sẽ rời đi trong vòng một tuần.

Nhưng Trần Lương vẫn từ từ tiến lên. Chiến đấu trong bí địa cũng là một cách luyện tập rất tốt. Cái hấn đang cần lúc này chính là chiến đấu, không ngừng chiến đấu.

Lúc này hấn đã tiến vào khu vực gấp 20 lần trọng lực, đối thủ cũng không còn là hạng các kẻ, chiến đấu với thạch nhân cũng vất vả hơn.

Ba bóng dáng hiện ra đằng sau một đồi đá tiến đến. Một người đứng giữa nói:

“Chào Trần đệ, ta là Mã Lương Bằng, đệ tử của Trường Giao Phái, một trong những môn phái đứng đầu tại Côn Bằng Vực. Sư tôn có bảo ta nếu gặp người trong bí địa thì nhắn người môn phái rất hoan nghênh người gia nhập, đồng thời sẽ bảo vệ người trước các lệnh truy nã”

“Được rồi, ta sẽ cân nhắc” Trần Lương ngắn gọn trả lời. Hấn tất nhiên sẽ không tham dự bất kỳ lời mời nào. Chưa nói đến vấn đề lợi ích hấn nhận được thì tin tưởng là điều quá xa xỉ với hấn.

“Vậy bọn ta sẽ đồng hành cùng đệ. Mục tiêu của đệ hấn là hồ nam thạch tại trung tâm? Tiếp theo trọng lực sẽ càng cao, đối phó với thạch nhân sẽ ngày càng khó khăn”

“Ta nhiều kẻ thù, các người không sợ liên lụy sao, hay các người sẽ bỏ đá xuống giếng?”

“Chúng ta còn chưa phải đồng môn, sẽ không đứng ra bảo vệ người. Còn việc bỏ đá xuống giếng, sư tôn đã coi trọng người, bọn ta cũng không muốn nghịch ý người”

Trần Lương tiếp tục tiến lên. Hấn không tin Mã Lương Bằng, nhưng đối phương đã không ra tay lúc này, Trần Lương cũng liền bỏ qua, hấn không sợ nếu đối phương muốn trở mặt.

Trên đường đi, đoàn người gặp 2 thạch nhân tấn công. Trần Lương cùng Ngao Thiên phụ trách giải quyết 1 con, đứng là dễ dàng hơn nếu một đối một.

Trần Lương đã cắt đi Địa Long Thương. Cây thương này nặng 2000 cân, tương đương với hơn 4 vạn cân tại đây, nếu cầm để chiến đấu thì cầm lên được cũng khó triển khai tấn công.

Đoạn đường đi tiếp theo, mỗi khi gặp võ giả tấn công Trần Lương, hấn cùng Ngao Thiên đều phải tự chặt vật đối phó. Chỉ khi gặp thạch nhân mới có 3 người Mã Lương Bằng cùng vào hợp tác chiến.

Tổng cộng có 2 nhóm đã tấn công Trần Lương kể từ khi đi cùng nhóm người Mã Lương Bằng.

Cước bộ của Trần Lương mười phần chậm chạp tiến lên. Trọng lực lên nhóm đã vào khoảng 27 lần, không ai bảo ai, đều sử dụng nguyên khí bao bọc cơ thể.

“Trần đệ, có thể đi nhanh hơn không?” Mã Lương Bằng nói. Hấn đang không ngừng hao tổn nguyên khí nên muốn thúc giục cước bộ của Trần Lương, đồng thời thăm dò sức chịu đựng của mục tiêu

“Ta đã đang rất gắng gượng, chỉ sợ khó tiến tới được hồ nam thạch” Trần Lương có phần thờ dốt nói.

Ba tên đệ tử Trường Giao Phái nhìn nhau. Một tên nói

“Đi càng chậm, càng mất nhiều nguyên khí. Vậy bọn ta đi trước”

“Các người cứ đi, nếu không gắng được ta sẽ tự quay về”

“Chỗ này nếu người gặp thạch nhân sẽ rất nguy hiểm. Tốt nhất người nên tăng thêm nguyên khí để tăng tốc cùng chúng ta”

“Trước khi gặp các người ta đã phải chiến đấu khá nhiều, khí đi cùng các người cũng phải chiến đấu nhiều hơn các người, nên giờ nguyên khí cũng gần cạn rồi. Trọng Môn và những ngăn trở trong đây khó khăn hơn ta nghĩ. Chắc ta sẽ quay về luôn” Trần Lương đứng lại thở dốc, có ý quay về.

Tên đứng bên phải nói thầm với Mã Lương Bằng “Sư huynh, theo tin tức nhận được, tuy hấn có lực chiến đấu tương đương Giáp Linh cảnh, nhưng tu vi thực sự chỉ là Tiên Linh, lượng nguyên khí không thể sánh ngang với Giáp Linh được

“Đúng vậy. Hơn nữa, chúng ta một đường tiến lên, chỉ gặp 2 thạch nhân cũng đã tốn kha khá nguyên khí, hấn còn phải đối mặt với nhiều võ giả truy sát, nguyên khí bây giờ không thể còn mấy được” Tên đứng bên trái hòa thêm

“Sư huynh, tên Trần Lương này tổng giải thưởng lên đến 8 vạn tinh thạch cấp 1 cùng vô số linh dược, bảo vật. Tuy nhiều nhưng bảo vật thì có bao giờ là thừa, không cần thiết chia cho những tên kia. 3 chúng ta hoàn toàn đủ để bắt hấn. Thậm chí, hấn đứng còn không vững, chỉ phải lo con Tam Nhân Lang kia thì 2 người là có thể hạ gục nó” Tên đứng bên phải tiếp tục.

Người bên trái, kẻ bên phải mỗi người một lời khiến Mã Lương Bằng cũng thoái ý. Theo giao ước với những người kia thì đội nhóm nào gặp Trần Lương sẽ thông báo quá truyền tin thạch tới những người còn lại để hội họp cùng đánh bắt mục tiêu.

Bí địa không phải là nhỏ, lại thêm trọng lực cao khiến tốc độ di chuyển chậm chạp nên những người kia cần nhiều thời gian mới tới đầy đủ. Lúc này, bọn hấn đã chờ sẵn nhóm người Trần Lương ở phía trước một đoạn không xa.

Nhóm người Mã Lương Bằng ban đầu cũng không có ý định vào bí địa để bắt Trần Lương lĩnh thưởng. Nhưng trước khi bước vào bí địa, tên Cầm Mao Thử của Thiên Khung Phái đã tới gặp bọn hấn cung cấp thêm thông tin ngoài lệnh truy nã của Quý Địa Phái còn có lệnh truy nã của 2 môn phái khác, đồng thời nói lên những bảo vật mà Trần Lương có bên người.

Mã Lương Bằng từng có liên hệ với Cầm Mao Thử, những thông tin đối phương cung cấp thường rất chính xác.

Bảo vật động lòng người, 3 người Mã Lương Bằng quyết định gia nhập liên minh truy bắt Trần Lương.

Còn tin tức bảo sư tôn bọn hấn coi trọng Trần Lương hoàn toàn là giả, bọn hấn bịa ra để đi theo Trần Lương.

Mã Lương Bằng suy nghĩ xem có chắc chắn thu thập được Trần Lương cùng Tam Nhân Lang. Dù sao bên ngoài Trọng Môn, Trần Lương đưa ra một Kim Thiết Nhân khiến hấn lo lắng không biết Trần Lương còn thủ đoạn nào khác.

Mã Lương Bằng còn đang tính toán, phía sau, Trần Lương đã lên tiếng:

“Các người bàn bạc xong chưa?”

3 người quay lại, thấy Trần Lương không còn dáng vẻ mệt mỏi như lúc nãy, hần thân hình đứng thẳng, mười phần oai chấn.

“Ngạo Thiên của ta tai rất thánh, đã nghe nhất thanh nhị sở lời các ngươi” Trần Lương bổ sung, một tay vuốt vuốt lông Ngạo Thiên.

Ngạo Thiên cũng tru lên một tiếng tự đắc.

“Đã người nghe được, vậy thì chết đi” Mã Lương Bằng nói rồi cùng 2 tên còn lại triển khai thần thông. Hần tự tin dù bị phát hiện nhưng 3 người bọn hắn đều là Giáp Linh đỉnh cao trong môn phái, chả có hề không thu thập được 1 tên Tiên Linh cảnh cùng 1 Tam Nhân Lang chưa trưởng thành.

Ba bọn hắn đều là thổ thuộc tính. Một tên làn da thay đổi sang màu nâu, có cường hãn phòng ngự cùng lực lượng. Một tên có Tinh linh hóa hình là một cự nhân to lớn. Một tên khác cũng có Tinh linh hóa hình nhưng hình dạng là một thanh đao.

Tên thứ ba vốn dĩ sử dụng vũ khí là một thanh đao mười phần bá đạo, đã chém giết không ít đối thủ. Có điều hiện giờ hắn cũng đành dùng tay giống như hai người kia bởi vũ khí đã trở nên quá nặng.

Trong bọn hắn không có ai tập trung tu luyện quyền đạo, chỉ là có học sơ qua để tham dự Trọng Môn. Đây cũng là lí do bọn hắn không có vội mạnh động hạ sát đám người Trần Lương, chỉ khi thấy mục tiêu một thờ không ra hơi mới động sát tâm.

Trần Lương hiển lộ ra Chiến thần Atula, không muốn lãng phí nguyên khí nên chỉ dùng 3 tay tung ra Không Phá Quyền hướng tới cả 3 tên.

Quyền khí bay tới, 3 người Mã Lương Bằng cảm nhận được nguy hiểm lớn nên dùng hết sức vùng vằng ngăn cản. Tên có làn da màu nâu là nhẹ nhàng nhất, chỉ lùi 1 bước. Hai tên còn lại đều phải lùi 4, 5 bước mới đứng vững.

Cả 3 tên đều không bị thương, dù sao bọn hắn cũng là Giáp Linh cảnh, cơ thể được cải tạo rất nhiều so với Tiên Linh.

“Sao hắn còn nhiều nguyên khí để đánh võ kỹ mạnh như vậy” Một tên ngạc nhiên thốt lên

“Chúng ta trúng kế rồi. Từ lúc đi đường đến giờ đều là hắn giả bộ chiến đấu khó khăn, giả bộ mệt nhọc để qua mặt chúng ta”

“Tên này chủ tu cả quyền pháp, chúng ta rút lui hội họp với đám người kia, bọn hắn cách đây không xa”

“Muốn chạy, để mạng lại” Trần Lương hét lên rồi cùng Ngạo Thiên tiến lên tấn công. Hắn biết phía trước sẽ phải đụng độ với càng nhiều kẻ thù, cần phải tốc chiến tốc thắng.

Nếu chỉ có một mình Trần Lương thì muốn tiêu diệt ba kẻ này cũng cần tốn nhiều thời gian, công sức, nhưng có thêm Ngạo Thiên khiến cuộc chiến trở nên nhẹ nhàng vô cùng.

Trần Lương tấn công giữ chân 2 tên, còn lại để Ngạo Thiên dễ dàng găm đầu 1 tên rồi lại 1 tên. Chỉ sau 20 hơi thở, cuộc chiến đã kết thúc.

Trần Lương mới chỉ tiến lên được 10 bước đã thấy phía trước là 8 thân ảnh hiện ra, trong đó có một số gương mặt hắn quen thuộc, chính là Ứng Sát, Nhữ Yên cùng Vũ Như Cương của Thiên Khung Phái. Cẩm Mao Thử không có khả năng chịu được trọng lực 30 lần nên hắn không tham gia nhóm này.

“Truyền tin thạch không liên lạc được, đúng thật là có vấn đề” Một tên có làn da ngăm đen, thân thể cường tráng, mặt mũi trái sưng gồ nói.

“Các người tập hợp 11 người chỉ để nhằm vào một mình ta sao?” Trần Lương hỏi “Không phải có phần quá coi trọng bản tôn”

“Đích thực có phần quá coi trọng người. Nhưng những thông tin mà Cẩm Mao Thử nói về lượng bảo vật và tiền thưởng truy nã người cùng với những thủ đoạn và số lượng người người giết khiến bọn ta đồng ý hợp tác bắt sống người” Một tên mũi nhọn, mắt như chim ưng nói.

“Tuy giảm mất 3 người, nhưng 8 bọn ta có thể đứng vững ở nơi gấp 30 lần trọng lực như này thì đều có chiến lực không tầm thường. Người biết điều đưa tay chịu trói, tránh nhận đau đớn vô ích. Dù sao bọn ta cũng muốn giữ sức để đi tiếp. Nếu người cố gắng phản kháng thì sẽ phải chịu đoạn tứ chi. Người nên suy nghĩ” Một nữ nhân đáng người kiêu diễm lên tiếng

“Trần Lương, cuối cùng người cũng phải đền tội cho những gì gây ra cho Hòa Diệt Quốc” Nhữ Yên cất lời.

Từ khi vào được Thiên Khung Phái, nàng đã cố gắng tu luyện. Nhưng khi nhìn thấy chiến lực giành giải quán quân trong cuộc tranh tài tại Thiên Khung Phái, nàng càng điên cuồng tu luyện hơn.

Nàng vốn dĩ đã có thiên phú rất cao, được vua cha bồi dưỡng tu luyện từ nhỏ, vào Thiên Khung Phái càng là như cá gặp nước, tiến bộ rất nhiều. Nên lúc này nàng cũng có được chiến lực, thể lực và ý chí không hề thấp.

Trần Lương nghiêm trọng nhìn 8 đối thủ. Nếu chỉ đối đầu với 2, 4 người thì hắn không sợ, nhưng 8 người này đều không phải kẻ yếu, khiến hắn không thể không cẩn thận đưa ra phương án giải quyết.

Trong khi 2 bên còn đang thăm dò đối thủ, Ứng Sát triển lộ thần thông của hắn hiện ra đôi cánh lửa sau lưng

“Ứng huynh vội vàng quá, chúng ta có nhiều thời gian mà” Tên mũi nhọn cười nói.

“Đề phòng thôi, các người nhìn kỹ nguyên khí bao quanh Trần Lương kia, cực kỳ mỏng, chứng tỏ hắn không chịu áp lực nhiều đâu” Ứng Sát nói, đưa sự chú ý của mọi người tập trung vào Trần Lương.

Mọi người quay qua nhìn Trần Lương. Nhưng không phải ai cũng có thể nhìn ra được như lời Ứng Sát nói.

Quả thực rất khó có thể nhận ra được mức độ dày đặc của nguyên khí, trừ khi cách nhau quá nhiều.

Nếu không có sức quan sát hơn người, thì bên ngoài sẽ thấy mức độ nguyên khí bao bọc quanh Trần Lương và những người kia không khác gì nhau.

Đôi mắt của Ứng Sát có khả năng nhìn rõ hơn người thường gấp 3 lần. Cộng thêm thói quen để ý những tiểu tiết giúp hắn dễ dàng nhận ra lượng nguyên khí Trần Lương đang dùng để vận chuyển quanh cơ thể ít hơn nhiều những người ở đây.

Ứng Sát sinh ra trong một tiểu gia tộc tại Ngự Thủ Thành. Gia tộc hắn chuyên lấy săn bắt động vật, yêu thú và làm nghề bảo tiêu để sinh sống. Hàng hóa vận chuyển cũng không phải loại quá cao cấp gì. Thịnh vượng trong tộc nhân cũng có người bị yêu thú giết hoặc chết trên đường vận chuyển hàng hóa.

Ứng Sát từ nhỏ đã có khả năng nhìn xa, nhìn rõ hơn người thường cùng thiên phú luyện võ giúp hắn vượt lên trên đồng lứa, trở thành người nổi bật trong gia tộc.

Chính vì vậy, tầm mắt của hắn không nằm ở đời sống an nhàn tại gia tộc. Có điều vật lực thiếu thốn nên tuy có nổi bật nhưng cũng chỉ là nổi bật với đồng lứa trong gia tộc, còn sức chiến đấu cùng tu vi đều rất kém.

Cơ duyên của hắn đến vào năm 12 tuổi, khi được các vị tiền bối dẫn đi tập làm quen với săn thú. Đi qua một hang động, đoàn người không ai nhận ra, chỉ riêng hắn nhìn thấy sự chuyển động bất thường của linh khí.

Hắn chờ mọi người đi sẵn về rồi quay lại hang động này. Nó được che đi bằng một trận pháp che giấu cơ bản, nhưng đủ để qua mặt các võ giả cấp thấp.

Ứng Sát vào trong. Cảnh tượng lúc đó làm hắn sợ hãi bỏ chạy ra ngoài. Sau đó hoàn hồn lại hắn mới cẩn thận dò từng bước vào trong hang.

Trong hang cũng không lớn, chỉ bằng một căn phòng nhỏ. Nổi bật trong đó là một xác chết còn chưa phân hủy hết, bốc mùi hôi thối rất ghê tởm. Nhìn kỹ xác chết sẽ thấy người này không phải chết do vết thương ở đùi, mà là trúng độc chết.

Ứng Sát nhìn quanh thấy không có gì nguy hiểm mới từ từ tiến lại gần xác chết xem xét. Cơ thể người này đã bị biến dạng, không còn nhận ra được gì. Quần áo trên người hắn cũng không có gì đặc biệt.

Bên cạnh xác chết chỉ có 2 thứ đáng nói, một là thanh loan đao, hai là nhẫn không gian.

Thanh loan đao không phải là một phẩm khí bình thường, mà là một thập thánh khí. Trên thân đao còn khắc hình một con báo đen có một vết sẹo trên mặt.

Trong nhẫn không gian có một quyển công pháp tu luyện, 1 vạn tinh thạch cấp 1, một số linh dược cùng các vật phẩm cơ bản khác.

Sau này Ứng Sát mới biết được công pháp hắn tu luyện không tầm thường, là một loại quý cấp công pháp cao cấp.

Ứng Sát nhờ vào cơ duyên này đã đột phá hạn chế của gia tộc, tu luyện tới Tiên Linh sơ kỳ liền đến Thiên Khung Phái tham gia dự tuyển.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Trần Lương đã chết (Phần 1)

Đột nhiên, Ứng Sát cầm một thanh đao găm đâm vào một tên Giáp Linh võ giả đứng ngay cạnh hắn. Thanh đao găm này đã được Ứng Sát gia cố rất nhiều nguyên khí đồng thời được tăng phúc nhờ thần thông của hắn vì vậy rất sắc bén và có hỏa lực mạnh.

“Hự” tên xấu số kia rên lên 1 tiếng.

Dao găm đâm sâu vào trong người hắn, đồng thời cơ thể còn bị thiêu đốt từ trong ra ngoài.

Trong khi mọi người còn chưa biết có biến cố xảy ra, Ứng Sát đã bỏ chạy về phía Trần Lương. Vừa tiến tới gần, hắn nói với Trần Lương:

“Trần đệ, ta muốn đồng hành cùng ngươi”

“Tại sao” Trần Lương hỏi

“Ta đã 2 lần giao chiến với ngươi, cũng theo dõi thông tin về ngươi. Ta tin rằng ngươi có thiên mệnh tại thân. Ngươi đã chứng tỏ được sức mạnh, ý chí cùng cơ duyên cực lớn, nên ta muốn đi theo ngươi”

“Khi tên Cẩm Mao Thử đến mời chào mọi người thành lập nhóm diệt sát ngươi, ta đã tham gia để thực hiện đến bước này. Hiện tại ngươi sẽ đề phòng ta đánh lên nên ta sẽ phụ trách đối phó riêng 1 tên” Ứng Sát nói.

Tên Võ giả bị Ứng Sát đâm vẫn chưa chết, nhưng cơ thể trọng thương chỉ có thể nuốt đan dược và ngồi xuống vận chuyển nguyên khí ngăn chặn hỏa lực đang tàn phá cơ thể hắn.

“Ai muốn đầu quân sang ta không ngại thu thêm người” Trần Lương vừa cười vừa nói.

Tình thế lúc này đã nghịch chuyển rồi. Ứng Sát đối phó 1 tên, Ngao Thiên đối phó 2 tên, Trần Lương đối phó 3 tên. Quả thật là đường đi đã sáng sủa hơn rất nhiều.

“Tặng các ngươi hai thứ này” Trần Lương lấy từ trong 2 ống tay ra 2 vật được bọc kín vải.

7 người kia như lâm đại địch, cực kỳ thận trọng trước đồ vật của Trần Lương. Ai cũng đã nhìn thấy Kim Thiết Nhân của hắn, đều cho rằng tên này bảo vật vô số nên mới cần tập hợp nhiều người đề phòng vạn nhất.

Thật không ngờ chưa cả chiến đấu đã mất đi 4 người, tạo phân 1 người.

“Các ngươi không cần lo lắng, chỉ là 1 thanh thiết khôi” Trần Lương phân biệt ném 2 thanh vải cho Nhữ Yên cùng Vũ Như Cương.

Vũ Như Cương dùng quyền ngăn lại vật bay đến.

Còn Nhữ Yên dùng tay bắt. Kinh nghiệm chiến đấu của nàng vẫn còn quá thiếu sót. Đồ vật đối thủ ném cho rất có thể sẽ bôi thuốc độc hoặc khi chạm phải mới biến thành các loại ám khí chết người. Vì vậy nguyên tắc là không được trực tiếp bắt lấy đồ vật không rõ ràng.

Vừa bắt được thanh vôi, khuôn mặt nàng liền biến đổi, vội cời lớp vôi ra để chứng minh suy nghĩ của nàng

“Một thanh thiết nặng tầm 3000 cân!”

“Sao có thể, đưa ta xem” Tên mũi nhọn đưa tay cầm lấy thanh thiết rồi vát xuống đất, khuôn mặt ngưng trọng thêm vài phần, nói “Đúng thật là nặng 3000 cân. Tên này bước đến đây rồi còn đeo 6000 cân trên tay, thật sự là đáng sợ”

Vũ Như Cương càng trở nên tức giận. Thuja trận trước Trần Lương tại Thiên Khung Phái khiến hắn ngày đêm khổ luyện, từ võ kỹ, tu vi đến cả thể lực, khí lực. Nhưng lúc này nhìn thấy 2 thanh thiết 6000 cân khiến hắn càng cảm thấy chênh lệch xa hơn so với khi ở Thiên Khung Phái.

“Đáng hận. Mọi người, chúng ta cũng không còn đường lui. Hắn tuy mạnh, nhưng chúng ta vẫn đông hơn. Mọi người cùng đều là thiên kiều có thể chiến thắng vượt cấp. Chiến đấu, vẫn là phần thắng nghiêng về chúng ta. Nếu tách nhau bỏ chạy sẽ bị hắn tiêu diệt từng người một” Vũ Như Cương gằn giọng nói.

“Được rồi, Nhữ Yên, Vũ Như Cương, các người cùng ta dứt điểm ân oán tại đây” Trần Lương nhìn vào 2 người nói.

“Tam Khu sư huynh, mong huynh giúp bọn ta giải quyết tên Trần Lương này” Nhữ Yên mở lời với một người thân mặc hoàng bào này giờ vẫn bình tĩnh không nói lời nào.

Người mặc hoàng bào này là hoàng thái tử của Trung Yên Quốc, một đại quốc tại Côn Bằng Vực.

“Nhữ Yên cô nương đã có lời, ta tất giúp nàng diệt trừ tên đại ác nhân này” Hoàng thái tử lên tiếng. Hắn tuy có nghe hung danh của Trần Lương nhưng trước giờ hắn chưa từng gặp đối thủ cùng lứa, huống hồ là một tiểu tử nhỏ tuổi hơn hắn nên tự tin vạn phần, cho rằng Trần Lương chỉ là một trận pháp sư có thần lực thiên bẩm thôi.

Hai bên đã thống nhất chọn được đối thủ cũng liền xông vào nhau chém giết. Những kẻ này đều có không dưới 2 năm tu luyện quyền pháp cùng thể lực để đối phó với Trọng Môn nên tấn công đám người Trần Lương rất ác liệt.

Hoàng thái tử của Trung Yên Quốc đã phải thu hồi về kinh thị của mình với Trần Lương mà nghiêm túc hợp tác với 2 người kia tấn công đối thủ. Đối thủ của hắn vượt trội hơn hẳn cả về võ kỹ, thân pháp, tốc độ và khả năng ứng biến trong chiến đấu.

Trọng Môn hạn chế rất nhiều các phương diện của Trần Lương.

Đầu tiên phải kể đến Địa Long Thương, thiên thánh khí. Những người khác ở đây, cao nhất cũng chỉ có thập thánh khí, nào có thể đỡ nổi một đòn của Trần Lương. Sự chênh lệch về đẳng cấp vũ khí là một trời một vực. Đáng tiếc Trần Lương còn chưa đủ khả năng cầm lên 6 vạn cân để chiến đấu nha.

Thứ hai là Không Phá Quyền. Tại Trọng Môn, nguyên khí vừa đi ra được một trọng đã bị trọng lực ép xuống đất, vì vậy không thể thi triển võ kỹ đánh tầm xa. Muốn thi triển Không Phá Quyền cần thời gian một hơi thở, nhưng xa thì không đánh tới, gần thì đối thủ đã đập nát sọ trước khi kịp khai quyền.

Thứ ba là Tam Ảnh Bộ. Trọng lực quá cao khiến di chuyển còn khó khăn thì làm sao có thể thi triển ra thân pháp cao cấp được.

Vương trên vương dưới khiến Trần Lương không thể sớm hồi hạ gục 3 kẻ trước mặt được. Huống hồ bọn hắn còn không yếu.

Thật may còn có Ngao Thiên. Lợi thế của yêu thú nằm ở tuổi thọ và sức mạnh thân thể hơn xa nhân loại. Ngao Thiên cũng phải gánh chịu trọng lực 30 lần, nhưng nó vẫn là hoạt động thoải mái hơn 2 đối thủ của nó.

Móng vuốt của nó lại cực kỳ sắc bén, chính là lợi thế thứ hai của nó so với nhân loại chỉ dùng tay không.

Có điều nó cũng không thể kết thúc nhanh trận chiến. Đối thủ của nó là nữ nhân duy nhất trong nhóm cùng tên da ngăm đen, đều không phải dạng vừa.

Nữ nhân thi triển ra thần thông là Tinh linh hóa hình một loài thủy xà. Vốn dĩ vũ khí của nàng là một cây roi kết hợp với cú quật đuôi của thủy xà tạo thành lực tấn công rất đáng gờm và uyển chuyển khó chống đỡ.

Nam nhân da ngăm đen có thần thông là Tinh linh hóa hình một thân cuồng bạo hắc tượng. Đối thủ này của Ngao Thiên khó khăn hơn nhiều so với nữ nhân kia. Mỗi cú ra quyền của hắn đều được tăng phúc rất nhiều nhờ vào hắc tượng.

Ngao Thiên nhờ vào tam nhãn đã tránh né rất linh hoạt các đòn hợp công của đối thủ. Mục tiêu của nó là hạ gục con mồi yếu trước rồi dành toàn lực đối phó kẻ còn lại.

Nữ nhân và nam nhân là một cặp vợ chồng đồng sinh cộng tử với nhau nhiều năm nay. Họ còn là đôi thanh mai trúc mã từ bé, vì vậy hỗ trợ nhau chiến đấu cực kỳ tốt. Tâm ý tương thông, 2 kẻ này liên thủ vây công khiến Ngao Thiên cũng muốn phản chặt vật.

Đối thủ của Ứng Sát cũng không phải dạng vừa, là một thiên tài của Chu Thục tộc. Hắn còn hơn Ứng Sát 7 tuổi, đã tu luyện vượt qua cấp độ đưa nguyên khí vào lục phủ ngũ tạng. Chỉ là hắn chưa bỏ xuống Nhân Sinh khỏi tinh linh nên chưa gọi là bước vào Giáp Linh. Mục tiêu của hắn phải là từng tế bào xương được hấp thu nguyên khí.

Ứng Sát chống đỡ rất chặt vật, không thể rời đi giúp đỡ Trần Lương được.

Chiến đấu lâu cũng có lúc sơ hở, Ngao Thiên nhân lúc nữ nhân để lộ ra phần hông không phòng bị, đã quật 5 móng vuốt qua người nàng, để lại một vết thương sâu tận vào xương.

“Phu nhân!” Nam tử da ngăm đen hét lên xông đến đỡ nữ nhân, bảo hộ nàng.

Ngao Thiên nhân cơ hội tấn công tới tấp. Nam tử da ngăm đen không thể né tránh vì phu nhân hắn ở ngay phía sau. Nhưng vì vậy mà không thể chống đỡ lâu, hắn đã bị Ngao Thiên một đập văng ra xa, thụ trọng thương.

Ngao Thiên đang định giải quyết 2 đối thủ này thì nghe thấy Trần Lương ra lệnh bỏ qua cho bọn chúng, đến giúp hắn giải quyết 3 tên này.

Có Ngao Thiên gia nhập vòng chiến, Trần Lương dễ dàng làm thịt Nhữ Yên cùng Vũ Như Cương. Bị Trần Lương một đám vỡ lòng ngực, Nhữ Yên chỉ kịp thốt lên 1 câu trước khi chết

“Ta không cam tâm”

Chỉ còn lại hoàng thái tử, kẻ mạnh nhất trong 3 người, tu vi Giáp Linh hậu kỳ.

“Trần đệ, có gì từ từ nói. Lỗi tại ta bị lợi che mắt. Người có bất kỳ yêu cầu gì cứ nói. Xin bỏ qua cho ta cái mạng này” Hoàng thái tử khẩn thiết nói

Thấy Trần Lương vẫn tiếp tục đi về phía mình, hắn nói tiếp “Ta là Hoàng thái tử của Trung Yên Quốc, một đại quốc tại Côn Bằng Vực, ngươi nếu bắt giữ ta có thể đổi lấy đại lượng tài nguyên. Phụ hoàng sẵn sàng trả bất kỳ giá nào. Còn nếu giết ta, ngươi không những không có lợi, sẽ bị toàn bộ Trung Yên Quốc truy sát”

“Phạm ta, chết” Trần Lương không muốn nghe lời nhai, cùng Ngao Thiên đồng thời xông lên giết chết hoàng thái tử. Chỉ mất 10 hơi thở, đầu của hoàng thái tử đã nằm gọn trong miệng Ngao Thiên.

Đôi phu thê cùng đối thủ của Ưng Sát đã sớm bỏ trốn ngay khi thấy đại thế đã mất. Trần Lương cũng không muốn đuổi theo, tránh mất thời gian. Mục tiêu của hắn là hồ nham thạch, trong khi hắn đã tổn rất nhiều nguyên khí cùng thời gian rồi.

Trần Lương tiến tới hỏi Ưng Sát

“Ngươi còn có thể đi tiếp không?”

“Với lượng nguyên khí hiện tại, dù không giao chiến nữa cũng chỉ có thể đi thêm 1 ngàn bước nữa” Ưng Sát tỉ mỉ tính toán.

“Đã vào đến Trọng Môn phải đi được tới hồ nham thạch. Ngươi trước phục Hồi nguyên đan vào, ta sẽ dùng tinh thần lực giúp người giảm áp lực phải chịu”

Trần Lương đưa Hồi nguyên đan cho Ưng Sát nuốt vào 1 khóa, riêng hắn nhém liền 1 lúc 5 khóa Hồi nguyên đan. Ưng Sát chỉ có thể trọn mắt nhìn

“Công pháp của ta có thể hấp thu cùng lúc một lượng lớn linh khí, nguyên khí” Trần Lương giải đáp thắc mắc cho ánh nhìn của Ưng Sát.

“Ngươi có nhẫn không gian không?”

“Ta không có. Vừa rồi cố gắng kiếm 500 tinh thạch cấp 1 để được tham gia truyền tống tới Côn Bằng Vực tham gia Trọng Môn đã khiến ta táng gia bại sản”

“Cầm lấy nhẫn không gian này, bên trong có linh dược phụ trợ ngươi tu luyện” Trần Lương ném cho Ưng Sát một chiếc nhẫn không gian.

Ưng Sát không khách khí liền nhận ngay. Hắn đưa tinh thần lực vào trong kiểm tra mới vui mừng khôn xiết. Hắn biết Trần Lương thu hoạch được rất nhiều linh dược từ 2 được viên trong Tam Thập Tam Môn. Nhưng hắn không ngờ rằng Trần Lương lại hào phóng như vậy, cung cấp cho hắn lượng linh dược đủ để dùng trong cả một năm ăn liên tục.

“Nhẫn không gian này cũng đáng giá 1000 tinh thạch cấp 1, lại có nhiều không kể xiết linh dược, quá quý giá, ta không thể nhận” Tuy rất khát khao nhưng Ưng Sát cũng tự biết kiềm chế ham muốn lại.

“Ngươi cứ giữ lấy, vừa rồi coi như ngươi cứu ta một mạng, chỗ đền đáp này cũng không là gì. Trong nhẫn không gian còn có 1 viên truyền tin thạch dùng để chúng ta giữ liên lạc khi ở xa”

Ưng Sát còn không biết là Trần Lương không chỉ có linh dược từ trong Tam Thập Tam Môn mà còn rất nhiều linh dược nữa thu được từ bảo tàng của Hải Thượng Trung.

Sau nhiều lần dò sát, Trần Lương cũng thu được khá khá nhẫn không gian, nhưng đều đã bán hết, chỉ giữ lại một vài cái để phòng. Còn toàn bộ gia sản của hắn đều đã được cất tại nhẫn không gian mà Hải Thượng Trung lưu lại.

2 người 1 yêu tiếp tục tiến lên. Tốc độ Trần Lương lúc này đã nhanh hơn trước rất nhiều, hắn không còn cần thăm dò bí địa hay giả vờ yếu đuối nữa.

Trần Lương thu hồi nguyên khí bao bọc cơ thể, tránh thất thoát nguyên khí. Thay vào đó hắn sử dụng tinh thần lực cường đại của mình, vừa là bao bọc quanh hắn, vừa là bao bọc cả Ưng Sát vào đó.

Ngao Thiên thì không cần che chắn bởi tinh thần lực, cái nó cần là càng mạnh áp lực để rèn luyện khả năng chịu đựng của nó.

Yêu thú có 2 yếu tố để chiến đấu với nhân loại, chính là sức mạnh nhục thân cùng thần thông.

Thần thông thì chỉ có yêu thú cấp 9 trở lên mới có, chỉ có Ngao Thiên là ngoại lệ, chưa trưởng thành đã mở ra thần thông. Những yêu thú từ cấp 8 trở xuống đều phải dùng nhục thân của mình đánh lại nguyên khí cùng vũ khí của nhân loại. Vì vậy nhục thân của bọn chúng đều rất mạnh.

Tinh thần lực cấp 8 của Trần Lương quá thừa để giảm bớt áp lực cho Ưng Sát nên hắn cũng thu hồi nguyên khí của mình để còn sử dụng khi gặp địch nhân

Nhóm người Trần Lương đã tiến tới khu vực gấp 40 lần trọng lực, chỉ còn lại 5000 bước cuối cùng.

Tuy được tinh thần lực của Trần Lương giúp giảm áp lực đi rất nhiều, nhưng Ưng Sát vẫn phải cực kỳ gắng gượng để tiến lên.

Lúc này hắn mới thấy mong muốn tiến vào hồ nham thạch của hắn cùng 7 người kia là ảo tưởng cỡ nào. Nếu không có Trần Lương hỗ trợ, chi sợ hắn còn không đến được chỗ này đã phải quay đầu, nói gì đến hồ nham thạch

Trần Lương vẫn một bộ dáng thong dong bước từng bước. Kể cả không dùng tinh thần lực hay nguyên khí bao bọc thì tuy khó khăn hơn rất nhiều nhưng hắn vẫn có thể tiến lên được, huống hồ có tinh thần lực che chở thì quãng đường này cũng không quá gian nan.

Hồ nham thạch mới là thử thách khó khăn cho hắn hay bất kỳ thiên kiêu nào khác tới được nơi đó.

Tốc độ của nhóm người kéo chậm đi rất nhiều do Ưng Sát không thể đi nhanh. Nhưng Trần Lương cũng không gấp. Từ khi Trọng Môn mở ra đến giờ mới được 4 ngày, còn rất nhiều thời gian.

Mất thêm 2 ngày, nhóm người Trần Lương cuối cùng đã tới được Hồ nham thạch. Trên đường đi có gặp võ giả nhưng áp lực cao khiến không ai muốn giao chiến tại chỗ này. Tất cả đều một lòng hướng về trung tâm bí địa, khao khát được ngâm mình trong hồ nham thạch tẩy luyện nhục thân.

Không phải chiến đấu với võ giả cũng phải kịch chiến với thạch nhân. Trên đường đi, nhóm người Trần Lương 2 lần phải chiến đấu với thạch nhân.

Lúc này Ưng Sát đã không thể giúp gì, chỉ có thể đứng ngoài vòng chiến, tận lực dùng nguyên khí bảo hộ cơ thể chống lại trọng lực.

Trần Lương phóng xuất ra đại lượng tinh thần lực cùng nguyên khí để sớm hạ gục thạch nhân. May nhờ có Ngao Thiên nên các cuộc giao chiến cũng không quá khó khăn. Móng vuốt của Tam Nhân Lang đủ để đập vỡ từng mảng đá trên người thạch nhân, ngoại trừ cánh tay.

Bước tới khu vực hồ nham thạch, Trần Lương thấy ở đây đã có sẵn 11 người ngồi xếp bằng. Bọn hắn không gặp quá nhiều trở ngại như Trần Lương nên một đường tiến lên, đã sớm

đến được đây.

11 người này, không ai không phải là thiên tài trong thiên tài. Tên Hoàng thái tử của Trung Yên Quốc tuy vô địch đồng lứa quanh hắn, là niềm tự hào của hoàng thất, nhưng cũng không có thể gánh chịu được gấp 50 lần trọng lực nơi đây.

11 người này đều là đang phải chịu đựng toàn bộ 50 lần trọng lực, không có ai sử dụng tinh thần lực hay nguyên khí để bảo hộ cơ thể. Bởi để hấp thụ tinh hoa trong không khí thì không được sử dụng bất kỳ lớp bảo hộ nào quanh cơ thể. Có như thế thì tinh hoa mới có thể thấm vào da và cường hóa nhục thân.

Nhìn thấy 2 người Trần Lương, một tên thân thể gầy gò cười khinh bỉ, nói:

“Nếu đã phải dùng tinh thần lực bảo hộ cơ thể thì các ngươi cứ về đi, nơi đây không phải hạng chó mèo có thể đến”

Trần Lương không đếm xỉa đến hắn, chỉ quay sang nói với Ứng Sát:

“Tên kia nói cũng không sai, nơi đây phải để tự thân chịu đựng 50 lần trọng lực mới giúp cơ thể được lợi ích lớn. Ta sẽ giảm dần tinh thần lực xuống, ngươi cố gắng thích nghi và chịu đựng.

Ứng Sát ngồi xuống, dần dần chịu trọng lực gia tăng lên cơ thể. Hắn cũng không phải dạng công tử được nuông chiều, mà từ bé đã sớm khổ tu, khát khao trở thành cường giả. Nếu không phải vậy thì dù nhập được cơ duyên trong hang động cũng sẽ không giúp hắn trở thành Tiên Linh võ giả khi mới 23 tuổi.

Do thiếu thốn tài nguyên, cùng công pháp tu luyện không cao, Ứng Sát lúc này cũng vẫn chỉ đang ở giai đoạn đưa nguyên khí vào các tế bào da. Lúc này, nhờ có lượng lớn linh dược Trần Lương đưa, Ứng Sát liền ăn và hấp thụ liên tục nguyên khí.

Ngồi cạnh hồ nham thạch càng khiến cho khả năng luyện hóa linh dược tăng lên 10 lần, Ứng Sát không bỏ phí giây phút nào. Chỉ cần linh dược được luyện hóa xong liền sẽ ăn một cây linh dược khác.

Hoạt động này của hắn hoàn toàn không gây sự chú ý tới người khác, bởi ai ở đây cũng làm vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Trần Lương đã chết (Phần 2)

Thu hồi toàn bộ tinh thần lực khỏi Ứng Sát, Trần Lương lại không thu hồi tinh thần lực khỏi bản thân, khiến những kẻ xung quanh nhìn hắn với ánh mắt khinh thường.

Trần Lương ngồi xuống ổn định lại trạng thái của mình, nuốt một nắm lớn Hồi nguyên đan để phục hồi nguyên khí. Ngạo Thiên cũng ngồi bên cạnh nghỉ ngơi.

Hồ nham thạch rộng chừng 10 trượng, được hình thành từ cô đặc tinh hoa của thạch nhân trong bí địa. Hồ nham thạch phân chia làm 2 vòng.

Vòng ngoài chiếm 9 trượng rộng, có màu vàng. Lợi ích của vòng ngoài là cung cấp cho người bước vào nó, chính là đậm đặc tinh hoa ngấm vào từng tác da thịt, cường hóa lớp da ngoài cứng như thạch thiết.

Vòng trong có màu xanh, chỉ rộng 1 trượng, nhưng không hề có ai lo sẽ thiếu chỗ đứng. Vì nhiệt độ vòng màu xanh cao gấp đôi so với vòng ngoài, là nơi mà mỗi lần Trọng Môn mở ra, đều chỉ có được 1, 2 người có thể bước vào. Thậm chí có nhiều đợt là không có một người có thể đặt chân lên.

Lợi ích cho võ giả có thể bước vào vòng trong hơn xa so với vòng ngoài. Vòng trong có mức độ cường hóa lớp da cao hơn so với vòng ngoài, thậm chí có thể sáng với khả năng phòng thủ của tay thạch nhân. Một lợi ích vượt trội khác, là nó còn gia cố toàn bộ các bộ phận bên trong cơ thể, bao gồm cả các mạch máu.

Tất nhiên là mức độ cường hóa nhục thân còn phụ thuộc rất nhiều vào thời gian chịu đựng của võ giả.

Những người ngồi đây đều không vội bước xuống hồ nham thạch, vì bước xuống đây, ngoài chịu trọng lực gấp 50 lần, cơ thể bị thiêu đốt rất mạnh. Nếu không cẩn thận, không lượng sức mình, tham lam đứng lâu có thể cũng không còn tính mạng mà bước lên bờ.

Sau khi bước lên từ hồ nham thạch, võ giả cần phải điều trị thân thể khỏi hòa diễm thiêu đốt. Nhưng áp lực quá cao khiến việc điều trị, khôi phục không thể thực hiện được. Giống như người bị thương, lại phải gánh trên lưng 1 quả núi thì chưa làm vết thương thêm trầm trọng đã là may mắn rồi.

Muốn điều trị phải về vòng ngoài có áp lực 10 lần trọng lực rồi phủ nguyên khí lên cơ thể. Có điều quá trình đi lại, vừa tốn thời gian, vừa phải chiến đấu với thạch nhân, nên mọi người đều cố gắng tu luyện ở trên bờ một thời gian rồi mới xuống hồ một lần xong rồi ra khỏi bí địa.

Nghỉ ngơi một hồi, Trần Lương phân phó Ứng Sát:

“Ngươi lượng sức mình, khi nào không thể chịu được được thì ra ngoài. Trở về Thiên Khung Phái, tiến đến được viên của ta, thu hoạch toàn bộ linh dược cùng Thổ Bảo Trùng rồi quay lại nơi đây đợi ta”

Trần Lương đưa chìa khóa dược viên cho Ứng Sát. Trong đó hắn đã trồng khá nhiều linh dược tốt, và quan trọng là thu hồi lại Thổ Bảo Trùng. Giá trị Thổ Bảo Trùng hơn xa tất cả linh dược trong đó.

Cả Thiên Khung Phái chắc cũng chỉ có một ít Thổ Bảo Trùng dùng để phục vụ cho các linh dược cao cấp, làm gì được dùng cho các linh dược cấp thấp như của Trần Lương.

Trần Lương đứng lên, còn chưa kịp có hành động gì thì đã có tiếng nói châm chọc cất lên:

“Tiểu tử ra ngoài nhanh thế, ta còn chưa thấy ngươi hấp thụ được chút tinh hoa nào”

Một người nói, cả đám cười theo.

Trần Lương không quan tâm 11 kẻ này, hắn chỉ đứng đó làm quen với trọng lực nơi đây

“Các ngươi xem, tiểu tử này đến nhấc chân còn không nổi. Các ngươi nhắm mắt lại để hắn còn bò đi. Ha ha ha” Lại một lời châm chọc vang lên kèm theo một loạt tiếng cười.

“Chỗ này vui quá, cho ta tham gia nào nhiệt nào” Một tiếng nói từ ngoài cất lên.

11 võ giả ngồi đó đều quay ra nhìn. Người vừa lên tiếng, toàn thân là một màu da đen từ trên xuống dưới. Nhưng trên trán lại có 1 vầng trăng bán nguyệt màu trắng rất nổi bật.

“Hoàng Chung Bảo, không ngờ ngươi cũng đến đây” Một võ giả thốt lên.

Hoàng Chung Bảo, con thứ của một vợ lẽ của tộc trưởng Lý Lộc Tộc, một đại tộc lớn nhất Lý Đế Vực. Nhưng nhờ vào thiên phú luyện võ, Thổ thuộc tính chất lượng cấp 12 nên được đề cử là một trong những ứng viên làm thiếu tộc trưởng.

Hoàng Chung Bảo rất nổi danh trên Lý Đế Vực nhờ vào giành ngôi quán quân trong cuộc tỷ võ do Thiên Thị Các tổ chức trên toàn Lý Đế Vực dành cho lứa tuổi từ 30 trở xuống. Hoàng Chung Bảo lúc đó chỉ là Tiên Linh cảnh đã trăm trận trăm thắng, vượt cấp chiến thắng Giáp Linh võ giả.

Đối thủ của hắn không chỉ là một Giáp Linh bình thường, mà còn là đỉnh cao tại Giáp Linh cảnh, võ đối cùng cảnh giới, mới có thể tiến tới vòng chung kết. Chiến thắng của Hoàng Chung Bảo đã gây chấn động toàn vực, đưa Hoàng Chung Bảo trở thành thiên tài trẻ tuổi trên Cửu Giới.

“Ta tất nhiên phải đến. Chỗ nào khiến ta mạnh hơn, ta đều sẽ đến. Lần này đến hơi muộn do vướng chút việc. Có điều hình như ta vẫn sẽ là kẻ đầu tiên bước chân vào hồ nham thạch” Hoàng Chung Bảo nói đầy tự mãn.

Cũng không ai phản bác, hắn có thực lực để nói điều này.

“Vậy ta chắc là thứ hai rồi?” Một tiếng nói cất lên sau lưng Hoàng Chung Bảo.

Mọi người nhìn về sau lưng Hoàng Chung Bảo. Kẻ vừa nói là một nữ nhân đẹp nghiêng nước nghiêng thành, là người đẹp nhất Trần Lương từng thấy. Từ nàng toát lên một khí chất quý phái, khiến cho nam nhân phải nể trọng mà không phải là những suy nghĩ đen tối khác.

Tuyệt Hoa cũng rất đẹp, nhưng ở nàng thiếu đi sự quý phái, thiếu đi sự thành thực của nữ nhân cường giả. Có thể tương lai nàng sẽ lột xác thay đổi, nhưng hiện giờ nàng là không thể so với nữ nhân này.

“Được gặp Tuyệt Phi cô nương tại đây thật làm ta cao hứng. Chúng ta có thể sánh đôi bước vào hồ, cũng nhau tu luyện thoát thai hoàn cốt” Hoàng Chung Bảo cười nói.

“Tên hắc thủ nhà ngươi sao xứng với Tuyệt Phi cô nương, hay là để Sở mỗ sẽ phù hợp hơn”

Một tiếng nói cất lên từ hướng khác. Người đi đến là một nam nhân ăn mặc tao nhã, tay phẩy quạt từng bước chậm rãi đi lên. Thực ra ở chỗ này thì muốn đi nhanh cũng không thể làm được.

“Sở Lưu Khanh, tên đào hoa nhà ngươi suốt ngày đi đuổi bướm hái hoa, sao có thể đến gần Tuyệt Phi cô nương” Hoàng Chung Bảo không kềm cạnh liền nói lại.

“Hai vị trước tiến vào hồ lại nói. Ở đây cũng không phải nơi phù hợp để tranh luận” Tuyệt Phi nhẹ nhàng nói, nàng chỉ quan tâm bước vào hồ nham thạch, không muốn để hai tên này quấy rầy.

“Ha ha, Tuyệt Phi cô nương từng lời đều là vàng ngọc, ta không chấp với tên bạch tiểu kiếm kia” Hoàng Chung Bảo cười nói về phía Tuyệt Phi. Hắn đợi Tuyệt Phi đi đến rồi cùng nàng tiến vào hồ.

3 người lần lượt tiến vào hồ nham thạch, đều là một bộ dáng từ từ, hết sức cẩn thận. Không ai dám mạnh bạo tiến lên, cần phải để cơ thể thích nghi với hóa điểm như thiêu đốt ruột gan trong hồ.

Không hổ đều là thiên tài đỉnh cao, tuy bị thiêu đốt cực kỳ đau đớn nhưng đều không có ai phải hét lên. Chỉ có Sở Lưu Khanh rên nhẹ, còn lại Hoàng Chung Bảo cùng Tuyệt Phi đều chỉ là gồng mình chịu đựng.

Sức nóng trong hồ lại chỉ có tác dụng lên cơ thể vật sống. Quần áo hoàn toàn là không bị ảnh hưởng.

Trần Lương cùng Ngao Thiên bắt đầu tiến lên. Mọi ánh nhìn của 11 võ giả đều tập trung lên 3 thiên tài trong hồ, không ai để ý đến Trần Lương cho đến khi số lượng người trong hồ chuyển từ 3 lên 4 cùng thêm 1 yêu thú.

“Mọi người nhìn, tên kia vậy mà lại bước được vào trong hồ” Một người chỉ tay về phía Trần Lương thốt lên.

“Ta không nằm mơ đấy chứ, hay là một người khác” Một võ giả khác trở mặt lên nói

“không thể nào, rõ ràng hắn lúc này còn không đi nổi mà”

Mọi người nhao nhao nói.

“Đề ta lên” Một đại hán đứng dậy, hắn không thể chấp nhận mình lại thua kém một tiểu tử có kích thước bằng một nửa của mình.

Nhưng có thể đứng lên và bước đi với hắn cực kỳ gian nan. Khoảng cách từ chỗ hắn tới hồ chỉ có 1 trượng nhưng hắn phải lê đến 50 bước mới có thể áp sát hồ. Hắn vừa bước bàn chân vào hồ, liền phải rụt chân lại, nhưng bàn chân cũng đã cháy đen.

Đại hán hét lên ngã lăn ra đất và ngay lập tức cơ thể bị đè ép chặt vào đất không thể động dậy. Đại hán lo lắng dựa trong đau đớn

“Nguyên khí” có người hét to nhắc nhở.

Đại hán mới nhớ ra, vội vàng vận chuyển toàn bộ nguyên khí bảo hộ quanh người. Hắn lúc này mới có thể thở ra một hơi.

“Đa tạ” Đại hán ngồi dậy thở hổn hển.

Nhìn thấy tình cảnh của đại hán, 10 người còn lại trở nên ngưng trọng hơn, cũng không còn ai xốc nổi đi vào hồ mà tu luyện hấp thụ thêm tinh hoa rồi mới xuống tu luyện sau.

Bên trong hồ vòng màu vàng, Trần Lương vận chuyển Vạn Âm Quy Nguyên lên mức cao nhất, như một lỗ đen đói khát nguyên khí. Tất cả linh dược trong đan điền đều đang được hắn

điền cường luyện hóa đưa nguyên khí vào các tế bào xương.

Một lượng lớn linh dược liên tục được Trần Lương đưa lên miệng ăn. Cái gì nhân sâm, cái gì bảo dược đều đã không cần phân biệt, đều là đồ vật được Trần Lương ăn như rau cải ngoài chợ.

Tinh hoa trong hồ đang dần dần ngấm vào từng tác da thịt của Trần Lương cùng 3 người kia, cường hóa lớp da ngày càng mạnh mẽ. Ngoài ra, hồ nham thạch màu vàng còn giúp bọn hắn tăng lên 30 lần khả năng hấp thụ nguyên khí, chuyển hóa nguyên khí.

Trong 4 người, có 2 người là Giáp Linh cảnh, chính là Tuyết Phi cùng Sở Lư Khanh. Hai người này đang cố gắng làm lớn mạnh nhân sinh.

Hai người còn lại, Trần Lương cùng Hoàng Chung Bảo đều là Tiên Linh cảnh. Hoàng Chung Bảo không hổ là đệ nhất thiên tài tại Lý Đế Vực. Tâm nhìn của hắn là trở thành cường giả trong cường giả, vì vậy ở mỗi cảnh giới đều là tìm cách tu luyện đến tận cùng.

Hắn năm nay 29 tuổi, bước đi hiện tại cũng là nhanh hơn Trần Lương một bước. Hiện tại hắn cũng đang là đưa nguyên khí vào trong từng tế bào máu, không có vội vã bước vào Giáp Linh, tạo dựng nhân sinh.

3 ngày trôi qua, lại có thêm 5 người đến, nâng số lượng người ngồi trên bờ thành 16 người, tính cả Ứng Sát. Đại hán cụt bàn chân đã từ bỏ, trở ra ngoài bí địa để tìm cách chữa trị vết thương.

2 ngày tiếp theo, các võ giả ở đây đã thay đổi mắt nhìn về Trần Lương. Cũng có người đã nhận ra hắn

“Hèn gì tên này được treo thưởng lên tới 8 vạn tinh thạch cấp 1, thật sự là quái thai!”

“3 người kia là thiên tài nổi bật đã lâu, từ đâu thoát ra 1 tên quái thai này!”

“Không ngờ hắn có thể chịu đựng được 5 ngày rồi, thật sự hồ thẹn lúc đầu còn khinh thường hắn!”

Lúc này có 2 võ giả đứng lên bước vào hồ nham thạch. Không có gì bất ngờ, hai người này thành công bước vào hồ, có điều khuôn mặt hiện ra rất khổ sở, cũng chỉ có thể chịu đựng được 1 ngày là phải rời đi.

Lần lượt các võ giả bước vào hồ. Ở đây cũng không thiếu các thiên tài nổi bật, cùng nhóm người Trần Lương ngâm mình lâu ngày trong hồ nham thạch màu vàng. Còn chưa có ai dám bước vào phần hồ màu xanh.

Ngâm mình 7 ngày, Trần Lương trước tiên đứng lên, bước vào bờ. Theo sau hắn là Tuyết Phi cùng Sở Lư Khanh. Chỉ có Hoàng Chung Bảo là vẫn tiếp tục kiên trì. Ngạo Thiên là yêu thú thì không tính, nhục thân của nó hơn xa nhân loại, nên vẫn là ngâm mình trong hồ.

Thân thể 3 người đỏ lừ như sắp tan ra một dạng, đều là đang chịu hỏa diễm thiêu đốt.

“Có thể ở trong hồ 7 ngày đã là rất không tồi, ta cảm thấy bản thân mình chỉ có thể trụ được tới ngày thứ 4!” Một võ giả cảm nhận thân thể rồi thầm nghĩ.

Tuyết Phi cùng Sở Lư Khanh hay bất kỳ võ giả nào khác đều có thể chịu đựng thêm thiêu đốt trong hồ. Có điều nếu không giữ lại một phần lực lượng thì sẽ rất khó để rời khỏi bí địa, dù sao thì vẫn còn phải chịu đựng trọng lực trong bí địa và đề phòng gặp phải thạch nhân.

Tại Trọng Môn bí địa, khi hết thời hạn, võ giả sẽ bị truyền tống ra ngoài. Nhưng nói là truyền tống không bằng nói là bị vắt ra ngoài. Bởi địa điểm truyền tống không phải ở cổng Trọng Môn như Tam Thập Tam Môn, mà là một nơi bất kỳ trên Côn Bằng Vực. Không nói trước có thể rơi vào miệng yêu thú hay một địa điểm chết người nào đó.

Vì vậy không có ai nguyện ý để Trọng Môn tống ra ngoài.

Bước lên bờ hồ, Trần Lương dừng lại ngồi xuống khoan khoái. Tuyết Phi đem lòng mến tài liền nói

“Tiểu đệ nếu không đi được, sư tỷ đây có thể giúp!”

Câu nói của Tuyết Phi đã đem lại sự chú ý của tất cả mọi người ở đây. Ai lại không muốn được mỹ nhân thân cận.

Trần Lương còn chưa nói, Sở Lư Khanh vội cướp lời, chấp tay nói:

“Ta cũng không thể nhấc chân đi tiếp, mong được Tuyết Phi có nương giúp đỡ. Ân tình này tại hạ sẽ ngàn lần cảm tạ!”

Tuyết Phi cũng không nhìn hắn nửa điểm, chỉ chờ câu trả lời của Trần Lương.

“Đa tạ, ta còn muốn tiếp tục tu luyện” Trần Lương nói.

“Ngươi bị ngu sao, áp lực cao như này sao có thể chữa trị thân thể đang đỏ lừ của ngươi?” Sở Lư Khanh mắng chửi tới Trần Lương. Hắn đang tức giận vì không được người đẹp quan tâm.

Trần Lương không đếm xỉa đến hắn, chỉ tự thúc đẩy toàn bộ tinh thần lực cùng nguyên khí bảo hộ cơ thể

“Tinh thần lực thật mạnh, có thể đạt tới cấp 7!” Tuyết Phi thốt lên. Nhưng nàng vẫn là lắc đầu nói “Nhưng kết hợp với nguyên khí thì cùng lắm thì giảm được 25 lần trọng lực, để điều trị cơ thể vẫn rất chậm chạp, không đủ để quay lại hồ!”

Nàng không biết rằng tinh thần lực của Trần Lương đã là cấp 8. Ngoài ra, nguyên khí của hắn cũng đậm đặc hơn nàng nghĩ. Thêm nữa là nguyên khí của Trần Lương còn có tác dụng ăn mòn, hấp thụ của âm thuộc tính.

Tất cả các yếu tố gộp lại giúp trọng lực hắn phải chịu chỉ còn lại 15 lần, hoàn toàn là đủ để hắn dưỡng thương khôi phục thân thể.

Lại kết hợp thêm công pháp tu luyện thượng thừa, lượng đan dược chữa thương hắn có thể hấp thụ hơn xa thường nhân. Vì vậy ngay ban đầu, Trần Lương cũng không cần phải ngồi trên bờ như các võ giả khác. Đối với hắn việc chữa trị hỏa diễm thiêu đốt cơ thể không phải quá khó khăn.

Trần Lương vốc một nắm đan dược bỏ vào miệng. Hắn không quan tâm đến Tuyết Phi cùng Sở Lư Khanh đang nhìn hắn chằm chằm.

Hắn không biết rằng Tuyết Phi đang ngạc nhiên lắm, không phải bởi vì năng lực của Trần Lương mà là lực hấp dẫn của nàng. Từ khi sinh ra tới giờ, chưa từng có người từ chối lời mời

giúp đỡ hay cơ hội tiếp cận nàng.

Thực ra Trần Lương cũng rất bị thu hút bởi khí chất cùng nhan sắc của Tuyết Phi, chỉ có điều thời điểm hiện tại tâm trí hắn đang hoàn toàn bị cuốn vào tu luyện. Thật là đúng người sai thời điểm a.

Tuyết Phi nhìn Trần Lương nhiều thêm một điểm rồi cùng Sở Lưu Khanh rời đi. Nàng cũng cần hỗ trợ khi đối phó thạch nhân nên không từ chối lời mời đồng hành của tên kia

Sau 1 canh giờ, Trần Lương đứng lên tiếp tục bước xuống hồ, đồng thời ngược hướng với hắn là Hoàng Chung Bảo đứng dậy đi vào bờ. 2 người đi qua không nhìn nhau nhưng cảm giác bọn họ sẽ có liên hệ với nhau trong tương lai.

Trần Lương ngẫm mình trong hồ nham thạch màu vàng, đã đến lúc hắn đưa nguyên khí vào các tế bào cơ.

Muốn tu luyện đến tận cùng của Tiên Linh cảnh cần trải qua 5 giai đoạn. Bước đầu là tế bào da, bước hai là lục phủ ngũ tạng, bước 3 là xương, bước 4 là cơ cùng các cơ quan còn lại, bước 5 là từng tế bào máu.

Chỉ trải qua 2 giai đoạn đầu đã vội bước vào Giáp Linh thì là vô giả tầm thường, tiền đồ có hạn. Tiến vào bước 3 là rất khó. Tiến vào bước 4 là thiên tài nổi bật. Tiến vào bước 5 đều là tiền đồ vô lượng.

Hoàng Chung Bảo lên đến bờ cũng không đi tiếp mà ngồi xuống, lấy ra một cái bát bầy kín hoa văn. Nếu Trần Lương nhìn sẽ nhận ra linh khí trên bát là một loại trận pháp cao cấp. Hoàng Chung Bảo không có được ưu thế về tinh thần lực như Trần Lương nên đã chuẩn bị sẵn một bảo vật hạn chế áp lực, trọng lực.

Hoàng Chung Bảo đưa tinh thần lực vào kích hoạt trận pháp. Một luồng khí tỏa ra bao quanh hắn, giúp giảm trọng lực Hoàng Chung Bảo phải chịu đi một nửa. Hoàng Chung Bảo cũng vận chuyển nguyên khí cùng tinh thần lực của hắn bao bọc bản thân. Cuối cùng, trọng lực Hoàng Chung Bảo phải chịu chỉ còn là 10 lần, với hắn thì không có gì khác biệt với bên ngoài bí địa.

Sau 5 canh giờ nghỉ ngơi, dưỡng thương, Hoàng Chung Bảo tiếp tục xuống hồ ngẫm mình tu luyện.

Ngày ngày trôi qua, có thêm người đến cũng có thêm người đi, chỉ có Trần Lương cùng Hoàng Chung Bảo vẫn là ngồi trong hồ tu luyện.

Thời gian bí địa đóng cửa chỉ còn 7 ngày, trên bờ có 4 người là Trần Lương và Hoàng Chung Bảo đang dưỡng sức cùng 2 vô giả khác mới đến. Ngạo Thiên lúc này cũng đã lên bờ nghỉ ngơi nằm cạnh Trần Lương.

Dưới hồ có 2 người đang tu luyện, trong đó có 1 đệ tử Quý Địa Phái.

Mục tiêu tiếp theo của Hoàng Chung Bảo có lẽ giống Trần Lương, bước vào khu vực màu xanh tại trung tâm hồ. Tinh hoa trong khu vực màu vàng đã hấp thụ đầy đủ, da bọn hắn đã không còn có thể cứng chắc hơn nếu tu luyện ở khu vực màu vàng.

Hoàng Chung Bảo đứng lên trước. Trần Lương không vội, chờ Hoàng Chung Bảo ra rồi vào. Thời gian tu luyện trong khu vực màu xanh không phải tính theo ngày, cũng không phải tính theo canh, mà là theo hơi thở.

Từ trước tới nay, số người có thể bước vào khu vực màu xanh đã hiếm, những người có thể chịu đựng quá 8 hơi thở càng là phượng mao lân giác.

Hoàng Chung Bảo bước chân vào hồ, dần tiến tới khu vực màu xanh. Trước khi bước vào, hắn hít một hơi thở sâu. Bơi vào đây cực kỳ nguy hiểm, nếu không ra kịp là bỏ mạng lại. Nguyên khí, tinh thần lực hoàn toàn không có tác dụng trong hồ nham thạch, kể cả tại khu vực màu vàng chứ chưa nói đến khu vực màu xanh.

Khu vực màu vàng luôn sôi sục như kim thiết bị nung chảy tạo ra áp lực rất nhiều cho người bước vào. Còn khu vực màu xanh lại yên tĩnh đến kỳ lạ, giống như một ao nước phớt thông phản chiếu trời xanh hiền hòa.

Hoàng Chung Bảo ngưng thần, tiến vào hồ màu xanh. Gương mặt hắn nổi gân xanh cực kỳ thống khổ.

5 hơi thở, Hoàng Chung Bảo vẫn có thể chịu đựng. 8 hơi thở, hắn liền bước ra, đây đã là một thời gian không tồi.

Chỉ 8 hơi thở nhưng lợi ích hắn nhận được vô cùng lớn, sau này sẽ được thể hiện ra. Vì hiện giờ còn lượng lớn tinh hoa nhận được trong khu vực màu xanh giữ trong cơ thể hắn chưa được hấp thụ, luyện hóa.

Hoàng Chung Bảo đau đớn bước dần lên bờ, sử dụng pháp bảo hình bát giảm bớt áp lực cho bản thân, đồng thời nằm đất ăn đan dược phục hồi thương thế.

Một vô giả đang ngồi tu luyện trên bờ tiến đến bảo hộ cho hắn. Lúc này Hoàng Chung Bảo hoàn toàn là không thể động dậy phản kháng nên đã có phương án bảo hộ từ trước. Tuy lúc này lực phòng thủ của riêng cơ thể hắn đã rất cao, không phải Giáp Linh bình thường có thể thương tổn hắn, nhưng đề phòng vẫn hơn.

Tiếp theo, Trần Lương để Ngạo Thiên bước vào khu vực màu xanh. Hắn dự đoán ít ra Ngạo Thiên cũng chịu đựng được 10 hơi thở.

Không có gì phải chuẩn bị, Ngạo Thiên liền một mạch bước vào trong vòng nước xanh. Sau 12 hơi thở nó mới bước ra.

Trần Lương thu Ngạo Thiên vào Không Thủ dưỡng thương. Hắn không vội bước vào hồ mà chờ nửa ngày cho Ngạo Thiên hồi phục để lát hộ pháp cho hắn.

Trần Lương tiến lên. Lần này hắn sẽ dốc toàn bộ sức chịu đựng của bản thân để đứng trong hồ lâu nhất có thể. Những lần tu luyện ở khu vực màu vàng hắn đều chưa từng chịu đựng tới giới hạn của bản thân bởi sẽ ảnh hưởng tới khả năng điều trị, hồi phục thân thể.

Hoàng Chung Bảo không nghĩ tới điều này nên tuy hắn đứng dưới hồ lâu hơn 1 canh so với Trần Lương ở mỗi lần tu luyện nhưng thời gian nghỉ ngơi của Trần Lương ít hơn của hắn 4 canh giờ. Vì vậy tổng thời gian tu luyện của Trần Lương tại khu vực màu vàng được nhiều hơn.

Trần Lương từ từ tiến vào khu vực màu xanh, quả thực là đau đớn bội phần. Cơ thể hắn như được nung trong lò bát quái, đau đớn đến tận xương tủy. Hắn không nhận ra là từ lúc bước vào khu vực màu xanh đã có 1 luồng tinh thần cảm ứng đến cơ thể hắn.

5 hơi thở, Trần Lương vẫn có thể chịu đựng được.

8 hơi thở, Trần Lương gần như đã tới cực hạn.

Từ khi bước vào hồ, Vạn Ám Quy Nguyên đã được Trần Lương điều động lên mức cao nhất giúp hấp thụ một phần nhiệt lượng của hồ nham thạch. Vạn Ám Quy Nguyên có thể hấp thụ vạn vật, nhiệt lượng cũng không ngoại lệ.

Trần Lương đang gánh chịu tra tấn thấm đến tận ruột gan nhưng đi kèm đó là một lượng lớn tinh hoa chất lượng gấp 10 lần so với vòng hồ màu vàng thấm đến từng bộ phận trong cơ thể hắn, bao gồm cả các mạch máu.

Tàng da bên ngoài là có sự thay đổi rõ ràng nhất, có điều cần ra ngoài kiểm chứng, hiện Trần Lương không còn tâm trí để xem xét bản thân.

11 hơi thở, Trần Lương quyết định đi ra, hắn đã không thể cố hơn. Tiếp tục chỉ sợ sẽ đi không nổi.

12 hơi thở, Trần Lương nhấc chân bước đi, có điều chân hắn bỗng nhiên bị một lực hút cực mạnh khiến không thể nhấc chân lên đi.

13 hơi thở, cơ thể Trần Lương bắt đầu có dấu hiệu tan rã.

Ngạo Thiên trong Không Thủ cảm nhận được chủ nhân nguy hiểm, liền truyền sức mạnh của nó cho Trần Lương. Đồng thời Trần Lương cố hết sức lấy ra Bát Từ Hoa nuốt chứng.

Nhờ vào hồ nham thạch cùng Vạn Âm Quy Nguyên, Bát từ hoa ngay lập tức có tác dụng, nhưng cũng chỉ là ngăn chặn thương thế nặng thêm.

Hắn cùng Ngạo Thiên đều đang cố hết sức nhấc chân hắn ra khỏi vùng nước xanh nhưng mọi cố gắng đều vô ích.

Hơi thở thứ 17, cơ thể Trần Lương tiếp tục tan rã, bị thiêu đốt đau đớn đến không thể thoát ra.

Thêm 1 hơi thở, Trần Lương đã hoàn toàn kiệt sức, bất tỉnh nhân sự.

Trong mơ hồ, hắn chỉ hận bản thân còn chưa kịp làm gì, chưa kịp thành thần, chưa kịp trả thù Quý Địa Phái đã phải chết.

Hơi thở thứ 20, Trần Lương trong hồ biến mất.

5 người tại hồ nham thạch đều nhất thanh nhị sở nhìn thấy hắn bị thiêu đốt đến xương cũng không còn.

3 ngày sau, đệ tử Quý Địa Phái bước ra đến ngoài Trọng Môn, theo hắn còn có 4 người kia. Hắn nhìn quanh rồi nói to:

“Trần Lương đã chết”

Thông tin của hắn dần thu hút sự chú ý của mọi người. Một trưởng lão Quý Địa Phái tiến lên nói.

“Người vừa nói gì?”

“Bẩm trưởng lão, Trần Lương đã chết, mọi người không cần tốn công bắt hắn nữa”

“Vì sao hắn chết” Vị trưởng lão hỏi

“Ta tận mắt nhìn thấy hắn đứng trong khu vực màu xanh của hồ nham thạch 20 hơi thở, bị thiêu đến cháy cốt không còn”

“Sao hắn lại bất cẩn vậy được” trưởng lão hỏi tiếp. Tin tức này thật quá bất ngờ và có phần khó tin

“Đệ tử không biết, nhưng 4 vị đây cũng tận mắt nhìn thấy”

Lúc này mọi người mới nhìn lại 4 người kia. Nhiều người nhận ra Hoàng Chung Bảo trong đó, liền hướng hắn hỏi

“Hoàng Chung Bảo, người thấy hắn bước được vào khu vực màu xanh của hồ nham thạch?”

“Đúng vậy. Ta chịu đựng được 8 hơi thở trong vòng nước xanh. Có lẽ hắn muốn hơn thua với ta nhưng lại quá sức chịu đựng, đến cuối không còn khả năng bước ra nên bị thiêu đến tan thành tro bụi” Hoàng Chung Bảo rờn rạc nói, tiện thể khoe thành tích.

“Thật sự là thiên tài, có thể chịu đựng 8 hơi thở trong hồ nham thạch màu xanh” võ giả xung quanh bàn tán xôn xao.

Tin tức Trần Lương đã chết nhanh chóng lan ra.

Bình thường tại các lần Trọng Môn mở ra, đến 7 ngày cuối cùng là đã còn rất ít tổ chức ở lại, vì đa phần môn nhân của họ đã ra trước ngày này.

Lúc này xung quanh Trọng Môn còn rất đông. Tất cả đều là đệ tử Trần Lương ra để thu thập hắn. Những ngày qua đã có rất nhiều biện pháp được đưa ra nhằm khắc chế các thủ đoạn của Trần Lương.

Đáng tiếc, mục tiêu đã chết, các thế lực cũng dần giải tán khỏi Trọng Môn. Nơi đây chỉ còn lại thừa thớt người ra kẻ vào.

Có người cảm thấy tiếc vì không bắt được con mồi lớn. Có người lại tiếc cho một nhân tài trẻ tuổi của Cửu Giới.

Ở phương diện trận pháp, cô kim chưa có trận pháp sư cấp 6 ở tuổi của Trần Lương. Ở phương diện võ đạo, người có thể bước vào khu vực màu xanh của hồ nham thạch đều là người nổi bật trong thế hệ, sau này tiền đồ vô lượng. Có điều dù là chân mệnh thiên tử nhưng mạng yếu thì mọi thứ cũng đều không có ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Lục bảo một trong

Còn 2 ngày nữa là bí địa đóng cửa, lúc này chỉ còn một người ảo cam ngấm mình trong hồ nham thạch tu luyện. Hắn cũng chỉ mới bước vào hồ được 1 ngày, dự định đợi đến ngày cuối cùng, khi trọng lực trong bí địa bị triệt tiêu thì sẽ chạy hết tốc lực trở ra cửa.

Tại Trọng Môn, ngày cuối cùng sẽ không còn áp lực như trước, trọng lực tương đương ngoại giới, có thể mục đích là để các võ giả có cơ hội được ra ngoài. Hết ngày hôm đó, những ai còn ở trong bí địa thường là do bị thương, bị chết hoặc bị thạch nhân kiểm soát đều sẽ bị vớt ra ngoài ở một địa điểm bất kỳ.

Có thể bước vào hồ thì tên này cũng không phải hạng xoàng xĩnh. Hắn đang nhăn nhó chịu đựng đau đớn thì bỗng giật mình vội trèo lên bờ, vận chuyển nguyên khí bảo hộ bản thân và nhìn chăm chăm vào thân ảnh vừa mới xuất hiện tại khu vực màu xanh ở giữa hồ nam thạch.

Thân ảnh đó quay lưng về phía hắn nên không nhìn rõ khuôn mặt, nhưng có vẻ thân ảnh đó đang chịu đựng đau đớn để tu luyện tại khu vực màu xanh.

Sau 20 hơi thở, thân ảnh kia quay lại, bước vào bờ. Thanh niên áo cam lúc này mới nhìn rõ khuôn mặt kia, không phải ai khác chính là Trần Lương, người đã được xác nhận chắc chắn bị thiếu chết.

Nói lại 5 ngày trước, khi Trần Lương biến mất, không phải là hắn bị thiếu thành tro bụi, mà là được hút vào một hồ nước.

Chỉ cần thoáng nhìn có thể nhận thấy ngay nước trong hồ không phải phẩm vật, linh khí đậm đặc, lại toát lên sinh mệnh lực dồi dào. Chỉ cần hít thở không khí trên mặt hồ thôi cũng đủ làm lành vết thương ngoài da.

Nếu có thể uống 1 ngụm thì dù người trọng thương sắp chết cũng có thể chữa lành trong thời gian ngắn. Có thể nói đây chính là Tiên thủy, dù quý giá để các thiên nhân đánh nhau sống chết tranh giành một bát nước.

Hồ nước không lớn, có thể nói là rất bé, chỉ đủ chứa 1 người Trần Lương nằm ngâm trong nước, nhưng giá trị thì vô pháp tính toán.

Được ngâm trong Tiên thủy, cơ thể Trần Lương đang dần hồi phục.

Lúc mới vào, da thịt hắn đã hoàn toàn bị thiếu thành tro, chỉ còn lại xương bao bọc lấy các cơ quan bên trong. Lúc này hắn chỉ còn lại 1 tia sinh mệnh, có thể coi như đã là 1 xác chết.

May mắn cho hắn, đúng vào tích tắc cuối cùng, hắn đã được truyền tống tới hồ tiên thủy này, ngay tức khắc cơ thể được hấp thụ sinh mệnh lực tràn đầy giữ lại cho hắn 1 cái mạng. Sau đó tiên thủy dần dần chữa trị cho hắn lành lặn không một vết sẹo.

Trong cái rủi lại có cơ duyên lớn. Có thể dùng tiên thủy chữa thương thân thể, tại tạo da thịt, Trần Lương sẽ có một sinh mệnh lực cực kỳ cường đại, cỡ kim khó sánh.

Các tế bào trong cơ thể hắn lúc này đều có được năng lực tái sinh cực mạnh, vượt xa vô số các loại đan dược chữa thương trên Cửu Giới.

Tuy cơ thể đã được chữa lành, nhưng Trần Lương vẫn chưa tỉnh. Những thời khắc cuối cùng, hắn đã phải chịu đựng đau đớn khiến người ta phải van xin để chết. Vì vậy tinh thần của hắn vẫn cần thời gian để tỉnh lại.

Đến ngày thứ 4, mí mắt Trần Lương bắt đầu động đậy. Hắn mở mắt, ngồi dậy nhìn xung quanh. Khung cảnh trước mắt hắn là một đồng cỏ xanh biếc, cây cối xanh tươi, xa xa có núi non trùng điệp. Thân thể hắn thì đang được ngâm trong một ao tiên thủy, chất chứa sinh mệnh lực cường đại mà cả hắn kiếp trước cùng 2 thiên sư cũng chưa từng được thấy.

Trần Lương dò xét bản thân, cảm nhận được lực lượng nhục thân của hắn tăng lên hàng chục lần so với trước khi bước vào Trọng Môn.

“Khi chết sẽ bước vào thế giới thần tiên như này sao?” Trần Lương lầm bầm

“Người còn chưa chết, nơi đây là Tiểu Cửu Giới” Một giọng nói vang lên trong đầu hắn

“Ài?” Trần Lương theo thói quen tò mò tinh thần lực tra xét 1 dặm quanh hắn, nhưng hoàn toàn không tìm thấy ai

“Ta là Linh Giới của Tiểu Cửu Giới”

“Linh Giới! ý người là đây là một giới khác, không phải Cửu Giới và người chính là tinh linh hóa thân của giới này?”

“Đúng vậy, có điều nơi đây cũng không hẳn là độc lập với Cửu Giới, mà là một bộ phận được Cửu Giới sinh ra và chỉ có thể nằm trong Cửu Giới, không thể mang ra ngoài tinh không?”

“Người chính là một trong lục bảo của Cửu Giới?” Trần Lương thốt lên

“Đúng vậy”

“Sao ta lại ở trong Tiểu Cửu Giới? ta nhớ mình đang bị thiếu chết trong hồ nam thạch tại Trọng Môn, là ai đưa ta vào đây? Đây là loại tiên thủy gì lại có thể cải tử hoàn sinh cho ta?”

Trong đầu Trần Lương đang có quá nhiều câu hỏi cần được giải đáp

“Tiểu Cửu Giới vốn dĩ nằm dưới đáy hồ nam thạch vùng nước màu xanh. Chỉ những người chịu đựng được 20 hơi thở trong hồ mới được đưa tới đây, trở thành chủ nhân của Tiểu Cửu Giới. Đây là luật lệ từ trăm vạn năm nay mà vị Nữ Oa Nương Nương đặt ra.

Còn loại nước trong ao người nằm là Giới Thủy, một loại tiên thủy được cả một giới dụng cụ ra. Cả trăm vạn năm nay mới sinh ra được một ao nước nhỏ như vậy nên tất nhiên là có sinh mệnh lực không gì sánh bằng.

May mắn là người vẫn còn 1 tia sinh mệnh nên mới có thể sống lại. Ngoài tái sinh cho người, chỗ tốt của Giới Thủy còn nhiều lắm, từ từ người sẽ biết”

“Nữ Oa Nương Nương là ai?”

“Đây là vị tân thần gần nhất của Cửu Giới”

“Trước ta đã có ai là chủ nhân của Tiểu Cửu Giới chưa?”

“Chưa từng, người là kẻ đầu tiên có thể sống sót đến 20 hơi thở”

“Khi ở hơi thở thứ 12 ta không thể nhấc chân lên, là do người?”

“Đúng vậy, ta đã chờ đợi một trăm vạn năm nhưng không có ai chịu đựng được 20 hơi thở, thậm chí càng ngày càng kém. Vì vậy từ 5 vạn năm nay, những người đứng được 12 hơi thở là ta đều sẽ giữ lại hút lại”

“Có bao nhiêu kẻ đã táng mạng bởi trò này của ngươi rồi?”

“Không nhớ”

Trần Lương đứng hình mất nửa ngày.

“Nếu ta chết thì sao?”

“Ta sẽ tiếp tục chờ đợi kẻ kế tiếp”

Trần Lương lại đứng hình mất nửa ngày. Cuối cùng hắn cũng chỉ có thể cười khò lắc đầu, cảm thấy thật oan ức cho những kẻ xấu số trước đó.

“Vậy bây giờ ta là chủ nhân của ngươi phải không? Ta có được những lợi ích gì?”

“Đúng vậy. Ra khỏi đây, Tiểu Cửu Giới sẽ nằm trong đan điền của ngươi, không kẻ nào có thể chiếm mất. Trừ khi ngươi chết, ta sẽ quay trở lại nơi đây chờ chủ nhân tiếp theo. Ngươi được toàn quyền sử dụng Tiểu Cửu Giới, còn cách dùng như nào thì tùy thuộc vào ngươi”

“Ta có thể dịch chuyển xuyên không hoặc trấn áp người khác tại đây không?”

“Ngươi có thể dịch chuyển xuyên không, nhưng không thể trấn áp người khác. Nơi đây chỉ giống như một vùng đất trên Cửu Giới mà ngươi có thể mang trong người”

“Khi ta vào đây thì không ai tìm được đúng không?”

“Không hẳn. Lúc đó Tiểu Cửu Giới sẽ lộ ra bên ngoài, hình dạng một viên ngọc châu, kích thước bằng một móng tay. Đúng là không thể có kẻ nào vào được đây nếu ngươi không cho phép. Nhưng hoàn toàn có thể nhốt ngươi cả đời trong này, sống một kiếp không có ý nghĩa”

“Tại sao Nữ Oa Nương Nương không mang ngươi theo khi rời khỏi Cửu Giới mà để lại đây?”

“Lục bảo của Cửu Giới đều không thể rời khỏi Cửu Giới”

“Ngươi có biết phương pháp thành thần?”

“Thu thập đủ Tứ Thư”

“Ngươi có biết vị trí của tứ thư và ngũ bảo khác?”

“Không”

“Ngươi biết những điều gì?”

“Ta chỉ biết những thứ trong Tiểu Cửu Giới và những thông tin do trao đổi với chủ nhân của Tiểu Cửu Giới”

“Tiểu Cửu Giới này có đặc điểm gì?”

“Nơi đây còn khá thô sơ, không có nhiều linh dược, yêu thú cấp cao, cũng không có nhiều tinh thạch như Cửu Giới. Về cơ bản, nơi đây vẫn có đồ tốt nhờ các chủ nhân trước đưa vào và thiên địa sinh ra, nhưng là không nhiều. Vật quý giá nhất chính là Thủy giới ngươi đang nằm. Và ngươi vừa hấp thu hết một nửa số lượng của nó”

Dần hiểu ra tình hình nơi đây, Trần Lương lúc này mới có thời gian nghiên cứu kỹ bản thân. Hắn cảm nhận cơ thể mình còn rất nhiều năng lượng ẩn chứa chưa được hấp thu hết.

Trần Lương lấy ra Địa Giao Thương, rạch một đường trên tay, không hề có lấy một vết xước. Trần Lương vận chuyển nguyên khí chém lại, vẫn không thể làm hắn bị thương, chỉ để lại một vết trắng rồi biến mất.

Độ cứng rắn này đã không thua kém so với cánh tay thạch nhân. Nhưng thạch nhân chỉ mạnh ở cánh tay, còn Trần Lương là toàn bộ cơ thể đều cứng như vậy. Giờ hắn muốn tự sát cũng khó.

20 hơi thở trong vùng màu xanh của hồ nham thạch, đặc biệt là được tắm bổ bởi Giới Thủy. Trăm vạn năm nay, Trần Lương là người đầu tiên được hưởng thụ những điều này.

Bên trong đan điền của hắn cũng đã thấm đượm Giới Thủy, đặc biệt là trên cơ thể tinh linh. Không biết được sau khi tinh linh hấp thu một lượng lớn Giới Thủy xong sẽ có kỳ biến gì.

“Bên ngoài Trọng Môn bí địa chỉ còn hơn một ngày là sẽ đóng lại, ngươi nên ra ngoài rồi từ từ cảm thụ”

Trần Lương gật đầu.

Hắn hiện ra bên ngoài, đứng nơi hắn đứng lúc trước, chính là khu vực hồ màu xanh. Cảm giác như nhiệt độ chỗ này đã giảm đi vài phần nên Trần Lương thoải mái hơn trước rất nhiều.

Trên thực tế là do nhục thân hắn đã trở nên quá mạnh mẽ nên dễ dàng chịu đựng nhiệt độ trong hồ hơn.

Qua 5 hơi thở, hắn mới dần cảm nhận đau đớn.

Qua 10 hơi thở, cảm giác đau đớn xé gan xé thịt kia đã quay trở lại

17 hơi thở, da hắn cũng đã đỏ ửng như kim thiết bị nung nóng đến phát sáng

19 hơi thở, hắn cũng đã thấy không chịu nổi

20 hơi thở, Trần Lương bước ra khỏi khu vực màu xanh, tiến vào khu vực màu vàng. Cả cơ thể hắn bị nung nóng đến mức trông như một hỏa chủng được sinh ra bởi chính hồ dung nham. Trông hắn với dòng dung nham trong hồ không có gì khác biệt.

Đi trong hồ dung nham, Trần Lương đã không còn cảm thấy khó chịu. Nhiệt độ tại khu vực này đã không còn có thể ảnh hưởng tới hắn.

Vừa bước chân lên bờ, cơ thể Trần Lương phát sinh biến hóa không thể tưởng tượng. Bình thường, võ giả bị nung nóng cháy từ trong hồ ra, lên đến bờ liền một mạch rồi đi bởi vết thương ở nơi gấp 50 lần trọng lực này là không thể chữa trị. Võ giả sẽ phải đi tới nơi có trọng lực mà hần cảm thấy không quá áp lực. Lúc này mới nuốt đan dược, vận chuyển nguyên khí chữa thương.

Nhưng làn da của Trần Lương đang dần hết nóng cháy với tốc độ mất thường có thể thấy. Sau nửa canh giờ, cơ thể hần đã trở lại khỏe mạnh như chưa hề có cuộc tàn phá.

“Thần kỳ, năng lực hồi phục cao đến đáng sợ. Giới Thủy đã ngấm vào từng tế bào, cung cấp cho các tế bào năng lực tái sinh, phục hồi tăng gấp trăm lần”

Người áo cam tu luyện trong hồ chứng kiến tất cả. Một kẻ được cho là đã chết, giờ lại đột nhiên hiện ra giữa hồ, ngâm mình trong hồ 20 hơi thở, bước ra hồ thân thể nóng sáng như kim thiết, nhưng chỉ cần một thời gian ngắn liền đã hồi phục trở lại bình thường.

Người áo cam dụi dụi mắt, hần dường như không tin vào những gì đang nhìn thấy. Rất có thể hình ảnh phía trước hần là ảo giác hoặc là huyền cảnh.

Thời gian cũng đã chuyển sang ngày cuối cùng, áp lực đã hoàn toàn biến mất, người áo cam bước ra khỏi hồ, tiến về phía Trần Lương. Hần muốn kiểm tra xem người phía trước thực hư thế nào.

“Tại hạ Chu Minh, xin hỏi quý tính đại danh các hạ”

Trần Lương quay người lại nhìn, đối phương là một người trẻ tuổi, Tiên Linh cảnh, tinh thần lực cấp 4. Trần Lương định mặc kệ đối phương, nhưng chợt nghĩ lại, hần đang cần biết tình hình bên ngoài như thế nào.

“Ta là Trần Lương. Bên ngoài tình hình thế nào?”

Chu Minh kinh ngạc một hồi liền trả lời

“Ta bước vào Trọng Môn cách đây 3 ngày, bên ngoài đã loạn tin người bị thiêu chết, các thế lực đều đã tán đi không còn mấy người”

Trần Lương nghe xong trầm ngâm một lúc. Chu Minh hỏi thăm

“Liệu có thể cho ta biết người vì sao biến mất?”

“Không thể trả lời”

Trần Lương nói xong liền phóng người rời đi. Hần thực hiện một bước nhảy vọt khiến lúc đáp đất có phần luống cuống. Tốc độ cùng khoảng cách đều tăng lên mấy phần so với trước, lại thêm trọng lực nơi đây không còn khiến Trần Lương còn chưa có thể quen.

Hần tiếp tục chạy lên, người áo cam cố sức đuổi theo nhưng càng đi, khoảng cách 2 người càng xa.

Đang chạy nhanh, Trần Lương gặp ngay phía trước một thạch nhân đứng chặn đường đi. Tốc độ không giảm, hần không dùng nguyên khí, trực tiếp nhục thân ngạnh cứng với thạch nhân.

Kết quả khiến Trần Lương rất hài lòng, thạch nhân bị đánh bật ra sau, còn hần không nhận nửa điểm tổn thương.

Hần thống khoái dùng tay không chiến đấu, cũng không cần đưa Ngao Thiên ra ngoài. Một phần do trọng lực đã biến mất, địa lợi của thạch nhân đã không còn.

Chu Minh chạy qua cũng không khỏi thờ mạnh

“Có thể tay không một mình đối kháng thạch nhân, trước giờ chưa từng có yêu nghiệt như thế”

Lúc này nếu có người một mình đối kháng thạch nhân cũng không phải chuyện gì quá to tát, nhưng có thể chỉ cần nhục thân, không dùng nguyên khí, không dùng binh khí lại có thể cùng thạch nhân chơi cứng thì Chu Minh chưa từng gặp nhân loại như thế.

Chu Minh chạy vòng qua đi trước. Nếu đối phương đã không muốn nói, hần cũng liền thôi.

Gần ra đến cửa, Chu Minh cũng liền nhìn thấy Trần Lương tiến sát sau lưng, cả 2 đồng thời bước ra ngoài.

Bên ngoài đã không còn ai. Trong Trọng Môn đã thừa thốt không còn ai. Các thế lực cũng đã chờ đủ người liền rời đi, ở lại đây hoàn toàn là vô dụng.

“Có duyên gặp mặt, giờ đành chia tay, rất mong sớm gặp lại đạo hữu” Chu Minh một bộ dáng tươi cười nói như thân thiết lắm.

Chu Minh rời đi. Trần Lương thì nhìn xung quanh đồng thời tỏa ra tinh thần lực dò xét 2 dặm xung quanh. Tinh thần lực của hần qua biến cố vừa rồi cũng đã bước vào cấp 8 trung kỳ.

Nhờ có tin tức hần bỏ mạng nên đỡ rất nhiều phiền phức, không cần đánh phải để Trọng Môn truyền tống ngẫu nhiên. Mà cũng có khi bị truyền tống ngẫu nhiên lại ra đúng cửa Trọng Môn cũng là rất thường thấy trong quá khứ

Chưa được mấy tích tắc, đã thấy Chu Minh quay trở lại, từ xa nói vọng tới

“Thật duyên quá, chúng ta lại gặp nhau. Tại hạ gặp chút rắc rối, mong Trần huynh có thể giúp đỡ, sẽ muôn phần cảm tạ”

Chu Minh vừa nói vừa bỏ chạy, theo sau hần là một Cự Linh võ giả. Hần không nhận ra Trần Lương, chỉ thấy trước mặt là 1 tiểu tử bình thường nên liền mặc kệ không coi ra gì, chỉ nhảm Chu Minh chém ra 1 nhát kiếm khí.

Chu Minh toàn lực chống đỡ học máu văng ra sau. Luồng kiếm khí chỉ là nhẹ nhàng tung ra nhưng chênh lệch đẳng cấp quá cao khiến Chu Minh hoàn toàn thất thủ.

Chu Minh vội hét lớn:

“Ta biết vị trí một mỏ Không Thạch, cứu ta liền nói cho người”

Tên Cự Linh võ giả cảnh cáo Trần Lương

“Cút đi trước khi người biết điều không nên biết”

“Ta có một sở thích kỳ lạ đó là muốn biết những điều không nên biết” Trần Lương tiến tới bên cạnh Chu Minh bảo vệ hắn.

Nếu có thể sở hữu được một mô Không Thạch sẽ giúp hắn rất nhiều trong tương lai. Ngân vạn tinh thạch cấp 1 còn chưa đủ để thành lập một thể lực cỡ lớn chứ chưa nói đến có thể đối phó với Quý Địa Phái.

Để có thể bước lên đỉnh cao võ đạo, tìm kiếm Tứ Thư, truy cầu con đường thành thần, Trần Lương tính toán một mình hắn không thể làm được, cần có sự hỗ trợ từ rất nhiều người. Vì vậy mục tiêu tiếp theo của hắn sẽ là xây dựng một thể lực nhỏ rồi dần dần phát triển.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chu Minh

Chu Minh nghe xong liền thở phào. Hắn biết Trần Lương có một Kim Thiết Nhân nên thừa sức đối phó với một Cự Linh võ giả.

“Tiêu từ không biết sống chết” Cự Linh võ giả dậm một chân xuống đất. Mặt đất chấn động, đột nhiên một cột đất từ dưới chân Trần Lương phóng lên chọc thẳng vào hạ thân hắn.

Trần Lương nhanh tay chặn lấy cột đất rồi liền phóng tới đối thủ

“Không thể nào” Tên võ giả còn chưa hết ngạc nhiên, Trần Lương đã vung 1 quyền khí về phía hắn. Tên Cự Linh lấy kiếm khí ngăn lại, chém đứt quyền khí của Trần Lương, tiến tới chém vào thân hắn.

Cự Linh võ giả dù sao vẫn là Cự Linh cảnh, có thêm Nhân Sinh hỗ trợ, nguyên khí của hắn không phải Trần Lương lúc này có thể sánh được.

Kiểm khí chém vào cơ thể Trần Lương liền biến mất vô tung vô ảnh. Cảnh tượng trước mắt lại một lần nữa khiến tên Cự Linh võ giả thêm một lần trầm trồ.

Hắn đánh giá lại đối phương “Nguyên khí tên này không phải là Cự Linh cảnh nhưng thân thể lại cực kỳ cường hãn”

Trần Lương triển lộ ra thần thông, Chiến thần Atula hiển hóa ra cùng hắn xông lên đâm túi bụi vào đối thủ.

Tên Cự Linh võ giả không thấy thi triển thần thông, chỉ dùng 2 tay 1 kiếm thi triển ra các loại võ kỹ đối phó với Trần Lương. Có thể thần thông của hắn quá vô dụng nên không sử dụng đến.

Nhục thân mạnh mẽ của Trần Lương kết hợp với nguyên khí hoàn toàn là đánh ngang cơ với một Cự Linh võ giả.

Tên Cự Linh cực kỳ đau đầu, dù hắn chém thế nào cũng không làm Trần Lương xây xước đến một miếng da. Nhờ vào nguyên khí vượt trội, hắn vẫn có thể đẩy lùi đối phương, nhưng tay tiêu từ này cứng như kim thiết, không thể chém đứt.

Hắn tìm cách chém vào những vị trí trọng yếu của Trần Lương nhưng đối thủ như đọc được trước đòn tấn công của hắn, luôn phản ứng chống đỡ kịp thời, đồng thời còn phản công khiến hắn cực kỳ khó đỡ. May nhờ bản thân có nguyên khí mạnh mẽ hộ thân nên vẫn chưa có thương thế gì lớn.

Chu Minh từ xa chứng kiến trận đấu cũng là tấm tắc khen ngợi nhục thân cứng rắn của Trần Lương:

“Tên này gặp họa không chết, ắt có hậu phúc. Chắc chắn hắn đã thu được cơ duyên lớn trong Trọng Môn. Lúc xuất hiện đúng là hắn đã chịu đựng được 20 hơi thở trong hồ nham thạch màu xanh, cơ thể cứng cáp đến mức độ khó có thể tưởng tượng. Theo ta được biết hắn mới chỉ là Tiên Linh cảnh, không biết giờ đã bước vào Giáp Linh chưa, nhưng sức chiến đấu đã ngang với Cự Linh võ giả rồi, mặc dù tên Cự Linh kia thuộc dạng yếu nhất trong cùng cảnh giới”

Chu Minh cùng tên Cự Linh võ giả đều không biết rằng lúc này Trần Lương còn chưa tung hết sức. Hắn đang dùng tên Cự Linh cảnh làm đá mài dao, giúp hắn làm quen với cơ thể mới đồng thời hấp thu lượng Giới Thủy còn sót lại trong cơ thể.

Chiến đấu liên tục không giành được áp đảo, thậm chí còn dần có xu hướng thua cuộc, tên Cự Linh liền chuyển qua thương thuyết

“Người là ai, chúng ta từ từ dừng lại rồi nói”

Trần Lương không trả lời, hắn vẫn liên tục tiến tới vùng quyền. Chiến thuật của Trần Lương là hắn sẽ trực tiếp tấn công đối phương, còn Chiến thần Atula phụ trách chống đỡ lại các đòn tấn công bằng đất đá ào ạt đổ vào người Trần Lương.

Tuy cơ thể của hắn cứng rắn, nhưng mỗi lần bị kiếm hay thổ vũ kỹ của tên kia đánh trúng người cũng gây ra choáng váng cả người, không hề dễ chịu. Vì vậy không thể lơ đãng phòng thủ.

Chiến đấu hồi lâu, tên Cự Linh cảnh mạnh mẽ chém 1 đường thật mạnh kiếm đánh văng Trần Lương ra xa để có thời gian thi triển tuyệt kỹ mạnh nhất của hắn.

Trần Lương cũng không vội vã xông vào, mà đứng tấn thi triển Quyền Vô Thanh. Hắn muốn biết xem lúc này 2 tay hắn có thể vung được bao nhiêu quyền. Sau một hồi chờ, quyền khí trước mặt hắn đã ngưng tụ thành một nắm đấm có màu vàng nhạt, không còn mờ ảo như trước.

Khi số lượng quyền khí tích tụ vượt qua 1200 lần vùng quyền, quyền khí sẽ có một sự thoát biến về chất, trở nên ngưng thực giống như tay của người thi triển. Thực tế, quyền khí lúc này của Trần Lương đã đạt đến con số 2400 lần vùng quyền.

Chất lượng nguyên khí của hắn cũng tăng lên, Tinh linh hóa hình cũng được Giới Thủy tẩm bổ khiến cho uy lực của quyền khí lần này sẽ không phải chỉ là gấp 3 lần so với khi hắn vùng được 800 lần.

Quyền Vô Thanh có 3 lần thoát biến về chất. Lần thứ nhất là khi bước vào 1200 lần vùng quyền, lần thứ hai là khi bước vào 3600, lần cuối cùng là khi bước vào 7200.

Quyền khí vừa hình thành đã gặp công kích của đối phương tiến tới gần. Tuyệt kỹ này của tên Cự Linh là một đầu địa hầu màu đen đang lao đến nhe hàm răng khùng bố ra muốn cắt nát bất kỳ thứ gì trên đường đi của nó.

Thủ hầu cần bàn tay, bàn tay đầm thủ hầu. Kết quả thủ hầu bị quyền khí phá nát, tiếp tục lao vào Cự Linh võ giả, đầm cho hấn văng ra sau bất tỉnh.

Tên này thuộc dạng căn cơ bất ổn, cường ép gia tăng tu vi nên dù là Cự Linh cũng là lót sàn trong cảnh giới, cơ hội bước vào hoàng cấp gần như không có.

Diệt xong đối thủ, Trần Lương quay qua Chu Minh mỉm cười nói

“Nếu ngươi lừa ta thì sẽ có hậu quả rất khó tưởng tượng đấy. Ngươi là ai. Mỏ Không Thạch ở đâu?”

“Mỏ Không Thạch cách đây 200 dặm về phía đông bắc, nằm trong một khu đầm lầy rộng lớn tên là Cù Chi Địa.

Chu Minh ta là một tán tu, sống bằng nghề săn bắt yêu thú, bảo vật và mua bán tin tức. 1 tháng trước ta đến Cù Chi Địa để tìm kiếm bảo vật thì gặp 3 đệ tử của Trường Bàn Phái và kết đội với bọn chúng

Tinh cò, bọn ta khám phá ra một hang động, đi vào sâu bên trong thấy được 2 con Không Kê. 4 người bọn ta tiêu diệt xong bọn chúng liền hồ hởi tiến lên, hi vọng tìm được bảo vật không gian

Càng đi vào sâu, hang động càng trở nên rộng hơn. Cuối cùng, bọn ta nhìn thấy hàng loạt vết nứt không gian xuất hiện chằng chịt phía trước, ngăn cản lối đi.

Ta lập tức quay đầu bỏ chạy, 3 tên kia chợt hiểu ra lập tức đuổi theo, đồng thời chia ra 1 người quay về môn phái bẩm báo.

Ta đã bị môn phái đó truy sát mất 1 tuần mới trốn thoát. Có lẽ bọn chúng đoán ta sẽ vào Trọng Môn nên đã đặt sẵn 1 tên Cự Linh canh ở đây để bắt ta”

Trần Lương suy xét lời tường thuật của Chu Minh, có vẻ không giả.

Không Kê là một loài yêu thú cấp 9 nhờ vào thần thông Bước Nhảy Không Gian của chúng, còn chiến lực không cao, chỉ tương đương với một yêu thú cấp 5 phổ thông. Không Kê thường xuất hiện ở những nơi có bảo vật không gian để hấp thụ linh khí không gian do bảo vật tỏa ra.

Trong hang động có Không Kê lại có cả vết nứt không gian thì xác suất cao là có mỏ Không Thạch trong đó.

Nhưng có thể đây chỉ là cái bẫy lừa Trần Lương vào tròng

“Dẫn ta đi đến mỏ Không Thạch”

“Xin chờ một lát, bạn ta đang đến”

“Bạn ngươi là ai?”

“Không phải người, nó là một con Tị Thử. Ta cùng với nó đồng hành tìm kiếm bảo vật với nhau đã 5 năm, nó đã giúp ta tránh thoát nguy hiểm rất nhiều lần. Nó không chịu được trọng lực trong Trọng Môn nên ta để nó ở ngoài”

Một lát sau, một con chuột có răng và mũi rất to từ dưới đất chồm lên, nhảy vào lòng Chu Minh.

Trần Lương cùng Chu Minh bước lên Vũ Phi Thuyền một đường bay đi.

“Nghe nói ngươi từng ở Thiên Khung Phái, có biết Cầm Mao Thử không?” Ngồi trên Vũ Phi Thuyền, không có việc gì làm, Chu Minh bắt chuyện

“Ngươi là bằng hữu của hấn?” Trần Lương hỏi, trong mắt hiện lên một tia vô hình.

“Không, chỉ là hấn cũng có chút danh tiếng trong giới săn tin nên ta hỏi thôi. Trong mắt ta, hấn chỉ là một tiểu nhân khôn lỏi, biết chút tiểu xảo”

“Ta thấy hấn cũng giỏi đó chứ, khả năng phân tích tốt, kết giao nhiều”

“Ta khuyên ngươi không nên kết giao với hấn, tên này chỉ giỏi lợi dụng người khác phục vụ lợi ích riêng của hấn. Còn riêng về tầm nhìn thì quá hạn hẹp. Bản thân hấn thiên phú không kém, nhưng quả coi trọng vào việc kết giao để thu thập thông tin khiến tu luyện trở ngại. Trong khi thực lực mới là chính đạo. Không có thực lực, có nhiều tin tức không thể với tới, có nhiều tin tức, biết sẽ mang họa vào thân nếu thực lực không đủ”

“Ta thấy ngươi cũng chỉ là một Tiên Linh cảnh, đâu hơn gì hấn?”

“Nhưng ta mới chỉ 29 tuổi, còn hấn đã 34 tuổi. Ta có thể bước vào hồ nham thạch của Trọng Môn, hấn dùng hòng có thể làm được điều này. Ta đã bắt đầu vào giai đoạn đưa nguyên khí vào tế bào xương, nếu muốn ta có thể lên Giáp Linh ngay. Nhưng mục tiêu của ta, chỉ ít là xương hấp thu đầy đủ nguyên khí. Nếu có cơ duyên, có thể đi xa hơn đến giai đoạn tiếp theo của Tiên Linh cảnh cũng không phải không thể”

“Mong muốn lớn nhất của ngươi là gì?”

“Trở thành quân sư danh bất hư truyền như vị Thiên sư Gia Cát Minh vĩ đại. Đây cũng là lí do hiện tại ta trở thành kẻ săn tin. Biết người biết ta trăm trận trăm thắng. Thêm nữa, muốn làm quân sư giỏi phải biết nhìn xa trông rộng, hiểu biết thế cục thế giới. Và quan trọng là tìm cho mình một vị minh chủ”

“Thế nào là một vị minh chủ để ngươi đi theo”

“Đầu tiên là phải có tài. Người ta đi theo sẽ là một nhân vật hàng đầu trong thời đại này.

Tiếp theo là có tầm nhìn. Để tiếp thu những ý kiến đóng góp của ta, không phải là người có tầm nhìn sẽ không đánh giá được, thậm chí kẻ ngu dốt sẽ chửi ta ngu đần.

Thứ ba là biết trọng dụng nhân tài. Các bậc minh chủ trong quá khứ, không người nào không biết dùng người, vì thế, họ đều có được những tướng lĩnh trung thành phò tá, vào sinh ra tử.

Một người như thế sẽ không dùng kẻ kém cỏi, vì vậy ta phải tu luyện cả võ đạo và tin tức đạo để có thể đi theo người đó”

“Ngươi muốn dẫn dắt minh chủ của ngươi đi đến đâu?”

“Lớn mạnh ngang tầm với Thất Phái”

“Để làm được như vậy thì cần phải làm gì?”

“Câu này ta không thể trả lời. Bởi trước tiên ta cần chọn được minh chủ, sau đó, dựa theo hoàn cảnh cụ thể mà đưa ra chính sách phù hợp. Một câu trả lời chung chung cho câu hỏi của ngươi là hoàn toàn vô tác dụng”

Trần Lương gật đầu, câu trả lời rất đúng ý hắn. Nếu Chu Minh đưa ra một câu trả lời đao to phũ lớn vào lúc này hắn sẽ chỉ thấy ở Chu Minh là một kẻ khoác lác mà thôi.

“Cho ta biết thông tin về môn phái đang chiếm giữ mộ Không Thạch” Trần Lương đưa cho Chu Minh 10 tinh thạch cấp 1.

“Hào phóng! Ta thích” Chu Minh cười tiếp nhận tinh thạch. Hắn nợ Trần Lương một mạng, không cần tinh thạch hắn cũng sẽ trả lời

“Trường Bàn Phái là một môn phái tầm trung ở Côn Bằng Vực, người có tu vi cao nhất có thể là Hoàng cấp cảnh giới. Bọn hắn thu nhập chủ yếu từ bán vải vóc, hoạt động chủ yếu ở Bồng Lang Thành, sở hữu một khu trang trại trồng cây và sản xuất vải phía ngoài thành”

Nói xong, Chu Minh đưa lại 10 tinh thạch cấp 1 về phía Trần Lương, nói “Thông tin không có nhiều, không đáng 1 viên tinh thạch chứ đừng nói là 10, trả lại ngươi”.

“Không cần, ta sẽ có nhiều thông tin cần hỏi, ngươi cứ cầm trước”

Sau cuộc nói chuyện, không khí trên Vũ Phi Thuyền đã trở nên thoải mái hơn, chẳng mấy chốc đã đến Cù Chi Địa. Trần Lương thu lại Vũ Phi Thuyền rồi cùng Chu Minh đi bộ vào. Bởi nói đây là đầm lầy, không bằng nói là một khu rừng trên đầm lầy.

Cù Chi Địa đi lại rất khó khăn, một phần bởi đầm lầy ở khắp nơi, nơi đầm chân đều là đất bùn dễ lún, phần khác là bởi cây cối rậm rạp, chằng chịt.

Nơi đây cũng không có nhiều bảo vật hay linh dược nên có ít khách vãng lai.

Đích đến là một hang động có cửa vào rất nhỏ, lại bị cỏ cây cùng dây leo che kín, không thể nhận ra có lối vào nếu không tiến sát lại gần.

Trần Lương đứng từ xa quan sát hang động. Hắn cũng lấy tinh thần lực quán quanh Chu Minh, đề phòng mọi dị động.

Trần Lương thả ra Ngao Thiên, đồng thời đẩy mạnh tinh thần lực. Sau một hồi dò xét kỹ có thể chắc chắn 3 dặm xung quanh không có một bóng người, khu vực quanh đây cũng không hề có trận pháp nào. Các trận pháp bí mật có thể che giấu được mắt của Trần Lương nhưng tuyệt đối không thể qua mắt được tam nhãn của Ngao Thiên.

Hang động hoàn toàn bình thường, bên ngoài không thấy có bất cứ người nào trông coi. Trần Lương đưa tinh thần lực vào trong dò xét, quét qua được 10 người. Tinh thần lực của hắn cũng bị một dạng như mạng nhện chém đứt, có thể đúng là các vết nứt không gian.

Mười người kia nhận ra có kẻ dò xét, đều từ trong hang chạy ra. Bên ngoài động, bọn hắn nhìn thấy kẻ đang phát ra tinh thần lực là một nam tử trẻ tuổi đứng cách rất xa, cho thấy lực lượng tinh thần lực của hắn không tầm thường.

“Tiểu tử, nơi đây đã bị bọn ta phong tỏa, thu hồi lại tinh thần lực của ngươi rồi đi” Một người trung niên nói to.

Trần Lương tiến lại gần nói

“Ta muốn đàm phán với các ngươi về mộ Không Thạch”

Người trung niên còn đang ngạc nhiên, một người trẻ tuổi sau lưng hắn tiến lên nói nhỏ:

“Trưởng môn, trưởng lão, người bên cạnh hắn chính là Chu Minh”

Một lão giả đứng chính giữa nhóm người liền nở nụ cười “Hay lắm, đã tự dẫn xác đến nộp mạng thì không gì tốt bằng”

Nhìn thấy thái độ của đối phương, Trần Lương lắc đầu, lấy ra Kim Thiết Nhân. Hắn muốn mau chóng đưa ra đàm phán, tránh mất thời gian.

10 người kia còn chưa kịp thì triển thần thông. Kim Thiết Nhân đã xông đến tấn công lão giả chính giữa, người có tu vi cao nhất trong đó, Hoàng cấp cảnh giới. Chỉ sau 1 cú đấm vào giữa ngực, lão đã nằm xuống bất tỉnh.

“Làm cho trưởng môn của các ngươi tỉnh dậy rồi chúng ta trao đổi” Trần Lương mặt vẫn rất hiền lành nói.

Đám người kia đã không còn có lực phản kháng. Trưởng môn chỉ 1 quyền đã gục thì bọn hắn lấy tuổi gì chống đỡ.

“Các ngươi ở ngoài này, ta vào trong xem. Ai nhúc nhích liền chết”

Trần Lương để Kim Thiết Nhân ở ngoài còn cùng Ngao Thiên đi vào hang động. Hắn đi khoảng hai dặm thì nhìn thấy một mạng lưới dây đặc vết nứt không gian. Các vết nứt được hình thành do lượng linh khí không gian thuộc tính dây đặc, va chạm và xung đột với nhau.

Muốn phá giải các vết nứt này cũng không đơn giản, cần bày các trận pháp không gian hút đi các vết nứt này. Loại trận pháp không gian này cũng không quá phức tạp, nhưng trận pháp không gian là một trong những loại khó và ít người biết. Với người khác là như vậy nhưng với năng lực trận pháp của hắn thì không có vấn đề gì. Chỉ là cũng cần tốn chút mấy tháng thời gian.

Trần Lương nghiên cứu kỹ các vết nứt, kiến thức trận pháp của hắn cũng không thể giúp giải quyết ngay lập tức được. Trong khi vấn đề thời gian là rất gấp gáp.

Để càng lâu, khả năng bị phát hiện càng cao.

Một mộ Không Thạch có giá trị cực lớn, hấp dẫn cả các đại gia tộc, đại tông phái đến, không phải là vùng nước hắn có thể nhúng chàm để giành giật.

Trần Lương đang phiền muộn, chợt nhớ tới một vật trong bảo tàng của Hải Thượng Trung, noãn Đại Địa Ngu Ma Vương. Hắn đưa noãn khê chạm vào vết nứt không gian, đưa đến tình huống là chỗ vết nứt biến mất còn noãn hoàn hảo không ảnh hưởng gì.

Trần Lương vui mừng liền mạnh dạn đưa noãn Đại Địa Ngu Ma Vương chạm vào vài vết nứt, đều có kết quả là không gian chỗ đó trở lại bình thường.

Trần Lương vừa tiến lên, vừa dùng noãn Đại Địa Ngưu Ma Vương mở ra 1 con đường nhỏ vừa đủ cho hắn và Ngạo Thiên đi vào.

Cuối hang động là một không gian rất to, chằng chịt các vết nứt không gian, ngoài ra không thấy có gì đặc biệt, càng là không có một chút khoáng thạch nào. Nhưng Ngạo Thiên cho hắn biết, có rất nhiều sợi linh khí không gian thoát ra từ lòng đất.

Trần Lương lấy ra Địa Giao Thương, một đường đào phá lòng đất. Chỉ mất một lúc, Ngạo Thiên đã nhìn thấy một viên đá nhỏ bằng nửa đốt ngón tay ฝัง trong đất đá chứa nồng đậm không gian thuộc tính.

“Phát tài, phát tài rồi” Trần Lương ngửa mặt lên cười.

Trần Lương đi ra ngoài, trưởng môn nhân của Trường Bàn Phái đã tỉnh dậy. Hắn nói

“Người muốn gì?”

“Những ai đã biết về mộ Không Thạch này?” Trần Lương hỏi

“10 người ở đây và một trưởng lão đuổi giết Chu Minh, hắn đâu rồi?”

“Ta giết rồi” Trần Lương tiếp tục “Chúng ta sẽ phân tích một chút tình huống hiện tại. Ta đã xem mạng lưới vết nứt không gian. Nữ nhân kia hẳn là trận pháp sư cấp 5, người thấy thế nào?”

“Ta không thông thuộc trận pháp không gian, không thể loại bỏ các vết nứt này, chỉ có thể tìm một trận pháp sư am hiểu không gian mới có thể nhanh chóng loại bỏ chúng, nhưng cũng cần đại lượng tài nguyên và tốn nhiều thời gian”

“Đúng vậy, ta sẽ cho các người một giả thiết lạc quan. Tổng thời gian tìm kiếm trận pháp sư và phá giải vết nứt là 3 năm, tài nguyên tiêu tốn tương đương 8 vạn tinh thạch cấp 1 tính cả thu nhập trả cho vị trận pháp sư kia. Ta đặt giả thiết như vậy có hợp lý không?”

“Hợp lý” Nữ trận pháp sư trả lời

“Tốt. Vấn đề tiếp theo cũng tương đối khó khăn. Các người sẽ cần một lượng lớn lao động sẵn sàng làm việc liên tục trong mộ, không được ra ngoài, không được về thăm người thân để tránh làm lộ thông tin về mộ Không Thạch này. Với điều kiện này, người sẽ phải trả rất nhiều tiền để nhận được sự đồng ý của họ.

Tiếp theo, giả dụ các người may mắn khai thác mộ 1 năm không bị ai phát hiện hoặc kịp giết người diệt khẩu, các người sẽ bán Không Thạch cho một số đối tác mua buôn và thu về lợi nhuận gấp bảy, tám lần những gì các người bỏ ra.

Ta giả thiết như vậy có tính là lạc quan, hợp lý không?”

“Cũng tính là hợp lý” Trưởng môn suy nghĩ một chút rồi nói.

“Tốt, với phương án này, những rủi ro và biến cố các người nhận được là vô cùng khôn lường. Ta có thể nêu ra 4 điểm đáng chú ý sau.

Thứ nhất là không biết mất bao lâu có thể tìm được một Trận Pháp Sư đủ khả năng hóa giải vết nứt không gian.

Thứ hai, trong thời gian bốn năm, xác suất bị phát hiện mộ Không Thạch là tương đối cao.

Thứ ba, chi phí đầu tư là rất lớn. Có hai loại chi phí lớn, một là chi phí để dọn dẹp vết nứt không gian, hai là chi phí nhân lực khai thác Không Thạch. Môn phái các người sẽ cần trả một khoản thu nhập lớn để có thể thu hút lao động vào làm trong hầm mộ một thời gian dài. Làm thời gian ngắn rồi để họ đi rất dễ gây ra lộ thông tin hầm mộ. Có thể mất trắng nếu để các đại phái phát hiện và nâng tay trên hay gặp phải các biến cố khôn lường trước được.

Thứ tư, vấn đề quản lý lao động, năng suất lao động. Vốn mòng khiến các người không thể trả thu nhập cao cho người lao động. Nhưng thu nhập thấp thì người ta không muốn làm việc hoặc làm việc chậm chạp. Làm việc trong môi trường không thấy mặt trời, không được gặp người thân, không có thư giãn, giải trí rất dễ khiến họ bỏ việc”

Trần Lương dùng một chút cho mọi người suy nghĩ rồi lại nói tiếp

“Bây giờ nói đến phương án các người hợp tác với ta. Thứ nhất, ta có thể ngay lập tức giải quyết tất cả vết nứt không gian kia”

“Sao có thể, người làm thế nào” nữ trận pháp sư ngạc nhiên hỏi

“Người không cần biết. Chỉ riêng điều này đã giúp tăng gấp nhiều lần tính an toàn cho khai thác mộ.

Thứ hai, Ta là trận pháp sư cấp 8, có thể chế tạo các loại trận pháp che giấu bên ngoài, đảm bảo vô cùng khó phát hiện ra nơi đây”

“Sao có thể! Người là trận pháp sư cấp 8!!!” Nữ trận pháp sư hét toáng lên. Không chỉ nàng mà những người xung quanh, bao gồm cả Chu Minh cũng vô cùng kinh ngạc

“Yên lặng để ta nói, còn nhiều bất ngờ cho các người. Tiếp theo, ta có rất nhiều tiền, sẽ tăng lương gấp 5, 7 lần hiện tại cho những người chấp nhận vào làm việc tại hầm mộ liên tục 1 năm không rời khỏi đây. Tất nhiên họ vẫn sẽ được ra ngoài cửa hang tắm nắng, hít khí trời. Ta đảm bảo 10 trọng quanh cửa hang sẽ rất an toàn và bí mật. Và ta sẽ trả trước thu nhập nửa năm cho tất cả những người đó”

“Trả trước nửa năm! Người định tuyển bao nhiêu người?” Trưởng môn tròn mắt hỏi

“300”

“Người đủ tiền sao” Một lão giả đứng cạnh cười khẩy “300 người, lương gấp 5, 7 lần, trả trước nửa năm. Người nếu là không trả trước lương, lấy Không Thạch trong hầm mộ bán đi trả lương thì ta còn tin. Tích góp của cả Trường Bàn Phái bọn ta cũng không đến 3 vạn tinh thạch cấp 1. Còn để trả trước lương như người nói thì cũng phải đến 5 vạn tinh thạch cấp 1. Người nghĩ là 5000 tinh thạch cấp 1 chắc”

Trần Lương đưa 1 nhãn không gian cho vị trưởng môn, nói

“Người xem trong đây có bao nhiêu tinh thạch”

Vị trưởng môn đưa tinh thần lực vào liền há mồm tròn mắt ra nói

“1000”

“Ha ha ha, 1000 tinh thạch cấp 1 mà dám khoe Ta nhiều tiền. Thật là ta chết cười” Một người nói, liền sau là cả đám cười. Không khí căng thẳng ngẫu nhiên trở nên thoải mái.

“Ai bảo ngươi đây là tinh thạch cấp 1” Trần Lương nói

“Không hề là tinh thạch cấp 2, hay ý ngươi là tinh thạch cấp 3” Người kia vừa nói vừa cười

“Đúng là tinh thạch cấp 2. Trong đây là 1000 tinh thạch cấp 2, tương đương 100.000 tinh thạch cấp 1” Vị trưởng môn vẫn thất thần xem đi xem lại số tinh thạch trong nhẫn không gian.

“Chính các ngươi tự xem đi” Cuối cùng, vị trưởng môn đưa nhẫn không gian cho những người khác xem. Chuyện này quá khó tin, một người trẻ tuổi như này lại có thể tích trữ 10 vạn tinh thạch cấp 1. Thật là giàu đến người ta phát sợ.

“Trận pháp sư cấp 8, Kim Thiết Nhân, 1000 tinh thạch cấp 2. Ta thấy Quý Địa Phái treo thưởng ngươi còn hơi ít đấy” Chu Minh cũng đang chờ người ra ngạc nhiên nói.

Trần Lương tiếp tục nói:

“Còn chưa phải là tất cả. Các ngươi hợp tác với ta chỉ có trăm lợi mà không có hại. Những người làm việc trong hầm mỏ sẽ được trả lương tương xứng với năng lực. Riêng trưởng môn, ngươi sẽ nhận được thu nhập tương đương mười phần trăm giá trị lượng Không Thạch khai thác được. Đồng thời ta sẽ trả thêm cho môn phái các ngươi mười phần trăm giá trị lượng Không Thạch khai thác được.

Ngoài ra, còn một điều nữa ta có thể cho các ngươi biết, đó là những Không Thạch này, ta không phải để bán, mà là để luyện thành Không Vật. Tăng giá trị lượng Không Thạch thu được lên gấp 10 lần, 20 lần”

“Ngươi biết trận pháp không gian?” Nữ trận pháp sư lại hỏi

“Không những biết, mà còn rất am hiểu. Ta sẽ thu đệ tử để sản xuất hàng loạt bảo vật không gian đem bán ra ngoài. Các ngươi chắc chắn không thể làm đến bước này. Để tìm được 1 trận pháp sư biết cách chế tạo Không Vật đã rất khó, chưa nói là số lượng nhiều. Còn tìm người có hiểu biết để dạy lại thì các ngươi càng không thể làm được.

Phần sinh ý này ta cũng sẽ chia cho Trường Bàn Phái các ngươi một phần, giảm một nửa giá thu mua Không Vật cho các ngươi bán ra kiếm lời”

Trần Lương dừng một hồi nhìn mọi người rồi chốt câu cuối cùng

“Tóm lại, làm theo lời ta, các ngươi và ta đều thu được lợi lớn. Còn nếu không, các ngươi sẽ không có gì cả, bao gồm cả mạng sống của mình”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Hợp tác

10 người của Trường Bàn Phái nhìn nhau, nhìn trưởng môn.

“Các ngươi không cần quyết định ngay, ta cho các ngươi 3 ngày thời gian suy nghĩ. Nên nhớ, hợp tác với ta, các ngươi không mất một đồng chi phí đầu tư, mà lợi nhuận thu về, nếu tính cả bán Không Vật trong tương lai thì thậm chí cao hơn và lâu dài hơn nhiều”

Trần Lương quay sang hỏi Chu Minh “Trong vòng 1 năm tới không thể thả ngươi, nếu không muốn chết, ngoan ngoãn đi theo ta”

“Được được, ta cũng rất hiếu kỳ muốn biết thêm về ngươi” Chu Minh cười nói.

“Các ngươi có thể đi. Ta trước ở đây bày ra trận pháp che dấu cửa hang” Trần Lương nói với Trường Bàn Phái “Nếu có ý nghĩ sai lầm thì xác định trước hậu quả diệt môn”

10 người cùng nhau trở về phòng nghị sự của môn phái, một trưởng lão đập bàn tức giận nói:

“Chỉ là một tiểu tử lại dám đe dọa chúng ta. Trưởng môn, chúng ta tạm thời đồng ý với hắn xong thuê sát thủ cường giả giải quyết hắn. Lợi nhuận từ mỏ Không Thạch đâu có phải một hai vạn tinh thạch, không thể để hắn lấy hết được”

Một trưởng lão khác lắc đầu nói:

“Hắn thủ đoạn quá khó lường, nếu không giết được hắn, chỉ sợ là chúng ta xong đời. Kim Thiết Nhân kia chưa rõ năng lực, nhưng có thể 1 quyền hạ gục trưởng môn thì chí ít cũng tương đương Huyền cấp võ giả. Ngươi kiểm đầu ra Địa cấp võ giả làm việc cho ngươi, chưa kể là số tiền bỏ ra cũng sẽ rất lớn”

“Ta ủng hộ hợp tác với hắn” Nữ Trận Pháp Sư lên tiếng “Tuy lợi nhuận từ đào mỏ ít hơn nhưng an toàn hơn, chắc chắn có lợi nhuận hơn. Thêm nữa, nếu hắn giữ lời hứa về hợp tác bán Không Vật thì lợi nhuận thậm chí còn cao hơn. Ngoài ra, ta thấy hắn tương lai tất thành cường giả, chỉ tính riêng trình độ trận pháp của hắn đã không phải đối tượng chúng ta có thể gây thù. Hiện giờ tạo quan hệ với hắn, tương lai chỉ có trăm lợi mà không một hại”

Một đệ tử trăm năm nói:

“Hắn ta quá mạnh lại là vấn đề khiến đệ tử e ngại. Cho dù hắn trả trước 6 tháng thu nhập, nhưng làm việc hơn một năm, hắn ta ra tay giết toàn bộ chúng ta thì sao, vừa là để giết người diệt khẩu, vừa là để tiết kiệm một khoản tài phú mấy vạn tinh thạch cấp 1. Hắn ta là Trận Pháp Sư cấp 8, chỉ cần bày ra 1 trận pháp cấp 5 kết hợp với Kim Thiết Nhân là có thể diệt sát toàn bộ 300 người chúng ta”

“Chắc gì hắn là Trận Pháp Sư cấp 8” Một người phản bác

“Thà tin có đề phòng còn hơn không” Vị đệ tử nói

“Đội hấn bày xong trận pháp che giấu là có thể biết được cấp độ của hấn” Nữ trận pháp sư nói.

“Đánh giết thì sợ khó, chi phí cao, bị trả thù. Hợp tác thì sợ bị giết. Vậy từ chối không làm thì sao?” Trường môn hỏi

Mọi người im lặng nhìn nhau, bỏ qua mỗi lợi này thì quả thật bọn hấn không cam tâm.

“Không vào hang cọp sao bắt được cọp con. Có lợi ích nào không đi kèm nguy hiểm. Ta ủng hộ hợp tác với hấn. Nếu hấn có thể chế tác Không Vật thì số tiền hấn thu về đến ngàn vạn tinh thạch cấp 1, không cần phải đi giết 300 người chỉ để tiết kiệm vài vạn tinh thạch cấp 1”

“Ta lại thấy, nếu có thể thu lấy những thủ đoạn của hấn thì càng có giá trị. Chỉ tính riêng thu thập về Kim Thiết Nhân sẽ mang lại cho cả môn phái chúng ta một hộ nhân mạnh mẽ, chưa kể 1000 tinh thạch cấp 2 và nhiều bảo vật khác giá trị liền thành trong Không Vật của hấn”

“Người nghĩ kẻ người thuê để giết hấn sẽ không lấy đi Không Vật của hấn sao. Mà nói đến đây, chúng ta vẫn còn chưa biết hấn là ai, đến tên cũng không biết”

Trường Bàn Phái tuy hoạt động ở Côn Bằng Vực nhưng đệ tử đều không có ai xuất chúng nên không có ai tham gia Trọng Môn, không chứng kiến được thân ảnh ngạo nghễ của Trần Lương bước vào Trọng Môn bí địa.

3 ngày nghỉ sự nhanh chóng trôi qua, bọn hấn đã có quyết định, cùng nhau tiến tới Cù Chi Địa.

Dựa theo trí nhớ thì trước mặt bọn hấn rõ ràng phải là cửa hang, được cây cối rậm rạp che kín. Nhưng đi lòng vòng 1 hồi vẫn không thể tìm ra được hang động kia.

“Chắc chắn hấn đã bày ra trận pháp ảo thuật lừa thị giác và cảm giác của chúng ta rồi. Chỉ 3 ngày hấn có thể làm điều này thì thật đáng sợ. Trong hiểu biết của ta thì trận pháp sư cấp 7 cũng không làm nổi” Nữ trận pháp sư suy đoán

Lời nói của nàng khiến cho những người khác thêm phần lo lắng.

Chu Minh đứng tại cửa hang nhìn nhóm người đi qua đi lại ngay trước mắt hấn nhưng không hề nhìn thấy hấn làm hấn cứ tấm tắc khen

“Thật là thần kỳ. Hèn gì trận pháp sư cấp cao lại rất được trọng dụng. Trong 3 nghề luyện đan, luyện khí và trận pháp thì trận pháp sư có số lượng thấp nhất, do khi ở cấp thấp thì trận pháp sư có tác dụng rất hạn chế. Nhưng khi lên đến cấp cao lại được coi trọng hơn cả 2 nghề nghiệp kia”

Mất nửa buổi, bọn hấn cũng đành đứng tại nơi mà cả nhóm đều nhất trí rằng phía trước là cửa hang động vào hầm mò.

Một lát sau, Trần Lương đột nhiên như từ hư vô hiện ra trước mặt bọn hấn tươi cười nói:

“Vất vả quá, các người tự trải nghiệm trận pháp ẩn giấu cùng trận pháp không gian thấy thế nào?”

“Người làm thế nào trong 3 ngày có thể kết hợp bày ra 2 loại trận pháp?” Nữ trận pháp sư thắc mắc hỏi. Nàng rất thích thú học trận pháp nhưng thiên chất có hạn nên cũng tự biết bản thân chỉ có thể lên đến trận pháp sư cấp 5.

Trần Lương dẫn đám người đi vào trong trận pháp, bước đi theo một quy tắc nhất định. Người phía sau đều là dẫm lên vết chân của Trần Lương tiến vào.

“Nếu người đi theo ta, ta sẽ cho người biết, còn hiện giờ, mời các người vào trong nói chuyện” Trần Lương nhìn lướt qua đám người nói tiếp “Chỉ có 9 người đến sao. Nếu ta giết các người thì dù tên còn lại có thông báo cho đại môn phái cũng chưa chắc tìm được nơi đây. Cho ta thêm thời gian bày trận thì dù thiên nhân đến cũng khó lòng phát hiện ra. Và kết cục của môn phái các người chỉ có diệt môn”

9 người giật thót tim. Thủ đoạn trận pháp của Trần Lương cùng với vẻ mặt thần nhiên của hấn khiến mọi người đều không còn nghi ngờ gì về quyết định sắp tới.

“Trường Bàn Phái sẽ hợp tác với người, có điều tỷ lệ dành cho môn phái của ta phải tăng lên hai mươi phần trăm, còn của ta giữ nguyên mười phần trăm cũng được” Trường môn nói.

“Cũng có thể, nhưng sau đó sẽ không còn ưu đãi phân phối Không Vật nữa” Trần Lương vẫn cười nói. Giá trị bản ra của Không Thạch không phải điều hấn quá quan tâm, Không Vật mới là báu vật phú lớn

Trần Lương đưa ra điều kiện mới khiến trường môn Trường Bàn Phái lúng túng. Hấn không ngờ tới phương án này, liền lại nhìn về phía 8 người kia dò hỏi ý kiến.

“Đừng bàn điều kiện với ta. Con số ta đưa ra đã là rất tốt. Ta đã cho các người 3 ngày suy nghĩ, không phải để bây giờ đến đây rồi lại tiếp tục bàn luận. Các người chỉ nhìn vào vài vạn tinh thạch. Còn với ta con số đó quả thực quá nhỏ bé. Cái ta hướng tới là ngàn vạn, ức vạn tinh thạch để xây dựng lên đế chế của ta”

Trần Lương nói lớn, dừng một lúc nhìn mọi người rồi đưa ra câu cuối cùng:

“1 từ thôi, chốt lại các người đồng ý với điều kiện ban đầu của ta hay không?”

“Có, ta đồng ý” Trần Lương vừa nói xong, nữ trận pháp sư ngay lập tức lên tiếng.

“Ta đồng ý”

“Ta đồng ý”

6 thanh âm đồng ý vang lên, chỉ còn lại trường môn và 2 người nữa còn đang suy nghĩ.

“Các người không nhìn thấy mạng sống đang như mảnh chi treo chuông sao. Không còn mạng thì tinh thạch hay bảo thủ còn quan trọng sao” Nữ trận pháp sư lên tiếng. Nàng cảm nhận nếu bọn hấn còn có kẻ do dự thì cũng không còn mạng mà đồng ý.

“Bọn ta đồng ý. Mời công tử đưa ra mệnh lệnh” trường môn kiên định nói.

“Rất tốt, ta không thích cưỡng ép người khác. Cái ta cần là một lòng làm việc cho ta, sẽ không thiếu tài lộc cho các người” Trần Lương tươi cười nói “Cho đến khi Không Thạch trong đây được khai thác hết, chúng ta sẽ ngồi chung 1 thuyền. Mọi thù hận trước kia đều bỏ qua. Tên Cự Linh vô gia của Trường Bàn Phái là do ta giết, cũng không liên quan đến Chu Minh nên là từ nay 2 bên các người hợp tác làm việc. Các người theo ta”

Trần Lương dẫn đoàn người tiến vào trong. Đi qua nơi có vết nứt không gian, nữ trận pháp sư thốt lên:

“Người thực sự đã giải quyết tất cả vết nứt không gian nơi đây. Ta còn tưởng người sẽ chỉ tạo ra được một lối đi nhỏ, không ngờ lại là toàn bộ vết nứt trong hang động. Thật không thể hình dung nổi”

“Thủ đoạn của ta không phải các người có thể biết”

Đi đến không gian rộng lớn cuối hang, Trần Lương để 9 người kia tự nghiên cứu, đánh giá các vấn đề cần thực hiện.

“Chỗ này quả thực có thể chứa hơn 300 người làm việc cùng lúc. Các vấn đề về lao động, nghỉ ngơi, giải trí, thư giãn, thực phẩm, bọn ta sẽ giải quyết. Người chỉ cần chốt cho bọn ta phương án thanh toán thu nhập cho nhân công” Trưởng môn đi ra nói với Trần Lương.

“Thu nhập hàng tháng sẽ được trả như sau

Luyện thể cảnh, 300 vàng

Nhất tinh, 500 vàng

Nhị tinh, 1500 vàng

Tam tinh, 4 tinh thạch cấp 1

Vạn Nhiên, 10 tinh thạch cấp 1

Tiên Linh, 25 tinh thạch cấp 1

Giáp Linh, 70 tinh thạch cấp 1

Cự Linh, 170 tinh thạch cấp 1

Ngoài ra sẽ có thưởng thêm Mười phần trăm lương cho những người kiếm được nhiều nhất Không Thạch trong cùng cảnh giới.

Ta sẽ trả trước lương của 6 tháng. Yêu cầu làm việc liên tục trong hầm mỏ 12 tháng, chỉ được ra ngoài cửa hang trong phạm vi trận pháp.

Khi tìm kiếm lao động, các người hãy báo là khai thác mỏ tại Tinh La Vực. Sau khi tìm đủ 300 người, hãy tập trung họ lại ta sẽ phát lương 6 tháng.

Khi tập trung, ai muốn đưa tiền lương cho người nhà thì cho người nhà đến cùng. Ta cũng sẽ mời đại diện của Thiên Thị Các đến dành cho những ai muốn gửi tiền, giữ ngân phiếu.

Sau đó, trong đêm tối, các người dùng Vũ Phi Thuyền cỡ lớn chờ những người đó tới trước cửa hang, ta sẽ mở sẵn trận pháp chờ.

Toàn bộ 10 người biết về vị trí hầm mỏ đều phải đến, ta sẽ có sự phân công lao động phù hợp. Các người có ý kiến gì không?”

Trần Lương nói liền một mạch, tính toán các trường hợp khiến 9 người Trưởng Bàn Phái cùng Chu Minh đều như nuốt lấy từng lời. Đặc biệt là mức thù lao Trần Lương đưa ra cực kỳ rộng rãi khiến cho những lần tấn công lòng môn nhân Trưởng Bàn Phái đều hoàn toàn tan biến.

“Bọn ta đều không có ý kiến, nhưng để tìm kiếm lao động cùng với thu xếp công việc kinh doanh của Trưởng Bàn Phái thì bọn ta cần 1 tháng”

“Tốt 1 tháng, đây là Truyền tin thạch, các người dùng để liên hệ với ta khi xong việc. Còn bây giờ ta sẽ dẫn các người ra ngoài. Trận pháp của ta vào trong hay ra ngoài đều cần có phương pháp”

Trần Lương quay qua Chu Minh nói:

“Bọn hần đã đồng ý, ta cũng sẽ chỉ giữ người 13 tháng nữa. Trong thời gian này, ta sẽ trả thù lao cho người theo sản lượng, tương đương năm phần trăm giá trị Không Thạch trên thị trường”

Trần Lương cũng không sợ Chu Minh giữ Không Thạch trong Nhấn không gian vì những bảo vật không gian đều không thể lưu trữ nhau. Tiêu Cửu Giới của Trần Lương không phải bảo vật không gian mà là một phương thiên địa do một giới hình thành nên có thể chứa các bảo vật không gian trong nó.

“Rất hậu hĩnh, ta có thể biết vì sao lại được như vậy?” Chu Minh hỏi

“Đây là trả thù lao người đã cho ta biết mỏ Không Thạch này. Ta sẽ rời nơi đây 1 tháng, người có thể ở trong này làm việc trước”

Phân phó xong xuôi, Trần Lương rời đi, hần muốn trở về Long Tượng Vực thu lấy những cây linh dược quý nhất đang được Tuyết Hoa trông coi.

Đi cả ngày không nghỉ, nửa tháng sau Trần Lương đã về tới nơi Tuyết Hoa trú ngụ. Nhờ có thông tin hần đã chết, Quý Địa Phái cũng 2 môn phái khác đã thu hồi lệnh truy nã. Cái tên Trần Lương đã rơi vào quên lãng.

Đứng trước mái hiên, Tuyết Hoa đã chờ Trần Lương từ sớm ngay khi nhận được tin hần đang trở về. Ngay khi thấy hần, Tuyết Hoa đã chạy tới cúi chào:

“Mừng công tử trở về. Công tử vẫn mạnh khỏe”

“Ừm, người vẫn khỏe chứ?”

“Nhờ ơn công tử, ta vẫn tốt. Mời công tử vào nhà”

Trần Lương bước gian phòng khách sạch sẽ không một hạt bụi, lại còn thoang thoảng mùi hương khiến cho tinh thần rất được thư giãn. Ngồi tại ghế, hần mới hỏi thăm Tuyết Hoa:

“Hai năm qua người thế nào?”

Tuy có Truyền tin thạch nhưng hai năm qua hần không có gọi hỏi qua Tuyết Hoa một câu, chỉ một lòng tu luyện và bày bố trận pháp. Tuyết Hoa cũng không dám liên lạc sợ quấy rầy hần.

“Hai năm qua ta tập trung vào học tập luyện đan. Nhờ vào lượng lớn tinh thạch và linh dược công tử để lại, ta có thể toàn tâm toàn ý vào đan đạo, cũng không cần lo nỗ lực nhờ vào

đan lô công tử mua cho. Tin vui là 2 tuần trước ta đã luyện ra được Cơ Linh Đan đạt tới Trong cấp nhờ vào Thủy thuộc tính và Quang thuộc tính”

Cơ Linh Đan, một loại đan được cấp 4 làm tăng tu vi võ giả, chi phí mỗi một khóa do Tuyết Hoa luyện lên tới 69 tinh thạch cấp 1, trong khi nguyên liệu của nó chỉ chưa đến 9 tinh thạch cấp 1. Thậm chí nếu Tuyết Hoa có thể luyện ra cấp độ Cực, một khóa Cơ Linh Đan có thể bán ra với giá 89 tinh thạch cấp 1.

Cùng một loại đan được cũng có thể có tác dụng không giống nhau, phân chia làm 4 đẳng cấp: Tạp, Hài, Trong, Cực.

Tạp cấp là đan được chứa nhiều tạp chất, có tác dụng rất kém. Các luyện đan sư mới tân cấp thường sẽ bị luyện ra Tạp cấp do thiếu khuyết kinh nghiệm, kiến thức.

Hài là đan được luyện ra có chất lượng tốt hơn, ít tạp chất hơn, chủ yếu nhờ vào khả năng khống hóa tốt sẽ luyện được đan được cấp độ Hài. Đa phần luyện đan sư sẽ luyện ra được loại này

Trong là đan được đã loại bỏ được hoàn toàn tạp chất, rất được võ giả ưa chuộng. Trong cấp đan được rất dễ luyện hóa so với Hài cấp đan được và hiệu quả cũng tốt hơn nhiều.

Cực cấp đan được, rất hiếm gặp, cho dù luyện đan sư cấp 8 điều chế đan được cấp 4 cũng chưa chắc có thể tạo ra được Cực cấp đan được. Và không phải loại đan được nào cũng có Cực cấp. Vì nếu theo phương pháp bình thường thì dù hòa hài có tốt đến mấy, nguyên liệu được điều chế có tốt đến mấy cũng chỉ có thể tạo ra Trong cấp đan được.

Mấu chốt để điều chế ra Cực cấp đan được chính là Quang thuộc tính. Đan được có thêm Quang thuộc tính sẽ được kích phát toàn bộ tiềm năng của linh dược, đồng thời nâng lên hơn nữa tác dụng của đan được do quang thuộc tính trong đan được cũng sẽ phát huy ra hiệu quả giống như một viên đan được thứ hai, thậm chí còn dễ hấp thu hơn.

Tuy nhiên không dễ để đưa Quang thuộc tính vào đan được. Quang thuộc tính có thể lấy từ chính người luyện đan hoặc được sự trợ giúp của võ giả có Quang thuộc tính hoặc đan được được pha trộn thêm nguyên liệu chứa Quang thuộc tính. Có điều mỗi một loại đan được đều đã có được sự cân bằng, sự hòa hợp để tạo nên tác dụng của nó, đưa thêm quang thuộc tính hay bất kỳ vật chất khác vào đều dễ gây ra sự mất cân bằng phá hỏng đan được hoặc biến đổi tác dụng của nó.

Vì vậy không phải loại đan được nào cũng có thể thêm Quang thuộc tính vào để trở thành Cực cấp. Dù có thêm được thì thêm bao nhiêu, thêm như thế nào cũng là một câu hỏi lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: 2 năm qua

“Có thể trở thành luyện đan sư chỉ trong vòng 2 năm, thiên phú đan đạo của ngươi thật khiến ta kinh ngạc”

“Thực ra có đôi chút gượng ép. Hòa hài được hỗ trợ rất nhiều bởi đan lô. Xử lý nguyên liệu được hỗ trợ nhiều bởi Thủy thuộc tính. Chất lượng đan được cũng được nâng lên nhiều nhờ vào Thủy thuộc tính. Và một điều quan trọng là ta có nhiều tinh thạch để mua nguyên liệu thứ nhiều lần. Ta đã thất bại không dưới 20 lần”

“Vậy tiếp theo ngươi muốn tiếp tục học ở đây hay đi tới nơi khác học đan đạo?”

“Thưa công tử, kiến thức học tập trên lớp của ta đã đến lúc chững lại. Cái ta cần hiện giờ là tự nghiên cứu và rèn luyện thật nhiều. Vì vậy ta muốn đi theo rèn luyện đồng thời phụ giúp công tử” Tuyết Hoa đưa ra lí do rất thật, nhưng cũng đồng thời có tâm tư khác.

“Được, sắp tới ta sẽ thành lập thế lực, một luyện đan sư sẽ rất có tác dụng kêu gọi, đặc biệt là một nữ luyện đan sư xinh đẹp” Trần Lương cười nói

Tuyết Hoa mặt đỏ như gấc chỉ cúi đầu cười e thẹn

“Võ đạo của ngươi thế nào rồi”

“Ta đã bước vào Vạn Nhiên đại viên mãn, khoảng nửa năm nữa có thể mở ra Phôi tinh linh”

“Được viên có vấn đề gì không?”

“Không có vấn đề gì, từ khi ở đây, ta không cho bất cứ ai bước qua cổng vào nhà”

“Rất tốt, ngươi có gì cần chuẩn bị không? Mai chúng ta sẽ khởi hành”

“Ta có thể đi bất kỳ lúc nào. Mời công tử nghỉ ngơi, ta đi làm bữa tối”

“Được”

Tuyết Hoa rời xuống bếp, nàng đã chuẩn bị sẵn những nguyên liệu tươi ngon nhất từ sáng tinh mơ.

Trần Lương đi ra dược viên, thu lại trận pháp, hàng rào, chỉ để lại trận pháp che dấu khí tức, tránh cho linh khí của linh dược cao cấp tràn ra ngoài thu hút những đối tượng ngoài mong muốn. Bước qua hàng rào, một vườn dược viên nhỏ nhưng đều là linh dược quý hiếm hiện ra.

Hiện giờ hẳn đã có Tiểu Cửu Giới, hoàn toàn có thể trồng tốt những linh dược này. Tiên dược Thất Sắc Tam Sinh Hoa được Thổ Bảo Trùng nuôi dưỡng, vẫn một mực tươi tốt, tỏa ra linh khí và sinh khí nồng đậm. Thổ Bảo Trùng cũng nhờ linh khí từ Thất Sắc Tam Sinh Hoa mà sinh sản thêm 1 lứa, tăng số lượng Thổ Bảo Trùng lên gấp 3 lần.

Cả đời Thổ Bảo Trùng chỉ sinh sản 3 lần, không biết đây đã là lần thứ mấy của chúng.

Ngoài Thất Sắc Tam Sinh Hoa, dược viên còn có Hóa Ma Kim Sư Hoa. Đây là chủ dược luyện chế Hóa Cốt Đan, đan được cấp 5 có tác dụng tẩy kinh phạt tủy tăng cường nhục thân. Loại linh dược này Trần Lương muốn để dành cho Tuyết Hoa luyện chế đan được sau này, đồng thời cũng là để nàng sử dụng Hóa Cốt Đan.

Có thể kể thêm vài loại linh dược quý hiếm khác như Chu Linh San, Tị Thủy Thảo, Hoang Hóa Thảo, Hạ Như Hoa... đều là những loại chủ dược điều chế đan được cấp cao.

Ngoài ra có cây Liễu Sinh Chi, mỗi cây không có quá 100 lá, nhưng mỗi lá đều có tác dụng chữa thương rất tốt, tương đương đan được cấp 4. Chỉ có những đại môn phái như Kinh Viên Môn mới có thể sở hữu và trồng được một cây. Điều kiện sống của nó rất cao, phải là nơi có linh khí nồng đậm và được cung cấp dinh dưỡng hàng tháng. May nhờ Trần Lương

có Thổ Bảo Trùng nên mới có thể nuôi trồng Liễu Sinh Chi.

Những linh dược có thể trực tiếp tăng lên tu vi hoặc hỗ trợ tăng tu vi đa phần được Trần Lương cất trong Không Vật để sử dụng luôn cho hần và Tuyết Hoa. Chỉ có một vài cây quý hiếm hần muốn lưu trữ và nhân giống thì mới để lại trồng trong dược viên, như Nhân Sâm ngàn năm, Đào Tùng Thảo, Cỏ Trùng Hoa.

Ngắm nhìn say mê linh dược quý hiếm trong dược viên, Trần Lương cực kỳ thỏa mãn. Linh khí từ những linh dược này cũng khiến lòng người khoan khoái và thư giãn rất nhiều.

Trần Lương ngồi đó nghỉ ngơi. Hần đã di chuyển liên tục nửa tháng không nghỉ. Cơ thể không mệt mỏi nhưng tinh thần vẫn cần được thư giãn.

Bữa cơm tối không nhiều món, cũng không phải nem công chả phượng, nhưng món nào cũng đều được chăm chút cẩn thận, đẹp từ mắt, ngon từ vị.

“Cơm ngon, người nấu vượt qua mẫu thân rồi” Trần Lương vừa ăn vừa nói

Khi mới bước vào nhà Trần Lương, Tuyết Hoa hoàn toàn không biết nấu ăn. Một công chúa như nàng thì từ nhỏ đến lớn, nào có biết xuống bếp là gì. Mẫu thân Trần Lương phải dạy nàng cả tháng mới có thể để nàng một mình đứng bếp. Từ đó về sau, việc bếp núc liền để Tuyết Hoa làm chính, mẫu thân Trần Lương phụ giúp.

“Đa tạ công từ khen tặng, bá mẫu vẫn luôn là nấu ngon nhất”

Câu chuyện trong bữa cơm chủ yếu là Tuyết Hoa kể. Nàng vào học tại Thủy Thước học viện, được coi là một trong những học viện tốt nhất cho luyện đan sư tại Long Tượng Vực. Nơi đây đều là dành cho những con cháu thế gia lâm tiên hoặc thiên tài luyện đan sư, bởi học phí mỗi tháng một người phải đóng là 10 tinh thạch cấp 1. Nếu nhà người không có tiền thì phải thật giỏi để luyện đan bán đi.

Tại Thủy Thước học viện, những đệ tử bước vào luyện đan sư cấp 3 thì thời gian học và thời gian tự nghiên cứu chiếm năm mươi, năm mươi. Còn Tuyết Hoa thì tỷ lệ này là hai mươi, tám mươi.

Buổi tối, mọi người thường nghỉ ngơi thì nàng lại cầm cuộn đọc sách, luyện đan. Những công tử muốn mời nàng dạo chơi phố, ăn thịt yêu thú, xem ca múa nhạc nhiều không kể xiết, nhưng nàng đều từ chối. Chỉ trừ một số sự kiện quan trọng nàng mới gật đầu đồng ý.

Những ngày lễ tết, người ta có đôi có cặp đi chơi với nhau, nàng vẫn chỉ ở nhà luyện đan. Nhan sắc của nàng, thiên phú của nàng để bao người say mê cùng tiếc nuối. Mọi người đều không hiểu vì sao nàng lại có thể hành hạ bản thân như thế, say mê luyện đan đến điên cuồng đến thế.

Nàng trở thành bông hoa lạnh nhất, khó gần nhất Thủy Thước học viện. Sự lạnh lùng đó lại khiến một số kẻ tiểu nhân từ yêu thành hận, từ ngưỡng mộ thành ghen ghét.

Đã có những kẻ định dùng vũ lực ức hiếp nàng, dẫu vô năng. Thật may mắn nàng đã được Trần Lương truyền dạy võ kỹ cùng công pháp cường đại, dù khả năng ứng phó lại những đối thủ cùng trang lứa.

Những thế hệ lớn hơn thì không tiện ra tay với nàng, dù sao nàng cũng không làm gì hãm hại ai, chỉ một lòng luyện đan khiến ngay cả những kẻ ghen ghét cũng đôi phần nể phục. Thêm nữa nàng vẫn có những người hâm mộ bảo vệ.

Sau khi thể hiện ra võ đạo thực lực còn hơn nhiều những võ giả chuyên tu võ đạo, Tuyết Hoa lại làm nổi lên một đợt sóng gió ồn ào về thân thế của nàng. Rất nhiều người đã muốn biết được nàng là con cháu thế gia nào mà tài phú, đan đạo, võ đạo đều đạt được mức cao như thế.

Đáng tiếc, tất cả chỉ dừng lại ở thông tin 2 năm trước nàng đột ngột hiện ra, mua căn nhà hiện nàng đang ở. Có vẻ như nàng đến từ một tòa thành khác, thậm chí là vực khác.

Một điều kỳ lạ là nàng chưa từng cho ai bước chân vào căn nhà. Có người thậm chí đã lén thâm nhập vào căn nhà của nàng dò xét nhưng không tìm được manh mối gì.

Tuyết Hoa có quan hệ duy nhất với 3 người là 3 nữ luyện đan sư đều có thiên phú và đam mê trong luyện đạo thuật.

Cuộc nói chuyện của nữ nhân thường xoay quanh làm đẹp và các nam nhân. Còn chuyện của các nàng lại xoay quanh luyện đan, khống hóa, xử lý nguyên liệu, tác dụng các loại nguyên liệu.

3 người bạn của Tuyết Hoa có thắc mắc với nàng về nam nhân trong mộng. Các nàng tuy có say mê với luyện đan nhưng cũng đều có thời gian riêng cho mình, có nam nhân của mình. Quen biết với Tuyết Hoa, các nàng nhìn ra ngay bạn mình hẳn phải có một bóng hình ẩn giấu trái tim nàng, khiến bao nam nhân khác đều bị loại. Nhưng hỏi gì Tuyết Hoa cũng đều không nói.

Bữa ăn ấm cúng gần kết thúc thì bên ngoài có tiếng gõ cửa vọng vào. Tiếng gõ cửa liên hồi khiến bữa ăn không thể tiếp tục. Tuyết Hoa sắc mặt sầm xuống.

“Đừng mất vui, cùng ra ngoài xem có chuyện gì” Trần Lương cười nói.

Tuyết Hoa ra mở cửa, trước nhà đang có 10 nam nhân thanh tú, quần áo sang trọng đứng đó.

Ban chiều khi Trần Lương đến, có người đã nhìn thấy Tuyết Hoa vui mừng cùng cung kính ra đón hần vào trong nhà. Đây có thể nói là một chuyện động trời với những người quen biết nàng.

Tin tức nhanh chóng lan ra. Một đội những người theo đuổi Tuyết Hoa nhanh chóng thành lập với 10 người cùng nhau tiến tới nơi ở của nàng.

Trong số những người theo đuổi Tuyết Hoa có một người tên là Nhị Thần Quân, con cháu một gia tộc lớn tại Mai Hoang Trấn. Người này nổi danh chính nhân quân tử, lại thiên phú võ đạo đứng đầu trong gia tộc, rất được nhiều thiếu nữ ngưỡng mộ.

Nhị Thần Quân đứng đầu đám nam nhân nói

“7 ngày nữa ta tổ chức tiệc mừng những người bước vào luyện đan sư cấp 4, trong đó tất nhiên không thể thiếu Tuyết Hoa cô nương. Ta đặc biệt đích thân đến gửi lời mời nàng tới tham dự”

“Nhị huynh thứ lỗi, Tuyết Hoa không thể đến được” Tuyết Hoa mở lời từ chối, dù sao mai là nàng rời đi rồi, có muốn tham dự cũng không thể.

“Có thể cho ta biết lý do?”

“Hôm đây ta bận”

“Người nhận lời đi, dù sao người ta cũng có lòng” Trần Lương một bộ dáng đứng xem trò vui nói

“Công tử đã nói vậy ta liền đồng ý” Tuyết Hoa không hiểu, nhưng Trần Lương đã nói thì nàng liền nghe theo.

10 người kia đều một bộ dáng bất ngờ. Họ đang chứng kiến một Tuyết Hoa chưa từng có trước đây. Nàng một bộ dáng ngoan ngoãn nghe lời người thanh niên kia làm bọn họ vừa ngạc nhiên vừa tức giận và ghen ghét.

“Vị công tử này là?” Nhị Thần Quân hỏi

“Ta là vị hôn phu của Tuyết Hoa, sang năm bọn ta tổ chức đám cưới, rất mong mấy vị huynh đài đây tham dự” Trần Lương cười nói

Nghe được 3 chữ “vị hôn phu”, tim Tuyết Hoa như đập nhanh gấp trăm lần. Bên ngoài nàng không có bộ dáng biểu hiện gì, nhưng bên trong thì như đang có sét đánh dồn dập khiến nàng quên hết xung quanh.

“2 năm qua ta chưa từng thấy ngươi ở đây” Một người khác trong nhóm nói

“Ta đi tu luyện, giờ mới về. Tôi sẽ hâm nóng tình cảm với phu nhân. Cảm ơn ngươi quan tâm” Trần Lương vẫn tươi cười nói

“Một tên nghèo hèn như ngươi lại dám buông lời bần thiêu, ảnh hưởng thanh danh Tuyết Hoa. Ngay lập tức rời khỏi đây, ta sẽ cho ngươi 100 tinh thạch cấp 1. Còn nếu ở lại, thì chỉ sợ lúc muốn đi cũng không còn chân mà đi”

Trần Lương đang mặc một bộ quần áo hết sức đơn giản. Nói hấn là con một thợ săn sẽ không có ai không tin.

Tuyết Hoa nghe được tức giận nói

“Ngươi nói cái gì”

“Tuyết Hoa trật tự, lui ra sau” Trần Lương nói

Trần Lương tiến bước về phía Nhị Thần Quân, vẫn cười nói “Muốn làm một ván cá cược không?”

“Cá cược gì? So xem ai nghèo hơn thì ta chịu thua” Nhị Thần Quân cười ha hả, những người còn lại cũng đồng thời cười rộ lên.

“Trong vòng nửa canh giờ, ai có thể lấy ra được nhiều tinh thạch hơn người đó thắng. Người nào thua sẽ đập đầu quý lạy người thắng” Trần Lương nói

“Ngươi nói lại” Nhị Thần Quân như không tin vào tai mình

“So tài phú, ai thua đập đầu lạy người kia”

Nhị Thần Quân im lặng suy nghĩ, nếu đối phương đã dám so ắt có điểm nắm chắc. Nếu thua thì thực sự nhục nhã.

“Nếu đã không dám thì rút đi. Một tên nghèo hèn như ngươi ngay lập tức rời khỏi đây, ta sẽ cho ngươi 100 tinh thạch cấp 1” Trần Lương dùng lại những từ ngữ Nhị Thần Quân đã nói. Giờ thì không nhận lời cá cược cũng nhục.

“Được, bốn công tử cá cược với ngươi”

Nhị Thần Quân gạt bỏ lo lắng, hấn còn cả gia tộc phía sau, sao lại phải sợ một kẻ khổ rách áo ôm. Huống hồ giờ cũng không có đường lui.

Hấn trở về nhà lấy tinh thạch, trên người hấn không mang theo nhiều tiền được, dù sao hấn cũng không có Không Vật. Không nói riêng gì Nhị Thần Quân, đa phần võ giả từ Giáp Linh trở xuống đều không có được Không Vật, bởi loại Không Vật có kích thước cực tiểu cũng phải mất đến 1000 tinh thạch cấp 1.

“Ta sẽ cho Tuyết Hoa thấy ta mới xứng đáng là chỗ dựa cho nàng” Nhị Thần Quân trầm nghĩ.

Nhìn thấy Trần Lương vẫn đứng đưng không đi đâu, một tên hỏi

“Ngươi không đi lấy tinh thạch à?”

“Nhà ta ở đây, còn đi đâu nữa. Ngươi có bị đần không” Trần Lương cười nói

Tuyết Hoa cười, nụ cười như tỏa sáng khiến Trần Lương cũng không khỏi nhìn thêm một lát. “Đứng chờ cũng không thú vị, 9 người các ngươi có muốn cùng ta cá cược không?”

“Cá gì?”

“Vật tay, không dùng nguyên khí, ai thua phải sửa 3 tiếng chó”

“Được, Hắc Ngu ta đấu với ngươi” Một người thân thể to lớn tiến lên. Hấn cũng không truy cầu Tuyết Hoa, nhưng luôn là một kẻ trung thành theo sau Nhị Thần Quân. Nếu có thể nhục nhã Trần Lương khiến Nhị Thần Quân vui có thể sẽ thưởng hấn một hai tinh thạch.

Trần Lương vào nhà lấy ra một cái bàn và hai cái ghế.

“Mọi người làm chứng, hấn ta là người ra điều kiện, nếu có lỡ làm gãy tay hấn cũng không thể trách ta a” Hắc Ngu cười nham hiểm

Trận đấu diễn ra rất căng thẳng. Trần Lương cắn răng vận hết sức, nôi cả gân xanh nhưng vẫn yếu thế. Hắc Ngu luôn đè xuống được tay Trần Lương, thậm chí có lúc đã sát vào bàn nhưng lại bị đối phương bật lên được.

Giằng co hồi lâu, Trần Lương bằng một cách thần kỳ nào đó bật ngược lại Hắc Ngu, khiến hấn không kịp trở tay. Tay Hắc Ngu đậm mạnh xuống chấn nát cái bàn. Cũng may bàn làm bằng gỗ thường, rất mềm nên Hắc Ngu chỉ bị thương nhẹ.

“Đáng ra nên đưa nguyên khí vào gia cố bàn” Trần Lương trầm tiếc. Hấn là định cho Hắc Ngu gãy tay mà không được.

Chiến thắng đột xuất, Trần Lương hớn hở ra mặt đồng thời cũng nhăn nhó ôm tay, kiểu chiến thắng trong đau đớn.

“Không dùng nguyên khí thì chỉ là sức trâu. Cường giả phải so ở nguyên khí. Ta thách đấu ngươi vật tay dùng nguyên khí” Một tên có mái tóc dài đến lưng nói. Hắn năm nay 60 tuổi, mới tiến vào Giáp Linh được mấy tháng, cũng được coi là trụ cột trong gia tộc.

“Nhà ta hết bàn rồi” Trần Lương vừa ôm một bộ mặt còn chưa hết đau, vừa nói.

“Ngay gần đây có một cửa hàng mộc, có đủ loại bàn ghế. Ta sẽ hảo phóng chủ chỉ”

“Nhưng ta còn chưa nghe thấy tên Hắc Ngưu kia của 3 tiếng chó. Hắn không sủa, ta không đấu tiếp” Trần Lương tiếp tục khoái thác

Mọi người liền nhìn vào Hắc Ngưu khiến hắn càng lúng túng. Sủa thì nhục, mà không sủa thì cũng nhục. Rõ ràng là hắn thua, mọi người đều nhìn, Trần Lương cũng không có làm gì mờ ám

“Hắc Ngưu, ngươi nhận cược thì trả cược đi, ta sẽ phục thù cho ngươi” Tên tóc dài khuyên nhủ “Ngươi xem hắn liên tục khoái thác lí do, cho thấy hắn đã đến giới hạn rồi”

Suy nghĩ nửa ngày, Hắc Ngưu đành cắn răng sủa

“Gâu gâu gâu”

“Chó ngoan, để ta vào nhà lấy cho ngươi cục xương” Trần Lương quay người đi vào

“Đứng lại, ngươi không dám cược với ta sao”

“Ngươi còn chưa mua bàn, ta đứng đây có làm được gì. Ngươi cứ đi mua bàn, ta lấy xương cho chó ngoan rồi sẽ ra”

Tên tóc dài tức chết, chạy nhanh đi mua bàn. Trần Lương cũng không vào trong nhà. Bữa tối Tuyết Hoa nấu có món canh sườn, nhưng nàng đã lọc bỏ xương, chỉ để lại thịt. Muốn có xương chắc hẳn phải lục thùng rác quá, thế thì khác gì chó bới xương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Đại gia

Chỉ chớp lát, tóc dài đã phi thân trở về kèm theo 1 tay nâng bàn. Chiếc bàn màu nâu tối, được làm từ thân Sứ Mộc, rất chắc chắn.

“Hiệu suất không tồi, nếu cần mua bàn ta sẽ thuê ngươi”

“Tiểu tử, mau đến. Ngươi sẽ được học viết 2 chữ hối hận”

Trần Lương mỉm cười ngồi vào bàn, nguyên khí màu tím vận chuyển quanh người hắn

“Quả là vô dụng, còn không thể khống chế nguyên khí vào cánh tay” Tóc dài cười khinh bỉ, hắn để nguyên khí màu vàng lửa tập trung nồng đậm vào cánh tay của mình, tỏa ra sức nóng nhân nhật.

“Tiền huynh đập nát hắn” Hắc Ngưu cổ vũ rất to.

“Cho hắn nhục nhã đi” Những người xung quanh hô hào

“Ta nghĩ chỉ cần 1 hơi thở là cánh tay tiểu tử kia sẽ bị hủy hoàn toàn” Một tên trong nhóm nói

Hai bên ôm tay vào nhau. Cả nhóm nam nhân mong chờ một màn kết thúc hoành tráng và nhanh chóng. Có điều thực tế lại vô cùng ôn hòa. Hai bên sau khi cầm tay nhau thì giữ nguyên tư thế, giống như băng hữu nắm tay nhau một dạng, cực kỳ thân thiện.

Chỉ là thỉnh thoảng thấy mặt của tên tóc dài có vẻ giật giật.

Từ ngoài nhìn vào, mọi người lại thấy Trần Lương cùng Tiền huynh đều thu hồi nguyên khí, đầu nhục thân, rất kỳ lạ

Một lúc sau, cơ thể tên tóc dài dần dần khô héo, tóc cũng lấm tấm bạc.

“Tiền huynh có vẻ không ổn” Tiếng bàn luận nổi lên.

“Ta không thấy Tiền huynh sử dụng nguyên khí, có vấn đề gì chẳng?”

Thêm 10 hơi thở, Tiền huynh đã yếu đi thấy rõ.

“Tên kia dừng lại, ngươi giờ trò gì với Tiền huynh”

“Ngươi không thấy ta chỉ cầm tay hắn thôi sao” Trần Lương quét mắt nhìn tên kia

Tên kia không biết nói gì, chỉ biết đứng nhìn lo lắng. Hắn thường ngày cùng Tiền huynh cũng có chút qua lại, không thể thấy chết không cứu. Hắn rút kiếm ra chỉ vào Trần Lương

“Không buông tay, chết”

“Thôi được, cho các ngươi chút bài học là đủ rồi”

Trần Lương buông tay ra, hắn cũng đã cho đối phương ăn đủ thiệt hại. Tiền huynh như được giải thoát, cơ thể liền dừng suy kiệt. Có điều nguyên khí trong người hắn đã khô như hoang mạc, đồ gục xuống đất bất tỉnh.

Tên đồng bạn tra kiếm vào xong cấp tốc đưa Tiến huynh trở về gia tộc cứu chữa.

2 lần bị thua, thậm chí một người sống chết chưa rõ, 7 người còn lại cực kỳ tức giận. Một kẻ đầu trọc đã rút vũ khí tiến lên

“Tên này giờ trở ma quỷ, để ta thể thiên hành đạo trả thù cho Tiến huynh”

Hiện hóa ra thân thông là Chu Thực Yêu, một loài thực vật chuyên ăn thịt yêu thú và nhân loại, đầu trọc không giữ lại sức lực, chiêu đầu tiên đã vung ra tuyệt chiêu của hắn.

Đáng tiếc đầu trọc chỉ là một Tiên Linh võ giả, còn chưa thể khiến Trần Lương bận tâm. Trần Lương trực tiếp dùng tay không bắt lấy kiếm của đầu trọc rồi vung một quyền vào giữa ngực hắn.

Đầu trọc bay người ra sau nằm im trên đất, không rõ sống chết.

Trận đầu kết thúc chóng vánh chỉ sau 1 quyền khiến 6 người còn lại e dè lùi sau vài bước. Khán giả xung quanh xem cũng ngạc nhiên không ngớt.

“Thân thể tên này làm bằng gì mà cứng vậy, tay không bắt kiếm”

“Có thể hắn đeo một bộ quyền sáo cực mỏng”

“Nhưng khí lực của hắn cực mạnh, ta rõ ràng không hề trông thấy nguyên khí của hắn”

...

Trần Lương nhìn vào 6 tên còn lại nói

“6 các ngươi, cùng xông lên đi, tránh mất thời gian của ta”

Nhóm 6 người còn đang nhìn nhau

“Chúng ta người đồng thể mạnh, liền xông lên trả thù cho Tiến huynh”

“Được, lên”

6 người rút vũ khí của mình cùng nhau xông lên, triển khai thân thông tấn công ác liệt.

Trần Lương lấy ra Bá Vương Thương một mình đứng trong vòng vây của địch múa thương chống đỡ như quần long loạn vũ.

Nhóm người kia chỉ có 1 Giáp Linh, còn lại 5 Tiên Linh, hoàn toàn không có nửa điểm có thể tổn thương được Trần Lương. Hắn đứng trong lòng địch chơi đùa, đợi đến khi bóng dáng của Nhị Thần Quân xuất hiện mới liền tiếp 6 thương hạ gục cả 6 người trọng thương không thể gượng dậy.

Nhị Thần Quân chạy đến, nhìn thấy đồng bọn nằm la liệt liền quát

“Ngươi làm gì bọn hắn?”

“Chỉ là giao lưu chờ ngươi đến, ngươi đi lâu quá nên bọn hắn lần ra ngủ” Trần Lương cười nói

“Tại sao lại thiếu đi 2 người?”

“Bọn hắn chán quá bỏ đi rồi. Ngươi lấy được bao nhiêu tinh thạch liền đưa ra, tránh mất thời gian của ta” Trần Lương phẩy phẩy tay nói

“Hừ, cả đời ngươi cũng không nhìn thấy nhiều tinh thạch như này đâu”

Nhị Thần Quân lấy từ trong nhẫn không gian 1000 tinh thạch cấp 1. Hắn vốn dĩ không có nhẫn không gian, nhưng trở về liền mượn của cha cùng tất cả tinh thạch bên trong, cộng thêm cất trữ của hắn liền tự tin rồi đi.

“Cho ngươi mười hơi thở nhanh vào nhà lấy tinh thạch, còn không liền đập đầu lạy cho ta” Nhị Thần Quân một bộ hung hăng mười phần. Hắn không tin kẻ trước mặt có thể lấy ra nổi 100 tinh thạch chứ đừng nói là 1000. Hắn cốt lấy ra nhẫn không gian cùng nhiều tinh thạch để khoe khoang trước mặt Tuyết Hoa.

“Vào nhà thì chưa cần, ta có 11 viên tinh thạch ở đây, lấy ra dùng tạm là được”

“Chỉ có 11 tinh thạch cấp 1 lại còn dám...” Nhị Thần Quân còn chưa nói xong, liền im bật. Trong tay Trần Lương hiện lên 11 viên tinh thạch màu vàng cực kỳ hấp dẫn, chính là 11 tinh thạch cấp 2 tương đương 1100 tinh thạch cấp 1.

Nhị Thần Quân tiến lại gần nhìn kỹ, thực sự là 11 viên tinh thạch cấp 2 chứa nồng đậm linh khí, không thể giả.

“Ngươi, làm thế nào lại có nhẫn không gian cùng tinh thạch cấp 2” Nhị Thần Quân kinh ngạc hỏi.

“Chuyện đó không liên quan gì tới ngươi. Mau dập đầu quỳ lạy”

“Trong nhẫn không gian của ngươi còn bao nhiêu viên tinh thạch?” Nhị Thần Quân dò hỏi

“Không nhiều, chỉ còn 2 viên. Sao, ngươi còn chưa lấy ra hết?”

Nhị Thần Quân liền thở phào vui sướng lấy thêm tinh thạch trong nhẫn không gian, số lượng lên tới 2000 tinh thạch cấp 1.

“Cho dù ngươi còn 2 tinh thạch cấp 2 cũng không thể so với ta, mau dập đầu cho ta. Một kẻ nghèo hèn như ngươi lại dám xứng với Tuyết Hoa cô nương sao. Mau tránh xa nàng”

Nhị Thần Quân rất sung sướng nói lớn. Hắn vừa có thể làm nhục Trần Lương, vừa có cơ hội khoe khoang sự giàu có của bản thân. Vừa nói, hắn còn phải vừa ưỡn ngực, vơm mình thể hiện một phong thái lắm liệch mười phần.

Nhị Thần Quân tiếp tục quay sang nhìn Tuyết Hoa, nói:

“Tuyết Hoa, nằng đi theo ta bảo đảm muốn gì được nấy. Tình cảm của ta dành cho nằng cũng là chân thành trời đất chứng giám. Tên kia chỉ may mắn nhặt được chút tiền, không phải là kẻ có thể lo cho nằng cả đời. Hiện giờ hần liêm sĩ cũng không còn, phải quý gối dập đầu lạy người khác, càng không phải là bậc trượng phu cho nằng nương tựa”

Nhị Thần Quân nhẹ nhàng nói, cực kỳ thấu tình đạt lý. Hần cảm tưởng như hết thảy mọi thứ trên thế gian đều đã nằm trong tay hần.

Tuyết Hoa không nói gì, nằng chỉ lẳng lặng đứng sau lưng Trần Lương. Chò dù Trần Lương thua, nằng cũng sẽ quý lạy cùng hần, bỏ đi cùng hần.

“Chắc chắc, ta còn chưa lấy ra tinh thạch, người đã vội nói lời hay như chim hót, thật sự phù hợp làm hoạn quan trong triều, ắt sẽ được ưa thích” Trần Lương vẫn cười cười nói nói.

“Người đã thua còn chưa chịu nhận, thật là một kẻ tiểu nhân bỉ ổi, nói được không làm được”

“Ai bảo ta thua?”

“Người nhiều nhất chỉ có 1300 tinh thạch cấp 1, không thua thì như thế nào?” Nhị Thần Quân quát lên “Tuyết Hoa nằng nhìn thấy bộ mặt thật của tên tiểu nhân lật lọng này rồi đó. Theo hần, sau này nằng ắt chịu nhiều đau khổ, lừa gạt”

Trần Lương lắc đầu cười

“Thôi không chơi đùa với người, kéo ta nghe thêm mấy lời nữa cũng phải thấy bản thân xấu xa vô cùng”

Hần lấy ra 1 viên tinh thạch màu lam, chất chứa linh khí nồng đậm ảnh hưởng cả ra bên ngoài, không phải loại tinh thạch cấp 2 có thể so sánh.

Đây chính là 1 viên tinh thạch cấp 3, tương đương một vạn tinh thạch cấp 1. Tinh thạch cấp 1 màu đỏ, tinh thạch cấp 2 màu vàng, tinh thạch cấp 3 màu lam. Đây là kiến thức phổ thông, có điều không phải ai cũng từng được thấy tinh thạch cấp 3.

“Người đây là cái gì?” Nhị Thần Quân có chút chột dạ nhìn viên lam tinh thạch trong tay Trần Lương hỏi

“Tinh thạch cấp 3, người không biết sao, thật sự là kém hiểu biết”

“Ta phi. Loại người như người làm sao có được tinh thạch cấp 3 tương đương 1 vạn tinh thạch cấp 1. Định lừa đảo bọn thiếu gia sao. Mọi người mau báo lên Hình Quan để xử lý tên lừa đảo này”

Lộn xộn tại nơi đây đã thu hút một lượng lớn đám đông vây quanh. Một vị lão giả trong đám đông nói

“Tiểu bối vô tri, đây thực sự là một viên tinh thạch cấp 3. Tinh thạch màu lam lưu chứa lượng linh khí khủng bố ảnh hưởng tới xung quanh nó như thể đích thị là tinh thạch cấp 3, không thể giả”

Mọi người quay ra nhìn người vừa nói

“Hoàng Lão tiền bối” có người nhận ra hô lên

“Hoàng Tà tiền bối, gia chủ Hoàng Tà gia tộc, chuyên kinh doanh các quán ăn cao cấp cung cấp thịt yêu thú” Có người tỏ ra am hiểu nói

“Nếu Hoàng Tà tiền bối nói ắt đúng rồi”

“Không ngờ tiểu tử này lại có thể cầm trong tay một viên tinh thạch cấp 3. Ước gì ta cũng có một viên”

“Người ngu sao, người vừa chạm vào chỉ sợ đã không còn tay mà cầm, thậm chí không còn mạng mà giữ”

Nhị Thần Quân cũng nhận ra Hoàng Tà tiền bối. Hần đã được gặp lão trong một lần theo cha tham gia tiệc do Quý Địa Phái tổ chức.

Mặt hần xanh mét nhìn về Trần Lương

“Người, chắc chắn là ăn cắp viên tinh thạch cấp 3 này, ta phải báo Hình Quan bắt giữ người”

“Tinh thạch trong tay ta nghĩa là của ta, mau mau quý xuống” Vừa nói, Trần Lương vừa lấy ra thêm 1 viên tinh thạch cấp 3 tung tung trên tay “Muốn so gia phú với ta, người còn kém xa một vạn tám ngàn dặm”

Trần Lương lấy ra thêm 1 viên tinh thạch cấp 3 khiến đám đông rộ lên

“Lại một viên tinh thạch cấp 3, tên này đến tột cùng có bao nhiêu viên”

“Hần nói có 2 viên, không biết thực hư ra sao”

“Dù chỉ 2 viên cũng đã là một gia tài kếch sù rồi. Nếu ta có được thì tiêu cả đời cũng không hết”

“Người yên tâm, nếu người có 2 viên tinh thạch cấp 3 thì lúc ra đi cũng vẫn còn nguyên vẹn 2 viên”

“Tiểu tử này rốt cuộc là ai”

“Từ đâu đột nhiên xuất hiện một đại gia tại Mai Hoang Trấn thế này”

“Một công tử đại gia, lão nương thích”

“Chỉ là một kẻ ngu ngốc mà thôi”

“Hần chắc chắn sống không quá 3 ngày”

...

Tuyệt Hoa cũng rất ngạc nhiên. Nàng không biết Trần Lương có được bảo tàng của Hải Thượng Trung, chỉ suy đoán 2 năm qua Trần Lương gặp được kỳ ngộ lớn. Vừa nhìn thấy viên tinh thạch cấp 3 thứ 2, nàng liền tiến lên nhắc nhở:

“Công tử...”

“Người vào trong dọn bàn ăn, sáng mai chúng ta sẽ rời khỏi nơi đây”

Trần Lương ngất lờی Tuyệt Hoa, âm thanh của Trần Lương cũng không nhỏ. Nhiều kẻ trong đám đông đã sớm rời đi.

Hoàng Tà lão nhân tiến tới mỉm cười nói với Trần Lương:

“Ta là Hoàng Tà Phủ, kinh doanh tại Mai Hoang Trấn này rất lâu rồi chưa từng biết đến công tử, không biết quý danh của công tử là gì?”

“Tại hạ Trần Sinh”

“Chuỗi quán ăn của ta là Tuyệt Đình Mỹ Vị, ai ở Mai Hoang Trấn này đều biết. Công tử có thời gian mời qua quán thưởng thức thịt yêu thú, bảo đảm nhớ mãi không thôi.

“Nhất định” Trần Lương gật đầu

“Ha ha, rất mong chờ có cơ hội được gặp lại công tử” Hoàng Tà Phủ ý vị lời nói ra liền rời đi.

Trần Lương tiếp tục hướng Nhị Thần Quân nói:

“Ta vẫn đang chờ người nói được làm được đây. Không biết người là chính nhân quân tử hay tiểu nhân lật lọng?”

“Ta, ta” Nhị Thần Quân còn đang do dự không biết phải đối phó thế nào thì một luồng linh khí vây quanh hắn, đánh gãy hai chân hắn phải quỳ đầu gối chạm đất.

Nhị Thần Quân đau đớn, còn chưa biết điều gì xảy ra thì luồng linh khí điều khiển cơ thể hắn dập đầu 3 cái. Mỗi một lần đầu hắn chạm đất đều vang lên một tiếng nổ lớn. Sau 3 tiếng nổ, Nhị Thần Quân choáng váng ngất đi, máu từ vết thương trên trán chảy đỏ cả khuôn mặt, trông cực kỳ đáng sợ.

“Ta giúp công tử tiết kiệm thời gian với tên tiểu nhân này, liệu công tử có thể cho ta 2 viên đá xanh kia được không?” Một lão già gầy gò từ trong đám đông tiến lên, khuôn mặt vô cùng hiền từ nói nhẹ nhàng với Trần Lương

“Ta đâu có nhờ người giúp, người còn phải bồi thường vì làm mất trò giải trí của ta đây”

“Công tử thật biết nói đùa, qua hôm nay, công tử cũng không còn mạng để giữ, hay là cho ta 2 viên lam thạch kia, tránh rơi vào tay kẻ thù giết công tử. Hoặc một phương án tốt hơn, công tử cho ta cả Không Vật của công tử, biết đâu lại giữ về một mạng”

Từng câu từng chữ của lão già đều vô cùng đáng sợ, mỗi câu đều là chết người, nhưng ngữ điệu lão nhân rất nhẹ nhàng, tựa như không có gì đáng nói phát sinh.

Trần Lương lắc đầu nói

“Một tên bị phong ấn xuống Huyền cấp như người còn chưa đủ tư cách phán ta sống chết”

“Người, người làm sao biết” lão già đã không còn giữ được vẻ mặt bình thản của mình. Lão vốn dĩ là một địa cấp võ giả đỉnh cao nhưng bị phong ấn tu vi cùng tinh thần lực. Nhưng chuyện này ngoài lão cùng một số nhân vật lão gặp để cầu chữa trị ra thì không ai có thể biết.

Trần Lương tỏ ra tinh thần lực vây quanh hắn và lão già gầy gò để ngăn âm thanh lọt ra ngoài:

“Người chỉ có tinh thần lực cấp 5, còn ta cấp 8, đương nhiên là nhìn thấu cơ thể người. Kẻ tấn công người cầm một cái gương đồng phải không?”

“Đúng vậy, một lão hòa thượng lưng đeo một chiếc mai rùa đã phong ấn tu vi cùng tinh thần lực của ta bằng một chiếc gương đồng cổ quái. Người làm sao biết điều này? Ta đã đi hỏi rất nhiều người nhưng chỉ có vài người biết về loại phong ấn này, đều là những lão quái mấy ngàn năm sống”

“Cái người nên quan tâm lúc này là ta có thể phá phong ấn cho người”

“Tiểu tử, cuộc sống cần những câu nói đùa nhưng có những lời không phải tùy tiện có thể nói ra”

Trần Lương vẫn bình thản lắc đầu nói “Thay vì đe dọa, người nên có thái độ tốt hơn. Trên Cửu Giới, người có thể phá giải phong ấn này không quá một bàn tay, thậm chí nếu chỉ có mình ta cũng không phải điều quái lạ. Ngay cả lão hòa thượng phong ấn người cũng chưa chắc có thể cởi bỏ phong ấn”

“Người sao có thể biết?”

“Đừng hỏi những câu thừa thãi. Làm việc cho ta 100 năm, ta giúp người phá bỏ phong ấn. Thế nào?”

“Tiểu tử không biết trời cao đất rộng. Chỉ 1 ngón tay ta cũng đủ cho người sống không bằng chết, lại dám ra điều kiện với ta”

“Ta chính là cơ hội cuối cùng của người, nên hào hào trân trọng. Chưa nói đến khả năng người không thể động được vào ta, cho dù người bắt được ta, tra tấn ta cũng vô dụng. Phong ấn của người phải tận lực phá giải mới có thể loại bỏ. Người phá giải không tình nguyện thì người chỉ có chết”

“Sao ta biết được người không lừa ta”

“Cuộc đời này làm gì có chắc chắn để người lựa chọn. Lợi ích luôn đi kèm với rủi ro, nếu không sẵn sàng đánh cược, người chỉ có thể chấp nhận cả đời sống trong xô bể. Một người từng đứng trên đỉnh cao như người, hiểm nguy trải qua chắc không ít, lại còn cần ta giảng đạo cho sao”

Lão già gầy gò đứng nghe Trần Lương nói, từng câu từng chữ không hề giống một tiểu tử mới chững đôi mươi. Lão già trầm ngâm nửa ngày, mãi chưa quyết.

“Sau 100 năm người có thể giải phong ấn cho ta?” Lão già hỏi

“Không, người làm việc cho ta 100 năm, sau đó người sẽ cần hàng trăm năm để đi tìm nguyên liệu. Còn ta ít nhất cũng cần bước vào Thiên Trận Sư Nhị phẩm mới có thể hóa giải

phong ấn”

“Hiện ngươi là trận pháp sư cấp mấy?”

“Tám”

“Được, ta đáp ứng làm việc cho ngươi 100 năm”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Giả heo ăn thịt hổ

Lão già gầy đưa ra lời chấp thuận thật không hề dễ dàng. Một trăm năm nay, lão đã đi gặp rất nhiều bằng hữu của mình, thấp thì là Địa cấp võ giả, bát cấp Trận Pháp Sư, cao thì là Thiên Võ Sư nhị phẩm, Thiên Trận Sư, Thiên Khí Sư, Thiên Đan Sư nhưng tuyệt không có ai biết cách phá giải phong ấn. Cùng lắm là có một vài người từng nghe nói đến, chứ chưa gặp bao giờ.

Thân là Thiên Võ Sư nhất phẩm, cũng được coi như đứng trên đỉnh cao nhìn xuống, bị phong ấn xuống còn Huyền cấp võ giả khiến lão thật vô cùng khó chịu. Hơn thế nữa, con đường võ đạo của hắn đâm lên xác của rất nhiều người, kẻ thù của hắn không ít và đều rất mạnh. Nếu để lâu, kẻ thù biết tin, chắc chắn sẽ truy sát lão khắp cửu thiên thập địa.

Với một kẻ sống 5000 năm như lão thì 100 năm không phải là quá lâu. Quả thực như tiểu tử kia nói, hắn chính là cơ hội để lão tìm lại thực lực của mình. Ngoài ra, lão chưa tìm thấy một hi vọng nào khác.

“Vậy tiếp theo ngươi cần ta đi theo bảo vệ khỏi đám sói đang nhìn chằm chằm vào ngươi phải không?” Lão già gầy hỏi

“Không, ngươi có thể khiến những con sói không đi săn mồi. Tiếp theo ngươi kiểm soát trợ gần đây. Sáng mai canh 5 ta sẽ rời đi, ngươi giữ khoảng cách với ta 1 dặm là được”

“Thú vị, rất thú vị, ta muốn xem ngươi giải quyết như nào. Lão phu là Trương Phá Vân, gọi ngươi như nào?”

“Trần Lương” Trần Lương đưa ra tên thật

Trương Phá Vân rời đi, Trần Lương cùng Tuyết Hoa quay vào nhà, khoảng sân trước yên trở lại thời gian yên tĩnh.

“Không còn sớm nữa, đi ngủ đi mai canh 5 khởi hành sớm” Trần Lương nói

“Mọi công tử vào phòng ngủ, ta sẽ ở lại phòng khách”

“Không cần, chúng ta cùng vào phòng ngủ”

Tuyết Hoa không dám nghĩ nhiều, liền theo Trần Lương vào phòng ngủ. Trần Lương đóng cửa phòng, nói

“Ngươi ngồi yên, đừng phản kháng”

Tuyết Hoa ngồi yên trên giường, nhắm chặt mắt, tim đập thình thịch. Trong đầu nàng như có vạn mã chạy qua.

Tay Trần Lương đặt trên vai Tuyết Hoa, nàng run nhẹ, cảm nhận dường như có 1 dòng sét chạy qua người. Tiếng Trần Lương vang lên

“Mở mắt ra đi, ngươi có thể yên tâm ngủ tại đây”

Tuyết Hoa mở mắt ra, trước mặt nàng là một ngôi nhà gỗ khá đơn sơ, xung quanh được thấp sáng nhờ các loại Quang Hoa, Quang Thạch.

“Đây là đâu?” Tuyết Hoa ngờ ngác hỏi, tim nàng còn đang đập liên hồi

“Đây là Tiểu Cửu Giới, một trong lục bảo của Cửu Giới. Ngươi có thể hiểu nơi đây là một vùng đất nằm trong đan điền của ta”

“Một trong lục bảo! Chúc mừng công tử có thu hoạch lớn”

Trần Lương mỉm cười nói “Ngươi vào trong xem một chút. Ngôi nhà này ta mới chỉ lập được mấy ngày nên còn đơn sơ”

Hắn tranh thủ những lúc nghỉ ngơi buổi tối thì vào trong Tiểu Cửu Giới lập tạm một ngôi nhà gỗ làm nơi trú ngụ trong những trường hợp cần thiết. Tuy căn nhà không phải như cung điện một dạng, nhưng cũng đầy đủ các vật dụng cần thiết của một ngôi nhà, không thiếu chăn gối, lương thực.

Trần Lương đưa Tuyết Hoa vào phòng ngủ rồi mới tiến vào Tiểu Cửu Giới vì phòng ngủ có trận pháp che dấu hắn tạo từ mấy năm trước. Hắn hiện là trung tâm sự chú ý ở Mai Hoang Trấn này, nên không thể không đề phòng.

“Ngươi tạm thời ở nơi đây, khi nào đến nơi an toàn sẽ đưa ngươi ra”

Nói rồi Trần Lương liền rời đi, bỏ Tuyết Hoa lại trong tiếc nuối.

Trần Lương nằm nghỉ trên giường của Tuyết Hoa, mũi thơm thoang thoang khiến tâm thần hắn thoải mái đi vào giấc ngủ.

Sang canh 5, Trần Lương thức giấc. Duỗi cái lưng, rửa cái mặt cho tỉnh giấc, hắn một mình trong đêm tối rời khỏi nhà tiến về hướng bắc, tới Tinh Tượng Thành, một tòa thành có truyền tống trận tới Côn Bằng Vực.

Trần Lương lấy ra một con tuần mã nhanh chóng đi đường, kèm theo sau phía xa xa là một toán người dần đông lên

Ra khỏi Mai Hoang Trấn 1 dặm, đoàn người đã đuổi kịp Trần Lương, vây quanh hắn kín như bưng

“Tiểu tử, đưa ra tất cả Không Vật cùng tài sản, nếu không, chết”

Người vừa nói là một lão già Cự Linh cảnh giới. Trong đoàn người còn có cả Hoàng cấp võ giả, không phải để bắt Trần Lương, như thế thì quá giết gà dùng dao mổ trâu.

Bọn hắn không phải thuộc cùng một thế lực, mà là năm bảy thế lực khác nhau đều muốn thu lấy tài sản của Trần Lương. Vì vậy để cạnh tranh với các thế lực khác, giành lấy hàng vạn tinh thạch cấp 1, mỗi thế lực đều cần có cao thủ tọa trấn.

“Các ngươi nhiều người vậy, muốn ta đưa cho ai?” Trần Lương bình thản hỏi

Sau câu hỏi, cả nhóm 32 người nhìn nhau. Vốn dĩ Trần Lương đã như cá trên thớt, hoàn toàn không cần để ý, vấn đề chỉ là ai sẽ giành được bút tài phú này. Nên câu hỏi của Trần Lương đã dẫn phát lực đục nội bộ ngay lập tức.

“Mọi người bình tĩnh, đừng để bị ly gián. Chúng ta cứ thu bảo vật khỏi tay tiểu tử này, sau đó ai giành được phụ thuộc vào thực lực bản thân rồi” Một tên nói ra

“Tiểu tử định lừa chúng ta sao, còn non lắm” Một tên cười gian manh

“Nếu các ngươi đã nói vậy, ta chỉ cần giữ mạng, còn lại cho các ngươi” Nói rồi, Trần Lương nhém Nhãn không gian về phía trước. Cú nhém không mạnh lắm nên một võ giả dễ dàng bắt được.

“Của ta ha ha” Tên này cười nói

Ngay lập tức đồng bọn của hắn vây xung quanh bảo vệ

“Cẩn thận trúng kế. Kiểm tra bên trong có đúng Nhãn không gian chứa tinh thạch cấp 3 không?”

“Có, đúng là có 2 viên tinh thạch cấp 3”

“Mau rời đi” Một cường giả Hoàng cấp trong đội ngũ ra lệnh. Đội ngũ này có 3 Giáp Linh, 3 Cự Linh, 1 Hoàng cấp. Thực lực đội ngũ này phải nói là không hề yếu trong các thế lực ở đây. Vì vậy Trần Lương mới

“Muốn đi, để lại Nhãn không gian” Một tên đứng ngoài vừa nói vừa nhìn chăm chăm vào kẻ nắm giữ Nhãn không gian chứ tinh thạch cấp 3

Bảo vật nóng bỏng tay, hỗn chiến xảy ra. Ai cũng nhao nhao bày ra bộ dáng vô địch chiến đấu với những kẻ khác, tất cả nhắm vào mục tiêu là Nhãn không gian mà Trần Lương nhém về tên võ giả kia.

Nhưng không phải tất cả đều lao vào hỗn chiến. Một số kẻ khác lại nhìn vào Trần Lương, bọn hắn cho rằng có thể Trần Lương vẫn giữ lại gì đó, thậm chí bảo vật còn nhiều hơn cũng không phải không thể.

Trần Lương đã như cá nằm trên thớt, dù mọc cánh cũng khó thoát, tất nhiên sẽ không được các thế lực dành quá nhiều chăm sóc. Vì vậy, lúc này vây quanh hắn là 6 Giáp Linh võ giả của 6 thế lực khác nhau.

“Mau chóng lột toàn bộ trang phục xuống để bọn cô nương kiểm tra thân thể ngươi còn có giấu bảo vật” Một nữ nhân nhan sắc tương đối kiều diễm vừa liếm môi vừa nói. Nàng thân thể 3 vòng căng tròn, cổ áo khoét sâu lộ ra bộ ngực đầy đặn trắng nõn như muốn mời gọi người mau mau đến ăn nàng.

“Ngươi đừng làm ta buồn nôn, gần 90 tuổi còn tự xưng cô nương, thật không biết xấu hổ” Một nam tử da đen như than nói. Thân thể của hắn là cường hóa nhục thân lên gấp 5 lần. Làn da của hắn bình thường không đen như vậy, chỉ khi thi triển thân thể mới trở nên đen nhánh, cứng cáp hơn nhiều.

“Hắc ngư cầm miệng, con trâu đất như ngươi có muốn cũng không có mà ăn đâu”

“Các ngươi cứ đứng đó cãi nhau, ta lên trước” Một lão già có vết sẹo trên mắt cầm kiếm chém về phía Trần Lương. Thân thể của hắn là một Tinh linh hóa hình một con ong lao đến đốt vào ngực Trần Lương. Bị con ong này đốt sẽ bị tê liệt toàn thân, vô sức phản kháng.

Trần Lương cùng Chiến thần Atula đánh ra Không Phá Quyền. Hắn không muốn thu hút đám võ giả đang quần chiến giành giật Nhãn không gian nên không thể hiện là mình còn đồ vật trong người. Huống hồ từ Giáp Linh trở xuống rất khó có thể làm tổn thương đến cơ thể của hắn hiện tại.

10 quyền cùng thi triển đập nát con ong đồng thời đánh bay lão già có vết sẹo kia văng mạnh ra sau trọng thương.

“Mọi người cẩn thận, tên này võ lực không tầm thường” Chứng kiến lão già kia bị một quyền đánh bại, 5 người còn lại thu hồi vẻ khinh thị, cùng nhau xông lên tấn công Trần Lương.

Trần Lương cũng không tung ra hết sức, muốn kéo dài thời gian chiến đấu với 5 kẻ này, đồng thời quan sát cuộc chiến gần đó.

Phía xa, Trương Phá Vân quan sát trận chiến

“Chiến lực không tệ, có điều ngươi làm thế nào phá giải cục diện này mà không cần đến lão phu?”

Bên đội ngũ tranh giành Nhãn không gian, chiến lược của các thế lực cơ hồ đều là tìm cách giữ lấy Nhãn không gian sau đó bỏ chạy, những đồng đội còn lại sẽ đứng ra bảo vệ người có đồ vật.

“Nhãn trong tay lão phu, kẻ nào dám lấy” người vừa thu Nhãn không gian về tay là một lão già tóc bạc Hoàng cấp cảnh giới.

“Huyền Tử, để ta đến thu phục ngươi” Một bà lão to béo tiến lên tấn công.

“Ta cũng góp vui” Một giọng nữ khác vang lên, người này trông còn rất trẻ, chỉ bộ dáng 30 tuổi, nhưng thực tế đã sống 1200 năm.

“Lão rồi không đồng vui thế này, chiến cho thống khoái nào” Một nam tử cười ha hả nói.

Trận quần chiến lúc này đã sắp tới hồi kết thúc. Các võ giả ở dưới Hoàng cấp chỉ còn trụ lại được mấy người, cũng đã dừng chiến đấu, đứng từ xa quan sát 4 cường giả bay trên không, 3 Hoàng cấp vây quanh 1 võ giả Hoàng cấp nắm giữ Nhãn không gian.

Trong đội ngũ truy đuổi Trần Lương có 6 Hoàng cấp, nhưng 2 kẻ trong đó đã bị hạ gục, một trọng thương, một bỏ mình.

Lão già tên Huyền Từ không có ý định dùng một chọi ba đối cứng, lấy ra một cái tử kim hồ lô. Đây là một bảo vật dùng để chạy trốn rất hữu hiệu. Tử Kim Hồ lô được làm từ Bầu Mộc, một loại cây có thể hấp thụ và tích trữ hỏa thuộc tính rất tốt. Tử Kim Hồ Lô của Huyền Từ có thể bay với vận tốc cao, đồng thời phía miệng hồ lô còn có thể phun ra lửa, tấn công ngăn chặn những kẻ phía sau truy đuổi.

Vừa thấy Huyền Từ lấy ra Tử Kim Hồ Lô, 3 người kia cũng liền vận dụng thần công đồng thời đánh vào trung tâm. Huyền Từ không kịp chạy trốn, dùng Tử Kim Hồ Lô đón đỡ lấy hỏa công to như một tòa nhà của bà lão to béo, còn 2 luồng kiếm khí khác đánh phải dùng hết sức ra đòn đón đỡ.

Chiến lực của 4 người sà sà nhau. Huyền Từ lấy một chọi ba hoàn toàn là ăn thua thiệt. Tử Kim Hồ Lô của lão không thể hấp thụ được hết hỏa diễm từ hỏa công, liền bị đánh văng ra xa, cũng may còn chưa có hư hỏng. 2 luồng kiếm khí kia lão cũng đã đánh tan, có điều cũng rất chật vật.

Sau đòn tấn công đầu tiên, Huyền Từ liền quay đầu bỏ chạy. 3 người kia không ai bảo ai cùng nhau truy sát.

Còn chưa kịp bay được mấy thước, Huyền Từ đã thấy trước mặt một thiết nhân đứng chặn đường. Điều đáng nói là thiết nhân này cũng đang bay trên trời.

“Kim Thiết Nhân!” Huyền Từ ngưng trọng nhìn về phía kẻ chặn đường mình.

Lão không dám khinh thị, vừa bay vừa tung ra một đòn tấn công rất mạnh về phía thiết nhân. Điều lạ là thiết nhân không hề đón đỡ, chỉ đứng yên chịu trận.

Huyền Từ còn ngạc nhiên hơn khi thấy thiết nhân hoàn toàn không nhận tổn hại gì sau đòn đánh của hắn, nhưng cũng không còn thời gian để suy nghĩ nữa, Kim Thiết Nhân đã xông về phía hắn.

Trần Lương đã hạ gục xong 5 Giáp Linh võ giả, liền đứng dưới đất quan sát. Hắn đã đợi đến khi tàn cục mới thả ra Kim Thiết Nhân thu thập những kẻ còn lại.

Khi còn tại trước nhà của Tuyết Hoa, hắn có ý nhà ra tài phú trước mặt đông đảo mọi người cốt để thu hút nhân mã truy đuổi hắn.

Ban đầu hắn về Mai Hoang Trấn cốt là muốn thu lại được viên cùng sắp xếp chỗ mới cho Tuyết Hoa. Nhưng mấy người Nhị Thần Quân đến khiến hắn thay đổi chủ ý, tìm cách kiếm thêm nhân lực cho mở Không Thạch.

Võ giả mạnh nhất Mai Hoang Trấn cũng chỉ là Huyền cấp, Kim Thiết Nhân có thể đối phó được. Có điều nếu đối phó với 4, 5 Huyền cấp võ giả sẽ rất khó khăn cho Kim Thiết Nhân. Nhưng Trần Lương cũng cho rằng Huyền cấp võ giả là trụ cột của mỗi thế lực, không dễ mà ra trận, nên đoàn người truy đuổi hắn dự tính sẽ chỉ có cao nhất là Hoàng cấp.

Kim Thiết Nhân của Trần Lương chiến lực tương đương với cao thủ Huyền cấp, lại thêm thân thể được làm từ tinh thiết cứng rắn, lực phòng ngự cực cao, nên có thể chiến đấu chống lại được một số Địa cấp võ giả. 4 người này chỉ là Hoàng cấp, rất khó để tổn thương tới nó.

Kim Thiết Nhân hạ gục Huyền Từ xong cũng không thu lại Nhân không gian, liền xông lên tấn công 3 kẻ còn lại. Ở bên dưới, Trần Lương đã đón chờ sẵn bắt lấy thân hình Huyền Từ từ trên cao rơi xuống, thu hồi Nhân không gian của hắn kèm theo cả Nhân không gian của Huyền Từ.

Nhìn thấy Huyền Từ dễ dàng bị thiết nhân hạ gục, 3 kẻ kia đã thấy bất ổn, quyết đoán quay đầu bỏ chạy. Bọn hắn sống được tới giờ cũng không dễ dàng gì, một trong những yếu tố quan trọng là biết khi nào cần đào mệnh.

Kim Thiết Nhân chỉ kịp đánh ngất đi 2 kẻ, còn một kẻ đã chạy thoát.

Trần Lương cũng không quan tâm, dù sao thu hoạch của hắn cũng rất khá, 24 tù binh, trong đó có 4 Hoàng cấp võ giả. Trong khi Kim Thiết Nhân truy đuổi 2 kẻ kia, Trần Lương cũng ở dưới đất giải quyết nốt đám còn lại, đánh ngất tất cả những người còn tỉnh.

Trong kho tàng của Hải Thượng Trung có 2 thiết nhân, một Kim Thiết Nhân và một Ngân Thiết Nhân tương đương Cự Linh võ giả.

Trần Lương thả ra Ngân Thiết Nhân giúp hắn đối phó với 2 Cự Linh võ giả phổ thông kia.

“Năng suất lao động sẽ rất tốt đây” Trần Lương một bộ dáng gian manh cười nói.

Một lát sau, Trương Phá Vân bay đến, trên tay là thân hình của tên Hoàng cấp võ giả chạy thoát được, đáng tiếc tránh vô dưa gặp vô dưa, cuối cùng vẫn là bị thu vào Không thủ của Trần Lương.

“Thật không ngờ người còn có 1 Kim Thiết Nhân, người càng ngày càng khó lường, lão phu rất muốn biết người là ai. Đột nhiên Cửu Giới xuất hiện một Trận Pháp Sư cấp 8 tuổi trẻ mà không ai biết. Không những thế, tâm cơ cũng thực lực đều rất sâu. Người có ý nhà ra tiền tài để thu hút đám ruồi nhặng này hẳn là có mục đích khác. Thú vị, rất thú vị”

Tuy không kiểm tra được cấp độ trận pháp của Trần Lương, nhưng có thể nhìn ra phong ấn bên trong lão thì dù Trần Lương có nói bản thân là Trận Pháp Sư cấp 9 lão cũng có thể tin.

Trương Phá Vân có thể nhìn ra Trần Lương còn rất trẻ, chưa đến 30 tuổi. Bởi khi tu vi tăng cao, nhân loại cũng sẽ trẻ đi tương ứng. Thí dụ như khi người lên Cự Linh cảnh sẽ tăng tuổi thọ lên 700 năm. Khi đó người 200 tuổi sẽ trẻ ra trông như 60 tuổi.

Nhưng dù trẻ hóa đến mấy cũng không dưới 30 tuổi. Đặc biệt sự từng trải, đảm sương giải nắng là không thể thay đổi.

Trần Lương trông bề ngoài như một thanh niên mới tầm 20 khiến mọi người đều sẽ không cho rằng là một lão quái mấy ngàn năm

Trần Lương nhìn Trương Phá Vân, không đáp lời, chỉ cười nói “Rất tốt, tổng cộng 25 tù binh, đến lúc lên đường”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 40: Tiến về mỏ không thạch

Đạo, là cảm ngộ võ giả cần tự mình nhận ra để có thể thoát thai phàm nhân, phá kén thành Tiên. Hay chính là đột phá Cự Linh, bước vào Hoàng cấp cảnh giới.

Mỗi người đều có trải nghiệm nhân sinh, cơ duyên, thiên phú của riêng mình, vì vậy, có thiên biến vạn hóa Đạo trong thiên địa.

Quá trình từ Giáp Linh lên Cự Linh chính là trong đan điền của nhân loại hình thành nên Nhân Sinh thông qua Tụ Linh Tán. Võ giả chính thức bước vào Cự Linh cảnh là khi Nhân Sinh mở ra hai mắt.

Cự Linh cảnh sẽ không phân ra trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn, mà chỉ có một bước thành tiên. Người cảm ngộ ra đại đạo bản thân, người bước vào Hoàng cấp cảnh giới. Người không ngộ ra đạo, người mãi cũng chỉ giống như một tán Cự Linh võ giả đến hết thọ hạn.

Võ giả ngộ Đạo, Nhân Sinh trong đan điền sẽ có rườm rà hoa văn quần quanh. Đạo của mỗi người sẽ ảnh hưởng tới đặc tính của linh khí, tới thần thông của võ giả.

Võ giả tầm thường chỉ có thể điều khiển linh khí kết hợp với nguyên khí của bản thân tạo thành võ kỹ tấn công đối thủ.

Như bà lão to béo có thể đưa hỏa linh khí vào khúc côn của mình để tạo ra một hỏa côn to bằng một tòa nhà lớn. Không chỉ lớn hơn về hình dạng, cả nhiệt lượng, cường độ cũng mạnh gấp hàng chục lần so với khi lão ở Cự Linh cảnh.

Võ giả đỉnh cao, bước vào Hoàng cấp chính là mở ra một cánh cửa, bắt đầu cho những khám phá mới, năng lực mới vô cùng vô tận.

Cung Thừa Hy từng sử dụng thần thông của mình xóa xổ cả một tòa thành không còn dấu vết chỉ trong một hơi thở

Trần Lương lấy ra Vũ Phi Thuyền cùng Trương Phá Vân và Tuyết Hoa rời đi.

Ngạo Thiên lúc này đang ở trong Tiểu Cửu Giới. Tuy không có yêu thú để săn bắt nhưng linh khí vẫn rất tốt nên Trần Lương chưa muốn đưa nó ra ngoài, tránh gây chú ý.

Cái tên Trần Lương đã chết giúp hắn đi lại thuận tiện, hiện giờ chưa phải lúc đánh lên sóng to mưa lớn.

Một đường thẳng tiến, 2 tuần sau Trần Lương đã trở lại nơi từng có Trọng Môn xuất hiện.

Một nam nhân mắt như điều hâu đang chờ sẵn ở đây, chính là Ứng Sát. Hắn đã chờ ở đây được 5 ngày. Khi ra khỏi Trọng Môn, Ứng Sát theo Thiên Khung Phái trở về tông môn, tiến đến được viên của Trần Lương thu hoạch linh dược.

Dược viên được giao cho Tuyết Hoa nổi tiếng là linh khí khô cằn, không thể trồng trọt nên sau vụ Trần Lương, tuy có người đến xem nhà của Tuyết Hoa, do không có chìa khóa nên cũng không có ai tìm cách tiến vào dược viên của nàng. Nhờ vậy linh dược trong đó vẫn nguyên vẹn đầy đủ.

Ứng Sát tiến vào cũng không nghĩ nhiều, chỉ cho rằng Trần Lương muốn thu loại một loài yêu thú là Thổ Bảo Trùng, hắn cũng không biết đây là loại yêu thú gì.

Không ngờ vừa bước qua cửa dược viên, trước mặt hắn là rất nhiều linh dược tươi tốt, thậm chí có những linh dược có thể bán được hàng chục tinh thạch cấp 1, mà số lượng lại rất nhiều. Tính sơ qua, giá trị dược viên này lên tới hơn ngàn tinh thạch cấp 1, bằng cả mấy năm lẫn lộn của hắn.

Ứng Sát nhìn đám linh dược thờ dốt

“Thật là quái thai, mọi thứ liên quan đến tên Trần Lương này đều không thể lấy bình thường kết luận”

Ứng Sát lăm bằm, tuy còn kinh ngạc nhưng hắn cũng nhanh chóng thu hoạch linh dược. Thời gian thu hoạch cũng mất hơn ba ngày, nhiều loại linh dược phải cẩn thận thu hái, có loại lại phải đào hẳn cả gốc rễ.

Ứng Sát tuy không trồng linh dược nhưng kiến thức thu hái thì hẳn hay bất kỳ võ giả nào cũng tự trang bị cho mình, tránh lãng phí bảo dược mà không biết.

Hắn tất nhiên là không có tiền để di chuyển giữa các vực, nên Trần Lương bảo hắn bán tất cả linh dược trong dược viên, chỉ giữ lại Thổ Bảo Trùng. Ứng Sát thu về 1100 tinh thạch cấp 1, sử dụng tàu khách du hành để sớm trở lại vị trí Trọng Môn.

Ứng Sát bước lên Vũ Phi Thuyền của Trần Lương, chiếc thuyền chỉ vừa đủ chỗ cho 4 người ngồi.

“Đây là 60 tinh thạch cấp 1 còn thừa từ bán linh dược trừ đi chi phí di chuyển” Ứng Sát trả lại tinh thạch cấp 1 cho Trần Lương.

“Không cần, người giữ lấy, trả lại ta Không Thú là được”

Trần Lương thu lại Không Thú, kiểm tra bên trong có Thổ Bảo Trùng là hắn đã thỏa mãn.

Tiến tới Cao Hán Thành, nơi đặt tổng bộ của Trường Bàn Phái, Trần Lương trước tím tới cửa hàng Thiên Thị Các gần nhất.

Vu Cát, trưởng môn của Trường Bàn Phái, đã cho Trần Lương biết, tổng nhân lực tụ tập được 257 người. Đây là hắn đã cố gắng hết sức, đã chiêu mộ tới cả bên ngoài mới có được 257 người nguyện ý đi khai thác mỏ 1 năm không được ra ngoài. Ngoài ra còn phải đóng cửa mười mấy cửa hàng cùng giảm sản lượng sản xuất vải.

Trong quá trình đưa tin tới mọi nhân viên của Trường Bàn Phái, chỉ có số ít người là nhanh chóng đồng ý.

Tỷ như A Phú, Vạn Nhiên võ giả. Hắn đang rất cần tiền mua thuốc chạy chữa cho cha. Tiền lương đi khai thác mỏ gấp 10 lần lương hiện tại của hắn, lại còn có thể nhận trước 6 tháng lương, tương đương với 5 năm làm việc hiện tại, hắn ngay lập tức đồng ý.

Nhưng rất nhiều người phân vân. Tiền lương mới quả thực gấp nhiều lần lương hiện tại, nhưng phải đi xa làm một công việc vất vả thường chỉ dành cho tù nhân khiến họ tương đối suy nghĩ.

Nếu không phải nhờ Trường Bàn Phái có danh tiếng nhất định, khiến người ta cũng tin tưởng đi theo thì Trần Lương thật khó có thể quy tụ nhiều như thế người tình nguyện làm việc trong hầm mỏ.

Đây cũng chính là lí do Trần Lương muốn hợp tác cùng Trường Bàn Phái.

Hắn không thể đi bắt những người vô tội vào lao động trong hầm mỏ cho hắn, ai không làm thì tra tấn ép lao động. Điều này trái với lương tâm của hắn

Hơn nữa, 25 tù nhân hắn vừa bắt chỉ là một số lượng nhỏ, còn dễ kiểm soát. Số lượng nhiều lên những người không tình nguyện lao động, rất dễ gây ra bạo động. Vì vậy Trần Lương sẵn sàng trả phí cao để thu hút người lao động.

Trong 257 người này cũng không có Cự Linh vô già trở lên, chỉ có được 35 người Giáp Linh là cao nhất.

Một thị nữ tiến tới chào hỏi nhóm người Trần Lương, mặt hướng tới Trương Phá Vân, dù sao lão cũng là ra dáng bậc trưởng bối của Trần Lương và Tuyết Hoa:

“Kính chào quan khách, Thiên Thị Các rất vui được phục vụ”

“Ta muốn thực hiện một vụ làm ăn lớn, mời gọi Quán Sự tới gặp” Trần Lương cất lời

Thị nữ có phần ngạc nhiên, nhưng nàng được đào tạo bài bản, không khinh thường bất kỳ ai, khi chưa xác định rõ ràng, khách quan cần gì cứ việc đáp ứng. Nàng tiến vào trong rồi đi ra cùng với một quý phu nhân dáng dấp kiều diễm, chỗ lồi cằm lõ, chỗ lõm cằm lõm. Thật không ngờ quán sự của Thiên Thị Các tại Cao Hán Thành lại là một phu nhân đẹp nghiêng nước nghiêng thành như vậy.

Tuyết Hoa cũng rất đẹp, nhưng còn thiếu độ thành thực so với vị phu nhân này

Phu nhân hướng tới Trương Phá Vân chào

“Nghe nói khách quan có vụ làm ăn lớn muốn trao đổi?”

“Đúng vậy, liên quan đến 10 vạn tinh thạch cấp 1” Trần Lương nói

Phu nhân hướng ánh nhìn tới Trần Lương dò xét một hồi rồi mỉm cười, nói

“Xin mời quan khách vào trong bàn chuyện”

10 vạn tinh thạch cấp 1 là một con số lớn, Trần Lương vừa nói ra đã thu hút sự chú ý của một số người trong tiệm.

Nhóm người Trần Lương bước vào một căn phòng không lớn, nhưng bày trí tao nhã, hương thơm thoang thoảng. Bộ bàn ghế tiếp khách được gọt đũa tinh tế, bộ ấm chén cũng hài hòa cùng không gian, cho thấy chủ nhân nơi đây rất có khiếu thẩm mỹ.

Trần Lương ngồi xuống, không đợi phu nhân kiều diễm mời, hắn tự rót cho mình một chén trà. Tuyết Hoa cùng Trương Phá Vân đứng một bên chờ đợi.

Vị phu nhân Quán sự Thiên Thị Các nhìn thấy một màn này cũng liền đánh giá lại Trần Lương. Nàng cảm thấy vị lão già đi theo hắn có một uy thế cường giả không tầm thường, chỉ sợ tu vi còn cao hơn nàng. Ban đầu nàng còn tưởng lão già này mới là chủ, không ngờ lại là người hầu đi theo người trẻ tuổi kia.

“Băng Thanh Trà thật khiến cho tinh thần thoải mái” Trần Lương nhắm nháp một ngụm liền khen. Hắn kiếp trước cũng từng thưởng thức qua loại trà này, ấn tượng mãi không thôi. Băng Thanh Trà giá cả không hề nhỏ, lại không dễ kiếm, có tác dụng ổn định tinh thần.

“Công tử kiến thức phi phàm, Tổ Uyên thật cảm phục. Chẳng hay công tử xưng hô như nào?”

“Tại hạ Trần Sinh, muốn gửi vào Thiên Thị Các 10 vạn tinh thạch cấp 1, sau đó phiên Thiên Thị Các cử đại diện theo ta đi trả lương bằng Tinh phiếu cho 257 người”

“Trả lương hết cả 10 vạn tinh thạch cấp 1?”

“Không, trả lương hết 25366 tinh thạch cấp 1”

Theo thông tin Vu Cát truyền tới, trong 257 nhân công, có 35 Giáp Linh, 40 Tiên Linh, 80 vạn nhiên, 40 Tam tinh, 15 Nhị tinh, 17 Nhất tinh, tổng lương 6 tháng sẽ là 25366 tinh thạch cấp 1.

Số lượng này thấp hơn so với Trần Lương tính toán cần, cũng may được bổ sung thêm 25 cường giả ở Mai Hoang Trấn.

“Chi phí lưu trữ 7 vạn rưỡi tinh thạch cấp 1 trong 1 năm là 75 tinh thạch cấp 1, chi phí chuyển trả lương là 12 tinh thạch cấp 1, tổng 87 tinh thạch cấp 1. Công tử có đồng ý?” Tổ Uyên phu nhân nói

“Được, của ngươi” Trần Lương thả vào 1 tô đựng tinh thạch gần bàn 1000 tinh thạch cấp 2 cùng 87 tinh thạch cấp 1.

Mấy chục vạn tinh thạch cấp 1, Tổ Uyên nhìn cũng đã nhiều, nhưng một người trẻ tuổi một lần thả ra 10 vạn tinh thạch cấp 1 thì là lần đầu nàng nhìn thấy.

Nàng tuy vẻ ngoài mới chỉ như 35, 40 tuổi, nhưng thực tế đã là một Huyền cấp cảnh hơn 2 ngàn tuổi. Làm Quán sự của Thiên Thị Các, các loại người nàng đều đã gặp qua, các công tử nhà giàu cũng tiếp qua không ít, nhưng thường là đến dùng mấy trăm hoặc cao là mấy ngàn tinh thạch cấp 1 mua bảo vật. Chỉ có một số lão quái ngàn năm mới dùng đến hàng vạn tinh thạch cấp 1.

“Công tử thật hào phóng, nếu không ngại, mời công tử ở lại dùng trà để ta được chiêu đãi công tử”

“Đa tạ phu nhân có lòng, tại hạ còn có việc gấp. Mời phu nhân phân phó 1 thuộc hạ theo ta đi trả lương luôn”

“Vậy công tử đợi một lát”

Tổ Uyên thu tất cả tinh thạch lại, phân phó thị nữ đi làm việc rồi quay qua trò chuyện đôi chút với Trần Lương.

“Công tử hẳn là mới tới Cao Hán Thành, có hay chẳng dùng chân ít lâu?”

“Ta chỉ là đi qua, sẽ sớm rời đi”

“Chỗ ta có một số bảo vật rất đáng xem, công tử có muốn cùng ta thăm quan?”

“Không, ta đang cần gấp, mau chóng hoàn thành thủ tục”

Trần Lương hỏi thúc Tổ Uyên. Bảo vật hẳn không thiếu. Cát trữ của một Thiên Trận Sư Tam phẩm không phải là một cửa hàng Thiên Thị Các có thể so sánh.

Một lát sau, một thanh niên dáng dấp tương đối bình thường tiến vào cùng thị nữ. Hắn đặt một quả cầu lên bàn nói

“Tại hạ Lưu Phong, mời quý khách nhỏ máu lưu thông tin”

Trần Lương tiến lên nhỏ máu vào đó. Bất cứ ai có trên 5000 tinh thạch cấp 1 tại Thiên Thị Các, mỗi lần giao dịch đều cần nhỏ máu xác nhận giao dịch.

“Người liền cùng vị công tử đây đi giao dịch 25366 tinh thạch cấp 1” Tô Uyên nói với Lưu Phong.

“Vâng thưa quân sự”

Trần Lương dẫn Lưu Phong tiến về nơi hẹn trước với Vu Cát. Địa điểm là phòng hội nghị trung tâm của Trường Bàn Phái, có sức chứa tới 1000 người. Nơi này đang có rất đông người tập trung, bao gồm 257 nhân công sắp tới và người nhà của họ.

Do được trả trước 6 tháng lương, nên nhiều người được phép dẫn theo người nhà tụ tập tại đây để mang tiền về.

sẵn 267 người đứng chờ, bao gồm thêm 10 người từng tiến tới hàng động có mỏ Không Thạch.

Trần Lương đứng lên bục cao, cạnh Vu Cát. Vu Cát dùng nguyên khí nói lớn:

“Chư vị, chúng ta có mặt tại đây là để đi khai thác mỏ tại một nơi xa như đã thông báo. Có điều, mỏ đá quý đó cũng không phải của Trường Bàn Phái chúng ta, mà là của công tử đây. Hiện giờ công tử đã dẫn theo người của Thiên Thị Các để trả trước lương 6 tháng cho mọi người”

Đợi mọi người dần ánh mắt chú ý vào mình, Trần Lương lên tiếng:

“Đa tạ mọi người đã tới đây, ta đảm bảo cuộc sống trong 1 năm tới của các vị sẽ không quá vất vả. Chỉ cần mọi người cố gắng, ai cũng đều có thưởng lớn”

Trần Lương chỉ sang Lưu Phong nói tiếp: “Đây là Lưu Phong, người của Thiên Thị Các, Hiện ta đã gửi vào Thiên Thị Các 10 vạn tinh thạch cấp 1, gấp đôi so với tổng tiền lương của mọi người tại đây trong 1 năm. Các vị từng người bước lên nhận lương tương xứng với tu vi của bản thân. Ai thích tinh thạch, lấy tinh thạch, ai thích giữ ngân phiếu, lấy ngân phiếu”

Quá trình phát lương diễn ra nhanh chóng, ai nhận xong lương liền bước lên Vạn Lý Thuyền.

Kết thúc quá trình phát lương cũng là lúc Tuyết Hoa trở về. Nàng được Trần Lương đưa cho 1 vạn tinh thạch cấp 1 để đi mua lương thực cùng linh dược để nàng luyện đan trong 3 tháng tới.

Lương thực cũng không phải chỉ cơm rau đạm bạc, mà còn có cả thịt yêu thú, linh dược cấp thấp. Ngoài luyện đan, Tuyết Hoa cũng chú ý tới rèn luyện trừu nghệ để có thể dành cho Trần Lương những món ăn ngon nhất.

Vạn Lý thuyền chờ tổng cộng 271 người rồi đi trong đêm, tiến về phía nam. Sau 100 dặm, chắc chắn không có theo dõi, thuyền liền chuyển hướng đông 50 dặm, cuối cùng chuyển hướng đông bắc 50 dặm nữa mới tới.

Tới điểm cần tới, Vu Cát thu lại Vạn Lý Thuyền, 270 người đi theo dấu chân của Trần Lương bước vào hang động. Nơi này quả thực rất khó bị phát hiện bởi bên ngoài cây cối rậm rạp, cửa hang vừa bé lại vừa có dây leo che lấp. Nếu không phải Chu Minh cùng đệ tử Trường Bàn Phái lạc lối cũng sẽ không phát hiện ra cửa hang này. Nhờ đó bao lâu nay cũng chưa từng có người khám phá ra.

Hiện giờ lại có thêm trận pháp che giấu cùng trận pháp không gian của Trần Lương, càng là thập phần khó phát hiện

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Truyền dạy

Giá trị Không Thạch được quyết định dựa trên diện tích không gian mà chúng lưu chứa, phân chia làm 9 cấp độ. Từ cấp 1 đến 3 được quy thành Tiểu Không Thạch, từ cấp 4 đến 6 được quy thành Trung Không Thạch, từ cấp 7 đến 9 quy thành Đại Không Thạch. Từ đó chế tạo ra loại Không Vật tương ứng.

Nhìn từ bề ngoài không thể biết được diện tích không gian bên trong Không Thạch, cũng không phải dùng tinh thần lực là có thể biết luôn.

Vùng không gian bên trong Không Thạch không phải là trống rỗng mà là đậm đặc một loại khí lưu. Trận Pháp Sư chỉ có thể sử dụng tinh thần lực dần dần xóa bỏ đám khí lưu đó đến sạch sẽ mới có thể biết chính xác diện tích không gian bên trong. Khi đó nó không còn là Không Thạch nữa mà được gọi là Không Vật, có thể chứa vật thể bên trong.

Thời gian còn chưa tới bình minh, Chu Minh giật mình tỉnh dậy khi nhận ra có người đến. Gặp lại Trần Lương, Chu Minh đưa cho Trần Lương 45 viên Không Thạch, cho thấy hắn đã làm việc nghiêm túc trong 1 tháng vừa rồi. Trần Lương cũng liền đưa cho hắn 225 tinh thạch cấp 1.

Trần Lương đưa mọi người tới cuối hang động rồi thả 25 tù binh ra. Lúc đầu 25 tên còn hoảng sợ trước một đám lớn người, sau mới biết đều là nhân công lao động của Trần Lương.

“Các người sẽ làm việc cho ta đến khi nơi này hết sạch Không Thạch. Những người kiếm đủ 300 viên Không Thạch sẽ được trả tự do, không đủ, chết” Trần Lương nói với 25 tù binh.

“Có gì đảm bảo người không lừa bọn ta?” Một lão già hỏi

“Lời ta nói chính là đảm bảo, các người chỉ có thể lựa chọn tin tưởng. Còn ai không muốn nắm lấy cơ hội có thể bước lên, ta giúp sớm siêu thoát” Trần Lương để Kim Thiết Nhân cùng Ngân Thiết Nhân đứng cạnh. Trương Pháp Vân cũng bày ra thực lực Huyền cấp để rắn đe 25 người này cùng 267 người kia chó có hành động thiếu suy nghĩ.

25 tên này sẽ cùng làm việc với 267 người kia nên cần phải giới thiệu để hai bên biết nhau và biết công việc cần làm.

Luật lệ Trần Lương đưa ra rất rõ ràng:

Mỗi ngày làm việc 5 canh giờ, chia làm 3 ca, 2 canh buổi sáng, 2 canh buổi chiều, 1 canh giờ buổi tối.

Làm 6 ngày được nghỉ 1 ngày, đồng thời sẽ được ăn đán được phục hồi sức khỏe, thậm chí tăng lên một chút tu vi

Mỗi tháng, người có sản lượng cao nhất ở mỗi cấp tu vi sẽ được thưởng 1 tháng lương

Riêng 25 tù binh, ai nộp đủ 300 viên Không Thạch sẽ được trả tự do. Sau đó, nếu kiếm được thêm sẽ được trả phí 10 tinh thạch cấp 1 cho mỗi viên Không Thạch.

Ngạo Thiên đã được thả ra ngoài tự chịu sinh tồn. Luôn ở cạnh Trần Lương chỉ khiến nanh vuốt của yêu thú cấp 10 bị mài mòn.

Sáng sớm mọi người đều được ra cửa hang tắm nắng và thư giãn. Trần Lương cũng không sợ có ai ra vào, vì nếu không có Trần Lương dẫn bước theo quy tắc nhất định, thì cần phải cực kỳ am hiểu trận pháp không gian mới có thể tự do đi lại.

Tất cả mọi người ở đây đều có chức năng riêng của mình. Tuyết Hoa luyện đan và quản lý công tác hậu cần, thực phẩm. Nàng cũng tuyển ra 1 nhất tinh người để phụ nàng nấu nướng.

Ứng Sát tập trung vào luyện võ và nâng cao tu vi. Muốn bản thân làm được nhiều việc, trở nên hữu ích hơn thì sức mạnh là không thể thiếu

Vị nữ Trận Pháp Sư của Trường Bàn Phái sẽ được Trần Lương dạy cách sử dụng tinh thần lực để chế tạo Không Vật từ Không Thạch. Tùy vào kích thước Không Vật mà nàng sẽ được trả lương khác nhau. Thấp nhất là 10, cao nhất là 90 tinh thạch cấp 1.

Trường môn Trường Bàn Phái quản lý tất cả lao động.

Sau nửa ngày nghỉ ngơi xấp xếp, làm quen, tất cả bắt tay vào công tác chuẩn bị chỗ ăn, ngủ

Trần Lương dựng riêng cho Tuyết Hoa một căn nhà gỗ, còn lại đều chỉ dựng thành các lều vải.

Ngày khai thác mỏ đầu tiên, thu hoạch được 240 viên Không Thạch, chủ yếu đến từ những lao động được trả lương, còn 25 tù binh kia vẫn chưa mấy làm việc, họ vẫn còn đang tháo lượn xem nên làm gì. Trần Lương cũng không quan tâm, cứ đợi sau 1 năm rồi chiếu theo luật của hắn mà thực hiện.

3 bữa ăn của ngày đầu tiên đều được làm từ thịt yêu thú và linh dược hay các loại rau đất tiền. 25 tù binh không làm nên không được ăn.

Ứng Sát chỉ thỉnh thoảng đi giám sát khai thác mỏ, còn thời gian chủ yếu là tu luyện võ đạo. Hắn được Trần Lương truyền dạy cho một loại đao pháp là Khoái Sát Đao cùng 1 loại thân pháp là Khoái Phong Vân. Hai võ kỹ này là một bộ phối hợp với nhau, do một cường giả tên Đao Vô Thường sáng tạo ra từ 5 vạn năm trước

Tinh túy đao chiêu của 2 võ kỹ này nằm ở 1 chữ “Nhanh”. Vận tốc đủ nhanh, uy lực ắt sẽ mạnh. Dù đối thủ tu vi cao hơn người, nhưng người nhanh hơn thì vẫn có thể ngược sát hoặc ám sát hoặc chạy trốn.

Muốn đạt được nhanh, trước hết cần phải khỏe. Như Tam Ảnh Bộ của Trần Lương, hắn cần phải đeo hàng ngàn cân trên người, rồi thì phải luyện tập cơ thể rất nhiều mới có thể bước đầu tu luyện Tam Ảnh Bộ.

Vì vậy, ban đầu, Ứng Sát mỗi ngày đều phải vung đao 1 vạn lần, chạy 100 dặm, mỗi tứ chi đều phải đeo 500 cân.

Trong một tuần, ngày nào Ứng Sát cũng đau đầu đón toàn thân, đến độ nằm hay ngồi đều khó khăn, và hoàn toàn không thể tu luyện nâng cao tu vi. Những người lao động thậm chí còn thấy công việc của mình nhẹ nhàng hơn rất nhiều so với chế độ luyện tập địa ngục kia.

Sau 1 tuần, cơ thể đã quen thuộc với cường độ tập luyện cùng đau đớn, Ứng Sát đã có thể dành buổi tối để hấp thu những linh dược mà Trần Lương cung cấp.

“Đi theo chủ giàu đến cháo người hầu cũng ngon hơn cơm của chúng ta” Lúc này những lao động lại thầm ghen tị.

Công pháp bình thường, võ giả chỉ có thể tu luyện khi tập trung thi triển công pháp. Chỉ có những công pháp Thiên giai thượng đẳng như của Trần Lương mới có thể luyện hóa tinh khí bất kể thời điểm. Nhờ vậy Trần Lương có thể liên tục hấp thu lượng lớn linh dược cung cấp cho Phôi tinh linh.

Đáng tiếc Ứng Sát đã bước vào Tiên Linh cảnh, nếu không Trần Lương cũng có thể cấp cho hắn một bộ thiên giai công pháp.

Đến phiên nữ Trận Pháp Sư của Trường Bàn Phái thì lại rất nhẹ nhàng, hoàn toàn đối lập với cực khổ của Ứng Sát.

Nữ Trận Pháp Sư này tên là Vạn Lan Nhu, cũng không phải là người của Trường Bàn Phái mà là bạn lâu năm của Vu Cát. Vu Cát gặp phải rào cản tiến vào mỏ Không Thạch mới mời nàng đến giúp phá giải những vết nứt không gian kia.

Trần Lương hướng dẫn nàng cách chế tạo Không Vật:

“Để có thể chế tạo Không Vật từ Không Thạch cần thực hiện 2 việc.

Thứ nhất là bày một trận pháp không gian xung quanh chỗ ngồi.

Thứ hai là Trận Pháp Sư điều khiển tinh thần lực khoan một lỗ nhỏ ở điểm mỏng nhất của Không Thạch, sau đó thông qua lỗ hổng, sử dụng tinh thần lực hút đám khí lưu bên trong không gian của Không Thạch ra ngoài.

Nếu không trước tiên bày trận pháp không gian thì những khí lưu kia ra ngoài sẽ xé nát không gian xung quanh Không Thạch, bao gồm cơ thể người.

Để tiết kiệm thời gian, người có thể bỏ qua bước thứ nhất, ta sẽ bày trận ở chỗ của người. Nhưng để làm bước thứ hai cũng không phải dễ dàng”

Trần Lương chỉ vào 1 tổ kiến nói “Người có thể biết được trong tổ kiến kia có bao nhiêu con không?”

“Không thể, ta không thể đưa tinh thần lực vào trong tổ kiến được”

Trần Lương chỉ ngón tay về phía tổ kiến, phóng xuất ra tinh thần lực mỏng gần như không thấy tiến vào trong tổ kiến. Sau 1 hồi thờ hắn nói “534 con” rồi thu toàn bộ ra ngoài để Vạn Lan Nhu có thể kiểm chứng.

Nàng tất nhiên không có đi đếm từng con, chỉ hơi chấn động về khả năng của Trần Lương, nhưng nàng cũng đã dần quen.

Trần Lương nói “Các Trận Pháp Sư thông thường sẽ đều như người, thiếu sự rèn luyện trong tinh thần lực. Không Thạch rất cứng, muốn khoan 1 lỗ trên nó mà không tìm được điểm mỏng nhất sẽ rất mất thời gian, thậm chí làm hỏng Không Thạch. Muốn tìm được điểm mỏng nhất thì tinh thần lực của người phải cực kỳ mỏng.

Giống như người đeo găng tay, găng tay càng mỏng thì người càng cảm nhận rõ hơn đồ vật trong tay.

Vì vậy, trước tiên người cần tạo ra được luồng tinh thần lực càng mỏng và nhỏ càng tốt. Người thử thì triển ta xem”

Vạn Lan Nhu xuất ra một luồng tinh thần lực bao phủ toàn thân nàng. Nàng cũng cố ép cho tinh thần lực mỏng nhất có thể nhưng vẫn dày tương đương 1 lớp vỏ cây.

“Đừng xuất toàn thân, sử dụng 1 bàn tay đi”

Vạn Lan Nhu dồn tất cả tinh thần tại tay phải đưa ra 1 luồng tinh thần lực, có vẻ mỏng hơn một chút.

“Trong vòng 1 tuần, người cần làm cho tinh thần lực mỏng ngang 1 tờ giấy, nếu không sẽ chỉ được ăn cơm không”

Nhìn từ ngoài vào, chỉ thấy Vạn Lan Nhu ngồi 1 chỗ xuất ra phóng vào tinh thần lực rất nhàn hạ. Trên thực tế, tinh thần của nàng cực kỳ mệt mỏi. Nàng thậm chí còn phải nghỉ ngơi nhiều hơn cả Ưng Sát, chỉ là không bị đau nhức như hắn mà thôi. Nàng đang rất cố gắng, không phải vì lời nói của Trần Lương, mà do nàng có yêu thích mãnh liệt với trận pháp. Gặp được cơ hội có đại tông sư chỉ bảo, nàng hẳn muốn nỗ lực học hỏi.

Sản lượng khai thác Không Thạch tăng dần lên, cho đến khi nhóm 25 tù binh cũng tham gia lao động thì hàng ngày đều thu được trên 400 viên. Tù binh số lượng ít nhưng tu vi hơn nhiều lần nên sản lượng thu thập của 2 bên không có quá nhiều chênh lệch.

Sau khi thảo luận rất nhiều, 25 tù binh đánh chọn nắm lấy lối thoát duy nhất là tin tưởng Trần Lương, vì dù hiện tại bọn hắn có liều chết cũng không có ý nghĩa, 2 huyền cấp võ giả không phải đối tượng bọn hắn có thể hoàn thủ.

Mỗi ngày một lần, Tuyết Hoa sẽ đi thu lại Không Thạch và kiểm kê số lượng từng người sau đó đưa cho Trần Lương. Trần Lương cầm túi Không Thạch ra ngoài nửa canh giờ rồi trở về, mục đích để mọi người nghỉ hẳn đi giấu Không Thạch.

Thực tế, Trần Lương đã bỏ tất cả Không Thạch vào cùng một chỗ trong Tiểu Cửu Giới, xung quanh Đại Địa Ngư Ma Vương ồn.

Từ khi Đại Địa Ngư Ma Vương ồn hấp thụ vết nứt không gian, nó đã có động tĩnh trở lại. Đại Địa Ngư Ma Vương bên trong ồn đang hấp thụ không gian linh khí để lớn dần lên. Trần Lương để Không Thạch xung quan Đại Địa Ngư Ma Vương ồn cũng là để cung cấp không gian linh khí cho nó.

Ngày thứ 29, Tuyết Hoa quyết định luyện Cơ Linh Đan thượng cho võ giả mang về nhiều Không Thạch nhất trong tháng.

Lúc này đang là cuối ngày, mọi người nghỉ ngơi và hấp thụ những linh dược và thịt yêu thú trong bữa cơm tối. Với những võ giả cấp thấp thì đây là cơ hội tuyệt vời để nâng cao tu vi, dù sao cũng không dễ mà kiếm được một bữa ăn sang trọng như này.

Tuyết Hoa sử dụng tinh thần lực, lần lượt đưa vào các dược liệu đã chuẩn bị sẵn

Một võ giả Vạn Nhiên cảnh hét lớn, chỉ vào cây linh dược Tuyết Hoa sắp cho vào đan lò “Kia là Ngân Linh Chi, giá trị lên tới 2 tinh thạch cấp 1. Tuyết Hoa cô nương định luyện đan dược gì mà dùng tới Ngân Linh Chi”

“Đồ ngu, giờ mới nhìn sao, nàng đang luyện Cơ Linh Đan, đan dược cấp 4. Từ này giờ nàng đã bỏ vào 3 cây Phi Thúy Hoa, 1 Dương Chân Quả, 2 cây Hoàng Quy Giáp Thảo, đều là những dược liệu điều chế Cơ Linh Đan” Một người khác lên tiếng.

“Các người trật tự, sắp đến giai đoạn cuối rồi” Một lão giả nhắc nhở.

Tuyết Hoa đang cực kỳ tập trung. Nhiệt lượng trong đan lò đang rất cao và không ổn định. Tại Mai Hoang Trấn, nàng đã hong rất nhiều lần mới một lần luyện được 1 khóa Trong cấp Cơ Sinh Đan khoe với Trần Lương. Còn tỷ lệ là 10 lần hong được 1 khóa Tập cấp Cơ Linh Đan.

Lần đầu điều chế đan dược cấp 4 trước mặt Trần Lương, nàng muốn mọi thứ đều phải thật hoàn hảo.

Dược liệu đã cho vào đầy đủ, giờ chỉ còn khống hỏa để hòa quyện các nguyên liệu vào với nhau.

Ai cũng nín thở chờ 1 nữ luyện đan sư xinh đẹp kết đan thành công.

“Àm”

Một tiếng nổ vang lên, chính là một tiếng nổ báo hiệu luyện đan thất bại, đan dược phá nổ. May mắn còn chưa có nổ lớn.

Một lần nổ đan, ra đi 9 tinh thạch cấp 1, ai cũng thảm thiết. Duy chỉ có Trần Lương là không quan tâm về mất mát, hắn cất tiếng nói:

“Khả năng khống hỏa của người còn quá kém, lại đây ta sẽ dạy người sử dụng tinh thần lực khống hỏa”

Hải Thượng Trung không phải là luyện đan sư nhưng khả năng điều khiển tinh thần lực của hắn thì không cần phải bàn.

Từ trước đến nay, Tuyết Hoa bị phụ thuộc quá nhiều vào tác dụng hỗ trợ khống hỏa của đan lò khiến năng lực khống hỏa của nàng kém hơn nhiều so với hiểu biết về luyện đan của nàng.

Khống hỏa đan lò là khả năng sử dụng tinh thần lực điều chỉnh nhiệt lượng, điều chỉnh sự di chuyển của hỏa diễm trong đan lò để từng loại nguyên liệu, từng thời điểm luyện đan có được tốt nhất nhiệt độ.

“Muốn khống chế càng chính xác nhiệt lượng trong đan lò, người càng cần phải kiểm soát tinh thần lực đến từng sợi nhỏ nhất”

Trần Lương vừa nói vừa từ lòng bàn tay đưa lên một cây cột tinh thần lực. Từ cây cột đó tách ra làm 10 sợi tinh thần lực nhỏ bằng nửa hạt đậu chiều rộng.

Trần Lương để 10 sợi tinh thần lực này nhảy múa trong lòng bàn tay cực kỳ uyển chuyển, không hề va chạm vào nhau. Mấy người xung quanh cũng không kim được mà chăm chú nhìn chăm chăm vào lòng bàn tay hắn như có những vũ công tuyệt sắc đang lác minh nhảy múa.

Vạn Lan Nhu càng là một bộ dáng say mê không ngớt. 24 ngày trước, nàng đã thành công ép tinh thần lực mỏng như tờ giấy theo yêu cầu của Trần Lương. Nhưng lúc này áp lực tinh thần tới nàng cực kỳ cao, nàng nào có thể điều khiển tinh thần lực đi cảm nhận Không Thạch.

Vạn Lan Nhu phải cần thêm 22 ngày sau đó mới có thể nhẹ nhàng điều khiển tinh thần lực đi cảm nhận nơi móng nhất của Không Thạch. Mấy ngày vừa rồi, nàng đều là đi thực hành kiểm tra điểm móng nhất của Không Thạch, cũng chưa từng một lần khoan thăm dò.

Nếu không yêu cầu ép móng, Vạn Lan Nhu có thể điều khiển tới 3 sợi tinh thần lực cũng đã là cực hạn của nàng, nào có như Trần Lương, dễ dàng uốn lượn cả 10 sợi.

Đang mãi mê nhìn, Vạn Lan Nhu hít sâu mở to mắt ra khi thấy 10 sợi tinh thần lực trên tay Trần Lương hóa thành 20 sợi như 20 con giun kim ngoe nguẩy trên tay hắn.

Trạng thái này dù là Trần Lương cũng không thể duy trì lâu, chỉ mấy hơi thở, hắn liền thu lại tinh thần lực của mình. Ở thời điểm đỉnh cao, hắn còn có thể diễn hóa thành hàng trăm sợi nhỏ đến mất thường khó nhìn ra.

“Người có thể tới đây cùng nghe ta giảng” Trần Lương thấy Vạn Lan Nhu lộ vẻ ham học hỏi cũng không nỡ bỏ rơi nàng.

“Để không chế càng nhỏ tinh thần lực, trước tiên, các người hãy tập cắt tinh thần lực ra làm các sợi nhỏ hơn, giống như bỏ củi, thậm chí là bỏ tấm. Sau khi bỏ được tinh thần lực thành các sợi tấm, ta sẽ hướng dẫn các người luyện tập để điều khiển các sợi tấm đó”.

Hai giai nhân ngay lập tức bắt tay vào luyện tập. Tuyệt Hoa kinh nghiệm và kỹ năng kém quá nhiều so với một Trần Pháp Sư cấp năm, vì vậy trong buổi tối cùng ngày, nàng chỉ có thể cắt được 2 khúc tinh thần lực, một luồng to, một luồng bé.

Còn Vạn Lan Nhu đã cắt ra được 8 luồng tinh thần lực với vẻ mặt đầy tự hào. Chỉ là ngay lập tức bị Trần Lương dội một gáo nước lạnh:

“Quá chậm, cả buổi tối mới cắt được 8 luồng, luồng to luồng bé, lại còn phải cắt lần lượt. Khi còn là Trần Pháp Sư cấp 5 ta đã có thể cắt đồng thời 8 luồng tinh thần lực thành 16 khối đều nhau tấm tắp”

Vạn Lan Nhu mặt xịu xuống thu lại tinh thần lực tiến về nơi ngủ. Nàng không ngờ điều khiển tinh thần lực phức tạp hơn trong hiểu biết quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Cừu và sói

Sau 1 tháng, Vạn Lan Nhu mới chính thức bắt đầu chế tạo Không Vật.

Trần Lương tự tay bố trí trận pháp không gian cho nàng, nguyên liệu chính là 1 viên Không Thạch. Trận pháp này chỉ kéo dài được 15 ngày, sau đó sẽ lại phải bố trí trận pháp khác thì mới tiếp tục công tác chế tạo Không Vật được.

Trong lần đầu thực hiện, Vạn Lan Nhu mất hơn 14 ngày mới có thể hoàn thành được một Không Vật cấp 1, nhận về 10 tinh thạch cấp 1.

Nàng làm ra 1 sản phẩm giá 1000 tinh thạch cấp 1 nhưng lại chỉ được trả phí 10 tinh thạch cấp 1, nghe có vẻ rất bóc lột. Nhưng thực tế, để có được 1 Không Vật cấp 1 này, Trần Lương đã phải mất 2 viên Không Thạch, tương đương 200 tinh thạch cấp 1 giá bán lẻ.

Ngoài ra còn chi phí nhân sự, chi phí kinh doanh, chi phí rủi ro và nhiều chi phí phát sinh khác nên nếu với năng suất làm việc như của Vạn Lan Nhu quả thật sẽ không còn lãi mấy. Dù sao nàng chỉ là mới bắt đầu thao tác, còn chưa có kinh nghiệm.

Cũng may còn có quái vật Trần Lương. Ngay từ ngày đầu tiên thu về Không Thạch, hắn đã đạt năng suất chế tạo Không Vật đáng mơ ước cho bất kỳ thế lực nào chuyên chế tạo Không Vật.

Trần Lương cần 1 ngày để chế tạo 1 Không Vật cấp 1, nhưng hắn lại có thể phân tách tinh thần lực để đồng thời thực hiện với 5 Không Thạch. Vì vậy tổng một ngày có thể tạo ra 5 Không Vật.

“Người kết hợp đồng thời thi triển Khoái Sát Dao cùng Khoái Phong Vân dùng hết sức tấn công ta xem” Sau 6 tháng, Trần Lương nói với Ứng Sát.

Triển lộ thần thông, hóa dục sau lưng Ứng Sát phả nhiệt lượng ra xung quanh thu hút sự quan tâm của mọi người trong lúc nghỉ ngơi. Kết hợp hóa dục cùng Khoái Phong Vân, Ứng Sát đã có thể đập không mà lên với tốc độ như tên bắn.

Khoái Sát Dao chém xuống hiện ra 3 hỏa đao khí như hỏa thần vụ đao. Phong nộ hỏa, Khoái Sát Dao được Khoái Phong Vân gia lực, mạnh mẽ thiêu đốt mọi vật trên đường đi của nó.

Không khí xung quanh như hỏa ngục một dạng khiến đám đông đứng cách đó cả chục trượng cũng nóng đến không chịu nổi.

Từ khi Ứng Sát thi triển Khoái Phong Vân rồi đến Khoái Sát Dao, chỉ trong tích tắc, đao khí đã chỉ còn cách Trần Lương 1 trượng. Tốc độ của Khoái Sát Dao kết hợp với Khoái Phong Vân nhanh tựa lời sét một dạng, không người có thể tránh.

Khoái Sát Dao của Ứng Sát cũng chỉ mới tiểu thành, chỉ khi sát nhập tam đao duy nhất mới chính thức triển lộ ra uy lực thật sự của Khoái Sát Dao.

Trần Lương đứng đó vận chuyển nguyên khí chờ đợi hỏa đao chém tới. Tu vi hắn cao hơn Ứng Sát, chất lượng nguyên khí cao hơn, nhục thân càng là mạnh mẽ đến cực điểm. Hắn tự tin không cần áo giáp, chỉ cần nhục thân cùng nguyên khí là đủ.

Trần Lương bắt chéo tay và chạm cùng 3 hỏa đao khí. Cơ thể hắn bị đánh bật ra sau, hai tay hiện rõ lên 3 vết cháy xém. Hắn đã quá coi thường đao chiêu này của Ứng Sát.

“Cơ thể người làm từ thạch thiết hay sao mà cứng rắn vậy. Một đao này của ta tuyệt đối có thể trọng thương, thậm chí giết chết một Tiên Linh võ giả” Ứng Sát cảm thán

Những người chứng kiến cũng bàn tán xôn xao.

“Ta rõ ràng cảm nhận được uy lực từ hỏa đao khí kia không tầm thường nhưng sao tên Trần Lương lại không có bị tổn hại gì?”

“Có thể hỏa đao chỉ có hình mà không có lực”

“Có thể hấn đeo hộ tí giáp”

“Có thể hấn là Cự Linh võ giả, hoặc là Hoàng cấp thì sao. Mọi người rất dễ bị đánh lừa bởi vẻ ngoài của hấn. Nhưng ta tin là hấn cũng phải cả nghìn năm tuổi rồi. Không thể có đứa trẻ nào mà từ phong thái đến kiến thức trăn đạo, võ đạo lại có thể như tên Trần Lương này được”

Ứng Sát trước đó đã từng ra ngoài thi triển một lần kết hợp 2 loại võ kỹ. Uy lực của nó làm hấn cực kỳ hài lòng, mạnh hơn rất nhiều so với tất cả những võ kỹ hấn từng biết. Không nghĩ rằng còn chưa đủ tôn thương Trần Lương.

Ăn một lần thua thiệt, có chút phóng tay, Trần Lương liền hét lên

“Nhận lại ta một chiêu”

Chiến thần Atula hiển hóa bên trên Trần Lương cùng hấn tung Không Phá Quyền. 8 quyền khí âm âm lao đến Ứng Sát không trượt phát nào.

Ứng Sát múa đao như nước chảy mây trôi, 8 hỏa đao đều là cắt đôi quyền khí, không tổn thương được hấn nửa điểm.

Tiến bộ của Ứng Sát là rất rõ rệt, chỉ riêng tốc độ vung đao của hấn đã tăng gấp đôi so với trước, chưa kể nhiệt lượng, nhục thân, nguyên khí không có yếu tố nào dậm chân tại chỗ.

Có được điều này, cố gắng của Ứng Sát là không thể phủ nhận. Nhưng nếu không nhờ Trần Lương chỉ điểm, lại được truyền dạy võ kỹ cao cấp cùng đại lượng đan dược và linh dược thì là không thể nào nhanh đạt được chiến lực như hiện tại.

Lúc này Ứng Sát đã hoàn toàn khẳng định lựa chọn của hấn là vô cùng đúng đắn. Tầm mắt của hấn đã có thể càng nhìn xa hơn so với thời điểm bước vào Thiên Khung Phái.

“Chém rất nhanh, rất chuẩn xác. Tác dụng của nửa năm chém lá chặt củi thật không uống phĩ” Trần Lương gật gù khen.

Mỗi ngày, Ứng Sát đều là phải ra ngoài chém đứt cuống của từng chiếc lá roi, rồi thì lại lấy đao của chính mình đi bổ củi sao cho càng nhiều mảnh nhỏ. Đôi mắt với thị giác trời phú hơn người của hấn phát huy tác dụng lớn giúp hấn rất nhanh nâng cao tính chính xác trong vung đao của bản thân.

Ngoài ra, hấn còn tìm được một thác nước, hàng ngày đều dành 1 canh giờ đứng vung đao trong dòng nước đổ xuống dưới chân thác. Cũng không phải dễ dàng làm được luôn, phải mất nửa tháng hấn mới có thể vung được 100 lần chém đao.

“Đều nhờ công từ chỉ dạy” Ứng Sát chấp tay nói

“Tiếp theo, ngươi không cần chém lá chặt củi nữa, hàng ngày sẽ tập luyện song đấu với ta. Nếu có thể làm ta bị thương sẽ có trọng thưởng” Trần Lương nói

“Nếu bọn ta làm ngươi bị thương thì có được thưởng không?” Một tiếng nói vọng ra từ đám đông. Hấn định chỉ hỏi cho vui thôi, dù sao Trần Lương cũng không có lí do gì phải thách đấu với bọn hấn, càng không có lí do phải thưởng cho bọn hấn.

Trần Lương nhìn xung quanh nhàn nhạt nói “Chỉ cần từ Cự Linh cảnh trở xuống, ai làm ta bị thương được liền thưởng số tinh thạch cấp 1 bằng 10 lần tổng số Không Thạch các ngươi kiếm được”

Đám đông hò hét. Bọn hấn dường như nhận thấy cơ hội làm giàu đang trong nằm trong tầm tay rồi

“Chỉ cần thắng hấn, ta sẽ thu được 500 tinh thạch cấp 1”

“Của ta là 370 tinh thạch cấp 1”

“Của ta là 900 viên”

“Đợi vài tháng nữa, ta có thể kiếm được tới 200 viên Không Thạch, lúc đó sẽ là 2000 tinh thạch cấp 1. Hahaha”

“25 người bọn ta có được không?” Một lão giả tù binh hỏi

“Ai cũng có thể”

“Tại sao lại chỉ có từ Cự Linh cảnh trở xuống” Lão giả tù binh là Hoàng cấp cảnh hỏi

“Vì ta mới chỉ là Tiên Linh cảnh giới”

“Ngươi là Tiên Linh cảnh?” Sau câu trả lời của Trần Lương là hàng loạt tiếng xôn xao vang lên.

“Ngươi chứng minh đi” Một người khác lên tiếng

Trần Lương lấy ra thấu thị cầu, truyền nguyên khí vào để mọi người chứng kiến. Một chữ Âm, một chữ Tiên, cùng số 12 hiện lên

“Tên này có chất lượng thuộc tính là 12” Nhiều người kiêng kỵ nhìn Trần Lương thêm vài lần, cũng đánh giá lại sức mạnh của hấn. Có thể có được đỉnh tiêm thuộc tính như này đều là thiên khiếu của các đại môn phái.

Dù rất bất ngờ trước cấp độ thuộc tính của Trần Lương nhưng chữ “Tiên” hiện lên càng tạo ra những ánh mắt vui mừng nhìn nhau. Bọn họ có người thì là Tiên Linh, cao hơn là Giáp Linh sơ kỳ, có người là Giáp Linh hậu kỳ, có người còn là Cự Linh cảnh

“Nếu bọn ta thua?”

“Không sao cả, nhưng mỗi người chỉ có 1 cơ hội thách đấu”

“Ngươi có giới hạn số lượng lời thách đấu?”

“Không. Dù ta thua thì sau đó vẫn tiếp tục nhận lời đến khi không còn ai thách đấu”

Thế giới võ giả vi tôn, người mạnh được tôn trọng. Trần Lương muốn những người ở đây lao động nhiệt tình hơn nên đồng ý thường thách đấu, nhưng hấn cũng không muốn có người bị

thương hay hao tổn nguyên khí khiến năng suất khai thác Không Thạch giảm sút.

Trần Lương dừng 1 lúc nói tiếp: “Mỗi tối ta chỉ giao chiến với 1 người, là người có đại cảnh giới thấp nhất nhưng khai thác được nhiều Không Thạch nhất trong cùng đại cảnh giới”

Hắn muốn chiến từ thấp đến cao để những người sau không bị nhụt chí. Các con cừu non hãy cứ nghĩ mình là sói mà lao động hăng say còn vận may thì không đến lượt.

Buổi tối hôm sau đã không còn yên bình như trước, mọi người ngoại trừ xem số lượng Không Thạch của bản thân, còn ngó xem những người khác được bao nhiêu viên Không Thạch, không khí rất náo nhiệt.

Có 2 Tiên Linh võ giả đang trao đổi

“Người tổng được bao nhiêu Không Thạch rồi?”

“Ta 147, còn người”

“Ta 149. Nếu ta được chiến và giành thắng lợi, sẽ cho người 1 2 viên nghịch chơi” Người đồng bạn quần hồng tự tin vỗ vai người kia

Nhiều người sợ rằng Trần Lương bị thua nhiều quá sẽ sớm dừng thách đấu, nên cứ sớm đánh bại hắn ngày nào tốt ngày đấy.

Nhưng cũng có người tâm lý không vội chiến, chờ đợi kiếm được nhiều Không Thạch hơn rồi thách đấu cũng không muộn. Dù sao Trần Lương đã rõ ràng nói trước mặt mọi người là không giới hạn trận đấu.

Thời điểm chiến đấu là nửa canh giờ sau bữa tối. Hôm nay chào mừng trận đấu đầu tiên, Tuyết Hoa nấu toàn thịt yêu thú và linh dược cùng các loại vật liệu ngon lành nhất hiện có.

Nàng cứ cách 3 tháng lại cùng Ứng Sát mang theo Kim Thiết Nhân ra ngoài mua thực phẩm. Hiện giờ đã tới tháng thứ 7 kể từ khi bắt đầu khai thác mỏ, nàng vừa mới mang về rất nhiều nguyên liệu thực phẩm tươi ngon và giá trị cao.

“Hôm nay ai muốn thách đấu xin mời bước lại đây” Tuyết Hoa hô to, nàng sẽ dựa vào tu vi và Không Thạch để lựa chọn ra đối thủ. Hoạt động này hoàn toàn công khai, tránh cho mọi người dị nghị.

Trận đấu đầu tiên, đối thủ của Trần Lương là một Vạn Nhiên võ giả. Hắn tuy biết mình kém hơn về tu vi, khả năng giành chiến thắng cực thấp, nhưng cũng muốn thử 1 lần vận may, dù sao thua cũng không mất gì.

Ứng Sát vẽ lên đất khu vực sàn đấu rộng dài 10 trượng ngay sát vùng biên giới trận pháp. Khán giả sẽ đứng ở cửa hang quan sát.

Quy tắc trận đấu chỉ có 2 điều.

Thứ nhất, chỉ được sử dụng vũ khí tấn công, không được sử dụng thiết nhân hay các loại bảo khí khác. Luật này đề ra để ngăn ngừa Trần Lương có những bảo khí không lường trước được.

Thứ hai, đối thủ của Trần Lương ngã xuống 2 lần hoặc ra khỏi sàn đấu là thua.

Trận đấu bắt đầu, đối thủ lấy kiếm ra chém về phía Trần Lương. Trần Lương không đánh trả, chỉ tránh né và đỡ đòn. Hắn không cần vận chuyển nguyên khí vì đối thủ thực sự quá chậm và quá nhiều hoạt động dư thừa khi ra chiêu.

Kẻ kia dù sử dụng kiếm như nào cũng không thể chạm được tới vật áo của Trần Lương.

Sau 10 hơi thở, Trần Lương một đẩy đưa tên kia ra khỏi sàn đấu kèm một lời nhận xét “Cơ sở quá yếu, cần luyện tập võ đạo cơ sở”.

Trận đấu diễn ra chóng vánh, không có gì hấp dẫn. Thực ra Trần Lương có thể kết thúc trong hơi thở đầu tiên, nhưng hắn muốn có một sự tư vấn võ đạo cho đối thủ nên mới để lâu hơn chút.

Khán giả xem đều lắc đầu. Kẻ kia quá yếu, trận đấu quá nhàm chán. Võ giả quần hồng bức tức vì còn chưa thể được lên sân. Lúc này hắn là kẻ có nhiều Không Thạch nhất trong số Tiên Linh cảnh nhưng bị tên Vạn Nhiên cảnh kia cướp lượt.

Sau đó là đến lượt màn tập võ của Trần Lương với Ứng Sát.

Giao chiến kết thúc khi Trần Lương bắt ngờ sử dụng Tam Ảnh Bộ khiến Ứng Sát lúng túng chỉ đỡ được 2 dư ảnh, bị Trần Lương một đám đánh bay ra ngoài.

“Nếu vừa rồi có 3 võ giả cùng tấn công thì ngươi làm gì?” Trần Lương hỏi

“Tất nhiên là tấn công lại cả 3. Có thể nhảy lùi lại chém ra Khoái Sát Dao” Ứng Sát trả lời

“Đúng vậy, vừa rồi 3 thân ảnh của ta không khác gì 3 võ giả nhưng ngươi lại lúng túng không kịp phản ứng. Vấn đề ở đây là kinh nghiệm thực chiến của ngươi quá thiếu thốn, nên khi có bất ngờ xảy ra liền gặp khó khăn. Đợi ra khỏi đây, ngươi sẽ đi Đấu Trường Đẫm Máu rèn luyện”

Đấu Trường Đẫm Máu, nơi kẻ thắng có được tất cả, vinh quang, tiền bạc, bảo vật, quyền lực. Còn kẻ thua, may mắn thì chỉ thụ thương, còn không may có thể tàn phế hoặc bỏ mạng cũng là chuyện thường thấy.

Đấu Trường Đẫm Máu được thành lập và quản lý bởi Thiên Thị Các, là nơi sinh tử chi chiến của các võ giả. Những người tham dự thường vì 2 loại lợi ích.

Một là rèn luyện võ đạo giống như Ứng Sát.

Hai là lợi ích về tài vật.

Võ giả bước lên võ đài sẽ đưa ra một số lượng tinh thạch thách đấu cho bên Thiên Thị Các cầm. Người muốn thách đấu sẽ phải đặt một lượng ngang bằng. Bên nào thua sẽ mất tinh thạch cho bên thắng. Thiên Thị Các sẽ thu trung gian là một phần trăm số tiền cược thách đấu.

Ngoài ra, võ giả dành chiến thắng liên tiếp 10 trận sẽ có được danh hiệu Đấu Sĩ Trường kèm phần thưởng của Thiên Thị Các là 1000 tinh thạch cấp 1. Có điều, trận thứ 10, chỉ có người đang có danh hiệu Đấu Sĩ Trường mới có thể thách đấu. Đây là để ngăn có kẻ làm bậy lấy 1000 tinh thạch.

Bước lên võ đài có thể dùng bất cứ thủ đoạn gì để chiến đấu, miễn là nó thuộc về năng lực bản thân võ giả, không được dùng thiết nhân cùng yêu thú.

Hạn chế duy nhất là chỉ cho phép võ giả từ Cự Linh cảnh trở xuống tham dự.

Đấu Trường Đẫm Máu chỉ có tại các thành thị lớn, đông đảo võ giả, có sự cạnh tranh rất lớn để đảm bảo danh hiệu Đấu Sĩ Trường thực sự tượng trưng cho một cường giả, là những người mạnh nhất dưới Hoàng cấp.

Sang đến hôm sau, tiếp tục là một Vạn Nhiên võ giả tiến lên thách đấu. Vẫn là sau 10 hơi thở bị Trần Lương đánh bay ra khỏi võ đài.

Trận thách đấu tiếp theo sẽ phải đợi thêm 1 ngày khiến nhiều người cảm thấy mất hứng.

Quần hồng võ giả nổi nóng “Cứ như vậy thì bao lâu mới đến được Tiên Linh cảnh, càng là không thể đến được Giáp Linh cùng Cự Linh cảnh. Có phải người tìm cách lừa mọi người?”

Quả thật là nếu Vạn Nhiên võ giả cứ lên hết thì rất lâu thời gian. Trần Lương nghĩ ngợi một lúc rồi nói:

“Luật sẽ được thay đổi. Vạn Nhiên cảnh có 10 ngày thách đấu, Tiên Linh có 30 ngày, Giáp Linh có 50 ngày để thách đấu, còn Cự Linh cuối cùng, không giới hạn thời gian. 8 ngày tiếp theo, chỉ có Vạn Nhiên võ giả được thách đấu. Ngày nào có nhiều người cùng lên thì chọn người có tổng lượng Không Thạch nhiều nhất”

Luật mới hợp lý, mọi người cũng liền không còn phản đối, kẻ đứng người ngồi xem trận đấu giữa Trần Lương và Ứng Sát, cũng học hỏi được gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Mỗi câu cá béo

Những ngày sau đó, sản lượng khai thác Không Thạch có phần tăng lên so với trước, có ngày được tới 500 Không Thạch.

8 ngày, 8 đối thủ Vạn Nhiên không có gì bất ngờ, đều bị loại sau 20 hơi thở khi còn chưa có chạm được vào vạt áo của Trần Lương.

Ngày thứ 9, đến phiên Tiên Linh cảnh ra trận. Lúc này đều không còn có người khinh thị Trần Lương khi chứng kiến hắn hạ gục 10 Vạn Nhiên võ giả cùng những trận luyện tập với Ứng Sát.

Có điều võ giả quần hồng vẫn còn tự tin lắm. Hắn không phải người của Trường Bàn Phái mà là nghe thấy thu nhập hấp dẫn, không quản công việc thấp hèn, liền đăng ký gia nhập khai thác mỏ.

Trước đó hắn cũng tiến vào Trọng Môn, đi được tới bên bờ hồ dung nham nhưng không có xuống hồ. Thành tựu này cũng đã hơn rất nhiều người đồng trang lứa nên quần hồng vẫn còn chưa coi Trần Lương có thể vượt qua hắn.

Huồng hồ theo luật là chỉ cần làm Trần Lương bị thương, cũng không có cần phải đánh thắng đối thủ, càng là khiến hắn như chạm được tinh thạch từ trong túi rồi

Như quần hồng mong đợi, hắn là người đầu tiên trong Tiên Linh cảnh bước ra thi đấu với tổng số lượng Không Thạch là 171 viên, hơn người thứ hai những 9 viên.

Bước vào sân đấu, quần hồng võ giả ngay lập tức triển lộ thân thông là 1 đầu lõi sư khí thể đầy mình.

Lôi thuộc tính có ưu thế về tốc độ và lực tấn công, có điều quần hồng võ giả còn chưa có tu luyện được võ kỹ lõi thân pháp. Hắn có một tuyệt chiêu áp đáy hòm chính là Vạn Lôi Quy Nhất, thuộc về Quý cấp thượng đẳng võ kỹ. Có điều võ kỹ hắn có được chỉ là bản tàn phiên không đầy đủ, chỉ tương đương với một bộ Linh cấp trung đẳng võ kỹ.

Dù chỉ là Linh cấp trung đẳng võ kỹ nhưng đây đã là rất không tầm thường một loại võ kỹ so với phổ thông võ giả. Chúng bạn xung quanh quần hồng võ giả, có người ở Tiên Linh cảnh cũng mới chỉ có được Phàm cấp võ kỹ, cao hơn thì là Linh cấp sơ đẳng võ kỹ.

Không cần thăm dò, quần hồng võ giả liền thi triển Vạn Lôi Quy Nhất kết hợp với kiếm và đầu lõi sư một đường sấm sét đâm tới Trần Lương.

“Không tới một bộ võ, có điều vẫn chưa đủ” Trần Lương vận chuyển nguyên khí vùng ra một Không Pháp Quyền hung hăng đập tới quần hồng võ giả bay ra đằng sau.

Quần hồng võ giả còn chưa có ngắt đi nhưng tuyệt chiêu áp đáy hòm của hắn dễ dàng bị phá giải sau 1 chiêu đã đã kích tâm thần hắn còn chưa gượng dậy được.

“Người lăn ra ngoài hay để ta ném đi” Ứng Sát thấy hắn nằm mãi ở đấy liền tiến tới cười nói. Hắn rất thông cảm cho gã mặc quần hồng này, phải chiến đấu với Trần Lương mới nhận ra được chiến thắng là vô vọng như nào.

“Giáp Linh cảnh cũng không thắng được con quái vật này đâu, người không cần quá đau lòng” Ứng Sát an ủi.

Quần hồng võ giả giữ bộ mặt méo xệch bỏ dậy, khập khiễng đi ra ngoài.

“Người nên tu luyện một bộ võ kỹ thân pháp, hệ lõi thì càng tốt, sẽ hỗ trợ cho chiêu thức vừa rồi” Trần Lương nói với theo.

Quần hồng võ giả gật đầu rồi tiếp tục khập khiễng đi về nơi nghỉ ngơi.

“Vài ngày tới năng suất khai thác của tên này hẳn là sẽ rất thấp” Trần Lương thăm thò dài. Hắn nhìn đôn công kích của quần hồng võ giả đâm tới cũng có chút hứng thú nên ra tay hơi mạnh.

“Tên võ giả hệ lõi kia ta thấy không yếu mà cũng chỉ 1 quyền đã bại. Ta thấy Tiên Linh cảnh là không thể lấy được phần thưởng rồi” Một võ giả lác đầu nói với mấy người bên cạnh

“Đúng là không có món ăn ngon nào dễ dàng” Một lão giả vuốt râu, nhìn xa xăm nói. Xung quanh hắn cũng không có ai, không hiểu hắn nói cho ai nghe.

Các đối thủ Tiên Linh cảnh sau đó không còn mạnh mẽ được như quần hồng võ giả, Trần Lương chỉ cần nhục thân cùng nguyên khí nội tại là đủ đánh bại các đối thủ, không cần thi triển võ kỹ

Quan chiến sức mạnh của Trần Lương, Tiên Linh võ giả đều không còn lòng tự tin chiến thắng nhưng vẫn dùng hết sức kiếm Không Thạch để có cơ hội giao đấu với Trần Lương.

Bởi tất cả các trận đấu ở Tiên Linh cảnh, Trần Lương đều dành cho 100 hơi thở cùng giao chiến với đối thủ, nhiều lúc còn chỉ ra điểm yếu, đưa ra lời khuyên.

Giáp Linh võ giả vẫn còn nhiều mong chờ đến lượt mình. Tuy Trần Lương thể hiện sức mạnh vượt trội so với Tiên Linh cảnh, nhưng vẫn là kém 1 cảnh giới, cơ hội giành phần thưởng vẫn rất cao.

29 ngày nhanh chóng trôi qua.

“Hôm nay là ngày cuối cùng thách đấu giành cho Tiên Linh võ giả, ai muốn thách đấu mời tiến lên nói ra số Không Thạch của mình”

“Ta, 146 viên Không Thạch”

“Lui xuống, ta 155 viên”

“Lần này đến lượt ta 157”

“ta 168” Một võ giả áo xanh tự tin tiến lên.

Sau tiếng hô của hắn, không gian yên tĩnh một lát, chợt có tiếng nói vang lên

“242 viên Không Thạch, Chu Minh xin thách đấu Trần Lương công tử”

Chu Minh đồng dạng tiến về phía Trần Lương. Số lượng Không Thạch của hắn thậm chí vượt qua rất nhiều so với 29 Tiên Linh võ giả trước đó.

Mọi người đổ dồn sự chú ý tới thanh niên khôi ngô tuấn tú đang bước đi

“Ta cũng từng chú ý tới tên này, phải công nhận hắn là người tích cực làm việc nhất trong mỏ, từ trước cả khi tên Trần Lương đưa ra phần thưởng thách đấu”

“Lương lậu cũng chỉ thế, tội gì mà hắn phải làm việc quần quật thế nhỉ” Một người có số Không Thạch khai thác đứng hàng chót thắc mắc.

“Nhưng sao ta không thấy hắn lên nhận thưởng cho người khai thác Không Thạch nhiều nhất trong tháng nhỉ”

“Đúng vậy, thật kỳ lạ”

“Mà sao giờ hắn mới lên thách đấu?”

“Có thể hắn hi vọng vào chiến thắng sẽ thu được nhiều nhất tình thạch”

Mọi người không biết rằng lượng tình thạch cấp 1 mà Chu Minh nhận bị ảnh hưởng trực tiếp bởi số Không Thạch hắn khai thác nên tích cực hơn mọi người là đương nhiên. Và cũng chính vì cách tính lương khác biệt nên hắn không được nhận phần thưởng tháng.

Chu Minh thi triển thần thông là Tinh linh hóa hình có hình dạng một con bạch tuộc có 4 chân và có 4 chỗ nhô ra trông như 4 cái miệng.

Quang Mang Tuộc là một loài yêu thú hàng đầu trong các yêu thú cấp 10 dưới biển sâu, rất mạnh. Nó có 2 thần thông để đưa nó vào danh sách những loài yêu thú không nên trêu chọc.

Thứ nhất là khả năng phun ra một loại hắc khí từ 4 cái miệng ra vùng không gian xung quanh nó. Loại hắc khí này che đầy tất cả giác quan, kể cả tinh thần lực của các đối tượng bị bao trùm, trong khi lại không gây ra bất kỳ ảnh hưởng gì tới chủ thể, khiến cho Quang Mang Tuộc mặc sức chém giết kẻ thù bên trong luồng hắc khí này.

Thứ hai là khả năng vươn dài vòi của nó gấp nhiều lần. Quang Mang Tuộc vốn dĩ đã có hình thể to lớn với cái đầu của con trưởng thành thường là 4, 5 trượng, vòi của nó ở dạng bình thường là 7, 8 trượng, vươn dài có thể tới 30, 40 trượng.

Quang Mang Tuộc của Chu Minh còn rất nhỏ bé, nhưng nó có thể to lớn theo sự phát triển tu vi của chủ thể. Điều quan trọng là Tinh linh hóa hình này có thể có được thần thông của Quang Mang Tuộc hay không, và có một hay cả hai thần thông.

Nếu Tinh linh hóa hình không có được ưu điểm của bản thể mà nó biến thành thì thật sự là vô cùng kém.

Như Tinh linh hóa hình của Trần Lương, ưu điểm của nó chính là có thể triển khai võ kỹ trên cả 6 tay, 3 đầu.

Không phải cứ Tinh linh hóa hình có vẻ ngoài của nhân loại là có thể triển khai võ kỹ của nhân loại. Mỗi Tinh linh hóa hình cho dù hình dạng giống nhau nhưng có thể có năng lực rất khác biệt.

Như Tinh linh hóa hình của Cung Thừa Hy vừa có thể triển khai võ kỹ, vừa có thể suy nghĩ độc lập như bản thể.

Có võ giả thi triển Tinh linh hóa hình là giống y chang hắn, nhưng Tinh linh hóa hình lại chỉ có thể cảm vũ khí mà không thể thực hiện bất cứ võ kỹ nào.

Chất lượng của Tinh linh hóa hình phụ thuộc rất lớn vào những linh đan diệu dược võ giả luyện hóa khi còn là Vạn Niên cảnh giới.

Quang Mang Tuộc vừa hiện ra, liền ngay lập tức phun hắc khí từ cả 4 cái miệng. Tốc độ lan tỏa của hắc khí rất nhanh, chỉ thoáng chốc đã bao phủ Trần Lương, bao phủ toàn bộ võ đài.

“Người có thể tu luyện ra thần thông của Quang Mang Tuộc, tiềm năng phát triển rất lớn” Trần Lương bị bao vây trong màn hắc khí nhưng vẫn khí định thần nhàn buông lời khen ngợi Chu Minh.

Lời nói vừa ra, đầu kiếm của Chu Minh đã tiến tới sát bờ vai sau lưng hắn. Chu Minh chỉ tìm cách làm bị thương Trần Lương chứ không muốn trọng thương hay lấy mạng hắn.

Đúng lúc này, thân hình Trần Lương nhảy sang một bước vừa vặn tránh né đường tấn công của Chu Minh.

Chu Minh có phần ngạc nhiên nhưng cũng ngay lập tức nhảy ra xa, tránh bị Trần Lương thừa cơ tấn công. Trong biển hắc khí này hắn không khác gì cá gặp nước, chỉ cần bình tĩnh liền

có vô số cơ hội ám sát đối thủ.

Chu Minh không tin Trần Lương có thể may mắn lần thứ hai. Sau khi biến đổi phương hướng, hắn tiếp tục hướng mũi kiếm tấn công Trần Lương.

Lần hai lại lần ba, Trần Lương tiếp tục tránh được mũi kiếm của Chu Minh trong gang tấc.

Chu Minh còn đang suy nghĩ, Trần Lương liền đã giải đáp:

“Hắc khí tốt, có điều chất lượng còn kém. Ta tuy không nhìn thấy người nhưng vẫn có thể sử dụng tinh thần lực cấp 8 cảm nhận vị trí của người trong vòng 5 trượng. Cũng không ngại nói cho người biết, cho dù không có tinh thần lực, ta cũng có thể cảm nhận sát khí của người để phản đòn. Sát khí vô hình, hắc khí không thể ngăn cản được”

“Ta không muốn trọng thương người mới không dùng võ kỹ, nếu đã vậy cho người chút khổ cũng chớ trách ta” Chu Minh nói không nhỏ, nhưng cũng chỉ có mình hắn có thể nghe được.

Lúc này khán giả chỉ nhìn thấy một vùng không gian dày đặc hắc khí, không thể nhìn hay nghe thấy âm thanh gì từ bên trong.

“Tên Chu Minh này tung ra màn hắc khí trông có vẻ nguy hiểm, không biết có thể giành được tinh thạch về tay?”

“Màn hắc khí này không biết có tác dụng gì?”

“Mong là hắn có thể hạ gục Trần Lương, cho tên tiểu tử kia biết trời cao đất rộng”

...

Chu Minh dùng 2 tay cầm thanh kiếm xuống đất, một tích tắc sau, 8 cột đá nhọn ngay dưới chân quanh Trần Lương đâm thẳng về phía hắn, không thể tránh thoát.

“Hay lắm, xem cột đá của người cứng hay da thịt của ta dày” Trần Lương vận chuyển mạnh mẽ nguyên khí cùng tinh thần lực ra phòng ngự.

Dù tinh thần lực và nguyên khí của hắn đều mạnh mẽ bội phần nhưng không phải là một môn võ kỹ phòng vệ, chỉ có thể chống đỡ một phần lực tấn công của cọc đá.

10 cọc đá xuyên thẳng qua 2 tầng bảo vệ vòng ngoài, trực tiếp đâm vào da thịt Trần Lương, đây mới là át chủ bài của hắn.

Trần Lương gồng mình, thúc đẩy tất cả sức mạnh của nguyên khí có trong các tế bào da, thịt.

Một tiếng nổ ầm vang lên trong cuộc va chạm giữa lớp da của Trần Lương và 10 cây cọc đá, có điều ngoài Chu Minh ra thì không ai nghe thấy.

Kết quả 10 cọc đá đều chỉ đâm tới phần da ngoài, không thể tiến vào bên trong, không có một giọt máu nào của Trần Lương phải đổ xuống.

Chu Minh hít một hơi thật sâu. Hắn từng kết hợp màn hắc khí này và tuyệt chiêu vừa rồi của hắn để giết chết một võ giả Giáp Linh cảnh hậu kỳ. Đối với Cự Linh cảnh thì không có tác dụng vì Cự Linh võ giả quá nhanh và mạnh, dễ dàng nhảy thoát khỏi màn hắc khí này.

Cho nên lúc bị tên Cự Linh võ giả của Trường Bàn Phái truy sát, Chu Minh cũng chỉ có thể cầu cứu Trần Lương.

“Đánh hay lắm, đến lượt ta” Trần Lương vùng Không Phá Quyền về phía Chu Minh còn đang nhìn chăm chăm vào kẻ bị 10 cột đá đâm không thủng.

Chu Minh vội vã nhảy tránh sang bên rồi di chuyển ra xa Trần Lương.

“Sao người không tấn công tiếp đi, sợ rồi sao” Chu Minh không tấn công, Trần Lương cũng đứng yên đợi.

Đáp lại lời khiêu khích của Trần Lương là sự yên lặng đến đáng sợ.

Chu Minh nhận ra được Trần Lương đoán được phương hướng của mình là nhờ vào sát khí. Hắn định chỉ tấn công, thu lại sát khí, Trần Lương hắn là cũng không làm gì được hắn. Nếu là bình thường, Trần Lương chỉ cần ra khỏi phạm vi hắc khí là được. Nhưng lúc này sân đấu lại trở thành lợi thế cho Chu Minh.

Thấy đối phương không hành động lỗ mãng, Trần Lương cười lớn

“Thông minh lắm, nhưng tưởng ta cần sát khí mới đánh được người sao”

Chiến thần Atula hiện lên, nhưng không phải để tấn công mà là để cùng Trần Lương phóng xuất đại lượng nguyên khí ra ngoài.

Nguyên khí của Trần Lương sau khi được Giới Thủy tắm bổ, không chỉ độ đậm đặc tăng cao mà tính chất ăn mòn của nó cũng nâng lên một mảng lớn.

Nguyên khí của Trần Lương tỏa rộng ra dần dần ăn mòn hắc khí của Chu Minh. Tuy tốc độ ăn mòn không cao, chỉ ít cũng cần một canh giờ mới có thể xóa bỏ một nửa chỗ hắc khí trong sân đấu, nhưng tích tiểu thành đại, cuối cùng Chu Minh sẽ không còn đường ẩn nấp.

Hắc khí từ Tinh linh hóa hình của hắn mỗi lần phun ra phải đợi 1 ngày hồi phục mới có thể tiếp tục sử dụng.

Không thể chờ đợi, Chu Minh liều mình chạy ra phía sau Trần Lương đâm lên 1 kiếm ám sát.

Trần Lương quay ra sau bắt lấy kiếm của Chu Minh, nhe răng cười. Chiến thần Atula 6 tay đâm văng Chu Minh ra khỏi sân đấu.

Chu Minh không bị thương nhưng về mặt buồn bã. Hắn đã sử dụng tới tất cả vốn liếng nhưng cũng không làm bị thương nổi Trần Lương.

Cùng là Tiên Linh cảnh, sao sức mạnh lại chênh lệch vậy.

Chu Minh sẽ còn thất vọng hơn nếu biết là thực ra Trần Lương đã có phần nhường để hắn ra đòn, nếu không, ngay từ lần vùng kiếm đầu tiên là hắn đã bị đánh bại rồi.

“Người rất khá, suýt chút nữa là làm ta bị thương. Đây là 1 viên Cơ Linh Đan. Thường người tích cực lao động” Trần Lương vùng tay ném ra đan dược.

Nhìn thấy đan dược bay về phía Chu Minh, rất nhiều cặp mắt là dõi theo thèm muốn.

Tiếp theo đến lượt Giáp Linh võ giả lên thách đấu.

Trần Lương lấy ra Bá Vương Thương trăn lật thuyền trong mương. Thách thức của hắn nằm ở 10 Cự Linh võ giả tù binh kia.

Mỗi ngày trôi qua đều là một ngày hao hức chờ mong của Giáp Linh võ giả. Sản lượng Không Thạch của Giáp Linh võ giả, thấp thì gần một trăm, nhiều thì hơn 200 viên. Chỉ cần chiến thắng Trần Lương là thu được mấy nghìn tinh thạch cấp 1, có thể làm được rất nhiều chuyện.

Trận đầu tiên của Giáp Linh cảnh diễn ra, người bước lên là một trung niên mặt vuông chữ điền, dáng dấp bệ vệ. Tiếng cổ vũ vang lên, đều là dành cho trung niên người, hoàn toàn không có một tiếng hô ủng hộ Trần Lương. Hiện giờ mọi người đều muốn nhìn thấy Trần Lương phải xi ra phần thưởng của mình.

“Cốt huynh cố lên, ta ủng hộ huynh hai tay hai chân”

“Cố lên hạ gục Trần Lương”

“Hãy là người đầu tiên nhắc lên võ thượng vinh quang cho lao động chúng ta”

Cốt Đa bước đi đầy tự tin với vẻ mặt vui mừng. Hắn vốn dĩ không có tiếng tăm gì tại Trường Bàn Phái, đột nhiên lại được tung hô khiến hắn mắt lòng mắt dạ lắm.

Có điều niềm vui ngắn chẳng tày gang, trận đấu của hắn còn kết thúc nhanh hơn của Tiên Linh cảnh.

Trần Lương đã không còn nương tay chiêu cố tới đối thủ. Hắn nhanh chóng kết thúc trận đấu chỉ sau 3 lần tấn công Cốt Đa, kẻ mới chỉ là Giáp Linh trung kỳ.

Hôm sau và hôm sau nữa, không có ngoài ý muốn xảy ra, tất cả đều là bị Trần Lương hạ gục với không một vết thương trên người.

Tiên Linh và Giáp Linh võ giả nơi đây không phải dạng nổi bật gì, nếu không cũng không phải vì thu nhập cao mà phải đi khai thác mỏ.

50 ngày trôi qua, 50 Giáp Linh võ giả không ai không phục Trần Lương. Hắn đường đường chính chính đánh bại từng người.

Phần thưởng thách đấu vẫn chưa có ai nhận được, còn sản lượng Không Thạch thì luôn mang lại niềm vui cho Trần Lương.

Mỗi câu này của hắn đưa ra rất là có tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44: Thua cuộc

9 tháng đã qua, gần như mỗi ngày Trần Lương đều dành thời gian chế tạo Không Vật.

Cấp thấp nhất Không Thạch chỉ cần 4 canh giờ là được Trần Lương biến thành Không Vật, còn Vạn Lan Nhu hiện cũng cần đến 7 ngày.

Đa phần Không Thạch đều chỉ cho ra tiểu Không Vật. Đối với Không Vật cấp 3, Trần Lương mất chưa tới 10 canh giờ để hoàn thành.

Nhưng sang tới Không Thạch cấp 4, Trần Lương phải dành ra 24 canh giờ liên tục mới có thể chế tạo thành Không Vật.

9 tháng thu được hơn 10 vạn viên Không Thạch, trong đó, Trần Lương đã tìm được 1 viên chứa không gian bên trong đạt tới cấp độ cao nhất. Hắn đã phải dành ra 29 ngày mới có thể hoàn toàn chế tạo xong Không Vật cấp 9, trị giá 3 viên tinh thạch cấp 3.

Do nhiều lúc phải dành thời gian chế tạo Không Thạch, Trần Lương không thể thi đấu thì sau đó hắn sẽ dồn những võ giả trước đó vào cùng 1 ngày để thi đấu, tránh cho có người dị nghị hắn lừa đảo, ảnh hưởng đến năng suất lao động.

Vì vậy 90 ngày hứa hẹn thách đấu là đủ 90 võ giả bại dưới tay Trần Lương.

Thực lực của Trần Lương đã không còn phải bàn cãi. Nhiều lần, Trần Lương đã lại lấy thẩu thị cầu ra để những võ giả kia kiểm tra thật giả.

Tuy không có kẻ nào là thiên kiêu, nhưng để một kẻ tu vi thấp hơn 1 đại cảnh giới đánh bại 50 Giáp Linh võ giả khiến bọn hắn rất không nguyên tin tưởng.

Kế tiếp đành chờ 10 Cự Linh võ giả phá vỡ chuỗi chiến bất bại của Trần Lương.

10 tù nhân Cự Linh võ giả đều đã có được trên 300 viên Không Thạch. Có người lựa chọn dừng lại, không muốn tiếp tục làm việc mang lại lợi ích cho Trần Lương. Có người lại lựa chọn tin tưởng vào cam kết của Trần Lương nên tiếp tục khai thác mỏ.

Người có số lượng nhiều nhất đã lên tới 412 viên Không Thạch, theo cam kết sẽ nhận lại được 1120 tinh thạch cấp 1.

Người thách đấu đầu tiên chính là một trong bốn võ giả dừng lại ở 300 Không Thạch. Kẻ này có khuôn mặt đặc biệt thanh tú, mũi cao mày ngài, còn xinh đẹp hơn cả nữ nhân.

Những người khai thác nhiều hơn còn chưa có động thái gì nên hắn lên trước. Mục tiêu của hắn không phải là giết chết Trần Lương mà là bắt Trần Lương làm con tin.

Chỉ cần có thể bắt giữ Trần Lương, 25 người bọn hắn sẽ không sợ Kim Thiết Nhân hay lão giả Huyền cấp kia.

Chỉ cần bắt giữ được Trần Lương, hắn thậm chí còn có thể thu về rất nhiều tài phú, lớn gấp nhiều lần so với tài sản của gia tộc hắn.

Chỉ cần bắt giữ Trần Lương, hắn sẽ một bước lên tiên, tương lai rộng mở.

“Có thể trả lại ta vũ khí không?” Nam nhân xinh đẹp hỏi. Hắn cùng những người khác đều đã bị thu sạch Không Vật cùng đồ đạc trên người.

“Có thể, vũ khí của người là gì?”

“Một thanh liễu kiếm có chuỗi kiếm làm từ ngọc bích”

Nam nhân xinh đẹp nhận lại kiếm liền tế ra thần thông của mình, là một thân ảnh trái ngược hoàn toàn với ngoại hình của hắn.

Thần thông hiện ra là một Tinh linh hóa hình một nhân loại lực lưỡng, da đen. Điểm đặc biệt ở Tinh linh hóa hình nhân loại này là có phần hạ thân nhô rất lớn khiến Tuyết Hoa cùng Vạn Lan Nhu và những nữ nhân khác phải quay mặt đi

“Tên biến thái này, ta biết ngay là thần thông của hắn có vấn đề mà. Trước kia giao chiến, chưa từng thấy hắn triển lộ ra thần thông, hóa ra là vì thế này” Một trong các tù binh lên tiếng bàn tán

“Ta tuy cũng chưa từng thấy thần thông của hắn, nhưng luôn phải đứng cách hắn xa nhất có thể”

“Có lần hắn từng sờ đùi ta, làm ta sồn gai ốc 3 ngày không khỏi”

“Ta biết một số người nam nhân có sở thích nam nhân, nhưng họ có sinh hoạt bình thường, nên vẫn kết giao với họ, có điều tên này luôn khiến ta không dám lại gần do những hành vi bệnh hoạn của hắn”

“Tên này thiên phú không tồi, nếu tập trung vào võ đạo ắt sẽ có ngày thành danh, đáng tiếc” Một trưởng bối trong tộc tiếc thay cho nam nhân xinh đẹp.

Nhìn thấy thần thông của tên kia, Trần Lương cũng cảm thấy buồn nôn, muốn kết thúc nhanh chóng trận chiến.

Trên người hắn hiện đã trang bị áo giáp Bách Thánh Khí cùng Địa Long Thương Thiên thánh khí. Những đối thủ tiếp theo của hắn đều là vượt 2 đại cảnh giới, lại chỉ cần đánh hắn bị thương là đủ, vì vậy không thể có bất kỳ sơ suất nào.

Thi triển ra Tinh linh hóa hình, nam nhân xinh đẹp không nói một lời liền chém tới 1 kiếm cực nhanh tốc độ. Tên này là phong thuộc tính, lại có thiên phú cao. Kiếm khí của hắn có thể nói là vừa nhanh vừa mạnh, không cần thận liên để bị phản thấy làm hại.

Trần Lương chỉ kịp lấy thương ra đỡ.

Kiếm khí chỉ bị cản lại một phần, còn lại là cắt vào bảo giáp của Trần Lương. Hắn bị đẩy lùi ra sau 1 bước, còn may bảo giáp chống đỡ còn chưa có bị thương.

“Nguyên khí mạnh hơn ta” Trần Lương tính toán.

Vừa rồi chỉ là 1 chiêu thăm dò, chiêu thứ 2, nam nhân xinh đẹp mới thực sự đánh ra võ kỹ cao cấp của hắn “Loạn Vũ Kiếm”. 5 luồng kiếm khi di chuyển không theo bất cứ quy tắc nào chém về phía Trần Lương, mỗi một luồng đều mạnh hơn kiếm khí lúc này cả chục lần.

Trần Lương không chậm trễ, đánh ra Cửu Long Thăng Thiên. 5 con hắc long phân biệt lao tới cắn xé 5 luồng kiếm khí.

Kết quả 2 bên đều nổ lên tan biến. Trần Lương thua về nguyên khí nhưng hơn về võ kỹ.

2 võ giả còn chưa hồi khí, Chiến thần Atula đã đánh ra Không Phá Quyền. 6 luồng quyền khí mạnh mẽ lao tới nam nhân xinh đẹp.

Hắn không phản đòn mà di chuyển tránh thoát cả 6 quyền.

“Tiểu tử có võ kỹ rất mạnh, nhưng xem ngươi làm sao theo được tốc độ của ta” Nam nhân xinh đẹp vừa nói vừa chạy vòng quanh dần áp sát Trần Lương.

Thần pháp của tên này không tầm thường, tốc độ của hắn tạo ra tàn ảnh phía sau, muốn đánh trúng thật không dễ dàng.

Nam nhân xinh đẹp muốn tiến tới gần để cho Trần Lương một kích chí mạng

Trần Lương đợi đối phương còn cách 3 trượng liền thi triển ra Tam Ảnh Bộ. Một thân ảnh ở giữa vòng tròn, 2 thân ảnh còn lại liên tục đẩy rộng khoảng cách nhảy.

Sau 3 hồi thở, 2 thân ảnh của Trần Lương đã chạm tới vòng tròn di chuyển của nam nhân xinh đẹp.

Trần Lương chém một đường Thương Phá Sơn đụng độ với với kiếm của nrxl. Cả 2 liền văng lùi về sau một khoảng.

Trần Lương hào hào nguyên vẹn không có tổn thất, nam nhân xinh đẹp cũng không có bị thương, nhưng kiếm của hắn thì đã gãy làm đôi.

Kiếm của hắn chỉ là Phàm Khí, chọi cứng trực tiếp với Thiên thánh khí mà chỉ gãy là còn may. Nếu nguyên khí hai bên ngang bằng thì nam nhân xinh đẹp rất có thể cũng sẽ gặp tình trạng giống kiếm của hắn.

“Không công bằng, thương của ngươi ít nhất là cấp bậc Bách Thánh Khí” nam nhân xinh đẹp lên tiếng.

“Chiến đấu với đối thủ, lúc nào ngươi cũng đòi hỏi đối phương phải thay đổi vũ khí cùng cấp với ngươi sao?” Trần Lương lạnh nhạt đáp

Sau một giây nghen lời, nam nhân xinh đẹp vất bỏ thanh kiếm gãy của hắn

“Là ngươi ép ta phải dùng đến chiêu này”

Vừa dứt lời, Tinh linh hóa hình của hắn bắt ngờ đánh liên tục vào hắn, đặc biệt phần lớn là lấy bàn tay đen xì to lớn kia vỗ liên tục vào mông nam nhân xinh đẹp.

Những đòn tự khổ không hề yếu, nam nhân xinh đẹp liên tục kêu lên. Nhưng tiếng kêu của hắn cực kỳ tượng hình, hay chính xác hơn là tiếng rên cực kỳ dễ người ta không khỏi liên tưởng đến âm thanh giao hoan.

Cả không gian như đóng băng một dạng, chỉ có âm thanh tượng hình duy nhất phát ra từ miệng nam nhân xinh đẹp.

“Thật sự là biến thái quá mức” Một nam nhân nhin không được thốt lên

“Lối cả hình ảnh như này ra trong trận đấu, còn ra thể thống gì nữa”

Trần Lương không chờ màn khổ dâm kia kết thúc, nhanh đánh ra Cửu Long Thăng Thiên. Bởi lí do thứ yếu là không muốn nghe và nhìn hình ảnh trước mắt, lí do trọng yếu là nguyên khí của nam nhân xinh đẹp đang mạnh lên rõ rệt trong từng đợt đấm, vỗ của Tinh linh hóa hình da đen kia. Đồng thời, Tinh linh hóa hình da đen cũng gây yếu thấy rõ, hiện chỉ còn da bọc xương.

5 con hắc long gào xé bay đến nam nhân xinh đẹp nhưng hắn vẫn đắm chìm trong sung sướng, không mấy may bận tâm nguy hiểm tới gần.

Còn cách 1 trượng, Tinh linh hóa hình lúc này chỉ còn lại bộ xương khô, nhảy về phía 5 con hắc long tự sát. Tinh linh hóa hình bị trọng thương hoặc phá hủy cũng sẽ khôi phục lại được, có điều cần nhiều thời gian và tài liệu bồi bổ tinh linh.

Mất 3 hơi thở, 5 con hắc long cắn xé xong Tinh linh hóa hình da đen, tiếp tục lao về phía trước. Lúc này nam nhân xinh đẹp đã không còn bộ da trắng, người mảnh khảnh như trước, mà lột xác thành một trắng xỉ da ngăm đen, thân hình cao lớn.

Hắn tung quyền, một nắm đấm đầy gai phá hủy cả 5 con hắc long.

“Thánh khí thì thế nào, ta sẽ cho ngươi thấy chênh lệch về tu vi là không thể lấp đầy” nam nhân xinh đẹp gian ác nhìn Trần Lương.

Tên này không hổ có thiên phú cao, chủ tu cả kiếm đạo và quyền đạo.

“Còn ta sẽ cho ngươi thấy không cần thánh khí ta cũng đập ngươi ra bã” Trần Lương cất đi Địa Long Thương của mình, đánh ra Quyền Vô Thanh.

Nam nhân xinh đẹp cũng thi triển ra quyền pháp mạnh nhất của mình, một luồng phong bạo quyền khí đựng độ nắm đấm quyền khí. Giăng co chóc lát, vẫn là hai bên bất phân thắng bại.

2 quyền khí nổ mạnh tạo ra một chấn động không khí lan ra xung quanh, để các võ giả bên ngoài đều cảm nhận được lực lượng không tầm thường

Nam nhân xinh đẹp ngưng trọng vận khí ngăn cản chấn động lan đến. Hắn thật không thể ngờ đã sử dụng đến tuyệt chiêu áp đáy hòm mà vẫn không hạ được một tiểu tử chỉ mới bước vào Tiên Linh cảnh.

“Võ kỹ vừa rồi hẳn là đã tiêu hao cạn kiệt nguyên khí của ngươi, tiếp thêm 1 quyền của ta”

Nam nhân xinh đẹp tiếp tục đánh ra phong bạo quyền khí. Kết quả vẫn là nổ cùng với nắm đấm quyền khí.

Tiếp tục đánh lần thứ 3 so quyền, vẫn là bất phân thắng bại.

Màn khổ dâm của nam nhân xinh đẹp giúp hắn tăng lên gấp đôi sức mạnh, còn Trần Lương có được Chiến thần Atula cùng đánh ra Quyền Vô Thanh gấp 3 sức mạnh. Thêm một loạt những tăng sức mạnh về nhục thân, nguyên khí, võ kỹ thì Trần Lương đã có thể đáng ngang tầm với 1 Cự Linh võ giả tầm trung.

Quyền thứ 5, chưa có kết quả

Quyền thứ 7, kết quả vẫn chưa ngã ngũ

Sau quyền thứ 8, Trần Lương lấy ra Địa Long Thương lao nhanh về phía nam nhân xinh đẹp, hắn đã không còn đủ nguyên khí để thi triển ra Quyền Vô Thanh.

“Ha ha, hết nguyên khí rồi sao, nhận tiếp 1 quyền của ta” nam nhân xinh đẹp cười lớn dành toàn bộ nguyên khí còn lại trong đan điền của hắn đánh ra 1 quyền cuối cùng này. Hắn cũng đã cạn gần hết nguyên khí rồi.

Phong bạo quyền khí đâm tới, Trần Lương chém ra 1 thương ngăn cản, đồng thời bảo giáp cũng được kích hoạt che chở toàn thân.

Trần Lương vắng lùi về sau 3 bước, không có bị thương gì đáng kể, có điều trên da cũng hiện ra vài vết xước đang nhanh chóng liền lại.

“Ngươi thua, haha ngươi thua” nam nhân xinh đẹp cười lớn.

Nếu là quyết đấu sinh tử, còn chưa biết mèo nào cắn mỉu nào. Nhưng luật thách đấu Trần Lương đưa ra là chỉ cần làm hắn bị thương mà không phải đánh bại, nên là nam nhân xinh đẹp giành chiến thắng.

“Đáng tiếc, nếu có một bộ quyền sáo gia tăng sức mạnh thì đã có thể chiến thắng” Trần Lương lầm bầm.

Hắn cảm thương tiến lại gần nam nhân xinh đẹp.

Nam nhân xinh đẹp ngưng trọng thủ thế, cười khinh bỉ nói “Sao, định giết người quyết nợ sao”.

Trần Lương tiến tới gần, nhém ra 3000 tinh thạch cấp 1 về phía nam nhân xinh đẹp “3000 chữ 3 vạn tinh thạch cấp 1 với ta chỉ là con số. Ta trả ngươi Nhẫn không gian để chứa tinh thạch. Trong đó không thiếu một đồ vật của ngươi”

Trần Lương nói xong quay người bỏ đi, để lại khuôn mặt vừa vui mừng vừa ngạc nhiên của nam nhân xinh đẹp và những ánh mắt thèm khát của đám khán giả.

Sau trận đấu, liền không có Cự Linh võ giả nào đứng ra thách đấu, mà gia tăng công sức khai thác mỏ. Bọn hắn muốn có thật nhiều Không Thạch trước khi thách đấu Trần Lương.

Những võ giả trước kia dừng ở 300 Không Thạch cũng đã bắt tay trở lại lao động. Tuy vẫn chưa có thể khẳng định Trần Lương không giết người diệt khẩu, chiếm dụng lương, nhưng sức mạnh chiến đấu của hắn cùng 3000 tinh thạch cấp 1 trả cho nam nhân xinh đẹp cũng khiến mọi người bớt nghi kỵ hơn.

Sang tháng thứ 11, sản lượng Không Thạch hàng ngày giảm mạnh, không phải vì vấn đề nhân lực, mà do lượng Không Thạch trong hang đã thừa đi rất nhiều.

Trong một buổi tối, A Phủ tiến về phía Trần Lương đang ngồi nhìn Tuyết Hoa luyện đan.

“Tại hạ là A Phủ, vốn là quản sự cửa hàng tại Trường Bàn Phái. Ta muốn được theo cống hiến cho công tử”

Trần Lương dò xét cơ thể A Phủ, Vạn Nhiên tu vi, tinh thần lực cấp 2, không có gì nổi bật. Trần Lương hiện chưa có ý thu nhận phổ thông võ giả, hắn cần những trụ cột, là tay chân cho hắn.

Cũng không có vội từ chối, Trần Lương hỏi:

“Người có thể làm gì?”

“Ta năm nay 32 tuổi, tuy tu vi tâm thường, thiên phú càng là không có, nhưng về quản lý cửa hàng, quản lý buôn bán, quản lý sổ sách, lại luôn lấy làm tự hào. 8 năm làm việc tại Trường Bàn Phái hẳn có thể để trường môn có đủ hiểu biết về ta, công tử có thể hỏi”

Trần Lương trầm ngâm suy nghĩ. Hẳn vốn là muốn để Tuyết Hoa quản lý buôn bán, sổ sách trong tổ chức mới. Nhưng nghĩ lại thì điều đó có thể làm ảnh hưởng đến tốc độ tu luyện đan đạo của nàng.

Nếu tìm một người quản lý chính rồi để Tuyết Hoa kiểm soát phía sau có thể là một phương án tốt hơn. Trần Lương thì có quá nhiều việc phải làm, quá nhiều nơi phải đi nên hiển nhiên không thể lưu tâm được công việc kinh doanh.

“Nếu theo ta, người sẽ phải rời khỏi Mai Hoang Trấn, thậm chí là sang vực khác, rời xa thân nhân. Người thấy thế nào”

“Ta không có vợ con, sống cùng phụ mẫu. Cha ta bị bệnh, phải chữa trị liên tục, rất tốn kém. Chỉ cần có tiền phụng dưỡng phụ mẫu, ta đi đâu cũng không có vấn đề”

Trần Lương suy nghĩ một lát rồi gật đầu “Được, người có thể theo ta”.

A Phủ chấp tay đa tạ rồi rời đi.

Mấy ngày sau, nam nhân xinh đẹp tiến về phía Trần Lương, nói

“Ta là Hồng Phát Nhi, thuộc gia tộc Hồng Phát tại Mai Hoang Trấn, muốn đi theo phò tá các hạ, mong được chấp thuận”

“Người thì thôi đi. Người đi theo ta thì những người bên cạnh sẽ rời bỏ hết” Trần Lương lắc đầu vội.”

“Ta có thể làm lười đao của người. Những việc bản tay tin tưởng ta làm rất tốt” - nam nhân xinh đẹp nhếch mép cười, ánh mắt toát ra một sự gian ác không hề nhẹ

“Cự Linh cảnh còn chưa đủ làm đao của ta. Khi nào bước vào hoàng cấp có thể liên lạc với ta, tùy vào năng lực của người mà ta sẽ cân nhắc lại” – Trần Lương nhém cho nam nhân xinh đẹp một viên truyền tin thạch.

Hồng Phát Nhi nắm lấy truyền tin thạch liền rời đi.

Cường giả luôn quan trọng với mỗi tổ chức. Dưới Hoàng cấp, tất cả đều là sâu kiến, chỉ có bước vào Hoàng cấp mới chính thức được coi trọng.

Người muốn phi thân bay lượn trong thiên địa, muốn xuống biển sâu tìm kiếm cơ duyên, đều phải bước vào Hoàng cấp.

Bước vào Hoàng cấp, được coi là lột xác thành tiên, có được tuổi thọ lên tới 1500 năm, có thể làm rất nhiều việc.

Bước vào Hoàng cấp, người có thể điều khiển linh khí thiên địa, dời núi lấp biển, mạnh không kể xiết.

Dù ở Cự Linh cảnh người có yêu nghiệt đến đâu, đối mặt với Hoàng cấp đều khó sống sót.

Những ngày tiếp theo, thỉnh thoảng lại có người đến xin gia nhập phò tá Trần Lương, nhưng đều bị từ chối. Những người ở đây đều không có ai lọt được vào pháp nhãn của hắn

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Thu hoạch

Khai thác mỏ đã không còn được mấy, 9 võ giả Cự Linh cảnh lần lượt đi ra thách đấu Trần Lương. Đáng tiếc, không có ai khôn đốn được hắn như nam nhân xinh đẹp, chỉ có thể ngậm ngùi nhận thua cuộc.

Sáng tháng thứ 12, 3 ngày liên tiếp không có được một viên Không Thạch nào, Trần Lương quyết định chấm dứt khai thác.

Các mỏ Không Thạch thường không có sản lượng lớn, đó là lý do vì sao Trần Lương thông báo trước thời gian khai thác là trong 1 năm.

Hải Thượng Trung cũng từng sở hữu 1 mỏ Không Thạch, 200 người khai thác trong 18 tháng, mang lại cho hắn một bút tài phú lớn.

Thời gian khai thác tăng nhanh rất nhiều nhờ vào 25 tù nhân với 10 Cự Linh và 4 Hoàng cấp. Bọn hắn đều đã khai thác được sản lượng tối thiểu theo yêu cầu, ngoài ra có dư lên 1250 viên Không Thạch, vì vậy Trần Lương cũng trả cho bọn hắn 12500 tinh thạch cấp 1 như đã thỏa thuận.

Người vui mừng nhất là một tu sĩ Cự Linh cảnh trong nhóm. Hắn rất sợ chết, nên là nhiệt tình lao động để mong Trần Lương có nuốt lời cũng nể tình hắn thu hoạch nhiều Không Thạch mà để lại cho hắn 1 mạng.

Nhờ thế tổng Không Thạch hắn thu về là 512 viên, trừ đi 300 viên tù nhân thì hắn còn được thưởng 2120 tinh thạch cấp 1, tương đương với mấy năm làm việc của hắn.

Cả đoàn người chờ đợi đến tối để rời đi, tâm trạng là vui mừng xen lẫn cảnh giác. Nếu lúc này Trần Lương dờ dờ diệt sát toàn bộ bọn hắn, hoặc đơn thuần là bỏ chạy thì thật quá mức uất ức rồi.

Trước khi đồng ý đi lao động cách biệt một năm, bọn hắn mỗi người đều là suy đi tính lại rất nhiều. Bản thân chỉ là kiến hôi nhỏ bé, hoàn toàn là không có sức phản kháng.

Vì thế bọn hắn đều đã trao đổi thống nhất đồng lòng với nhau đối phó với các tình huống bất thường.

Thêm một bảo hiểm chính là lương trả trước nửa năm. Nửa năm lương này còn bằng cả 2, 3 năm lao động bình thường của bọn hắn, nên nếu Trần Lương có quyết nợ nửa năm thì cũng coi như đen đủi, nhưng cũng còn có thể chịu đựng, nên bọn hắn mới đồng ý làm việc cho Trần Lương.

Trần Lương thì đang không để ý không khí yên ắng xung quanh, chỉ tập trung chế tạo nốt mẻ Không Vật.

Gần một năm nay, công việc chiếm nhiều thời gian nhất của hắn là chế tạo Không Vật. Tổng số lượng Không Vật hiện giờ hắn sở hữu là 1220 viên, bao gồm tất cả các cấp.

Để có thể bán ra thị trường thì chỉ cần thuê luyện khí sư chế tạo nhẫn, vòng tay, vòng cổ... rồi đặt Không Vật vào đó là được.

Trời gần tối, Trần Lương đang ngồi nói chuyện với Tuyết Hoa, bàn xem nên đi ăn một bữa linh đình ở đâu.

Chu Minh tiến về phía Trần Lương. Hắn vừa rồi đã nhận được tới 2250 tinh thạch cấp 1 nhờ vào cố gắng trong suốt một năm qua. Với số tiền này, hắn đã có thể trang bị cho mình một Thập Thánh Khí, nâng cao sức chiến đấu của bản thân. Chu Minh hỏi:

“Sắp tới ngươi hẳn sẽ kinh doanh Không Vật, không biết ngươi sẽ kinh doanh ở đâu?”

Vu Cát, Trưởng môn Trường Bàn Phái nghe được liền vênh tai lên hống, hắn cũng rất quan tâm vấn đề này. Hắn muốn kinh doanh Không Vật, nhưng nếu phải cạnh tranh với Trần Lương sẽ rất khó khăn.

“Ngươi hỏi để làm gì?” Trần Lương không đáp, chỉ hỏi lại

“Nếu ngươi chưa có địa điểm kinh doanh, ta có thể gợi ý một tòa thành khá phù hợp để bắt đầu kinh doanh Không Vật”

“Như nào là phù hợp”

“Để kinh doanh Không Vật, ngươi cần quan tâm 4 yếu tố: Chi phí bảo an, An toàn, Khách hàng và nguồn lực của ngươi.”

Mỗi một địa điểm thường sẽ có một tổ chức đứng ra bảo đảm an toàn cho địa điểm đó, gọi là Phủ thành chủ. Phủ thành chủ sẽ có nhiệm vụ ngăn chặn giết chóc, cướp giết... cho nơi đó vì vậy họ cũng sẽ đưa ra mức chi phí với các tổ chức kinh doanh gọi là chi phí bảo an.

Lợi ích đầu tiên cho Phủ Thành Chủ khi nơi quản lý có bảo an tốt, đó chính là bảo đảm cho công tác kinh doanh của chính họ, bởi họ cũng có mặt hàng để buôn bán riêng. Chỉ có sinh sống, làm việc an toàn thì dân cư mới đông đầy, kinh thương mới phát triển.

Không có cư dân, lấy ai mua hàng của ngươi, nói gì đến thu phí bảo an của người khác.

“5 năm trước, ta từng đi qua 1 tòa thành tên là Phồn Hoa Thành, và ở lại đó 3 năm. Thành chủ nơi đó nghe nói là một Thiên Võ Sư danh tiếng, nên không có người dám chọc quyền uy Phủ Thành Chủ.

Bảo an nơi đó rất tốt, chỉ có các xung đột nhỏ lẻ mà không có chiến tranh quy mô lớn cấp tông phái.

Số lượng Không Vật ngươi sở hữu sẽ cực kỳ nhiều, nếu không có bảo an tốt thì chắc chắn bị cướp

Kinh thương nơi đó rất phát triển nên các cường giả, các đại gia số lượng không hề ít nên khách hàng sẽ không thiếu

Chi phí bảo an cũng không cao để khuyến khích kinh thương phát triển.”

Chu Minh nói xong một hồi, Trần Lương nghe xong gật gù đầu nói:

“Nếu vậy số lượng cửa hàng bán Không Vật cũng không hề nhỏ. Muốn cạnh tranh lại thường sẽ phải giảm giá hoặc tốn nhiều chi phí khác. Nhưng cũng coi như một gợi ý đáng xem xét”

Trí nhớ của Hải Thượng Trung và Cung Thừa Hy thì cách đây quá lâu, kiếp này hơn 20 năm lẫn lộn hắn cũng chưa để ý tới địa điểm kinh doanh, nên tìm kiếm một nơi kinh doanh, một nơi đặt tổng bộ của tổ chức là rất khó cho hắn.

Tìm kiếm một địa điểm thích hợp chính là suy nghĩ hắn trở mớ mấy tháng nay nhưng chưa có kết quả.

Chu Minh định nói tiếp thì Vu Cát tiến tới cắt lời:

“Ta cũng có một đề xuất tới công tử.

Cách nơi đây 400 dặm, tại một năm trước, một đầu linh mạch đột nhiên xuất hiện khiến linh khí nơi đó tăng gấp hàng chục lần, trở thành địa điểm bị nhiều thế lực lớn nhòm ngó. Thế lực nhỏ muốn chuyển hẳn tổng bộ tới, thế lực to muốn đặt thêm chi nhánh.

Thời điểm đó chính là khi chúng ta tìm thấy mỏ Không Thạch nên đành bỏ qua.

Ta không rõ hiện giờ tình trạng nơi đó như nào, có thể là đã bị một thế lực lớn chiếm giữ, hoặc là một thành thị có phủ thành chủ hoặc không có phủ thành chủ. Ta dự đoán khả năng cao sẽ là một thành thị.

Vì hiện tại các môn phái lớn đều có tổng bộ riêng. Một vùng bảo địa mới xuất hiện bị đồng thời nhiều thế lực nhìn vào thì rất khó có thể một thế lực đánh bại hết các thế lực khác.

Tốt nhất ngươi nên qua xem thử, nếu có thể xây dựng thế lực ở nơi có linh khí nồng đậm sẽ rất tốt để thu hút nhân tài. Có điều cần phải có cường giả tọa trấn nếu muốn kinh doanh nơi đó, vì 1 năm chưa đủ để ổn định trật tự”

Trần Lương gật đầu “Đồng ý, vậy mai phiền Vu Cát trưởng môn dẫn ta tới địa phương kia”

Thấm thoát đã tới nửa đêm, Trần Lương cùng tất cả thành viên nơi đây leo lên Vạn Lý Thuyền trở lại Cao Hán Thành, ngoại trừ 25 tù nhân, bọn hắn đã được trả tự do, tự tìm kiếm đường trở về.

Đêm tối rồi đi, đám người lao động vẫn còn hồi hộp không thôi, không có mấy người là chợp mắt ngủ, đại bộ phận là nhìn ra bầu trời đêm, nhìn con đường di chuyển của Vạn Lý Thuyền. Chỉ khi nào bọn hắn nhận được tinh thạch về tay thì bọn hắn mới yên tâm ngủ ngon được.

Không có điều gì bất ngờ xảy ra, cả nhóm an toàn quay trở lại nơi một năm trước bọn hắn tụ tập đề xuất phát đi mỏ Không Thạch.

Trần Lương bước lên trên phát biểu trước mặt tất cả mọi người:

“Đa tạ mọi người đã làm việc chăm chỉ trong suốt một năm qua. Tối nay mời mọi người tạm nghỉ tại đây hoặc nếu muốn rời đi đều có thể. Trong sáng mai, mời mọi người tập trung ở đây nhận nốt phần lương 5 tháng của mọi người. Thường trong quá trình lao động đều đã được trả ngay lập tức, hiện giờ chỉ còn lương của 5 tháng cuối. Nếu ai có thắc mắc gì cứ nói trực tiếp với Tuyết Hoa, nàng sẽ thay mặt ta trả lương và trả lời mọi người”

Ngừng một lúc, Trần Lương nói tiếp:

“Có một điều quan là mong các vị giữ kín thông tin về mỏ Không Thạch và tất cả những sự kiện trong suốt một năm qua. Điều này ảnh hưởng rất lớn tới ta. Trần Lương xin vô cùng cảm tạ”

“Yên tâm đi công tử, bọn ta một năm qua được công tử đối đãi rất tốt, chắc chắn sẽ giữ bí mật cho công tử”

“Kẻ nào dám hé răng thì Mạnh Lỗ ta là kẻ đầu tiên đập vỡ mồm hắn”

“Bọn ta sẽ giữ bí mật cho Trần công tử”

Nhiều người đồng loạt nói ra, dù sao Trần Lương cũng đã đối xử không tệ và trả lương rất cao cho bọn hắn.

Trần Lương hài lòng nhìn đám đông bên dưới. Hắn lần đầu bắt tay làm việc đã thu được một khoản lớn, hơn 10 vạn Không Thạch. Nếu bán hết số Không Thạch này cũng phải kiếm được hàng trăm triệu tinh thạch cấp 1, sẽ là sự trợ giúp lớn cho thể lực mới của hắn.

Theo như thỏa thuận, Vu Cát được mười phần trăm và Trường Bàn Phái được mười phần trăm giá trị lượng Không Thạch kiếm được. Cũng theo thỏa thuận, Trần Lương sẽ bán cho Trường Bàn Phái Không Vật với giá trị bằng một nửa thị trường.

Vu Cát quyết định chuyển toàn bộ hai mươi phần trăm kia thành lượng Không Vật thu về. Tính toán qua lại thì Trường Bàn Phái sẽ nhận về 1200 Không Vật bao gồm các loại lớn nhỏ.

Sáng lên, Trần Lương để Tuyết Hoa làm việc với Thiên Thị Các và người lao động, còn hắn với Vu Cát lên đường tới nơi có linh mạch xuất hiện kia.

Qua một hồi tìm hiểu, Trần Lương đã nắm được một số thông tin. Nơi đây đã được đặt một cái tên là Hoàng Đình Trấn, tình hình bảo an còn rất thấp và chưa có Phủ Thành Chủ.

Cuộc chiến gần đây nhất trong trấn là Hoàng Bào gia tộc đánh chiếm trang viên của Song Long Phái.

Hoàng Bào gia tộc có Địa cấp cường giả, đã phá tan được trận pháp và trận địa phòng thủ của Song Long Phái, chiếm giữ lấy một vùng đất có linh khí khá nồng đậm.

Linh mạch dưới lòng đất chỉ bao phủ phạm vi trong bán kính 3 dặm, là nơi có linh khí chất lượng cao nhất, đã bị chiếm giữ bởi 5 đại gia tộc và 5 đại môn phái của Côn Bằng Vực.

10 dặm xung quanh vẫn có được lượng linh khí cao hơn bình thường, nên vẫn được các môn phái, gia tộc nhỏ hơn khác giành nhau chiếm giữ.

Càng vào trung tâm, linh khí càng mạnh. Tổng bộ của Hoàng Bào gia tộc nằm ở một vị trí cách trung tâm khoảng 5 dặm nên mức độ linh khí vẫn là đáng để tranh giành địa bàn giữa các thế lực.

Các thế lực cũng dần mở ra các hoạt động của riêng mình, thậm chí nhiều môn phái mở ra các gian phòng tu luyện cho các tu sĩ ngoại lai đến.

Xen giữa các trang viên lớn được tọa trấn bởi Huyền cấp, Địa cấp cường giả hay có trận pháp thủ hộ chắc chắn thì cũng có những cửa hàng nhỏ, được quản lý bởi Hoàng cấp, Cự Linh cấp. Bởi những cửa hàng đó chiếm diện tích nhỏ nên không gây ngứa mắt cho các thế lực, và hơn hết, là sau lưng nó có thế lực lớn chống lưng.

Nơi đây vẫn còn nhiều thế lực nhỏ, một là nhờ xây dựng thế lực ở ngoài rìa, nơi có linh khí đã không hơn với bình thường là bao, các thế lực lớn không thèm đặt vào mắt. Hai có thể là bởi nằm dưới sự che chở của một thế lực lớn gần đó.

Trần Lương trở về tập hợp đội ngũ. Hắn đã quyết định sẽ đặt tổng bộ đầu tiên tại Hoàng Đình Trấn. Hắn tự tin mình có thể kiếm một chỗ cắm dùi và phát triển tại đây.

Chờ đón Trần Lương lúc này chỉ còn Tuyết Hoa, Ứng Sát, Trương Phá Vân, A Phủ. Ngoài ra một kẻ không có trong dự kiến là Chu Minh và Vạn Lan Nhu.

Tuyết Hoa đã thanh toán tiền đầy đủ cho các lao động, đồng thời rút hết lượng tinh thạch còn thừa trong Thiên Thị Các.

Trần Lương nhìn Chu Minh và Vạn Lan Nhu.

Bước lên đầu tiên là Chu Minh, nói:

“Ta đã suy nghĩ kỹ, ngươi có đầy đủ yếu tố để trở thành người nổi bật trong thời đại này, Chu Minh ta muốn được đi theo phò tá Trần huynh, mong Trần huynh chấp thuận”

“Lý do gì ta nên chấp thuận ngươi” Trần Lương hỏi

“Thứ nhất, ta là người duy nhất đánh trúng ngươi trong thách đấu tại mỏ Không Thạch ở cấp độ Tiên Linh cảnh, điều đó chứng tỏ chiến lực của ta không kém

Thứ hai, ta đã mang lại cho ngươi cả một Không Thạch, một khoản kếp xù tài phú. Đây là nhân duyên, ta là người mang lại tài phú cho ngươi

Thứ ba, ta là người am hiểu tìm kiếm thông tin. Thông tin là một vũ khí quan trọng, nó sẽ giúp đỡ được ngươi rất nhiều.

Thứ tư, ta là thổ thuộc tính, sẽ rất có ích trong xây dựng nhà cửa. Ngươi muốn thành lập thế lực ắt hẳn phải xây dựng nhà cửa, nơi ở chứ”

Trần Lương nghe Chu Minh trình bày xong ngừng nghĩ một lúc rồi đồng ý. Tên Chu Minh này quả thực không tồi, rất có thể sử dụng tốt.

“Còn ngươi, cũng muốn gia nhập lực lượng của ta sao?” Trần Lương quay qua hỏi Vạn Lan Nhu

“Đúng vậy, ngươi rất giỏi trận pháp, ta muốn theo ngươi học hỏi về trận pháp” Vạn Lan Nhu trả lời. Nàng một lòng say mê với trận pháp, rất muốn được chỉ dạy từ các Trận Pháp Sư tài năng. Trần Lương thậm chí còn uyên bác hơn nhiều so với một số Trận Pháp Sư cấp bảy, cấp tám nàng từng gặp mặt, nên muốn tranh thủ cơ hội cho chính mình.

“Được, ta đang cần nhiều Trận Pháp Sư để chế tạo Không Vật và quản lý trận pháp bảo vệ” Trần Lương liền đồng ý.

Cuối cùng Trần Lương quay sang hỏi Trương Phá Vân “Trương lão có thể đánh lại Địa cấp vô gia không?”

Trương Phá Vân nghiêm túc suy nghĩ rồi trả lời “Lão phu có thể chống lại Địa cấp võ giả trong một khoảng thời gian nhất định, nhưng chắc chắn sẽ không vì người mà mạo hiểm tính mạng. Nếu thấy không đánh lại, ta liền bỏ đi”

Trương Phá Vân tuy tu vi chỉ là Huyền cấp, nhưng lão dù sao cũng từng là Thiên cấp cường giả, không thể lấy sức chiến đấu của Huyền cấp thông thường ra so sánh.

“Thế là đủ rồi” Trần Lương mỉm cười. Hắn đã có được một kế hoạch cho mình.

Không vội đi đến Hoàng Đình Trấn, Trần Lương cùng cả nhóm đi đến ăn uống tại quán nổi tiếng và đắt nhất Cao Hán Thành, gọi những món ngon nhất và ở nơi xa hoa nhất.

Bọn hắn nghỉ ngơi 3 ngày rồi cùng tiến về Hoàng Đình Trấn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Thành lập khai thiên môn

Hoàng Bào gia tộc có danh khí tương đối tại Côn Bằng Vực nhờ vào gia chủ là một thiên tài đã đưa gia tộc đi từ nhỏ yếu, phụ thuộc thành một trong các đại gia tộc có các tổ chức lệ thuộc của riêng mình. Hoàng Bào Gia Cát, gia chủ Hoàng Bào gia tộc đã bước chân tới Địa cấp cảnh giới, cũng là cường giả mạnh nhất trong tộc.

Tuy có một trang viên rộng lớn làm tổng bộ gia tộc, nhưng nơi đó vẫn chỉ là một khu vực linh khí mỏng manh do những nơi có linh mạch, có linh khí nồng đậm đều đã nằm trong tay những thế lực lớn khác, rất khó chiếm lấy. Vì ngoài cường giả Địa cấp, Thiên cấp tọa trấn, thì những tổng bộ của các thế lực kia còn có trận pháp phòng vệ che chở, không phải là một thế lực mới quật khởi như Hoàng Bào gia tộc có thể so sánh.

Tìm kiếm một vùng đất đặt làm tổng bộ mới cho Hoàng Bào gia tộc là khát vọng trăm năm nay của Hoàng Bào Gia Cát. Vì vậy Hoàng Bào Gia Cát nghe tin ở Hoàng Đình Trấn có linh khí nồng đậm lại chưa có chủ nhân nên tức tốc đi tới, dùng một thân bản lĩnh phá tan Song Long Phái.

Hoàng Bào Gia Cát chỉ đánh chết 2 trưởng lão của Song Long Phái và đuổi đệ tử của phái đi vì hắn muốn giữ lại hoàn chỉnh nhất có thể trận pháp của Song Long Phái. Sau đó sẽ tu sửa lại trận pháp, thậm chí là nâng cấp trận pháp cho gia tộc hắn dùng.

Lúc này đây, Hoàng Bào Gia Cát đang không có mặt tại Hoàng Bào Phủ tại Hoàng Đình Trấn. Hắn đang đi tìm Trận Pháp Sư cấp 8, 9 để thiết lập trận pháp giúp gia tộc hắn đứng vững gót chân tại Hoàng Đình Trấn này.

Mục tiêu của Trần Lương chính là đánh chiếm lấy tổng bộ mới của Hoàng Bào gia tộc. Người mạnh nhất trấn giữ chỉ là 2 Huyền cấp cường giả, lại không có trận pháp bảo vệ, lại là nơi có linh khí nồng đậm, rất gần trung tâm linh mạch. Diện tích trang viên cũng rất lớn, đủ chứa đến hàng nghìn người.

Nhóm 7 người đứng trước cửa lớn của trang viên. Trần Lương nhìn vào bảng hiệu khắc 3 chữ vàng “Hoàng Bào Phủ” nói với 6 người còn lại:

“Các người thấy nên đặt tên mới là gì cho chỗ này?”

Lời của Trần Lương bị 2 thị vệ canh cửa nghe được, liền quát lên

“To gan, người vừa nói gì”

Trần Lương nhìn 2 tên thị vệ, lạnh lùng nói “Chu Minh, Ưng Sát”.

Chu Minh, Ưng Sát nhanh chóng tiến lên hạ gục 2 tên, đồng thời phá vỡ cửa lớn để đi vào.

“Các người là ai, dám to gan xông vào Hoàng Bào Phủ” Một vị trung niên võ giả đầu tiên chạy đến quát.

Trần Lương không nói gì, chỉ đứng lặng yên quan sát và đánh giá tình hình. Số lượng võ giả chạy đến lên đến cả trăm người, quả thật là chèn ép hoàn toàn về số lượng cho 7 người phía Trần Lương, chưa kể bên hắn có Vạn Lan Nhu là không có võ lực, còn Tuyết Hoa cũng chỉ tương đương với 1 Tiên Linh trung kỳ phổ thông võ giả.

Hơn một năm trước, Tuyết Hoa đã cho nở ra Phôi tinh linh, tạo ra một linh linh hình dạng 2 con cá. Một con há miệng, thả ra thất thái lung linh thủy, một con há miệng, thả ra thất thái quang mang.

Tuyết Hoa đi hướng luyện đan và chữa thương, nên chỉ có thất thái lung linh thủy mới có tính công kích, còn thất thái quang mang chỉ có tác dụng chữa thương và nâng cao phẩm tính của đan dược.

Đánh rắn phải đánh đập đầu, Trần Lương muốn xử lý 2 Huyền cấp võ giả nhưng không thấy bóng dáng bọn hắn.

Trần Lương lấy ra Kim Thiết Nhân, để nó tung 1 lời quyền phá hủy mọi thứ trên đường đi, bao gồm cả nhà cửa và hủy diệt một số nhân mạng, lúc này mới hấp dẫn sự chú ý của 2 vị trưởng lão trấn giữ nơi đây.

“Chỉ 7 người và 1 Kim Thiết Nhân lại dám xông tới chiếm Hoàng Bào Phủ, các người là thế lực nào?” Một lão giả tức giận bay đến hét lớn.

Lão có nghe tiếng ồn ban đầu tưởng chỉ là tiểu bát tiểu nháo, không ngờ đối phương lại có lực phá hoại lớn khiến lão không thể không ra mặt

Tiếp theo sau đó một bà lão bay đến, theo sau còn 3 lão giả nữa.

Trần Lương không nhiều lời. Ngay khi thấy đối tượng, Trương Phá Vân cùng Kim Thiết Nhân ngay lập tức xông lên trời công kích đối thủ.

Bọn hắn đã có kế hoạch thống nhất từ trước khi đến. Trương Phá Vân cùng Kim Thiết Nhân phụ trách giải quyết 2 Huyền cấp võ giả nhanh nhất có thể.

Trương Phá Vân là lời thuộc tính, lực công kích cực kỳ mạnh. Chỉ chốc lát một mình lão đã áp đảo cả 3 trưởng lão bên Hoàng Bào gia tộc.

Kim Thiết Nhân cũng điên cuồng tấn công, hoàn toàn bỏ qua phòng thủ bản thân. Cơ thể nó được làm từ loại dị thiết cứng rắn, đã là biện pháp phòng thủ đảm bảo nhất cho nó. Phương thức chiến đấu chỉ công không thủ của nó cũng khiến 2 trưởng lão bên Hoàng Bào gia tộc gặp nhiều thua thiệt.

Nhìn thấy tình cảnh trên trời không ổn, đám đệ tử hơn 100 người phía dưới liền chìa mũi nhọn về phía Trần Lương

“Tên trẻ tuổi kia hình như là cầm đầu ở đây, mau bắt hắn” các đệ tử từ Cự Linh trở xuống không thể tham gia trận chiến trên bầu trời đều là lấy vũ khí ra đánh về phía Trần Lương.

Trần Lương cùng Ngân Thiết Nhân lao vào tả xung hữu đột như sói lao vào bầy dê. Địa Long Thương của hắn chém sắt như chém bùn, không một vũ khí nào của phía Hoàng Bào gia tộc chịu nổi một kích.

Chỉ có Cự Linh võ giả là chống đỡ lại được Trần Lương cùng Ngân Thiết Nhân. Bọn hắn đã nhìn ra bảo thương và bảo giáp của Trần Lương đều không tầm thường, đều là phẩm cấp cao thánh khí, nên tránh tiếp xúc trực tiếp vũ khí.

Chỉ một chốc khinh địch, Hoàng Bào gia tộc đã ngã xuống hơn 20 võ giả. Lúc này đây 4 tên Cự Linh cảnh hợp tác vây công Trần Lương và 3 tên Cự Linh cảnh khác vây công Ngân Thiết Nhân.

Chu Minh và Ứng Sát cũng đang phải dốc sức chống đỡ, bảo vệ A Phủ, Tuyết Hoa và Vạn Lan Nhu.

Trần Lương thấy bọn hắn bị vây công, liền lấy ra 2 thanh thương còn lại của hắn, liên tục thi triển Cửu Long Thăng Thiên và Không Phá Quyền đánh về phía đám đông.

“Trương Phá Vân, nhanh hạ gục bọn hắn” Trần Lương thúc giục.

2 Hoàng cấp và 1 Huyền cấp hợp tác rất tốt khiến Trương Phá Vân không có thời gian ngưng khí đánh ra chiêu thức mạnh nhất của hắn.

“Chu Minh thả ra hắc khí, những người còn lại vào trong Không Vật của ta”

Trần Lương thay đổi phương thức chiến đấu, cái hắn cần là cho Trương Phá Vân và Kim Thiết Nhân thêm thời gian để hạ gục 5 cường giả của Hoàng Bào gia tộc.

Trần Lương phá vây chạy về phía nhóm người Tuyết Hoa, thu bọn hắn vào Không Vật. Chu Minh thả ra hắc khí, ngoài hắn và Trần Lương thì không ai có khả năng cảm nhận bên trong hắc khí.

Những kẻ không kịp thoát ra khỏi hắc khí, đều bị Trần Lương và Chu Minh một kiếm chém chết.

Những kẻ thoát ra kịp đều không dám tiến tới gần hắc khí.

Cuối cùng, Trương Phá Vân cũng loại bỏ được 2 trưởng lão Hoàng cấp, còn 2 Huyền cấp và 1 Hoàng cấp đã rút lui trốn thoát, để lại 1 ngoan thoại

“Chúng ta sẽ còn quay lại cùng gia chủ”

Mặc dù lực chiến đấu của Trương Phá Vân cao hơn nhiều so với trưởng lão Huyền cấp, nhưng do không phải là trận chiến sinh tử, và càng không gắn liền với lợi ích của lão nên lão không tung ra toàn bộ sức lực.

Huống hồ Huyền cấp võ giả muốn rời đi thì rất khó giết.

Các trưởng lão đã rút lui, đám môn nhân dưới đất cũng nhanh chóng rời đi. Trần Lương thế cô lực mỏng, nên không có chặn đánh giết. Điều quan trọng nhất lúc này là cần khôi phục lại trận pháp bị tổn hại của Song Long Phái.

Mọi thứ nhanh chóng được triển khai, mỗi người một việc.

Tuyết Hoa thay mới bảng tên, dọn dẹp phòng ốc, quản lý trang viên và mua sắm vật dụng, Ứng Sát hỗ trợ. Trần Lương đã quyết định đặt tên chính thức cho thế lực của hắn là Khai Thiên Môn. Ý là mở ra cánh cửa thành thần, mục tiêu tối cường của Trần Lương.

A Phủ xây dựng cửa hàng, và tìm phương hướng kinh doanh.

Chu Minh tìm kiếm nhân lực, thu hút nhân tài. Đã đến lúc mở rộng thật lớn mạnh nhân lực. Trước mắt, bọn hắn có 4 yếu tố để chào mời võ giả.

Thứ nhất là linh khí dồi dào.

Thứ hai là tùy chọn lấy phạm khí. Trần Lương có một lượng lớn phạm khí thu thập được từ những lần chém giết trước đây.

Thứ ba là vũ kỹ và công pháp. Kiến thức võ đạo của Cung Thừa Hy đủ để đưa hắn trở thành một tông sư võ đạo, khai môn lập phái. Trần Lương sẽ viết ra thành sách những vũ kỹ và công pháp làm phần thưởng và quà tặng thu hút võ giả. Ban đầu, bất kỳ ai tham gia đều được phép xem các loại trung đẳng vũ kỹ, từ Phạm cấp, Linh cấp đến Quý cấp. Còn thượng đẳng phạm cấp và Thiên cấp vũ kỹ, công pháp sẽ cần lập công để được ban thưởng.

Thứ tư, bọn hắn đã có thể chiếm lấy địa bàn của một gia tộc có Địa cấp cường giả thì chứng tỏ phải có thực lực nhất định.

Ngoài võ giả, Khai Thiên Môn cũng chiêu mộ Trận Pháp Sư từ cấp 5 trở lên. Trận Pháp Sư sẽ được trả lương và được chỉ dạy bởi một Trận Pháp Sư cấp 8, chính là Trần Lương.

Vạn Lan Nhu cùng Trần Lương tập trung sửa chữa và nâng cấp trận pháp. Mục tiêu của hắn là một trận pháp cấp 8 tiệm cận cấp 9. Bình thường sẽ cần một năm mới có thể hoàn thành, nhưng đã có một trận pháp cấp 7 ở đây thì sẽ tiết giảm thời gian đi rất nhiều.

Trương Phá Vân không cần làm gì cả. Tuy lão đồng ý đi theo giúp đỡ Trần Lương nhưng cũng không thể giao việc lật vật cho lão được.

Một trận chiến tạo tiếng vang lớn cho Khai Thiên Môn. Rất nhiều người đã chứng kiến chiến thắng áp đảo của một mình Trương Phá Vân đánh lại 2 Hoàng cấp, 1 Huyền cấp võ giả.

Thông tin Khai Thiên Môn thành lập cũng nhanh chóng lan truyền tại Hoàng Đình Trấn. Nhờ vậy thông tin Khai Thiên Môn chiêu mộ võ giả cùng các điều kiện đi kèm cũng rất được quan tâm.

Điều các võ giả quan tâm nhất chính là vũ kỹ và công pháp. Rất nhiều võ giả Giáp Linh, Cự Linh cũng chỉ biết được Hạ phẩm Linh cấp vũ kỹ, vì vậy thả ra điều kiện bất kỳ ai cũng được học Trung phẩm Quý cấp vũ kỹ làm nên một làn sóng bàn luận khắp Hoàng Đình Trấn.

Trung phẩm Quý cấp võ kỹ thậm chí là võ kỹ cao nhất, là trấn tông chi bảo của nhiều môn phái tầm trung. Vì vậy ít có nhiều đệ tử các môn phái khác trà trộn vào chỉ để học trộm.

Tuyệt Hoa phải đi mua sắm đại lượng tài nguyên, nguyên liệu, không hề dễ dàng. Nàng là người duy nhất Trần Lương có thể tin tưởng giao cho 3 vạn để mua đan dược, dược liệu luyện đan, nguyên liệu trận pháp.

Tinh thạch chủ yếu dùng để mua đan dược, vừa là để nâng cao tu vi của 6 người hiện tại, vừa là để tích trữ sau này ban thưởng, trả nhiệm vụ cho các đệ tử.

Trong kho tàng của Hải Thượng Trung vốn dĩ không thiếu linh dược, đan dược, nhưng do thời gian quá lâu trôi qua nên đều đã hỏng hết, chỉ còn nguyên liệu cho trận pháp là giữ được phần nhiều.

Thi tuyển đệ tử võ đạo sẽ chờ đến 1 ngày tập trung, còn trận đạo khi có người đến đều được đích thân Trần Lương gặp mặt.

Mới đầu gặp mặt, tất cả người đến đều là một bộ dáng khinh thường Trần Lương, chỉ đến khi hắn thể hiện ra kiến thức cùng khả năng điều khiển linh khí của một Trận Pháp Sư cấp 8 thì mới ngoan ngoãn gật đầu chịu phục.

Mục đích chiêu mộ Trận Pháp Sư chỉ có một, là chế tạo Không Vật. Thu nhập của Trận Pháp Sư phụ thuộc vào sản lượng Không Vật chế tạo được nên Trần Lương cũng không yêu cầu nhiều.

Hắn chỉ cần Trận Pháp Sư cấp 5 trở lên để đạt được yêu cầu tối thiểu về khả năng điều khiển linh khí, còn sau đó hắn sẽ trực tiếp hướng dẫn để làm được việc.

1 tháng sau, ngày xét tuyển gia nhập Khai Thiên Môn có rất đông võ giả tham gia. Bởi ngoài Hoàng Đình Trấn, Chu Minh còn đẩy thông tin tới các thành thị lân cận thông qua mạng lưới truyền tin của hắn, thậm chí bỏ cả chi phí để Thiên Tin Các giúp hắn lan truyền thông tin trong Côn Bằng Vực.

Càng đông người để xét tuyển thì càng tìm được những nhân tài cho Khai Thiên Môn.

Trần Lương rất hài lòng về cách làm việc của Chu Minh khi nhìn thấy cả ngàn người tập trung trong sân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thân hóa lôi đình

Tiêu chí lựa chọn đệ tử lần này không đặt nặng thực lực, thậm chí, có 3 tiêu chí xét chọn thì thực lực cùng tiềm năng nằm ở cuối cùng, trên nó là Trung thành và Kỷ luật.

Chu Minh và Ứng Sát sẽ chủ trì xét tuyển, bọn hắn chính là kỷ luật. Những kẻ mới đến không nghe lời đều loại ngay lập tức.

Đầu tiên là kiểm tra thuộc tính, những người có chất lượng thuộc tính dưới 6 đều loại.

Môn phái mới thành lập, thu nhận quá nhiều và tạp nham chỉ khiến khó kiểm soát và khó nâng cao năng lực chiến đấu cho từng người. Trước mắt, vẫn là tập trung vào chất lượng mà không phải là số lượng.

Tiếp đến là phân loại tu vi, chủ yếu là Vạn Nhiên cùng Tiên Linh cảnh. Hoàng cấp võ giả chỉ có 2 người tham gia.

Một lão giả mỉm cười nhẹ nhàng nói với Chu Minh:

“Tiểu hữu, 2 bọn ta đều là Hoàng cấp, hắn là không cần phải xét tuyển chứ?”

Chu Minh cũng mỉm cười trả lời

“Ai cũng phải thi tuyển, không có ngoại lệ, mong tiền bối thông cảm”

Lão giả còn lại quát lớn:

“Người không có tư cách nói với bọn ta, mau gọi trưởng môn ra đây”

Hoàng cấp luôn là một trong những lực lượng quan trọng của mọi thế lực, vì vậy trước nay đi đâu, bọn hắn luôn có được sự kính trọng nhất định đã là quen thuộc.

Lão giả vừa quát lớn là một võ giả tự do, từng được nhiều thế lực mời chào nhưng lão đều từ chối. Lần này lão đến là nhìn chăm chăm vào Trung phẩm Quý cấp võ kỹ kia, còn tu luyện xong có ở lại hay không thì là chuyện khác.

“Trưởng môn đã giao toàn quyền xét tuyển cho bọn ta, tất cả đều phải thi theo luật” Chu Minh thẳng thừng đáp

Lão giả một bụng nộ hỏa nhưng vẫn cố nén lại.

Vòng thi đầu tiên là kiểm tra sức chịu đựng. Trần Lương đã bày sẵn một khu vực có trọng lực gấp 10 lần, trong vòng 1 ngày, ai có thể đứng tấn được 5 canh giờ là vượt qua vòng 1.

Ngoài ra, tùy theo cấp độ tu vi, võ giả sẽ phải mang lên người một khối lượng khác nhau. Vạn Nhiên cảnh mang thêm 50 cân, Tiên Linh cảnh mang thêm 100 cân, Giáp Linh cảnh mang thêm 200 cân, Cự Linh cảnh mang thêm 500 cân, Hoàng cấp mang thêm 3000 cân.

Ngoài sức chịu đựng, còn là kiểm tra sự nỗ lực. Người đứng mệt thì nghỉ, nghỉ xong lại đứng. Mà cả ngày cũng đứng không xong thì thôi về đi.

Sau kiểm tra chất lượng thuộc tính và thi vòng 1 đã loại gần nửa số người.

Vòng tiếp theo, kiểm tra ngộ tính, mỗi người sẽ có 1 ngày ngồi trong phòng kín xem võ kỹ. Trong phòng có 20 cuốn võ kỹ với các thể loại, Phẩm cấp có Thượng, Trung, Hạ phẩm. Linh cấp có Thượng, Trung, Hạ phẩm. Quý cấp có Trung và Hạ phẩm.

Phạm cấp, Linh cấp đều ra mua ngoài bởi Trần Lương cũng không có đủ thời gian và số lượng võ kỹ để viết ra. Cung Thừa Hy xem nhiều, biết nhiều, nhưng cũng không phải cái gì cũng biết

Sau 1 ngày, võ giả sẽ thi triển võ kỹ học được.

Cả ngày này, Trần Lương đều sử dụng Ẩn Nặc Thuật rồi tòa ra tinh thần lực mạnh mẽ bao trùm toàn bộ những người dự thi.

Một điều nực cười là có cả những người chỉ là Tiên Linh cảnh cũng ngồi xem Quý cấp võ kỹ, không những thế, còn là lấy giấy trắng ra ghi chép lại.

Chỉ có một ngày để học võ kỹ, dù có là thiên tài thì Linh cấp võ kỹ cũng rất khó để dung tới hiểu bản chất, còn Quý cấp càng là không thể hiểu da lông.

Những người thực sự muốn ở lại Khai Thiên Môn đều lựa chọn Phạm cấp võ kỹ, thậm chí là Hạ phẩm để càng nhanh, càng dễ học và thi triển.

Chỉ cần nhìn hành vi cũng biết mục đích dự thi của những người đến, không ai biết rằng mọi cử chỉ của bọn hắn đều không qua được cảm nhận tinh thần lực của Trần Lương.

Bọn hắn càng không biết là những sách Quý cấp võ kỹ đều là bản không đầy đủ, có ghi chép lại cũng vô ích.

Qua một ngày, mọi người tập trung để thi triển võ kỹ đã học được. Chu Minh đứng lên thông báo:

“Những người sau bị loại, không cần thi triển võ kỹ”

Không biết vô tình hay cố ý, tên của 2 lão già Hoàng cấp được Chu Minh đọc lên đầu tiên. “Hoang đường, tại sao một cường giả Hoàng cấp như ta lại bị loại vô lý như này được” Một trong hai lão già hoàng cấp lên tiếng.

“Tất cả những kẻ ghi chép lại võ kỹ đều bị loại. Lí do vì sao chắc không cần ta giải thích” Chu Minh lớn tiếng đáp.

“Lão phu không hề ghi chép, người nhìn thấy lão phu ghi chép không?” lão già đã dùng tinh thần lực kiểm tra kỹ, không hề có lỗ hổng nào nhìn được trong phòng, cũng không có tinh thần lực nào kiểm tra. Vì vậy lão chắc chắn không thể bị phát hiện được.

Ban đầu lão chỉ đến để thu lấy Quý cấp võ kỹ, nhưng mấy ngày đến đây, lão thấy môn phái này không có cường giả, nên muốn ở lại thăm dò thêm.

“Ta bảo người bị loại, chính là người bị loại, đừng làm mất thời gian của mọi người” lúc này Trần Lương đứng ra nói

“Người là ai?” Lão già hỏi

“Ta là trưởng môn của Khai Thiên Môn”

“Ta còn tưởng thế lực lớn nào mới có thể chiếm giữ nơi linh khí nồng đậm như này, không ngờ chỉ là một tiểu tử chưa vắt mũi chưa sạch. Các người tu vi quá kém không dám thu Hoàng cấp cường giả nên phải tìm lí do sao?” Lão già nói xong liền tòa ra khí thế mui phần hung hăng, tự mãn

“Người nếu không ngay lập tức rời đi sẽ không còn cơ hội đâu, cho người 3 hơi thở” Trần Lương nghiêm giọng

“Một hai ba, nhanh cho ta biết người có thể làm được gì” lão già nói xong cười ha hả

Trần Lương tức giận, đưa ra Kim Thiết Nhân trong tích tắc xông đến đâm vào ngực lão già. Lão già kịp vận khí chống đỡ, có điều vẫn là ăn thiệt lớn, bị đâm lõm ngực bay ra khỏi Khai Thiên Môn. Vết thương vẫn còn cháy đen do bị lôi điện tổn thương nặng.

Diễn biến xảy ra quá nhanh, đến khi mọi người định thần lại thì chỉ còn thấy lão già nằm bất động không rõ sống chết.

“Người cũng muốn có ý kiến sao?” Trần Lương quay qua hỏi lão già Hoàng cấp còn lại

“Không có, không có, lão phu xin cáo từ”

Chu Minh tiếp tục đọc danh sách những kẻ ghi chép hoặc tìm cách ghi nhớ Quý cấp võ kỹ. Đám người còn lại cũng không cần thi nữa, tất cả đều được nhận, số lượng lên đến hơn 200 người.

Trong đó có 7 người là Cự Linh cảnh, đều là mong muốn thực sự nâng cao võ đạo của bản thân. Bọn hắn đều hiểu không có bữa cơm trưa miễn phí, muốn học được Quý cấp võ kỹ không phải ngày một ngày hai, trước mắt phải là làm ra công hiến cho môn phái.

Hơn 200 người này nhanh chóng được Tuyết Hoa sắp xếp chỗ ở cùng nơi luyện công. Điều bọn hắn không ngờ là Trần Lương thực sự để bọn hắn học mọi công pháp, võ kỹ từ Trung phẩm Quý cấp trở xuống.

7 Cự Linh cảnh không những được tự do tu luyện Quý cấp võ kỹ, mà nếu có điều không hiểu trong võ đạo, hoàn toàn có thể gặp Trần Lương thỉnh giáo.

Võ đạo vi tôn, Trần Lương cũng đã lần lượt hạ gục từng người trong 7 trận chiến quang minh chính đại, khiến bọn hắn không thể không phục.

Ngoài ra, Trần Lương còn truyền cho bọn hắn một loại Chiến trận pháp tên là Thất Tinh Nhất Chuyển, dùng để quy tụ sức mạnh của 6 người vào 1 giúp đòn tấn công của người làm Mất trận tăng lên gấp 3 lần, chuyên dùng để đối phó các đối thủ mạnh hơn nhiều lần.

Trước mắt, Trần Lương chưa có nhiệm vụ đặc biệt nào cho hơn 200 người này, chủ yếu bọn hắn vẫn là cần nâng cao tu vi.

Mỗi tháng, Khai Thiên Môn đều sẽ phát 1 viên đan dược cấp 3, 4 cho các đệ tử. Ngoài ra, đệ tử thực hiện nhiệm vụ của môn phái cũng sẽ được phần thưởng tương xứng.

Lợi ích lớn nhất của các đệ tử vẫn là có được một nơi linh khí nồng đậm để tu luyện và võ kỹ cao cấp để rèn luyện, tốt hơn rất nhiều so với hành tẩu bên ngoài.

Hơn một tháng sau, Thiên Khung Phái đột nhiên bị một kiếm trời giáng làm rung chuyển toàn bộ trang viên. Thật may Trần Lương đã khôi phục và nâng cấp trận pháp xong từ mấy ngày trước. Những tấn công đột ngột từ bên ngoài vào đều sẽ được trận pháp tự động bật lên bảo vệ

Không ngoài dự đoán, kẻ tấn công chính là Hoàng Bào Gia Cát, gia chủ của Hoàng Bào gia tộc. Trần Lương cũng đã tính toán, nếu đối phương đến sớm hơn sẽ hi sinh Kim Thiết Nhân.

Kim Thiết Nhân cùng sự trợ giúp của Trận Pháp Sư hoàn toàn có thể tiến tới gần nổ chết hoặc trọng thương Hoàng Bào Gia Cát. Cũng may chưa cần dùng đến

“Kẻ nào dám xâm chiếm Hoàng Bào Phủ của ta, mau ra đây chịu chết” Sau một kiếm không thành, Hoàng Bào Gia Cát tức giận hết lớn. Hắn vừa ngạc nhiên vì đối phương có trận pháp ngăn được một kiếm của Địa cấp võ giả, vừa lo lắng thể lực kia không phải dạng vừa, thậm chí có cả Thiên cấp võ giả tọa trấn. Nếu thế hắn cũng đành rời bỏ chốn này, không thì sẽ phải bỏ mạng cũng không chừng.

Sau lưng Hoàng Bào Gia Cát là hai trưởng lão Huyền cấp, bọn hắn đã thông tri cho Hoàng Bào Gia Cát đối phương chỉ có 1 Huyền cấp võ giả và 1 Kim Thiết Nhân có chiến lực tương đương Huyền cấp cảnh. Vì vậy Hoàng Bào Gia Cát tự tin có thể chiếm lại được tổng bộ này.

Trương Pháp Vân cùng Kim Thiết Nhân bay ra ngoài, đứng ngay bên trên trận pháp bảo vệ. Trương Pháp Vân thận trọng nhìn Hoàng Bào Gia Cát. Khi còn là Thiên Võ Sư, hắn một ngón tay cũng đủ nghiền nát một Địa cấp võ giả tầm thường.

Ngay cả khi bị phong ấn thì chiến đấu với Huyền cấp võ giả cũng không khiến hắn phải dùng hết sức mạnh.

Có điều lúc này hắn phải chiến đấu vượt 1 đại cảnh giới khiến Trương Pháp Vân không thể không cẩn thận đánh giá đối thủ. Hắn muốn chạy đi, Hoàng Bào Gia Cát là không thể giữ lại hắn, nhưng như thế cơ hội phá vỡ phong ấn, trở lại làm Thiên Võ Sư của hắn sẽ tan thành mây khói.

Hoàng Bào Gia Cát cũng thận trọng đánh giá đối thủ của mình. Thể lực có thể nắm giữ Kim Thiết Nhân, lại có một Huyền cấp cường giả với lực chiến đấu cực mạnh, có thể đánh bại hợp công của 1 Huyền cấp cùng 2 Hoàng cấp võ giả thì hắn phải có tiềm lực không tầm thường.

“Tại hạ Hoàng Bào Gia Cát, gia chủ Hoàng Bào gia tộc, muốn hỏi vị đây là?” Hoàng Bào Gia Cát hướng tới Trương Pháp Vân hỏi.

“Lão phu chỉ là người làm công, không đáng nhắc đến. Mong Hoàng Bào gia chủ rời đi, từ nay nước sông không phạm nước giếng” Trương Pháp Vân từ tốn nói.

“Các người chiếm tổng bộ của gia tộc ta, lại muốn nước sông không phạm nước giếng. Nào có chuyện dễ dàng như vậy. Các người là thể lực nào, ta chưa từng nghe đến Khai Thiên Môn. Ai là trưởng môn của các người?”

“Lão phu không muốn nói nhiều, nếu người muốn đánh thì đánh đi”

Hoàng Bào Gia Cát không vội tiến đánh. Đối phương chỉ tương đương 2 Huyền cấp cường giả, không phải đối thủ của hắn, nhưng hắn lại không thấy sự lo lắng trong khí thế của đối phương khiến hắn còn chưa dám vọng động.

“Gia chủ, để 2 bọn ta lên thăm dò trước” 2 lão già Huyền cấp phía sau Hoàng Bào Gia Cát nói

“Các người là bại tướng, xông lên cũng vô ích. Để ta lên, nếu có gì bất trắc, các người nhanh chóng tiếp ứng là được” Hoàng Bào Gia Cát tự tin có thể hạ gục cả 2 đối thủ trước mặt. Cái hắn lo là phía sau còn có cường giả càng mạnh hơn tọa trấn. Một thể lực có thể nhanh chóng xây dựng một trận pháp cao thì không thể tầm thường được.

Hoàng Bào Gia Cát bước lên, kèm theo bão thổi khắp nơi. Hắn là Địa cấp cường giả phong thuộc tính. Phong bão xung quanh đều nằm dưới sự điều khiển của hắn.

Trương Pháp Vân cùng Kim Thiết Nhân cũng đã sử ra lời thuộc tính, lời điện vờn quanh bọn hắn như muốn hủy thiên diệt địa.

Thần thông của Hoàng Bào Gia Cát là một Tinh linh hóa hình yêu thú cấp 10 Từ Kim Nhạn. Thần thông của Trương Pháp Vân là một Tinh linh hóa hình có dạng một thanh lời phù.

Hoàng Bào Gia Cát nhẹ nhàng đưa tay về phía trước, gió bão nổi lên muốn cuốn phăng mọi thứ trên đại địa. Còn may là các trận pháp bảo vệ đều được bố trí khắp nơi ngăn cản tác động của trận chiến tới nhà của phía dưới. Các thể lực đều có trận pháp của riêng mình giúp bọn hắn an tâm tọa sơn quan hổ đấu.

Trương Pháp Vân và Kim Thiết Nhân đẩy mạnh lời sét bảo vệ quanh mình chống đỡ lại những đợt phong nhận quét tới.

Trương Pháp Vân sử dụng lời phù đánh ra một cột sét kinh thiên động địa về phía Hoàng Bào Gia Cát. Hoàng Bào Gia Cát cũng hiện ra một thanh phong chùy đánh tan cột sét tiến đến.

“Tiếp 1 kiếm của lão phu” Hoàng Bào Gia Cát huy động một kiếm đơn giản chém xuống nhưng hiện ra là ngàn vạn phong kiếm sắc bén cùng lao về 2 địch thủ.

Kim Thiết Nhân không có nhiều hoa chiêu, chỉ tung ra một lời quyền chứa hắc sắc lời đình. Trương Pháp Vân chủ tu chương đạo, hai tay hợp lại đánh ra “Như Lai Chương”.

Chương đạo cùng quyền đạo kết hợp vừa vận phá tan ngàn vạn phong kiếm của Hoàng Bào Gia Cát.

“Huyền cấp cảnh lại có thể chống đỡ được Thiên Phong Cương Kiếm của lão phu, các người thật không tầm thường”

Trương Pháp Vân không nói gì, chỉ lăng lăng đánh ra tuyệt kỹ của lão, một Hạ phẩm Thiên cấp võ kỹ. Lão tuy là Huyền cấp cảnh nhưng kiến thức lại là của một Thiên Võ Sư mấy ngàn năm lẫn lộn.

Một ảo ảnh thiên lôi hiện ra cầm lấy Tinh linh hóa hình lời phù. Cả vùng không gian như bị phá toái do ngàn vạn tia sét chớp giật giằng co khắp nơi. Trăm trượng xung quanh Trương Pháp Vân đều là nhiễm lôi sét, bất kỳ vật gì không có được trận pháp bảo vệ đều là bị giật cháy đen.

Thiên lôi quay phủ đạt tới tốc độ cao nhất rồi nhém mạnh về phía Hoàng Bào Gia Cát.

Hoàng Bào Gia Cát ngưng thần thi triển võ kỹ mạnh nhất của mình, Từ Kim Nhạn vừa đập cánh, vừa gáy lên từng tiếng chói tai. Mỗi một cú vỗ cánh, mỗi một tiếng gáy của Từ Kim Nhạn đều khiến thanh phong kiếm trước mặt nó dần lớn mạnh.

Hoàng Bào Gia Cát giờ kiếm lên sát nhập với kiếm khí của Từ Kim Nhạn chém vào lời phù.

Mạnh yếu quá rõ ràng, phù của Trương Pháp Vân bị chém làm đôi. Kiếm khí tiếp tục mạnh mẽ bổ về Trương Pháp Vân.

Nhìn thấy kiếm khí chém đối thủ ra làm hai, Hoàng Bào Gia Cát mỉm cười chiến thắng.

Có điều niềm vui ngắn chẳng tày gang, Hoàng Bào Gia Cát đã phải thốt lên:

“Thân hóa lời đình! Thật không ngờ người lại có được Đạo Thần Thông cao cấp này”

Trương Pháp Vân bị kiếm khí chém đôi người nhưng nhanh chóng sát nhập lại. Thân hóa lời đình là Đạo Thần Thông hắn có được khi tăng cấp từ Hoàng cấp lên Huyền cấp.

Đạo Thần Thông chính là cảm ngộ đạo của thiên địa, không liên quan đến tu vi, không liên quan đến võ kỹ.

Đạo Thần Thông là không thể truyền thụ, chỉ có thể mỗi người tự cảm nhận Đạo để thu được Đạo Thần Thông của riêng mình. Từ Cự Linh lên Hoàng cấp hay từ Hoàng cấp lên Huyền cấp là quá trình ngộ Đạo. Nhưng không phải ai ngộ Đạo cũng thu được Thần Thông.

Muốn thu được Đạo Thần Thông cần phải có được cảm ngộ về Đạo rất cao, cần trải qua thiên truy bách luyện mới có được Đạo Thần Thông. Hầu hết võ giả bước vào Huyền cấp cũng không thu được một Đạo Thần Thông nào.

Đạo Thần Thông cũng rất đa dạng, có loại vô cùng gân gà, có loại giúp võ giả tăng cường chiến lực lên rất cao, có loại lại giúp võ giả ẩn thân, bỏ chạy không người có thể bắt.

Đạo Thần Thông thân hóa nguyên tố là một trong những khao khát của võ giả. Vì nó mang lại cho võ giả khả năng phòng thủ rất biến thái, rất khó bị bắt giết, đồng thời nâng lên sức công phá cho các võ kỹ thuộc tính.

“Còn nhiều ngạc nhiên dành cho ngươi?” Trương Phá Vân vừa nói, vừa thi triển tiếp một võ kỹ khác của lão “Lưới Trời Lồng Lộng”

Khoảng không phía trên Hoàng Bào Gia Cát đột ngột xuất hiện một lưới sét rộng cả trăm trượng nhanh chóng quấn lấy Hoàng Bào Gia Cát, khiến hắn không thể thoát thân.

Lưới sét này ngoài tác dụng bắt trời, còn đưa sét vào cơ thể kẻ bị trời khiến mọi võ kỹ đều bị giảm một nửa uy lực.

Còn chưa kịp làm ra đối sách, Hoàng Bào Gia Cát đã gặp phải lời quyền của Kim Thiết Nhân.

Hoàng Bào Gia Cát vội vàng thi triển Đạo Thần Thông của hắn “Phong Vô Định”.

Đạo Thần Thông này tuy không bằng thân hóa nguyên tố nhưng cũng giúp Hoàng Bào Gia Cát không gặp tổn thương gì sau khi ăn trọn lời quyền của Kim Thiết Nhân.

Cơ thể hắn bị đánh văng về phía trận pháp của Khai Thiên Môn nhưng Lưới Trời Lồng Lộng nhanh chóng bị cắt đứt. Hoàng Bào Gia Cát nhìn về phía Trương Phá Vân nói:

“Năng lực rất tốt. Ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, đầu nhập vào gia tộc ta, tha chết cho ngươi, đồng thời phong làm trưởng lão”

“Gia chủ, có cần bọn ta hỗ trợ không?” 2 trưởng lão của Hoàng Bào gia tộc thấy gia chủ bị đánh bay vội vã tiến tới bên cạnh Hoàng Bào Gia Cát.

“Không cần” Hoàng Bào Gia Cát vừa cất tiếng nói thì một giọng nói khác đã vang lên:

“Đúng thật là không cần, vì các ngươi đều đã như cá nằm trên thớt, vùng vẫy vô ích”

Người vừa nói chính là Trần Lương. 3 kẻ kia còn đang ngạc nhiên, Trần Lương đã thi triển trận pháp để chứng minh lời nói của hắn.

Những trận lôi đình mạnh mẽ giáng xuống vị trí của 3 võ giả Hoàng Bào gia tộc. Những cột sét không ngừng hạ xuống vang vọng cả thiên địa, đánh cho thôn thiên địa ám, đánh cho 3 cường giả của Hoàng Bào gia tộc không kịp trở tay, phải vận dụng mọi thủ đoạn phòng vệ chống đỡ lại đợt lôi điện bão táp này.

Mỗi một cột lôi đình giáng xuống đều mạnh ngang với võ kỹ mạnh nhất của Trương Phá Vân, khiến cho 2 Huyền cấp võ giả nhanh chóng bị hạ gục sau vài hơi thở.

Trần Lương còn muốn cả 3 tên đều sống, vì vậy đối với 2 trưởng lão thì lôi đình giảm đi một chút, còn với gia chủ Hoàng Bào Gia Cát thì mạnh hơn một chút.

Tuy chống đỡ rất mãnh liệt, nhưng cuối cùng Hoàng Bào Gia Cát vẫn là bị sét đánh đến trọng thương ngất đi.

Trận pháp này của Trần Lương có thể phân cao thấp với một Thiên Võ Sư phổ thông. Tuy Hoàng Bào Gia Cát là thiên tài nhưng chỉ mới là Địa cấp võ giả sơ kỳ, hiển nhiên là không thể chống lại trận pháp liên tục oanh tạc.

Ngay từ ban đầu, chiến lược của Trần Lương cùng Trương Phá Vân đã là tìm cách để đưa Hoàng Bào Gia Cát tiến vào trong trận pháp, sau đó sẽ là nhiệm vụ của Trần Lương.

3 cường giả của Hoàng Bào gia tộc bị Trần Lương sử dụng Thiên Tầm Ti trời lại và nhốt trong Không Thú, đảm bảo bọn hắn không thể thoát thân.

Giải quyết xong 3 kẻ đứng đầu Hoàng Bào gia tộc, Trần Lương đã không còn phải bận tâm Hoàng Bào gia tộc đến trả thù.

Qua trận chiến này, tên tuổi Khai Thiên Môn một lần nữa lan truyền khắp Hoàng Đình Trấn, thậm chí là Côn Bằng Vực.

Thông tin nổi bật là Khai Thiên Môn có một trận pháp cấp 8 đỉnh tiêm, thậm chí là cấp 9. Nếu muốn đụng đến môn phái này, ít nhất thế lực của ngươi cần có Thiên Võ Sư.

Trần Lương tiến về phía Trương Phá Vân chấp tay nói:

“Lần này đa tạ Trương lão, sau này ắt có hậu đáp”

Trương Phá Vân phát tay với Trần Lương, trở về chỗ nghỉ ngơi của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Hoàng lam môn

Giải quyết xong mối lo trước mắt, Trần Lương quyết định bế quan nâng cao tu vi.

Lời nói của lão giả Hoàng cấp dự thi vào Khai Thiên Môn đã đánh trúng mối lo ngại của Trần Lương, tu vi của hắn quá thấp, thu nhận cường giả mạnh hơn rất đáng lo ngại.

Ngay cả Trương Phá Vân cũng là một mối lo cho Trần Lương. Nếu Trương Phá Vân trở mặt sẽ rất nguy hiểm cho cả hắn và những người xung quanh.

5 tháng nữa là thời điểm Hoàng Lam Môn mở ra, ở đó có một số thứ rất có ích cho hần và môn phái nên cần phải tham gia.

Hoàng Lam Môn là một trong tám bí địa của Cửu Giới, 30 năm mở ra một lần.

Hoàng Lam Môn được cho từng là môn phái lớn nhất Cửu Giới tại rất lâu về trước, nhờ trường môn thành thần nên đã tạo ra một vùng không gian riêng bảo tồn môn phái. Đáng tiếc, không có gì là vĩnh cửu, thời gian dài trôi qua, Hoàng Lam Môn cũng rơi vào diệt vong.

Đã mở ra rất nhiều lần, bảo vật trong Hoàng Lam Môn bị lấy đi rất nhiều, nhưng trong đó hiện vẫn còn rất nhiều thứ đáng giá. Một phần do bảo vật càng tốt, càng khó lấy. Một phần do bảo vật được sinh ra trong 30 năm đóng cửa.

Tỷ như Trọng Khí Các, lưu trữ rất nhiều bảo khí của Hoàng Lam Môn. Lại tỷ như Chép Long Hồ, nơi có thể bắt được Chép Long cá, một loài yêu thú có giá trị rất cao, có thể tăng lên cực lớn tu vi võ giả.

Hoàng Lam Môn không có hạn chế về tuổi tác, tu vi, ai cũng có thể vào. Nhưng mỗi người cả đời chỉ được vào một lần. Hải Thượng Trung, Cung Thừa Hy và cả kiếp trước của Trần Lương cũng đều từng vào trong Hoàng Lam Môn, hần nắm rõ nơi này vượt trội hơn tất cả những người khác.

Khai Thiên Môn đã thu được thêm 5 Trận Pháp Sư cấp 5 và 1 Trận Pháp Sư cấp 6. Trần Lương đã truyền thụ phương pháp điều khiển linh khí để tăng lên năng suất chế tạo Không Vật.

Trận pháp không gian để tạo ra vùng chế tạo Không Vật cũng đã được Trần Lương truyền thụ cho cả 7 Trận Pháp Sư để bọn hần có thể tự mình tạo ra Không Vật mà không cần đến Trần Lương.

Trần Lương đóng cửa bế quan. Những linh đan, linh dược có tác dụng tăng tu vi đều được hần lấy ra sử dụng. Nhân sâm ngàn năm, Đoạn Chu Quả, Khai Nhạn Hoa... Trần Lương đều không tiếc để liên tục luyện hóa.

Đan dược cấp 4, cấp 5 nếu có thể mua cũng đều được Tuyết Hoa bỏ ra đại lượng tinh thạch thu mua về. Vấn đề chỉ là không có mà mua số lượng lớn.

Tu vi Trần Lương tăng lên với tốc độ chóng mặt.

Sau hơn 4 tháng, Trần Lương phá quan ra ngoài. Tu vi của hần vẫn là Tiên Linh cảnh, nhưng là đã đại viên mãn, chỉ cần cho hần một chút thời gian nữa là có thể bước vào Giáp Linh cảnh. Huống hồ với hần vẫn chưa phải thời điểm thích hợp để đột phá, hần còn muốn vượt qua một cửa ải tại Hoàng Lam Môn ở Tiên Linh cảnh.

Trần Lương giao phó toàn bộ công việc cho Tuyết Hoa xong liền lên đường. Ứng Sát, Chu Minh đều ở lại giúp nàng. Bọn hần có đi cũng không thu được nhiều lợi ích, thậm chí không bù lại được chi phí đi chuyên.

Chu Minh cũng đã được Trần Lương truyền cho một bộ võ kỹ, cần đại lượng thời gian nghiên cứu, tập luyện.

Trần Lương tiến đi thu Ngạo Thiên vào Không Thú. Hai năm trôi qua, Ngạo Thiên tự do phát triển, đã trở thành một yêu thú to lớn gấp mấy lần Trần Lương. Bộ lông ngoài của nó đã trở nên đen tím, đặc trưng của Tam Nhân Lang.

Hoàng Lam Môn không ở Côn Bằng Vực mà ở Phạm Thiên Vực.

Trần Lương mất 2 tuần để tới được Hoàng Lam Thành, tòa thành ở gần nơi xuất hiện Hoàng Lam Môn nhất. Mục đích xây lên Hoàng Lam Thành cũng là để làm nơi dừng chân cho võ giả tham dự Hoàng Lam Môn.

Còn 2 ngày tới mới mở ra Hoàng Lam Môn, Trần Lương lúc này đang đi tới tham dự một cuộc đấu giá xem ở đó có thể mua được đồ vật gì hữu dụng.

Trần Lương một bộ dáng mười phần phổ thông, gương mặt không tuấn tú, trang phục bên ngoài cũng giản dị như một võ giả phổ thông, thậm chí tay, cổ còn không mang theo trang sức gì.

Một võ giả sở hữu Không Vật thường sẽ là nhần, vòng tay, vòng cổ hoặc khuyên tai, nói chung là một loại trang sức nào đó đeo trên người. Người không có Không Vật, chứng tỏ người là một quý nghèo, tu vi thấp, không có khả năng mua được Không Vật.

Trần Lương chọn một ghế ngồi bất kỳ, xen vào đám võ giả bình dân. Những cường giả có tu vi cao, có thể lực lớn đều được xếp tại vị trí tầng hai, tầng ba làm thượng khách.

Một loạt vật phẩm được đưa lên đều không lọt vào mắt Trần Lương. Càng về sau, vật phẩm dần trân quý. Một số vật phẩm gây xôn xao phòng đấu giá như bách thánh khí có giá đấu lên đến 10 vạn tinh thạch cấp 1.

Đáng tiếc bảo khí Trần Lương cần là một bộ oản tay Bách Thánh Khí thì lại không có. Hần hiện có một bộ oản Thập thánh khí để gia tăng sức mạnh cho quyền, chưởng, nên nếu có cơ hội, muốn nâng lên thành Bách Thánh Khí.

Vật phẩm đang được đấu giá là một cơ thể hoàn chỉnh của Chu Chi, một loài yêu thú cấp 10. Xương cốt, máu, nội đan và cơ quan nội tạng của Chu Chi được bảo tồn hoàn hảo, chỉ có trái tim là bị một kiếm nổ nát, là nội tạng duy nhất thiếu sót.

Giá cơ thể Chu Chi đang được một người trẻ tuổi tăng 2 hồ lên là 9200 tinh thạch cấp 1.

“1 vạn” Một giọng nói vang lên từ tầng 1 khiến cả gian phòng hướng tầm mắt nhìn về phía kẻ bình dân nào lại dám đưa ra con số lớn như vậy.

Kẻ cất tiếng không ai khác, chính là Trần Lương. Mục đích hần mua là để dành cho Đại Địa Ngưu Ma Vương. Mấy ngày nay, oán Đại Địa Ngưu Ma Vương đang nứt ra nhiều hơn, dự đoán chỉ vài ngày nữa là yêu thú cấp 11 này sẽ nở ra. Trần Lương muốn chuẩn bị trước đồ bỏ cho nó.

“1 vạn một” Một giọng nói phát ra từ tầng 3

“1 vạn năm” Trần Lương lười biếng so đo giá cả. Hần không muốn lãng phí nhưng càng không muốn phải đi cạnh tranh vài viên tinh thạch với bọn tiểu bối này

Cả gian phòng như ngừng bật âm thanh, không ngờ một kẻ tăng 1 lại ra giá hào phóng như vậy.

Sau một hồi im lặng là một làn sóng ồn ào vang lên. Mọi người đều bàn tán về một kẻ ăn mặc đạm bạc lại tiêu tiền không tiếc tay.

“1 vạn năm lần thứ nhất” Người chủ trì phòng đấu giá cất tiếng nói

“1 vạn năm lần thứ hai”

“1 vạn năm lần thứ ba”

“Xin chúc mừng Chu Chi thuộc về vị tiểu ca đây”

Buổi đấu giá tiếp tục là một bình đan được chứa 100 viên Phục Thương Đan, một đan được cấp 4 có hiệu quả chữa thương và hồi khí rất tốt. Giá khởi điểm là 5000 tinh thạch cấp 1, nhưng đã được đẩy lên 7000 tinh thạch cấp 1.

“7100 tinh thạch cấp 1” giá bình đan được được 1 lão giả tiếp tục nâng cao

“7200” Một nữ nhân ngập ngừng hô lên. Nàng đã nhiều lần đặt giá cho bình đan được, dường như với nàng là bắt buộc phải có.

“7500” lão giả kia tiếp tục nâng giá khiến nữ nhân như run lên, không cam lòng ngồi xuống ghế. Nàng không có đủ tinh thạch để tiếp tục ra giá.

Lão giả mỉm cười đắc thắng “Muốn tranh với ta, còn chưa đủ tuổi”

Suy nghĩ một lát, nữ nhân cắn răng đứng dậy nói “Tiểu nữ có một bộ oản tay là Bách Thánh Khí, giá trị khoảng 18000 tinh thạch cấp 1 muốn bán”

Người chủ trì buổi đấu giá lắc đầu “Người muốn bán vật phẩm, lão phu rất hoan nghênh, có điều phải đưa ra từ trước buổi đấu giá. Trong buổi đấu giá không có bất kỳ ai được phép rao bán vật phẩm. Người vi phạm quy tắc đấu giá, ngay lập tức bị đuổi ra khỏi gian phòng này”

Người chủ trì vừa nói xong, 2 hộ vệ đi tới hộ tống nữ nhân mặt đang tái mét ra khỏi phòng đấu giá.

Trần Lương thả ra tinh thần lực ghi nhớ khí tức của nữ nhân. Hắn đã đặt mua Chu Chi nên cần đợi kết thúc buổi đấu giá, trả tinh thạch mua Chu Chi mới được phép rời đi.

Sau 2 vật phẩm nữa là kết thúc buổi đấu giá, Trần Lương nhanh chóng đi thu lấy Chu Chi. Do không đủ tinh thạch cấp 1 nên hắn bỏ ra 1 tinh thạch cấp 3 và 5000 tinh thạch cấp 1.

Trần Lương ra đến ngoài cửa phòng đấu giá liền thả ra tinh thần lực bao trùm một dặm, may mắn bắt được khí tức của nữ nhân kia. Bên cạnh nàng đang đứng 2 người như đang có điều trao đổi với nàng.

Trần Lương tức tốc chạy đến. Một kẻ bên cạnh nữ nhân cũng không phải người xa lạ, chính là kẻ từng có mặt trong hồ nham thạch tại Trọng Môn với Trần Lương, Hoàng Chung Bảo. Kẻ còn lại cơ thể lực lưỡng, da ngăm đen gần giống như Hoàng Chung Bảo, tu vi Cự Linh cảnh.

2 năm trước, ngay khi ra khỏi Trọng Môn, Hoàng Chung Bảo đã đột phá lên Giáp Linh cảnh và được cả gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, muốn gì có nấy. Nhờ vậy, chỉ sau 2 năm, hắn đã là Giáp Linh trung kỳ, có thể dễ dàng đánh bại Cự Linh võ giả.

Vừa tiến lại gần, Trần Lương nghe được Hoàng Chung Bảo lời nói:

“Cô nương, ta không muốn ra tay với một mỹ nhân xinh đẹp như nàng, 10 viên đan được chữa thương cấp 4 cùng 6000 tinh thạch cấp 1 đã là giá cả không tồi”

“Ta nhắc lại, cái ta cần là đan được chữa thương, 10 viên quá ít” nữ nhân quyết liệt từ chối.

“ta có thể đáp ứng được nhu cầu của nàng” Trần Lương tiến tới gần nói

Nữ nhân quay qua nhìn Trần Lương, còn chưa kịp nói, Hoàng Chung Bảo đã ngắt lời:

“Tiểu tử chó thiên đường không đi, địa ngục vô lối lại chui đầu vào”

“Được giao dịch với mỹ nhân đây chính là thiên đường, người còn chưa đủ tư cách làm Tam Thủ Cầu (Theo truyền thuyết là một loài chó canh cổng địa ngục)”

Trần Lương bỏ qua Hoàng Chung Bảo, mỉm cười nói với nữ nhân xinh đẹp, nàng khoác trên người một bộ váy màu hồng, trông cực kỳ yêu kiều thực nữ, quyến rũ nam nhân:

“Ta muốn đổi 100 lá Liễu Sinh Chi cùng Thập Thánh Khí hộ oản lấy Bách Thánh Khí hộ oản của người”

Liễu Sinh Chi có tác dụng chữa thương, hồi khí rất tốt, tương đương với đan được cấp 4 nên có giá thành rất cao. Mỗi lá thường được bán ra với giá từ 60 đến 70 tinh thạch cấp 1.

“Ta đồng ý” Nữ nhân không suy nghĩ nhiều, nhanh chóng đáp ứng.

Lần này đến Hoàng Lam thành, nữ nhân xinh đẹp cũng không phải là để tham gia Hoàng Lam Môn. Môn phái của nàng vừa bị địch nhân tiến đánh, bị thương rất nhiều, cần lượng lớn đan được chữa thương.

Đan được dự trữ trong môn phái đã dùng hết, nàng được trưởng lão trong phái cử đi mua nhiều nhất đan được có thể.

Hoàng Lam Thành là thành gần môn phái của nàng nhất. Nhưng bình thường cũng sẽ không có đủ cho nhu cầu của nàng. Thật may đúng lúc Hoàng Lam Môn mở ra, có đại lượng võ giả tham gia, kèm theo là kinh thương tăng mạnh, số lượng vật phẩm giao dịch càng là tăng đột biến.

“Tiểu tử, người hẳn là có tham dự Hoàng Lam Môn, ta rất mong chúng ta sớm gặp lại” Hoàng Chung Bảo nói xong liền cùng đồng bạn của hắn quay người đi. Tại Hoàng Lam thành cấm gây chiến, ai vi phạm đuổi khỏi thành. Hắn không phải mua hộ oản cho bản thân mà là cho vị sư huynh bên cạnh hắn, không ngờ lại bị Trần Lương xen vào chiếm mất tiền cơ.

Hoàng Chung Bảo mang một bụng tức giận rời đi, trong đầu còn ngờ ngợ đã gặp tiểu tử kia ở nơi nào.

Trần Lương mặc kệ lời Hoàng Chung Bảo. Hắn chờ đợi qua 2 ngày rồi tiến vào Hoàng Lam Môn cùng với rất nhiều võ giả khác.

Hoàng Lam Môn bí địa có không gian rất rộng, lại thời gian mở ra chỉ có 2 tháng. Mỗi người tiến vào đều là lựa chọn cho mình những nơi cần đến.

Nơi đặt chân của tất cả võ giả đều là dưới chân sơn môn của Hoàng Lam Môn.

Kiến thức và kinh nghiệm tham gia Hoàng Lam Môn đều đã có, Trần Lương ngay lập tức tiến tới đích đến đầu tiên của hắn là Chép Long Hồ.

Chép Long Hồ là một hồ nước lớn nuôi thả nhiều loài yêu thú, trong đó có cả những loài rất nguy hiểm như Bạch Ngạc Ngư, yêu thú cấp 11, vì vậy không có võ giả nào dám xuống hồ

bắt yêu thú.

Bạch Ngạc Ngư sống dưới đáy của hồ, chỉ cần người không kinh động đến nó thì đứng trên bờ của Chép Long Hồ rất an toàn.

Lí do Chép Long Hồ có cái tên này là bởi ở đây có nuôi được một loài yêu thú tương đối quý hiếm lại có giá trị cao tên là Chép Long Cá. Võ giả tiến tới Chép Long Hồ đều là để đánh bắt Chép Long Cá.

Và cách thức duy nhất để bắt Chép Long Cá là câu cá. Người có thể đứng trên bờ hoặc đi thuyền ra xa thả câu, có điều dùng thuyền thì không an toàn lắm.

Đặt chân tới Chép Long Hồ, Trần Lương không có vội thả câu. Công việc đầu tiên của hắn là lấy nước trong hồ để làm thành một cái hồ nhỏ trong Tiểu Cửu Giới.

Nhìn thấy hành vi của Trần Lương, một số người lấy làm tò mò lắm, bàn tán với nhau:

“Tên kia hình như đang lấy nước trong hồ cho vào Không Vật?”

“Đúng là vậy, không biết để làm gì”

“Hay là hắn dự tính nuôi Chép Long Cá” tên này nói xong liền phá lên cười cùng đồng bạn

“Ha ha ha, còn chưa chắc có thể câu được con nào không, nói gì đến nuôi”

“Đúng vậy, những người tiến vào Chép Long Hồ cũng không nhiều đều là bởi bắt Chép Long Cá rất khó khăn, may mắn lắm mới câu được 2, 3 con cũng chẳng thể nuôi nhốt sinh sản”

“Tên này trông tuổi còn rất trẻ, kiến thức hắn là thiếu thốn quá nhiều”

“Qua 1 ngày hắn liền biết bản thân là ngu ngốc dường nào, ha ha”

Mấy tên đứng gần Trần Lương trao đổi âm thanh không hề bé, có ý nói to cười nhạo tiểu tử trẻ người non dạ.

Lấy nước xong, Trần Lương sử dụng Thổ Bảo Trùng làm mồi câu, chọn một chỗ yên tĩnh tránh xa mấy tên ồn ào kia.

Thời gian câu cá cũng khá là nhàm chán. Số lượng người tiến vào Chép Long Hồ dần nhiều lên nhưng cũng không có ai câu được một con Chép Long Cá nào.

Nửa canh giờ sau, cần câu của Trần Lương rung lên. Hắn nhanh chóng kéo lên, vui mừng thu hoạch lấy 1 con Chép Long Cá.

Chép Long Cá là một yêu thú cấp 8, sức tấn công không mạnh nhưng tốc độ trong nước lại rất nhanh. Muốn ở trong nước bắt Chép Long Cá thật không dễ dàng, nhưng đã câu được thì có thể nhẹ nhõm thu giữ.

Trần Lương tiếp tục thả câu.

Lần này bắt được Chép Long Cá còn nhanh hơn trước. Trần Lương thu lấy con thứ hai trong sự ngỡ ngàng của mấy người gần đó.

Tiếp tục bắt được con thứ 3 đã khiến cho một số kẻ cảm cần câu đến ngồi cạnh Trần Lương.

Nhưng điều kỳ quái là giữ rất nhiều cần câu, Chép Long Cá lại chỉ chọn đớp mồi câu do Trần Lương thả ra.

Sau con thứ 5, Trần Lương đổi sang địa điểm khác ngồi, một số kẻ cũng thu cần câu đi theo hắn.

Mới nửa ngày, Trần Lương đã câu được 6 con Chép Long Cá làm dấy lên sự quan tâm của toàn bộ người ở đây.

Mọi người cố gắng nhìn kỹ xem Trần Lương có kỹ thuật hay mồi câu gì đặc biệt, nhưng đều không thu được kết quả gì.

“Vị huynh đệ này có thể cho bọn ta biết cách để câu Chép Long Cá không?” Một người tiến tới chấp tay nói với Trần Lương

“Bọn ta sẽ trả phí” Một người khác phụ họa

Bọn hắn đã không thể kìm nén được sau khi Trần Lương bắt được con thứ 7.

“Đợi ta câu được con thứ 10 sẽ cho các người biết” Trần Lương hồi đáp. Hắn đã cảm nhận được ánh mắt tham lam của những kẻ xung quanh, nếu không nói chỉ sợ là khó yên ổn câu cá.

Con thứ 8

Con thứ 9

Cả trăm người đã vây xung quanh Trần Lương, hồi hộp chờ mong nghe đáp án.

“Con thứ 10” đám đông đồng thanh hô lên

Trần Lương bình tĩnh thu lại cần câu, hắn tính rời khỏi nơi này. Giờ lên Thổ Bảo Trùng, Trần Lương nói to:

“Bí quyết của ta là dùng Thổ Bảo Trùng làm mồi câu”

Hải Thượng Trung là người thích nghiên cứu. Lão từng được thưởng thức hương vị của Chép Long Cá và bị hấp dẫn chỉ muốn ăn thêm mà không có, nên khi vào Hoàng Lam Môn, lão đã dành cả tháng trời chỉ để thử nghiệm cách bắt lấy Chép Long Cá. Cuối cùng lão tìm ra được Thổ Bảo Trùng rất được Chép Long Cá ưa thích.

Hải Thượng Trung lúc đó đã dùng cả tuần để thu lấy 100 Chép Long Cá rồi mới chịu rời đi.

Cũng không phải là mỗi con Chép Long Cá đều cần 1 con Thổ Bảo Trùng. Chỉ cần dùng để Chép Long Cá nuốt mất thì một con Thổ Bảo Trùng thường có thể dùng để câu 5, 7 Chép Long Cá.

Trần Lương nói ra bí quyết không phải ai cũng tin tưởng

“Con sâu kia là Thổ Bảo Trùng sao, hần có lừa chúng ta không?”

“Thổ Bảo Trùng nghe nói rất quý hiếm, cả gia tộc ta cũng không có lấy một con, sao tên này lại có được”

“Thổ Bảo Trùng là gì vậy?”

“Người hỏi ta thì ta biết hỏi ai, đến tên nó ta còn chưa nghe bao giờ”

Cho dù có người nguyên ý tin tưởng nhưng cũng không có Thổ Bảo Trùng để kiểm tra lời nói của Trần Lương. Dù sao Thổ Bảo Trùng rất quý hiếm, lại chỉ có tác dụng nuôi linh dược, nào có kẻ nào mang theo bên người làm gì.

Trần Lương mặc kệ bọn hần nghĩ thế nào, hần lách khỏi đám đông rồi đi. Nhưng phía trước có 5 kẻ như còn muốn giữ chân hần lại

“Người đứng lại, làm sao biết bọn ta có bị người lừa gạt không?” Một kẻ đứng giữa nói

“Người chỉ cần lấy ra Thổ Bảo Trùng câu liền biết” Trần Lương trả lời

“Bọn ta không có Thổ Bảo Trùng, người mau đưa Thổ Bảo Trùng của người cho bọn ta kiểm chứng” Vừa nói, kẻ kia vừa lấy ra vũ khí của hần, ý đồ đe dọa rất rõ ràng

“Cút” Trần Lương quát lên mất kiên nhẫn. Hần còn nhiều việc phải làm, không muốn dây dưa với mấy tên này.

Nghe tiếng quát, 5 tên tức giận đồng loạt rút kiếm ra:

“Nói lời cuối cùng, để lại Chép Long Cá cùng Thổ Bảo Trùng, bọn ta có thể thả người một mạng”

Trần Lương không nói lời thừa, lấy ra Địa Long Thương đánh ra 6 hắc long lao đến cắn xé 5 tên mới chỉ là Tiên Linh cảnh.

4 kẻ trọng thương nằm đo đất, riêng kẻ ở giữa nhận lấy 2 hắc long tấn công liền bị cắn nát đầu bỏ mạng

Một thương chấn động tinh thần toàn bộ người ở đây. Trần Lương tiếp tục bước về phía trước, võ giả đều là dạt sang 2 bên nhường đường.

“Rất ấn tượng, quả không hổ danh kẻ bị Quý Địa Phái treo giải thưởng đến mấy vạn tinh thạch” Tiếng vỗ tay vang lên, 2 người bước ra chắn phía trước đường đi của Trần Lương.

Kẻ cất tiếng nói cùng vỗ tay chính là Hoàng Chung Bảo, hần đã nhận ra Trần Lương chính là kẻ mà hần tưởng là đã cháy thành tro trong hồ nham thạch của Trọng Môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Đại bại

Hoàng Chung Bảo mỉm cười nhìn Trần Lương nói:

“Ta đã bảo chúng ta sẽ sớm gặp lại. Bây giờ ta sẽ cho người biết, lựa chọn của người, chính là địa ngục”

Hoàng Chung Bảo rút ra Ngự Sát Dao của hần, là một thanh Bách Thánh Khí hảo đao. Tại Hoàng Lam Thành, người muốn mua hộ oán Bách Thánh Khí không phải hần mà là đồng bạn bên cạnh hần. Người này tuy trầm tính, ít nói, nhưng cũng là một thiên tài võ đạo, chuyên tu quyền đạo, tu vi đã bước vào Cự Linh cảnh.

“Ta rất không thích lời nói của mình không đúng, vì vậy người hãy chết đi” Hoàng Chung Bảo chém ra 1 đao nhanh như chớp tiến tới sát Trần Lương.

Trần Lương vùng thương đỡ lấy đao khí nhưng dư chấn đẩy hần lùi lại một bước.

Liên tiếp một chiêu thứ hai, Hoàng Chung Bảo đánh ra một bàn tay gấu to lớn mạnh mẽ áp về phía trước tựa như một ngọn núi muốn đè nát đối thủ đến không còn xương cốt.

Trần Lương thi triển Cửu Long Thăng Thiên phản đòn. 6 con hắc long gào thét hướng tới bàn tay gấu to lớn hơn nhiều so với chúng.

Kết quả khiến Trần Lương cực kỳ thất vọng. Bàn tay gấu đã đập nát 6 con hắc long đồng thời tiếp tục xông về phía hần.

Chỉ có điều bàn tay gấu cũng đã âm thầm phai mờ không còn mấy lực, Trần Lương dùng thương chém nổ nát bàn tay gấu nhưng cũng phải lùi lại 2 bước. Còn may là hần có Bách Thánh Khí áo giáp nên cơ thể còn chưa có sao.

“Có thể đỡ được Mãnh Hùng Tỉ của ta, người hẳn phải là một Giáp Linh không tầm thường hoặc là Cự Linh cảnh” Hoàng Chung Bảo đưa ra nhận xét.

Hần vừa nói, vừa thi triển thần thông là Tinh linh hóa hình một con cự đại hắc hùng.

Hần từ sau đám lên một đao, hắc hùng một tay vỗ mạnh kết hợp với đao khí làm thành một đòn tấn công mạnh như vũ bão, chỉ riêng áp lực đã đẩy lùi đám đông khán giả ra xa trăm trượng.

Chiến thần Atula của Trần Lương cầm trong tay 6 cây thương, trong đó có Hỗn Độn Thương là Bách Thánh Khí, còn lại là 5 phàm khí.

7 cây thương đồng thời đánh ra 26 đầu hắc long như cuồng long loạn vũ mạnh mẽ phá tan đao khí của Hoàng Chung Bảo.

Dư chấn tạo thành một tiếng nổ lớn đình tai nhức óc. 26 con hắc long bị đao khí chém nát, chỉ còn lại 3 con tiếp tục lao tới tấn công Hoàng Chung Bảo nhưng dễ dàng bị hần phanh thây.

Hơi chiếm thượng phong, giành ưu thế một chút thời gian, Trần Lương nhanh chóng thi triển ra đòn tấn công mạnh nhất của hần lúc này, Quyền Vô Thanh.

Tốc độ đâm của hần lúc này đã đạt đến 3100 quyền trong một hơi thở. 8 cánh tay gộp lại thành 24800 quyền.

Trước mặt hần, một nắm đấm màu vàng hiển hóa tạo ra một áp lực cực mạnh trong vòng mười trượng. Cách xa trăm trượng, những võ giả đang hồi hộp theo dõi cuộc chiến cũng có thể cảm nhận được áp lực nặng nề từ quyền khí màu vàng.

Hoàng Chung Bảo ngưng trọng thi triển ra tuyệt kỹ mạnh nhất của hần. Chiến đao gió lên cao, hiển hóa ra một con cự đại hắc hùng trông giống như Tinh linh hóa hình của hần. Tinh linh hóa hình hắc hùng gầm lên một tiếng vang trời, thân thể hóa lớn lên nhiều lần sát nhập vào đao khí hắc hùng.

Một thân hắc hùng khổng lồ tóa ra sát khí nồng đậm.

Hoàng Chung Bảo vung đao chém xuống, cự đại hắc hùng lao như tên bắn về phía Trần Lương.

Một hơi thở đã xong, hoàng kim quyền tiến lên đối đầu với cự đại hắc hùng.

Nhìn bề ngoài, quyền khí so với đao khí giống như một cây con so với một ngọn núi lớn. Nhưng khi va vào nhau, hoàng kim quyền tóa ra ánh sáng bao trùm lên cự đại hắc hùng, tạo thành một thể giăng co bắt phần thắng bại.

Tình trạng này kéo dài cũng không lâu, 3 hơi thở sau, hoàng kim quyền rung lên bị cự đại hắc hùng phá nổ tan tành. Vụ nổ tạo ra một hố lớn sâu đến mấy trượng.

Cự đại hắc hùng tiếp tục lao về phía Trần Lương. Hần chỉ có thể lấy ra Địa Long Thương chống đỡ đao khí lao đến.

Một lực phá hoại cực mạnh đánh bay Trần Lương ra sau mấy chục trượng, rơi xuống Chép Long Hồ. Còn may là ở sát bờ nên không có yêu thú nguy hiểm nào gần đó.

Trần Lương ôm thương thế lên bờ. Từ khi có được bảo giáp Bách Thánh Khí đến nay, đây là lần đầu tiên hần thực sự bị thụ thương.

Còn tốt, nhờ vào bảo giáp cùng với nhục thân cường hãn, hần không có chịu trọng thương. Đối lại là kẻ khác, chỉ sợ đã bị đánh đến xương cốt không còn.

“Vậy còn chưa chết!” Hoàng Chung Bảo ngạc nhiên “Người hần phải có áo giáp cấp bậc cao hoặc có nhục thân cực kỳ cứng cáp hoặc là kết hợp cả hai”

Tiến lên bờ, Trần Lương dùng tốc độ nhanh nhất muốn tiến tới gần Hoàng Chung Bảo đánh giáp lá cà. Đối phương có ưu thế rất lớn về tu vi, đánh từ xa Trần Lương thua chắc chắn.

Hoàng Chung Bảo ngay lập tức nhận ra ý đồ của Trần Lương. Nếu đối phương muốn tiến tới gần, hần càng không cho phép điều đó xảy ra. Qua mấy lần giao chiêu vừa rồi, Hoàng Chung Bảo nhận thấy đối thủ không tâm thương, nên hần không có bất kỳ sự chủ quan nào, đặt bản thân vào trạng thái chiến đấu nghiêm túc nhất.

Hoàng Chung Bảo tiếp tục đánh ra tuyệt kỹ của hần.

Trần Lương không kịp thi triển Quyền Vô Thanh, nên đánh ra 26 hắc long chống đỡ lấy cự đại hắc hùng.

Kết quả 26 hắc long bị diệt sát toàn bộ, Trần Lương nhận thụ thương nghiêm trọng hơn trước.

Không còn cách nào khác, Trần Lương gọi ra Ngao Thiên. Kim Thiết Nhân và Ngân Thiết Nhân đều đã để lại Khai Thiên Môn làm hộ vệ.

Đám đông xôn xao

“Tên này lại có Tam Nhân Lang làm sủng thú, thật bất khả tư nghị”

“Tên này chắc là ngự thú sư”

“Hèn gì nắm giữ bí quyết câu Chép Long Cá”

Ngao Thiên vừa ra, đồng bạn của Hoàng Chung Bảo liền tiến lên tham gia cuộc chiến, đúng như Trần Lương dự đoán.

Ngao Thiên mới chỉ là yêu thú cấp 7, thêm thần thông có thể đánh được với Cự Linh phổ thông võ giả, nhưng tên ít nói kia tạo cho Trần Lương cảm giác có chiến lực mạnh hơn nhiều so với phổ thông võ giả.

Đã có thể đồng hành cùng Hoàng Chung Bảo thì nhất định là có chỗ hơn người. Lại thêm tinh thần lực của tên ít nói này đạt tới cấp 5 càng khiến Trần Lương thêm phần e ngại.

Hoàng Chung Bảo cũng không có từ chối võ giả ít nói gia nhập vòng chiến. Chiến thắng luôn là mục tiêu cao nhất của hần, khinh thường đối thủ là điều tối kỵ trong chiến đấu.

Trần Lương leo lên Ngao Thiên đồng dục nói:

“Các người quá hèn hạ, lấy 2 đánh 1. Ta không chơi với kẻ tiểu nhân”

Nói rồi hần điều khiển Ngao Thiên bỏ chạy về phía bên phải.

Cơ thể nhận thương thế không nhẹ, đội hình chiến đấu càng là thua kém đối thủ, Trần Lương không ngại mà rút lui.

Cứng quá thì gãy, không phải lúc nào cũng chỉ biết tiến về phía trước. Lùi 1 bước để tiến 2 bước, biết cứng, biết mềm mới là bậc trí giả trong thiên hạ.

Chạy trốn cũng không dễ dàng, tốc độ của tên ít nói nhanh hơn Hoàng Chung Bảo, đuổi sát Ngao Thiên. Hần liên tục đánh ra quyền khí nhắm vào Ngao Thiên khiến Trần Lương liên tục phải sử dụng Địa Long Thương chống đỡ.

Những thời điểm khoảng cách đủ gần, tên ít nói đánh ra võ kỹ thổ thuộc tính của hần. Một loạt gai nhọn đột ngột từ dưới đất đâm lên, rất khó tránh thoát. Ngao Thiên tuy da dày thịt béo nhưng cũng thụ thương chảy máu không ít.

Chạy được 5 dặm, Trần Lương dừng chân trước một rừng cây thưa thớt, quay ra phòng bị trước 2 kẻ thù đang chậm rãi tiến đến

“Ha ha, sao không chạy tiếp đi” Hoàng Chung Bảo cười nói

Trần Lương không đáp, chỉ đứng yên chăm chú nhìn Hoàng Chung Bảo

“Ta cảm thấy rừng cây phía trước không bình thường” Tên ít nói cất lời

“Yến huynh có điều không biết, phía trước chính là Thiên Đạo Chi Khu, nơi trồng Thiên Đạo Mộc. Bảo vật rất hấp dẫn nhưng không mấy người dám bước vào vì trận pháp bảo vệ cực kỳ lợi hại.

Huyễn ảo trận pháp khiến người bước vào lạc trong sương mù dày đặc không nhìn thấy tay, tinh thần lực cũng vô pháp tỏa ra để cảm nhận được. Nếu không biết cách di chuyển, cả đời cũng đứng hồng rồi khỏi được màn sương mù dày.

Nguy hiểm hơn nữa là trong sương mù tự hình thành các Sương Nhân Hình số lượng vô hạn, diệt không bao giờ hết. Sương Nhân Hình sức mạnh tương đương Cự Linh võ giả nhưng dễ dàng di chuyển trong sương mù, nhìn rõ ràng mọi cử động của ngoại vật.

Vì vậy từ Cự Linh trở xuống hiếm có ai phản kháng được, chỉ có thể bị Sương Nhân Hình mặc sức chém giết.

Mỗi lần Hoàng Lam Môn mở ra, cũng chỉ có các cường giả từ Hoàng cấp trở lên, am hiểu phá giải huyền thuật dám truy cầu Thiên Đạo Quả” Hoàng Chung Bảo giải thích chi tiết cho Yến huynh.

Sau lưng Trần Lương chính là trận pháp bảo vệ của Thiên Đạo Chi Khu, nơi trồng Thiên Đạo Mộc, một loại tiên dược có thể trở thành bảo vật trấn phái của bất kỳ môn phái nào.

Cảm ngộ Đạo dưới Thiên Đạo Mộc giúp gia tăng khả năng ngộ thiên địa đại đạo. Quý giá hơn nữa là Thiên Đạo Quả, được kết trái từ Thiên Đạo Mộc qua mỗi 36 năm. Luyện hóa một trái Thiên Đạo Quả tương đương với ngồi cảm ngộ dưới Thiên Đạo Mộc 12 năm, ngoài ra còn tăng lên chất lượng Đạo của võ giả.

Hoàng Chung Bảo quay qua nhìn Trần Lương buông xuống 1 câu:

“Không dài dòng nữa, đến giờ từ của người rồi”

“Muốn giết ta sao, phải xem người có can đảm đẩy không?” Trần Lương vừa nói, vừa nhảy lên lưng Ngao Thiên tiến vào trong trận pháp.

Ngao Thiên vừa bước qua bia rừng, thân ảnh nó cùng Trần Lương liền biến mất trước mắt Hoàng Chung Bảo.

Hoàng Chung Bảo cùng Yến huynh cất bước rời đi, bọn hắn không có khả năng phá giải được huyền ảo trận pháp.

Ngao Thiên chậm chậm từng bước tiến lên. Tam nhãn mở ra nhìn rõ thiên địa linh khí, trông rõ biến hóa của trận pháp, xuyên thấu mọi huyền ảo.

Trần Lương dừng lại tại bia rừng cốt để Ngao Thiên có thời gian khai phá những huyền thuật của trận pháp. Lúc này, điều hắn lo chỉ là những Sương Nhân Hình sắp xuất hiện.

Vừa nghĩ tới liền đã thấy một đầu Sương Nhân Hình từ phía trước lao về phía hắn. Tất nhiên Trần Lương không phải thấy bằng mắt hay bằng tinh thần lực mà là cảm nhận qua Khí.

Khí, có mặt ở khắp mọi nơi. Linh khí, nguyên khí, vô khí, tử khí... đều là khí một dạng.

Võ giả có thể dễ dàng thông qua giác quan, thông qua tinh thần lực để thấy được khí. Tỷ như mắt nhìn thấy lửa, chính là hóa linh khí.

Nhưng ngoài ngũ giác, ngoài tinh thần lực, võ giả còn có thể cảm nhận được khí qua giác quan thứ sáu, một loại giác quan vô hình chỉ có thể hình thành thông qua quá trình rèn luyện lâu dài.

Có nhiều loài yêu thú trời sinh có giác quan thứ sáu cảm nhận nguy hiểm, giúp bọn chúng tránh thoát tai ương trước khi thiên tai xảy ra

Thông qua Khí, Trần Lương cảm nhận được một đám sương có hình dáng nhân loại đang chụp một chảo vào đầu Ngao Thiên.

Ngao Thiên dễ dàng nhìn thấy được mọi thứ trong màn sương trận pháp này. Nó nhảy lên vô về phía đối thủ kết hợp với Trần Lương trên lưng chém ra một thương rơi đầu Sương Nhân Hình. Độ sắc bén của Thiên thánh khí thì không phải bàn.

Lực phòng thủ của Sương Nhân Hình khá thấp nhưng bù lại lực tấn công khá cường mãnh. Ngao Thiên là yêu thú có lực lượng nhục thân cực mạnh mà vừa rồi bị đánh bật trở về.

Quen dần với trận pháp, Ngao Thiên gia tăng cước bộ.

Một Sương Nhân Hình từ bên trái tấn công lấy phần bụng của Ngao Thiên. Trần Lương vùng thương chém lại một chảo kia, không có ăn được phần hơn, chỉ là đẩy lùi được đối phương về phía sau.

Ngao Thiên ngay lập tức xông về phía Sương Nhân Hình cùng với Trần Lương nhanh chóng kết liễu kẻ địch. Tâm ý tương thông, Ngao Thiên và Trần Lương phối hợp không có nửa điểm sai lệch.

Song quyền nan tứ thủ, Sương Nhân Hình hoàn toàn không phải là đối thủ của cặp đôi này.

Có điều 1 Sương Nhân Hình không phải đối thủ, nhưng 5 con, 10 con thì sẽ là một tình trạng khác. Chính vì vậy Trần Lương mới phải nhanh chóng tiêu diệt bất cứ Sương Nhân Hình nào tới gần rồi liền rời đi, mau chóng rời khỏi huyền trận này mới là thượng sách.

Một lúc sau, đồng thời 2 Sương Nhân Hình tiến tới từ hai bên trái phải. Trần Lương phải liên tục xoay người chém thương về phía, không được phép để Ngao Thiên bị thương.

Vết thương do Yến sư huynh gây ra tuy không nặng, nhưng nếu để Sương Nhân Hình một chảo đánh trúng sẽ rất bất lợi trên quãng đường còn lại.

Giải quyết xong 2 Sương Nhân Hình, Ngao Thiên lại khẩn trương bước tiếp.

Đi được 20 bước, 4 con Sương Nhân Hình xuất hiện khiến Trần Lương phải biến hóa ra Chiến thần Atula.

Trận chiến với Hoàng Chung Bảo khiến hắn tổn khá nhiều nguyên khí, mới vừa phục hồi được lại một chút, không thể lãng phí nguyên khí không cần thiết.

Trần Lương ra lệnh cho Ngao Thiên tiếp tục tiến về phía trước, nhanh chóng bước ra khỏi huyền trận, kẻ địch để hắn lo.

3 Sương Nhân Hình mới chỉ giết được 1 con đã lại có thêm 2 con đánh tới.

Trần Lương như chiến thần trên sa trường, một thân một chiến mã quét ngang quân địch. Thương pháp sử ra như phạt thủ ngàn tay chống đỡ vạn tiễn mưa tên.

Đi thêm 10 bước, 3 Sương Nhân Hình bổ sung vào đội ngũ kẻ địch. Trần Lương đang phải cực khổ chiến đấu chống lại 8 Sương Nhân Hình.

Số lượng kẻ địch tăng lên nhanh hơn so với số lượng Trần Lương có thể tiêu diệt. Lúc này 10 Sương Nhân Hình đang kịch liệt bao quanh lấy hán cùng Ngao Thiên.

Cơ thể Ngao Thiên đã nhận thụ thương nghiêm trọng, nguyên khí của Trần Lương cũng đang nhanh chóng vơi đi.

Nếu hán mang theo Kim Thiết Nhân hay Ngân Thiết Nhân thì sẽ không đến nỗi khốn đốn thế này.

Nếu Hoàng Chung Bảo không tấn công hán thì hán sẽ có nhiều nguyên khí hơn, Ngao Thiên cũng sẽ không thụ thương trước khi vào huyền trận.

Nếu hán không áp chế mà lựa chọn đột phá tu vi thì hán sẽ không thua trước Hoàng Chung Bảo và cũng dễ dàng hạ gục Sương Nhân Hình hơn.

Rất nhiều cái nếu có thể xảy ra, nhưng Trần Lương đang hoàn toàn tập trung vào trận chiến, không có phân tâm nghĩ đến những cái nếu đó.

Khi gặp khó khăn, điều cần làm là tìm cách giải quyết chứ không phải tiếc nuối quá khứ. Thực ra, thay đổi quá khứ chưa chắc sẽ có kết quả tốt hơn, thậm chí còn dẫn đến tồi tệ hơn rất nhiều.

Ngoài hành động tiến bước về phía trước, Ngao Thiên đã không có thể làm gì khác, đánh trả lại Sương Nhân Hình càng là không thể. Cơ thể nó đã trọng thương, nguyên khí cũng tiêu hao mạnh để duy trì tam nhân phá huyền trận.

Đột nhiên Ngao Thiên dùng hết sức lực còn lại nhảy về phía trước.

Đón chờ nó là một mảnh đất rộng rãi tràn ngập cỏ xanh, linh khí dồi dào. Thoát khỏi huyền trận, một người một yêu nằm rạp xuống đất thờ không ra hơi.

Trần Lương lấy ra đan dược chữa thương cho hán cùng Ngao Thiên phục dụng.

“Thật may vẫn còn sống” Trần Lương vuốt vuốt Ngao Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Thiên Đạo Mộc

Nghỉ ngơi 1 canh giờ, Trần Lương cùng Ngao Thiên tiến về phía trung tâm mảnh đất, nơi sừng sững 1 cây to duy nhất, chính là Thiên Đạo Mộc.

Từ Thiên Đạo Mộc rủ xuống thiên địa đại đạo khiến cho người đứng dưới một cảm giác thân thể như hòa làm một cùng thiên địa, linh hồn càng là nhạy cảm cảm ứng lại vạn vật chỉ tiết đến cực điểm.

Thiên Đạo Mộc to lớn như một đại thụ 10 người ôm không xuể. Tán cây càng là vurun ra bao trùm 10 trượng rộng.

Cây to là thế, nhưng tìm kiếm khắp cả cây, Trần Lương chỉ thấy duy nhất 1 trái Thiên Đạo Quả đơn độc treo trên cây.

May còn có 1 quả, lần mở Hoàng Lam Môn trước, võ giả khó khăn vào đây còn không thu được thành quả nào.

Bất chợt Trần Lương vội vã thu lấy Thiên Đạo Quả rồi nhanh chóng di chuyển vào trong Tiểu Cửu Giới. Ngao Thiên đã cho hán biết có người sắp rời khỏi huyền trận.

Vừa vào Tiểu Cửu Giới, Trần Lương nhận thấy có 2 Hoàng cấp võ giả tiến về Thiên Đạo Mộc, trên thân cũng nhận lấy mấy vết thương nhưng không nghiêm trọng như Ngao Thiên.

“Không ngờ mất tới 1 ngày mới có thể đi qua huyền trận, nguy hiểm hơn ta nghĩ” Kẻ béo lùn cau có nói.

“Mấy thứ Sương Nhân Hình chết tiệt, diệt hoài không hết, suýt nữa thì chúng ta bỏ mạng” Kẻ cao gầy cần nhằn.

Bọn hán là 2 kẻ am hiểu huyền trận được môn phái giao nhiệm vụ đến thu lấy Thiên Đạo Quả. Hoàng Lam Môn đã mở ra nhiều lần, nhiều môn phái đã tính chính xác được thời gian kết trái.

Còn chưa đi được mấy bước, từ phía bên phải 2 người bọn hán vang lên tiếng nói:

“Tuồng bọn ta nhanh lắm, ai ngờ vẫn chỉ là thứ hai”

Cũng 2 Hoàng cấp võ giả cùng nhau đi ra khỏi trận pháp. Số lượng Sương Nhân Hình là vô hạn, thời gian vượt huyền trận lại tương đối lâu nên 1 Hoàng cấp võ giả sẽ rất nguy hiểm. Tốt nhất là song hành 2 võ giả sẽ an toàn hơn nhiều.

Trần Lương may mắn có Tam Nhân Lang đã mở ra tam nhãn, nếu không hán cũng sẽ từ bỏ Thiên Đạo Quả này.

Các yêu thú rất khó thu phục. Yêu thú cấp độ càng cao càng không thể thu phục. Chúng ta chết cũng không muốn quy phục nhân loại, đây là bản tính hoang dã khó thuần có trong huyết mạch của chúng rồi.

Cho dù thu phục được yêu thú thì để ký hiệp ước Linh Thân càng là vạn thú có một.

Trước hết yêu thú phải có cấp độ đủ cao. Yêu thú cấp thấp, lực chiến đấu kém thì ký hiệp ước Linh Thân chả khác gì nhân loại tự trói buộc bản thân. Nhân loại tu luyện dần sẽ tăng tu vi, nhưng cấp độ, sức mạnh của yêu thú đã được quyết định từ trong huyết mạch, từ trong truyền thừa, gần như không thể tăng cấp trừ một số trường hợp đặc biệt. Mà yêu thú cấp độ càng cao lại càng khó thu phục chứ chưa nói đến ký hiệp ước Linh Thân.

Điều kiện thứ hai là yêu thú phải hoàn toàn tự nguyện và mong muốn ký hiệp ước Linh Thân. Yêu thú khuất phục trước sức mạnh của nhân loại, bị thu phục là một chuyện, nhưng muốn nó tự nguyện ký hiệp ước Linh Thân thì lại cần có tình cảm. Tình cảm này có thể phát sinh khi người nuôi dưỡng nó từ bé, hay xả thân cứu mạng nó, hay là cùng sống, cùng chiến đấu trong thời gian dài. Trước hết, chính người phải coi nó như bằng hữu, như người thân thì sau đó mới được sự chấp thuận của nó.

2 điều kiện trên đều rất hiếm xảy ra, vì vậy rất khó gặp cặp đôi nhân yêu như của Trần Lương và Tam Nhân Lang.

2 kẻ cao gầy và béo lùn ánh mắt bất thiện nhìn về phía 2 kẻ mới đến. Vào được đến đây, mục tiêu của tất cả đều là Thiên Đạo Quả, và hiển nhiên ai cũng biết lần này chỉ có 1 Thiên Đạo Quả xuất hiện.

Mà thực ra lần nào có Thiên Đạo Quả thì số lượng cũng chỉ có một, vì thời gian kết trái của Thiên Đạo Quả lớn hơn thời gian mở ra của Hoàng Lam Môn. Mỗi lần có Thiên Đạo Quả đều sẽ có cường giả tiến tới thu hoạch, nào có thể lưu giữ đến lần sau.

Không thiếu những kẻ muốn thu lấy hần Thiên Đạo Mộc. Đáng tiếc điều kiện quá ngặt nghèo.

Thứ nhất là sau khi đào được Thiên Đạo Mộc lên, người phải trồng xuống trong vòng 1 ngày, nếu không nó sẽ mất đi thiên địa đại đạo, trở thành 1 thực vật bình thường.

Thứ hai là Thiên Đạo Mộc phải được trồng trên vùng đất có Long Mạch. Long Mạch là nơi quy tụ uy đài của thiên địa, quy tụ lấy đại đạo thiên địa. Thành lập thế lực trên long mạch thì vận khí gia tăng, phát triển trường tồn.

Trên Cửu Giới, Long mạch còn hiếm hơn Địa mạch. Thế lực có Long mạch đều ở quá xa Hoàng Lam Môn, không thể trong 1 ngày di chuyển tới nơi cần đến. Nếu không, dù có phải dốc toàn bộ môn phái cũng phải lấy cho được Thiên Đạo Mộc.

Sở hữu Thiên Đạo Mộc, môn phái vừa có thể thu hút cường giả, vừa có thể gia tăng tu vi cường giả. Không ngoa nếu nói rằng Thiên Đạo Mộc có thể là căn cơ của bất kỳ môn phái nào.

Không ai nói một lời, cả 4 võ giả đều dùng hết tốc lực phóng tới Thiên Đạo Mộc, mong muốn sớm thu lấy Thiên Đạo Quả về tay.

Đáng tiếc, có tìm khắp Thiên Đạo Mộc cũng không thấy Thiên Đạo Quả đâu.

“Kẻ nào đã lấy Thiên Đạo Quả đi” Lão giả béo lùn gầm lên

“Không biết thần thánh phương nào có thể nhanh như vậy vượt qua huyền trận” Lão giả cao gầy thờ dài. Vấn đề khiến bọn hần tốn thời gian nhất không phải là Sương Nhân Hình mà là huyền trận sương mù kia, rất khó để tìm ra lối thoát nhanh.

“Bỏ lại Thiên Đạo Quả, các người có thể rời đi” Một âm thanh từ xa vang lên.

4 lão giả Hoàng cấp quay lại nhìn, kẻ vừa nói là một phụ nữ trung niên tóc bạch kim.

“Bọn ta cũng tới trễ, Thiên Đạo Quả đã bị kẻ nào đó lấy đi” Một người lên tiếng

“Đề ta kiểm tra Không Vật của các người” Phụ nữ trung niên ra lệnh

“Xú bà nương, coi như tu vi người cao hơn nhưng bọn ta có 4 người, đừng hòng làm gì được bọn ta”

Mỗi người đều có bí mật riêng, không võ giả nào nguyện ý để người khác soi xét Không Vật của mình.

“Đúng vậy, 4 bọn ta thuộc 2 thế lực khác nhau, lúc đến đã không thấy có Thiên Đạo Quả. Đến đây đã không dễ, nhưng cũng đành rời đi, người không nên xung đột vô ích” Lão giả cao gầy lên tiếng.

Mặc kệ phụ nữ tóc bạch kim suy nghĩ, 4 người kia liền đi tới chỗ có mấy cột đá. 5 cột đá này quây thành một vòng tròn, phía trong là 1 truyền tống trận cỡ nhỏ đưa người bên trong ra ngoài bìa rừng huyền trận.

Phụ nữ trung niên tóc bạch kim không ngăn cản 4 người kia. Nàng quả thực tu vi cao hơn bọn hần, Huyền cấp cảnh, cho nên một mình đi qua huyền trận. Nhưng đúng như lão giả cao gầy nói, nếu chiến đấu chưa chắc nàng có thể dễ dàng đánh thắng 4 người kia, dù có thắng cũng là trà da tróc vảy.

Không mất nhiều thời gian, nàng nói gót mấy người kia tiến tới truyền tống trận, ra khỏi nơi đây.

Ngồi dưới Thiên Đạo Mộc có thể tu đạo, nhưng thời gian mở ra Hoàng Lam Môn quá ngắn, không có mấy tác dụng.

Trần Lương trong Tiểu Cửu Giới thấy rõ mọi thứ bên ngoài, cũng liền thờ dài an tâm không bị mấy cường giả kia phát hiện ra Tiểu Cửu Giới hình dạng một viên ngọc rơi trên bãi cỏ.

Lúc này hần mới có tâm trạng đặt câu hỏi cho Linh giới của Tiểu Cửu Giới:

“Liệu có thể thu Thiên Đạo Mộc vào trong Tiểu Cửu Giới không?”

“Có thể. Trong Tiểu Cửu Giới có 1 Long mạch và 1 Địa mạch, người có thể trồng Thiên Đạo Mộc phía trên Long mạch”

“Quá tốt rồi” Trần Lương sung sướng hô lên.

Đợi khi hần tu vi tăng cao sẽ có thể thu hút các cường giả gia nhập Khai Thiên Môn bằng Thiên Đạo Mộc và Thiên Đạo Quả.

Trần Lương còn chưa có vội ra khỏi Tiểu Cửu Giới.

Thình thoảng lại có 1, 2 võ giả bước qua huyền trận tiến tới Thiên Đạo Mộc, đều là một bộ dáng thất vọng rời đi.

Sau 1 ngày, Trần Lương cùng Ngao Thiên ra ngoài đào đất. Muốn thu Thiên Đạo Mộc vào Tiểu Cửu Giới cần phải loại bỏ lớp đất đá mà rễ cây bám vào. Công việc này rất không dễ dàng vì rễ cây Thiên Đạo Mộc lan ra rất sâu và rộng.

Ngoài ra Ngao Thiên còn phải cảnh giác kẻ có kẻ xâm nhập vào đây.

Trần Lương định để cho mấy loài yêu thú cấp thấp ra khỏi Tiểu Cửu Giới hỗ trợ hần đào đất. Ngao Thiên là yêu thú bậc cao, lại có khí chất vương giả nên hoàn toàn có thể ra lệnh cho

những yêu thú kia làm việc.

Có điều hần đã phải từ bỏ ý định đó ngay khi mới thực hiện đào đất lần đầu tiên. Được tẩm bổ bởi linh khí Long mạch, lớp đất ở đây rất cứng so với bình thường.

Còn may Trần Lương có Thiên thánh khí chém sắt như chém bùn còn móng của Ngao Thiên cũng sắc bén vô cùng nên dễ dàng khai phá đất đai.

Lao động liên tục, 1 người 1 yêu cũng cần đến 5 ngày mới có thể hoàn thành công việc, thu Thiên Đạo Mộc vào Tiểu Cửu Giới.

Trần Lương vui mừng rời đi.

Chỉ riêng thu hoạch này thôi đã rất bỏ công hần tiến vào Hoàng Lam Môn.

Đích đến tiếp theo của hần là Trọng Tu Tháp. Hần không muốn phải áp chế tu vi nữa.

Rất dễ để nhận ra vùng đất có Trọng Tu Tháp, bởi 1 dặm xung quanh đều là linh khí khô kiệt., trái ngược hoàn toàn với linh khí dày đặc ở các nơi khác do Hoàng Lam Môn được xây dựng trên 1 đầu Địa mạch lớn.

Trọng Tu Tháp có 9 tầng. Võ giả vào chiến đấu với đối thủ trong tầng đó, nếu chiến thắng sẽ lên tầng tiếp theo, nếu thua cuộc sẽ nhận được tinh hoa của tầng trước đó.

Đối thủ ở đây chính là tinh hoa được Trọng Tu Tháp tích lũy linh khí từ 1 dặm xung quanh mà thành.

Hấp thu tinh hoa của Trọng Tu Tháp giúp nâng cao tu vi võ giả.

Tầng thứ 1 có số tinh hoa là 1, mỗi một tầng cao hơn sẽ có số tinh hoa tăng gấp đôi tầng trước đó.

Thời gian võ giả ở trong Trọng Tu Tháp không phải vô hạn. Trọng Tu Tháp chỉ cho thời gian ở lại mỗi tầng một ngày tích lũy. Tức là người leo lên được tầng 5 thì tổng số ngày người có thể ở trong Trọng Tu Tháp là 5 ngày.

Ở nơi này có 3 Trọng Tu Tháp, trong mỗi Trọng Tu Tháp lại có 12 võ đài.

Khi Trần Lương đến đã có 25 người đang xếp hàng chờ đến lượt. Gần như những võ giả tiến vào Hoàng Lam Môn đều sẽ đến Trọng Tu Tháp một lần tìm kiếm cơ hội tăng nhanh tu vi.

Còn may Hoàng Lam Môn đã đặt 1 thiết luật cho Trọng Tu Tháp là mỗi 5 năm, võ giả chỉ được tiến vào 1 lần. Vì vậy Hoàng Lam Môn mở ra, mỗi võ giả chỉ có 1 cơ hội đi vào Hoàng Lam Môn.

Phải chờ đến 3 ngày Trần Lương mới đến lượt bước vào Trọng Tu Tháp.

Mỗi võ giả tiến vào Trọng Tu Tháp đều phải nhỏ máu vào Thấu Thị Cầu, vừa là để xác định tu vi, vừa là để xác định danh tính đảm bảo 1 năm sau người mới được quay lại.

Tại tầng 1, đối thủ sẽ thấp hơn võ giả 1 đại cảnh giới

Tại tầng 2, võ giả sẽ đối mặt với 2 đối thủ thấp hơn 1 đại cảnh giới

Tại tầng 3, võ giả sẽ đối mặt với đối thủ cùng cảnh giới

Tại tầng 4, võ giả sẽ đối mặt với 2 đối thủ cùng cảnh giới

Tại tầng 5, võ giả sẽ đối mặt với đối thủ cao hơn 1 đại cảnh giới

Tại tầng 6, võ giả sẽ đối mặt với 2 đối thủ cao hơn 1 đại cảnh giới

Tại tầng 7, võ giả sẽ đối mặt với đối thủ cao hơn 2 đại cảnh giới

Tại tầng 8, võ giả sẽ đối mặt với 2 đối thủ cao hơn 2 đại cảnh giới

Tại tầng 9, võ giả sẽ đối mặt với đối thủ cao hơn 3 đại cảnh giới

Đại cảnh giới ở đây không phải là người sơ kỳ thì đối thủ sơ kỳ, mà tất cả đối thủ đều ở tiểu cảnh giới Trung kỳ vì thấu thị cầu không xác định được tiểu cảnh giới của võ giả.

Trần Lương hiện đang là Tiên Linh đại viên mãn, nên đối thủ tầng 1 của hần sẽ có tu vi là Vạn Nhiên trung kỳ.

Trần Lương bước lên võ đài bỏ trống, 1 thương hạ gục đối thủ của mình, tiến lên tầng 2.

Không có gì bất ngờ, liền một lúc hần đi lên tầng 5. Lúc này Trần Lương đưa ra Ngao Thiên cùng hần chiến đấu để tiết kiệm nhất nguyên khí.

Không phải mọi võ giả đều có thể đưa ra yêu thú chiến đấu, mà phải là có hiệp ước Linh Thân mới được. Bởi vì Hoàng Lam Môn cho rằng, khi yêu thú đã ký hiệp ước Linh Thân với võ giả thì yêu thú chính là sức mạnh của chính võ giả, còn không có hiệp ước Linh Thân thì yêu thú có thể là do đi mượn.

Trước sự ngỡ ngàng của 1 võ giả tầng 7 đang dưỡng sức chuẩn bị chiến đấu, Trần Lương tiến lên tầng 8 cùng Ngao Thiên. Tên này không ngờ 1 người 1 yêu chỉ trong chớp lát liền đánh bại đối thủ.

Tầng 7 chỉ dựng 2 võ đài, còn Tầng 8 chỉ dựng có 1 võ đài duy nhất. Dù sao người có thể bước vào tầng 7 lúc đó không có mấy. Còn tầng 8 đều là hạng người võ địch cùng cấp, chiến thắng vượt cấp, số lượng càng là ít người có 1.

Chỉ có 1 võ đài nhưng Trần Lương cũng không phải chờ đợi gì, vì hiện chỉ có hần đứng tại tầng này.

Có điều hần không vội bước lên võ đài. Qua 7 tầng chiến đấu, Trần Lương đã có sơ bộ đánh giá chiến lực của các đối thủ tinh hoa, mạnh hơn võ giả phổ thông một chút. Đa phần võ giả sẽ phải dừng bước ở võ đài tầng 3.

Trần Lương lấy ra Chép Long Cá. Điều hần cần làm lúc này chính là tăng lên tu vi, chính thức bước chân vào Giáp Linh cảnh giới.

Một con Chép Long Cá không hề nhỏ, kích thước to bằng một người lớn. Trần Lương lấy ra bếp và gia vị chế biến Chép Long Cá.

Bị ảnh hưởng bởi trí nhớ của Hải Thượng Trung nên Trần Lương muốn thưởng thức Chép Long Cá ở mức độ ngon nhất của nó.

Chỉ một món ăn nhưng Trần Lương cũng tốn mất nửa canh giờ từ lúc chờ cho Chép Long Cá ngấm gia vị đến khi nấu xong. Trong lúc chờ đợi, hắn đã khôi phục nguyên khí và đề thăng cơ thể đến trạng thái tốt nhất.

Trần Lương nấu liền 1 lúc 2 con để cùng Ngao Thiên ăn cho sướng cái bụng.

Ăn uống xong, Trần Lương tĩnh tâm luyện hóa Chép Long Cá.

Chép Long Cá như giọt nước tràn ly, thúc đẩy tu vi của Trần Lương đến tận cùng của Tiên Linh cảnh, mỗi một tế bào máu, mỗi một sợi cơ, gân, xương, da đều đã thẩm thấu nguyên khí được cải tạo thông qua Tụ Linh Tán.

Tụ Linh Tán rời khỏi đỉnh đầu tinh linh đặt ở bên cạnh, một lượng lớn nguyên khí rời khỏi Tụ Linh Tán ào ạt tràn khắp đan điền giúp chiến lực của võ giả tăng lên một mảng lớn.

Tại Tiên Linh cảnh thời điểm, nguyên khí vào trong đan điền sẽ được phân bổ ra làm 4 phần.

Một phần giữ lại đan điền chậm rãi gia tăng chiến lực cho võ giả.

Một phần truyền cho tinh linh giúp tăng lên sức mạnh của thần thông

Một phần thông qua Tụ Linh Tán truyền tới các tế bào của cơ thể

Một phần bị giữ lại Tụ Linh Tán.

Vì vậy, khi gỡ bỏ Tụ Linh Tán, những nguyên khí bị giữ trên đó sẽ được giải phóng khiến chiến lực của Giáp Linh cảnh vượt trội so với Tiên Linh cảnh đại viên mãn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Lộ Xác Lân 3 Tại Trọng Tu Tháp

Hoàn thành bước vào Giáp Linh cảnh, nhưng Trần Lương còn chưa có dừng lại. Cung Thừa Hy đã đọc được một bí kíp võ kỹ thượng thừa nhưng lại vô cùng nguy hiểm, tên là Phá Thể Kỳ.

Bộ võ kỹ này chỉ có thể tu luyện vào đúng thời điểm từ Tiên Linh bước vào Giáp Linh cảnh.

Đúng như tên gọi của nó, người tu luyện võ kỹ này sẽ phải phá hủy cơ thể, hay chính xác hơn là sử dụng máu thịt trong cơ thể ngưng tụ ra một Tụ Linh Tán thứ hai trong đan điền.

Tụ Linh Tán bản chất chính là phần tinh hoa của máu thịt hình thành từ lúc sinh ra tới khi nó được tinh linh sử dụng. Tụ Linh Tán được sử dụng tại Tiên Linh cảnh chính là toàn bộ phần tinh hoa này, vì vậy võ giả không thể có Tụ Linh Tán thứ hai.

Phá Thể Kỳ nguy hiểm ở chỗ để tạo thành Tụ Linh Tán thứ hai thì lượng máu thịt cần dùng chiếm gần như toàn bộ cơ thể, vì vậy trong điều kiện bình thường là không thể nào tu luyện. Tu luyện chắc chắn chết.

Khi thu được tiền được Thất Sắc Tam Sinh Hoa, Trần Lương đã từng nghĩ đến bộ võ kỹ này, dù có chết vẫn sẽ phục sinh sống lại.

Có điều đến giờ Thất Sắc Tam Sinh Hoa được trồng phía trên Địa mạch duy nhất của Tiểu Cửu Giới vẫn chưa có dấu hiệu thành thực, chưa thể sử dụng.

Thật may sau đó, hắn lại có được Tiểu Cửu Giới, hay chính xác hơn là Giới Thủy sinh ra trong Tiểu Cửu Giới. Mức độ hồi phục sinh mệnh, chữa lành vết thương của Giới Thủy được xếp hàng đỉnh tiêm trên toàn bộ Cửu Giới.

Lúc này Trần Lương đã tiến vào trong Tiểu Cửu Giới, nằm ngâm mình trong ao nước Giới Thủy. Nói ao nước không bằng nói là một vũng nước, độ rộng vừa đủ cho Trần Lương nằm. Lượng Giới Thủy cũng chỉ ngấm được nửa thân dưới của hắn.

Đã xong phần chuẩn bị, hắn bắt đầu các bước của Phá Thể Kỳ

Đầu tiên là Róc thịt. Trần Lương vận chuyển nguyên khí hình thành các mũi dao cắt các thớ thịt theo một nguyên tắc nhất định. Giai đoạn này thực sự là đau đớn đến chết đi sống lại.

Mỗi một lát cắt đều gây nên từng cơn đau đến buốt tim nhưng Trần Lương phải ép bản thân tỉnh táo. Phải tỉnh táo để tiếp tục những lát cắt tiếp theo.

Nếu Tuyết Hoa ở đây chắc chắn sẽ không thể nhìn cảnh tượng giống như Trần Lương đang tự sát này.

Giới Thủy được hấp thu qua da vừa giúp hắn duy trì sinh mạng, vừa xoa dịu bớt đi cảm giác đau đớn.

100 lát cắt được thực hiện xong. Cơ thể Trần Lương đã chỉ còn lại da bọc xương. Cơ thể hắn, khuôn mặt hắn đã trông như một xác chết đỏ lôm, trông cực kỳ đáng sợ.

Tiếp theo, 100 miếng thịt đó dưới tác động của nguyên khí, sẽ hấp thu gần như toàn bộ huyết mạch trong cơ thể.

Cơ thể Trần Lương chuyển từ đỏ lôm sang nhợt nhạt như bị chìm dưới đáy biển 100 năm vậy.

Lúc này, Trần Lương đã mất đi ý thức. Cơ thể hắn chỉ đang vận hành theo mệnh lệnh được thiết lập trước.

100 tảng thịt sau khi hấp thụ huyết mạch xong liền sát nhập lại với nhau, liên kết với nhau theo bởi những điểm nhất định, dần dần hình thành lên Tụ Linh Tán thứ hai trong đan điền Trần Lương.

Cũng trong lúc này, Giới Thủy đang dần ngấm vào trong cơ thể Trần Lương tái tạo lại máu thịt của hắn.

Cả 2 quá trình đồng thời diễn ra mất 7 ngày, Tụ Linh Tán thứ hai đã hình thành nằm song song bên cạnh Tụ Linh Tán thứ nhất, trông cả 2 giống nhau y đúc.

Cơ thể Trần Lương cũng đã trở lại như bình thường nhưng hắn vẫn chưa tỉnh dậy.

Làn da bên ngoài của hắn vẫn màu vàng như trước, nhưng sau lớp da là một sự thay đổi rõ rệt.

Máu thịt của Trần Lương không còn màu đỏ huyết như nhân loại bình thường mà đã chuyển sang màu xanh dương của Giới Thủy, trông cực kỳ kỳ dị.

Trong Trọng Môn, hắn đã một lần được thoát thai hoàn cốt nhờ ngấm mình trong hồ dung nham cùng sau đó là Giới Thủy.

Lúc này đây, lại một lần nữa loại bỏ máu thịt nhân loại để được Giới Thủy tái tạo, cơ thể Trần Lương đã có được sinh mệnh lực, khả năng hồi phục cường đại đến kinh người. Cụ thể ra sao cần phải kiểm chứng trong chiến đấu.

Gần cuối ngày thứ 8, Trần Lương tỉnh dậy, nhìn sang Ngao Thiên đang lo lắng cho hắn.

“Không sao, chúng ta tiếp tục đi lên nào” Trần Lương vuốt lông Ngao Thiên động viên.

Trần Lương cảm lên Địa Long Thương bước lên võ đài. Tu vi cùng nhục thân tăng lên 1 mảng lớn, hắn tự tin có thể hạ gục 2 Cự Linh đối thủ.

Bước lên tầng 9, Trần Lương đã rất hài lòng về chiến quả của mình, chỉ mong chiến 1 trận sáng khoái với đối thủ Hoàng cấp cảnh trung kỳ.

Không tốn bao nhiêu sức lực tại tầng 8, Trần Lương không dừng lại nghỉ ngơi, ngay khi bước vào tầng 9 liền tiến lên võ đài, chờ đợi đối thủ xuất hiện.

Tất cả đối thủ tạo ra từ tinh hoa đều sử dụng kiếm làm vũ khí chiến đấu. 5 tầng đầu, vũ khí là phạm cấp, từ tầng 6 trở đi, vũ khí là Thập thánh khí. Nếu kẻ nào có ý đồ lấy đi vũ khí đều sẽ bị Trọng Tu Thập sử dụng Huyền cấp cảnh đánh cho trọng thương bay ra ngoài.

Trọng Tu Thập chỉ có thể sử dụng tinh hoa để chế tạo ra vũ giả cấp độ Huyền cảnh giới, vì vậy, muốn giành thắng lợi trên tầng 9, người tham dự tối đa chỉ được đến Giáp Linh cảnh giới. Cự Linh vũ giả tiến vào Trọng Tu Thập đánh lên tầng 9 sẽ không có đối thủ hiện ra, nhận được tinh hoa của tầng 8

Trần Lương cùng Ngao Thiên nghiêm trọng chờ đợi đối thủ thành hình liền ngay lập tức xông lên. Luật trên võ đài không cho phép vũ giả ra đòn trước hoặc đứng quá gần đối thủ tinh hoa

Tu vi tăng lên, Trần Lương đã có thể đánh ra được 8 hắc long kết hợp với 32 hắc long từ Chiến thần Atula mạnh như vũ bão xông tới đối thủ.

Đối thủ của hắn cũng có khả năng đánh giá sức mạnh đòn công kích, liền tung ra một vũ kỹ hàng đầu của hắn, một đỉnh thái sơn hiện ra đập vào 33 hắc long.

Sự chênh lệch về tu vi lớn tựa lạch trời, không thể khóa lấp, 33 đầu hắc long của Trần Lương bị đập như giun dế. Có điều những con giun dế này cũng khiến đỉnh thái sơn kia tiêu hao kích thước đi còn hai phần mười.

Tiếp đến là nhiệm vụ của Ngao Thiên. Tam nhân của nó điên cuồng vận chuyển đẩy lệch đi hướng tấn công của đỉnh thái sơn, giúp Trần Lương có đủ thời gian tiếp cận lấy đối thủ.

Còn cách 3 trượng, Trần Lương thi triển ra Tam Ảnh Bộ, trình độ đã vô hạn tiếp cận đến đại thành.

Đột nhiên xuất hiện ra 3 thân ảnh, tinh hoa nhân vùng kiếm chém ra đồng thời 3 kiếm khí muốn đánh nát cả 3.

2 kiếm khí phanh thây 2 thân ảnh của Trần Lương, còn chính thân của hắn được giải thoát nhờ Ngao Thiên một lần nữa đẩy kiếm khí thứ 3 lên trời.

Trần Lương vận dụng toàn bộ sức mạnh nhục thân chém xuống 1 thức Thương Phá Sơn. Tinh hoa nhân không còn kịp đánh ra kiếm chiêu, chỉ có thể vung kiếm lên đỡ.

Được nguyên khí Hoàng cấp bao phủ, Bách Thánh Khí vẫn là có thể đỡ lấy 1 đao dòn non lấp bẻ từ Thiên Thánh Khí.

Vẫn chưa xong, Trần Lương liên tục sử dụng Thương Phá Sơn chém xuống không để cho Tinh hoa nhân có thời gian hồi khí.

Ngao Thiên đã gia nhập vòng chiến. Nhiệm vụ của nó là đánh lên đối thủ, gây ra sức ép lớn cho Tinh hoa nhân.

Tinh hoa nhân đối phó với 1 nhân 1 yêu cực kỳ chật vật.

Trần Lương liên tục sử dụng Tam Ảnh Bộ khiến Tinh hoa nhân gần như phải cùng lúc chiến đấu với 4 đối thủ có lực chiến đấu mạnh hơn Cự Linh cảnh.

Từ Cự Linh lên Hoàng cấp chính là từ Nhân thành Tiên. Lực chiến đấu cũng là tăng vọt lên khổng lồ mà nếu đưa ra so sánh Cự Linh với Hoàng cấp vũ giả thực sự là một sự si nhục.

Một vũ giả tiến vào Hoàng cấp hoàn toàn dễ dàng hạ gục 5 kẻ như hắn khi còn ở Cự Linh cảnh.

Còn may là chiến lực của Trần Lương lúc này đã mạnh hơn Cự Linh phổ thông vũ giả rất nhiều. Khi còn ở Tiên Linh cảnh, hắn đã có thể một đối một hạ gục Cự Linh vũ giả, thì lúc này, một mình hắn cũng có thể hạ gục liền một lúc 2, 3 Cự Linh cảnh.

Khả năng phòng thủ cũng giúp đỡ hắn rất nhiều. Bao giáp Bách thánh khí đã chặn lại một nửa đòn tấn công của đối phương. Còn lại một nửa gây thương tích đều có thể thấy được bằng vết thương phục hồi vết thương trên cơ thể.

Ngoài ra, Trần Lương còn có ưu thế lớn ở vũ khí là Thiên Thánh Khí. Kết hợp với nhục thân cường hãn và Tam Ảnh Bộ, Trần Lương lựa chọn đánh giáp lá cà để hạn chế ưu điểm của đối thủ về tu vi, về nguyên khí và tận dụng tối đa ưu điểm của hắn.

Chiến đấu hồi lâu không đạt kết quả, Trần Lương quyết định đồng quy vu tận.

Trần Lương bỏ qua hết phòng thủ, dồn toàn bộ nguyên khí, sức lực đâm ra 1 thức Thương Vô Thủy. Cùng thời điểm đó là Ngao Thiên nhảy bổ về phía Tinh hoa nhân và dồn toàn bộ sức lực còn lại của tam nhân làm rối loạn nguyên khí trên kiếm của đối phương.

Tinh hoa nhân đưa ra quyết định rất sáng suốt, chính là một kiếm chém ngang cổ Trần Lương, một nơi yếu nhất, lại chí mạng nhất trong cơ thể nhân loại. Nếu Trần Lương không chặn

lấy 1 kiếm này, hấn sẽ phải chết.

Chỉ một tích tắc, trận chiến đã có hồi kết.

Một thương của Trần Lương đâm xuyên vị trí tim của Tinh hoa nhân.

Bốn móng vuốt của Ngao Thiên đâm xuyên cổ Tinh hoa nhân.

Kiểm của Tinh hoa nhân cắt ngang cổ Trần Lương, kiếm ngấp trong cổ, chỉ là mới chém được một phần ba đã không thể tiến lên thêm dù chỉ một một ly.

Giáp Thánh khí mặc vào không phải chỉ bảo vệ nguyên bộ phận được trang bị mà là tỏa ra một tầng giáp bao phủ toàn bộ cơ thể.

Kiểm của Tinh hoa nhân chém xuyên qua tầng bảo hộ này cắt vào cổ Trần Lương. May mà nhục thân của hấn chính là một tầng phòng hộ cứng rắn khác.

Mỗi một tác da thịt của Trần Lương lúc này đều cứng như kim thiết, muốn chém thêm một tác đều cần đại lượng khí lực.

Tinh hoa nhân bị một thương tiêu diệt, biến mất.

Kiểm chém ngấp cổ, với võ giả bình thường cũng đã là trọng thương thập tử nhất sinh. Nhưng với Trần Lương thì hấn chỉ cần gỡ kiếm ra, nằm nghỉ một lát là cổ liền lại không một vết sẹo.

Vết thương càng nặng thì nguyên khí cơ thể cần để chữa thương cũng càng nhiều. Vết thương ở cổ đã vắt sạch lượng nguyên khí vốn đã ít ỏi còn lại của hấn.

“Vượt tháp thành công, thưởng danh hiệu Trọng Tu Giả” Một tiếng nói vang vọng tầng 9 “Phần thưởng cho Trọng Tu Giả là toàn bộ tinh hoa các tầng, tổng cộng 511 tinh hoa”

Một lượng lớn tinh hoa xuất hiện lung linh trong tầng 9 Trọng Tu Tháp. Những tinh hoa này lần lượt tiến vào trong cơ thể Trần Lương, mang lại cho hấn một lượng nguyên khí khổng lồ, Nhân Sinh bắt đầu được sinh ra từ Tụ Linh Tán, tu vi Trần Lương không ngừng tăng lên.

Tại Giáp Linh cảnh dần sinh ra một Nhân Sinh đầy đủ thân thể sẽ chính thức bước vào Cự Linh cảnh.

Tại Cự Linh cảnh, võ giả ngộ ra Đạo, nhân sinh sẽ mở mắt, võ giả chính thức bước vào Hoàng cấp cảnh giới.

Nhân Sinh càng được sinh ra, tu vi võ giả càng là tăng lên. Mỗi một tầng lên tiểu cảnh giới ở Giáp Linh cảnh đều là một bước nhảy vọt về chiến lực của võ giả.

Toàn bộ 511 tinh hoa đều đã tiến vào trong cơ thể Trần Lương và dễ dàng được luyện hóa ngay lập tức, bước vào hậu sơ kỳ cảnh giới với 2 Nhân Sinh đều đã được sinh ra phần đầu và hầu hết cổ.

Nếu không phải Trần Lương có 2 Tụ Linh Tán, phải tạo ra 2 Nhân Sinh thì hấn đã có thể tăng tu vi tới trung kỳ.

Một võ giả thông thường dừng ở tầng 3, thu được 2 tinh hoa, tức là kém Trần Lương tới 255 lần.

Hoàng Chung Bảo đã tới Trọng Tu Tháp trước Trần Lương 6 ngày. Hấn không được như Trần Lương, ăn gian một đại cảnh giới, nên chỉ có thể dừng chân tại tầng 7, nhận được tinh hoa của tầng 6 là 32 tinh hoa, kém Trần Lương tới 16 lần.

Chỉ 32 tinh hoa nhưng cũng là giúp Hoàng Chung Bảo đột phá lên Giáp Linh trung kỳ.

Có thể thấy được lượng tinh hoa Trần Lương nhận được là không lồ đến mức nào.

Từ đó lại càng thấy được tầm quan trọng của Trọng Tu Tháp đối với cường giả

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Gặp Lại Tuyệt Phi

Trần Lương rời khỏi Trọng Tu Tháp. Hấn vừa ra tới cửa, một âm thanh vang lên tại khắp các tầng:

“Trọng Tu Tháp đã hết tinh hoa, mời các võ giả ra ngoài”

Mọi người nhìn nhau xôn xao

“Không thể nào, sao lại có thể hết được, từ trước đến giờ chưa thấy có nghe nói Trọng Tu Tháp hết tinh hoa”

“Ta vừa mới đến lượt, tại sao lại thế”

“Hay Trọng Tu Tháp này bị lỗi, hấp thụ linh khí kém”

“Nhanh sang các Trọng Tu Tháp khác còn có cơ hội”

“Mong 2 Trọng Tu Tháp kia không gặp tình trạng này”

Các võ giả lần lượt chạy tới 2 Trọng Tu Tháp còn lại.

Chỉ một mình Trần Lương đã thu về lượng tinh hoa của hơn 200 người dẫn đến số lượng tinh hoa sớm bị cạn kiệt. Dù sao Trọng Tu Tháp cũng đã mất đi lượng lớn tinh hoa từ 2 tuần nay.

Một đường tiến về phía bắc, Trần Lương gặp rất nhiều võ giả tỏa ra các hướng khác nhau. Có người đi đơn, có người lập thành từng nhóm hợp tác với nhau. Có người đi tới khu rừng tìm kiếm linh dược cùng linh thú, có người không cầu bảo vật, đi tới các phòng tu luyện tranh thủ mượn nhờ linh khí nồng đậm nơi đây nâng cao tu vi.

Mục tiêu tiếp theo của Trần Lương đã ở ngay trước mặt, Diệp Không Quả. Ở đó đã có sẵn một nhóm người đang tìm cách thu lấy quả trên cây chỉ cách có 5 trượng.

Diệp Không Quả không có gì nguy hiểm, mà trận pháp bao quanh nó mới là nguyên nhân vây khốn võ giả.

Trận pháp bảo vệ Diệp Không Quả là một loại trận pháp cấp 7, có thể hạ gục Huyền cấp cường giả, thậm chí Địa cấp võ giả không cẩn thận cũng có thể trọng thương, bỏ mạng.

Không vội vã đánh trận đầu, Trần Lương cũng gia nhập nhóm đứng chờ đợi. Hắn chưa từng có kinh nghiệm hái Diệp Không Quả, chỉ là có nghe về nó nên đến đây tìm cách hái tới.

Trận pháp cấp 7 này không phải là chuyện đùa. Những kẻ có mặt ở đây, tu vi cao nhất là lão giả Hoàng cấp cũng không dám vọng động khi chưa có chuẩn bị chắc chắn. Chỉ cần dính 1 cột sét đánh trúng cũng khiến lão hoi phi yên diệt.

Diệp Không Quả có tác dụng bồi bổ sức mạnh cho Tinh Linh trong đan điền của nhân loại nên có giá trị rất lớn. Mỗi Diệp Không Quả có thể bán ra từ 1 vạn đến 2 vạn tinh thạch cấp 1 mà không có đề mua.

Trần Lương ngồi tựa vào Ngao Thiên nghỉ ngơi dưới 1 tán cây râm mát. Hắn không làm gì nhưng cũng gây nên sự chú ý nhất định, đều là bởi vì Ngao Thiên.

Võ giả sở hữu sủng thú đều không nhiều, huống hồ sủng thú của Trần Lương lại là một yêu thú cấp 10, thậm chí là vương giả trong cấp 10. Nếu không phải Tam Nhân Lang mẹ vừa sinh con bị suy yếu rất nhiều, thì 2 con yêu thú cấp 10 Nguru Xà cũng không phải là đối thủ của nó.

Chờ đợi nửa buổi, cuối cùng cũng có người tiến lên, một võ giả cao lớn phong thuộc tính. Đứng trước ranh giới trận pháp, hắn mở ra thần thông, một đôi cánh hiện lên sau lưng.

Võ giả cao lớn hít một hơi ngưng thần rồi trong nháy mắt, sử dụng toàn bộ tốc lực lao về phía Diệp Không Quả.

Tới sát Diệp Không Quả, một tia sét từ trong trận pháp giáng xuống võ giả kia. Hắn đã có chuẩn bị trước, tung lên trên đầu một chiếc ô.

Chiếc ô bị tia sét đánh thành tro bụi nhưng võ giả kia cũng thành công hái xuống Diệp Không Quả. Hắn ngay lập tức lui trở ra ngoài.

Đáng tiếc, còn cách ranh giới tới 4 trượng đã có 1 tia sét khác tiếp tục bổ xuống người hắn. Lần này hắn đã không còn bảo khí nào che chở, thân thể bị lôi đình phá tan thành tro bụi.

Tên này đã tính toán sai lầm tốc độ của hắn và tốc độ trận pháp đánh xuống tia sét. Mọi sai lầm đều phải trả giá bằng máu, ở trường hợp này, là cả tính mạng của võ giả xấu số.

Mọi người vừa mới thương tiếc cho võ giả cao gầy thì một thân ảnh xuất hiện thu hút tất cả mắt nhìn của những người ở đây, một cô gái với mái tóc bạch kim dài tới ngang lưng.

Một cô gái, không bằng nói là một nàng tiên. Nàng đẹp đến nỗi làm cho người đối diện thờ không nổi, không ai có thể rời mắt khỏi nàng.

Nụ cười của nàng chính là thế gian này đẹp nhất kỳ quan.

Đôi mắt nàng lung linh như 2 khỏa tinh thần trên trời cao

Mọi nam nhân đều sẵn sàng làm tất cả để có thể chiêm ngưỡng lấy nụ cười của nàng. Chỉ cần nàng muốn, những nam nhân nguyện ý quỳ dưới chân nàng dài đến hết tầm mắt.

Đã từng có một cường giả ngộ ý muốn tặng nàng một tòa thành lớn nhưng đổi lại chỉ là cái lắc đầu từ chối.

Tuyệt Phi đẹp, không phải chỉ bởi vẻ bề ngoài, mà khí chất của nàng mới đưa nàng trở thành nữ thần của vô số nam nhân.

Một thiên phú võ đạo, một tính cách độc lập mạnh mẽ, một nỗ lực tự thân không ý lại, tất cả đã xây đắp lên một vẻ đẹp hoàn hảo hơn mọi thứ trên thế gian.

Có thiên tài ngộ lõi muốn được làm người hầu bảo vệ nàng nhưng nàng luôn là độc lai độc vãng, tự mình tu luyện, tự mình chiến đấu, tự mình trải qua hiểm nguy mà trưởng thành.

So với 2 năm trước, nàng lúc này mới thực sự là nữ thần sắc đẹp.

Tuyệt Phi trực tiếp tiến về phía trận pháp trước sự chú ý của đông đảo cường giả. Nàng chuẩn bị xâm nhập trận pháp thu lấy Diệp Không Quả.

“Cô nương xin dừng bước” Một nam nhân anh tuấn vội vã cất tiếng nói. Hắn vội vã chạy lại gần Tuyệt Phi, mặt mày rạn rờ nói “Đây là trận pháp cấp 7 gần với cấp 8, đánh ra sấm sét rất mạnh, chỉ cần 1 tia sét đánh trúng cũng khiến nàng hoi phi yên diệt. Ít nhất nàng nên chờ có người xông trận trước để tận mắt chứng kiến trước khi tự thân nguy hiểm”

“Ta tự có cách” Tuyệt Phi nói ngắn gọn

Thấy đối phương không thay đổi ý định, nam nhân anh tuấn đưa ra cho nàng một tấm Phù chú, nói:

“Đây là phù chú cấp 6, có thể giúp nàng chống đỡ một hai”

“Không cần” Tuyệt Phi lạnh lùng nói.

Nàng đã quá quen với những sự quan tâm kiểu này. Vì vậy nàng luôn tỏ một thái độ lạnh nhạt để bớt bị làm phiền.

Còn không để nam nhân kia nói tiếp, Tuyệt Phi đã phi thân về phía Diệp Không Quả. Tốc độ của nàng nhanh đến nỗi trận pháp còn chưa kịp đánh xuống tia sét, Tuyệt Phi đã tiếp cận tới Diệp Không Quả gần nhất.

Nhưng ngay khi vừa với tay ngắt xuống Diệp Không Quả, một tia lôi đình đã bổ xuống chói sáng một vùng. Những võ giả quan khán đều lo lắng một dạng cho nữ thần của bọn hắn.

Ánh sáng còn chưa kịp tan, Tuyệt Phi từ trong quang mang lao ra ngoài nhanh như chớp. Tầng huyết mang bao ngoài cơ thể nàng nhanh chóng biến mất, không nhiều người có thể nhận ra bí quyết sống sót của nàng.

Từ khi thu lấy Diệp Không Quả, bị lôi đình phá thân, đến khi bước ra ngoài trận pháp, tất cả chỉ diễn ra trong tích tắc.

Nam nhân anh tuấn còn chưa kịp định thần đã thấy Tuyệt Phi đứng cạnh hắn tại vị trí cũ. Hắn còn đang định tiến tới thân mật làm quen thì Tuyệt Phi đã xoay người đi.

Về lạnh lùng của nàng khiến nam nhân anh tuấn cùng rất nhiều nam nhân khác đều không dám tiếp cận. Nàng như một khối băng tỏa ra khí tức lạnh lẽo như cảnh báo nếu không muốn bị băng phong thì chớ có đến gần.

Trần Lương còn may vẫn giữ được tỉnh táo cùng sự bình tĩnh của mình. Hắn chạy lại gần Tuyết Phi nói:

“Thời gian vô giá, ta muốn giao dịch với ngươi”

Tuyết Phi ngạc nhiên quay đầu lại hỏi:

“Sao ngươi biết ta là thời gian thuộc tính?”

“Ngươi không sử dụng phong thuộc tính để di chuyển, tốc độ nhanh quá mức bình thường. Quan trọng hơn, thời gian trận pháp đánh xuống lõi đình chậm hơn một nửa, điều này chỉ có thể do ngươi đã sử dụng thời gian vô kỷ làm thời gian của trận pháp trôi chậm đi một nửa.”

Trần Lương có thể sử dụng tinh thần lực để kiểm tra thuộc tính của Tuyết Phi, nhưng như hắn nói, hắn đã nhận ra thuộc tính của nàng từ phía xa, cho nên mới tiến lại gần mở ra một giao dịch với Tuyết Phi.

Trần Lương lại có thể nhận ra chênh lệch chỉ có nửa tích tắc này khiến Tuyết Phi rất ngạc nhiên về sức quan sát, phân tích của hắn. Nàng nói:

“Ngươi muốn có giao dịch gì?”

“Ta muốn mượn nhờ thời gian vô kỷ của ngươi giúp ta hái xuống Diệp Không Quả, thù lao chính là 1 Diệp Không Quả”

“Thù lao 1 Diệp Không Quả thì ngươi làm gì còn gì, chả nhẽ ngươi có thể hái xuống 2 Diệp Không Quả?”

“Điều này lát ngươi sẽ biết, chỉ cần giúp ta tăng gấp đôi tốc độ và giảm một nửa tốc độ của trận pháp là được”

Tuyết Phi suy nghĩ một lát liền đồng ý. Dù sao nàng cũng không thiệt gì mà còn có thể thu thêm được 1 Diệp Không Quả nếu đối phương thành công. Tin tưởng Trần Lương nếu sống sót thu được Diệp Không Quả cũng không dám bắt tin với nàng.

Tuyết Phi chắc chắn những võ giả ở đây sẽ đòi lại công bằng cho nàng nếu Trần Lương thất hứa.

Để có thể hái được Diệp Không Quả vừa rồi, Tuyết Phi đã phải hi sinh 1 huyết phù cấp 8 giá trị tới 5 vạn tinh thạch cấp 1 mà sư phụ đã tặng cho nàng để bảo hộ bản thân.

So ra giá trị tinh thạch thì nàng đã lỗ nhưng với Tuyết Phi thì hoàn toàn đáng giá để nâng cao chiến lực của nàng.

Trần Lương cùng Tuyết Phi quay trở lại dưới ánh mắt hâm mộ cùng tò mò của biết bao người

“Tên kia nói gì mà được mỹ nhân đi cùng vậy”

“Chết tiệt, ta đẹp trai như này sao lại không bằng một tên nhà quê” Nam nhân anh tuấn giậm chân tức tối

“Bọn hắn định cùng nhau hái Diệp Không Quả sao”

Trần Lương để Ngao Thiên đứng bên cạnh, một mình hắn đi vào là tốt nhất.

Tuyết Phi nhìn Trần Lương hỏi “Ngươi sẵn sàng chưa?”

“Sẵn sàng”

Trần Lương cảm nhận được thời gian xung quanh tăng lên gấp đôi, ngay lập tức thi triển thân pháp đỉnh cao của mình tiến tới sát Diệp Không Quả.

Vừa hái xuống Diệp Không Quả, một tia lõi đình giáng xuống hắn không thể né tránh. Trong tích tắc này, Trần Lương đưa bản thân tiến vào trong Tiểu Cửu Giới.

Lõi đình đánh vào Tiểu Cửu Giới hoàn toàn không gây ra bất cứ thương tổn nào cho Tiểu Cửu Giới.

Sau khi Tiểu Cửu Giới hứng chịu lõi đình, quang mang còn chưa tan đi, Trần Lương đã lại trở ra ngoài.

Lực sát thương mạnh nhất đã đánh vào Tiểu Cửu Giới, nhưng dư lực của nó còn lại có lực sát thương cũng rất cao.

Còn may Trần Lương có bảo giáp Bách Thánh Khí cùng nhục thân mạnh đến không tưởng, dư lực của lõi đình không thể làm gì được hắn.

Có được một tích tắc trống trải, Trần Lương thi triển ra Tam Ảnh Bộ cùng lúc thu lấy 3 Diệp Không Quả. Có được gấp đôi tốc độ, nhục thân cũng đã cường hãn đủ để chịu được chấn lực, Tam Ảnh Bộ của Trần Lương lúc này đã đạt tới đại thành, 3 thân ảnh của hắn đều được tính là 3 Trần Lương.

Thu xong 4 Diệp Không Quả, Trần Lương quay nhanh người trở ra.

Còn cách bên ngoài tới 4 trọng, trận pháp tiếp tục bổ xuống lõi đình, cường độ thậm chí còn mạnh hơn trước.

Nhưng Trần Lương không tiếp tục tiến vào Tiểu Cửu Giới, mà dựa vào Tam nhân của Ngao Thiên.

Ngao Thiên sử dụng toàn bộ sức mạnh của tam nhân đẩy lệch đi tia lõi đình đánh xuống Trần Lương, giúp hắn sống sót sau lần tấn công thứ hai của trận pháp.

Máu từ tam nhân của Ngao Thiên nhỏ xuống, nó đóng lại tam nhân dường như thương. Trong thời gian tới hắn là không thể sử dụng tới tam nhân.

Cách 4 trọng, Trần Lương kịp thời thi triển thân pháp rời khỏi phạm vi tấn công của trận pháp. Hắn không muốn lần thứ 2 tiến vào Tiểu Cửu Giới tránh cho có kẻ nhìn ra vấn đề.

Một lần thì khó có thể nhìn ra, nhưng 2 lần sẽ tăng nguy cơ bị lộ, nên đành để Ngao Thiên chịu thiệt.

Tuyết Phi cùng rất nhiều võ giả nhìn rõ ràng Trần Lương thu về tay tận 4 Diệp Không Quả.

Trần Lương rời tới bên ngoài trận pháp, tất cả bọn hắn còn đang bàng hoàng không tin vào mắt mình. Một lần thu tới 4 Diệp Không Quả, Huyền cấp cường giả cũng không làm được, chưa nói tới nhìn đi nhìn lại, Trần Lương rõ ràng còn rất trẻ, không thể là Hoàng cấp được, chứ chưa nói tới Địa cấp.

Sau một hồi thờ ngác nhiên là rộ lên tiếng bàn tán

“Người có nhìn thấy hắn làm sao thu tới 4 Diệp Không Quả không?”

“Lần thứ hai, hắn sử dụng một loại thân pháp thần kỳ, cùng một lúc phân làm 3 thân ảnh thu về 3 trái Diệp Không Quả, thực sự quá ảo diệu”

“Ai cho ta biết sao hắn sống được sau 2 lần bị lôi đình đánh xuống”

“Tránh được 2 lần lôi đình, thu lấy 4 Diệp Không Quả, ta chưa từng nghe nói có kỳ tích này”

Tiếng ồn còn chưa dứt, 1 võ giả tiến về phía Trần Lương chấp tay nói:

“Chúc mừng các hạ thu được 4 Diệp Không Quả, thực sự khiến ta mở rộng tầm mắt”

Võ giả cười nói nhìn Trần Lương, thấy đối phương không đáp lại liền nói tiếp

“4 Diệp Không Quả các hạ dùng cũng không hết, có thể nhượng lại cho ta 1 trái được không? Giá cả tùy các hạ đưa ra”

“không bán” Trần Lương không hề có nửa điểm suy nghĩ, trực tiếp từ chối. Tinh thần chính là cái hắn đang thừa nhát vào lúc này.

Trần Lương lấy ra một Diệp Không Quả đưa cho Tuyết Phi còn đang ngác nhiên cùng suy nghĩ về lần tránh thoát lôi đình thứ 1 của Trần Lương

“1 quả của người như đã hẹn”

Tuyết Phi gật đầu, thu về Diệp Không Quả.

Trần Lương chợt nhớ tới một địa điểm tại Hoàng Lam Môn. Hắn tỏa ra tinh thần lực cách âm với bên ngoài để trao đổi với Tuyết Phi:

“Người có đi Hóa Diệm Từ Sơn không? Ta có thêm 1 giao dịch với người”

“Có. Người muốn ta giúp người thu lấy Diệm Từ Linh Hóa?”

“Đúng vậy. Chi phí tùy người ra giá”

“1000 tinh thạch cấp 1”

“Đồng ý” Trần Lương không nghĩ ngợi liền đáp ứng. Tiền với hắn không thành vấn đề.

Trần Lương cùng Tuyết Phi song hành rời đi trong ánh mắt ngưỡng mộ của bao người. Chỉ có chữ “hẹn” mới nói lên được cảm xúc của bọn hắn lúc này.

Nam nhân tìm cách tiếp cận Tuyết Phi thì vô số cách. Có người khoe tài, có người khoe giàu, có người lại dùng khổ nhục kế, cũng có người tìm cách đưa ra giao dịch, thỏa thuận với nàng như Trần Lương, nhưng đều bị nàng từ chối.

Nhưng nhìn vào Trần Lương, sự nghiêm túc trong sắc mặt và lời nói của hắn cho nàng biết đối phương không phải quan tâm tới sắc đẹp của nàng, mà là thực sự muốn hợp tác với nàng, với thời gian thuộc tính của nàng.

Thêm nữa là nàng cũng có kế hoạch đi vào Hóa Diệm Từ Sơn thu lấy Diệm Từ Linh Hóa. Vừa tiện đường, vừa có thêm tinh thạch, không thể tiện hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Cái gì gọi là nội tình

Trần Lương sánh bước cùng Tuyết Phi trên đường, để lại không biết bao ánh mắt ngưỡng mộ cùng ghen ghét.

Ngạo Thiên lại có nhiệm vụ mới, chính là gài mìn đe dọa bất cứ kẻ nào có ý định tiến tới làm phiền 2 người. Tuyết Phi cũng thoải mái với điều này, giúp nàng tránh đi nhiều phiền phức.

2 người vừa đi vừa trò chuyện, cũng không có gì riêng tư, chỉ là những câu hỏi xã giao.

Quang cảnh đường đi rất thư thái. Trong Hoàng Lam Môn, đâu đâu cũng là cây cao bóng cả, không khí mát mẻ, sinh khí dồi dào.

Có điều bọn hắn đang đi qua một hồ dung nham nóng bỏng, hỏa khí phả ra ập vào mặt không hề dễ chịu, cước bộ của bọn hắn cũng nhanh lên đôi phần.

Bỗng Trần Lương dừng lại, nhìn về phía thác dung nham đang chảy từ trên cao xuống hồ.

“Có chuyện gì?” Tuyết Phi hỏi

“Ngạo Thiên bảo phía sau thác dung nham kia là một huyệt động”

“Người định vào sao?”

“Nếu đã được che giấu kỹ càng ắt có bảo vật”

“Quá nguy hiểm” Tuyết Phi lúc đầu nói.

Nàng lấy ra một thanh kiếm phi về phía thác dung nham. Vừa chạm vào dòng dung nham, thanh kiếm liền bị chuyển thành dạng lỏng ngay lập tức, hòa vào dòng dung nham.

Trần Lương liền tháo ra bảo giáp nhúng vào hồ dung nham một lúc, bảo giáp vẫn hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

“Ta có thể vào được. Người giúp ta tăng gấp đôi tốc độ, trả người 1000 tinh thạch cấp 1”

“không cần, cái này miễn phí đi” Tuyết Phi có phần ngạc nhiên, 1000 tinh thạch cấp 1 mà Trần Lương nói như không.

“Không biết tiến vào mất bao lâu, người có thể đi trước” Trần Lương nói

“Được, ta sẽ đứng ngoài này một lúc rồi đi” Tuyết Phi gật đầu.

Trần Lương thu Ngạo Thiên vào Tiểu Cửu Giới. Hồ dung nham khá nhỏ, Trần Lương dậm mạnh chân lao về phía thác.

Tiến sát tới dòng dung nham, hắn lấy bảo giáp che lên đầu. Nhưng không thể tránh khỏi hoàn toàn. Những chỗ bị dung nham bắn vào khiến da hắn cháy đen.

Có điều dung nham cũng chỉ có thể đốt cháy phần da và lớp thịt ngoài không thể tiến sâu vào trong.

Trong tích tắc Trần Lương đã xuyên qua được dòng dung nham tiến vào bên trong. Trước mắt hắn là một huyết động khá bé, chỉ rộng khoảng 1 trượng.

Đứng một lúc để cơ thể tự chữa lành các vết thương, Trần Lương cẩn trọng tiến lên.

100 bước di chuyển chậm chậm và không có gì bất ngờ xảy ra, Trần Lương đã đi tới điểm cuối chỉ có một cái bàn duy nhất. Không có gì trên mặt bàn, hắn là đồ vật trên đó đã bị người tới trước lấy đi.

Trần Lương tỏa ra tinh thần lực cường đại kiểm tra lại tứ phía xung quanh, cũng xem xét lại vách hang từ ngoài tiến vào nhưng đều không có phát hiện ra điều gì bất thường.

Đang định rời đi, hắn nhìn thấy một tia linh khí bất thường phía dưới chân bàn. Bỏ chiếc bàn sang một bên, Trần Lương lấy Địa Long Thương chậm chậm đào ra một hộp gỗ nằm sâu dưới 3 tấc đất.

Phía trên hộp gỗ có trận pháp che giấu khiến cho tinh thần lực của Trần Lương không phát hiện được điều gì.

Hộp gỗ chỉ là loại bình thường, dễ dàng được mở ra. Bên trong là một chiếc chìa khóa. Ngoài ra không có bất kỳ hướng dẫn hay gợi ý nào khác để sử dụng chìa khóa.

Trần Lương cảm lên ngấm ngấm một hồi không tìm được dấu vết nào, liền thu vào rồi rời đi.

Tương tự như lúc nào, hắn cũng sử dụng bảo giáp che chắn để nhảy ra ngoài. Có điều tốc độ giảm một nửa nên cơ thể thụ thương nhiều hơn.

Bên ngoài lúc này Tuyết Phi vẫn đang đứng đợi hắn, nhưng ngoài nàng còn xuất hiện thêm 2 thân ảnh khác, chính là Hoàng Chung Bảo cùng đồng bạn ít nói của hắn, Yến huynh.

“Chúng ta thật là hữu duyên, lại gặp Tuyết Phi cô nương ở đây. Nàng có muốn cùng bọn ta thu thập bảo vật trong Hoàng Lam Môn không?” Hoàng Chung Bảo cười nói

“Ta đã có người đồng hành, không tiện có thêm người” Tuyết Phi lạnh nhạt nói

“2 người định đi đâu?”

“Hóa Diệm Từ Sơn”

“Mà người đó đâu rồi, xung quanh đây đâu thấy có ai”

“Hắn đang ở trong kia” Tuyết Phi nhìn về phía thác dung nham

“Ồ đâu?” Hoàng Chung Bảo nhìn theo mắt Tuyết Phi ngờ ngác hỏi

“Hắn ra rồi người sẽ biết”

Tuyết Phi vừa nói xong, Hoàng Chung Bảo liền thấy một người phi thân từ trong núi, xuyên qua nham thạch nhảy về phía xa.

Vừa tiếp đất, Trần Lương nhìn xuống cơ thể kiểm tra thương thế đang từ từ lành lại.

Ngẩng đầu lên nhận ra kẻ thù khiến hắn từng phải bỏ chạy bán sống bán chết, Trần Lương liền mặc vào bảo giáp, lấy ra Địa Long Thương, nói:

“Tốt lắm, ta đang muốn tìm, người lại tự dẫn xác tới”

“Tìm ta!? Ha ha, bại tướng chạy như chó nhà có tang lại muốn thể hiện trước mặt người đẹp sao” Hoàng Chung Bảo cười xong nói tiếp “Người làm ta ngạc nhiên đấy, có thể sống sót đi ra huyệt trận của Thiên Đạo Chi Khu. Nhưng vận may của người chấm dứt tại đây”

Hoàng Chung Bảo rút ra Ngự Sát Dao cùng thi triển Tinh linh hóa hình hắc hùng.

Tuyết Phi lùi ra xa quan chiến. Nàng với Trần Lương cũng chỉ là bèo nước gặp nhau, không có lý do gì nàng phải giúp đỡ hắn.

2 bên đã thăm dò nhau từ trước nên lúc này đều đánh ra các chiêu thức hàng đầu của mình.

1 thân hắc hùng khổng lồ, là dung nhập của cả Tinh linh hóa hình và đao khí của Hoàng Chung Bảo gầm rú tấp vào 52 con hắc long lúc nhúc lao đến. Hấp thu 511 tinh hoa tại Trọng Tu Tháp giúp tu vi Trần Lương đột biến tăng cao. Sử dụng Thiên Thánh Khí, Trần Lương đã có thể đánh ra 9 hắc long cuồng mãnh.

Từng đợt, từng đợt hắc long bị hắc hùng phá hủy nhưng cũng khiến hắc hùng suy giảm không ngớt. Cuối cùng là còn 10 hắc long xuyên qua thân ảnh hắc hùng lao đến tấn công Hoàng Chung Bảo.

So với lúc tại Chép Long Hồ, số lượng hắc long đã tăng lên gấp đôi. Tuy lực lượng không có mạnh tương ứng, nhưng cũng là hơn rất nhiều.

“Sao lại có thể mạnh vậy?” Hoàng Chung Bảo thốt lên. Mới chỉ có mấy ngày, số lượng hắc long đã tăng lên quá nhiều, hạ gục được đồn tấn công mạnh nhất của hắn.

Thập hắc long cuộn cuộn bay tới, Hoàng Chung Bảo một đao đỡ đòn không nổi nhận trọng kích bay người ra sau. Còn may hắn mặc bảo giáp Thập thánh khí nên thương thế không quá nặng

Chống đao đứng dậy, Hoàng Chung Bảo vẫn không tin nổi Trần Lương đứng trước mình và Trần Lương ở Chép Long Hồ là một. Mới qua đi mới mấy ngày, sao có thể mạnh lên quá nhiều như thế được. Cho dù đột phá tu vi đáng lý cũng chỉ ngang hắn là cùng, sao có thể áp đảo như thế được.

Hoàng Chung Bảo còn đang điên cuồng suy nghĩ, Yến huynh đã tiến tới trước hắn bảo hộ.

“Người trước tiên trị thương, để ta đối phó hắn”

“Người không phải đối thủ của hắn” Hoàng Chung Bảo vừa nói vừa nuốt vào đan dược chữa thương “Hai chúng ta liên thủ có thể khắc chế được hắn nhưng hắn vẫn còn một Tam Nhân Lang chưa lấy ra. 2 chúng ta đánh không lại bọn hắn.”

“Vậy giờ nên làm sao?” Yến huynh hỏi

“Tạm thời rút lui rồi tính kế sau”

Yến huynh nghĩ một lúc rồi gật đầu. Hoàng Chung Bảo nhìn chăm chăm vào Trần Lương nói:

“Chúng ta sẽ còn gặp lại”

2 bọn hắn rời đi, Trần Lương cũng không ngăn cản. Bởi muốn ngăn cản cũng không được, chiến lực tổng hợp của 2 người kia chưa chắc kém hắn, thậm chí là cao hơn.

Tuyệt Phi còn đang bàng hoàng sau trận chiến. Nàng tưởng rằng Trần Lương thua không thể nghi ngờ. Dù sao Hoàng Chung Bảo tiếng tăm lừng lẫy, chiến lực vô địch cùng cảnh giới, thậm chí vượt cấp chiến thắng không ít cao thủ.

Còn Trần Lương trông rất trẻ, có thể còn nhỏ tuổi hơn nàng. Hiển nhiên nàng không cho rằng một kẻ vô danh, nhân quang có chút sắc bén lại có thể chống đỡ qua được Hoàng Chung Bảo chứ chưa nói đến là chiến thắng áp đảo.

Tuyệt Phi tiến lại gần Trần Lương hỏi:

“Tu vi của người là gì?”

“Tu vi của người là gì?” Trần Lương không trả lời mà hỏi lại

Tuyệt Phi lúng túng nhận ra câu hỏi của nàng rất không đúng. Tu vi mỗi người không phải có thể dễ dàng tiết lộ cho người khác. Chỉ là nàng quá tò mò nên quên mất điều này.

“Ta là Giáp Linh cảnh sơ kỳ” Biết mình không đúng, Tuyệt Phi trả lời câu hỏi của Trần Lương

“Ta là Giáp Linh cảnh sơ kỳ” Đối phương đã mở miệng, Trần Lương cũng không hẹp hòi cung cấp thông tin.

“Giáp Linh cảnh sơ kỳ!” Tuyệt Phi thốt lên “Giáp Linh cảnh sơ kỳ sao có thể chiến thắng được Hoàng Chung Bảo. Nửa năm trước hắn từng đánh bại 1 vị Cự Linh cảnh, từ đó nổi danh khắp Lý Đế Vực”

Ánh mắt ngạc nhiên có phần không tin vào câu trả lời của Trần Lương, nhưng nàng cũng không có để trong lòng. Tu vi gì không quan trọng, đánh bại Hoàng Chung Bảo lại là sự thực không thể chối cãi

Tuyệt Phi mở lời “Chúng ta tiếp tục đi tới Hóa Diệm Tử Sơn chứ?”

“Đi tiếp” Trần Lương lấy ra Ngao Thiên cất bước đi. Trừ khi bắt đắc dĩ, còn Trần Lương không muốn để Ngao Thiên trong Tiểu Cừu Giới.

“Vừa rồi trong kia người thu hoạch được gì?” Tuyệt Phi tò mò hỏi

“Không có gì, chỉ là một chiếc chìa khóa”

“Chìa khóa mở cái gì?”

“Ta cũng không biết, trong đó không có manh mối nào”

Trần Lương trả lời thật, nhưng Tuyệt Phi không tin lắm. Nhưng không quan trọng, dù là bảo vật hay gì thì cũng thuộc sở hữu của Trần Lương, hắn muốn giữ bí mật cũng là điều phải vậy, Tuyệt Phi thâm nghĩ.

Đường đến Hóa Diệm Tử Sơn cũng không gần, đi tới dưới một gốc cây to, Trần Lương nói:

“Nghỉ ngơi một chút lại đi”

Tuyệt Phi gật đầu ngồi gần đó.

Trần Lương lấy ra dụng cụ nấu Chép Long Cá. Nhìn thấy Chép Long Cá, Tuyệt Phi nói:

“Thật may mắn, người lại có thể câu được 2 con Chép Long Cá”

Trước giờ mọi người câu Chép Long Cá đều là may mắn mà được, không dễ gì mà tìm ra được phương pháp câu như của Trần Lương.

Trần Lương không nói gì, tiếp tục nấu 2 nồi canh.

Mùi thơm tỏa ra khiến một người lạnh lùng như Tuyệt Phi cũng không chịu nổi mà nuốt nước miếng lấy ực một cái. Nhưng lòng tự trọng không cho phép nàng tiến tới xin ăn.

Trần Lương lấy ra 2 bát, 1 bát cho hấn, 1 bát đưa về phía Tuyết Phi:

“Đây là cảm tạ người giúp ta bay qua thác dung nham”

Nghe rất hợp tình hợp lý, Tuyết Phi đã không thể kiềm chế bát canh có mùi vị hấp dẫn đến khó cưỡng lại được trang trí rất đẹp mắt.

Sau thìa đầu tiên, nàng đã không thể kiềm chế được mà ăn liên tục, có điều vẫn là giữ nét tao nhã nhất định.

Nàng vừa ăn xong bát thứ nhất, Trần Lương đã ăn hết 3 bát đầy, Ngạo Thiên càng là ăn thủng uống vại đến nửa nôi lớn.

Ăn hết bát thứ 5, Trần Lương mới để ý thấy Tuyết Phi đang nhìn mình, rồi miệng khòì bát hỏi:

“Người có muốn ăn nữa không? Đây là 2 con Chép Long Cá cuối cùng của ta rồi”

“Người câu được bao nhiêu con?” Tuyết Phi thốt lên hỏi

“10. Nhưng ta với Ngạo Thiên ăn hết rồi. Mấy hôm nữa trở về Chép Long Hồ câu tiếp”

“Người có bí quyết câu Chép Long Cá sao?”

“Đúng vậy, người muốn biết sao?”

“Có, người muốn điều kiện gì?”

“Một trái Diệp Không Quả” Trần Lương thẳng thừng đưa ra đề nghị với mỹ nhân

“Được” Tuyết Phi đưa cho Trần Lương trái Diệp Không Quả.

Dù sao mỗi người cũng chỉ có phục 1 trái Diệp Không Quả, luyện hóa trái thứ 2 là không có tác dụng. Nàng chỉ có 1 thân 1 mình, định bán đi Diệp Không Quả kiếm lấy tiền thạch. Diệp Không Quả thứ 2 vốn là của Trần Lương, trả lại cũng không sao.

Trần Lương thì lại còn cả một lượng lớn người cần lo, thu được càng nhiều Diệp Không Quả càng tốt.

Trần Lương lấy ra Thổ Bảo Trùng nói:

“Người chỉ cần dùng Thổ Bảo Trùng là dễ dàng câu được Chép Long Cá. Bí quyết đây, cho người 1 con”

“Người có Thổ Bảo Trùng!” Tuyết Phi lại thốt lên. Trần Lương khiến nàng đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác.

Tuyết Phi cảm Thổ Bảo Trùng quan sát. Nàng cũng là lần đầu nhìn thấy Thổ Bảo Trùng.

Ăn xong hai người tiếp tục khởi hành. Tuyết Phi lúc này đã coi mở hơn, nói chuyện với Trần Lương nhiều hơn. Càng nói, nàng càng thấy được sự uyên bác của Trần Lương về cả kiến thức và suy luận.

Cuối cùng cũng tới Hòa Diệm Từ Sơn, Tuyết Phi nói:

“Trận pháp cấp 5 này cần đến Hoàng cấp võ giả mới có thể phá được. Ta có một huyết phù có thể đi qua nhưng chỉ sử dụng được cho 1 người. Người định đi vào như nào?”

“Chỉ là một Thất sinh ngũ trận pháp mà thôi, còn chưa đủ làm khó ta. Người không cần như vậy tốn mất huyết phù, chờ ta một chút là được”

Bao năm đi qua, có không ít lần trận pháp cấp 5 bị phá hủy, nhưng lại được tái tạo trở lại. Đó là bởi bản thân trận pháp chính là cấp 7. Trận pháp cấp 7 này tự sinh ra trận pháp cấp 5. Khi trận pháp cấp 5 bị hủy hoại thì trận pháp cấp 7 tự sử dụng thiên địa linh khí tái tạo lại trận pháp cấp 5. Muốn loại bỏ hoàn toàn thì phải hủy đi trận pháp cấp 7

Thực ra trận pháp cấp 7 hay những trận pháp khác tại Hoàng Lam Môn đều có thể bị hủy đi. Có điều nếu làm như thế, những tài nguyên, bảo vật trong Hoàng Lam Môn sẽ nhanh chóng bị cạn kiệt, không thể sinh sôi trở lại.

Vì vậy các cường giả đều chung một suy nghĩ để lại các loại phòng hộ trong Hoàng Lam Môn. Bậc tiểu bối ai có thể thu được bảo vật là do thực lực cùng cơ duyên của người đó.

Trần Lương tỏa ra tinh thần lực dò xét từng phân từng góc của trận pháp. Chỉ sau nửa canh giờ, hấn đã mở ra được lối đi vừa đủ cho 1 người đi vào.

Trần Lương quay qua Tuyết Phi nói:

“Nhanh vào, nó sắp tự hồi phục đấy”

Tuyết Phi mắt tròn xoe vừa ngạc nhiên vừa vội vã chạy theo Trần Lương. Vào được bên trong, nàng liền hỏi:

“Người là Phá Trận Sư hay Trận Pháp Sư?”

“Trận Pháp Sư”

“Người là Trận Pháp Sư cấp mấy?”

“Cấp 6”

Tuyết Phi đã không thể nén được sự tò mò, nàng tiếp tục:

“Ta năm nay 25 tuổi, người bao nhiêu tuổi?”

“23”

“23 tuổi Trần Pháp Sư cấp 6, lại ở Giáp Linh cảnh đánh bại Hoàng Chung Bảo. Ngươi không lừa ta đấy chứ?”

Trần Lương không trả lời, chỉ mỉm cười đi tiếp. Thực sự thì hắn cũng hơn ngàn tuổi rồi đấy.

Phá Trần Sư là một dạng đặc thù nghề nghiệp, có thể phá trận pháp mà không biết thiết lập trận pháp như Trần Pháp Sư.

Phá Trần Sư thường là các võ giả học tập cách phá trận để nâng cao năng lực tìm kiếm bảo vật.

Ngắn ngủi thời gian, 2 người đã tiếp cận được trung tâm của Hỏa Diệm Tử Sơn, một miệng núi lửa. Nhiệt lượng tỏa ra khiến Tuyết Phi phải thả ra nguyên khí che chở. Trần Lương cùng Ngao Thiên thì vẫn đứng đung như không.

Nhìn thấy rất đông Diệm Tử Linh Hóa, Trần Lương cảm thán nói:

“Cái gì gọi là nội tình, đây chính là nội tình, Chép Long Cá chính là nội tình, Thiên Đạo Mộc chính là nội tình, Trọng Tu Tháp chính là nội tình a. Không hổ là môn phái từng đứng đầu Cửu Giới, chỉ một góc bằng sơn thôi cũng để cho các thế lực hiện nay thêm khát có được”

Diệm Tử Linh Hóa là hỏa tinh linh được sinh ra từ một loại địa hỏa. Tác dụng của Diệm Tử Linh Hóa là mở rộng không gian đan điền của võ giả, từ đó giúp võ giả có thể đi xa hơn tại mỗi cảnh giới. Lượng nguyên khí chứa được cũng gia tăng nhiều, giúp võ giả chiến đấu lâu bền hơn, sử dụng được những võ kỹ cao cấp, yêu cầu nhiều nguyên khí.

Diệm Tử Linh Hóa cũng phân ra mạnh yếu, từ đó mang lại tác dụng cho võ giả cũng khác nhau.

Bắt Diệm Tử Linh Hóa không dễ dàng, tốc độ của bọn nó rất nhanh. Diệm Tử Linh Hóa càng mạnh, tốc độ càng cao.

Muốn bắt Diệm Tử Linh Hóa cần nhảy vào miệng núi lửa, dựa vào nhãn quang mỗi người để tìm cho được 1 Diệm Tử Linh Hóa phù hợp. Mỗi người chỉ có thể luyện hóa duy nhất 1 Diệm Tử Linh Hóa do chính mình bắt được. Luyện hóa loại yếu quá thì lãng phí mà bắt loại nhanh quá thì không bắt được, tốn thời gian, gây nguy hiểm cho bản thân.

Trong quá trình bắt Diệm Tử Linh Hóa, chỉ cần sơ sẩy một chút, phát lực hơi thiếu một chút, địa điểm đặt chân hơi sai một chút là có thể bỏ mạng bất cứ lúc nào.

Tìm bắt Diệm Tử Linh Hóa phù hợp, ngoài lựa chọn mạnh yếu, còn phải bắt chính xác loại Diệm Tử Linh Hóa có cùng thuộc tính với bản thân. Trong miệng núi lửa có rất nhiều Diệm Tử Linh Hóa với các loại thuộc tính khác nhau cùng sức mạnh khác nhau, khiến cho võ giả cực kỳ rối mắt. Cộng thêm nhiệt lượng cực cao, việc bắt lấy Diệm Tử Linh Hóa tương đối khó khăn và nguy hiểm

Thời gian võ kỹ của Tuyết Phi hiện nay có thể tác động lên 2 đối tượng trong khoảng cách 100 trượng, vì vậy nàng vừa khiến bản thân tăng gấp đôi tốc độ, vừa giảm một nửa tốc độ của Diệm Tử Linh Hóa mục tiêu. Lợi ích của thời gian võ kỹ là không cần phải bàn.

Thời gian trôi qua, Tuyết Phi vẫn đứng trên miệng núi lửa quan sát. Nàng muốn chắc chắn về mục tiêu của nàng trước khi ra tay.

Trần Lương cũng không vội, hắn muốn chờ Tuyết Phi bắt được Diệm Tử Linh Hóa của nàng để còn giúp hắn.

Ngao Thiên thì nằm uể oải phía xa xa.

Yêu thú không có phức tạp như nhân loại, nào là Phôi tinh linh, tinh linh, nào là tụ linh tán, nào là Nhân Sinh. Yêu thú chỉ cần liên tục ăn và ăn là cứ thế lớn mạnh, giống như huyết mạch đã định sẵn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Luyện Khí Phường

Chép Long Cá ngoài có tác dụng tăng lên tu vi lớn cho nhân loại thì cũng là vật đại bổ cho yêu thú.

Sau khi ăn được 5 con Chép Long Cá, Ngao Thiên đã chính thức trở thành yêu thú cấp 8. Cấp độ của yêu thú có thể được nhìn thấy khi sử dụng tinh thần lực kiểm tra kỹ trong huyết mạch.

Không nhất thiết yêu thú cấp cao hơn sẽ đánh bại được yêu thú cấp thấp hơn, vì còn phụ thuộc vào năng lực yêu thú, tương sinh tương khắc, địa hình địa lợi... nhưng chắc chắn rằng yêu thú tăng cấp lên sẽ mạnh hơn chính nó ở cấp thấp hơn.

Trần Lương chỉ tay về 1 Diệm Tử Linh Hóa nói:

“Diệm Tử Linh Hóa kia phù hợp với ngươi. Ta quan sát thấy tốc độ khá nhanh nhưng vẫn nằm trong khả năng của ngươi bắt được”

Tuyết Phi nhìn theo hướng chỉ tay của Trần Lương. Nửa ngày trôi qua nàng vẫn chưa tìm được mục tiêu mong muốn.

Giữa một rừng Diệm Tử Linh Hóa này, để tìm được Không gian Diệm Tử Linh Hóa đã khó, chọn được mục tiêu có tốc độ phù hợp lại càng khó hơn. Nếu Diệm Tử Linh Hóa có tốc độ quá nhanh hoặc quá chậm đều cần phải từ bỏ để tìm lại từ đầu.

Diệm Tử Linh Hóa kia đúng thật tốc độ rất nhanh, nhưng nếu làm chậm một nửa tốc độ, lại thêm nàng gấp đôi tốc độ vẫn là có thể thu lấy.

Bỏ lại một tiếng “đạ tạ” Tuyết Phi ngay lập tức lao đến mục tiêu trong tầm ngắm. Nàng liên tục nhảy qua nhảy lại quyết đuổi theo bằng được Diệm Tử Linh Hóa phía trước.

Tốc độ của nó nhanh đến không tưởng. Nếu không phải nàng có không gian võ kỹ, chỉ sợ là võ kẻ khả thi.

Rất nhiều lần chỉ còn cách trong gang tấc nhưng đều trượt khỏi tay, Tuyết Phi không khỏi có chút nản lòng. Cơ thể của nàng cũng đã trở nên mệt nhọc, nguyên khí khô cạn do cơ thể phải chịu đựng dầy vò của sức nóng kinh người từ phía dưới tỏa ra.

Trần Lương từ trên cao lớn tiếng nhắc nhở:

“Người dùng sử dụng Thời gian vô kỷ sớm, hãy đợi tới gần, trước khi Diệm Tử Linh Hóa di chuyển thì hãy sử dụng”

Tuyết Phi nghe xong, ổn định hơi thở rồi dành toàn bộ sức lực còn lại cho lần bắt cuối cùng.

Diệm Tử Linh Hóa như một đũa trê tình nghịch nhảy nhảy tại chỗ, không quan tâm lắm về Tuyết Phi. Tốc độ của nó hoàn toàn là vượt qua Tuyết Phi một khoảng lớn. Chỉ cần đối phương tiến tới gần, nó nhảy đi là được.

Nhân loại kia vẫn tiếp tục không bỏ. Nàng còn cách 10 trượng, 8 trượng, 5 trượng.

Còn cách 3 trượng, Diệm Tử Linh Hóa liền bật người nhảy đi. Đang lúc định nhảy, cơ thể nó như bị hẫng rơi xuống hố. Cơ thể chưa kịp thích nghi với thời gian đột ngột giảm nửa nên nó bị khựng lại một chút.

Chỉ trong tích tắc này, tốc độ Tuyết Phi tăng lên gấp đôi, giúp nàng vừa kịp bắt lấy Diệm Tử Linh Hóa, thu vào đan điền.

Trở lên trên, Tuyết Phi cần hơn một ngày để khôi phục hoàn toàn trạng thái đỉnh phong. Do bị giới hạn bởi khoảng cách thi triển võ kỹ nên Tuyết Phi cũng sẽ phải tiến xuống dưới một đoạn. Nàng sẽ cần tốn nhiều nguyên khí để bảo hộ chính mình trong lúc giúp Trần Lương.

Mục tiêu của Trần Lương đã tìm kiếm xong, một Diệm Tử Linh Hóa trông bề ngoài không khác gì các Diệm Tử Linh Hóa khác, chỉ khi tiến tới bắt nó mới thể hiện ra tốc độ phi thường nhanh.

Một màn rượt đuổi qua lại nhanh đến nỗi Tuyết Phi không nhìn rõ thân ảnh của Trần Lương đâu. Vừa mới chỗ này, tích tắc sau đã thấy hắn cùng Diệm Tử Linh Hóa ở chỗ khác.

Tu vi cùng thân pháp của Trần Lương đều vượt trội so với Tuyết Phi, hiện còn tăng gấp đôi nữa thì nàng rất khó nắm bắt được thân ảnh của hắn.

Điểm bất lợi của Tam Ảnh Bộ là phải có điểm đặt chân. Trong miệng núi lửa thì ở giữa là khoảng không nên Trần Lương không thể làm gì khác ngoài việc dùng hết tốc lực đuổi theo Diệm Tử Linh Hóa.

Trần Lương cũng đã dùng đến phương pháp như Tuyết Phi làm nhưng không có tác dụng với Diệm Tử Linh Hóa này.

Nửa ngày không xong, Trần Lương truyền cho Ngạo Thiên một đạo ý niệm. Ngạo Thiên nhắm mắt, cơ thể suy yếu trôi vào giấc ngủ. Nó đang tăng sức mạnh lên cho Trần Lương.

Nhận được tăng phúc, tốc độ của Trần Lương tăng vọt. Thêm một vài lần nhảy qua lại với tốc độ âm thanh, Trần Lương cuối cùng đã thu được Diệm Tử Linh Hóa vào đan điền.

Diệm Tử Linh Hóa chui vào đan điền sẽ tự động từ từ mở rộng không gian đan điền, không cần võ giả phải làm gì.

Ngạo Thiên mở mắt, quấy đuôi chúc mừng Trần Lương.

Dừng lại nghỉ ngơi một chút, Trần Lương đưa 1000 tinh thạch cấp 1 cho Tuyết Phi như đã giao hẹn. Nàng lắc đầu nói:

“Người giúp ta vượt qua trận pháp, ta giúp người bắt lấy Diệm Tử Linh Hóa, vậy là hòa”

“Tiếp theo người định đi đâu?”

“Ta cần tới một nơi để hoàn thành nhiệm vụ sư phụ giao phó. Còn người?”

“Ta sẽ trở lại Chép Long Hồ thu thêm Chép Long Cá” Trần Lương mỉm cười nói.

Tuyết Phi cũng bật cười. Chưa từng có người có thể câu được Chép Long Cá dễ dàng như Trần Lương. Xong việc nàng cũng phải đi thử câu Chép Long Cá mới được.

“Ta có một giao dịch với người” Tuyết Phi nhìn Trần Lương nói

“Nói nghe thử”

“Sau Hoàng Lam Môn đóng kết thúc 1 tháng, gia tộc của ta cùng 4 gia tộc khác là ngũ đại gia tộc tại Lý Đế Vực sẽ có một cuộc thi đấu. Các mục thi đấu bao gồm võ đạo, trận đạo, đan đạo, luyện khí đạo. Mỗi gia tộc sẽ cử 1 đại diện dưới 50 tuổi ra thi đấu tại mỗi mục.

Gia tộc của ta đang không có đại diện về trận đạo có thể sánh ngang cùng 4 gia tộc kia, vì vậy muốn nhờ người giúp.

Chỉ cần ra thi đấu, gia tộc ta sẽ trả 3000 tinh thạch cấp 1. Nếu giành giải nhất sẽ được thưởng 1 vạn tinh thạch cấp 1, nếu giành giải nhì sẽ được 5000 tinh thạch cấp 1. Người thấy sao?”

“Thời gian thi đấu mất bao lâu?” Trần Lương hỏi

“Khoảng 1 tuần”

Trần Lương gật gật đầu nói:

“Vậy được. Nể tình người giúp ta mấy lần nên sẽ ra mặt thi đấu cho gia tộc người”

“Quá tốt rồi, Trận Pháp Sư cấp 6 quá đủ để giành hạng nhất” Tuyết Phi vui mừng cười, đưa cho Trần Lương Truyền tin thạch “Kết thúc bí địa, ta sẽ đợi người tại cửa vào. Đề phòng thất lạc, người cầm lấy Truyền tin thạch này. Tổng bộ của gia tộc ta nằm tại Ngân Cơ Thành, Lý Đế Vực. Người có bản đồ đến đó chưa?”

“Ta có rồi” Trần Lương thu lấy Truyền tin thạch từ tay Tuyết Phi.

Cả 2 cất bước đi tiếp, vừa cười vừa nói, thoải mái hơn rất nhiều so với thời điểm tại thu Diệp Không Quả.

Bước ra khỏi trận pháp của Hóa Diệm Tử Sơn, khung cảnh trước mặt bọn hắn có vẻ không ổn lắm.

Trên bầu trời, 2 lão giả đứng trên không nhìn xuống bọn hắn với ánh mắt khinh bỉ như nhìn sâu kiến. Phía xa xa còn có Hoàng Chung Bảo cùng Yến huynh.

“Trưởng lão, chính là hắn” Hoàng Chung Bảo hét lớn ngay khi nhìn thấy Trần Lương. Một nỗi ghen tức dồn lên não khi hắn thấy cùng đi bên cạnh kẻ thù lại là mỹ nhân trong mộng của

hắn

“Người là Trần Lương?” Một lão giả nhìn Trần Lương hỏi

Nghe lời nói của Hoàng Chung Bảo, Trần Lương đã có được suy đoán nhất định. Không trả lời câu hỏi, hắn nhảy lên lưng Ngao Thiên, đánh ra một thương Cửu Long Thăng Thiên.

Ngao Thiên tức tốc chạy về bên trái. Bọn hắn cần tìm một nơi có thể che giấu bản thân một chút để Trần Lương đưa cả 2 vào Tiểu Cửu Giới. Nếu vào Tiểu Cửu Giới ở ngay trước mặt người khác như này sẽ rất dễ dàng bị phát hiện.

Mục tiêu của 2 lão giả là Trần Lương. Tuyệt Phi hẳn sẽ không bị liên lụy gì.

Vừa mới di chuyển, Trần Lương cảm thấy tốc độ nhanh là gấp đôi so với bình thường. Hắn ngay lập tức hiểu ra Tuyệt Phi đang giúp mình, nhưng cũng không quay đầu nhìn.

2 vị trưởng lão của Quỷ Địa Phái thấy đối phương bỏ trốn lại còn đánh trả cũng không vội vã đuổi theo, chỉ đứng đó cười khinh thường sâu kiến bỏ trốn.

Bọn hắn là 2 Hoàng cấp võ giả, lại còn sợ 1 tiểu tử chạy trốn sao. Người muốn chạy bao xa liền chạy bấy xa, bọn ta tóm một phát liền được.

Đánh tan 9 hắc long bay tới, 2 lão giả bay người đuổi về hướng Trần Lương. Chỉ là đột nhiên bọn hắn cảm thấy tốc độ bị chậm đi đáng kể.

Ngạc nhiên nhìn nhau, nhưng 2 lão giả còn chưa nghĩ ra nguyên nhân cùng cách phá giải thì trạng thái đã trở lại bình thường, tăng tốc đuổi theo con mồi.

Hoàng Chung Bảo tiến về phía Tuyệt Phi cười nói:

“Tuyệt Phi cô nương, lại gặp nhau, chúng ta...”

Còn chưa để hắn nói xong, Tuyệt Phi đánh gãy lời:

“Ta còn có chuyện quan trọng cần làm”

Nói xong nàng liền phi thân bay đi, không để Hoàng Chung Bảo có bất cứ cơ hội mở lời nào. Lúc trước, nàng còn có cảm tình với một cường giả trẻ tuổi như Hoàng Chung Bảo. Nhưng không ngờ hắn đánh không được liền đi giờ trò hèn hạ. Hơn nữa Trần Lương còn đang là khách mời quan trọng của nàng.

Đối phương đã từ chối, Hoàng Chung Bảo cũng liền bỏ qua, tiếp tục con đường riêng của hắn.

Vừa cách xa được một đoạn, Trần Lương khuôn mặt phiền muộn nhìn 2 kẻ truy đuổi mình đang dần rút ngắn khoảng cách.

Con đường bỏ chạy của hắn thừa thốt cây cối, chỉ có thể trông chờ vào khu vực phía trước hắn, Luyện Khí Phòng.

Luyện Khí Phòng là một kiện chân chính Thần Khí, đàn sinh ra khí linh có linh trí và thực hiện các mệnh lệnh của chủ nhân. Một điều đáng tiếc là dù đã thử vô số cách nhưng không ai có thể câu thông được tới khí linh, vì vậy càng không ai có thể sở hữu được kiện Thần Khí độc nhất vô nhị này.

Theo Trần Lương được biết, hiện tại trên Cửu Giới, ngoài Luyện Khí Phòng thì chỉ có 3 kiện Thần Khí khác. Một kiện là Thời gian chí bảo, một kiện là Thần Kiếm, một kiện là Thần Lô

Trần Lương vốn không dự định đến đây. Luyện Khí Phòng vốn dĩ có 2 phân khu. Nhưng hiện tại, những người đến Luyện Khí Phòng chỉ tiến vào phân khu luyện khí. Còn phân khu lưu trữ bảo khí thì bỏ hoang do đã bị những người đến trước thu hoạch hết.

Thời gian qua rất lâu nhưng những bảo khí trong Luyện Khí Phòng đều được lưu trữ trọn vẹn, không hề hỏng hóc, rỉ sét. Chỉ riêng khả năng này thôi đã cho thấy Luyện Khí Phòng bất phàm.

Nhưng phân khu luyện khí mới là được coi trọng hơn cả. Ở đây, các dụng cụ luyện khí đều là cực phẩm. Mỗi một kiện luyện khí đều có phẩm chất Thiên Thánh Khí.

Búa làm từ Khai Thiên Thạch, một loại đá rất cứng, có tác dụng tăng lên 50 lần lực lượng đập xuống.

Ngay cả kim kẹp bảo khí cũng được làm từ Bức Trọng Thiết, mới có thể chịu được lực lượng cùng nhiệt độ khi rèn Thiên Thánh Khí.

Ngoài dụng cụ, thì hỏa diễm cũng là một nguyên nhân trọng yếu thu hút Luyện khí sư. Luyện Khí Phòng có khả năng hấp thụ địa hỏa ngay bên dưới lòng đất của nó giúp Luyện khí sư bớt đi rất nhiều phiền phức.

Loại địa hỏa này cung cấp hỏa diễm cực mạnh, đã gần tiếp cận thiên hỏa, có thể hòa tan, nung chảy các vật liệu chế tạo Thiên Thánh Khí.

Nếu có đủ vật liệu cùng một loại thiên hỏa, Thiên Luyện khí sư có thể chế tạo được thần khí, nếu đủ năng lực. Dù sao cũng chưa từng có người chế tạo được Thần khí ở đây nên tất cả chỉ là giả thiết. Nhưng cũng đã đầy đủ nói lên được mức độ quý giá của Luyện Khí Phòng.

Không thiếu người muốn mang các dụng cụ trong đây đi, nhưng đều không thể làm được. Chỉ cần người cầm dụng cụ ra khỏi phân khu luyện khí sẽ bị khí linh của Luyện Khí Phòng đóng cửa ra vào, đồng thời tắt hết hỏa diễm trong các lò luyện khí.

Cửa vào cùng vách ngăn đều được làm từ Bức Trọng Thiết, Thiên Thánh Khí cũng khó chọc thủng, chưa kể Luyện Khí Phòng còn có khả năng tự chữa lành vết thương của nó. Chưa nói đến người có khả năng đột phá ra ngoài không, nếu có cũng cần đại lượng thời gian. Thời gian này đủ để các võ giả khác ra ngăn cản người.

Mất đi địa hỏa trợ giúp luyện khí, rất nhiều Thiên Luyện khí sư mất đi cơ hội chế tạo ra Thiên Thánh Khí cấp độ cao, còn không cũng phải trả một cái giá lớn.

Vì vậy, một thiết luật được đặt ra tại Luyện Khí Phòng, không được lấy bất kỳ đồ vật ra khỏi nơi đây, nếu không sẽ là kẻ địch chung của toàn bộ Cửu Giới.

Trần Lương cười Ngao Thiên một mạch lao qua cánh cửa Luyện Khí Phòng đang mở. tinh thần lực của hắn mở rộng tìm kiếm một khu vắng người lại để trà trộn Tiểu Cửu Giới.

Vừa chạy vừa tìm, Trần Lương dần trở nên bức bách. 2 trưởng lão Quỷ Địa Phái đang chỉ còn cách hắn trăm trượng. Hắn đã bỏ Phân khu Trữ khí hoang vắng không một hạt bụi, còn phân khu luyện khí thì các phòng đều đang có người luyện khí trong đó.

Phân khu luyện khí có các dụng cụ cao cấp, không nhiều nơi có, vì vậy rất nhiều Luyện khí sư cùng võ giả bảo hộ đến Hoàng Lam Môn để rèn các loại bảo vật cao cấp, thấp nhất cũng là Bách Thánh Khí, còn phần đa là Thiên Thánh Khí. Dù sao cơ hội cũng chỉ có 1 lần, lại 30 năm mới mở ra, mỗi một Luyện khí sư cấp bậc tông sư đều trân trọng cơ hội này.

Đã kiểm tra tất cả mọi nơi đều không đạt yêu cầu, chỉ còn lại một căn phòng kín trong góc của Luyện Khí Phòng. Căn phòng này chắc chắn không có người, nhưng lí do là bởi không ai vào được bên trong.

Rất nhiều võ giả, Luyện khí sư đã tìm cách mở ra nó mà không thể. Dù là võ lực, trận pháp, hay các phương thức mở khóa vạn năng của Thiên Luyện khí sư cũng vô ích.

Phương pháp duy nhất được đưa ra đó là tìm đúng chiếc chìa khóa để mở ra cánh cửa vào trong căn phòng, nhưng bao nhiêu năm qua đi, còn chưa có người tìm được chiếc chìa khóa đó.

Chạy đến sát căn phòng kín, Trần Lương đã không còn đường lui. Sau lưng hắn, 2 trưởng lão từ từ tiến tới. Con mồi đã không còn lối thoát.

Trần Lương chợt nhớ ra chiếc chìa khóa lấy được trong huyết động sau thác dung nham. Hắn lấy ra cắn bừa vào lỗ khóa.

Thật không ngờ cánh cửa đã mở ra.

Không kịp ngạc nhiên, Trần Lương vội vã thu lấy Ngạo Thiên, chui vào trong rồi đóng cửa lại, rút khóa ra.

2 lão già còn chưa kịp phản ứng, đã thấy Trần Lương chui vào trong căn phòng kín.

“Kia có phải là căn phòng bất khả xâm phạm của Luyện Khí Phòng không?”

“Ta cũng nghĩ thế, nhưng có thể nhầm”

2 lão già tiến tới kéo không ra cánh cửa, dù đã dùng toàn lực.

“Lùi lại thử phá vỡ xem” 1 lão già đề nghị

Cùng đánh ra hàng loạt võ kỹ cùng đều vô phương rung chuyển căn phòng, 2 vị trưởng lão đành dừng lại.

“Không ngờ hắn lại có được chiếc chìa khóa mở ra căn phòng. Không biết bên trong có gì”

“Nếu có chắc chắn là bảo vật mới được bảo vệ cẩn thận như thế. Chúng ta đứng ngoài này canh chừng bất giữ hắn là được. Mong là trong đó không có lối ra nào khác”

Bên ngoài không thể thấy cũng như cảm nhận được bên trong nhưng Trần Lương nghe rõ, nhìn rõ 2 lão già kia nói gì. Tinh thần lực của hắn cũng dễ dàng lan tỏa, thấy được toàn bộ các hoạt động bên trong Luyện Khí Phòng.

Nhìn thấy 2 lão già làm mọi cách không vào được, Trần Lương thả lỏng cơ thể, thở ra một hơi, ít nhất hiện giờ là an toàn.

Lúc này hắn mới có thời gian nhìn xung quanh. Căn phòng hoàn toàn trống trải, không có gì ngoài một quả cầu gắn vào tường.

Trần Lương tiến tới xem xét một hồi, thử truyền nguyên khí vào nhưng không có tác dụng. Hắn lấy chìa khóa ra chạm, gõ các kiểu vào quả cầu cũng không có tác dụng.

Tạm thời bỏ qua quả cầu, Trần Lương đi nghiên cứu tỉ mỉ từng phân từng tấc của cả 4 bức tường cùng trên trần dưới sàn. Bất kỳ chi tiết nào cũng không được bỏ qua, hi vọng có thể tìm ra được trận pháp hay một thứ gì đó ẩn giấu như chiếc chìa khóa kia.

Nửa ngày kiểm tra đi kiểm tra lại vẫn không ăn thua, Trần Lương ngồi nghỉ tìm phương án.

Quá thời hạn, Hoàng Lam Môn sẽ truyền tống những người trong đây ra ngoài cửa vào. Lúc đó cũng sẽ có 2 lão già kia, vậy thì chết chắc.

“Nếu chỉ 1 người, ta với Ngạo Thiên còn có thể hợp công đối phó. Nhưng 2 Hoàng cấp võ giả thì không thể được. Phải làm sao đây” Trần Lương lẩm bẩm than thở

Không nghĩ ra được gì, Trần Lương tạm thời buông tha tìm kiếm. Hắn lấy ra Diệp Không Quả ăn vào luyện hóa.

Diệp Không Quả vào trong đan điền, liền bị tinh linh dần dần hấp thu. Quá trình này cũng không nhanh, mất cả tuần tinh linh mới hấp thu toàn bộ Diệp Không Quả.

Cơ thể tinh linh tỏa ra quang mang tiến hóa. Quang mang tan đi, Trần Lương nhìn thấy sau lưng nó hiện lên một cái đuôi, phần cuối đuôi là một gai nhọn.

“Một chiếc đuôi sao?”

Trần Lương nhắm mắt cảm nhận một luồng thông tin truyền vào não hải.

Chiếc đuôi này có hai khả năng, thứ nhất là kéo dài ra 100 trượng, thứ hai là chiếc gai cuối đuôi khi cắm vào mục tiêu có thể hút lấy nguyên khí của mục tiêu, giống như hấp nguyên công của Trần Lương vậy.

Gần đó, 1 đóm lửa vẫn đang bập bùng cháy. Diễm Từ Linh Hỏa sau hơn 1 tuần thiêu đốt, vẫn không ngừng mở rộng không gian trong đan điền của Trần Lương. Nhìn kích thước nhỏ đi của Diễm Từ Linh Hỏa, Trần Lương dự đoán còn cần 10 ngày nữa quá trình mở rộng mới kết thúc.

Trần Lương lại thử nghiên cứu quả cầu trên tường. Hắn lấy ra Địa Long Thương, vận chuyển nguyên khí rạch một đường vào ngón tay. Cơ thể hắn đã quá cứng để thuận Thiên Thánh Khí có thể làm bị thương được.

Đưa ngón tay rỉ máu nhỏ vào quả cầu là biện pháp cuối cùng hắn có thể nghĩ ra.

Một giọng nói vang lên “Trọng Tu Giả nắm giữ chìa khóa Luyện Khí Phòng, trở thành chủ nhân Luyện Khí Phòng”

Một thân ảnh hiện lên trước mặt Trần Lương lạnh lùng nói “Chúc mừng chủ nhân trở thành chủ sở hữu của Thần khí Luyện Khí Phòng”

“Chủ nhân Luyện Khí Phòng có thể làm gì?”

“Có 5 khả năng sau

Một là tạo cấp bậc bảo vệ cho phân khu Trữ khí. Trong phân khu trữ khí có thể tạo ra nhiều cửa ải bảo vệ bảo khí, bao gồm: Tạo ra trọng lực tăng từ 10 đến 50 lần; Di chuyển vũ khí

bay trên cao với tốc độ tăng từ một phần mười tốc độ âm thanh đến gấp 10 lần tốc độ âm thanh.

Hai là hấp thu hòa điểm trong lòng đất. Chỉ cần đặt Luyện Khí Phòng ở nơi có hòa điểm phía dưới, nó sẽ có thể hấp thu hòa điểm để sử dụng trong luyện khí

Ba là điều khiển hòa điểm trong các lò rèn ở phân khu Luyện khí. Hiện tại, địa hỏa trong các phòng luyện khí đều phải có cường giả hòa thuộc tính hỗ trợ điều khiển cho Luyện khí sư rèn bảo khí.

Chỉ cần chủ nhân yêu cầu, có thể thu hồi địa hỏa, không cho bọn họ sử dụng. Hoặc chủ nhân có thể ra lệnh cho ta điều khiển địa hỏa để Luyện khí sư sử dụng mà không cần phải nhờ đến võ giả hòa thuộc tính.

Bốn là điều khiển tất cả dụng cụ trong Luyện Khí Phòng. Chủ nhân có thể sử dụng tinh thần lực dễ dàng điều khiển và kích phát ra hiệu năng cao nhất của dụng cụ để luyện khí.

Năm là tăng lên phẩm chất của bảo khí. Ngoài những dụng cụ cực phẩm tương đương Thiên Thánh Khí, phẩm chất của bảo khí đạt được mức độ cao nhất của nguyên liệu không thể không kể đến công lao của Bộ Liên Thủy.

Bộ Liên Thủy được hình thành nhờ vào hồ chứa đặc chế trong Luyện Khí Phòng. Chỉ cần đưa nước thường vào hồ chứa, sau 7 ngày, Luyện Khí Phòng sẽ biến chúng thành Bộ Liên Thủy, có tác dụng rất mạnh trong tẩy rửa tạp chất của bảo khí và đưa vào bảo khí một số loại tinh hoa tốt cho bảo khí.

Sáu là Luyện Khí Phòng có thể tự hấp thu linh khí để hoạt động

Bảy là Luyện Khí Phòng có thể tự chữa lành các vết nứt.

Một loạt công dụng được đưa ra khiến Trần Lương không khỏi xuyết xoa

“Quá tốt rồi, có Luyện Khí Phòng, ta có thể dễ dàng chế tạo hàng loạt phẩm chất cao chiến khí cùng bảo giáp”

“Thần khí, ta sở hữu một kiện thần khí haha” Trần Lương cười sáng khoái

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Tiểu Ngạo Cửu Thiên

Chợt nhớ tới bản thân vẫn là đang bị 2 Hoàng cấp võ giả truy sát bên ngoài, Trần Lương hỏi khí linh:

“2 kẻ bên ngoài muốn giết ta, ngươi có thể hạ gục chúng không?”

“Rất tiếc, ta chỉ có thể ngăn bọn chúng vào đây mà không thể làm gì” Khí linh lắc đầu nói.

“Vậy sao” Trần Lương tự lẩm bầm, suy nghĩ đối sách.

“Ta có thể mang theo Luyện Khí Phòng ra khỏi Hoàng Lam Môn không?” Trần Lương tiếp tục hỏi

“Chủ nhân có thể mang Luyện Khí Phòng đi bất cứ đâu nếu có năng lực di chuyển cả Luyện Khí Phòng”

Luyện Khí Phòng rất lớn, phải đến 3 dặm chiều dài, 3 dặm chiều rộng. Khối lượng càng là không phải nghĩ.

Không Vật hay Không Thủ để có thể thu sự vật vào cần đáp ứng nhiều điều kiện. Trong đó có 4 điều kiện tiên quyết là:

Một, sự vật phải đứng yên

Hai, những sự vật có suy nghĩ như yêu thú, nhân loại thì phải có sự tình nguyện của những sự vật đó mới có thể thu vào.

Ba, sự vật phải tách rời những sự vật khác. Giả như một cái cây, phải tách bộ rễ ra khỏi đất mới có thể thu vào Không Thủ

Tư, sự vật có kích thước và khối lượng trong phạm vi cho phép.

Trần Lương suy tư, hướng Tiểu Cửu Giới hỏi:

“Ngươi có thể thu được sự vật lớn, nặng chừng nào?”

“Ta cũng không biết. Trên Cửu Giới còn chưa có sự vật vượt quá sức chứa của ta”

“Ngươi có thể thu Thần khí không?”

“Muốn thu thần khí, cần phải có sự đồng thuận của khí linh”

Trần Lương quay lại vấn đề đối phó 2 kẻ thù bên ngoài. Hắn hỏi khí linh:

“Ta có thể quan sát và truyền lời tới tất cả những người có mặt trong Luyện Khí Phòng không?”

“Có thể”

“Có thể lựa chọn ai nghe được, ai không nghe được không?”

“Có thể”

“Tốt, trước tiên hãy dập tắt hỏa diễm ở tất cả các phòng luyện khí đi”

Luyện Khí Phường có 36 phòng riêng biệt cho luyện khí. Hiện cả 36 phòng đều không có phòng trống.

Tất cả đều đang được Luyện khí sư sử dụng để chế tạo cao cấp bảo khí, thấp nhất cũng là Bách thánh khí. Thậm chí Thiên Thánh Khí mới là phẩm chất được chế tạo đa phần. Dù sao cơ hội vào Hoàng Lam Môn chỉ có 1 lần.

Các Luyện khí sư đang tập trung cao độ rèn khí. Vô giả hỏa thuộc tính tập trung điều khiển địa hỏa lấy từ trong lò rèn. Ngon lửa đang cháy hùng hực bỗng tắt ngấm không một tín hiệu báo trước.

36 phòng luyện khí vang lên rất nhiều tiếng la hét:

“Chuyện gì, Cư trưởng lão mau đưa địa hỏa vào”

“Ta không biết, đột nhiên không thể lấy được địa hỏa từ lò rèn”

“Chết tiệt, ngươi có biết thanh kiếm này sẽ có trị giá bao nhiêu không. Mau mau tìm cách”

Những đoạn hội thoại tương tự nghe thấy khắp mọi nơi. Hỗn loạn chưa dứt, một giọng nói cất lên

“Các ngươi muốn có lại địa hỏa, mau chém xuống thủ cấp của 2 kẻ tu vi Hoàng cấp đang đứng trước căn phòng bất khả xâm phạm”

Một lão giả tức giận hét

“Ngươi là ai, mau cấp lại địa hỏa, nếu không lão phu sẽ để ngươi sống không bằng chết, sẽ tru di cửu tộc nhà ngươi”

Đáp lại lời đe dọa của lão giả chỉ là một không gian im lặng. Thời gian thì vẫn trôi qua.

Rất nhiều người đã gấp đến tìm văng khỏi lồng ngực, liền cùng những người khác nhanh chóng chạy đến căn phòng bất khả xâm phạm, quả thực nhìn thấy 2 lão giả đang ngồi tọa khí nơi đó.

2 trưởng lão Quý Địa Phái đột nhiên thấy có rất nhiều người xông đến, liền hoang mang nhìn nhau, không hiểu có chuyện gì đang xảy ra.

Một người chấp tay hỏi:

“Các vị đồng đạo có thể cho biết chuyện gì xảy ra?”

Không có trả lời lão giả, một nam nhân trung niên ngẩng đầu nói “Ngươi muốn giết 2 kẻ này?”

“Đúng vậy” Tiếng Trần Lương vang lên

“Bọn hần tu vi Hoàng cấp?”

“Đúng” Trần Lương trả lời

Nghe màn đối đáp của nam nhân trung niên cùng âm thanh thần bí, 2 trưởng lão Quý Địa Phái càng hoang mang lo sợ

“Để cho an toàn và nhanh chóng, tất cả mọi người cùng xông lên đánh chết 2 kẻ này” Nam nhân trung niên nói

“Các vị bình tĩnh, chỉ sợ có hiểu nhầm. Chúng ta là trưởng lão Quý Địa Phái đến đây không có ý gây ra bất kỳ điều gì. Mọi người có gì từ từ nói” trưởng lão Quý Địa Phái vội vã phân bua. Rõ ràng những kẻ này đến để giết bọn hần, nhưng vì sao thì không thể nào đoán ra được. Bọn hần có làm gì đâu.

“Không còn thời gian đâu, mọi người nhanh thực hiện” Một thiên Luyện khí sư nói lớn.

Trong chốc lát, hơn 10 cường giả đều là Huyền cấp, Địa cấp võ giả tiến lên đánh ra thiên băng địa liệt. Có hỏa cầu, có kiếm khí, có quyền khí đều lao đến 2 trưởng lão Quý Địa Phái xấu số.

Bọn hần hoàn toàn không có cơ hội đánh trả, thân xác bị phá toái đến xương cốt không còn. Thực sự là bị thảm đến không thể bi thảm hơn. Chỉ là đuổi theo một tiểu bối Giáp Linh cảnh mà bị cả một hội đồng đánh cho chết đến không thể chết hơn.

Chỉ một tích tắc, 2 cường giả Hoàng cấp đã biến mất khỏi thế gian.

Nhưng không ai quan tâm điều đó, vị Thiên Luyện khí sư kia ngay lập tức hỏi:

“Đã có thể sử dụng địa hỏa chưa?”

“Được rồi, các ngươi có thể tiếp tục” âm thanh của Trần Lương lạnh lùng vang lên “Nhưng ngay khi hoàn thành luyện khí, các ngươi phải ngay lập tức rời đi”

Mọi người không còn quan tâm đến câu nói sau của Trần Lương, nhanh chóng trở về tiếp tục hoàn thành nốt công việc dang dở. Tất nhiên là luyện khí xong thì rời đi chứ ở lại nơi này làm gì.

Nhiều người nghi vấn nhìn về phía căn phòng bất khả xâm phạm. 2 tên xấu số kia đứng đây hẳn là có nguyên nhân. Nguyên nhân đó cũng có thể là lý do dẫn đến bọn hần phải chết.

Nghi vấn thì nghi vấn, cũng không có ai dám ở lại điều tra, kéo góp mạng vào cũng không chừng, huống hồ bọn hần còn đang có nhiệm vụ tại thân.

Nhìn đám đông rời đi, Trần Lương thở ra một hơi, cuối cùng thì mối lo cũng được giải quyết xong. Hiện giờ đi câu cá vẫn còn kịp.

“Chủ nhân” Tiếng khí linh vang lên bên cạnh

“Có chuyện gì?” Trần Lương quay sang hỏi

“Trong căn phòng này còn chứa 3 đồ vật, chủ nhân có muốn xem luôn không?”

“Ồ, lấy ra xem”

Bức Tường sau lưng Trần Lương mở ra, để lộ ra một căn phòng nhỏ, trong đó lơ lửng 3 đồ vật. Nhìn thoáng qua, có thể nhận ra ngay 1 vật là huyền cầm, 1 vật trông như lư đỉnh, còn lại 1 vật hình tròn có khoảng trống ở giữa, không biết là gì.

“Đây là gì?” Trần Lương hỏi

“Đây là 3 kiện bảo vật được đặc biệt lưu trữ đặc biệt tại đây. Chủ nhân có thể thấy ngay kia là 1 huyền cầm, có tên Thái Du Trường Hà. Về tác dụng của nó, phải để 1 võ giả chuyên sử dụng huyền cầm làm binh khí mới phát huy hết khả năng của nó.

“Vật ở giữa là thời gian bảo vật, có tên Tuế Nguyệt, có tác dụng tăng nhanh thời gian lên 36 lần”

“36 lần!!!” Trần Lương thốt lên. Thượng phẩm Thiên Thánh Khí chắc chắn là uy năng khủng khiếp, nhưng nghe được con số 36 lần khiến hắn khó có thể bình thân được.

“Làm thế nào để sử dụng Tuế Nguyệt?”

“Chủ nhân đặt 1 viên tinh thạch cấp 3 vào khoảng trống ở giữa là Tuế Nguyệt được tự động kích hoạt”

“Thời gian và phạm vi tác dụng là bao nhiêu”

“Thời gian là 1 tuần, trong vòng 100 trọng cách Tuế Nguyệt”

100 trọng có thể ngồi được hàng trăm ngàn người, một con số khổng lồ. Tuế Nguyệt có thể giúp 1 môn phái trong thời gian cực ngắn tăng lên cực đại lực chiến đấu.

“Vật bên phải là đan lô, có tên Vạn Lô Tế Đỉnh. Đan lô này thuộc về Hải Lân Sư, vị luyện đan sư đứng đầu tại Hoàng Lam Môn, cũng là đứng đầu Cửu Giới thời gian trước đây. Về công dụng của nó vẫn là cần luyện đan sư tự mình kiểm chứng.

Trần Lương thật sự đang cảm thấy bất khả tư nghị, không biết phải vui sướng như nào. 1 kiện thần khí, 3 kiện thượng phẩm Thiên Thánh Khí, đặt ở bất kỳ chỗ nào đều có thể gây ra gió tanh mưa máu.

Trước thu 3 đồ vật này đã, sau sẽ hảo hảo nghiên cứu sử dụng.

Quan sát đường ra đã không có người, các võ giả cùng Luyện khí sư đều đang tập trung hoàn thành quá trình luyện khí, Trần Lương quyết định ra ngoài. Chỉ khi Luyện Khí Phường không có người, hắn mới có thể thu vào Tiểu Cửu Giới.

Còn chưa rời khỏi gian phòng bất khả xâm phạm, Tiểu Cửu Giới đã báo tin cho hắn biết Đại Địa Ngưu Ma Vương đã nở ra.

Trần Lương tiến vào kiểm tra. Hắn nhìn thấy một yêu thú giống trâu đang dùng mũi hít lấy không linh khí từ Không Thạch.

Đại Địa Ngưu Ma Vương con non mới sinh ra có hình dạng giống trâu, có điều màu da lại là xanh da trời. Trên da điểm lấy những họa tiết xoắn ốc màu trắng. Mỗi xoắn ốc đều không giống nhau, nhìn lâu có cảm giác không gian xung quanh như bị biến đổi. Những xoắn ốc này tựa như một loại không gian ẩn ký mà tạo hóa dành riêng cho Đại Địa Ngưu Ma Vương.

Mới sinh nhưng đôi sừng trên đầu của nó đã vô cùng rắn chắc. Đôi sừng đặc biệt nổi bật với màu vàng kim và cũng được tô điểm các họa tiết xoắn ốc.

Đại Địa Ngưu Ma Vương có 2 loại thần thông. Thứ nhất là chuyển không không gian, có thể tới lui tự do bất cứ nơi đâu. Thứ hai là đôi sừng trên đầu nó có thể rời khỏi cơ thể, bay ra tấn công con mồi.

Khi thần thông chưa được kích hoạt, phương thức tấn công chủ yếu của Đại Địa Ngưu Ma Vương chính là dùng tốc độ và sức mạnh thân thể để húc chết con mồi bằng cặp sừng.

Trần Lương lấy ra cơ thể Chu Chi, yêu thú cấp 10 hắn đầu giá được trước khi bước vào Hoàng Lam Môn, đặt trước mặt Đại Địa Ngưu Ma Vương.

Người thấy mùi thức ăn, Đại Địa Ngưu Ma Vương hơn hờ quẫy đuôi tiến tới cơ thể Chu Chi. Có điều nó không ăn thịt hay nội tạng Chu Chi mà chỉ đào lấy nội đan nuốt lấy.

Một tốp nhanh chóng nuốt xuống nội đan, Đại Địa Ngưu Ma Vương vui sướng rống lên một tiếng

“Gao uuuuuu”

Xong nó lại gằn liếm liếm ngực Trần Lương, người vừa cho nó ăn. Hắn xoa đầu nó nói

“Từ nay sẽ gọi ngươi là Tiểu Ngao Cửu Thiên, nghĩa là Thoải mái đi khắp trời đất”

Tiểu Ngao Cửu Thiên như nghe được lời Trần Lương, vui sướng nhảy nhảy chạy vòng quanh.

“Được rồi, ngươi nằm xuống luyện hóa viên nội đan kia. Có vẻ thức ăn của ngươi là nội đan cùng không gian linh khí. Nếu chỉ nội đan yêu thú cấp thấp hoặc không gian linh khí từ Không Thạch thì không đủ, mà nội đan yêu thú cấp cao hay các loại không gian linh khí khác thì khó kiếm. Nuôi ngươi cũng không dễ a”

Nội đan yêu thú cấp 10 đủ để Tiểu Ngao Cửu Thiên non hấp thu trong 3, 4 tháng.

Trần Lương đưa Ngao Thiên tới bên cạnh Tiểu Ngao Cửu Thiên. Bọn chúng có đồng bạn sẽ vui hơn. Tiểu Ngao Cửu Thiên ăn nội đan, Ngao Thiên ăn phần còn lại, thế cũng tạm ổn.

Trần Lương rời khỏi Luyện Khí Phường. Còn hơn 2 tuần là kết thúc Hoàng Lam Môn bí địa, hắn dự định dành toàn bộ khoảng thời gian còn lại đi câu Chép Long Cá. Món ăn đại bổ cho nâng cao tu vi này không thể bỏ qua.

Là yêu thú cấp 8, hầu hết Chép Long Cá đều sẽ có nội đan trong cơ thể, đảm bảo sẽ là mỹ thực cho cả 3 nhân yêu bọn hắn.

Tiến tới Chép Long Hồ, không có ai biết tới Trần Lương. Những người ngày đầu tới đây đều đã rời đi. Dù sao những người tới đây đều mang theo tâm lý nhờ cậy vận may, thường sẽ rời đi trong 3 ngày nếu không bắt được Chép Long Cá nào.

Tuyệt Phi cũng đã tới Chép Long Hồ sau khi chia tay Trần Lương. Nàng dựa vào Thổ Bảo Trùng đã thu được 5 Chép Long Cá gây nên một màn xôn xao khi đó.

Trần Lương lấy ra Vũ Phi Thuyền bay tới giữa sông, tuy cách xa bờ nhưng vẫn không hoàn toàn rời khỏi tầm mắt của những người trên bờ, chỉ là tầm nhìn hạn chế và không rõ ràng.

Lấy ra cần câu cùng mồi câu Thổ Bảo Trùng, Trần Lương ung dung đặt câu chờ cá đến. Lúc này hắn không câu liên tục nữa. Mỗi khi bắt được 1 con, liền chờ 1 canh giờ sau mới câu tiếp. Và trong 1 ngày chỉ câu tới đa 5 Chép Long Cá.

Tầm nhìn không rõ ràng, tần suất câu không liên tục, Trần Lương đã có được 12 ngày câu cá trọn vẹn, thu về 60 Chép Long Cá.

Chỉ còn 3 ngày nữa đóng cửa Hoàng Lam Môn, hắn không còn giới hạn ở 5 Chép Long Cá nữa, mà là câu nhiều nhất có thể. Đến con thứ 20, Trần Lương thu câu trở về. Lúc này trên bờ cũng đã có một số người chú ý đến hắn.

Vừa trở vào bờ, Vũ Phi Thuyền của hắn đã bị chặn lại bởi một nhóm 8 người. Vũ Phi Thuyền giá trị và sử dụng đều tốn ít tinh thạch hơn Vạn Lý Thuyền rất nhiều, đi kèm với đó là tốc độ không quá nhanh, và đặc biệt là độ cao chỉ ngang đầu người.

“Huyneh đệ, xin dừng bước” Một kẻ đứng giữa nhóm người giơ tay nói

Trần Lương không có dừng lại, điều khiển Vũ Phi Thuyền tiếp tục tiến lên, đồng thời đánh ra 9 hắc long tấn công nhóm người này.

Nhóm 8 người vội vã lấy ra vũ khí phản đòn. Bọn hắn không ngờ kẻ này không nói không rằng liền đã tấn công.

Kết quả không có gì bất ngờ với Trần Lương. Đối phương có 3 Tiên Linh cảnh đều trở thành xác không đầu, 4 Giáp Linh trọng thương cùng 1 Cự Linh bị thương nhẹ. Trần Lương ra tay bất ngờ, bọn hắn cũng không có kịp đánh ra đòn mạnh nhất của mình.

Cửu Long Thăng Thiên, mỗi khi tăng lên một đầu hắc long thì tất cả hắc long đều gia tăng lên một chút sức mạnh. Hiện giờ Trần Lương đã là Giáp Linh sơ kỳ đỉnh, những võ giả Tiên Linh cảnh thông thường đều không thể có sức phản kháng.

Đẩy lui nhóm chặn đường, Trần Lương một đường thẳng tiến trở lại Luyện Khí Phường.

36 căn phòng trong phân khu luyện khí chỉ còn có 3 căn phòng vẫn còn người. Trần Lương truyền đi một mệnh lệnh

“Trong hôm nay các ngươi phải rời khỏi Luyện Khí Phường”

Một võ giả tính tình kiêu ngạo nhận không được có kẻ bí ẩn ra lệnh cho mình, hỏi lại:

“Nếu ta không rời đi thì sao?”

“Mai toàn bộ địa hỏa sẽ dập tắt, sau đó nữa, ngươi sẽ vĩnh viễn ở lại trong căn phòng này” Âm thanh lạnh lùng đáp

“Ngươi là ai? Ta chưa bao giờ nghe nói có người điều khiển được Luyện Khí Phường” Một Luyện khí sư hỏi

Không có âm thanh đáp lại hắn, Trần Lương không muốn cung cấp thêm bất cứ thông tin gì. Càng bí ẩn, người ta mới càng sợ hãi.

Hắn quay qua khí linh hỏi thêm một số thông tin về Luyện Khí Phường:

“Ta sử dụng Luyện Khí Phường hơn gì so với những kẻ kia?”

“Có 3 điểm chủ nhân hơn. Thứ nhất là dễ dàng điều khiển dụng cụ và phát huy tới đa năng lực của dụng cụ. Thứ hai, chỉ chủ nhân mới có thể kích hoạt hồ chứa đặc chế để tạo ra Bộ Liên Thủy. Những kẻ ngoại lai kia đều phải mang các loại nước từ ngoài vào để phục vụ quá trình rèn bảo khí, tác dụng đa phần đều thua kém so với Bộ Liên Thủy. Thứ ba, chủ nhân dễ dàng điều khiển địa hỏa thông qua tinh thần lực”

“Địa hỏa đang được Luyện Khí Phường hấp thu từ dưới lòng đất nơi đây phải không?”

“Đúng vậy”

“Vậy nếu rời khỏi đây, đặt Luyện Khí Phường tại nơi không có hỏa diễm thì thế nào?”

“Nếu không có hỏa diễm dưới lòng đất, Luyện khí sư sẽ cần đưa hỏa diễm từ ngoài vào lò rèn. Tuy nhiên, Luyện Khí Phường có khả năng lưu trữ địa hỏa. Vì vậy dù rời khỏi đây, chủ nhân vẫn có đủ lượng địa hỏa dùng trong khoảng 10 năm”

“Rất tốt rồi” Trần Lương gật gù hài lòng.

Còn lại 2 ngày trước khi Hoàng Lam Môn đóng cửa, tất cả lò rèn đều đã tắt đi địa hỏa. Luyện khí sư trong 3 căn phòng đều cố gắng hoàn thiện trong hôm qua, chỉ có điều phòng số 21 vẫn là chưa kịp hoàn thành sản phẩm của bọn hắn.

Thực ra phòng số 21 đã hoàn thành sản phẩm chính của bọn hắn rồi. Xong còn dư thời gian nên Luyện khí sư muốn tranh thủ chế tạo thêm 1 hạ phẩm Bách Thánh Khí làm quà cho con trai hắn. Hắn dự tính trong ngày cuối cùng sẽ hoàn thành, không ngờ địa hỏa tắt trước thời hạn 2 ngày khiến hắn vô cùng tức giận.

Tức giận thì tức giận, hắn cũng không thể làm gì, đành cùng đồng bọn ra khỏi Luyện Khí Phường.

Cũng có mấy người nổi lên ý nghĩ ở lại Luyện Khí Phường xem có thực là bị nhốt vĩnh viễn không, vì bình thường đến hạn là đều bị Hoàng Lam Môn truyền tống ra cửa vào.

Nhưng cũng chỉ là nổi lên ý nghĩ mà không ai dám thực hiện. Dù sao kết quả thế nào thì bọn hắn cũng không được lợi gì, mà nếu thật bị nhốt vĩnh viễn thì tức chết vì ngu.

Thời khắc cuối cùng, Trần Lương thu Luyện Khí Phường vào Tiểu Cửu Giới rồi đợi được truyền tống ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Khải Hoàng gia tộc

Thông qua Truyền tin thạch, Trần Lương đã tìm được Tuyết Phi đã đợi hần từ mấy ngày trước.

Từ Phạm Thiên Vực đi tới Lý Đế Vực cần qua 3 lần truyền tống trận, thời gian đi cần đến 2 tuần mới tới nơi.

Tuyết Phi kể cho Trần Lương nghe về cuộc thi và gia tộc nàng.

Cuộc thi là sự hợp tác của ngũ đại gia tộc tại Lý Đế Vực tổ chức 10 năm 1 lần.

Mỗi gia tộc sẽ góp vào 100 viên tinh thạch cấp 3 làm phần thưởng. Gia tộc đạt giải nhất sẽ thu lấy 400 viên, giải nhì là 100 viên. 3 gia tộc sau cùng sẽ không nhận được gì, coi như là mất đi 100 vạn tinh thạch cấp 1.

100 tinh thạch cấp 3 là một con số không nhỏ, nhưng quan trọng hơn, nó chính là thực lực tương lai của mỗi gia tộc.

Cuộc thi là thi đấu tại 4 lĩnh vực: võ đạo, đan đạo, trận đạo, luyện khí đạo dành cho đối tượng từ 50 tuổi trở xuống, được coi là lớp trẻ, là tương lai của gia tộc.

Thành viên tham dự thi đấu có luật chỉ được phép là thành viên của gia tộc. Nhưng luật này lách quá dễ dàng, chỉ cần bảo đảm là đạo lữ của một thành viên trong gia tộc là được.

Mỗi gia tộc đều là truyền thừa hàng vạn năm, số lượng người trong gia tộc lên đến ngàn vạn, sao có thể tìm hiểu hết được. Nền giờ cũng không ai quan tâm nguồn gốc người dự thi. Người có thể tìm được cường giả trợ giúp, đó chính là năng lực của người.

Gia tộc của nàng là Khải Hoàng gia. Nàng đầy đủ tên là Khải Hoàng Tuyết Phi.

Tuy nằm trong ngũ đại gia tộc của Lý Đế Vực, nhưng gia tộc của nàng càng ngày càng đi xuống. 2 lần tổ chức gần đây, gia tộc nàng đều là đứng hạng cuối cùng. Lần này chỉ e lịch sử lặp lại.

Khải Hoàng gia tộc nổi tiếng về luyện khí. Các lần thi đấu đều là đạt thứ nhất về luyện khí. Nhưng những lĩnh vực khác đều xếp hạng chót, không ngừng đầu lên nổi.

Sau nhiều ngày, cuối cùng 2 người cũng đến Ngân Cơ Thành, nơi đặt tổng bộ của Khải Hoàng gia tộc. Trong thành toàn bộ là người của gia tộc Khải Hoàng nhưng mọi hoạt động trong thành đều không có mấy khác biệt, vẫn có kinh doanh, mặc cả, lừa đảo...

Cùng thuộc một đại gia tộc, nhưng các tiểu gia tộc, các gia đình cách xa huyết thống nhau đến cả trăm đời, không có liên hệ gì để có đối xử khác biệt. Chuyện cưới xin vẫn diễn ra bình thường.

Chỉ có khác là khi 1 tiểu gia tộc sinh ra được một thiên tài kiệt xuất sẽ được dòng chính thu nhận làm nhân vật nòng cốt, từ đó tiểu gia tộc đấy cũng sẽ thom lây.

Tuyết Phi không chỉ có nhan sắc kiêu diễm, càng là được gia tộc coi trọng về thiên phú võ đạo. Được gia tộc bồi dưỡng, tại Tiên Linh cảnh, nàng cũng đã hấp thu đại lượng đan dược, linh dược, thịt và nội đan yêu thú để hoàn toàn tăng cường tu vi đến tận cùng, đưa nguyên khí tới tất cả tế bào máu.

Nàng tính sắp xếp cho Trần Lương nghỉ ngơi vài ngày để liên hệ với trưởng lão quyết định chọn người thi đấu.

Nàng đi đến đâu đều nhận được các ánh mắt dõi theo đến đó. Sự chú ý cũng truyền sang cả nam nhân lạ mặt bên cạnh nàng.

Chỉ trong vài ngày, tin đồn Tuyết Phi thân mật cười nói cùng 1 nam nhân lạ mặt đã lan nhanh như lửa cháy rừng, rất nhiều người đã tới gần phòng nghỉ của Trần Lương xem đó là kẻ nào.

Không thích ồn ào, Trần Lương cả ngày chỉ ở trong phòng tu luyện hoặc vào Tiểu Cửu Giới ăn Chép Long Cá cùng Ngao Thiên và Tiểu Ngao Cửu Thiên. Hần nhẹ nhàng bày bố một trận pháp che giấu đơn giản, không kẻ nào có thể dùng tinh thần lực xem bên trong.

Mỗi một con Chép Long Cá, Ngao Thiên cần phải 3 ngày để hấp thu được hết. Nội đan còn cần nhiều thời gian hơn, 7 ngày.

Cả tháng nay, Ngao Thiên đều chỉ ăn cơ thể Chép Long Cá, để dành lại nội đan cho Trần Lương, giúp hắn nhanh chóng tăng lên tu vi.

3 ngày trôi qua, Tuyết Phi tới đưa Trần Lương đi gặp Lưu trưởng lão, một Thiên Luyện khí sư của Khải Hoàng gia tộc.

Tới nơi, Trần Lương nhìn thấy có 2 người trẻ tuổi đang đứng sẵn ở đấy, bên cạnh có 1 nam nhân trung niên thân thể cường tráng.

“Tuyết muội, đến đúng lúc lắm, năm nay ta sẽ giúp mang lại thành tích cao cho gia tộc” Nam nhân trẻ tuổi tươi cười nói với Tuyết Phi, ánh mắt không quên xẹt qua Trần Lương.

“Hào sư huynh, hôm nay ta là đến gặp Lưu trưởng lão có việc” Tuyết Phi cúi chào Lưu trưởng lão nói “trưởng lão, đây chính là vị trận pháp sư cấp 6 ta nói với người”

Lưu trưởng lão còn chưa lên tiếng, một âm thanh phản đối đã vang lên:

“Không thể nào, dưới 50 tuổi làm sao có thể đạt được tinh thần lực cấp 6, chưa nói đến có thể trở thành Trận Pháp Sư cấp 6 đều phải mấy trăm tuổi”

Người lên tiếng là vị thanh niên trẻ tuổi bên cạnh Hào sư huynh.

“Người là ai?” Tuyết Phi lạnh lùng hỏi

“Tuyết Phi cô nương, tại hạ Trí Văn Tuệ, Trận Pháp Sư cấp 5. Ta được Hào huynh đây mời về thay mặt Khải Hoàng gia thi đấu trận pháp. Cô nương còn trẻ tuổi, dễ bị kẻ gian lừa. Cả Cửu Giới này người có thể trở thành Trận Pháp Sư cấp 6 trước 50 tuổi chỉ đếm được trên 1 bàn tay, đều là Long trung chi nhân được giấu kín trong các đại môn phái, đại gia tộc. Nào có thể thoát lên một kẻ trông như nông dân thế được” Trí Văn Tuệ nói.

“Tên kia nhanh chóng rút đi kẻo ta hủy hai chân để người phải bò khỏi đây” Hào sư huynh góp lời.

“Được rồi, không cần nói nhiều. Ta sẽ dẫn các người đi gặp Hòa trưởng lão để kiểm tra trình độ sẽ biết ngay thực hư”

Lưu trưởng lão dẫn bọn hắn tiến tới 1 rừng trúc nhỏ, nói:

“Hòa trưởng lão đang ở trong đợi các người. Các người tự đi vào đó”

Nói xong Lưu trưởng lão rời đi. Trần Lương cũng liền tiến cất bước thông thả lên.

“Trần đệ chờ một chút. Hòa trưởng lão là Trận Pháp Sư cấp 8, xung quanh chỗ ở chắc hẳn phải có trận pháp, thậm chí là nhiều trận pháp. Vợ và đi vào có thể bị nguy hiểm” Tuyết Phi vội khuyên

Hào sư huynh cười lên ha hả nói;

“Ngu si dần dần, đến trẻ con cũng biết điều này. Còn dám tự nhận Trận Pháp Sư cấp 6. Xem lát nữa vạch trần bộ mặt lừa đảo, ta đánh gãy chân người thế nào”

“Như thế nhân từ cho hắn quá. Lừa gạt Tuyết Phi cô nương, phải đánh gãy tứ chi mới không còn có kẻ dám có ý đồ xấu với một cô nương ngây thơ, trong sáng như Tuyết Phi đây” Trí Văn Tuệ một giọng nịnh hót cất lên

“Người nói ai ngây thơ” Tuyết Phi cau mày quát lên. Nói nàng ngây thơ khác gì chửi nàng ngu để bị lừa.

Trí Văn Tuệ vội xua tay “Tuyết Phi chớ hiểu nhầm, ý ta là nàng quá lương thiện nên dễ bị kẻ gian lừa gạt”

Trần Lương không quan tâm đến bọn kiến hôi này. Hắn khí định thần nhàn đều bước tiến lên. Đối phương chỉ là một Trận Pháp Sư cấp 8, lại chỉ là bày trận thử thách đám tiểu bối này thì trận pháp lợi hại được tới đâu chứ.

Tuyết Phi thấy Trần Lương không nghe lời cũng không vui vẻ gì, nhưng không còn cách nào khác, nàng đành phải chạy theo Trần Lương.

“Tuyết muội, nàng đi với hắn sẽ bị nguy hiểm. Nàng hãy đồng hành cùng chúng ta. Ta lấy danh nghĩa trận pháp sư cấp 5 cam đoan sẽ bảo hộ nàng an toàn” Trí Văn Tuệ vỗ vỗ ngực cất lời nói đầy hạo nhiên chính khí.

Trần Lương đã bước tới rừng trúc, Tuyết Phi vội bám sát tới hắn. Cả 2 dần biến mất trong mắt đám người Trí Văn Tuệ.

“Người dẫm lên vết chân của ta. Sai một bước thôi là có thể lạc đấy” Đi được một lát, Trần Lương nói

Tuyết Phi không nói gì, lặng yên bước theo Trần Lương, lúc đi thẳng, lúc sang trái, lúc lùi xuống rồi lại tiến lên, không theo bất kỳ quy tắc nào.

Chỉ một lát sau, 2 người đã thoát khỏi rừng trúc.

Cả quãng đường, ngoài việc Trần Lương có hướng đi kỳ lạ, nàng không có thấy bất cứ điểm khác lạ hay bất thường nào

“Chẳng nhẽ rừng trúc kia không có trận pháp nào?” Tuyết Phi vừa đi vừa lẩm bẩm.

Nàng nhìn ra sau lưng, chưa thấy bóng dáng 2 kẻ kia đâu.

“Bọn hắn không muốn đi lên trước sao?” Tuyết Phi hồ nghi. Nàng chắc chắn rằng 2 kẻ kia sẽ muốn vượt qua bọn hắn tiến tới bái kiến Hòa trưởng lão trước.

Thắc mắc của nàng bị cắt đứt khi thấy một ông lão râu bạc trắng mở cánh cửa ra đi tới chỗ bọn hắn. Không, không phải bước đi, phải nói là bay vội và tới chỗ bọn hắn mới đúng.

“Các người làm sao qua rừng trúc nhanh như vậy? Lão Lưu vừa mới thông báo cho ta các người đến mà” Hòa trưởng lão giọng gấp gáp nhìn Tuyết Phi hỏi

“Bái kiến Hòa trưởng lão, bọn vãn bối cứ bước đến thôi mà, rừng trúc thì nhỏ, sao không nhanh được” Tuyết Phi thành thật trả lời

“Người cứ bước đến là vượt qua được trận pháp không gian cấp 5???” Hòa trưởng lão quát lên như sắp cẩu

“Trận pháp không gian cấp 5? Vãn bối không thấy có điều gì bất thường cả, hay trận pháp bị hỏng rồi?”

“Hồng thế nào được, ta mới bố trí ra để thử các người mà” Hòa trưởng lão nói chắc như đinh đóng cột, nhưng cũng bay về phía rừng trúc kiểm tra một lần nữa.

“Hoàn toàn bình thường, trận pháp không hề có sai sót. Nói, các người làm sao hóa giải được trận pháp không gian của ta?” Hòa trưởng lão dồn dập hướng tới Trần Lương hỏi. Lão nhận ra Tuyết Phi không biết gì về trận pháp này

“Chỉ là một trận pháp không gian cấp 5 mà thôi, còn chưa đủ thành đạo” Trần Lương lạnh nhạt nói.

Hòa trưởng lão tức chết mất thôi. Nếu là lão, để vượt qua một trận pháp không gian cấp 5 như này do người khác bố trí, cũng cần đến hơn nửa canh giờ mới có thể đi qua. Vậy mà một tiểu tử chưa đến 50 tuổi lại bảo là “chỉ là” rồi thì “chưa đủ thành đạo”. Hối sao không tức chết.

“Được, khả năng phá trận của người thông qua” Hòa trưởng lão gương mặt nghiêm nghị nhìn Trần Lương nói “Nhưng ta vẫn cần kiểm tra khả năng bố trí trận pháp của người. Chỉ cần người bố trí một trận pháp phòng thủ cấp 5, ta sẽ ngay lập tức đề nghị Lưu trưởng lão đề người thay mặt Khải Hoàng gia tộc thi đấu trận pháp”

“Như thế thì nhạ nhẽ quá. Tiền bối có muốn đánh cược với vãn bối không?” Trần Lương cười nói

“Ồ, người muốn cược như nào?”

“Vãn bối sẽ bày một trận pháp không gian cấp 5 quanh người tiền bối. Nếu tiền bối thoát ra trong vòng nửa canh giờ, vãn bối thua 1 vạn tinh thạch cấp 1. Nếu không, tiền bối thua vãn bối 1 vạn tinh thạch cấp 1”

“Người lại có thể bày được trận pháp không gian cấp 5” Hòa trưởng lão lại thêm một phen kinh ngạc.

Phải biết, trong các loại trận pháp thì trận pháp phòng hộ là dễ nhất. Người bày được trận pháp phòng hộ cấp mấy thì người là trận pháp sư cấp đó.

Còn trận pháp không gian thuộc vào cấp độ khó. Ngay cả trận pháp sư cấp 6 cũng chưa chắc có thể bố trí ra được một trận pháp không gian cấp 5.

Hòa trưởng lão nhớ tới 1 chi tiết khác trong vụ cá cược liền hỏi luôn “Người có 1 vạn tinh thạch cấp 1 sao?”

“Chỉ là 1 vạn mà thôi” Trần Lương lấy ra 1 viên tinh thạch cấp 3 làm cho cả 2 người Tuyết Phi cùng Hòa trưởng lão trong đầu đều hiện ra 1 chữ:

“Giàu”

“Được, ta cược với ngươi” Hòa trưởng lão dứt khoát nói. Đùa, đường đường là trưởng lão một đại gia tộc, thân phận Trận Pháp Sư cấp 8 càng là cao quý, lại đi cá cược với 1 văn bối đã là một sự tình mất mặt. Nhưng không làm, lại càng mất mặt hơn.

“Phiền Hòa trưởng lão nhắm mắt 1 canh giờ” Trần Lương yêu cầu

“Được” Hòa trưởng lão gật đầu rồi nhắm mắt lại.

Trần Lương yên tâm với thân phận Trận Pháp Sư cấp 8, Hòa trưởng lão sẽ không làm ra hành động gian dối, lén lút nào. Nếu có, hắn cũng có thể phát hiện được.

Trần Lương lấy ra 1 viên Không Thạch cầm trên tay đi xung quanh Hòa trưởng lão. Cước bộ của hắn mười phần kỳ lạ, nhìn không ra bất kỳ quy tắc nào. Hai tay hắn vung vẩy, liên tục điểm vào những vị trí khác nhau. Tinh thần lực cấp 6 tỏa ra mạnh mẽ đi chuyển, bao phủ những vùng không gian xung quanh.

Một canh giờ trôi qua, Không Thạch trên tay Trần Lương đã biến mất. Đây là trận pháp dùng 1 lần và dùng luôn, không cần thiết lưu lại. Mất trận kích hoạt trận pháp.

Trận pháp không có Mất trận liền mất đi nhược điểm lớn nhất của nó.

Hòa trưởng lão mở mắt đánh giá trận pháp. Càng nhìn lão càng há to mồm đến tận mang tai

“Thực sự đáng kinh ngạc, trận pháp này của ngươi thậm chí còn phức tạp hơn trong rừng trúc. Tương lai ngươi ắt phát dương quang đại trận pháp lên một tầm cao mới. Thật tiếc ta đã già, ý chí phấn đấu cũng không còn như xưa” Hòa trưởng lão đầy cảm thán nói ra.

Gạt bỏ hết tạp niệm, Hòa trưởng lão nhanh chóng tập trung vào phá giải trận pháp của Trần Lương.

Mất nhìn, tinh thần lực cảm ứng, chân bước thử nghiệm. Sau nửa canh giờ, Hòa trưởng lão vẫn chỉ đang loay quanh đi lại trong vòng tròn Trần Lương vẽ ra ban đầu.

Sắp hết thời gian, Hòa trưởng lão đã đẩy một chậu mồ hôi trên người. Lão đã sử dụng mọi phương pháp, tỏa ra tinh thần lực mạnh nhất để cảm ứng nhưng hiện tại vẫn chỉ bước đi được 7 bước, còn cách vòng tròn nửa trượng. Nhưng bước kiểu gì thì lão vẫn bị cho quay về phía trung tâm vòng tròn.

Bước thứ 8, hết thời gian.

Hòa trưởng lão chịu thua.

Trần Lương cười vui đi tới dẫn Hòa trưởng lão ra ngoài. Chỉ còn cách lối ra 2 bước nhưng Hòa trưởng lão tự tính toán bản thân sẽ cần thêm 1 canh giờ nữa mới thoát được trận pháp của Trần Lương.

Trần Lương chia tay về phía Hòa trưởng lão, nói:

“Trưởng lão có phục không?”

“Ta phục” Hòa trưởng lão đau lòng lấy ra 100 tinh thạch cấp 2 cho Trần Lương. Cho dù là trưởng lão lâu năm nhưng 100 tinh thạch cấp 2 đối với lão cũng là một khoản không nhỏ.

“Đa tạ Hòa trưởng lão đã nhường” Trần Lương vui vẻ thu lấy 100 tinh thạch cấp 2. Tuy hắn rất giàu nhưng tiền thì không ai chê nhiều.

“Ngươi tên gì?”

“Văn bối, Trần Lương”

Tuyết Phi đứng một bên đã không còn lời nào để nói. Đường đường chính chính thắng một trận pháp sư cấp 8 đến không thể không phục. Nàng đã có niềm tin chắc chắn vào thi đấu trận pháp sắp tới.

“Trình độ này của ngươi hoàn toàn có thể khẳng định là cấp 6. Ngươi mau nhỏ máu kiểm tra độ tuổi” Hòa trưởng lão lấy ra Thấu Thị Cầu. Hắn cần phải chắc chắn Trần Lương dưới 50 tuổi. Nếu quả thực như vậy, đây sẽ là át chủ bài của gia tộc.

Kết quả chính xác là Trần Lương 23 tuổi.

Lúc này Tuyết Phi cùng Hòa trưởng lão đều kinh nghi bất định. Trong đầu bọn hắn đều đang cố gắng tiêu hóa thông tin một thiếu niên 23 tuổi là trận pháp sư cấp 6.

Dòng suy nghĩ của bọn hắn bị phá đứt bởi âm thanh:

“Cuối cùng đã thoát khỏi trận pháp, ta phục ta quá” Trí Văn Tuệ cất tiếng nói đầy tự hào

Câu nói của hắn còn đang dang dở liền nhìn thấy Trần Lương cùng Tuyết Phi đã ở đây trước

“Ồ, ngươi cũng ra được ngoài sao, vận may không tồi, pháp nhãn cũng không tồi, nhưng so bố trí trận pháp, ta sẽ để ngươi biết thế nào là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Từ bé tới giờ, ta còn chưa từng có thua qua bất cứ kẻ nào cùng cấp về khả năng bố trí trận pháp. Nếu ta vui, có thể chỉ điểm ngươi một hai.

Tiền bối hắn là Hòa trưởng lão, tại hạ là Trí Văn Tuệ, trận pháp sư cấp 5 xin ra mắt tiền bối”

Trí Văn Tuệ một đường đi đến liền thoáng nói.

“Văn bối Hảo Trung tham kiến Hòa trưởng lão”

“Được rồi, không cần kiểm tra nữa, Trần Lương sẽ đại diện Khái Hoàng gia tộc tham gia giải Ngũ Tộc lần này trên phương diện trận pháp.

Hảo Trung cùng Trí Văn Tuệ nhìn nhau ngạc nhiên.

“Trưởng lão, ngài chẳng lẽ cũng bị tên lừa đảo này qua mặt. Hẳn rất có thể là nội gián của 4 gia tộc kia” Hảo Trung không nhịn được nói to.

“Người dám chất vấn mắt nhìn của lão phu? Nếu 4 gia tộc kia có được Trần Lương, chi sợ sẽ nhét vào bảo khố giấu kín đến lúc đi thi để giành giải nhất, nào có đưa ra ngoài như này”

Hòa trưởng lão đánh giá càng cao Trần Lương, Hảo Trung càng đẩy sự căm ghét của hắn tới mức không thể chấp nhận.

“Hòa trưởng lão, có thể cho văn bối một lời giải thích được không? Văn bối được Hảo sư huynh từ xa mời tới, hẳn nên được đối đãi công bằng” Trí Văn Tuệ hòa hoãn nói

“Thứ nhất, Trần Lương đã ra khỏi rừng trúc cách các người 2 canh giờ. Thứ hai, trong khoảng thời gian đó, ta đã kiểm tra khả năng bố trí trận pháp của hắn, hoàn toàn đủ điều kiện”

“Khả năng phá trận của hắn đích xác vượt xa ta, nhưng tiền bối còn chưa kiểm tra văn bối, biết đâu còn vượt qua hắn” Trí Văn Tuệ không phục nói

“Người nếu có thể bố trí được trận pháp không gian cấp 5, vậy khôn ta 1 canh giờ, ta sẽ để người thi đấu”

“Hắn bố trí được trận pháp không gian cấp 5?” Trí Văn Tuệ vội hỏi lại

“Đúng vậy”

Trí Văn Tuệ im lặng

“Văn bối xin cáo từ” Hảo quay người rời đi.

Hắn đã không còn gì có thể nói. Có lẽ, đối phương thực sự là một Trận Pháp Sư cấp 6. Dù không phải, thì trình độ trận pháp của đối phương cũng hơn hắn hẳn rồi, đúng là nhân ngoại hữu nhân

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Mặc Cả

Hảo Trung nhìn Trí Văn Tuệ cúi đầu rời đi. Hảo quay nhìn Trần Lương rồi đuổi theo Trí Văn Tuệ sau khi bỏ lại một câu:

“Người cứ chờ đấy”

Trận pháp đã không cần thiết, Hòa trưởng lão đi tới phá bỏ đề 2 tiểu bối kia dễ dàng rời đi.

Xong lão hướng tới Trần Lương hỏi:

“Người là ai?”

“Văn bối Trần Lương”

“Ta không hỏi tên. Người thuộc về gia tộc, môn phái nào? Ai dạy người trận pháp?”

“Thứ lỗi văn bối không thể trả lời”

“Được rồi, 2 người đi đi, ta sẽ thông báo kết quả cho Lưu trưởng lão”

“Đa tạ Hòa trưởng lão” Trần Lương cùng Tuyết Phi chấp tay nói.

Hòa trưởng lão rất muốn hỏi Trần Lương về trận pháp không gian hắn vừa bố trí. Có điều bí quyết trận pháp là sở học riêng của mỗi người. Không hỏi tâm nhãn, bí quyết trận pháp của Trận Pháp Sư khác là quy tắc trong giới, Hòa trưởng lão tất nhiên biết và tuân thủ điều đó. Huống hồ có hỏi thì cũng sẽ không nhận được câu trả lời. Quy tắc ngầm này là để hai bên đỡ ngại với nhau mà thôi.

Vừa nhìn thấy 2 người Trần Lương, Lưu trưởng lão đã cười ha hả nói:

“Các người giỏi lắm. Ta vừa nghe Hòa trưởng lão hết lời khen ngợi Trần Lương. Ta chưa từng thấy ai được lão khen như thế. Thậm chí lão còn chắc như đinh đóng cột, chỉ cần Trần Lương ra trận là gia tộc chắc chắn thu về thứ hạng đầu trận pháp. Nếu như thế, Tuyết Phi cũng sẽ được khen thưởng”

“Trưởng lão dự đoán kết quả năm nay thế nào?” Tuyết Phi hỏi

“Rất khó nói. Luyện khí vẫn luôn là chúng ta mạnh nhất, năm nay chắc sẽ không ngoại lệ. Coi như Trần Lương có thể dẫn đầu trong trận pháp nhưng Võ đạo và Đan đạo của chúng ta chỉ ở mức trung bình. Đặc biệt võ đạo lại quá kém. Trong lứa trẻ, chỉ có Tuyết Phi người là thiên phú cao nhất, nỗ lực cao nhất. Đáng tiếc người còn quá trẻ, chỉ có thể chờ vào 10 năm sau để người xuất trận”

Lưu trưởng lão thở dài. Thi đấu ngũ đại gia tộc, nếu không thể chiếm được vị trí số 1, số 2 thì tất cả đều công cốc. 100 tinh thạch cấp 3 không phải là một con số nhỏ cho dù là với một gia tộc lớn như Khái Hoàng gia.

Gia tộc chiếm vị trí đầu đã có thể hệ trẻ tiềm năng cao, lại có thêm 400 tinh thạch cấp 3 để bồi dưỡng, lại càng giúp bọn hắn tiến xa hơn.

Tuyết Phi cũng trầm xuống. Nàng từ nhỏ đã không còn phụ mẫu, được sư phụ đưa về nuôi dạy từ khi lên ba. Thiên phú nàng sớm được sư phụ cùng trưởng bối trong tộc nhận ra, đưa làm trọng điểm bồi dưỡng.

Rất nhiều tài nguyên, rất nhiều quan tâm, chỉ điểm dạy dỗ nàng đều được các trưởng bối trong tộc không tiếc mà dành cho Tuyết Phi.

Đại ân của sư phụ, công ơn của các trưởng bối, nàng luôn khắc cốt ghi tâm.

Nàng cố gắng rèn luyện võ đạo cùng luyện khí để sau này có thể ra sức vì gia tộc, vì sư phụ.

Trần Lương chợt hỏi:

“Một người có thể thay mặt gia tộc thi đấu 2 nội dung không?”

Lưu trưởng lão ánh mắt không hiểu nhìn Trần Lương, lão đáp:

“Có thể. Trong lịch sử từng có chuyện này”

“Điều kiện để thay mặt gia tộc thi đấu võ đạo là gì?”

“Gia tộc tổ chức đấu võ. Người đạt giải quán quân sẽ thay mặt gia tộc thi đấu cùng 4 gia tộc kia. Tháng trước, chính là Hào Trung lấy tu vi Giáp Linh đại viên mãn đứng đầu đám đệ tử”

“Khải Hoàng gia tộc không có Cự Linh cảnh dưới 50 tuổi?”

“Đúng vậy” Lưu trưởng lão thờ dãi đáp lời. Cả một đại gia tộc không có lấy một người được gọi là thiên tài đúng nghĩa, thực sự là xuống dốc thậm tệ.

“Vậy bây giờ văn bối chiến thắng Hào Trung thì có thể đứng ra thi đấu võ đạo không?”

Nghe đến đây, Tuyết Phi mới gạt mình phần khởi nói ra:

“À, đúng vậy, nếu ngươi tham gia nội dung võ đạo chắc chắn có thể giành thứ hạng cao, thậm chí đứng vị trí đầu tiên cũng rất có thể”

Mãi chú ý tới tài năng trận đạo của Trần Lương mà nàng quên mất Trần Lương đã có thể đánh bại Hoàng Chung Bảo.

Hoàng Chung Bảo chính là tộc nhân của Hoàng Chung gia tộc, một trong ngũ đại gia tộc đối thủ của Khải Hoàng gia tộc. Hoàng Chung Bảo được cho là có khả năng rất cao giành thứ hạng đầu trong nội dung võ đạo.

Trần Lương có thể chiến thắng Hoàng Chung Bảo thì càng chắc chắn giành lấy vị trí quán quân Võ đạo

Nghe Tuyết Phi nói, Lưu trưởng lão có đôi chút bất ngờ. Rất hiếm khi thấy Tuyết Phi khen ngợi một ai đó trên khía cạnh võ đạo. Và nét mặt kia, Lưu trưởng lão chú ý thấy, nét mặt của nàng rất rạng rỡ, thực sự vui mừng khen ngợi Trần Lương. Điều này có chút thú vị nha.

Lưu trưởng lão mỉm cười nói:

“Tuyết Phi đã nhìn thấy chiến lực của Trần Lương chẳng?”

“Lưu trưởng lão, Trần Lương đã đánh thắng Hoàng Chung Bảo trong một trận đấu công bằng, một đối một”

“Hắn lại có thể chiến thắng Hoàng Chung Bảo!”

Lưu trưởng lão bật dậy. Tin tức này quá đáng kinh ngạc. Một thiếu niên 23 tuổi đánh thắng Hoàng Chung Bảo. Tin tức này đủ dậy sóng toàn bộ Lý Đế Vực.

“Thật vậy?” Lưu trưởng lão quay qua hỏi Trần Lương.

“Đúng vậy” Trần Lương gật đầu.

“Hay lắm, nếu ngươi có thể giành vị trí đứng đầu tại cả 2 hạng mục võ đạo và trận đạo, gia tộc sẽ có trọng thưởng” Lưu trưởng lão cười lên vui sướng. Nếu có thể đứng đầu 3 hạng mục thì gần như chắc chắn giành giải nhất toàn đoàn.

“Nói về phần thưởng, văn bối có yêu cầu”

“Mau nói”

“Văn bối không cần tiền thưởng. Một bằng hữu của văn bối mới thành lập 1 xưởng luyện khí lớn, hiện cần một Luyện khí sư có thể luyện khí cho môn phái của hắn đồng thời dạy bảo thêm các đệ tử. Đề xuất của văn bối là, nếu văn bối đồng thời giành được thứ hạng đầu tại cả 2 nội dung thi Khải Hoàng gia tộc sẽ đề tại hạ chọn lấy 1 Luyện khí sư cấp 7 mang đi. Mọi đối đãi người đó nhận được ở Khải Hoàng gia tộc như nào, văn bối đảm bảo sẽ có được y nguyên như thế tại môn phái mới, thậm chí là tốt hơn”

“Luyện khí sư cấp 7 sao, cũng khá cao đấy” Lưu trưởng lão trầm ngâm suy tính. Lão hỏi lại “Vậy nếu ngươi không giành được vị trí số 1 tại cả 2 nội dung, thậm chí thứ hạng rất thấp thì sao?”

“Nếu có bất kỳ nội dung nào đạt vị trí 3 trở lên, văn bối sẽ bồi thường cho Khải Hoàng gia tộc 10 tinh thạch cấp 3”

“Ngươi có nổi 10 tinh thạch cấp 3?”

“Nếu không lấy ra nổi tinh thạch, mạng này xin tùy Khải Hoàng gia tộc quyết định”

“Được. Chuyện này ta không thể làm chủ, sẽ đi hỏi ý kiến gia chủ rồi thông báo cho người sau. Còn 10 ngày nữa sẽ thi đấu, ngươi nghỉ ngơi giữ vững trạng thái tốt nhất”

“Văn bối biết” Trần Lương chấp tay nói

“2 người lui đi”

Lưu trưởng lão phát tay ra hiệu trở về. Tuyết Phi đi cùng Trần Lương một đoạn rồi ai trở về phòng người đẩy.

Trần Lương ngồi trên giường hấp thu luyện hóa nội đan Chép Long Cá cùng những linh dược tăng tu vi. Hắn mới chỉ là Giáp Linh cảnh, các linh dược cấp thấp vẫn có thể giúp tăng lên tu vi, có điều so với lượng người hắn cần lại không đáng bao nhiêu. Vì vậy Trần Lương lựa chọn luyện hóa những loại linh dược cao cấp, còn các loại cấp thấp sẽ để làm phần thưởng cho các đệ tử hoặc để Tuyết Hoa luyện đan.

Trần Lương lấy ra Hải Hoàng Thảo, một loại linh dược mọc dưới biển, có tác dụng tăng tu vi bằng một phần mười một con Chép Long Cá. Hải Hoàng Thảo không dễ thu lấy. Nó là thức ăn ưa thích của San Long, một yêu thú cấp 9 hung dữ.

Với lượng tiêu thụ khổng lồ của Trần Lương, bao nhiêu linh dược cao cấp hắn lấy được từ những kẻ bị hắn giết hay từ 2 dược viên lớn tại Tam Thập Tam Môn đều đã không còn là bao, chỉ còn đủ dùng trong vài tuần. Một phần do hắn còn đưa cho Tuyết Hoa cùng Ngạo Thiên sử dụng.

Vừa tu luyện, Trần Lương vừa suy nghĩ về điều kiện phần thưởng của hắn. Thu lấy 1 Luyện khí sư cấp 7 là một ý nghĩ đột ngột hiện ra khi Lưu trưởng lão nói về trọng thưởng.

Hắn vốn dĩ nhận lời giúp Khải Hoàng gia tộc là bởi nhận được sự giúp đỡ mấy lần từ Tuyết Phi. Đặc biệt là trong lúc nguy cấp, bị 2 cường giả Hoàng cấp truy sát, nàng đã giúp hắn một chút thời gian. Nếu không, chưa chắc hắn có thể chạy đến Luyện Khí Phường.

Nhờ thu được Luyện Khí Phường, lúc này hắn cần tận dụng thần khí này để mang lại hiệu quả cao nhất.

Trước mắt, hắn muốn Luyện khí sư chế tạo ra các loại bảo khí phẩm chất cao, từ phạm khí tới thánh khí làm phần thưởng tạo động lực cho các đệ tử.

Sau này, hắn muốn có thêm nhiều Luyện khí sư để chế tạo thật nhiều bảo khí bán ra ngoài. Có Luyện Khí Phường, hắn làm ít công to, không có lí do gì không phát triển mạnh mẽ luyện khí này.

Sáng hôm sau, Tuyết Phi tới gõ cửa phòng hắn. Đích đến của 2 người là Hội trường tiếp khách của Khải Hoàng gia tộc.

Trần Lương bước tới cửa nhìn thấy Hào Trung cũng vừa đi vào. Nơi hắn đứng là một căn phòng lớn. Hai bên là hai hàng ghế có 16 lão già đang ngồi. Phía trên cao là một vị trung niên, thần thái toát ra không nộ mà uy.

Người ngồi vị trí trên cao kia là gia chủ của Khải Hoàng gia tộc, Khải Hoàng Càn Khôn.

“Ta đã nghe ý kiến của Lưu trưởng lão cùng Hòa trưởng lão. Về phần thưởng sẽ nói sau. Trước tiên Trần Lương sẽ thi đấu một trận với Hào Trung, kẻ nào thắng sẽ được đại diện gia tộc tham gia Ngũ Tộc Hội”

“Gia chủ, chuyện này là sao?” Hào Trung hỏi. Đột nhiên bị triệu tập, hắn còn đang không hiểu có chuyện gì

“Trần Lương nói chiến lực của hắn rất cao. Nếu thực vậy, hắn có thể thay thế ngươi thi đấu võ đạo”

“Ta bằng thực lực bản thân, đường đường chính chính giành thắng lợi tại giải đấu của gia tộc, thay mặt gia tộc thi đấu võ đạo Ngũ Tộc Hội. Đây là thông tin ai ai đều biết. Nếu bây giờ lại phải chiến đấu thi thanh danh giải đấu của gia tộc sẽ bị ảnh hưởng. Thậm chí nếu thay người thi đấu sẽ rất bất công cho ta” Ngập ngừng một chút, Hào Trung nói nốt câu cuối “và cũng rất mất mặt nếu ta thua. Mong gia chủ minh xét”

Hào Trung cũng không ngu. Hắn biết nếu Trần Lương đã dám đòi thi đấu ắt có chiến lực không tầm thường. Nếu có thể, tốt nhất là không phải thi đấu.

“Vinh nhục cá nhân không quan trọng bằng lợi ích gia tộc. Việc này đã được quyết định, ngươi không cần phải nói nữa”

Một trưởng lão đứng lên nói to:

“Tuyết Phi đứng ra một bên. Trần Lương cùng Hào Trung thi đấu ngay tại đây. Ai không thể tiếp tục thi đấu hoặc chạm vào vòng trận pháp sẽ nhận thua cuộc”

Một vòng trận pháp phòng hộ hiện lên rộng mấy chục trượng bao quanh 2 đối thủ.

Hào Trung tức giận nhìn Trần Lương, hận không thể phanh tên này ra trăm ngàn mảnh. Thân thiết với Tuyết Phi, phá hỏng suất thi Trận Pháp Sư của bằng hữu hắn, không có cái nào là không đáng muôn chết.

Hào Trung lấy ra vũ khí của mình là một thanh kiếm, thi triển ra thần thông là Tinh linh hóa hình một thiết nhân cao lớn.

Trần Lương không cầm vũ khí, không xuất ra Chiến thần Atula. Hắn đơn thuần đứng đó tựa như không có ý định chiến đấu.

“Khoan đã” Trần Lương giờ tay nói

“Ngươi muốn dừng chiến sao? Ta đồng ý. Ta sẽ không coi như ngươi thua cuộc, chỉ là không muốn nội bộ đấu đá. Dù sao ngươi cũng là thiên tài Trận Pháp Sư, không cần thiết phải lấn sang võ đạo làm gì”

“Hiểu nhầm, hiểu nhầm. Tại ta thấy thi đấu không thôi thì nhàm chán quá, nên muốn làm một trận cá cược với ngươi”

“Cá cược gì”

“Ta nhìn thanh kiếm của ngươi cũng khá vừa mắt. Ta muốn cược thương của ta. Ai thua sẽ mất vũ khí cho người kia. Thương của ta phẩm chất Bách Thánh Khí, hắn là không kém của ngươi. Nếu cần có thể nhờ Lưu trưởng lão kiểm tra” Trần Lương lấy ra Hồn Độn Thương, huơ huơ trước mặt Hào Trung.

Tuyết Phi đứng ngoài mỉm cười “Tên gian thương, luôn tìm cách hố người khác. Lấy 1 vạn tinh thạch cấp 1 của Hòa trưởng lão còn chưa đủ sao”

Hào Trung nhìn Trần Lương một lát rồi nói:

“Không muốn. Nhanh thi đấu để ta đập nát bản mặt đáng ghét của ngươi”

“Được rồi, đánh thi đánh. Nhường ngươi ra chiêu trước”

Trần Lương cầm Hồn Độn Thương khoanh tay đứng cười. Hào Trung tức giận, gầm lên một tiếng. Trước mặt hắn hiện lên một thanh cự kiếm vừa tay thiết nhân cầm.

Thiết nhân mạnh mẽ chém xuống một kiếm về phía Trần Lương, tựa như người khổng lồ đánh giết một con kiến hôi.

Trần Lương đánh ra một thức Thương Phá Sơn chống đỡ cự kiếm. Áp lực cực lớn như va phải nâng một tòa sơn phong, Trần Lương bị đánh bay ra sau 3 trượng. Cơ thể hắn hiện lên mấy chục vết xước nhẹ, chỉ tích tắc sau đã không còn gì.

“Đây chỉ là đòn khởi đầu người đã không đỡ nổi thì nên nhanh chóng nhận thua, tránh đau đớn không cần thiết” Hạo Trung tiếp tục chiêu hàng đối thủ.

“Được rồi, không chơi đùa với người nữa”

Trần Lương vừa nói xong, hiển hóa ra Chiến thần Atula cầm trên tay 6 thanh thương phạm khí. So kích thước, Chiến thần Atula cao lớn gấp đôi so với thiết nhân.

Bản thân vẫn khoanh tay đứng yên, chỉ có Chiến thần Atula xuất động 6 cánh tay đánh ra Cửu Long Thăng Thiên.

42 con hắc long mạnh mẽ lao tới Hạo Trung cùng thiết nhân. Thiết nhân lưng mọc gai nhọn, đồng thời hiển hóa ra 1 tấm thiết khiên, tiến lên che chắn cho Hạo Trung, lưng đưa ra ngoài.

Nhìn thấy đàn hắc long khí thế dữ dội, Hạo Trung phải thi triển võ kỹ phòng hộ mạnh nhất của mình.

Từng con, từng con hắc long tiến tới và vào thiết khiên. Thiết khiên chống chịu được 1 hơi thở liền vỡ ra từng mảnh. Còn lại 33 hắc long tiếp tục lao vào thiết nhân.

Từng con hắc long bị gai nhọn đâm xuyên nhưng thiết nhân cũng chịu chấn động dần âm ỉ phai mờ.

Thiết nhân nổ nát, còn lại 7 hắc long tiếp tục lao đến cắn xé Hạo Trung. Hắn vội đánh ra một kiếm chém về phía hắc long. Cả 7 hắc long vẫn còn nguyên nhưng lực lượng cũng giảm đi đôi phần đánh vào thân Hạo Trung.

Còn may hắn có một bảo giáp Thập thánh khí phòng hộ khiến cơ thể chỉ bị trọng thương, ngất xỉu nhưng chưa chết. Có điều với nội thương của hắn cùng Tinh linh hóa hình bị phá hủy, không qua nửa năm là không thể phục hồi hoàn toàn

Tuyệt Phi đã có tinh thần Trần Lương sẽ giành chiến thắng, nhưng không ngờ lại dễ dàng như thế. Nhìn Trần Lương dễ dàng đánh bại Hạo Trung, đệ nhất nhân dưới 50 tuổi của Khai Hoàng gia tộc, năng không khỏi buồn cho gia tộc, một đời không bằng một đời.

Các trưởng lão cùng gia chủ càng là không thể ngờ. Nhìn Trần Lương một bộ dáng tươi tỉnh, nhẹ nhàng chiến đấu, rõ ràng còn chưa tung hết lực, đã một đòn hạ gục Hạo Trung khiến bọn hắn không biết nói gì.

Hạo Trung được đưa đi chữa trị. Trần Lương đứng chờ đợi phản ứng của gia chủ.

“Rất tốt. Ta cả đời chưa từng gặp qua yêu nghiệt như ngươi. Võ đạo, trận đạo đều là tuyệt thế cao thủ trong giới trẻ. Thậm chí ta còn không biết có ai từng đạt được Trận Pháp Sư cấp 6 khi chưa đầy 30 tuổi. Thực sự là khó tin. Ngươi có muốn gia nhập vào gia tộc của ta không? Sẽ trực tiếp cho ngươi làm trưởng lão, nhận đầy đủ đãi ngộ. Thậm chí tương lai có thể lên làm gia chủ Khai Hoàng gia tộc, một trong ngũ đại gia tộc của Lý Đế Vực”

“Văn bối đa tạ Khai Hoàng gia chủ trọng khen. Có điều trên văn bối còn ân sư, không thể tiếp nhận đề nghị của gia chủ”

“Ân sư của ngươi là ai?” Khai Hoàng gia chủ rất tò mò muốn biết thần thánh nào có thể dạy dỗ ra được một yêu nghiệt như này

“Văn bối không thể trả lời”

“Được rồi, quay lại phần thưởng cho giải đấu Ngũ Tộc Hội. Bình thường, gia tộc đều là trọng thưởng 1 vạn tinh thạch cấp 1 cho đệ tử giành giải nhất trong mỗi nội dung thi. Ngươi nếu là giành 2 giải nhất, gia tộc sẽ tăng gấp đôi số tinh thạch cho ngươi, lên 4 vạn tinh thạch cấp 1. Đây là con số cực kỳ lớn, đủ cho ngươi dùng cả ngàn năm” Gia chủ cười nói

“Gia chủ hào phóng” Một trưởng lão phụ họa

“Ngươi mau tạ ơn gia chủ” trưởng lão khác nói

“Đa tạ gia chủ hào phóng” Trần Lương chấp tay nói

“Ha ha không có gì, ngươi chấp thuận là tốt” Gia chủ cười rất sáng khoái

“Nhưng văn bối cần không phải tinh thạch, vẫn là mong gia chủ đáp ứng đề văn bối tuyển chọn lấy 1 Luyện khí sư cấp 7”

Khuôn mặt Khai Hoàng Càn Khôn trầm xuống, hắn nghiêm nghị nói:

“Ngươi có biết đề bồi dưỡng ra được một Luyện khí sư cấp 6 tốn kém như nào không, huống hồ là Luyện khí sư cấp 7. Không phải vài vạn tinh thạch cấp 1 có thể so sánh. Nào có thể để ngươi dễ dàng mang đi. Thường thức ngươi tuổi trẻ tài cao, tối đa chỉ có thể để ngươi mang đi 5 Luyện khí sư cấp 5, có thể tạo ra rất nhiều bảo khí cho môn phái”

“Không thể được, nếu điều kiện không được chấp nhận, văn bối đành từ bỏ thi đấu, mời gia chủ tìm người khác”

“Ngươi nếu không chấp nhận, liệu có thể ra khỏi đây không” Giọng nói của Càn Khôn đã không còn nhẹ nhàng.

“Ân sư sẽ giúp văn bối ra khỏi đây” Trần Lương đứng thẳng người, đối mắt với Càn Khôn nói “Gia chủ đe dọa ta vô ích. Cho dù thay mặt gia tộc lên thi đấu nhưng nếu ta không dốc toàn lực, chỉ sợ thứ hạng đạt được cũng không có cao, thậm chí nằm ở số 5 cũng không phải không thể”

“Ngươi đã nói nếu vị trí thứ 3 sẽ tự phạt 10 vạn tinh thạch cấp 1 hoặc đề lại mạng”

“Văn bối chấp nhận rủi ro này, nếu điều kiện trước đó được chấp nhận. Phần thưởng cao đi kèm rủi ro lớn. Nếu không, văn bối không tội gì phải đưa ra rủi ro đấy. Bình thường Khai Hoàng gia tộc là thưởng 1 vạn tinh thạch cấp 1 cho người đạt thứ hạng số 1, còn nếu bị thứ hạng số 5 cũng đâu sao. Văn bối nói có đúng không?”

Càn Khôn không nói gì, lão đang không hiểu sao một tiểu tử chỉ 23 tuổi lại có thể trấn tĩnh đứng đối đáp, mặc cả với hắn, một thiên võ sư. Nhiều lão quái ngàn năm tuổi đôi khi còn run run khi đứng trước mặt lão.

“Ta chỉ có thể cho ngươi 1 Luyện khí sư cấp 6” Càn Khôn nói

“Nếu vậy hủy bỏ điều kiện rủi ro. Nếu ta thi đấu chỉ đạt thứ hạng ba, bốn, năm thì không chịu bất kỳ vấn đề gì, chỉ là không được nhận thưởng mà thôi”

Càn Khôn suy tính. Khi không có điều kiện rủi ro, nếu Trần Lương vừa lòng Luyện khí sư cấp 6, hắn sẽ cố gắng thi đấu. Nếu Trần Lương không vừa lòng, hắn để cho thứ hạng áp chót thì gia tộc của hắn chắc chắn lại một lần nữa mất đi 100 tinh thạch cấp 3, không thu được 400 tinh thạch cấp 3. Có thể coi như mất 400 tinh thạch cấp 3. Nói chung, thứ hạng của gia tộc phụ thuộc vào lúc thi đấu Trần Lương vui hay buồn.

Còn Khi có điều kiện rủi ro, chấp nhận cho đi 1 Luyện khí sư cấp 7 thì gia tộc có thể giành thứ hạng 1, thu về 400 tinh thạch cấp 3, có thể bồi dưỡng ra nhiều cường giả, thậm chí là 1, 2 cường giả đỉnh cấp.

“Ta cần bàn bạc thêm với các trưởng lão, người lui ra ngoài một lát”

Trần Lương cúi chào bước ra, Tuyết Phi liền đi theo hắn

“Tuyết Phi ở lại”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Ngũ Tộc Hội

Càn Khôn nhìn Tuyết Phi nói:

“Người biết những gì về Trần Lương, nói ra tất cả thông tin về hắn”

“Bẩm gia chủ đại nhân, đệ tử gặp hắn trong Hoàng Lam Môn bí địa. Lúc đó đệ tử giúp hắn tăng tốc di chuyển để thu lấy Diệp Không Quả, đổi lại hắn mở ra trận pháp giúp đệ tử tiến vào Hóa Điện Từ Sơn.

Biết được hắn 23 tuổi, lại là thiên tài Trận Pháp Sư nên ta đã đề nghị hắn thay mặt gia tộc tham gia Ngũ Đại Tộc phần nội dung trận pháp.

Đệ tử lúc đó cũng đã nói rõ phần thưởng nếu hắn thu được giải nhất trận đạo là 1 vạn tinh thạch cấp 1

Ngoài ra đệ tử không biết gì thêm về hắn”

Tuyết Phi nói ra 90% sự thật.

Càn Khôn nghi vấn hỏi tiếp:

“Người đi cùng hắn cả quãng thời gian dài mà lại không hỏi gì về thân thế của hắn sao? Hoặc là đứng trước nhan sắc của người, hắn không khoe khoang gì sao”

“Đệ tử có hỏi, nhưng hắn tuyệt nhiên không nói gì về bản thân. Hắn lại càng không có động tâm đến nhan sắc của đệ tử. Đây cũng là lí do đệ tử đi cùng hắn”

Các trưởng lão có đôi chút xôn xao. Nhan sắc kiều diễm, nghiêng nước nghiêng thành của Tuyết Phi đã là vang danh cả Lý Đế Vực, trước giờ chưa từng có thiếu niên gặp nàng mà không say đắm trước vẻ đẹp của nàng.

Càn Khôn ra lệnh:

“Người hắn là quá lạnh lùng khiến hắn không muốn tiến gần. Người mau ra ngoài thân thiết với hắn, thuyết phục hắn nhận lấy 5 vạn tinh thạch cấp 1 để thi đấu giành lấy 2 vị trí đầu trong vô đạo và trận đạo. Đợi khi thành công, ta sẽ trọng thưởng cho cả 2”

“Gia chủ, không được” Người lên tiếng không phải Tuyết Phi, mà là sư phụ của nàng, Hạ Từ Yên “Tuyết Phi từ trước đến nay đều đi lên bằng nỗ lực tự thân, không bao giờ dùng đến nhan sắc để thu lấy điều gì. Gia chủ, ngài không thể ra mệnh lệnh vô lý này”

“Gia chủ, cho dù ta muốn, cũng không làm được gì. Ngại có thể hỏi các đệ tử, Trần Lương từ khi vào đây không hề có ý tiếp cận ta. Hắn đến Khai Hoàng gia tổng bộ là liền ngồi trong phòng tu luyện, không có ý tìm ta cho dù là ta nhờ hắn đi thi đấu. Ánh mắt của hắn khi nhìn đối thoại với ta, ta khẳng định hoàn toàn không hề có tạp niệm”

“Gia chủ, ta có lời muốn nói”

“Mời Hòa Đại Nhân” Càn Khôn hướng Hòa trưởng lão nói

“Với khả năng trận đạo cùng vô đạo của Trần Lương, chắc chắn đứng sau hắn là một sư phụ hoặc một thế lực không nhỏ. Tiểu tử này, tiền đồ vô hạn. Chúng ta kết thân, chỉ có lợi mà không có hại. Hắn còn có thể thi đấu 2 lần Ngũ Đại tộc nữa. Chúng ta rộng rãi lần này, lần sau dễ nói chuyện. Huống hồ 400 tinh thạch cấp 3 vẫn là có giá trị hơn nhiều 1 Luyện khí sư cấp 7”

“Hòa Đại Nhân người là đứng về phía tiểu tử đấy sao” Càn Khôn dò xét

“Bẩm gia chủ, sau khi kiểm tra năng lực trận pháp của hắn, ta rất thương thức tiểu tử này. Nếu hắn có thể làm đệ tử của ta, ta sẽ dành toàn bộ tài nguyên, những gì ta có cho hắn” Hòa trưởng lão tỏ vẻ tiếc nuối.

Một lát sau, Trần Lương được triệu tập quay vào trong.

“Ta chấp thuận đề nghị của người” Càn Khôn ngồi trên cao nói xuống “Nhưng nếu đạt thứ hạng 2 ở một trong hai nội dung thì người sẽ không nhận được phần thưởng và bị phạt 10 vạn tinh thạch cấp 1”

“Không được” Trần Lương lắc đầu nói “Ta sẽ chốt phương án cuối cùng như sau. Nếu tổng vị trí của 2 nội dung là 3 thì ta sẽ được chọn 1 Luyện khí sư cấp 7 đưa đi. Nếu tổng vị trí của 2 nội dung từ 4 đến 5, ta sẽ không nhận thưởng. Nếu tổng vị trí trên 5, ta sẽ chịu phạt 15 vạn tinh thạch cấp 1.

Nếu gia chủ không đồng ý phương án này, ta sẽ rời đi ngay lập tức”

“Được rồi, ta chấp thuận yêu cầu của người”

“Đa tạ gia chủ”

“Ngươi lui đi, mấy ngày nữa lên đường ta sẽ cho người thông báo”

Trần Lương trở về phòng.

Hôm sau, hắn liên hệ với Tuyết Phi nhờ đưa đi mua 5 thanh thương phẩm chất Bách Thánh Khí. Thập Thánh Khí còn dễ dàng mua ở nhiều nơi, nhưng Bách Thánh Khí đã là không dễ tìm. Thêm nữa vũ khí của Trần Lương lại là Thương, số lượng ít hơn Kiếm rất nhiều

Tuyết Phi tất nhiên đồng ý giúp đỡ Trần Lương tăng lên chiến lực trước khi giải đấu bắt đầu.

Tuyết Phi dẫn Trần Lương tiến tới cửa hàng của chính sư phụ nàng. Hạ Từ Yên là một trong bảy Luyện khí sư cấp 8 của Khai Hoàng gia tộc. Nàng mở cửa hàng tại đây cốt là để làm nơi giao dịch với các thương nhân đến xem và mua buôn bảo khí. Hơn một nửa thu nhập của Khai Hoàng gia tộc đến từ buôn bán bảo khí.

Những người trong cửa hàng đều không xa lạ gì Tuyết Phi. Nàng dễ dàng đưa Trần Lương tới gặp trưởng quầy

“Sư thúc, công tử đây sẽ đại diện gia tộc tham gia võ đạo trong Ngũ Tộc Hội. Hắn muốn mua mấy món đồ nên ta dẫn tới đây. Hắn cũng đã giúp đỡ ta nhiều lần, Sư thúc phải giới thiệu hàng tốt và giá đẹp cho hắn đó” Tuyết Phi phò ra một bộ dáng thiếu nữ đáng yêu, không còn vẻ lạnh lùng thường ngày.

Sư phụ là người tốt với nàng nhất, sau đó là đến Sư thúc, một người đàn ông trung niên vạm vỡ với nước da ngăm đen.

“Được Được. Lần đầu tiên có nam nhân được ngươi nói tốt, ta sẽ để ý tới hắn. Không thì cháu gái ta ế tới già mất” Sư thúc cười sáng khoái.

“Ra mắt Bá tiên bối” Trần Lương cúi chào

“Người một nhà, ngươi cứ gọi ta Sư thúc được rồi” Sư thúc lại cười ha ha

“Cung kính không bằng tuân lệnh. Sư thúc, ta cần 5 thanh thương Bách thánh khí, phẩm chất càng cao càng tốt, tinh thạch không thành vấn đề”

“5 thanh Bách Thánh Khí! Ngươi cần gì nhiều vậy. Lại nói, chi phí cũng phải hàng vạn, thậm chí mấy chục vạn tinh thạch cấp 1, ngươi có đủ sao?”

“Sư thúc xem bằng này đủ chưa?” Trần Lương lấy ra 10 tinh thạch cấp 3 đưa cho Sư thúc

“Đây, đây là tinh thạch cấp 3. Ngươi, ngươi sao có được” Sư thúc lắp ba lắp bắp, cẩn thận kiểm tra từng viên tinh thạch.

Tuyết Phi cũng đã quen dần với hình ảnh đại phú hào của Trần Lương. Nàng chỉ đứng cạnh cười khúc khích nhìn vẻ mặt ngạc nhiên của Sư thúc.

“Đi theo ta”

Sư thúc dẫn 2 người trẻ tuổi đi tới một gian phòng sâu bên trong, chứa đều là Thánh Khí cấp bậc.

“Hiện tại trong kho chỉ còn 9 thanh Bách Thánh Khí, trong đó Kiếm có 4, Dao có 3, Thương có 1, Trường Côn có 1. Ngươi nếu muốn 5 cây Thương e rằng phải đi thêm những cửa hàng khác”

Trần Lương tiến tới cầm lấy cây thương ngăm nghía, nói

“Sư thúc xin giới thiệu về cây thương này”

“Cây thương này phẩm chất cũng bình thường, giúp tăng lên gấp 3 lực công kích so với một thanh phẩm khí. Giá cả tính chỗ thân quen là 3 vạn tinh thạch cấp 1. Với người ngoài ta phải bán ra giá 3 vạn 2 tinh thạch cấp 1”

“Đa tạ Sư thúc, ta lấy cây thương này. Ngoài ra, xin nhờ Sư thúc tìm hoặc luyện chế cho ta 1 Hộ Oản tăng lực công kích cho quyền pháp. Phẩm chất càng cao càng tốt. Là Thiên Thánh Khí thì là tốt nhất”

Hộ oán hiện giờ của Trần Lương là Bách Thánh Khí phẩm chất kém nhất, hắn cần loại tốt hơn.

Sư thúc lắc đầu nói:

“Hạ Từ Yên có thể luyện chế được Thiên Thánh Khí, nhưng độ khó quá lớn, lại cần đại lượng thời gian tìm kiếm vật liệu, rèn chế. Từ Yên từng luyện chế ra 2 thanh thánh kiếm, nhưng hộ oán lại chưa từng có kinh nghiệm, cho dù luyện chế ra Bách Thánh Khí cũng là phẩm chất không cao. Ngươi tốt nhất vẫn là nên tìm chỗ khác”

Trần Lương thu lấy cây thương cùng 7 tinh thạch cấp 3 từ tay Sư thúc. Hắn cùng Tuyết Phi tiếp tục tìm kiếm vũ khí.

Nơi đây bảo khí khắp nơi, giá cả cũng rẻ hơn bên ngoài. Dù sao bảo khí bên ngoài cũng đã qua một vài lần trung gian, giá cả là bị đội lên không ít. Vì vậy có rất nhiều võ giả tiến tới Ngân Cơ Thành để trang bị bảo khí cho bản thân.

Đi qua 8 cửa hàng, rốt cuộc Trần Lương cũng đã thu mua được thêm 4 cây thương Bách Thánh Khí nữa có phẩm chất tương đương với chỗ của Sư thúc.

Cả 5 cây thương cũng không phải đỉnh tiêm trong Bách Thánh Khí, phẩm chất kém hơn Hỗn Động Thương một chút, nhưng cũng là không tồi. Hỗn Động Thương thực ra cũng chỉ là tầm trung phẩm Bách Thánh Khí mà thôi.

Trần Lương cũng đã tìm được 1 hộ oán phẩm chất cao, trị giá 8 vạn tinh thạch cấp 1.

Tổng thiệt hại đạo phở là 24 tinh thạch cấp 3.

Với vũ khí hiện tại, Trần Lương thi triển Cửu Long Thăng Thiên có thể phóng ra 63 đầu hắc long. Tiếp theo, hắn cần phải thực hiện được bước cuối cùng của Cửu Long Thăng Thiên để có thể tu luyện đại thành chiêu thức này.

Bước cuối này được gọi là Cửu Long Quy Nhất, tức là áp súc 9 hắc long tạo thành 1 hắc long cửu vĩ với sức mạnh gấp 9 lần một hắc long. Hiện giờ 9 hắc long đánh ra, chỉ có thể gây ra lực công kích gấp 4 lần so với đơn nhất 1 hắc long.

Chỉ có khi tu luyện đại thành Cửu Long Quy Nhất mới hiện ra uy lực chân chính của Cửu Long Thăng Thiên.

Tiếp tục đóng cửa tiềm tu chờ ngày lên đường.

Đến ngày thứ 3, Trần Lương đã thành công đột phá lên Giáp Linh trung kỳ. Hai nhân sinh khiến hấn mất khá nhiều thời gian tu luyện mới đột phá được tiểu cảnh giới. Nhưng bù lại, mỗi lần tăng cấp, sức mạnh tăng lên sẽ gấp đôi thông thường. May nhờ vượt qua cả 9 tầng trong Trọng Tu Tháp mới giúp hấn tiết kiệm cả chục năm tu luyện.

Hải Hà Thành là nơi diễn ra Ngũ Tộc Hội, nằm cách Ngân Cơ Thành 250 dặm về phía tây. Hải Hà thành là một đại thành trung lập, có quan hệ giao thương với cả 5 đại tộc. Thành chủ là một Địa cấp cường giả rất có uy tín nên được ngũ phái tin tưởng tổ chức Ngũ Tộc Hội

Số lượng người đồng hành đi thi đấu khá đông. Tham gia chính có 3 người dự thi, 4 vị trưởng lão quản lý 4 nội dung thi và trưởng đoàn Lưu trưởng lão. Ngoài ra có thêm 1 địa cấp võ giả và 1 huyền cấp võ giả có chức năng hộ tống bảo vệ đội.

Còn lại là 1000 đệ tử phân chia làm 4 nội dung võ đạo, trận đạo, đan đạo, luyện khí đạo để đi quan sát và học hỏi. Ngoài những trận tranh tài chính để quyết định thứ hạng nhận giải thì còn rất nhiều những cuộc so tài bên lề cho các võ giả khác để thể hiện bản thân, nâng cao năng lực, gia tăng kinh nghiệm.

Trần Lương sẽ có 5 ngày nghỉ ngơi. Hấn cũng như những người đại diện khác đều sẽ không ra mặt thời gian này, càng không đi thi đấu ở những trận so tài nhỏ lẻ khác để giữ trạng thái bản thân ở đỉnh phong. Và cũng là để phòng có bất trắc xảy ra

Ngày thi chính thức bắt đầu, các nội dung sẽ lần lượt thi đấu để tất cả đệ tử đều được tận mắt nhìn thấy quá trình và kết quả.

Một võ đài rộng lớn được bày ra. Chỗ ngồi cho khán giả lên tới trăm nghìn chỗ, trong đó có 5 khu vực riêng biệt dành cho ngũ đại gia tộc.

“Mời ngũ gia tộc tiến lên làm thủ tục dự thi” Một vị quản sự lớn tiếng nói

Lưu trưởng lão dẫn đội 3 người tiến lên sân trung tâm. Tiếng xì xầm đều là bàn về bọn hấn

“Sao Khai Hoàng gia tộc chỉ có 3 người dự thi. Dù kém đến mấy cũng nên có được một đại diện cho mỗi nội dung thi a”

“Ta nhớ 2 lần thi trước, Khai Hoàng gia tộc đều đứng cuối bảng, năm nay chắc cũng vẫn vậy”

“Khai Hoàng gia tộc đã dần lụi bại. Hiện tại Lý Đế Vực đang có 2 gia tộc khác vươn lên, có ý định thay thế Khai Hoàng gia tộc”

“Không biết là bọn hấn bỏ trống nội dung nào”

“Ta đoán là võ đạo”

“Ta đoán là trận đạo. Một vị bằng hữu của ta là tộc nhân Khai Hoàng gia tộc tháng trước nói bọn hấn chưa tìm được Trận Pháp Sư cấp 5 nào”

Vị quản sự nhìn đội hình 3 người của Khai Hoàng gia tộc, liền hướng Lưu trưởng lão hỏi: “Khai Hoàng gia tộc lần này chỉ có 3 người dự thi phải không?”

“Đúng vậy” Lưu trưởng lão trả lời

Vị quản sự cũng chỉ gật gù không hỏi thêm, dù thế nào cũng là lựa chọn của Khai Hoàng gia tộc, không liên quan đến lão.

Lúc này lại đến 1 người khác giắt mình

“Thế nào lại là hấn! 2 trưởng lão của Quý Địa Phái sẵn giết hấn làm cách nào thoát được!” Hoàng Chung Bảo nhìn thấy bóng hình của Trần Lương nằm trong đội ngũ của Khai Hoàng gia tộc

“Tên này là người của Khai Hoàng gia tộc, hèn gì lại thân cận đi cùng Tuyệt Phi. Chết tiệt! Vốn nghĩ lần này chắc chắn thu về hạng đầu võ đạo, không ngờ lại lòi ra tên yêu nghiệt này”

Hoàng Chung Bảo tức giận. Hấn được coi như hạt giống sáng giá cho thứ hạng đầu võ đạo. Mấy tuần nay đều là một bộ dáng dương dương tự đắc, nhận được đối đãi đặc biệt của Hoàng Chung gia tộc. Hấn như đã nắm chắc phần thưởng 3 vạn tinh thạch cấp 1. Lúc này cảm thấy phần thưởng như than nóng bỏng tay không thể cầm, Hoàng Chung Bảo không khỏi ảo não.

Thủ tục dự thi rất đơn giản, chỉ là khai báo tên tuổi cùng môn thi.

Trần Lương tiến lên đặt tay vào Thấu Thị Cầu, hiện ra thông tin

“23 tuổi”

Vị quản sự phụ trách ghi thông tin không khỏi phải nhìn đi nhìn lại. Hấn hướng Trần Lương hỏi:

“Ngươi bao nhiêu tuổi?”

“23”

Một tiếng gào lớn trên võ đài

“Khai Hoàng gia tộc rút về đi. Không thi nổi cũng đừng lên làm trò hề phá hỏng thanh danh đại hội”

Một loạt tiếng phản đối, chửi bới hướng tới Khai Hoàng gia tộc cùng Trần Lương. Từ trước đến nay, chưa từng có người tham dự thi đấu nhỏ tuổi như vậy.

23 tuổi, người dù có là thiên tài cũng làm được gì đây. Võ đạo dù có là thiên tài cũng đang ở Tiên Linh cảnh. Tinh thần lực, dù có học từ trong bụng mẹ cũng cùng lắm có tinh thần lực cấp 4. Hoàn toàn không có tác dụng gì ở Ngũ Tộc Hội.

Gia chủ Khai Hoàng gia tộc không có tức giận. Hấn chỉ lầm bầm: “Đội các người chứng kiến năng lực của hấn xem còn ai dám mở miệng chế giễu Khai Hoàng gia tộc”

Tuyệt Phi đứng dưới lo lắng. Nặng sợ Trần Lương bị đám đông công kích sẽ ảnh hưởng tâm lý thi đấu

“Lưu trưởng lão, người xác định để tiểu tử này tham gia thi đấu?”

“Đúng vậy. Các người sẽ được chứng kiến kỳ tích lần này của Khai Hoàng gia tộc. Mau ghi thông tin để hấn dự thi”

Ngũ Tộc Hội không có giới hạn dưới cho độ tuổi tham gia. Trần Lương đã được kiểm tra 23 tuổi, chấp nhận cho thi đấu.

Sau khi kiểm tra độ tuổi để chắc chắn không có ai vượt qua 50 tuổi, Quân sự bắt đầu phân chia người vào từng nội dung thi đấu.

“Từ trái qua phải, theo thứ tự đan đạo, trận đạo, luyện khí đạo, võ đạo. Ai thi nội dung nào mau chóng đứng vào nội dung đó”

Trong chốc lát, mọi người đã chọn được vị trí đứng cho mình. Chỉ riêng Trần Lương vẫn còn đứng tại chỗ

“Người không vào chỗ sẽ bị loại” Vị quân sự thiếu kiên nhẫn quát. Chỉ có đứng về chỗ của mình cũng không làm được, thực sự là đáng giận

“Ta không biết phải đứng vào chỗ nào” Trần Lương bình thản đáp

“Người thi nội dung nào” Quân sự quát lên

“Trận đạo cùng Võ đạo” Trần Lương đáp

“Thì bước vào ...” Quân sự chột hời lại “Người thi nội dung nào?”

“Trận đạo cùng Võ đạo”

Quân sự lại phải quay qua Lưu trưởng lão hỏi xác nhận một lần nữa “hắn ta thi cả trận đạo và võ đạo?”

“Đúng vậy” Lưu trưởng lão gật đầu, mỉm cười đáp

“Năm nay Khai Hoàng gia tộc chơi trò gì vậy, để một tiểu tử 23 tuổi thi cả trận đạo và võ đạo”

“Bọn hấn định chơi lớn xem mọi người có trầm trở”

“Khai Hoàng gia tộc muốn tạo ra một chậu không lò chửi rửa chằng”

“Nhìn mặt tên tiểu tử kia, cứ dương dương không biết nhục. Ta muốn xuống đám hấn không trượt phát nào quá”

Quân sự đành thở dài ngán ngẩm nói: “Người tạm đứng vào chỗ trận đạo đi”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Thi Trận Đạo

Thủ tục chuẩn bị đã xong, Ngũ tộc hội chính thức bắt đầu. Ban tổ chức dành 1 canh giờ để các đệ tử có thể lên võ đài thách đấu nhau, tạo không khí sôi nổi cho đại hội.

Tại một góc khán đài, đang có rất nhiều tiếng ồn ào náo nhiệt, đó chính là Chiêu Bạc, nơi tổ chức cá cược cho giải đấu của Ngũ Tộc Hội.

Quy tắc tham gia chỉ có một: đặt cược cho người đạt thứ hạng cao nhất ở mỗi nội dung thi đấu.

Thời gian đặt cược chỉ kéo dài cho đến khi bắt đầu môn thi đầu tiên.

Ngoài tính toán năng lực mỗi ứng viên thông qua tin tức của họ lan truyền bên ngoài, thi dân cá cược còn cần tính toán đến tỷ lệ đặt cược.

Mỗi lần tổ chức thi, thường sẽ đều có ứng cử viên cho chức vô địch, được gọi là Hắc Miêu, đa phần mọi người sẽ tát tay vào Hắc Miêu. Nhà cái rất có thể sẽ chịu thua thiệt, vì vậy họ đã đặt ra tỷ lệ cá cược cho từng ứng viên.

Hắc Miêu sẽ có tỷ lệ cá cược 2:1, nghĩa là người đặt cược 10 tinh thạch thì chỉ thu lời 5 tinh thạch nếu cược đúng. Hoàng Chung Bảo chính là Hắc Miêu trong nội dung võ đạo.

Những người tiếp theo thường sẽ có tỷ lệ cá cược 1:1.

Để tăng mức độ hấp dẫn, nhà cái cũng dựa theo đánh giá chủ quan để tăng lên tỷ lệ cá cược cho các ứng viên. Ứng viên được đánh giá càng thấp sẽ có tỷ lệ càng cao.

Riêng trong lần đại hội này, Trần Lương được áp cho tỷ lệ cá cược 1:5 ở cả trận đạo và võ đạo.

Trần Lương đang ngồi cạnh Tuyết Phi nghỉ ngơi, nghe được nàng giới thiệu về Chiêu Bạc liền ghé tai nàng nói thầm gì đó.

“Nóng mắt, thực sự là nóng mắt” Một kẻ nhìn thấy Trần Lương ghé sát mặt Tuyết Phi thì tức đến không chịu được. Hắn ở là tộc nhân của một đại gia tộc khác, ái mộ Tuyết Phi đã lâu mà chưa có cơ hội gặp mặt.

“Thực sự là thánh nhân đãi kẻ khù khờ. Một kẻ bị lấy ra làm bù nhìn lại có cơ hội gần gũi nữ thần của ta. Quá đáng ghét!”

“Có kẻ nào đến tách hấn ra không. Ta chịu hết nổi rồi. Nhìn hấn kia, lại còn vừa cười, vừa thì thầm vào tai nữ thần”

Tuyết Phi rời đi, tiến về Chiêu Bạc.

Trước bàn đặt cược đang rất lộn xộn và ồn ào

“Ta đặt Hoàng Chung Bảo 100 tinh thạch cấp 1”

“Ta đặt Thái Văn Lang 20 tinh thạch cấp 1”

“Đừng đẩy, để ta nghiên cứu rồi mới đặt được”

“Ra ngoài, nghỉ xong rồi lại vào xếp hàng”

Không gian dần yên tĩnh. Tuyết Phi đi đến, mọi người đều dừng lại ngắm nàng

“Người cứ đặt cược đi, ta đứng đây được rồi, không vội, không vội”

“Được ngắm nữ thần thì có đứng cả ngày cũng được” Một thanh niên mắt đắm đuối

Tuyết Phi đứng sau lưng 1 người, xếp hàng chờ đến lượt

“Cô nương, nàng đứng thay chỗ ta này, không cần xếp hàng”

“Chỗ ta gần hơn, nàng thay ta”

“Tất cả các người tránh ra cho Tuyết Phi cô nương đến” Thanh niên đứng tại nhà cái nói to

Tuyết Phi cũng không ngại mà tiến lên. Nàng rất không thích đứng xếp hàng bị nhìn chằm chằm.

“Rất hân hạnh có Tuyết Phi cô nương đến đặt cược. Không biết nam nhân nào có điểm phúc được nàng để mắt” vị thanh niên nhà cái cười nói.

“Ta muốn đặt 5 tinh thạch cấp 3 cho Trần Lương ở mục trận pháp”

“5 tinh thạch cấp 3 cho Trần Lương” thanh niên nhà cái hít sâu nói ra “Tuyết Phi, nàng chắc chứ?”

“Đúng vậy. Muốn ăn nhiều phải mạo hiểm. Ta thích mạo hiểm”

Thanh niên nhà cái nhìn sang vị quản sự quản lý Chiếu Bạc, nhận được cái gật đầu của lão, thanh niên mới dám ghi thẻ cược cho Tuyết Phi.

5 tinh thạch cấp 3 là một giá trị quá lớn với hắn, gấp 5 lần càng là khổng lồ.

“Ta đặt tiếp 5 tinh thạch cấp 3 cho Trần Lương ở mục vô đạo”

“Lại nữa!” thanh niên nhà cái thốt lên.

Lúc này, những người ở nhà cái đã không thể đứng yên. Lốp cao tăng ngay lập tức ngồi lại với nhau trao đổi về Trần Lương.

“Một người thi 2 nội dung thi đấu, lại được đặt cược đến 10 tinh thạch cấp 3 thì cực kỳ có vấn đề”

“Có lẽ nào tên này thực sự là con hắc mã của Khai Hoàng gia tộc”

“Nếu vậy thì phải làm sao?”

“Ta đề nghị giám tỷ lệ cá cược của Trần Lương còn 1:1”

“Điều này có thể gây ra phản nộ cho những người đã đặt cược vào hắn, đặc biệt là Tuyết Phi. Chúng ta trước giờ chưa từng có tiền lệ làm thế này”

“Chỉ là mấy tên lắt nhắt, không cần quan tâm. Còn hơn là mất tới 40 tinh thạch cấp 3 nếu hắn thực sự đạt được thứ hạng đầu ở cả 2 hạng mục”

“Những kẻ khác có thể không cần quan tâm, nhưng Tuyết Phi thì khác. Tiểu bối này nhan sắc nổi danh cả Lý Đế Vực, được rất nhiều con cháu thế gia ngưỡng mộ, nghe nàng sai đâu đánh đó. Nếu Tuyết Phi phản đối, lan truyền thông tin chúng ta bất tín sẽ gây bất lợi rất lớn cho hoạt động kinh doanh”

“Vậy hạn chế tiền cược tối đa là 1 vạn tinh thạch cấp 1 thì sao?”

“Không được. Trước từng có người cược 2 vạn tinh thạch cấp 2 xong bị chúng ta ăn mất. Huống hồ 1 người cược 1 vạn thì 5 người sẽ là 5 vạn. Tuyết Phi và Khai Hoàng gia tộc thiếu người sao”

“Ta thấy chúng ta cũng không cần quá lo lắng. Tại trận đạo có Lý Uyển Nhi, thiên tài Trận Pháp Sư. 45 tuổi bước vào Trận Pháp Sư cấp 5, nhưng năng lực vượt qua cả những Trận Pháp Sư cấp 5 lâu năm. Nàng chính là Hắc Miêu của trận đạo lần này. Bảy phần mười tiền cược đã đặt vào cửa của nàng.

Lại thêm Hoàng Chung Bảo, Hắc Miêu tại nội dung vô đạo. Sáu phần mười tiền cược đã đặt cho hắn.

Dù ai thắng chúng ta cũng không quá thiệt thòi. Chỉ là bù qua bù lại mà thôi”

“Ý người là?”

“Ý ta là cứ để mọi thứ diễn ra bình thường, chấp thuận đặt cược của Tuyết Phi”

“Ta đồng ý”

Mọi người đều gật đầu

Tuyết Phi thành công đặt cược, trở lại chỗ ngồi bên Trần Lương. Tuy nàng đã được chứng kiến năng lực của hắn tại cả đan đạo và trận đạo nhưng nàng vẫn phi thường khâm phục cùng lo lắng. 10 tinh thạch cấp 3 quả thực là số tiền rất lớn, bằng lợi tức cả năm kinh doanh của nhiều môn phái tầm trung mà nàng biết.

“Tuyết Phi vừa đặt tổng 10 tinh thạch cấp 3 vào cả 2 nội dung thi đấu của tên Trần Lương” Một người đứng cạnh Tuyết Phi lúc đặt cược hét lớn

“Cái gì! Người có nhầm không. Chắc là 10 tinh thạch cấp 1”

“Không phải, nhà cái rõ ràng ghi cho Tuyệt Phi 2 thẻ cược, mỗi thẻ 5 tinh thạch cấp 3”

“Liệu có phải trò của nhà cái nhằm lừa đảo chúng ta?”

Tiếng nghị luận xôn xao khắp khu vực cá cược. Nhưng cũng không lan quá xa. Mọi người vẫn cho rằng Trần Lương chỉ là một trò hề của Khai Hoàng gia tộc.

Đã có một vài người cũng lấy tinh thạch ra đặt cửa Trần Lương, nhưng chỉ là vài tinh thạch cấp 1, ăn được thì tốt mà không cũng đỡ tiếc

1 canh giờ trôi qua, thi đấu chính thức bắt đầu.

Đan đạo đầu tiên, võ đạo cuối cùng, trận đạo đứng trước luyện khí đạo.

Tổng thời gian thi luyện đan là 5 ngày. Nếu hòng đan, có thể luyện lại, nhưng nỗ lực là coi như thua. Người nỗ lực sau sẽ có thứ hạng cao hơn người nỗ lực trước.

Kết quả vị trí đứng đầu rất khó chắc chắn. Bởi có thể người năng lực cao nhất, nhưng không may nữa đường hòng đan, thậm chí là nỗ lực thì kết quả sẽ rất thảm. Vì vậy, cần hiểu rõ năng lực của mình kèm một chút vận khí có thể giúp Luyện đan sư thu được kết quả tốt hơn mong đợi.

Như đã lường trước được kết quả, đan đạo của Khai Hoàng gia tộc đứng vị trí rất thấp, giành giải 4. Chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng Lưu trưởng lão cùng cả đoàn đều có sự thất vọng không hề nhỏ. Mong chờ vào kết quả thi của Trần Lương càng cao hơn.

“Hôm nay là ngày thi trận đạo” Kèm theo lời nói của vị quân sự vang lên là một tiếng trống vang vọng toàn bộ đấu trường.

“Luật thi như sau: Mỗi Trận Pháp Sư có 5 ngày để bố trí trận pháp không gian, được dùng ngoại vật hỗ trợ. Bên trong trận pháp sẽ đặt 4 cây cờ. Sau 5 ngày bố trận, Trận Pháp Sư sẽ thi đấu phá trận lấy cờ của 4 đối thủ. Ai thu được đủ 4 lá cờ nhanh hơn sẽ xếp thứ hạng cao hơn.

Năng lực của Trận Pháp Sư được thể hiện chủ yếu qua khả năng phá trận cùng lập trận.

Trận pháp có nhiều loại và vô cùng đa dạng chức năng. Trận pháp công kích và phòng thủ chỉ kiểm tra được khả năng lập trận mà không kiểm tra được khả năng phá trận, vì muốn vượt qua trận pháp công kích và phòng thủ chỉ có thể dùng sức mạnh võ đạo.

Trận pháp huyền ảo cần không gian rộng, thời gian bố trí lâu, nên là không phù hợp.

Nhìn đi nhìn lại, trận pháp không gian là phù hợp nhất. Muốn phá trận chủ yếu dựa vào khả năng nhìn thấu trận pháp cùng khả năng điều khiển tinh thần lực của Trận Pháp Sư. Sức mạnh cũng có thể phá trận pháp không gian, nhưng cần có lực công kích áp đảo mới có thể phá trận.

Từ đây có thể nhìn được ưu nhược giữa trận pháp phòng thủ và trận pháp không gian. Trận pháp phòng thủ chỉ có thể dùng võ lực đánh tan. Còn trận pháp không gian, ngoài võ lực còn có thể dùng tinh thần lực phá trận. Nhưng muốn phá trận pháp không gian bằng võ lực lại đòi hỏi võ lực lớn hơn nhiều so với phá trận pháp phòng thủ cùng phẩm chất.

Trận pháp không gian thiên biến vạn hóa, không thể biết trước những đối thủ khác sẽ bố trận như nào để chuẩn bị trước. Vì vậy so tài phá trận hoàn toàn thể hiện đúng năng lực phá trận của mỗi Trận Pháp Sư.

Bố trận thì có thể chuẩn bị trước. Do biết trước sẽ thi về trận pháp không gian nên các Trận Pháp Sư là ứng cử viên của mỗi gia tộc đều sẽ cố gắng học và thực hành bố trí trận pháp cao nhất có thể

Thông thường, còn cách 2, 3 năm trước Ngũ Tộc Hội, các ứng viên Trận Pháp Sư sẽ chuyên tâm vào học trận pháp không gian.

Khi bố trí trận pháp ngăn cản Hòa Đại Nhân, Trần Lương sử dụng 1 viên Không Thạch để giảm bớt thời gian cùng tăng lên độ khó của trận pháp. Còn lúc này, thời gian dư thừa, đối thủ cũng không phải Trận Pháp Sư cấp 8, hẳn đơn thuần sử dụng tinh thần lực bố trí trận pháp.

Mất 4 canh giờ, Trần Lương đã ra ngoài ngồi cạnh Tuyệt Phi. 4 người còn lại vẫn đang miệt mài bố trận.

Còn 4 ngày nữa mới kết thúc bố trận, nhưng ngày đầu tiên mới làm 4 canh giờ đã dừng thi chỉ có thể là trận pháp cấp thấp, mất ít thời gian hoàn thiện. Trần Lương vừa rời đi để lại không ít lời nghị luận

“Khai Hoàng gia tộc lần này lại đứng hạng chót rồi. Tên Trận Pháp Sư này kém quá, chắc chắn đứng cuối cùng”

“Ta chưa từng thấy kẻ nào chỉ bước vài bước, khoa chân múa tay 4 canh giờ liền đã nghỉ”

“Ta không nhìn thấy có trận pháp nào chỗ của hắn. Tên này thất bại chắc chắn rồi” Một võ giả nói

“Ta có thấy một chút linh khí không đúng, nhưng không nhìn ra có phải trận pháp hay không?” Trận Pháp Sư cấp 5 bên cạnh bình luận

Rất nhiều người đều đã cho rằng Trần Lương sớm bỏ cuộc, chỉ có một số Trận Pháp Sư cấp cao như Hòa trưởng lão mới nhìn ra hắn quả thực đã bày ra một trận pháp không gian chưa hoàn thiện. Có điều cấp bậc bọn hắn, sống tới mấy ngàn năm rồi mà chưa có ai từng nhìn thấy thủ pháp bố trận như vậy.

Điều này không có gì lạ. 1 đời nghiên cứu trận pháp, thủ pháp bố trận của Hải Thượng Trung không có mấy người có thể nhìn ra. Đệ tử của Hải Thượng Trung cũng có đến vài người là Thiên Trận Pháp Sư. Trong mắt lão thi Trận Pháp Sư cấp 8 chỉ như trẻ con mới lớn, còn không đáng để lão để mắt tới.

4 ngày tiếp theo, mỗi ngày Trần Lương đều dành ra 3 canh giờ để bố trận, còn lại thời gian là nhàn nhã nghỉ ngơi.

Tuyệt Phi cũng đã hỏi thăm hắn mấy lần nhưng đều nhận được câu trả lời:

“Người không cần lo, đợi hết tinh thạch là vừa”

Không lo sao được, khi mà cả gia tộc đang trông chờ vào hắn. Không lo sao được khi 5 tinh thạch cấp 3 đang treo vào đầu của hắn.

Các trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc đều rất khắt khe. Ngay cả Hòa Đại Nhân tận tay cảm thụ trình độ trận pháp của Trần Lương cũng đứng ngồi không yên.

Các tộc nhân của Khai Hoàng gia tộc thì càng lo lắng không hiểu vì sao gia chủ và Lưu trưởng lão lại để một tiểu tử 23 tuổi đại diện gia tộc đi thi 2 nội dung. Lại còn thấy hắn vừa làm

vừa chơi, không hề có nửa điểm nghiêm túc.

5 ngày thi đấu trận pháp kết thúc, 5 Trận Pháp Sư đứng tại trong trận pháp của mình. Bọn hắn sẽ cần đi phá trận pháp của 4 Trận Pháp Sư kia để thu lấy cờ

Tiếng trống vang lên, 4 người theo 4 hướng nhanh chóng bước về phía trận pháp Trần Lương bố trí.

Quan điểm thi đấu trận pháp luôn là phá trận từ dễ đến khó. Người nếu chọn phá trận khó, thì khi trong tay chưa có gì đã phải nhìn những kẻ khác nắm cờ trong tay, thật sự là sốt ruột và gây mất bình tĩnh.

Trần Lương cất bước cuối cùng. Hắn thông dong đi qua trận pháp của mình tiến về trận pháp gần nhất.

Trên khán đài luôn ồn ào tiếng bàn luận náo nhiệt

“Ta đặt cược cho Hắc Miêu Lý Uyển Nhi, mong nàng không xảy ra gì bất trắc”

“Đúng như dự đoán, cả 4 Trận Pháp Sư đều tiến tới thu cờ của Trần Lương đầu tiên”

“Ta cả 4 người kia chỉ mất 10 hơi thở liền có thể vượt qua Trận Pháp của hắn”

“Người thở hơi nhanh đấy” Tiếng cười lại vang lên sau những câu pha trò hài hước.

Còn cách lá cờ của Trần Lương 2 trượng, Lý Uyển Nhi đột ngột dừng lại. 3 kẻ khác lần lượt vượt qua nàng. Có người lúc vượt qua còn hỏi:

“Người bị sao thế, không đi thu cờ sao?”

Chỉ tích tắc sau, trên sân đấu vang lên tiếng la:

“Chuyện gì vậy, sao ta bước lên lại thành quay trái”

“Ta bước lên lại còn lùi ra sau. Không thể hiểu nổi”

Lý Uyển Nhi lắc đầu nói “Các người đều đã bước vào trận pháp không gian của hắn. Trận pháp cách lá cờ 1 trượng chỉ là mồi nhử. Thực chất vùng không gian của trận pháp là 2 trượng, ngay trước mặt ta”.

Nàng lúc này đã là mặt cắt không còn hột máu. Nàng chưa từng nhìn thấy trận pháp không gian nào ảo diệu như này.

Trong 3 người kia, có 1 trận pháp sư cấp 5 và 2 trận pháp sư cấp 4, đều không nhận ra được vùng không gian có trận pháp, bị lừa bước vào. Hiện giờ rất khó thoát ra.

Trần Lương chạm mặt trận pháp không gian đầu tiên. Hắn thả ra tinh thần lực cùng ánh mắt nghiêm túc nhìn trận pháp.

Sau 10 hơi thở, hắn liền cất bước, dễ dàng thu lấy lá cờ đầu tiên.

Trận pháp thứ hai cũng không mất lâu hơn, 10 hơi thở liền qua

Đến trận pháp thứ ba, khó khăn hơn một chút, 30 hơi thở mới qua được.

Chỉ chốc lát, Trần Lương đã cầm trong tay 3 lá cờ.

Trận pháp thứ 4, cửa ải cuối cùng dành cho hắn. Sau mấy hơi thở kiểm tra, hắn quay lại nhìn kẻ đã bố trí trận pháp này.

“Thủ pháp không tồi” Trần Lương gật đầu khen “Có thể miễn cưỡng làm đệ tử của đệ tử ta”

Lý Uyển Nhi nếu nghe thấy chắc sẽ tức hộc máu. Nàng là thiên chi kiều nữ của Lý Uyển gia tộc. Tuy mức độ được ái mộ có kém Tuyết Phi đôi chút nhưng cũng là nhan sắc hoa nhường nguyệt thẹn, thiên phú trong trận pháp cũng thuộc hàng nhất đẳng tại Lý Đế Vực.

Còn với Trần Lương, đây đã là một lời khen ngợi rất lớn. Đệ tử của hắn là ai, đều là những Thiên Trận Pháp Sư hàng đầu của Cửu Giới. Được làm đệ tử của bọn hắn đếm không hết những thiên tài Trận Pháp Sư trẻ tuổi.

Trần Lương quay lại nhìn Uyển Nhi cũng là lúc cả 4 Trận Pháp Sư kia nhìn chăm chăm vào hắn. Không những thế, cả đại hội đều nhìn vào hắn.

Đùa gì thế, thời gian thi đấu còn đang tính bằng hơi thở, vậy mà có kẻ đã kịp vượt qua 3 vòng trận pháp không gian.

Từ xưa tới nay, chưa từng có một kết quả thế này

“Các người đã bố trí trận pháp không gian chưa vậy?” Lý Uyển Nhi quát lên. Nàng cùng 3 người còn lại đang loay hoay chưa qua được vòng 1 mà có kẻ đã bước tới vòng cuối.

“Ta rõ ràng đã bố trí hoàn hảo”

“Ta ta Ta cũng thế”

“Ta cũng vậy, không thể có sai sót. Ta đã kiểm tra rất nhiều lần”

“Các người kích hoạt trận pháp chưa?” Uyển Nhi lại quát lên hỏi

“Tất nhiên là rồi. Dù gì cũng là Trận Pháp Sư cấp 4, cấp 5. Sao có thể nhầm được”

“Chết rồi, năng lực trận pháp của hắn vượt xa cả 4 chúng ta quá nhiều” Lý Uyển Nhi lúc này đã nhận ra một sự thật chết người.

Trần Lương quay người lại nghiền cứu trận pháp của Lý Uyển Nhi. Mất 50 hơi thở, hắn đã vượt qua, thu lấy lá cờ cuối cùng trong sự ngỡ ngàng của toàn bộ đại hội.

Trần Lương cầm 4 lá cờ đưa tới cho quân sự, mỉm cười nói:

“Ta nộp 4 lá cờ”

Vị quan sự vội nhìn về phía tổ quan sự phía xa. Hắn quá bất ngờ trước tình huống này. Trần Lương thu cờ quá nhanh, hắn cũng không biết liệu có gian lận gì không.

Một vị quan sự bay về phía 4 Trận Pháp Sư còn đang đứng trân trân nhìn Trần Lương, hỏi:

“Các người có muốn kháng nghị không?”

“Kháng nghị? Kháng nghị gì bây giờ?” Cả 4 cái đầu đều mau chóng tìm cách đề thi lại. Nhưng bọn hắn cũng không nghĩ ra được lí do gì. Trận pháp trên sân đấu đều được quan sát bởi hàng vạn người, có cả các Trận Pháp Sư cao cấp, làm sao trận pháp qua mắt bọn hắn mà giờ trở được.

4 người lần lượt không cam tâm lắc đầu, không thể kháng nghị được gì.

“Thi đấu trận đạo, Trần Lương đứng hạng đầu” Vị quan sự lớn tiếng công bố kết quả.

“KHÔNGGGGGG” Hàng loạt tiếng hô phẫn uất trên khán đài vang lên. Những kẻ đặt cược sai, những kẻ ái mộ Lý Uyên Nhi và đệ tử của 4 nhà đều không kìm được mà hò hét phẫn nộ.

Còn một nhóm rất đau lòng khác là Chiêu Bạc. Sau thí thử đi lượng tinh thạch kiếm được từ phần cá cược cho 4 người kia thì bọn hắn cũng bay mất 17 tinh thạch cấp 3 chỉ trong chưa đầy 100 hơi thở. Sau khi thấy Tuyết Phi đặt lớn cho Trần Lương, nhiều người đã lựa chọn bước theo nàng. Nhà cái chủ yếu thiệt do tỷ lệ cược gấp đến 5 lần.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Tiểu Nhân Hèn Hạ

Thời gian phá trận cũng được quy định 5 ngày. Đến ngày cuối cùng, Lý Uyên Nhi là người duy nhất cầm tới 3 lá cờ và đang cố gắng phá giải trận pháp của Trần Lương. Đây là nhờ thời gian lập trận chỉ có 5 ngày, nên các Trận Pháp Sư chỉ có thể tạo ra 1 vòng tròn nhỏ trận pháp. Nếu thời gian lập trận kéo dài vài tháng, thậm chí vài năm thì Lý Uyên Nhi cũng không có dễ dàng nhanh chóng phá trận được như vậy. Trên thực tế, ngoài thời gian kéo dài, Trận Pháp Sư còn tận dụng địa hình để lập trận, vì vậy độ khó tăng lên rất nhiều.

Những Trận Pháp Sư còn lại đều đã từ bỏ. Bọn hắn vẫn còn đang mắc kẹt trong trận pháp của Trần Lương nên ngay cả 1 lá cờ đều không cầm tới tay.

Theo quy định của đại hội, những gia tộc cùng có kết quả kém nhất giống nhau sẽ đều bị xếp hạng 5

Kết thúc nội dung thi trận đạo, Trần Lương đứng thứ nhất, Lý Uyên Nhi hạng 2, 3 Trận Pháp Sư còn lại đều đứng hạng 5.

Lúc này đã không còn ai dám cười nhạo Trần Lương, cười nhạo Khai Hoàng gia tộc. Thậm chí rất nhiều người còn đang cho rằng Trần Lương là quái vật ở cả trận đạo và võ đạo.

Đã có không ít người mong chờ vào chiến thắng của Trần Lương tại võ đạo để hốt bạc.

Tiếp đến là Luyện khí đạo, thời gian thi 10 ngày.

Thái Diễn của Khai Hoàng gia tộc chính là Hắc Miêu của Luyện khí đạo. Có điều hắn lại chỉ thu được vị trí thứ 2, thực sự là ngoài ý muốn của cả gia tộc và nhiều người khác.

Vạn Chiêm gia tộc không hiểu từ đâu ra một thiếu nữ thần lực hơn người, luyện khí cao mình đã giành chiến thắng thuyết phục trước toàn thể đại hội.

Đứng đầu đại hội lúc này đang là Lý Uyên gia tộc với thành tích nhất ở Đan đạo, Nhị ở trận đạo, tam ở Luyện khí đạo.

Nội dung cuối cùng, cũng là nội dung đáng mong chờ nhất. Kết quả của nội dung cuối cùng này sẽ quyết định thứ hạng chung cuộc của toàn gia tộc.

“Quy tắc của thi võ đạo như sau” Vị quan sự đứng giữa võ đài nói to

“Đầu tiên sẽ là thí lực công kích. Cả 5 người sẽ có 3 lần đánh ra một đòn tấn công của mình vào Thí Lực Thạch. Chỉ được sử dụng võ kỹ và vũ khí, không được sử dụng thần thông. Trong 3 lần đánh sẽ chọn lấy lần có chỉ số cao nhất làm kết quả đại diện.

Trong 5 người, ai có kết quả đại diện kém nhất sẽ bị loại.

4 người còn lại sẽ chia làm 2 cặp thi đấu dựa vào bốc thăm số thứ tự, số 1 đấu số 2, số 3 đấu số 4.

2 người thua ở 2 trận sẽ đấu với nhau tranh 3, 4.

2 người thắng ở 2 trận sẽ đấu với nhau tranh 1, 2”

Lượt thi đấu đa phần mọi người đều đã biết từ trước, quan sự chỉ là nhắc lại theo lệ. Mọi người đều đang mong chờ một bất ngờ nữa tại lần này. Liệu Trần Lương sẽ trở thành một hiện tượng có một không hai, hay Hoàng Chung Bảo sẽ giữ được niềm tin của mọi người, hay một hắc mã nào đó sẽ nổi lên trong đại hội lần này. Điều đó chỉ có thể biết được khi nội dung võ đạo kết thúc.

Thực ra quy tắc thi đấu chưa hoàn toàn phản ánh được chiến lực của mọi người. Có thể người có khí lực kém nhất lại có một át chủ bài có thể đánh bại, thậm chí giết chết những người khác, ví dụ võ giả chuyên dụng độc thì lực công kích thường không cao.

Hay vị trí 3, 4 chưa chắc kém chiến lực so với số 2, chỉ là vì không may gặp ngay kẻ đứng hạng đầu nên dễ thua. Nhưng khí vận cũng là một phần thực lực, người không may cũng chỉ có thể trách bản thân ăn ở không tốt.

Dù sao, quy tắc thi đã được thống nhất từ lâu, cũng không ai có dị nghị gì.

Sau khi quân sự công bố quy tắc thi đấu võ đạo, 1 tấm bia đá lớn được mang lên giữa võ đài, mọi người đều có thể quan sát kết quả.

Thứ tự kiểm tra phụ thuộc vào thứ hạng hiện tại của gia tộc. Lý Uyên gia tộc đứng đầu, sẽ lên trắc thí đầu tiên, tiếp theo là Khai Hoàng gia tộc.

Hoàng Bảo gia tộc trắc thí cuối cùng. Bọn hắn đã 2 lần thứ hạng 5, một lần thứ hạng 4, đã không có cơ hội về nhất, nhì. Nhưng Hoàng Chung Bảo vẫn quyết tâm giành thứ hạng cao nhất, điều này liên quan đến vinh nhục bản thân hắn, không liên quan đến gia tộc.

Lý Uyên Sinh tiến lên đánh ra võ kỹ mạnh nhất của mình, cao nhất thu về 74 điểm

Tiếp theo Trần Lương đánh ra Quyền Vô Thanh. Lần thứ nhất, trong một hơi thở, hắn tung 3000 nắm đấm, đạt 70 điểm. Lần thứ hai, hắn tung ra 3300 nắm đấm, đạt 75 điểm. Lần thứ ba cho ra kết quả giống lần 2. 75 điểm đã đủ để hắn đi tiếp, không cần tung ra toàn lực.

Hoàng Chung Bảo không hổ là Hắc Miêu của võ đạo, đạt tới 81 điểm lực công kích, đứng thứ hạng đầu trong phần trắc thí này. Gia tộc hắn cùng những người đặt cược cho hắn đều vui mừng niềm nở. Tuy lực công kích cao hơn không hẳn sẽ có chiến lực cao hơn, nhưng cũng đại biểu một phần sức mạnh.

Kết quả, Vạn Chiêm gia tộc có kết quả thấp nhất, bị loại khỏi nội dung thi võ đạo, xếp thứ hạng 5.

4 võ giả còn lại có 1 canh giờ để hồi phục nguyên khí.

Trong lúc chờ đợi, Hoàng Chung Bảo liên tục nhìn lên bầu trời, miệng lầm bầm “Sao còn chưa tới, nhanh tới a”

Bốc thăm số thứ tự, Trần Lương số 4, Hoàng Chung Bảo số 1.

2 sân đấu được dọn sẵn để cùng lúc diễn ra 2 trận đấu.

Quá trình đấu võ cũng không có mấy căng thẳng. Trần Lương cùng Hoàng Chung Bảo dễ dàng vượt cấp chiến thắng đối thủ.

Hoàng Chung Bảo từng giành chiến thắng trước Cự Linh võ giả khi hắn là Giáp Linh sơ kỳ. Huống hồ lúc này hắn đã bước vào trung kỳ. Tại Lý Đế Vực, dưới Hoàng cấp, đã không có mấy người có thể tranh tài với hắn.

Có được chiến thắng nhưng Hoàng Chung Bảo lúc này như ngồi trên đống lửa, trong lòng cực kỳ khẩn trương. 2 ngày nữa đại hội sẽ tổ chức thi đấu tranh 1, 2 và 3, 4. Hoàng Chung Bảo đã từng mong chờ nội dung võ đạo diễn ra thật nhanh, nhưng giờ hắn ước 2 ngày nghỉ ngơi kéo dài thành 20 ngày.

Thời gian không chờ đợi ai, 2 ngày trôi qua, trận đấu được mong chờ giữa Trần Lương cùng Hoàng Chung Bảo đã gần diễn ra.

Trước đó, khán giả được chứng kiến một trận đấu rất đặc sắc tranh 3, 4. Hai đối thủ ngang tài ngang sức nên đánh đến cạn kiệt khi lực mới phân định thắng bại. Lý Uyên Sinh chiến thắng Kinh Vân Bộ, giành lấy vị trí thứ 3 võ đạo.

Lúc này, cả Lý Uyên gia tộc đều trông ngóng kết quả trận thi đấu giữa Trần Lương và Hoàng Chung Bảo, và cầu mong Hoàng Chung Bảo giành chiến thắng.

Vì Lý Uyên gia tộc đang có 9 điểm toàn đoàn, còn Khai Hoàng gia tộc đang có 7 điểm toàn đoàn. Nếu Trần Lương thua, 2 gia tộc sẽ ngang điểm nhau, chia đôi phần thưởng.

“Tiếp theo đây, sẽ là một trận thi đấu được mong chờ nhất của Ngũ Tộc Hội, trận thi đấu tranh nhất, nhì của nội dung võ đạo” Vị Quân sự cất giọng cao thấp, nghe đặc biệt hấp dẫn, hâm nóng toàn bộ đại hội.

“Xin mời 2 vị anh hùng tuấn kiệt, Hoàng Chung Bảo cùng Trần Lương” Tiếng hoan hô rầm rầm vang lên khắp nơi.

Trần Lương mỉm cười tiến lên. Hắn mới đột phá từ sơ kỳ lên trung kỳ, sẽ càng dễ dàng đánh bại Hoàng Chung Bảo, trừ khi Hoàng Chung Bảo nhặt được đại cơ duyên khi rời khỏi Hoàng Lam Môn bí địa.

Trái ngược với vẻ rạng rỡ của Trần Lương là khuôn mặt tối sầm của Hoàng Chung Bảo. Hắn cất từng bước nặng nề tiến lên võ đài. Đã thua một lần, chi mới mấy ngày qua đi, hắn không nghĩ có thể lật ngược tình thế.

“Khoan đã” Một giọng nói đột nhiên vang lên trên bầu trời

Một lão giả gầy gò đứng trên cao nhìn về phía Trần Lương. Lão nói:

“Tiểu tặc Trần Lương này là trọng phạm của Quý Địa Phái, hôm nay lão phu tới bắt hắn đi”

Hoàng Chung Bảo thẫn thờ dài trút được gánh nặng “cuối cùng cũng tới”. Ngay từ khi nhìn thấy Trần Lương thi võ đạo, Hoàng Chung Bảo đã ngay lập tức rời khỏi đại hội đi tìm chi nhánh của Quý Địa Phái hồng cung cấp thông tin.

Hải Hà Thành không có người của Quý Địa Phái, hắn phải cấp tốc tiến tới thành gần nhất, may mắn gặp được 1 cửa hàng của Quý Địa Phái. Có điều cửa hàng này không lớn, không có cường giả trấn giữ.

Vì vậy bọn hắn lại liên hệ với bên trên để phái 1 trưởng lão từ xa tới.

Lão giả cao cao tại thượng không quan tâm tới đại hội, trực chi bay hướng Trần Lương định bắt hắn

“Khoan đã” Trưởng lão có chức năng bảo hộ Khai Hoàng gia tộc bay tới ngăn cản “Hắn là người của gia tộc ta, ai cho phép người động vào”

“Người là ai?”

“Trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc”

“Lão phu biết nguồn gốc của hắn, chắc chắn không thuộc Khai Hoàng gia tộc các ngươi”

“Hắn đã cưới một nữ nhi trong tộc, trở thành Khai Hoàng gia tộc một thành viên. Lão phu không muốn đánh chết một trưởng lão của Quý Địa Phái, người tốt nhất nên rời đi” Vị trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc nhất quyết bảo hộ Trần Lương. Hắn đang là yếu tố quyết định tới thứ hạng của gia tộc, không thể bỏ qua.

“Ta nhất quyết phải bắt hắn, Khai Hoàng gia tộc tốt nhất không nên vì một tiểu tử gây chiến với Quý Địa Phái”

“Dám hỏi hấn làm gì Quý Địa Phái?”

“Phá hoại 1 mỏ tinh thạch, giết 6 trưởng lão cùng nhiều đệ tử của bản phái. Tội hấn đáng phải tra tấn sống không bằng chết”

“Trưởng lão của quý phái ít nhất cũng phải là Hoàng cấp, chỉ là một tiểu tử sao có thể giết được, huống chi là 3 người cùng nhiều đệ tử”

“Hấn đã bố trí trận pháp ngay tại mỏ tinh thạch, đánh chết 2 Huyền cấp cùng 4 Hoàng cấp trưởng lão. Ngươi thấy đủ để bản phái đặt hấn làm trọng phạm chưa? Ngươi liệu có cảm thấy hôm nay ta có thể buông tha hấn?”

Cả đại hội ầm lên một hồi bàn tán xôn xao

“Hấn lại có thể bố trí trận pháp đánh chết 2 Huyền cấp võ giả! Điều này quá khó tin”

“Không thể nào. Hấn mới 23 tuổi, thật sự quá vô lý”

“Bí mật trên người tên này không tầm thường. Ta thấy Quý Địa Phái muốn bắt hấn chứ không phải muốn giết đâu, lí do trả thù chỉ là một phần thôi”

“Tên này thật quá bất khả tư nghị, năng lực trận pháp của hấn đủ để đứng vào hàng trưởng lão của bất kỳ môn phái nào”

“Tối thiểu cũng phải là trận pháp cấp 7. Liệu Quý Địa Phái có nhầm không”

Trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc cũng ngạc nhiên tột cùng, nói: “Hấn rõ ràng chỉ mới 23 tuổi, làm sao có thể bố trí được trận pháp cao minh như vậy. Các ngươi tìm lí do cũng phải có lý một chút đi”

“Điều này quả thực vô lý, Quý Địa Phái sẽ điều tra rõ ràng khi bắt hấn. Nhưng trước mắt nhất quyết phải bắt luôn, tránh đêm dài lắm mộng”

“Không được” trưởng lão Khai Hoàng gia tộc cứng rắn từ chối. Ngoài vai trò quan trọng của Trần Lương, thì chỗ này có rất nhiều ánh mắt nhìn vào. Dễ dàng để một đệ tử quan trọng của bản phái bị bắt đi thì Khai Hoàng gia tộc còn gì thanh danh.

“Trưởng lão, đa tạ đã bảo hộ, nhưng chuyện này để ta tự giải quyết” Trần Lương xen ngang

“Ngươi chắc chứ?” trưởng lão quay qua hỏi

“trưởng lão yên tâm” Trần Lương quay qua nhìn trưởng lão Quý Địa Phái nói: “Xuống chiến với ta một trận. Nếu thắng ta sẽ theo ngươi đi ngay lập tức”

Trưởng lão Khai Hoàng gia tộc nghe xong vội nói: “Ngươi điên rồi. Tu vi của hấn có thể là Hoàng cấp hoặc Huyền cấp. Tu vi của ngươi đã tới Hoàng cấp sao?”

“Hấn ta đích xác là Hoàng cấp võ giả, tinh thần lực cấp 4. Còn ta chỉ là Giáp Linh võ giả. Nhưng đây là quyết định của ta. Trưởng lão mời ngài về chỗ”

“Ha ha ha, hấn ta đã bảo ngươi về chỗ, ngươi còn đứng cản đường ta làm gì” Trưởng lão của Quý Địa Phái cười lớn bước về phía trước.

Nhưng được 3 bước thì hấn đứng khựng lại. Đối phương có thể không phải Giáp Linh cảnh, nhưng chắc chắn chưa bước vào Hoàng cấp, lại đi thách đấu hấn, chắc chắn có vấn đề, có thể hấn đã bố trí sẵn trận pháp lừa ta vào trong. Trong đầu lão không ngừng suy nghĩ, đồng thời tập trung quan sát sàn đấu xem có bất cứ điều gì bất thường.

Trần Lương cười nói “Ngươi yên tâm, đây là sàn đấu võ chuẩn bị cho đại hội, ta nào có thể bày bố được gì. Ngươi có thể hỏi các trưởng lão Trận Pháp Sư ở đây”

“Ta làm chứng trên sàn đấu không có bất cứ trận pháp gì, ngươi yên tâm quyết đấu hết sức với 1 tiểu bối đi” Một trưởng lão Trận Pháp Sư lên tiếng. Nói xong lão cùng nhiều người khác cười lên ha hả

Trên khán đài cũng rộ lên một tràng cười khiến trưởng lão Quý Địa Phái cảm thấy rất mất mặt.

Lão bước lên võ đài, ưỡn ngực đạo mạo nói: “Lão phu không dùng thần thông, nhưng ngươi 3 chiêu. Tránh cho ngươi bảo ta lấy lớn bắt nạt nhỏ”

Bước vào Hoàng cấp, võ kỹ được bổ sung thêm linh khí, mạnh lên không chỉ gấp đôi. Mỗi chiêu thức bình thường do Hoàng cấp thi triển đều mạnh mẽ bội phần. Vì vậy lão già tự tin chỉ cần dùng võ kỹ cũng đủ trấn áp một tiểu tử 23 tuổi như giun dế một dạng.

Trần Lương cười cười, đưa ra Ngạo Thiên cùng Chiến thần Atula “Trưởng lão có phiền nếu ta dùng thêm sủng thú?”

Lão già cau mày nhìn kỹ Tam Nhân Lang trước mặt.

Một trưởng lão đứng ngoài nói vọng vào “Kích thước Tam Nhân Lang này chỉ độ cấp 8 thôi, ngươi yên tâm chiến đấu”

Cả đại hội lại cười rộ lên.

Một Hoàng cấp võ giả đánh với Giáp Linh cảnh lại sợ lên sợ xuống, thực sự là quá mức nhục nhã.

“Được, ngươi nhanh bắt đầu”

Ngạo Thiên vòng qua 1 bên, sẵn sàng vây công cùng Trần Lương.

Đối thủ tu vi cao hơn quá nhiều, Trần Lương trang bị cho Chiến thần Atula 6 chiến thương Bách Thánh Khí mới mua. Đánh ra Cửu Long Thăng Thiên, Trần Lương đã thôi động được 63 đầu hắc long gào rú bay lượn đầy trời. Mỗi một đầu hắc long đều đủ để thôn sát 1 Tiên Linh cảnh võ giả.

63 đầu hắc long tạo ra một cảnh tượng như chân long giáng thế, mây gió đầy trời.

63 thân ảnh hắc long như vũ bão lao đến lão già gầy gò, bất cứ ai cũng đều cảm nhận được áp lực cực lớn từ chiêu này.

Lão già càng là thu hồi vẻ khinh thị mau chóng đánh ra một chiêu thuộc vào hàng đầu của lão. Một kiếm mang phá không chém về phía đàn hắc long, liên tục hủy diệt từng đầu hắc long hung hấn.

Nhưng kết quả lại không như lão già nghĩ, kiếm mang của lão sau khi chém đứt đầu hắc long cuối cùng cũng đã không còn tồn tại.

Hiệp đầu tiên, hai bên hòa.

“Hòa rồi”

“Một Giáp Linh cảnh lại có thể đáng ngang một đòn với Hoàng cấp võ giả”

“Liệu có phải là một màn kịch nâng lên danh tiếng cho tên Trần Lương này. Ta đã thấy qua quá nhiều lừa đảo, đến nỗi không còn tin vào mắt mình”

Lão già gầy gò tức giận đến run người, lại để một tiểu tử cảm hòa.

“Mau tiếp chiêu thứ hai” Lão câu gắt gỏng

Trần Lương thu lại Địa Long Thương, hắn muốn đánh ra Quyền Vô Thanh.

Tập trung toàn bộ sức lực, Trần Lương thành công vượt qua lần thoát biến thứ hai về chất, mỗi tay đạt tới 4700 đấm mỗi hơi thở.

Một Hoàng kim cự thủ hiển hóa trên bầu trời, thỉnh thoảng còn ẩn hiện các ký hiệu rườm rà.

“Tam Vô Chướng” Lão già hét lên chém xuống 1 kiếm. 3 kiếm mang của lão đụng độ với hoàng kim cự thủ giằng co một hơi thở ngắn ngủi liền phân cự thủ làm 4 phần, tiếp tục bay tới tấn công Trần Lương.

Trần Lương đành lấy ra Địa Long Thương chém xuống Thương Phá Sơn nhưng chỉ giúp hắn giảm đi một chút lực lượng của kiếm mang.

Trần Lương bị 3 kiếm mang chém vào người văng ra sau nhưng không có ngã. Hắn chống thương cảm thụ lực lượng của đối thủ và đánh giá Quyền Vô Thanh của mình.

“Vừa rồi quên không trang bị hộ oản cho Chiến thần Atula khiến Quyền Vô Thanh không có mạnh hơn so với Cửu Long Thăng Thiên, trong khi võ kỹ thứ hai này của lão già mạnh hơn lần đầu”

Trần Lương nhận 3 vết chém nhưng không có thụ thương, chỉ hơi rạo rức một chút ở ngực. Chủ yếu là nhờ bảo giáp của hắn đã chặn lại kiếm mang.

2 đòn tấn công toàn lực, sử dụng võ kỹ tương đương quý cấp trung phẩm đã khiến Trần Lương đã voi đi một phần ba nguyên khí trong đan điền. Nếu không phải hắn mở rộng đan điền cùng có 2 nhân sinh, chi sỵ đã khó cạn nguyên khí.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Chiến Tử

“Tiếp chiêu thứ 3 của ta” Trần Lương hét lên, đánh ra Cửu Long Thăng Thiên.

Lão già cười khẩy, đánh ra 3 đạo kiếm khí “Tam Vô Chướng” tính làm thịt lũ ruồi nặng lúc nhúc kia.

2 đòn tấn công chuẩn bị va vào nhau thì đột nhiên 3 đạo kiếm khí chuyển hướng bay thẳng lên trời.

Lão già còn chưa kịp kinh ngạc thì đàn hắc long đã ập đến trước mắt, phải vội vàng chém kiếm xuống đỡ.

Kiếm mang yếu ớt chỉ phá hủy được vài con, còn lại liên tục lao vào người lão. Tựa như một đàn cuồng long loạn vũ, lão già bị lôi đi cả 1 đoạn dài trên không, đập vào trận pháp phòng hộ bao quanh khán đài. Thế đến còn chưa hết, hàng chục con hắc long đánh vào lão già không thể trở tay.

Kết thúc đòn đánh, lão già rơi xuống đất, hai chân khụy gối, miệng phun máu đen, trọng thương. Một đòn này của Trần Lương tương đương với một đòn tấn công mạnh của lão, tất nhiên sẽ thụ thương không nhẹ.

“Người sao có thể đẩy kiếm khí của ta đi” Lão già không kiếm được kinh ngạc mà bỏ qua thương thế để hỏi ngay. Tự hỏi tự trả lời, lão nhận ra gì đó liền quay qua nhìn Ngạo Thiên đang đứng uy dũng, 3 mắt mở to.

“Không thể nào, ta bị lừa bởi kích thước cơ thể của nó. Tam Nhân Lang này chỉ ít là cấp 9, mở ra thần thông tam nhân”

Không những đánh ngang cơ với một Hoàng cấp võ giả, Trần Lương còn khiến kẻ thù trọng thương. Sự thật này đã rúng động toàn bộ đại hội. Bọn hắn cũng không có ai ngờ Trần Lương còn có sủng thú là một Tam Nhân Lang. Và cũng không ngờ Tam Nhân Lang này đã mở ra thần thông. Bởi thông thường, khi Tam Nhân Lang bước lên cấp 9, mở ra thần thông thì kích thước phải lớn gấp đôi so với Ngạo Thiên hiện tại.

“Liên quan tới tên này đều là những sự kiện không tầm thường” Một trưởng lão cảm thán.

Tam nhân của Ngạo Thiên chính là một át chủ bài để tấn công bất ngờ đối thủ. Trần Lương vui mừng trước thành công của mình.

Tất thắng xông lên, Trần Lương cấp tốc xông lên tiếp cận lão già gầy gò, đồng thời đánh tiếp một đòn Cửu Long Thăng Thiên.

Ngạo Thiên cũng không đứng ngoài nữa, phối hợp với Trần Lương, đánh ra một đạo Yêu Ảnh tấn công lão già gầy gò.

Yêu Ảnh giống như võ kỹ của nhân loại, nhưng Yêu Ảnh được hình thành từ nội đan của yêu thú và có hình dáng giống hệt yêu thú, chỉ khác nhau về kích thước.

Yêu Ảnh mạnh yếu phụ thuộc vào huyết mạch cùng lực lượng của yêu thú.

Ngạo Thiên bước vào huyết mạch cấp 8, cơ thể mới hình thành nội đan. Điều này giải tỏa cho Trần Lương cùng Ngạo Thiên một áp lực lớn.

Theo Trần Lương ban đầu dự đoán, Ngao Thiên bước vào cấp 5 sẽ có nội đơn, nhưng mãi vẫn chưa thấy xuất hiện làm hắn thấy vô cùng khó hiểu khi mà phẩm chất huyết mạch cùng chiến lược của Ngao Thiên rất lớn.

Khi nội đơn xuất hiện, Trần Lương mới có một suy đoán. Có thể do tam nhãn mở ra sớm quá, bị lạm dụng khiến cho năng lượng tạo ra nội đơn bị suy giảm, chậm chạp hình thành.

Trưởng lão của Quý Địa Phái vội vã đánh ra 2 đạo kiếm khí chính là võ kỹ đầu tiên mà lão sử dụng.

“Hừ muốn cận chiến sao, vậy phải xem tiểu tử nhà ngươi làm sao so được với cường giả Hoàng cấp”

Lão già trong tích tắc đã ở phía sau Trần Lương, đâm một kiếm vào đan điền của hắn. Trần Lương không tránh né, đảo ngược mũi thương đâm ra sau.

Lão già một kiếm bị bảo giáp ngăn lại 6 phần lực, chỉ còn lại 4 phần không đủ khiến Trần Lương bị thương. Ngược lại, tuy lão đã tránh đi nhưng vẫn bị mũi thương xẹt qua, để lại một tia máu.

Nếu là võ giả phổ thông dùng Bách Thánh Khí sẽ không thể đâm xuyên da của Hoàng cấp cường giả. Nhưng Trần Lương với Thiên Thánh Khí cộng với nguyên khí có khả năng ăn mòn cao giúp hắn dễ dàng lấy máu đối thủ.

Một chiêu bất thành, 2 đối thủ nhảy ra xa nhìn đối phương, cẩn trọng đánh giá lại tình hình

“Võ kỹ cao cấp, tốc độ nhanh cùng khả năng phân xạ đáng kinh ngạc. Nếu ngươi có thể phát triển, không biết sẽ thành bộ dạng gì. Đáng tiếc, từ đầu đến giờ ngươi vẫn là miễn cưỡng chống chịu, sớm muộn cũng bị ta hạ gục đưa về tổng bộ bốn phái” trưởng lão Quý Địa Phái không thể không dành lời khen ngợi cho kẻ hậu bối này.

Tốc độ trận đấu quá nhanh, những võ giả từ Giáp Linh trở xuống rất khó theo kịp diễn biến. Đặc biệt khi 2 kẻ trên võ đài giao phong cận chiến, bọn hắn hoàn toàn không nhìn ra thân ảnh 2 người.

Cả đại hội nín thở theo dõi 2 võ giả tranh phong. Ngay cả những cường giả Huyền cấp, Địa cấp cũng chú ý tới chiến lược biến thái của Trần Lương.

Trần Lương có thể theo kịp lão già, một phần nhờ lão đã thụ thương, tốc độ có phần giảm đi đôi chút.

Hắn cùng Ngao Thiên song hành đứng cạnh nhau nhìn về kẻ thù. Cả 2 ổn định lại hơi thở, bắt đầu chung một nhịp điệu để đưa trạng thái phối hợp lên cao nhất.

Tiếp tục là một đòn phối hợp Cửu Long Thăng Thiên cùng Yêu Ảnh đánh về phía lão già. Lão cũng đánh ra “Tam Vô Chướng” phá hủy 2 đòn tấn công.

Liền ngay sau đó, lão đánh ra một luồng kiếm mang ngăn chặn 2 kẻ xông đến. Chiến lược của Trần Lương rất rõ ràng, cùng Ngao Thiên đánh cận chiến. Tuy không biết bọn hắn vì sao muốn thế nhưng lão không muốn để Trần Lương toại nguyện, biết đâu lại lật thuyền trong mương.

Luồng kiếm mang không mang lại bất kỳ nguy hiểm gì cho Trần Lương, vì nó đã bị đẩy bay lên trên.

“Thưa sư phụ, sao Trần Lương không tiếp tục sử dụng võ kỹ đánh từ xa rồi để Ngao Thiên phá võ kỹ của đối thủ?” Một đệ tử phía dưới hỏi sư phụ đứng bên cạnh.

“Ngươi có thấy đạo kiếm mang vừa rồi đến gần Tam Nhân Lang mới đẩy nó lên trên không, đó là bởi khả năng của Tam Nhân Lang bị giới hạn bởi không gian, thời gian và lực lượng.

Không gian tức là Tam Nhân Lang chỉ có thể điều khiển nguyên khí, linh khí ở một khoảng cách nhất định gần nó.

Thời gian tức là cần phải có một khoảng thời gian nhất định để nó điều khiển nguyên khí, linh khí

Lực lượng tức là nếu lực lượng quá mạnh, vượt quá khả năng thì nó không thể điều khiển được.

Đã bị một lần ăn trái đắng, tất nhiên lão già kia sẽ không ngu để lặp lại lần 2. Lão sẽ để đòn tấn công của Trần Lương tới gần mới đánh ra võ kỹ để phá hủy. Còn nếu Trần Lương không đánh thì lão sẽ đánh ra kiếm khí. Tam Nhân Lang cũng chỉ có thể điều khiển một số lần nhất định nên lão già không sợ tranh đấu từ xa.”

“Đệ tử nông cạn, đã hiểu”

“Ngươi không cần tự ti. 2 kẻ trên kia đều là chiến đấu cả ngàn trận, phân xạ cùng khả năng chiến đấu không phải ngươi có thể so sánh. Đặc biệt kẻ tên Trần Lương kia, càng là giống lão quái mấy ngàn tuổi hơn là một thiếu niên anh hùng”

Một số kẻ xung quanh nghe vị sư phụ nói liền gật đầu đồng ý.

Qua 2 lần đánh bay kiếm khí của lão già, Trần Lương đã nhanh chóng đánh cận chiến với lão. Ngao Thiên thì muộn hơn 1 chút, trên tam nhãn của nó đã có máu rỉ ra, phải đóng lại do quá sức chịu đựng. Điều khiển nguyên khí cùng linh khí của Hoàng cấp võ giả không phải là một điều dễ dàng.

Trần Lương cùng Ngao Thiên đã là tâm ý tương thông, tiến thoái cực kỳ ăn ý, lại thêm 6 cánh tay của Chiến thần Atula khiến lão già vô cùng chật vật. Trần Lương không sử dụng đến đuôi của Chiến thần Atula vì chỉ cần 1 chém thôi là lão già dễ dàng chặt đứt nó.

Cả 3 liên tiếp hứng chịu những vết cắt từ đối thủ. Lão già cùng Ngao Thiên đều có máu thấm ra ngoài, duy chỉ có Trần Lương là vết thương tự lành, càng làm cho lão già khó chịu đến sắp phát điên.

“Thế chất tên này thật kinh người, da cứng như kim thiết, lực hồi phục càng là có một không hai” mấy cường giả quan chiến cũng không thể không có lời hâm mộ tới nhục thân của Trần Lương.

Chiến một hồi, Trần Lương sử dụng Tam Ảnh Bộ khiến lão bất ngờ, bị đâm một đường xuyên bụng. Bảo giáp Thập Thánh Khí của lão ngăn không nổi Thiên Thánh Khí.

“Chết tiệt! Ta phải băm thây ngươi ra” Lão già tức giận thi triển ra thần thông. Sau lưng hiện lên 3 cặp chân nhện chống đỡ lại 3 đôi tay của Chiến thần Atula.

Có thần thông hỗ trợ, lão già dần chiếm lại thượng phong.

Tuyệt Phi đứng dưới hét to “Lão già, ngươi đã nói sẽ không dùng đến thần thông. Trưởng lão của Quý Địa Phái đều là loại thất hứa như vậy sao?”

“Hành động này của lão phu chỉ đại diện cho cá nhân, không liên quan môn phái. Hoàn thành nhiệm vụ quan trọng hơn vinh nhục của lão phu” Lão già tuy đang chiến đấu vất vả nhưng lão cần nói ra những lời này. Không phải chỉ là nói cho Tuyệt Phi mà còn là toàn bộ đại hội.

“Người...”

“Tuyệt Phi dừng lại. Lão già kia nếu không thi triển thần thông, chỉ sợ lật thuyền trong mương, bị Trần Lương bất ngờ giết chết hoặc nhẹ thì không hoàn thành nhiệm vụ. Nếu là ta thì cũng sẽ triển khai thần thông” Lưu trưởng lão đứng cạnh nói ra.

Trần Lương dần cảm thấy không ổn. Khả năng cận chiến, phản ứng của lão già không kém gì hắn, đều có cả ngàn năm kinh nghiệm chiến đấu. Đối phương có tốc độ cùng tu vi cao hơn hẳn khiến hắn mặc dù có Ngạo Thiên hỗ trợ vẫn dần rơi vào hạ phong.

“Đành vậy” Trần Lương ra quyết định.

“Chết” Nhìn thấy một sơ hở trong tích tắc của đối phương, trưởng lão của Quý Địa Phái đã đâm một kiếm chí mạng vào trái tim của Trần Lương.

Trần Lương mỉm cười gian manh, hất bỏ qua phòng thủ đâm một thương chí mạng vào cổ lão già.

Lão già không ngờ đối phương lại muốn đồng quy vu tận, đành nhìn mũi thương đâm vào cổ họng mà không thể làm gì khác.

Sức sống của Hoàng cấp võ giả rất cao, bị Thiên Thánh Khí đâm xuyên họng vẫn chưa có gục ngã. Có điều cơ thể lão vốn dĩ đã bị thương khắp người, lại thêm 1 thương này đã làm sức sống của lão suy giảm nghiêm trọng.

Lão định nhảy lùi ra sau, thu lại kiếm đồng thời thoát khỏi mũi thương của Trần Lương. Nhưng Trần Lương đã dùng tay còn lại nắm chặt lấy mũi kiếm của lão.

Trưởng lão Quý Địa Phái cực kỳ kinh ngạc. Lão còn tưởng Trần Lương sẽ phải vội vã lùi lại vì sức sống của Giáp Linh hay Cự Linh cảnh đều thấp hơn so với Hoàng cấp rất nhiều. Bước vào Hoàng cấp là một sự lột xác toàn bộ từ phạm nhân thành tiên nhân. Chẳng nhẽ tiểu tử này thực sự muốn đồng quy vu tận.

Lão già bị Trần Lương làm khựng lại mất một hơi thở. Ngay lúc này, Ngạo Thiên nhảy chồm tới, há miệng cắn xuyên đầu lão già, phanh thây lão đầu mình 2 nơi.

Cơ thể trọng thương lại thêm bất ngờ bị Trần Lương giữ lại, trưởng lão Quý Địa Phái đã không kịp phản ứng, bỏ mạng trong tay một tiểu tử chỉ mới 23 tuổi.

Cả đại hội lặng như tờ, có người thì ôm tim thở gấp, có người 4 mắt nhìn nhau, có người cố gắng nhìn chăm chăm vào sàn đấu xác thực lại những gì mình đang chứng kiến.

Thực sự là một trận chiến mãn nhãn, đánh đến nghẹt thở.

Sau khi Trưởng lão Quý Địa Phái bị ngắt đầu, hắn liền buông kiếm, hai tay sờ soạng khắp nơi. Nếu có thể nói, hắn sẽ là những âm thanh “đầu của ta, đầu của ta đầu”. Sau 10 hơi thở, cơ thể của lão ngã xuống, giật giật một chút rồi nằm yên bất động.

Cần đó, Ngạo Thiên đang nhai ngấu nghiến đầu của kẻ thù. Chắc chắn nó cũng sẽ không bỏ qua phần thân còn lại của Hoàng cấp võ giả.

Một lí do khiến yêu thú tấn công nhân loại đó là để ăn thịt nhân loại, nâng cao tu vi, cũng giống như việc ăn các yêu thú khác.

Trần Lương sau khi rút kiếm khỏi ngực cũng đổ gục xuống sàn.

“Quản sự, tiếp tục so tài trận cuối cùng của nội dung võ đạo đi” Tiếng nói của Hoàng Chung Bảo phá vỡ không khí yên tĩnh của đại hội. Hắn đang vui mừng nhìn Trần Lương nằm im trên võ đài không rõ sống chết.

Lúc này mọi người mới bừng tỉnh ra Ngũ Tộc Hội vẫn chưa kết thúc.

“Không được, Trần Lương vừa đánh một trận lớn, hắn cần phải được trị thương” Nói xong Tuyệt Phi quay qua bên cạnh chấp tay nói tiếp “Tiểu Yến Phi trưởng lão, xin mời ngài nhanh chóng lên chữa thương cho Trần Lương”

“Không được” Hoàng Chung Bảo quát lên “Chờ hắn chữa thương thì đến bao giờ. Đại hội chưa từng có chuyện dừng lại để người dự thi chữa thương. Hắn nếu không thể chiến đấu chính là thua cuộc”

“Vô sĩ”

“Tiểu nhân hèn hạ”

“Trận chiến vừa rồi đã cho thấy chiến lực của Trần Lương, hắn xứng đáng đạt được thứ hạng đầu trong võ đạo”

Một loạt tiếng bình luận nổi lên.

Hội đồng quản sự cũng đã ngồi lại với nhau để bàn bạc. Sau đó, một người tiến lên giữa võ đài, vận dụng sư tử hồng nói to:

“Thưa toàn thể đại hội, chúng ta vừa được chứng kiến một trận chiến xuất sắc của Trần Lương. Không ai có thể phủ nhận chiến lực của hắn rất lớn.

Có điều, quy tắc là quy tắc, nếu Trần Lương không thể đứng dậy chiến đấu, hắn sẽ bị xử thua, đứng vị trí số 2 tại nội dung võ đạo”

“Ta có thể” Một âm thanh yếu ớt vang lên. Trần Lương dựng thương từ từ đứng dậy.

Hoàng Chung Bảo hơi chút ngạc nhiên nhưng cũng không có lo lắng. Hắn thấy Trần Lương chỉ là gượng chống, đã không thể phản công hắn.

“Tốt lắm, ta sẽ nhẹ tay với ngươi” Hoàng Chung Bảo lầm lệt nói, nhưng trong đầu hắn thì có suy nghĩ khác.

Vị quản sự nhìn Trần Lương. Hắn ái tài nói: “Người không cần quá cố, mọi người đều đã chứng kiến thực lực của ngươi, không ai dám oán trách. Huống hồ vị trí số 2 cũng rất cao”

“Đa tạ tiền bối quan tâm, ta còn có thể đánh tiếp” Trần Lương thu Ngạo Thiên cùng xác của kẻ thù vào Tiểu Cửu Giới.

Trần Lương lúc này dường như vẫn sẽ nhận được phần thưởng như đã giao hẹn với Khai Hoàng gia tộc. Nhưng hắn không muốn vậy, hắn muốn thêm cái mạng của Hoàng Chung Bảo.

Không tự nhiên mà trưởng lão của Quý Địa Phái tiến đến đúng lúc này. Hoàng Chung Bảo là nghi vấn lớn nhất. Có gan phạm hắn phải có gan giác ngộ chịu chết.

“Được. Trận đấu cuối cùng tranh thứ hạng nhất nhì của nội dung võ đạo bắt đầu” Quân sự thông báo xong liền trở về vị trí ngồi của mình.

“Ta sẽ hạ gục ngươi chỉ trong 1 chiêu” Hoàng Chung Bảo cười gần.

Quy tắc đại hội là không được giết đối phương, trừ trường hợp bất khả kháng. Ví dụ như chiến đấu quá khốc liệt giữa Trần Lương và trưởng lão Quý Địa Phái. Ngươi không chết chính là ta chết. Vì vậy có giết đối thủ cũng không ai nói được gì.

Lại như trường hợp đánh ra 1 đòn mà đối thủ không thể đỡ được, để 1 đòn giết chết cũng không ai nói được gì. Ai bảo đối thủ quá yếu lại không nhận thua trước.

Trần Lương thu hồi trạng thái yếu ớt của mình, cùng Chiến thần Atula hiện ngang đứng sẵn sàng cho trận chiến cuối cùng.

Không ai biết rằng Trần Lương đã ngấm nuốt một ngụm Giới Thủy, đồng thời đặt 10 giọt Giới Thủy tái tạo lại tim hần. Vì vậy vết thương không có nghiêm trọng như mọi người nghĩ. Tuy chưa có lành lặn hoàn toàn nhưng trái tim của hần cùng nguyên khí và các vết thương khác cũng đang nhanh chóng hồi phục

Nhìn thấy Trần Lương hiển hóa ra Tinh linh hóa hình, Hoàng Chung Bảo cũng không có mấy lo lắng. Hần cho rằng Trần Lương không còn mấy sức lực cùng nguyên khí để có thể đánh ra nhiều hắc long như trước.

Hoàng Chung Bảo vận khí, đánh ra võ kỹ mạnh nhất của hần, một thân to lớn hắc hùng dũng mãnh lao về phía trước.

Trần Lương dành toàn bộ nguyên khí còn lại, đánh ra Cửu Long Thăng Thiên.

Trận chiến này sẽ không kéo dài, chỉ cần 1 chiêu liền đủ phân thắng bại.

“Không thể nào!” Hoàng Chung Bảo thốt lên khi thấy một đàn hắc long hiện ra với số lượng vô cùng lớn, lớn hơn nhiều so với lúc hần bại ở Hoàng Lam Môn.

Hoàng Chung Bảo cẩn thận chuẩn bị đón đỡ lấy đòn tấn công của Trần Lương. Hần biết rằng hắc hùng không thể nào chống đỡ nổi đàn hắc long kia.

Chỉ tích tắc sau đó, quả thật đã có hơn 30 hắc long gào rú tiến tới cắn xé Hoàng Chung Bảo. Quả này hần không chết cũng trọng thương.

Liên tục bị từng con, từng con hắc long đánh bay lên không trung, Hoàng Chung Bảo đã là toàn thân thấm huyết. Khi chỉ còn lại 1 con hắc long cuối cùng, đột nhiên có 1 thanh chiến thương lao đến, cắm thẳng vào tim Hoàng Chung Bảo, đóng đinh hần vào trận pháp phòng hộ của khán đài.

Hoàng Chung Bảo không có như lão già gầy gò có sinh mệnh lực cường đại. Vừa bị chiến thương đóng đinh lên cao, liền tắt thở, gục đầu chết.

“Hoàng Chung Bảo!!!” Vị trưởng lão dẫn đội Hoàng Chung gia tộc hét lớn bay đến kiểm tra thương thế Hoàng Chung Bảo.

Hoàng Chung Bảo là thiên tài hàng đầu của gia tộc bọn hần, tương lai có thể bước lên đỉnh cao võ đạo, không được phép chết trong tay hần.

Cảm thấy tình hình không ổn, Tuyết Phi vội tiến tới nhắc Lưu trưởng lão “Trưởng lão, ngài mau bảo hộ Trần Lương, kéo trưởng lão Hoàng Chung gia tộc bắt nạt giết hần”

Lưu trưởng lão lạnh lùng nói “Trận chiến kết thúc, Khai Hoàng gia tộc giành thứ hạng đầu, hần chết cũng là cái tốt”

“Nhưng hần đã giúp gia tộc giành thứ hạng đầu” Tuyết Phi ngỡ ngàng nói

“Nhưng hần cũng gây chuyện quá lớn, đòi hỏi quá nhiều” Lưu trưởng lão nhìn vào Tuyết Phi nói “Ngươi tốt nhất đứng yên chỗ này”

Cả đại hội lặng ngắt như tờ, chăm chú theo dõi kỳ biến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Thu Phần Thưởng

Trần Lương nhìn về phái ban quân sự và Khai Hoàng gia tộc. Cả 2 bên đều không có động tĩnh gì.

Ban quân sự chính là người của phủ Thành chủ tại Hải Hà Thành. Bên nào thắng cũng không ảnh hưởng tới họ và cũng không được lợi ích gì, nên tất nhiên họ sẽ không xen vào các vấn đề giữa ngũ đại gia tộc.

Còn Khai Hoàng gia tộc, Trần Lương rất thất vọng. Sự thờ ơ của họ cho thấy những kẻ này còn đang muốn hần tử chiến để không phải đưa ra giải thưởng. Ngoại trừ Tuyết Phi, hần đã thấy được nàng có lo lắng và muốn giúp đỡ hần.

Lúc này chỉ có thể trông cậy vào bản thân. Ngao Thiên chạy lại đứng cạnh hần, sẵn sàng chiến đấu đến cùng.

Trần Lương còn một át chủ bài bảo mệnh, chính là Luyện Khí Phướng. Hần có thể trốn vào trong đó nhưng sẽ bại lộ ra rất nhiều vấn đề. Không vật bình thường là không thể nào chứa được một kiện thần khí to như Luyện Khí Phướng.

Nếu lấy ra Luyện Khí Phướng, chỉ sợ hần sẽ chỉ có thể trốn trong đó cả đời, hoặc vào trong Tiểu Cửu Giới sống nốt mấy trăm năm tuổi thọ.

Không đến bước đường cùng, hần tuyệt không muốn lộ ra lá bài này.

Sau một hồi kiểm tra Hoàng Chung Bảo, trưởng lão của Hoàng Chung gia tộc rút ra chiến thương dính trên người Hoàng Chung Bảo, quay qua nhìn Trần Lương.

“Hần đã chết, ngươi cũng nên xuống địa ngục bồi bạn với hần”

Nói xong, lão già nhẹ nhàng phóng Địa Long Thương về phía Trần Lương. Một hành động nhẹ nhàng của một Trận Pháp Sư cấp 8, tu vi Huyền cấp cũng đủ để nghiền áp hoàn toàn Trần Lương.

Trần Lương đã không còn mấy sức lực, Ngao Thiên cũng đã mất đi tam nhãn.

Ngao Thiên đánh ra một đòn Yêu Ảnh ngăn cản nhưng không có mấy tác dụng.

Trần Lương bắt chéo tay, sử dụng Hộ oản ngăn cản thế đến không thể đỡ của chính cây thương của mình.

Địa Long Thương phá tan hộ oản, xuyên qua 2 tay Trần Lương, tiếp tục phá vỡ miếng hộ ngực ở bảo giáp, đâm vào chính giữa ngực của hắn sâu tới 2 tấc mới chịu dừng lại.

Trần Lương ngã vật ra sau, kéo theo cây thương dựng thẳng đứng ghim 2 tay trên người hắn. Cảnh tượng cực kỳ xót xa.

Tuyết Phi chưa từng lúc nào lo lắng cùng hối hận như lúc này.

Nếu nàng không mời Trần Lương tham gia đại hội, hắn cũng sẽ không đến đây.

Nếu gia tộc của nàng không vong ân bạc nghĩa, cũng sẽ không thờ ơ đứng ngoài nhìn.

Nàng cảm thấy bất lực khi mình quá nhỏ yếu, không thể giúp gì hắn.

“Đáng tiếc cho một thiên tài yếu mệnh” Ai đó thở dài cảm thán tiếc thương cho Trần Lương.

Trần Lương chưa có chết, nhưng cũng sẽ không còn sống được mấy lúc.

Ngao Thiên đứng chắn trước người trưởng lão, gầm gừ về phía kẻ thù.

“Súc sinh cũng nên đi theo hắn” Lão già vừa nói xong, trên đầu hắn hiện ra một hỏa cầu với kích thước không lớn, nhưng nhiệt lượng tỏa ra đủ để thiêu chết một số khán giả tu vi kém. Còn may có trận pháp bảo hộ nên bọn hắn có cơ hội chứng kiến sức mạnh của Huyền cấp cảnh là như vậy.

Lão già nhém hỏa cầu về phía trước. Còn cách Trần Lương 5 trượng, hắn đang định đưa ra Luyện Khí Phường thì đột nhiên một lôi thiên hiện ra hóa giải hỏa cầu lửa.

“Kê nào!?”

Một lão già tay chấp sau lưng đứng chắn phía trước Ngao Thiên, chính là Trương Phá Vân.

Sau khi có được thỏa thuận là phần thưởng 1 Luyện khí sư cấp 7, Trần Lương đã liên hệ với Trương Phá Vân đến Hải Hà Thành để cùng hắn nhận phần thưởng, tránh bị quỵt nợ.

Thực ra Trương Phá Vân đã đến từ lâu nhưng muốn xem cực hạn của Trần Lương đến mức nào nên chậm trễ xuất hiện.

Các bắt ngờ liên tiếp xuất hiện. Mọi người đoán già đoán non về thân phận lão già, đa phần đều cho rằng lão là sư phụ Trần Lương.

Lưu trưởng lão trao đổi với vị trưởng lão phụ trách bảo hộ đội thi. Lão là một Địa cấp võ giả, người mạnh nhất trong đội.

“Người đánh giá sao về lão già kia?”

“Chưa rõ thực lực, nhưng chắc không yếu”

Trương Phá Vân nhẹ nhàng rút ra Địa Long Thương để Trần Lương tự cứu chữa cho bản thân

Không nói nhiều, Trương Phá Vân nhẹ nhàng tung một lôi chưởng xông phá đến vị trưởng lão Trần Pháp Sư của Hoàng Chung gia tộc. Lão tuy có tu vi Huyền cấp nhưng không phải chuyên tu võ đạo, vì vậy thực lực rất thấp, võ kỹ kém cỏi. Cho dù đã đánh ra đòn mạnh nhất chống đỡ nhưng vẫn không thể ngăn một đòn cơ bản của Trương Phá Vân, thụ thương lùi ra sau.

Trưởng lão phụ trách hộ đội của Hoàng Chung gia tộc nhanh chóng tiến tới đưa Hoàng Chung Bảo cùng trưởng lão Trần Pháp Sư trở về khu vực của gia tộc.

“Ta đến đây không phải để gây chiến, nhưng bất kỳ ai muốn động đến công tử đều phải bước qua xác ta” Trương Phá Vân hiên ngang đứng nơi

“Không phải sư phụ, là người bảo hộ của Trần Lương”

“Lão già này dễ dàng bức lui một Huyền cấp cảnh, thực lực rất cao”

“Thế lực sau lưng tên Trần Lương phải rất lớn mới có được người bảo hộ riêng như này, gọi hắn là công tử cơ mà”

Trong lúc mọi người còn mãi bàn tán, Trương Phá Vân đưa Trần Lương về phía Khai Hoàng gia tộc. Hắn cùng Ngao Thiên đứng bảo hộ Trần Lương, không cho ai đến gần quá 3 trượng.

Hoàng Chung gia tộc cũng không muốn vì giết một tiểu bối lại phải đi gây chiến với một cường giả chưa rõ thực lực. Lợi ích thì không có mà tác hại thì khôn lường. Nếu đánh không lại, đối phương có thể diệt sát tất cả người trong gia tộc ở đại hội thì thật sự là tội nhân muốn đời của gia tộc.

Dù sao những đệ tử tham gia, có rất nhiều người là tinh anh tương lai, đến đại hội để mở mang tầm mắt

Đại hội tiếp tục diễn ra, chung cuộc Khai Hoàng gia tộc đứng đầu với 8 điểm có được.

Xếp thứ hai là Lý Uyển gia tộc với 9 điểm

Xếp thứ ba là Vạn Chiêm gia tộc với 13 điểm

Xếp thứ 4 là Hoàng Chung gia tộc với 16 điểm

Xếp thứ 5 là Kinh Vân gia tộc với 17 điểm

Sau đại hội 1 ngày, Khai Hoàng gia tộc khởi hành trở về. Trên Vạn Lý Thuyền có thêm 1 nhân và 1 yêu luân ngày đêm bảo hộ Trần Lương.

Do liên tiếp trọng thương, cơ thể suy nhược nên hắn cần thời gian nghỉ ngơi.

Lượng Giới Thủy đã không còn nhiều, cần được dùng những lúc khẩn cấp nên vết thương giữa ngực, hắn chỉ dùng đến đan dược trị thương, kết hợp với khả năng phục hồi mạnh mẽ của bản thân là đủ.

Trở về tòi trụ sở của Khai Hoàng gia tộc, Trần Lương không tham gia lễ ăn mừng chiến thắng. Cái hắn cần là khôi phục trạng thái khỏe mạnh rồi đi đòi phần thưởng, rời khỏi nơi đây. Khai Thiên Môn còn nhiều việc cần hắn về giải quyết.

Ngày thứ 5, thương thế đã tạm ổn, Trần Lương gọi Tuyết Phi tới.

Nhìn thấy Trần Lương khỏe mạnh, nàng rất vui mừng. Khuôn mặt rạng rỡ của nàng sau đó chuyển sang e ngại. Nàng vừa nhìn xuống đất vừa nói:

“Thật có lỗi, là ta mang người đến Khai Hoàng gia tộc, lúc nguy cấp lại không thể giúp được gì”

“Không trách người, lúc đó ta cũng đã thấy người muốn giúp nhưng tiền bối trong nhà người lại có ý đồ khác”

Trần Lương ánh mắt thâm thúy nhìn vào Tuyết Phi. Nàng hiểu ý hắn, càng không dám ngược lên.

“Thôi bỏ qua, dù sao ta cũng đã khỏe mạnh. Gọi người đến là hỏi về số tình thạch đánh bạc”

“À, đây. Ta muốn đưa cho người từ mấy hôm trước mà Ngạo Thiên không cho vào”

“ghừ” Ngạo Thiên bên ngoài nghe thấy phát ra âm thanh kiểu “thì làm sao?”

Trần Lương cười nói “Là ta bảo nó không để người thấy bộ dáng thảm hại của mình”

“Có gì mà thảm hại. Vượt 2 cấp đánh chết 1 Hoàng cấp cường giả, người đã vang danh cả Lý Đế Vực là thiếu niên anh hùng đấy”

Tuyết Phi cười đưa cho Trần Lương 50 tình thạch cấp 3.

Chiếu Bạc đã khóc hết nước mắt khi phải giao số tài sản lớn như này cho một tiểu nha đầu. Lần đầu tiên trong lịch sử bọn hắn thua lỗ tới dường này.

“Cho người” Trần Lương đưa cho Tuyết Phi 5 viên

“Nhiều vậy! Tiền đánh cược đều là của người mà” Tuyết Phi tròn mắt ra nhìn 5 viên đá trị giá tới 5 vạn tình thạch cấp 1.

“Là người xứng đáng được hưởng. Nếu không có người, ta cũng sẽ không có cơ hội thu lấy 1 Luyện khí sư cấp 7, 50 tình thạch cấp 3. Và quan trọng, người lo lắng ta chết. Tấm lòng này không thể so sánh với tiền bạc. Nếu ta từ vong, người ấy 50 tình thạch cấp 3, gia tộc của người vẫn giành 400 tình thạch cấp 3 lại không bị mất 1 Luyện khí sư cấp 7.

5 viên đá này cho người còn hơi ít, không nên từ chối”

“Đa tạ” Tuyết Phi vui mừng nhận lấy.

Nàng là trước giờ kiên quyết không có nhận đồ vật không thuộc về mình. Những lời Trần Lương nói đã thuyết phục được nàng, và lại hắn cũng có thu hoạch không nhỏ.

2 ngày sau, Trần Lương nhắn Tuyết Phi yêu cầu Khai Hoàng gia tộc giao người. Nàng chỉ là một đệ tử được gia tộc chiếu cố chứ không phải có quyền hành gì, nên Tuyết Phi thông báo cho Lưu trưởng lão.

Các trưởng lão cùng gia chủ đã có bàn bạc từ trước, liền cho gọi Trần Lương.

Trần Lương được Trương Phá Vân hộ tống theo sau, tiến tới đối mặt với gia chủ Khai Hoàng gia tộc.

“Gia chủ, ta đã mang lại 2 thứ hạng đầu cho gia tộc. Ngài cũng nên thực hiện lời hứa của mình rồi”

“Ha ha, tất nhiên rồi, tất nhiên rồi. Ta còn chưa kịp nói lời đa tạ tới Trần công tử. Người đâu, triệu tập tất cả trưởng lão Luyện khí sư cấp 7 đang ở trong thành cho ta”

Giọng nói của Càn Khôn khách khí hơn lúc trước nhiều. Một là bởi Trần Lương đã thể hiện ra được một thực lực phi thường trên cả 2 phương diện trận đạo cùng võ đạo. Càn Khôn cùng các trưởng lão ở đây đều đã nghe được về chiến tích của hắn, bao gồm cả vụ phá hủy mỏ tình thạch của Quý Địa Phái. Bọn hắn không thể không nể phục thiếu niên này.

Thứ hai là sự bảo hộ của Trương Phá Vân. Có một cao thủ riêng bảo hộ thì thế lực đứng sau chắc chắn không kém hơn Khai Hoàng gia tộc. Đây cũng là lí do chính khiến bọn hắn phải kiêng dè mà không trở mặt cùng Trần Lương.

“Đa tạ gia chủ”

“Không có gì. Nhưng tạ phải nói trước. Chắc công tử cũng biết, trưởng lão là thuộc về gia tộc, nhưng cũng không phải là gia tộc sở hữu, có quyền định đoạt cuộc sống của bọn hắn. Vì vậy, nếu không có ai đồng ý theo công tử thì ta cũng chỉ có thể bồi cho công tử 5 vạn tình thạch cấp 1”

Tại Cửu Giới, thông thường võ giả bước vào Hoàng cấp hoặc nghề nghiệp đạt cấp 6 đều sẽ được cất nhắc làm trưởng lão của môn phái, gia tộc. Từ đó được hưởng nhiều quyền lợi, đặc ân. Nhưng đi kèm với đó là người phải công hiến cả đời cho môn phái. Nếu tự ý rời đi, đầu nhập thế lực khác sẽ bị coi là phản bội, có thể bị sát giết.

Có những vị là trưởng lão, muốn rời khỏi môn phái thành lập thế lực riêng thường là sẽ làm một vài việc lớn, đóng góp lớn cho tông môn và được tông môn chấp thuận cho rời đi. Thậm chí sau đó 2 bên còn có sự hợp tác rất tốt đẹp.

“Vãn bối biết. Có điều nếu nhận 5 vạn tình thạch cấp 1 thì lần Ngũ Tộc Hội tới chắc vãn bối khó có thể giúp Khai Hoàng gia tộc”

Câu nói này đầy thâm ý.

Khó, tức là vẫn có thể, chỉ cần người ra đây đủ giá tốt.

Không giúp Khai Hoàng gia tộc có thể là không tham dự Ngũ Tộc Hội, có thể là vẫn tham gia Ngũ Tộc Hội, nhưng là cho gia tộc khác. Nếu điều thứ 2 xảy ra, gần như chắc chắn Khai

Hoàng gia tộc không có cơ hội xếp hạng 1, 2.

Cần Khôn không có nói thêm điều gì.

8 Luyện khí sư cấp 7 nhanh chóng có mặt. Bọn hắn đã được triệu tập từ trước để gia tộc giải quyết sớm chuyện của Trần Lương. Tất nhiên là còn một vài Luyện khí sư cấp 7 thiên phú cao không có lộ mặt, và còn rất nhiều Luyện khí sư khác phân tán khắp nơi, không có mặt tại Ngân Cơ Thành.

“Xin chào 8 vị tiền bối. Văn bối muốn mời 1 người về giúp hảo hữu của văn bối xây dựng một đội ngũ Luyện khí sư và luyện khí cho môn phái. Những gì các tiền bối nhận được ở Khai Hoàng gia tộc thì sang kia đều sẽ nhận được đãi ngộ tốt hơn” Trần Lương chào mời.

7 Luyện khí sư mặt lạnh lùng, duy chỉ có sư thúc của Tuyết Phi là vẻ mặt thân thiện nhìn Trần Lương. Hắn đã được Tuyết Phi kể cho nghe chiến tích huy hoàng tại Ngũ Tộc Hội.

Lần này vinh quang khai hoàn, Lưu trưởng lão đã căn dặn những người tham dự không được kể chi tiết những sự việc liên quan đến Trần Lương, ai không nghe sẽ phạt nặng theo gia quy. Vì vậy, đa phần tộc nhân của Khai Hoàng gia tộc chỉ biết rằng có một đệ tử bí mật của gia tộc mang lại 2 vị trí đệ nhất, giúp gia tộc đăng quang thứ hạng đầu trong Ngũ Tộc Hội.

“Hừ, chỉ là lò luyện khí mới xây, mơ tưởng đáp ứng được nhu cầu của bọn ta” Một trung niên có hình xăm cái búa ở bên vai nói.

Bá Lăng, sư thúc của Tuyết Phi không muốn làm khó Trần Lương, liền nói chen vào:

“Trần Lương, ta hiểu mong muốn của ngươi, nhưng một lò luyện khí mới không cần đến Luyện khí sư cấp 7. Ta nghe nói ngươi có 5 vạn tinh thạch cấp 1 làm tiền thưởng, nên thu lấy tinh thạch sẽ tốt hơn”

“Đạ tạ hảo ý của sư thúc, ta vẫn là muốn nghe đãi ngộ cho Luyện khí sư cấp 7 tại Khai Hoàng gia tộc”

“Đề ta nói cho” Nữ Luyện khí sư duy nhất trong nhóm nói “Là trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc sẽ có một số lợi ích tiêu biểu sau:

Thứ nhất, được mua nguyên liệu có trong bảo kho của gia tộc, nơi đây cất chứa những đồ vật, nguyên liệu luyện khí không bán ra ngoài, chỉ để cho trưởng lão sử dụng, đều là những đồ vật không dễ tìm

Thứ hai, những linh dược, đan dược nâng cao tu vi của gia tộc sẽ ưu tiên bán rẻ cho các trưởng lão sử dụng. Luyện khí sư cấp 7 thường có tu vi ở Cự Linh cảnh hoặc Hoàng cấp, bảo được tăng tu vi đều quý hiếm khó tìm.

Thứ ba, Khai Hoàng gia tộc có một lò luyện khí được xếp vào hàng đầu tại Cửu Giới. Ở đó có các dụng cụ phẩm chất Thiên Thánh Khí, có hóa lực cực cao giúp Luyện khí sư có cơ hội chế tạo ra những bảo vật tuyệt thế. Luyện khí sư dù có tài năng đến đâu nhưng không có dụng cụ đủ tốt để hỗ trợ cũng sẽ khó rèn được bảo vật.

4 điều đó đủ để thỏa mãn ngươi chưa?”

“Đạ tạ tiền bối giải khai. 3 điều đó bằng hữu của ta đều đáp ứng được” Trần Lương đồng ý nói:

“Thứ nhất, nguyên liệu thì bằng hữu ta không có sẵn, nhưng tinh thạch thì hẳn nhiên vô kể, vài trăm vạn tinh thạch cấp 1 hẳn đều có thể bỏ ra, chắc chắn có thể đáp ứng được nhu cầu nguyên liệu luyện khí của Luyện khí sư cấp 7.

Thứ hai, bằng hữu của ta vừa hay có rất nhiều bảo dược giúp Cự Linh cảnh và Hoàng cấp cảnh ngộ Đạo

Thứ ba, nói về lò luyện khí, ta dám khẳng định lò luyện khí của bằng hữu ta không kém, thậm chí tốt hơn so với của quý gia tộc.”

“Nói phét không biết ngượng. Chưa nói bằng hữu ngươi có đủ tài lực hay không, cho dù có cũng cực kỳ khó khăn để tạo ra một lò luyện khí như của Khai Hoàng gia tộc. Một lò luyện khí mới xây là không thể nào có được phẩm chất bằng một nửa chứ đừng nói là ngang bằng lò luyện khí của gia tộc ta” Lão giả đứng cuối hàng tức tối quát lên.

Khai Hoàng gia tộc chỉ có duy nhất một lò luyện khí cấp bậc cao như vậy, là niềm tự hào của cả gia tộc. Các trưởng lão Luyện khí sư ai cũng mong muốn được sử dụng lò luyện khí này để cho ra đời những bảo khí tốt nhất. Nhưng mỗi lần chỉ có thể 1 người sử dụng, vì vậy các Luyện khí sư tại gia tộc đều là xếp hàng đợi đến lượt.

“Các tiền bối nhìn thấy lò luyện khí của bằng hữu ta liền sẽ biết sự thật. Ở đây ta có một cây búa là dụng cụ trong lò luyện khí đấy, mời các vị xem”

Trần Lương lấy ra cây búa từ trong Luyện Khí Phòng đưa cho lão giả đang tức giận kia.

“Hừ, cây búa này có gì đáng nhìn, ta...” còn chưa nói xong, hắn liền im bặt, ngưng thần kiểm tra cây búa.

“Các ngươi, các ngươi mau nhìn” một lúc sau lão lấp bắp hướng tới các Luyện khí sư khác cùng kiểm tra.

“Không thể tin nổi, chất lượng cây búa này phải tới thượng phẩm Thiên Thánh Khí rồi”

“Búa ở lò luyện khí của gia tộc cũng chỉ tới trung phẩm mà thôi”

“Tên này kiếm đâu ra một bảo khí như này”

8 Luyện khí sư đã kiểm tra kỹ lưỡng vật phẩm, cảm xúc đi từ ngạc nhiên tới nghi vấn. Nguyên liệu và độ khó để chế tạo ra được một Thiên Thánh Khí thượng phẩm đã là cấp độ bọn hắn không dám nghĩ tới. Hơn nữa, nếu có thể tạo ra một bảo vật như vậy, thường sẽ là chế tạo vũ khí hay bảo giáp, sẽ mang lại giá trị khổng lồ. Đằng này lại dùng những nguyên liệu đó để làm ra một cây búa rèn, thực sự là có đôi chút lãng phí cùng ngạc nhiên.

“Trong lò luyện khí kia, những dụng cụ khác...” Một người quay ra nhìn Trần Lương định hỏi

“Đều là Thiên Thánh Khí. Ngoài ra còn có địa hỏa và một loại nước đặc biệt nâng cao phẩm chất luyện khí” Trần Lương ngắt lời

“Vậy thời gian sử dụng?”

“Tùy ý, không hạn chế thời gian luyện khí”

“Ngươi thực sự đang nói thật, không lừa đảo?”

Tất cả những lời ta nói đều là thật.

Vị tiền bối nào đồng ý theo văn bối sẽ được chứng kiến cả 3 điều văn bối vừa nói. Nếu không, văn bối sẽ bồi thường 1 vạn tinh thạch cấp 1, đồng thời tiễn đưa tiền bối trở lại Khai Hoàng gia tộc.

Lúc này 8 vị Luyện khí sư đều đã động tâm, không còn vẻ lạnh lùng như trước. Dù sao cơ hội để sử dụng những dụng cụ luyện khí cấp độ Thiên Thánh Khí thực sự quá lâu, có thể cả chục năm mới tới lượt mình.

Những trưởng lão ngồi ở hàng ghế 2 bên và gia chủ Càn Khôn đều đang nhìn nhau lên trao đổi thông tin. Bọn hắn không thể hiểu nổi thể lực kiểu gì có thể mang ra dụng cụ luyện khí đều là Thiên Thánh Khí cho một lò luyện khí mới mở, còn chưa cả cơ đại sư chủ quản, phải để Trần Lương tìm kiếm 1 Luyện khí sư cấp 7 về quản lý.

Tiểu tử này quá tà môn, thể lực sau lưng hắn càng là bí ẩn khó đoán.

“Ta đồng ý theo người đi” Vị nữ Luyện khí sư duy nhất trong nhóm trước tiên cất tiếng

Liền ngay sau đó là 3 người nữa lên tiếng muốn đi theo Trần Lương. Đã có người mở đầu, phía sau liền dễ hơn rất nhiều.

Trần Lương nhìn 4 người, hắn đưa tay về phía trung niên vạm vỡ vẫn luôn có bộ mặt thần thiện: “Bá Lăng sư thúc, đa tạ thúc đã đồng ý theo ta. 3 ngày nữa chúng ta liền lên đường trở về”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Trở về

Cấp độ tinh thần lực phụ thuộc vào tri thức, trải nghiệm của mỗi người. Tinh thần lực cao, thấp không ảnh hưởng tới sức mạnh thân thể, vì vậy nó không giúp gia tăng tuổi thọ cho nhân loại. Sở hữu tinh thần lực cấp 9 nhưng nếu tu vi ở Luyện thể cảnh thì vẫn chỉ có trăm năm tuổi thọ.

Đây là lí do chính để những người theo đuổi nghề nghiệp không phải võ đạo vẫn cần tăng lên tu vi của bản thân. Tinh thạch họ kiếm được cũng thường chia làm hai phần, một phần để mua nguyên liệu để bản thân sử dụng, một phần để mua các đan dược, linh dược tăng tu vi.

Ngoài tăng tuổi thọ, tu tăng lên cũng giúp họ có được khả năng bảo vệ bản thân trước các võ giả. Cho dù cùng cấp tu vi đánh không lại, nhưng ít ra vẫn có sức lực để chạy trốn hoặc đánh lại những võ giả yếu hơn 2, 3 cấp.

Diễn hình như khi trưởng lão của Hoàng Chung gia tộc là Trận Pháp Sư có tu vi Huyền cấp. Lão chỉ cần vận dụng tu vi Huyền cấp phi thương vào Trần Lương là đã quá đủ để hạ gục một yêu nghiệt võ đạo nhưng tu vi mới chỉ ở Giáp Linh cảnh.

- - -

“Bá Lăng tiền bối, gần môn phái của văn bối không có nhiều nguyên liệu đa dạng và đầy đủ như ở Ngân Cơ Thành. Vì vậy nhờ tiền bối cùng ta đi mua chút đồ”

“Bên người chỉ có mỗi dụng cụ thôi sao?”

“Đúng vậy”

“Người muốn mua dùng trong bao lâu?”

“Văn bối cần nguyên liệu và dụng cụ luyện khí đủ dùng trong 5 năm cho 2 việc. Thứ nhất là để tiền bối rèn bảo khí cho môn phái. Thứ hai là để tiền bối truyền dạy luyện khí cho khoảng 50 đệ tử.”

“5 năm thì hơi khó, vì cần rất nhiều tinh thạch mua nguyên liệu. Ít nhất cũng phải 15 vạn tinh thạch cấp 1”

“Được, vậy chúng ta sẽ dùng 20 vạn tinh thạch cấp 1 để mua nguyên liệu lần này. Nếu thiếu sẽ bổ sung sau”

“Người lại có nhiều tài phú như vậy?” Bá Lăng thốt lên

“Siêu năng lực của văn bối chính là giàu” Trần Lương mỉm cười.

Mấy trăm năm sống tại Ngân Cơ Thành, Bá Lăng rất rõ ràng mình cần mua đồ tại những đâu. Một cửa hàng hắn không đáp ứng được bọn hắn thì 5 cửa hàng. Cùng là đồng tộc, lại hay mua đồ, Bá Lăng có được giá cả rất ưu đãi rất nhiều so với Trần Lương ra ngoài mua.

Bá Lăng dành thêm 1 ngày để chào tạm biệt mọi người rồi cùng Trần Lương và Trương Phá Vân rời đi.

Đã nửa năm rời khỏi Khai Thiên Môn, Trần Lương cần về gấp giải quyết các vấn đề đang tồn tại trong môn phái. Một đường thẳng tiến, 2 tuần sau hắn đã trở về tới cửa của Khai Thiên Môn.

Đứng đợi hắn là Tuyết Hoa cùng toàn bộ đệ tử môn phái. Nửa năm không gặp, trông nàng ngày càng thành thực hơn, có thêm mấy phần mặn mà.

Trước mặt nàng lúc này là 1 lão giả, 1 trung niên và 1 thanh niên đeo mặt nạ, chính là Trương Phá Vân, Bá Lăng và Trần Lương.

Trần Lương lúc này đã lộ ra thân phận chưa chết, lại còn giết thêm một trưởng lão của Quý Địa Phái, chắc chắn sẽ nằm trong danh sách truy nã gắt gao.

Một mình hắn còn dễ bỏ chạy, nhưng môn phái thì không phải muốn đi liền đi. Vì vậy tốt nhất là hạn chế những người biết hắn là trưởng môn của Khai Thiên Môn.

Sau 1 ngày ăn uống cùng nghỉ ngơi, Trần Lương nhanh chóng hội họp những người chủ chốt.

Tuyết Hoa là người báo cáo đầu tiên:

“Tổng số thành viên tại Khai Thiên Môn là 122 người. Hiện nay việc buôn bán Không Vật vẫn diễn ra ổn thỏa, mỗi ngày đều bán ra 2, 3 Không Vật, chủ yếu là tiểu Không Vật, thu về trung bình 3000 tinh thạch cấp 1.

Thực ra chúng ta có thể bán được nhiều hơn. A Phủ và Chu Minh có rất nhiều ý tưởng để mở rộng kinh doanh, nhưng nguồn cung lại gặp vấn đề. 5 Trận Pháp Sư cấp 5 và 1 Trận Pháp Sư cấp 6 được tuyển mới tại nửa năm trước, sau khi công tử đi được 3 tháng liền trở mặt.

Bọn hắn thấy công việc kinh doanh chủ yếu dựa vào mình, nên đã yêu cầu tăng thu nhập. Mỗi Không Thạch làm ra, bọn hắn yêu cầu nhận 100 tinh thạch cấp 1, cao gần gấp 3 so với ban đầu.

Chỉ có Vạn Lan Nhu không đưa ra đòi hỏi gì, ngược lại giúp đỡ môn phái rất nhiều. Những lúc thiếu Không Vật bán ra, đặc biệt lúc 6 người kia không chịu làm việc để đòi tăng lương, Vạn Lan Nhu gác hết mọi việc, ngày đêm ngồi trong trận pháp chế tạo Không Vật.

Điều đó không thể kéo dài lâu, ta đành chấp nhận yêu sách của 6 kẻ kia, chờ công tử về phân phó.”

“Tất cả là tại ta” Trần Lương thở dài “Quá chủ quan, đã truyền dạy cho bọn hắn phương thức chế tạo trận pháp không gian chế tạo Không Vật. Nếu không, bọn hắn cũng không dám nghênh ngang như vậy. Được rồi, chuyện này không khó, đuổi hết bọn hắn đi là xong. Có ta ở đây, không sợ thiếu hàng cho các người bán. Ngày mai A Phủ cùng Chu Minh cùng ngồi với ta bàn kế hoạch kinh doanh”

Trần Lương quay qua Ứng Sát hỏi:

“Về phân đệ tử võ đạo thì sao?”

“Sau khi Môn chủ rời đi, do lượng võ kỹ quá ít, nhiệm vụ lại hiếm hoi nên nhiều người đã rời bỏ tông môn.

Hiện giờ số lượng đệ tử là 115 người, trong đó 7 Cự Linh, 10 Giáp Linh, 57 Tiên Linh, 22 Vạn Nhiên, 19 Tam Tinh.”

“Sắp tới ta sẽ tổ chức một đợt tập huấn. Người đã triệu tập tất cả đệ tử về chưa?”

“Còn vài người đang trên đường trở về”

Trần Lương quay qua Chu Minh hỏi:

“Người có ý kiến gì không?”

“Chúng ta mới thành lập, cái gì cũng thiếu. Nhưng theo ta, thiếu nhất chính là sự trung thành và gắn kết của các đệ tử. Nửa năm qua mọi người có biết nhau hơn nhưng vẫn đa phần là ai làm việc nấy. Tông môn cũng chưa cho đệ tử được gì nhiều nên tâm lý đi hay ở đều là có trong lòng mọi người”

...

Sau nửa ngày bàn bạc, nhóm người Trần Lương đi tới Trận Đường, nơi tập trung làm việc của các Trận Pháp Sư. Chỉ nhìn vào chỗ ngồi cũng cho thấy rõ mối quan hệ trong đây.

Vạn Lan Nhu ngồi riêng 1 chỗ, còn lại 6 kẻ kia ngồi gần nhau, tựa như kẻ vai sát cánh, cùng tiến cùng thoái. 6 kẻ này đã nhiều lần chiêu mộ, nịnh nọt, dọa nạt Vạn Lan Nhu về cùng phe với bọn hắn, để cùng ép tăng lương lên cao hơn nữa.

“6 người các người bị đuổi. Ngay lập tức rời khỏi đây” Trần Lương đeo trên mình chiếc mặt nạ sắt lạnh lùng nói.

“Người không thể đuổi bọn ta đi, nếu không lấy ai tạo ra Không Vật. Vạn Lan Nhu 8 ngày mới tạo được 2 tiểu Không Vật, còn xa mới đủ”

“Các người quên ai đã dạy trận pháp cho các người sao. Chỉ cần có ta, muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu”

6 Trận Pháp Sư nhìn nhau. 3 tháng không gặp Trần Lương, bọn hắn liền bị lòng tham che mắt, quên mất tài năng của vị môn chủ này

“Môn chủ, ta biết lỗi, là ta sai. Mong công tử cho được ở lại cống hiến cho tông môn. Môn chủ cũng đỡ mất công dạy dỗ lại từ đầu” Một kẻ nhỏ con nhất trong số 6 người bước lên chấp tay nói.

“Khắc Minh, chúng ta đã thống nhất cùng tiến cùng thoái. Người chưa gì đã đầu hàng là thế nào”

“Các người cùng thoái đi, tha cho ta được ở lại học tập trận pháp từ Môn chủ. Các người là dụ dỗ ta vào. Giờ ta đã nhận ra quang minh để quay về chính đạo”

“Người!!!”

“Được rồi, không cần cãi nhau. Cả 6 người các người đều phải rời đi, không một ai được ở lại” Trần Lương phán quyết.

“Môn chủ là người trực tiếp chỉ dạy trận pháp cho bọn ta. Bọn ta rất quen thuộc khí tức, cử chỉ của môn chủ. Người không phải môn chủ. Môn chủ sao lại phải đeo mặt nạ. Các người lợi dụng Môn chủ ra ngoài liền phản bội đoạt môn” Vị Trận Pháp Sư cấp 6 duy nhất trong nhóm quát lớn.

“Điều đó còn chưa đến lượt người nói. Mau rút ra ngoài” Ứng Sát quát

“Người đâu, phân ròi. Mau bắt lại những kẻ này phản bội tông môn. Ai bắt bọn chúng sẽ được trọng thưởng” vị Trận Pháp Sư cấp 6 này cố gắng hết thật to.

“Phân ròi, phân ròi” 5 Trận Pháp Sư cấp 5 còn lại đồng thanh hô

Trần Lương phát tay. Ứng Sát từ sau chạy lên và miệng cả 6 tên, sau đó sai người nhém chúng ra ngoài.

“Chu Minh, tìm cho ta 10 Trận Pháp Sư cấp 5”

“Đã rồi” Chu Minh chấp tay nói.

“Vạn Lan Nhu, đa tạ nàng đã trung thành với Khai Thiên Môn. Từ nay, nàng sẽ là trưởng lão phụ trách Trận Đường. Về lợi ích khi làm trưởng lão, Tuyết Hoa sẽ nói cho nàng biết” Trần Lương hướng tới Vạn Lan Nhu nhẹ nhàng nói. Nếu bỏ mặt nạ ra sẽ thấy hắn đang mỉm cười hài lòng với một nữ Trận Pháp Sư vừa tài năng, vừa xinh đẹp lại có tâm lòng trung trinh.

“Đa tạ Môn chủ”

“Có bất kỳ vấn đề gì tại trận pháp, bất cứ lúc nào cũng có thể hỏi ta”

Nói xong Trần Lương ngay lập tức rời đi. Tiếp theo hắn sẽ gặp các đệ tử võ đạo, những người sẽ gắn bó với hắn trong kế hoạch gia tăng sức mạnh Khai Thiên Môn trong 3 năm tới.

Bước chân vào võ đường là đông đủ toàn bộ đệ tử. Trần Lương nhìn một hồi rồi nói:

“Trước tiên, với tư cách là môn chủ, ta gửi lời xin lỗi tới mọi người đã vắng mặt nửa năm trong khi Khai Thiên Môn vừa mới thành lập, mọi thứ đều chưa có quy củ. Tới nay ta sẽ mở tiệc chiêu đãi mọi người. Thực phẩm đều là linh đan, linh dược, thịt yêu thú giúp mọi người tăng lên tu vi.”

Tiếng vỗ tay đồng loạt vang lên

“hay lắm”

“Môn chủ anh minh”

Trần Lương mỉm cười trong mặt nạ sắt nói tiếp:

“Sắp tới đây, ta có một kế hoạch rèn luyện 3 năm, đảm bảo giúp mọi người tăng lên ít nhất 1 tiểu cảnh giới, thậm chí 1 đại cảnh giới.

Đặc biệt, Cự Linh cảnh có thể bước vào Hoàng cấp, trở thành trụ cột của Khai Thiên Môn”

Bên dưới liền xôn xao

“Chỉ 3 năm, sao có thể đột phá tu vi nhiều như vậy được”

“3 năm, trừ khi ăn, ngủ trong bảo dược may ra mới có thể tăng lên mảng lớn tu vi, nhưng ở đây cũng có tới cả trăm người, kiếm đâu ra nhiều thế được”

“Ta mới bước vào Cự Linh được 17 năm. Ta tự biết bản thân thiên phú không cao, không dưới 100 năm thì không thể bước vào Hoàng cấp được. Thậm chí cả đời dừng ở Cự Linh cũng là bình thường” Một trong bảy Cự Linh võ giả lắc đầu nói

“Ta đã vào Cự Linh cảnh gần 300 năm nhưng vẫn chưa thấy có được hi vọng vào Hoàng cấp” Một lão giả thờ dài. Thực chất, lão gia nhập Khai Thiên Môn là để an hưởng tuổi già. Vì lão chỉ còn lại 150 năm tuổi thọ, cảm thấy không thể tiến thêm một bước, nên không còn muốn cố gắng, không muốn ra ngoài đối mặt với nguy hiểm để tìm kiếm cơ duyên.

Lão cho rằng một môn phái mới như Khai Thiên Môn, Cự Linh già sẽ có vai trò quan trọng nên muốn tìm kiếm một chút lộc lá, vinh quang nơi đây.

Trần Lương giơ tay ra hiệu mọi người trật tự:

“Ta biết không mấy người tin tưởng điều này. Nhưng ta dám nói ắt có điều chắc chắn. Nửa năm vừa rồi, ta cũng là đạt được cơ duyên lớn mang về cho mọi người để lớn mạnh Khai Thiên Môn. Tuy nhiên, ta có 2 yêu cầu.

Khóa huấn luyện này kéo dài 3 năm, ta sẽ phải bỏ ra vốn lớn giúp mọi người lớn mạnh tu vi bằng cả chục, cả trăm năm tu luyện. Vì vậy yêu cầu đầu tiên là ai tham gia sẽ phải thể cả đời trung thành cùng Khai Thiên Môn. Tất nhiên sau này Khai Thiên Môn sẽ lớn mạnh, những người đi theo cũng sẽ thụ hưởng nhiều tài lộc.

Yêu cầu thứ 2. Muốn khóa huấn luyện đạt hiệu quả cao nhất, các người cần hoàn toàn đặt niềm tin vào ta, làm theo mọi điều ta nói.

Khóa huấn luyện này không bắt buộc tham gia. Ai cảm thấy không thể gắn bó cùng Khai Thiên Môn hoặc không thể tin tưởng ta thì có thể lựa chọn làm đệ tử bình thường tại Khai Thiên Môn. Những người tham gia sẽ được đưa vào đội ngũ đệ tử nòng cốt, có nhiều đặc ân so với đệ tử bình thường.

Các người không phải trả lời ngay. Sáng mai tất cả tập trung tại đây rồi đưa ra quyết định của bản thân. Ai có câu hỏi gì không?”

“Môn chủ, nếu sau 3 năm, tu vi không tăng lên thì sao?”

“Thì người đó thực sự là phế vật, bị đuổi khỏi tông môn. Nhưng Khai Thiên Môn cũng không lấy lại những thiên tài địa bảo đã cho hắn”

Một ngày trôi qua, các đệ tử tập trung tại võ trường đã phân ra làm hai khu vực.

Một khu vực ít người, là những người không muốn tham gia huấn luyện. Trần Lương không hỏi lý do, nhưng ai cũng đều hiểu là bọn hắn không nguyện ý tin tưởng, không nguyện ý cam kết đi theo một vị môn chủ tu vi chưa tới Hoàng cấp, còn môn phái thì vừa mới thành lập nửa năm, lực lượng thì yếu kém.

Một môn phái nằm trên một địa mạch linh khí dồi dào, nhưng tồn tại được hoàn toàn nhờ vào trận pháp mà không có cường giả đỉnh cao thì sớm muộn cũng lụi tàn.

Bọn hắn không nguyện thể gắn bó, nhưng đa số đều tiếp tục ở lại, chỉ có một ít rời đi. Dù sao nửa năm qua bọn hắn vẫn có được một nơi tu luyện tốt, cuối tháng được phát đan dược. Môn chủ về chắc cũng sẽ có những chuyển biến tốt. Và một phần vì muốn biết những người kia sau 3 năm sẽ như nào.

Khu vực đông người, là những người nguyện ý sống chết cùng môn phái. 72 người này bao gồm cả 7 Cự Linh cảnh. Bọn hắn tin vào Trần Lương vì cả 7 đều đã bị Trần Lương với tu vi Tiên Linh cảnh, vượt 2 cấp đánh bại bọn hắn. Sự yêu nghiệt của hắn chính là thể bạc đề 7 vị võ giả mạnh nhất trong đám đệ tử tin tưởng.

Trần Lương giành thêm 2 tuần để hắn thu xếp mọi công việc trong Khai Thiên Môn. Trong đó, có một việc quan trọng, phá hủy đi một nửa diện tích môn phái, chính là phần đất đặt xuống Luyện Khí Phường.

Cả một Luyện Khí Phường khổng lồ hiện ra nhưng không mấy người phát hiện tới điều này bởi một trận pháp che dấu Trần Lương bố trí. Luyện Khí Phường quá quan trọng, quá nổi tiếng, quá gây sự chú ý, chính là điều Trần Lương không muốn có vào lúc này.

Một con hồ còn non chính là miếng mồi cho cả đàn sói. Trước khi đủ lớn, con hồ con đon độc cần giấu mình khỏi con mắt của bất kỳ con sói nào.

Bá Lăng tất nhiên là người được biết. Gã đã không thể giấu nổi cảm xúc vui mừng tột độ, bất ngờ liên tiếp khi bước vào trong Luyện Khí Phường. Hắn liên tục hét lên sung sướng, vượt ve những dụng cụ luyện khí, mở to mắt nhìn địa hóa, dúi đầu mình vào hồ nước Bộ Liên Thủy.

Bá Lãng không biết đây là Luyện Khí Phòng trong Hoàng Lam Môn do lão chưa từng vào bí địa. Lão dự định để dành lên được Luyện khí sư cấp 8 sẽ vào luyện chế một thanh Thiên Thánh Khí.

“Cả một tòa luyện khí lớn như này, người có thể tha hồ kinh doanh bảo khí mà không phải chỉ cung cấp cho nội môn” Sau một canh giờ, Bá Lãng mới ổn định tâm thần, nghiêm túc nhìn Trần Lương nói.

“Đúng vậy, sau này vẫn bối dự định sẽ kinh doanh bảo khí. Nhưng trước khi vẫn bối bước vào Hoàng cấp thì còn chưa được. Huống hồ, vẫn bối dự tính chỉ kinh doanh thánh khí, bỏ qua phẩm khí. Vì vậy còn cần Bá Lãng tiền bối đạo tạo ra được các Luyện khí sư cấp 5 trở lên. Quá trình này sẽ rất dài, đủ để ta trưởng thành”

“Ta không nghĩ ngờ gì vào năng lực võ đạo của người. Được, ta sẽ dốc lòng bồi dưỡng thế hệ Luyện khí sư tiếp theo. Sau khi nhìn vào lò luyện khí này, ta đã không còn lăn tăn gì. Đi theo người là lựa chọn vô cùng sáng suốt của ta” Bá Lãng nhìn một loạt căn phòng cười nói.

“Đa tạ Bá Lãng tiền bối. Trước mắt, tiền bối cùng Tuyết Hoa tập trung tìm và lựa chọn ra các đệ tử nòng cốt để bồi dưỡng. Số lượng không hạn chế, chỉ cần tiền bối quyết là được. Những phẩm khí rèn ra đều cất vào kho, sau này sẽ bán đi tất cả. Những Thập Thánh Khí sẽ được giữ lại làm phần thưởng cho đệ tử võ đường. Mọi chi phí liên quan, Tuyết Hoa sẽ quyết định. Sắp tới ta phải dành 3 năm huấn luyện đệ tử, không thể gặp mặt tiền bối”

“Tuyết Hoa là phu nhân của người?” Bá Lãng đột ngột hỏi một câu không liên quan

“Tuyết Hoa là bằng hữu của ta”.

Bá Lãng chăm chú nhìn bóng dáng Trần Lương rời đi, cũng không biết lão đang nghĩ gì.

Thời gian đã định, Trần Lương dẫn theo 72 đệ tử cùng Ưng Sát, Chu Minh tiến tới một khu rừng có tên là Côn Lôn Sâm. Một nơi tràn ngập nguy hiểm bởi số lượng lớn yêu thú, yêu vật và các loại nguy hiểm tự nhiên khác.

75 người sẽ phải chiến đấu để sinh tồn trong 2 năm tại Côn Lôn Sâm, còn 1 năm cuối, sẽ là một địa điểm bí mật không ai biết ngoài Trần Lương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Huấn luyện địa ngục

Địa điểm cắm trại ban đầu của 75 người cách bìa rừng không xa lắm, dù có độ yêu thú cũng chỉ có cấp bảy trở xuống, rất hiếm cấp 8.

Nhiệm vụ đầu tiên của bọn hắn là làm quen với khu rừng này. 5 tổ đội được thành lập, bao gồm tất cả những người có cùng chung một đại cảnh giới.

Mỗi tổ đội đều được yêu cầu săn giết yêu thú phù hợp với tu vi của tổ.

15 người Tam Tinh cảnh mục tiêu là yêu thú cấp 4

12 người Vạn Nhiên cảnh mục tiêu là yêu thú cấp 5

29 người Tiên Linh cảnh mục tiêu là yêu thú cấp 6

9 người Giáp Linh cảnh mục tiêu là yêu thú cấp 7

7 người Cự Linh cảnh không có mục tiêu là săn yêu thú, mà là sống sót được trong vùng sâu bên trong 3 tháng rồi trở về. Vùng sâu bên trong có các loài yêu thú cấp cao, cực kỳ nguy hiểm. Phạm vi hoạt động của bọn hắn, cách chỗ dựng trại ít nhất phải 10 dặm.

7 người bọn hắn có thể dùng bất cứ thủ đoạn nào để sống sót. Bỏ chạy, giả chết, trốn trong hang ... đều có thể sử dụng, nhưng chỉ khi có 1 người bị thương rất nặng mới được phép trở về trước 3 tháng.

Có một yêu cầu chung là những người trong các tổ đội luôn phải đi chung với nhau, cho dù bỏ chạy cũng phải cùng nhau 1 hướng. Nếu trong đội có người bỏ mạng thì tất cả phần thưởng đều sẽ bị thu lại, đồng thời phạt đánh mỗi người 100 trọng.

4 tổ đội kia, mỗi khi thành công mang về 1 yêu thú mục tiêu, cả đội sẽ được thưởng mỗi người 1 cây Ngô Đồng Thảo, có tác dụng tăng cường tu vi khá tốt. Với tam tinh mà nói, Ngô Đồng Thảo rất quý giá, nhưng với Tiên Linh cảnh thì Ngô Đồng Thảo có vẻ hơi thấp so với nhu cầu của bọn hắn.

Trần Lương đã có dặn trước với riêng 2 nhóm.

Tam tinh võ giả khi lên cấp Vạn Nhiên sẽ được cung cấp 1 Quý cấp công pháp. Từ những phần thưởng ngay trước mắt thôi đã cho thấy Trần Lương cực kỳ ưu ái với nhóm võ giả trẻ tuổi nhất này

Tiên Linh võ giả không được phép đột phá lên Giáp Linh nếu chưa hoàn thành xong cấp độ tu luyện thứ 3 ở Tiên Linh, đưa nguyên khí vào toàn bộ tế bào xương. Thậm chí, Trần Lương cũng khuyến khích bọn hắn nên hoàn thành tới cấp độ 4, đưa nguyên khí vào các tế bào cơ.

30 đệ tử cùng Ưng Sát và Chu Minh ở Tiên Linh cảnh đều không hiểu về yêu cầu này của Trần Lương. Cho dù Trần Lương cung cấp đại lượng linh dược thì trong 3 năm bọn hắn cũng khó hấp thu được quá nhiều do hạn chế về công pháp và thiên phú.

Trần Lương không có giải thích điều gì, hắn chỉ cần các đệ tử nghe theo là được.

Các đệ tử rất hào hứng chào hỏi nhau cùng tiến lên đi săn. Bọn hắn tin rằng với số lượng lớn người như này trong mỗi tổ đội thì không có gì phải lo lắng.

Nhưng chỉ 8 ngày sau, Côn Lôn Sâm đã cho tổ đội Tam Tinh thấy rằng nơi đây không có dễ dàng cho bọn hắn thu lấy phần thưởng Ngô Đồng Thảo.

Sau 3 lần thu được Ngô Đồng Thảo, 14 người hăng hái đi chuyển tìm kiếm yêu thú cấp 4. Nhưng không may là bọn hắn gặp phải Sán Ly Chu, một loài yêu thú họ nhện.

Thiếu đi sự cảnh giác cần thiết, cả tổ đội đã để Sán Ly Chu tiến đến gần mà không một ai hay biết. Chỉ đến khi yêu thú phóng to bắt lấy một thành viên trong tổ, mọi người mới vội vàng phản ứng. Có kẻ chạy tới tấn công Sán Ly Chu, có kẻ lại lựa chọn bỏ chạy, có kẻ đứng yên suy nghĩ phương án hành động.

Rất nhanh bọn hắc biết cần phải làm gì. Tất cả dồn tấn công vào Sán Ly Chu đều không có tác dụng. Một kẻ đang chạy hét lên:

“Đây là Sán Ly Chu, yêu thú cấp 6, chạy ngay”

Cả đội lập tức bỏ chạy. Còn may cho bọn hắc, Sán Ly Chu bắt được 1 con mèo thấy tu vì hơi thấp quá nên không muốn bắt những kẻ còn lại.

Nhân loại có tu vi càng cao, càng bỏ đường cho yêu thú.

Vậy là sau 8 ngày, tổ đội không những không thu được gì, lại còn mất đi 1 thành viên. Bọn hắc đã có 1 ngày ngồi sấm hỏi và bàn bạc lại chiến lược. Lúc này không còn là mỗi người tự làm theo ý mình, gặp yêu thú ai thích thì đánh, không thích thì đứng ngoài xem rồi về thu phần thưởng.

14 người còn lại cùng nhau trao đổi ý kiến, chia thành các nhóm nhỏ hơn để dễ bề hành động, hợp tác và giám sát xung quanh.

Sau 1 ngày sấm hỏi, tổ đội tam tinh còn phải ở lại thêm 1 ngày vì Trần Lương muốn cả 3 nhóm còn lại nhìn thấy tám gương cho việc hành động bất cần, thiếu tính toán, thiếu tinh thần đồng đội, chủ quan khinh địch.

Thực ra 3 tổ đội kia có nhiều kinh nghiệm hơn, lão luyện hơn nên không có sơ suất như Tam Tinh đội. Có điều nhìn thấy tám gương kia cũng khiến bọn hắc cẩn thận hơn, trao đổi bàn bạc nhiều hơn.

Sau 2 tháng, Trần Lương sửa lại tổ đội. Trong mỗi tổ sẽ chia nhỏ ra thành các nhóm 7 người. Những ai không thuộc nhóm nào sẽ rời khỏi các tổ để lập thành 1 nhóm riêng.

Riêng Ứng Sát và Chu Minh được yêu cầu lựa chọn riêng cho mình 6 người để tạo thành 2 nhóm. 12 người này sẽ là cận vệ của riêng bọn hắc.

Trần Lương muốn sau này Ứng Sát sẽ là chủ tướng, là mũi nhọn tấn công, cần phải có lực lượng bản thân mạnh, lại vừa có phương án gia tăng chiến lực khi gặp đối thủ quá mạnh. Còn Chu Minh sẽ là quân sư cho toàn bộ môn phái. Tuy không trực tiếp xông lên chém giết nhưng rất cần phải được bảo vệ.

2 tháng vừa rồi, không phải chỉ để đệ tử làm quen với Côn Lôn Sâm, mà mục đích quan trọng hơn là cho các đệ tử có cơ hội tiếp xúc với nhau, giúp đỡ nhau, hiểu biết nhau để từ đó có thể tìm cho mình một nhóm 7 người phù hợp.

Tạo ra được 1 nhóm 7 người phù hợp rất quan trọng, vì Trần Lương sẽ truyền cho bọn hắc một trận pháp hợp kích, có thể lấy sức mạnh của 6 người truyền cho 1 người, giúp hắc vượt đại cảnh giới chiến đấu.

Trận pháp này được Hải Thượng Trung tìm thấy trong một ngôi mộ cổ, tên trận pháp là Thất Tinh Bắc Đẩu.

Hoàng cấp võ giả có thể hạ gục cùng một lúc một nhóm 10 người Cự Linh cảnh vậy công mình. Tương tự thì Cự Linh cũng có thể hạ gục cùng lúc 10 Giáp Linh cảnh.

Đó là bởi vì mỗi khi tăng lên một đại cảnh giới, chiến lực của võ giả tăng lên cả chục lần. Mà rõ ràng một điều, không phải cứ tăng từ 1 thành 2 hoặc từ 2 thành 4 là chiến lực nhóm sẽ tăng gấp đôi. Tùy vào khả năng phối hợp mà chiến lực của nhóm sẽ tăng nhiều ít, nhưng sẽ kém hơn so với 1 người tự tăng lên gấp đôi chiến lực.

Trận pháp của Trần Lương sẽ khắc phục được điều đó. Phương pháp thực hiện tương đối rườm rà và mất thời gian.

Nhóm 7 người sẽ chọn ra 1 người làm chủ, gọi là Mất trận. 6 người còn lại thu hồi toàn bộ nguyên khí, trích máu từ ngón tay, sử dụng cùng một tốc độ vẽ ra cùng một ký hiệu ẩn chứa liên kết vô hình với nhau.

Sau khi vẽ xong, bọn hắc phải di chuyển tới vị trí người khác và vẽ lại ký hiệu đó.

Quá trình này thường mất tới 4, 5 hơi thở. Trong lúc đó, bọn hắc phải hoàn toàn tập trung vào vẽ ký hiệu và không có bất kỳ cảnh giác hay phòng thủ nào. Nếu có kẻ thù ác ra tay ám toán bọn hắc thì chắc chắn chết.

Người làm Mất trận lúc này có vai trò thủ hộ 6 người kia vì vậy thường người có chiến lực cao nhất sẽ làm mất trận. Nhưng nếu hắc di chuyển thì trận pháp sẽ phải làm lại từ đầu.

Vì vậy trận pháp đòi hỏi cả 7 người phải tin tưởng lẫn nhau. 6 người phải là ăn ý phối hợp để có cùng tốc độ hoàn thành ký hiệu, nếu có 1 người nhanh hơn nửa tích tắc thôi cũng sẽ phải làm lại từ đầu.

6 người này phải đặt niềm tin vào Mất trận có thể bảo vệ mình, nếu chỉ phân tâm lo sợ cũng khiến trận pháp bị hỏng.

Một yêu cầu khác cho trận pháp là cả 7 người phải cùng chung một đại cảnh giới.

Lúc này, nhóm 7 người sẽ là một tổ đội riêng biệt, hoạt động độc lập săn giết yêu thú mang về cho Trần Lương nhận thưởng. Bọn hắc vẫn cần hợp tác với nhau nhiều hơn trước khi Trần Lương truyền Thất Tinh Bắc Đẩu cho bọn hắc.

Thấm thoát đã trôi qua 2 tháng rưỡi kể từ khi bước chân tới Côn Lôn Sâm. Hoạt động nhóm đã phối hợp ăn ý hơn. Trần Lương đang đi dạo khá sâu, vừa là để nghiên cứu Côn Lôn Sâm, vừa là để phòng có nhóm bị nguy hiểm thì ra tay cứu giúp.

Dù sao mỗi người ở đây đều là tinh tú của môn phái, hắc không thể hoàn toàn bỏ mặc đệ tử sống chết.

Vừa thu lấy Tinh Diệu quả, Trần Lương cảm ứng được phía trước 1 đám là nhóm 7 người Cự Linh. Bọn hắc đang cấp tốc bỏ chạy, phía sau có 3 con yêu thú đang đuổi theo. Tình hình có vẻ không ổn, Trần Lương hướng phía trước cấp tốc lao đến.

Chẳng mấy chốc, hắc đã nhìn thấy tình cảnh 5 người thực mạng bỏ chạy, còn có 2 người khác trọng thương nằm trên lưng bọn hắc. Phía sau chính là 3 con Hoàng Liên Sư liên tục đánh ra Yêu Ảnh vừa để phá hủy đồn tấn công chặn đường của 3 nhân loại, vừa để tấn công bọn hắc.

Hoàng Liên Sư là yêu thú cấp 9, chỉ 1 con đã không dễ đối phó. Gặp phải 3 con, 7 người bọn hắc vừa nhìn đã bỏ chạy, đáng tiếc bị phát hiện truy sát cả chục dặm không thôi.

Trần Lương hiện ra Chiến thần Atula, đánh ra 63 hắc long phân ra ngăn chặn 3 Hoàng Liên Sư, tranh thủ thời gian cho đệ tử bỏ chạy.

Cả 3 Hoàng Liên Sư đánh ra Yêu Ảnh, vừa đủ để phá hủy toàn bộ hắc long. Bọn chúng gầm lên tức giận khi có kẻ xen vào, lại còn có thể chống đỡ dễ dàng đợt tấn công.

Cả nhóm cùng nhau bỏ chạy. Trần Lương lựa chọn chốt hậu, vì cho dù có trúng đòn tấn công của Yêu Ảnh cũng không quá gây thương tích cho hắn, một lát sau liền phục hồi.

Một màn trước mắt khiến 7 người đều nhìn nhau ngẫm ý. Gia chủ lại có thể xả thân ngăn chặn yêu thú, nhận lấy thương tích giúp đệ tử sống sót, thực sự là không mấy người làm được.

Không phải quay đầu chống đỡ yêu ảnh, tốc độ nhóm người tăng lên đáng kể. Thậm chí, Trần Lương còn mượn nhờ lực lượng của vụ nổ giữa Cửu Long Thăng Thiên và Yêu Ảnh giúp hắn bám sát tốc độ bỏ chạy của 7 Cự Linh.

Một lát sau, bọn hắn gặp được 1 nhóm 7 võ giả Giáp Linh cảnh. Thế là một đoàn 15 người cùng nhau bỏ chạy trước 3 con yêu thú.

Tiếp theo cũng không có gặp thêm nhóm nào, vì tất cả đều tản ra khắp Côn Lôn Sâm lịch luyện, săn giết yêu thú.

“Phía trước 100 trượng dừng lại” Trần Lương ra lệnh cho 14 người.

Không ai hỏi câu nào, đến đúng địa điểm liền dừng lại chờ môn chủ dẫn theo 3 yêu thú chạy đến. Tuy tin tưởng môn chủ nhưng tinh thần bọn hắn căng thẳng đến cực độ, không biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì. Tất cả đều sẵn sàng nghênh chiến.

Sau một vụ nổ, Trần Lương bay đến cạnh bọn hắn cười cười

“Các ngươi nghỉ ngơi thôi, sắp có thịt ngon để ăn”

Sau câu nói là một chấn động khắp mặt đất, kèm theo hàng loạt gai nhọn và dây leo từ dưới đất xông phá hướng tới Hoàng Liên Sư.

Hóa ra địa điểm nhóm người đang đứng chính là khu cắm trại tiếp theo của đợt huấn luyện lần này. Trần Lương đã bày sẵn ra trận pháp tấn công cấp 6, bao phủ một khu vực rộng một dặm.

Trong rừng thì những trận pháp mộc thuộc tính sẽ rất có lợi. Những dây leo cùng gai nhọn kia đều rất chắc chắn. Trần Lương đã điều khiển dây leo bao quanh tứ phía và cả phía trên đầu Hoàng Liên Sư để phòng chúng bỏ chạy.

Gai nhọn có lực công kích rất mạnh. Hàng trăm gai nhọn liên tục đâm vào toàn thân 3 con yêu thú xấu số. Hoàng Liên Sư cũng không tầm thường, Yêu Ảnh, thần thông và tứ chi bọn chúng liên tục phá hủy đi các gai nhọn. Nhưng phá hủy bao nhiêu lại có bấy nhiêu gai nhọn phá đất xông về phía chúng.

Giằng co nửa canh giờ, cuối cùng trận pháp của Trần Lương cũng đã xiên chết 3 con yêu thú.

“Được rồi, kết thúc đợt huấn luyện đầu tiên sớm một chút vậy” Trần Lương bắn tín hiệu triệu tập các đệ tử.

Lục tục có người kéo đến. Ban đầu là ngạc nhiên thấy 3 xác của Hoàng Liên Sư bị làm thịt, sau đó là vui vẻ tham gia cùng nấu nướng yêu thú.

Yêu thú cấp 9 không cần nói, ai cũng biết là vật đại bổ. Rất nhiều người trong đám đệ tử đều chưa từng được nhìn thấy yêu thú cấp 9, chứ chưa nói đến là được thưởng thức hương vị cùng tác dụng của nó.

Quý giá nhất của yêu thú chính là nội đan, được Trần Lương thu lấy tích trữ. Những phần khác, những gì có thể ăn được, liền chế biến làm thực phẩm, những gì không ăn được sẽ lấy làm phần thưởng cho quá trình huấn luyện giai đoạn 1 vừa qua.

Gần 3 tháng trôi qua, chỉ có duy nhất 1 đệ tử xấu số thiệt mạng, còn lại đều không có thụ thương nghiêm trọng, chỉ cần ăn đan dược và nghỉ ngơi vài ngày là khỏi. Dù sao khu vực hoạt động chủ yếu của bọn hắn cũng mới chỉ là phần ngoài. Tiếp theo sẽ là những thử thách khó khăn hơn.

Các đệ tử vui mừng thu lấy những phần thưởng từ Trần Lương. Bọn hắn đều có những thu hoạch tốt hơn rất nhiều so với tự thân vận động.

Trần Lương thì lại không quan tâm về những linh dược, yêu thú kia. Cái hắn nhìn thấy là các đệ tử đã hiểu nhau hơn, có sự gắn kết về tình cảm đồng môn, có sự giúp đỡ, bảo hộ nhau trong chiến đấu, không bỏ rơi đồng đội.

Trần Lương mỉm cười nhìn những con cừu non đang hạnh phúc ăn thịt yêu thú cấp 9. Trong đầu hắn là những tiếng la hét, đau đớn của đám đệ tử trong đợt huấn luyện thứ hai này. Sẽ rất nhanh thôi, bọn hắn sẽ không còn tâm trí mà nghĩ về những phần thưởng. Huấn luyện, giờ mới bắt đầu

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 65: Cảm nhận khí

Bên cạnh những đệ tử võ đạo là 13 Trận Pháp Sư cấp 5 cũng đang ngồi đánh chén ngon lành thịt Hoàng Liên Sư. Đây là Vạn Lan Nhu cùng 12 trong số 17 Trận Pháp Sư được Tuyệt Hoa đưa đến 1 tháng trước.

Nàng không theo Trần Lương vào Côn Lôn Sâm mà ở lại Khai Thiên Môn, phụ trách duy trì kinh doanh Không Vật. Tuy Trần Lương về Khai Thiên Môn chỉ mở cửa duy trì chứ không mở rộng cho nhiều người biết. Hắn muốn đợi 3 năm sau có căn cơ mạnh hơn, có lượng Không Vật dự trữ và chế tạo hàng ngày nhiều hơn rồi mới bung mạnh kinh doanh.

Theo yêu cầu của Trần Lương, Tuyệt Hoa tìm kiếm 20 Trận Pháp Sư mang đến Côn Lôn Sâm để truyền dạy phương pháp chế tạo Không Vật. Có điều đã tìm tới 5 thành lân cận cũng chỉ mới được 17 vị Trận Pháp Sư gia nhập.

Sau 1 tháng, Trần Lương loại bỏ đi 5 Trận Pháp Sư không đủ điều kiện, nên hiện giờ có 12 Trận Pháp Sư mới hàng ngày luyện tập tinh thần lực, trao đổi kiến thức trận pháp cùng chế tạo Không Vật.

Đợt tập huấn thứ hai bắt đầu.

Nhiệm vụ hàng ngày của các đệ tử là chiến đấu và chiến đấu. Chiến đấu đến nguyên khí cạn kiệt, thể lực khô cạn thì thôi.

Các nhóm sẽ được chiến đấu với 1 người ở cảnh giới cao hơn. Nhóm 7 người tam tinh sẽ đánh với 1 Vạn Niên. Võ giả Vạn Niên này được lấy từ người thừa không ở trong nhóm nào.

Những nhóm không có đối thủ hoặc người thừa thì tập hợp tất cả lại đánh với 1 mình Trần Lương.

Vậy là Trần Lương phải một mình đánh lại 33 võ giả 2 nhóm Tiên Linh, 1 nhóm Giáp Linh, 1 nhóm Cự Linh, thêm 3 người Vạn Niên, 2 người Tiên Linh.

Nguyên tắc chiến đấu là không sử dụng võ kỹ và thần thông, chỉ dùng nguyên khí và vũ khí dạng gỗ mà mỗi người tự bỏ cây lấy gỗ rồi cắt gọt mà thành.

Mục đích là để mài dũa kỹ năng cận chiến, kỹ năng phản ứng, kỹ năng đọc đòn tấn công, kỹ năng sử dụng nguyên khí và khả năng chịu đòn.

Trận chiến chỉ kết thúc khi có 1 bên không thể đứng dậy.

Bên thua sẽ phải đi nấu nướng phục vụ mọi người, lúc ăn cũng bị ngồi riêng 1 chỗ và không có phần thưởng.

Bên thắng được 1 Ngô Đồng Thảo.

Không được sử dụng võ kỹ, mỗi trận chiến đều kéo dài đến mấy canh giờ. Vì vậy, kết thúc trận chiến, ai ai cũng bầm dập cơ thể, bị đánh đến bầm tím toàn thân, thở không ra hơi. Kể cả bên chiến thắng cũng mệt đến đứng không nổi.

Bên bị thua không những chịu nhiều thương thế hơn mà sau một lúc nghỉ ngơi phải đi nấu nướng cho mọi người, quả thực không hề dễ chịu, đặc biệt khi phải ngồi ăn trong cái nhìn của đồng bạn chiến thắng.

Đêm xuống mới là lúc thực sự khó khăn. Bọn hấn đau đến không nằm nổi

“Trong đời ta chưa từng bị đánh như tra tấn thế này”

Trong ánh lửa đêm là lúc những lời kêu ca bắt đầu vang lên.

“Hồi trước ta hay lấy gậy đánh con chó hoang làm niềm vui, giờ mới hiểu cảm giác bị đánh thật khổ đến như nào”

“Ta từng bị thương nhiều lần, cũng chịu khổ không ít. Nhưng liên tục bị đánh đau đến không thể nằm nổi thì đúng là lần đầu”

“Mặt của ta. Giời ơi, khuôn mặt đẹp mã của ta. Mã Giám Sinh, thù này có chết ta cũng trả lại cho ngươi. A. Au” Hấn gào to quá nên đau không nói nổi.

Đối thủ của các nhóm cũng liên tục thay đổi để làm quen với phong cách chiến đấu đa dạng. Sau 1 ngày chiến đấu là một ngày nghỉ ngơi để hồi sức.

Ngày nghỉ ngơi cũng không còn vui vẻ, sinh long hoạt hổ như trước. Mỗi người đều là ngồi yên điều hòa khí tức, muốn hồi phục càng nhiều càng tốt để tiếp tục chiến đấu cho hôm sau.

5 tháng sau, các đệ tử đều đã làm quen với đau đớn, tinh thần cũng thả lỏng hơn một chút.

Nhưng tiệc vui chẳng được bao lâu, sau đó 1 tháng, Trần Lương ra thêm 1 hoạt động mới diễn ra đồng thời với hoạt động chiến đấu hiện tại.

Vào đêm ngày được nghỉ ngơi, Trần Lương sẽ đột nhập vào 2 nhóm bất kỳ dùng đoản côn tấn công, đánh tuốt xác từng người trong nhóm.

Nhóm đầu tiên, khi Trần Lương tiến đến sát bên mà không ai nhận biết được. Bọn hấn cũng đã phòng bị, phân công nhau tò ra tinh thần lực giám sát xung quanh. Nhưng Trần Lương sử dụng Ẩn Nặc Thuật, không một tiếng động, không một dấu hiệu tiến sát cả nhóm bất ngờ đánh cho toàn bộ bị thương đến nỗi hôm sau cả nhóm không thể chiến đấu

Cuộc đột kích chỉ diễn ra trong 10 hơi thở, nhưng Trần Lương sẽ đánh toàn lực. Nếu nhóm không kịp phản ứng, không chống đỡ được sẽ nhận kết cục đau đớn đến không thể kêu.

Có nhóm chủ quan, hôm trước vừa bị đánh, hôm sau nghĩ rằng Trần Lương không quay trở lên nên cả nhóm nằm nghỉ rất thư giãn. Bọn hấn liên tục ăn đòn đến nỗi mất cả tuần mới hồi phục được.

Lại một chuỗi ngày chịu đau đớn về thể xác và căng thẳng về tinh thần.

2 tháng trôi qua, sự căng thẳng này không những không giảm mà còn tăng lên. Từ 2 ngày 1 lần, Trần Lương tăng lên thành mỗi đêm đều có thể sẽ tấn công các cá nhân bất kỳ, không giới hạn số lượng.

Cũng có hôm Trần Lương nằm ngủ một lều tới sáng, nhìn đám đệ tử căng thẳng thức trắng đêm mà hấn buồn cười.

Có đợt liên một lúc 3 ngày không đột kích, đến đêm thứ 4, nhiều người buông lỏng cảnh giác liền ăn trái đắng, bị đánh đến nhớ đời.

Từ khi tới Côn Lôn Sâm cũng đã được 15 tháng, nhìn vào kết quả đã thấy sự thay đổi rõ rệt.

Đêm xuống, Trần Lương tiếp tục công việc đột kích của mình, mục tiêu của hấn là nhóm của Ứng Sát. Đội nhóm này luôn thể hiện nỗ lực cao nhất, cũng là nhóm nhận được nhiều phần thưởng nhất.

Cũng dễ hiểu, vì Ứng Sát được coi là chủ tướng của các đệ tử võ đạo, hấn tất nhiên sẽ phải cố gắng hết mình làm gương cho kẻ dưới, đồng thời cũng là để thể hiện trước mặt gia chủ. 6 người trong nhóm của hấn đều là những người nổi bật, có tư chất và ý chí cao. Bọn hấn cùng nhóm với chủ tướng nên đương nhiên phải bày ra mọi khả năng, chịu đựng cùng tiến thoái với chủ tướng.

Trần Lương không một tiếng động, nhanh chóng di chuyển tới nhóm của Ứng Sát. Còn cách 3 trượng, chuẩn bị vùng côn thì đột nhiên, cả nhóm 7 người Ứng Sát quay đầu, bật người về phía Trần Lương tấn công.

Trần Lương cũng hơi ngạc nhiên, lần gần nhất cách đây 9 ngày, bọn hấn vẫn còn đề 1 người trong nhóm bị đánh mới kịp phản ứng. Không ngờ hiện giờ đã là nhóm đầu tiên có thể phát hiện ra Trần Lương trước khi chịu đòn.

“Khá lắm” Trần Lương vừa đánh vừa khen.

Sau một lát, Trần Lương dừng lại, bắn ra 7 viên đan dược cho 7 người

“Đây là Thái Phủ Đan, đan dược cấp 5, có tác dụng tăng tu vi rất tốt cho Tiên Linh cảnh, đợi một năm nữa các ngươi hãy phục dụng”

“Đa tạ môn chủ” 7 người chấp tay nói.

“Từ nay các ngươi có thể thư giãn rồi, ta sẽ không đột kích các ngươi nữa” Trần Lương nói xong liền rời đi.

Mục đích khóa huấn luyện ban đêm của hắn là để rèn cho đệ tử tính cảnh giác và khả năng cảm nhận khí.

Khí hoàn toàn vô hình, ai cũng có và không thể che giấu hoàn toàn. Dễ hiểu nhất là sát khí, khi ngươi có ý đồ muốn đánh, giết ai đó, sát khí tỏa ra cực kỳ mạnh mẽ. Nếu khả năng cảm nhận Khí của ngươi cao, ngươi sẽ kịp thời phản ứng lại trước hành động đánh lên, ám sát của kẻ thù.

Hơn 1 ngàn năm sinh sống, Trần Lương đã có thể thu phóng Khí một cách tương đối. Với những đệ tử từ Giáp Linh trở xuống, hắn không ẩn khí của bản thân. Chỉ với 7 đệ tử Cự Linh cảnh, Trần Lương mới áp chế một chút khí để tăng thêm mức độ thử thách.

Sáng hôm sau, Trần Lương công bố phần thưởng cho nhóm tiếp theo có thể nhận ra khí của hắn trước khi bị tấn công, đồng thời tuyên dương nỗ lực và thành quả của nhóm Ưng Sát.

Đêm tiếp theo, Trần Lương tiếp tục đột kích rèn luyện đệ tử. Mục tiêu đêm nay của hắn lại là nhóm của Ưng Sát. Rõ ràng là hắn muốn cho các đệ tử một bài học về sự cảnh giác, đồng thời cũng là một rèn luyện cho bọn hắn.

Khi ngươi hàng ngày đều luôn có sự cảnh giác, dần dần, sự cảnh giác đó sẽ trở thành một thói quen và sự miễn cảm với khí của người khác, đặc biệt là sát khí sẽ cực kỳ sắc bén.

Kiếp trước của Trần Lương dành tới mấy trăm năm mạo hiểm tìm kiếm bảo tàng, tính mạng luôn nằm trong sự nguy hiểm khiến cảm giác của hắn tăng lên rất nhiều.

Còn cách nhóm Ưng Sát 3 trượng, còn chưa vung côn lên, Trần Lương đã ngay lập tức gấp công kích của cả 7 người.

“Môn chủ, chiều trò già vô đề mọi người mất cảnh giác đã dùng nhiều lần, không còn ai tin người đâu” Ưng Sát vừa cười vừa nói.

“Được được, không chơi với các ngươi” Trần Lương lẩn người bỏ đi, giờ thì hắn thực sự bỏ qua nhóm Ưng Sát.

Chưa đầy nửa tháng sau, nhóm thành công tiếp theo là của Chu Minh. Chu Minh vốn dĩ có thiên phú cao, thông minh hơn người. Hắn đã sớm bắt được sát khí của Trần Lương, chỉ có điều những thành viên trong nhóm của hắn còn chưa đủ thành thực.

Mỗi khi Trần Lương đột kích, Chu Minh luôn nhận ra đầu tiên để phản công. Nhiều lúc nhóm của hắn không có người bị đánh nhưng điều đó lại dẫn đến các đệ tử này chậm tiến bộ. Vì vậy lúc sau hắn mặc Trần Lương hành hạ những đệ tử cùng nhóm để rèn luyện bọn hắn. Thậm chí Chu Minh còn tới xin Trần Lương tăng thêm tần suất đột kích.

Hơn 1 năm ăn đòn khiến 73 đệ tử đều trở nên da dày thịt béo, bị đánh mà cứ trơ trơ, lực đánh cũng mạnh hơn mới hạ được đối thủ.

Tiếp theo, Trần Lương cho phép sử dụng võ kỹ, thần thông, phát huy toàn bộ chiến lực trong thi đấu. Lúc này, 7 Cự Linh võ giả không tham gia đấu võ mà đứng giám sát từng trận đấu, tránh cho có thương vong nặng nề.

Trần Lương cũng bắt đầu truyền dạy võ kỹ.

Trước khi rời Khai Thiên Môn đi Hoàng Lam Môn, Trần Lương đã để lại một số lượng võ kỹ cho đệ tử. Nhiều người đã bắt đầu tu luyện võ kỹ từ lúc đó, đến giờ đã có tiểu thành. Cũng có người chưa tìm được võ kỹ phù hợp hoặc thiên phú thấp, chưa tu luyện được.

Ban ngày rèn luyện chiến đấu ác liệt hơn, nhưng ban đêm Trần Lương vẫn liên tục duy trì đột kích đệ tử, chỉ bỏ qua cho những người bị thương nặng.

Thời điểm chỉ sử dụng nguyên khí, cho dù bầm dập khắp người cũng chỉ là thương ngoài da hoặc vết thương nông. Hiện giờ võ kỹ cùng thần thông đã khiến liên tục có nhiều người bị thương, thậm chí là trọng thương phải sử dụng đan dược chữa thương cùng nhiều ngày nghỉ ngơi.

Những ai bị thương có thể nghỉ nhưng người khỏe vẫn phải chiến đấu. Ai lười biếng, thiếu cố gắng đều bị Trần Lương đánh cho phải điều trị nhiều ngày mới có thể trở lại luyện tập cùng đồng môn.

Thường phạt phân minh, những người cố gắng, có thành tích tốt đều có trọng thưởng.

Sau một thời gian, các đệ tử chuyển sang đánh đôi, tùy chọn đối thủ. Yêu cầu của đợt này là không cho phép nghỉ ngơi, phải liên tục chiến đấu, trừ khi nguyên khí chưa đủ một nửa hoặc bị thương.

Tại Tiên Linh cảnh, Chu Minh nhờ có thần thông hắc khí của Quang Mang Tuộc đã giúp hắn vô địch trong cảnh giới. Ưng Sát đứng thứ hai. Có điều Chu Minh rất vất vả mới có thể đánh bại được Ưng Sát, do Ưng Sát đã có thể cảm nhận khí của Chu Minh để tránh đòn và phản công.

Một thời gian đánh đơn rồi lại chuyển sang đánh đội. Tam Tinh võ giả có 2 đội sẽ đối đầu trực tiếp với nhau. Tiên Linh võ giả có 4 đội sẽ quần chiến cả 4.

Khi quần chiến nhiều đội thì kẻ mạnh chưa chắc sẽ là người đứng cuối cùng. Đội của Ưng Sát được đánh giá mạnh nhất trong Tiên Linh, vì vậy 3 đội còn lại đều thống nhất hạ gục đội này trước rồi mới đánh hạ nhau.

Đội thua không có gì, đội thắng, mỗi thành viên được 1 Cam Nhị Quả, có hiệu quả tăng tu vi cao hơn nhiều so với Ngô Đồng Thảo.

Những cảnh giới khác không có nhiều đội thi theo dõi chiến đấu học hỏi kinh nghiệm hoặc tu luyện võ kỹ, hoặc luyện hóa linh dược, yêu thú tăng lên tu vi.

Mãi sát thành kim, 2 năm huấn luyện đã mang lại những hiệu quả rõ rệt.

Các nhóm Tiên Linh, Giáp Linh, Cự Linh đều vượt qua bài kiểm tra đột kích của Trần Lương. Trừ khi hắn tận lực áp chế khí của bản thân, còn không chỉ cần cách 4 thước đã bị các đệ tử phát hiện, cho dù đã sử dụng Ẩn Nặc Thuật.

Các đệ tử đều đã tiểu thành ít nhất một loại võ kỹ khá mạnh theo mặt bằng chung.

Một số đệ tử vui mừng tăng lên một tiểu cảnh giới, đặc biệt Chu Minh cùng Ưng Sát đều đã tiến vào cấp độ 4 của Tiên Linh cảnh

Một Tam Tinh đệ tử sau nhiều ngày ăn thịt yêu thú, hấp thu linh dược đã đột phá lên Vạn Nhiên, được Trần Lương trực tiếp truyền thụ một bộ công pháp quý cấp thượng phẩm, khiến hắn ngày càng vượt xa chúng đồng môn lúc trước.

Các Trận Pháp Sư cũng đã thành thực với chế tạo Không Vật. Bọn hán lúc này có sự cảm phục và trung thành nhất định với môn chủ, với Khai Thiên Môn, do được Trần Lương chỉ dẫn, giao tiếp liên tục trong 2 năm qua.

Đây cũng một phần là lí do khiến 2 năm trước các Trận Pháp Sư không có lòng trung thành với Khai Thiên Môn. Trần Lương vừa thu nhận bọn hán đã vội rời đi. Trong đó lại có cả một Trận Pháp Sư cấp 6, tính tình kiêu ngạo có thừa, rất dễ hiểu khi bọn hán có hành động chuộc lỗi cho bản thân khi mà việc kinh doanh Không Vật của Khai Thiên Môn phụ thuộc lớn vào bọn hán.

Cách một đoạn thời gian, Tuyết Hoa lại đến Côn Lôn Sâm lấy Không Vật mang về kinh doanh. Nàng được Trần Lương giao cho nắm giữ cả Kim Thiết Nhân và Ngân Thiết Nhân, đảm bảo an toàn đi lại.

25 tháng trôi qua, bắt đầu xuất hiện những nội dung bàn luận về lời cam kết của môn chủ lúc trước

“Môn chủ hứa sau 3 năm tất cả đệ tử đều tăng lên tiểu cảnh giới, thậm chí đại cảnh giới, nhưng hơn 2 năm rồi mà mới chỉ có một vài đệ tử tăng lên tiểu cảnh giới”

“Ta cả tu vi và chiến lực quả thật đều tăng lên, nhưng vẫn chưa đột phá tiểu cảnh giới, chỉ sợ hết 3 năm cũng khó lên được”

“Ta cũng giống ngươi, hi vọng năm thứ 3 môn chủ sẽ mang lại cơ duyên cho mọi người”

“Lão phu năm nay 286 tuổi, Giáp Linh đại viên mãn, chỉ còn lại hơn mười năm tuổi thọ. Nếu lần này không đột phá được lên Cự Linh, chỉ sợ sẽ không còn cơ hội nào khác”

Lúc này, Trần Lương đang trở về Khai Thiên Môn.

Tuyết Hoa đã giúp hán tập hợp toàn bộ nhân sự, bao gồm Bá Lăng và 24 đệ tử Luyện khí sư nằm dưới sự quản lý trực tiếp của Bá Lăng. Ngoài ra còn có các đệ tử không tham gia khóa huấn luyện, A Phù, và các nhân viên khác.

Trần Lương đồng ý tuyên bố:

“1 năm tới, toàn bộ nhân sự rời khỏi Khai Thiên Môn. Những ai muốn tiếp tục làm việc cho Khai Thiên Môn thì một năm nữa quay trở lại, sẽ được nhận lương của nửa năm”

“Môn chủ, ý ngươi là bỏ hoang cả Khai Thiên Môn một năm không người trông coi?”

“Đúng vậy”

“Vậy nếu có kẻ đến xâm chiếm thì sao?”

“Ngươi không cần lo lắng vấn đề này”

Một người khác xen vào hỏi:

“Môn chủ, những người tham gia huấn luyện hiện giờ thế nào? ta có một vị bằng hữu tham gia khóa huấn luyện của ngươi”

“1 năm sau bọn hán trở về ngươi sẽ biết”

Trần Lương đưa Tuyết Hoa, Bá Lăng cùng 24 đệ tử luyện khí đường tiến tới Côn Lôn Sâm, chuẩn bị cho đợt huấn luyện cuối cùng, lột xác toàn bộ Khai Thiên Môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 66: Ăn cướp mới giàu

Tập hợp toàn bộ nhân sự tại Côn Lôn Sâm, mang lại nhiều hồi hộp cùng các dự đoán

Trần Lương đứng trên cao tuyên bố

“Bây giờ, ta sẽ mang đến cho các ngươi một kinh hi. Ta sẽ bao trùm tinh thần lực lên cơ thể các ngươi để di chuyển tới một nơi khác, các ngươi đừng chống cự”

Trong chốc lát, trước mắt bọn hán là một bình nguyên rộng lớn. Nổi bật trong đó là cây đại thụ 10 người ôm không xuể. Tán cây càng là vươn ra bao trùm 10 trượng rộng. Dưới tán cây rủ xuống thiên địa đại đạo khiến cho người đứng dưới một cảm giác thân thể như hòa làm một cùng thiên địa, linh hồn càng là nhạy cảm cảm ứng lại vạn vật chỉ tiết đến cực điểm

Bên cạnh đó còn có một dược viên với đủ các loại linh dược quý giá. Đây đều là lượng tích trữ cùng mua thêm của Trần Lương để tận dụng trong đợt này.

Nơi bọn hán đang đứng chính là nơi trồng Thiên Đạo Mộc trong Tiểu Cửu Giới.

Các đệ tử ngơ ngác cảm nhận cảm giác kỳ diệu đứng dưới Thiên Đạo Mộc, còn chưa kịp nhận ra những bảo dược gần đó. Mỗi cây linh dược đều có thể khiến bọn hán đỏ mắt, phát tài.

“Nơi này có gì rất kỳ lạ”

“Ta cảm nhận được tinh thần cực kỳ sáng khoải, não hải như mở rộng rất nhiều lần”

“Ta cảm thấy mình cần tu luyện võ kỹ ngay bây giờ”

“Đây hán là bảo địa môn chủ dành sẵn để chúng ta luyện tập, tham ngộ võ đạo”

“Nhìn đám linh dược kia, trời ơi, kia có phải Bảo Thủy Thảo, bảo dược cho người có Thủy thuộc tính”

“Con mẹ nó, kia là Hóa Cơ Quả. Ta từng nhìn thấy trong một phiên đấu giá, lên tới 7 vạn tinh thạch cấp 1 một quả. Ở kia có những 12 quả. Nếu ta được phục dụng chắc chắn tăng tiến tu vi lên một đoạn lớn”

“Giờ thì ta đã tin môn chủ có thể giúp chúng ta tăng lên một mảng lớn tu vi”

Tiếng bàn tán mãi không lắng xuống, Trần Lương vận dụng sư tử hồng cất ngang lời mọi người.

“Im lặng. Mọi người đang ở trong Tiểu Cửu Giới, một trong Lục Bảo của Cửu Giới. Kia là Thiên Đạo Mộc, rủ xuống thiên địa đại đạo giúp tâm trí các ngươi mở rộng rất nhiều. Tham ngộ võ đạo, trận đạo, luyện khí đạo nơi đây đều là làm ít ăn nhiều. Đặc biệt, Thiên Đạo Mộc có tác dụng cực lớn cho Cự Linh cảnh tấn cấp lên Hoàng cấp.

“Thiên Đạo Mộc!” Một Cự Linh vỗ gãi thốt lên “Ta đã nghe danh tiên dược này từ lâu, không ngờ nằm trong tay môn chủ. Quá tốt rồi, ta có cơ hội bước vào Hoàng cấp rồi”

Các Cự Linh cảnh khác cũng vui mừng không nguôi, chỉ muốn ngay lập tức ngồi xuống tu luyện.

Ngoài ra, ta đã bỏ ra 100 vạn tinh thạch cấp 1 thu mua linh dược, đan dược cho các ngươi sử dụng”

“Ồ, môn chủ thật hào phóng” các đệ tử không nhịn được cất tiếng xen ngang

Trần Lương ngừng một chút liền nói:

“Quan trọng nhất, tại đây có một trận pháp giúp tăng thời gian lên 36 lần so với bên ngoài”

Lúc này đã không gì có thể ngăn cản một đợt bùng nổ tiếng kêu lên kinh ngạc

“36 lần. Tức là bên ngoài mới qua 1 năm thì ta đã tu luyện được 36 năm”

“Ta hiểu rồi, đây mới là át chủ bài của môn chủ để tăng tu vi môn phái. Nếu vừa có được 36 năm tu luyện dưới Thiên Đạo Mộc, vừa có linh dược thoải mái hấp thu thì tăng lên một tiểu cảnh giới hay 1 đại cảnh giới hoàn toàn là có thể”

“Ha ha, ta biết mình lựa chọn đúng mà. Hoàng A Tuất ơi Hoàng A Tuất, ngươi lựa chọn sai lắm rồi. Ha ha ha”

Trong một loạt tiếng reo vang lên, có một lão già tóc bạc trắng đi về phía Trần Lương, chấp tay nói:

“Môn chủ, ta là Bình Nguyên, Giáp Linh đại viên mãn. Tuổi thọ của ta chỉ còn 14, 15 tuổi là hết. Ta không chắc liệu trong những năm này có đủ khả năng tiến vào Cự Linh cảnh không. Nếu không được, thì tăng 36 lần thời gian ta sẽ chỉ sống được chưa đầy nửa năm. Ta không dám đánh cược nên mong môn chủ cho phép ta ở bên ngoài tu luyện”

Trần Lương sử dụng tinh thần lực kiểm tra đối phương một hồi, nói:

“Ngươi có tinh thần lực cấp 4, cho thấy trí tuệ không tồi. Nếu chủ tu võ đạo hẳn là không kém vậy chứ?”

“Không giấu gì môn chủ. Ta thân là gia chủ của một tiểu gia tộc. Đến đời của ta, gia tộc ngày càng đi xuống nên ta bận trông coi, bảo hộ gia tộc, không có thời gian tu luyện, không có thời gian ra ngoài tìm kiếm cơ duyên và càng không có tài nguyên tu luyện. Vì vậy mắc kẹt ở Giáp Linh cảnh hơn hai trăm năm”

“Lí do ngươi gia nhập Khai Thiên Môn là để làm gì?”

“Ta cho rằng bản thân đã vô vọng bước vào Cự Linh, gia tăng tuổi thọ, nên dự tính gia nhập vào 1 môn phái mới thành lập như Khai Thiên Môn để an hưởng tuổi già”

“Ta có thể giúp ngươi bước vào Cự Linh cảnh, thậm chí Hoàng cấp. Điều kiện là ngươi trở thành hộ vệ cả đời cho Tuyết Hoa”

“Nếu ta không đồng ý?”

“Ngươi vẫn phải cả đời làm đệ tử tại Khai Thiên Môn, đây là điều kiện để tham gia khóa huấn luyện này và ngươi đã đồng ý. Ta không hề ép buộc bất cứ ai”

Nhìn Bình Nguyên suy nghĩ, Trần Lương bồi thêm: “Ngươi không cần lo lắng, Tuyết Hoa là người tốt, sẽ không bạc đãi ngươi. Còn hơn là chỉ sống được thêm mười mấy năm”

“Thôi được, ta đồng ý”

“Ngươi hấp thu Hóa Lân Đan này chắc sẽ đủ tấn cấp. Ngươi đã tích lũy trong nhiều năm, một viên đan dược cấp 7 đủ để kích phát tiềm lực, nhất phi trùng thiên” Trần Lương đưa cho Bình Nguyên một viên đan dược màu hồng xọc đỏ. Linh khí từ đan dược tỏa ra đủ để thấy được tác dụng không tầm thường của nó.

“Đa tạ môn chủ” Bình Nguyên chấp tay cảm tạ.

Một viên đan dược cấp 7 cũng tới mấy chục vạn tinh thạch cấp 1, Bình Nguyên hoàn toàn không dám nghĩ tới chỉ vừa đồng ý đã được một món quà lớn như thế.

Trần Lương hướng tới mọi người nói lớn:

“Tiếp theo ta sẽ mở ra trận pháp gia tốc thời gian lên gấp 36 lần. Tất cả mọi người tranh thủ tu luyện công pháp, võ kỹ. Ngoài ra, mỗi 7 ngày ta sẽ phát một cây linh dược giúp các ngươi nhanh chóng tấn thăng tu vi.

Tam Tinh nhận Bách Chu Quả,

Vạn Nhiên nhận Ngô Đồng Thảo

Tiên Linh nhận Mai Lan Hoa

Giáp Linh nhận Hóa Nguyên Đan

Những linh dược trong dược viên không ai được động vào. Ta trông ở đây là để tận dụng gia tốc thời gian. Ai có ý đồ xấu, chết!

Các đệ tử trận pháp đường tận dụng cơ hội này tấn thăng tu vi cùng làm ra nhiều Không Vật

Các đệ tử luyện khí đường chỉ cần tập trung nâng cao tu vi. Để khi trở lại Luyện Khí Phường có thể toàn tâm toàn ý học tập và rèn luyện bảo khí”

“Đa tạ môn chủ” Tất cả đệ tử đồng loạt hô vang

Hơn 100 đệ tử mới gia nhập vào Khai Thiên Môn lúc này đã hoàn toàn tâm phục khẩu phục vị môn chủ trẻ tuổi.

Bọn hắn khi mới vào, chỉ là nhìn thấy một Khai Thiên Môn mới thành lập, may mắn có được một trụ sở đầy đặc nguyên khí nên muốn gia nhập để có chỗ tu luyện.

Môn phái được điều hành bởi 1 môn chủ trẻ tuổi mới gặp vài ngày đã biến mất, chỉ còn lại một cô nương trẻ tuổi kinh doanh mỗi ngày vài chiếc nhẫn không gian.

Nhiệm vụ bốn môn thì không có, phải ra ngoài tìm kiếm linh dược, nhiệm vụ

Võ kỹ cùng công pháp tuy cũng là đồ tốt nhưng không nhiều

Chỉ có 2 thứ khiến các đệ tử không rời đi.

Thứ nhất là một nơi nồng đậm linh khí để tu luyện

Thứ hai là niềm tin một môn phái có thể chiếm cứ một phương dôi dào linh khí như này ắt không tầm thường.

Nhưng giờ ánh mắt nhìn môn chủ, niềm tin vào Khai Thiên Môn đã nâng cao rất nhiều trong suy nghĩ của bọn hắn.

Môn chủ còn trẻ nhưng lực chiến cực kỳ cao, sau này ắt thành long trung chi nhân. Đi theo hắn ắt được hưởng quả ngọt.

Không chỉ chiến lực, mà tâm trí, kiến thức đều vượt xa thường nhân. Có thể đưa ra một khóa huấn luyện tàn khốc và có hiệu quả cao như vừa rồi, không phải ai cũng có thể nghĩ ra được. Thực tế, đây là phương pháp huấn luyện quân đội đỉnh cao mà Cung Thừa Hy học được.

Thêm vào đó, hành động quả cảm của môn chủ, xả thân mình đánh yêu thú giúp 7 đệ tử Cự Linh chạy thoát đã lan khắp Khai Thiên Môn, khiến bọn hắn cảm phục mãi không thôi.

Về Khai Thiên Môn, lúc này các đệ tử đã nhìn ra rất nhiều nội tình đáng kể.

Thứ nhất phải kể đến một lượng lớn Không Vật sắp được Trần Pháp Sư làm ra. 1 năm sau, Khai Thiên Môn sẽ có thể mở rộng ra quy mô lớn hơn nhiều so với bây giờ, không cần phải sợ thiếu hụt hàng hóa.

Tiếp theo, Khai Thiên Môn cũng sẽ mở rộng được mạng kinh doanh bảo khí nhờ vào 24 đệ tử Luyện Khí Đường được dẫn dắt bởi 1 Luyện khí sư cấp 7. Khi cho ra mắt luyện khí đường tại Côn Lôn Sâm, Trần Lương đã cho các đệ tử biết về Luyện Khí Phường.

Thứ ba là Thiên Đạo Mộc cùng trận pháp gia tốc thời gian lên 36 lần, có thể giúp tạo ra đại lượng cường giả cùng một vườn dược viên giá trị lớn.

Đã đủ chưa?

Quá đủ cho một môn phái chỉ mới thành lập được gần 3 năm bởi 1 môn chủ trẻ tuổi.

Trần Lương giờ tay ra hiệu mọi người trật tự. Hắn nói:

“2 tháng tiếp theo sẽ khai mở trận pháp. Ta còn cần hoàn thành 1 việc trước đó. Các người ngồi dưới Thiên Đạo Mộc làm quen tu luyện, khai mở tâm trí để thúc đẩy công pháp lên mức cao nhất có thể”

Nói xong Trần Lương đưa Ưng Sát ra khỏi Tiểu Cửu Giới còn bản thân xuất hiện bên cạnh Thất Sắc Tam Sinh Hoa, bởi đây mới là nơi có linh khí nồng đậm nhất Tiểu Cửu Giới. Môn chủ biến mất, các đệ tử không hiểu gì nhưng cũng dần dần kéo nhau ngồi xuống tu luyện, trao đổi võ đạo, trận đạo, luyện khí đạo.

3 tuần nữa là đến thời điểm mở ra Tam Thập Tam Môn, một cơ hội cực đỉnh thu thập thêm những linh dược quý giá, không phải là tìm kiếm những linh dược trong tự nhiên, mà là ăn cướp.

Đúng vậy, chỉ có ăn cướp mới là phương pháp nhanh nhất, nhàn nhất để trở nên giàu có.

Trần Lương muốn tận dụng từng tấc đất khi kích hoạt Tuế Nguyệt. Tăng gấp 36 lần thời gian sẽ giúp hắn có được những linh dược cao niên quý giá mà bình thường phải chờ năm dài tháng rộng.

Tuy hắn đã cố gắng tích lũy các cây bảo dược nhưng do nhu cầu của bản thân quá cao nên dược viên bên cạnh Thiên Đạo Mộc vẫn còn quá nhỏ bé.

Ưng Sát mang theo viên ngọc Tiểu Cửu Giới tiến trở về Thiên Khung Phái. Hắn chưa có thanh toán 1000 tinh thạch cấp 1 cho môn phái, cũng không ai biết hắn đi theo Trần Lương gia nhập Khai Thiên Môn nên vẫn được tính là đệ tử của Thiên Khung Phái.

Thực ra ai cũng có thể tiến vào Truyền tống môn, nhưng với ý đồ của Trần Lương thì cần lắm những vị trí tiến vào đầu tiên, vì vậy cần đến Ưng Sát.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Ưng Sát dễ dàng trở lại Thiên Khung Phái, gia nhập đoàn đệ tử tiến đến Tam Thập Tam Môn bí địa.

Vượt qua cửa vào bí địa, Ưng Sát nhanh chóng đưa ra ngoài Trần Lương. Chu Minh cùng 2 Tiên Linh và 8 Vạn Nhiên đệ tử.

Giáp Linh võ giả dưới 33 tuổi đều là có thiên tư hơn người, tài liệu tu luyện cũng là tương đương dồi dào. Một môn phái mới thành lập như Khai Thiên Môn hẳn là không có Giáp Linh cảnh, nhưng lại muốn đột phá tầng thứ 4 của Tiên Linh nên tạm thời đội quân của Trần Lương chỉ có hắn là Giáp Linh cảnh.

Chỉ có Ưng Sát cùng Chu Minh là ngoại lệ, một phần là nhờ vào đại lượng tài liệu tu luyện mà Trần Lương cung cấp cho bọn hắn. 2 người có thể ngay lập tức bước vào Giáp Linh cảnh, nhưng lại muốn đột phá tầng thứ 4 của Tiên Linh nên tạm thời đội quân của Trần Lương chỉ có hắn là Giáp Linh cảnh.

Nhiệm vụ của 12 đệ tử là theo dõi các nhóm có từ 5 Giáp Linh võ giả trở lên. Bởi rất có thể bọn hắn được giao nhiệm vụ bảo vệ dược viên của môn phái.

12 đệ tử được trang bị Thiên Lý Nhân là một bảo khí tăng tầm nhìn xa lên 50 dặm. Nếu bị phát hiện, ngay lập tức bỏ chạy. Bọn hắn chỉ cần tìm được nơi có dược viên, ghi nhớ vị trí và rời đi, việc đánh cướp đã có Trần Lương lo.

Nhưng lúc này hắn còn cần đi một nơi khác.

Trong Tam Thập Tam Môn có một vùng đất bị coi là cấm khu. Bởi chưa từng thấy có ai đi được vào mà sống sót trở ra.

Vị trí của nó nằm ở cực nam, muốn tiến tới đó phải đi qua một thung lũng tràn ngập một loài yêu mộc có tên gọi Thực Thánh Hoa.

Thực Thánh Hoa trong quá trình lớn lên có khả năng tạo ra vẻ ngoài giống như một loài thực vật gần nó, vì vậy rất khó phát hiện. Nhưng nhờ các ghi chép có sẵn của Thiên Khung Phái về Tam Thập Tam Môn nên chỉ cần có chuẩn bị trước thì không khó để Trần Lương vượt qua Thực Thánh Hoa.

Khả năng ăn thịt con mồi của Thực Thánh Hoa chủ yếu dựa vào giả trang và đám dây leo ngằm dưới đất bất ngờ chui lên tóm lấy con mồi.

Bước vào thung lũng, Trần Lương dừng lại nhìn mấy trăm cây to phía trước. Dù biết ẩn trong đó là rất nhiều Thực Thánh Hoa nhưng hoàn toàn không có dấu hiệu nào để phân biệt bằng mắt thường.

Có một cách an toàn là đi đến đâu, phá hủy tới đó. Nhưng dây leo của Thực Thánh Hoa rất dài, muốn con đường an toàn thì phải phá hủy tất cả thực vật cách lối đi 15 trượng. Những thực vật trước mắt đều không dễ phá hủy, cần tiêu tốn sức lực nhất định.

Cách này tiêu tốn rất nhiều thời gian mà chưa chắc mang lại hiệu quả

Trần Lương không muốn chậm trễ thời gian, lựa chọn cách nguy hiểm nhất để vượt qua thung lũng, chính là trực tiếp phi thẳng qua.

Thân thể bao bọc bởi hắc sắc nguyên khí cùng với Chiến thần Atula trên đầu, Trần Lương một tay cầm chiến thương dùng mãnh lao vào hang cộp. Hắn giới hạn tinh thần lực trong khoảng cách 10 trượng, bất kể một cử động nào cũng không thoát được cảm giác của hắn.

Cách di chuyển của hắn vô cùng đặc biệt, không sử dụng đến hai chân, mà là dùng đuôi. Chính là chiếc đuôi mới sinh ra của Chiến thần Atula nhờ vào ăn Diệp Không Quả.

“Vũ”

Đi chưa được bao lâu, bất ngờ dưới đất chui lên cùng lúc 2 đoạn dây leo màu nâu tóm lấy phần đuôi chạm đất. Chiếc đuôi này vẫn tiếp tục đẩy Trần Lương phi về phía trước, đồng thời biến mất, thoát khỏi dây leo.

Lúc này Trần Lương phải dùng chiến thương đập xuống đất tiếp tục di chuyển. Lần tiếp đất thứ hai, chiếc đuôi từ Chiến thần Atula lại hiện ra giúp hắn giải phóng chiến thương.

Chiếc đuôi này ngoài khả năng phóng dài, còn có thể biến mất rồi một hơi thở sau lại hiện ra.

2 dây leo vô hạn con mồi liên tiếp tục đuổi theo. Ngoài ra còn có 4 dây leo xông lên muốn tóm lấy chân con Trần Lương. Mắt không thèm nhìn xuống, tay cầm thương vẫn không động đậy, hắn tiếp tục lao về phía trước. Bởi 4 tay của Chiến thần Atula đã lo liệu được 4 dây leo kia.

Cho dù là Bách Thánh Khí nhưng chiến thương của Chiến thần Atula không thể chặt đứt được 4 dây leo mà chỉ có thể đẩy lui chúng lùi ra xa

“Dây leo chắc chắn hơn mình nghĩ”

Bị đẩy lùi ra sau, 4 dây leo tiếp tục bám theo Trần Lương, đồng thời phía trước có 7 dây leo đồng thời nhắm chuẩn hướng con mồi lao tới.

Không có dừng lại, Trần Lương dùng đến võ kỹ Thạch Phá Thương chém tới 7 dây leo. Lúc này mới có thể cắt đứt bọn chúng tiến về phía trước.

Lúc này cả khu rừng vang lên tiếng thó cực kỳ quái dị. Đây cũng là thủ đoạn của Thực Thánh Hoa nhằm đe dọa tinh thần con mồi.

Chiếc đuôi của Chiến thần Atula liên tục thay đổi địa điểm chạm đất bởi Trần Lương muốn tránh khỏi tất cả các loại rễ cây, dây leo nằm ẩn trong đất.

Trần Lương liên tục đánh ra Thạch Phá Thương trên đường đi, chém đứt tất cả dây leo đâm về phía hắn.

Nhìn thấy lối ra chỉ còn cách 50 trượng, Trần Lương bắt đầu dĩ phải dừng lại. Vì phía trước hắn có không dưới 100 dây leo đang ngo ngoe nguy hướng tới hắn như một bầy rắn lít nha lít nhít sẵn sàng đâm về phía con mồi.

“Muốn chơi lớn sao, vậy tặng người một lần trầm trồ”

Trần Lương cười gian ác. Trên đầu hắn hiện ra 63 con hắc long ào ạt xông phá phía trước, phá hủy mọi vật cản trên đường đi của chúng.

Không có chờ đợi kết quả, Trần Lương bám theo sau đàn hắc long. Một đường đánh tới, Trần Lương đã ra khỏi khu rừng với không một vết thương trên người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Diêm Quỷ

Tiếp tục tiến lên, Trần Lương gặp phải rất nhiều yêu thú. Tuy không quá nguy hiểm nhưng số lượng yêu thú nhiều cũng khiến hắn có phần vất vả.

Kim Thiết Nhân và Ngân Thiết Nhân không sử dụng được trong Tam Thập Tam Môn vì Thiết Cầu Năng xuất hiện trong đây sẽ bị dịch chuyển ra ngoài ngay lập tức. Quy tắc nơi này được bố trí là để nó trở thành một vùng đất bảo tồn linh được.

Ngao Thiên đã là yêu thú cấp 8, cũng không vào được Tam Thập Tam Môn.

Những yêu thú đơn lẻ tại Tam Thập Tam Môn không còn có sức uy hiếp tới Trần Lương. Nhưng trước mặt hắn là mấy chục con Báo Mang đang nghỉ ngơi uống nước. Nếu bọn chúng liên tục dùng yêu ảnh tấn công đủ khiến một chết Trần Lương

Không cần suy nghĩ, Trần Lương tìm đường khác vòng qua bầy Báo Mang. Cửa ải cuối cùng mới là lúc hấn cần tung toàn bộ lực lượng để vượt qua, còn lúc này thì chưa.

Từ cửa vào đến cực nam là một đoạn đường tương đương xa, mất 3 ngày di chuyển liên tục Trần Lương mới tới được vùng đất được coi là cấm địa của Tam Thập Tam Môn.

Quang cảnh nơi đây vừa tráng lệ vừa đáng sợ, chỉ cần đứng nhìn cũng đã biết phía trước đầy rẫy nguy hiểm chết người.

Trần Lương giờ tay phải lên, chạm phải vầng bạch sắc quang mang sáng đến chói mắt để cảm nhận luồng ánh sáng này. Quang mang mạnh đến nổi da Trần Lương cảm giác nóng cháy như ngàn vạn mũi kiếm đâm vào.

Nếu không phải nhục thân hấn cứng rắn, mạnh mẽ như kim thiết, chỉ sợ có thể bị quang mang đốt đến bốc cháy.

Kích hoạt Bách Thánh Khí bảo giáp, cảm giác nóng cháy giảm đi rất nhiều, gần như không còn, đủ để giúp hấn hoạt động thoải mái trong đây.

Thu lại Bách Thánh Khí bảo giáp, Trần Lương giờ tay trái lên, xuyên qua tầng hắc sắc quang mang. Cánh tay hấn bùng lên một cảm giác lan da ngoài như bị ngàn vạn roi bọ ăn mòn đến tận xương tủy.

Tiền Linh võ giả sơ kỳ chỉ sợ sẽ không mất quá 3 hơi thở liền cánh tay chỉ còn lại xương cốt.

Kích hoạt Bách Thánh Khí bảo giáp tương tự có hiệu quả như bên bạch sắc quang mang.

Cấm địa được chia làm hai vùng đất đối lập nhau. Vùng đất bên phải tràn ngập bạch sắc quang mang, đi kèm với nó là chói mắt cùng hủy diệt thuộc tính.

Vùng đất bên trái lại chìm trong hắc sắc quang mang, giống như bóng tối bủa vây cùng với ăn mòn thuộc tính.

Trong ghi chép của Thiên Khung Phái, bọn hấn đã làm một thử nghiệm. Hồn sư lấy ra một phần vạn hồn phách của đệ tử đưa vào một ngọn nến đặc biệt, khi nào đệ tử chết, ngọn nến sẽ tắt.

Người đệ tử này trang bị Bách Thánh Khí bước vào bạch sắc quang mang, liên tục cất tiếng nói truyền thông tin ra ngoài. Nhưng sau 10 hơi thở liền không còn truyền tin mà vang lên tiếng niệm phật.

Lúc đó cây nến sinh mạng của hấn vẫn không tắt, phải mất đến 1 ngày sau, tính mạng của hấn mới tan biến. Ánh sáng quá mạnh khiến người đệ tử kia đi quá 3 bước là bên ngoài không nhìn được thân ảnh của hấn, nên không rõ tình trạng cụ thể ra sao.

Thiên Khung Phái làm thêm 1 thí nghiệm khác, một đệ tử mặc Thập thánh khí bảo giáp chỉ bước qua vầng sáng 1 bước, dự tính gặp bất kỳ nguy hiểm gì liền rời khỏi.

Nhưng sau 10 hơi thở, hấn đột nhiên quay người, từng bước tiến vào sâu trong vùng đất bạch sắc quang mang, mặc cho các đệ tử bên ngoài kêu gọi. Người đệ tử này sau nửa ngày cũng bỏ mạng.

Lần thử thứ ba, kế hoạch là đệ tử bước vào đứng 10 hơi thở thì được các đệ tử bên ngoài kéo ra. Lần này tên đệ tử không chết, nhưng cơ thể chỉ biết ngồi xuống niệm kinh, thần trí bị phá hủy.

Hấn được mang trở về Thiên Khung Phái nhưng các sư phụ cũng vô phương cứu chữa. 100 ngày sau cơ thể hấn khô héo mà chết.

Tương tự bên hắc sắc quang mang cũng gặp tình trạng tương tự, nhưng lúc không còn nhận thức, bọn hấn không niệm kinh phật mà là gào rú hò hét. Kéo ra ngoài thì 10 ngày sau kiệt sức mà chết.

Trần Lương đã hiểu nguy hiểm của 2 vùng đất, chính là phá hủy nhục thân cùng nhận thức của bất kỳ sinh vật nào trong đó. Nhưng hấn cũng có phần nắm chắc vượt qua được 2 cửa ải này.

Có thể có những nguy hiểm chưa được khám phá, có điều hấn vẫn muốn mạo hiểm tiến vào sâu bên trong. Đây đã là cơ hội cuối cùng cho hấn.

Đang phân vân lựa chọn tiến vào nơi nào trước thì đột nhiên một âm thanh sau lưng Trần Lương vang lên

“Hóa ra ngươi là kẻ mở đường giúp bọn ta”

Trần Lương quay ngoắt lại nhìn kẻ vừa nói. Ấn tượng đầu tiên chính là một loại khí tà ác đến rùng người mà bất cứ ai nhìn hấn đều có thể nhận ra. Một đặc điểm khác là hấn sở hữu một đôi mắt màu đỏ, có thể làm suy sụp tinh thần những kẻ yếu ớt dám nhìn thẳng vào mắt hấn.

“Năng lực của ngươi không tồi, máu của ngươi chắc phải ngon lắm” Ác nhân mắt đỏ liếm môi nói tiếp, chậm chậm tiến lên, đồng thời rút ra một thanh kiếm cũng một màu đỏ như máu.

Trần Lương không nói gì, vèn vèn lấy ra Địa Long Thương chờ đợi ứng chiến.

“Diêm Quỷ đứng lại. Ngươi còn có nhiệm vụ quan trọng tại thân. Hấn để bọn ta thu thập là được”

Phía sau Diêm Quỷ là 2 người trẻ tuổi khí thế凛冽 lấy ra vũ khí của mình bước vượt qua Diêm Quỷ

“Các ngươi không đánh lại hấn” Diêm Quỷ nói

“Diêm Quỷ chó khinh người. Bọn ta đều là thân truyền đệ tử của trường lão, chiến lực có thể xếp hàng đầu tại Tam Thập Tam Môn lần này. Hợp lực bọn ta cũng chưa chắc thua kém ngươi. Chỉ là do cơ thể đặc thù của ngươi mới được môn chủ giao nhiệm vụ trọng yếu. Đừng tưởng bản thân quá cao, không coi ai ra gì” Một người cau mày quay lại nói.

“Huống hồ phía trước chỉ có 1 tiểu tử. Bọn ta hợp công đã là rất coi trọng hấn. Ta không tin trong Tam Thập Tam Môn có kẻ nào một mình chống đỡ được 2 huynh đệ bọn ta” Người còn lại tiếp lời.

“Thôi được, hấn bước vào trong kia cũng không sống được. Các ngươi vẫn là giữ sức thì hơn”

Diêm Quỷ vượt qua 2 huynh đệ tiến gần về phía Trần Lương nói tiếp:

“Ta chọn hắc. Ngươi chọn gì?”

“Vây ta chọn bạch” Trần Lương trả lời, hấn đánh giá tên Diêm Quỷ này rất nguy hiểm, không muốn cạnh tranh vô ích.

“Mời tiến trước” Diêm Quỷ cười, giờ tay mời

Trần Lương chậm rãi tiến bước vào vùng đất tràn ngập bạch sắc quang mang, biến mất khỏi tầm mắt của 3 kẻ bên ngoài.

Diêm Quỷ quay ra nói với 2 huynh đệ: “Nếu hấn có thể quay trở ra, bắt giữ hoặc giết chết hấn. Tốt nhất là bắt giữ nếu được”

Diêm Quỷ chỉ là đề ra một trường hợp mà chính hấn cũng nghĩ khó có thể xảy ra. Rất nhiều cường giả đã tiến vào 2 vùng đất của cấm địa nhưng đều không có người ra. Chính bản thân hấn cũng muốn phân thân trọng cho nhiệm vụ lần này.

Phân phó xong, Diêm Quỷ bước vào hắc sắc quang mang vùng đất.

Kích hoạt Bách Thánh Khí bảo vệ toàn bộ cơ thể, tập trung tinh thần lực cấp 8 bảo vệ não hải, Trần Lương từng bước tiến về phía trước.

Sau 5 hơi thở, Trần Lương dần cảm nhận mặt đất dưới chân không còn là đất cứng mà thay vào đó là những hạt bụi cứng, phát ra âm thanh rắc rắc mỗi khi chân hấn giẫm xuống.

Cúi xuống bốc lên một nắm, sử dụng xúc giác cùng tinh thần lực phân tích vật chất, Trần Lương nhận ra đây chính là xương nhân loại vỡ vụn mà thành.

Tiếp tục tiến lên hấn nhận ra một số vũ khí đã bị tan rã gần như biến mất. Nhiều trong số đó là Bách Thánh Khí bị bạch sắc quang mang mài mòn qua năm dài tháng rộng.

Qua 10 hơi thở, Trần Lương vẫn tinh táo tiến về phía trước. Quá chói mắt để nhìn đường đi, Trần Lương sử dụng một lượng nhỏ tinh thần lực dò đường.

Cuối cùng, Trần Lương đã thấy được thủ phạm khiến những người vào đây quên mất bản thân, chỉ còn biết ngồi thiền tụng kinh. Đó chính là Hắc Bạch Song Hoa. Chính bản thân Trần Lương kiếp trước đã được gặp 1 lần.

Hắc Bạch Song Hoa có 2 bông trên 1 thân, một bông màu trắng, một bông màu đen. Mỗi bông đều có 1 miệng để nuốt lấy thức ăn của chúng, chính là não của nhân loại hoặc yêu thú. Hắc Bạch Song Hoa có 2 tác dụng đối lập nhau, phụ thuộc vào bông nào là bông được cho ăn.

Bạch hoa được cho ăn sẽ tỏa ra một loại khí có mùi hương dịu nhẹ, cho tác dụng tăng trưởng tinh thần lực.

Hắc hoa được cho ăn sẽ tỏa ra một loại khí không màu, không mùi, thấm xuyên qua đầu, tiến vào não hải phá hủy thần trí nạn nhân. Loại khí này chỉ có thể ngăn chặn nhờ vào tinh thần lực.

Nếu không phải tinh thần lực của Trần Lương cường đại, đủ ngăn chặn khí từ Hắc hoa thì hấn cũng sẽ trở thành nạn nhân như bao người khác. Thực ra chỉ cần tinh thần lực cấp 5 là đủ bảo vệ khỏi Hắc hoa, nhưng vô già dưới 33 tuổi có được tinh thần lực cấp 5 rất hiếm, là tương lai cường giả đỉnh phong, sẽ không mạo hiểm nếu không biết về Hắc hoa.

Ngoi bên cạnh Hắc hoa chính là Man Ngu Trùng, một loài yêu thú sống cộng sinh trên Hắc hoa. Những nạn nhân của Hắc hoa sẽ là thức ăn cho Man Ngu Trùng, từ máu thịt cho đến tất cả cơ quan nội tạng, ngoại trừ não hải, được Man Ngu Trùng hút lấy đổ vào miệng của Hắc Hoa.

Cả 2 loài này đều là loại da dày thịt béo, không bị ảnh hưởng bởi nhiệt độ cao của bạch sắc quang mang. Không những thế, quanh đây chắc chắn vẫn còn những loài yêu thú khác sống được tại vùng đất này, nếu không Hắc Bạch Song Hoa cũng không tồn tại được.

Trần Lương dễ dàng thu lấy Hắc Bạch Song Hoa vào Tiểu Cửu Giới. Đây vừa là lợi khí chống lại kẻ thù, vừa là lợi được tăng lên tinh thần lực cho hấn và đệ tử Khai Thiên Môn.

Đã không còn tác nhân phá hủy thần trí nhưng Trần Lương vẫn không thu hồi tinh thần lực. Hấn để một nửa bảo vệ não hải, một nửa mở rộng ra ngoài quan sát cảnh quan.

Phía bên Hắc sắc quang mang vùng đất, Diêm Quỷ tương tự có được 2 tầng bảo vệ bản thân khỏi bị ăn mòn. Một bộ áo giáp Bách Thánh Khí là chính hấn bằng vào tự thân chiến lực hạ sát một cường giả Cự Linh cảnh, thu lấy tất cả bảo vật của đối thủ bao gồm bộ Bách Thánh Khí này.

Tầng bảo vệ thứ hai, chính là lớp da ngoài nổi lên như vảy kỳ lân, dễ dàng tay không bắt kiểm

Diêm Quỷ trời sinh tà ác, khát máu.

Hấn sinh ra tại một thôn nhỏ chủ yếu sống nhờ vào săn bắt hải lượn.

Năm lên 4 tuổi, hấn cắn chảy máu tay đưa nhỏ cùng thôn, từ đó không còn ai chơi với hấn, cả thôn xóm ghét bỏ.

Xu hướng bạo lực, khí tức tà ác khiến ngay cả cha mẹ hấn cũng ghét bỏ.

Năm lên 6, con chó trong nhà sủa hấn, hấn liền cầm dao đâm chết nó rồi uống cạn máu. Phụ mẫu hấn về nhìn thấy con vật đi theo vợ chồng bao nhiêu năm bị giết tàn ác liền đánh hấn tới tấp đến bị thương toàn thân.

Diêm Quỷ đau đớn bỏ chạy vào rừng sống như dã thú. Hình dáng nhân loại, nhưng năng lực có phần giống với dã thú nhiều hơn. Các giác quan của Diêm Quỷ phát triển hơn người thường giúp hấn có thể sinh tồn nơi rừng núi đầy rẫy nguy hiểm.

2 năm sau, hấn quay trở về thôn thăm sát toàn bộ dân làng và cả phụ mẫu hấn. Hấn không uống máu bất cứ ai, bởi huyết mạch của bọn họ quá yếu. So về huyết mạch thì yêu thú vượt trội nhân loại rất nhiều. Nhưng tu luyện sẽ giúp cải thiện cả nhục thân và huyết mạch nhân loại.

Mới 8 tuổi, Diêm Quỷ đã có được Nhị tinh cảnh giới. Hấn biết rằng muốn bản thân trở thành mạnh nhất, uống được càng nhiều máu ngon thì chỉ sống trong khu rừng cạnh thôn là không đủ.

Hấn rời bỏ nơi sinh ra hấn, bắt đầu quá trình tu luyện của bản thân.

Diêm Quỷ có năng lực đặc biệt là uống máu nhân loại cùng yêu thú để tăng lên tu vi, tăng lên nhục thân của hấn.

Trong một lần gặp lớn lao hung hiểm, hấn gặp một trận chiến giữa Hóa Kỳ Lân và một cường giả nhân loại.

Vị cường giả kia kiểm trong tay sắc bén đến kinh người, phá hủy lớp vảy của Hóa Kỳ Lân, khiến nó trọng thương đổ máu thành dòng.

Chiến trường nhanh chóng rời ra xa chính là cơ hội cho Diêm Quỷ tiến đến uống toàn bộ lượng máu của Hóa Kỳ Lân rơi xuống.

Nhưng hắn đã quá coi thường huyết mạch Hỏa Kỳ Lân. Còn chưa uống hết vũng máu, cơ thể Diêm Quỷ đã đổ ụp như thiết sắt trong lò rèn.

Bên trong huyết mạch hắn sôi sùng sục thiêu đốt lực phủ ngũ tạng khiến Diêm Quỷ đau đớn chết đi sống lại.

Hắn vật lộn hành xác tới 3 ngày 3 đêm mới dứt. Tiếng hét của Diêm Quỷ chỉ dừng lại khi hắn trọng thương ngất đi.

Ý chí sinh tồn, cơ thể đặc biệt đã giúp hắn dần sống lại, không những hồi phục mà còn mạnh mẽ hơn trước rất nhiều. Tu vi tăng từ Giáp Linh sơ kỳ tên trung kỳ. Và quan trọng nhất là nhục thân hắn cường hãn hơn rất nhiều. Sau nhiều ngày luyện tập kết hợp với đan dược, hắn còn có thể biến lớp da ngoài thành vảy kỳ lân, cứng rắn tựa một kiện bảo giáp.

Trong môn phái, Diêm Quỷ được coi là vô địch vượt cấp. Nhục thân cường hãn, thiên phú võ đạo đỉnh cao, tu luyện công pháp cùng võ kỹ đều là cấp cao nhất mà trường môn dành tặng cho hắn. Không những thế, hắn có một bản năng chiến đấu hoang dã cực mạnh, dễ dàng đánh giá được đối thủ mạnh yếu.

Và một đặc tính đặc thù khiến tu vi của hắn tiến triển thần tốc, chính là có khả năng hấp thu máu huyết của nhân loại và yêu thú để lớn mạnh bản thân. Chưa đầy 33 tuổi, hắn đã đạt được Giáp Linh cảnh đại viên mãn nhờ vào sự hỗ trợ của môn phái cùng nỗ lực tự thân không ngừng. Diêm Quỷ đã uống máu tươi của rất nhiều cường giả, yêu thú hùng mạnh.

Trần Lương phải đối mặt với Hắc Bạch Song Hoa, còn Diêm Quỷ phải đối mặt với La Sát Mộc.

La Sát Mộc là một loài cây to, có hoa màu xanh nước biển và mọc ra quả màu vàng. La Sát Quả chính là nguyên nhân gây ra cho những võ giả, yêu thú tiến tới gần nó phát điên.

La Sát Quả có khả năng rung rung tạo ra một loại âm thanh đặc biệt, tai người không nghe thấy nhưng lại gây ra âm thanh cực kỳ khó chịu trong não hải. Những âm thanh này tựa tiếng gào thét, tiếng đám đông hỗn loạn, tiếng vạn thú gầm vang khiến đối tượng bị ảo giác lạc vào một không gian khác, phải gào thét giống với những người xung quanh.

Diêm Quỷ không những có tinh thần lực cấp 5, hắn còn có một tinh thần, ý chí cứng rắn không gì sánh được. Tiếng thét gào lại càng là âm thanh quen thuộc mỗi khi hắn đi tàn sát bát phương.

Vì vậy La Sát Mộc không có gây ra cho hắn chút khó khăn nào.

Bên Bạch sắc quang mang vùng đất, Trần Lương đang phải chật vật chiến đấu với hơn 3 chục con Tỳ Đầu Thử. Kích thước bọn chúng chỉ to bằng đầu người nhưng tốc độ nhanh cùng số lượng lớn khiến Trần Lương khó ngăn chặn được hết.

Bọn chúng tấn công con mồi nhờ vào chiếc sừng nhọn trên đầu

Trần Lương liên tục bị đám Tỳ Đầu Thử đâm vào chân, vào đầu, vào tay, vào ngực, vào bụng. Những chỗ bị đâm không bị quá lớn vết thương nhưng cũng gây ra những vết xước đáng kể. Sau đó bạch sắc quang mang thiêu đốt khiến những vết thương này không lành lại được.

Vất vả một hồi, Trần Lương đã tiêu diệt được hết đám yêu thú. Liên tục chiến đấu, hắn cũng không khỏi cảm thấy mệt nhọc. Chịu đủ mọi áp lực, từ bạch sắc quang mang chứa đựng hủy diệt cùng chói mắt, đến đề phòng các loại tập kích vô hình khó lường trước, và chống trả lại các loài yêu thú, yêu vật tấn công, Trần Lương đang nặng nề bước đi như một người hành khất giữa sa mạc vô tận.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 68: Đào Tiên Quả

Bắt chợt hắn nhận ra một không gian tươi mát bên dưới một cây đại thụ rậm rạp cành lá che đi ánh sáng hủy diệt.

Còn không rõ là loài thực vật nào, Trần Lương vội vã chạy về phía gốc cây nghỉ ngơi.

Thoát khỏi mệt nhọc, Trần Lương mới mở mắt nhìn đơn độc một cây tạo ra ốc đảo giữa sa mạc này.

Thân cây không to, cũng không vươn dài cành lá như Thiên Đạo Mộc. Điểm đặc biệt là khi Trần Lương sờ vào lá cây bị ánh sáng hủy diệt kia chiếu vào lại không hề nóng mà lại có cảm giác tươi mát sáng khoái, giống như lá cây đã hấp thu và chuyển hóa ánh sáng thành một dạng khác. Thậm chí ánh sáng hủy diệt này có thể chính là thức ăn của nó.

Lấp ló bên trong cành lá rậm rạp là mấy quả màu trắng hồng, giống trái đào. Trần Lương nhảy lên hái xuống một quả.

Từ nời vừa hái xuống, cành cây chảy ra một dòng nhựa cây. Trần Lương đưa tay hứng lấy một ít ngửi thấy một mùi sữa tươi ngọt ngào, khiến tinh thần hắn bớt đi mệt mỏi rất nhiều.

Đưa lên miệng uống một ngụm, cả cơ thể Trần Lương như được tắm trong một hồ nước mát trong sa mạc, tinh thần sáng khoái bội phần. Kỳ diệu hơn, toàn bộ nguyên khí cùng tinh thần lực của hắn đã hồi phục về trạng thái đỉnh phong

“Tiền dược, đây chắc chắn là tiền dược”

Không kịp tiếc nuối vũng nhựa cây dưới chân, Trần Lương chăm chú nhìn kỹ vào quả cây trong tay. Lúc này hắn mới nhận ra màu sắc bên ngoài của nó thay đổi tùy theo góc nhìn từ trắng đến đỏ tươi.

Chợt nhớ ra điều gì đó, Trần Lương giờ loại quả kỳ lạ này ra ánh sáng hủy diệt. Lúc này một sự thay hình đổi dạng xảy ra, từ hình dạng quả đào, loại quả kỳ lạ này biến thành hình thai nhi.

“Quả nhiên là Đào Tiên. Trúng mảnh rồi ha ha”

Trần Lương mừng rỡ thu tay về, Đào Tiên không có biến lại hình dạng cũ mà vẫn ở dạng đứa bé sơ sinh.

Trần Lương đảo mắt tìm kiếm toàn bộ cành lá, không sót chỗ nào, quả nhiên còn 9 Đào Tiên Quả phân bố đều trên cây.

Hắn không vội vã nhảy lên ngắt quả mà lấy ra 9 bình ngọc. Mỗi khi ngắt lấy quả, hắn dùng bình ngọc hứng trọn toàn bộ nhựa chảy ra. Hắn thử ngắt lá, chặt cành nhưng đều không có

nhựa cây như khi ngắt quả. Một bình tiên thủy hồi phục ngay lập tức toàn bộ nguyên khí cùng tinh thần lực giá cũng phải đến mấy vạn, thậm chí chục vạn tinh thạch cấp 1 nếu đấu giá gặp may.

Thu được 10 Đào Tiên Quả, Trần Lương mừng rơi nước mắt

“Trời không phụ lòng người tốt a. Thật bổ công nhắc lên nguy hiểm tiến vào đây”

Trần Lương thở ra một hơi vui sướng.

Đào Tiên Mộc cần đến 10.000 năm để thành thực, sau đó cần 1000 năm để kết trái, mỗi lần kết trái ra 10 Đào Tiên Quả. Mỗi một Đào Tiên Quả mang lại cho người ăn 100 năm tuổi thọ với những người có tu vi từ Hoàng cấp trở lên, và mang lại 1000 năm tuổi thọ với những người từ Cự Linh cảnh trở xuống. Nếu ở Cự Linh cảnh trở xuống phục dụng Đào Tiên Quả thì khi bước vào Hoàng cấp tuổi thọ sẽ trở lại bình thường, giống như chưa từng phục dụng Đào Tiên Quả.

Mỗi người chỉ có một lần nhận được tác dụng của Đào Tiên Quả, ăn quả thứ 2 thì không khác gì ăn đào thường.

Đào Tiên Quả là một loại tiên bảo cho dù là thiên nhân cũng tìm cách tranh đoạt.

Với thường nhân, 100 năm có lẽ mang lại gấp đôi tuổi thọ, nhưng cũng không làm được gì nhiều. Còn với Thiên nhân, 100 năm so với 1 vạn năm chỉ là một khoảng thời gian ngắn, nhưng có thể tạo ra những thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Trần Lương câu thông với Tiểu Cửu Giới trong đan điền

“Đào Tiên Mộc có thể trồng trong Tiểu Cửu Giới không?”

“Có thể, nhưng nó sẽ không thể ra hoa kết trái”

“Vi sao?”

“Trong Tiểu Cửu Giới không có loại ánh sáng đủ mạnh cung cấp cho lá hấp thu. Đào Tiên Mộc cần một loại ánh sáng tích chứa năng lượng cao để chuyển hóa thành dinh dưỡng nuôi cây. Người trồng Đào Tiên Mộc ở nơi không có ánh sáng mạnh thì 1 vạn năm cũng không có quả”

“Không có cách nào sao?”

“Cách thì có, chỉ là ngươi phải chờ 7200 năm để ta tạo ra một nơi có ánh sáng đủ mạnh cung cấp cho Đào Tiên Mộc”

“7200 năm sao, vậy không bằng đợi 1000 năm nữa bồi dưỡng lớp đệ tử tới đây thu hoạch” Trần Lương thở dài

“Dù sao 10 Đào Tiên Quả cùng 10 bình tiên nhựa đã là một thu hoạch rất lớn. Ta cũng không cần quá tham lam a” Trần Lương tự an ủi bản thân

“Có một cách rút ngắn thời gian xuống còn 144 năm” Tiểu Cửu Giới lên tiếng

“Sao ngươi không nói luôn đi, đừng để cảm xúc của ta lên voi xuống chó chứ” Trần Lương quát lên

“Tiểu Cửu Giới là một không gian tự vận hành theo tự nhiên. Long mạch, Địa mạch chính là được hình thành trong quá trình tự vận hành đó. Nhưng ta, với vai trò là linh giới, có thể tạo ra tác động để sự vận hành này lệch đi một chút, sử dụng một chút năng lượng của Tiểu Cửu Giới để tạo ra khu vực có quang năng mạnh.

Do tinh thần trải đều khắp Tiểu Cửu Giới nên quá trình này cần đến 7200 năm mới đáp ứng được nhu cầu của ngươi. Nhưng nếu ta phong bế Tiểu Cửu Giới, tập trung tinh thần ý chí xây dựng ánh sáng có năng lượng mạnh thì chỉ cần chưa đầy 150 năm là có thể được”

“Phong bế Tiểu Cửu Giới gây ra kết quả gì?” Trần Lương hỏi

“Trong thời gian này, ngươi sẽ không thể sử dụng Tiểu Cửu Giới, cụ thể là ngươi không thể ra vào hay mang sự vật ra vào Tiểu Cửu Giới”

“Còn những sự vật trong này vẫn sống tốt phải không?”

“Đúng vậy”

“Đánh đổi 144 năm không có Tiểu Cửu Giới để thu được Đào Tiên Mộc, mỗi ngàn năm cho ra 10 Đào Tiên Quả. Có nên không?” Trần Lương không có quyết định ngay. Hắn dành 1 ngày nằm dưới bóng mát của Đào Tiên Mộc suy nghĩ.

Quyết định cuối cùng của hắn là “Đôi” Trần Lương dứt khoát nói. Sau 144 năm, không chỉ có nuôi được Đào Tiên Mộc, còn có một vườn dược viên quý hiếm mấy trăm năm. Lợi ích vẫn là vô cùng đầy. Có điều hiện giờ chưa phải là lúc phong bế Tiểu Cửu Giới, chuyện đó để sau rồi tính.

Thu được tiên dược vào tay, Trần Lương quyết định rời khỏi nơi đây. Hắn không biết phía trước liệu còn bảo bối nào, nhưng hắn còn đại sự cần làm tại Tam Thập Tam Môn. Đào Tiên Quả cùng Đào Tiên Mộc đây đủ để hắn thỏa mãn.

Tiến vào thì chậm chứ đi ra thì nhanh không. Ngựa quen đường cũ, nguy hiểm trên đường cũng đã được hắn dọn dẹp sạch sẽ.

Bước ra khỏi bạch sắc quang mang hủy diệt, Trần Lương còn đang chới chưa kịp mở mắt thì đã cảm nhận được một luồng tấn công ập đến. Không kịp phản đòn, Trần Lương chỉ còn cách vận chuyển toàn bộ nguyên khí cùng tinh thần lực phòng hộ.

2 luồng kiếm khí cắt qua lớp khí phòng hộ chém vào giáp ngực của Trần Lương đánh bật hắn ngã nhào xuống đất. Lực phá hoại đã yếu đi nhiều nhưng cơ thể hắn vẫn có chút nhột nhọang khó chịu.

Trần Lương đứng dậy nhìn 2 kẻ vừa ra tay ám sát hắn

“Vẫn còn sống sao, quả không hổ là kẻ có thể rời khỏi cấm địa” Một trong số hai huynh đệ thốt lên. Quả thực nếu không phải Trần Lương có nhục thân cường đại thì chịu đồng thời 2 kiếm của huynh đệ kia, không chết cũng trọng thương, cho dù mặc Bách Thánh Khí.

Phải biết có thể bước vào Giáp Linh trung kỳ dưới 33 tuổi, không kẻ nào là tầm thường.

“Muốn chết”

Trần Lương tức giận hét lên xông về phía trước. Vừa chạy vừa gọi ra Chiến thần Atula chém về phía kẻ thù.

2 huynh đệ cũng không vừa, hiển hóa ra thần thông chống đỡ đòn tấn công chớp nhoáng của Trần Lương. 1 người nhưng lại có đến 8 cánh tay tấn công khiến bọn hán chật vật chống đỡ liên hoàn thương.

Cuộc chiến nhanh chóng kết thúc khi đuôi của Chiến thần Atula lạng ẽ cắm vào gáy của 1 tên. Chỉ hơi khựng lại, đầu hán đã rơi xuống đất. Tên thứ hai cũng bị chém đôi người chỉ sau 1 hơi thở.

Trần Lương thu lấy toàn bộ vật phẩm trên người 2 huynh đệ. Bọn hán là cao thủ được tông môn bồi dưỡng, nhiều vật phẩm rất có giá trị với các đệ tử của Khai Thiên Môn. Ngay cả xác của bọn hán cũng được thu vào làm thức ăn cho 2 sủng thú của Trần Lương. Sắp tới sẽ cần một lượng khổng lồ thức ăn cần cung cấp cho hơn trăm con người.

Trần Lương ngược nhìn về phía Hắc sắc quang mang, tự hỏi tên kia không biết có thành công. Nhưng tốt nhất là hán nên chết đi.

Không có mất thêm thời gian, Trần Lương rời khỏi nơi được coi là cấm địa của Tam Thập Tam Môn.

Một lát sau, Diêm Quỷ cũng bước ra khỏi Hắc sắc quang mang vùng đất. Trong cơ thể hán đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất. Nếu kiểm tra nguyên khí của hán, sẽ thấy phẩm chất Âm thuộc tính của hán đã vượt qua con số 12, lên tới 13, một kỳ tích vạn năm có một.

Diêm Quỷ trải qua vô vàn nguy hiểm, cuối cùng đã thu được Hắc Âm Nguyên Tinh, là trọng bảo được thiên địa dưỡng dục trong vạn năm trong môi trường tràn ngập hắc sắc quang mang cùng đủ mọi loại linh khí âm thuộc tính cao giai phẩm chất.

Rời khỏi Hắc sắc quang mang vùng đất, Diêm Quỷ tìm quanh 1 lúc không thấy 2 huynh đệ, suy nghĩ một lúc hán liền rời đi. Không phải hán quan tâm đến an nguy cho 2 huynh đệ, mà lo lắng tông môn sẽ đổ cho hán nổi lên huyết tính đập chết ăn thịt uống máu 2 huynh đệ. Điều này sẽ gây ra cho hán đôi chút rắc rối.

Trần Lương tiến trở lại cửa vào để tụ họp với các đệ tử. Bọn hán đã đứng chờ môn chủ từ nhiều ngày trước.

Kết quả bọn hán đánh dấu được 5 dược viên, chưa rõ quy mô. Các đệ tử chỉ cần nhìn thấy có dược viên liền đánh dấu vị trí xong liền rời đi, tránh bị phát hiện gây ra động tĩnh không cần thiết. 5 người khác, có người là đi theo nhóm tầm bảo, có người gặp yêu thú, có người là bị phát hiện theo dõi. May bọn hán đều cách đối tượng theo dõi một khoảng xa nên trốn đi được.

Cả nhóm ngay lập tức di chuyển hướng tới dược viên cách xa cửa vào nhất. Các dược viên đều cách bọn hán mấy ngày đường. Tới nơi không có ai, Trần Lương thu 12 đệ tử vào Tiểu Cửu Giới để cho thuận lợi di chuyển.

Còn cách dược viên 1 dặm đường, Trần Lương chờ đến trời tối mới tiến hành cướp đoạt

Đêm tối là lúc các yêu thú về đêm hoạt động mạnh mẽ, lại bất lợi tầm nhìn cho nhân loại, nên cho dù âm thanh chiến đấu vang lên cũng hạn chế rất nhiều những kẻ tò mò. Một lí do khác là những dược viên thường nằm sâu trong rừng núi, phải vượt qua nhiều tầng lớp yêu thú nên là cảm chân được các đệ tử đồng môn đến cứu trợ. Trần Lương chỉ có một mình, lại có Ân Nặc Thuật, sẽ di chuyển dễ dàng hơn nhiều.

Không có bất kỳ mưu kế gì, Trần Lương cùng Ứng Sát và Chu Minh đeo mặt nạ bước ra khỏi khu rừng, xuất hiện trước mắt 15 tên đệ tử bảo vệ dược viên, trong đó có 5 Giáp Linh cảnh.

“Nơi đây là dược viên của Vũ Tông Phái, các ngươi mau rời khỏi đây” Vị lãnh đội trông coi dược viên quát lớn, đồng thời hán bật lên Truyền tin thạch.

Nguyên tắc đặt ra là khi có bất kỳ nghi vấn nào đều phải thông báo cho đồng môn bên ngoài, cho dù chỉ có một tên người lạ đi lạc.

Không có đáp lời, 3 người Trần Lương hiển hóa ra thần thông đánh về phía trước. 15 đệ tử thấy đối phương ra tay cũng liền động thủ.

Trần Lương phụ trách giải quyết 5 tên Giáp Linh cảnh. Riêng kẻ cầm đầu được dành riêng cho 15 hắc long tấn công.

Mỗi một đầu hắc long của Trần Lương lúc này đã mạnh gấp đôi so với thời điểm hán còn ở Tiên Linh hậu kỳ. 5 Giáp Linh cảnh dễ dàng bị hạ gục sau chỉ 1 đòn. Tuy chưa chết nhưng cũng đã không còn sức phản kháng.

Đã làm thì làm tới cùng, 15 đệ tử của Vũ Tông Phái đều bị diệt sát.

“Phan Thị, mau báo cáo, có chuyện gì. Phan Thị” Âm thanh từ Truyền tin thạch liên tục phát ra

Trần Lương tiến tới dẫm nát Truyền tin thạch rồi phá cửa dược viên. Ngay khi Tam Thập Tam Môn mở ra sẽ có 2 đội nhóm tiến tới dược viên của tông môn. Một nhóm để bảo vệ dược viên, một nhóm để thu hoạch linh dược mang về. Nhóm mang dược viên về mới là nhóm cầm chìa khóa.

Hành động cướp dược viên này là không thể che giấu, đối phương ắt sẽ nhanh chóng huy động một lực lượng hàng chục, hàng trăm người tới đây, cần nhanh chóng thu lấy linh dược rồi rời đi.

10 đệ tử khác cùng Tuyết Hoa được huy động từ trong Tiểu Cửu Giới ra để thu hoạch linh dược. Trần Lương chỉ thu lấy những linh dược quý giá hoặc có tiềm năng, còn lại đều đưa cho Tuyết Hoa cất giữ.

“Tất cả thu hoạch linh dược đều đưa Tuyết Hoa, kẻ nào dám tư tâm, dù chỉ là một chiếc lá, xử tử tại chỗ” Trần Lương ra lệnh.

Tất cả đệ tử đều không dám có bất kỳ hành động sai trái. Bọn hán sắp có được đại cơ duyên do môn chủ ban cho, nào có ngu xuẩn mà trái lời.

Thoáng một lúc đã thu hoạch được một lượng lớn linh dược, trong dược viên đã không còn một rễ cây nào, Trần Lương thu người rồi tiếp tục lên đường.

Dược viên gần nhất tiếp theo cũng phải cách đến 10 dặm đường. Trần Lương cần cấp tốc di chuyển. Hán phải đánh hạ hết 5 mục tiêu trong đêm nay. Vì đến ngày mai, tin tức cướp dược viên sẽ lan ra toàn Tam Thập Tam Môn, lúc đó chỉ sợ nhân số bảo vệ dược viên sẽ nhân lên gấp mấy lần, đánh cướp là không thể.

2 dược viên tiếp theo cùng chung số phận bị Trần Lương cướp đoạt thu vào tay. Đến dược viên thứ 4 lại không có dễ dàng như vậy.

Thông qua tinh thần lực, Trần Lương đếm được tới 9 Giáp Linh cùng 11 Tiên Linh võ giả, muốn hạ gục bọn hán chỉ với 3 người Trần Lương thực sự là rất khó.

Chiến lược chia để trị cũng không còn có tác dụng.

10 năm trước, hần cho Ngao Thiên làm mồi nhử thu hút cường giả đối phương đuổi theo sau đó đánh lén.

Nhưng hiện giờ Ngao Thiên không thể vào được Tam Thập Tam Môn, dùng người nhử càng không được.

Khó quá bỏ qua, Trần Lương tiếp tục di chuyển tới được viên tiếp theo. Còn may được viên thứ 5 chỉ có 6 Giáp Linh cùng 6 Tiên Linh vô giá bảo vệ, dễ dàng bị nhóm Trần Lương hạ gục.

Đánh cướp xong trời cũng đã gần sáng, giờ mới tìm kiếm thêm được viên thì đã không còn kịp. Được viên thứ 4 là được viên lớn nhất nhưng lại bảo vệ quá nghiêm ngặt, Trần Lương đây tiếc nuối rời đi.

Nhưng hần chợt nhớ ra trong Tiểu Cửu Giới còn có Tiểu Ngao Cửu Thiên.

Tiểu Ngao Cửu Thiên từ lúc sinh ra tới giờ đều được Trần Lương sống ngập trong Không Thạch cùng bổ sung liên tục nội đan yêu thú cao cấp vì vậy lớn lên rất nhanh.

Chỉ hơn 2 năm, Tiểu Ngao Cửu Thiên đã lớn gấp 5 lần so với thời điểm mới sinh. Nó đã có thể chạy nhảy, di chuyển với tốc độ cao.

Lần đầu rời khỏi Tiểu Cửu Giới, Tiểu Ngao Cửu Thiên lạ lẫm nhìn xung quanh trong trạng thái cảnh giác, sẵn sàng tung vó bỏ chạy.

Trần Lương vuốt ve thân thể, trấn tĩnh Tiểu Ngao Cửu Thiên. Được Trần Lương nuôi từ nhỏ, Tiểu Ngao Cửu Thiên chỉ cần ở cạnh hần là yên tâm hơn rất nhiều.

Sống cạnh nhân loại, Tiểu Ngao Cửu Thiên đã có thể hiểu lời nói của Trần Lương, hiểu được kế hoạch mà hần bày ra.

Nó tung tăng chạy đến khu được viên phía trước như một chú trâu con vui thú đi dạo trong vườn cỏ của mình.

“Có người đến!” Một đệ tử hô lên cảnh giác mọi người.

Nhìn thấy chỉ có một con yêu thú chạy đến, bọn hần vẫn chưa thôi cảnh giác. Những đệ tử được giao nhiệm vụ canh gác được viên đều là tăng lớp đệ tử trọng tâm mới được tông môn tin tưởng.

Tiểu Ngao Cửu Thiên như một con trâu ngơ ngác thấy có người liền đổi hướng di chuyển, bày ra một bộ dáng mui phần vô tội, kêu lên:

“Hự hự” – Tiếng nói đặc trưng của Đại Địa Ngưu Ma Vương.

“Các người coi đây có phải là Đại Địa Ngưu Ma Vương không?”

“Đúng rồi, ta từng nhìn thấy nó trong một cuốn sách về các loài yêu thú cấp 11”

“Chính là nó, da màu xanh trời, họa tiết hình xoắn ốc, không thể sai được”

“Mau đi bắt nó”

“Không được, chúng ta phải ở lại trông được viên”

“Con này quá nhỏ, chỉ vài hơi thở là có thể tóm được. Cơ hội này cả đời chỉ có một lần”

“Cẩn thận bẫy”

“Bẫy? Ý người là có người nuôi bắt được Đại Địa Ngưu Ma Vương, một yêu thú đỉnh cấp trong hàng ngũ yêu thú cấp 11, và người đó còn dưới 33 tuổi. Người nghe có vô lý không? Chắc chắn là Đại Địa Ngưu Ma Vương mẹ xuyên không xong gặp sự cố nên bị lạc mất con non”

“Ta đồng ý, một trọng bảo quý hiếm như Đại Địa Ngưu Ma Vương không thể có người nào ở đây sờ hữu được, phải là thiên cấp cường giả may ra còn có thể”

“Đề đề phòng bắt trắc, đề 2 Giáp Linh cùng 2 Tiên Linh đuổi bắt nó là được. Trúc Linh, Cơ Hiến, Ngô Đồng, Văn Tự các người nhanh chóng bắt nó về đây” Tên đệ tử cầm đầu ra lệnh.

“Đã rồi”

4 người nhận lệnh ngay lập tức chạy về phía Tiểu Ngao Cửu Thiên. Nó nhìn thấy có nhân loại đuổi về phía mình liền lập tức bỏ chạy vào rừng.

Một lát sau, hình ảnh xuất hiện trở lại được viên đầu tiên chính là Tiểu Ngao Cửu Thiên. Nó thần nhiên đi lại trước mặt 16 tên đệ tử như trên người, thỉnh thoảng lại kêu lên

“Hự Hự”

Các đệ tử hai mắt nhìn nhau, không rõ 4 kẻ kia chạy đi đâu mà đề Đại Địa Ngưu Ma Vương nhở nhở ở đây.

“Không lẽ bọn hần thật sự bị tập kích”

Một kẻ vừa nói ra thì 4 đồng môn đuổi Đại Địa Ngưu Ma Vương đã quay trở lại. Một kẻ nói lớn:

“Nó có thiên phú không gian, rất khó bắt, nhưng tốc độ nó không nhanh, chỉ cần vây lại là có thể bắt được. Các người mau tới giúp, không có mưu kế gì đâu”

Đại Địa Ngưu Ma Vương trời sinh chính là có thiên phú không gian, tuy chưa kích hoạt ra thần thông nhưng cảm nhận không gian của nó đã là nhất thanh nhị sở.

Bước chạy của nó không nhanh nhưng mỗi bước của nó đều mang theo quy tắc không gian, khiến cho mỗi khi nó đặt chân xuống đều như trượt lên một đoạn ngắn, duy trì khoảng cách với 4 tên nhân loại đang theo đuổi, tiếp tục quay trở lại lôi kéo thêm người rời khỏi được viên.

“Được, tiếp tục 4 người lên, Xung Kha, Cát Hải, Vũ Hoa, Bạo Liên. Dùng toàn lực bắt Đại Địa Ngưu Ma Vương về”

Tổng cộng 8 nhân loại đuổi theo, Tiểu Ngao Cửu Thiên không còn nhở nhở vờn quanh nữa. Nó chạy tới vị trí ước hẹn trước với Trần Lương, cách được viên 2 dặm được.

Với 8 kẻ chạy đến, Trần Lương cùng Chu Minh và Ứng Sát dễ dàng hạ gục, sau đó công sát 12 kẻ còn lại. Kịch bản giống như 4 dược viên khác, Trần Lương phụ trách hạ Giáp Linh, Chu Minh, Ứng Sát hạ Tiên Linh.

Một lượng khổng lồ tiền dược nhanh chóng được thu hoạch, bổ sung cho lượng dự trữ của Khai Thiên Môn để dùng cho mấy chục năm sắp tới.

Hoàn thành mục đích của chuyến đi lần này, Trần Lương đưa tất cả mọi người vào Tiểu Cửu Giới, chỉ để lại Ứng Sát nắm giữ ngọc tiếp tục tìm kiếm linh dược giống như một đệ tử Thiên Khung Phái bình thường. Lúc này mà rời khỏi Tam Thập Tam Môn là dễ trở thành tầm ngắm của các thế lực, đặc biệt là 5 môn phái vừa bị cướp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Hai Sáu Tuổi Còn Chưa Lấy Vợ

3 ngày sau, Ứng Sát ra ngoài.

Tiến tới gần hẻm là một vị trưởng lão với khuôn mặt không mấy thân thiện. Hắn cùng mấy người khác có nhiệm vụ hỏi thăm và kiểm tra tất cả người ra vào Tam Thập Tam Môn.

“Người báo danh tính”

“Văn bói Ứng Sát, đệ tử Thiên Khung Phái”

“Người có biết gì về vụ cướp 5 dược viên không?”

“Văn bói có nghe phong phanh tin tức, nhưng không quan tâm lắm, chỉ tập trung tìm kiếm linh dược”

“Người lấy tất cả Không Vật, Không Thú của người ra lão phụ kiểm tra”

“Mời tiền bói”

Ứng Sát lấy ra Không Vật của hắn, không chứa bất kỳ linh dược nào bọn hắn lấy từ 5 dược viên. Sau khi kiểm tra Không Vật, lão giả sử dụng tinh thần lực quét toàn bộ cơ thể Ứng Sát.

Quét qua Tiểu Cửu Giới, lão giả chỉ thấy đó là 1 viên ngọc bình thường, không thấy trên người Ứng Sát có điều gì bất thường.

Trần Lương là chủ nhân Tiểu Cửu Giới, có quyền phong cấm nội bất xuất, ngoại bất nhập lên toàn bộ Tiểu Cửu Giới, vì vậy tinh thần lực của lão giả không thể truy nhập bên trong.

Kiểm tra xong, lão giả gọi

“Mời trưởng đoàn Thiên Khung Phái đến nhận đệ tử”

Trưởng đoàn Thiên Khung Phái lần này là một vị nữ nhân trung tuổi, mang theo khí độ nghiêm nghị tiến tới nhìn Ứng Sát, nói

“Người không có thương thế, sao chưa hết thời gian đã ra ngoài?”

“Văn bói thu thập đã đủ nhiều, cảm thấy bên trong quá hỗn loạn vì vụ cướp nên muốn rời đi sớm”

“Hắn quả thật thu thập không tồi” Lão giả phụ trách kiểm tra đứng bên cạnh gật đầu nói. Lúc đầu lão còn đôi chút giật mình khi nhìn vào lượng lớn linh dược trong Nhãn không gian của Ứng Sát. Thông thường chỉ có con cháu các đại thế gia mới có trữ lượng nhiều như vậy.

Là một trong những nhân vật trọng tâm của Khai Thiên Môn, môn chủ lại không thừa điều kiện, nên Ứng Sát được cung cấp cho đại lượng tài nguyên tu luyện.

“Rất tốt, người trở về nghỉ ngơi. 7 ngày nữa sẽ rời đi”

7 ngày ngồi tại doanh trại của Thiên Khung Phái, Ứng Sát không có chờ đợi vô ích, hắn liên tục ngồi tu luyện hấp thu linh dược. Cái hắn thiếu không phải là tài nguyên tu luyện mà là thời gian tu luyện, tu vi bản thân còn quá nhỏ.

Đáng tiếc là tu vi của hắn đã vượt qua Vạn Nhiên, nếu không sẽ được Trần Lương truyền thụ cho công pháp cao hơn.

“Văn bói cần ra ngoài một lát, mong trưởng lão cho phép”

Vị trưởng lão nữ nhân trung tuổi nhìn Ứng Sát một lúc rồi gật đầu đồng ý

“Được”

“Đa tạ trưởng lão”

Ứng Sát rời đi. Trưởng lão Thiên Khung Phái quay qua hỏi người kiểm tra

“Hắn ta thu thập nhiều linh dược lắm sao?”

“So với lứa tuổi dưới 33 thì gọi là nhiều”

Ứng Sát mất tích mấy năm. Đến khi chuẩn bị mở ra Tam Thập Tam Môn liền trở về tham dự khiến trưởng lão có đôi chút nghi vấn. Nhưng những đệ tử trông coi dược viên bị cướp đều đã chết, không ai từng gặp các tên cướp nên không thể dùng đến phương pháp kiểm tra khí tức.

Rời xa Tam Thập Tam Môn, Ưng Sát kiểm một nơi kín đáo, thả toàn bộ tinh thần lực cấp 3 của hắn kiểm tra xem có bất cứ ai xung quanh.

Một lát sau Ưng Sát quay trở lại điểm tập kết của Thiên Khung Phái. Hắn còn cần thực hiện một nhiệm vụ khác được Trần Lương giao phó.

Nửa ngày sau, Trần Lương ra ngoài, sử dụng Ẩn Nặc Thuật rời đi. Hắn chưa trở về Khai Thiên Môn. Hắn muốn về thăm nhà

Hắn rời đi cũng đã hơn 10 năm, không biết phụ mẫu hiện giờ ra sao.

Hắn trở lại Tiều Thôn.

Cảnh vật trong thôn đã không còn như trước. Những ngôi nhà tranh đã được thay thế bằng những ngôi nhà đất.

Vườn rau cạnh nhà của lão Hạc được thay bằng một ngôi nhà khác

Tiếng cười nói của mấy đứa trẻ vẫn còn, nhưng không còn là những âm thanh mà hắn quen thuộc, không còn là những con người hắn vẫn chạy nhảy cùng

Quán nước của Mị tỷ tỷ đã không còn bóng dáng, chỉ có cây to vẫn sừng sững ở đó qua bao năm

“Chào chàng trai trẻ, cậu muốn vào thôn sao?” Âm thanh sau lưng Trần Lương vang đến

Trần Lương quay lại, người vừa nói là một trung niên thân hình mảnh khảnh đang xách trên vai một con nai nhỏ.

Nhìn một lúc, Trần Lương nhận ra người quen, mỉm cười nói: “Tiểu Phúc huynh, không nhận ra ta sao?”

“Ngươi là?” Tiểu Phúc ngơ ngác hỏi

“Ta là Trần Lương, hồi nhỏ vẫn cấy khoe bắt nạt ngươi đó”

“A, ngươi là Trần Lương, ngươi thay đổi nhiều quá, trông còn già dặn hơn cả ta, lại còn cao hơn cả ta nữa”

“Huynh cũng thay đổi nhiều, từ một Tiểu Phúc suốt ngày rong chơi khắp xóm, giờ đã thành một nam tử mạnh mẽ rồi nha”

“Ha ha, ta còn lấy vợ sinh con rồi đấy”

“Không biết cô nương nhà nào lại có diễm phúc này?”

“Đoán xem”

“Đừng nói là Nhi tỷ tỷ nha” Nhi tỷ tỷ là người trong mộng mà Tiểu Phúc theo đuổi suốt nhiều năm liền khi đó

“Đúng rồi đấy. Ngươi thấy sư huynh giới không” Khuôn mặt Tiểu Phúc tràn ngập tự hào

“Chúc mừng huynh. Mấy ngày nữa ta sẽ qua uống rượu chúc mừng. Phụ mẫu ta mấy năm qua thế nào?”

“Phụ mẫu ngươi sống rất tốt. Những năm này a di và thúc thúc sống mạnh khỏe, lại làm nhiều việc tốt. Ngươi đi đến giữa thôn, thấy ngôi nhà to nhất, có đông người ra vào chính là nhà của phụ mẫu ngươi. Cha ngươi đổi sang nghề bốc thuốc chữa bệnh, thường xuyên giúp người không lấy tiền, được cả thôn yêu quý nể trọng.”

Nghe thấy thế Trần Lương cũng yên lòng, từ biệt Tiểu Phúc nhanh chóng trở về nhà.

Quả như Tiểu Phúc nói, một ngôi nhà to ở giữa thôn liền tiếp có người ra vào. Trần Lương bước qua cửa, quả nhiên đang có 10 người ngồi xếp hàng chờ đến lượt. Có người ôm tay như gãy xương, có người máu chảy đầm đìa nơi bụng dưới, có người lại liên tục ho khan.

Trần Lương không vội vào trong, cũng chọn cho mình một cái ghế ngoài cùng chờ đợi. Nhìn qua rèm về phía cuối nhà, có thể thấy được một thầy lang đang bắt mạch chẩn bệnh, gần đó là một phụ nữ trung niên đang nhìn tờ giấy bốc thuốc.

“Mời đại ca dùng nước”

Trần Lương ngược nhìn, người vừa nói là một tiểu cô nương rất trẻ, chỉ tầm 16, 17 tuổi, hắn là được nhà thuốc thuê để chăm sóc, hỗ trợ những người đến khám.

“Đa tạ”

“Đại ca trông có vẻ khỏe mạnh, không biết bị bệnh gì?” Cô gái tò mò hỏi

“Ta không bị bệnh, ta đến thăm 2 người trong kia”

“Hôm nay đông bệnh nhân, chắc phải khám đến tối mới xong, đại ca đi đâu đó rồi tối mời quay lại”

“Không sao, ta chờ được”

Cô gái không tiếp chuyện Trần Lương nữa, rời đi thăm hỏi những người khác.

Trần Lương ngồi bình thản chờ đợi. Hắn không vội. Nhìn thấy phụ mẫu khỏe mạnh, lại làm việc hạnh phúc là hắn vui rồi.

Trần Lương tỏa ra tinh thần lực kiểm tra ngôi nhà. Số lượng căn phòng đã thêm ra mấy căn, trong đó có một căn là nhà kho chứa các dược liệu, một căn khác là phòng cho bệnh nhân bị nặng hoặc đi xa nằm lại.

“Cuối cùng cũng xong, thật mệt quá” Tiếng mẩu thân Trần Lương vang lên sau khi bốc thuốc xong cho người bệnh cuối cùng. Lúc này cũng đã chập choạng tối.

“Sư nương, ngoài sân còn một vị công tử đang đi dạo chờ gặp người và sư phụ”

“Vẫn còn sao, không vội chắc bệnh nhẹ, con ra gọi cậu ta vào khám”

Không đợi tiểu cô nương gọi, Trần Lương đã sai bước chân vào.

Hắn lại gần, mỉm cười vui vẻ nhìn mẫu thân vẫn khỏe mạnh.

Mẫu thân hắn cũng đỡ người một lúc, trần trần nhìn vào thiếu niên cao hơn mình 2 cái đầu

“Người, người...”

“Trần nhi đã trở về”

“Minh ơi, con nó trở về rồi này”

Mẫu thân Trần Lương vừa nói, vừa khóc, vừa chạy đến ôm con trai.

Từ khi rời khỏi Thiên Khung Phái, Trần Lương quyết định cắt đứt liên lạc với phụ mẫu, để tránh thời điểm không thể liên lạc được, hay xấu nhất là hắn từ vong, thì ở nhà không bị lo lắng, đau buồn.

Mười năm không liên lạc, bà không biết con trai cuộc sống thế nào, có khỏe mạnh không, có phải chịu khổ không, có được ăn ngon không.

Cha Trần Lương cũng chạy ra, rom róm nước mắt nói:

“Tên bất hiếu này, đi biệt biệt cả 10 năm không báo về nhà một tiếng” Lão tiến đến đặt tên lên vai nhi tử “Về nhà là tốt rồi, về là tốt”

Trần Lương vỗ về mẫu thân nói “Mẹ, mấy ngày tới Trần nhi đều ở nhà, người tha hồ ôm”

“Người lại đi tiếp!?” Mẫu thân Trần Lương ngạc nhiên hỏi

“Nhi tử sẽ ở lại 10 ngày, sau đó cần phải rời đi tiếp. Lần này về ta có quà tặng 2 người”

“Ta cần quà là con dâu” Mẫu thân chợt nhận ra thiếu người, hỏi “Tuyệt Hoa đâu, sao người về một mình. Chà lẽ nó...”

“Tuyệt Hoa không sao, 1, 2 ngày nữa sẽ trở về. Nàng đang có chút việc bận, không thể rời tay”

Tuyệt Hoa thực là đang dang dở luyện chế một lò đan được cấp 4 cao cấp từ mấy ngày nay nên chưa thể rời khỏi Tiểu Cửu Giới.

“Lần này người về, không cho ta một đứa cháu để bông bế thì đừng hòng rời đi. Người còn nhớ Tiểu Phúc, tên bạn hay chơi với người hồi nhỏ, suốt ngày lêu lổng mà giờ cũng đã có vợ, có con 5 tuổi. Còn người, đến một người nâng khăn sửa túi cho cũng không có. Sao lại kém thế hà con. Mặt mũi có đến nỗi nào, chân tay khỏe mạnh. Để mai ta dẫn người đi tìm bà Hồng, nổi tiếng mai mối mất tay. Cha người từng chữa bệnh cho bà không lấy tiền nên thế nào cũng được mối ngon.”

Nói liền một hồi không nghỉ, Trần Lương cũng chỉ có thể lắc đầu cười trừ. Phụ thân hắn tiến tới ngăn:

“Thôi bà, con nó vừa về, bà để cho nó nghỉ ngơi chứ. Để ta giới thiệu Tiểu Thúy, đã không còn phụ mẫu, ta nhận về làm đệ tử truyền nghề thuốc, sống cùng bọn ta luôn.

Tiểu Thúy, đây là Trần Lương, con trai ta”

“Tiểu Thúy ra mắt công tử” Tiểu Thúy cúi chào nói.

Trần Lương mỉm cười gật đầu chào.

“Ta đói rồi, rất nhớ món ăn của mẫu thân người nha” Trần Lương quay qua nhìn mẫu thân

“Ta còn tưởng nghịch tử người ăn bên ngoài đồ ngon quên đi tài nghệ của ta rồi. Tiểu Thúy theo a đi xuống bếp”

Trần Lương cùng phụ thân đi dạo trong nhà.

“Phụ thân sao chuyển sang nghề khám bệnh?”

“Người ra đi, bỏ lại số tiền quá lớn. Ta trước giờ vào rừng săn bắn để kiếm sống. Sau mấy tháng, ta cảm thấy không còn động lực đi săn nữa, nên quyết định đi học nghề bốc thuốc chữa bệnh, là mong ước của ta từ thuở nhỏ.

Ta rù mẹ người học cùng. Mẹ người cũng muốn giúp đỡ ta, cứu chữa mọi người nên bọn ta kéo nhau đến Ly Thành ở phía nam để tham gia Hoa Đà Học Viện.

Nghề thợ săn hay gặp chấn thương, lại thêm có niềm yêu thích nên ta có sẵn một lượng kiến thức chữa bệnh nhất định. Đi học một năm thì bắt đầu vừa học vừa thực hành. Sau 3 năm ở nhà mở phòng bệnh.

Tiền bạc không thiếu, nên ta cũng hay chữa miễn phí cho người nghèo”

Ban đầu chỉ là chữa mấy bệnh cơ bản cho người trong thôn, sau tiếng lành đồn xa nên các thôn lân cận dần dần có người tìm đến. Những người nghèo trong thành cũng hay tìm đến nhờ ta chữa bệnh”

“Hiện giờ trong nhà còn nhiều tiền không phụ thân?”

“À, cũng không còn nhiều do thỉnh thoảng lại có việc cần đến tỉnh thạch. Có một đợt có bọn sơn tặc đến cướp. Bọn hắn nghe nói ta hay chữa bệnh không lấy tiền nên nghĩ rằng trong nhà có nhiều của ăn của để. Trong thành còn có quan quân bảo vệ, nơi tiểu trấn nghèo nàn này đều là mọi người tự bảo vệ nhau.

Bọn ta có thể chống lại nhóm nhỏ vài tên cướp hay dã thú. Còn bọn cướp nhà ta thì đến mấy chục tên mặt mũi bặm trợn, không ai ngăn cản được bọn nó.

Còn may trong nhà có trận pháp do người để lại, ta dùng nó giết chết toàn bộ lũ cướp.

Lúc khác lại có đợt lũ, ngập đến đầu. Ta dùng trận pháp của người ngăn lũ cả tháng. Lúc đó cả làng cùng trốn vào nhà mình tránh lũ” Phụ thân hắn cười hề hếch tự hào lắm.

“Người làm nghề chữa bệnh này thấy thế nào?”

“Ta và mẫu thân người đều rất vui. Thịnh thoảng có lúc mệt vì bận rộn nhưng nhận lại được rất nhiều khuôn mặt rạng rỡ, nhận được những lời cảm ơn khiến bọn ta có chung một mong muốn làm nghề này đến cuối đời”

“Sao phụ thân lại thu nhận Tiểu Thúy?”

“3 năm trước, ta cùng mẫu thân người có đến cứu trợ một ngôi làng bị nước lũ cuốn qua khiến dịch bệnh và chết đói lan tràn. Lúc đó Tiểu Thúy mới 12 tuổi, phụ mẫu đều mất trong cơn lũ. Trong quá trình cứu trợ, cô bé nhanh nhẹn phụ giúp 2 chúng ta nên mẫu thân người cảm mến mà nhận nuôi.

Mấy năm vừa rồi con bé ngoan lắm, phụ giúp ta chăm sóc bệnh nhân, phụ giúp mẫu thân người việc nhà, cơm nước.”

Trần Lương gật gù. Hắn luôn phải ở ngoài theo đuổi mục tiêu to lớn của hắn, ở nhà có người trông nom giúp đỡ phụ mẫu cũng khiến hắn an tâm hơn.

“Lần này nhi tử trở về có 2 việc. Một là thăm nhà. Hai là có thứ này cho phụ thân cùng mẫu thân phục dụng” Trần Lương lấy ra Đào Tiên Quả hình dạng thai nhi.

“Người, đây là thứ gì” Nhìn thấy đồ vật có hình dạng như thai nhi, phụ thân hắn không khỏi giật mình.

“Phụ thân người yên tâm, đây là Đào Tiên Quả, một loại tiên dược giúp tăng lên 1000 năm tuổi thọ. Ta ở đây có 2 quả cho người và mẫu thân”

“Người lại có thứ đồ trân quý bậc này. Đồ vật không phải của mình không nên lấy kéo mang họa vào thân” Cha hắn lo lắng nhắc nhở.

“Phụ thân không cần lo, hiện không có ai biết ta sở hữu Đào Tiên Quả. Huống hồ ta chỉ có 3 quả, ta đã ăn rồi, người cùng mẫu thân ăn vào là ma không biết, quỷ không hay”

“Thôi được, ngay tối nay ta và mẫu thân người sẽ ăn ngay”

“Vậy tăng lên 1000 năm tuổi thọ, 2 người dự định sẽ thế nào?”

“Đột ngột quá, ta chưa có kế hoạch cho việc này”

“Nhi tử gọi ý phụ thân cùng mẫu thân nên đi chu du khắp nơi, học hỏi và khám phá thêm về y thuật chữa bệnh cứu người. Ngoài Đào Tiên Quả, ta có một số đồ vật khác tặng người, để phòng các biến cố trong mấy trăm năm tới”

Trần Lương lấy ra 2 Không Vật, hình dạng Nhẫn không gian và Vòng ngọc không gian. Trong cả 2 Không Vật đều có 1 vạn tinh thạch cấp 1, linh dược và đan dược hỗ trợ nâng cao tu vi cùng chữa thương. Ngoài ra, trong Nhẫn không gian do phụ thân hắn nắm giữ sẽ có thêm Ngân Thiết Nhân và 100 Thiết Cầu Năng.

2 người bọn hắn chỉ là thường nhân, không tham gia tranh đấu, lại là đi chữa bệnh cứu người, hắn là không gặp quá nhiều biến cố.

Đã có thêm ngàn năm tuổi thọ, 2 người bọn hắn cứ từ từ hấp thu linh dược là tu vi có thể từ từ tăng tiến, vừa là nâng cao sức khỏe, vừa là để bảo vệ bản thân. Trần Lương để lại 2 công pháp Phàm cấp cho mẫu thân và Linh cấp cho phụ thân.

Công pháp cấp thấp càng dễ tu luyện. Mẫu thân hắn trước giờ chưa từng tu luyện một bộ công pháp nào, hoàn toàn không biết gì về tu luyện, nên chỉ có thể tu công pháp Phàm cấp.

Cha hắn đang tu luyện một bộ Phàm cấp công pháp, để lên Vạn Nhiên có thể tu một bộ Linh cấp công pháp.

Bữa tối diễn ra trong không khí ấm cúng và hạnh phúc. Trần Lương kể lại một số việc vui hắn trải qua hoặc một số việc vui hắn bịa ra, hoàn toàn là không có gì nguy hiểm trong 10 năm này.

Hôm sau Tuyết Hoa mới ra khỏi Tiểu Cửu Giới, vui mừng ôm lấy mẫu thân Trần Lương, liên tục hỏi thăm, kể chuyện. Đúng là nữ nhân với nhau nhiều tình cảm, có thêm Tuyết Hoa, trong nhà rôm rả hơn hẳn.

Mẫu thân Trần Lương cũng ngại có Tuyết Hoa nên tha cho Trần Lương không bắt hắn đi mai mối.

Ở nhà được 8 ngày, một thân ảnh cao gầy tiến tới cửa nhà Trần Lương. Hắn bí mật cùng Trần Lương ra khỏi thôn trao đổi công chuyện.

Thân ảnh đó chính là Ứng Sát. Hắn lấy từ trong Nhẫn không gian ra một thủ cấp còn khá tươi mới.

Trần Lương nhìn thủ cấp rồi gật đầu

“Cầm Mao Thử a Cầm Mao Thử, thủ hận của chúng ta kết thúc tại đây”

Thủ cấp kia chính là của Cầm Mao Thử. Nhiệm vụ bí mật mà Trần Lương giao cho Ứng Sát trở về Thiên Khung Phái, chính là bí mật ám sát Cầm Mao Thử Ở nhà thêm 2 ngày, Trần Lương cùng Tuyết Hoa từ biệt phụ mẫu lên đường. Lần này ra đi, không biết ngày nào gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Tấn cấp cả môn phái

Trở lại nơi đóng trại tại Côn Lôn Sâm, Trần Lương nhìn thấy Ngao Thiên đã chờ sẵn ở đó.

Hơn 2 năm qua, Ngao Thiên một mực hành tẩu trong Côn Lôn Sâm, săn giết yêu thú. Có mấy lần gặp yêu thú cấp 9, bị đuổi giết nhưng vẫn trốn thoát được nên không cần Trần Lương đến giải cứu.

Cả 2 tiến vào Tiểu Cửu Giới, bắt đầu chuỗi ngày tập trung nâng cao tu vi. Mọi chuẩn bị đã đầy đủ, không cần thiết phải chần chờ thêm một giây phút nào.

Trần Lương lấy ra Tuế Nguyệt đặt tại gốc Thiên Đạo Mộc và đặt vào đó 1 tinh thạch cấp 3 để kích hoạt.

Hắn tuyên bố:

“Trận pháp đã được kích hoạt, lần lượt các đệ tử đến gặp Tuyết Hoa nhận lấy suất lĩnh hàng tuần của mình rồi nhanh chóng tu luyện. Diện tích của trận pháp là 100 trượng quanh Thiên Đạo Mộc. 7 Cự Linh đệ tử cùng Bá Lăng tiên bối tu luyện ngay dưới gốc Thiên Đạo Mộc”

Bá Lăng là Luyện khí sư cấp 7, đồng thời là Hoàng cấp tu vi, tu luyện công pháp dưới Thiên Đạo Mộc sẽ có được rất lớn tác dụng.

Những người đi theo hướng nghề nghiệp, nhược điểm là không chú tu võ đạo nên thời gian để tu luyện công pháp, nâng cao tu vi cũng ít hơn nhiều so với võ giả. Bù lại tinh thần lực cao cũng giúp họ tăng tốc độ tu luyện. Giống như 1 người thông minh hơn sẽ học nhanh hơn.

Nghệp sư, những người đi theo hướng nghề nghiệp cũng có lợi thế về tài liệu tu luyện. Do chế tạo được bảo khí, đan dược, trận pháp... nên họ cũng thu được nhiều tinh thạch hơn võ giả mà không cần tham gia vào nguy hiểm. Tinh thạch lại được họ sử dụng để mua tài liệu tu luyện, thậm chí sử dụng các sản phẩm của chính họ làm ra đổi lấy tài liệu tu luyện.

Ngoài ra, do không tu luyện võ đạo nên cơ thể Nghệp sư khá yếu ớt so với võ giả cùng cấp. Nhưng đây lại chính là lợi thế để nâng cao tu vi, gia tăng tuổi thọ. Không quan tâm về chiến lực, các Nghệp sư đều tìm cách tăng lên cấp cảnh giới ngay khi có thể. Họ không cần tích trữ, tôi luyện để mạnh hơn trong cảnh giới.

Tại Tiên Linh cảnh, hoàn thành xong cấp độ 2, đưa nguyên khí vào tế bào của lục phủ ngũ tạng là liền đột phá lên Giáp Linh.

Tại Cự Linh cảnh và Hoàng cấp, nhân loại tăng lên tu vi thông qua cảm ngộ thiên địa đại đạo, không liên quan đến nguyên khí, không liên quan chiến lực, càng không liên quan võ đạo. Ngộ Đạo của nhân loại trên 2 cảnh giới này hoàn toàn dựa vào trải nghiệm nhân sinh của mỗi người.

Thậm chí, Nghệp sư lại rất có lợi thế ở Huyền cấp đột phá lên Địa cấp. Tại Huyền cấp, muốn đột phá lên Địa cấp cần phải khai mở 7 huyết đạo trên cơ thể. Cơ thể càng yếu, 7 huyết đạo càng dễ mở. Võ sư chiến đấu nhiều, rõ ràng sẽ có cơ thể càng cấp hơn Nghệp sư rất nhiều, độ khó đột phá tăng cấp cao hơn không chỉ vài lần.

Khởi đầu, tất cả ngồi xuống tu luyện, chỉ còn lại tiếng xột xoạt vang lên từ phía Ngạo Thiên ăn thịt yêu thú.

1 ngày bên ngoài mới qua đi, bên chỗ tu luyện đã là 36 ngày. Đứng ngoài trăm trượng nhìn vào sẽ thấy bọn hắn liên tục đứng lên thi triển võ kỹ, liên tục chiến đấu, liên tục trao đổi kinh nghiệm.

Ngồi dưới Thiên Đạo Mộc, não hải bọn hắn được mở rộng rất nhiều, tâm trí khai thông cảm giác như hiểu rõ vạn vật. Rất nhiều những mù mờ, cửa ải trong võ kỹ, công pháp trước giờ khiến bọn hắn không thể đột phá, thì giờ đều lần lượt từng người vượt qua.

Tham ngộ được tầng thứ cao hơn của công pháp giúp bọn hắn gia tăng tốc độ hấp thu nguyên khí, lại thêm được cung cấp linh dược cùng gấp 36 lần thời gian, tu vi tăng lên so với lúc trước quả thực ngày tiến ngàn dặm.

“Ta thành công, bước vào Cự Linh cảnh” Một lão giả nhảy lên cao bộc phát sức mạnh, sung sướng hết lớn. Người đầu tiên tấn cấp trong Tiểu Cửu Giới chính là Bình Nguyên.

Hắn chạy về phía Trần Lương, quỳ một chân nói:

“Cảm tạ môn chủ ban dược, cả đời này ta xin thề trung thành cùng Khai Thiên Môn”

Trần Lương gật đầu nói “Người tiếp tục tu luyện. Thời gian còn dài, nếu có thể vào Hoàng cấp là tốt nhất”

Bình Nguyên gật đầu rồi trở lại vị trí cũ tham ngộ đại đạo.

10 năm liên tiếp, cách vài tháng lại có người tăng lên một tiểu cảnh giới. Với bọn hắn, đã là rất tốt tiến độ, nhưng Trần Lương hoàn toàn không để ý. Cái hắn cần là toàn bộ tăng lên tu vi, mỗi đệ tử là tăng vài cấp độ chứ không phải là 1 tiểu cấp như hiện giờ.

Sau 11 năm, ngoại trừ 7 Cự Linh cùng Bá Lăng chưa tấn cấp, toàn bộ đệ tử đều tăng lên ít nhất 1 tiểu cảnh giới.

“Ầm” năm thứ 12, một tiếng nổ vang vọng khu vực tu luyện, lúc này bên ngoài mới qua đi 4 tháng.

Một đệ tử đang chậm rãi bay lên trong tư thế ngồi bế quan tu luyện, thân tỏa quang mang lấp lánh, cơ thể càng là được bọc trong 1 lớp hoàng kim sắc.

“Lam Anh sư huynh đột phá tu vi, bước vào Hoàng cấp rồi” Hàng loạt tiếng hâm mộ vang lên.

“Tất cả dừng mọi hoạt động, tập trung hấp thu quang mang, đây chính là đại bổ vật chất tăng cường tu vi” Trần Lương hét lớn. Bản thân cũng ngồi xuống hấp thu triệt để quang mang tỏa ra từ Lam Anh. Cơ thể hắn như một phù một tảng hắc sắc che mờ thân ảnh.

Quá trình đột phá, bước chân vào Hoàng cấp, nhân loại ngộ ra Đạo thuộc về bản thân. Thời điểm này, hắn sẽ như tiên Phật giáng trần, phổ độ chúng sinh, tọa thân truyền đạo. Quá trình này được gọi là Phật Độ Chúng Sinh

Quang mang tỏa ra, không chỉ có Đạo của hắn, còn có “tạp chất” cơ thể đào thải để bản thân lột bỏ xác phàm, tái sinh tiên nhân.

Những “tạp chất” này không những không bẩn, mà còn là vật đại bổ cho những người có tu vi từ Giáp Linh cảnh trở xuống.

Giáp Linh cảnh trở xuống hấp thu tạp chất, Cự Linh cảnh và Hoàng cấp cảnh hấp thu và tham vấn Đạo của hắn, đều thu được lợi ích vô cùng. Vì vậy các thế lực đều mong muốn có Cự Linh cảnh và Hoàng cấp cảnh có thể đột phá lên cấp tại môn phái.

Đáng tiếc, ngộ Đạo là không thể ép buộc, ngồi một chỗ càng là không chạm được đến Đạo. Vì vậy những người bước vào Cự Linh, Hoàng cấp đều phải đi trải nghiệm nhân sinh, tham tường đại đạo.

Nếu các đại môn phái có được Thiên Đạo Mộc cùng trọng bảo thời gian như của Trần Lương, chỉ sợ sẽ để cả trăm Cự Linh và Hoàng cấp cùng ngồi tu luyện. Người này đột phá mang lại tăng trưởng cho người kia, cuối cùng là cả trăm người kéo nhau cùng tấn cấp. Thực sự là một cảnh tượng hoành tráng kinh người, mang lại sức mạnh tiến lớn cho tông môn.

Quá trình Phật Độ Chúng Sinh kéo dài nửa canh giờ mới kết thúc.

“Ta đột phá vào Tiên Linh”

“Ta đột phá bước sang cấp độ 3 Tiền Linh

“Ta cũng bước vào Giáp Linh rồi”

“Ta đã sang được Cự Linh haha”

“Đa tạ Lam Anh huynh, ta cảm ngộ được rất nhiều” Đồng môn Cự Linh cảnh ngồi cạnh nói.

Chỉ một đợt quang mang Phật Độ Chúng Sinh đã có 9 đệ tử cùng lúc đột phá. Mọi người lại được một phen vui vẻ cười nói. Cho dù không lên cấp thì ai cũng đều nhận được lợi ích lớn.

Đây chính là bước đầu hiệu quả mong muốn của Trần Lương, là át chủ bài cuối cùng tăng lên tu vi cho toàn bộ tông môn.

Chỉ một tháng sau, Trần Lương cũng đã đột phá lên Giáp Linh hậu kỳ. Trong 12 năm hần không hoàn toàn bế quan tu luyện.

Ba năm đầu tiên, hần chuyên chú vào chế tạo Không Vật. Tổng số lượng Không Vật hần tạo ra trong 1 năm đó là hơn 1000 viên, đủ mọi loại kích thước.

Năm thứ 4, hần dành thời gian truyền thụ trận pháp hợp kích Thất Tinh Bắc Đẩu và hướng dẫn các đệ tử về võ kỹ và công pháp.

Thất Tinh Bắc Đẩu giúp cho 6 người hỗ trợ có thể kết hợp nguyên khí với người thứ 7 để nâng cao sức mạnh cho đòn tấn công của người thứ 7. Yêu cầu cho trận pháp chính là sự phối hợp ăn ý và tin tưởng lẫn nhau của cả 7 người.

Không chỉ tu vi tăng lên, Trận Pháp Sư và Luyện khí sư cũng có được riêng bảo vật hỗ trợ tinh thần lực, chính là Hắc Bạch Song Hoa.

Trần Lương đã đưa não yêu thú cho Bạch hoa hấp thu nên nó tỏa ra một loại khí kích thích não hải, tăng lên tinh thần lực.

Do lượng khí tỏa ra từ Hắc Bạch Song Hoa không nhiều, nên Trần Lương chỉ để hần, Tuyết Hoa cùng các đệ tử của trận pháp đường và luyện khí đường ngồi vây xung quanh.

Có được Thiên Đạo Mộc cùng Hắc Bạch Song Hoa bồi đắp tinh thần lực, bọn hần đều đã tăng lên được tinh thần lực ít nhất một cấp.

Trần Lương cũng đã truyền dạy trận pháp không gian để tạo vùng chế tạo Không Vật cho các Trận Pháp Sư. Bây giờ đã khác so với hồi mới thành lập Khai Thiên Môn, các Trận Pháp Sư đã được hần đích thân dạy dỗ trong nhiều năm, lại được hưởng nhiều tài nguyên khác tạo nên sự trung thành với tông môn.

Tiếp theo, là một chuỗi thời gian huy hoàng.

Năm thứ 14, thêm một người đột phá lên Hoàng cấp. Phật Độ Chúng Sinh lần này giúp cho 22 đệ tử tiến cấp tu vi

Năm thứ 15, liên tiếp 3 người đột phá Cự Linh, bước vào Hoàng cấp. Cứ người trước đột phá, tỏa ra Đạo cho người sau hấp thu đột phá.

3 Phật Độ Chúng Sinh một lúc đã khiến cho 69 đệ tử đột phá.

Năm thứ 16, liên tiếp 2 người đột phá tới Hoàng cấp.

Lúc này chỉ có hơn 20 đệ tử đột phá vì dù Phật Độ Chúng Sinh mang lại lượng lớn nguyên khí cũng cần có rất nhiều tích lũy trước đó mới có thể giúp chúng đệ tử tấn cấp.

Vậy là cả 7 người trong nhóm Cự Linh cảnh lúc trước đều đã đột phá.

Trần Lương vẫn chưa có rút lại Tuế Nguyệt. Hần vẫn đang chờ 1 người cuối cùng.

2 năm sau, Bá Lăng đột phá, bước vào Huyền cấp. Đây chính là người cuối cùng Trần Lương mong muốn đột phá.

Đột phá Hoàng cấp, quang mang từ Bá Lăng tỏa ra sáng chói, mạnh mẽ gấp cả chục lần so với Phật Độ Chúng Sinh.

Quá trình này được gọi là Vạn Đạo Quy Khu. Không chỉ có quang mang chấn động cả một vùng, xung quanh Bá Lăng còn có đại đạo vờn quanh, hiển hóa ra vô số thân ảnh, có kiến mang cây cỏ về tổ, có cuồng long xuất thế trần áp cứu thiên, có nông dân trồng rau cây lúa, có ác tặc cướp đám thôn nữ. Trong một chốc lát, Trần Lương như còn nhìn thấy 1 nhân loại ngồi dưới Thiên Đạo Mộc miệng tuôn Phật hiệu.

Trần Lương phải vận chuyển công pháp Vạn Âm Quy Nguyên lên mức cao nhất, tập trung nguyên khí vào mắt, ngăn cản ánh sáng để nhìn được quá trình Vạn Đạo Quy Khu phát sinh trên người Bá Lăng.

Vạn Đạo Quy Khu càng là tâm bổ cho vạn vật trong thiên địa. Những cây cỏ ngã rạp đều ngóc đầu trở dậy, trở nên xanh tốt, những cây linh dược như có thêm mấy năm phát triển.

Ngạo Thiên cùng Tiểu Ngạo Cửu Thiên đều đang thẳng tắp người đón lấy đợt quang mang thần thánh này

Các đệ tử lại càng khôi phục nói, cực kỳ tập trung tu luyện. Bọn hần cả đời chưa từng được thụ hưởng một cảm giác thần thánh đến mức này, từ bên ngoài da cho đến trong đan điền, tràn ngập sinh mệnh linh khí, tràn ngập đậm đặc nguyên khí.

Vạn Đạo Quy Khu cũng diễn ra nửa canh giờ.

Hấp thu quang mang, Trần Lương cũng đã đột phá lên tới Giáp Linh đại viên mãn.

Kết thúc Vạn Đạo Quy Khu, lại có thêm 1 người đột phá bước vào Hoàng cấp, chính là Bình Nguyễn.

Ngộ Đạo là quá trình tích lũy từ khi sinh ra mà không phải chỉ là từ khi bước vào Cự Linh cảnh. Vì vậy, ngoài 7 người Cự Linh, còn cả Bình Nguyễn cũng đã là người cuối cùng bước được vào Hoàng cấp cảnh giới.

Hần đã có hơn 300 năm trải nghiệm nhân sinh. Thân là gia chủ, lại càng là trải qua nhiều thăng trầm cuộc sống. Với thiên phú không tệ, hiện giờ được Thiên Đạo Mộc, 7 lần Phật Độ Chúng Sinh, 1 lần Vạn Đạo Quy Khu liên tục bổ sung Đạo giúp hần vượt qua cửa ải là ước nguyện cả đời của hần.

Kết thúc Phật Độ Chúng Sinh, Bình Nguyễn bay đến trước mặt Trần Lương, quỳ xuống 2 chân dập đầu hành lễ.

“Vạn lần tạ ơn môn chủ. Người chính là ân nhân tái sinh của ta. Bình Nguyễn xin thề cả đời trung thành với Khai Thiên Môn”

Tất cả đệ tử Khai Thiên Môn đã không thể giấu được cảm xúc vui mừng cùng biết ơn, đồng thời quý 1 chân, nói:

“Xin thề trung thành với Khai Thiên Môn”

Đây chính là hiệu quả Trần Lương mong muốn.

“Tất cả đứng dậy đi, tập huấn kết thúc tại đây” Trần Lương đưa mọi người ra ngoài.

Khai Thiên Môn chính thức tập huấn kéo dài 2 năm 8 tháng.

Điểm lại kết quả.

Không tính Trương Phá Vân, Khai Thiên Môn hiện có 1 Huyền cấp Luyện khí sư cấp 7 và 8 Hoàng cấp võ giả. Bình Nguyễn là thành quả vượt ngoài mong đợi của Trần Lương.

Ngao Thiên vẫn là yêu thú cấp 8 đỉnh phong, còn thiếu một chút để lên được cấp 9.

Tiểu Ngao Cửu Thiên đã là yêu thú cấp 6, phát triển chậm hơn so với Trần Lương dự tính. Các yêu thú cao cấp đều có được tốc độ phát triển lúc nhỏ cực kỳ nhanh. Ngao Thiên có được nội đan của mẫu thân nên tốc độ nhanh hơn bình thường thì không nói, nhưng yêu thú cấp 11 như Đại Địa Ngưu Ma Vương mà 20 năm chỉ mới tiến tới cấp 6 là hơi chậm rồi, có vẻ như việc nuôi nhốt nó trong Tiểu Cửu Giới đối với nó không phải là tốt, hoặc có thể do môi trường do Không Thạch tạo ra là không đủ cho sự phát triển của Tiểu Ngao Cửu Thiên.

Được viên có số lượng lớn linh dược lâu năm. Dù sao thì ở Tam Thập Tam Môn, bọn chúng cũng đã có thời gian sinh trưởng nhất định, thậm chí nhiều cây trên ngàn năm tuổi.

Số lượng Không Vật do Trần Lương cùng Vạn Lan Nhu và 12 Trận Pháp Sư chế tạo được lên tới hơn 2 vạn, sẽ là một kho dự trữ lớn giúp Khai Thiên Môn mở rộng kinh doanh. Vạn Lan Nhu, dưới sự hướng dẫn của Trần Lương, đã chế tạo được trận pháp cấp 6

Luyện khí sư không có gì đáng kể thành tích, nhưng 18 năm bồi dưỡng giúp bọn hắn tăng lên cả về tinh thần lực và tu vi. Đây sẽ là nền tảng giúp bọn hắn tiến nhanh trong học tập và rèn luyện bảo khí.

Khai Thiên Môn sẽ có 10 trưởng lão, trong đó Vạn Lan Nhu trưởng lão Trận Pháp Đường, Bá Lăng là trưởng lão Luyện Khí Đường, 8 Hoàng cấp võ giả là 8 trưởng lão Võ Đường.

Quy mô của bọn hắn hiện tại đã ngang hàng với các môn phái tầm trung.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Đấu trường đẫm máu

Ra khỏi Tiểu Cửu Giới, Trần Lương tiếp tục đeo lên mặt nạ. Với những đệ tử nòng cốt tại đây thì không cần che giấu, nhưng với người ngoài hoặc ngay cả các đệ tử khác của Khai Thiên Môn, vẫn không được để lộ ra môn chủ chính là kẻ bị Quý Địa Phái truy nã mấy vạn tinh thạch cấp 1. Hiện giờ giải thưởng có thể đã cao tới cả chục vạn tinh thạch cấp 1 sau khi hắn đường đường chính chính hạ gục 1 trưởng lão của Quý Địa Phái.

Khai Thiên Môn đã bị bỏ hoang 7 tháng, theo dự kiến của Trần Lương là phải 5 tháng nữa mới trở về. Hắn cũng đã ước hẹn với các đệ tử khác là sau 1 năm quay trở lại.

Trần Lương còn đang suy tính nên làm gì, thì một đệ tử tiến lên nói:

“Bẩm môn chủ, đệ tử là Phan Lang. Nhờ ơn môn chủ, đệ tử đã tăng lên tu vi từ Vạn Nhiên tới cấp độ 3 của Tiên Linh cảnh. 4 năm trước, khi đệ tử rời khỏi gia tộc đi tu luyện, gia tộc ta đang bị gia tộc kẻ thù chèn ép. Nay bản thân đã có thực lực, kính xin môn chủ cho phép ta trở về giúp đỡ gia tộc đánh lại kẻ thù”

“Người chỉ là Tiên Linh cảnh, có thể giúp được gì?” Trần Lương hỏi. Trong mắt hắn, Tiên Linh cảnh quá yếu kém

“Bẩm môn chủ, gia tộc của ta và của kẻ thù, đều chỉ có cường giả cao nhất là Giáp Linh cảnh sơ kỳ. Đệ tử không chỉ là cấp độ 3 Tiên Linh cảnh gần đột phá Giáp Linh, mà còn có được võ kỹ Linh cấp Trung đẳng, vượt qua tất cả các võ kỹ trong trấn. Kính xin môn chủ cho đệ tử 3 tháng thời gian, nhất định đệ tử có thể đưa gia tộc lên đứng đầu tiểu trấn, quy phục dưới trướng Khai Thiên Môn”

Nghĩ một hồi, Trần Lương gật đầu đồng ý.

“Được, ta cho ngươi và toàn thể mọi người 4 tháng thời gian đi giải quyết việc riêng. Sau 4 tháng, tập trung trước cửa Khai Thiên Môn, nhớ là không được vào trong, gặp ta ở bên ngoài cửa Khai Thiên Môn. Tất cả rõ chưa!”

“Đã rõ” tiếng hô đồng thanh vang lên.

Trần Lương nhìn theo hướng Phan Lang rời đi, đồng hành cùng hắn còn có 6 người khác, hẳn là trong tổ đội 7 người hợp thành trận pháp Thất Tinh Bắc Đẩu. Như thế cho dù đối phương có là Giáp Linh hậu kỳ cũng có sức đánh một trận.

Trần Lương xem lại cơ thể. Hắn vừa đột phá Giáp Linh đại viên mãn, nên 2 trái tim của 2 Nhân Sinh đều đang trống rỗng. Nếu không phải tu luyện cả 2 nhân sinh, khiến tốc độ tiến cấp chậm đi một nửa, thì Trần Lương đã bước vào Cự Linh cảnh từ lâu rồi.

Chỉ cần tu luyện hình thành đủ trái tim cho Nhân Sinh là tấn cấp lên Cự Linh cảnh. Nhân Sinh khi đã liền thành một thể (chỉ thiếu mắt) sẽ giúp cho nhân loại điều khiển nguyên khí mạnh mẽ hơn rất nhiều lần, vì vậy 5 Giáp Linh đại viên mãn cũng không phải đối thủ của 1 Cự Linh cảnh.

Tinh thần lực cũng là vừa vịn bước sang cấp 9, cũng là một sự thoát biến hoàn toàn về chất. Màu sắc và bề ngoài nhìn vào không có gì thay đổi, nhưng hiệu dụng thì vô cùng.

Tinh thần lực cấp 9 mang tới cho nhân loại khả năng kỳ diệu thông qua các loại bí thuật tinh thần lực.

Bí thuật tinh thần lực là những hoạt động sử dụng tinh thần lực để làm ra các loại hiệu quả mà nguyên khí không làm được. Diễn hình như việc Hồn sư của Thiên Khung Phái rút ra một phần vạn hồn phách của đệ tử đưa vào một loại nền đặc biệt để biết hồn sống chết như nào. Đây chính là Hồn sư sử dụng bí thuật tinh thần lực để thực hiện.

Ứng Sát cùng Chu Minh đã bước vào Giáp Linh sơ kỳ. Bọn hắn đều đã hoàn thành Tiên Linh cảnh cấp độ 5, đã có cơ sở đạp chân lên con đường cường giả đỉnh cao của Cửu Giới. 2 bọn hắn chia ra 2 hướng, mong muốn trong 4 tháng này rèn luyện thực chiến, tôi luyện bản thân, củng cố tu vi.

Ứng Sát đi tới một tòa đại thành tên là Vu Vu La ở phía nam Hoàng Đình Trấn, nhân khẩu hàng trăm vạn. Tòa đại thành này có phủ thành chủ được lập nên từ 2 thế lực, là Thiết Luật gia tộc và Chí Hoàng gia tộc.

Tại đây có một võ trường được gọi là Đấu Trường Đẫm Máu do Thiên Thị Các thành lập được cả trăm năm nay, cũng chính là mục tiêu của bọn hắn lúc này.

Đấu Trường Đẫm Máu mỗi tháng chỉ mở 1 lần trong 3 ngày, là nơi tôi luyện đẫm máu và chứng minh năng lực rất có uy tín trên Cửu Giới. Còn những ngày khác, nơi này cũng mở cửa, nhưng là mở cửa thu phí dành cho những người muốn thách đấu nhau, thậm chí là sinh tử chiến.

Võ đài của Đấu Trường Đẫm Máu được bày bố trận pháp, sẽ không làm ảnh hưởng đến khán giả quan chiến. Còn nếu chiến đấu trên phố sẽ phá hủy nhà cửa, gây thương tích tới người khác, điều này không được Phủ Thành Chủ cho phép.

Những võ giả có thể đạt được danh hiệu Võ Sĩ Trường đều là cường giả vạn người có một và được các thế lực mời gọi gia nhập.

Mỗi Võ Sĩ Trường đều được chứng nhận bởi một huy hiệu làm từ Huyết Tinh. Tên võ sĩ được khắc bằng Kim Cương Bụi, một loại đá tỏa ra ánh sáng lấp lánh khi có ánh sáng chiếu vào.

Ý đồ của Thiên Thị Các rất rõ ràng, chính là để sở hữu được danh hiệu Võ Sĩ Trường, võ giả đã phải đánh đổi bằng máu của chính mình. Và đạt được danh hiệu này chính là vinh quang của bất kỳ võ giả nào.

Ứng Sát đứng lại trước cổng thành, nhìn bức tường thành cao ngất mà khát vọng sau này có thể sở hữu được một tòa thành như này.

Phí vào thành là 1 tinh thạch cấp 1 cho mỗi người.

Hắn tính toán mỗi ngày đều có mấy trăm người vào ra, vậy là cả tháng cũng được cả vạn tinh thạch cấp 1 rồi. Đây là còn chưa kể các loại thuế dành cho những người kinh doanh trong thành, tổng lại sẽ là một con số khổng lồ đến khó mà tưởng tượng.

Ứng Sát kiểm một phòng trọ gần Đấu Trường Đẫm Máu, phải đợi 5 ngày nữa mới tới thời gian mở cửa của Đấu Trường Đẫm Máu.

Những người có được danh hiệu Đấu Sĩ Trường đều là Cự Linh cảnh hoặc Giáp Linh đại viên mãn, ít hơn thì có Giáp Linh hậu kỳ, mà hiếm lắm mới có Giáp Linh Trung kỳ.

Ứng Sát tự thấy lần này rất khó để có được danh hiệu Đấu Sĩ Trường nhưng mục tiêu chủ yếu của hắn là rèn luyện, là chiến đấu thực sự, thậm chí là sinh tử chiến.

Như Trần Lương đã từng nhận xét hắn khi còn ở khu mỏ khai thác khoáng thạch, là Ứng Sát còn non trong kinh nghiệm chiến đấu, nên những phản xạ và ứng phó của hắn không đủ nhanh để đối đầu với những cao thủ dày dạn kinh nghiệm như Trần Lương.

Đấu Trường Đẫm Máu mở ra, Ứng Sát là người đầu tiên tiến vào, nhưng hắn không vội lên võ đài. Lần đầu tiên vào, hắn muốn quan sát các võ giả khác, quan sát cách chiến đấu trong đây, hiểu rõ hơn các đối thủ của mình.

Trong Đấu Trường Đẫm Máu có nhiều võ đài, nhưng đấu tuyển chọn Võ Sĩ Trường thì chỉ có 2, để tập trung tất cả những người mạnh chiến với nhau.

Sau nhiều lượt lên xuống, hiện giờ trên võ đài là 2 võ giả xuất chúng.

Người thứ nhất diện mạo vẫn còn trẻ, tóc bỏ ngôi giữa, tên là Đan Trung, đã chiến thắng 4 trận liên tiếp.

Người thứ hai là một nam tử hán, mặt vuông chữ điền, thân hình lực lưỡng, tên là Khánh Kiệt, đã chiến thắng 5 trận liên tiếp.

Trong Đấu Trường Đẫm Máu, không có khai báo tu vi, chỉ có nhìn vào mạnh yếu. Cũng không ai khinh thị đối thủ, dù là gặp thù cũng dùng đến sức sư tử để đánh.

“Không còn kẻ nào dám tiến lên sao?” Nam tử hán cất tiếng vang vọng khắp Đấu Trường Đẫm Máu.

Theo quy tắc, nếu trong 3 ngày không có người nào lên chiến thì cuối ngày thứ 3, võ giả thách đấu sẽ coi như vượt qua 9 người, tiến đánh Võ Sĩ Trường khác.

“Có ta!”

Ứng Sát tiến lên, đặt 50 tinh thạch cấp 1 vào bàn quân sự.

“Ứng Sát, thách đấu 50 tinh thạch cấp 1!”

Võ đài rất rộng, lớn nhỏ chừng trăm trượng vuông, đủ rộng cho các võ giả thoải mái thi triển thân pháp, chiến thuật.

“Keng” Quân sự phía dưới gõ chuông bắt đầu trận đấu.

Ứng Sát ngay lập tức thi triển thần thông là một đôi hỏa dực rồi chém xuống hỏa đao khí về phía trước.

Đối thủ của hắn cũng hiển hóa ra thần thông là một đôi cự tì, đập xuống một chưởng, phá giải hoàn toàn hỏa đao.

Ứng Sát thi triển thân pháp cực tốc tiến về phía đối thủ, ý đồ đánh giáp lá cà.

Vị nam tử hán đập 2 tay vào nhau, đánh ra một quyền ngăn cản Ứng Sát.

Ứng Sát dễ dàng tránh được, sau đó vung đao chém xuống. Hắn với nam tử hán đã không còn khoảng cách.

“Tốc độ nhanh lắm, nhưng quyền của ta không chậm!”

Nam tử hán có vũ khí chính là 2 tay của mình. Hai tay của hán được hộ oản kéo dài bảo vệ cả bàn tay, đối đầu trực tiếp với đại đao của Ưng Sát.

Chém, đâm, quét, Ưng Sát càng đánh tốc độ sử đao càng nhanh.

Nam tử hán càng chứng tỏ là một tay sành sỏi khi mà kết hợp nhuần nhuyễn quyền, chưởng và các bước di chuyển khiến Ưng Sát chưa chạm được vào một sợi lông của hán.

Nửa canh giờ cận chiến, Ưng Sát không những không làm bị thương được đối thủ, ngược lại còn ăn 2 quyền vào ngực, thụ thương nhay ra xa.

“Tuồng người có át chủ bài nào khi cận chiến, hóa ra chỉ biết đâm chém cơ bản” Nam tử hán cười khinh bỉ.

Tuy bề ngoài là vậy, nhưng trong tâm nam tử hán không có nửa điểm khinh thị Ưng Sát, đây là một trong những đối thủ có thể cận chiến nửa canh giờ mới hán mà không bại.

“Giờ mới là át chủ bài của ta”

Khoái Sát Đao đánh ra, một luồng hỏa nhiệt đến sát mặt ập vào Khánh Kiệt. Hán cũng không vừa, vung ra một quyền, chính là một thân ảnh cự phủ mạnh mẽ phá hủy hỏa đao, nhưng cự phủ cũng tan biến không còn.

Không có đề Ưng Sát tiếp tục chủ động ra chiêu trước, Khánh Kiệt sau khi đánh ra cự phủ 4 tay liền vẽ ra một vòng tròn lưỡng nghi lao nhanh về phía đối thủ.

Sau lưng Ưng Sát lúc này hỏa dực đang vỗ mạnh liên hồi, thậm chí đã nhấc thân hình hán rời khỏi mặt đất. Kết hợp Khoái Sát Đao cùng Khoái Phong Vân, Ưng Sát từ trên cao chém xuống 3 hỏa đao khí.

Mỗi hỏa đao khí này không giống với Khoái Sát Đao lúc đầu thi triển. Mỗi một đao khí tỏa ra nhiệt lượng đến vạn vạn không gian xung quanh, mạnh hơn nhiều lần so với đơn độc thi triển Khoái Sát Đao.

2 đòn tấn công đụng độ nhau, giống như một mảnh thú ăn phải lửa nóng. Hỏa đao bị lưỡng nghi hút vào trong, cấp tốc thu nhỏ. Lưỡng nghi lại như bị hỏa đao thiêu đốt, từng lỗ cháy dần dần lan ra với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Mấy hơi thở sau, cả 2 lực lượng tan biến vào hư không.

2 đối thủ không có tiếp tục ra đòn. Bọn hán nhìn nhau, dành cho nhau một sự tôn trọng cường giả xen lẫn cảnh giác địch thủ.

Không hẹn mà thành, 2 đối thủ cùng lúc lại đánh ra tuyệt kỹ của mình. Một vòng lưỡng nghi hiện ra, nhưng kích thước to hơn trước. Tam hỏa đao cháy mạnh hơn trước, thậm chí có một tia liên kết giữa tam đao.

Lại một lần chiến hòa xảy ra.

Khán giả bên dưới được một phen mãn nhãn

“Tên người mới này lại có thể đánh ngang với Khánh Kiệt, là cao thủ”

“Ưng Sát, các người ghi nhớ tên này mà tránh gây sự với hán”

...

Khánh Kiệt thở ra một hơi thẳm nói:

“2 trận liên tiếp phải dùng đến chiêu cuối, trận sau không còn sức mà đánh rồi”

Hán hít mạnh vào một hơi, hai tay đập ngực tinh huyết phun khỏi miệng, hình thành nên một huyết quyền cực kỳ đáng sợ.

“Người nếu chết bởi chiêu này cũng chớ trách ta độc ác” Khánh Kiệt nói

Ưng Sát không có trả lời, dồn toàn bộ sức lực chuẩn bị cho lần đánh cuối cùng. Đã bước lên võ đài của Đấu Trường Đẫm Máu đều phải có giác ngộ chán thương, tàn phế, tử vong.

Huyết quyền của đối phương chắc chắn mạnh hơn Lưỡng nghi thái cực rất nhiều, Ưng Sát cũng đành hi sinh hỏa dực sau lưng, sát nhập hỏa dực vào tam hỏa đao chém về phía huyết quyền đang lao tới.

Muốn hồi phục lại hỏa dực cũng cần cả tháng. Sau trận này dù chiến thắng cũng không thể tiếp tục thi đấu. Nhưng thà vậy còn hơn ngay trận đầu đã chịu thua, hoặc tồi tệ là bỏ mạng.

Có hỏa dực gia nhập, tam đao được chấp thêm cánh, tốc độ cùng nhiệt lượng gia tăng hơn trước khiến cho sát lực cũng tăng lên mấy phần.

Lưỡng nghi va chạm cùng tam đao là lẫn nhau ăn mòn, lẫn nhau phá hoại từ từ.

Còn huyết quyền cùng tam đao hỏa dực là như 2 khóa tinh thần lao vào nhau, nổ ầm 1 tiếng, xung kích chấn động toàn bộ võ đài.

2 đối thủ nhận chấn động bị đánh bật ra sau, té ngã thụ thương

Trận pháp phòng hộ võ đài cũng kịch liệt rung động, có nguy cơ bị hủy hoại.

Khói bụi tan ra, khán giả nhìn thấy Khánh Kiệt là người trước tiên đứng dậy, Ưng Sát vẫn còn nằm trên sàn đấu.

“Hán chết rồi sao” một loạt tiếng xì xào bàn tán vang lên.

“10, 9” Quân sự bắt đầu đếm ngược.

“2, 1”

Đếm đến 1, Ưng Sát vừa vận đứng dậy, miệng thổ huyết.

“Ta chịu thua” Ưng Sát nói. Hán không muốn gục ngã để người khác lời ra sấm, nên gắng gượng đứng dậy nhận thua. Hán đã không còn có thể tiếp tục chiến đấu

Khánh Kiệt giờ ngón tay cái lên nói “Giời lắm, trận này coi như hòa, ta cũng không thể tiếp tục chiến đấu”

Cả 2 bước xuống sàn đấu

Tiếng vỗ tay lần lượt vang lên. Sau đó là một tràng pháo tay, tiếng huýt sáo, tiếng hoan hô rền vang cả Đấu Trường Đẫm Máu.

Nghị lực chiến đấu của cả 2 đều đáng khâm phục.

Danh hiệu Võ Sĩ Trường rất khó đạt được, lí do là một khi đã lên sàn là phải chiến đấu liên tiếp nếu có người thách đấu. Vì vậy cho dù người có mạnh hơn tất cả mọi người nhưng không vượt trội thì cũng sẽ bị tiêu hao mà thất bại.

Chỉ có đến trận thứ 10 thì võ giả mới được là người thách đấu Võ Sĩ Trường khác, lúc đó mới có thời gian nghỉ ngơi hồi phục.

Ứng Sát trở về phòng trọ nghỉ ngơi 2 tháng rồi tiếp tục lên võ đài tái chiến. Lần này hắn xung phong lên đầu tiên, thắng được 3 trận rồi thua, cũng coi như là lấy lại được tinh thần, không bị quá kém.

Có thể thắng được 3 trận trên Đấu Trường Đẫm Máu đã là rất không tồi, vì những kẻ bước vào đây thách đấu đều không phải kẻ yếu, đều có chiến lực mạnh hơn so với võ giả phổ thông.

Đến tháng thứ 4, tham gia Đấu Trường Đẫm Máu lần thứ 3 xong Ứng Sát mới trở về hội họp cùng Trần Lương.

Sau khi thông báo cho mọi người nghỉ ngơi 4 tháng, Tuyết Hoa cùng Trần Lương đi ngựa trở về trụ sở Khai Thiên Môn. Nàng đã tập trung luyện đan 18 năm rồi, cũng cần nghỉ ngơi, thư giãn.

Trần Lương rảo bước quanh trụ sở Khai Thiên Môn một vòng, cảm nhận trận pháp bên trong. Vào trong là tất nhiên không thể, vì trụ sở đã bị môn phái khác chiếm đóng từ mấy tháng trước.

Hỏi han một hồi, hắn đã xác định được thế lực chiếm đóng là Chu Chi Tông, một thế lực có thông gia với Vạn Tượng Môn.

Vạn Tượng Môn có trụ sở cách Khai Thiên Môn hơn 1 dặm về phía trung tâm.

Sau khi dọn sạch Khai Thiên Môn, không còn bóng người, nơi đây liền có môn phái tiến tới thăm dò. Sau 2 tháng, lục tục có người mạnh dạn chuyển đến ở, trong vòng 1 tháng, nơi đây đã đông đúc, nhộn nhịp với mấy trăm nhân khẩu.

Bọn hắn tìm không thấy trận pháp cũ, nên đã bắt đầu xây dựng trận pháp mới, đến giờ vẫn chưa xong.

Mảng kinh doanh của Chu Chi Tông là các loại vũ khí, áo giáp và các loại vật phẩm cho nữ nhân.

Trần Lương và Tuyết Hoa vào cửa hàng xem, sản phẩm chủ yếu có phẩm cấp Thập Thánh Khí.

Trần Lương chọn lấy một đôi bông tai có tác dụng tịnh khí an thần dành tặng Tuyết Hoa. Nó sẽ rất hữu ích cho nàng trong quá trình luyện đan, đặc biệt là những khâu trọng yếu, cần tập trung cao độ, suy nghĩ bình tĩnh.

Trần Lương thuê một căn trọ ở gần đó, hàng ngày cùng Tuyết Hoa đi ăn, đi dạo, đi mua sắm. Đồ mua sắm không phải chiến binh, bảo giáp gì, mà là trang phục, trang sức do Tuyết Hoa lựa từng cái một.

Nữ nhân, đặc biệt là mỹ nhân, luôn có một niềm đam mê mãnh liệt với mua sắm, làm đẹp.

Trần Lương là người đơn giản, chỉ cần vài bộ quần áo đơn sơ liền đủ. Nhưng Tuyết Hoa không cho nhân rồi, bắt hắn đi cùng nàng tới hàng tá cửa hàng quần áo cao cấp, lựa cho hắn những bộ đồ đẹp nhất, chất liệu tốt nhất.

Trần Lương đang thử một bộ đồ làm từ chất liệu tơ tằm trăm năm, đao thương chém không đứt. Tất nhiên đao thương ở đây là nói về phẩm khí, không sử dụng đến nguyên khí, võ kỹ.

“Bộ này rất hợp với công tử, lấy bộ này đi”

“Người đã mua cho ta 20 bộ rồi đó, không phải quá thừa sao?”

“Quần áo không bao giờ là thừa cả, công tử cần phải dự trữ khi không có ta bên cạnh”

Trả tiền xong, Trần Lương thu bộ trang phục vào Nhẫn không gian. Hắn đã dành 3 ngày thời gian suy nghĩ xem nên để lại Tiểu Cửu Giới những gì, để chuẩn bị cho phong ấn Tiểu Cửu Giới.

Kim Thiết Nhân hiện do Tuyết Hoa nắm giữ. Nàng hiện giờ không khác gì là người quản lý đứng đầu của Khai Thiên Môn, cần nhiều tầng bảo vệ phòng khi bất trắc.

Bình Nguyễn làm hộ vệ cho nàng, vừa là bảo vệ về võ lực, vừa là quân gia tư vấn cho nàng mọi vấn đề. Lão không chỉ có kinh nghiệm sống hơn nàng cả chục lần, lại từng quản lý gia tộc, sẽ là phụ tá đắc lực giúp nàng quản lý Khai Thiên Môn.

Chuối ngày 4 tháng này thực sự là quãng thời gian thoải mái, vui vẻ với Tuyết Hoa. Ban ngày đi dạo từng ngõ ngách của Hoàng Đình Trấn, nếm thử tất cả mọi loại thức ăn không cần biết nó đối, đến tối tìm một nhà trọ bất kỳ nghỉ ngơi, luyện tập tinh thần lực.

Trong lúc Tuyết Hoa luyện tập tinh thần lực, Trần Lương cũng bắt đầu học cách thi triển ra một số loại bí thuật tinh thần lực thuộc về ký ức của cả Hải Thượng Trung và Cung Thừa Hy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Hồ Người Không Bỏ, Hồ Cả Tông Môn

Hoàng Đình Trần sau mấy năm thành lập, đã có rất nhiều thay đổi. Lượng người đến, đi tấp nập, giao thương thuận lợi, tranh chấp chỉ ở mức nhỏ lẻ. Các thế lực có thể mờ nhạt ở đây đều là huyết tính đánh cướp mà có, không bên nào là cừu non. Vì vậy gây chiến quy mô lớn chỉ khiến 2 bên lưỡng bại câu thương, thậm chí bên thắng cũng te tua mặt mày.

Điều này giúp cho Hoàng Đình Trần dần ổn định và cân bằng, đồng thời thu hút vô gia nhờ vào linh khí đậm đặc, từ đó thu hút giao thương hơn. Chỉ riêng các thế lực nơi đây đã có tới mấy chục vạn người, cung cấp vô vàn các loại dịch vụ, sản phẩm. Sau khi ổn định, càng là một điểm đến hấp dẫn cho các thế lực khác.

Thiên Thị Các, Thiên Tín Các, Đan Dược hội, Luyện Khí hội và Trận Pháp hội đều đã mờ nhạt ở Hoàng Đình Trần, cung cấp đa dạng các loại tài liệu, nguyên vật liệu.

Loanh quanh mấy tháng, Trần Lương cũng đếm được 7 cửa hàng bán Không Vật và rất nhiều cửa hàng bán chiến khí, bảo giáp. Đây đều là các đối thủ sắp tới của Khai Thiên Môn.

Hết 4 tháng, Trần Lương quyết định quay về nơi đóng trại tại Côn Lôn Sâm. Nơi đó vừa có trận pháp bảo vệ, vừa được dọn dẹp sạch sẽ. Còn ở Hoàng Đình Trần không có đủ chỗ ở cho cả trăm con người, hoặc phải ở phân tán, rất bất tiện.

Ứng Sát phân phó 2 người ở trước cửa Khai Thiên Môn để những ai xuất hiện thì hướng dẫn tập trung tại Côn Lôn Sâm.

Đệ tử Khai Thiên Môn hiện được chia làm 1 loại. Đệ tử nội môn là những người trong đợt tập huấn vừa rồi, còn lại là các đệ tử ngoại môn.

Còn chưa sang tháng thứ 5, đệ tử ngoại môn đầu tiên đã xuất hiện tại Côn Lôn Sâm, chính là A Phủ. Hắn dành 1 năm vừa rồi để trở về thăm phụ mẫu, đồng thời để lại thêm tinh thạch cho phụ mẫu hắn dưỡng già.

Trương Phá Vân vẫn đang trên đường trở về. Mấy lần hắn cứu giúp Trần Lương, nên vừa rồi Trần Lương đã đưa cho lão danh sách các tài liệu dùng để phá phong ấn. Tất cả đều là những tài liệu quý hiếm chỉ có thể ngộ, không thể cầu nên Lão đánh cả năm vừa rồi để ra ngoài tìm kiếm.

Thời điểm Trương Phá Vân trở về chính là lúc Trần Lương dẫn đệ tử cùng trưởng lão Khai Thiên Môn tiến tới đòi lại trụ sở.

Trước cổng Khai Thiên Môn, đứng trên lưng Kim Thiết Nhân bay trên trời, xung quanh Trần Lương là 9 trưởng lão cùng Trương Phá Vân. Các đệ tử đứng dưới.

“Chu Chi Tông, mau trả lại trụ sở cho Khai Thiên Môn” Trần Lương sử dụng Sư Từ Hồng hét vang toàn bộ khu vực.

Lục tục xung quanh có các ánh mắt cùng tinh thần lực hướng ra theo dõi kỳ biến.

Chu Chi Tông đệ tử nhìn thấy đội ngũ 10 tiên nhân bay trên trời liền lâm vào cảnh giác cao độ, toàn bộ nhân mã được tập hợp.

Một Nữ nhân tướng mạo đoan trang, khí chất cao ngạo làm trung tâm bay tới, theo đó là 12 cường giả bay cùng nàng.

“Không cần biết các ngươi là ai, nơi đây đã là trụ sở của Chu Chi Tông. Coi như thật sự các ngươi là Khai Thiên Môn thì khi các ngươi rời đi, nơi đây không còn ai quản lý, chả nhẽ bọn ta không được dọn đến”

“Ta không muốn nói lí lẽ. Khai Thiên Môn ta muốn thu nơi này. Chu Chi Tông không rời đi, diệt tông”

“Diệt Tông. Ha ha ha. Nhìn bên các ngươi được mấy người. Nhân số bên ta ít nhất cũng gấp đôi, chưa kể bên ta còn có hộ tông đại trận. Ta cho các ngươi cơ hội cuối cùng, ngay lập tức biến khỏi nơi đây. Nếu không, một lát nữa chỉ sợ muốn đi không được” – Tông chủ của Chu Chi Tông không muốn khai chiến. Tuy Chu Chi Tông nhiều hơn về nhân số, nhưng nếu 2 bên đánh nhau, chỉ sợ bên nàng có thắng cũng đại thương số lượng lớn.

“Ta đếm đến 10, các ngươi nếu muốn chiến, Khai Thiên Môn từ chiến đến cùng, đòi lại vật thuộc về Khai Thiên Môn, một tấc đất cũng không bỏ.

1

2”

“Ngươi điên rồi, ngươi định hi sinh tất cả đệ tử sao”

“3

4”

“Dù Khai Thiên Môn có chiến thắng cũng không còn mấy người sống, làm sao giữ nổi trụ sở môn phái” Tông chủ Chu Chi Tông quát lớn

“5

6

7

8”

“Lui xuống hộ trận” Tông chủ Chu Chi Tông ra quyết định. Nàng không muốn thương tổn vô ích, tốt nhất là dùng đại trận tiêu diệt đối thủ, tuy có tổn chút tinh thạch nhưng nhân số sẽ toàn vẹn.

13 người các nàng nhanh chóng hạ thân xuống bay bên cạnh các đệ tử.

“Hộ trận tấn công” Tông chủ Chu Chi Tông ra lệnh.

Hộ tông đại trận của bọn hắn là một trận pháp cấp 8, vừa có khả năng phòng thủ, vừa có khả năng tấn công.

Hộ tông đại trận bật lên đánh ra mười mấy tia sét công kích nhắm vào đám người Trần Lương đang bay trên cao. Đám đệ tử bên dưới trong mắt Tông chủ Chu Chi Tông chỉ là mấy con kiến hôi, không đáng nhắc tới.

Trương Phá Văn cùng 9 trưởng lão đánh ra võ kỹ chống đỡ. Đồng thời Trần Lương lấy ra một vật, là một viên đá, nhìn qua đã thấy là đậm đặc sấm sét thuộc tính

“Đến lúc rồi” Trần Lương nhẹ nhàng mỉm cười

Trần Lương kích hoạt viên đá trong tay.

Bên trong trụ sở của Chu Chi Tông đột nhiên hiện lên một trận pháp. trận pháp này nhỏ hơn trận pháp của Chu Chi Tông và nằm bên trong nó. Từ ngoài nhìn vào giống như Chu Chi Tông có 2 trận pháp.

“Đây là cái gì?”

“Tông chủ, chúng ta có 2 trận pháp hộ tông sao?”

“Tông chủ, ngài lên bố trí thêm trận pháp hộ tông lúc nào mà ta không biết?”

Các trưởng lão vây quanh tông chủ nhìn nhau, người hỏi ta, ta hỏi người, không ai có câu trả lời.

“Các người nhìn hòn đá trên tay tên kia, hắn vừa lấy ra thì trận pháp này kích hoạt. Chỉ sợ là chúng ta trúng kế của hắn rồi”

Tông chủ Chu Chi Tông vừa dứt lời, hàng loạt cột sét từ không trung giáng xuống đệ tử và trưởng lão Chu Chi Tông.

Kết thúc đợt tấn công, tất cả đệ tử bị sét đánh trúng đều cháy đen thành than. Đám trưởng lão thì Hoàng cấp chưa chết nhưng cũng bị thương từ nặng đến nhẹ. Lúc này đứng vững chỉ còn Tông chủ Chu Chi Tông cùng 5 trưởng lão khác.

Các đệ tử bình thường vội vã lùi vào trong rất sâu. Cấp độ chiến đấu này đã không phải bọn hắn có thể nhúng tay.

“Mau lấy trận pháp của ta phá trận pháp của hắn” Tông chủ Chu Chi Tông ra lệnh cho vị trưởng lão đứng gần đó, nắm giữ hộ tông đại trận của tông phái.

Các cột sét từ trận pháp bên ngoài điên cuồng đánh vào bên trong, nhưng không làm trận pháp bên trong có chút suy chuyển.

“Vô ích thôi, trận pháp của ta cũng cấp 8, nhưng không phải mấy loại trận pháp thông thường của các người có thể sánh được”

Trần Lương đứng ngoài nói, hắn cũng không có điều khiển trận pháp của mình đánh trả lại trận pháp của Chu Chi Tông.

Tông chủ cùng trưởng lão Chu Chi Tông không nghe, trận pháp của bọn hắn vẫn không ngừng tấn công khiến trận pháp bên trong cũng có chút lung lay.

“Hừ”

Trần Lương tức giận, để cho 5 cột sét từ trên cao giáng xuống, trong đó có 1 cột mang theo áp lực mạnh hơn hẳn 4 cột còn lại.

Vị trưởng lão đang điều khiển trận pháp của Chu Chi Tông nhận lấy cột sét mạnh nhất, chống đỡ không nổi, bị đánh thành tro tàn. Mất trận hắn cầm trên tay rơi ra ngoài.

Đã có cảnh báo trước mắt, 4 người còn lại, không có ai dám tiến tới cầm lấy Mất trận, tránh làm mục tiêu tiếp theo của Trần Lương.

“Trận pháp của hắn mạnh hơn hẳn của chúng ta, làm sao bây giờ” 4 người còn lại lâm vào hoảng loạn, không ngờ đối phương lại có cao cấp trận pháp sư, che giấu hoàn toàn trận pháp khiến bọn hắn ở đây cả năm mà không biết.

“Khai Thiên Môn dừng tay” Từ xa bay tới 3 người, trong đó có 2 nam, 1 nữ.

“Vạn Tượng Môn tới cứu rồi” Tông chủ Chu Chi Tông thờ phào nói

3 người Vạn Tượng Môn từ xa nhìn thấy Chu Chi Tông bị đánh đến xác nằm la liệt, chỉ còn lại 4 người thì chấn kinh. Vạn Tượng Môn biết được có người muốn tiến đánh Chu Chi Tông nên sai 3 trưởng lão Hoàng cấp đến theo dõi tình hình.

Nếu gặp phải cường địch, liền để cho Chu Chi Tông tự sinh tự diệt. Quan hệ 2 bên bắt quá là thông gia, không thể đồng sinh cộng tử.

Nếu địch không quá mạnh thì 3 Hoàng cấp võ giả đến giúp đỡ là quá đủ rồi.

Trên thực tế, nếu không có trận pháp, bên Khai Thiên Môn là đánh không lại Chu Chi Tông đấy, lại thêm 3 Hoàng cấp võ giả hỗ trợ thì Khai Thiên Môn hoàn toàn không có cửa thắng.

“Chỉ Nhược Tông chủ, các người bị làm sao?” Một tên cầm đầu nhóm 3 người hướng Tông chủ Chu Chi Tông hỏi thăm

“Bọn hắn tự xưng Khai Thiên Môn đến đòi trụ sở. Có một trận pháp bí mật được ẩn giấu tại đây, mạnh hơn trận pháp của Chu Chi Tông. Bọn ta vừa bị trận pháp này đánh giết. Đây rõ ràng là một cái bẫy được bày ra từ 1 năm trước”

Nghe được lời của tông chủ Chỉ Nhược, 3 võ giả của Vạn Tượng Môn không khỏi chấn động.

“Thật không thể tin nổi. Khai Thiên Môn đảo hồ từ một năm trước để lừa người. Tên môn chủ này cũng lớn gan quá đi”

Bọn hắn nhìn lại đội ngũ của Khai Thiên Môn, đánh giá qua một lượt. Không tính trận pháp đáng sợ kia thì lực lượng chiến đấu này cũng không lớn, ít nhất là Vạn Tượng Môn có thể đánh hạ được.

Nhìn thấy bên Trần Lương chỉ có 10 cường giả, 1 tên trong Vạn Tượng Môn mạnh mẽ quát

“Chu Chi Tông và Vạn Tượng Môn bọn ta là thông gia sống chết có nhau. Các người đánh không lại 2 phái bọn ta, mau rời khỏi đây”

“Vạn Tượng Môn có một trưởng lão là Địa cấp cường giả, các người chịu không nổi một đòn công kích của hắn. Các người không đi nhanh, lát có muốn đi cũng không được”

“Vạn Tượng Môn ta rộng lượng không truy cứu. Người để lại Mất trận liền có thể rời đi”

3 người 1 ý, hợp tác với nhau xua đuổi Khai Thiên Môn. Có thể cứu Chu Chi Tông một nạn, lại không tổn một binh một tốt của Vạn Tượng Môn, đây là không gì tốt hơn.

“Các ngươi quá dễ ý mình” Trần Lương cười nói. Hắn kích hoạt Mắt trận, 4 luồng sét âm vang đánh xuống 4 cường giả.

Bọn hắn dốc hết sức chống đỡ, không có ai bị thương nhưng cũng chật vật đến xây xẩm mặt mày. Đây chỉ là 1 đòn cảnh báo của Trần Lương, nếu không số lượng có thể đứng vững cũng không còn là 4.

3 người Vạn Tượng Môn ghen hòng nhìn tên môn chủ đeo mặt nạ của Khai Thiên Môn. Một tên nói

“Ngươi quyết cùng Vạn Tượng Môn và Chu Chi Tông đối đầu?”

“Không, Không có Chu Chi Tông ở đây. Sau hôm nay, Chu Chi Tông không còn tồn tại. Nếu Vạn Tượng Môn muốn chiến, Khai Thiên Môn sẵn lòng phụng bồi” Trần Lương một thân ngao khí nói ra

“Ngươi muốn gì?” Tông chủ Chu Chi Tông quát lên. Nàng đã không còn giữ được bình tĩnh sau câu nói của Trần Lương. Nàng nghĩ tên môn chủ này nếu muốn diệt tông của nàng thì đã làm luôn rồi, hắn muốn trao đổi điều gì đó.

Trần Lương mỉm cười nhìn tông chủ Chu Chi Tông, nói:

“Chu Chi Tông hẳn không chỉ có một địa điểm ở đây. Tài sản cùng con người của Chu Chi Tông nhiều hơn Khai Thiên Môn rất nhiều nên ta muốn mời Chu Chi Tông hợp tác”

“Hợp tác như nào?” Tông chủ Chu Chi Tông cau mày, lời mời hợp tác này chắc chắn không tốt đẹp gì

“Thứ nhất, tất cả người của Chu Chi Tông để lại Không Vật và toàn bộ bảo vật, chỉ rời đi người không.

Thứ hai, các trưởng lão cùng tông chủ mời ở lại tể xá một thời gian. Chu Chi Tông muốn nhận lại các trưởng lão Hoàng cấp, giá cả là 10 tinh thạch cấp 3, nhận lại trưởng lão Huyền cấp, giá cả là 50 tinh thạch cấp 3.

Riêng tông chủ, mời ở lại Khai Thiên Môn làm khách trong 50 năm.

Thực ra ban đầu ta không định làm thế này đâu, nhưng Vạn Tượng Môn đến uy hiếp nên không thể để tông chủ đi ngay được”

Nói ra câu cuối cùng, mặt Trần Lương không thể che dấu được nụ cười nồng đậm đầy mỉa mai của hắn.

“Nằm mơ, bọn ta có chết cũng không để ngươi toại nguyện” Một đệ tử mặt đỏ tía tai quát lên, thể hiện ý chí sống chết vì tông môn.

Trần Lương không nói gì, quan trọng là lời của đám trưởng lão cùng tông chủ mà thôi.

“Điều kiện thứ nhất ta có thể đồng ý, nhưng điều kiện thứ 2, 3 quá không hợp lý. Ta có thể cam đoan Chu Chi Tông từ nay nước sông không phạm nước giếng với Khai Thiên Môn” Môn chủ Chu Chi Tông nói

“Không có gì là không hợp lý. Ta sẽ so sánh một chút giữa việc thả người và giết toàn bộ các ngươi.

Giết toàn bộ các ngươi thì hiển nhiên toàn bộ bảo vật của các ngươi sẽ thuộc về ta. Vì vậy các ngươi không có tư cách đồng ý điều kiện thứ nhất.

Giết 13 người bọn ngươi, ta không thu thêm được lợi ích gì, nhưng sẽ giải trừ đe dọa rất lớn từ Chu Chi Tông. Dù sao đây cũng là 6 vị Huyền cấp cùng 7 Hoàng cấp nha, chưa kể còn có một vị là trận pháp sư cấp 8.

Các ngươi bị giết 6 cường giả cao tầng, hẳn là thiệt hại vô cùng. Mỗi một vị Huyền cấp đều đáng giá cả trăm tinh thạch cấp 3 mà không phải là 50 như giá ta đưa ra. Vì vậy, đổi 50 tinh thạch cấp 3 lấy 1 Huyền cấp cường giả đã là một mức giá rất hợp lý cho Chu Chi Tông.

Ta không muốn nhiều lời, càng không muốn cò kè bớt một thêm hai. Cho các ngươi 1 canh giờ suy nghĩ. Từ chiến, à không phải, là tự sát, hay mấy trăm người sống sót rời đi”

Trần Lương dứt lời, cảm xúc bên dưới chia làm 2 khu vực riêng biệt.

Bên trong Chu Chi Tông, những tiếng xì xào vang lên đầy lo lắng. Ai cũng mang trên người một tâm trạng nặng trĩu, mạng sống ngàn cân treo sợi tóc. Vận mệnh sống hay chết sẽ được quyết định chỉ sau 1 canh giờ

Bên ngoài Chu Chi Tông, đệ tử Khai Thiên Môn lại một tâm trạng mừng rỡ. Vừa đi huấn luyện địa ngục về, cả tông môn đều tăng trưởng lớn về sức mạnh, Khai Thiên Môn lại chuẩn bị có được một lượng lớn tài nguyên. Cho dù Chu Chi Tông lựa chọn từ chiến, thì những chiến khí bọn hắn kinh doanh, những bảo vật bọn hắn cất giữ đều sẽ thuộc về Khai Thiên Môn.

Giờ thì các đệ tử cùng trưởng lão Khai Thiên Môn đã hiểu vì sao Trần Lương lựa chọn để không tổng bộ của bọn hắn cả một năm trời, thậm chí huấn luyện xong cũng chưa có trở về, hóa ra là để thu được thêm trận pháp cấp 8 của Chu Chi Tông.

20 năm huấn luyện, lượng tài nguyên tiêu hao cực kỳ khổng lồ. Nhưng vừa trở về, Khai Thiên Môn liền có một sự bổ sung còn lớn hơn thế, rộng mở phát triển. Càng nghĩ, bọn hắn càng phục tông chủ cơ trí hơn người, tính xa ngàn dặm.

3 trưởng lão Vạn Tượng Môn đứng đó không biết phải làm gì cho tốt. Chu Chi Tông đã như cá nằm trên thớt, Khai Thiên Môn không cần tốt một binh một tốt liền có thể diệt sát toàn bộ Chu Chi Tông.

Vạn Tượng Môn dù có gửi quân cứu trợ cũng không cứu được. Bọn hắn cũng không biết được chiến lược của Khai Thiên Môn như nào. 10 tên tiên nhân kia là Hoàng cấp hay Huyền cấp, liệu có Địa cấp không? Tất cả đều không có lời giải đáp.

Vì vậy, Vạn Tượng Môn không thể tiến đánh Khai Thiên Môn cứu Chu Chi Tông được.

Nghĩ không ra, bọn hắn quyết định trở về Vạn Tượng Môn báo cáo tình hình.

1 canh giờ sau.

Tông chủ Chu Chi Tông nặng nề ngược nhìn Trần Lương nói:

“Bọn ta chấp nhận điều kiện”

Hắn không có lựa chọn nào khác. Tiến vào chiếm cứ trụ sở của Khai Thiên Môn có môn chủ, 12 trưởng lão cùng mấy trăm đệ tử, đều là tinh anh được môn phái cho lên đây để bồi dưỡng tu luyện. Thiếu đi những người này, môn phái gần như sụp đổ. Ở bên ngoài chỉ còn 2 Huyền cấp trưởng lão cùng 10 Hoàng cấp trưởng lão cùng các đệ tử bình thường, không đủ để quét khỏi Chu Chi Tông.

“Ha ha, lựa chọn khôn ngoan. Phiên Trưởng lão cùng các trưởng lão xuống phong ấn tạm thời tu vi của tất cả bọn hắn” Trần Lương yêu cầu.

Công tác thu hoạch bảo vật, kiểm kê tài sản đã có Tuyết Hoa cùng các trưởng lão lo. Trần Lương chỉ thu lấy Mất trận của Chu Chi Tông. Hắn sẽ cần dụng tay dụng chân một chút để 2 trận pháp hỗ trợ nhau chống đỡ cường địch.

Sau 2 tháng, lúc này trưởng lão đang rất bận rộn điều hành Khai Thiên Môn phát dương quang đại thì nhận được liên lạc từ Tuyết Phi qua Truyền Tin Thạch.

Kích hoạt Truyền Tin Thạch, Trần Lương nghe được câu đầu tiên của Tuyết Phi:

“Gấp lắm rồi, mau tới cưới ta”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Hãy trao cho anh

1 tháng sau khi bị bắt giữ, tất cả trưởng lão Chu Chi Tông đã được tông môn chuộc về khiến cho số lượng tinh thạch cấp 3 của Trần Lương còn tăng cao hơn cả ban đầu, lên tới hơn 1200 viên. Chưa kể còn có rất nhiều tài nguyên khác thu thập được.

Vạn Tượng Môn cũng không thấy có động tĩnh gì, hắn là không muốn vì một Chu Chi Tông đang đi xuống lại đối đầu với Khai Thiên Môn đang lên như điều gặp gió. Huống hồ bọn hắn chưa chắc đánh phá được trận pháp của Khai Thiên Môn.

Trần Lương đang rất bận rộn điều hành Khai Thiên Môn phát dương quang đại.

Đầu tiên chính là mở lại cửa hàng kinh doanh Không Vật. Lúc này đã không còn có bất kỳ e ngại gì, A Phủ cùng Chu Minh đều thỏa sức thực thi các hoạt động truyền bá thông tin về cửa hàng của bọn hắn.

Hành động đầu tiên của bọn hắn là đưa ra chương trình giảm giá tới 5 phần 10 giá trị Không Vật nhân dịp khai trương. Chương trình chỉ diễn ra trong 10 ngày.

Kết hợp với rào tử thông tin và trả phí cho Thiên Tín Các, cửa hàng Không Vật của bọn Khai Thiên Môn đã có hàng trăm lượt mua Không Vật mỗi ngày, mang lại luồng sinh khí đầy hứng khởi cho toàn bộ Khai Thiên Môn.

Tất cả tinh thạch thu được từ kinh doanh sẽ do Tuyết Hoa quản lý cùng với cất vào bảo tàng. Trần Lương cùng Bá Lăng đã thiết kế ra một bảo tàng bí mật, vừa có cơ quan của Bá Lăng, vừa có trận pháp của Trần Lương làm bảo vệ. Ngoại trừ Tuyết Hoa, không ai vào được.

Trước mắt bảo tàng này dùng để cất trữ Không Thạch, Không Vật và tinh thạch. Không Thạch và Không Vật chỉ có duy nhất Trần Lương có thể cất trữ trong Tiểu Cửu Giới, còn những người khác chỉ có thể mang theo bên mình một ít, vì vậy bảo tàng cất trữ là không thể thiếu.

Trần Lương không thể ở mãi Khai Thiên Môn, nên cần để lại Không Thạch và Không Vật trong bảo tàng.

Tiếp theo, bọn hắn mở rộng thêm 1 chi nhánh bán Không Vật. Địa điểm mở chi nhánh vẫn nằm trong Hoàng Đình Trấn, nhưng cũng cách trụ sở cả trăm dặm.

Lực lượng của Khai Thiên Môn thực tế vẫn còn mỏng, nên không thể mở quá xa vì tất cả Không Vật đều nằm ở trụ sở, có 2 trận pháp cấp 8 phòng hộ.

Chi nhánh mới sẽ được 3 trưởng lão Hoàng cấp của Võ Đường thay phiên trông coi. Hàng tháng, 3 trưởng lão Võ Đường còn lại sẽ mang Không Vật bổ sung cho chi nhánh mới, đồng thời thu tinh thạch về.

Việc vận chuyển này hoàn toàn bí mật. Ngay cả chi nhánh mới này cũng sẽ có một cái tên khác, che dấu mọi thông tin liên quan đến Khai Thiên Môn.

Một cửa hàng kinh doanh vũ khí cũng được mở ra, do Bá Lăng quản lý. Nơi đây sẽ dùng để bán các loại vật phẩm phẩm cấp cùng Thập thánh khí. Tất cả Bách thánh khí đều được cất đi làm dự trữ trong tông môn.

Chỉ riêng kinh doanh Không Vật cũng đã quá đủ để nuôi 2, 3 cái Khai Thiên Môn rồi, nên không cần thiết phải bán đi Bách Thánh Khí.

Lúc này, tại Khải Hoàng gia tộc.

“Ta phản đối” tiếng nói gay gắt của sư phụ Tuyết Phi, hay còn là sư tỷ của Bá Lăng vang lên.

“Hạ Từ Yên, đây không chỉ là chuyện cá nhân, mà còn là đại sự của gia tộc, người đừng dễ cảm xúc xen vào” Gia chủ Khải Hoàng gia tộc, Càn Khôn nói.

“Tuyết Phi chắc chắn không đồng ý, người không thể ép nàng”

“Chúng ta còn chưa nói cho Tuyết Phi, người đã vội phản đối làm gì. Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh thiên tư vô song, dung mạo anh tuấn, khí độ phi phàm, là nam nhân được vạn người hâm mộ, nữ nhân theo đuổi vô số.

Chưa đến trăm tuổi đã bước vào Hoàng cấp, thử hỏi Tiểu Cửu Giới có được mấy thiên tài như thế. Cả Lý Đế Vực này cũng không có nổi một người ưu tú như hắn. Được hắn đề ý, chính là điểm phúc của Tuyết Phi.

Ngoài ra, hắn còn là con trai út của Thất Thái Môn. Kết thông gia cùng Thất Thái Môn sẽ mang lại lợi ích lớn cho gia tộc, người phản đối cái gì.

Người nhìn Tam A Ca gia tộc, nhờ thông gia cùng Quý Địa Phái mà phát lên như điều gặp gió.

Gia tộc chúng ta đang dần thụt lùi so với 4 gia tộc kia, nếu không có cách thức chuyển mình, chỉ sợ sẽ dần lui bại”

“Lui bại là do gia chủ quá chú trọng dòng chính, bỏ bê các dòng tộc khác khiến hiền tài ở các dòng khác không được trọng dụng” Hạ Từ Yên định nói thế nhưng nằng lại thôi.

“Nhưng Tuyết Phi từ trước đến giờ không thích bị ép buộc điều gì” Hạ Từ Yên nói.

“Ngươi yên tâm, Tiêu Kiếm không phải muốn đến ép hôn. Hắn sẽ ở tại gia tộc chúng ta một thời gian để hữu duyên gặp mặt cùng Tuyết Phi bồi đắp tình cảm”

Hạ Từ Yên nghe vậy cũng đành không nói gì thêm.

Mấy ngày trước đó, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh cùng với phái đoàn hộ tống của Thất Thái Môn mang lễ vật đến xin thành thân cùng Tuyết Phi nhân dịp hắn bước vào Hoàng cấp cảnh ở tuổi 99.

Để thuận tiện cho việc ngẫu nhiên gặp mặt, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh luôn được Khai Hoàng gia tộc báo cáo chi tiết các hoạt động của Tuyết Phi.

Nàng vào rừng săn yêu thú, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh từ xa tiến tới chào hỏi rồi không cần nàng đồng ý, hắn tự chủ trương hỗ trợ nàng đánh giết yêu thú.

Nàng đi hái linh dược, hắn xuất hiện đúng lúc nàng lâm vào tình cảnh khó khăn đưa ra bàn tay giúp đỡ. Hoàn cảnh khó khăn với 1 Giáp Linh cảnh thì thật không có vấn đề gì với 1 Hoàng cấp cảnh như hắn.

Cả tháng trời nhẫn nại giúp đỡ mỹ nhân nhưng chưa từng đòi lấy được nụ cười của nàng, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh thật sự không thể hiểu nổi lí do gì. Vì sao một người anh minh thần võ, thiên tư vô song, tuyệt thế thiên tài, quang minh lỗi lạc như hắn, đã nhẫn nại theo đuổi cả tháng trời vẫn không có tác dụng gì.

Những nữ nhân khác, chỉ cần được hắn mỉm cười đã là hạnh phúc cả ngày, đằng này... Hắn thật không biết phải làm sao. Những gì có thể nghĩ ra, hắn đều đã thực hiện.

Dùng quà tặng, dùng tình cảm chân thành, dùng hành động thực tế đều không ăn thua. Tuần trước, hắn dàn cảnh nàng bị ác nhân tới cướp. Nhưng không hiểu nàng làm sao biết, không thèm đánh trả tên cướp, cứ thế đi bộ về phía tên kia, còn nói

“Ngươi muốn cướp, ta cho ngươi cướp”

Khiến tên cướp giả mạo không biết phải làm sao.

Trước khi rời đi, nàng để lại một câu:

“Sơn Tùng Anh, ngươi không thôi mấy trò hề này, đừng trách ta vô tình”

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh vô cùng chán nản, hắn đã mất dần kiên nhẫn.

Đi đến trước mặt Tuyết Phi, hắn nói:

“HÃY TRAO CHO ANH. Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh ta sẽ làm tất cả để mang lại hạnh phúc cho nàng. Chúng ta sẽ là một đôi song đồng ngọc nữ viễn du nhân gian, sống những tháng ngày thần tiên”

“Hiện giờ ta không muốn có tình cảm nam nữ. Ngươi nên bỏ cuộc đi” Tuyết Phi lạnh lùng nói

Nàng bỏ đi, để lại Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đứng ngẩn ngốc tại đó.

Từ xa, vị trưởng đoàn thông gia của Thất Thái Môn cùng Càn Khôn đứng quan sát diễn biến.

“Có lẽ sự hợp tác giữa Thất Thái Môn và Khai Hoàng gia tộc bắt thành rồi” Trưởng lão Thất Thái Môn nói.

“Chu trưởng lão bình tĩnh, để ta đi thuyết phục nha đầu này. Con bé tuy cứng đầu nhưng dù gì vẫn là nhỏ tuổi, dần sẽ nghe lời bậc trưởng bối”

Càn Khôn tức giận rời đi. Nếu phương pháp nhẹ nhàng nhất không thể được thì đành dùng đến biện pháp cuối cùng, tuy rằng hắn cũng không muốn phải làm điều này.

Hắn cho gọi Hạ Từ Yên đến gặp.

“Hạ Từ Yên, ngươi là sư phụ của Tuyết Phi, ngươi nói gì nó nghe nấy, hãy mau ra lệnh cho nó chấp thuận đi theo Sơn Tùng Anh. Điều này tốt cho cả Tuyết Phi và tông môn, ngươi hắn là rõ ràng”

“Gia chủ, ta coi Tuyết Phi như con, ta sẽ không bắt ép nó làm việc ảnh hưởng đến hạnh phúc cả đời của nó. Tình cảm là không thể ép buộc”

“Nếu ngươi không làm, ta sẽ cho nó biết phụ mẫu nó đang bị gia tộc giam giữ tại Hình Ngục, thậm chí ta có thể lấy tính mạng phụ mẫu con bé ra làm yêu cầu”

“Gia chủ” Hạ Từ Yên quát lên “Ngươi có còn là người không! Ngươi bắt giam phụ mẫu nó, giờ lại còn muốn hành hạ nó sao?”

“Hỗn xược, ngươi dám loạn ngôn với gia chủ. Còn dám mạo phạm, phạt theo gia quy. Ta cho ngươi 1 ngày để thuyết phục Tuyết Phi đồng ý cưới Sơn Tùng Anh, nếu không đừng trách gia chủ ta ác”

Hạ Từ Yên tức giận rời đi. Bà đến gặp Tuyết Phi đang thiền tọa luyện công.

“Sư phụ, ngườì đến có việc gì sao?”

“Về chuyện Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh...”

“Người đừng nhắc tới hắn. Ta sẽ không cưới hắn”

“Ta biết, ta biết” Hạ Từ Yên thở dài

“Có rắc rối gì sao, sư phụ?”

Ngẫm nghĩ nửa ngày, Hạ Tử Yên quyết định nói ra chân tướng sự việc cho Tuyết Phi:

“Tuyết Phi, con đã lớn, đã có thể tự quyết định đường đi của bản thân. Hôm nay sư phụ sẽ cho con biết một sự thật”

Tuyết Phi nhìn thần thái nghiêm túc của sư phụ, cũng liền chú ý lắng nghe

“Lên 3 tuổi, con được ta nhận nuôi. Lúc đó ta cùng mọi người đều bảo phụ mẫu con bị yêu thú ăn thịt. Nhưng thực ra không phải, phụ mẫu con là phạm phải trọng tội của gia tộc, bị bắt nhốt trong Hình Ngục, cho đến tận bây giờ”

“Phụ mẫu con còn sống, nhưng bị nhốt trong Hình Ngục. Vì sao lại thế” Hạ Tử Yên thất thanh. Nàng không ngờ lại nghe được một tin tức động trời như vậy.

“Phụ thân của con là nhi tử của gia chủ Lục Phương gia tộc, kẻ thù của gia tộc ta hàng ngàn năm qua. Mẫu thân con là nhi nữ của sư đệ gia chủ. Sư đệ luôn là cái gai trong mắt gia chủ.

Mẫu thân con trong một lần ra ngoài hành tẩu, gặp được phụ thân con. Ngắn ngủi vài ngày, hai người đã sống buông thả dẫn đến sinh ra con khi mà còn chưa biết thân thế của nhau.

Sau đó hai người tạm thời chia ly để về gia tộc sắp xếp mọi chuyện. Rồi sẽ rời bỏ hủn gia tộc để sống cùng nhau. Đáng tiếc sau đó mẫu thân của con không gặp được phụ thân tại điểm hẹn, đành trở về Khái Hoàng gia tộc sinh ra con.

Khi con hơn 2 tuổi, 2 gia tộc phát sinh xung đột lớn, phụ thân của con bị chúng ta bắt được giam vào nhà lao. Mẫu thân của con vì muốn cứu cha nên đột nhập nhà lao mà bất thành. Từ đó mới biết được con là giọt máu giữa 2 gia tộc kẻ thù của nhau.

Mẹ con bị kết tội phản bội gia tộc, cấu kết kẻ thù. Cả 2 người bọn hửn bị giam vào Hình Ngục từ đó”

Hạ Tử Yên nói liền một mạch rồi thở dài không biết phải làm sao.

Nước mắt Tuyết Phi chảy dài trên má. Nàng không ngờ cha mẹ vẫn còn sống. Nhưng lại còn đau đớn khi biết phụ mẫu đang bị giam tại nơi chỉ dành cho trọng phạm của gia tộc, chịu đủ mọi nhục hình, tra tấn.

“Ta muốn đi gặp mẫu thân, ta muốn đi gặp phụ thân” Tuyết Phi vừa khóc vừa nói

“Không ai được gặp những người bị nhốt trong Hình Ngục” Hạ Tử Yên lắc đầu nói. Từ khi có nhiệm vụ quan trọng, còn không, không ai được phép tiến vào Hình Ngục. Nơi đó hoàn toàn là một thế giới tách biệt với bên ngoài.

“Sao lại thế. Ta muốn gặp phụ mẫu. Ta còn không biết mặt bọn họ” Tuyết Phi nằm lăn ra òa khóc.

Hạ Tử Yên cũng rớt nước mắt. Bà yêu thương Tuyết Phi như con, thấy con mình đau đớn vật vã, nào có thể chịu nổi.

Hạ Tử Yên cố nói tiếp “Cần Khôn vì muốn con lấy Sơn Tùng Anh nên định lấy tính mạng phụ mẫu con ra làm uy hiếp”

“Vậy ta chỉ cần lấy tên kia, gia chủ sẽ trả tự do cho phụ mẫu phải không?” Tuyết Phi vừa nấc vừa nói

“Ta cũng không biết. Chỉ sợ rất khó. Cần Khôn nắm đằng chuôi. Hửn là loại người ích kỷ. Chỉ sợ điều kiện cho con là không giết 2 người kia chứ không phải là thả người”

“Sư phụ, người phải nghĩ cách cứu phụ mẫu của con ra. Dù phải trả giá bằng cả tính mạng này con cũng không hối tiếc” Tuyết Phi tiến tới quý xuống nài nỉ Hạ Tử Yên, khiến Hạ Tử Yên càng đau lòng.

“Tuyết Phi, không phải ta không muốn giúp, nhưng quả thật ta lực bất tòng tâm. Muốn cứu thoát phụ mẫu của con chỉ có thể lấy lợi ích lớn trao đổi với Cần Khôn hoặc mang cho hửn một uy hiếp đủ lớn để hửn thả người, hoặc đủ khả năng đột nhập vào Hình Ngục cứu người. Cả 3 chuyện này ta đều không có khả năng làm được. Chỉ hi vọng vào con sau này”

Trong không gian yên lặng đau buồn, tiếng Truyền Tin Thạch rung rung phát ra nhẹ nhẹ, người gọi đến là Bá Lăng.

“Sư đệ, người vẫn khỏe?” Hạ Tử Yên nói

“Sư tỷ, ta rất tốt. Ta đã bước vào Huyền cấp cảnh tu vì nên gọi báo tin vui cho tỷ” Tiếng Bá Lăng vui vẻ phát ra từ bên kia.

“Không thể nào, người mới vào Hoàng cấp được 700 năm. Tính toán ít ra cũng phải vài trăm năm nữa mới thăng cấp tiếp được. Người hửn là nhặt được cơ duyên lớn”

“Đúng vậy, cơ duyên lớn chính là đi theo tiểu tử Trần Lương”

“Trần Lương? Hửn có năng lực rút ngắn mấy trăm năm tu luyện cho Hoàng cấp cảnh sao. Ngay cả Khái Hoàng gia tộc sùng sững cả vạn năm còn chưa làm được điều đó”

“Ha ha, chính ta cũng ngạc nhiên. Không chỉ thế, hửn còn có một lò luyện khí tốt hơn cả lò chính của Khái Hoàng gia tộc”

“Người có bị hửn lừa không. Trên toàn bộ Cửu Giới, lò luyện khí có thể sánh bằng của Khái Hoàng gia tộc đã rất ít, còn tốt hơn, không nhiều hơn 5 ngón tay”

“Ta không có nói sai đâu. Nếu sư tỷ về đây chắc chắn cũng ngạc nhiên bội phần. Rất tiếc ta đã hứa không tiết lộ thông tin, nên không thể nói kỹ hơn cho sư tỷ”

“May mắn cho người. Có lẽ rời khỏi Khái Hoàng gia tộc là quyết định sáng suốt nhất của người. Nếu Tuyết Phi cũng được như thế thì thật tốt”

“Có chuyện gì sao sư tỷ. Cháu gái ta thế nào rồi”

“Chuyện là thế này...”

“Tên khốn nạn Cần Khôn. Đợi ta lên được Thiên cấp Luyện khí sư sẽ giúp giải thoát phụ mẫu Tuyết Phi”

“Người từ lúc nào có lòng tin bước vào Thiên cấp Luyện khí sư?”

“Từ một vài ngày trước. Trần Lương có bảo vật tăng trưởng tinh thần lực. Hiện tại tinh thần lực của ta đã bước vào cấp 8. Nhờ có lò luyện khí ở đây cùng rất nhiều tài nguyên Khai Thiên Môn cung cấp, ta dự đoán trong vòng 10 năm có thể chế tạo thành công Thiên Thánh Khí”

“Tên Trần Lương này quả thực thâm sâu khó dò”

“Đề ta kẻ cho tỷ nghe, 2 tháng trước, hần vừa hồ cả một tông môn...”

“Tên Trần Lương này nếu không chết yếu, ắt tiền đồ vô lượng. Người đi theo hần cần hết mực trung thành, sau ắt có quả tốt”

“Điều này không cần tỷ dặn. À, hay chúng ta giúp Tuyết nhi trốn tới Khai Thiên Môn. Ta thấy con bé cùng Trần Lương có quan hệ cũng không tệ”

“không được” Hạ Từ Yên lắc đầu “Cần Khôn chắc chắn sẽ tức giận, có thể đưa ra những hành động không đoán trước được, nguy hiểm tới tính mạng phụ mẫu Tuyết nhi”

“Ta có ý này, nhưng cần tham khảo ý kiến Tuyết Phi trước”

“Tuyết Phi đang ở đây, người nói đi”

“Tuyết Phi, chúng ta hãy tổ chức một lễ hội kén rể. Rồi nhờ Trần Lương tiến đến giành thứ hạng đầu, cưới người làm thê. Nếu Trần Lương hạ gục Sơn Tùng Anh, Cần Khôn cũng không thể nói gì. Sau đó như nào tùy người và hần thỏa thuận. Người thấy sao”

“Khó lắm. Kén rể đều là lấy võ làm đầu. Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đã là Hoàng cấp. Trần Lương mấy năm trước mới là giáp linh sơ kỳ. Hiện giờ cũng lắm là Giáp Linh trung kỳ, dù có yêu nghiệt thế nào cũng không thể chiến thắng Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh được”

“Hần còn có Tam Nhân Lang. Hần đã từng cùng Tam Nhân Lang đánh giết một Hoàng cấp võ giả đó thôi” Bá Lăng nói.

“Các cuộc đấu võ kén rể đều không cho phép đưa sủng thú vào đánh cùng. Tất cả đều phải dựa vào thực lực tại thân. Cần Khôn muốn Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh làm rể, ắt sẽ thiên vị hần. Cách này của người không thể dùng được”

“Thực ra thì...” Bá Lăng ngập ngừng. Hần đã hứa giữ bí mật mà giờ lại nói ra thì không ổn chút nào.

“Người có gì nói ngay đi. Cháu gái người đang nguy cấp đấy”

“Ta đạt được cơ duyên thăng cấp lên Huyền cấp, Trần Lương cũng có. Vì vậy không thể lấy 3 năm tu luyện thông thường ra để so sánh. Tu vi của hần hiện giờ chắc chắn không chỉ là Giáp Linh trung kỳ đơn giản như vậy. Chiến lực của hần, ta đoán dễ dàng hạ gục Cự Linh cảnh”

Hạ Từ Yên cùng Tuyết Phi 4 mắt nhìn nhau. Suy nghĩ một hồi Tuyết Phi nói;

“Được, ta đồng ý. Ta sẽ gọi nhờ Trần Lương. Sự phụ người giúp ta nói với Cần Khôn tổ chức hội kén rể. Nhưng trước đó, 3 chúng ta cần làm ra một kế hoạch chu toàn”

*Lời tác giả: Tên nhân vật Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh được sáng tác trong hoàn cảnh ca sĩ Sơn Tùng MTP ra mắt video ca nhạc “Hãy trao cho anh”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Đại hội kén rể

Kích hoạt Truyền Tin Thạch, Trần Lương nghe được câu đầu tiên của Tuyết Phi:

“Gấp lắm rồi, mau tới cưới ta”

“Hả, cưới cái gì” Đột nhiên nhận được lời đề nghị không đầu không đuôi, Trần Lương ngơ ngác hỏi

“Ta muốn cưới phụ quân, người có muốn lấy ta không?” Phía bên kia, Tuyết Phi tủm tỉm cười. Sau một ngày bàn kế hoạch, tâm tính nàng đã bình ổn trở lại. Nghĩ đến Trần Lương làm nàng thấy vui vui.

“Người không nói rõ chuyện gì là ta tắt Truyền Tin Thạch đấy” Trần Lương nghiêm giọng

“Haiz, người thật là đồ không biết đùa. Đề mị nói cho mà nghe...” Tuyết Phi trở lại giọng nghiêm túc nói ra vấn đề cùng đề nghị của mình

Ngẫm nghĩ một lúc, Trần Lương gật đầu “Ta đồng ý”

Đã trải qua một đoạn thời gian đồng hành cùng giúp đỡ nhau tại Hoàng Lam Môn cùng Ngũ Tộc Hội, Trần Lương rất quý trọng Tuyết Phi, coi nàng như bằng hữu. Bằng hữu gặp nạn, hần lại có khả năng giúp đỡ, há lại chối từ.

2 tuần sau đó, Trần Lương sắp xếp công việc cho Khai Thiên Môn rồi lên đường cùng Trương Phá Vân và Bá Lăng.

Đội hình của Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh rất đông và hung hãn, nên Trần Lương cũng cần có sự bảo trợ nhất định. Huống hồ thiếu gia có riêng 1 người bảo hộ là Huyền cấp võ giả thì hần là oai phong hơn nhiều

Còn Bá Lăng đi cùng là để gặp lại Tuyết Phi cùng Hạ Từ Yên. Với mọi người chỉ là 3 năm, nhưng với hần là 20 năm xa cách. Ngoài ra hần còn có mục đích khác.

Đến nơi cũng chỉ cách thời điểm ném tú cầu vài ngày. Toàn bộ Ngân Cơ Thành đều chăng đèn kết hoa, kèn trống khắp nơi, vui như trăng hội.

Các anh tài từ khắp thập phương tứ xứ đều đã nghe tin tuyển phụ quân cho mỹ nhân nằm trong danh sách Thập Đại Mỹ Nhân do Thiên Tin Các biên soạn, bình chọn ra 10 nữ nhân xinh đẹp nhất Cửu Giới.

Thông tin được truyền đi từ 1 tháng trước, là trọng điểm bàn tán ở khắp nơi. Rất nhiều người ôm lấy vận may tìm đến Ngân Cơ Thành, biết đâu bản thân lại được trời xanh ưu ái ban tặng cho một vu nữ đẹp nghiêng nước nghiêng thành như Tuyết Phi.

Lí do khiến thông tin nhanh chóng lan truyền và tác động sâu rộng là bởi chỉ có 1 yêu cầu duy nhất để được tham dự kén rể, đó chính là dưới 100 tuổi.

Đúng vậy, chỉ cần dưới 100 tuổi, là nam nhân thì đều có thể tiến tới tranh đoạt tú cầu. Nhưng dù sao cũng chỉ có số ít là ảo tưởng sức mạnh có thể ôm lấy người đẹp vào lòng, còn lại đa phần là đến xem náo nhiệt cùng chiêm ngưỡng nhan sắc mỹ nhân.

Không ít người vừa đủ hoặc trên 100 tuổi tiếc rẻ.

3 người Trần Lương bay đến Ngân Cơ Thành nhưng không có vào được bên trong luôn, mà phải xếp hàng cả nửa canh giờ chờ đến lượt.

Ngày thường, mỗi cửa thành chỉ cho xếp 1 hàng, lần lượt nộp lệ phí rồi vào. Có dấu hiệu khả nghi thì bị kiểm tra riêng.

Lúc này đây, mỗi cửa thành đều có 5 hàng sát nhau tiến lên, chỉ cần nộp lệ phí đều có thể vào, mặc kệ người là người hay ma, có ý đồ xấu không. Phí vào cửa 10 tinh thạch cấp 1 mỗi người.

Chỉ riêng phí thu vào thành, Khai Hoàng gia tộc cũng kiếm bội.

“Tránh đường, tránh đường” Tiếng một gã phu xe cất lên.

Hắn đang điều khiển 9 con Man Hắc Hùng kéo theo một phòng nghỉ rộng lớn. Theo sau xe là một đoàn 9 xe kéo khác cùng một đoàn tinh binh hộ tống.

Mỗi tinh binh đều trang bị áo giáp bạc lấp lánh, ngay cả ngựa cũng có giáp đầu bảo vệ.

Không chỉ vậy, trên trời còn bay theo 4 lão già hiển nhiên là để cảnh báo đừng ai động vào đội hình này.

Mỗi xe kéo chất đầy lương hòm, hẳn đều chứa ngọc ngà châu báu, bảo vật làm lễ vật thách cưới.

“Không biết là công tử nhà nào đến tham dự Đại hội kén rể, thật giàu có a”

“Không cất đồ vào Không Vật, muốn khoa trương a”

“Ước gì ta nhặt được một lương bảo vật thôi là đủ sống cả đời rồi”

“Người về nhà ngủ thì được ngay”

“Hoặc rải chiếu ra đây nằm ngủ cũng được đấy. Ha ha”

Mọi người cười rộ lên, có người còn bổ sung “Nằm đây làm ăn mầy khéo cũng phát tài. Ha ha ha”

Lính canh thành nhìn đội hình đi đến liền dẹp đường cho bọn hắn qua

“Mời Lĩnh công tử cùng Hoàng Hoa gia tộc vào trong” Vị Binh trưởng gác thành nói. Hiển nhiên bọn hắn đã được thông báo trước các thế lực cần được coi trọng.

“Vậy ta có phải xếp hàng không?” Một thanh niên chấp tay sau lưng bay tới nói với binh trưởng.

“Các hạ là ai?” Binh trưởng hỏi

“Ta là Tô An, tới tham dự lễ kén rể tuyển chọn phu quân của Tuyệt Phi”

“Không thể tin nổi, người này chưa tới trăm tuổi liền đã trở thành Tiên nhân, vậy chắc chắn giành được thứ hạng đầu trong vòng đấu võ rồi” Đám đông lại thì nhau bàn tán

“Người đánh giá hơi thấp lần tuyển võ kén rể này. Ta nghe nói, trước Tô An còn có 2 Hoàng cấp võ giả khác cũng muốn trở thành phu quân của Tuyệt Phi cô nương”

“Nói vậy phu quân tương lai của Tuyệt Phi hẳn là nằm trong tay mấy thiên tài bước vào Hoàng cấp cảnh trước trăm tuổi rồi”

“Chưa chắc, tất cả mọi người đều có cơ hội. Biết đâu vòng đầu tiên lại loại đi hết các đại phú gia và cường giả. Vòng một ai cũng có cơ hội và ai cũng có thể bị loại. Cho nên mới có nhiều người đến tham dự như vậy.”

Binh trưởng nhìn Tô An, nói:

“Thật thứ lỗi, ta chỉ được phép ưu tiên những người được dặn trước. Các hạ tuy là quý nhân nhưng cũng cần xếp hàng”

Tô An cau mày “Người cần được ta sao?”

Binh trưởng liền ngang nói “Ta cần không được người. Nhưng những ai không tuân thủ quy định đều không được tham dự Đại hội kén rể”

Tô An hậm hực đành bay xuống cuối hàng đứng đợi. Hắn thân là cường giả số 1 dưới trăm tuổi tại Bồ Đề Vực nên tự tin một mình tiến đến Lý Đề Vực thu lấy mỹ nhân. Nào ngờ còn chưa vào trong thành đã bị chó canh cổng khinh nhờn mà không thể làm gì. Hối sao không bức mình.

Lễ hội kén rể khiến giá cả trong thành tăng mạnh. Một cái màn thầu trước chỉ 1 ngân lượng thì nay đã tăng lên 10 ngân lượng.

Giá phòng trọ cũng tăng lên gấp 10 lần. Nhưng nhóm 3 người Trần Lương đến muộn, cũng không có tìm được phòng. Còn may Hạ Tử Yên, thân là trưởng lão Khai Hoàng gia tộc không thiếu chỗ ở cho bọn hắn.

Trần Lương không gặp được Tuyệt Phi do lúc này nàng đã ở một nơi độc lập,

Lần kén rể của Khai Hoàng gia tộc này có 3 phần thi.

Phần thứ nhất, ném tú cầu. Tuyệt Phi sẽ đích thân ném ra 12 tú cầu. 12 nam nhân bắt được tú cầu chính là 12 người được tiến vào vòng trong.

Đây chính là phần thi mang lại giấc mộng cho đa phần những kẻ đến tham dự. Bọn hắn đều mang cho mình một tia hi vọng bắt được tú cầu, đồng thời những kẻ khác bắt được đều yếu kém hơn mình.

Phần thi này không chỉ dựa vào may mắn, còn là xem lực hấp dẫn của bản thân. Tuyết Phi là người ném tú cầu, nên nếu người lọt vào mắt xanh của nàng, được nàng cố ý ném tú cầu cho thì quả thật quá tốt rồi. Nhưng cho dù Tuyết Phi ném tú cầu cho thì bắt được hay không còn phải xem bản sự của hắn.

Phần thứ hai, Lễ vật cầu thân. 12 người vượt qua vòng thứ nhất sẽ dâng lên 3 món đồ vật tặng hiến thể tương lai. Tất cả đồ vật đều sẽ quy ra tính thạch làm giá trị phân cao thấp. 8 người có đồ vật mang lại tổng giá trị cao nhất sẽ bước vào vòng 3.

Phần này cũng phải xem quyết tâm và bản sự của người. Cho dù người muốn dành tặng những điều tốt đẹp nhất, giá trị nhất cho Tuyết Phi nhưng người lại là một kẻ khó rách áo ôm thì hẳn nhiên bị loại từ vòng gửi xe.

Tiền không mua được hạnh phúc nhưng tiền có thể mua được những thứ làm cho người ta hạnh phúc.

Lại nói, coi như người có báu vật tuyệt đỉnh. Vậy còn phải xem người có dám mang ra làm lễ vật cầu thân. Lễ vật của người trúng tuyển sẽ được đưa cho Tuyết Phi.

Nếu tốt đẹp, thì hiến thể của người sẽ mang báu vật trả lại cho người. Nhưng nếu không? Nếu nàng mang theo bên mình, còn có thể từ từ đòi lại hoặc để nàng dùng thì cũng không sao. Nhưng nếu nàng mang tặng cho ai đó trước khi rời đi cùng người. Chẳng phải người sẽ tiếc đứt ruột mà chết.

Dù sao thì người và Tuyết Phi đều chưa từng có tình cảm trước đó, chuyện gì cũng có thể xảy ra. Vậy người có dám liều hay không thì đó là lựa chọn của người.

Phần thứ ba, Luận võ kén rể. 8 người sẽ bốc thăm ngẫu nhiên cặp đôi lên thi đấu. Những người chiến thắng tiếp tục chiến đấu với nhau loại trực tiếp để rồi còn lại 1 người chính là phu quân của Tuyết Phi.

Ngần ngừ vài ngày, cuối cùng cũng đến thời điểm được tất cả mọi người mong chờ. Mọi người đều cố chen lên càng sát vị trí Đài Tung tú cầu. Rất nhiều kẻ thậm chí ăn ngủ ngay dưới chân đài, hồng chiếm được vị trí tốt nhất. Bọn hắn đều mong mỗi một điều Tuyết Phi sẽ ném tú cầu thật nhẹ để bọn hắn có thể ngay lập tức nhảy lên bắt lấy tú cầu thuộc về mình.

Đứng tia sáng đầu tiên ló dạng, Tuyết Phi đứng trên đài cao nhìn xuống đám đông kín mít xung quanh, kéo dài mấy con phố.

Nàng khoác lên mình một bộ váy dài màu đỏ thêu những hoàng kim phượng vũ. Áo khoác to rộng phía sau, còn phía trước bó sát cùng để lộ, tôn lên từng đường cong quyến rũ của Tuyết Phi.

Ngon tô phong nhô ra chiếm giữ ánh nhìn của mọi nam nhân.

Khuôn mặt nàng sáng hồng thanh tú, môi đỏ như son, tóc bạch kim lóng lánh càng làm nổi bật nhan sắc của nàng.

Nơi nàng đứng là một đài cao chục trượng. Dưới chân nàng là 12 viên tú cầu chuẩn bị được tung ra cho những kẻ phạm phu tục tử phía dưới. Những kẻ đang nhìn nàng với con mắt thèm muốn nhan sắc và thiên phú của nàng mà chưa từng tiếp xúc với nàng bao giờ.

Ngoài ra, đang bay phía trên, đứng ngang tầm mắt của Tuyết Phi là 4 thiên tài võ giả bước được vào Hoàng cấp. 4 người phân biệt đứng 4 góc đông tây nam bắc. Ai ai cũng hiên ngang lẫm liệt đứng mỉm cười nhìn về Tuyết Phi.

Trong mắt bọn hắn, dưới chân chỉ là đám kiến hôi, không đáng bận tâm. Vòng 2, đặc biệt là vòng cuối cùng, chỉ có 3 kẻ trước mặt mới xứng làm đối thủ của chính mình.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh tự tin chiêm ngưỡng ái thể tương lai của mình. Hắn đã được Càn Khôn thông báo trước chắc chắn thu được tú cầu. Càn Khôn còn nói thêm, không phải Tuyết Phi không có tình cảm với hắn, mà chỉ là trong thâm tâm nàng muốn tìm cường giả đỉnh cao, vì vậy muốn tổ chức đại hội kén rể tìm ra tuyệt thế anh tài.

Đây cũng là cơ hội cho hắn phô diễn thực lực bản thân cùng lấy lòng người đẹp, chứng minh cho nàng thấy hắn mới là đệ nhất thiên tài

Khắp nơi ồn ào náo nhiệt. Kẻ đang chuyện trò bàn tán xem 4 người bay kia ai sẽ giành được tú cầu, kẻ đang háo hức nói về nhan sắc kiều diễm của Tuyết Phi, kẻ lại đang cầu mong bản thân được thượng thiên sủng ái. . .

“Kengggggggg”

Tiếng keng vang vọng không gian khiến các âm thanh ồn ào liền thưa thớt dần. Tất cả đều như đang nín thở chờ đợi tú cầu được tung về phía mình.

Tuyết Phi cầm lên tú cầu, không gian như đông lại, mọi người nín thở chờ xem phương hướng tú cầu bay đi.

Trong không khí im lặng đó, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh cất tiếng nói:

“Tuyết Phi, ta sẽ cho nàng thấy, phu quân của nàng là anh hùng bậc nhất tại Cửu Giới này”

Một kẻ khởi đầu, những kẻ còn lại cũng không chịu thua kém

“Tuyết Phi cô nương, tại hạ Tô An, thiếu chủ Liên Cơ Phái, ngưỡng mộ tài sắc nàng đã lâu, mong có thể cùng nàng kết đôi du ngoạn du sơn thủy”

“Tuyết Phi, ta tương lai sẽ là đứng đầu Cửu Giới, quyết sạch bát hoang để mang lại cho nàng những bảo vật quý giá nhất”

“Chỉ Vạn Hoa ta, tài sắc vẹn toàn mới xứng đôi với mỹ nhân tài năng như Tuyết Phi cô nương”

Tuyết Phi không để lọt tai lấy một lời, nàng đang tìm gì đó trong đám đông như kiến cỏ. Bỗng nhiên, từ xa một người đeo mặt nạ nhảy về phía trung tâm

“Nhìn khi lực cũng có vẻ không phải dạng yếu. Đáng tiếc nhảy lên thì có tác dụng gì, Tuyết Phi còn chưa tung tú cầu, hẳn định bắt không khí chắc” Nhiều người nhìn kẻ dấu mặt, đưa ra nhận xét.

Còn cách 3 trượng, Tuyết Phi vẫn lạnh lùng nhìn kẻ đeo mặt nạ lao đến. Đám đông chế giễu kẻ ngu ngốc không lượng sức mình.

Thông thường, trong màn ném tú cầu, cô gái có quyền đánh đòn bất cứ kẻ nào tiến đến gần mà không ai được phép đỡ trả. Đám đông đang mong chờ một đòn tấn công đẹp mắt từ mỹ nhân dành cho kẻ phá đám kia.

Còn cách 1 trượng, Tuyết Phi tung nhẹ tú cầu về phía trước. Nam nhân đeo mặt nạ nhẹ nhàng bắt lấy, mượn lực đập vào đài, bay về phía khoảng trống dành cho những người bắt được tú cầu.

Đám đông còn chưa nhận biết chuyện gì vừa xảy ra, kẻ đeo mặt nạ đã kịp an tọa lên một trong mười hai ghế dựng tại đây.

Ngay tức khắc, không ai báo ai, rất nhiều người đồng loạt nhảy về phía Tuyết Phi. Bọn hán không hiểu sao Tuyết Phi lại tung tú cầu cho kẻ lạ mặt nhảy đến nhưng bọn hán cũng bắt chước theo xem có được may mắn như thế.

Ào ào hơn 20 người nhảy về phía đài cao. Tuyết Phi ôm lấy tú cầu nhảy về phía một thanh niên điển trai, mũi cao, da trắng.

Nhìn thấy mỹ nhân cầm tú cầu hướng về phía mình, nam nhân mũi cao mỉm cười sung sướng. Hai người tới sát gần nhau, nam nhân mũi cao giờ hai tay chuẩn bị đón lấy tú cầu. Nhưng còn chưa cười xong, hán đã nhận lấy một cước trời giáng của Tuyết Phi.

Nàng dù gì cũng là Giáp Linh cảnh, tuy không thi triển võ kỹ nhưng cước lực cũng là mười phần mạnh mẽ, đem nam nhân mũi cao rãng roi đầy đất, máu mồm lênh láng.

Hạ gục xong một tên, Tuyết Phi trở lại đài cao, mặc cho nhiều người vẫn nhảy qua nhảy lại.

“Tại sao tên đeo mặt nạ kia lại nhận được tú cầu mà ta và nhiều người khác thì không được?” Một người hét lớn chất vấn Tuyết Phi.

“Đúng vậy, tên đó chắc chắn là xấu ma chê quỷ hờn mới phải đeo mặt nạ, hà có gì nàng dễ dàng đưa tú cầu cho hán mà làm ngơ bọn ta?”

Tiếng ồn ào huyền não vang lên, Tuyết Phi không có đáp trả mà tung ra 3 quả tú cầu về 3 hướng khác nhau. Đám đông liền bỏ qua nàng mà tranh nhau tú cầu.

Quả thứ 5, Tuyết Phi tung về phía Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh. Để có thể được chấp thuận đại hội kén rể này, Tuyết Phi cùng Hạ Tử Yên đã có những đàm phán nhất định với Càn Khôn.

Một trong đó là ở phần thi tung tú cầu này, Tuyết Phi phải ném 1 quả tú cầu cho Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh và không để cho bất kỳ một kẻ đã bước vào Tiên Nhân thu được tú cầu.

Điều này sẽ đảm bảo Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh giành được vị trí quán quân trong phần thi tỷ võ kén rể, quang minh chính đại giành được vinh quang cùng mỹ nhân.

Càn Khôn suy nghĩ một hồi, không thấy có vấn đề gì nên đồng ý. Hán cho rằng nắm trong tay tính mạng của cha mẹ nàng, Tuyết Phi sẽ không dám giờ trò khiến Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh không thu được tú cầu trong vòng thi thứ nhất.

Về phần Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh, hán càng ngay lập tức vui mừng gật đầu. Cơ hội vượt qua nam nhân trong thiên hạ, thu lấy mỹ nhân về tay trong vinh quang vô hạn, hán cầu còn chả được.

Thu được tú cầu về tay, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh cười sáng khoái chậm chậm bay về phía ghế ngồi bên cạnh kẻ đeo mặt nạ. Tuy vị trí thứ 2 không thích lắm, hán luôn muốn là người dẫn đầu, nhưng hán tự nhủ Tuyết Phi làm thế để không lộ rõ ra là thiên vị hán.

3 kẻ còn lại nhìn thấy Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh được tú cầu liền khẩn trương lên rất nhiều. Bọn hán, ai nấy đều là thiên kiêu hàng đầu trong thiên hạ, khinh thường đi tranh giành vật phẩm với mấy kẻ phàm phu tục tử phía dưới.

Mỹ nhân trong thiên hạ rất nhiều, bọn hán chỉ vọt nhẹ cũng ra cả ngàn người. Kể cả những mỹ nhân có thiên phú võ đạo như Tuyết Phi, tuy ít, cũng không thiếu. Nhưng điều thu hút bọn hán đến, một phần là vì danh tiếng một trong thập đại mỹ nhân của Tuyết Phi, phần khác là vì đại hội kén rể. Bọn hán muốn vượt qua những đối thủ khác thu người đẹp về tay. Cảm giác chiến thắng đó thực sự là mỹ vị.

Tâm của bọn hán, đặt tại võ đạo. Vì vậy, 3 người bọn hán mong chờ Tuyết Phi sẽ tung tú cầu về phía mình mà không có bay xuống tranh giành. Nếu không được, cũng vui vẻ chấp nhận, đến tham dự gọi là xem trò vui.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Đi đường nhạt được đồ vật

7 quả tú cầu còn lại Tuyết Phi tùy tiện tung về các hướng, tránh xa 3 kẻ đang bay cạnh nàng.

Nhìn thấy một màn này, 3 kẻ kia cười khò nhìn nhau.

“Tuyết Phi cô nương đã không có ý, ta cũng không cưỡng cầu. Các huynh đệ, có muốn rồi đi uống một chút Túy Hồng Chung. Rượu quý này ta định để lấy ra uống cùng Tuyết Phi, nhưng có lẽ vô duyên rồi!”

“Hào! Ta đi cùng ngươi!”

“Bỏn thiếu gia cũng không còn nhã hứng ở lại!”

“Tuyết Phi cô nương, cáo từ!” 3 nam nhân chấp tay chào rồi rời đi.

Bọn hán không có như Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh quá ngưỡng mộ Tuyết Phi, kèn trống mang lễ vật tới cầu hôn.

Bên dưới, 7 quả cầu vẫn đang được tranh giành quyết liệt. Nhưng điều bọn hán nhắm đến, đã không còn là Tuyết Phi, mà là vị trí số 2.

Khi nhìn thấy Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh có được tú cầu, trong đầu mọi người đều đã mặc định hán sẽ là tân lang lần này, trừ khi có tiên nhân đang ẩn nấp trong đám đông, bắt ngờ đánh bại tất cả giành được mỹ nhân.

Có điều trường hợp này rất khó xảy ra. Hiện giờ kịch tính nằm ở vị trí số 2.

Lí do là Càn Khôn thấy theo kịch bản thì Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh quá dễ dàng giành vị trí thứ nhất. Sau màn tung tú cầu, mọi người cũng dễ thấy điều đó, khiến đại hội kén rể trở nên kém hấp dẫn. Vì vậy hán quyết định lấy ra một thanh thánh kiếm, tên là Thượng Phương Bảo Kiếm, làm phần thưởng cho người bước lên vị trí số 2,

Càn Khôn tự đặt tên cho giải số 2 này là Giải An Ủi, hoặc Giải Lôi Kéo.

12 chiếc ghế Quân Tử Hào Cầu nhanh chóng có người ngồi.

Một vị trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc tiến lên, định chúc mừng 12 anh tài đã xuất sắc vượt qua vòng thi thứ nhất

“Ta phản đối” Từ trong đám đông chợt vang lên âm thanh lớn

Những người xung quanh quay qua nhìn kẻ vừa cất tiếng phản đối. Trên khán đài, mọi người cũng nhìn xuống kẻ định phá đám hội thi.

“Người phản đối điều gì” Vị trưởng lão cau mày nói ra

“Tên đeo mặt nạ kia quá mức mờ ám. Hẳn chắc chắn có ý đồ xấu mới phải đeo mặt nạ”

Lúc này, mọi người mãi chú ý bắt tú cầu, giờ mới để ý tới kẻ đeo mặt nạ bí ẩn bắt được tú cầu đầu tiên.

Vị trưởng lão bắt đầu để ý tới kẻ đeo mặt nạ.

“Người là ai, tháo mặt nạ ra” trưởng lão ra lệnh

Trần Lương chấp tay nói: “Trưởng lão, mặt ta không được đẹp nên đã đeo mặt nạ từ rất lâu. Mong được chiếu cố. Ta sẽ bỏ ra nếu giành chiến thắng tại vòng thi cuối cùng”

“Ha ha ha” Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh ngồi bên cạnh cười phá lên. Hắn chỉ ôm bụng cười chứ cũng không nói gì

Không chỉ hắn, ngay cả vị trưởng lão cùng đám đông cũng rất nhiều cười. Có người còn huýt sáo rất to. Không khí có phần vui nhộn của một lễ cưới.

“Cóc ghê đòi ăn thịt thiên nga” Có người trong đám đông hét lớn.

Lại một tràng cười rộ lên.

Vị trưởng lão vẫn đắm chiêu nhìn Trần Lương

Trần Lương nói tiếp: “Theo luật là chỉ cần dưới 100 tuổi liền được tham gia. Văn bối dù xấu hay đẹp, cũng không ảnh hưởng đến đại hội. Nếu tôi được vòng 3, văn bối sẽ cởi bỏ mặt nạ”

“Không được, đại hội kén rể phải đường hoàng minh bạch. Người một là bỏ mặt nạ, hai là trả lại tú cầu” trưởng lão nghiêm giọng nói

Trần Lương không thể làm gì khác, gỡ mặt nạ xuống.

Mọi người trầm trồ nhìn hắn. Hắn thực sự không phải xấu, nhưng cũng không phải đẹp trai tuần tú, rõ ràng là một người mười phần bình thường. Chính điều đó lại khiến mọi người không hiểu vì sao hắn cần che giấu khuôn mặt.

“Người không có xấu như người nói đấy” trưởng lão Khai Hoàng gia tộc không buông tha cho Trần Lương.

“Hò then, hò then. Văn bối có điều khó nói, có thể nói nhỏ với trưởng lão được không?”

“Được, người mau lại đây”

Trần Lương tiến tới gần vị trưởng lão, thả ra tinh thần lực bao quanh bọn hắn

“Văn bối ở nhà đã có nương tử, do hâm mộ nhan sắc tuyệt mỹ của Tuyết Phi nên đến tham dự hoặc là giành lấy Thượng Phương Bảo Kiếm”

“Người đã có nương tử lại còn dám có ý đồ với Tuyết Phi, khát vọng cũng lớn đấy”

“Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu. Nam nhân năm thê bảy thiếp là chuyện bình thường. Có điều lão bà nhà ta khá hung dữ nên ta không muốn lộ mặt, mong trưởng lão hiểu cho”

“Thôi được, cho người qua” Vị trưởng lão chỉ cần một lí do hợp lý.

Dù sao Đại hội kén rể cũng không phải hoạt động gì cơ mật, những người tham dự không có thể gây ra được vấn đề gì.

Trần Lương bước trở lại ghế ngồi. Phía xa, Càn Khôn đã sớm nhận ra Trần Lương. Hắn lăm bằm một mình “Xem ra vòng 3 cần bổ sung thêm luật lệ rồi”.

Tiếp theo, 12 người bắt được tú cầu sẽ phải đi qua bước kiểm tra độ tuổi.

Tất cả hợp lệ, mọi người sẽ có 2 ngày thời gian nghỉ ngơi trước khi bước vào vòng thứ 2, so tài bảo vật.

Lúc này, khắp nơi là các chương trình biểu diễn nghệ thuật, kinh doanh, đấu giá. Các dịch vụ ăn uống, mua bán diễn ra tấp nập giúp Ngân Cơ Thành mỗi ngày đều thu lời số tiền lớn.

Đây chính là lí do để Càn Khôn chịu bỏ ra một cây thánh kiếm làm quà tặng cho người ở vị trí thứ 2. Vị trí thứ 1, tân lang của Tuyết Phi hẳn sẽ thuộc về Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh rồi, còn gì hấp dẫn để mà ở lại nữa. Nhiều người sẽ rời đi.

Không phải tự nhiên khắp nơi đều có thể lực muốn đứng ra làm chủ thành bảo vệ nơi đó. Mỗi chủ thành đều có 3 nguồn thu nhập chính.

Thứ nhất là thu phí qua thành. Luật lệ cụ thể thì mỗi nơi mỗi khác. Có nơi chỉ thu phí vào thành, có nơi chỉ thu phí rời thành. Chi phí cũng dao động rất lớn tùy vào chính sách phát triển của chủ thành, thậm chí có nơi lại miễn phí hoàn toàn ra vào thành.

Thứ hai là thu phí hàng quý, thường được gọi là thuế thân. Phí này áp dụng cho tất cả người trong thành. Thuế thân sẽ tăng dần theo tu vi mỗi người. Ở luyện thể cảnh thì thuế thân tính theo bạc, còn lên đến Tiên Linh cảnh thì tính theo tinh thạch rồi.

Thành chủ cũng không cần phải tự thân đi kiểm tra từng người trong thành, mà được phụ giúp một phần bởi các tổ chức. Tổ chức sẽ tự kiểm tra thành viên và thu thuế thân hộ rồi nộp

cho thành chủ. Tất nhiên sẽ có những đợt kiểm tra đột xuất. Tổ chức nào vi phạm sẽ bị phạt nặng.

Dân trong thành càng đông, tu vi càng cao thì thành chủ thu lợi càng lớn. Tất nhiên đi kèm với nó là thực lực thành chủ phải mạnh để giữ trật tự trong thành đồng thời phòng chống kẻ thù bên ngoài.

Thứ ba là tự kinh doanh. Thành chủ cũng có riêng phần mình một số mặt hàng kinh doanh. Các thế lực trong thành thường sẽ tránh cạnh tranh với thành chủ, trừ những thế lực lớn, có thực lực gần bằng hoặc ngang ngửa với thành chủ.

Lí do Càn Khôn đồng ý tổ chức đại hội kén rể chính là nhìn thấy được lượng lớn lợi ích từ nó. Chỉ tính riêng phí qua thành đã là một con số không nhỏ.

Ngoài ra dòng chính của hắc và cả Khai Hoàng gia tộc đều sẽ thu được rất nhiều tinh thạch thông qua buôn bán với những khách tới dự đại hội.

Vì vậy tổng thời gian đại hội diễn ra kéo dài tới 10 ngày với rất nhiều hoạt động thư giãn và giải trí kèm đấu giá các bảo vật hấp dẫn.

Trần Lương đi dạo phố và tham gia vài hoạt động đấu giá nhưng không có gì lọt vào mắt hắc.

2 ngày sau, mọi người đều háo hức xem Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh sẽ đưa ra bảo vật gì xứng tầm với hắc và Tuyết Phi.

Ngoài ra, những người khác cũng không tầm thường. Ngoài Trần Lương và Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh, 10 tú cầu khác đều rơi vào tay các công tử có nhất định tự tin về tài phú của bản thân. Dù sao một thanh kiếm bách thánh khí cũng là một món bảo vật mà ngay cả Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh cũng muốn có được.

Những người nghèo tự thấy bản thân không thể vượt qua vòng 2 nên không muốn bắt lấy tú cầu, tránh cho bảo vật của bản thân lại là rác rưởi trong mắt người khác.

Nơi diễn ra thi đấu vòng 2 chính là một võ đài lớn với sức chứa hàng vạn khán giả.

12 nam tử đứng hiên ngang trên võ đài, riêng Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh là chân không chạm đất. Hắc bay cách mặt đất 3 tấc, cao hơn 11 người bên cạnh.

Hắc tự chọn cho mình vị trí ở giữa, giống như bản thân chính là trung tâm của vũ trụ, trung tâm của đại hội kén rể này. Quần áo của hắc không gió tự bay, hai mắt nhắm lại, mặt ngẩng lên cao, một cảm giác ưu việt tràn ngập cơ thể khiến cực kỳ hưởng thụ.

Hắc không quan tâm những kẻ khác dâng lên bảo vật gì. Hắc chắc chắn bản thân sẽ đứng đầu ở cả vòng thi thứ 2 và 3 này.

“Khụ khụ, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh”

Một tiếng gọi khẽ vang lên kéo hắc từ chín tầng mây xuống thực tại.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh mở mắt nhìn vị trưởng lão

“Son Tùng Anh, 5 người trước đã đưa ra bảo vật của mình, đến lượt ngươi”

“Ha ha, đến lượt ta rồi sao. Vậy mời trưởng lão lau mắt mà nhìn”

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh lấy ra đồ vật đầu tiên, một bông hoa.

“Đây là Ngũ Ban Hoa, có tác dụng dưỡng nhan, làm mờ sẹo giúp da dẻ trở nên mịn màng như da em bé. Ngoài ra nó còn là bảo vật tăng cường tinh thần lực. Một mỹ nhân như Tuyết Phi không thể xuất hiện bất kỳ tí vết nào được, vì vậy bảo vật đầu tiên ta dành tặng nàng là để tôn vinh nhan sắc đẹp nhất thế gian của nàng”

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đưa Ngũ Ban Hoa về phía Tuyết Phi mỉm cười với nàng rồi nhẹ nhàng đặt hoa xuống bàn.

“Tiếp theo đây, là để tôn vinh thiên phú võ đạo của nàng”

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh từ trong Nhẫn không gian lấy ra một chiếc huyền cầm.

“Chiếc huyền cầm này là một Bách Thánh Khí được ta đặt làm tặng riêng cho Tuyết Phi cô nương. Ta đã phải nhờ đến sư tôn, mời Luyện khí sư cấp 8 mới có thể chế tạo được một chiếc Huyền cầm vũ khí cấp độ Bách Thánh Khí. Độ khó để chế tạo vũ khí dạng Huyền cầm khó khăn hơn các loại vũ khí phổ thông như đao kiếm không chỉ gấp 5 lần. Điều này hắc nàng phải biết”

Hai mắt Tuyết Phi giật giật. Nàng không phủ nhận lời nói của Son Tùng Anh. Vũ khí hiện giờ của nàng chỉ là một Huyền cầm Thập Thánh Khí, do loại vũ khí này rất khó làm, rất hiếm xuất hiện.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh tiếp tục “Huyền cầm này chưa có tên, ta muốn nàng sẽ đặt tên cho nó. Dây đàn được luyện hóa từ xương cốt của Du Thiết Âm, có tác dụng tăng lên sát thương tinh thần lực. Thân cầm làm từ Ngọc Phi Thúy, sáng bóng, đẹp đến mê người, có tác dụng tăng lên gấp đôi lực sát thương cho âm kỹ. Chỉ có giai nhân như Tuyết Phi mới xứng đáng cầm tới cây huyền cầm này”

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nói xong một hồi liền đặt huyền cầm xuống bàn nhưng chưa vội lấy ra bảo vật tiếp theo. Hắc đang hưởng thụ những tiếng đàn tán xôn xao từ phía khán đài về bảo vật của hắc.

Chờ đợi nửa ngày, hắc tiếp tục đưa ra bảo vật cuối cùng của mình, một lá phù chú.

“Đây là một lá phù chú cấp 8, có thể giúp nàng chống đỡ một kích toàn lực của Địa cấp võ giả. Lá bùa này giống như sự bảo hộ của ta dành cho nàng, giúp bảo vệ tính mạng của nàng trong lúc nguy cấp nhất”

“Một phù chú cấp 8 đã có giá trị tương đương với Bách Thánh Khí cấp độ cao nhất. Tên Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh này quả thực là một đại thiếu gia, từng cái bảo vật đều là cả đời ta cũng khó có được” Một khán giả cảm thán

“Chúng ta là dân thường, sao có thể so sánh với các thiên kiêu chi tử này được. Giá trị 3 bảo vật của tên này cao vượt trội so với những người trước, chắc là đứng thứ nhất rồi”

Vị trưởng lão tiến tới thẩm định giá trị 3 món bảo vật

“Ngũ Ban Hoa trị giá 1 vạn tinh thạch cấp 1. Huyền cầm trị giá 22 vạn tinh thạch cấp 1. Phù chú cấp 8 trị giá 30 vạn tinh thạch cấp 1. Tổng 53 vạn tinh thạch cấp 1”

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh gật đầu cười nhẹ, nhưng trong lòng thì cười to hết cỡ

“Ha ha, so về bảo vật, bốn thiếu gia đứng thứ 2 thì không ai dám đứng thứ 1”

Vị trưởng lão tiếp tục đi đến người tiếp theo. Vị trưởng lão nhìn hấn xong cũng phải có chút giật mình. Tên này tuấn tú, đẹp trai đến không có ngôn từ nào có thể miêu tả. Nữ nhân mà nhìn hấn thì rụng trứng từ đầu tháng đến cuối tháng

Vị trưởng lão còn chưa kịp nói gì, từ khắp nơi phía khán đài đã vang lên tiếng hò hét của nữ nhân:

“Nhĩ Khang, ta yêu chàng”

“Nhĩ Khang, hãy trở về với chúng ta”

“Nam thần, hãy cho ta một sợi tóc của chàng”

“Nhĩ Khang, Nhĩ Khang, Nhĩ Khang...”

Tiếng hò liên tiếp vang lên không dứt, khiến trưởng lão phải găm lên:

“Trật tự”

Lão quay qua Nhĩ Khang yêu cầu bắt đầu

Tên này gật đầu rồi quay qua nhìn Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nói

“Người rửa mắt ra mà nhìn cái gì mới gọi là bảo vật”

Không đợi phản ứng của Sơn Tùng Anh, Nhĩ Khang lấy ra một vật viên đan dược

“Tuyệt Phi cô nương, đây là Đẳng Nhĩ Đan, đan dược cấp 7, có tác dụng tăng lên cực lớn tu vi, thậm chí vượt qua một tiểu cảnh giới ở Giáp Linh cảnh”

Mím cười, liếc mắt nhìn Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh, Nhĩ Khang tiếp tục lấy đồ vật thứ 2

“Đây là phù chú cấp 8, tác dụng của bảo vật số 2 của ta, y như bảo vật số 3 của Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh”

Sơn Tùng Anh tròn tròn mắt, rõ ràng tên đẹp mã này cố ý nhắm vào hấn hạ nhục.

“Còn Đây là Phượng Hoàng Bảo Giáp, Thiên Thánh Khí, giảm tới 20% lực tấn công của Địa cấp cường giả”

Vị trưởng lão Khai Hoàng gia tộc đơ mặt một hồi, hấn không ngờ tên tiểu bối này bảo vật trên người không kém của hấn. Thực sự là đại tài phú a.

“Người từ đâu có được những bảo vật này” Lão không tự chủ buông ra câu hỏi. Những người trước đó lão chỉ là đọc lên giá trị bảo vật rồi rời đi

“Ta đi đường nhặt được đồ vật thôi, không tính gì là to tát” Nhĩ Khang một bộ dáng phong kinh vân đạm nói ra

“Tức chết mất thôi, mỗi một đồ vật đều là ta cả đời khó có được, hấn lại bảo nhặt được. Thử hỏi ta sống làm sao” Một lão giả túm áo người bên cạnh giận giữ nói

“Tên này không khỏi quá khoa trương đi”

“Nói điều cũng một vừa hai phải thôi, làm gì có chuyện đi đường nhặt được”

Tiếng ồn ào lớn nhất từ đầu vòng thi thứ 2 tới giờ kéo dài mãi không dứt.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đứng bên cạnh nặt tối sầm lại, nhục đến không thể nhục hơn. Tên Nhĩ Khang cố ý lộ tên cùng bảo vật ra để vui dập hấn. Bảo vật mà hấn nói vất vả có được, lại chỉ là đồ vật nhặt trên đường của người khác. Thử hỏi một người quen đứng từ trên nhìn xuống như hấn làm sao chịu được. Thù này tất báo.

Trên thực tế, đúng là Nhĩ Khang dễ dàng thu hoạch được những bảo vật này.

Hấn từ khi sinh ra đã là Thiên chi sủng nhi. 3 bước nhặt bảo, 6 bước truyền thừa, 9 bước nhận đại cơ duyên.

Lên 6 tuổi, Nhĩ Khang chơi trốn tìm, chẳng may trượt chân xuống hố. Không những không bị thương, còn nhặt được Tâm Tầm Thảo, tăng cường nhục thân, cải thiện tu vi.

Lên 8 tuổi, một hộp gỗ từ trên trời bay xuống bên cạnh hấn. Một lúc sau, hấn gặp một cụ già đang tìm cái hộp mô tả đúng như thế. Nhĩ Khang bèn trả lại. Lão già hóa ra là đại trưởng lão của một đại môn phái, bèn thu hấn làm đệ tử, nhất khí trừng thiên.

Hấn thiên phú không thấp nhưng cũng không cao. Có điều thiên tài địa bảo như kiểu luôn tìm cách chạy về phía hấn, lại thêm có được công pháp cao cấp nên tu vi hấn tăng tiến thần tốc.

Hấn tình tình phóng khoáng, hào hoa, lại đẹp trai đến ngạt thở khiến tuổi chưa đến 50 nhưng đàn hậu cung của hấn còn nhiều hơn số tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 76: Tuyệt phi rơi lệ

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nghệt thờ trần trần nhìn tên đẹp mã bên cạnh. Hấn luôn thấy bản thân ngoài thiên phú ngất trời, còn là một đại tài phú vùng tiền không chớp mắt.

Không ngờ đúng dịp cần thể hiện trước bàn dân thiên hạ, thể hiện trước người đẹp lại bị một kẻ từ đâu chiếm mất hào quang.

Nhĩ Khang đang rất vui thích trước phản ứng của Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh và khán giả. Hắn biết bản thân không thể chiến thắng vòng võ đạo, vì tuy tu vi tăng tiến nhanh, nhưng đều nhờ đan dược, bảo vật phụ trợ, còn thiên phú của hắn còn kém những thiên tài kia một đoạn dài. Nhưng có thể dùng bảo vật nhục nhả Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh là hắn đã rất vui rồi.

Hắn cố ý lựa chọn vị trí ngay sau Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh để được tận mắt nhìn thấy vẻ mặt bề bàng của tên kia và được đứng cười vào mặt đối thủ.

Trưởng lão Khai Hoàng gia tộc tiến đến kiểm tra đồng thời định giá bảo vật của Nhĩ Khang:

“Đặng Nhĩ Đan, 15 tinh thạch cấp 3. Phù chú cấp 8 trị giá 30 tinh thạch cấp 3. Bảo giáp cấp bậc Thiên Thánh Khí này phẩm cấp thấp, trị giá 70 tinh thạch cấp 3. Tổng cộng 115 tinh thạch cấp 3”

“Trời, sao lại cao thế, cao gấp đôi Sơn Tùng Anh luôn” Nhĩ Khang cố ý tỏ vẻ ngạc nhiên nói to.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh giận run người, mặt đen như cuộc đời chị Dậu mà không dám nói gì. Hắn biết là giờ lên tiếng chỉ tỏ chuốc thêm nhục nhả.

Trưởng lão Khai Hoàng gia tộc lắc đầu, mỉm cười lẩm bẩm “Đúng là tuổi trẻ”. Lão tiếp tục tiến đến người tiếp theo.

Không có gì bất ngờ, 4 người tiếp theo đều kém xa so với Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh.

Vị Trưởng lão đi tới bàn của Trần Lương, phát tay nói “Người cuối cùng”

Tuyệt Phi hồi hộp nhìn về phía Trần Lương. Nàng biết tên này là một đại tài chủ nên lọt vào tốp 8 người đứng đầu không phải chuyện gì khó khăn, chỉ là không biết hắn muốn xếp thứ mấy.

Bá Lăng cùng Hạ Tử Yên đang ngồi cạnh nhau, bọn hắn cũng rất muốn biết Trần Lương sẽ đưa ra bảo vật gì. Từ khi tiến tới Ngân Cơ Thành, Bá Lăng đều một mực ở cạnh Hạ Tử Yên. Hắn đã thuyết phục thành công Hạ Tử Yên ra một quyết định quan trọng nên hôm nay tinh thần đang rất phấn khởi.

Trần Lương nhìn về Tuyệt Phi, lấy ra 1 đôi khuyên tai

“Đầu tiên, ta tặng nàng là một kiện không vật”

“Lại một tên nghèo hèn may mắn vớ được tú cầu”

“Chính là tên đeo mặt nạ có được tú cầu đầu tiên”

“Ta chắc chắn có thể vượt qua vòng 2, có cơ hội giành lấy Thượng Phương Bảo Kiếm, sao thượng thiên lại dễ cho một tên ăn may như kia có được tú cầu”

“Nhìn tên này chắc chỉ lấy ra được không vật cấp 1, thực sự là quá nghèo mà”

Chỉ có người trở thành tân lang mới phải đưa bảo vật cho tân nương, nên những người ở vòng 2 này, ngoại trừ Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh, tất cả đều lấy ra bảo vật tốt nhất của mình. Không lo mất đi.

Những người ái mộ Tuyệt Phi nhiều vô số kể, trong đó không thiếu những công tử nhà giàu, thiên kiều chi tử, thiên tài môn phái. Trong mắt bọn hắn, một cái Không Vật là thứ đồ đương nhiên phải có.

Tên đứng bên cạnh Trần Lương cũng huýt sáo tỏ vẻ coi thường.

Trần Lương không quan tâm, hắn tiếp tục nói: “Đây là Không Vật cấp 9, loại cực đại. Độ lớn của nó tương đương Ngân Cơ Thành. Chỉ có nó mới chứa đựng được tình cảm của ta dành cho nàng.

Ta đã bày trận pháp bảo hộ cấp 8 lên đây, cho dù là cấp 9 Trận Pháp Sư cũng không thể phá bỏ. Đến khi nàng nhỏ máu nhận chủ, chỉ nàng mới có thể sử dụng nó.

Cho dù nàng có đi đâu, tình cảm của ta vẫn luôn theo nàng, bảo hộ nàng, không ai có thể thay đổi điều đó”

Tuyệt Phi mỉm cười, nghĩ thầm trong đầu “Tên này không những chân tay lợi hại, mà mồm mép cũng là cao thủ tán gái nha”

Lúc này, những âm thanh dè bĩu trên khắp khán đài đã được thay bằng những lời ngạc nhiên cùng ngưỡng mộ

“Không thể nào, sao tên này lại có thể có được một Không Vật lớn ngang Ngân Cơ Thành được. Ta cả đời còn chưa đi hết Ngân Cơ Thành đấy. Hàng chục vạn nhân khẩu, hàng ngàn dãy núi non, sông hồ, rừng rậm. Hàng loạt những bí địa rộng lớn chưa có người khám phá hết. Không Vật này là lớn chừng nào chứ” – Một ông lão 60 tuổi cả đời sống trong Ngân Cơ Thành cảm thán.

“Không Vật cấp 9 được bảo vệ bởi trận pháp cấp 8. Đây là bảo vật cỡ tông chủ mới được sở hữu rồi. Đừng nói tên này cũng là nhất được trên đường a”

“Chỉ riêng về độ lớn thì Không Vật đã tương đương chục vạn tinh thạch cấp 1 rồi, nếu thêm trận pháp thì phải đến mấy chục vạn đấy. Tên này không khỏi cũng quá khoa trương đi, lại có thể lấy ra bảo vật cấp độ này”

Trưởng lão Khai Hoàng gia tộc không nhịn được liền chớp lấy đôi khuyên tai từ tay Trần Lương để kiểm tra.

Sau một hồi, lão cau mày nói “Vớ vẩn, đây hoàn toàn là một đôi khuyên tai bình thường”

“Trưởng lão, vẫn bối còn chưa mở trận pháp” Trần Lương mỉm cười nói

Lão giả dờ mắt trả lại Trần Lương đôi khuyên tai rồi nhận lại chiếc chứa Không Vật. Đưa tinh thần lực tiến vào kiểm tra, lão mới thấy được một không gian rộng lớn vô cùng. Lấy cường độ tinh thần lực cấp 8 của lão mà cũng phải mất một lúc lâu mới đi hết 1 vòng

“Thực sự rất lớn. Về cấp độ trận pháp cần đến trưởng lão trận pháp mới có thể nghiệm chứng. Nếu lời nói của ngươi là thật thì giá trị Không Vật này cũng phải đến 40, 50 tinh thạch cấp 3”

Sau câu nói của vị trưởng lão là một tiếng “Ồ” khắp khán đài. Chỉ mới bảo vật đầu tiên, Trần Lương đã xếp vị trí thứ 3, không biết 2 bảo vật tiếp theo sẽ thế nào.

Trần Lương đặt đôi khuỷu tay xuống bàn, tiếp tục lấy ra bảo vật thứ 2 trong sự háo hức của mọi người.

“Đồ vật thứ hai, chính là Đào Tiên Quả” Trần Lương lấy ra một quả hình trẻ sơ sinh “giúp phạm nhân có được ngàn năm tuổi thọ, còn tiên nhân có được tăng lên trăm năm tuổi thọ”

Lúc này, sự giật mình lớn nhất không phải đến từ phía khán đài mà từ hàng ghế dành cho các bậc trưởng lão và khách quý của Khai Hoàng gia tộc. Ngay cả những trưởng lão của Thất Thái Môn cũng phải đứng dậy nhìn rõ xem trên tay tiểu tử kia có phải thực sự là Đào Tiên Quả.

“Người ... để yên ta kiểm tra” Vị trưởng lão giọng run lên. Tới cấp độ của bọn hắn, tăng lên chục năm đã là quý giá vô cùng. Đào Tiên Quả có thể tăng lên cho lão trăm năm tuổi thọ, chính là bảo vật chi có thể gặp mà không thể cầu.

“Về hình dạng, thực sự giống như trong sách. Tiên khí tỏa ra cũng dào dạt vô cùng, chắc chắn là bảo vật. Nhưng ta không dám khẳng định đây là Đào Tiên Quả do chưa từng được gặp. Không biết ở đây có lão đạo hữu nào có thể kiểm chứng thực hư?” Vị trưởng lão nhìn quanh.

Trần Lương phát tay nói “Không cần chứng thực, dù sao văn bối cũng vào vòng trong, vị trí thứ hạng là không quan trọng”

Lời nói của Trần Lương không có lọt tai vị trưởng lão. Lúc này lão chỉ quan tâm liệu đây có đúng là Đào Tiên Quả để tìm kiếm biện pháp thích hợp thu vào tay.

“Để ta xem” Một bà lão ngồi hàng ghế khách quý bay về phía Đào Tiên Quả. Bà lão cầm Đào Tiên Quả tới tay sử dụng tất cả giác quan cùng tinh thần lực để cảm nhận đồ vật trước mắt.

“Đây không phải Đào Tiên Quả” Sau nửa ngày nghiên cứu, bà lão lắc đầu nói

“Ồ” Hàng loạt âm thanh ngac nhiên cùng tiếng nói mĩa mai vang lên “Hóa ra là lừa đảo, hèn gì hắn bảo không cần chứng thực”

“Ta biết mà, không thể có kẻ nào hơn ta bảo vật được. Không Vật cấp 9 kia chắc chắn là lừa đảo có được” Nhĩ Khang một bộ dáng suy luận tâm đắc

“Lại dám lên đây lừa đảo mọi người, cần lăng trì xử tử” Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nói lớn. Hắn đang một bụng đầy tức giận rất cần xả ra. Vừa bị nhục nhã bởi tên mặt trắng, lại tiếp tục bị hạ thấp bởi 1 tên đeo mặt nạ, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh thực sự không còn mặt mũi nào.

“Đây là Thái Thủy Quả, một loại quả hiếm chỉ có ở vùng cực Tây của Bồ Đề Vực. Tác dụng giúp lọc bỏ độc tố, loại bỏ tạp chất trong người. Thái Thủy Quả cũng có hình dạng trẻ sơ sinh nên người nhầm lẫn cũng là chuyện dễ hiểu, không trách được người”

Trần Lương nghiêm mặt nhìn bà lão. Muốn chứng minh Đào Tiên Quả là thật thì một là ăn vào, hai là lúc đưa Đào Tiên Quả vào vùng cực sáng để thấy được sự chuyển đổi hình dạng từ một trái hình cầu sang hình trẻ sơ sinh.

“Người làm sao chứng minh đây là Thái Thủy Quả?” Trần Lương chất vấn

“Ta từng nhìn thấy Thái Thủy Quả, chính là có hình dạng như này. Ngược lại, người làm sao chứng minh đây là Đào Tiên Quả”

“Hiện giờ không có cách nào có thể chứng minh Đào Tiên Quả. Xin hỏi tiền bối cùng tất cả mọi người có ai có Thái Thủy Quả không, có thể đem ra so sánh”

“Ta không có, mong ở đây có người lấy ra để chứng thực lời ta nói” Bà lão nhìn khắp khán đài, cả khu khách quý cũng không có ai lấy ra được Thái Thủy Quả như lời lão nói.

Bây ra bộ mặt triu mến, bà lão nhìn Trần Lương nói.

“Thế này đi, Thái Thủy Quả có tác dụng giải độc rất tốt, lại giúp nhục thân thêm mạnh mẽ. Ta có đứa cháu gái đang nhiễm độc cần một quả, ta sẽ lấy một thanh kiếm Bách Thánh Khí đổi lấy Thái Thủy Quả của người. Đây đã là một giá cực hời mà cả đời người chỉ có một cơ hội. Người nên trân trọng”

“Không cần nói thêm, văn bối muốn lấy lại Đào Tiên Quả, coi như định giá bằng không ta cũng chấp thuận” Trần Lương lắc đầu, đưa tay muốn lấy lại đồ.

“Người cần suy xét kỹ, Bách Thánh Khí ta đổi không phải loại thường, là hạng cực phẩm gần tương đương Thiên Thánh Khí. Còn người giữ lấy Thái Thủy Quả này, chỉ sợ đến mai khó giữ tính mạng, giữ lại đồ vật có tác dụng gì” Bà lão không có trả lại Trần Lương Đào Tiên Quả.

Lão đang đấu tranh suy nghĩ xem có nên ngay lập tức nuốt vào Đào Tiên Quả, cùng lắm trả cho tiểu tử này trăm vạn tinh thạch cấp 1 là xong.

Nhưng nghĩ kỹ, ở đây còn rất nhiều cường giả, chỉ sợ lão còn chưa kịp luyện hóa Đào Tiên Quả đã bị mở bụng lấy ra báu vật. Bọn hắn sẽ danh chính ngôn thuận tru sát lão. Chỉ khi đường đường chính chính thu Đào Tiên Quả về tay mới có thể ăn luôn không ai làm được gì.

Tuy cường giả vi tôn, nhưng lý lẽ vẫn là có sức nặng, trừ khi sức mạnh của người hoàn toàn áp đảo quần hùng.

“Tiểu tử, ta muốn đổi một Thiên Thánh Khí lấy Đào Tiên Quả của người” Từ trên hàng ghế khách quý, một vị đại hán nói vọng ra

“Ta trả 200 tinh thạch cấp 3”

“Ta trả 210 tinh thạch cấp 3”

“Ta trả 240 tinh thạch cấp 3”

Hàng loạt âm thanh đầu giá vang lên. Không đầu tư dựng đại hội kén rể lại trở thành đại hội đấu giá mà con số đưa ra toàn là số trên trời

“450 tinh thạch cấp 3” Một bà lão tóc bạc trắng nâng hẳn giá từ 390 lên thành 450 tinh thạch cấp 3 khiến nhất thời chưa có người nâng thêm giá.

Bà lão tóc bạc hẳn rất cần Đào Tiên Quả, nhưng không phải cho lão dùng mà là cho sư phụ của lão, sắp đến thọ hạn dùng. Sư phụ của lão là Đại trưởng lão của môn phái, Thiên cấp võ giả duy nhất của môn phái. Nếu Đại trưởng lão đổ xuống sẽ khiến môn phái đứng trước nguy cơ bị hủy diệt do chưa có người chèo trống kế cận.

Đây chỉ là một đại hội kén rể cho một tiểu bối, những khách quý đến tham dự không phải là những nhân vật hàng đầu gì. Bà lão tóc bạc cũng chỉ là một Huyền cấp võ giả phổ thông đại diện môn phái đến chúc mừng một trong ngũ đại gia tộc của Lý Đế Vực

“Văn bối không có ý định bán Đào Tiên Quả, tiền bối ra giá cao lại có ích gì” Trần Lương lắc đầu nói. Đào Tiên Quả đã về tay hắn. Bà lão kia biết không thể có được Đào Tiên Quả

tại lúc này nên đã trở về ghế ngồi của mình”

“Người cần nhắc lại. Lời của bà lão kia về tính mạng của người không có sai đâu” Bà lão tóc bạc nói

“Văn bối tự biết phải làm gì” Trần Lương đứng hiên ngang nói.

Không muốn nhiều lời vô ích, Trần Lương hướng về Tuyết Phi nói tiếp:

“Ta tặng Đào Tiên Quả cho nàng là để nàng báo hiếu với sư phụ. Không có ơn sinh thành nhưng có ơn dưỡng dục. Gái lớn theo chồng, về sau, nàng sẽ không còn được ở bên sư phụ. Đào Tiên Quả tuy giá trị chưa đủ, nhưng cũng giúp nàng một phần tạ ơn người”

Tuyết Phi rơi lệ. Nàng từ nhỏ thiếu thốn tình cảm phụ mẫu, được sư phụ coi như con dạy dỗ lên người. Cho dù đi theo Trần Lương hay Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh, nàng đều sẽ phải rời xa sư phụ, không biết có ngày gặp lại.

Nàng tin Trần Lương. Đây chắc chắn là Đào Tiên Quả. Tuy biết bảo vật không tới tay, nhưng Trần Lương có thể suy nghĩ cho nàng, nói ra nỗi lòng của nàng đã là muôn phần cảm động.

Các trưởng lão cùng gia chủ Khai Hoàng gia tộc đều nhìn về phía Hạ Tử Yên. Bọn hắn thật ghen tị lão có 1 đứa rể quý, không đâu lại được bảo vật từ trên trời rơi xuống.

“Hạ trưởng lão thật tốt phúc, có được rể quý. Xin chúc mừng” Một người ngồi bên cạnh cười nói với Hạ Tử Yên.

“Chúc mừng gì chứ, hắn làm sao thắng được Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đây”

“Biết đâu hắn lại đã bước vào Hoàng cấp mà đang giấu tài”

“Ha ha, mong là vậy” Hạ Tử Yên chỉ biết cười trừ chào hỏi những người xung quanh. Trong thâm tâm, nàng biết, cho dù Trần Lương thắng hay thua, Đào Tiên Quả cũng đều không thuộc về nàng. Nếu Trần Lương thắng, tất cả vật phẩm đều sẽ trở lại tay hắn, thậm chí Tuyết Phi còn nợ hắn 1 món ân tình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Bán thần khí

Trần Lương đặt Đào Tiên Quả xuống trong sự háo hức, mong chờ của toàn bộ đại hội. Hắn đã cho thấy được mỗi một bảo vật đưa ra đều mang lại kinh thiên động địa. Nếu theo hướng bảo vật sau giá trị hơn bảo vật trước, vậy bảo vật thứ 3 có thể là gì.

Một tiểu tử chưa đến trăm tuổi có được Đào Tiên Quả đã là vô lý hết sức, còn có thể có bảo vật gì quý giá hơn so với Đào Tiên Quả.

Đồ vật thứ 3 Trần Lương lấy ra là một cây huyền cầm. Thân đàn được làm từ gỗ hơi sần sùi, trông không được đẹp như huyền cầm của Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh. Từ bề ngoài mà nhìn, có vẻ huyền cầm của Trần Lương giống một cây đàn bình thường trên phố.

“Cây Huyền cầm này trông không có gì đặc biệt”

“Trường thế nào, hóa ra là một cây đàn gỗ thông sần sùi. Ta còn tưởng sẽ là một thần vật gì cơ”

“Ta biết ngay mà, làm gì còn có đồ vật nào quý hơn Đào Tiên Quả được. Hắn lấy ra trước 2 bảo vật quý để dọa mọi người thôi. Cây đàn này chắc mua 100 lượng vàng trên phố”

Trần Lương vuốt ve vỏ ngoài sần sùi của huyền cầm, nói:

“Vũ khí của nàng mới chỉ là Thập Thánh Khí. Vừa vặn chỗ ta có một kiện thánh khí Huyền cầm, tên là Thái Du Trường Hà. Ta chưa khám định được phẩm cấp, nhưng có lẽ nàng phải bước vào Địa cấp mới có thể phát huy ra hết uy lực của nó”

Đây chính là cây huyền cầm lấy từ Luyện Khí Phòng. Cho dù không kiểm tra được tính năng cùng phẩm chất của bảo khí, nhưng được cất giấu cạnh bảo vật thời gian như Tuế Nguyệt thì đương nhiên không kém.

Vị trưởng lão Khai Hoàng gia tộc giật mình tiến đến

“Đề lão phụ giúp người kiểm tra”

Lão dù sao cũng là một Luyện khí sư cấp 8, từng nhìn qua vô số chiến binh, bảo khí, đã không còn có mấy chiến khí mà lão không thể đo đếm phẩm cấp.

Đã quá quen thuộc với thao tác kiểm tra đồ vật, vừa cầm tới tay, lão đã sớm đưa ra lời bình:

“Nhìn từ bề ngoài, trông thân huyền cầm giống như được làm từ gỗ thông phổ thông, nhưng khi ta phát lực lại không hề bị ấn xuống, ngược lại còn phản chấn ngược lại tay ta. Cho thấy loại gỗ này không tầm thường”

Vừa nói xong, tay lão liền bốc lên hỏa diễm cực nóng. Trần Lương đứng bên cạnh cũng cảm thấy da mặt nóng rát, cho thấy trưởng lão thực sự muốn dùng nhiệt độ cao nhất đốt cháy huyền cầm.

Chiếc bàn đựng Không Vật và Đào Tiên Quả bị đốt thành tro, Trần Lương tạm cất chúng vào trong người.

Nửa ngày trôi qua, trưởng lão thu tay

“Ta đã dùng đến vũ kỹ hỏa thuộc tính mà huyền cầm vẫn không hề có bất kỳ suy chuyển. Kỳ lạ hơn, người chạm vào mà xem”

Trần Lương đưa tay chạm vào huyền cầm, giật mình nói: “Sao huyền cầm không có chút nóng lên nào”

“Đúng vậy, cả đời ta đã rèn qua vô số vật liệu nhưng chưa từng thấy được vật liệu nào lại có khả năng kháng lửa cao đến như vậy. Nếu vật liệu này làm thành bảo giáp thì hỏa diễm gần như vô dụng với người mặc giáp”

“Đến cả dây đàn ta cũng không nhận ra được chế tạo từ vật liệu gì mà ngay cả một Luyện khí sư Huyền cấp cảnh như ta cũng không thể khiến nó phát ra thanh âm. Có lẽ đúng như người nói, cần phải là võ giả chủ tu huyền cảm, bước vào Huyền cấp cảnh mới có thể sử dụng và đạt đến đỉnh cao của Địa cấp mới có thể phát huy ra uy lực chân chính của bảo vật này”

Trầm mặc một hồi, trưởng lão Luyện khí sư cất tiếng

“Ngay cả bản thân ta cũng không thể khám nghiệm rõ ràng được hiệu dụng cùng chính xác phẩm cấp của huyền cảm. Đáng tiếc đại trưởng lão Từ Hi Thái Hoàng không ở đây, chi ngại mới có thể phẩm định được bảo vật này”

Hai tay nâng lên huyền cảm trao trả cho Trần Lương, trưởng lão Khải Hoàng gia tộc cảm khái nói

“Người thực sự là một thân bảo vật a, huyền cảm này rất có thể đã đạt đến cấp độ Bán Thần Khí, hoặc chí ít cũng là thượng cấp Thiên Thánh Khí”

Cả đại hội đã không còn tiếng xì xào như trước, thay vào đó là một sự yên lặng của đám đông nuốt lấy từng lời của trưởng lão thẩm định bảo vật.

“Vũ khí phẩm chất cao dành cho võ giả chủ tu huyền cảm đã cực kỳ khó tìm, khó chế tạo. Bảo vật này của người, có thể nói là vô thượng chi bảo dành cho huyền cảm võ giả. Đừng nói là một cá nhân, cho dù đặt tại một môn phái tầm trung cũng có thể dẫn đến họa diệt môn. Thất Phu vô tội, hoài bích có tội. Người không nên lấy đồ vật này ra làm lễ cưới. Cho dù người thắng, Tuyệt Phi cũng không thể giữ”

Vị trưởng lão chân thành đưa ra lời khuyên. Lão cũng là xuất phát từ đáy lòng hâm mộ bảo vật, mơ ước cả đời là rèn được thượng phẩm Thiên Thánh Khí, mà đưa ra lời nói thật lòng với Trần Lương.

“Đa tạ trưởng lão quan tâm, vẫn bối biết phải làm gì” Trần Lương trả lời.

Lúc này, dưới con mắt của cả đại hội, Trần Lương đã không còn là một con người nữa rồi, mà là một kho báu di động có giá trị liên thành. Hắn lấy ra 3 bảo vật cứ coi như là giá trị nhất, thì cũng sẽ còn vô số những bảo vật khác có giá trị nằm trong Không Vật.

Tất cả cường giả ngồi trên hàng ghế khách quý cũng đều đã động tâm. Có điều nơi đây quá nhiều người, kẻ nào lên trước tự nhiên sẽ trở thành bọ ngựa bắt ve. Thế lực mạnh nhất ở đây đương nhiên là Khải Hoàng gia tộc, có điều dù sao bọn hắn cũng là chủ nhà, không tiện ra mặt cướp đồ.

Huống hồ nếu bọn hắn giữ trong tay một kiện bán Thần Khí có thể dẫn đến một vị cường giả đỉnh cấp nào đó đến hỏi thăm thì chỉ sợ phải 2 tay dâng bảo vật. Tuy là một trong ngũ đại gia tộc tại Lý Đế Vực nhưng bọn hắn cũng chỉ có được 2 Thiên cấp nhất phẩm võ giả, còn chưa đủ để được xếp vào các thế lực hàng đầu.

“Về giá trị của kiện bán Thần Khí này, rất khó định lượng, nhưng cũng không cần thiết, ta tuyên bố, Trần Lương đứng đầu vòng hai đại hội kén rể. 4 người bị loại là Anh Túc, Phuong Hoà, Lã Vọng, Cừ Bàn.

Vòng thi thứ 3, Luận Võ Kén Rể sẽ bắt đầu trong 3 ngày nữa tại nơi này”

Tiếng vỗ tay vang lên. Nhưng không khí trong đại hội rất khác lạ. Ai cũng cảm nhận được một hồi gió tanh mưa máu tranh giành một kiện Bán Thần Khí sắp nổi lên.

Cả đại hội nhìn Trần Lương thu lại bảo vật rồi đi, vô số tinh thần lực phủ lên người hắn cảm nhận khí tức.

Ngày thi kết thúc nhưng chưa có ai rời đi. Rất nhiều những trao đổi về thân phận của Trần Lương, về bảo vật Bán Thần Khí, Đào Tiên Quả và Không Vật cấp 9.

Nhìn bóng lưng Trần Lương dần biến mất, Nhĩ Khang cười khổ “Ta tự nhận mình là Thiên chi sủng nhi, 3 bước nhật bảo, 6 bước truyền thừa, 9 bước nhận đại cơ duyên. Nhưng so với hắn thật không khác gì trẻ con nhặt được đồ chơi”

Tuyệt Phi từ xa cũng lo lắng thay cho Trần Lương. Nàng lẩm bầm “Người không thể nào thiếu suy nghĩ như vậy được”.

Nàng rất tin tưởng Trần Lương. Mọi thứ hắn làm đều có ý đồ riêng, không phải vì bốc đồng khoe khoang mà dẫn họa sát thân.

Trở về nơi ở, Trần Lương bảo mọi người tạm thời để hắn ở 1 mình, những người khác tránh xa mấy ngày chờ đến vòng thi thứ 3.

Quả nhiên, đêm xuống liền có người lên vào tệt xá của Trần Lương.

“Kho báu, người ở đâu”

Kẻ lạ mặt lật tung chăn chiếu, thả ra tinh thần lực kiểm tra từng góc ngách của căn phòng nhưng không hề thấy tung tích Trần Lương đâu. Không những thế, hắn còn tự tay lần mò chạm vào từng đồ vật, từng không gian bên trong.

“Rõ ràng ban ngày tiểu tử này đã tiến vào trong đây, sau đó không thấy trở ra. Chả nhẽ nơi đây có hầm bí mật mà ta bỏ sót”

Kẻ lạ mặt còn đang suy nghĩ, một kẻ mang áo đen khác cũng đã vào trong căn phòng.

“Kẻ nào” Kẻ lạ mặt quay ra quát về phía kẻ mang áo đen

“Câu này để ta nói mới đúng, nếu người đã bắt được Trần Lương, vậy chúng ta mau lui rồi phân chia bảo vật sau. Những kẻ khác chỉ sợ cũng sắp tới”

“Ta chưa bắt được tiểu tử đấy”

“Chúng ta đều đã sống mấy ngàn năm, người sao lại nói ra lời này ngu xuẩn. Ban ngày chính mắt ta nhìn thấy tiểu tử kia bước vào đây rồi không hề ra ngoài, cũng không hề tiếp xúc với bất kỳ ai. Một căn phòng bé như cái mắt muỗi này, chi cần chưa đẩy hơi thở liền có thể thu tiểu tử kia vào tay. Người không hợp tác với ta thì chỉ sợ thêm một lúc nữa liền không có cơ hội”

“Ta quả thực chưa tìm thấy tiểu tử kia, nếu không sao còn ở đây”

“Đề ta kiểm tra Không Thủ của người”

“Không thể được. Đã lên tới cấp độ của chúng ta, Không Thú, Không Vật đều chứa ít nhiều bí mật, sao có thể tùy tiện để người dòm ngó. Người nếu không tin ta cũng không có cách. Ta tự biết phần nặng nhẹ. Nếu ta có trong tay tiểu tử kia thì chắc chắn đã rời đi cùng người, nào có nhiều lời để bị gắp thêm những kẻ khác”

“Hừ, ta tạm tin người, để ta kiểm tra căn phòng”

Kẻ mặc áo đen cũng sử dụng tinh thần lực, cùng ngũ giác kiểm tra từng góc ngách của căn phòng nhưng vẫn không thể tìm ra được gì.

Từ trong Tiểu Cửu Giới, Trần Lương cười sung sướng nhìn ra ngoài 2 lão giả lần mò từng viên gạch, thậm chí chạm cả vào Tiểu Cửu Giới rồi đều nhận lấy thất vọng. Tiểu Cửu Giới trông như một viên ngọc trai thông thường đặt làm vật trang trí của thường nhân, trị giá chỉ mấy chục lượng vàng.

Còn đang tìm kiếm, kẻ áo đen nhìn ra ngoài thờ dài “Lại thêm 1 tên”

Một kẻ râu đen vừa vào trong phòng liền hỏi “2 người là ai”

“Ta cũng muốn biết 3 người là ai” Một kẻ tóc bạc trắng tiến vào trong phòng ngay sau kẻ râu đen

Liên tiếp, căn phòng nhỏ bé của Trần Lương đã có mặt tới 8 cường giả đều có khí tức cực mạnh, chắc chắn đều là cấp độ tiền nhân mới có gan tiến vào đây.

“Kẻ nào đang giữ kho báu di động kia?” Một kẻ mang áo đỏ giấy đen cất tiếng hỏi. Hắn là người thứ 8 tiến vào đây.

“Ta là kẻ thứ hai tiến vào đây thì chỉ thấy kẻ lạ mặt này và không thấy tiểu tử kia đâu” Tên lạ mặt tiến vào đầu tiên cất tiếng nói

“Ngắm máu phun người, người rõ ràng mới là người đầu tiên vào đây” Tên áo đen tức giận nói

“Người để mọi người kiểm tra Không Thú là biết liền” Tên lạ mặt nhanh mồm nói

“Sao ta bị kiểm tra, người rõ ràng mới là kẻ đầu tiên vào đây” Tên áo đen tức đến nổi đom đóm mắt. Hắn rõ ràng là kẻ thứ 2 đến, còn bảo kiểm tra Không Thú của tên kia, không ngờ giờ lại bị biến thành mục tiêu.

“Không cần nói nhiều, cả 2 người đều để ra Không Vật cùng Không Thú cho bọn ta kiểm tra” Tên áo đỏ giấy đen lên tiếng.

Cả 2 kẻ kia đều chần chừ suy nghĩ. Tuy rất không tình nguyện để người khác soi xét Không Vật của mình nhưng bọn hắn không có lựa chọn nào khác. Nếu để những kẻ khác nghi ngờ bọn hắn nắm giữ tiểu tử bảo bối kia thì chỉ sợ sẽ truy lùng bọn hắn cùng trời cuối đất.

“Tại hạ có bí mật không thể tiết lộ, nên không thể đưa ra Không Thú cùng Không Vật, mong các đạo huynh tin tưởng. Ta không hề nắm giữ tiểu tử kia, cũng chưa tìm thấy hắn. Ta có thể lấy tâm ma phát thệ” Kẻ mang áo đen đến thứ hai nói

“Bọn ta không quan tâm người có bí mật gì, nếu không đưa ra để kiểm tra thì hôm nay đừng hòng rời khỏi đây”

“Thôi được, nếu thế thì ta đành... chạy” Lời còn chưa dứt, thân ảnh kẻ áo đen đã đâm thủng trần nhà phóng ra xa.

“Truy” Những kẻ còn lại ngay lập tức đuổi theo, ngoại trừ kẻ lạ mặt tiến vào nhà Trần Lương đầu tiên. Hắn biết tên kia bỏ chạy vì lý do khác nên không có ý định đuổi theo, kéo chó cùng dứt đầu rất nguy hiểm

Nhưng hắn cũng không có ở lại kéo toán người khác đến thì rất phiền phức. Hắn rời đi trong lòng đầy nghi hoặc, không hiểu tiểu tử kia có thể trốn đi bằng cách nào.

Liên tiếp sau đó quả thực lại có từng đoàn người đến rồi đi, không có ai nhận ra viên ngọc trai tầm thường lại là một trong Lục Bảo.

Mặt trời ló rạng sau hàng cây, vẻ gần sáng đã không còn người nào tiến vào nhà. Nhưng Trần Lương không trở ra ngoài. Hắn tiếp tục ở trong Tiểu Cửu Giới cho đến ngày thi vòng 3, luận võ kén rể.

Tin tức Trần Lương bật võ âm tin nhanh chóng lan ra, rất nhiều người tìm kiếm hắn nhưng đều không thấy bóng dáng.

Nhiều tin đồn cho rằng Trần Lương mang trọng bảo nên đã bị cường giả bí mật bắt đi

“Tuổi trẻ nóng nảy, thích thể hiện. Có lẽ hắn vì một đại cơ duyên nào đó, dễ dàng có được bảo vật nên muốn khoe khoang với thiên hạ, không ngờ lại rước họa vào thân”

“Hừ, chỉ trách hắn ngu xuẩn. Nếu là ta, chắc chắn sẽ bí mật đem bán đầu giá hoặc cất giữ sau này dùng”

Kết thúc tối ngày thứ 2, ngôi nhà của Trần Lương đã tan hoang sụp đổ do các tranh chấp từ nhỏ tới lớn của những kẻ đến thám thính, tìm bắt kho tàng di động.

Tối ngày thứ 3, không khí khu nhà đổ nát của Trần Lương ngược lại là một mảnh yên bình. Ngôi nhà không có gì, những người đến tìm kiếm cũng đều ra đi tay trắng, nên đêm nay không còn có ai đến. Hiện hữu nhân loại duy nhất là Trần Lương nằm trong Tiểu Cửu Giới bên dưới lớp đất đá, đang chơi đùa cùng Ngao Thiên và Tiểu Ngao Cửu Thiên.

Thịt yêu thú dự trữ đã hết từ lâu. Ngay từ khi nghe tin của Tuyết Phi, Trần Lương đã định hình ra được kế hoạch sắp tới. Hắn giết chết tất cả tù binh là Hoàng cấp, Huyền cấp cảnh, quảng xác cho Ngao Thiên luyện hóa. Nhân sinh trong cơ thể nhân loại chính là vật đại bổ cho yêu thú.

Trần Lương cũng không muốn làm thế này, nhưng tình huống sắp tới cực kỳ cấp bách. Để Ngao Thiên tiến hóa là một bước chuẩn bị trọng yếu, không phải là dành cho vòng luyện võ kén rể này, mà là sau đó, liên quan tới tính mạng của hắn.

Vừa kịp lúc, đến buổi sáng ngày thi Luận võ kén rể, Ngao Thiên đã hoàn toàn tiến hóa trở thành yêu thú cấp 9.

Bước đột phá của yêu thú lên cấp 9 cũng quan trọng như nhân loại bước vào Hoàng cấp, mang lại cho yêu thú vô số lợi ích cùng sức mạnh.

Có Ngao Thiên, Hoàng cấp võ giả đối với Trần Lương đã không còn khả năng đe dọa. Chỉ riêng Ngao Thiên cũng đã tương đương một cường giả Hoàng cấp, thêm Trần Lương hợp kích thì trừ khi gặp phải đỉnh tiêm võ giả trong Hoàng cấp, còn không đều có thể hạ gục.

Giờ thì 2 tên Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh cũng không còn là đối thủ của bọn hắn. Thông thường các trận thi đấu võ đạo đều là cho phép sủng thú đã có hiệp ước linh thân cùng chiến đấu với chủ nhân. Nên nếu không có gì ngoài ý muốn, Trần Lương đã nắm chắc trong tay vị trí quán quân đại hội kén rể

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Đứng thế bất bại

Ngày thi Luận võ kén rể đã đến, khu vực khán giả không thừa một chỗ trống. Vị trí đứng đầu, mọi người đều dự đoán sẽ thuộc về võ giả duy nhất có tu vi Hoàng cấp là Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh. Lí do hấp dẫn đông đảo khán giả có mặt ngày hôm nay chính là để xem Trần Lương còn sống không và mang lại những bất ngờ gì.

Thời điểm đã đến, trên sân đấu trung tâm đứng đầy 7 người vượt qua vòng 2, chỉ thiếu có trung tâm của sự chú ý lần này, Trần Lương.

“Trong vòng 10 hơi thở, Trần Lương không có mặt sẽ bị tước quyền thi đấu” Vị quan phán xử lên tiếng.

“Còn chờ gì nữa, chắc chắn là bị mang đi rồi”

“Đáng tiếc, ta đến đây chỉ muốn xem tiểu tử kia liệu có thể dùng bảo vật áp chế được Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh hay không”

“Còn ta đến đây để xem hán còn sống hay không. Nghe nói hàng đêm đều có cường giả ghé qua chỗ hán ở”

“Ta vừa qua đó ngày hôm qua, hiện căn nhà chỉ còn lại đồng đồ nát. Chết là cái chắc rồi”

Mọi người đều xôn xao bàn tán. Ngay cả Tuyết Phi, Bá Lăng, Hạ Từ Yên cũng đều thấp thỏm không yên. Duy chỉ có Trương Phá Vân là vẫn điềm nhiên như không.

Lão tin là Trần Lương không dễ chết và đã có cách thoát khốn nên mới bảo lão và mọi người tránh xa căn nhà. Huống hồ, trong số tất cả những người tại đại hội này, lão là sống lâu hơn cả, còn chuyện gì chưa trải qua đâu, tâm cảnh vững như bàn thạch.

“3” vị quan sự đếm không ngừng nghỉ

“2” Đã có nhiều âm thanh thất vọng vang lên

“1”

“Ta có mặt” – Trần Lương hét lớn, chạy như bay tới võ đài.

Lí do hán không thể có mặt từ sớm, là bởi từ nửa đêm tới sáng đều có người liên tục ghé quá, căn nhà đồ nát của hán luôn có người ở đầy khiến hán không thể ra khỏi Tiểu Cửu Giới. Đột ngột hiện ra sẽ gây nên rất nhiều nghi ngờ.

Hán phải chờ mãi cho đến khi mọi người dần rời đi đến tham dự đại hội mới có được lúc vắng người mà đi ra, vội vàng chạy như bay đến đại hội. May mà kịp.

Nhìn thấy Trần Lương, rất nhiều người sùng sốt, đặc biệt là kẻ lạ mặt đột nhập vào nơi ở của Trần Lương đầu tiên. Hán sống đến 3000 tuổi, thám hiểm qua vô số kho tàng, phát hiện ra rất nhiều cơ quan. Vậy mà Trần Lương lại có thể qua mặt hán, thật sự là khó hiểu.

“Được rồi, đã đến đông đủ, tiến hành bốc thăm đấu loại trực tiếp”

Kết thúc bốc thăm, Trần Lương gặp ngay đối thủ đầu tiên chính là kẻ xếp hạng 2 ở vòng trước, Nhĩ Khang.

Cả 4 trận đấu sẽ diễn ra cùng lúc trên 4 sân đấu.

“Điều lệ thi đấu như sau” Viên quân sự công bố luật thi “Tiếng trống vang lên là lúc bắt đầu trận đấu. Có thể sử dụng mọi cách thức để chiến đấu, nhưng không được sử dụng sùng thú. Người chiến thắng là khi đối thủ bị đánh ra khỏi khu vực sân thi đấu, ngất xỉu hoặc nhận thua. Không được cố ý giết người, nếu không sẽ bị xử thua”

Nghe điều luật mà khiến Trần Lương ngán ngẩm lắc đầu. Nhưng điều này cũng nằm trong dự đoán. Người Càn Khôn muốn chọn làm rể là Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nên tất nhiên không thể để Trần Lương được chiến đấu cùng Ngao Thiên, khi mà Càn Khôn biết rõ hán với Ngao Thiên từng hợp kích giết chết 1 Hoàng cấp võ giả.

8 người nhanh chóng di chuyển về khu vực sân đấu của mình. Riêng Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh phiêu nhiên bay lên cao, chậm rãi thả người tiến lên.

“Ta nhận thua” Trận đấu còn chưa bắt đầu, đối thủ của Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đã gio tay rút khỏi vòng đấu. Hán mới chỉ là Giáp Linh cảnh, tuổi gì đấu với Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh.

“Nhặt nhẻo” Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh lại phiêu nhiên bay ra khỏi võ đài.

“Tranh vị trí thứ 2, thu lấy Thượng Phương Bảo Kiếm chỉ có 2 ta mà thôi. Đây là lần đầu tiên ta gặp một người đồng trang lứa mà có thể hơn ta về bảo vật, khiến ta không thể không bội phục vận khí trùng thiên của ngươi” Nhĩ Khang mở lời

“Không có nỗ lực cùng quyết tâm, sao thu được vận khí” Trần Lương phản bác. Hán không biết người khác như nào, nhưng với hán từ trước tới giờ, mỗi một lần thu hoạch cơ duyên đều là nhảy vào nguy hiểm mà có, những người khác rơi vào trường hợp của hán, chưa hán sẽ thu được bảo vật, thậm chí là bỏ mạng.

Để có được Thái Du Trường Hà, nếu không phải hán tu luyện Phá Thể Kỳ, đau đớn đến chết đi sống lại, đứng trên bờ vực từ vong để lột xác hóa bướm, có được nhân sinh thứ 2 đồng thời nhục thể thêm một bước tiến hóa thì cho dù có phối hợp cùng Ngao Thiên, có bảo giáp Bách Thánh Khí, có chiến thương Thiên Thánh Khí thì một kẻ vừa bước vào Giáp Linh cảnh như hán sao có thể chiến thắng được Hoàng cấp võ giả. Thậm chí là hán đã phải liều chết để thắng. Nếu không có được danh hiệu Trọng Tu Giả, thì dù có chìa khóa cũng không điều khiển được Luyện Khí Phường, không lấy được 3 kiện Bán Thần Khí.

“Tùng tùng tùng” Tiếng trống vang lên thông báo đấu võ chính thức bắt đầu.

Nhĩ Khang hiển hóa ra thủy tinh linh, dáng dấp, đường cong, đúng là hoàn hảo trong suy nghĩ của hán.

“Chờ đã” Trần Lương ra hiệu tạm dừng

“Có chuyện gì?”

“Ta muốn cá cược với ngươi. Ta có một kiện áo giáp Bách Thánh Khí đang mặc trên người, cùng cây chiến thương này là một kiện Thiên Thánh Khí. Ta muốn dùng 2 đồ vật này cược lấy Phụng Hoàng Bảo Giáp của ngươi. Ai đánh thắng, đồ vật thuộc về người đó”

“Ngươi có vẻ rất chắc chắn về chiến thắng của mình” Nhĩ Khang hỏi dò

“Không có gì chắc chắn, nhưng tính ta ưa thích đánh cược và mạo hiểm. Quyền lựa chọn là ở ngươi”

Nếu đối phương chủ động đưa ra đề nghị, đương nhiên có át chủ bài nắm giữ phần thắng, Nhĩ Khang nghĩ nghĩ một hồi nói

“Ta từ chối. Chưa nói đến năng lực của ngươi là 1 ẩn số, ngươi bảo vật quá nhiều, ta không dám đánh liều một kiện Thiên Thánh Khí”

“Thôi vậy” Trần Lương nhún vai, đúng là không dễ hớ người mà.

Không tiếp tục dồng dài, Trần Lương chém xuống một thức Thương Phá Sơn, nhanh như chớp hướng tới Nhĩ Khang. Với lực lượng hiện tại của hắn, mỗi một chiêu thức dù là cấp thấp cũng đủ khai sơn phá thạch.

“Khí thể ác liệt nha” Nhĩ Khang nhẹ nhàng vùng kiếm lên, đồng thời nước trong cơ thể Thủy tinh linh cũng vận động nhanh hơn, một bóng nước lớn tới 5 trượng hiện ra trước mặt Nhĩ Khang.

Thương khí màu tử kim chém vào cầu nước, đi được hai phần ba quãng đường liền tiêu tán không còn.

“Có thể xâm nhập hơn nửa, đã là rất không tồi. Tiếp 1 chiêu của ta”

Từ trên người của Thủy tinh linh bắn ra 1 đầu kinh ngư khí thể mạnh mẽ lao về phía trước. Trần Lương liên tục chém ra Thương Phá Sơn ngăn cản nhưng chỉ có thể làm suy yếu kinh ngư mà không thể phá hủy nó.

Sau 3 thức Thương Phá Sơn, kinh ngư đã tiến sát người Trần Lương, hắn chỉ còn cách đâm ra một thức Thương Vô Thủy cứng rắn ngạnh đỡ khiến cả người bị đẩy lùi ra sau 3 bước, nhưng không có nhận bất cứ tổn thương nào.

Vừa ổn định thân hình, Trần Lương đã nhìn thấy cửu băng tiễn tỏa ra hàn khí lạnh lẽo bay vút về phía hắn. Hắn vùng thương, cửu hắc long hiện ra gào rú xông phá cửu tiễn tương ứng.

Không quá khó khăn, cửu hắc long cắn nát băng tiễn, tiếp tục tấn công Nhĩ Khang.

“Mạnh vậy!!!” Nhĩ Khang biến sắc. Cửu băng tiễn này đã là võ kỹ hàng đầu của hắn.

Thoáng chốc ngạc nhiên, cửu hắc long đã tiến tới ngay trước mặt Nhĩ Khang, cùng 1 lúc đâm ầm ầm vào mục tiêu.

“Kết thúc rồi sao?”

“Võ kỹ vừa rồi của tên Trần Lương mạnh quá. Tên này không những bảo vật ngập người mà võ kỹ cũng là nhất đẳng. Không biết là con cháu đại thế gia nào”

“Nhĩ Khang chẳng ơi” Rất nhiều nữ nhân ôm ngực lo lắng

Tuyệt Phi từ xa mỉm cười. Nàng rất tin tưởng chiến lực Trần Lương sẽ áp đảo mọi đối thủ ở đây, ngoại trừ Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh.

Trần Lương chống thương đứng nghiêm, không có nửa điểm lơ là. Tuy võ kỹ của hắn rất mạnh, không có mấy người dưới Hoàng cấp có thể chống đỡ được, nhưng cảm ứng tinh thần lực cảm thấy không ổn cho lắm, dường như đối thủ được cái gì đó bảo vệ.

Khói bụi tan ra, Nhĩ Khang vẫn nhẹ nhàng đứng đó, không một chút hao tổn. Bao ngoài hắn là một luồng ngân quang hình chum đang xoay tròn bảo vệ hắn trước cả chín hắc long.

“Muốn tổn thương tới bốn thiếu gia, ngươi còn chưa đủ tư cách” Nhĩ Khang cười nói “Đã võ kỹ thua kém, vậy so bảo vật đi”.

Nhĩ Khang vùng tay, một tòa thiết sơn từ trong tay hắn bay ra, lớn dần 3 trượng, 5 trượng, 15 trượng chiều rộng treo trên cao.

“Chịu thua đi, tòa thiết sơn này với ta nhẹ tựa lông hồng nhưng với ngoại nhân, nó nặng trăm vạn cân. Ngươi không thể đỡ được” Nhĩ Khang di chuyển tòa thiết sơn dần tiến về phía đỉnh đầu Trần Lương.

Nếu đây không phải thi đấu vô đài, Trần Lương muốn chạy thì tòa thiết sơn này không thể đuổi kịp. Nhưng lúc này chỉ có thể cứng rắn ngạnh đỡ.

“Tên Nhĩ Khang này thật lắm bảo vật, lại rất đa dạng chức năng”

“Chỉ cần có được bảo vật như của hắn, ta cũng có thể đánh bại Cự Linh võ giả” Một thanh niên mới bước vào Tam tinh cảnh giới tự tin nói

“Ngươi sai. Tốc độ của võ giả tăng dần theo tu vi. Ngươi nếu cách biệt quá xa tu vi đối thủ thì chưa kịp đánh ra bảo vật đã bị đối phương đập chết”

Võ kỹ cao cấp của Trần Lương hay những bảo vật thú vị của Nhĩ Khang đều mang lại cho khán giả rất nhiều hứng thú bàn luận.

Tòa thiết sơn di chuyển cũng không chậm, chỉ 1 hồi thờ nữa là Trần Lương sẽ bị đứng chính giữa, vô phương bỏ chạy.

Trần Lương cũng không có ý định di chuyển. Hắn lần lượt cắm 6 cây thương cấp bậc Bách Thánh Khí xung quanh người, tạo thành một vòng tròn nhỏ. Riêng Địa Long Thương được hắn cắm sát người.

“Hừ, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ. Dăm ba cây thương gánh sao được lực lượng tòa thiết sơn này” Nhĩ Khang thấy đối phương không có ý định đầu hàng, liền thả rơi tòa thiết sơn. Tốc độ di chuyển ngang của nó không nhanh, cũng không chậm, nhưng tốc độ rơi lại gấp nhiều lần di chuyển, khiến lực lượng của nó không chỉ dừng lại ở trăm vạn cân.

Lực lượng mấy trăm vạn cân đập mạnh vào 7 cây chiến thương vang lên một tiếng chói tai kim loại va chạm, Trần Lương phải lấy nguyên khí bảo vệ lấy 2 tai của mình.

Tòa thiết sơn bị xung lực đẩy bay lên cao gây lên một trận ngạc nhiên cho Nhĩ Khang.

“6 cây thương kia của ngươi đều là thánh khí không tội phẩm cấp. Quả thực là đại phú gia. Nếu vậy, ta đành phải tung hết tận khả năng. Nếu có chết, chớ trách ta độc ác”

Tòa thiết son tiếp tục bành trướng độ lớn, tiệm cận 20 trượng chiều rộng. Đặc điểm của nó là càng lớn, càng nặng, 20 trượng rộng khiến cân nặng của nó tăng gấp đôi lên 200 vạn cân.

Nhĩ Khang dành toàn bộ sức lực đập xuống. Trần Lương truyền nguyên khí của hắn vào cả 7 cây chiến thương, tăng cường lực lượng cho chúng.

Thiết son đập vào chiến thương, một tiếng nổ vang lên khiến khán giả nhiều người phải bịt tai há miệng để cân bằng áp lực. Có người không kịp phản ứng liền bị ù tai, chấn thương màng nhĩ.

Ngồi tại trung tâm tiếng nổ, Trần Lương chịu đựng áp lực cực lớn. Hắn phải sử dụng nguyên khí cùng tinh thần lực bao bọc cơ thể và hai tai mới ngăn được áp lực cùng cường độ âm thanh.

7 cây chiến thương có hơi cong xuống, nhưng vẫn là chống đỡ đầy đủ tòa thiết son.

“Không thể nào, chưa từng có người chịu đựng qua chiêu này”

Nhĩ Khang tức giận tiếp tục đập xuống tòa thiết son.

Một lần

Hai lần

Năm lần

Mười lần

7 cây thương vẫn sừng sững đứng đó, nhưng tòa thiết son đã bị thủng lỗ chỗ. Mỗi một lần va đập xuống là trên thiết son có thêm 7 vết lõm sâu.

Đến lần thứ 12, Nhĩ Khang đành thu lại tòa thiết son. Mỗi một vết lõm trên tòa thiết son đều như một mũi dao đâm vào tim hắn, cực kỳ đau lòng. Tòa thiết son này là bảo vật hộ mệnh của hắn, đã cứu hắn rất nhiều trong những lần bị kẻ khác đánh cướp.

“Còn bảo vật gì khác lôi hết ra xem, kéo dể ta tấn công thì ngươi không còn cơ hội đâu” Trần Lương mỉm cười nói. Những bảo vật của Nhĩ Khang khiến Trần Lương cũng cảm thấy thú vị.

“Cười người chớ vội cười lâu. Ngươi còn chưa đủ khả năng phá được phòng thủ của ngân chung này đâu”

“Được, vậy dể ta thử thương của ta cứng hay chung của ngươi rắn” Trần Lương thu lại 6 thanh Thiên Thánh Khí chiến thương, cầm trong tay Địa Long Thương cước bộ hướng tới Nhĩ Khang.

Không có vội đánh ra Cửu Long Thăng Thiên, Trần Lương vòng quanh chung chém vào tất cả vị trí trên chung hông tìm ra điểm yếu.

“Vô ích, chung này không có điểm yếu. Ngươi nhanh đánh ra tuyệt kỹ mạnh nhất của mình, tránh nhàm chán mất thời gian”

Mặc kệ lời Nhĩ Khang, Trần Lương tiếp tục sử dụng bộ võ kỹ Thạch Phá Thương, liên tục đâm, chém, quét ngang vào ngân chung. Tiếng kim loại vang lên không ngớt giống như một Luyện khí sư đang rèn bảo khí.

Không tìm ra được nơi yếu hại, Trần Lương không di chuyển nữa, đứng yên 1 chỗ tập trung đâm vào 1 điểm duy nhất.

Từ khi trận đấu bắt đầu đã được nửa canh giờ, 4 trận đấu võ đã kết thúc 3 trận, chỉ còn lại sân đấu của Trần Lương cùng Nhĩ Khang. Cũng chỉ có âm thanh của kim loại va đập leng keng vang vọng toàn bộ đấu trường.

“2 tên này định đấu võ đến bao giờ đây” Khán giả đã bắt đầu có người sốt ruột. Một màn Trần Lương liên tục đâm vào ngân chung đã kéo dài từ lâu mà chưa thấy có hồi kết.

“Có Ngân chung này, Nhĩ Khang đã đứng vào thế bất bại rồi, nên cho kết quả hòa đi thôi”

“Chỉ sợ Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh cũng chưa chắc phá được ngân chung này của hắn”

Nhĩ Khang nhìn Trần Lương nói: “Ngươi đánh chán chưa? Ngươi chịu thua đi, đừng dể bốn thiếu gia phải tung ra bảo vật áp đáy hòn, ngươi sẽ chết trước khi kịp nhận ra điều gì”

Trần Lương đáp trả “Muốn đánh ra bảo vật, ngươi phải hạ ngân chung xuống. Ngay lúc đó sẽ là giờ tử của ngươi”

Nhĩ Khang im lặng, đứng là bởi vì thế nên hắn không thể phản đòn, không thể làm gì khác ngoài việc sốt ruột dể Trần Lương đâm chém vào ngân chung của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Hắc Giới

Trần Lương kết thúc việc đâm chém của mình, nhảy lùi ra xa, biến hóa ra Chiến thần Atula.

Chiến thần Atula cầm lấy 6 cây chiến thương cùng với Trần Lương cùng nhau thi triển Cửu Long Thăng Thiên. 63 con hắc long bay lượn ngập trời khiến sân đấu không còn một tia sáng.

Đòn tấn công còn chưa đánh xuống nhưng đã tạo ra áp lực không nhỏ cho các khán giả, đặc biệt là Nhĩ Khang. Chỉ 9 con hắc long đã hoàn toàn áp đảo võ kỹ mạnh nhất của hắn, còn lúc này là 63 con, gấp lên 7 lần thì không biết uy lực như nào.

Từ khi nhặt được Ngân Chung, Nhĩ Khang cũng chưa từng kiểm chứng được sức chịu đựng mạnh nhất của nó. Hắn từng cùng 3 đồng môn là Cự Linh võ giả toàn lực tấn công mà ngân chung hoàn toàn không chịu tổn hại nên rất yên tâm là dưới Hoàng cấp cảnh không người có thể phá. Hắn không dám nhờ Hoàng cấp võ giả tấn công do sợ bị hồng bảo vật.

Dựa trên chiến lược công kích của 9 hắc long thì Nhĩ Khang chắc chắn 63 con hắc long này có mức độ phá hoại cao hơn nhiều so với 4 Cự Linh võ giả bọn hắn. Trong đầu Nhĩ Khang lúc này đang có cả ức vạn suy nghĩ xem nên làm sao.

Liệu ngân chung của hắn có bảo vệ được hắn không? Nếu không thì liệu hắn có bị mất mạng hay thành phế nhân không? Có nên đầu hàng không? Có nên lấy ra thêm bảo vật hộ thân...

“Đề xem Ngân chung của ngươi cứng hay mềm của hắc long to” Trần Lương nói, giọng cao lên chiến thương chuẩn bị toàn lực đánh xuống

“Khoan khoan, ta chịu thua” Nhĩ Khang hét lên. Hắn quyết định dừng cuộc chơi.

Thượng Phương Bảo Kiếm chỉ là một thanh Bách Thánh Khí, còn chưa đủ để hắn phải mạo hiểm tính mạng cùng với tiêu hao các bảo vật khác để giành lấy. Thậm chí ngân chung này của hắn biết đâu còn trân quý hơn thanh Thượng Phương Bảo Kiếm kia.

“Lần này trở về phải tận lực kiểm tra khả năng phòng ngự của ngân chung mới được” Nhĩ Khang tính toán sẽ tăng dần lực tấn công, khi nào ngân chung có dấu hiệu âm đạm hoặc bị tổn thương thì cũng là đoán được sơ sơ sức phòng vệ của nó rồi.

Đoàn hắc long vẫn vũ trên bầu trời được Trần Lương đánh lên cao, rẽ mây hướng tới cửu thiên, đúng như tên gọi của nó, Cửu Long Thăng Thiên. Một đoàn lít nha lít nhít hắc long phá mây hướng tới thiên ngoại mà đi thực sự là hoành tráng, mãn nhãn người xem.

“Trận đấu kết thúc, Trần Lương chiến thắng, tiến vào vòng trong” Quân sự lên tiếng công bố kết quả trận đấu

“Chiến lực tên Trần Lương này mạnh quá, chỉ sợ ngoài Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh không còn ai là đối thủ của hắn”

“Ta đã xem cả 2 trận đấu kia, 4 đối thủ ngang tài ngang sức, chiến thắng không dễ dàng. Bọn hắn đã phô bày toàn bộ chiến lực, đều kém quá xa tên Trần Lương này”

“Có lẽ trận đấu cuối cùng sẽ thú vị hơn chúng ta tưởng”

“Biết đâu lại có bất ngờ xảy ra. Ha ha”

Các võ giả được nghỉ giải lao 1 canh giờ.

Đối thủ tiếp theo của Trần Lương là một nam nhân da ngăm ngăm đen, môi dày, cơ bắp cuộn cuộn. Đối thủ của Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh là một thanh niên anh tuấn, mặt mày nhẵn nhụi, áo quần bánh bao.

4 đối thủ nhìn nhau.

Tiếng trống vang lên

“Ta chịu thua”

“Ta chịu thua”

Khán giả còn đang ngóng xem có bất ngờ gì xảy ra, thì cả 2 đối thủ của Trần Lương và Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đều giơ tay xin thua.

Bọn hắn tự thấy không thắng được đối thủ thì xin thua luôn cho tránh bị thương không cần thiết.

“Trận chung kết sẽ diễn ra sau 1 canh giờ nghỉ ngơi” Quân sự thông báo

“Chờ đợi mất thời gian. Trần Lương, ngươi có muốn chiến luôn không?” Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nói.

“Ta cũng muốn thế”

“Được, các ngươi đã đồng ý thì trận chung kết sẽ diễn ra ngay bây giờ. Mời hai đối thủ bước lên sàn đấu”

Trần Lương tay cầm chiến thương bước từng bước lên võ đài. Đây sẽ là thử thách rất lớn dành cho hắn. Còn may đối phương mới chỉ bước vào Hoàng cấp một thời gian ngắn, kinh nghiệm chiến đấu về cơ bản sẽ không được như lão già của Quỷ Địa Phái.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh phiêu nhiên bay trong gió, không có bất kỳ lo lắng cho trận chiến sắp tới.

Trần Lương nhìn Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nói: “Trước khi chiến đấu, ngươi có dám làm 1 trận cá cược với ta”

“Cá cược cái gì?”

“Ta có sở thích sưu tập vũ khí dạng Huyền cầm. Ta lấy thanh thương Thiên Thánh Khí này đặt cược với ngươi. Nếu ta thắng, huyền cầm Bách Thánh Khí mà ngươi định tặng cho Tuyệt Phi sẽ thuộc về ta. Nếu ngươi thắng, thanh thương này thuộc về ngươi. Ta chỉ có 1 điều kiện duy nhất, là ngươi nhường ta tấn công trước 1 chiêu”

Nghe xong lời nói của Trần Lương, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nghiêm túc suy nghĩ. Thời điểm kiểm tra tuổi tác ở vòng 1, hắn đã nghe được Trần Lương mới chỉ 46 tuổi, chắc chắn không thể đã bước vào Hoàng cấp được.

Hắn tuy đẹp trai nhưng không có ngu. Mặc dù hắn tự phụ và khinh thường đối thủ kém hắn 1 đẳng cấp lớn tu vi nhưng nếu đối thủ đã dám làm ra cá cược, ắt nắm trong tay át chủ bài có thể hạ gục hắn. Đối phương cũng bày ra một thân cực phẩm bảo vật, không biết đâu mà lần.

Còn riêng 63 đầu hắc long kia không phải vấn đề hắn lo lắng.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh còn đang suy nghĩ, từ phía xa, Tuyệt Phi nói lớn: “Phu quân của ta phải là một nam nhi đầu đội trời, chân đạp đất. Hơn đối phương ít nhất một đại cảnh giới mà còn không dám nhận lời cá cược thì ngươi làm con rùa rút cổ đi”

Đã không còn đường lui, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh gạt đầu đồng ý, nhưng nói thêm “Ta đồng ý cá cược, cũng chấp nhận điều kiện của ngươi. Nhưng ngươi chỉ được sử dụng

chiến thương và bảo giáp, không được dùng thêm bảo vật nào khác”

Không trả lời ngay, Trần Lương đứng tỏ vẻ suy nghĩ một lúc rồi mới đồng ý điều kiện.

“Ta vốn dĩ còn có phần khinh thường đối thủ. Đáng nhẽ ngươi có thể lợi dụng điểm này để lật thuyền trong mương. Nhưng thói nghiện cá cược của ngươi đã giúp ta tỉnh ngộ mà toàn lực chiến đấu với ngươi. Ngươi sẽ mau chóng hối hận về điều này” Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nói.

Tiếng trống vang lên.

Trần Lương hiển hóa ra Chiến thần Atula nhưng chỉ đứng đó mà chưa vội tấn công

“Ngươi suy nghĩ vô ích, không có đối sách nào có thể san lấp được cách biệt tu vi giữa ta và ngươi. Mau ra tay thực hiện đòn tấn công đầu tiên của ngươi” Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh thúc giục, đồng thời hiển hóa ra Tinh linh hóa hình của hắn là một đầu Thôn Thiên Ma Long.

Thôn Thiên Ma Long này chỉ có đầu mà không có thân, không có đuôi, không có tứ chi, cho thấy năng lực so cùng Thôn Thiên Ma Long chân chính kém rất xa.

Trần Lương mỉm cười, vẫn không có tấn công mà chạy về phía Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh.

“Muốn cận chiến sao, để ta cho ngươi thấy bốn thiếu gia hai chữ thiên tài được viết như nào”

Trần Lương vừa chạy vừa chuẩn bị, có thể đánh ra Cửu Long Thăng Thiên bất cứ lúc nào. Còn cách đối phương 10 trượng, hắn thi triển ra một võ kỹ ám thuộc tính mới được hắn luyện thành khi bước vào Giáp Linh đại viên mãn. Bình thường, võ giả phải bước vào Cự Linh cảnh mới có thể miễn cưỡng triển khai được, tên là Hắc Giới.

Hắc Giới là một dạng biến đổi ám nguyên khí thuộc tính trở thành một loại khí đặc biệt, có thể ngăn cản hết thảy ánh sáng, thị giác, vị giác, thính giác, khứu giác. Hắc Giới tương tự như loại mực mà Tinh linh hóa hình của Chu Minh sở hữu.

Hắc Giới lấy bản thân Trần Lương làm trung tâm, lấy tốc độ ánh sáng lan ra xung quanh.

Nhìn thấy một biển hắc khí tỏa ra từ đối thủ, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh không chờ đợi thêm nữa, điều động Thôn Thiên Ma Long kết hợp với hắn đánh ra một kiếm Âm Thập Tự, là một võ kỹ ám thuộc tính có khả năng ăn mòn rất cao.

Kiểm khí Âm Thập Tự vừa bay ra cũng là lúc Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh bị nhấn chìm Hắc Giới.

Trần Lương đánh ra Cửu Long Thăng Thiên, đem hình thái mạnh nhất của võ kỹ này là Hắc Long Cửu Vĩ ra triển khai.

7 con hắc long cửu vĩ va chạm với Âm Thập Tự trong Hắc Giới không có tạo ra vụ nổ nào, mà 2 bên lẫn nhau ăn mòn rồi cùng tan biến.

Bên trong Hắc Giới, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh không vội bay ra ngoài vì tin một kiếm Âm Thập Tự của hắn đủ khả năng diệt sát bất kỳ võ giả nào dưới Hoàng cấp.

Nhưng rất nhanh sau đó, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nhận ra được khí của đối thủ hoàn toàn không có chút suy yếu nào, ngược lại còn đang mạnh mẽ tấn công hắn.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh dù sao cũng là một thiên tài nổi trội, khả năng cảm ứng khí vẫn là vượt qua mấy người Ưng Sát.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh chém xuống 1 kiếm thì đột nhiên thấy đối phương như phân thân thành 3 người. Khí của 3 người này y hệt nhau, giống như là cùng của 1 người mà không phải 3.

Kiểm khí của hắn dễ dàng cắt đôi thân ảnh thứ 1, nhưng vẫn còn 2 thân ảnh tiến công. 1 kẻ dùng tay vỗ tới vai trái, 1 kẻ dùng thương đâm tới vai phải. Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đành lựa chọn lấy kiếm chống đỡ Địa Long Thương, còn tay trái vung lên đỡ lấy trảo thủ.

Đỡ được Địa Long Thương thành công, nhưng Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đã bị Trần Lương chop lấy cổ tay.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh vung kiếm chứa đậm đặc nguyên khí ám thuộc tính vào phần cổ của đối thủ nhưng chợt nguyên khí của hắn như thủy triều rút xuống, khiến hắn choáng váng mất một lúc.

Trần Lương đang thi triển võ kỹ ám thuộc tính của hắn, Hấp Nguyên Công, cuộn cuộn ám nguyên khí từ thể nội Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh chảy sang cho Trần Lương.

Cân bằng được trạng thái, Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh tức giận dồn sức chém vào cổ đối thủ nhưng lúc này nguyên khí trên kiếm của hắn vô cùng mỏng manh, không thể xuyên phá hay tạo ra lực phá hoại bên trong giáp bảo hộ của Trần Lương được.

Kiểm của hắn là một kiện cao cấp Bách Thánh Khí, nhưng thiếu khuyết nguyên khí nên không vượt qua được tầng bảo vệ của giáp trên người Trần Lương.

Tác dụng của thánh khí loại chiến đấu là dùng để tăng phúc, gia tăng lực lượng cho nguyên khí, võ kỹ. Nếu không có nguyên khí thì dù là Thiên Thánh Khí như Địa Long Thương cũng chỉ là một thanh phẩm khí có độ cứng khó bị phá hỏng mà thôi.

Hắc Giới bao phủ Trần Lương cùng Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh khiến khán giả bên ngoài, bao gồm cả các cường giả tiền nhân cũng vô pháp nhận biết chiến đấu bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 80: Hẹn ngày tương phùng

Một lát sau, màn hắc khí tan biến, cảnh tượng trên sân đấu khiến mọi người không thể tin được vào mắt mình.

Trần Lương đứng thoải mái trên sân, thậm chí thần thái còn sung mãn hơn cả trước khi chiến đấu, nào có chút gì gọi là chật vật chiến đấu vượt cấp.

Đối lập với hình ảnh đó là Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nằm bất tỉnh dưới sân.

“Thiếu chủ!” – Vị quân gia hộ tổng Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đến Khai Hoàng gia tộc vội vã bay lên võ đài

Khán giả lại được một dịp xôn xao

“Chuyện quái gì xảy ra vậy, trận đấu vừa diễn ra được mấy hơi thở đã kết thúc rồi?”

“Ta vừa ngáp cái là đã thấy Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nằm gục dưới sàn. Hắn bị bệnh hiểm nghèo à?”

“Thanh xuân như một trận đấu, nhắm mắt mở mắt, hết bà thanh xuân?”

“Sao tên Trần Lương lại chiến thắng được, hắn gian lận hay là che giấu tu vi?”

Trần Lương nhảy lùi ra xa, nói “Yên tâm, hắn không sao, chỉ bị ngất”

Nào có chi bị ngất. Hấp Nguyên Công của Trần Lương, nếu áp dụng với các thuộc tính khác thì chỉ làm đối phương suy giảm nguyên khí trong đan điền, còn bản thân Trần Lương không có được lợi ích gì.

Nhưng với những đối thủ có Âm nguyên khí, Trần Lương không chỉ hấp thu lượng nguyên khí trong đan điền, mà còn lấy từ Tinh Linh, từ Nhân Sinh của nạn nhân. Những nạn nhân lúc này không đơn thuần là suy giảm nguyên khí, mà là bị ảnh hưởng nghiêm trọng tới tu vi của bản thân.

Nguyên khí từ đan điền của nạn nhân sẽ bổ sung lượng nguyên khí tiêu hao của Trần Lương, nguyên khí từ Tinh Linh và Nhân Sinh sẽ bồi bổ cho Trần Lương, tăng lên tu vi cho hắn.

Với một kẻ đang cần bồi đắp Nhân Sinh như Trần Lương thì nguyên khí của Nhân Sinh vô giá khác là cực phẩm dành cho hắn.

Vì vậy, kết thúc trận chiến với Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh, Trần Lương đã hoàn thành quá trình bồi đắp lên bộ xác Nhân Sinh. Để chính thức bước vào Cự Linh cảnh, Trần Lương còn cần một chút thời gian liên kết Nhân Sinh với cơ thể.

Quá trình liên kết này không đơn giản, rất nhiều người đã bị cánh cửa này ngăn chặn bước vào Cự Linh cảnh. Bởi nó không phụ thuộc vào nguyên khí, cho dù ngơoi nạp vào người bao nhiêu linh khí, nguyên khí cũng vô dụng. Để phá vỡ tầng bình chướng này, bản thân nhân loại phải tìm tòi, hiểu về nhục thân của chính mình, hiểu về Nhân Sinh của chính mình thì mới liên kết được chúng với nhau.

Nhưng với Trần Lương, kẻ đã tự thân bước qua tầng bình chướng này cộng thêm ký ức bước vào Cự Linh cảnh của 2 cường giả khác thì việc phá vỡ bình chướng chỉ là một bữa ăn sáng.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh mới bước vào Hoàng cấp, Nhân Sinh còn non yếu, nếu may mắn, chỉ cần tĩnh dưỡng một vài năm liền khôi phục, nếu không may, có thể dẫn tới căn cơ vô đạo rạn nứt, khó tiến xa.

Trần Lương hướng tới quân sự nói: “Mời công bố chiến thắng”

Vị quân sự ngăn người nhìn vào Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh nằm dưới sàn đang được quân gia kiểm tra thương thế. Trận đấu kết thúc nhanh chóng cũng là nằm trong dự tính, nhưng kẻ nằm xuống phải là Trần Lương mới đúng, sao lại là Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh được.

Quân sự còn đang do dự, lão quân gia đã bộc phát uy thế nhiếp người, hét lên

“Người đã làm gì thiếu chủ, nhân sinh của hắn vô cùng yếu ớt”

Chỉ uy thế thôi nhưng cũng khiến Trần Lương phải vận chuyển nguyên khí chống đỡ. Đây là một Huyền cấp võ giả, không phải là Huyền cấp Trận Pháp Sư, lực lượng cao hơn không biết bao nhiêu lần.

“Trương lão” Trần Lương hét lên

Trương Pháp Vân từ khán đài bay xuống đứng trước mặt Trần Lương, bộc phát ra uy thế ngang ngửa quân gia của Thất Thái Môn.

“Người là ai?” Quân gia Thất Thái Môn nói

“Ta là hộ vệ của Trần thiếu gia” Trương Pháp Vân lạnh lùng trả lời.

“Ta biết ngay mà. Một kẻ có bảo vật đầy người như thế chắc chắn phải có gia thế cực kỳ lớn. Các người xem, hắn có riêng một hộ vệ tu vi chắc cũng phải Huyền cấp”

“Tên này đúng là già heo ăn thịt hổ. Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh thua cũng không oan”

“Không biết hắn là con cháu đại thế gia nào. Có lẽ còn lớn hơn cả Thất Thái Môn”

“Có như thế mới xứng đáng với nữ thần của chúng ta”

Những lời đồn đoán về thân thế Trần Lương liên tục được đưa ra.

Lão Quân gia của Thất Thái Môn cẩn thận đánh giá đối phương, cảm thấy Trương lão này không đơn giản. Lão nói “Chỉ bằng một mình người chống đỡ được cả Thất Thái Môn sao?”

“Mình ta chống không được, nhưng nếu trốn đi thì Thất Thái Môn các người giữ không được. Người nên nhanh chóng đưa tiểu tử kia đi cứu chữa, nếu không căn cơ của hắn sụp đổ thì tương lai chỉ là phế vật”

Quân gia Thất Thái Môn biết điều đó, hướng Trần Lương hỏi “Người đã làm gì thiếu chủ?”

“Không làm gì, chỉ vỗ vỗ vào người hắn mấy cái liền lăn đùng ra ngất”

“Tà môn, ta sẽ còn gặp lại ngươi” Quân gia Thất Thái Môn để lại một lời cảnh báo rồi liền đưa Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh rời đi.

Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh đã không còn tại sân đấu, vị quân sự lên tiếng: “Ta công bố kết quả trận đấu, chiến thắng thuộc về ...”

“Khoan đã. Ta phản đối kết quả trận đấu”

Một lão già ngồi tại đội ngũ của Thất Thái Môn lên tiếng

“Kết quả trận đấu đều được mọi người chứng kiến, ngươi phản đối gì?” Quân sự hỏi

“Mọi người chỉ nhìn thấy màn hắc khí, có ai nhìn thấy được diễn biến bên trong đâu. Chắc chắn tên Trần Lương này cố tình thả ra màn hắc khí rồi sử dụng bảo vật đánh lên Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh. Hắn đã vi phạm quy tắc hai bên đề ra trước đó”

“Trần Lương, ngươi có ý kiến gì?” Quân sự hỏi

“Văn bối dùng chân thực lực hạ gục Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh. Màn hắc khí là võ kỹ của văn bối. Còn việc hạ gục Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh như nào thì không cần chứng minh. Nếu ai muốn phản đối kết quả, thì tự đưa ra chứng cứ văn bối vi phạm quy tắc.

Từ trước tới nay, chiến thắng là chiến thắng. Chỉ có bị chứng minh là phạm luật, nào có ai cần chứng minh là đúng luật.”

Lão già im lặng, không biết phải nói sao. Tất nhiên là ở đây không có ai nhìn được bên trong xảy ra chuyện gì.

Không còn ai phản đối, vị quân sự tuyên bố.

“Trần Lương chiến thắng, trở thành tân lang của Tuyết Phi. Theo dự kiến, lễ cưới sẽ được tổ chức trong 2 ngày tới, kính mời chư vị nên lại Ngân Cơ Thành chúc phúc cho đôi tân lang, tân lương, trai tài gái sắc” Quân sự cao giọng nói

“Tại hạ xin phép lùi lễ cưới lại 2 tháng. Do tại hạ chỉ có Trương lão hộ tống đến đây kèm 3 lễ vật mà chưa có các thủ tục khác. Sau 2 tháng, tại hạ sẽ mang người cùng lễ vật đến xin nước tân nương về nhà”

“Được, vậy Khải Hoàng gia tộc hẹn Trần công tử 2 tháng nữa gặp lại”

Tiếng vỗ tay lần lượt vang lên, lan tràn toàn bộ đại hội. Tuy trận đấu của Trần Lương có phần không rõ ràng, nhưng những bảo vật hắn phô ra cũng đã đủ khiến mọi người một phen trầm trồ, thỏa mãn.

Một kết thúc bất ngờ, trái ngược với tất cả dự đoán ban đầu của mọi người cũng khiến bọn hắn có phần thích thú.

Nhưng không phải ai cũng vui mừng. Tức giận nhất chính là đội ngũ Thất Thái Môn. Bọn hắn kèn trống vui mừng mang lễ vật từ xa đến xin cưới Tuyết Phi, không ngờ kết quả nhận lại không những tay trắng mà thiếu chủ của bọn hắn còn bị trọng thương, chuốc lấy nhục nhã.

Tức giận không kém chính là Càn Khôn và một số vị trưởng lão của Khải Hoàng gia tộc. Bọn hắn nhắm đến mối quan hệ thông gia với Thất Thái Môn để phát triển gia tộc, nào ngờ lại bị tiêu tử Trần Lương kia đến ngáng đường.

Hối hận nhất đương nhiên là Càn Khôn. Lão đã nhận ra đây chính là cái bẫy Tuyết Phi và Hạ Từ Yên giăng ra cho lão. Tuyết Phi cố ý nhém tú cầu cho duy nhất Hoàng cấp Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh và loại bỏ 3 Hoàng cấp võ giả khác không phải để giúp hắn mà là để mở đường cho Trần Lương một kích bất ngờ hạ gục Sơn Tùng Anh.

Tiếp theo, sự chú ý của mọi người đổ dồn về phía Tuyết Phi đang tiến tới cạnh Trần Lương. Nàng khoác trên người bộ trang phục áo đỏ truyền thống của tân nương. Từng sợi dây trang trí, từng đường nét trang điểm đều được Khải Hoàng gia tộc chuẩn bị chu đáo để gả Tuyết Phi cho Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh. Đáng tiếc giờ đây đều là dành cho Trần Lương

Tuyết Phi mỉm cười đi tới đối diện Trần Lương.

2 người chỉ đứng đó và nhìn nhau cười.

Một lúc sau, Tuyết Phi mở lời trước:

“Đa tạ”

“Không có gì, vui mà”

Hai người không nói nhiều, chỉ vắn vắn 2 câu. Trần Lương dắt tay Tuyết Phi rời khỏi võ trường dưới sự hộ tống của Trương Phá Vân. Bọn hắn không muốn và cũng không cần thiết phải thể hiện hay biểu diễn gì trước đám người lạ này.

Trở về nơi ở của Tuyết Phi, Trần Lương lấy ra cây Huyền cầm thu được của Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh.

Thực ra không chỉ lấy huyền cầm, Trần Lương còn lấy tất cả tài nguyên có trong Nhẫn không gian của đối phương sau khi hạ gục đối thủ trong Hắc Giới.

Ngay từ đầu, Trần Lương đã dự định ăn cướp tất cả đồ đạc của đối thủ. Vụ cá cược của hắn mục đích chỉ là để được nhường trước 1 chiêu để có thể tiếp cận gần nhất Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh.

“Cây Huyền cầm này ngươi cầm lấy dùng. Còn Bán Thần Khí là khối than ngươi chưa thể nắm được”

“Sao ngươi lại khoe ra những đồ vật kia? Ngươi thừa hiểu thất phu vô tội, hoài bích có tội”

“Ta cần lí do và nhân chứng nhìn thấy thấy ta vào Ác Nhân Cốc”

“Ngươi định đi Ác Nhân Cốc! Nơi đó quá hung hiểm với tu vi hiện tại của ngươi. Người ta muốn rời đi không được, ngươi lại muốn vào”

“Ta cần tu luyện để bước vào Hoàng Cấp, ngươi không cần lo lắng”

Trần Lương tiếp tục đưa cho Tuyết Phi đôi bông tai là bảo vật không gian mà hắn từng lấy ra trong vòng 2

“Không Vật này tặng ngươi. Ta đoán tiếp theo ngươi sẽ không còn ở lại Khải Hoàng gia tộc”

Cầm 2 bảo vật trên tay, Tuyết Phi không khỏi ngậm ngùi. Hóa ra Trần Lương đã nghĩ trước cho nàng, chuẩn bị trước cho nàng.

Tuyệt Phi không thể ở lại Khai Hoàng gia tộc được nữa. Không chỉ bị “bán” cho Thất Thái Môn, nơi đây còn đang giam giữ cha mẹ nàng. Ở lại, nàng không thể giải thoát được cho cha mẹ.

Chỉ có rời đi tìm kiếm cơ duyên, liều mạng tu luyện mới có thể nhanh chóng mạnh đến mức độ có thể cứu giúp cha mẹ ra. Mong là khi đó không quá muộn.

“Đa tạ. Ân nghĩa này ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi” Tuyệt Phi nhẹ nhàng nói

“Không có gì. Sau này ngươi trở thành cường giả thì bảo vệ ta là được” Trần Lương cười nói

Tuyệt Phi bật cười, nàng tiếp tục “Sư phụ có nhờ ta chuyển lời đến ngươi. Người sẽ xin rời khỏi Khai Hoàng gia tộc, cáo lão về quê. Người đã quá thất vọng trước tên Càn Khôn. Người muốn hỏi ngươi có muốn thu nhận người không?”

“Haha, quá tốt rồi. Đừng nói là thu nhận, ta cầu còn không được. Có Hạ Tử Yên trưởng lão vào quản lý Luyện Khí Phòng chắc chắn sẽ giúp luyện khí của môn phái ta lớn mạnh nhanh chóng. Bá Lăng tiên bối hẳn đã nói rõ về Luyện Khí Phòng, ta cũng không cần nhiều lời. Ngươi chuyển lời của ta là rất hân hạnh đón chào Hạ Tử Yên trưởng lão.

Hay ngươi có muốn gia nhập môn phái của ta. Có mỹ nữ sẽ thu hút rất nhiều nam nhân cao thủ nha” Trần Lương trêu đùa

Tuyệt Phi lắc đầu nói “Ngươi đừng có đùa ta. Nếu muốn ta gia nhập môn phái, hẳn ngươi cũng không cần tặng Không Vật.

Tiếp theo ngươi đến Ác Nhân Cốc, chắc sẽ biến mất mấy chục năm. Ta ở tại môn phái của ngươi sẽ không thể phát triển nhanh được. Chỉ có ra ngoài tìm kiếm cơ duyên ta mới có thể mau chóng cứu thoát cha mẹ. Thực ra nếu không phải cần gấp tăng mạnh thực lực, ta cũng muốn giúp ngươi xây dựng môn phái”

Trần Lương thu lại vẻ trêu đùa, nhưng vẫn mỉm cười nhìn Tuyệt Phi

“Ta cần phải rời đi luôn. Chúc ngươi lên đường may mắn. Hẹn ngày tương phùng”

“Hẹn ngày tương phùng” Tuyệt Phi nhìn vào mắt Trần Lương đáp lời.

Trần Lương quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 81: Phương hướng hoạt động khai thiên môn

Trần Lương liên lạc với Tuyệt Hoa, phân phó cho nàng những việc quan trọng trong mấy chục năm hẩn vắng mặt:

“Sắp tới ta sẽ không thể trở về trong mấy chục năm, ngươi lấy giấy ra lưu lại một số việc cần làm.

Khai Thiên Môn tổ chức thu tuyển đệ tử 3 năm 1 lần, chỉ tuyển cho Võ đạo, Trận đạo, Luyện Khí đạo. Số lượng mỗi đạo trường tùy chất lượng đệ tử và trưởng lão quyết định.

Môn phái sẽ không cấp tài nguyên tu luyện cho đệ tử mà xây dựng càng nhiều các nhiệm vụ cho đệ tử thực hiện. Tất cả đều quy về tinh thạch. Giá thu mua vật phẩm nhiệm vụ sẽ cao hơn giá thu mua bên ngoài nhưng thấp hơn giá bán bên ngoài. Như vậy cả người nhận và người giao nhiệm vụ sẽ đều hài lòng.

Xây dựng các tụ linh trận và thu phí sử dụng. Điều này sẽ khiến các khu vực khác trong môn phái có linh khí giảm xuống mức ngang bằng với thông thường, giúp cho các đệ tử phải nỗ lực đi làm các nhiệm vụ, kiếm tinh thạch trả cho môn phái để có điều kiện tu luyện tốt. Phương châm là môn phái không nuôi kẻ lười biếng.

Phân cấp tài nguyên. Đa phần các tài nguyên chỉ cần bỏ ra tinh thạch liền có thể thu mua. Tuy nhiên những loại tài nguyên quý hiếm, những võ kỹ, công pháp cao cấp sẽ để riêng, chỉ dành cho những người có đóng góp nhất định với môn phái hoặc có tiềm năng lớn sử dụng. Tất nhiên đó là điều kiện sử dụng, còn thì vẫn thu phí như bình thường.

Thu mua thêm các loại võ kỹ, công pháp, đa dạng hóa tài nguyên để phục vụ cho nhu cầu đa dạng của đệ tử.

Khai Thiên Môn sẽ có thêm 1 trưởng lão Luyện Khí Phòng, là Hạ Tử Yên tiên bối. Đây là Luyện khí sư cấp 8, sư tỷ của Bá Lăng tiên bối. Hạ Tử Yên tiên bối sẽ quyết định mọi chuyện của Luyện Khí Phòng, nhưng có chuyện gì quan trọng thì ngươi báo với ta.

Trận Pháp đường thực hiện 2 nhiệm vụ, là chế tạo Không Vật và cung cấp dịch vụ chế tạo trận pháp cho bên ngoài. Chỉ có liên tục chế tạo trận pháp, các Trận Pháp Sư mới nâng cao thực lực.

Luyện Khí đường tập trung luyện khí và đào tạo thêm nhiều Luyện khí sư. Trong 3 đường, có thể nói Luyện Khí Đường có căn cơ vững chắc nhất. Nhân lực có Luyện khí sư cấp 8, vật lực có Thần Khí Luyện Khí Phòng.

Võ Đường, mỗi tuần 1 trưởng lão Võ Đường sẽ mở 1 buổi truyền dạy võ kỹ cho đệ tử. Ứng Sát quản lý Võ Đường lựa chọn các đệ tử tiềm năng đưa vào thành đệ tử nội môn.

Chu Minh sẽ là quân sư giúp ngươi quán xuyến mọi việc

Về mặt kinh doanh, tìm kiếm thêm nguồn nhập Không Thạch để duy trì hoạt động kinh doanh Không Vật.

Hoạt động bán bảo khí sẽ thay đổi một chút. Ngoài bán ra phẩm khí thì thập thánh khí cũng bán. Đệ tử bán môn mua bảo khí được giảm 30% so với giá bán ra.

Tích cực mở rộng cửa hàng bán bảo khí. Nhưng phải đáp ứng 3 điều kiện: có võ giả đủ năng lực bảo vệ, có người đủ năng lực quản lý, nguồn bảo khí không bị thiếu hụt và thị trường cầu đủ nhiều.

Tuyệt Hoa, các hoạt động kinh doanh và quản lý đều có nhiều rủi ro, sai sót. Khai Thiên Môn vẫn còn bé nên phương châm phát triển là chậm mà chắc. Nhưng ngươi không cần quá sợ sai mà bỏ lỡ cơ hội. Tinh thạch không quan trọng, ta mong muốn là ngươi cùng những người khác được mài giũa mà trở nên càng tinh anh, càng sắc bén, càng cường đại. Ta tin tưởng vào các ngươi”

“Tuyệt Hoa đã rồi. Thiếu gia yên tâm tu luyện, ta sẽ nỗ lực phát triển Khai Thiên Môn chờ thiếu gia trở về”

“Người cũng cần giữ gìn bản thân, dành thời gian cho bản thân tu luyện võ đạo và đan đạo. Tất cả tài nguyên tốt nhất tại Khai Thiên Môn mặc người sử dụng”

“Nguyện nghe thiếu gia. Chúc thiếu gia thượng lộ bình an”

Công việc trong môn phái có Tuyệt Hoa đảm nhiệm cùng sự trợ giúp của những người khác khiến Trần Lương cũng an tâm phần nào.

Đệ tử hạch tâm được huấn luyện 20 năm chắc chắn sẽ có được lòng trung thành rất cao với môn phái. Không chỉ vì những tài nguyên bọn hắn đã nhận được mà còn là những thành quả mà cả đời bọn hắn cũng không chạm tới hay những tiềm năng vô hạn của Thiên Khung Phái.

Trần Lương tiến tới nói với Trương Pháp Vân “Trương lão, tiếp theo người mang ta đến Ác Nhân Cốc. Nếu không thể thoát khỏi những người truy đuổi thì người cũng có thể tiến vào Ác Nhân Cốc rồi trở ra trước. Khi nào đến thời hạn mở cửa ta sẽ tự ra ngoài”

Trương Pháp Vân nghiêm túc nhìn Trần Lương muốn biết xem tiêu tử này rốt cuộc có ý đồ gì. Lão nói

“Ác Nhân Cốc địa thế hiểm trở, nguy hiểm trùng trùng, không phải là nơi dành cho võ giả dưới Hoàng cấp tiến vào, ngay cả Huyền cấp cũng có nguy cơ tử vong. Người không cần đi Ác Nhân Cốc, ta có thể giúp người thoát khỏi lũ sói đói ngoài kia trở về Thiên Khung Phái”

“Dù có trở về được Thiên Khung Phái cũng sẽ bị các thế lực nhìn chằm chằm. Người không cần lo vấn đề sống sót của ta, ta đã dự tính vào thì sẽ có cách để sinh tồn và trở ra”

“Ta bắt buộc phải lo vấn đề sống sót của người. Người chết, ta lấy ai phá giải phong ấn, ai đền cho ta mấy năm vừa rồi bảo hộ người”

Ngừng một lúc, Trương Pháp Vân nói tiếp “Người chết rồi, chỉ sợ Thiên Khung Phái gặp nạn nha”

“Đã hiểu, vậy ta trước đưa người danh sách các nguyên liệu cần thiết để phá phong ấn, coi như trả phí cho mấy năm bảo hộ. Nếu ta có tử vong, dựa vào danh sách nguyên liệu này, các Trần Pháp Sư khác cũng sẽ dễ dàng hơn tìm kiếm được phương pháp phá giải phong ấn”

“Vậy người viết luôn hướng dẫn phá giải phong ấn cho ta, ta đảm bảo vẫn sẽ bảo hộ người cùng Thiên Khung Phái 100 năm”

“Không được. Phương pháp này có thể nói là kết tinh cả đời tri thức của một thiên Trần Pháp Sư, không thể truyền ra ngoài”

Ngẫm nghĩ một lúc, Trương Pháp Vân gật đầu đồng ý. Với những lão quái vật sống đến nửa vạn năm như Trương Pháp Vân thì chỉ cần một gợi ý nhỏ cũng có thể suy ra thiên thiên vạn lý các vấn đề liên quan. Nếu có được danh sách nguyên liệu, quả thực sẽ giúp ích rất nhiều cho các thiên Trần Pháp Sư tìm được phương pháp phá giải phong ấn cho lão

Trần Lương từng bước thông thả đi giữa đường chính của Ngân Cơ Thành, tiến về lối ra. Trương Pháp Vân cũng chậm chậm theo sát sau lưng.

Bá Lăng sẽ cùng Hạ Từ Yên rời đi sau. Hạ Từ Yên muốn rời khỏi Khai Hoàng gia tộc cũng không dễ dàng, không phải ngày một ngày hai liền có thể cắt đứt liên hệ.

Tuyệt Phi ở lại cùng sư phụ mấy ngày rồi cũng sẽ sớm lên đường.

Quãng đường Trần Lương đi vô cùng yên bình, không có bất cứ xô xát nào xảy ra. Người người đi lại, cười nói, hàng quán buôn bán ra vào tấp nập. Chỉ có các võ giả chú ý tới Trần Lương mới nhận ra được áp lực vô hình từ bốn phương tám hướng.

Càng đi về gần cửa hàng, càng có nhiều tinh thần lực mạnh mẽ hướng về phía Trần Lương, nhưng đều bị tinh thần lực cấp 9 của hắn triệt tiêu từ khoảng cách 5 trượng.

Kể từ nhìn chằm chằm vào Trần Lương. Bọn hắn chưa muốn ra tay vì ra tay trong thành hay ngoài thành không có gì khác nhau. Trong thành bị Khai Hoàng gia tộc nghiêm cấm gây chiến lớn. Nơi đây không chỉ là sân nhà của Khai Hoàng gia tộc, với đầy đủ cường giả, còn có cả trần pháp, không ai đại gì xung đột cùng Khai Hoàng gia tộc. Vậy thì tốt nhất để Trần Lương ra ngoài rồi thu thập cũng không vấn đề gì.

Đối với những con sói thèm khát con cừu non béo ngậy thì con cừu đã là vật trong túi. Điều e ngại của lũ sói chính là các con sói khác, làm sao để vượt qua những con sói khác, nuốt con cừu vào bụng mà chính bản thân mình tránh thoát được tất cả. Thậm chí là không được để người khác biết danh tính của mình, tránh kéo các cường giả tiến tới tranh đoạt Bán Thần Khí.

Khai Hoàng gia tộc cũng là vì e ngại Bán Thần Khí mà không dám ra tay trong thành, không dám ra tay trước mặt những võ giả khác. Bọn hắn tuy là một trong ngũ đại gia tộc tại Lý Đế Vực nhưng chỉ là nhờ có được 1 Thiên cấp võ giả tọa trấn. Nếu có thiên cấp võ giả đến đòi Huyền cảm, thậm chí là nhiều Thiên cấp võ giả đến thì Khai Hoàng gia tộc chỉ có nước nhượng bộ giao ra bảo vật. Mà dù giao ra bảo vật nhưng nếu không may, Ngân Cơ Thành hay bất kỳ chi nhánh nào của Khai Hoàng gia tộc bị lấy làm địa điểm giao chiến giữa các Thiên cấp võ giả thì chỉ có nước biến thành tro bụi.

Còn cách cửa thành 1 đoạn, dân thường hai bên đường được chứng kiến một không khí cực kỳ quỷ dị. Một thanh niên trẻ tuổi cước bộ thông dong đi về phía cửa thành, ngay sau hắn là một lão giả trông như trường bối hộ tống hắn. Cách một đoạn ngắn phía sau 2 người là một đoàn nhân thủ theo sát từng bước của 2 người phía trước.

Ra đến cổng thành, cũng không có binh lính canh cổng như ngày thường. Cổng thành mở toang như chào đón Trần Lương đi qua. Phía xa xa trăm trượng đã có sẵn một đoàn người chờ đón hắn

Điềm nhiên bước qua cổng thành rộng lớn, Trần Lương quay sang Trương Pháp Vân nói “Phiền Trương lão giúp ta rời đi”

“Được”

Trương Pháp Vân một tay cấp lấy Trần Lương bay cấp tốc về hướng đông

“Truy”

Hàng loạt con sói hung dữ lít nhít đuôi theo 2 con cừu non, tất cả đều đã bước vào tiền nhân phi hành. Thấy một màn này, những võ giả từ Cự Linh cảnh đều từ bỏ ý định động tay vào bảo vật.

Lúc đầu bọn hắn còn nghĩ từ trong hỗn loạn cướp lấy cơ duyên, nhưng thấy 2 người Trần Lương bay đi với tốc độ quá nhanh, theo sau là một đoàn tiền nhân hùng hậu thì đành từ bỏ. Bước sang cấp độ chiến đấu dành cho tiền nhân rồi thì bọn hắn không có cơ hội nhúng chân.

Mới bay chưa được bao lâu, phía trước Trương Pháp Vân đã có 1 nhóm 5 người cản đường.

“Haha, địa ngục vô lối lại chui đầu vào”

“Ta đoán bọn hấn sẽ chạy về phía này mà, không sai vào đâu được”

Một người hét lớn:

“Đạo hữu dừng lại có chỗ tốt thương lượng”

Trương Phá Vân không nói không rằng, hiển hóa ra Tinh linh hóa hình của lão là lời phù kết hợp với lời quyền của lão đánh về phía trước.

Đối phương 4 người riêng phần mình thì triển thần thông cùng võ kỹ phản công, đều là kiếm khí cực mạnh, chỉ có 1 kẻ tóc đỏ vẫn khoanh tay đứng nhìn.

Lời quyền của Trương Phá Vân xông phá 4 thanh kiếm khí, mạnh mẽ lao đến 5 kẻ ngáng đường

“Sao lại mạnh vậy!”

“Một mình hấn áp đảo cả 4 người”

Không kịp kinh ngạc, lời quyền đã áp sát bọn hấn. Lúc này người trung niên tóc đỏ mới vùng chân đá ra một hỏa cước chấn vỡ lời quyền.

Trương Phá Vân không dám tiếp tục tiến lên.

“Không xong rồi, tên này chỉ ít là Địa cấp võ giả”

Sử dụng tinh thần lực cường đại, Trần Lương cho ra kết quả “Tên này đúng là Địa cấp võ giả hỏa thuộc tính, tinh thần lực cấp 6”

Dừng lại một lúc, phía sau đoàn quân truy sát đã tiến tới nơi. Trên đe dưới búa, bát phương vây kín, một con kiến cũng không lọt qua được.

Trần Lương cùng Trương Phá Vân khẩn trương suy nghĩ tìm cách bỏ trốn.

“Bọn ta chỉ cần Trần Lương, giao hấn cùng tất cả Không Vật, người có thể rời đi” Một lão già đánh tiếng tới Trương Phá Vân.

Cái bọn hấn cần là người cùng bảo vật, không muốn phải đối đầu với 1 cường giả lời thuộc tính mà theo phán đoán của bọn hấn là lão có lực chiến đấu rất cao.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Ác nhân cốc

Không thấy Trương Phá Vân trả lời, một hắc nhân quát:

“Nói nhảm với bọn hấn làm gì, tất cả một đòn cho cả 2 thành tro bụi rồi tính tiếp”

Một hắc nhân khác chửi

“Người ngu bẩm sinh hay có luyện tập? trên người tên Trần Lương kia không chỉ có bảo vật, còn có bí mật kinh thiên, giá trị liên thành. Phải bắt sống hấn”

Tất cả mọi người vây quanh Trần Lương lúc này đều khoác một bộ y phục đen từ đầu xuống chân

Nhìn đám người vây kín xung quanh, số lượng lên tới 49 hắc nhân, Trần Lương không khỏi có chút khẩn trương.

“Đã chạy không thoát, vậy đành đưa bảo vật cho các người, còn ai lấy được thì phải xem thực lực rồi” Trần Lương lấy ra Đào Tiên Quả tung tung trong tay.

Vừa nhìn thấy Đào Tiên Quả, không ít người nháy mắt mấy hồi. Chỉ cần thu được Đào Tiên Quả về tay cũng là cực lời cho chuyến đi này rồi.

“Nào, ai muốn lấy Đào Tiên Quả để ta đưa cho?” Trần Lương đạm nhiên nói

Rất nhiều người nuốt nước bọt nhưng chưa có ai dám lên tiếng. Ở đây có quá đông người, ai cầm vào bảo vật đều là nóng bỏng tay, chỉ sợ không có mạng mà giữ. Trần Lương cùng bảo vật đã không thể chạy thoát, cái cần suy nghĩ lúc này là làm sao có thể cầm bảo vật mà thoát khỏi những người khác.

“Mọi người bình tĩnh. Tên này bảo vật vô số, ta đề nghị lấy bảy hết ra rồi phân chia cũng không muộn” Một hắc y nhân lên tiếng

“Ý kiến này không tệ” Mấy người khác gật đầu

“Vậy Bán Thần Khí này thì sao?” Trần Lương một tay cầm Đào Tiên Quả, một tay cầm Thái Du Trường Hà nghênh ngang trước mặt đám hắc y nhân, không để cho bọn chúng đạt thành hiệp nghị.

“Lão phu Địa cấp cảnh giới, muốn tranh Bán Thần Khí, không biết ở đây có người nào là Thiên cấp?” Người tóc đỏ lên tiếng

Mấy hơi thờ không có ai trả lời, một hắc y nhân thân thể cao lớn tiến lên nói:

“Không có Thiên cấp, vậy lão phu Địa cấp đành mạo muội tranh với đạo huynh”

“Thêm ta nữa” Lại 1 người khác lên tiếng

Không còn có ai, vậy là có 3 Địa cấp võ giả nơi đây. Trần Lương dự đoán ít nhất là có 1 người của Khai Hoàng gia tộc.

Còn may Ngân Cơ Thành lúc này chưa có cường giả Thiên cấp, nếu không, vì Bán Thần Khí, vì Đào Tiên Quả ắt sẽ ra mặt. Thực ra Trần Lương đã sử dụng tinh thần lực cấp 9 của mình kiểm tra từng góc ngách trong bán kính 50 dặm để đảm bảo là không có cường giả Thiên cấp hần mới dám bước ra ngoài. Muốn ẩn giấu trước cấp độ tinh thần lực của hần, quả thực là không có mấy người làm được.

Một số người đứng gần nhau tỏa ra tinh thần lực ngăn cản âm thanh để trao đổi nội bộ.

Nhân cơ hội này, Trần Lương đột ngột tỏa ra Hắc Giới, tích tắc lan ra khắp nơi. Các cường giả ở đây phản ứng không chậm, ngay khi thấy hắc khí lan đến liền cấp tốc lùi lại. Tốc độ bọn hần tuy chậm hơn Hắc Giới, nhưng cũng chỉ chốc lát bị Hắc Giới bao phủ. Khi Hắc Giới tỏa ra phạm vi tối đa thì bọn hần cũng ngay lập tức lùi thoát ra ngoài.

Tu vi tăng lên, Hắc Giới của Trần Lương đã mở rộng ra được 108 trượng. Phạm vi bao vây 2 người Trần Lương được mở rộng, khe hở do 49 hắc y nhân tạo ra cũng lớn lên nhiều.

“Tất cả cẩn thận hần bỏ trốn”

Tiếng nói vừa cất lên, một thân ảnh sấm sét cảm theo một tiểu tử đã lao ra khỏi Hắc Giới, dùng tốc độ lóe đỉnh xuyên qua khe hở của đám hắc y nhân. Trương Phá Vân đã sử dụng Đạo Thân Thông Thân Hóa Lôi Đỉnh để tăng tốc độ phi hành lên gấp 3 lần.

Một đám hắc y nhân đuổi theo. Chỉ vài hơi thở, có người nhận ra tốc độ của mình quá chậm, liền lấy ra một vật trông như một chiếc lông chim. Vừa sử dụng, tốc độ của hần liền tăng lên gấp đôi.

Sau nửa canh giờ, chỉ còn lại mười mấy người còn có khả năng truy đuổi, bao gồm trong đó 3 vị Địa cấp võ giả.

Trương Phá Vân nếu muốn thoát khỏi truy đuổi thực ra không khó. Hần có 1 tấm Không gian phù, sử dụng liền có thể rời đi một vị trí cách đó mấy ngàn dặm. Đây chính là bảo vật giúp hần giữ được tính mạng sau khi bị kẻ thù phong ấn tu vi. Hần chỉ còn lại 1 tấm nên tất nhiên chưa đến lúc cận kề sinh tử, không thể lấy ra sử dụng.

Tốc độ của Trương Phá Vân vốn dĩ đã rất nhanh, sử dụng Thân Hóa Lôi Đỉnh, tốc độ càng là vượt trội so với Huyền cấp võ giả, chỉ có 3 địa võ giả là luôn giữ được khoảng cách phía sau hần. Còn lại chục người nữa là bị bỏ lại xa tít tắp, chỉ đang cố chèo chống nhận biết được mục tiêu thì vẫn đuổi theo.

Sau 1 canh giờ, chỉ còn lại 3 Địa cấp võ giả đuổi theo sát phía sau. Một người sốt ruột nói:

“Người chạy không thoát, đứng lại thương lượng, 3 người bọn ta thả người 1 con đường sống. Người chạy như này sớm muộn cũng bị bắt, lúc đó nhiều người, người sẽ chỉ có đường chết”

“Đúng vậy, bọn ta đã thương lượng qua, sẽ để người còn sống rời đi” Người bên cạnh bổ sung.

Hiện giờ bảo vật chỉ cần phân chia giữa 3 người bọn hần, nên bọn hần muốn nhanh chóng thu thập Trần Lương. 3 người dễ bàn chuyện, 10 người là rắc rối vô cùng.

Trần Lương không có đáp lời bọn hần, hiển nhiên không có ý đồ thương lượng gì.

Phi hành thêm một lúc, một tên chợt nhận ra

“Không ổn, các người biết phía trước có gì không?”

“A, là Ác Nhân Cốc. Không lẽ bọn hần định vào Ác Nhân Cốc”

“Chắc chắn là thế, vào đó thì chúng ta mất dấu hần ngay”

3 người bọn hần càng sốt ruột hơn truy đuổi. Đáng tiếc, dù sử dụng bảo vật tăng tốc cũng không ăn thua, Trương Phá Vân cũng có, thậm chí đồ vật còn có hiệu suất cao hơn của bọn hần. Dù sao lão cũng từng là Thiên cấp cường giả, đồ vật đều là đồ tốt, không phải Địa cấp võ giả có thể so sánh.

Nhìn thấy cửa vào Ác Nhân Cốc, Trần Lương cười lớn, hét to

“Hoan nghênh các người tiến vào Ác Nhân Cốc haha”

Không có bất kỳ sự giảm tốc nào, Trương Phá Vân nhém Trần Lương bay xuyên qua cửa vào Ác Nhân Cốc, còn lão tiếp tục bay đi. Ác Nhân Cốc, vào dễ, ra khó, ngay cả với Địa cấp võ giả. Trương Phá Vân không muốn lãng phí thời gian trong đó, nên lựa chọn tiếp tục phi hành.

3 tên Địa cấp nhìn thấy 1 màn này liền nhanh chóng suy nghĩ lựa chọn hướng đi của riêng mình. Bọn hần không thuộc cùng thể lực, vì vậy cũng không có thảo luận với nhau.

Cuối cùng, một tên đánh cuộc đuổi theo Trần Lương, tiến vào Ác Nhân Cốc, hai tên lựa chọn đuổi theo Trương Phá Vân nhằm tra hỏi thông tin.

2 kẻ đuổi theo Trương Phá Vân sớm gặp hối hận. Rời bỏ Trần Lương, lão toàn lực tăng tốc khiến 2 kẻ đuổi theo nhanh chóng mất dấu. Lúc trước, lão nếu muốn cắt dấu 3 tên kia không khó, chỉ là muốn bọn hần làm nhân chứng nhìn Trần Lương vào Ác Nhân Cốc nên mới chưa trở hết tài nghệ mà thôi.

Ác Nhân Cốc là một vùng biển rộng lớn, chiếm đến một phần năm Lý Đế Vực. Trong Ác Nhân Cốc có rất nhiều đảo, trong đó có 7 hòn đảo rất lớn, được gọi là Thất Dạ Đảo. Có chữ “Dạ” trong tên là bởi Tại Ác Nhân Cốc và Thất Dạ Đảo thường có sương mù che đi ánh nắng mặt trời.

Sương mù ở nơi đây thường chỉ làm giảm tầm nhìn, còn tinh thần lực không bị bất kỳ ảnh hưởng gì. Chỉ có một vài khu vực đặc biệt, đặc biệt là khu vành đai bao quanh Ác Nhân Cốc, sương mù rất đậm đặc khiến tầm nhìn bị giảm đi vô số lần, đồng thời tinh thần lực cũng bị áp chế rất nhiều.

Khu vực vành đai bao quanh Ác Nhân Cốc vô cùng nguy hiểm. Chỉ tính riêng sương mù đã có thể khiến sinh vật lạc lối trong đó cả đời. Nhưng thường võ giả đi lạc vào đó sẽ chết bởi một số loài yêu thú sinh sống trong sương mù và biển.

Những nơi không có sương mù thì lại gặp các loại nguy hiểm tự nhiên khác là vết nứt không gian, cuồng phong chứa các loại phong nhân cực kỳ sắc bén và cuối cùng là lôi điện dày đặc.

Xuống biển có thể tránh thoát 4 nguy hiểm trên thì lại gặp yêu thú. Yêu thú dưới biển Ác Nhân Cốc rất nguy hiểm với vô số thủ đoạn sẵn mồi. Có những loại yêu thú tương đối yếu một cá thể, nhưng lại đi theo đàn cả vạn con thì mức độ nguy hiểm là rất khó lường. Ngoài ra dưới biển cũng hay có lốc xoáy và núi lửa phun trào.

Vì vậy, xâm nhập Ác Nhân Cốc từ ngoài vào thông qua khu vực vành đai là vô cùng nguy hiểm, cửu tử nhất sinh và không dành cho võ giả dưới Địa cấp. Ngay cả Địa cấp cũng không

có mấy người dám khám phá hay vượt qua vùng vành đai này.

Cách an toàn và dễ dàng để tiến vào Ác Nhân Cốc là thông qua Điểm Không Gian Truyền Tổng, được tự nhiên hình thành mà không phải do bàn tay nhân loại.

Điểm Không Gian Truyền Tổng tiến vào Ác Nhân Cốc có 3 điểm. Thông qua 3 điểm này sẽ xuất hiện ngẫu nhiên tại một trong Thất Dạ Đảo. Có điều điểm truyền tổng trên Thất Dạ Đảo là cố định. Nói cách khác, Trần Lương sẽ được truyền tổng ngẫu nhiên tới một trong bảy vị trí cố định của Ác Nhân Cốc.

Ác Nhân Cốc là địa điểm nổi tiếng để những người bị kẻ thù truy sát chạy trốn tới. Bởi vì dù người có biết kẻ thù ẩn nấp tại Ác Nhân Cốc cũng không muốn vào đây tìm hân.

Thứ nhất là bởi chỉ có một phần bảy xác suất được truyền tổng đúng đảo của kẻ thù. Cho dù biết đảo của kẻ thù cũng đánh bất lực, vì di chuyển giữa các đảo độ khó tương đương với đi qua khu vực vành đai.

Thứ hai là Thất Dạ Đảo nguy hiểm và rộng lớn. Vào trong cũng không biết phải tìm nơi đâu, khéo chưa tìm được thì đã chết trước kẻ thù.

Thứ ba vẫn là vì Thất Dạ Đảo nguy hiểm, nên nếu kẻ thù ở trong đó rồi thì khả năng tử vong cũng không thấp, bản thân tội gì phải mạo hiểm vào đó giết kẻ thù.

Thứ tư là trừ khi người đầy đủ bản lĩnh, còn không sẽ bị giam đến khi Ác Nhân Cốc *Mở Cửa*.

Thông qua Điểm Không Gian Truyền Tổng, người rất dễ dàng tiến vào Ác Nhân Cốc, nhưng rồi đi thì lại không có dễ ăn như vậy. Muốn rời đi Ác Nhân Cốc cũng có 2 con đường, một là xuyên qua khu vực vành đai, hai là đi tới Điểm Không Gian Truyền Tổng.

Mỗi một Thất Dạ Đảo đều có 1 điểm Điểm Không Gian Truyền Tổng, thông tới 1 trong 3 điểm đi vào.

Vấn đề ở chỗ nếu không phải thời gian *Mở Cửa* thì xung quanh Điểm Không Gian Truyền Tổng cực kỳ nguy hiểm, không khác gì khu vực vành đai. Chỉ đến thời điểm *Mở Cửa*, thường sẽ kéo dài 1 năm, khu vực xung quanh Điểm Không Gian Truyền Tổng mới trở nên hiền hòa để người có thể rời khỏi Ác Nhân Cốc.

Thời gian giữa 2 lần *Mở Cửa* là 49 năm.

Có thể bị truy đuổi đến nỗi phải vào Ác Nhân Cốc thì đều không phải hạng người thiện lương gì, cũng không phải kẻ yếu ớt, ngu muội. Những kẻ bước vào Ác Nhân Cốc hầu hết đều là có chiến lược nhất định, tâm ngoan thủ lạt, giết người không ghê tay. Trần Lương là ví dụ.

Tại Ác Nhân Cốc, không có bất kỳ quy tắc gì. Thắng làm vua, thua làm giặc. Thắng thì sống, bại thì vong.

Tại Ác Nhân Cốc, không phải cứ chiến lực cao là sống. Người giúp đỡ một nữ nhân yếu đuối, bị hiếp đáp có thể sẽ là thời khắc cuối cùng trong cuộc đời vì bị nữ nhân đó đâm sau lưng. Người thường thức cốc rượu từ kẻ mà người vừa cứu mạng có thể là lúc người nhắm mắt xuôi tay do bị trúng độc vì hân muốn cướp bảo vật từ ân nhân của hân.

Nhìn từ trên xuống, vùng biển đảo bị sương mù bao phủ có hình dạng cái cốc.

Đó chính là lí do vùng biển này được đặt tên là Ác Nhân Cốc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Phong bế tiểu cử giới

Thân hình Trần Lương vừa xuất hiện trên Thất Dạ Đảo, vừa mới hít thở được một hơi, liền cảm nhận được sát khí từ đằng sau.

Vừa quay đầu nhìn đã thấy một nam tử đánh ra kiếm khí về phía mình, Trần Lương chỉ kịp bao bọc nguyên khí quanh thân đồng thời lấy Địa Long Thương chống đỡ.

Đường kiếm khí này mạnh mẽ bội phần, đánh bay Trần Lương ra xa mấy chục trượng. Có thánh giáp chống đỡ nhưng hân vẫn nhận tổn thương nghiêm trọng, cho thấy đối phương tu vi rất cao.

Va phải một tảng đá lớn, cơ thể Trần Lương mới được dừng lại. Hân không nhìn thương thế, vội đưa ra Ngạo Thiên cung Tiểu Ngạo Cửu Thiên

Đánh lên thành công, không cần biết đối phương sống hay chết, nam tử tiếp tục đánh ra đợt tấn công thứ hai nhằm phân thây kẻ xấu số hân mới yên tâm.

Ngạo Thiên đánh ra yêu ảnh phá vỡ kiếm khí của nam tử mới khiến hân dừng lại. Lúc này Trần Lương mới có dịp nhìn được kẻ đánh lên mình là ai.

Người nam tử kia, khôi ngô tuấn tú, ánh đường sáng rõ, nổi bật trên khuôn mặt là đôi mắt màu xanh lá. Tay cầm mộc kiếm, nam tử mắt xanh cũng bắt đầu đánh giá 1 nhân loại cùng 2 yêu thú trước mặt. Hân có đôi chút ngạc nhiên nói:

“Không ngờ người lại có thể thu phục được Tam Nhân Lang cùng Đại Địa Ngưu Ma Vương, là vì bọn chúng mà người bị truy sát phải trốn vào đây sao?”

“Người xuống địa ngục mà hỏi” Trần Lương tức giận nói. Vừa vào Ác Nhân Cốc, chưa kịp uống ngụm nước đã bị đánh cho tàn mà sắp phế, hỏi sao mà bình tĩnh được. Còn may hân da dày thịt béo, khả năng hồi phục cũng là khó ai bì kịp nên vẫn còn tự đứng dậy được. Là một Cự Linh võ giả khác thì một kiếm kia đủ lấy mạng hân.

“Khoan khoan, ta có chuyện cần nói” thấy Trần Lương định động thủ, nam tử tóc xanh xua tay ngăn

“Có chuyện gì”

“Ăn một kiếm của ta vẫn có thể đứng dậy, tu vi của người hân là không thấp. Người ta có câu, không đánh nhau, không phải là bạn. Vừa rồi là ta lỗ mãng, ta xin nhận sai. Ta thấy chúng ta rất có nhân duyên, ta đề nghị chúng ta kết bái huynh đệ, từ nay đồng sinh cộng tử, chia ngọt sẻ bùi, người thấy thế nào”

Nam tử mắt xanh một bộ dáng khoan thai, đường đường chính chính, miệng cười nói hiền hòa tựa như nói chuyện với bằng hữu lâu năm.

“Ta phi. Người vừa suýt giết ta, lại còn muốn kết bái huynh đệ. Hôm nay xem ta lột da người thế nào”

“Sư huynh bình tĩnh. Tiểu đệ cũng chỉ gọi là làm ăn kiếm sống thôi. 7 vị trí Không gian truyền tông đều là cố định trên Thất Dạ Đảo, vì vậy những võ giả thỉnh thoảng chờ sẵn ở đây để có người đến sẽ đánh lên. Đây gần như là truyền thống rồi, huynh không thể trách ta. Dù không kết bái huynh đệ, chúng ta vẫn có thể hợp tác lập thành một đội”

“Sao ta phải hợp tác với ngươi”

“Chúng ta đều là tuổi trẻ, chiến lược lại sán sán nhau. Nói thật, bằng này điểm chiến lược không phải là cao tại Ác Nhân Cốc này, nếu không giúp đỡ nhau sẽ rất khó lẫn lộn. Ta cũng là mới vào Ác Nhân Cốc được mấy tháng, chưa tìm được đồng đội phù hợp. Ta nhìn ngươi rất vừa mắt nên mới ngỏ ý, rất nhiều kẻ muốn hợp tác với ta đều bị ta từ chối”

“Ta thấy ngươi là nhìn vào 2 con yêu thú của ta thì đúng hơn”

“Ha ha, huynh đệ khéo đùa. Ngươi rất vui tính, ta thích” Nam tử áo xanh vẫn vừa cười vừa nói

“Ta có một lời đề nghị hợp tác tốt hơn”

“Hay lắm, có tinh thần hợp tác là rất tốt, mời huynh đệ nói”

“Ngươi hợp tác làm thức ăn cho sủng thú của ta, giúp sủng thú của ta tăng tu vi, còn ngươi cũng không cần lo bị kẻ khác giết”

Nghe được lời này, nam tử mắt xanh trở nên nghiêm nghị hơn “Ngươi...”

Không có tiếp tục nói lời thừa, Trần Lương hiển hóa ra Chiến thần Atula, ngưng tụ 7 Cửu Vĩ Hắc Long. Nhưng võ kỹ còn chưa đánh ra, nam tử mắt xanh đã bay vút đi xa, chỉ để lại một ngoan thoại “Tiểu tử, chúng ta sớm muộn cũng gặp lại”

Trần Lương nhìn đối phương rời đi, không có đuổi theo, chỉ lẩm bầm “Rất nhanh, phong thuộc tính, khả năng chạy trốn không tệ. Hèn chi mới Hoàng cấp lại có thể ung dung 1 mình sống tại Ác Nhân Cốc”

Trần Lương xoay người bỏ đi, tìm đến một gốc cây to liền đi vào Tiểu Cửu Giới. Hắn mất tới 7 ngày mới vượt qua gông xiềng, bước vào Cự Linh cảnh.

2 Nhân Sinh nhắm mắt đứng sừng sững tại đan điền, cuộn cuộn nguyên khí chảy xung quanh. Trần Lương tung 1 đấm, nguyên khí từ Nhân Sinh đi vào tay hắn khiến lực lượng tăng lên bội phần.

“Đến lúc rồi” Trần Lương rời khỏi Tiểu Cửu Giới

“Tiểu Cửu Giới, phong bế chế tạo vùng đất có quang năng cung cấp cho Đào Tiên Mộc”

“Tiểu Cửu Giới nghe rõ. Hẹn gặp chủ nhân sau 144 năm”

Có Tiểu Cửu Giới, Trần Lương sẽ an toàn hơn rất nhiều khi cần chạy trốn. Nhưng Đạo hấn hướng tới là tử vong, hủy diệt. Chỉ có chiến đấu hết mình, đổi mất tử vong cùng tàn nhẫn giết chóc mới có thể có thành tựu.

Chỉ có triệt bỏ đường lui, cưỡng ép bản thân từng bước tiến lên mới có thể mài dũa bản thân càng thêm mạnh.

Trần Lương quay qua Tiểu Ngao Cửu Thiên nói: “Ngươi có thể tìm được nơi có Không gian thuộc tính đậm đặc không?”

Tiểu Ngao Cửu Thiên gật gật. Ở cùng với Trần Lương lâu ngày, nó đã có thể hiểu được cơ bản lời Trần Lương nói

Trần Lương đi vào Ác Nhân Cốc có 4 mục đích.

Thứ nhất để cho ngoại giới, Quý Địa Phái biết hắn bị nhốt trong Ác Nhân Cốc, có thể bỏ mạng bất cứ lúc nào

Thứ hai, Ác Nhân Cốc nổi tiếng là nơi hay gặp các hiện tượng không gian, như đứt gãy không gian, không gian phong bạo nên Không gian thuộc tính rất cao, là nơi nuôi dưỡng rất tốt cho các yêu thú có thiên phú không gian, ví dụ như Đại Địa Ngưu Ma Vương. Tiểu Ngao Cửu Thiên rất cần một nơi như này để lớn mạnh bản thân, tăng tốc trưởng thành.

Thứ ba, Ác Nhân Cốc rất phù hợp cho các võ giả muốn rèn luyện kỹ năng chiến đấu, mài dũa bản thân tồn tại nơi chỉ có máu và cường giả

Thứ tư, Trần Lương muốn tìm một loài thực vật tên là Hoan Di, một loài yêu thú có khả năng thay đổi hình dạng để trốn tránh kẻ thù. Trần Lương cần Hoan Di để tu luyện ra Thực Sinh Thân Công. Bước vào Hoàng cấp, Trần Lương sẽ có thể sử dụng Thực Sinh Thân Công để chiếm lấy Nhân Sinh của người khác vào đan điền của bản thân. Điều này sẽ giúp hắn có thể vận dụng thuộc tính cùng Đạo Thần Thông của người đó. Chính vì môn thần thông này mà Cung Thừa Hy đã bị truy sát đến cùng trời cuối đất.

Thức ăn của Hoan Di là các loại cỏ cây và quả mọng nước. Nhưng nó liên tục hấp thu Không gian nguyên khí để tăng cường khả năng thay hình đổi dạng của bản thân. Hấp thu càng nhiều Không gian linh khí chất lượng cao, Hoan Di có thể biến thành những yêu thú có kích thước gấp hàng chục lần. Vì vậy những nơi có Không gian linh khí phẩm chất tốt như Ác Nhân Cốc sẽ dễ bắt gặp Hoan Di.

Trần Lương ngồi trên lưng Ngao Cửu Thiên đuổi theo Tiểu Ngao Cửu Thiên. Trần Lương ra lệnh cho Ngao Cửu Thiên tăng hết tốc độ nhưng vẫn không vượt qua được Tiểu Ngao Cửu Thiên.

Chạy được một đoạn, Trần Lương gặp phải 1 con sông lớn, chiều rộng lên tới gần 1 dặm. Mặt nước chảy hiền hòa, tưởng chừng có thể bơi qua được, hoặc có thể đập nước mà đi. Nhưng những người có suy nghĩ này đều đã trở thành mồi trong miệng cá.

Ẩn dưới mặt nước chảy chậm này là những con yêu thú dưới sông cực kỳ hung dữ, chỉ chờ con mồi dám xuất hiện trên mặt nước là xông lên tấn công. Muốn đi qua sông, phải đi chuyển cách mặt nước ít nhất là 5 trượng, an toàn hơn thì 7 trượng.

Đây là một trong những lí do khiến Trương Pháp Vân e ngại khi Trần Lương còn chưa bước vào Hoàng cấp đã đòi vào Ác Nhân Cốc. Cho dù sử dụng Vũ Phi Thuyền thì bay cách mặt nước cũng chỉ cao được 1 trượng, không thể vượt sông.

Các dòng sông, suối chia cắt Thất Dạ Đảo như này rất nhiều, nếu không bay được sẽ vô cùng khó đi lại.

Trần Lương đã dự tính trước điều này nên cấp tốc đề Ngao Cửu Thiên đột phá lên yêu thú cấp 9. Tam Nhãn Lang và rất nhiều yêu thú cấp 9 khác sở hữu năng lực bay lượn khi bước vào cấp 9.

Trần Lương ra lệnh cho Tiểu Ngao Cửu Thiên dừng lại để Tam Nhãn Lang đưa qua sông. Nhưng Tiểu Ngao Cửu Thiên không có dừng lại, tiếp tục chạy như bay về phía trước.

Đến gần bờ sông, Tiểu Ngao Cửu Thiên không có nửa điểm trì hoãn, tiếp tục nhảy về phía mặt sông.

Trần Lương còn đang tức giận, thúc giục Tam Nhân Lang tăng tốc để kéo Tiểu Ngao Cửu Thiên lên. Nhưng hắn đã nhầm, Tiểu Ngao Cửu Thiên không chạy trên mặt sông, mà là từng bước nhảy lên cao, giống như có bậc thang không khí nâng đỡ nó.

Tiểu Ngao Cửu Thiên tiếp tục chạy trên không trung giống như trên đất bằng. Đến khi nó kích hoạt được Thiên Phú Thần Thông thì chỉ một hơi thở cũng di chuyển được cả vạn dặm, đâu có cần mất công mất sức thế này.

Tiểu Ngao Cửu Thiên rống lên 1 tiếng “Gao uuuu” và tiếp tục nhảy lên cao như muốn thể hiện cho Trần Lương thấy nó tài giỏi thế nào.

Tiểu Ngao Cửu Thiên nhảy cao tới 12 trượng mới khiến Trần Lương nhận ra. Hắn vội vã gọi to:

“Tiểu Ngao, đi thấp xuống”

Như không nghe được lời Trần Lương, Tiểu Ngao Cửu Thiên tiếp tục dương dương tự đắc nhảy cao tới 15 trượng mới dừng lại ngó xuống nhìn Trần Lương. Hắn phải hét lên với nó:

“Mau mau đi xuống, trên đây nguy hiểm”

Trần Lương vừa dứt lời, ở phía xa đã vang lên tiếng hét chói tai của một loài yêu thú phi cầm, nhìn kỹ chính là Cự Đà Điều.

“Mau quay trở lại, trốn vào trong rừng”

Bọn hắn mới đi chưa được nửa con sông, tốt nhất là quay trở lại sẽ nhanh hơn.

Không để cho con mồi chạy thoát, Cự Đà Điều từ xa phóng ra yêu ảnh tấn công Tiểu Ngao Cửu Thiên. Một thân ảnh Cự Đà Điều lớn đến chục trượng phi với tốc độ chóng mặt rất nhanh đã tới gần con mồi. Trần Lương, Ngao Thiên đành phải dừng lại đánh trả Cự Đà Điều thay cho Tiểu Ngao Cửu Thiên.

7 Cửu Vi Hắc Long cùng với yêu ảnh Tam Nhân Lang va chạm vào yêu ảnh Cự Đà Điều nhưng chỉ có thể làm suy yếu và ngăn lại nó một hơi thở. Sau đó yêu ảnh Cự Đà Điều đánh cho Tiểu Ngao Cửu Thiên văng mạnh xuống mặt nước.

Cột nước bắn lên vừa tan ra đã thấy Tiểu Ngao Cửu Thiên bay trở ra, nhưng theo sau nó là 1 vòi Chưong ngư bám sát gắt gao muốn trói lấy con mồi.

Trần Lương không nhận được phải chửi thề:

“Con mẹ nó, trên trời chưa đủ, còn phải kéo thêm kẻ thù từ dưới sông lên mới chịu cơ”

Ngao Thiên đánh ra yêu ảnh trúng vào vòi Chưong ngư, kịp thời cứu giúp Tiểu Ngao Cửu Thiên tiến về bên cạnh Trần Lương. Cơ thể nó tràn ngập thương tích, máu chảy thành tia. Tiến đến trước mặt Trần Lương, Tiểu Ngao Cửu Thiên đứng không vững, không còn đủ sức bật nhảy trên không.

Trần Lương thu Tiểu Ngao Cửu Thiên vào trong Không Thủ định tiếp tục bỏ chạy nhưng đã quá trễ. Từ trên cao, Cự Đà Điều bề ngễ nhìn hắn, từ dưới nước, một thân hình khổng lồ Chưong Ngư liên tục ngoe nguẩy 8 cái vòi như đang chuẩn bị một bữa ăn thịnh soạn.

Trần Lương điều khiển Ngao Thiên bay lên cao, tiến về phía cánh rừng trên bờ sông. Tuy hắn có thể nhịn thở và chiến đấu dưới nước được nửa canh giờ nhưng môi trường trong nước vẫn là bất lợi với hắn và Ngao Thiên.

Trần Lương thả ra Hắc Giới, muốn che khuất tầm nhìn của Cự Đà Điều. Còn chưa kịp lan đến nơi, Cự Đà Điều đã tạo ra một luồng cuồng phong đánh tan Hắc Giới.

Liền ngay sau đó, từ trên 2 cánh của Cự Đà Điều phóng xuất ra hàng ngàn chiếc lông vũ, nếu bị đánh trúng, cơ thể Trần Lương biến thành một tổ ong thùng lỗ chỗ.

Trần Lương đánh ra Cửu Long Thăng Thiên hòng chống đỡ đợt cuồng phong loạn vũ. 7 hắc long khi thể ngút trời tiến lên nhưng chỉ chịu đựng được mấy tích tắc liền bị đâm thủng đến hô phi yên diệt.

Không còn cách nào khác, Trần Lương đành để Chiến thần Atula tiến lên lấy thân ngăn cản hàng trăm chiếc lông vũ mang theo phong nguyên khí cực kỳ sắc bén.

Hủy diệt Tinh linh hóa hình xong, vẫn còn rất nhiều lông vũ trực chỉ Trần Lương.

Ngao Thiên tận lực kích phát ra thần thông từ tam nhãn, đẩy đi một phần ba số lông vũ còn lại, khiến số lượng lông vũ chỉ còn lại bảy, tám chục chiếc.

Lúc này Trần Lương chỉ có thể trông cậy vào thánh giáp cùng chính cơ thể mình đón đỡ.

Mỗi một chiếc lông vũ, nhìn nhỏ bé, mềm mại, nhưng khi cảm lên người Trần Lương mới cảm nhận được nó là ghê gớm nhường nào. Lông vũ còn chưa đủ sắc bén để đâm xuyên qua thánh giáp, nhưng lực lượng của nó vẫn khiến cơ thể Trần Lương như bị trực tiếp dao đâm xuyên qua.

Một chiếc lông vũ có thể không sao, nhưng mấy chục chiếc liên tục đâm vào hắn cùng Ngao Thiên khiến cả 2 bị thương nghiêm trọng, đồng thời bị đánh rơi ầm xuống sông, sâu đến mười mấy trượng mới dừng lại.

Cách đó không xa, Chưong Ngư đang lao đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 84: Hiểm nguy trùng trùng

Vừa ổn định thân hình, Trần Lương bám vào Ngao Thiên vội vã bơi về phía bờ. Lúc này mà lao lên mặt nước là bị giáp công từ cả trên cao lẫn phía dưới.

Mất đi Chiến thần Atula, Trần Lương chỉ có thể đánh ra 1 Cừu Vĩ Hắc Long chặn bước tiến của Chương Ngự. Con yêu thú này dùng đến 8 cái vòi của nó dễ dàng đánh tan hắc long, ngựa không dùng vỏ, nhanh chóng rút ngắn khoảng cách với con mồi.

Trong nước chính là thế giới của nó, tốc độ di chuyển nhanh hơn hẳn Ngao Thiên.

Vòi Chương Ngự rất nhanh đã tới ngay bên cạnh Trần Lương cùng Ngao Thiên khi mà bọn hắn chỉ còn cách bờ rất gần.

Ngao Thiên quay lại, đánh ra yêu ảnh khiến Chương Ngự có chút chấn động, hiệu quả tốt hơn nhiều so với Cừu Vĩ Hắc Long, nhưng không gây ra được bất kỳ thương tổn nào cho nó, chỉ có thể ngăn nó lại trong chốc lát.

8 chiếc vòi Chương Ngự phân ra làm 2 đồng thời tấn công bọn Ngao Thiên cùng Trần Lương. Trong đó 7 vòi ngấm vào Ngao Thiên, chỉ có 1 vòi ngấm đến Trần Lương. Qua 2 đòn tấn công của bọn hắn, Chương Ngự đã nhận định Ngao Thiên mạnh hơn Trần Lương nên được chăm sóc đặc biệt hơn.

Ngao Thiên phải vất vả chống đỡ đòn tấn công đồng thời di chuyển liên tục tránh thoát 7 chiếc vòi. Nó di chuyển bằng cách bay trong nước, giống như bay trên trời nên tốc độ vẫn còn có thể dùng. Còn Trần Lương thì gần như đứng yên một chỗ chịu trận.

Hành động vụng vãi trong tuyệt vọng này của nó nhanh chóng chấm dứt, một chiếc vòi của Chương Ngự đã quấn ngang thân Ngao Thiên. Nó lấy miệng ngoạm vào chiếc vòi còn to ngang đầu nhưng vô ích, lớp da ngoài của Chương Ngự rất dày và chắc chắn, hàm răng của Ngao Thiên không thể cắn thủng được vòi của nó.

Trên mỗi vòi của Chương Ngự mọc lên vô số gai độc nhỏ có lực xuyên thấu cực mạnh. Ngao Thiên bị vòi của nó cuốn lấy, vùng vẫy một hồi đều không thể thoát ra. Chỉ một hơi thở sau độc ngấm vào khiến nó bị tê liệt ngay đi, vô lực động đậy.

Trần Lương cũng không khá hơn, bị bắt cùng một lúc với Ngao Thiên. Hắn chuyển đổi liên tục giữa 3 chiêu thức của Thạch Phá Thương nhằm tránh thoát sự trói buộc của chiếc vòi. Có điều nguyên khí của hắn kết hợp với Địa Long Thương còn chưa đủ để cắt đứt lớp da dày của Chương Ngự.

Trần Lương nhìn Ngao Thiên bị bắt cũng liền từ bỏ chống cự, thu Địa Long Thương vào Nhẫn không gian.

Bắt được 2 con mồi, Chương Ngự vui mừng thu vòi lại, tin tưởng 2 con mồi đã bị tê liệt hoàn toàn, không thể nhúc nhích.

Nó nhém đồng thời 2 con mồi vào miệng để nuốt chửng.

Vừa vào miệng Chương Ngự, Trần Lương một tay lấy ra Địa Long Thương, một tay thu Ngao Thiên vào Không Thủ.

Chương Ngự không phát hiện ra điều gì bất thường trong miệng, theo bản năng ngậm miệng nuốt xuống 2 con mồi.

Trần Lương rơi đến huyệt của Chương Ngự là lấy Địa Long Thương cắm thật sâu qua huyệt nó, chỉ dùng lại khi đụng phải lớp da dày bên ngoài. Da ngoài của Chương Ngự rất dày và chắc chắn nhưng bên trong nó mềm yếu hơn rất nhiều. Cho dù là yêu thú hay nhân loại, hầu hết đều mạnh mẽ bên ngoài để bảo vệ cơ thể, nhưng bên trong thì rất yếu mềm.

Chương Ngự rú lên đau đớn. Nó há hốc mồm muốn nuốt nước biển vào để trôi xuống vật bị tắc ở huyệt. Một đợt sóng nước đập vào Trần Lương nhưng mức độ này quá nhẹ nhàng so với lực lượng của hắn, Địa Long Thương cũng được cắm sâu nên không hề hấn gì.

Sau nhiều lần nuốt vào một lượng lớn nước, Chương Ngự bắt lực rú lên như muốn chịu thua Trần Lương. Hắn rút ra đoản kiếm cắm vào huyệt của Chương Ngự để treo lên. Yêu thú mặc dù rất đau nhưng thấy vật tắc trong huyệt đang trôi ra ngoài nên cứng rắn chịu đựng.

Trần Lương bước về phía phần đầu miệng, còn đang suy tính bước kế tiếp nên làm gì, thì một chiếc vòi không ngờ dùng tốc độ lôi đình muốn cuốn lấy hắn.

Trần Lương phản ứng không chậm. Hắn lấy thương đỡ lấy chiếc vòi đồng thời dùng phản lực nhảy ra sau, rơi về phía huyệt Chương Ngự. Rơi được nửa đường, hắn lại cầm pháp Địa Long Thương vào cổ huyệt yêu thú.

Không dừng lại tại đó, Trần Lương lấy ra 1 cây thương khác cắm tiếp vào huyệt Chương Ngự. Con yêu thú hú lên 2 tiếng đau đớn.

Trần Lương không dùng đoản kiếm đi lên nữa mà dùng 2 cây thương cắm vào cổ huyệt yêu thú để tiến lên, độ đâm sâu và đau đớn hơn nhiều so với đoản kiếm. Mỗi một thương đâm vào là một âm thanh xé rách của con yêu thú.

Trần Lương không tiến về phía đầu miệng Chương Ngự nữa mà ngồi phía gần huyệt, không có nửa điểm thả lỏng, sẵn sàng đối phó mọi diễn biến bất ngờ xảy ra.

Trần Lương tỏa ra tinh thần lực xem xét phía ngoài. Xung quanh vùng nước này không có yêu thú nào mạnh như Chương Ngự, nó chính là chúa tể vùng này.

Bên trên mặt nước, Cự Đà Điều vẫn bay vòng vòng tìm kiếm con mồi. Nó vốn dĩ định đục lỗ, giết chết con mồi từ trên không rồi bay tới cấp xác, không ngờ con mồi lại cắn phá được gần hết lông tơ của nó nên chỉ bị bắn rơi xuống sông.

Trần Lương đứng trong miệng Chương Ngự chờ đợi. Thương thế của hắn tương đối nghiêm trọng, cần thời gian hồi phục. Ngao Thiên thì đang tê liệt do độc còn Tiểu Ngao Cừu Thiên cũng thụ thương khó di chuyển.

Bay mãi không thấy con mồi đâu, Cự Đà Điều bỏ đi. Trần Lương đánh ra Cừu Vĩ Hắc Long khiến Chương Ngự đau đớn hét lên. Tranh thủ lúc đó, Trần Lương bơi ra ngoài lên bờ. Con yêu thú cũng không muốn vì một bữa ăn mà có thể gặp hành hạ nên bỏ qua Trần Lương.

Hắn lên tới bờ cũng không có thả lỏng người mà chạy đi tìm kiếm địa điểm an toàn để dưỡng thương. Trần Lương vừa chạy vừa thi triển Ẩn Nặc Thuật và thả tinh thần lực bao quát 10 dặm xung quanh. Chỉ cần thấy nhân loại hay yêu thú hắn đều trốn đi.

Mất nửa ngày tìm kiếm, Trần Lương thấy một hang đá nên lấy làm địa điểm ẩn nấp. Hắn chỉ bày bố một trận pháp ẩn nấp bên ngoài còn không có bày trận pháp bảo vệ, không có thời gian.

Trần Lương đưa ra ngoài Ngao Thiên cùng Tiểu Ngao Cừu Thiên. Hắn vỗ mạnh vào đầu Tiểu Ngao Cừu Thiên trách mắng “Người thấy tác hại người gây ra chưa. Chờ người khỏe rồi xem ta trừng phạt người thế nào”

Tiểu Ngao Cừu Thiên biết lỗi nên chỉ cúi đầu không dám nói gì. Trần Lương lấy ra đan dược trị thương cho hắn cùng 2 yêu thú phục dụng.

Độc của Chương Ngự chỉ gây ra tê liệt cùng hôn mê nên Ngao Thiên không bị ảnh hưởng đến tính mạng, nhưng nó không tự nuốt được đan dược, Trần Lương phải nghiền thành bột rắc vào miệng nó ngấm dần.

3 ngày trôi qua, Trần Lương đã hồi phục hoàn toàn, có điều Tinh linh hóa hình của hắn vẫn cần thêm thời gian để tái tạo lại. May mà hắn có 2 Nhân Sinh, giúp giảm đi gấp đôi thời gian sửa chữa Tinh linh hóa hình. Ngao Thiên lúc này mới hết bị tê liệt, thương thế chưa khỏi, cơ thể còn đang suy nhược. Tiểu Ngao Cửu Thiên bị thương nhẹ nhất nhưng khả năng hồi phục chậm nhất nên tình trạng vẫn còn yếu.

Trần Lương đợi đến 10 ngày, cho cả nhóm tinh lực sung mãn mới rời khỏi hang đá, trở lại bờ sông để sang phía đối diện. Có điều bọn hắn phải chờ thêm 2 ngày do gặp Cự Đà Điều khiển mọi gần đó.

Trần Lương tỏa ra tinh thần lực dài 20 dặm, đảm bảo không có yêu thú mạnh ngăn cản đường đi vượt sông rồi hắn mới dám cười Ngao Thiên bay qua. Lúc này, để an toàn, Tiểu Ngao Cửu Thiên bị nhốt trong Không Thủ.

Sang được bờ kia sông, Tiểu Ngao Cửu Thiên được thả ra để tiếp tục dẫn đường. Một đường thẳng tiến, nhóm nhân yêu Trần Lương không còn phải trốn đông tránh tây nữa, mà gặp đâu đánh đó. Trừ khi Trần Lương phán đoán là đối thủ hoàn toàn áp đảo thì sẽ tránh đụng độ, còn nếu có 1 tia chiến thắng thì bọn hắn sẽ đồ máu mà chiến, thu lấy trọng thương làm thành quả.

Mục tiêu vào Ác Nhân Cốc này không chỉ là để Trần Lương chiến chiến chiến, mà còn để Ngao Thiên cùng Tiểu Ngao Cửu Thiên thúc đẩy bản năng chiến đấu hoang dã của bọn chúng lên càng cao. Tương lai bọn chúng còn phải đối mặt với nhiều trận chiến khốc liệt, nhiều yêu thú và nhân loại mạnh hơn rất nhiều.

Lúc này mới lộ ra nhược điểm của Tiểu Ngao Cửu Thiên.

Trong ngày đầu tiên sang được bờ bên này, di chuyển được nửa ngày, Trần Lương chỉ về chéch về phía trước nói “Tiểu Ngao, phía này có 1 đàn Miên Thỏ, ngươi đi bắt 1 con về đây”

Miên Thỏ là một loài yêu thú cấp 5, ăn thực vật, trông như thỏ. Bọn chúng sống thành đàn, để cảnh báo cho nhau khi có kẻ thù đến. Tốc độ trốn chạy của chúng khá nhanh nên muốn bắt được không dễ.

Tiểu Ngao vui mừng nhận lệnh, một đường thẳng tiến đến đàn Miên Thỏ. Trần Lương từ xa quan sát, thấy nó chỉ biết cầm đầu đuổi theo đàn Miên Thỏ, thấy con nào gần nhất là đuổi hướng đuổi theo. Mất nửa ngày, Tiểu Ngao Cửu Thiên thờ hồn hèn quay về cầu sự giúp đỡ từ Trần Lương.

Hắn thở dài, than vãn “Đúng là con hư tại mẹ. Từ giờ phải thiết quân luật với ngươi. Tiếp tục di chuyển. Từ giờ ngươi săn được con mồi nào thì ăn con đó, còn không thì ngồi nhìn ta với Ngao Thiên ăn”

Đi được 5 dặm, Trần Lương chỉ chéch về hướng bên phải nói với Tiểu Ngao Cửu Thiên: “Đang này có một con Mã Lộc, ngươi tiến đến cẩn thận, đừng để bị phát hiện, chờ lúc nó không đề ý thì xông ra tấn công”

Tiểu Ngao Cửu Thiên gật đầu quyết tâm lắm. Nó chạy về phía Mã Lộc, khi nhìn thấy con mồi thì chậm chậm tiến lên. Còn cách 12 trượng, thấy con mồi quay lưng về phía mình đồng thời đang cúi đầu gặm cỏ, Tiểu Ngao Cửu Thiên tức tốc xông đến muốn húc chết con mồi.

Đáng tiếc, Mã Lộc lúc ăn vẫn vểnh tai lên nghe ngóng bốn phía, thấy động tĩnh lớn từ phía sau nó liền ba chân bốn cẳng bỏ chạy. Nếu đi đường thẳng thì Tiểu Ngao Cửu Thiên tốc độ nhanh hơn sẽ bắt được nó, có điều chỗ này rậm rạp nhiều cây cối, Mã Lộc đã quen thuộc di chuyển nơi đây, Tiểu Ngao Cửu Thiên mất nửa ngày cũng không bắt được nó.

Nếu là Ngao Thiên thì sẽ rất dễ dàng, vì nó có yêu ảnh. Tốc độ tấn công của yêu ảnh nhanh hơn bản thể rất nhiều. Ngao Thiên chỉ cần đứng từ xa bắn ra yêu ảnh là Mã Lộc chết không kịp ngáp.

Nhìn Tiểu Ngao cúi đầu trở lại, Trần Lương đập mạnh vào má nó. Hắn nói:

“Đồ ngu đần! Muốn săn con Mã Lộc này, ngươi phải nằm chờ còn cách nó thật gần rồi mới xông ra, một phát tông trúng. Hoặc ít nhất là như vừa rồi, ngươi nhảy cách không, không chạm đất, không một tiếng động thì cũng có thể bắt được nó. Nhưng ngươi lại phi rầm rầm lên thì khác gì hét lên báo nó chạy đi”

Quá bức mình, Trần Lương đập Tiểu Ngao Cửu Thiên thật mạnh 3 phát rồi mới nguôi cơn giận.

“Lần sau ngươi còn để xông con mồi thì biết tay ta” Trần Lương cười Ngao Thiên phóng lên trước, để mặc Tiểu Ngao Cửu Thiên túi hồ bám theo sau

Trên đường đi, bọn hắn chưa gặp phải nhân loại, cũng chưa phải đụng độ yêu thú cấp độ cao như Cự Đà Điều và Chương Ngư.

Thỉnh thoảng chiến đấu với yêu thú cấp 8, 9 thì một mình Trần Lương hoặc Ngao Thiên ra mặt là đủ.

“Tiểu Ngao, cơ hội cho ngươi đây. Phía trước có 1 con Hồng Lộc, ngươi đi bắt nó về đây”

Tiểu Ngao rống lên 1 tiếng “Gao uuu” rồi quyết tâm tiến lên.

Một lúc sau, Trần Lương biến sắc nhìn về phía Tiểu Ngao đang chạy trốn bạt mạng. Hắn chửi thề: “Con mẹ nó, đã không săn được mồi, lại còn rước họa về”

Đuổi sát theo sau Tiểu Ngao là một con Lam Sắc Chu, không phải đối tượng mà Trần Lương có thể trêu chọc lúc này.

Trần Lương cùng Ngao Thiên tích sức toàn bộ lực lượng, đợi Tiểu Ngao đến rồi đánh ra 7 Cửu Vĩ Hắc Long cùng yêu ảnh về phía Lam Sắc Chu. Con yêu thú phải dừng lại, đánh ra yêu ảnh phá tan hợp công của đối phương.

Tiểu Ngao thấy Trần Lương cùng Ngao Thiên tấn công Lam Sắc Chu liền vui mừng quay đầu, muốn tác chiến cùng chủ nhân thì bị Trần Lương chửi:

“Đồ ngu, cả 3 cùng đánh không lại nó. Mau chạy”

Nhóm người Trần Lương bỏ chạy, Lam Sắc Chu đuổi theo. Lam Sắc Chu liên tục bị Trần Lương ngồi trên lưng Ngao Thiên đánh ra Hắc Long quấy nhiễu, vô cùng khó chịu. Sau nửa ngày thì nó từ bỏ con mồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Chiến Huyết Dương

Đang đi đường, Trần Lương ngừng lại trầm tư. Rất nhanh chóng, hắn đưa ra quyết định. Trần Lương quay qua nhìn Tiểu Ngao cẩn dặn:

“Phía trước 22 dặm có một con Huyết Dương, người cùng với Ngao Thiên và ta vây đánh chết nó”

Con Huyết Dương này là một yêu thú cấp 10 trưởng thành, có chiến lực mức trung bình tại cấp 10 yêu thú.

Trái ngược với cái tên Huyết Dương, bây giờ nhìn nó trông như một loài động vật ăn cỏ, đứng hàng cuối của chuỗi thức ăn. Khuôn mặt hiền lành ngơ ngác, thân hình nhỏ yếu màu nâu, có vẻ như chỉ cần 1 tát của Ngao Thiên cũng đủ đập chết con yêu thú này.

Trần Lương cân nhắc tiểu đội 3 cái bọn hắn lúc này đánh với Huyết Dương còn hơi vượt quá khả năng. Nhưng hắn vẫn muốn liều, muốn để hắn cùng hai yêu thú mài dũa sát tâm, muốn thúc đẩy cơ thể vượt qua cực hạn mà đánh.

Còn cách 3 dặm, Huyết Dương đã ngửi được mùi 3 kẻ xâm phạm lãnh địa của nó. Không chờ con mồi đến nơi, nó đã bay đến tiếp cận.

2 bên nhìn thấy nhau từ xa, không có nửa điểm dè dặt, tiếp tục thu hẹp khoảng cách.

Còn chừng 50 trượng, hai bên không hẹn mà gặp, cùng đánh ra công kích của riêng phần mình.

Yêu ảnh Tam Nhân Lang to lớn, mở 3 mắt, hung dữ lao về phía trước. Vây quanh nó là 7 con Cửu Vĩ Hắc Long tỏa ra khí lực mạnh mẽ không kém. Tiểu Ngao không có tấn công mà tránh lui ra chỗ khác.

Yêu ảnh của Huyết Dương không giống như chân thân, tỏa ra hồng sắc yếu dị với khuôn mặt cực kỳ dữ tợn. Trần Lương đứng từ xa mà huyết mạch trong người còn bị đối phần rối loạn, tim đập dồn dập.

Đợt tấn công đầu tiên này, Huyết Dương đã cho thấy được sức mạnh của nó khi đánh tan Yêu Ảnh của Ngao Thiên và Cửu Vĩ Hắc Long. Có điều Yêu Ảnh của nó cũng suy yếu gần như tan rã, dễ dàng bị Trần Lương một thương bổ làm đôi.

Thần thông của Huyết Dương liên quan đến huyết mạch. Nó có thể làm bốc hơi tất cả lượng huyết mạch trên người đối phương trong một phạm vi nhất định vì vậy muốn tiếp cận nó gần như là không thể.

Sử dụng Hắc Giới với Huyết Dương là vô ích vì nó có thể cảm nhận huyết mạch của đối thủ để tấn công, không cần dùng đến thị giác.

2 bên tiếp tục ra đòn công kích đợt 2.

Lúc này Ngao Thiên dùng đến đệ tam nhân, vô hình phá hoại Yêu Ảnh của Huyết Dương. Yêu Ảnh của hướng dẫn như bị hàng ngàn con trùng bên trong cắn phá ra ngoài, dễ dàng bị Yêu Ảnh của Ngao Thiên cùng Cửu Vĩ Hắc Long đập tan, xông đến tấn công Huyết Dương.

Huyết Dương thần nhiên đón nhận đòn tấn công, cơ thể bị thụ thương rách rưới khắp người.

Nhìn lấy vết thương trên người, cả cơ thể và khuôn mặt Huyết Dương thay đổi trái ngược đến không thể nhận ra bản thân nó trước đó mấy tích tắc. Từ một bộ dáng hiền lành, Huyết Dương lột xác trở thành cực kỳ hung ác.

Cả cơ thể biến lớn gấp đôi, chuyển sang màu đỏ rực, sần chắc. Răng nanh của nó từ đầu mọc ra dài đến nửa mặt. Đây mới là hình dạng thực, hình thái sẵn mồi của Huyết Dương.

Trần Lương cùng Ngao Thiên tiếp tục hợp sức tấn công lần ba. Huyết Dương không ra đòn, chỉ lảng lảng đứng đó rút máu từ chính cơ thể nó tập trung phía trước. Đây chính là một thần thông khác của nó, điều khiển huyết mạch để tấn công kẻ thù.

Đòn tấn công của con mồi vừa đến, đám máu trước mặt Huyết Dương hóa thành 1 lớp màn bảo vệ, ngăn chặn hoàn toàn Yêu Ảnh và Cửu Vĩ Hắc Long.

Dự đoán đợt tấn công tiếp theo của Huyết Dương sẽ lớn mạnh hơn trước vô số lần, Trần Lương cất đi Địa Long Thương, thậm chí thu hồi cả Chiến thần Atula để có thể tập trung thi triển võ kỹ thuộc tính mồi của hắn.

Để tu luyện được võ kỹ này, hắn đã phải dành 4 năm trong quãng thời gian 18 năm ở Tiểu Cửu Giới để tu luyện mỗi ngày nửa canh giờ. Chỉ có thể dùng nửa canh giờ bởi sau đó thì hắn đã cạn kiệt nguyên khí cần cả ngày để khôi phục.

Tên của võ kỹ này là Vô Cực Quyền.

Trần Lương tin rằng người có thể tu luyện võ kỹ này không vượt quá 2 bàn tay. Lý do là để có thể tu luyện và thi triển thì điều kiện tiên quyết là trong đan điền người đó phải có 2 Nhân Sinh. Võ kỹ này được Cung Thừa Hy học được trong cùng 1 quyển sách ghi thông tin võ kỹ Phá Thể Kỹ. Có thể nói, tu luyện Phá Thể Kỹ để có 2 Nhân Sinh rồi mới tu luyện được Vô Cực Quyền.

2 Nhân Sinh sẽ phối hợp với nhau giúp cơ thể tạo ra một quả hắc cầu vận hành theo một quỹ tích vô cực.

Đám máu tiếp tục biến thành một cái miệng khổng lồ to gấp 10 lần Huyết Dương, với 4 chiếc răng nanh dài vượt mặt.

Huyết Khẩu vừa ra, cơ thể Trần Lương như rơi vào lò luyện đan, nóng đỏ rực cả người. Huyết mạch của hắn sôi lên như muốn bốc hơi. Còn may Trần Lương đã trải qua tế luyện nhục thân trong hồ nham thạch tại Trọng Môn nên còn chịu được.

Đối lại là Cự Linh võ giả khác, chỉ sợ vận chuyển nguyên khí còn khó khăn, nói gì đến chiến đấu.

Huyết Dương mất 2 hơi thở mới hoàn thiện được Huyết Khẩu cho thấy nó dành rất nhiều tâm huyết cho đòn tấn công này. Đồng thời cơ thể nó cũng suy nhược đi ít nhiều, rất dễ nhìn ra là làn da bên ngoài của nó bớt đi một chút huyết sắc, không còn đỏ rực như lúc đầu.

Huyết Khẩu xông phá không gian đánh về Trần Lương cũng là lúc hắn hoàn thiện được Vô Cực Quyền.

Chiêu thức này của hắn không phải dùng để tấn công mà là phòng thủ, bởi hắc cầu chỉ có thể di chuyển theo một quỹ tích cố định là hình thái vô cực.

Huyết Khẩu còn cách Trần Lương 1 trượng thì đụng phải hắc cầu. Huyết Khẩu như đụng phải bức tường vô hình, bị chặn lại. Nhưng nó vẫn hừng hực một khí thế hung tợn muốn phá

hủy hắc cầu.

Hắc cầu đựng độ Huyết Khẩu không có bất cứ thay đổi nào, vẫn tiếp tục di chuyển một đường vô cực

Trần Lương đứng cách đó có 1 trượng, đáng lý ra huyết mạch trong người càng là phải nóng lên đến bốc cháy mới phải, nhưng hắn lại không gặp bất cứ ảnh hưởng nào, thậm chí cơ thể còn mát mẻ hơn cả khi nãy. Hắc hiệu được là Vô Cực Quyền đã hấp thu tất cả lực lượng từ Huyết Khẩu

Một hơi thở

Hai hơi thở

Đến hơi thở thứ ba, hắc cầu có dấu hiệu nứt vỡ, có vẻ như lực lượng nó hấp thu sắp tới giới hạn chịu đựng. Nhưng Huyết Khẩu cũng không khá hơn, từ một huyết sắc nồng đậm, nay trở thành một màu mờ nhạt như trực chỉ tan biến.

Hơi thở thứ 4, Huyết Khẩu biến mất, hắc cầu toàn thân nứt nẻ, nhưng vẫn không ngừng di chuyển, chưa có tan biến.

Trần Lương thở phào tránh được một kiếp nạn. Nhưng hắn không có thả lỏng người, bởi Huyết Dương vẫn còn đó, còn hắn thì đã gần cạn nguyên khí, không thể tiếp tục đánh ra được Vô Cực Quyền thứ 2. Vô kỹ này quá ngốn nguyên khí, hút cạn hơn một nửa nguyên khí trong đan điền của hắn.

Trần Lương lúc này mới nhìn về phía Ngạo Thiên, đã chuẩn bị xong Yêu Ảnh, đánh về phía Huyết Dương.

Trong lúc hắc cầu chống đỡ Huyết Khẩu, Ngạo Thiên đã chuẩn bị sẵn Yêu Ảnh, có thể tấn công Huyết Khẩu bất cứ khi nào nếu hắc cầu không chống đỡ được.

Huyết Khẩu vừa tan, không để cho Huyết Dương có thời gian hồi phục, Ngạo Thiên liền đánh ra Yêu Ảnh tấn công con yêu thú đang trong trạng thái không được khỏe.

Yêu Ảnh của Ngạo Thiên còn cách Huyết Dương 1 trượng thì nó vừa kịp rút ra hồng huyết hình thành một cái miệng nhỏ nhưng cũng đủ để đánh ngang tay với Yêu Ảnh.

Trần Lương nhìn về phía sau Huyết Dương, thấy Tiểu Ngạo vẫn đang đứng chờ thời cơ tập kích. Trần Lương thầm tiếc nuối. Khi Huyết Dương chống đỡ Yêu Ảnh là cơ hội rất tốt để Tiểu Ngạo Cửu Thiên tấn công con yêu thú.

Đáng tiếc, Tiểu Ngạo kinh nghiệm chiến đấu còn quá ít, không biết lúc nào là thời cơ nên tận dụng. Bây giờ Trần Lương có hét lên ra lệnh cho Tiểu Ngạo cũng vô dụng, Huyết Dương đã đánh tan Yêu Ảnh của Ngạo Thiên, sẽ dễ dàng phát hiện bất cứ nguy hiểm nào khác.

Diễn biến trận đấu tạm hòa hoãn một chút. 2 bên nhìn nhau thăm dò cùng suy nghĩ phương pháp tấn công.

Huyết Dương ra chiêu trước. Nó tiếp tục rút hồng huyết từ trong người ra, nhưng không tạo huyết khẩu mà là một chiếc răng nanh nhọn hoắt. Chiếc răng nanh này nhỏ hơn nhiều so với huyết khẩu, có vẻ như Huyết Khẩu là đòn tấn công mạnh nhất đồng thời tiêu hao của nó nhiều nhất.

Vừa nhìn huyết nanh, Trần Lương hiểu ngay ý đồ của Huyết Dương là muốn tránh đối đầu với hắc cầu, mà chọc xuyên qua quỹ tích di chuyển của nó, đánh vào Trần Lương.

Ý đồ của Huyết Dương không xảy ra. Huyết nanh còn cách Trần Lương một trượng liền đứng yên.

Vô Cực Quyền của Trần Lương, nhìn bên ngoài chỉ thấy 1 hắc cầu to bằng bàn tay di chuyển theo hình dạng vô cực rộng 3 trượng, tạo ra 1 khoảng trống rất lớn để xuyên qua. Nhưng trên thực tế, Vô Cực Quyền tạo ra một màn chắn kín như bưng, rộng đến 5 trượng bảo vệ Trần Lương trước mọi lực lượng. Đó là lý do vì sao Trần Lương không cảm thấy huyết mạch nóng cháy khi đánh ra Vô Cực Quyền.

Tuy nhiên Vô Cực Quyền cũng chỉ tồn tại được 1 hơi thở liền đạt tới giới hạn, tan vỡ tạo ra một vụ nổ chấn bay Trần Lương cùng Ngạo Thiên về phía sau. Trần Lương thổ huyết, Ngạo Thiên thụ thương máu chảy thành dòng nhưng vụ nổ cũng đồng thời phá hủy đi huyết nanh.

Đáng lý ra Ngạo Thiên có thể dùng đệ tam nhãn để ngăn cản vụ nổ về phía bọn hắn, nhưng nó lại đang tạo Yêu Ảnh để chuẩn bị tấn công Huyết Dương giống như lúc trước, không ngờ vừa mới va chạm thì hắc cầu đã nổ khiến nó không kịp phản ứng.

Sau khi cảm nhận lực lượng của vụ nổ, Trần Lương dự đoán nó có sức công phá bằng một phần năm lực lượng hắc cầu hấp thu. Nếu không cũng không thể gây ra thương tích được cho hắn như vậy.

Huyết Dương thấy con mồi đã bị thương, bị suy yếu, không tiếp tục sử dụng thần thông mà đánh ra Yêu Ảnh tấn công.

Trần Lương cùng Ngạo Thiên không có suy yếu như nó nghĩ.

Trần Lương không sử dụng được Vô Cực Quyền nhưng nguyên khí không có thiếu, dư sức hiển hóa Chiến thần Atula để đánh ra 7 Cửu Vĩ Hắc Long. Còn vết thương không hề nặng, thậm chí còn đang hồi phục với tốc độ mất thương có thể thấy.

Ngạo Thiên bị thương nặng hơn Trần Lương một chút nhưng đánh ra Yêu Ảnh và vận dụng đệ tam nhãn là không có vấn đề gì.

Giống như lần tấn công thứ 2, Huyết Dương lại ăn trái đắng từ đòn hợp công của kẻ thù. Nó tức giận hét lên một tiếng dài rồi rút đại lượng hồng huyết trong cơ thể ra ngoài, lần nữa tạo ra Huyết Khẩu thế giết chết kẻ thù.

Trần Lương lo lắng nhìn Huyết Khẩu đang rất nhanh được hình thành, chỉ còn thiếu phần đỉnh đầu. Hắn đã không thể xuất ra Vô Cực Quyền, chỉ có thể cứng rắn đối đầu.

Đang tập trung tạo ra Huyết Khẩu và dồn sự chú ý vào 2 kẻ thù phía trước, Huyết Dương bất ngờ bị Tiểu Ngạo đánh lên sau lưng.

Cặp sừng nhọn hoắt, tương đương với một cặp Thiên Thánh Khí cấp rất sâu vào 2 mông của Huyết Dương khiến nó một lần nữa rú lên đau đớn. Cặp sừng của Tiểu Ngạo có lực phá hoại cao hơn nhiều so với Yêu Ảnh của nó. Huyết khẩu có dấu hiệu tan rã.

Nhìn thấy cơ hội đến, Trần Lương vui mừng đánh ra 7 Cửu Vĩ Hắc Long tấn công Huyết Dương. Ngạo Thiên không đánh ra Yêu Ảnh mà sử dụng đệ tam nhãn gây rối loạn Huyết Khẩu đang rất không ổn định.

Cặp sừng của Tiểu Ngạo không đơn thuần đâm vào cơ thể Huyết Dương, nằm trong cơ thể Huyết Dương, nó còn phát ra một loại sóng không gian trong phạm vi ngắn nhưng cũng đủ làm rối loạn cơ thể Huyết Dương khiến con yêu thú nội thương nghiêm trọng.

Cửu Vĩ Hắc Long tiến sát tới cũng là lúc Huyết Khẩu tan rã, Huyết Dương ăn trọn đòn tấn công của Trần Lương, vắng mạnh ra sau.

Tiểu Ngao tiếp tục tụy sát, muốn cho Huyết Dương một kích trí mạng. Nhưng đến gần 10 trọng liên cảm thấy huyết khí trong cơ thể rối loạn, dần biến mất. Cách 5 trọng, huyết khí bắt đầu suy giảm nhanh chóng. Đồng thời Huyết Dương đã kịp thời tạo ra 1 huyết nanh nhỏ nhỏ sẵn sàng cắm vào người Tiểu Ngao.

Tiểu Ngao cứng rắn chịu đựng huyết khí suy giảm, hung hăng nhảy về phía Huyết Dương đâm sừng vào đầu con yêu thú mặc cho Huyết Dương đã bắn ra huyết nanh tấn công.

Nhưng còn cách nửa trọng, Huyết Nanh đột nhiên chuyển hướng, chỉ đâm sượt qua da Tiểu Ngao. Nhìn lại thấy Ngao Thiên đang chảy máu trên đệ tam nhãn.

Nó đã dành toàn bộ sức lực để phá hủy Huyết Khẩu, nhưng tiếp tục cắn răng đẩy đi Huyết Nanh giúp Tiểu Ngao Cừu Thiên thành công đâm xuyên đầu Huyết Dương.

Bị đâm xuyên đầu nhưng Huyết Dương chưa chết. Cừu hận giúp nó quên tất cả, tập trung làm bốc hơi toàn bộ huyết mạch trong người Tiểu Ngao.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Tiểu ngao đột phá cấp 7

Từ xa, Trần Lương cùng Ngao Thiên chạy tới giúp Tiểu Ngao triệt hạ Huyết Dương. Huyết khí trong người Tiểu Ngao giảm nhanh qua từng hơi thở.

Bọn Trần Lương chạy tới nơi thì Huyết Dương đã hoàn toàn tắt thở, huyết khí trong người Tiểu Ngao cũng chỉ còn lại một phần, đồ gục xuống.

Còn may, nhục thân của Đại Địa Nguru Ma Vương đa phần là các khoáng không ăn chứa vùng không gian riêng. Máu huyết và nội tạng của nó khác xa so với các yêu thú thông thường.

Đại Địa Nguru Ma Vương không có dạ dày, vì vậy chúng không ăn thịt hay thực vật mà chỉ luyện hóa nội đan yêu thú hoặc Nhân Sinh nhân loại. Chúng cũng không có nhiều cơ quan khác, dẫn đến huyết khí trong cơ thể cũng không nhiều.

Muốn giết chết Đại Địa Nguru Ma Vương rất khó, cần hủy diệt toàn bộ thân thể của nó. Ngay cả khi cơ thể bị đục thành tổ ong, Đại Địa Nguru Ma Vương nếu được điều trị vẫn có thể phục hồi.

Trần Lương thu xác Huyết Dương cùng cơ thể Tiểu Ngao vào rồi chạy khỏi khu vực này. Âm thanh chiến đấu đã thu hút một số loại yêu thú mạnh mẽ mò đến.

Tìm kiếm một nơi không có yêu thú xung quanh, Trần Lương thả Tiểu Ngao ra ngoài và đưa đan dược chữa thương vào miệng nó. Hấn và Ngao Thiên cũng ngồi xuống chữa thương.

Được nửa ngày tĩnh dưỡng, bọn hấn lại tiếp tục phải di chuyển do Trần Lương cảm nhận được phía nam 15 dặm có một đàn yêu thú Tích Vân Cam di chuyển về chỗ bọn hấn.

Nhờ vào tinh thần lực cường đại, có thể mở rộng phạm vi cảm nhận lên đến 50 dặm, Trần Lương có thể sớm thấy được sự xuất hiện của yêu thú cùng nhân loại để tránh đi hoặc tấn công.

Có thể nói, tinh thần lực cấp 9 chính là bùa hộ mạng để Trần Lương có thể tồn tại trong Ác Nhân Cốc. Không có nó, chỉ sợ hấn đã chết mấy lần từ khi vào đây.

Tiếp tục nghỉ ngơi 3 ngày thì cả đoàn hồi phục, lần này may mắn không có ai bị thương nặng. Tiểu Ngao chỉ là thiếu máu nên ngất đi, chứ trên cơ thể nó đến 1 vết thương cũng không có.

Trần Lương lấy ra nội đan của Huyết Dương đưa cho Tiểu Ngao

“Thường cho người, lần này chiến đấu rất tốt, dám mạo hiểm để giành thắng lợi”

Tiểu Ngao vui mừng đón lấy nội đan Huyết Dương, nhưng nó chưa vội luyện hóa mà lưu trữ trong cơ thể.

Đoàn đội tiếp tục tiến lên. Sau 1 ngày, bọn hấn đi tới chân 1 ngọn núi. Tiểu Ngao rống lên 1 tiếng, tăng tốc chạy về phía đỉnh núi. Trần Lương thấy xung quanh không có nguy hiểm nên để kệ nó xung phong.

Lên đến đỉnh núi, Tiểu Ngao rống lên 1 tiếng

“Gao uuuuuuu”

Nó khoan khoái tận hưởng linh khí tươi mát, chứa đầy Không gian thuộc tính. Nơi đây mới chỉ là rìa ngoài, tiến sâu vào trong sẽ càng thu được chất lượng không gian linh khí cao hơn.

Trần Lương đứng trên đỉnh núi nhìn không gian phía trước, là một thảo nguyên bát ngát không có điểm dừng. Có thể dễ dàng nhận ra điểm khác biệt của thảo nguyên này là sự xuất hiện của các vết nứt không gian.

Trong tầm mắt của Trần Lương, xa xa phía trước là một vết nứt không gian kéo dài 20 trọng nằm cách mặt đất 3 trọng cao.

Cả nhóm tiếp tục tiến lên, Tiểu Ngao muốn tiến vào sâu bên trong, đến nơi có không gian linh khí nồng đậm hơn.

Bọn hấn đi tới một đồng cỏ trải dài bát ngát không thấy điểm dừng, chỉ thấy một đàn ngựa gặm cỏ hay mấy con chuột chũi chạy khắp nơi. Trần Lương thành thoi ngồi trên lưng Ngao Thiên tận hưởng làn gió mát mẻ. Từ ngày vào Ác Nhân Cốc, thật hiếm khi hấn mới có dịp thư giãn thế này.

Đang đi, đột nhiên Tiểu Ngao dừng lại gầm gừ phía trước. Trần Lương cảm thấy kỳ lạ vì tinh thần lực của hấn thả ra 20 dặm xung quanh đều không thấy có bóng dáng nguy hiểm nào

“Chuyện gì vậy Tiểu Ngao?” Trần Lương hỏi

Tiểu Ngao khuôn mặt thù địch sủa lên 3 tiếng về phía trước, báo hiệu có nguy hiểm.

Trần Lương tin tưởng vào khả năng của Tiểu Ngao. Tại vùng đất có không gian linh khí cao như này thì các loài yêu thú có Thiên Phú Thần Thông về không gian rất nhiều.

Trần Lương thu hẹp tinh thần lực lại còn 10 dặm, vẫn không cảm nhận được gì. Hắn liền thu nhỏ lại 1 dặm, 100 trượng, 50 trượng, lúc này hắn mới ần ần nhận ra có sự khác lạ trong không gian.

Thu gọn lại 30 trượng, hắn không thấy gì. Tăng lên 40 trượng, cũng không thấy gì. Nhích lên từng trượng một, cuối cùng hắn phán đoán ra được vấn đề cách hắn 49 trượng.

Trần Lương đoán một yêu thú nào đó có thần thông không gian cao mình, ẩn mình tại không gian khác, đợi con mồi đi qua thì bất ngờ đánh lén.

Trong đầu hắn hiện lên mấy loại yêu thú, phổ biến nhất là Diệt Ngư, yêu thú cấp 9. Chúng đợi con mồi đi qua thì chui ra đâm lén rồi trốn ngay lập tức, chờ đợi con mồi bị độc chết mới ra ngoài. Nếu là Diệt Ngư thì Trần Lương không sợ, nhưng một số loại khác thuộc dạng tấn công vật lý mạnh mẽ, có thể tạo cho hắn tổn thương lớn.

Không muốn đánh cược, Trần Lương quyết định đi vòng sang một bên.

Nhưng bước được 3 bước, hắn lại thở dài lầm bầm “Không được, ta cần một khóa đạo tâm kiên định, không nhường bước. Nếu chỉ muốn ăn chắc thì sao có thể gặp mạnh càng mạnh”

Trần Lương quay trở lại vị trí ban đầu rồi tiếp tục bước đi theo hướng đã định. Nếu Tiểu Ngao mở ra Thiên Phú Thần Thông của nó thì có thể lòi kẻ địch nấp trong không gian ra, nhưng hiện giờ chỉ có thể lấy bản thân như nó ra để đánh.

Hắn thu lại tinh thần lực còn 10 trượng, bất cứ một thay đổi nào trong 10 trượng này đều sẽ không thể lọt qua cảm nhận của hắn, kể cả 1 con kiến là được hay cái hắn cũng có thể biết.

Còn cách mục tiêu 1 trượng, yêu thú vẫn không có ra mặt tấn công.

Trần Lương vừa đi qua 1 bước, con yêu thú liền xé rách không gian, một chi móng vuốt vô mạnh xuống lưng Trần Lương.

Hắn đã sớm cảm nhận được sự thay đổi trong không gian nên kịp thời nhảy qua 1 bên tránh được. Cú vỗ tay rạch phá trên đất 4 vết chém dài, chứng tỏ nhục thân của con yêu thú rất mạnh.

Trần Lương còn chưa kịp phản công, con yêu thú đã trốn lại vào trong không gian thứ nguyên. Muốn lòi con yêu thú này ra ngoài, phải nhờ đến võ giả Không gian thuộc tính hoặc các yêu thú có không gian thần thông như Đại Địa Ngưu Ma Vương.

Đã không thể tấn công, Trần Lương lựa chọn rời đi.

Trong không gian thứ nguyên, con yêu thú lên đi chuyển theo nhân loại, muốn ra tay đánh lén lần 2.

Trần Lương cảm nhận được con yêu thú di chuyển theo mình, liền ra lệnh cho Ngao Thiên điều khiển linh khí, ngăn chặn không cho con yêu thú kia rẽ ra không gian tiến đến gần mình.

Nếu Trần Lương bước vào Hoàng cấp, cũng có thể điều khiển linh khí xung quanh hắn, phạm vi càng gần, năng lực điều khiển càng mạnh, ngăn cản những kẻ trốn trong không gian thứ nguyên áp sát. Nhưng hiện giờ thì chưa làm được.

Biết được đối phương theo dõi được mình, con yêu thú quyết định từ bỏ. Thực ra chiến lực của nó không thấp, nhưng bản năng chiến đấu của nó là ám sát nên nếu thấy con mồi có thể phát hiện được mình thì nó sẽ bỏ qua.

Cả nhóm Trần Lương tiếp tục tiến lên.

Đi đến một rừng cây nhỏ, Tiểu Ngao hú lên 2 tiếng rồi nằm xuống ngủ. Lúc này nó mới lấy nội đan của Huyết Dương ra luyện hóa.

Trần Lương bày ra một trận pháp ẩn nấp rồi cùng Ngao Thiên ngồi cạnh trông chừng cho Tiểu Ngao. Hắn cũng muốn dừng lại nghỉ ngơi để ổn định lại căn cơ. Mới bước vào cấp 9, sự liên kết giữa Nhân Sinh cùng cơ thể hắn còn chưa vững chắc.

Đây cũng là lý do Trần Lương thi triển Vô Cực Quyền mới tiêu hết được một nửa lượng nguyên khí trong đan điền. Nếu có thể sử dụng càng nhiều người cho Vô Cực Quyền, khả năng phòng thủ của hắn sẽ càng mạnh.

Giấc ngủ của Tiểu Ngao Cửu Thiên không ngờ kéo dài đến 1 tháng.

Khoảng thời gian này không có gì biến động. Có rừng cây che chắn tầm nhìn nên yêu thú và nhân loại đi qua bọn hắn cũng không có phát hiện. Chỉ có một con Nhạn Điều thỉnh thoảng xuất hiện ở gần đây, như có như không nhìn về phía nhóm Trần Lương.

Nhạn Điều chỉ là một loài yêu thú cấp 6. Thức ăn của bọn chúng là sâu trùng và một số loài yêu thú kích thước nhỏ. Cơ thể Nhạn Điều to bằng đầu người, thịt thơm, ngon, mềm nên là món ăn ưa thích của nhiều yêu thú và nhân loại. Nhạn Điều chỉ có khả năng duy nhất là tốc độ bay rất nhanh để trốn thoát kẻ thù.

Sự xuất hiện của Nhạn Điều cũng không mang lại ảnh hưởng gì nên Trần Lương cũng không để tâm.

1 tháng sau tỉnh dậy, Tiểu Ngao cất lên một tiếng hú dài

“Gao uuuuuuuu!”

“Không ngờ người lại bước sang cấp 7 nhanh như vậy, ta còn tưởng phải vài năm nữa. Có vẻ như Không gian linh khí cao giúp hiệu quả luyện hóa nội đan của người cao hơn rất nhiều”

Giờ thì Trần Lương đã hiểu vì sao tốc độ phát triển của Tiểu Ngao Cửu Thiên trước đó tương đối chậm chạp.

Bọn hắn lại tiếp tục lên đường.

Ác Nhân Cốc không thiếu nhân loại tiến vào, đa phần là để lẩn trốn kẻ thù, một số ít lại là để tìm kiếm cơ duyên, săn giết yêu thú.

Trước mặt hắn lúc này là một đôi đạo lữ đáng vẻ từ tế đang hỏi thăm hắn:

“Đạo huynh, người một thân một mình đi lại trong Ác Nhân Cốc rất nguy hiểm, có muốn gia nhập với 2 bọn ta để bảo vệ lẫn nhau?”

“Đa tạ hai vị quan tâm, ta còn có 2 con thú này làm bạn. Lúc cần vẫn có thể chạy trốn được”

Đôi nam nữ không khỏi mắt sáng lên nhìn Tam Nhân Lang cùng Đại Địa Ngưu Ma Vương. Nữ nhân nở nụ cười nói

“Đạo huynh có thể thu phục được 2 con yêu thú này làm ta vô cùng ngưỡng mộ. Người làm thế nào làm được?”

“Ha ha, ta là may mắn nhất được trúng của bọn hắc thối. Trời xanh ưu ái, mọi chuyện ắt thuận buồm xuôi gió”

“Ha ha, nghe hơi vô lý nhưng lại rất thuyết phục. Bọn chúng đã hoàn toàn trưởng thành chưa?”

“Con Đại Địa Ngưu Ma Vương này vừa mới đột phá cấp 7, con Tam Nhân Lang cũng mới chỉ cấp 9, còn xa xa mới được như mẫu thân của nó”

“Hai bọn ta cũng mới bước vào Hoàng cấp không lâu, may mà có cặp nên mới tồn tại được trong Ác Nhân Cốc này, nhưng cũng không thiếu lần suýt bỏ mạng. Đạo huynh hẳn là phải có tu vi Hoàng cấp lâu dài, thậm chí là Huyền cấp mới dám 1 thân 1 mình đi lại thông dong như thế?”

“À không, tại hạ mới bước vào Cự Linh cảnh, đang ngao du sơn thủy để chứng Đạo của bản thân”

Vừa nghe được tu vi của Trần Lương, hai phu thê nhìn nhau cười ngụ ý. Người nam tử nói “Hóa ra tiểu hữu này mới Cự Linh cảnh, chúng ta có nên giúp hắn sớm lên đường”

“Phu quân thật tốt bụng, ta cũng có ý giúp tiểu hữu đây trông nom 2 con yêu thú kéo lại bị giết tại nơi ác liệt như Ác Nhân Cốc thì thật đáng tiếc”

Nghe đôi phu thê cười nói trao đổi, Trần Lương cũng mỉm cười đáp lại:

“Hai vị thật tốt quá. Ta cũng rất mừng gặp được hai vị để rèn luyện Đạo mà ta tìm kiếm”

“Bọn ta vẫn luôn là người tốt mà. Hối thi không phải, Đạo của tiểu hữu tìm kiếm là gì”

“Hủy diệt”

Vừa nói dứt lời, Trần Lương lấy ra Địa Long Thương, vận chuyển nguyên khí chém 1 thương về phía đôi đạo侶.

Bọn hắc phản ứng cũng không chậm, vừa nhìn thấy Trần Lương vận chuyển nguyên khí, bọn hắc ngay lập tức bay lùi lại, tránh thoát kịp thời.

Từ trên cao nhìn xuống, nam tử nói:

“Tiểu tử còn chưa bước vào Hoàng cấp lại dám giờ mũi thương về phía bọn ta, thật không biết sống chết. Tương 1 con Tam Nhân Lang cấp 9 là có thể chống đỡ phu thê bọn ta hợp kích sau”

“Ta không chừa mũi thương về phía các người thì các người sẽ không tấn công ta sao?” Trần Lương hỏi ngược lại

“Biết vậy sao người còn trả lời tất cả những câu hỏi của bọn ta, không lẽ tất cả đều nói dối? Ta đã kiểm tra qua, đúng là Tam Nhân Lang mới cấp 9 và Đại Địa Ngưu Ma Vương cấp 7, chỉ có người là ta không dò xét được. Không lẽ người không phải Cự Linh cảnh?”

“Tất cả đều là thật, chỉ là ta muốn tăng mức độ khó lên chơi cho vui thôi”

“Tên này...” Nam tử không biết nói gì. Từ khi bước vào Hoàng cấp, đây là lần đầu hắc chứng kiến một Cự Linh cảnh dám ăn nói hỗn xược trước mặt hắc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Không gian lao lung

Trần Lương tiếp tục “2 người các người, nam là Không gian thuộc tính, tinh thần lực cấp 4, nữ là Thủy thuộc tính, tinh thần lực cấp 4. Cả 2 đều là Hoàng cấp tu vi. Ta muốn công bằng nên mới cung cấp thông tin thêm cho 2 người các người”

“Người, người lại có được tinh thần lực cao như vậy! Ít nhất là cấp 6. Người không phải chuyên tu võ đạo sao?”

Trần Lương trầm ngâm không biết trả lời như nào. Hắc có tinh thần lực rất cao. Tạo nghệ của hắc trong trận pháp cao hơn võ đạo rất nhiều. Nhưng từ khi trọng sinh ở kiếp này, hắc đều là tập trung vào rèn luyện võ đạo. Trận pháp hắc không cần học, chỉ cần thực hành nhiều để rèn luyện kỹ năng.

Trần Lương không tiếp tục nói chuyện, hiển hóa ra Chiến thần Atula, tích xúc nguyên khí đánh ra Cừu Vĩ Hắc Long. Tiểu Ngao cùng Ngao Thiên cũng cùng một chỗ đánh ra yêu ảnh của mình.

Đôi đạo侶 cũng lấy ra bảo kiếm tấn công. Nam tử không thấy hiển hóa ra thần thông gì, chỉ có nữ tử là xuất hiện một con cá nhỏ trên đầu, không biết có tác dụng gì.

2 bên va ầm vào nhau, kết quả hoàn toàn trái ngược với những gì đôi phu thê nghĩ. Bọn hắc vốn cho rằng chỉ có Tam Nhân Lang là đánh ngang với một người, người còn lại đủ để áp đảo hoàn toàn tên võ giả Cự Linh cảnh với 1 con Đại Địa Ngưu Ma Vương cấp 7.

Thực tế lúc này, 2 kiếm khí của bọn hắc bị phá hủy hoàn toàn, 1 Yêu Ảnh Tam Nhân Lang, 1 con Cừu Vĩ Hắc Long cuộn cuộn lao đến tấn công bọn hắc.

Không kịp ngạc nhiên, đòn tấn công đã đến sát mặt, đôi đạo侶 đành cần rống huy kiếm phòng thủ. Bọn hắc không có nhận lấy thương thế gì, nhưng thái độ đối với Trần Lương đã thay đổi hoàn toàn. Bọn hắc bay lên cao hơn, giãn ra khoảng cách với đối thủ.

“Người thật sự mới chỉ Cự Linh cảnh tu vi?” Người nam tử hỏi

“Nói nhiều vậy để làm, đánh thì đánh đi” Trần Lương leo lên lưng Ngao Thiên bay ngang tầm đối phương. Từ dưới đánh lên có cảm giác không thoải mái.

“Song kiếm hợp bích” Nam tử nói xong, từ kiếm của hắc hiện lên một con ngạc ngư. Nữ tử cũng chống lên một con thủy tượng, thủy tượng đứng trên ngạc ngư lao về phía Trần Lương.

“Kết thúc đi Ngao Thiên” Trần Lương truyền tin cho Ngao Thiên.

3 bọn hấn vẫn đánh ra đòn tấn công của riêng phần mình. Hai bên sắp va vào nhau, Ngao Thiên đệ tam nhân điều khiển đôi ngạc ngư, thủy tượng chuyển hướng đi chuyển xuống dưới.

Lại một lần nữa đôi đạo lữ ngạc nhiên, chứng kiến đòn tấn công tổng lực của đối phương ập về phía mình.

Đôi đạo lữ đều thu hồi kiếm của mình, nam thì chống lên màn chắn không gian, nữ thì chống lên thủy kính phòng thủ.

Thủy kính của nữ từ dễ dàng bị xông phá, nhưng màn chắn không gian thì không có dễ dàng như vậy. 2 bên giằng co một hồi, nổ tung, bắn đôi nam nữ bay về sau như điều đứt dây.

Vụ nổ khiến 2 người văng đi trăm trượng mới dừng lại, mặt tái mét nhìn Trần Lương đang hiện ngang ngời trên lưng Ngao Thiên như chiến thần hạ phàm.

Không cho bọn hấn có bất kỳ cơ hội nghỉ ngơi, nhóm Trần Lương lại tiếp tục tung ra đòn tấn công. Đôi nam nữ rút kinh nghiệm, chỉ sức lực chờ đợi Yêu Ảnh đến gần rồi mới đánh ra Song kiếm hợp bích, rồi cuộc phá tan hợp kích của Trần Lương, nhưng kiếm khí của bọn hấn cũng biến mất vô ảnh vô tung.

Đôi đạo lữ rơi vào tấc nghẽn, tấn công không được, chỉ có thể bị động phòng thủ, nếu đã thế, không bằng rời đi.

“Đi” Nam tử ra quyết định rút lui.

Ban đầu, 2 người đánh chủ ý vào Đại Địa Ngưu Ma Vương cùng Tam Nhân Lang, nhất là Đại Địa Ngưu Ma Vương. Đại Địa Ngưu Ma Vương còn bé, nếu có thể thu phục thì là tốt nhất, nếu không, cơ thể của nó mỗi một bộ phận đều có giá trị lớn.

Riêng Trần Lương thì bọn hấn không để ý lắm, một kẻ mới Cự Linh cảnh, lại một thân một mình trong Ác Nhân Cốc thì có thể có tài sản gì được, cùng lắm là mấy ngàn tinh thạch. Chỉ có đôi tượng thiên kiều, nhà giàu như Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh mới có mười mấy vạn tinh thạch, chưa kể đến các loại đan dược, bảo vật trong Không Vật mà Trần Lương trộm được.

“Muốn đi, để lại mạng” cười trên Ngao Thiên, Trần Lương đánh ra Cửu Long Thăng Thiên ngăn cản đối phương bỏ chạy.

Gặp phải sự tấn công của 7 con Cửu Vi Hắc Long, 2 người nam nữ dễ dàng cùng nhau đánh tan và tiếp tục bỏ chạy.

Tốc độ chạy trên mặt đất của Ngao Thiên nhanh hơn đôi đạo lữ kia, nhưng bay trên trời tốc độ của nó bị giảm đi, không thể kéo gần khoảng cách truy đuổi.

Tiểu Ngao Cửu Thiên thấy thế mới quyết định tăng tốc vượt lên trên. Đột phá một cấp, tốc độ di chuyển của nó lại tăng lên một mảng lớn.

Tiểu Ngao đâm đôi sừng của nó về phía nam tử. Trần Lương từ sau hét lên “Tấn công nữ nhân”. Hấn muốn tấn công kẻ yếu, sẽ dễ dàng cầm chân cả 2 tên, trừ khi nam tử quyết định rời bỏ đạo lữ của mình.

Tiểu Ngao từ bên hông đâm nữ tử khiến nàng không thể không vùng kiếm xuống chém. Không như hắc long bị tan đi, Tiểu Ngao dùng sừng đầu ngang cơ với nữ tử khiến nàng bị giữ chân lại.

Nam tử vượt lên trên phải quay lại chém về thân Tiểu Ngao giải cứu nương tử của mình. Tiểu Ngao nhảy lùi ra sau dễ dàng tránh thoát một kiếm này.

Vừa dứt khỏi con hắc ngư, đôi đạo lữ đã phải đối mặt với 7 con Cửu Vi Hắc Long tiến tới gần sát mình.

Phá hủy xong mấy con hắc long cũng là lúc Trần Lương chỉ còn cách bọn hấn 3 trượng, còn Đại Địa Ngưu Ma Vương thì chặn đầu không cho bọn hấn tiếp tục chạy. Mà dù có chạy cũng dễ dàng bị Đại Địa Ngưu Ma Vương đuổi kịp.

“Tiểu tử, chó đuổi cùng giết tận, người không hơn bọn ta. Có chiến đấu chỉ khiến 2 bên nhận trọng thương, làm mồi cho kẻ khác trong Ác Nhân Cốc này”

“Ha ha, đừng nhiều lời, chiến cho thống khoái nào” Trần Lương ngồi trên chiến lang chém xuống nam tử.

Nam tử nhận lấy, không phải là 1 thương chém xuống, mà là đồng thời cả 7 thương cùng đánh về phía hấn.

Hấn muốn cậy mạnh, định hất văng cả 7 cây thương cùng Trần Lương ra xa, nhưng không ngờ lực lượng 2 bên cân sức cân tài.

Không có thời gian để ngạc nhiên, nam tử liên tục phải đỡ lấy từng mũi thương nhanh như gió của Trần Lương, tương đối chật vật

Nữ tử đang muốn tiến vào trợ chiến cho phu quân của mình thì gặp Ngao Thiên lao đến. Không còn đỡ vội vàng như trước, một kiếm lần này của nàng có sức lực, nên đủ để hất văng nó ra xa và khiến nó choáng váng một lúc.

Nữ tử huy 1 kiếm chém vào hông Trần Lương.

Trần Lương không để ý kiếm này, vẫn tập trung vào công kích nam tử. Bởi hấn biết Ngao Thiên sẽ ra tay ngăn cản.

Lợi thế của Ngao Thiên là lực lượng, còn lợi thế của nữ tử là sự linh hoạt, uyển chuyển.

Ngao Thiên gần như hất văng Trần Lương ra khỏi người khi phải lấy móng vuốt chống đỡ kiếm kỳ của nữ tử.

Trần Lương phải nắm chặt vào lông của Ngao Thiên để không bị rơi khỏi bầu trời. “Không bay được đúng là bất lợi” Trần Lương nghĩ trong đầu.

“Người thật sự chưa bước vào Hoàng cấp, sao lại có lực lượng mạnh đến vậy” Nam tử nhìn tình cảnh của Trần Lương không khỏi bật ra câu hỏi. Đáng nhẽ Hoàng cấp võ giả như hấn chỉ một tay cũng đủ chèn ép Cự Linh võ giả mới đứng, sao lại rơi vào tình trạng khổ chiến như này được

“Vì người yếu” Trần Lương trả lời vồn vện 3 chữ.

Nhị thủ nan tử thủ, hướng hồ nam tử là 1 kiếm chống là 7 thương, hấn liên tục nhận lấy các vết thương ngoài da, máu chảy liên tục.

Đến đúng thời điểm, nam tử chấp nhận bị 3 thương đâm vào thân để dồn sức chém bay Ngao Thiên lùi ra sau. Tuy nhiên vết thương cũng không sâu. Cơ thể Ngao Thiên xét về độ cứng không kém gì Trần Lương, chỉ có thua về khả năng hồi phục.

Ngao Thiên không để ý vết thương, tiếp tục mang theo Trần Lương xông về phía nam tử mặt tái mét, đang thờ dốc.

Bất ngờ thay, nam tử không dùng kiếm tấn công mà còn thu kiếm về, giờ 2 tay về phía trước như muốn nhận thua, chịu trói.

Dùng tốc độ rất nhanh lao đến đối thủ, đột nhiên Ngạo Thiên như va vào 1 bức tường khí vô hình, bật trở lại thì phía sau lại có 1 bức tường vô hình khác. Nó muốn đi xuống, đi lên đều không được.

“Vô ích thôi, các ngươi đã bị ta giam trong Không Gian Lao Lung. Võ kỹ thuộc tính này có thể giúp ta phòng thủ, cũng có thể giam cầm đối thủ. Có điều ta cũng không tấn công được người”

Nam tử vừa nói vừa cho lên miệng 2 viên đan dược, một trị thương, một hồi khí. Ngoài bị thương thì võ kỹ thuộc tính vừa rồi của hắn đã khiến đan điền gần cạn nguyên khí. Hắn bị thương cũng không nhẹ, hận không thể băm vằm Trần Lương ra nhưng lực bất tòng tâm. Có thể giam đối thủ dễ rồi đi đã là bước đường cùng rồi.

Đôi đạo lữ thờ phào nhìn nhau

“Tiểu tử này quá mạnh, lại có thể dùng Cự Linh tu vi đánh lại chúng ta. Nếu không diệt trừ bây giờ chỉ sợ tương lai gặp hắn chúng ta khó chống lại được” Nữ tử lo lắng nói

“Nàng không cần quá lo. Thế gian rộng lớn, hắn tìm chúng ta khác gì mò kim đáy bể. Huống hồ hắn hoặc chúng ta có sinh tồn rồi khỏi Ác Nhân Cốc được hay không lại là một ẩn số” Nam tử trấn an nương tử của mình xong thì quay qua nhìn Ngạo Thiên nói tiếp “Điều chúng ta cần nghĩ lúc này là tóm được Đại Địa Ngưu Ma Vương”

Nữ tử giờ kiếm về Ngạo Thiên nói “Súc vật, chúng ta chiến tiếp”

“Tiểu Ngạo chạy ngay đi” Trần Lương quát lớn

Vừa nhận được lệnh, Tiểu Ngạo lập tức quay người co giò chạy. Khoảnh chiến đấu nó có thể không dám vỗ ngực xưng tên nhưng riêng phần bỏ chạy thì nó nhận số 2, không ai dám nhận số 1.

“Truy”

Đôi đạo lữ cấp tốc đuổi theo.

Trần Lương cùng Ngạo Thiên ở trong Không gian lao lung đang không ngừng tấn công hòng phá vỡ nhà giam vô hình này, đáng tiếc không có tác dụng. Không Gian Lao Lung là tuyệt kỹ phòng thủ mạnh nhất của nam tử, chưa từng có ai phá vỡ được, nhưng chỉ có tác dụng trong 1 ngày.

Đánh đến cạn khô đan điền, Trần Lương vốc một nắm Hồi nguyên đan vào mồm. Hắn lo lắng sợ Tiểu Ngạo bị bắt đi thì không biết đường nào mà tìm.

Một con yêu thú cấp 11 là cỡ nào quý hiếm, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu. Tiểu Ngạo Cứu Thiên càng là mắt xích quan trọng trong kế hoạch tương lai của hắn. Không phải ngẫu nhiên mà Hải Thượng Trung trả một cái giá lớn để có được noãn của Đại Địa Ngưu Ma Vương mẹ.

Đang ngồi vận chuyển Vạn Âm Quy Nguyên, Trần Lương nhìn từ xa thấy Tiểu Ngạo mặt mày hớn hờ chạy về, phía sau cũng không thấy có ai truy đuổi. Hắn không ngờ khả năng chạy trốn của Tiểu Ngạo lại cao đến thế.

Không Gian Lao Lung này giam giữ cả tinh thần lực, vì vậy Trần Lương không thể thả tinh thần lực ra ngoài kiểm tra xem đôi đạo lữ kia ở đâu.

Còn đang không biết phải làm sao để thoát thân, Tiểu Ngạo đã lại cho hắn thêm một bất ngờ khác. Nó chạy tới, cắn cặp sừng nhọn hoắt của mình vào Không Gian Lao Lung, chỉ vài tích tắc sau, nó đã thông dong thả bộ đi vào bên cạnh Trần Lương.

Hắn ngạc nhiên đưa tay lên sờ vào vị trí cũ bị phong tỏa, quả thật bức tường vô hình đã không còn nữa. Trần Lương quay qua xoa đầu Tiểu Ngạo Cứu Thiên, khen nó:

“Giỏi lắm, người thật lợi hại”

Trận chiến này, coi như là hòa. Nhìn về phương hướng rồi đi của đôi đạo lữ, Trần Lương tự nhủ: “Những võ giả chân chính bước vào Hoàng cấp thật không thể khinh thường. Ai cũng có át chủ bài riêng. Không dễ dàng hạ gục như Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh.

Trần Lương cùng 2 con yêu thú đi xuống mặt đất, tiếp tục lên đường.

Từ phía xa, 1 con Nhạn Điều vỗ cánh bay đi

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Gặp lửa bỏ tay người

Rút kinh nghiệm từ biến cố vừa qua, Trần Lương đang thi triển trận pháp theo dõi lên người Tiểu Ngạo Cứu Thiên. Hắn lấy máu từ cột sống của Tiểu Ngạo, đặt một trận pháp lên đó rồi ấn vào trên trán. Xong thêm một loại trận pháp khác đặt vào nơi vừa rút giọt máu kia ra.

Kể từ nay, chỉ cần Tiểu Ngạo còn cách hắn 1 vạn dặm là hắn có thể cảm ứng được vị trí của nó.

Nhóm của Trần Lương đang phải đi vòng qua một trong những vùng đất nguy hiểm nhất khu vực này, bởi trong đấy không gian cực kỳ mất ổn định, chỉ có những võ giả không gian thuộc tính cao thâm mới có thể bước vào trong nó.

Trong vùng đất này, một Lát Cắt Không Gian có thể xuất hiện bất cứ lúc nào mà không có dấu hiệu báo trước, chỉ có những kẻ cực kỳ nhạy cảm với không gian mới có thể nhận ra mà tránh đi

Một Đại Địa Ngưu Ma Vương trưởng thành có thể thông dong dạo chơi trong đó, nhưng mức độ như Tiểu Ngạo hiện tại thì chưa đủ, vào trong sẽ vô cùng nguy hiểm. Còn như Trần Lương và Ngạo Thiên thì chắc chắn bị Lát Cắt Không Gian bắt ngờ xuất hiện cắt hắn thành hai mảnh.

Trần Lương vào Ác Nhân Cốc đã được một năm, hắn không có địa điểm xác định nên sau khi được Tiểu Ngao dẫn vào vùng đất đậm đặc Không gian thuộc tính thì chỉ biết thẳng tiến mà đi.

Tất nhiên không phải hoàn toàn là đi thẳng. Hắn thường tỏa ra tinh thần lực 20 dặm xem xét và đánh giá mức độ nguy hiểm cùng cơ hội. Quá nguy hiểm, liền tránh đi. Còn nếu gặp phải thảo dược hay nhân loại và yêu thú có thể đánh được, liền tiến đánh.

Nhân loại và yêu thú bị đánh giết đều sẽ chia sẻ cho 2 con yêu thú tâm bồ. Trần Lương đã không thể tăng lên tu vi nhờ nguyên khí nữa nên chỉ ăn để có sức.

Vùng đất này tương đối thưa thớt nhân loại, chủ yếu vẫn là gặp các loại yêu thú.

Lúc này, Trần Lương đang ngồi găm chiếc đùi của con Ngọc Thổ thì thấy phía có 1 con Nhạn Điều bị 1 đàn 9 con Hỏa Điều đuổi giết. Chỉ một lúc nữa thôi, bọn chúng sẽ đi qua trước mặt Trần Lương, cách chừng 100 trượng nên hắn cũng không để ý.

Nhưng đến cách chừng 100 trượng, Nhạn Điều đột nhiên chuyển hướng, bay về phía đám Trần Lương. Đến lúc nhận ra có vấn đề, Nhạn Điều đã ở gần hắn 70 trượng.

Khi Nhạn Điều chỉ còn cách hắn 40 trượng, Trần Lương leo lên lưng Ngao Thiên di chuyển khỏi hướng bay của Nhạn Điều.

Nhạn Điều ngay lập tức đổi hướng, lấy Trần Lương làm mục tiêu bay tới. Tốc độ của Ngao Thiên chạy dưới đất rất nhanh, nhưng vẫn dần bị Nhạn Điều đuổi kịp. Tốc độ của con Nhạn Điều này nhanh hơn hẳn các con Nhạn Điều thông thường.

Lúc này Trần Lương mới nhận ra con Nhạn Điều đang sử dụng phong thuộc tính tăng lên tốc độ di chuyển. Trong chốc lát, nó đã bay ngang trên đầu đám người Trần Lương.

Từ trên cao, Nhạn Điều thả xuống một vật trông như là một quả cầu. Trần Lương đã đoán ngay được điều gì xảy ra. Con Nhạn Điều kia bị đàn Hỏa Điều truy đuổi vì ăn cắp quả cầu của một con trong đàn. Thật tình cờ, hướng bay của Nhạn Điều đúng về phía bọn Trần Lương. Và càng trùng hợp hơn là Nhạn Điều thả rơi quả cầu ngay xuống vị trí của Trần Lương.

Một câu hỏi xẹt qua trong đầu hắn, bắt hay không bắt.

Bắt quả cầu có thể khiến bọn Hỏa Điều cho rằng hắn cấu kết Nhạn Điều ăn cắp quả cầu của bọn nó. Nhưng bắt quả cầu có thể giúp Trần Lương trả lại quả cầu cho bọn chúng, hóa giải hiểu lầm.

Không bắt, quả cầu rơi xuống chắc chắn vỡ. Rời khỏi nơi trứng vỡ, ý nói không liên quan. Nhưng quả cầu rơi vỡ ngay sát Trần Lương, đàn Hỏa Điều cũng vẫn có thể kết tội hắn, đồng thời trả thù.

Bắt, hay không bắt.

Bắt, Trần Lương lựa chọn.

Không cần cố gắng để bắt lấy quả cầu, vì Nhạn Điều tính toán tốc độ di chuyển, thả rất chính xác xuống ngay trước mặt Trần Lương.

Vừa cầm tới tay quả cầu Hỏa Điều, Trần Lương mới phát hiện ra quả cầu đã hoàn toàn rơi vào cú lừa, rơi vào hố không thể nào thoát ra. Quả cầu Hỏa Điều đã bị Nhạn Điều đục một lỗ khiến con non bên trong đã không còn sự sống.

Trần Lương tức giận nhìn về phía Nhạn Điều. Không còn nghi ngờ gì nữa, con Nhạn Điều này cố ý lừa đàn Hỏa Điều tấn công Trần Lương. Một chiêu mượn đao giết người cao minh.

Sau khi thả quả cầu rồi tay, Nhạn Điều lúc này mới bày ra tốc độ thật sự của nó, nhanh hơn trước rất nhiều. Với tốc độ này, nó hoàn toàn có thể thoát khỏi Hỏa Điều từ lâu mà không phải kéo dài tới lúc này.

Nhìn thấy quả cầu bị Trần Lương cầm lấy, đàn Hỏa Điều chuyển hướng truy đuổi sang Trần Lương.

Trong chốc lát, 9 con Hỏa Điều vây quanh Trần Lương, kêu ré liên hồi muốn bảo Trần Lương trả lại quả cầu. Bọn chúng chưa tấn công kẻ thù chỉ là sợ nhém chuột vỡ bình.

Trần Lương đứng tại chỗ nhém quả cầu cho 1 con Hỏa Điều. Quả cầu được nó vui mừng nhẹ nhàng bắt lấy. Nhưng rất nhanh tâm trạng hoan hỉ đầy chuyển sang cực độ tức giận.

Cả đàn hét lên liên hồi, xong khởi động Yêu Ảnh tấn công nhóm Trần Lương. 3 con chia thành một nhóm tấn công đối thủ.

Hỏa Điều là một loài yêu thú cấp 9, chiến lực không phải là kém. Đơn lẻ một con, Trần Lương tất nhiên không sợ, nhưng 9 con lại là vấn đề rất lớn.

Trần Lương đánh ra Cửu Vĩ Hắc Long, 7 con chia làm 2 phần chặn lại Hỏa Điều. Kết quả 1 Yêu Ảnh nguyên vẹn cùng 1 Yêu Ảnh âm thầm trực tiếp công kích tới hắn. Trần Lương dùng thương chống đỡ, không bị thương nặng nhưng cũng tương đối khó chịu.

Ngao Thiên đánh ra Yêu Ảnh hướng tới 1 con Hỏa Điều trước mặt nó, tiếp theo, nó dùng đệ tam nhãn đẩy 3 Yêu Ảnh Hỏa Điều lên trên, giúp đỡ Tiểu Ngao 1 phần.

Tiểu Ngao Cửu Thiên bị 2 con Hỏa Điều tấn công. Yêu Ảnh của nó dễ dàng bị phá hủy, bị 2 Hỏa Điều trực tiếp tấn công. Còn may cặp sừng của nó giúp giảm đi rất nhiều tác động nên bị thương không quá nghiêm trọng.

Con Hỏa Điều bị Yêu Ảnh của Ngao Thiên tấn công nhận lấy thương thế nghiêm trọng, tạm thời không thể tham gia vòng chiến.

Hỏa Điều có tốc độ phi hành khá nhanh, nhưng lực phòng thủ lại khá kém.

Các loài yêu thú cấp cao có trí tuệ chiến đấu không kém gì nhân loại. Sau đợt tấn công thứ nhất, Hỏa Điều nhanh chóng tổ hợp lại đội hình, 2 con tấn công Trần Lương, 2 con tấn công Tiểu Ngao Cửu Thiên, 4 con tấn công Ngao Thiên chia làm 2 nhóm nhỏ.

Đợt tấn công thứ 2, Trần Lương tiếp tục nhận thêm thương tích. Tiểu Ngao nhờ có Ngao Thiên giúp đẩy đi 1 Yêu Ảnh nên không sao.

Đứng trong tư thế chủ động, đàn Hỏa Điều không để con nào có bất kỳ giây phút thành thối nào, 8 con Hỏa Điều nhanh chóng thực hiện đợt tấn công bằng Yêu Ảnh lần 3.

Trong trận tiêu hao chiến này, nhóm Trần Lương chắc chắn sẽ thua. Ngao Thiên đang phải gồng sức gánh lấy hơn một nửa Yêu Ảnh của Hỏa Điều, nguyên khí giảm xuống nhanh chóng. Trần Lương cùng Tiểu Ngao không bị thương nặng nhưng mỗi đợt tấn công của Hỏa Điều đều khiến bọn hắn bị tác động công kích trực tiếp, sớm muộn cũng mệt mỏi, thương tích.

Đợt tấn công thứ 4, tiếp tục là đám người Trần Lương chịu trận, bên Hỏa Điều rất nhẹ nhõm đánh ra Yêu Ảnh.

Đợt tấn công thứ 5, Trần Lương quyết định bỏ qua phòng thủ. Hắn quay người về phía đối thủ của Ngao Thiên đánh ra Cửu Vĩ Hắc Long.

Sau khi Yêu Ảnh của Ngao Thiên tan biến cùng 2 Yêu Ảnh của Họa Điều, Cửu Vĩ Hắc Long xông phá tấn công bản thể 1 con Họa Điều. Nó giơ cánh chống đỡ nhưng vô ích, cơ thể nó ầm bay ra xa, mất khả năng tái chiến.

Thành công hạ gục 1 Họa Điều nhưng Trần Lương cũng không tốt hơn chút nào. Bị trực tiếp 2 Yêu Ảnh phá hoại cơ thể, dù hắn có Bách Thánh Khí bảo giáp cũng phải nhận lấy thụ thương nghiêm trọng.

Trần Lương lấy ra 3 giọt Giới Thủy nuốt vào, nhanh chóng hồi phục thương thể tiếp tục chiến đấu.

Cho rằng tên nhân loại sẽ không thể chiến đấu tiếp, đàn Họa Điều không thay đổi chiến thuật, tiếp tục là vây công, từ xa đánh ra Yêu Ảnh, muốn lấy 6 địch 1.

Trần Lương một lần nữa sử dụng đồng quy vu tận, loại khỏi vòng chiến 1 con Họa Điều khác. Hắn tiếp tục bị đánh hộc máu mồm, 3 giọt Giới Thủy tiếp tục phát huy công dụng chữa trị vết thương cho hắn nhưng vết thương trên cơ thể hắn vẫn đầy rẫy khắp người, huyết dịch nhuộm đỏ trang phục.

Liên tiếp mất đi 2 thành viên, con Họa Điều đang đối đầu với Tiểu Ngao quyết định bỏ qua con mồi bé nhỏ này, bay về phía đối diện Ngao Thiên, lấp lấp chỗ trống còn thiếu.

6 đợt chịu trận trước Họa Điều, Tiểu Ngao nhận lấy thương thể không nhỏ, cực kỳ muốn nghỉ ngơi, nhưng trông thấy đối thủ của mình rời mục tiêu, nó quay sang đứng sừng vai cùng chủ nhân, sẵn sàng đón nhận lấy 1 Yêu Ảnh. Nhìn Trần Lương, nó biết hắn đang ở tình trạng rất yếu.

Tiếp tục đối chiến lần thứ 7, Trần Lương vẫn không đỡ đòn. Hắn cần nhanh chóng kết thúc trận chiến này. Ngao Thiên đã truyền tin cho hắn là đệ tam nhân cũng đã gần đến giới hạn sử dụng.

Đối chiến lần thứ 8, Ngao Thiên tiếp tục đẩy đi 3 Yêu Ảnh, nhưng đệ tam nhân của nó đã nhỏ máu, khép lại. Cửu Vĩ Hắc Long của Trần Lương và Yêu Ảnh của Ngao Thiên thành công hạ gục 2 Họa Điều.

Nhưng 1 sự việc xảy ra khiến Trần Lương không thể ngờ.

Hắn vốn dĩ xác định lấy nhục thân ngạnh kháng 1 hoặc 2 Yêu Ảnh nhưng không nghĩ rằng Tiểu Ngao Cửu Thiên lại lấy thân mình lao vào Yêu Ảnh của Họa Điều, che chắn cho chủ nhân.

Hành động quyết liệt này đã khiến nó trọng thương bất tỉnh. Trần Lương đành phải thu nó vào Không Vật. Tuy trong đây không có linh khí nhưng còn hơn để ở ngoài tràn đầy nguy hiểm.

Đàn Họa Điều không có tiếp tục tấn công. Một đàn 9 con khỏe mạnh vây công 3 con mồi không ngờ chỉ trong phút chốc liền chỉ còn 4 con. Và bọn chúng sợ rằng tiếp tục sẽ không mấy tốt đẹp.

4 con Họa Điều kêu ré lên liên tục trao đổi. Chúng cần quyết định xem là đánh, hay không đánh.

Trần Lương cùng Ngao Thiên đã cạn kiệt sức lực. Đối phương không tấn công, 2 bọn hắn cũng đứng yên thở lấy hơi, hi vọng đàn Họa Điều sẽ bay đi.

Trần Lương chống thương hiển ngang đứng thẳng, Ngao Thiên cũng sừng sững đứng đó cho thấy nó còn hoàn toàn khỏe mạnh, có thể chiến đấu trăm hiệp cùng với đàn Họa Điều.

2 con Họa Điều phía Trần Lương vỗ cánh bay lên, nhưng không phải tấn công đối thủ mà là bay về phía những con bị thương để cấp chúng về tổ dưỡng thương.

Họa Điều không có thần thông cá nhân, nhưng sự đoàn kết của chúng chính là thần thông vô hình giúp chúng sống sót và sẵn mồi trong thế giới hoang dã này. Họa Điều luôn sẵn mồi thành đàn, một con điều đau, cả đàn chăm sóc.

Một đàn của chúng có thể lên tới mấy chục con. May mà kẻ ăn cắp trứng là 1 con Nhạn Điều nên mới chỉ có 9 con đuổi theo, nếu không lúc này chỉ sợ Trần Lương đã chết mất xác.

Đàn Họa Điều bay đi, Trần Lương đổ gục xuống đất, ngất đi, Ngao Thiên cũng kiệt sức nằm nhòai ra.

Tường đã thoát khốn, Trần Lương không ngờ rằng lúc này đây mới chính thức là nguy hiểm chí mạng.

Không biết từ đâu, con Nhạn Điều biến mất lúc trước, lúc này quay trở lại.

Điều ngạc nhiên chính là còn cách Trần Lương 30 trượng, Nhạn Điều liền biến hóa thành nam tử mắt xanh, kẻ đã đánh lén Trần Lương ngay cửa vào Ác Nhân Cốc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Câu giờ

Nhìn thấy có nhân loại tiến đến, Ngao Thiên bỏ dậy gầm gừ, Trần Lương vẫn nằm im bất động.

Nam tử mắt xanh không nói không rằng, từ xa chém 1 kiếm xuống Trần Lương.

Trần Lương vẫn nằm im, Ngao Thiên nhảy ra che chắn cho chủ nhân, dùng móng vuốt của nó đánh tan kiếm khí.

“Chó con vẫn còn sức sao, xem ta thu phục ngươi thế nào” nam tử mắt xanh cười nói, muốn triển khai võ kỹ cao cấp.

“Hóa ra ngươi chính là con Nhạn Điều theo dõi chúng ta bấy lâu nay” Trần Lương gượng dậy ngồi nói

“Ngươi vẫn chưa chết sao, sống dai thật. Cho dù có thánh giáp bảo vệ nhưng Cụ Linh võ giả bình thường chỉ cần dính trọn 2, 3 Yêu Ảnh của Họa Điều cũng khó sống rồi” Nam tử mắt xanh có chút bất ngờ

“Người làm sao biến được thành Nhạn Điều? Ta lúc đầu còn tưởng nó là sùng thú của ai”

“Đó là Đạo Thần Thông của ta. Nhờ nó mà ta có thể đi được rất nhiều nơi, nghe được rất nhiều chuyện. Nhưng nó cũng là nguyên nhân khiến ta phải trốn vào Ác Nhân Cốc này” Nam từ chắc lưỡi tiếc nuối, đứng là cái gì cũng có ưu nhược điểm của nó.

“Vì sao người lại theo dõi ta cả năm trời rồi mới quyết định ra tay? Ta từng mấy lần gặp qua trọng thương cùng nguy hiểm tính mạng, vì sao người không ra tay lúc đó?”

“Việc thường xuyên đi nghe lén, theo dõi khiến ta trở nên thận trọng với mọi tình huống. Ban đầu gặp người, ta nghĩ người là Hoàng cấp võ giả. Nhưng qua nhiều lần quan sát, ta lại có kết luận người chỉ là Cự Linh võ giả có chiến lực tương đương Hoàng cấp.

Điều này khiến ta càng tò mò về người. Có thể vượt cấp chiến lực một đại cảnh giới không kẻ nào không phải yêu nghiệt. Những kẻ như người luôn có được át chủ bài lật chuyển tình thế.

Vì vậy, ta muốn phải thật hiểu rõ người, nhìn biết được hết các lá bài của người, chiến lực của người thì mới ra tay.

3 tháng trước ta tin tưởng đã hiểu rõ người và quyết định ra tay. Nhưng bản thân ta tất nhiên không thể đánh lại người cùng 2 con yêu thú. Tim trợ thủ tại Ác Nhân Cốc này là không thể, khi mà Thạch Sanh thì ít, Lý Thông thì nhiều.

Vì vậy chỉ đến ngày hôm qua, khi nhìn thấy tổ của Họa Điều ta mới có được cơ hội gấp lừa bỏ tay người”

“Người mắt công theo dõi ta như vậy, là vì 2 con yêu thú?”

“Ban đầu thì là như vậy, nhưng ta thấy người có 7 thanh chiến thương có vẻ phẩm cấp rất cao. Người chắc chắn cũng mặc thánh giáp trong người. Chỉ riêng những thứ nhìn thấy đã là một đại thủ bút, đáng để ta dành thời gian, tâm huyết theo dõi. Chưa kể trong Không Vật của người chỉ sợ còn không ít bảo vật nha”

“Theo dõi ta 1 năm trời, người có thắc mắc điều gì không?” Trần Lương hỏi

“Có 1 vấn đề, ta cảm giác người dường như biết trước được nguy hiểm không thể chống đỡ để tránh đi. Như lần người đang đi thẳng, xong đột nhiên bỏ chạy sang tay trái, trốn trong 1 hang núi. Một lát sau, một con bão lốc ập tới, thì người vẫn thoải mái ngồi nướng thịt ăn, trong khi nhiều loài yêu thú và cả ta phải chạy trốn chết tìm nơi ẩn nấp”

“Nói cho người 1 bí mật, tinh thần lực của ta là cấp 9, có thể lan rộng 20 dặm nên những nguy hiểm từ xa dĩ chuyển tới ta đều nhìn thấy trước”

Nam từ mắt xanh đứng hình, lắp bắp “Người, tinh thần lực cấp 9, sao có thể”

“Người tha chết cho ta, ta dạy cho người tinh thần lực và võ kỹ Thiên cấp, thế nào”

“Người lại biết cả võ kỹ Thiên cấp. Chà chà, người quả nhiên là một kho báu lớn. Nhưng đây đều là lời người nói ra, ta làm cách nào kiểm chứng tinh thần lực của người, kiểm chứng kiến thức của người?”

“Kiểm tra tinh thần lực thì dễ thôi. Ta nói cho người tình trạng của sự vật cách đây 20 dặm. Người chạy tới kiểm tra, đúng, tức là ta có tinh thần lực cường đại như thế”

“Ha ha, nghe rất hợp lý. Vậy người ngồi im chịu trời để ta thu vào Không Thạch. Nếu không, cho dù đúng, chỉ sợ khi ta quay lại thì người đã biến mất rồi”

“Ta cho người biết thêm 1 bí mật khác. Đảm bảo nghe xong người sẽ cảm thấy mọi thứ ta nói đều hợp lý”

“Ta nghe”

“Ta là một cường giả chuyển thể trọng sinh”

“Chuyển thể trọng sinh!”

“Đúng vậy, vì vậy khi sinh ra ta đã có tinh thần lực cấp 7 đại viên mãn”

“Nghe vô lý nhưng hết sức thuyết phục. Cả đời ta chưa từng nghe qua có chuyện như này. Thật là bất khả tư nghị”

“Kiếp này, điều ta truy cầu chính là thành Thần. Người nếu đi theo phò tá ta, chỗ tốt nhận được vô cùng vô tận, không phải chỉ mấy thứ người nhìn trước mắt. Năng lực của người, sự cẩn thận, mưu mô của người khiến ta rất tán thưởng”

“Người còn đang sắp chết trong tay ta, lại muốn thu phục ta làm thuộc hạ chỉ bằng mấy lời huyền ảo về trọng sinh. Người không phải bị đánh đến não hải bị tổn thương rồi chứ”

“Ta cho người một ngày suy nghĩ. Tin tưởng người không hoàn toàn phủ định lời ta nói, chỉ là đang nghi vấn trong lòng. Người nhìn vào năng lực của ta, những thứ ta sở hữu, không phải là một Cự Linh nhân vật bình thường có thể có”

“Người muốn câu giờ để người cùng Tam Nhân Lang hồi phục sao. Ta biết nãy giờ người nói rất nhiều là để câu kéo thêm thời gian. Nhưng ta cũng không vội. Muốn có thể đánh tiếp, các người cần vài ngày, muốn hồi phục hoàn toàn, cần một vài tuần là điều chắc chắn. Ta công nhận lực phòng thủ của người cao nhưng năng lực hồi phục kèm thêm đan dược chữa thương cũng như bình thường thôi. Một năm nay, mọi cử động của các người đều không qua được mắt ta”

Trần Lương im lặng không nói. Suy nghĩ của nam tử mắt xanh đúng là những gì Trần Lương cần hấn nghĩ. Sau 1 tháng vào Ác Nhân Cốc, Trần Lương đã bắt đầu nghi ngờ con Nhạn Điều bám theo hắn. Vì vậy tuy sức mạnh cùng phòng thủ đều phổ triển hết mức do gặp các yêu thú mạnh mẽ và các trường hợp nguy hiểm, nhưng năng lực phục hồi của hắn thì vẫn che dấu được.

Mỗi lần trọng thương, hắn đều không sử dụng bất cứ đan dược nào, để cơ thể tự phục hồi, hiệu suất còn cao hơn cả võ giả thông thường phục dụng mấy loại đan dược chữa thương phổ biến.

Lúc này đây, tiến tới tình trạng nguy cấp, hắn đã sử dụng Giới Thủy, khả năng chữa thương cùng phục hồi nguyên khí của Giới Thủy không phải đan dược có thể so sánh, càng là vượt qua nhận thức của nam tử tóc xanh. Trần Lương đã đưa cho Ngao Thiên 2 giọt Giới Thủy. Bên trong cơ thể bọn hắn đều đang khôi phục nhanh đến kinh người.

“Vậy người quyết định từ chối đề nghị của ta?” Trần Lương hỏi

“Đúng vậy, người có thể xuống địa ngục đề nghị với Diêm Vương” Nam tử tóc xanh gờ kiếm lên. Hắn không muốn đề lâu thêm nữa, tránh đêm dài lắm mộng.

“Trước khi vong kiếm, để ta nhắc nhở ngươi 1 điều”

“Nói”

“Ta có tinh thần lực rất cao, ngươi không nghĩ rằng ta biết trước về con Nhạn Điều kia nên đã có chuẩn bị trước cho ngày hôm nay? Ngươi vong kiếm, có thể hôm nay sẽ trở thành ngày cuối cùng của ngươi”

“Chết đi” Nam tử mắt xanh vong kiếm chém xuống, một kiếm này, rõ ràng mạnh hơn kiếm đầu tiên rất nhiều lần.

Trần Lương vẫn ngồi yên nhìn kiếm khí bay đến. Ngạo Thiên bên cạnh đã chuẩn bị sẵn, đánh ra Yêu Ảnh phá hủy kiếm khí, bay đến tấn công đối thủ.

Nam tử tóc xanh phải huy kiếm ngăn cản nhưng vẫn bị phản chấn lùi về sau 1 đoạn.

“Thu phục Tam Nhân Lang xong sẽ lấy đầu của ngươi” Nam tử mắt xanh hiển hóa ra Tinh linh hóa hình là một chiếc lông vũ to bằng cả thân hình hắn.

“Ném của ta một thứ Vũ Ảnh Kiếm” Nam tử mắt xanh nhanh như chớp đánh ra mười mấy kiếm khí rạch đất lao ầm ầm đến Ngạo Thiên.

Nó tiếp tục đánh ra Yêu Ảnh ngăn cản nhưng chỉ một tích tắc liền bị phá hủy.

Trần Lương đã đứng dậy cảm thương sẵn sàng. Hắn cùng Ngạo Thiên chia nhau chặn lại dòng kiếm khí lao đến. Bọn hắn không bị thương nhưng cũng bị phản chấn lùi ra sau 1 đoạn.

Nhìn thấy Trần Lương vong thương, nam tử mắt xanh ngạc nhiên hỏi: “Ngươi vẫn còn sức chiến đấu?”

“Chẳng phải ta nói rồi sao, át chủ bài của ta không phải thứ ngươi có thể xem thấu” Trần Lương không nhanh không chậm, nói.

“Hừ, chỉ là hồi quang phản chiếu, xem các ngươi chống cự được bao lâu” nam tử mắt xanh quyết định đánh ra võ kỹ mạnh nhất của mình, 1 luồng vòi rồng hiện ra, bên trong còn lấp lánh ánh kiếm như có hàng trăm kiếm khí có thể chặt đứt bất cứ vật gì trên đường đi của nó.

Trần Lương không đủ nguyên khí để thi triển Vô Cực Quyền, nhưng hắn thấy cũng không cần thiết, 7 Cửu Vĩ Hắc Long kết hợp với Yêu Ảnh của Ngạo Thiên là đủ rồi.

Công kích của 2 bên lao vào nhau, từng con Cửu Vĩ Hắc Long bị cắt thành từng mảnh, thân thể Yêu Ảnh cũng dần dần biến mất.

Luồng vòi rồng khí thể giảm mạnh nhưng vẫn đủ sức xông phá về phía Ngạo Thiên.

Ngạo Thiên mở ra đệ tam nhãn, thay đổi đường đi của vòi rồng. Vòi rồng đã suy yếu rất nhiều nên Ngạo Thiên cũng không quá tốn sức.

“Các ngươi... làm sao có thể!” nam tử mắt xanh chấn kinh. Võ kỹ này của hắn đã hạ gục rất nhiều võ giả cùng cấp khác, lại có thể bị 1 kẻ khí cùng lực kiệt, 1 kẻ trọng thương gần chết đỡ được.

“Ngươi đã bỏ qua cơ hội giết bọn ta rồi” Trần Lương lắc đầu nói

“Ta không tin!” Nam tử mắt xanh hét lên vận chuyển nguyên khí, tiếp tục đánh ra một vòi rồng kiếm khí, trông còn to hơn cả vòi rồng trước.

Kịch bản cũ lặp lại, vòi rồng thứ 2 vẫn bị đệ tam nhãn của Ngạo Thiên đẩy đi.

“Ngươi còn hậu chiêu nào lợi hại hơn thì triển khai đi, kéo tương lai không có cơ hội” Trần Lương khoanh tay mỉm cười nói.

Nam tử mắt xanh biến sắc. Hắn cho rằng 9 Họa Điều đủ để giết đám người Trần Lương, không thì cũng khiến bọn hắn mất đi khả năng chiến đấu. Kế hoạch này rõ ràng 10 phần ăn chắc. Nào có ngờ được đối phương không những không chết, lại có thể phản đòn được võ kỹ mạnh nhất của mình.

Mất đi lợi thế, không còn hậu thủ nào phía sau, nam tử mắt xanh cắn răng tiếp tục tấn công. 7 lần đánh ra vòi rồng, 7 lần hắn nhận lấy cay đắng.

Đứng thờ hồn hèn vì nguyên khí tiêu hao gần như không còn, nam tử mắt xanh tức giận nói:

“Đúng là trăm kén cũng có một hở. Quá chắc chắn lại khiến ta chủ quan để ngươi hồi phục. Thật lâu rồi ta mới gặp thất bại như này, không thể không có chút nề phục ngươi. Ngươi nói ngươi trọng sinh chuyển thế? Tin tức này rất thú vị, coi như là thu hoạch lần này.

Tạm biệt, không hẹn gặp lại”

Nam tử mắt xanh quyết định rời đi. Hắn đã không thể đánh bại nhóm Trần Lương, lại càng không thể theo dõi được nữa, rời đi làm việc khác thì có ích hơn.

Trần Lương cũng không đuổi theo. Một là vì thương thế của hắn chưa khỏi hẳn, hợp sức cùng Ngạo Thiên cũng đánh không thắng được. Hai là tốc độ của nam tử mắt xanh thực sự là nhanh, muốn đuổi không được.

Nhìn nam tử mắt xanh rời xa khuất tầm mắt, Trần Lương nằm vật xuống nghỉ ngơi. Lúc này đây hắn mới coi bỏ được áp lực, không còn cảm giác bị theo dõi cả năm qua.

Có điều tinh thần lực của hắn vẫn duy trì cảm nhận 10 dặm xung quanh. Lơ là mất cảnh giác tại Ác Nhân Cốc là chỉ có chết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Thiếu Thốn Cường Giả

Từ khi Trần Lương rời khỏi Khai Thiên Môn đã được 10 năm, Trương Phá Vân cũng không thấy trở về khiến Khai Thiên Môn gặp khó khăn rất lớn để mở rộng.

Khai Thiên Môn bán Không Vật cùng Không Thú rất đắt hàng, trở thành một địa điểm nổi tiếng thu hút khách hàng khắp nơi đến mua. Có được điều này là nhờ Không Vật cùng Không

Thú của Khai Thiên Môn vừa đẹp về vật chứa, vừa đa dạng về không gian lưu trữ.

20 năm chế tạo không vật giúp Khai Thiên Môn có được một lượng lớn hàng hóa với đủ thể loại từ cấp 1 đến cấp 9 cung cấp ra thị trường. Đặc biệt là mấy loại cao cấp 7, 8, 9 càng là không nhiều bên bán.

Không Thạch chỉ có hình dạng tinh thể, cần được đặt vào các vật chứa như nhẫn, vòng tay, dây chuyền, bông tai... Cùng là Không Thạch cấp 3, vật chứa đẹp hơn tất nhiên sẽ được khách hàng ưu tiên lựa chọn.

Lúc mới đầu, các mẫu mã vật chứa sản xuất từ Luyện Khí Phường khá phổ thông, thiếu đa dạng. Sau đó Chu Minh nhìn thấy vấn đề cần làm đẹp vật chứa, liền triệu tập đệ tử xem ai có khiếu thẩm mỹ tốt, về đẹp, sẽ được giao nhiệm vụ với tiền công hậu hĩnh.

Mất một tháng tìm kiếm mới kiếm ra được một nữ đệ tử từ ngoài trở về tu luyện. Sau đó bọn hắn còn tìm và thuê thêm hai nhân sự bên ngoài để vẽ các loại mẫu vật chứa. Chế tạo nguyên liệu thành các vật chứa thì quá đơn giản với Bá Lăng và Hạ Tử Yên rồi truyền cho chúng đệ tử.

Kể từ đó Không Vật của Khai Thiên Môn vừa được đánh giá cao về chủng loại và chất lượng, vừa được ưa thích bởi vẻ ngoài đẹp và độc đáo.

Kinh doanh Không Vật thuận lợi dẫn đến gần trụ sở của Khai Thiên Môn mọc lên 1 cửa hàng chỉ bán Không Vật và 1 cửa hàng bán trang bị vũ khí, trong đó có Không Vật.

Kinh doanh Không Vật lợi nhuận vô cùng, dẫn đến 2 cửa hàng kia không từ thủ đoạn hòng chen ép Khai Thiên Môn.

Bọn hắn mới mở cửa hàng, lựa chọn giá rẻ để cạnh tranh, ngoài ra còn thuê nhân viên là các mỹ nhân xinh đẹp đứng cửa đón khách cùng giới thiệu sản phẩm.

Có lần, bọn hắn còn sử dụng hẳn một Huyền cấp võ giả đến giả vờ làm khách rồi gây sự. Hắn không dám làm căng vì cũng biết đến trận pháp lợi hại của Khai Thiên Môn, nhưng cũng đủ để khách hàng phải rời đi tránh phiền phức.

Vị quân sự trông coi cửa hàng hôm đó là Hoàng cấp võ giả, bị một chuông đánh bay. Tự biết bản thân không đánh lại liền đi gọi Tuyết Phi.

Tuyết Phi không dám dùng đến trận pháp. Bởi chỉ một võ giả đến gây sự liền phải dùng đến trận pháp cho thấy Khai Thiên Môn cực kỳ yếu kém, không có cường giả tọa trấn.

Thiếu vắng Trương Phá Vân, Khai Thiên Môn không còn bất kỳ cường giả Huyền cấp nào. May mà Tuyết Phi còn 1 át chủ bài, chính là Kim Thiết Nhân, có chiến lực vượt trên Huyền cấp võ giả thông thường.

Chỉ một chuông, Kim Thiết Nhân đánh học máu kẻ gây sự ra khỏi cửa hàng.

Không chỉ một lần, tình trạng như này còn diễn ra 7, 8 lần nữa trong suốt 7 năm. Chỉ đến khi Tuyết Phi sử dụng trận pháp để xoắn giết lấy 1 kẻ gây sự mới khiến 3 năm tiếp theo được yên bình hơn.

Cũng vì không có cường giả, nên chi nhánh của Khai Thiên Môn trong Hoàng Đình Trấn không buôn bán phổ trương như trụ sở. Tại chi nhánh chỉ bán Không Vật vật từ cấp 1 đến cấp 4, số lượng cũng không nhiều. Mỗi tuần một lần, Không Vật sẽ được bí mật vận chuyển từ trụ sở tới chi nhánh và lấy tinh thạch về.

Để thuê được căn nhà này làm chi nhánh, Khai Thiên Môn phải bỏ ra 1 vạn tinh thạch cấp 1 hàng tháng. Căn nhà này thuộc sở hữu của Nham Linh Môn, một thế lực lớn nên không có ai dám đến chiếm, nhưng cướp bóc thì vẫn có thể xảy ra. Nên Khai Thiên Môn phải tự bảo vệ bằng cách cho Vạn Lan Nhu cùng các đệ tử Trận Pháp Đường đến bố trí trận pháp bảo vệ cấp 5 đồng thời cho 3 trưởng lão Võ Đường thay phiên nhau canh giữ.

Lúc này đây, Tuyết Phi ngồi trên Kim Thiết Nhân, cùng 3 trưởng lão Võ Đường đi đến Vạn Phúc Thành để thực hiện một cuộc mua bán Không Thạch.

Hoạt động kinh doanh Không Vật đang rất tốt nhưng muốn duy trì lâu dài cần có nguồn Không Thạch bổ sung, vì vậy cuộc gặp này rất quan trọng.

Đi được nửa đường, bọn hắn gặp phải 4 kẻ đứng chắn đường đi. Việc tại thân, bọn hắn chuyển hướng vòng qua nhưng 4 kẻ kia lại bay ra cản đường.

“Các ngươi muốn gì?” 1 vị trưởng lão Khai Thiên Môn lên tiếng.

Không nhiều lời, 4 kẻ kia cho ngay câu trả lời bằng hành động. Bọn hắn vận chuyển nguyên khí, có kẻ thì hiển hóa Tinh linh hóa hình, có kẻ thì triển thần thông là mọc ra sừng trên đầu, có kẻ thần thông là cơ thể thân hóa giáp mọc.

Bên phía Tuyết Phi cũng ngay lập tức triển khai thần thông, đánh ra võ kỹ của mình. Riêng Bình Nguyễn, quân gia của Tuyết Phi thì ôm nàng lùi về phía sau. Tu vi của nàng quá yếu để chống lại ảnh hưởng của chiến đấu tầng thứ này.

“Àm”

Tiếng nổ vang lên báo hiệu chiến đấu đã bắt đầu, nhưng có thể thấy ngay được thực lực hai bên.

Phía Khai Thiên Môn, 1 mình Kim Thiết Nhân đánh lui 2 võ giả đối phương. Nhưng 2 trưởng lão của Khai Thiên Môn nhận lấy trọng thương bay mạnh ra sau. Chênh lệch quá lớn.

“Rút lui” Bình Nguyễn hét lớn. Hắn nhìn ra được 4 người kia đều mạnh hơn bọn hắn rất nhiều, thậm chí đều là Huyền cấp võ giả.

Bình Nguyễn cũng ôm theo Tuyết Phi bay trở về môn phái. Tốc độ của bọn hắn chậm hơn hẳn so với đối phương, may có Kim Thiết Nhân đứng ra chặn đường.

Nhưng 1 mình nó không thể đối chọi được với 4 người, liên tục nhận thua thiệt, bị đánh văng ra sau.

Một trưởng lão lo lắng nói: “Không biết Kim Thiết Nhân có trụ được đến khi trở về Khai Thiên Môn không, còn cần nửa canh giờ nữa để trở về”

Bình Nguyễn nói: “Ta đã gọi cho 5 trưởng lão Võ Đường tới tiếp ứng, mong không quá trễ”

Một lát sau, một tiếng ầm vang lên, Kim Thiết Nhân từ sau bị đánh bật ra phía trước mặt mấy người Khai Thiên Môn. Sấm sét quanh người nó đã là không còn có mấy, ầm ầm vô quang.

Kim Thiết Nhân lao đảo bay không vững, giảm mạnh khả năng chiến đấu, Tuyết Phi đành thu vào Không Vật.

“Ha ha, giờ từ của các ngươi đã đến” phía sau vang lên tiếng cười hung ác.

Tuyết Phi cắn răng, thả ra Ngân Thiết Nhân.

“Một con Ngân Thiết Nhân, hahaha, ngươi là muốn tặng bọn ta sao” Một kẻ truy đuổi cười khinh. Bọn hắn chỉ cần giờ tay, nhấc chân là đập nát được một Ngân Thiết Nhân.

“Ta có đũa ngoại tôn sắp đến lễ trưởng thành, mong các vị để ta thu nó làm quà tặng” Một kẻ truy đuổi nói với 3 người còn lại

“Vây đạo huynh không được tranh giành Kim Thiết Nhân với bọn ta đâu đấy” Một người khác nói

“Đồng ý”

Thương lượng kết thúc cũng là lúc Ngân Thiết Nhân tiến tới gần bọn hắn, năng lượng từ Ngân Thiết Nhân đang dần tăng cao

“Không tốt, nó đang muốn tự hủy, mau phá hủy nó” Một người nhận ra liền vận chuyển nguyên khí định đánh ra võ kỹ.

Đã trễ, còn cách bọn hắn 3 trượng, cơ thể Ngân Thiết Nhân bạo phát ra một vụ nổ lớn, sánh ngang với một Huyền cấp võ giả một chiêu đánh ra.

Không kịp chuẩn bị, 4 lão giả bị nổ văng ra sau, cơ thể bị chấn động không nhỏ. Trong đó, 1 kẻ chỉ mới bước vào Huyền cấp bị thương nhẹ, 3 kẻ còn lại đều đã khai mở 1 huyết đạo nên không sao.

Mất một hơi thở để khôi phục, bọn hắn tiếp tục truy đuổi con mồi đã bỏ chạy khá xa

“Ta sẽ băm xác con tiểu yêu kia” Một lão giả tức giận nói.

Tiếp tục truy sát, một người trong bọn hắn nói: “Mọi người đánh nhanh rút gọn, không để tiểu nữ kia lấy ra Kim Thiết Nhân, kéo một màn tự nổ của Kim Thiết Nhân chúng ta không chắc toàn thắng đâu. Vừa rồi chỉ là Ngân Thiết Nhân đã có uy lực như vậy, không biết Kim Thiết Nhân thì sẽ như nào, nhưng chắc chắn không phải chúng ta có thể đỡ được”

“Được. Bọn hắn chỉ toàn Hoàng cấp võ giả, chúng ta một chiêu giết chết bọn hắn, bắt lấy nữ nhân, hoàn thành nhiệm vụ, đồng thời trả thù cho Thúc Cửu” Một người nói ra

2 người còn lại không nói gì, ngầm đồng tình. 4 người bọn hắn và Thúc Cửu đã chết chính là những kẻ đã gây rối tại Khai Thiên Môn những năm trước nhằm thăm dò thực lực của môn phái.

Không có Kim Thiết Nhân ngăn cản, khoảng cách giữa hai bên tuy xa nhưng nhanh chóng được rút ngắn lại.

“Làm sao đây, bọn chúng sắp đuổi kịp rồi” Tuyết Phi lo lắng hỏi

Đáp lại nàng là sự im lặng đáng sợ. Bọn hắn hoàn toàn không có cách. Đối phương chỉ cần 1 người cũng đủ để hạ gục cả 4 người bọn hắn.

Hai bên còn cách 100 trượng, Tuyết Phi để Kim Thiết Nhân bay bên cạnh rồi nói to: “Các ngươi nếu còn bám theo bọn ta, ta sẽ để Kim Thiết Nhân tự nổ băm xác các ngươi”

Tuyết Phi vừa nói xong, Kim Thiết Nhân bay chậm lại phía cuối hàng như một lời đe dọa tới 4 kẻ truy sát.

Hiệu quả lời đe dọa ngay lập tức hiện ra, 4 kẻ truy đuổi gầm ngay lập tức. Nhưng bọn hắn không dừng lại mà duy trì một khoảng cách đuổi theo không đổi.

“Làm sao đây?” Một kẻ truy đuổi hỏi

Suy nghĩ một lúc, một người nói “Kim Thiết Nhân là chiến lực mạnh nhất của Khai Thiên Môn, bọn hắn không dễ dàng cho nổ đâu, trước tiên chúng ta 2 người vòng lên phía trước chặn đầu, không được để bọn hắn về tới trụ sở. Sau đó tùy tình hình mà tính”

“Được”

Hai người ở 2 tay trái phải riêng phần mình bay chéo lên, cách xa 4 người Thiên Khung Phái.

Chỉ mấy chục hơi thở, 2 người kia đã bay ngang bằng với 4 người Thiên Khung Phái. Đồng thời phía trước bọn hắn hiện lên 5 thân ảnh, chính là 5 võ giả Hoàng cấp của Khai Thiên Môn đến cứu viện.

5 trưởng lão Võ Đường Khai Thiên Môn từ xa nhìn thấy tình cảnh, không tiến tới hội hợp với nhóm người Tuyết Phi mà dừng lại vận chuyển nguyên khí, đánh ra võ kỹ mạnh nhất của mình về phía 1 kẻ đuổi theo phía tay phải.

Kẻ này không dừng lại, vẫn tiếp tục bay tiến lên, đồng thời đánh ra võ kỹ của mình. 4 người bọn hắn chính là các trưởng lão của Chí Tôn Môn, thế lực có cửa hàng chi kinh doanh Không Vật cùng Không Thủ ngay cạnh Khai Thiên Môn.

Chí Tôn Môn có tổng cộng 15 Huyền cấp võ giả, cũng là 9 người mạnh nhất. Trong đó môn chủ và đại trưởng lão đều đã khai mở 5 huyết đạo, 3 trưởng lão khai mở 4 huyết đạo, 3 trưởng lão khai mở 3 huyết đạo, 2 trưởng lão khai mở 2 huyết đạo, 3 trưởng lão khai mở 1 huyết đạo, 2 trưởng lão chưa khai mở huyết đạo nào.

Chí Tôn Môn đã chứng kiến Khai Thiên Môn hố Chu Chí Tông như thế nào, đồng thời trong 10 năm qua, bọn hắn không chỉ đến gây sự mà còn cài người vào Khai Thiên Môn thăm dò thực lực cùng nội tình.

Càng thăm dò, bọn hắn càng khao khát chiếm lấy Khai Thiên Môn. Bọn hắn thấy được Khai Thiên Môn gần như không có cường giả tọa trấn. Cá nhân có chiến lực mạnh nhất mà bọn hắn thấy được là Kim Thiết Nhân. Trong khi nhìn vào số lượng Không Vật cùng Không Thủ bán ra thì Khai Thiên Môn sẽ có lượng lớn của cải vật chất.

Chí Tôn Môn cho rằng nếu Khai Thiên Môn có cường giả chưa lộ mặt thì cùng lắm cũng chỉ Huyền cấp, mà có 1, 2 người là cùng. Việc Khai Thiên Môn chiếm giữ được một vị trí đẹp như hiện tại hoàn toàn là nhờ vào trận pháp lợi hại nên các thế lực khác không xâm chiếm được.

Chỉ có 1 điều Chí Tôn Môn không thể nào hiểu được là làm sao 1 môn phái cấp thấp so với của cải như vậy lại có được trận pháp cường đại, Kim Thiết Nhân cùng lượng lớn Không Vật, Không Thủ đến vậy.

Thời điểm bọn hắn để 1 trưởng lão sang Khai Thiên Môn gây sự xong bị giết, Chí Tôn Môn cực kỳ tức giận. Phải biết rằng mỗi trưởng lão Huyền cấp đối với 1 môn phái tầm trung như Chí Tôn Môn đều cực kỳ quan trọng, là trụ cột của môn phái.

Sự kiện nhàn của bọn hắn đã được đền đáp bằng một cơ hội tuyệt hảo như này. Bọn hắn biết được người cầm đầu hiện giờ của Khai Thiên Môn là một nữ nhân tu vi rất thấp, được bảo vệ bởi 1 Hoàng cấp võ giả cùng 1 Kim Thiết Nhân.

Và khi biết được Tuyết Phi sẽ rời xa trụ sở Khai Thiên Môn thì bọn hắn đã lập kế hoạch bắt lấy nàng để nếu nàng nắm giữ Mật trận của Khai Thiên Môn là tốt nhất, nếu không thì lấy nàng làm con tin trao đổi cũng có thể.

Đã biết rõ ràng lực lượng của Khai Thiên Môn, nên Chí Tôn Môn phái đi 4 võ giả Huyền cấp được cho là vạn vô nhất nhất, chắc chắn thành công.

Võ kỹ của trưởng lão Chí Tôn Môn hình dạng 1 con cự đầu và 5 trưởng lão Khai Thiên Môn đều có hình dạng 1 đầu cự đầu va vào nhau. Vượt ra ngoài dự đoán của trưởng lão Chí Tôn Môn, không những võ kỹ của hắn không đánh bại được hợp lực của 5 người kia, mà 1 đầu cự đầu còn xuyên qua đánh về phía lão.

Lão già Chí Tôn Môn chấn kinh chỉ có thể giơ kiếm chém đỡ, bị đánh cho văng tuốt ra sau, nhận lấy một chút thương thế.

5 trưởng lão Khai Thiên Môn không tiếp tục truy kích mà chuyển sang đánh về phía trưởng lão còn lại của Chí Tôn Môn bên cánh tay trái.

Kết quả lần này lại ngược lại, vị trưởng lão này của Chí Tôn Môn đã khai mở 1 huyết đạo, lại không chú quan như bên kia. Võ kỹ của hắn đánh tan hợp kích của 5 người kia và tiếp tục tấn công nhóm người.

5 người Khai Thiên Môn không có bị thương nhưng ai đầy đều lo âu. 1 người bọn hắn đã đánh không lại, đối phương có tận 4 người, đánh làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 91: Nửa bước khó đi

9 người Khai Thiên Môn tập hợp lại với nhau cũng là lúc bọn hắn bị 1 trưởng lão của Chí Tôn Môn chặn đường, thêm vài hơi thở nữa là 2 trưởng lão chặn đường.

“Các người muốn gì” Bình Nguyễn lên tiếng

“Bọn ta chỉ muốn mời các người đến một nơi nói chuyện, sau đó đường ai nấy đi” Vị trưởng lão áo xám bên phía Chí Tôn Môn trả lời

“Vậy thì không cần nhiều lời. Đẳng nào cũng chết, bọn ta sẽ cho nổ Kim Thiết Nhân kéo cả 4 bọn người xuống địa ngục bầu bạn” Bình Nguyễn cao giọng đe dọa

Nhóm người Chí Tôn Môn tất nhiên không muốn như vậy. Trưởng lão áo xám nhẹ giọng:

“Chúng ta đều muốn sống, chỉ bằng ta có đề nghị như vậy. Ta sẽ để 8 lão già các người rời đi, chỉ cần để lại Kim Thiết Nhân cùng tiểu cô nương này. Một đề nghị rất tốt phải không?”

Đề nghị của hắn, nghe qua thì cực kỳ hợp lý. Một nữ nhân tu vi mới là phạm nhân, tinh thần lực cùng tạo nghệ đan đạo gọi là có thiên phú, cấp 5 luyện đan sư, nhưng cũng chưa lên nổi mặt bàn. Một môn phái như Khai Thiên Môn có thể không dễ tìm 1 người như nàng nhưng cũng không quá khó. Chí Tôn Môn cũng có đến mấy luyện đan sư cấp 5.

Đề nghị của trưởng lão áo xám cực kỳ động lòng người, tác động không nhỏ đến 8 vị Hoàng cấp võ giả. Bọn hắn tu luyện đạt được tu vi như hiện tại không dễ dàng, còn rất nhiều việc cần làm, muốn làm, còn rất nhiều nơi bọn hắn muốn đi. Coi như bỏ Khai Thiên Môn cũng vẫn sẽ có trời rộng biển cao để bọn hắn bay xa.

Tuổi thọ còn dài, chết tại nơi này, bọn hắn quả thực không cam lòng a.

Sau câu đề nghị của trưởng lão áo xám, thời gian như ngưng đọng lại. Tuyết Phi lo lắng, tim đập liên hồi, sẵn sàng nhanh nhất mở miệng cho nổ Kim Thiết Nhân.

Lão già áo xám tiếp tục lên tiếng: “Các người chết ở đây, quả thực quá vô ích. Ta biết Khai Thiên Môn còn 1 tên môn chủ đứng đằng sau. Nhưng qua hôm nay, các người rời đi, biển rộng mặc chim bay, nào ai có thể tìm được các người. Chưa nói đến là bọn ta sẽ san bằng Khai Thiên Môn, giúp các người trừ đi lỗi lo bị trả thù.

Các người đều là Hoàng cấp võ giả, có thể gia nhập bất cứ môn phái nào làm trưởng lão hoặc làm võ giả tự do săn lùng báu vật. Tội gì phải chết tại đây. Mục đích của bọn ta, không cần lấy mạng của các người, chỉ cần bắt lấy nữ nhân này là đủ. Các người không cần phải bán mạng cho một môn phái sắp bị diệt vong như vậy. Quá đáng tiếc”

8 trưởng lão Khai Thiên Môn nhìn nhau. Bình Nguyễn là người lên tiếng đầu tiên “Môn chủ là người có ân tái tạo, nếu không lão phu chắc cũng không còn đứng được ở đây cùng các vị. Ai muốn động đến Tuyết Phi cô nương, trước tiên bước qua xác ta”

Có Bình Nguyễn đi đầu, lần lượt từng trưởng lão Chí Tôn Môn cất lời:

“Đúng vậy. Không có môn chủ, ta cả đời dừng hồng bước vào Hoàng cấp”

“Ta đã thề trung thành cùng Khai Thiên Môn. Có chết ta cũng là người của Khai Thiên Môn”

“Hôm nay, lão phu quyết tử chiến đến cùng”

“Ta cũng thế”

“Nhất ngôn cửu đỉnh, tứ mã nan truy”

“Thề chết trung thành cùng Khai Thiên Môn”

Tuyết Phi bật khóc cảm động, nói “Hôm nay Tuyết Phi được cùng các vị trưởng lão chiến tử là niềm vinh hạnh của vạn bối. Chết không hối tiếc”

Nói xong, nàng một tia suy nghĩ nhớ về Trần Lương. Nàng vừa khóc vừa đẩy lên niềm thương tiếc trong lòng “Tuyết Phi không còn được tiếp tục bầu bạn cùng công tử. Mong công tử bảo trọng”

4 trưởng lão Chí Tôn Môn nhìn tinh thần nhiệt huyết của đối phương liền không tự chủ được lùi ra sau. Trưởng lão áo xám cấp tốc suy nghĩ tìm đối sách.

Khai Thiên Môn đã có lòng từ chiến, tiếp theo không biết phải làm thế nào. Nếu bọn hắn tự lấy dao cắt cổ mà chết thì cũng thôi đi, đằng này lại muốn hủy Kim Thiết Nhân, kéo theo 4

người Chí Tôn Môn xuống. Thật sự là nan giải mà.

Vị trưởng lão thứ 8 của Khai Thiên Môn này giờ vẫn trầm mặc, đột nhiên rời khỏi đội ngũ, bay về phía trưởng lão áo xám của Chí Tôn Môn.

“Càn Sùng, ngươi làm gì vậy?” 1 Trưởng lão Khai Thiên Môn gọi với theo

“Hoàng Lão, đạo bất đồng bất tương vi mưu. Ta còn muốn sống tiếp” Càn Sùng không quay đầu nói.

Hắn bay tới trước mặt trưởng lão áo xám nói: “Ta muốn rời đi”

“Ha ha được. Ta rất hoan nghênh. Người thức thời mới là trang tuấn kiệt. Còn núi xanh sợ gì không có củi đốt. Các ngươi cũng nên học tập tinh thần cầu sinh của vị trưởng lão Càn Sùng này” Lão già áo xám cười to nói. Lão hi vọng người thứ nhất sẽ có người thứ 2. Mà nếu có ai đánh ngất Tuyết Phi được là tốt nhất.

Càn Sùng không nói gì, chỉ đi chuyển tới bên cạnh lão già áo xám, chuẩn bị rời đi.

“Càn Sùng, đồ phản bội” Hoàng lão nhìn thấy một màn như vậy vô cùng tức giận chửi ầm lên, đánh ra một kiếm về phía Càn Sùng

Càn Sùng cũng đánh ra một kiếm.

Nhưng điều bất ngờ là hắn không đánh về phía Hoàng lão, mà là quét ngang một kiếm, từ sau chém ngang hông 2 người trưởng lão áo xám cùng 1 trưởng lão khác của Chí Tôn Môn.

Bị tấn công bất ngờ, 2 trưởng lão Chí Tôn Môn không thể làm gì, bị công kích cực mạnh đánh bay về phía kiếm khí của Hoàng lão.

Kiếm khí của Hoàng lão không bị ngăn trở, chém một đường thật mạnh lên 2 trưởng lão Chí Tôn Môn văng mạnh ra sau.

Chưa hết, Càn Sùng lại tiếp tục chém thêm 1 kiếm về phía 2 trưởng lão Chí Tôn Môn đang bị đánh bật về phía hắn. Một kiếm này đánh 2 kẻ kia rơi mạnh xuống đất, sinh tử khó biết.

Bị 3 kiếm toàn lực của 2 vị Hoàng cấp võ giả đánh trực tiếp, cho dù Huyền cấp võ giả trang bị thánh giáp, chỉ sợ cũng vỡ nát xương cốt cùng lực phủ ngũ tạng.

Bất ngờ liên tiếp xảy ra, ngay cả người của Khai Thiên Môn cũng không ngờ diễn biến xoay chiều nhanh như vậy, thoáng chốc 2 cường giả Chí Tôn Môn bị hạ gục mà không có nửa điểm hoàn thủ.

“Hay lắm Càn Sùng” mấy trưởng lão Khai Thiên Môn mừng rỡ.

Càn Sùng không tiếp tục truy kích 2 kẻ bị đánh lén, mà quay trở lại đội ngũ của Khai Thiên Môn, nói “Lập trận Thất Tinh Bắc Đẩu”

Từ phía xa, 2 trưởng lão Chí Tôn Môn đứng chặn đường cực kỳ phẫn nộ

“Khốn kiếp. Các ngươi đều phải chết”

Bọn hắn thi triển võ kỹ mạnh nhất của mình đánh về phía nhóm người Khai Thiên Môn.

Bình Nguyễn nói với Tuyết Phi “Mau cho Kim Thiết Nhân toàn lực chống đỡ”.

Thất Tinh Bắc Đẩu cần thời gian mấy hơi thở để thi triển, nếu không chống đỡ được đòn hợp kích của 2 trưởng lão kia thì bọn hắn cũng xong đời.

Kim Thiết Nhân đứng lên phía trước, dồn toàn bộ lực lượng còn lại đánh ra lời quyền chống đỡ một hắc ngư và một đại thủ.

Nếu ở thời kỳ toàn thịnh, Kim Thiết Nhân tất nhiên không sợ 1 võ giả mới bước vào Huyền cấp và 1 võ giả mới khai mở 1 huyết đạo.

Nhưng lúc này, nó đã suy yếu rất nhiều. Lời quyền cùng hắc ngư nổ tan, nhưng đại thủ vẫn một mực tiến lên, nghiền sát đối thủ.

Trong chớp mắt, đại thủ đã áp sát người Kim Thiết Nhân. Nó tung ra cú đâm cuối cùng, ương ngang đối cứng đại thủ.

Đại thủ nổ tung, Kim Thiết Nhân văng mạnh ra sau như điều đứt dây. Sấm sét quanh nó đã hoàn toàn tắt lịm. Trong Kim Thiết Nhân hiện giờ chỉ như một hình nhân bằng sắt vụn.

“Bình lão, mau đưa ta đi thủ lấy Kim Thiết Nhân” Tuyết Phi vội giục. Nàng không thể để mất cường giả Huyền cấp duy nhất của môn phái được.

Sau đòn tấn công là vừa đủ thời gian để 7 trưởng lão của Khai Thiên Môn bố trí ra Thất Tinh Bắc Đẩu. 6 tia liên kết từ 6 vị trưởng lão hướng tới 1 vị trưởng lão còn lại, một thân áo lam tung bay trong gió.

Thất Tinh Bắc Đẩu đã xong, trưởng lão áo lam đánh ra võ kỹ là 1 con ngac ngư há to miệng đầy răng nhọn xông phá đại thủ cùng hắc ngư.

Nhóm người Tuyết Phi nín thở nhìn xem kết quả cuối cùng. Nếu không chống đỡ được chỉ sợ bọn hắn vẫn phải ôm hận mà chết.

“Ầm” Một tiếng nổ chấn động 2 bên.

Sau tiếng nổ, không gian trở nên yên tĩnh, không bên nào hơn bên nào.

Hai bên tiếp tục chiến đến 10 hiệp mới có dấu hiệu dừng lại, thực ra bên Khai Thiên Môn vẫn còn lực đấu tiếp, do 2 trưởng lão bên Chí Tôn Môn trước đó đã tổn sức đánh với Kim Thiết Nhân.

Có điều ưu tiên của Khai Thiên Môn lúc này là trở về trụ sở. Trưởng lão áo xám nói:

“Các ngươi đã không còn sức để đánh, tốt nhất nên đi xem thương thế của 2 trưởng lão kia. Kế hoạch của các ngươi thất bại rồi”

2 trưởng lão Chí Tôn Môn nghiêng răng tức giận. Kế hoạch của bọn hắn vốn dĩ vạn vô nhất thất. Đề phòng Khai Thiên Môn có nhiều trưởng lão hộ tống hoặc có át chủ bài chưa ra nên Chí Tôn Môn bọn hắn đã cho hắn 4 Huyền cấp võ giả đi lên. Vậy mà cuối cùng vẫn thất bại, 2 trưởng lão trọng thương không rõ sống chết.

Trở về chắc chắn bị trách phạt nặng nề.

Nhưng không còn cách nào khác, 2 trưởng lão Chí Tôn Môn bay xuống vị trí 2 người kia rồi.

Nhóm người Khai Thiên Môn nhanh chóng trở về trụ sở.

Việc đầu tiên nàng làm là đưa Kim Thiết Nhân đến cho Hạ Từ Yên xem xét chữa trị cho Kim Thiết Nhân.

“Kim Thiết Nhân bị hòng quá nặng, ta có thể chữa được nhưng cần thời gian và một vài vật liệu quý”

“Trưởng lão không cần tiếc bất cứ giá nào sửa chữa nó. Môn phái chúng ta lúc này đều phải có nó tọa trấn bảo vệ mới được. Ngoài ra ta muốn hỏi ngài có thể chế tạo được Kim Thiết Nhân mới không?”

“Ta không có chuyên môn. Sửa chữa thì được, còn chế tạo mới thì không thể” Hạ Từ Yên lắc đầu nói. Nếu chế tạo được thì nàng đã làm cho mình 1 cái từ lâu rồi

Nghỉ ngơi 1 ngày, Tuyết Phi triệu tập các trưởng lão cùng Chu Minh, Ứng Sát lại bàn bạc kế sách giải quyết tình trạng hiện tại của môn phái

“Môn phái chúng ta có tài nguyên, nhưng nhân lực quá yếu. Mọi người có phương án nào không?” Tuyết Phi hỏi

“Chúng ta cần có cường giả Huyền cấp, thậm chí là Địa cấp tọa trấn. Có thể mời họ làm trưởng lão hoặc khách khanh trưởng lão được không?”

“Không thể được. Để một người có thể trấn áp hoàn toàn chúng ta về làm trưởng lão sẽ rất nguy hiểm. Đến lúc hần muốn nuốt trọn Khai Thiên Môn thì không ai cản được. Đây hoàn toàn là công răn cắn gà nhà”

Tất cả mọi người im lặng. Bọn hần rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan, không có cách thoát ra.

“Rời trụ sở. Chúng ta có nên tìm kiếm một địa điểm khác bớt gây sự chú ý hơn. Với thực lực của chúng ta, đặt trụ sở tại nơi linh khí nồng đậm như này quá hấp dẫn các thế lực khác đánh chiếm. Nếu không nhờ có trận pháp, chúng ta đã bị tiêu diệt từ lâu rồi, nhưng không thể dựa mãi vào trận pháp được”

“Không được. Rời trụ sở đến khi môn chủ về muốn lấy lại là không thể”

“Biết bao giờ môn chủ mới về. Hần ở Ác Nhân Cốc chỉ sợ khó sống sót”

“Môn chủ thần thông quảng đại. Ít nhất hiện tại hần vẫn sống tốt. Chúng ta chỉ cần chờ môn chủ về sẽ có cách giải quyết” Tuyết Phi nói.

Nàng đã dùng Truyền tin thạch báo cho Trần Lương biết tình hình hiện tại của môn phái. Nhưng hần chỉ nói mọi người tự giải quyết, chỉ cần giữ được tính mạng và tăng cường thực lực cá nhân là được.

Trần Lương cùng Tuyết Phi rất ít khi liên lạc, 10 năm qua mới chỉ gọi vài ba lần để hần tập trung rèn luyện.

“Hiện giờ chúng ta nửa bước khó đi. Ta đề nghị duy trì tình trạng hoạt động như lúc này, không mở rộng sản xuất và kinh doanh, tránh thu hút sự chú ý từ các thế lực khác”

“Ta đồng ý. Ta còn muốn đóng cửa chi nhánh bán Không Vật để các trưởng lão tập trung tu luyện. Tuy chi nhánh mang lại nguồn lợi đều đặn, nhưng luôn nằm trong lo âu bị đánh cướp thì không tốt chút nào. Thêm nữa nguồn Không Vật và Không Thủ của chúng ta không quá nhiều, để bán tại trụ sở là đủ. Trụ sở có 2 trận pháp bảo vệ, sẽ an toàn đến khi môn chủ trở về hoặc Khai Thiên Môn có được thực lực cường đại”

“Vậy chi nhánh bán bảo khí thì sao?”

“Nó có sự bảo hộ của thành chủ, sẽ an toàn hơn rất nhiều, và lại hàng hóa chỉ là phẩm khí hoặc một ít thấp thánh khí, không bị chú ý. Ta còn đang thấy lượng phẩm khí của chúng ta đang sản xuất nhiều hơn lượng bán ra, nên cũng cần tìm nhà buôn phẩm khí. Vừa là để tăng thêm thu nhập, vừa để có không gian cho các đệ tử Luyện Khí Đường thả sức rèn luyện”

Cuộc họp kết thúc với không khí không mấy vui tươi. Một thế lực phát triển quá nhanh trong khi nhân lực không theo kịp có thể là một thảm họa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Đại thành quyền vô thanh

Trần Lương đang đứng trước một cái hồ gọi là Đầm lầy không gian. Nơi này hần từng đi qua 2 năm trước. Lúc đó hần không định xuống hồ nên cười Ngao Thiên bay qua.

Lúc này hần quay trở lại là để xuống hồ luyện tập trước khi rời khỏi vùng đất dồi dào không gian linh khí này. 10 năm qua, hần đã đặt dấu chân lên gần hết các khu vực nơi đây, chỉ có một vài nơi quá nguy hiểm không thể đặt chân là hần bỏ qua.

Nhân loại ở vùng đất này không nhiều, Trần Lương chỉ thỉnh thoảng gặp một vài võ giả không gian thuộc tính, đều là loại khó chơi và hần không giết được một ai. Có võ kỹ không gian, bọn hần muốn bỏ đi thì rất khó ngăn cản.

Sở dĩ gọi là Hồ Đầm lầy không gian là bởi ở trong đó, không gian cực kỳ đậm đặc khiến cho mọi di chuyển đều trở nên rất nặng nề và khó khăn, giống như bị rơi xuống đầm lầy vậy.

Trần Lương thì triển Quyền Vô Thanh. Tốc độ ra quyền của hần hiện giờ là 6400 quyền một hơi thở. Hần muốn dựa vào đầm lầy không gian để luyện tập, đạt đến đại thành võ kỹ này.

Trước đây, Trần Lương chỉ cần tăng lên nhục thân hoặc tu vi liền có thể tăng lên tốc độ ra quyền, là bởi ngay từ nhỏ hần đã luyện quyền, dấm nhanh, dấm nhiều. Nhưng lúc này, tu vi cùng nhục thân đều đã tiến xa, nhưng Quyền Vô Thanh vẫn chưa đạt được đại thành do hần thiếu luyện tập. Và giờ là thời điểm để hần khắc phục điều đó.

Trần Lương nhảy xuống, một sự khó chịu lan tràn khắp cơ thể hần, ngay cả việc hít thở cũng trở nên khó khăn.

Những ngày đầu tiên, hần chỉ có thể chịu đựng 1 ngày rồi phải chèo từng bước rời khỏi hồ.

Sau 1 tháng, hần bắt đầu thích nghi dần, bắt đầu có thể hoạt động nhẹ nhàng trong hồ. Có điều nhìn Tiểu Ngao Cửu Thiên di chuyển trong hồ như không có bất kỳ lực cản nào khiến

hắn không thể không thờ dài.

Nhìn ra được sự di chuyển, cấu trúc không gian giúp Tiểu Ngao không bị hạn chế trong Đàm lầy không gian. Đây không phải là Thiên Phú Thần Thông của nó, mà chính là bản năng tự nhiên, sinh ra đã có.

Trong hồ Đàm lầy không gian cũng có nhiều sinh vật khác di chuyển giống như đang bơi trong nước. Trước mắt Trần Lương là một loài yêu thú trông như sứa. Nó nhún nhảy để di chuyển từ chỗ này sang chỗ khác.

Do đặc tính của Hồ Đàm lầy không gian rất hạn chế di chuyển nên địa điểm này tương đối an toàn, hiếm có loài yêu thú mạnh mẽ nào. Tiểu Ngao cũng đã đi thám thính một vòng để đảm bảo điều đó.

Trong khi Trần Lương xuống dưới hồ luyện tập thì Tiểu Ngao cùng Ngao Thiên đi săn. Xuống hồ Đàm lầy không gian không có tác dụng gì với bọn nó, mà bọn nó cũng cần ăn thịt, nội đan để nhanh chóng tiến hóa.

Sau nửa năm, Trần Lương bắt đầu luyện quyền.

Sau 1 năm, hắn đạt được tốc độ bằng một phần ba so với bên ngoài

Sau 2 năm, tốc độ đâm của hắn trong Đàm lầy không gian đã đạt được 3000 quyền một hơi thở

Sau 3 năm, hắn đâm được 4000 quyền một hơi thở

Sau 5 năm, hắn đâm được 5200 quyền một hơi thở

Trần Lương lên bờ, hắn muốn kiểm tra thành quả 5 năm của mình. Hai chân dang rộng, hắn liền một hơi đâm ra tới 7200 quyền, tạo ra một Hoàng kim cự thủ uy áp vô cùng. Xung quanh nó còn hiện hóa rườm rà hoa văn như đại đạo thiên địa.

Hoàng Kim cự thủ bắn về phía trước, tạo ra một vết dài vết lằn trên mặt đất, mất hút trong tầm mắt.

“Hay lắm, đại thành Quyền Vô Thanh sẽ giúp ta dễ dàng học các loại quyền pháp khác” Trần Lương vui mừng. Sở trường của hắn là thương pháp, nhưng để đề phòng trong tay không có vũ khí thì quyền pháp sẽ rất có tác dụng.

“Gao uuu”

Nghe thấy tiếng Tiểu Ngao, Trần Lương quay lại thấy nó cùng Ngao Thiên bị thương khắp người chạy tới chỗ hắn, phía sau không thấy kẻ nào truy đuổi. Hóa ra 2 tên này chọc phải tở Độc Nhân Ong, bị đâm cho tui bụi. May mà loài Độc Nhân Ong chuyên về tấn công vật lý, không có độc. Đổi lại là Huyền Vu Ong, chỉ sợ bọn hắn không có cơ hội trở về.

Trần Lương quyết định lấy ra tất cả tù binh của hắn, bao gồm cả Hoàng Bảo Gia Cát là Địa cấp cường giả phong thuộc tính làm thức ăn cho Tiểu Ngao cùng Ngao Thiên.

Vốn dĩ, Trần Lương định để Hoàng Bảo Gia Cát lại, chờ đến khi hắn tu thành Thực Sinh Thần Công sẽ sử dụng lên người tên này. Nhưng lúc này mau chóng tăng lên tu vi mới là điều cấp thiết nhất.

Địa cấp võ giả, cơ thể đã hoàn toàn được giải khai, là nhục thân mạnh nhất của nhân loại. Mỗi một giọt máu của Địa cấp võ giả cũng là vật bỏ với cả nhân loại và yêu thú. Muốn luyện hóa hoàn toàn 1 Địa cấp võ giả, Ngao Thiên cũng cần đến vài tháng. Còn Nhân Sinh thì dành cho Tiểu Ngao.

Học xong Quyền Vô Thanh, nhưng Trần Lương không vội rời đi. Hắn muốn mượn nhờ Đàm lầy không gian để tu luyện thương pháp. Bước vào Hoàng cấp, Cửu Long Thăng Thiên sẽ không còn đủ dùng, hắn cần chuẩn bị trước để khi đó nhanh chóng thi triển được võ kỹ do chính Cung Thừa Hy sáng tạo “Đế Nhất”

Hắn nhảy xuống hồ, lấy Địa Long Thương ra luyện tập.

5 năm luyện thương trôi qua nhanh chóng.

Vậy là Trần Lương đã ở trong Ác Nhân Cốc 20 năm.

“Đã đến lúc rồi đi” Trần Lương lên bờ lẩm bẩm. Hắn quay qua hỏi Ngao Thiên:

“Người muốn rời đi hay ở lại?”

“Gao ư” Ngao Thiên dậm chân tại chỗ.

“Được, vậy khi nào lối ra Ác Nhân Cốc mở ta sẽ quay lại”

Trần Lương ngồi trên lưng Ngao Thiên bay nhanh tới khu vực tiếp giáp gần nhất, một khu rừng dày đặc Hồng Lâu Mộc và Hồng Yêu Hẫu.

Hắn lấy ra 2 Thiên Đạo Quả nuốt xuống. Thiên Đạo Quả sẽ nằm trong đan điền của hắn 12 năm, giúp hắn lí giải Đại Đạo thâm sâu hơn, mang lại cho hắn hiệu quả vượt trội khi tăng cấp. Thiên Đạo Quả sẽ mang lại tác dụng cao nhất nếu Trần Lương có thể ngộ Đạo trong 5 năm cuối cùng, trước khi nó biến mất sẽ khiến hiệu quả giảm nhiều.

Đây là lí do vì sao đến bây giờ hắn mới sử dụng đến Thiên Đạo Quả.

1 Thiên Đạo Quả đã là giấc mơ của rất nhiều người, Trần Lương có 2 Nhân Sinh, phải dùng tới 2 Thiên Đạo Quả, phải nói là tốn kém kinh người. Nhưng các cường giả muốn như hắn còn không được. Cái tốn kém này của hắn sẽ cho ra trái ngọt về sau.

Hồng Yêu Hẫu tuy chỉ là một yêu thú cấp 5 nhưng lực đánh của bọn chúng khá mạnh, và đặc biệt là bầy đàn cực kỳ đông, khiến cho các loài cấp cao khác cũng không hề muốn tới khu rừng của bọn chúng gây sự. Thức ăn yêu thích của bọn chúng là Hồng Lâu Quả và chúng cực kỳ ghét kẻ nào ăn mất quả chúng chúng.

Rút kinh nghiệm nhiều lần suýt chết hụt tại Ác Nhân Cốc, Trần Lương không để tinh thần lực kéo dài tới 20 dặm mà chủ yếu thời gian sẽ là 1 dặm quanh thân, để cảm nhận được rõ hơn những thay đổi nhỏ dưới mặt đất và không gian xung quanh.

Trần Lương đã nhìn thấy được con mồi cách hắn 15 dặm, một nữ tử, Hoàng cấp võ giả, Mộc thuộc tính, tinh thần lực cấp 4.

Thu Ngao Thiên vào Không Thú, sử dụng Ẩn Nặc Thuật, Trần Lương nhanh chóng tiếp cận từ phía sau, muốn đâm một kích chí mạng vào vị trí trái tim con mồi.

“To gan” Nữ tử vừa cất lời, tầng tầng lớp lớp rễ cây chứa nguyên khí của nữ tử từ dưới đất chui lên ngăn cản thương pháp của Trần Lương.

Nàng nghiêm mặt, quay lại nói: “Chúng ta có thù oán gì, vì có gì ngươi muốn ám sát ta. Ngươi nghe lệnh của ai?”

“Ta vào Ác Nhân Cốc là để giết người, gặp thần giết thần, gặp phật giết phật” Trần Lương không nói nhiều, tiếp tục xông lên tấn công nữ tử. Chiến thần Atula hiển hóa ra với kích thước chỉ lớn bằng Trần Lương do vương địa hình cây cối dày đặc.

Có thể đơn độc một mình sống trong Ác Nhân Cốc, nữ tử quả thật không tầm thường. Vũ khí của nàng là một tấm lụa, di chuyển tới mọi góc độ ngăn chặn hoàn toàn đòn tấn công tới tập của đối thủ.

Kèm theo đó, các rễ cây và cành lá xung quanh giống như hàng tá vũ khí của nàng, liên tục đâm về phía Trần Lương hoặc từ dưới đất chui lên quấn lấy chân hắn.

Trần Lương đã nhận phải không ít công kích, nhưng thánh giáp cùng cơ thể hắn quá cứng nên không có bị thương, thỉnh thoảng có vết thương ngoài da cũng ngay lập tức liền lại.

Nhìn tình thế, nữ tử có vẻ thông dong hơn nhiều, nhưng cũng không chiếm được mấy tiện nghi. Chiến đấu nửa canh giờ bất phân thắng bại, thân ảnh nữ tử bắt đầu có sự thay đổi.

“Không chơi với ngươi nữa. Để các con của ta tiễn ngươi xuống cửu tuyền” Vừa nói xong, cơ thể nữ tử đã biến thành hình dạng một con Hồng Yêu Hầu.

Nàng với lấy 1 Hồng Yêu Quả gặm 1 miếng rồi ném về phía Trần Lương, kêu lên:

“Chít chít chít”

Chỉ tích tắc sau, đã có vô số Hồng Yêu Hầu nhảy tới bu xung quanh Trần Lương. Hắn phải đưa Ngao Thiên ra đứng sẵn thủ thế

“Ồ, hóa ra ngươi còn giấu nghề” Nữ tử trầm nghĩ. Nàng, trong hình dạng Hồng Yêu Hầu chỉ ngón tay về phía Trần Lương, tiếp tục kêu lên 2 tiếng “chít chít”. Cả đàn Hồng Yêu Hầu như ong vỡ tổ nhảy đến tấn công nhóm Trần Lương.

Không chỉ phải đối phó với đàn Hồng Yêu Hầu xông đến từ bốn phương tám hướng, Trần Lương còn phải chống đỡ trước những đòn đánh lên từ phía nữ tử thông qua võ kỹ mật thuộc tính của ả.

Giống như nam tử mắt xanh, Đạo Thần Thông giúp bọn hắn biến hình thành yêu thú, nhưng nguyên khí và thần thông vẫn là của bản thân bọn hắn nhân loại, vì vậy bọn hắn không dùng được Đạo Thần Thông hay Yêu Ảnh của yêu thú và thay vào đó là vẫn dùng được các loại võ kỹ của chính mình.

Nữ tử đang biến thành đồng bọn của Hồng Yêu Hầu nên không dùng đến dải lụa, nhưng những đòn tấn công từ thực vật của nàng khiến hắn cùng Ngao Thiên gặp vô vàn rắc rối.

Trần Lương liên tục chém giết đám Hồng Yêu Hầu. Mỗi một thương đưa ra là có vài ba con bỏ mạng, có con bị cắt đôi người, có con bị đục xuyên tim, có con bị đục thủng đầu. Nhưng bọn chúng dường như vô cùng vô tận, đếm mãi không hết, thấy chết không sờn lao đến tấn công kẻ ngoại lai.

Trần Lương liên tục chạy về phía nữ tử để chém giết nàng nhưng luôn bị hàng chục con Hồng Yêu Hầu chặn đánh kịch liệt, nửa bước khó đi.

Cơ thể Trần Lương cùng Ngao Thiên đã nhuộm đỏ máu huyết Hồng Yêu Hầu. Bọn hắn đã giết đến đỏ cả mắt, giết đến không còn quan tâm đã giết được bao nhiêu con, không còn quan tâm thứ đến gần mình là hầu hay thực vật, chỉ cần có bất cứ vật gì tiến lại gần là một thương chém đứt, một tát phân thây.

Một canh giờ trôi qua, thấy chất thành đồng, máu chảy thành sông. Nữ tử cũng không còn bộ dáng khoái hoạt nữa mà đau xót trước thấy xác lũ Hồng Yêu Hầu liên tục đổ xuống. Tuy nàng không nuôi hay lớn lên cùng chúng, nhưng ở Ác Nhân Cốc mười mấy năm, nhờ bọn chúng mà nàng sống thoải mái đến tận giờ.

Phía Trần Lương cũng không khá khẩm hơn. Hắn đã thấm mệt, nguyên khí gần cạn, cơ thể bị đám đến bầm tím khắp người. Ngao Thiên cũng nhận lấy thương tích khắp người, đặc biệt phần hông còn bị một gai đâm khá sâu.

Không thể tìm được cơ hội giết nữ tử, cơ thể cũng đã kiệt sức đến tận cùng, Trần Lương quyết định tìm lối thoát phía trên. Nhưng điều đó cũng không hề dễ dàng.

Rừng cây cao tầm 10 trượng, luôn có vô số Hồng Yêu Hầu nhảy từ các cành cây xuống hòng lấy thịt dè người. Nếu không phải Trần Lương có 8 cánh tay cùng 7 cây thương thì chắc chắn đã bị nhấn chìm trong biển khí.

Chật vật đến kiệt sức không thoát ra được, tình cảnh của hắn đang ngày càng nguy hiểm. Dồn toàn bộ sức lực cùng nguyên khí còn lại, Trần Lương thi triển ra Âm Ba Công chấn động lũ khí, khiến chúng đờ mắt một lúc. Lợi dụng thời điểm này Ngao Thiên phóng ra Yêu Ảnh phá hủy hết chướng ngại trên đường đi là vài con Hồng Yêu Hầu cùng đám cành cây để thoát ra.

“Muốn đi, dễ vậy sao”

Nữ tử đã quen với việc sử dụng Hồng Yêu Hầu để vây chết đối thủ, hoặc đánh đối thủ đến kiệt sức rồi tự tay nàng trực tiếp giết.

Nữ tử bay vượt qua rừng cây đuổi theo. Không gian rộng rãi, không còn bị đám cây che chắn, nữ tử xúc lực, nguyên khí cùng linh khí kết hợp hiển hóa ra một thân hình măng xà, nhanh như chớp giạt đánh một đòn công kích tuyệt luân về phía Trần Lương.

Nguyên khí đã cạn nên Trần Lương thu lại Chiến thần Atula, chỉ để Ngao Thiên đánh ra Yêu Ảnh chống đỡ măng xà.

Trần Lương rất tin tưởng lợi thế về phía mình. Ngao Thiên qua 20 năm trưởng thành trong Ác Nhân Cốc, chiến lực đã vượt trội so với lúc mới tiến hóa lên cấp 9. Lúc này không có mấy Hoàng cấp võ giả có thể đánh lại nó.

Nhưng hắn đã đánh giá sai chiến lực của nữ tử. Những kẻ có Đạo Thần Thông khi bước vào Hoàng cấp đều không kẻ nào là dạng kém cỏi. Thu được Đạo Thần Thông khi bước vào Huyền cấp là một phần trăm thì tỷ lệ là một phần ngàn khi bước vào Hoàng cấp.

Măng xà giằng co một hồi với Yêu Ảnh rồi cả 2 cùng nổ tung, bất phân thắng bại.

“Để xem các ngươi còn bao nhiêu sức lực” Nữ tử tiếp tục ra đòn. Nhờ vào trận chiến của Hồng Yêu Hầu, nàng tự tin có thể ép khổ đối thủ đến chết.

“Để ta giúp ngươi sớm kết thúc” Trần Lương nhận được Ngao Thiên cho biết nó chỉ còn có thể duy trì được 2 lần đánh Yêu Ảnh nữa.

Bọn hắn không vội ra đòn mà để đối phương tấn công trước. 1 Cửu Vĩ Hắc Long của Trần Lương với Yêu Ảnh của Ngao Thiên xông lên khi mà Ngao Thiên sử dụng toàn bộ sức lực

còn lại để chuyển hướng di chuyển của măng xà xuống dưới.

Nữ tử sử dụng dải lụa quấn quanh thân phòng thủ nhưng vẫn bị chấn động mạnh văng ra xa, ứa máu. Muốn quay lại tiếp tục chiến thì đã thấy 1 nhân 1 yêu bỏ chạy rất xa, nàng đành từ bỏ.

Thoát được kẻ thù, Trần Lương thờ dài ngồi phịch xuống nghỉ ngơi, miệng lẩm bẩm:

“Hết chim rồi đến khi, có lẽ kiếp làm người là khổ nhất khiến bọn hán muốn đầu thai làm súc vật”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Lửa thiêu hồng yêu hầu

Nghỉ ngơi 2 ngày, Trần Lương quay trở lại bìa rừng. Tòa ra tính thần lực trái dài 50 dặm đủ để hán bao khóa được một phần lớn diện tích khu rừng, nắm rõ khái quát khu vực phân bố Hồng Yêu Hầu và vị trí nữ tử.

Khu rừng này chính là ngôi nhà của nữ tử, hay cũng có thể nói là cơ thể của nữ tử, những thân cây, cành cây, rễ cây đều là huyết mạch của nữ tử nên cho dù dùng đến Ân Nặc Thuật, chỉ cần bước vào khu rừng 1 bước là nàng sẽ phát hiện ra bất kỳ ai.

Bay tới trung tâm khu rừng, Trần Lương đánh xuống 72 hắc long, tạo ra 1 hố sâu rộng 20 trượng, loại bỏ đi hoàn toàn thực vật, rễ cây bên trong nó. Như vậy dù chiến đấu cũng không bị nữ tử làm khó mà muốn trốn cũng dễ dàng hơn nhiều.

Nữ tử chạy đến đứng quan sát từ xa

“Hán muốn làm gì?”

Trong khu rừng này, nàng là bất khả chiến bại. Ngỡ tưởng kẻ thù chạy đi rồi sẽ không còn dám bén mảng đến, nào ngờ hán lại xâm nhập hán vào khu vực trung tâm.

“Trông như hán đang bày bố trận pháp. 5 lão gia hỏa Trận Pháp Sư trong gia tộc cần đến cả năm trời mới bày được 1 trận pháp cấp 6. Tên này chỉ có 1 thân 1 mình, nếu bố trí trận pháp cấp 6 cũng cần vài năm. Nếu là trận pháp cấp 5 thì ta lại không cần phải lo, mà chắc cũng phải rất lâu. Cho hán nửa năm, sau đó ta đến phá hủy tất cả công sức của hán. Chắc hẳn sẽ rất vui. Haha”

Nữ tử không nghĩ rằng Trần Lương có thể là 1 trận pháp sư cấp 7 được. Trên thực tế, đúng là Trần Lương đang bố trí 1 trận pháp cấp 6, không phải loại trận pháp bậc cao như hán thường làm mà là một hỏa trận pháp khá đơn giản. Vì nhiệm vụ của hỏa trận pháp này không phải để tấn công nữ tử Hoàng cấp võ giả.

2 tháng sau, Trần Lương kết thúc công việc, hoàn thành xong trận pháp cấp 6 của hán. Nữ tử không thèm giám sát Trần Lương, nàng đang mãi thưởng thức Hồng Lâu Quả thơm ngon của mình.

“Àm”

Một tiếng nổ long trời lở đất vang lên, kèm sau đó là bùng lên một đám cháy dữ dội cách nơi ở của nữ tử tới 10 dặm, nhưng nàng vẫn có thể cảm nhận rõ ràng.

“Cánh rừng của ta đang bị cháy, kẻ nào dám to gan”

Nữ tử bay lên cao quan sát tình huống. Trước mắt nàng, phía xa có 1 đám cháy nhỏ. Nếu chỉ có thế thì cũng không sao, nàng 1 tay dập tắt ngay. Nhưng cách nàng 5 dặm, là một hỏa cầu tựa như một tiểu thái dương đang hùng hực cháy đốt nóng không khí xung quanh.

Đứng cạnh viêm dương, không phải ai xa lạ, chính là kẻ thù gần đây nhất của nàng, Trần Lương.

“Khốn kiếp, tên này lại là một võ giả hỏa thuộc tính. Đội người đánh đã tay rồi xem ta diệt sát ngươi thế nào”

Nữ tử biết nàng không phải là đối thủ của Trần Lương kết hợp với Ngạo Thiên nên muốn đợi Trần Lương dùng hỏa công, tiêu hao nguyên khí rồi mới ra tay. Cánh rừng của nàng không dễ cháy, và nàng có thể dùng mộc thuộc tính của mình giúp nhanh chóng khôi phục khu rừng nên không có gì đáng lo.

Trần Lương tiếp tục cho trận pháp giáng xuống 2 hỏa cầu thiêu đốt khu rừng, nhưng vẫn không thấy nữ tử ra trận

“Lửa cháy chưa đủ to sao. Vậy thì nhảy múa hết mình nào”

Trần Lương cầm Mất trận trong tay, kích hoạt hoàn toàn hỏa trận pháp, bắn ra vô số hỏa cầu về khắp mọi nơi trong khu rừng

“Dừng tay” Nữ tử bay lại gần hét to

“Lúc ngươi cùng đám khi vây giết ta, sao không thấy nói câu này” Trần Lương châm chọc nói

“Ngươi có dốt cạn nguyên khí cũng không đốt hết được một phần năm khu rừng. Đừng làm chuyện vô ích. Ta sẽ bỏ qua chuyện hôm nay, coi như xí xóa thù hận. Ngươi đi đường ta”

“Yên tâm, hỏa trận pháp này của ta chỉ tiêu tốn tinh thạch chứ không tốn nửa điểm nguyên khí. Mà tinh thạch của ta thì đốt 10 khu rừng như này cũng dư xài”

“Ngươi nói đây là trận pháp! Không thể nào, ngươi mới ở đây 2 tháng, sao có thể bố trí được hỏa trận pháp cấp độ này”

“Vớ vẩn, mọi chuyện đều có thể. Diện tích trận pháp nhỏ nên không tốn quá nhiều thời gian. Ngươi thử một chút uy lực của nó nào”

Từ trên viêm dương bắn ra một hỏa cầu lớn về phía nữ tử.

Nữ tử chặn lấy hóa cầu bằng một dải lụa nguyên khí. Nàng cảm nhận được hóa cầu không quá mạnh nên không cần dùng đến mạng xà.

Quả nhiên chỉ một kích nhẹ nhàng, nữ tử đã hoàn toàn làm hóa cầu biến mất.

“Tăng thêm độ khó thì sao” Trần Lương mỉm cười nói. Hắn dẫn toàn bộ trận pháp, bắn ra được 9 hóa cầu đồng thời tấn công nữ tử.

Vẫn không có mấy khó khăn, nữ tử nhẹ nhàng phá hủy 9 hóa cầu. Nàng phong khinh vân đậm khinh thường nói:

“Chỉ là 1 trận pháp cấp thấp không thể làm khó ta. Có trò gì mới thì đưa ra luôn đi”

“Đúng là trận pháp này không làm khó được ngươi, nhưng thiêu trụ khu rừng này thì không khó” Trần Lương nói xong liền điều khiển viêm dương liên tục đánh hóa cầu về khắp mọi phía.

Hồng Lô Mộc khá cứng cáp và không dễ cháy, vì vậy trong nhất thời, chỉ những khu vực bị hóa cầu phóng xuống mới bùng lên ngọn lửa, những khu vực lân cận vẫn an toàn. Nhưng về lâu dài ngọn lửa của trận pháp vẫn sẽ lan dần, tuy tốc độ chậm nhưng cuối cùng sẽ thiêu trụ hoàn toàn cả khu rừng.

Nữ tử tức giận, đánh ra mạng xà tấn công, muốn hủy trận pháp nhưng bị Yêu Ảnh của Ngạo Thiên chặn đứng.

Trần Lương ngồi trên lưng Ngạo Thiên, thông dong điều khiển trận pháp phóng hóa khắp nơi. Phía dưới, một cảnh tượng hỗn loạn lan tràn khắp nơi.

Các loài động vật, yêu thú bỏ chạy tìm cách thoát thân. Trong đó, số lượng đông nhất thuộc về Hồng Yêu Hầu. Những tiếng chít chít vang vọng không gian. Nữ tử mặt đã trở nên trắng bệch từ lúc nào. Sau 8 lần đánh không thắng được Ngạo Thiên, nàng đã trở nên hoang mang cực độ.

“Cháy lên, hủy diệt hết sạch cho ta. Tất cả Hồng Yêu Hầu đều sẽ phải chết. Vốn dĩ ta không muốn hủy diệt khu rừng này, nhưng ngươi cùng đám Hồng Yêu Hầu kia lại muốn vây chết ta. Vậy bọn chúng phải giác ngộ hậu quả”

“Dừng lại. Ngươi muốn gì” Nữ tử hét lên

“Cái ta muốn, ngươi không cho được. Ta thiêu hủy xong khu rừng này rồi sẽ đến lượt ngươi. Ngươi trốn nhanh còn kịp”

“Khu rừng của ta, các con của ta. Ngươi phải chết!!!” Nữ tử gào lên, vận chuyển nguyên khí cấp tốc, muốn đánh một đòn toàn lực.

Mười mấy năm sống tại nơi đây, nữ tử đã đặt dấu chân trên từng tấc đất, đưa nguyên khí của mình vào từng gốc cây Hồng Lô Mộc nuôi dưỡng chúng lớn lên. Có thể nói, khả năng điều khiển, tận dụng những Hồng Lô Mộc tại khu rừng này của nữ tử mạnh mẽ hơn bất kỳ kẻ nào.

Cả khu rừng như sống dậy, cùng chung một cảm xúc căm phẫn tới kẻ thù. Với một tốc độ khó tin, Hồng Lô Mộc, loài linh được cao nhất và nhiều nhất khu rừng nhanh chóng cao lên gấp mấy lần, đồng thời hướng mũi nhọn về phía Trần Lương, tấn công hấn.

“Chếttttttttt” Nữ tử hét lên, ngón tay chỉ về phía Trần Lương.

Hàng trăm, hàng ngàn Hồng Lô Mộc từ bốn phương tám hướng chọc về phía Trần Lương, chèn kín cả bầu trời, mặt đất. Nếu không đỡ được chiêu này, cơ thể hắn cùng Ngạo Thiên sẽ bị đục thủng như tổ ong.

Mỗi một cây Hồng Lô Mộc đều sẽ mọc thêm ra hàng chục cành cây như những mũi kiếm sắc bén đâm tới kẻ thù.

Trần Lương thu hồi tư thái thông dong. Hắn cảm nhận được sự uy hiếp đến từ đòn tấn công này của nữ tử. Yêu Ảnh của Ngạo Thiên đánh ra phá hủy rất nhiều cành cây, nhưng vẫn còn rất nhiều cành cây khác xông đến. Chưa kể là chỗ bị phá hủy liền có được thay thế, tiếp tục tấn công bọn hắn.

Viêm dương đã được kích phát đến tận cùng. Mỗi một tích tắc đều bắn ra mười mấy hóa cầu ngăn chặn bước tiến công của khu rừng. Nhưng vẫn không đủ. Những cành cây như những mũi kiếm liên miên bất tận phóng tới vây chết kẻ thù.

Trần Lương phải đánh ra thêm 9 hắc long để phá hủy bất cứ thân cành nào tới gần. Hắn liên tục phải tạo mới vì mỗi tích tắc đều có 1 con hắc long bị đâm hủy.

“Nổ hết cho ta” Trần Lương hét lớn, ném Mất trận lên không trung, đánh ra một kích hủy diệt, tạo ra một khoảng không lớn cho hắn có thể rời đi. Nhưng thay vì bỏ chạy, hắn đánh ra 7 Cửu Vĩ Hắc Long kết hợp với Yêu Ảnh của Ngạo Thiên đồng thời tấn công nữ tử đang không có bất kỳ sự phòng bị nào.

Nguyên khí của nàng đang xói mòn nhanh chóng do phải cung cấp cho hàng ngàn Hồng Lô Mộc quanh đây.

Một kích hủy diệt của Trần Lương khiến cơ thể nàng lộ ra đơn độc trước mắt kẻ thù, tay không tắc sát nhận lấy hợp kích cực mạnh.

Vô lực phản đòn, cảm nhận được uy lực của chiêu hợp kích, nàng chỉ có thể thờ dài, buông xuôi tất cả.

Hợp kích xuyên qua người nàng, phá hủy hoàn toàn cơ thể nàng thành tro bụi, không còn bất kỳ vết tích gì.

Trận chiến kết thúc. Không có người điều khiển, những Hồng Lô Mộc không còn lớn lên, không còn mang theo nguyên khí, linh khí tấn công Trần Lương.

Hắn ngồi trên cao nhìn xuống khu rừng đang cháy khắp nơi. Lũ Hồng Yêu Hầu không có cảm giác gì về cái chết của nữ tử, chúng chỉ đang tháo chạy khỏi đám cháy đã thiêu đốt rất nhiều đồng bọn của chúng.

“Bộp bộp bộp”

Trần Lương đang định thông dong rồi đi thì một trận mưa đá ập đến.

Mưa đá tại Ác Nhân Cốc không giống với các loại mưa đá thông thường. Đá rơi to bằng cả đầu người, lại rất sắc bén, có lực xuyên thấu cao và tủa ra hàn khí nhiếp người.

Cho dù nhục thân Trần Lương cũng không thể nào sống sót dưới những trận mưa đá thường kéo dài vài ngày tại Ác Nhân Cốc.

Để một hắc long bảo vệ trên đầu, Trần Lương tóa ra tinh thần lực tìm ra được 1 nơi trú ẩn cách hắn 35 dặm về hướng đông.

Rất nhiều võ giả đã bỏ mạng dưới các cơn mưa đá như này. Bọn hắn không có được tinh thần lực cường đại như của Trần Lương, hầu hết chỉ có cấp 4, 5 hoặc số ít cấp 6 tinh thần lực.

Phạm vi tìm kiếm bằng tinh thần lực của bọn hắc chỉ được vài dặm. Nếu may mắn bò chạy đúng hướng thì sống, mà bò chạy sai hướng, không tìm được nơi trú ẩn phải loanh quanh chống đỡ mưa đá tầm 1 canh giờ là khô kiệt nguyên khí, bị đá đâm thủng người, nát xác mà chết.

3 ngày sau, Trần Lương rời khỏi nơi trú ẩn, quay trở lại khu rừng. Trước mắt hắc là một khung cảnh hoang tàn, đồ nát.

Lửa cháy thiêu rụi một phần năm cánh rừng. Mưa đá giúp dập lửa nhưng cũng phá hủy đi gần một nửa diện tích. Hàng loạt cây lớn đổ rạp trước lực phá hoại kinh người của trận mưa đá.

Những cây con, đặc biệt những loài thảo thực vật sống dưới chân những cây to lại còn sống rất nhiều.

Tuy đồ nát, nhưng cả khu rừng lại như bừng bừng sức sống, vượn mình đón nhận ánh nắng mang theo hơi thở của sự sống.

Các loài động vật, yêu thú còn sống dường như tạm quên đi quãng thời gian 3 ngày hủy diệt. Lúc này bọn hắc đều tìm kiếm lấy thức ăn, nước uống, tìm kiếm cuộc sống sinh tồn tiếp theo của mình

Những chồi sống mới nảy mầm, những con non mới ra đời. Cuộc sống sau hủy diệt không phải là suy kiệt đi xuống, mà là sự tiếp tục của hiện tại và bắt đầu của những cái mới.

Trần Lương đứng đó, ngẩng nhìn khu rừng 3 ngày rồi bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Hủy diệt hết thảy

Nhĩ Tâm Hoa là một loài yêu thực, sử dụng tro từ xác động vật chết cháy làm thức ăn. Để phục vụ nhu cầu của mình, bọn chúng được tự nhiên ban tặng cho khả năng phóng hỏa. Khi có động vật chạy qua, Nhĩ Tâm Hoa sẽ phun ra 1 hỏa cầu thiêu chết con mồi.

Xung quanh Nhĩ Tâm Hoa cũng có nhiều loài thực vật khác, đều có khả năng kháng hỏa cao.

Trần Lương vừa chứng kiến một màn khá thú vị. Một con Lang Thử săn mồi, bắt được một con Hồng Miêu ngay gần Nhĩ Tâm Hoa. Vừa ăn thịt Hồng Miêu, Lang Thử bị Nhĩ Tâm Hoa phun lửa tấn công, may mà né kịp, chỉ bị nướng chín phần đuôi.

Lang Thử vội vàng nhảy xuống một cái vũng nước nhỏ gần đó. Nhưng cái vũng nước đó lại chính là cái miệng khổng lồ của Thực Khẩu Hoa.

Thực Khẩu Hoa đớp xong con mồi, định chui xuống đất thì đột nhiên bị một bàn tay khổng lồ đẩy lỏng lá kéo bật cả rễ lên.

Miêu Liễu Vượn thân cao 5 trượng, vui vẻ bỏ Thực Khẩu Hoa vào miệng nhai ngon lành.

Trong thế giới này, muốn sinh tồn, phải luôn rèn luyện để mạnh hơn. Người cho rằng bản thân đứng đầu chuỗi thức ăn, lại không biết rằng trong mắt kẻ khác, người chỉ như cá nằm trên đĩa.

Đã nhiều ngày qua, Trần Lương cùng Ngao Thiên bước đi trên sa mạc vô tận, không thấy điểm cuối. Nắng nóng ở nơi này không phải cái nắng bình thường, mà nó còn mang theo lực lượng thiêu hủy cực mạnh khiến cho yêu thú nơi đây sở hữu hai đặc thù. Hoặc là có lớp vỏ ngoài cực dày và chịu nhiệt cao, hoặc là có khả năng lặn sâu xuống lớp đất cát phía dưới.

Trần Lương cũng không chịu được quá lâu dưới cái nắng hủy diệt này, nên hắc đã dùng vỏ của một con yêu thú hình cua làm nón che chắn cho cả hắc và Ngao Thiên. Hắc cũng tránh đi chuyển vào ban ngày, trừ khi gặp phải yêu thú phục kích tấn công.

Cái nắng hủy diệt khiến tinh thần lực của hắc cũng bị ảnh hưởng. Rõ ràng hắc thấy được một ốc đảo cách 44 dặm, nhưng đi mãi, đi mãi vẫn không thấy ốc đảo nào. Thậm chí mắt nhìn thấy, tinh thần lực nhìn thấy chỉ cách vài dặm nhưng đi đến lại là một nơi trống không.

Lại thêm nhiều ngày vất vả tìm kiếm, cuối cùng Trần Lương cũng tới được một ốc đảo xanh mát trù phú. Thật vất vả mới có chỗ nghỉ ngơi, hắc dự tính ở đăm bữa nửa tháng rồi mới rời đi.

Trần Lương cúi xuống uống một ngụm nước tươi mát trên dòng sông xanh biếc. Cách hắc chỉ vài bước chân, một con lạc đà cùng 2 con Cát Thử cũng đang yên bình uống nước.

Ốc đảo lớn chừng 20 dặm, giống như một thành lũy bảo vệ sinh vật khỏi cái nắng hủy diệt nơi đây.

Nhưng niềm vui ngắn chẳng tày gang, phía bên ngoài ốc đảo 13 dặm, một con bão cát khổng lồ lớn gấp nhiều lần những cơn bão cát thông thường khác, đang di chuyển rất nhanh tới nơi này.

Bão cát tại nơi này không chỉ có lực xoáy đáng sợ, mà mỗi hạt cát trong nó còn mang theo cái nóng hủy diệt. Một hạt cát có thể không cần bận tâm, nhưng bão cát quy tụ sức mạnh của ức vạn hạt cát thì lại là chuyện khác. Nếu để rơi vào bão cát, cơ thể sẽ bị thiêu đốt tan thành tro bụi.

Trần Lương tức giận nhưng cũng đành rời khỏi ốc đảo, trú tại một nơi xa để quan sát.

Bão cát tiến đến ốc đảo, chỉ trong một thời gian ngắn, nơi đây đã không còn bất cứ bóng dáng nào của một thiên đường xanh.

Một ốc đảo rộng 20 dặm cứ thế biến mất như chưa từng tồn tại. Những nơi bão cát đi qua, mọi thứ bị cuốn đi, bị thiêu hủy hoặc bị vùi lấp dưới ức vạn hạt cát.

“Sức mạnh hủy diệt thật đáng sợ, không có bất cứ sinh vật nào sống sót trên đường đi của nó” Trần Lương từ xa nhìn lại, cảm thán nói

Hắc có trí nhớ của Cung Thừa Hy, nhìn thấy những trận chiến long trời lở đất, kinh thiên động địa. Nhưng bản thân hắc kiếp trước chỉ là 1 Hoàng cấp nhỏ nhoi, chưa từng trực tiếp chứng kiến những hủy diệt như này. Tận mắt nhìn và cảm nhận sức mạnh của hủy thiên diệt địa, tư vị vẫn rất khác.

Giữ khoảng cách 10 dặm tới bão cát, Trần Lương dẫn Ngao Thiên đi theo bão cát để chứng kiến sự hủy diệt của nó, cảm nhận mức độ đáng sợ của chúa tể nơi sa mạc này.

3 ngày qua đi, con bão cát hoàn toàn không có chút gì suy yếu. Nó như một con quái vật phá hủy hoàn toàn tất cả chướng ngại vật trên đường di chuyển.

“Bão cát này sẽ tồn tại đến bao giờ. Không thứ gì có thể ngăn cản được nó sao?” Trần Lương vừa ngắm nhìn bão cát nuốt chửng 1 con yêu thú khổng lồ lớn tới 10 trượng, vừa suy tư.

Hắn sớm có được câu trả lời khi đường đi của bão cát hiện ra một con lốc. Đây là một con Lôi Hỏa Lốc Xoáy, hình thành do sự tích tụ của các tia hủy diệt trong ánh nắng qua thời gian dài. Những tia lôi hỏa vừa xoáy tròn, vừa giạt lên từng hồi mang lại áp lực cực lớn cho Trần Lương.

Hắn cảm nhận được nếu những tia hủy diệt kia chém lên cơ thể hắn sẽ không cần quá 10 hơi thở là đủ hắn tan thành tro bụi.

Xét về hình dạng, Lôi Hỏa Lốc Xoáy chỉ to bằng một phần năm bão cát nhưng không có như vậy yếu ớt. Giống như một đứa trẻ chạy tới ôm người lớn, 2 con bão va vào nhau, giằng co nhau, hủy diệt nhau.

Cuối cùng, Lôi Hỏa Lốc Xoáy giành phần thắng, đập tan mất bão. Kẻ chiến thắng nở ra từng tiếng rền vang lôi hỏa như tiếng reo hò thắng trận, sẵn sàng một hành trình hủy diệt tới toàn bộ vật chất nơi sa mạc này.

“Không ngờ bão cát lại có thể bị đánh tan. Muốn hạ gục sức mạnh hủy diệt, cần một sức mạnh hủy diệt lớn hơn”

Trong sự hủy diệt của bão cát vẫn còn có chút sự sống nhỏ nhoi bị lóp cát phủ lên. Nhưng với con quái vật mới này, Trần Lương e rằng không còn thứ gì có thể tồn tại trên đường nó đi qua, dù là cát hay đá cũng sẽ bị lôi điện nổ nát, hòa ngục hòa tan.

Trần Lương tự nhủ “Lần này thực sự không còn thứ gì có thể ngăn cản được nó”.

Hắn lại tiếp tục theo sau Lôi Hỏa Lốc Xoáy. Quả thực, so về sức mạnh và lực phá hoại, Lôi Hỏa Lốc Xoáy cao hơn bão cát 1 trình độ. Vốn hiểu biết sâu rộng của Trần Lương cũng không nghĩ ra được thứ gì có thể ngăn chặn được quái vật trước mắt hắn.

Nhưng thực tế không như hắn nghĩ. Mới chỉ qua 1 ngày, Lôi Hỏa Lốc Xoáy đã bị một sự vật vô hình hút lên cao rồi biến mất.

Trần Lương sửng sốt. Quá trình biến mất của Lôi Hỏa Lốc Xoáy diễn ra quá đột ngột. Lôi Hỏa Lốc Xoáy ở ngay trước mặt hắn, không hề có dấu hiệu suy yếu, cũng không có bất kỳ vật nào ngăn đường, đột nhiên bị hút lên cao, biến mất không còn dấu vết.

Trần Lương nhìn kỹ bầu trời. Hắn ẩn ẩn thấy được cái gì đó chỗ mà Lôi Hỏa Lốc Xoáy biến mất. Hắn ngồi trên Ngao Thiên bay về phía đó, nhưng tới nơi hoàn toàn không thấy gì.

Trần Lương bỏ qua tìm hiểu. Cấp độ của hắn quá thấp để chạm tới những bí ẩn của Cửu Giới.

Trần Lương nhìn về phía ốc đảo vừa bị Lôi Hỏa Lốc Xoáy hủy diệt, tự nhủ “Ta sẽ nắm giữ sức mạnh hủy diệt như thể và cao hơn nữa, cao đến mức hủy diệt hết thảy. Không còn bất luận thứ gì cản bước chân ta tiến lên. Sẽ có một ngày ta hủy diệt toàn bộ Quỷ Địa Phái, trả thù cho vong linh gia tộc.”

Trần Lương tiếp tục bước đi trong sa mạc. Chịu đựng cái khắc nghiệt của cái nắng hủy diệt làm Trần Lương nhớ tới một cố sự.

Cố sự kể về 1 vùng đất có 9 mặt trời. 9 mặt trời liên tục chiếu sáng và thiêu đốt mặt đất, mang lại sự hủy diệt cho toàn bộ sinh linh, khiến nhân loại, yêu thú và cả thực vật đều phải sống dưới lòng đất ngày qua ngày.

Những nỗ lực để sinh sống bên trên mặt đất đều không thành. Nhân loại dần trở nên tuyệt vọng về ước mơ rời khỏi lòng đất.

Cho đến một ngày, một nhân loại tên Hậu Nghệ được sinh ra. Thời điểm hắn vừa lọt lòng, trời sinh dị tượng, cả 9 mặt trời bị nuốt mất, mang lại đêm tối mịt mịt cho mặt đất. Dị tượng chỉ kéo dài 3 hơi thở nhưng đã mang lại cho Hậu Nghệ niềm tin mãnh liệt để từng bước tu luyện, đột phá đến mức độ mạnh hơn tất thảy.

Khi Hậu Nghệ đạt tới đỉnh phong trạng thái, đã sử dụng tiễn nghệ, bắn hủy 8 mặt trời, mang lại cơ hội sống trên mặt đất cho toàn bộ sinh linh nơi đó.

“Có sức mạnh là có tất cả. Chỉ cần ngươi đủ mạnh, ngươi có thể hủy diệt mọi chướng ngại dẫn tới ước mơ của mình” Trần Lương vỗ vỗ Ngao Thiên nói.

Một con bão cát nhỏ đang càn quét qua chỗ hắn. Ngao Thiên quay mình, định tránh lui thì Trần Lương nói nó đứng đây đợi, hắn sẽ nhảy tới chiến đấu với con quái vật này.

Hắn gọi ra 7 Cửu Vĩ Hắc Long nhưng không vội đánh từ xa, mà chờ đợi. Đợi cho bão cát tiến sát tới hắn mới lấy Cửu Vĩ Hắc Long ngăn lại đường đi của bão cát.

Ngàn vạn hạt cát liên tục giằng co, đánh hủy đi hắc long. Trần Lương cũng liên tục bổ sung hắc long mỗi khi có 1 con bị phá hủy. Không chỉ hắc long bị tấn công, cơ thể Trần Lương cũng liên tục bị vòng ngoài của bão cát cắt qua, tạo ra vô số vết cắt ngoài da.

Mỗi khi 1 vết cắt xuất hiện, cơ thể hắn liền hồi phục nhanh chóng. Tình trạng ấy lặp đi lặp lại vô số lần. Nếu đứng ngoài quan sát sẽ thấy nhục thân Trần Lương như dính 1 loại kích độc, liên tục bị ăn mòn, liên tục được hồi phục.

Đây chính là một loại tra tấn. Chết không thể chết, liên tục nhận thương tổn đau đớn rồi lại được chữa lành để tiếp tục nhận thương tổn, đau đớn.

Rất nhiều nơi thực hiện phương thức tra tấn như này khiến nạn nhân sống không bằng chết, cầu xin được chết. Loại hủy hoại kéo dài này là phương thức tốt nhất bảo mòn ý chí sống, hủy diệt đi niềm tin khiến nạn nhân sẵn sàng đáp ứng mọi yêu cầu để được chết.

Cơ thể bị thương, nguyên khí hao mòn nhưng Trần Lương như không nhận ra bất kỳ điều gì. Hắn đắm chìm trong chiến đấu, điều khiển 7 con Cửu Vĩ Hắc Long điên cuồng tấn công mất bảo.

Cơ thể Trần Lương dần mất đi lớp da ngoài, nhìn rõ được từng thớ thịt máu bên trong. Hắn đã không khác gì một huyết nhân bị bão cát xé thịt lột da.

Đến cuối cùng, nguyên khí Trần Lương cạn kiệt, Ngao Thiên từ bên cạnh đánh ra Yêu Ảnh, xông vào kéo chủ nhân ra ngoài. Trần Lương nằm gục trên lưng Ngao Thiên bay rời xa con bão cát.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 95: Tàn sát

Trần Lương đang dùng tinh thần lực quan sát một khu vực cách hắn 10 dặm về phía bắc. Điều đặc biệt của nơi này là nó có 10 ngôi nhà nhỏ đặt cạnh nhau.

Tụ điểm như này không phải hiếm tại Ác Nhân Cốc. Những kẻ yếu sẽ tập hợp với nhau để cùng sinh tồn trong hiểm địa này. Trần Lương nhận thấy chỉ có 3 người, những người khác hắn là ở ngoài chưa về.

Hắn ngồi chờ đợi, quan sát 2 ngày mới thấy những người còn lại trở về. Tổng số người là 20, trong đó 13 Giáp Linh cảnh, 6 Cự Linh cảnh và 1 Hoàng cấp là người cầm đầu.

Tiến lại gần hơn, khi khoảng cách chỉ còn 2 dặm, Trần Lương cảm nhận được tinh thần lực ba động, có trận pháp bảo vệ quanh 10 ngôi nhà. Đây chính là lí do bọn hắn trở về sau mỗi đợt săn yêu thú, hái linh dược.

Tỉ mỉ nghiên cứu, Trần Lương đã biết được đây là 1 trận pháp cấp 5, chỉ có tác dụng bảo vệ, không tấn công được, nhưng tác dụng cũng không nhỏ, ít nhất cũng giúp bọn hắn ngủ ngon giấc.

Nếu có thiên tai tấn công, 20 người bọn hắn sẽ cùng tấn công chống lại thiên tai, trận pháp sẽ góp phần bảo vệ bọn hắn đồng thời tranh thủ thời gian để bọn hắn hồi phục nguyên khí.

Tiếp 3 ngày nghỉ ngơi, 17 người cùng một chỗ rời đi, để lại 3 người ở lại. 3 người này đều có tinh thần lực cấp 6, tu vi Giáp Linh cảnh, hắn là Trận Pháp Sư ở lại trông coi trận pháp.

Chờ đợi nửa ngày, Trần Lương tiến lên quan sát rõ ràng trận pháp. Mỗi trận pháp dù làm kín kẽ tới đâu cũng sẽ tồn tại những điểm yếu dễ bị công phá hơn chỗ khác.

Cao thủ Trận Pháp Sư sẽ tạo ra những trận pháp có số lượng điểm yếu ít hơn, nhỏ hơn so với các tay mơ. Các loại trận pháp khác nhau cũng có mức độ phô bày điểm yếu khác nhau, như trận pháp thuần phòng thủ sẽ có ít điểm yếu hơn so với trận pháp có cả công và phòng.

Riêng Trần Lương tạo các loại trận pháp từ cấp 6 trở xuống thì gần như không có nhược điểm.

“Người là ai?” Từ bên trong trận pháp, một nữ nhân lớn tuổi hỏi. Trên tay bà ta nắm lấy Truyền tin thạch sẵn sàng kêu gọi đồng đội trở về bất cứ lúc nào.

“Tại hạ mới vào Ác Nhân Cốc, nhìn thấy ở đây có 10 ngôi nhà nên tới hỏi gia nhập vào đội” Trần Lương vừa kiểm tra trận pháp, vừa trả lời

“Tu vi của người là gì?”

“Tại hạ Giáp Linh cảnh”

“Người đang kiểm tra trận pháp, người là Trận Pháp Sư?”

“Đúng vậy”

“Từ lối vào Ác Nhân Cốc đến đây không phải là gần, một Trận Pháp Sư như người làm sao tiến tới đây được?”

“Tại hạ có 1 sủng thú, nó chở ta bay tới đây”

“Sủng thú của người là gì?”

Trần Lương ra về lưỡng lự không trả lời. Hắn kiểm tra sơ bộ trận pháp thì thấy nhất thời nửa khắc khó có thể tìm ra được điểm yếu của trận pháp. Mấy tên Trận Pháp Sư này không phải dạng kém

Còn nếu tấn công bình thường thì cần nửa ngày mới có thể phá trận.

“Sủng thú của ta đây” Trần Lương đưa Ngao Thiên ra ngoài.

Vừa nhìn thấy Ngao Thiên, nữ nhân lớn tuổi liền ngưng trọng thêm vài phần, nói:

“Người muốn gia nhập thì đứng đợi mấy ngày để lão đại về kiểm tra. Trong lúc chờ, người ngay lập tức dừng kiểm tra trận pháp”

Trần Lương không trả lời, tiếp tục sử dụng tinh thần lực tra xét trận pháp. Nhưng lúc này, hắn tra xét điểm yếu của trận pháp không phải bằng tự thân tinh thần lực mà thông qua đệ tam nhãn của Ngao Thiên.

Nhân loại sở hữu Tinh thần lực cấp 9 khi ở gần sủng thú có thể thông qua Hiệp Ước Linh Thân để biết được những gì mà sủng thú nghe, nhìn, ngửi, cảm giác được.

Đệ tam nhãn của Ngao Thiên có thể nhìn thấy được những biến đổi, chuyển động rất nhỏ của linh khí mà nhân loại không thể thấy được, là khắc tinh của các loại huyền thuật, trận pháp.

Thấy Trần Lương vẫn dò xét trận pháp, nữ nhân lớn tuổi quát:

“Mau dừng tra xét trận pháp, nếu không ta sẽ dùng trận pháp công kích”

“Được thôi, ta đứng yên đây cho người công kích” Trần Lương cười mỉa mai

Nữ nhân lớn tuổi tức giận nhưng không làm được gì. Từ bên trong 1 ngôi nhà, 2 người khác tiến đến bên cạnh nữ nhân lớn tuổi. Bọn hắn đã nghe rõ thông tin bên ngoài. Một kẻ nói:

“Mau thông báo cho lão đại”

Nữ nhân lớn tuổi bật lên Truyền tin thạch, nói “Có Trận Pháp Sư đang dò xét trận pháp. Hắn có một sủng thú là Tam Nhãn Lang khá lớn, có thể là cấp 9, 10. Chưa rõ có đồng bọn không”

“Bọn ta sẽ trở về ngay” Âm thanh trả lời từ Truyền tin thạch.

Nữ nhân lớn tuổi mạnh dạn nói to với kẻ lạ mặt “Người giỏi cứ đứng đấy, lão đại về sẽ không tha cho người”

Trần Lương không nói gì, chỉ tập trung vào tra xét trận pháp. Nhờ sự giúp đỡ từ đệ tam nhãn, rất nhanh Trần Lương tìm ra được điểm yếu của trận pháp. Hắn đánh ra 7 Cửu Vĩ Hắc

Long cùng với Yêu Ảnh của Ngao Thiên vào 1 vị trí tập trung.

“Àm”

Nhìn thấy trận pháp bị phá vỡ, 3 Trận Pháp Sư há hốc mồm. Một kẻ lấy lại tinh thần nhanh nhất hét lên:

“Chạy ngay đi”

“Giờ mới chạy không thấy quá muộn sao” Trần Lương vừa nói, vừa đánh ra 3 hắc long cần nổ 3 thủ cấp của đối phương.

3 tên này chỉ là Giáp Linh cảnh, lại là Trận Pháp Sư, hoàn toàn không có sức hoàn thủ trước đòn tấn công của Trần Lương.

Trần Lương tiến lên thu lấy Nhẫn không gian của 3 tên.

“Có một ít tài liệu trận pháp dùng được” Trần Lương đánh giá. Sau nhiều lần bày bố trận pháp, nguyên liệu bố trận cao cấp của hắn đã không còn, chỉ còn lại một ít nguyên liệu cho trận pháp cấp thấp.

Giết người xong, Trần Lương thân nhiên ngồi giữa ngôi làng, nhắm mắt chờ đợi 17 kẻ còn lại quay về.

Nửa ngày sau, 17 võ giả trở về, chỉ trông thấy 1 kẻ lạ mặt ngồi giữa làng, đồng thời có 3 xác không đầu nằm gần đó.

“Người là ai?” Kẻ đứng đầu, tu vi Hoàng cấp hỏi

“Kẻ đến lấy mạng các người” Trần Lương không mở mắt, nói:

“Chúng ta không thù oán, vì sao muốn lấy mạng bọn ta?”

“Chúng ta không thù oán, chỉ là ta muốn giết các người. Tất cả xông lên đi” Trần Lương mở mắt, từ từ đứng dậy.

“Mọi người, dồn toàn bộ sức lực, đánh ra võ kỹ mạnh nhất tấn công hắn” Lão đại ra lệnh tới những người bên cạnh. Riêng mình hắn, một khối băng nhọn hiện lên, tỏa ra hàn khí mãnh liệt, xoáy tròn với vận tốc cực cao.

“Sáttttttttttt”

Tiếng hô vừa vang lên, tất cả 17 người đồng thời đánh ra công kích của mình. Công kích 2 bên kịch liệt va chạm tạo ra 1 vụ nổ rung động cả một vùng.

Sau vụ nổ, một khối băng nhỏ tiếp tục lao về phía Trần Lương nhưng dễ dàng bị hắn chém vỡ.

“Tiếp tục tấn công, trả thù cho 3 huynh đệ đã tử trận”

2 bên tiếp tục đánh ra võ kỹ mạnh nhất của mình. Có điều lần này Trần Lương nói với Ngao Thiên:

“Hạ gục tảng băng”

Tảng băng, mũi nhọn tấn công của nhóm 17 người mới bay được nửa đường, đột nhiên lao xuống đất tạo ra một vụ nổ tương đối lớn, kéo theo đó là sự phá hủy một số võ kỹ của đồng đội.

Mất đi đòn công kích chủ lực, 7 Cừu Vi Hắc Long cùng Yêu Ảnh dễ dàng xông phá lực lượng địch. Tuy nhiên bị suy yếu nhiều, Yêu Ảnh đã bị võ giả Hoàng cấp phá hủy, còn lại 7 Cừu Vi Hắc Long hạ gục 7 võ giả.

Nhìn đồng đội bị đánh bay ra xa, trọng thương không rõ sống chết, 9 kẻ còn lại mặt tái mét nhìn về phía lão đại.

“Tất cả, tản ra chạy” Lão đại quát lớn, là kẻ đầu tiên quay người bỏ chạy

“Đã đến thì đừng đi” Trần Lương hiển hóa ra 63 hắc long vây vùng che kín bầu trời, đồng loạt tấn công những kẻ bỏ chạy.

“Ầm ầm ầm”

Hàng loạt tiếng nổ lớn vang lên, kèm theo đó là tiếng kêu thảm thiết của những kẻ xấu số.

Riêng tên cầm đầu được Ngao Thiên đặc biệt chăm sóc riêng. Chỉ qua 3 lần giao thủ, tên lão đại đã nằm im, không còn khả năng động đậy.

Trần Lương đi đến muốn kết liễu mạng sống của hắn.

“Tên ác nhân này, ngươi sớm muộn cũng bị quả báo” Lão đại giọng thều thào

“Ta là ác nhân. Vậy ngươi là thiện nhân?” Trần Lương hỏi

“Ta nói mình là thiện nhân, ngươi có tha cho ta?”

“Người là ai cũng đều phải chết. Nhưng để xem ngươi thiện lương như nào”

Trần Lương vừa dứt lời, 5 ngón tay đã đặt lên đầu lão đại.

Một trong những bí thuật của tinh thần lực cấp 9 là đọc trí nhớ của kẻ khác, điều kiện là kẻ bị thi triển bí thuật không có lực phản kháng. Lão đại đã bị thương quá nặng, chỉ có thể đề nghị đối phương tự do hành động.

Một lát sau, Trần Lương thu tay lại, lạnh lùng nói:

“Tiểu muội ngươi bị người ta hãm hiếp. Nhờ đau đớn này mà ngươi đột phá lên Hoàng cấp, thu lấy cơ hội trả thù tên kia. Nhưng ngươi giết hắn không đủ, ngươi còn tàn sát cả gia tộc, chó gà không tha. Hơn 100 mạng người trong 1 đêm bị ngươi giết sạch.

Sau đó người bị phù thành chủ truy sát phải trốn vào Ác Nhân Cốc.

Ta không nói mình là thiện nhân, nhưng người không có tư cách nói ta là ác nhân”

“Ít ra ta không có sở thích bệnh hoạn, thích giết người, không cần thù oán, không cần quen biết. Bọn ta bị truy sát đã rất khổ sở phải trốn vào Ác Nhân Cốc, phải hợp tác với nhau để tồn tại ở nơi khác nghiệt này. Vì có gì người lại phải giết bọn ta” Lão đại dùng hết sức bình sinh hét lên.

“Ta không thích giết người. Giết các người ta không vui, cũng không buồn. Chỉ đơn giản là ta cần giết các người để chứng Đạo. Ta không làm việc vô bổ. Người tu đạo nên có giác ngộ, sinh tử vốn dĩ không phải do người sống tốt hay xấu, mà là do người mạnh hay yếu”

Trần Lương dứt lời, một thương chém đứt cổ lão đại, đem xác làm thức ăn cho Ngao Thiên.

“Người nói đúng, sinh tử là do người mạnh hay yếu. Vậy xem người có đủ mạnh để sống qua ngày hôm nay không” Một giọng nói từ trên trời vang lên

Trần Lương quay qua nhìn. Đối phương là một nam nhân vạm vỡ, mặt vuông chữ điền. Trần Lương đã biết là có cường giả xuất hiện nhưng thấy đối phương không ra tay nên hấn tập trung giải quyết cho xong chuyện trước mắt.

“Người muốn trả thù cho những người này?” Trần Lương hỏi

“Không, bọn hấn không liên quan gì đến ta. Vừa đúng lúc ta đi ngang qua đây, thấy có tiếng nổ lớn nên lại xem có chuyện gì thì nghe được mấy lời của người.

Người giết bọn hấn không phải do thù oán.

Người bảo sinh tử không phải do người sống tốt hay xấu.

Vậy đề ta chứng minh cho người 1 điều, quả báo là có thật. Nếu người không ra tay giết những người này, cũng sẽ không gặp phải ta muốn giết người”

Trần Lương lắc đầu nói: “Ta tin vào nhân quả, nhưng vẫn muốn nhắc lại, sinh tử không phải do người sống tốt hay xấu. Nếu sống tốt mà không chết yếu thì thế gian đã chỉ có người tốt. Người tốt bị người tốt giết, người tốt bị tai nạn mà chết, người tốt bị kẻ xấu giết. Người tốt chết yếu rất nhiều.

Còn chưa xét tới, thế nào là tốt, thế nào là xấu.

Hôm nay ta sống hay chết phụ thuộc vào người mạnh hơn ta bao nhiêu.

Đừng nói nhiều, muốn chiến thì chiến đi”

Trần Lương trèo lên lưng Ngao Thiên, tóa ra Hắc Giới. Nam tử mặt vuông không có nửa điểm chủ quan khinh địch, hiển hóa ra Tinh linh hóa hình là một thiết nhân, tăng phúc cho hấn chém xuống một đao khí rạch phá Hắc Giới mà đi. Nơi đao khí đi qua, Hắc Giới phân tách ra như bị chém làm đôi.

Đao khí nhanh chóng phá hủy Cửu Vĩ Hắc Long cùng Yêu Ảnh, xông phá đến Trần Lương. Còn may khi đao khí còn cách 1 trượng, đệ tam nhân của Ngao Thiên đã đẩy lệch hướng đi chuyển của nó giúp bảo toàn mạng sống cho cả 2.

Sau đợt giao đầu đầu tiên, mạnh yếu hai bên đã rất rõ ràng, bên Trần Lương yếu thế hơn hấn. Nam tử mặt vuông mỉm cười. Hấn là Huyền cấp võ giả đã khai mở 3 huyết đạo. Qua chấn động từ trận chiến của Trần Lương và lão đại, hấn đã chuẩn đoán được sức mạnh của đối phương nên là tự tin mười phần chiến thắng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 96: Túi không gian

Tiếp tục đợt tấn công lần 2, nam tử mặt vuông chợt kinh ngạc thấy đối thủ đã lùi rất xa so với vị trí ban đầu. Ở trong Hắc Giới, tinh thần lực cùng thị giác bị ngăn chặn, chỉ có thể cảm nhận khí tức của đối phương.

Nếu đối phương có sát khí còn tốt, vì sát khí là dễ dàng nhận ra nhất và không thể che giấu. Nhưng nếu không có sát khí thì quả thực không dễ để nhận ra đối phương.

Quay trở lại thời điểm Trần Lương tóa ra Hắc Giới. Mục đích của hấn không phải để đánh lên đối thủ, vì võ giả Huyền cấp khả năng cảm nhận khí đã rất cao, chiến đấu trong Hắc Giới không giúp Trần Lương có được thêm bao nhiêu lợi thế.

Ngay từ ban đầu, Trần Lương đã muốn bỏ chạy khỏi đối thủ vượt xa hấn về tu vi như này. Hắc Giới là công cụ rất tốt để Trần Lương bỏ chạy khỏi kẻ thù khi mà hấn thu liễm hoàn toàn sát khí, không hề có ý muốn làm bị thương đối phương.

Thời điểm đao khí tiến đến sát, Ngao Thiên bẻ ngoạt đao khí đánh xuống đất, tạo ra vụ nổ hất văng bọn hấn ra xa. Bọn hấn đều da dày thịt béo, thêm Trần Lương phủ nguyên khí bao bọc cả 2 nên vụ nổ không làm bị thương tới bọn hấn.

Nam tử mặt vuông chậm trễ nhận ra hành động bỏ chạy của Trần Lương nhưng vẫn trong tầm kiểm soát. Hấn ngay lập tức truy đuổi.

Tốc độ của Ngao Thiên nhanh nhưng nam tử mặt vuông vẫn nhanh hơn một chút. Trần Lương phải liên tục đánh ra Cửu Vĩ Hắc Long hồng làm chậm lại đối phương.

“Người đánh như này chẳng mấy chốc thì cạn kiệt nguyên khí. Người bảo muốn chiến thì chiến sao giờ lại bỏ chạy như chó nhà có tang. Người chấp nhận sống hèn nhất vậy sao?”

“Quần tử trả thù 10 năm chưa muộn. Ta chỉ cần sống, những cái khác, có hay không, không quan trọng”

Bỏ chạy nửa ngày, Ngao Thiên đã chạy tới biên giới của vùng đất sương mù dày đặc, bên trong khắp nơi là không gian phong nhận cắt xé mọi sự vật tiến vào. Ngần ngừ một lúc, Trần Lương quyết định ra lệnh cho Ngao Thiên tiến vào trong.

“Người giỏi thì đuổi theo, cùng ta đồng quy vu tận” Trần Lương bỏ lại 1 ngoan thoại rồi biến mất trong làn sương mù.

Còn chưa đi được bao xa, hần cùng Ngao Thiên đã phải đối mặt với vô số không gian phong nhận cắt tới. Mỗi một luồng không gian phong nhận đều có lực sát thương mạnh, tương đương với 1 kích kiếm khí toàn lực của Cự Linh cảnh. Nếu chỉ có một vài phong nhận thì không sao, nhưng số lượng liên miên bất tận ở vùng đất này có thể là mối đe dọa chết người cho bất kỳ ai.

Nam tử mặt vuông ngần ngừ một chút rồi quyết định dừng tại biên giới vùng đất. Hần muốn giết Trần Lương nhưng không muốn tính mạng bản thân bị đe dọa, dù sao 2 bên cũng không có mối thù sinh tử.

Không gian bất ổn của vùng đất chứa đầy phong nhận này khiến tinh thần lực hoàn toàn bị vô hiệu hóa, không thể dò xét bên trong.

Chờ đợi nửa ngày, nam tử mặt vuông đánh giá tình hình cảm thấy đã đủ thời gian để Trần Lương bỏ mạng nên quyết định rời đi.

Trong lúc này, Trần Lương vẫn đang gian khổ chịu đựng phong nhận cắt phá cơ thể mà không biết rằng kẻ thù đã rời đi.

Thời điểm mới vào, hần thu Ngao Thiên vào Không Thủ, uyển chuyển dùng Thạch Phá Thương bao gồm 3 thức là Thương Phá Sơn - chém, Thương Vô Thủy - Đâm, Thương Tam Phong – Quét ngang để đánh tan những phong nhận chém tới.

Đáng tiếc vùng đất này không dễ dàng như vậy. Vô số phong nhận từ bốn phương tám hướng phóng tới khiến Thạch Phá Thương không thể cản phá hết. Trần Lương liên tục bị chém chảy máu khắp người. Còn may nhục thân hần cường hần nên vết thương không quá sâu và khả năng phục hồi nhanh giúp hần bảo toàn sức lực chống đỡ.

Nhưng chỉ được một thời gian ngắn cơ thể hần liền hết sạch lượng nguyên khí vốn dĩ không còn nhiều do sử dụng trong 2 trận chiến trước đó.

Trần Lương thả Ngao Thiên ra ngoài để nó dùng đệ tam nhãn, Yêu Ảnh cùng móng vuốt chống đỡ lại phong nhận, trong lúc hần ngồi xuống luyện hóa đồng Hồi nguyên đan.

Liên tục phải chống đỡ phong nhận nên Ngao Thiên không có thời gian dùng Yêu Ảnh. Phương án tốt nhất lúc này là dùng móng vuốt chém phá phong nhận. Móng vuốt của Ngao Thiên lúc này có thể tương đương với một Bách Thánh Khí đỉnh cao, rất cứng và sắc bén.

Đến khi Ngao Thiên đã máu me khắp người, cơ thể kiệt sức, Trần Lương mới thu vào Không Thủ rồi trở ra ngoài. Hần đã hồi phục được một chút, đủ khả năng chống chịu thêm một thời gian. Nhưng nếu không ra ngoài sẽ không có cơ hội sống sót, chỉ mong nam tử mặt vuông đã rời đi.

Ra đến ngoài, không thấy nam tử mặt vuông, nhưng Trần Lương không có nghỉ ngơi tại chỗ. Hần chạy đi 5 dặm mới dừng lại, thả Ngao Thiên ra ngoài cùng tinh dưỡng hồi phục thương thể.

Mấy ngày sau, Trần Lương còn đang nghỉ ngơi thì hần đột nhiên cảm nhận được một sự khác lạ trong không gian cách hần 15 dặm về phía tây nam.

Cơ thể đã hồi phục được thất thất bát bát, Trần Lương quyết định rời về phía tây nam xem xét.

Đến nơi, hần nhận ra sự khác lạ này chính là các Hạt không gian được phát ra từ Túi Không Gian đang thai nghén cách nơi này 12 dặm.

Túi Không Gian là vùng không gian riêng biệt được tạo ra từ những người có không gian thuộc tính. Kích thước của Túi Không Gian phụ thuộc vào tu vi và năng lực chủng chủng không gian của người tạo ra nó.

Thông thường, những người bước vào Hoàng cấp mới có khả năng tạo ra Túi Không Gian của riêng mình, từ đó họ cũng không cần dùng đến Không Vật để lưu trữ đồ vật.

Có điều ban đầu Túi Không Gian không có linh khí nên tu sĩ vẫn cần dùng Không Thủ để chứa các sinh vật sống. Chỉ đến khi Túi Không Gian đủ lớn, tu sĩ đưa các loại tài nguyên thiên nhiên vào, đồng thời luôn mở Túi Không Gian để đưa linh khí từ ngoài vào và rất nhiều hoạt động khác kéo dài hàng trăm năm mới có thể tạo ra môi trường sống cho sinh vật bên trong Túi Không Gian.

Thường thì phải đến Địa cấp, tu sĩ không gian thuộc tính mới có được Túi Không Gian linh khí cho riêng mình. Lúc này Túi Không Gian linh khí mới hình thành sẽ có lượng linh khí rất thấp, cần phải mở rộng Túi Không Gian và đưa vào càng nhiều ngũ hành sự vật để môi trường bên trong Túi Không Gian có thể tạo ra càng nhiều linh khí.

Sở hữu Túi Không Gian linh khí, tu sĩ có thể chạy trốn kẻ thù bằng cách tiến vào trong đó và đóng Túi Không Gian lại. Kẻ thù muốn truy sát chỉ có 2 cách.

Cách thứ nhất, kẻ thù tìm tới 1 vũ giả không gian thuộc tính với năng lực không gian cao hơn kẻ chạy trốn để nhờ mở ra Túi Không Gian.

Cách thứ hai, chờ đợi. Túi Không Gian luôn đi theo người tạo ra nó. Vì vậy khi người trốn vào Túi Không Gian thì vị trí của Túi Không Gian không bao giờ thay đổi. Kẻ thù có thể chờ đợi đến khi Túi Không Gian mở ra để tiến vào.

Tu sĩ ở trong Túi Không Gian không thể đóng vô thời hạn. Thời gian đóng Túi Không Gian cũng phụ thuộc vào tu vi và năng lực chủng chủng không gian của chủ nhân. Khi đang ở trong Túi Không Gian, chủ nhân có thể mở ra bất kỳ khi nào hần muốn, miễn là trong thời hạn của hần.

Một nhược điểm của Túi Không Gian là khi chủ nhân ở trong đó sẽ không thể nắm bắt được tình hình bên ngoài như nào. Vì vậy không biết lúc nào kẻ thù bỏ đi để mở ra Túi Không Gian.

Vấn đề nữa là khi trốn vào trong Túi Không Gian, kẻ thù có thể thiết lập nhà giam chứa Túi Không Gian đấy để khi người ra ngoài sẽ không thể chạy trốn, thậm chí bị trận pháp giết chết ngay lập tức.

Vì vậy không đến bước đường cùng, tu sĩ cũng không muốn phải trốn vào Túi Không Gian.

Mỗi một tu sĩ sở hữu không gian thuộc tính chỉ có thể có 1 Túi Không Gian. Túi Không Gian có thể bị xóa bỏ bởi chính chủ nhân của nó hoặc kẻ có năng lực không gian cao hơn hần, hoặc qua thời gian dài bị Cửu Giới “ăn” mất.

Sau khi Túi Không Gian bị phá hủy, tu sĩ sẽ không thể tạo ra Túi Không Gian nào khác.

Tu sĩ chết ở đâu, Túi Không Gian sẽ nằm ở đấy. Các tu sĩ không gian ưa thích đi vào Túi Không Gian của mình khi sắp hết thọ niên. Túi Không Gian gắn liền với tu sĩ, thường sẽ chứa tất cả tài sản của người đó. Vì vậy sự xuất hiện của các Túi Không Gian sẽ hấp dẫn vô số ánh mắt nhìn vào.

Nếu đó chỉ là Túi Không Gian của Hoàng cấp thì còn đỡ. Nếu đó là Túi Không Gian của một vị đại năng nào đó thì sẽ dẫn tới những tranh đấu thảm khốc diễn ra bên trong Túi.

Các tu sĩ không gian đều biết một ngày nào đó, khi Túi Không Gian của mình mở ra sẽ bị rất nhiều kẻ gian tiến vào đánh cướp, nên họ thường bố trí rất nhiều cạm bẫy chết người.

Thậm chí tòi tẹ hơn, họ không để một báu vật nào trong Túi Không Gian nhưng vẫn bố trí đầy rẫy cạm bẫy dành tặng những kẻ tham lam. Số lượng làm vậy không nhiều, vì dù sao để trong hay ngoài thì báu vật của mình cũng sẽ đến tay người khác.

Túi Không Gian mở ra sẽ phát ra các Hạt không gian cho đến khi mở ra hoàn toàn. Muốn tiến vào Túi Không Gian cần chờ đợi nó mở ra hoàn toàn. Quá trình này sẽ kéo dài nửa tháng đến một tháng. Sau đó cửa vào sẽ luôn nằm ở đó và bất cứ ai cũng có thể tiến vào.

Trần Lương là một trong những người sớm nhất phát hiện ra Túi Không Gian khi nó vừa xuất hiện, sẽ còn cần một khoảng thời gian cho đến khi hắn có thể vào bên trong. Trần Lương đành ngồi xuống chờ đợi. Khoảng thời gian này tiến đến gần Túi Không Gian là rất thiếu khôn ngoan.

Từng ngày trôi qua, mỗi ngày đều có thêm tu sĩ có mặt ở gần Túi Không Gian, có đơn độc đến một mình, có tổ đội nhiều người, có những người đến đây rồi mới tìm kiếm hợp tác ghép đội.

Trong đó có 1 kẻ khiến Trần Lương rất chú ý, gã tóc đỏ, đầu đội mũ rom. Kẻ này tu vi Huyền cấp, chưa khai mở huyết đạo, tinh thần lực cấp 7.

Tinh thần lực từ cấp 5 lên 6 là một thách thức rất khó vượt qua. Rất nhiều Huyền cấp võ giả, thậm chí Địa cấp võ giả chỉ có tinh thần lực cấp 5. Thông thường tinh thần lực cấp 7 mà Huyền cấp tu vi sẽ là Trần Pháp Sư, Luyện đan sư, Luyện khí sư.

Nhưng nếu không phải võ giả lại lựa chọn đi 1 mình trong Ác Nhân Cốc thì quả thực kỳ lạ. Tại nơi này, hắn ta đơn độc chọn cho mình 1 vị trí. Một số người tìm đến hắn mời ghép đội đều bị hắn từ chối.

Giả thiết lớn nhất mà Trần Lương dự đoán là tên tóc đỏ là một võ giả với tinh thần lực cấp 7. Nếu quả thật như vậy thì tên này cực kỳ khó chơi.

Ai cũng không biết bên trong Túi Không Gian có gì, nhưng nhìn vào số lượng Hạt không gian bay ra, có thể phán đoán được kích thước Túi Không Gian không hề nhỏ, thậm chí là rất lớn.

Nếu đây là Túi Không Gian của một vị đại năng, thậm chí là nơi vị đại năng tạ thế thì chỉ cần nhặt được 1 báu vật thôi cũng đủ dùng cả đời.

Đa phần những thế lực có mặt tại khu vực Túi Không Gian này đều có thực lực tổng thể mạnh hơn của Trần Lương và Ngao Thiên. Vì vậy hắn đang suy nghĩ tìm đến người hợp tác.

Nếu lựa chọn đối tượng tu vi cao thì khi thu về báu vật cũng sẽ bị hắn cướp mất, thấp thì lại không giúp ích được cho bản thân. Tốt nhất là lựa chọn đối tượng có thực lực ngang bằng, sẽ dễ chia sẻ báu vật và gắn kết hơn.

Đã qua 15 ngày, Trần Lương đứng dậy, hướng tới 1 nhóm 4 người cách hắn 5 dặm.

Cả 4 người này đều có tu vi Hoàng cấp, hai kẻ hỏa thuộc tính, một kẻ kim thuộc tính, một kẻ quang thuộc tính. 4 bọn hắn vốn thuộc 2 nhóm riêng biệt, tiến đến đây mới ghép đội.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Ta đã cảnh báo rồi không nghe

“Chào các đạo hữu, tại hạ Trần Lương, tu vi Cự Linh cảnh, Trần Pháp Sư cấp 6, mong được gia nhập đội ngũ” Trần Lương dẫn Ngao Thiên tới gần chào hỏi

Danh xưng Trần Pháp Sư cấp 6 có vẻ không được ấn tượng cho lắm khi mà 4 cặp mắt đều tập trung vào Ngao Thiên sau lời giới thiệu của hắn.

“Tam Nhân Lang của ngươi cấp mấy?” Một người hỏi

“Cấp 9”

“Tam Nhân Lang của ngươi thì được, nhưng tu vi của ngươi quá thấp, sẽ rất vướng tay vướng chân bọn ta”

“Tại hạ tuy là Trần Pháp Sư nhưng chuyên tu thân pháp để chạy trốn, nên tốc độ không thấp, sẽ không vướng chân mọi người. Nếu cần bay ta có Tam Nhân Lang, nếu cần chiến đấu ta sẽ lùi ra xa để Tam Nhân Lang góp sức cùng mọi người. Có ta, các ngươi sẽ an toàn hơn rất nhiều”

“Vi sao lại an toàn hơn?”

“Tinh thần lực của ta là cấp 7, có thể tỏa ra hơn 10 dặm bán kính, giúp cảm nhận sớm nguy hiểm. Trong cùng phạm vi nhỏ, tinh thần lực của ta nhạy cảm hơn các ngươi rất nhiều, sẽ giúp các ngươi tránh thoát các cạm bẫy trong kia. Chưa kể là nếu có nhiều trận pháp thì vai trò của ta còn quan trọng hơn võ giả các ngươi”

“Ngươi nói bản thân có tinh thần lực cấp 7, vậy hắn là nắm rõ thông tin về bọn ta?”

Trần Lương chỉ vào từng người nói:

“Ngươi Hỏa thuộc tính, Hoàng cấp tu vi, tinh thần lực cấp 5.

Ngươi Kim thuộc tính, Hoàng cấp tu vi, tinh thần lực cấp 5.

Ngươi Quang thuộc tính, Hoàng cấp tu vi, tinh thần lực cấp 5.

Ngươi Hỏa thuộc tính, Hoàng cấp tu vi, tinh thần lực cấp 4”

4 người đưa mắt nhìn nhau. Bọn hắn trước đó đã kiểm tra về tu vi và thuộc tính của 3 người kia để đảm bảo hợp tác thuận lợi. Trần Lương nói không sai 1 lời, thậm chí còn nhiều thêm 1 thông tin về tinh thần lực.

“Ta đồng ý đề đạo hữu này tham gia. Có thêm Trần Pháp Sư mang lại nhiều lợi ích cho tổ đội” Kẻ có Kim thuộc tính nói

“Ta cũng đồng ý, nhưng cần kiểm tra tu vi của hần” Kê có Hòa thuộc tính vừa nói, vừa lấy ra Thấu Thị Cầu đưa đến trước mặt Trần Lương, nói “Thấu Thị Cầu này chỉ kiểm tra tu vi, sẽ không đề lộ các thông tin khác”

Trần Lương gật đầu truyền nguyên khí vào Thấu Thị Cầu, hiện lên 1 chữ “Cự”

“2 người bọn ta cũng không phản đối” Kê có Quang thuộc tính cất lời.

Bọn hần lần lượt giới thiệu. 4 kẻ Hòa, Kim, Quang, Hòa thuộc tính lần lượt tên là Tẩn Thủy, Hoàng Nguyên, Giáp Lai, Tô Tần

“Đề ta cung cấp cho các người thông tin về những kẻ xung quanh đây. Hiện giờ có 102 người có mặt tại khu vực này, trong đó có 5 Huyền cấp võ giả, 38 Hoàng cấp, 40 Cự Linh cảnh, 12 Giáp Linh cảnh và 7 kẻ ta không nắm rõ được thông tin, chắc bọn hần có tinh thần lực cấp 6 trở lên hoặc có bảo vật che giấu tu vi” Trần Lương nói, thực tế hần nắm rõ thông tin của tất cả.

Trong 7 kẻ kia, có 4 người là Huyền cấp, 2 người là Hoàng cấp, 1 người là Cự Linh, trong đó 6 kẻ tinh thần lực cấp 6 và 1 kẻ có tinh thần lực cấp 7 chính là gã tóc đỏ.

“Về cơ bản, chiến lược tổ đội của chúng ta ở tầm trung, yếu hơn đám Huyền cấp võ giả, ngang hoặc hơn đám còn lại” Trần Lương chốt hạ.

“Các người đã có kế hoạch gì khi vào trong Túi Không Gian chưa?” Trần Lương hỏi

“Bọn ta đã có kế hoạch, nhưng theo như thông tin người vừa đưa ra thì cần có chút thay đổi. Chúng ta sẽ cùng bàn lại...” Tẩn Thủy nói.

3 ngày sau, Túi Không Gian chính thức mở ra.

1 kẻ không biết điều Cự Linh cảnh ở gần Túi Không Gian nhất phi như bay tới cửa vào. Còn cách cửa vào 2 trượng, cơ thể hần liền bị phân ra làm hai, chết không nhắm mắt.

“Lũ tiểu bối giờ thật vô phép vô tắc, không còn biết tôn ti trật tự là gì” 1 lão giả tu vi Huyền cấp lẩm bẩm. Lão chính là kẻ đã chém 1 kiểm phân thân võ giả Cự Linh kia.

Nói xong lão thu kiểm lại bay về phía cửa vào, đồng thời là các võ giả Huyền cấp khác. Bọn hần tự cho rằng bản thân là một trong những người mạnh nhất ở đây nên tất nhiên có tư cách tiến vào đầu tiên

Rút kinh nghiệm xác chết trước mặt, những người có tu vi thấp lúc này biết nhìn trước ngó sau. Ai tự tin vào thực lực bản thân liền có thể trước tiên tiến vào Túi Không Gian.

Sau khi Huyền cấp võ giả vào trong Túi Không Gian, tổ đội của Trần Lương cũng bắt đầu di chuyển. Bọn hần đều vận chuyển nguyên khí quanh thân, sẵn sàng đối phó với các tình huống bất ngờ xảy ra, nhưng không phải trước cửa vào mà là sau khi bước qua cửa không gian.

Trong không gian kia hoàn toàn không biết sẽ có chuyện gì xảy ra, giả dụ như không gian phong bạo, trận pháp công kích, yêu thú tập kích, thậm chí là những võ giả tiến vào trước đó đánh lén bất ngờ.

Nhóm người Trần Lương xuất hiện bên trong Túi Không Gian, không có tập kích hay nguy hiểm nào, những người vào trước đó cũng đã di chuyển một khoảng xa.

Địa điểm cửa vào là phía trên mặt biển. Trước mắt bọn hần là một hòn đảo không lồ, xa vút tầm mắt không thấy điểm cuối. Phía sau bọn hần là biển rộng bao la, có đường chân trời cắt ngang mặt nước.

“Đi thôi” Tẩn Thủy nói.

Nguyên tắc khi tiến vào Túi Không Gian là nên rời đi luôn, kéo người vào sau tưởng ở lại tấn công hần, sẽ bị công kích lại.

Không ai biết bản đồ trong Túi Không Gian này nên bọn hần chọn một hướng ngẫu nhiên để đi. Trần Lương ngồi trên Ngao Thiên, tỏa ra tinh thần lực 50 dặm đánh giá sơ bộ khu vực xung quanh, sau đó hần duy trì ở mức 20 dặm để dò xét kỹ hơn.

Linh khí trong Túi Không Gian này không khác gì bên ngoài Cửu Giới, thêm vào độ rộng lớn của nơi đây, cho thấy chủ nhân của nó chắc chắn là một vị đại năng đã xây dựng hòn đảo này từ rất lâu.

Bay một canh giờ, bọn hần vẫn chỉ thấy toàn cây cỏ, linh dược cấp thấp không đáng nhắc tới. Điều này rất bình thường, chính những cỏ cây, nước non cơ bản nhất lại là nhân tố chính tạo ra linh khí cho thiên địa

“Chỗ kia có một hang gió, xuống kiểm tra xem” Trần Lương nói.

Chỗ bọn hần đáp xuống là 1 cửa hang khá rộng và cao. Gió từ trong hang thổi ra không hề nhẹ. Vừa đáp chân xuống, còn chưa kịp thở, 1 phong nhận đã xuất hiện chém tới bọn hần.

Mục tiêu của phong nhận là Tô Tần, hần nhếch mép coi thường, chỉ nhẹ nhàng vận khí đánh ra 1 quyền trực diện tới phong nhận.

Kết quả khiến hần không khỏi có chút ngỡ ngàng. Phong nhận bị đánh tan, nhưng bản thân hần bị đẩy lùi về sau tới 10 bước.

“Mọi người cẩn thận, lực lượng của phong nhận không tầm thường” Tô Tần cảnh báo

Trần Lương phóng tinh thần lực vào trong hang kiểm tra. Sau 1 hồi, hần thông báo:

“Bên trong có phong nhận phá hủy tinh thần lực của ta nên không tiến được vào sâu. Nhưng Ngao Thiên người thấy thoang thoang mùi của linh dược”

“Những linh dược có thể sống tại nơi nguy hiểm càng là loại có giá trị cao. Chúng ta tiến vào thử xem” Giáp Lai nói

“Được, các người chuẩn bị chiến đấu. Phong nhận trong hang rất nhiều” Trần Lương ngồi trên Ngao Thiên tiến vào trong. Hần không lấy ra vũ khí, hoàn toàn là một bộ dáng ăn hại không có chiến lực

Mới được 13 bước, bọn hần đã đón nhận đợt phong nhận đầu tiên. Số lượng có 9 cái, có thể nói là tương đối thừa thớt so với độ rộng của hang.

Hoàng Nguyên, Giáp Lai, Tô Tần nhẹ nhàng phá hủy phong nhận chém tới mình. Riêng Trần Lương cùng Tẩn Thủy lựa chọn né tránh, xuyên qua khe hở giữa các phong nhận.

“Các người nên tiết kiệm sức lực, đường phía trước còn dài lắm” Tẩn Thủy nhắc nhở 3 tên đồng bọn. Hần như có như không liếc nhìn Trần Lương cùng Ngao Thiên, thầm đánh giá lại

2 đối tượng này.

Bọn hắn quyết định tiến lên với tốc độ nhanh nhất có thể.

Đợt phong nhận thứ hai diễn ra chỉ sau đó 2 hơi thở. Lúc này số lượng phong nhận đã lên tới mười mấy cái.

“Xếp thành 1 hàng tiến lên” Trần Lương vừa nói, vừa điều khiển Ngao Thiên đứng đầu hàng. Những kẻ còn lại cũng nhanh chóng hiểu ý xếp sau hắn, đồng thời di chuyển cùng nhau.

Liên tiếp các đợt phong nhận chém tới. Số lượng phong nhận trong mỗi đợt cũng đã lên tới mấy chục cái, chỉ chít cạnh nhau, không còn kẽ hở để chui qua. Nhưng dù phong nhận có nhiều như nào thì nhóm người Trần Lương cũng chỉ cần phá hủy 1, 2 phong nhận trong mỗi đợt, những người xếp phía sau sẽ theo lỗ hổng đó lách qua.

Phong nhận càng sắc bén, càng cho thấy được mức độ cứng rắn của vách hang. Những phong nhận chém vào vách hang không gây tổn hại cho vách hang, ngược lại, còn bị vách hang bảo mòn đến biến mất.

Sau 100 hơi thở, Ngao Thiên đi tới cuối hàng để Tàn Thủy tiến lên dẫn đầu.

Bọn hắn duy trì phương thức tiến lên như vậy cho tới khi Tô Tần tiến lên đầu hàng được 36 hơi thở thì nhìn thấy nguyên nhân xuất hiện nhiều phong nhận như vậy.

Trước mắt bọn hắn, là 3 cây Lam Phong Cự Nhận to bằng Ngao Thiên, đang hút lấy gió từ 9 thông đạo phía sau bọn chúng rồi tạo ra phong nhận trên những chiếc lá. Về bản chất, gió chính là thức ăn của Lam Phong Cự Nhận, còn phong nhận là chất thải của chúng.

3 cây có tổng cộng 44 lá, cứ mỗi 2 hơi thở lại tạo ra 1 đợt phong nhận phi ra ngoài.

“Ha ha, là Lam Phong Cự Nhận, giàu to rồi” Tô Tần đột ngột tăng tốc, rời khỏi đội hình.

Lá và hoa của Lam Phong Cự Nhận là vật đại bổ cho tu sĩ phong thuộc tính, có tác dụng rất lớn giúp Huyền cấp võ giả khai mở huyết đạo.

Theo thỏa thuận từ trước, khi thấy bảo vật, bọn hắn sẽ dựa vào năng lực bản thân để thu lấy, tránh xung đột lẫn nhau. Kẻ nào thua thiệt chỉ có thể trách bản thân kém bản lĩnh.

Vì vậy Tô Tần xông lên không phải là điều gì sai trái. Những kẻ còn lại cũng nhanh chóng tăng tốc tiến về Lam Phong Cự Nhận.

“Dừng lại” Trần Lương hét lên

Tất nhiên là Tô Tần không có nghe lọt tai lời nói này. Hắn chỉ có nhanh lên chứ không chậm đi, muốn vòng ra sau Lam Phong Cự Nhận, thu lấy lá và hoa của 1 cây bán đi có thể thu về được chục vạn tinh thạch cấp 1. Hắn không dám đánh quyền sợ làm hỏng lá và hoa.

3 kẻ còn lại khựng lại đôi chút nhưng rồi lại tiếp tục đi lên. 4 người bọn hắn đều là cho rằng Trần Lương yếu kém nên bắt lực phải dùng tới mồm miệng.

Còn cách Lam Phong Cự Nhận 4 trượng, xung quanh Tô Tần, bao gồm trần hang, dưới mặt đất và các cột đá, đột ngột hiện ra vô số cột đá nhọn cắm về phía người hắn.

Tô Tần phản ứng không chậm, vận khí đâm về phía trước mở đường.

Đáng tiếc cột đá quá cứng, chỉ có vài ba cột bị gãy đầu, còn lại đều xiên qua người hắn, đóng đinh hắn trên không trung.

3 kẻ còn lại thấy một màn như vậy đều sợ mất hồn, vội vàng dùng hết sức lực bú sữa mẹ để bay trở ra sau.

Tô Tần chưa chết, hắn quay đầu ra sau, miệng đầy máu kêu cứu.

“Ta đã cảnh báo rồi không nghe” Trần Lương thờ dài ngao ngán.

“Người là Trận Pháp Sư, mau hủy trận pháp cứu hắn” Giáp Lai nói

“Muốn hủy trận pháp, chỉ có 1 cách duy nhất là đánh phá trận pháp dưới lớp đất đá này. Nhưng ta thấy không khả thi đâu” Trần Lương lắc đầu nói

3 kẻ kia một bộ dáng nghiêm trọng nhìn Tô Tần nhưng không có ai xông lên cứu hắn. Dù có chuẩn bị trước nhưng không ai dám chắc bản thân có thể phá hủy những cột đá cứng rắn này. Và quan trọng hơn cả là bọn hắn quan hệ lẫn nhau chỉ là bè nước tương phùng, hợp tác để kiếm bảo vật chứ không phải thân thiết gì cho cam.

“Rút khỏi hang” Tàn Thủy đề xuất

2 người kia trong tích tắc suy nghĩ, liền đồng ý. Bọn hắn không nghĩ ra phương pháp nào vượt qua cọc nhọn. Còn nguyên khí thì vẫn đang ngày một giảm do phải chống đỡ trước các đợt phong nhận không vì Tô Tần chết mà dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Độc chiếm bảo vật

Đám người Tàn Thủy vừa bước định phi hành trở về thì Trần Lương, này giờ vẫn đang nhìn chăm chăm vào trận pháp, gọi giật lại.

“Khoan đã! Ta có cách thu lấy Lam Phong Cự Nhận” Trần Lương nói

“Người có cách gì?” Tàn Thủy hỏi

“Ta không phá được trận pháp, nhưng có thể tạm thời vô hiệu hóa nó một thời gian. Các người bảo vệ ta 200 hơi thở là đủ”

3 người nhìn nhau. Hoàng Nguyên nói:

“Nếu ở lại bằng đầy thời gian mà hấn không phá trận được, chúng ta sẽ không còn nguyên khí mà rút lui khỏi đây”

Không để bọn hấn mất thời gian tranh luận, Trần Lương xen vào “Ta lấy tính mạng ra đặt cược cùng các ngươi. Không còn thời gian để các ngươi bàn lùi đâu”

“Được, ta theo” Giáp Lai nhanh chóng gật đầu

Hoàng Nguyên cùng Tần Thủy nhìn nhau gật đầu

Trần Lương mỉm cười, ung dung từ trên lưng Ngao Thiên nhảy xuống, đi tới sát rìa trận pháp, ngồi xuống đặt tay lên mặt đất. Bên cạnh hấn, Ngao Thiên sẽ chịu trách nhiệm cản phá phong nhận trong 50 hơi thở đầu tiên.

Trận pháp công kích và trận pháp phòng thủ không thể phá hủy hoàn toàn nhờ tinh thần lực. Đám người Tần Thủy muốn phá hủy trận pháp trước mặt cần có khả năng đánh phá xuyên qua lớp đất vô cùng cứng rắn kia. Điều này bọn hấn làm được.

Nhưng bọn hấn đang ở trong tình thế không mấy khả quan khi mà nguyên khí suy giảm rất nhiều qua quãng đường trước đó. Hiện giờ vừa phải đối phó phong nhận, vừa phải phá đá đào đường để hủy trận pháp thì dù bọn hấn có dồn toàn bộ lực lượng cũng chỉ có khả năng phá được 5 trọng đường đi. Mà theo ước tính của bọn hấn, muốn tới được Lam Phong Cự Nhận cần quãng đường 9, 10 trọng.

Trần Lương không phá trận, mà là vô hiệu hóa khả năng cảm ứng của trận pháp, khiến thổ trận pháp này không cảm nhận được có sinh vật sống bay qua.

50 hơi thở đầu tiên qua đi, Tần Thủy tiến lên nhận trách nhiệm. Phía sau hấn Hoàng Nguyên lo lắng nhìn Trần Lương vẫn đang ngồi đặt tay xuống đất, không có nửa điểm động tĩnh.

Cuối cùng đến Giáp Lai. Vừa bước lên, hấn nói “Ta có thể gắng gượng đến 50 hơi thở, nhưng sau đó ngươi không xong thì chúng ta chết chắc. Nguyên khí của mọi người đều còn chưa đầy một phần”

Trần Lương không trả lời. Một suy nghĩ thoáng qua trong đầu hấn: “Chỉ có các ngươi chết, ta dư sức rời khỏi đây”

Quả thực, từ khi bước vào hang đến giờ, Trần Lương chưa mất một lượng nguyên khí nào, hoàn toàn được ngồi nghỉ ngơi trên lưng Ngao Thiên. Lúc này nếu Ngao Thiên đưa hấn rời đi, còn hấn đánh đoạn hậu thì vẫn có khả năng rời khỏi hang bình yên vô sự.

Giáp Lai mới chỉ đánh đến 44 hơi thở, Trần Lương đã đứng lên nói:

“Xong rồi. Các ngươi đã có thể bay lên, nhưng nhớ tránh chạm vào đất đá”

Nhìn phía trước không có gì khác biệt, xác Tô Tần vẫn nằm đó như 1 lời cảnh báo tử vong cho bất kỳ kẻ nào dám tiến lên. Tần Thủy nói:

“Ngươi đã tự tin về bản thân, vậy chính ngươi lên thử trước”

Trần Lương mỉm cười, nhảy lên lưng Ngao Thiên, bước vào trận pháp bình yên vô sự. Mục tiêu đến của Ngao Thiên không phải Lam Phong Cự Nhận mà là bên cạnh xác Tô Tần, ung dung rút ra Nhẫn không gian trong tay xác chết.

“Dừng tay lại” Giáp Lai quát lên.

Không có nửa điểm dừng lại, Trần Lương cất Nhẫn không gian vào trong người.

“Đạo hữu, ta cần mang Nhẫn không gian của Tô Tần về cho người nhà của hấn làm kỷ vật, ngươi không nên chiếm làm của riêng a” Giáp Lai nói

“Dừng có mề khóc chui. Lúc Tô Tần chết sao ta không thấy ngươi lao lên cứu hấn, giờ lại muốn đại phát từ bi sao. Kể cả ngươi có thật sự làm vậy, ta cũng không quan tâm. Muốn lấy Nhẫn không gian, đem tính thạch ra mua liền có thể” Nói xong, Trần Lương điều khiển Ngao Thiên hướng tới Lam Phong Cự Nhận.

Nhận ra vấn đề, 3 người Tần Thủy không ai báo ai, cùng nhau xông về phía trước. Trần Lương đến đích đầu tiên, vòng ra sau Lam Phong Cự Nhận, trước tiên thu lấy hoa của cả 3 cây.

Hoa của Lam Phong Cự Nhận là bộ phận hút gió vào, biến đổi làm năng lượng nuôi cây lớn lên, là bộ phận chứa phong thuộc tính nồng đậm nhất, vì vậy có giá trị gấp hàng chục lần so với lá.

Sau khi Trần Lương ngắt đi hoa của Lam Phong Cự Nhận, phong nhận từ các lá cây cũng đình chỉ xuất hiện.

3 người Tần Thủy nhìn thấy Trần Lương thu về hoa của Lam Phong Cự Nhận liền hỏi hấn bản thân không sớm tiến lên, cũng không dám nói câu nào. Dù sao chạm được đến Lam Phong Cự Nhận thì công lao của Trần Lương là không thể phủ nhận.

Vừa đặt chân xuống đất, Tần Thủy, Hoàng Nguyên, Giáp Lai ngay lập tức vật lộn của Lam Phong Cự Nhận. Bọn hấn 3 người phân biệt vật từ 2 cây.

Chỉ sau một tích tắc, trên thân Lam Phong Cự Nhận đã không còn một chiếc lá che thân. Còn chưa kịp vui mừng, một âm thanh từ xa vang lên thu hút sự chú ý của cả nhóm:

“Đa tạ các ngươi đã giúp ta thu hoạch lá của Lam Phong Cự Nhận” Người vừa nói là một nữ tử trung tuổi, cầm kiếm nơi tay.

3 người Tần Thủy ngưng trọng nhìn đối phương. Trần Lương thì thản nhiên nói:

“Chỉ là 1 kẻ mới mở ra 1 huyết đạo trong Huyền cấp, lại dám nói lời to gan. Chỉ riêng Tần Thủy huynh cũng đủ đập chết hấn”

Tần Thủy ngay lập tức hiểu ý, ưỡn ngực phối hợp nói: “Lại tưởng cường giả nào, hóa ra chỉ mới Huyền cấp. Để ta liền đủ”

Nói xong hấn hiên ngang tiến lên, chấp tay sau lưng rất uy vũ.

“Lại muốn giả vờ trước mặt lão nương, vậy phải xem các ngươi có thực lực không? Lão nương vận khí chém xuống một kiếm.

Cả đám người Tần Thủy vừa thấy đối phương động thủ, liền cũng động thủ chống đỡ. Ngao Thiên cũng góp sức đánh ra Yêu Ảnh. Riêng Trần Lương vẫn đứng yên không ra tay.

Kết quả ngay lập tức rõ ràng, đơn độc một kiếm của lão nương phá hủy tất cả, chém vào người Tần Thủy khiến hấn bay ra sau va vào vách đá, nhưng chỉ bị thương nhẹ.

Hài lòng với kết quả thu được, lão nương giọng bình thản nói:

“Tại Ác Nhân Cốc, Huyền cấp và địa cấp võ giả được tính là lực lượng mạnh. Địa cấp số lượng quá ít, vì vậy Huyền cấp đủ tự tin để tự thân một mình ngao du, không cần lập tổ đội. Hoặc cùng lắm tiến vào Túi Không Gian thì tổ đội 2 Huyền cấp là cùng.

Ngược lại, Hoàng cấp trở xuống được tính là yếu. Những Hoàng cấp võ giả thường lập tổ đội 2, 3 người để hỗ trợ nhau.

Các người, tính cả kẻ bị xiên chết kia thì là một tổ đội 5 người, 1 Tam Nhân Lang, không thể cả 5 đều là Huyền cấp được. Ngay cả con Tam Nhân Lang kia cũng hẳn là chưa tiến hóa tới cấp 10. Nếu không, mình nó cũng bằng một Huyền cấp khai mở 6, 7 huyết đạo, còn cần gì lập tổ đội.

Một trường hợp khả thi hơn là các người có 4 Hoàng cấp, đi theo 1 Huyền cấp. Nhưng ta nhìn thì rõ ràng 4 người các người không phân biệt trên dưới, tranh nhau hái lá Lam Phong Cư Nhận. Vì vậy ta đoán 4 các người đều chỉ đạt tới Hoàng cấp là cùng.

Ta nói có sai không?”

4 người Trần Lương bị phỏng đoán của lão nương làm cho á khẩu, không biết phải trả lời sao.

Nhìn 4 người đối phương lo lắng, lão nương nhìn vào Trần Lương nói: “Có thể nhìn ra ta khai mở 1 huyết đạo, người hẳn là có tinh thần lực cấp 7. Vừa rồi lại không đánh ra võ kỹ, khả năng cao không phải là võ giả”

Lão nương quét qua 3 người còn lại nói tiếp: “Thực lực của 5 bọn người đánh với ta chỉ có chết. Để lại tất cả hoa, lá của Lam Phong Cư Nhận rồi biến, ta cho các người 1 con đường sống”

Một lời đề nghị rất hợp lý với nhóm người Tần Thủy. Lão nương tính toán rất khéo. Nếu bắt bọn hắn đưa tất cả tài sản, chỉ sợ bọn hắn sẽ liều chết chạy trốn theo 9 lỗ gió phía sau Lam Phong Cư Nhận. Còn nếu chỉ có lá và hoa của Lam Phong Cư Nhận, tuy là một bút tài phú lớn với bọn hắn, nhưng vẫn là chấp nhận được.

Trần Lương giọng lo lắng hỏi: “Có thể cho bọn ta một chút thời gian trao đổi sao?”

“Được, cho các người 100 hơi thở thời gian. Tuy nhiên nếu muốn chạy, chắc chắn phải có 1 tên bỏ mạng”

Hai mắt Trần Lương lóe sáng, miệng hơi héch lên cười nhưng chỉ là thoáng qua, khuôn mặt hắn mau chóng trở lại vẻ nghiêm trọng cùng lo lắng, nhìn mọi người hỏi:

“Các người tính sao?”

“Ta thấy nên làm theo đề nghị của ả” – Hoàng Nguyên đề nghị

“Ta đồng ý” – Giáp Lai gật gù

Tần Thủy chưa lên tiếng, Trần Lương nói: “Hắn còn cách chúng ta một đoạn xa, đủ để tất cả trốn theo lỗ gió ra ngoài”

“Cho dù chạy vào được lỗ gió, nhưng 4 người bỏ chạy, sẽ có 1 kẻ xấu số bị nhắm làm mục tiêu đuổi theo. Đến lúc đó, nếu không thoát được chính là tử vong” Hoàng Nguyên đáp lại

“Trong tay các người là chục vạn tinh thạch, là mấy chục năm tích góp mới có được. Các người chưa thử đã từ bỏ, không thấy hối tiếc sao. Là tu sĩ, không thu lấy bảo vật trong hiểm nguy thì sao có thể bước lên đỉnh cao đại đạo”

“Người không cần nói lời đao to búa lớn để lừa bịp bọn ta. Mạng không còn thì nói gì đến đỉnh cao đại đạo. Người vừa thu được hoa, lại có lượng lá nhiều hơn bọn ta. Giá trị người thu được mới là mười mấy vạn, còn bọn ta chỉ có năm, bảy vạn tinh thạch mà thôi” Tần Thủy đáp trả lời Trần Lương.

“Đúng vậy. Người cũng chỉ ích kỷ nghĩ cho bản thân, đừng có đưa ra mấy lời hoa mỹ viễn vông kia. Tóm lại. Ta sẽ để lại lá và rời đi. Các người quyết định sao thì tùy”

Hoàng Nguyên nói dứt lời, liền lấy lá từ trong Nhấn không gian bỏ xuống đất, đồng thời hướng lão nương nói:

“Đạo hữu, ta để lại toàn bộ số lá thu được, có thể để ta đi trước không?”

Lão nương lắc đầu nói “Không được”

“Người nuốt lời?!” Hoàng Nguyên tức giận nói

“Không. Ta sẽ để người đi sau khi thu đủ 44 lá. Cuống lá vẫn còn nguyên trên cây, các người muốn ăn 1 lá cũng phải nòn ra cho ta” Lão nương nhẹ nhàng nói

Nghe đến đây, mặt Hoàng Nguyên cứng lại, nhìn xuống đất, không biết đang nghĩ gì

“3 người còn lại là muốn chống đối hay bỏ chạy sao?” Lão nương hỏi

“Ta đầu hàng” Đến lượt Giáp Lai lấy ra toàn bộ số lá của mình đặt xuống đất

“Ta cũng muốn rời đi an toàn” Tần thủy lấy số lá của mình đặt xuống đất

Trong lúc Tần Thủy làm việc của mình, Hoàng Nguyên cũng lén bỏ xuống 2 lá. Điều này hiển nhiên là không qua mắt được ai. Có điều bọn hắn cũng bỏ qua không nhắc đến làm gì. Suy cho cùng, ai cũng có lòng tham nha.

Nhìn 3 đồng lá, lão nương mỉm cười nói với Trần Lương: “Ta hơi ngạc nhiên là người thu được cả 3 hoa. Vậy ta đoán Tam Nhân Lang là của người, giúp người tiến đến Lam Phong Cư Nhận nhanh nhất.

Đồng thời ta cũng đoán kẻ bị xiên chết kia là do trận pháp công kích ở đây. Trận pháp bị người phá hủy nên 3 kẻ còn lại không phản đối việc người độc chiếm cả 3 hoa của Lam Phong Cư Nhận. Ta đoán có sai không?”

“Người nói rất chính xác, không sai nửa lời. Người không những mạnh, mà còn thông minh hơn bọn chúng nhiều. Toàn bộ số lá và hoa còn lại đều do ta giữ. Người để 3 kẻ nhát chết này rời đi, ta có chuyện riêng muốn bàn với người”

“Được, ta cũng không hứng thú với bọn hắn. Ta hứng thú với Tam Nhân Lang hơn. Người làm sao mà thu phục được Tam Nhân Lang vậy? Hai người đã tạo Hiệp Ước Linh Thân

chưa?”

Trần Lương không trả lời nào lương mà nói với 3 người kia “Các người còn không rời đi, muốn ở lại góp vui cùng ta sao?”

“Hừ” Giáp Lai tức giận rời đi. Chỉ 1 Cụ Linh nhỏ bé lại dám bảo hắn nhất chết. Nhưng lúc này không phải là lúc phát tác. Tên Trần Pháp Sư này ở lại lạnh ít dữ nhiều, không cần so đo với hắn.

Hoàng Nguyên không nói lời nào, lựa chọn 1 lỗ gió rời đi.

Tần Thủy nhìn thoáng qua Trần Lương, nói: “Người tự cầu phúc” xong cũng lác mình bỏ đi.

“Bọn hắn rời đi hết rồi. Người muốn 1 mình 1 yêu đối phó với ta như nào đây. Đừng bảo là Tam Nhân Lang của người là cấp 10 nên dụ mấy tên kia đi để độc chiếm Lam Phong Cư Nhận.” Lão nương chấp tay sau lưng nói. Lão không nghĩ rằng Trần Lương đề 3 kẻ còn lại rời đi trước rồi bản thân cũng lại đầu hàng. Một việc rất vô nghĩa.

Trần Lương lác đầu “Như người nói lúc đầu, nếu Tam Nhân Lang của ta cấp 10 thì đã không cần bọn hắn. Muốn đối phó người không cần ta ra tay”

Lão nương ngược mắt hỏi: “Vậy người định làm thế nào?”

Trần Lương cười nói: “Tất nhiên là bỏ chạy”

Vừa dứt lời, hắn phóng như bay về phía lỗ gió sau lưng, chỉ cách hắn có 1 trượng. Trần Lương tranh thủ từng tích tắc rời đi, còn không dám thu lấy những lá cây Lam Phong Cư Nhận của 3 kẻ kia đặt dưới đất.

Lão nương bình tĩnh đuổi bay người đuổi theo. Đối phương chỉ là 1 Trần Pháp Sư, lão tự tin chỉ phút chốc là có thể bắt giữ đối phương.

Nhưng chưa được bao lâu, tinh thần lực của lão nương cho thấy đối phương không tiến về phía trước mà dường như đang quay trở lại.

Còn chưa kịp ngạc nhiên thì sóng gió đã ập đến. Từ bốn phương tám hướng, vô số gai nhọn từ trần hang, sàn hang, cột đá mọc ra đâm về phía lão nương.

Nàng vội vàng chém kiếm về phía trước hòng mở lối thoát. Không có thời gian tụ khí nên không thể đánh ra kiếm thức mạnh nhất, nhưng uy lực kiếm khí của nàng mạnh cũng hơn nhiều so với Tô Tần.

Các gai nhọn phía trước bị nàng chém đứt, chưa kịp mọc ra, để lộ 1 con đường hiểm cho nàng rời khỏi trận pháp. Đáng tiếc, nàng còn chưa kịp thoát thân, 1 Yêu Ảnh từ đầu phóng đến đánh bật nàng ra sau.

Cơ thể nàng mặc thánh giáp cấp bậc Bách Thánh Khí, giúp tăng lên 17 lần khả năng phòng vệ của nguyên khí hộ thân nên không bị Yêu Ảnh của Ngao Thiên làm trọng thương, nhưng cơ thể vừa bật ra sau đã có vô số gai nhọn xuyên qua tay, chân, cổ của nàng. Duy chỉ có phần thân mặc thánh giáp là không bị xuyên thủng nhưng cũng bị ghim chặt.

“Ta đã bảo muốn đối phó người không cần ta ra tay mà” Trần Lương từ xa nói vọng tới.

Tinh thần lực của hắn che đi cảm ứng của trận pháp chỉ có tác dụng thời gian ngắn, tầm 30 hơi thở, liền mất hiệu lực. Hắn chỉ cần dụ đối phương bay qua trận pháp là xong.

Có 1 điều lão nương nói đúng, đó là hắn đuổi 3 kẻ kia đi để độc chiếm bảo vật. Nhưng không phải là mấy lá Lam Phong Cư Nhận này.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Ngọc trong đá

Lão nương ngẩng đầu nhìn Trần Lương. Miệng nàng há hốc mồm muốn nói nhưng lực bất tòng tâm, cổ bị gai đá xuyên qua đã phá hủy thanh quản của nàng.

Trần Lương tiến tới rìa trận pháp, nhìn vào lão nương nói:

“Người hắn đang không rõ vì sao bọn ta vượt qua được trận pháp đúng không. Ta sẽ giải đáp tất cả giúp người chết nhắm mắt.

Người đã nói đúng, ta là Trần Pháp Sư và ta đã giúp cả nhóm vượt qua được trận pháp. Còn kẻ bị xiên chết cạnh người là do nóng vội tiến lên, không nghe lệnh ta nói dừng lại.

Phương pháp vượt qua trận pháp cọc xiên này là ta dùng tinh thần lực, che đi cảm ứng của trận pháp. Lúc này chỉ khi chạm xuống đất hoặc vách đá thì trận pháp mới kích hoạt tấn công, nên bọn ta chỉ việc bay qua là xong.

Loại bỏ cảm ứng của trận pháp chỉ có tác dụng trong thời gian ngắn. Người cho bọn ta thời gian thảo luận chính là đã tự đặt bản thân vào chỗ chết.

Người cũng mạnh đấy, gần như đã thoát khỏi bẫy trận pháp, may mà ta đề phòng đề Ngao Thiên ở lại”

Trần Lương vừa nói, vừa nhìn lão nương đang đỏ mắt nhìn hắn. Ngừng một lát, hắn thở ra nói lời cuối cùng: “Người hiểu thì ra đi được rồi”

Trần Lương dừng lời, ngồi xuống đặt tay lên đất, tiếp tục dùng 100 hơi thở che đi cảm ứng của trận pháp.

Trần Lương ngồi trên lưng Ngao Thiên tiến đến lấy đi Nhẫn không gian của lão nương xong quay trở lại lối đã đi vào. Vốn dĩ Nhân Sinh của Hoàng cấp cùng Huyền cấp tu sĩ đều là vật bỏ cho Ngao Thiên. Đáng tiếc cả 2 cái xác đều bị xiên từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, xung quanh cũng lít nha lít nhít cọc đá cứng nên Trần Lương đành từ bỏ.

Đi đến cách không xa 3 cây Lam Phong Cư Nhận, Trần Lương tiến sát đến vách đá. Thông qua tinh thần lực cùng đệ tam nhãn của Ngao Thiên, Trần Lương rất nhanh đưa ra kết luận cho nghi vấn của hắn.

Trước mặt hắn không phải vách đá thực sự, mà chỉ là trận pháp che giấu cùng trận pháp không gian kết hợp lại với nhau, tạo ra một màn chắn che giấu hoàn hảo.

Trận pháp che giấu khiến chỗ này nhìn như một vách đá, không khác gì không gian xung quanh nó. Trận pháp không gian để đẩy đi các tác động vật lý, đặc biệt là các phong nhận từ Lam Phong Cự Nhận. Sự kết hợp của 2 trận pháp khiến chỗ này trở thành một vách đá thực sự.

Trần Lương nhắm mắt lại, vừa sử dụng đệ tam nhãn của Ngao Thiên khám phá mọi sự chuyển động cùng cấu trúc linh khí, vừa dùng tinh thần lực như ngàn vạn kim châm dò xét phía trước, đồng thời phá trận.

Lần phá trận này không dễ dàng như mọi khi, Trần Lương cần đến một canh giờ để phá Ân Nặc Trận và cần đến hơn 1 ngày chỉ để phá hủy một trận pháp không gian bé bằng thân hình hắn.

Tuy mất thời gian nhưng Trần Lương lại không lấy làm phiền lòng. Lần phá trận này giúp hắn được thực hiện những kỹ thuật trận pháp đỉnh cao mà trước đó hắn không có cơ hội thi triển do các trận pháp gặp phải đều quá kém.

Chủ nhân của Túi Không Gian này, khẳng định là một Thiên Trận Pháp Sư, thậm chí đứng vào hàng đầu. Ngay từ khi nhìn thấy trận pháp cấp 5 nằm trong lớp đá cứng là Trần Lương đã cho đánh giá rất cao về khả năng trận pháp của vị chủ nhân này.

Một trận pháp cấp 5 lại có thể dễ dàng hạ sát 1 Hoàng cấp võ giả, thậm chí là Huyền cấp võ giả thì không thể không kể đến công lao của lớp đá cứng rắn vô cùng cộng với khả năng che giấu trận pháp tài tình của người bố trận.

Một Trận Pháp Sư cấp 5, cấp 6 không thể nào đưa tinh thần lực bố trí trận pháp dưới lớp đá cứng này được. Ít nhất phải có tinh thần lực cấp 8 mới làm được điều đó. Lấy trận pháp cấp thấp hạ sát càng cao tu vi võ giả là một trong những niềm tự hào của Trận Pháp Sư cao cấp.

Khả năng bố trận cùng che giấu tài tình của chủ nhân Túi Không Gian chính là nguyên nhân dẫn đến cái chết của Tô Tần cùng lão nương.

Lúc này, nhìn và cảm nhận từng điểm bố trí trận pháp, cấu trúc trận pháp, sự di chuyển phức tạp của linh khí cùng sự kết nối giữa các điểm trận càng tăng thêm sự đánh giá cao của Trần Lương dành cho vị trận pháp sư này.

Mỗi một chi tiết, đều tinh tế đến tận cùng. Mỗi một kỹ thuật, đều là đỉnh cao của chuyên môn. Có thể nói, năng lực trận pháp của chủ nhân Túi Không Gian đã không kém Hải Thượng Trung là mấy.

Phá hủy xong 2 trận pháp, trước mặt Trần Lương là 1 lối đi nhỏ chỉ dài chừng 3 bước chân dẫn tới 1 gian phòng. Lối đi chỉ rộng vừa đủ 1 người bước lên, Ngao Thiên rất khó chui vào.

Trần Lương không có vội tiến lên mà lấy ra Địa Long Thương. Hắn sử dụng Thương Vô Thủy, đâm toàn lực vào một số vị trí nhất định của lối đi, chính là những điểm bị gắn trận pháp, chỉ cần có người tiến lại gần là mọc ra gai nhọn xiên chết. Khoảng cách quá gần, sẽ không một ai có thể kịp phản ứng.

Chủ nhân Túi Không Gian không bố trận cả lối đi mà chỉ lựa chọn 5 điểm nhỏ bày trận là để không ai có thể phát hiện ra được. Nếu không phải Trần Lương có đệ tam nhãn cùng sự cẩn thận do các bẫy trước đó thì cũng sẽ không phát hiện ra được.

Phá hủy xong các điểm bố trận, Trần Lương không thể không buông 1 lời khen ngợi

“Thật tài tình, gần như không thể phát hiện các điểm trận pháp. Túi Không Gian này là một nơi tuyệt hảo để khám phá các kỹ thuật trận pháp đỉnh cao”

Bước qua lối đi, Trần Lương mở cửa bước vào 1 căn phòng nhỏ. Trong căn phòng chỉ có duy nhất 1 cái bàn, ngoài ra không có gì khác, giống như đã bị kẻ khác ghé qua lấy đi hết bảo vật.

Trần Lương thả Ngao Thiên từ trong Không Vật ra, giúp hắn soi xét từng tấc đất, từng tấc bàn, không bỏ sót chi tiết nào. Trần Lương cũng tỏa ra tinh thần lực kiểm tra toàn bộ căn phòng.

Rất nhanh chóng, hắn phát hiện ra 1 cơ quan phía góc tường. Tinh thần lực của Trần Lương lần mò một lát, liền khám phá ra cách mở cơ quan, đó là dùng tay ấn mạnh vào 1 vị trí cách đó một sải tay.

Cơ quan được kích hoạt, từ trong tường mở ra một lỗ nhỏ.

Đáng tiếc, Trần Lương nhìn vào trong không có bất cứ vật gì. Có vẻ như nơi này thực sự đã bị ai đó khám phá ra hoặc có thể là chủ nhân Túi Không Gian chỉ mới thiết kế nơi cất giữ bảo vật nhưng chưa để gì vào đây.

Giả thiết thứ hai hợp lý hơn vì trận pháp cọc nhọn phía ngoài còn nguyên vẹn. Trần Lương không nghĩ ra kẻ nào có thể đi vào trong đây mà không kích hoạt các cọc nhọn đấy.

Trần Lương nhìn quanh một hồi, mất công vô ích khiến hắn có chút tiếc nuối. Quả thực vào đến đây thật không dễ dàng. Những võ giả Hoàng cấp, Huyền cấp đều đã đi qua đây và không phát hiện ra căn phòng bí mật này vì đều bị phong nhận phân tán sự chú ý.

Mà ngay cả khi không có phong nhận quá nhiều thì cũng không dễ dàng phát hiện được trận pháp che giấu kia. Tìm cách vào trong đây không bị đâm chết càng là không mấy người làm được.

Trần Lương cất bước đi đến cửa thì ngạc nhiên ngoài lại thấy Ngao Thiên không đi theo hắn mà vẫn như đang tìm kiếm gì đó tại một điểm ngay cạnh lối vào.

Thông qua Hiệp Ước Linh Thân, Trần Lương thu lấy những hình ảnh từ đệ tam nhãn của Ngao Thiên. Mới ban đầu thì không thấy gì, nhưng cẩn thận nhìn kỹ lại thấy một chút gì đó không đúng ở vị trí Ngao Thiên quan sát.

Trần Lương phóng xuất lượng tinh thần lực khổng lồ của hắn biến thành ngàn vạn mũi kim kiểm tra từng điểm li ti tại đó, kết hợp với đệ tam nhãn dò xét bất kỳ điều gì khác lạ.

Sau một hồi tập trung toàn bộ tinh lực vào một vùng nhỏ chỉ lớn chừng 1 gang tay, Trần Lương đã tìm ra được một cơ quan bí mật khác trong căn phòng nhỏ này.

Hắn lấy tay quẹt mồ hôi trên trán, buông lời cảm thán “Thật không thể tin nổi một sự kỳ công bày bố. Lấy Lam Phong Cự Nhận để quá nhiều người tiến vào hang, đồng thời thu hút lòng tham của bọn hắn hòng che đi lối vào bí mật.

Lấy 3 loại trận pháp hòng ngăn cản tu sĩ tiến vào trong hang.

Lấy cơ quan giả để thu hút sự chú ý khỏi cơ quan thật.

Thậm chí, phía sau vẫn còn hậu chước. Đáng tiếc, hậu chước này vô dụng với ta.

Nếu lần này vẫn là già chắc ta đập đầu vào gối tự sát mất thôi”

Trần Lương sai Ngao Thiên bay ngược thân, đặt 2 chân lên 2 vị trí trên trần hang.

Trần Lương đứng gần lối ra, đặt 2 tay theo tư thế tương đối kỳ quặc vào vách hang, đồng thời tỏa ra tinh thần lực cuộn cuộn ép mạnh vào điểm trung tâm của cơ quan.

Sau 1 khắc, tại nơi tinh thần lực ép vào bật ra một quả cầu bằng đá. Trần Lương nhặt thạch cầu lên tỉ mỉ nghiên cứu.

Thạch cầu này được khắc từ Phiến Thiên Thạch, tỏa ra hàn khí lạnh thấu xương. Trần Lương phải tỏa ra nguyên khí bao bọc bàn tay mới cầm được thạch cầu.

Phiến Thiên Thạch là loại đá được lấy từ những vùng cực hàn, bị băng phong hàng ngàn năm, sở hữu một đặc tính rất quan trọng là cất trữ đồ vật, giảm thiểu sự phá hoại của thời gian lên đồ vật trong đó. Bị băng phong càng lâu, khả năng lưu trữ của Phiến Thiên Thạch càng kéo dài.

Nhờ đặc tính này mà Phiến Thiên Thạch rất được các đại gia ưa chuộng. Cũng chỉ có các đại gia mới dám sử dụng Phiến Thiên Thạch để lưu trữ những báu vật, vì một lượng Phiến Thiên Thạch như Trần Lương cầm trên tay cũng đáng giá mười mấy vạn tinh thạch cấp 1.

Chi riêng điều này cũng cho thấy giá trị liên thành của vật chứa trong nó, thậm chí là vô giá.

May mà Ngao Thiên sẽ không tranh đồ với hắn.

Trần Lương xoay xoay thạch cầu, mở ra bên trong chứa 1 viên ngọc không màu, trong suốt, có kích thước nằm gọn trong lòng bàn tay.

Viên ngọc không biết làm bằng chất liệu gì, trông không khác gì một viên ngọc phổ thông, nhưng Trần Lương có thể cảm nhận được một lớp màng mỏng không gian thuộc tính bao quanh nó.

Trần Lương không rõ lắm về giá trị và tác dụng của viên ngọc này. Hắn truyền nguyên khí vào ngọc, không thấy phản ứng. Viên ngọc cũng không hấp thu nguyên khí của hắn. Tiếp theo truyền tinh thần lực, cũng không có gì xảy ra.

Trần Lương quyết định nhả máu lên nhưng cũng vô ích. Chỉ có điều khác lạ là giọt máu hoàn toàn không dính một chút nào lên viên ngọc, toàn bộ bị trơn trượt rơi ra ngoài. Viên ngọc vẫn một màu trong suốt, không vân đục, không nhiễm tạp chất.

Nghiên cứu một hồi không ăn thua, Trần Lương quyết định cất ngọc vào trong thạch cầu rồi đưa vào Nhấn không gian lưu trữ.

Lúc này điều kỳ lạ lại xảy ra, Trần Lương không thể đưa thạch cầu vào trong Nhấn không gian. Liên tiếp thử không được, Trần Lương bỏ ngọc ra rồi đưa thạch cầu vào Nhấn không gian, vẫn đưa được. Hắn lại lấy ngọc để vào Nhấn không gian, quả nhiên không được.

“Viên ngọc này hẳn là một bảo vật không gian” Trần Lương lầm bầm

Nếu đã vậy, Trần Lương đành để ngọc vào túi đeo bên hông, còn thạch cầu cất vào Nhấn không gian. Thạch cầu quá to, nếu để treo bên ngoài sẽ tương đối vướng víu. Và quan trọng là Phiến Thiên Thạch rất dễ bị nhận ra, có thể rước tai họa đến cho hắn.

Mọi thứ đã xong, Trần Lương ra khỏi hang thông qua đường đi vào. Hắn không thích phải chui qua lỗ gió chật hẹp.

Vuốt vuốt bộ lông mượt mà của Ngao Thiên, Trần Lương nói: “Cuối cùng vẫn là chỉ có ta với người đồng hành”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Băng Hỏa Bất Diệt Hoa

Trần Lương cười Ngao Thiên ra khỏi hang, bay về phía trước 20 dặm mới dừng lại, tìm 1 chỗ ngồi xuống. Hòn đảo quá lớn, chạy loạn khắp nơi sẽ khó tìm được bảo vật. Dù hắn tỏa ra tinh thần lực 20 dặm nhưng không tập trung cảm nhận cũng sẽ như cười ngựa xem hoa, dễ bị bỏ sót những thông tin quan trọng.

Ngao Thiên đứng cạnh bảo vệ, Trần Lương tỏa ra tinh thần lực lên tới 50 dặm, bao quát một vùng rộng lớn, thấy được rất nhiều điều. Qua nửa ngày, hắn đã thấy được một số vị trí cần lưu ý.

Phía đông nam 37 dặm, có 2 võ giả đã bỏ mạng, làm phân bón cho linh dược. Nơi này có một gò đất trống, chỉ có duy nhất một cây linh dược nhỏ bé phát phơ theo gió. Gò đất trống có bán kính tới 3 trượng, giúp những tu sĩ bay qua sẽ rất dễ nhìn thấy. Gò đất được bao quanh bởi rất nhiều cây lớn, xum xuê cành lá.

Trần Lương chỉ có thể cảm nhận được hình dạng bên ngoài, không rõ màu sắc nên không biết đây là loại linh dược gì. Nhưng 2 võ giả đi qua đều xà xuống muốn ngắt lấy linh dược, cho thấy giá trị không thấp.

Lúc võ giả thứ nhất đi qua, hắn đã cẩn thận quan sát xung quanh cây linh dược, cảm thấy không có bất kỳ dấu hiệu nguy hiểm gì mới bay xuống.

Khi võ giả còn cách 2 trượng, linh dược đột nhiên chui xuống lòng đất, đồng thời vô số cây lớn xung quanh như sống lại, đan xen tầng tầng lớp lớp cành cây bên trên võ giả, tạo thành 1 chiếc lồng chắc chắn không để con mồi chạy thoát. Không chỉ có vậy, còn rất nhiều thân cành cùng rễ cây như ngàn vạn mũi tên đâm về phía võ giả.

Võ giả kia biết mình gặp bẫy, trở hết lực lượng đánh lên phía trên hòng mở ra lối thoát. Đáng tiếc chiếc lồng chim này không dễ phá như vậy, cành cây thì cứng rắn, lá cây thì dẻo dai.

Hắn chỉ mới phá được 1 lớp cành cây đầu tiên, liền bị tấn công tới tấp, đến thời gian thở còn không có, huống chi là tụ lực phá vỡ.

Võ giả không chống cự được bao lâu, chỉ mấy hơi thở đã bị ngàn vạn mũi cây đục thủng lỗ chỗ.

Võ giả vừa chết, tại nơi có cây linh dược trôi lên một cái miệng lớn ngậm lấy thân xác hắn rồi kéo vào lòng đất. Một tích tắc sau, nơi đó lại trôi lên cây linh dược, lồng chim cũng được tán đi như chưa hề có chuyện gì xảy ra.

Nửa ngày sau, một võ giả xấu số khác phát hiện cây linh dược cũng gặp tình cảnh tương tự, làm thức ăn cho yêu vật.

Tại một diễn biến khác, 15 dặm hướng bắc, có một khu vực tinh thần lực không vào được, có vẻ là một nơi trông rất nguy hiểm, khi mà có 5 võ giả đi ngang qua nhưng chỉ có 1 người dám vào là tu vi Huyền cấp thất huyết, còn lại là lắt đầu rời đi.

49 dặm phía tây có 2 võ giả đánh nhau đến trời long đất lở. Do ở quá xa nên Trần Lương không rõ lắm tình huống cụ thể như nào. Đánh được một lúc thì bọn hắn rời khỏi phạm vi cảm nhận của Trần Lương.

Một nơi rất đáng chú ý là ở 12 dặm phía tây nam có một dược viên. Đã có tới 12 võ giả khám phá ra địa điểm này, có điều chưa ai thu được 1 cây linh dược nào, do nó được trận pháp bảo vệ khá mạnh.

12 người này hợp sức đánh cả ngày vẫn chưa phá vỡ được trận pháp. Không có người duy trì, sớm muộn trận pháp cũng bị phá vỡ. Có điều đến lúc đó không biết chỗ đấy sẽ có bao nhiêu võ giả tham gia tranh đoạt linh dược.

Trần Lương không muốn nhảy vào vũng nước đục này, nên quyết định tiến về phía đông bắc, nơi hiện đang có 2 người đứng như đang suy nghĩ gì đó.

Nơi này thình thoảng lại có người đến, ở lại vài canh giờ xong rồi đi. Trần Lương suy đoán nơi này có bảo vật, không quá mơ hồ khiến võ giả phải rời đi luôn như vùng sương mù, nhưng cũng không dễ khiến đến giờ chưa người nào lấy được.

Trần Lương muốn tiến đến xem ở đó có gì. Hắn cũng không hi vọng nhiều khi mà tu vi của hắn còn rất kém so với nhiều võ giả ở đây.

Rất nhanh Trần Lương tiến đến địa điểm mục tiêu. Khu vực này tràn ngập hơi nước được hình thành từ Băng Hóa Chi Khu, là một khu vực có sự giao thoa giữa cực hàn và cực nhiệt. Nhờ môi trường đặc thù, Băng Hóa Chi Khu thường nuôi dưỡng ra những kỳ trân dị bảo giá trị cao.

Băng Hóa Chi Khu rộng chừng 100 trượng, phân ra 2 nửa riêng biệt. Bên tay trái Trần Lương lúc này là một hồ nham thạch nóng bỏng. Còn bên tay phải là một hồ nước tỏa ra hàn khí bức người.

Thấy có người đi đến, 2 võ giả ngược nhìn về phía Trần Lương, dừng lại một chút ở Ngao Thiên rồi lại tiếp tục nhìn chăm chăm vào Băng Hóa Chi Khu. Có thể đơn độc cưỡi Tam Nhân Lang thông dong tại Ác Nhân Cốc, đặc biệt là Túi Không Gian, bọn hắn cho rằng Trần Lương tu vi tối thiểu là Huyền cấp. Vì vậy không muốn gây sự gì.

Đúng như Trần Lương dự đoán, đi 1 mình lại càng an toàn. 2 võ giả kia, 1 người là Huyền cấp nhất huyết, thân mang một bộ đạo bào màu tím, một người là Huyền cấp tam huyết, thân mang một bộ đạo bào màu đen. Cả 2 chỉ đứng đó mà không hành động, không biết là muốn chờ đợi hay suy nghĩ gì.

“2 vị đạo hữu, có thể cho tại hạ biết các người đang chờ đợi điều gì trong Băng Hóa Chi Khu?” Trần Lương mạnh dạn chấp tay hỏi

“Người đứng chờ 1 lúc liền biết” võ giả khai mở nhất huyết không mặn không nhạt trả lời.

Ngao Thiên đưa Trần Lương xuống đất, không phải để đứng chờ mà là để kiểm tra mức độ hàn nhiệt trong hồ. Dù trong kia có bất cứ cái gì thì nắm bắt được mức độ nguy hiểm của Băng Hóa Chi Khu luôn là điều cần thiết để có ứng phó phù hợp trước các bất ngờ khó lường.

Đứng giữa ranh giới của Băng Hóa Chi Khu, nửa người bên trái Trần Lương chịu đựng hỏa khí bức người, nửa bên phải lại phải chống đỡ với hàn khí cực mạnh. Chỉ đứng một lát thôi nhưng cũng khiến Trần Lương khó chịu vô cùng.

Hắn lấy ra một kiện chiến khí, là một thanh kiếm cấp độ Thập Thánh Khí đưa vào trong hỏa khu. Chỉ 3 hơi thở sau, thanh kiếm đã bị tan chảy hòa vào trong hỏa khu.

Hắn tiếp tục lấy ra 1 thanh thánh kiếm khác cùng cấp độ đưa vào Băng khu. Những kẻ thù tu vi Hoàng cấp chết dưới tay hắn đa phần đều sở hữu chiến khí cấp độ thập thánh khí, vì vậy trong Nhấn không gian của hắn chứa không ít thứ đồ này.

Kết quả lúc này còn bất ngờ hơn, chỉ 1 hơi thở, phần kiếm ở trong nước liền bị băng phong cứng ngắt. Tiếp sau đó, khu vực băng phong lan dần lên phía trên. Trần Lương phải vận sức mới rút được kiếm ra khỏi băng khu, làm dừng lại quá trình băng phong thánh kiếm.

Nước ở đây rất trong, có thể nhìn xuống phía dưới một đoạn. Trần Lương đảo mắt qua 1 vòng, không thấy có gì ngoài một vật lơ lửng trông như bông hoa nằm tại khu vực giáp ranh giữa băng khu và hỏa khu.

Một lúc sau, bề mặt Băng Hóa Chi Khu bắt đầu biến động mạnh dần đều. Băng khu cùng hỏa khu liên tục va chạm vào nhau, hòa tan vào nhau tạo ra 1 lốc xoáy nhỏ hút vào đại lượng hơi nước phía trên.

Rốt cuộc Trần Lương đã hiểu nơi này vì sao thu hút võ giả. Phía dưới Băng Hóa Chi Khu, hay chính xác hơn là tại tâm lốc xoáy kia chắc chắn có Băng Hóa Bất Diệt Hoa.

Loại linh dược này chỉ có 2 hoa. Một hoa nằm trong Hỏa khu, một hoa nằm trong Băng khu. Băng Hóa Bất Diệt Hoa có thể giúp võ giả hỏa thuộc tính hoặc thủy thuộc tính đột phá Huyền cấp thất huyết, bước vào Địa cấp, hoặc nếu dùng trước đó có thể xung phá 1, thậm chí là 2 huyết đạo.

Có thể nói Băng Hóa Bất Diệt Hoa là khao khát của bất kỳ Huyền cấp võ giả nào, đặc biệt là võ giả có 1 trong 2 thuộc tính băng, thủy.

Nếu ai không sử dụng được, đưa ra bán đấu giá có thể thu về cả trăm tinh thạch cấp 3 một bông. Hai bông là 200 tinh thạch cấp 3, ai mà không đồ mất muốn liều mạng đi hái!

Võ giả mang đạo bào đen tung người bay lên trên lốc xoáy, hẳn nhiên là muốn tranh thủ thời điểm băng hỏa giao thoa, giảm đi hỏa nhiệt cùng hàn khí đồng thời khoảng cách từ bề mặt của băng hỏa chi khu tới Băng Hóa Bất Diệt Hoa là ngắn nhất để phi xuống ngắt hoa.

“Đạo hữu, xin cho biết lực phòng hộ áo giáp của người như nào?” Võ giả khai mở nhất huyết hỏi

Chần chừ 1 lúc, người kia trả lời: “Bách Thánh Khí, tăng 22 lần lực phòng hộ”

“Quả nhiên có chuẩn bị, hèn gì dám lao xuống Băng Hóa Chi Khu” Trần Lương thầm nghĩ. Bảo giáp hắn đang mặc trên người thuộc về hàng thượng phẩm trong Bách Thánh Khí, lực phòng hộ lên tới 25 lần. Cao hơn chỉ có chuyển sang Thiên Thánh Khí, như bảo giáp của Nhị Khang, chất lượng hạ phẩm nhưng cũng tăng lên 35 lần khả năng phòng thủ cho nguyên khí hộ thân.

Trong khi chờ đợi lốc xoáy đạt được độ sâu nhất, võ giả hắc bào vận chuyển nguyên khí phòng hộ lên mức cao nhất, kích hoạt Bách Thánh Khí, nuốt vào đan dược chữa thương.

Thời điểm áp sát tiến vào Băng Hóa Chi Khu, hắn lựa chọn lệch thân sang hỏa khu. Vì dù sao hắn cũng có hỏa thuộc tính, khả năng chống chịu sức nóng cũng mạnh mẽ hơn nhiều.

Võ giả đạo bào tím ngưng thần nhìn vào Băng Hỏa Chi Khu. Hắn hi vọng đối phương sẽ mang được Băng Hỏa Bất Diệt Hoa lên cùng cơ thể trọng thương, đến lúc đó hắn sẽ là ngư ông đắc lợi.

Trần Lương cũng nghiêm túc chờ đợi kết quả. Theo như tính toán, khả năng của hắn lúc này là không thể thu lấy được Băng Hỏa Bất Diệt Hoa, chỉ có thể trợ mắt nhìn kẻ khác cướp lấy linh dược, hoặc trông chờ vào may mắn đưa tới cơ hội.

Cả 2 kẻ trên bờ không phải chờ đợi lâu. Băng Hỏa Chi Khu không quá sâu. Từ trên bờ có thể nhìn và xác định được khoảng cách tới Băng Hỏa Bất Diệt Hoa. Vì vậy, nếu võ giả kia thành công, chỉ cần 3, 4 hơi thở là sẽ trôi lên trên Băng Hỏa Chi Khu. Nếu không tức là thân xác hắn vĩnh viễn nằm lại, trở thành 1 phần của Băng Hỏa Chi Khu.

10 hơi thở qua đi, Trần Lương lắc mình ngồi lên Ngao Thiên rồi đi. Võ giả đạo bào tím chần chờ thêm một thời gian cũng bỏ đi. Đã có kẻ hi sinh trước đó làm thí nghiệm, hắn không cho rằng bản thân có thể làm tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Du ha quả, xuyên chi thảo

Mới đi được một lát, phía sau Trần Lương có tiếng gọi giật lại:

“Đạo hữu, xin chờ”

Trần Lương quay lại nhìn, là kẻ lúc nãy đứng ở Băng Hỏa Chi Khu.

“Có chuyện gì” Trần Lương hỏi

“Ta muốn kết đội cùng đạo huynh” Người kia nói. Hắn bề ngoài trông già dặn hơn Trần Lương nhưng không có nghĩa hắn lớn tuổi hơn. Muốn kết giao thì tốt hơn vẫn là kính người trước.

Trần Lương lúc này mới nhìn kỹ kẻ trước mặt. Khuôn mặt thư sinh, nụ cười hòa ái, dễ làm cho người đối diện thêm mấy phần hảo cảm. Phù hợp với khuôn mặt là cơ thể không gầy không béo, không cao không thấp, khá là cân đối, ưa nhìn.

“Vì sao muốn kết đội với ta?”

“Không dám giấu, lý do ta muốn kết đội là bởi Tam Nhân Lang của đạo huynh. Từ khi tiến vào Túi Không Gian này, ta đã 3 lần gặp phải trận pháp nguy hiểm, trong đó 2 lần suýt bỏ mạng. Còn may chưa tới số nên vẫn còn giữ được một mạng. Tam Nhân Lang của huynh đã mở ra đệ tam nhân, có thể nhìn thấu huyền ảo cùng trận pháp, là một trợ giúp cực lớn để truy tìm bảo vật đồng thời tránh thoát hiểm nguy”

“Vậy sao ta phải kết đội với ngươi?”

“Tuy không rõ tu vi đạo huynh, nhưng ta dù gì cũng là Huyền cấp cảnh võ giả. Mặc dù không dám tự xưng mạnh nhất ở đây, nhưng chắc cũng phải nằm trong 20 người mạnh nhất tiến vào. Huynh có thêm sự trợ giúp của ta, sẽ như hổ mọc thêm cánh, càng dễ dàng thu được bảo vật hơn. Nơi đây rất nguy hiểm, mỗi một bảo vật đều có thiên đại nguy cơ đi kèm, không cẩn thận liền góp cái mạng vào”

“Ngươi đột phá bao nhiêu huyết đạo?”

Ngần ngừ 1 lúc, nam tử thư sinh nói “Ta khai mở 1 huyết đạo. Còn đạo huynh tu vi như nào?”

“Huyền cấp nhất huyết lại tự nguyện đi làm cánh cho người khác, không phải quá hạ thấp bản thân sao. Nhờ khi gặp bảo vật ngươi lại ám toán ta thì sao?”

“haha, ta tuy không phải quân tử gì, nhưng làm tiểu nhân phản bội đồng đội thì không bao giờ. Làm người như thế, chỉ sợ sống không thọ. Huynh có Tam Nhân Lang, nếu gặp bảo vật, ta một, huynh hai. Thế nào?”

“Nghe vô lý nhưng lại hết sức thuyết phục. Được, ta đi với ngươi”

“Lúc trước ta có đi qua một khu vực có trận pháp không gian. Bên trong rất có thể chứa bảo vật. Chúng ta quay lại đó xem. Có Tam Nhân Lang sẽ dễ dàng hơn rất nhiều”

“Dẫn đường đi” Trần Lương gật đầu

Bọn hắn tiến về phía đông 7 dặm, liền gặp một hồ độc thủy. Nước trong hồ màu tím đen, nổi lên liên tiếp bọt khí cùng khói trắng, lại tỏa ra mùi hôi nồng nặc. Chỉ cần thoáng nhìn cũng biết đây là độc thủy.

Chính giữa hồ là một hòn đảo nhỏ rộng chừng 1 dặm, bị bao phủ bởi sương mù và tầng cây cao. Từ bờ ngoài vào đến mô đất nổi lên những tảng đá nhỏ cách nhau 1 trượng. Có cả thảy 20 tảng đá như vậy.

“Chúng ta trực tiếp bay vào hay như nào?” Trần Lương hỏi

“Không được. Hồ này bị thiết lập trận pháp cấm bay. Chúng ta phải hạ xuống chỗ này rồi nhảy qua các tảng đá kia để sang được hòn đảo”

“Chỗ này có những vấn đề gì?”

“Không rõ ràng lắm. Lúc ta bay ngang qua đây, nhìn thấy một võ giả muốn bay qua hồ vào hòn đảo thì bị rơi xuống độc thủy. Ta vốn dĩ định nhảy qua các tảng đá thì thấy có trận pháp không gian phía trước nên không dám tùy tiện tiến vào”

“Vì sao ngươi muốn mạo hiểm tính mạng để vào trong hòn đảo kia. Ngươi có chắc trong đó có bảo vật?” Trần Lương dò hỏi

“Ta không chắc. Nhưng từ lúc tiến vào Túi Không Gian, ta thấy những chỗ nào có nguy hiểm liền tương ứng có bảo vật, mà đều là những nguy hiểm được bố trí có tính toán. Vì vậy ta

đoán trong đây cũng sẽ có bảo vật. Nguy hiểm càng cao, bảo vật càng giá trị.

Thậm chí ta đoán, chủ nhân Túi Không Gian này nếu đã dày công thực hiện các thiết lập như vậy cũng sẽ lựa chọn nơi đây để tọa hóa. Nơi hân tọa hóa đoán chừng sẽ có bảo tàng lớn nhất.” Nam tử thư sinh không mặn không nhạt nói ra

“Được, chúng ta xuống xem đường tiến vào đảo”

Trần Lương sử dụng đệ tam nhãn của Ngao Thiên kết hợp với tinh thần lực của hân, nhanh chóng nhìn ra đường đi chính xác.

Tầng đá đặt chân rất nhỏ, không đủ cho Ngao Thiên nhảy nên Trần Lương thu nó vào Không Thú. Hân quay qua nam tử thư sinh nói:

“Xong rồi. Người nhảy theo đúng những gì ta làm, chân đạp theo đúng cước bộ của ta”

“Sao nhanh vậy! Hay là người đi trước, ta sẽ qua sau” Nam tử thư sinh tỏ ý nghi ngờ

“Người chỉ cần đạp sai một ly so với chỗ ta đặt chân là rơi xuống độc thủy ngay. Đợi ta sang đến bên kia, người mới theo thì khả năng chết là rất cao. Người chỉ có 2 lựa chọn. Đứng bên này nhìn ta sang kia hoặc đi theo ngay lập tức. Lựa chọn thứ 3 chỉ có chết”

“Được rồi, ta theo. Nhưng người dành thêm thời gian nghiên cứu trận pháp cho chắc đi”

“Không cần. Ta còn chưa muốn đem tính mạng của mình ra làm trò đùa đâu”

“Người chắc chứ? Chỉ cần sai một bước thôi là toi đấy”

Trần Lương không tiếp tục trả lời, xoay người, nói “Cho người 3 hơi thở chuẩn bị”

Quá trình tiếp theo, liền không cần nói, 2 người bọn hân sau 30 bước đã sang được tới hòn đảo. Nhiều lần Trần Lương nhảy sang trái, sang phải như muốn rơi vào độc thủy làm nam tử thư sinh tim nhảy ra khỏi ngực, may sao hân vẫn kiên định mà làm theo.

Trận pháp không gian này không phải quá khó, Trần Lương chỉ cần dùng tinh thần lực cũng có thể khám phá ra đường đi, lúc này còn có thêm đệ tam nhãn, càng là mười phần chắc chắn

Sang tới hòn đảo, nam tử thư sinh hỏi Trần Lương: “Khi quay lại chỉ cần bước y như vừa rồi đúng không?”

“Đúng vậy” Trần Lương trả lời

Trần Lương thả Ngao Thiên ra rồi cùng nam tử thư sinh phóng xuất tinh thần lực kiểm tra nơi đây.

Nam tử thư sinh xong sớm, nói trước: “Ta thấy có vài loài sâu trùng đoán chừng là độc trùng nhưng số lượng không nhiều. Ta vừa vận là hòa thuộc tính, có thể tiêu hủy hết bọn chúng”

Nam tử thư sinh liền ngang cật bước tiến vào trong rừng. Nhưng chỉ 3 bước hân quay lại hỏi: “Người vẫn chưa xong?”

Trần Lương vẫn đang nhắm mắt tập trung cảm nhận hòn đảo, nói “Ta sẽ vào sau, người cứ đi trước”

Nam tử hơi cau mày, cảm thấy chủ nhân của Tam Nhãn Lang này quá mức cẩn thận “Chỉ là vài con độc trùng, đốt hết là được, sao phải sợ” – Hân nghĩ thầm trong đầu, nhưng cũng không có đi trước. Dù sao cũng không chắc chắn được còn nguy hiểm gì khác không, tội gì làm mờ đường cho kẻ khác.

Một lúc sau, Trần Lương mở mắt ra nói: “Ta đã nắm rõ toàn bộ hòn đảo. Vài con người nói, chính là mấy ngàn con đậu trên cây. Ngoài ra còn mấy vạn con sống trong các loại hoa và quả và nằm sâu trong thân cây. Chưa kể tới mấy vạn con khác nằm ẩn dưới đất.

Nếu đây là lớp bảo vệ do vị chủ nhân kia để lại thì bọn chúng sẽ không dễ đối phó. Một nhóm nhỏ có thể không sao, chỉ sợ người kinh động trăm ngàn con độc trùng cùng lúc tấn công, không chết không thôi”

“Người chắc không?” Nam tử thư sinh có phần ngạc nhiên hỏi

“Chắc chắn” Trần Lương ngắn gọn trả lời

“Tinh thần lực của người cấp bao nhiêu mới có thể cảm nhận được rõ ràng như vậy?”

“Cấp 7. Việc cần quan tâm hiện giờ là đưa ra phương án đối phó”

“Ta vẫn chưa biết tu vi và thuộc tính của người. Ta đã nói thông tin của mình, người cũng nên thành thật để có thể hợp tác thuận lợi”

Trần Lương suy nghĩ một lúc mới trả lời: “Ta chỉ có tu vi Cự Linh cảnh, ám thuộc tính, lại là Trận Pháp Sư. Người không nên trông mong gì vào ta”

“Người là Trận Pháp Sư! Hèn gì tinh thần lực cao vậy. Không sao, vậy lại càng tốt. Nơi đây trận pháp rất nhiều, người lại có Tam Nhãn Lang thì đúng là vô cùng tiện lợi” Nam tử thư sinh biết tu vi của Trần Lương rất thấp nhưng không có nửa điểm buồn phiền, ngược lại thể hiện ra rất vui vẻ.

“Vậy trước tiên ta sẽ bắt vài con kiểm tra rồi tìm đối sách cho phù hợp” Nam tử thư sinh nói xong liền phóng người đi, nháy mắt bắt lấy 5 con sâu trùng ngay ngoài bìa rừng rồi trở ra luôn, không gây ra bất kỳ kinh động nào

Kiểm tra cho thấy, bọn sâu trùng này không có vỏ cứng bảo vệ cơ thể, nhưng sức sống cũng không phải là yếu, nam tử thư sinh phải đẩy nhiệt độ hỏa cầu của hân lên cao mới có thể nhanh chóng tiêu diệt chúng.

Ngoài ra, cơ thể độc trùng chết cháy còn tỏa ra khí độc lan ra ngoài. Hóa điểm của nam tử thư sinh có thể tiêu hủy độc khí của 5 độc trùng dễ dàng, nhưng nếu hàng ngàn, hàng vạn con cùng xông đến thì mọi chuyện lại rất khác.

Chưa kể là nam tử thư sinh còn có khả năng tự bảo vệ. Trần Lương thì khỏi nói rồi, chết chắc.

“Chúng ta cùng nhau bay vào, tránh đụng chạm không cần thiết. Tìm kiếm bảo vật nơi đây xong liền rời đi” Trần Lương đề nghị

“Được” Nam từ thư sinh đồng ý

Cơ thể Ngao Thiên to gấp 4, 5 lần nhân loại, bay trong khu rừng sẽ rất vướng víu. Vì vậy nam từ thư sinh sẽ nhắc hắn bay theo.

Hòn đảo rất nhỏ, sau một hồi nhẹ nhàng uốn lượn luồn lách qua các tầng cành cây, lá cây, bọn hắn đã tới được trung tâm hòn đảo, nơi tụ tập rậm rạp độc trùng, không thể bay qua. Ở khoảng cách gần như này, Nam từ thư sinh mới nhận ra số lượng trùng độc vượt quá dự tính của mình

Hắn lặng lẽ bay lùi lại, muốn vòng qua khu vực này thì bị Trần Lương giật giật tay áo, chỉ về phía trung tâm của đàn độc trùng.

Sau 1 hồi nhìn kỹ, nam từ thư sinh đã thấy được vật cản thấy, chính là Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo.

Du Ha Quả có vỏ ngoài màu xanh, sọc đen, to bằng đầu người. Bên trong là phần thịt màu đỏ như máu, mọng nước, ăn rất ngọt. Du Ha Quả không phải từ tự nhiên sinh ra, mà do một vị được sư tên Mai An Tiêm bảo chế ra từ 12 loại độc vật khác nhau. Du Ha Quả mặc dù ăn rất ngon nhưng lại là một chất kịch độc, không có mùi vị đặc trưng nên rất khó nhận biết.

Xuyên Chi Thảo, một loại độc thảo màu trắng không gây chết người nhưng lại khiến yêu thú ngủ say 100 ngày, khiến nhân loại mất tu vi trong 100 ngày, ngay cả Thiên cấp tu vi cũng không tránh khỏi suy yếu trầm trọng. Cách dùng Xuyên Chi Thảo là bảo chế thành nhang đốt. Xuyên Chi Thảo không màu, không mùi có tác dụng trong bán kính 5 trượng.

Trong tự nhiên, không bao giờ 2 loài này xuất hiện cạnh nhau. Chủ nhân Túi Không Gian cố ý trồng chúng cùng nhau là bởi 1 đặc điểm ưu việt khi phối trộn 2 loài này với nhau, giải độc. 2 loài này đều là kịch độc khi sử dụng riêng lẻ, nhưng khi được bảo chế với nhau chúng lại trở thành 1 giải được cực kỳ công hiệu, được xưng là Giải Độc Chi Vương, có giá trị lên tới cả trăm vạn tinh thạch.

2 loài độc vật này đều chỉ có thể tìm thấy ở những nơi tràn đầy độc vật. Đất trồng nuôi dưỡng chúng cũng cần được bổ sung độc liên tục.

Nhờ vào tác dụng to lớn trong ám sát, 2 loài độc được này có giá trị rất cao, một phần cũng bởi muốn tìm ra chúng đã khó, muốn thu lấy còn khó hơn. Chúng là món ăn ưa thích của các loài trùng độc, vì vậy bình thường xung quanh chúng luôn có những loài trùng độc cực kỳ nguy hiểm, ngay cả Địa cấp cường giả cũng không dám có nửa điểm khinh thường.

Lúc này thì lại khác. Nơi đây là trong Túi Không Gian mà không phải trong tự nhiên. Chủ nhân Túi Không Gian không nuôi dưỡng những loại trùng độc quá nguy hiểm nên 2 người Trần Lương có cơ hội thu lấy. Nhưng lấy được hay không cũng cần xem năng lực của bọn hắn.

Nhìn thấy Du Ha Quả, lại thấy cả Xuyên Chi Thảo, nam từ thư sinh khó giữ được bình tĩnh, hít vào một hơi thật sâu.

Trần Lương phủ tinh thần lực lên 2 bọn hắn, trao đổi:

“Số lượng trùng độc nơi đây quá nhiều, đừng vội manh động”

“Ngươi có phương án nào không?”

“Ngươi bay lên trên thu hút và tiêu diệt bớt đám trùng độc, ta ở dưới đảo lấy 2 loại thảo dược này rồi rút ra ngoài”

“Ngươi điên à, thu hút cả trăm ngàn con độc trùng này khác gì đặt tính mạng mình vào miệng cọp”

“Vậy ngươi muốn thế nào? Hay để ta thu hút trùng độc cho ngươi?” Trần Lương mĩa mai hỏi

Nam từ thư sinh suy nghĩ một hồi, đắn đo cân nhắc xem có nên rời khỏi nơi đây. Số lượng trùng độc quá nhiều, không biết hỏa điểm của hắn có ngăn chặn được hết không, chưa kể có những loài kháng lửa thì càng nguy hiểm

“3 Du Ha Quả và 5 Xuyên Chi Thảo. Cơ hội này bỏ qua là không có lần 2. Biết đâu ngay ngày mai đã có kẻ đến thu lấy toàn bộ chỗ này” Trần Lương thúc giục

“Thôi được, ngươi làm thật nhanh rồi rút khỏi đây”

“Cũng phải mất tầm 100 hơi thở. Ngay tại trong Du Ha Quả, trong thân Xuyên Chi Thảo cũng đầy độc trùng. Ta không có an toàn như ngươi nghĩ đâu”

“Được rồi, ta lên trước, ngươi đừng chậm trễ là được”

Nam từ thư sinh bay người về phía trước, hướng lên trên nơi tập trung nhiều nhất độc trùng, toàn thân vận chuyển nguyên khí, tỏa ra hỏa thuộc tính nồng đậm, trước tiên một kiếm chém xuống thiêu hủy một lượng lớn độc trùng.

Lũ độc trùng nhận thấy có kẻ thù, rào rạt bay về phía nam từ thư sinh, vây kín bốn phương tám hướng. Số lượng độc trùng dày đặc đến nỗi che kín thân hình hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Yêu giáp

Trần Lương thả Ngao Thiên ra, sử dụng một khả năng mới của Yêu Ảnh mà chỉ Ngao Thiên mới có: Yêu Giáp.

Yêu Giáp chính là Yêu Ảnh của Ngao Thiên bao trùm lấy Trần Lương, bảo vệ hắn trước mọi nguy hiểm. Bình thường Yêu Ảnh chỉ có tác dụng tấn công và không thể đứng yên một chỗ. Riêng Ngao Thiên có đệ tam nhãn với khả năng điều khiển linh khí mạnh mẽ giúp nó toàn năng cả phòng thủ lẫn tấn công.

Nói về tác dụng của Yêu Giáp, phải công nhận là cực phẩm trong cực phẩm. Lực tấn công của Yêu Ảnh như nào thì lực phòng ngự tương đương như thế, nói cách khác là dùng tấn công làm phòng ngự.

Lấy một dẫn chứng, nếu Ngao Thiên dùng Yêu Ảnh tấn công Trần Lương, còn Trần Lương dùng thánh giáp của hắn phòng ngự thì vẫn nhận thương tích như thường.

Còn nếu Trần Lương được bảo vệ bằng Yêu Giáp thì tương đương 2 Yêu Ảnh tấn công nhau, hắn sẽ không bị nhận nửa điểm thương tích.

Sau 5 hồi chờ đợi, cảm thấy lượng độc trùng gần Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo đã giảm đi rất nhiều, Trần Lương quyết định mang theo Yêu Giáp tiến lên.

Nói đến tổng số lượng, Du Ha Quả phải có tới 25 trái. Nhưng đa phần đều bị độc trùng gặm đến thất thất bát bát. Chỉ riêng có 3 Du Ha Quả còn non chưa thành thực nên được lũ độc trùng bỏ qua chưa động đến. Xuyên Chi Thảo cũng tương tự.

Những Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo bị gặm một phần vẫn có thể sử dụng được. Có điều muốn thu chúng vào Không Vật cần phải loại bỏ hết độc trùng. Trần Lương không có thời gian làm điều đó, nên chỉ có thể lựa chọn thu lấy 3 Du Ha Quả cùng 5 Xuyên Chi Thảo.

3 Du Ha Quả rất nhanh được Trần Lương cất lấy thu vào Nhẫn không gian. Riêng 5 Xuyên Chi Thảo lại không dễ dàng như vậy. Nếu chỉ muốn bảo chế độc được, phần thân Xuyên Chi Thảo liền đủ. Nhưng để phối trộn với Du Ha Quả tạo ra Giải Độc Chi Vương thì cần tới bộ rễ của nó.

Nhờ luyện tập đại thành Quyển Vô Thanh, tốc độ đào đất của Trần Lương phải nói là nhanh đến vô hình, chỉ mất một hồi thở liền thu được 1 Xuyên Chi Thảo. Đổi lại là nam tử thư sinh, chỉ sợ phải mất tới 2, 3 hồi thở.

Phần lớn độc trùng bị thu hút tấn công nam tử thư sinh, nhưng cũng còn một lượng không nhỏ độc trùng bay tới tấn công Trần Lương. May mắn hẳn có Yêu Giáp bảo vệ, tiêu diệt bất kỳ độc trùng nào chạm phải.

Yêu Giáp không bảo vệ được Trần Lương trước khí độc từ một số loài độc trùng trước khi chết nhả ra hoặc xác chết biến thành khí độc. Nhưng thân thể vạn độc bất xâm giúp hẳn chỉ khó chịu vì mùi hôi thối mà khí độc mang theo.

Sở dĩ Trần Lương cần Yêu Giáp để đề phòng những loài tấn công vật lý và không bị vướng víu khi đào đất

“Quả nhiên Tam Nhân Lang cấp 10” Nam tử thư sinh từ trên cao nhìn xuống thầm nghĩ. Hắn tuy vất vả đối phó lũ trùng độc dày đặc, nhưng cũng không quên chú ý tới Trần Lương. Hẳn cho rằng nếu Trần Lương chỉ là 1 Cự Linh cảnh thì Tam Nhân Lang phải là cấp 10 mới có thể bảo vệ cả 2 trong Ác Nhân Cốc và đặc biệt là Túi Không Gian này.

Tam Nhân Lang bình thường phải bước vào cấp 10 mới có khả năng tạo ra Yêu Giáp. Riêng Ngạo Thiên nhờ hấp thu nội đan của Tam Nhân Lang mẹ mới có được biến dị, tăng lên sức mạnh ở rất nhiều khía cạnh, trong đó có đệ tam nhân.

“Tiểu tử nhanh lên, ta sắp không chống đỡ được bao lâu nữa” Nam tử thư sinh hét lớn. Hắn đang phải thi triển tuyệt kỹ phòng thân của mình là Thái Dương Hạ San, tạo ra 1 quả cầu lửa xung quanh thiêu đốt mọi độc trùng như thiêu thân lao đến. Võ kỹ này quả thực tiêu hao rất nhanh nguyên khí.

Trần Lương thu lấy Xuyên Chi Thảo thứ 5, xoay người bỏ chạy, đồng thời hét lớn “Nhanh đi”

Trần Lương nhảy lên lưng Ngạo Thiên đang vất vả xua đuổi lũ trùng độc tấn công. Yêu Giáp ngay lập tức được sử dụng bảo vệ cả 2 bọn hắn.

Quá trình rời đi cũng không dễ dàng. Nam tử thư sinh đã kinh động trùng độc của cả khu rừng. Lúc này đang có trùng độc từ bốn phương tám hướng xông đến bọn hắn, chặn đường bọn hắn.

Nam tử thư sinh vừa đánh 1 hỏa cầu về phía trước mở đường, ngay lập tức có vô số trùng độc xông đến lấp kín con đường. Ngạo Thiên không tiếp tục sử dụng Yêu Giáp vì quá tốn năng lượng của đệ tam nhân.

Trần Lương cùng Nam tử thư sinh đều đã sống trên ngàn năm, kinh nghiệm đối mặt nguy hiểm không ít, nhanh chóng nghĩ ra được phương án tác chiến.

Ngạo Thiên chịu trách nhiệm đánh ra Yêu Ảnh mở đường. Còn Nam tử thư sinh bảo vệ cả 3 bọn hắn. Nhiệm vụ của Trần Lương chỉ là lấy tay đập đi những con lọt lưới.

Thoát khỏi khu rừng, bọn hắn không có tích tắc nào nghỉ ngơi vì lũ trùng độc vẫn bám theo không dứt.

Trần Lương thu Tam Nhân Lang vào Không Thủ rồi nhảy dích dắc trên mặt hồ rồi khỏi hồ độc thủy. Nam tử thư sinh bám theo ngay sát, đặt chân không lệch một tấc.

“Sao ngươi nói lúc rời khỏi hồ cũng đặt chân giống như lúc vào? Rõ ràng vừa rồi là đặt chân hoàn toàn khác” Nam tử thư sinh ngay lập tức chất vấn Trần Lương khi vừa đặt chân tới bờ an toàn. Lũ trùng độc đã dừng đuổi theo bọn hắn khi rời đảo.

“Thành thật mà nói thì ta đề phòng ngươi dơ trò tại hòn đảo thì sẽ không có mạng mà rời đi. Dù sao ta với ngươi chênh lệch quá lớn về tu vi” Trần Lương thản nhiên đáp lại

“Ngươi có Tam Nhân Lang cấp 10, còn sợ cái gì” Nam tử thư sinh vẫn ôm một bụng tức khí nói

“Thế gian này sâu nhất là lòng người. Đề phòng vẫn hơn. Ngươi không làm gì ta thì cũng đâu có sao”

“Không chấp với ngươi, mau lấy ra Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo cho ta”

Trần Lương lấy ra 1 Du Ha Quả và 2 Xuyên Chi Thảo đưa cho nam tử thư sinh.

“Ta chấp nhận nguy hiểm và bảo vệ ngươi an toàn rồi khỏi độc đảo, có gì ta lại ít hơn ngươi?” Nam tử thư sinh lại hỏi

“Thứ nhất, nếu không có ta, ngươi không thể vào được hòn đảo. Thứ hai, như đã phân chia từ trước, ngươi 1, ta 2. Giờ muốn nuốt lời?”

Nam tử thư sinh vỗ trán cười nói “À à ta quên. Xin lỗi tiểu hữu. Đối phó lũ độc trùng căng thẳng quá”

Nam tử hít sâu 1 cái, quay trở lại bộ dáng anh tuấn đẹp trai lại có phần dễ thương của mình. Hắn nhìn Trần Lương mỉm cười, nói:

“Tiểu đệ, ta làm người trước giờ luôn giữ chữ tín. Có được 1 Du Ha Quả cùng 2 Xuyên Chi Thảo đã là thu hoạch lớn. Lần này đa tạ ngươi”

“Ai là tiểu đệ của ngươi?” Đối phương hành xử thân thiện, Trần Lương cũng thả lỏng bớt người. Trước đó hẳn chỉ sợ tên này sẽ giờ trò cướp bóc.

“Tiểu đệ, ta dù gì cũng 1200 tuổi. Ngươi là Cự Linh cảnh tức là chưa tới 700. Gọi ngươi 1 tiếng tiểu đệ âu cũng là lễ thường tình” Nam tử thư sinh 1 bộ dáng nhàn nhã nói

“Không chơi với ngươi. Phía trước có tụ tập nhiều người. Có muốn đi xem náo nhiệt không?”

“Đi, tất nhiên là đi”

2 người 1 thú tiến về phía trước 15 dặm. Nam tử thư sinh nói chuyện khá thoải mái, không quá giữ kẽ. Hắn bị kẻ thù mạnh hơn đuổi giết gắt gao nên lựa chọn vào Ác Nhân Cốc cất

đuôi.

Hắn vào Ác Nhân Cốc tính ra đã 40 năm, trải qua mấy lần thập tử nhất sinh, hắn lại đột phá lên Huyền cấp nhất huyết, tạm gọi là đủ sống trong đây nếu biết cảnh giác trước nguy hiểm.

Có người nói chuyện, đường đi như trở nên ngắn lại, chẳng mấy chốc bọn hắn đã tới nơi. Trần Lương đếm nhanh có 28 người vây quanh trước cửa vào của một tòa cung điện rộng lớn, mà nếu là chỉ dành cho 1 người ở thì có vẻ hơi thừa.

Trần Lương kiểm tra thấy không có trận pháp hay cạm bẫy gì nguy hiểm. Lí do khiến 28 kẻ này còn chưa tiến vào cung điện hẳn là do dòng chữ to treo bên trên cửa: “Thiên đường có lối không đi, địa ngục...”

Ai cũng hiểu dấu ba chấm kia là một lời đe dọa “Địa ngục vô lối lại chui đầu vào”. Qua những nguy hiểm đi kèm với bảo vật có mặt khắp Túi Không Gian này thì mọi người đều biết dòng chữ kia không phải đe dọa suông vậy.

Bọn hắn hiện đều chờ có thêm người đến, cùng nhau xông phá cung điện, nơi có thể chứa bảo tàng lớn nhất Túi Không Gian này. Cho dù phải chia sẻ bảo vật cũng còn hơn là bỏ mạng. Dù sao nếu thực sự đây là bảo tàng của chủ nhân Túi Không Gian thì chia cho mọi người đều có phần dư thừa.

Nhóm người Trần Lương vừa đến, liền gặp rất nhiều ánh mắt cùng tình thần lực dò xét qua người. Đáng tiếc các luồng tinh thần lực này vừa đến gần Trần Lương liền biến mất vô tung vô ảnh. Tinh thần lực của Trần Lương quá mạnh, đủ để bịt tất cả mọi người ở đây, không ai có thể dò xét hắn.

Ngược lại, hắn cũng đi kiểm tra từng người nơi đây. 28 kẻ này thì có đến 15 người là Huyền cấp tu vi, còn lại là Hoàng cấp. Thực lực tổng thể của đội ngũ 28 người này có thể đứng hàng thứ nhất trong Túi Không Gian. Đặc biệt, bà lão có khuôn mặt nhăn nheo đứng đối diện lối đi đã khai mở tới 7 huyết đạo, còn cách đột phá lên Địa cấp 1 bước chân.

Từ trong đội ngũ, 1 người tách ra bay đến gặp mặt 2 người bọn hắn. Trần Lương cùng nam tử thư sinh đều đặt mình vào trạng thái chiến đấu.

“Các ngươi không cần khẩn trương. Ta đến là vì Tam Nhân Lang” Người đến nhẹ nhàng nói, không hề có nửa điểm sát ý. Cặp mắt màu xanh dương của hắn nhìn vào Trần Lương hỏi:

“Tam Nhân Lang của ngươi mở ra để tam nhân rồi phải không?”

“Đúng vậy, thì sao?”

“Mọi người ở đây đều đã chờ mấy ngày để tiến vào cung điện để chờ thêm người, tăng thêm sức mạnh đối phó với các nguy hiểm bên trong. Để tam nhân của Tam Nhân Lang cực kỳ có ích trong việc phát hiện trận pháp cùng cạm bẫy. Vì vậy ta đề nghị người dẫn đầu tiến vào trong cung điện” Nam tử mắt xanh nói

“Có gì ta phải đi đầu, chịu nguy hiểm trước tiên cho các ngươi? Nếu đã thế, ta lựa chọn không tiến vào cung điện”

Nam tử mắt xanh lắc đầu, nói “Ngươi đã đến đây, chỉ có thể lựa chọn làm theo lời ta nói. Còn muốn rời đi thì để lại mạng”

“Một kẻ mới chỉ Huyền cấp nhị huyết như ngươi tự tin giết được ta sao?” Trần Lương cứng rắn đáp lại

“Không phải một mình ta. Tất cả 28 người ở đây sẽ cùng lúc tấn công ngươi. Cái bọn ta cần là bảo vật trong kia, ngươi tốt nhất đừng lựa chọn ngu ngốc. Ngươi dẫn đường an toàn thì trước tiên là tốt cho ngươi, sau đến là sẽ được mọi người ưu tiên bảo vệ”

“Được, dù sao ta cũng không được lựa chọn. Các ngươi định chờ tới khi nào?”

“Ta nghĩ đến lúc rồi” Nam tử mắt xanh quay qua nói với 28 người khác “Các vị đạo hữu. Chúng ta đã có 30 người cùng 1 Tam Nhân Lang, hẳn là đủ rồi. Ta đề xuất tiến vào cung điện”

Mọi người nhìn nhau gật gù. Bà lão Huyền cấp thất huyết mở miệng nói “Chúng ta xuất phát”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Ở đây đều là chó cẩu

1 đoàn 30 nhân loại, 1 yêu thú tiến vào tòa cung được bôi đen toàn bộ lớp vỏ ngoài. Người đi đầu hiển nhiên là lão bà có tu vi cao nhất kia. Trần Lương cười Ngạo Thiên đi theo sau.

Cánh cửa mở ra, đoàn người ai cũng ngưng trọng tinh thần, sẵn sàng đối phó với bất kỳ tình huống nào đột ngột phát sinh. Nhưng không có như vậy nghiêm trọng, không có bất cứ nguy hiểm nào xảy ra.

Cánh cửa mở ra đưa bọn hắn tới 1 gian phòng rộng lớn, hai bên là 12 bức tượng phật, có tươi cười hiền hòa, có tức giận hung ác. Phía cuối căn phòng đặt một đôi đao kiếm trên bàn. Cạnh bàn là 2 tôn la hán mặt không biểu tình.

Không vội vã xông lên. Đoàn người sát cánh bên nhau từng bước tiến về cuối phòng. Được nửa đường, đột nhiên có 3 người tách ra bay nhanh về phía đao kiếm.

Những người còn lại cau mày bất mãn nhưng cũng không ai nói gì. Bọn hắn đã thống nhất bảo vật về tay ai người nấy giữ, miễn là không cố tình gây hại tới người khác. Đồng thời nghiêm cấm hành động cướp bóc với người sở hữu bảo vật. Ra khỏi cung điện mới được tự do hành động.

3 người kia còn cách đao kiếm một đoạn ngắn, bất ngờ từ trong 2 tôn la hán mọc ra 2 cánh tay sắt cầm lấy đao kiếm trên bàn. Diễn biến còn chưa hết, sau 2 cánh tay là toàn bộ người sát phá hủy tượng la hán chui ra ngoài, vung đao kiếm chém 3 người.

Bị bất ngờ, nhưng sống mấy ngàn năm, không có ai là quả hồng mềm. 3 người vừa thấy tay sắt đã biết có biến cố, nhanh chóng giơ lên vũ khí chống đỡ.

Bất ngờ còn chưa hết, 12 tượng phật ở 2 bên cùng đồng loạt vỡ ra 12 tôn thiết nhân, không có bất kỳ cảnh báo, vận chuyển linh khí tấn công kẻ xâm nhập. Mỗi bên đều có 3 hóa cầu cùng 3 lõi cầu phóng ra.

“Cẩn thận, cấp độ Kim Thiết Nhân” Mấy người hét lớn cảnh báo. Bọn hắn chỉ cần nhìn thoáng qua lượng linh khí thiết nhân điều khiển liền đưa ra phán đoán được cấp độ của thiết nhân. Nhưng cụ thể sức mạnh như nào thì không biết. Nếu Kim Thiết Nhân chỉ tương đương Hoàng cấp thì dễ dàng rồi.

13 Huyền cấp võ giả riêng mình lựa chọn đối thủ phù hợp để tấn công. 13 Hoàng cấp võ giả hiệp nghị từ trước lập thành 1 nhóm đánh trả hóa cầu hướng tới bọn hắn. Riêng Trần Lương đã tự khai ra hắn là Trần Pháp Sư tu vi Cự Linh cảnh nên cần được Ngạo Thiên bảo vệ riêng, không tham gia chiến đấu.

Trần Pháp Sư kết hợp với đệ tam nhân thì càng tăng hiệu quả phá trận nên những người kia đồng ý yêu cầu của hắn.

Sau đợt giao chiến đầu tiên, phần thắng nghiêng về những kẻ xâm nhập. Mỗi Kim Thiết Nhân chỉ tương đương với 1 Huyền cấp võ giả nhị huyết hoặc tam huyết, số lượng võ giả lại đông hơn, 12 Kim Thiết Nhân chỉ có thể nhận lấy thua thiệt.

Cấp độ chiến đấu cỡ Huyền cấp đã không thể coi thường, số lượng tới mấy chục mạng như này càng là gây ra chấn động đình tại nhứt óc.

“Tiểu đệ đứng sau lưng ta kéo tên bay đạn lạc. Cự Linh cảnh như ngươi có thể gặp trọng thương với những mảnh vỡ từ các vụ nổ cấp độ này” Nam tử thư sinh nói với Trần Lương.

Trần Lương không khách khí, điều khiển Ngạo Thiên di chuyển ra sau nam tử thư sinh. Thực ra bảo hắn tham gia chiến đấu thì khó chứ dư âm của trận chiến khó mà làm cơ thể hắn bị thương được.

Đội những kẻ xâm nhập chiếm ưu thế về lực công kích còn đội Kim Thiết Nhân lại có lực phòng thủ cao, cơ thể cứng rắn dẫn đến phải mất một thời gian trận chiến mới kết thúc, phần thắng nghiêng về những kẻ xâm nhập. 2 thanh thánh kiếm cũng đã có chủ.

“Mới cửa ải đầu tiên, tiếp theo dự là sẽ khó khăn hơn. Tất cả hành sự cẩn thận, đừng lỗ mǎng như vừa rồi” Bà lão mặt nhăn nói.

“Chúng ta đi lối nào đây?” Một người hỏi. Lúc này, bọn hắn phải lựa chọn nên đi hướng nào, trái hoặc phải. Tất cả lựa chọn một đường hoặc tách ra thành 2 đội.

2 lối đi không có gì khác biệt, ngoại trừ biểu tượng được khắc trên tường. Lối đi bên trái có khắc 1 thanh kiếm trên. Lối đi bên phải khắc 1 thanh đao.

“Ta đề nghị bên trái trước” Người vừa bắt được thánh kiếm nói

“Ta đề nghị bên phải” Người sở hữu thánh đao nói

Mọi người đều hiểu lí do lựa chọn của bọn hắn, nhưng quyết định như nào thì cần phải suy nghĩ thêm.

Đoàn người nhanh chóng tách thành 3 nhóm. Nhóm 1 lựa chọn cửa trái, nhóm 2 lựa chọn cửa phải, nhóm 3 phân vân không biết đi về đâu. Như Trần Lương dùng thương, nhặt được đao hay kiếm đều như nhau, bản đi kiểm tính thạch hoặc tặng cho người khác.

Nhóm 2 khá lẹp về khi chỉ có 4 người. Nhóm 3 phân vân không phải vì không biết bên nào mạnh yếu, mà là cân nhắc giữa lợi ích và rủi ro. Đi theo bên mạnh, bọn hắn an toàn hơn nhưng bảo vật tranh giành được sẽ thấp hơn.

Một người thuộc nhóm 1 nói: “Các vị, lí do chúng ta chờ đợi bên ngoài là để cùng nhau tiến vào, bảo đảm an toàn. Hiện giờ tách ra không phải là ý hay. Vừa nãy nếu 1, 2 người đơn độc tiến vào, chẳng phải sẽ bị 14 Kim Thiết Nhân tập kích giết chết sao. Chủ nhân Túi Không Gian này cố ý vẽ lên 2 lối đao kiếm để chia rẽ chúng ta, không nên để hắn được như ý.

Trước hết giữ mạng rồi tính tới bảo vật. Nếu không có gì bắt buộc, chúng ta đi hết bên trái rồi lại qua bên phải, toàn bộ bảo vật đều tới tay, ai cũng sẽ có phần”

“Rất là thuyết phục”

“Vô cùng hợp lý”

“Ta cũng nghĩ vậy”

“Đồng ý”

Đoàn người đều đồng ý lời người kia nói. Vậy là tất cả 30 người cùng nhau tiến về lối đi bên trái.

Lối đi tối om, rộng vừa một người đi, dài 10 bước chân. Bà lão mở cánh cửa ra là một căn phòng sáng lung linh. Đền phòng có bảy, mọi người đều tập trung quan sát bằng cả mắt và tinh thần lực mọi vị trí trong căn phòng.

Căn phòng nổi bật bởi rất nhiều bức tượng chó được điêu khắc sinh động như thật. Thậm chí mỗi bức tượng đều có được một thần thái riêng, khí thế riêng khiến người xem giống như đang đứng trước chủ thể thật sự vậy

Ngoài tượng thì trên 2 bên tường còn treo rất nhiều tranh chó. Có tranh vẽ chó nơi đồng cỏ gió mát, có tranh vẽ về loài Tụ Băng Khuyển tại nơi bão tuyết khủng bố, có tranh lại vẽ về Vô Diện Khuyển đang biến hóa thành Liễu Miêu.

“Ồi, chú chó Si Ba này mới đáng yêu làm sao. Mỗi một con đều có giá lên tới cả vạn tinh thạch” Nữ nhân tóc đen đi tới xoa xoa đầu một con chó màu vàng ngay gần chỗ nàng đứng.

“Đây có phải là Ha Chi Cô, thuần chủng thần thú huyết mạch Thiên Khuyển?” Nam tử thư sinh chỉ về 1 con chó to 2 đầu 3 đuôi.

“Các người quan tâm gì mấy bức tượng khuyển, nhìn về phía cuối phòng kia kìa” Bà lão mặt nhăn nhắc nhở mọi người.

Phía cuối căn phòng đặt 1 cái bàn, bên trên bày biện ra 3 thứ, nhìn thoáng qua thì là 1 vật nhỏ hình tròn trông như đan dược, một bông hoa khô và 1 chiếc chìa khóa màu trắng.

Trên bức tường sau bàn là dòng chữ được điêu khắc rất tinh tế “Ở Đây Đều Là Chó Cá”.

“Ở đây đều là chó cá, sao đằng kia lại có 1 bức tượng lợn?” Một võ giả bụng béo chỉ về một bức tượng có mũi lợn.

“Đồ ngu. Đây chính là loài Trư Bát Giới. Bình thường chúng có hình dạng giống chó, nhưng khi phải chiến đấu chống lại kẻ thù, cái mũi của chúng biến hóa sang hình dạng giống mũi lợn. Chiếc mũi lợn này giúp chúng điều khiển thổ thuộc tính mạnh hơn rất nhiều”

“Ra là thế. Dòng chữ kia đúng là không sai” Võ giả bụng béo gật gù

“Sai cái đầu nguời” Một nam nhân da đen vỗ mạnh vào đầu võ giả bụng béo, nói “Ý dòng chữ chửi chúng ta đều là chó. Là tên chết tiệt chủ nhân Túi Không Gian này chửi chúng ta. Người lại còn gật đầu à”

Những người khác nhìn hấn với ánh mắt khinh bỉ, võ giả bụng béo ôm đầu, cúi mặt xấu hổ lùi về sau.

Đoàn người không nhanh, không chậm dần tiến đến gần bàn đựng bảo vật. Còn cách 3 trượng, Bà lão mặt nhăn đã nhanh chóng xuất hiện bên cạnh 3 bảo vật, đưa tay muốn cầm lấy vật ở giữa. Nhưng còn cách bông hoa khô mấy tấc liền không thể tiến thêm được nữa, giống như có một bức tường vô hình ngăn lại.

Tất cả mọi người chạy đến vây quanh 3 bảo vật. Ai cũng đều thử thu lấy bằng tất cả các biện pháp nhưng đều vô ích, lồi, bắng, hóa ... các loại thuộc tính không có cái nào xuyên qua được bức tường vô hình này.

“Chỉ còn cách dùng võ kỹ tấn công hết sức thôi” Bà lão mặt nhăn nói ra. Bọn hấn chưa dám thử tấn công sợ phá hủy cả bảo vật bên trong. Nhưng cũng chỉ còn cách đẩy chừa thử để phá hủy bức tường bảo vệ.

“Có lẽ cũng đành thử xem sao”

“Khoan đã, trước tiên hãy xem 3 thứ này là gì. Tại hạ ngu dốt, không biết 3 vật này có tác dụng gì?” Một Hoàng cấp võ đạo lên tiếng. Bọn hấn vừa đến đã vội tranh giành bảo vật nên cũng chưa có thời gian phân tích chúng là gì.

“Thứ đầu tiên ta biết. Từ màu sắc và mùi vị thì đây rõ ràng là nội đan của Thanh Trư Khuyển, một loại yêu thú cấp 10, có năng lực mạnh về bắt giữ. Thanh Trư Khuyển có thần thông về lôi thuộc tính, thả ra Lôi Lưới bắt giữ đối phương. Nội đan của Thanh Trư Khuyển là vật đại bổ tăng cường tu vi cho cả nhân loại và yêu thú vì vậy chúng được săn bắt gắt gao. Nhưng bắt chúng rất khó nên số người bỏ mạng trong khi bắt chúng không hề nhỏ” Bà lão mặt nhăn nói

“Vật thứ 2 ta chưa từng thấy bao giờ. Có đạo hữu nào biết không?” Một người trong đám đông hỏi

Trần Lương tiến lên nói “Bông hoa này ta biết, là Hoa Cứt Chó”

“Hoa Cứt Chó!? Ta chưa từng nghe 1 cái tên hoa nào xấu như vậy. Hình dáng bên ngoài của nó cũng không phải xấu. Ngươi chắc chắn đây là Hoa Cứt Chó?” Một người ngo đầu nhìn kỹ bông hoa hỏi

“Li do nó có tên vậy là bởi loài hoa này chỉ sinh trưởng trên phân của Hóa Lân Khuyển” Trần Lương trả lời

“Hóa Lân Khuyển là gì?” Một người khác hỏi

“Đoán xem” Trần Lương mỉm cười nói

“Hóa Lân Khuyển là một nhánh của huyết mạch thần thú Thiên Linh Khuyển” Nam tử thư sinh nói

“Thiên Linh Khuyển chẳng phải chính là một trong mười hai thần thú của Cửu Giới, nắm giữ vô tận khả năng điều khiển Thổ thuộc tính” Một võ giả thốt lên

“Chính nó” Nam tử thư sinh xác nhận

“Vậy Hoa Cứt Chó có tác dụng gì?” Một nữ tử tóc xanh hỏi

“Hoa Cứt Chó giúp tăng cường tu vi và chất lượng nguyên khí của người có Thổ thuộc tính. Hoa Cứt Chó giúp khả năng đột phá đệ tứ huyết của người lên tới 9 thành” Trần Lương nói

“Sao ngươi nhìn ra ta là Huyền cấp tam huyết?” Nữ tử tóc xanh thốt lên. Tinh thần lực của nàng là cấp 6, không lẽ tiểu tử Cự Linh cảnh này lại có tinh thần lực tới cấp 8. Quá khó tin.

“Ngươi không cần biết” Trần Lương nhàn nhạt trả lời.

“Vật thứ 3 trông như 1 chiếc chìa khóa, không biết là mở cái gì” Một người hỏi

Không có ai trả lời.

“Trước mắt tìm cách phá hủy lớp bảo vệ này đã”

“Các ngươi có làm gì cũng vô ích” Trần Lương nói

“Ngươi có ý gì?”

“Cả chiếc bàn cùng 3 bảo vật được bao phủ bởi một trận pháp không gian cao cấp, nội bất xuất, ngoại bất nhập. Chỉ có người đạt tới Thiên cấp tu vi, sở hữu không gian thuộc tính, hay còn gọi là Không gian chủng không giả mới có thể vượt qua trận pháp này” Trần Lương giảng giải

“Coi như ngươi nói đúng. Nhưng trận pháp nào cũng cần năng lượng. Chúng ta liên tục công kích để trận pháp tiêu hao năng lượng đến hết là có thể thu về bảo vật rồi”

Trần Lương lắc đầu nói “Vô ích. Ngươi nghĩ cái bàn này dùng để làm gì. Bên trong nó chắc chắn chứa rất nhiều Không thạch loại cao cấp. Chỉ sợ 30 người chúng ta tấn công liên tiếp cả tháng trời may ra được”

Đoàn người nghe Trần Lương nói xong, không còn ai lên tiếng. Bảo vật chỉ có 3 thứ, những người có tu vi thấp chắc chắn không muốn ở lại lãng phí thời gian giúp kẻ khác.

“Hừ, đây là ngươi nói. Các ngươi tránh ra, để lão phu thử xem có thật sự trận pháp này lợi hại như vậy”

Mọi người liền tránh xa bàn đựng bảo vật. Lão già kia dồn sức đánh ra một kiếm khí xé không, chớp mắt chém ngang 3 bảo vật.

Bức tường vô hình bên ngoài 3 bảo vật chỉ rung lên trong chót lát rồi lại trở về bình thường, còn kiếm khí thì biến mất vô tung vô ảnh.

“Đề ta thử một chút” Bà lão mặt nhăn lên tiếng. Cuối cùng kết quả vẫn không có gì thay đổi.

Đoàn người ngán ngẩm nhìn nhau. Một người than thở

“Chà nhẽ ngay cửa ải đầu tiên chúng ta đã không thu hoạch được gì”

“Ta còn không thấy có cửa để đi tiếp. Nhìn từ bên ngoài rõ ràng còn nhiều căn phòng khác”

“Hủy bức tường này xem”

“Không hủy được đâu. Bức tường cũng có trận pháp giống như chiếc bàn này. Còn lối đi thì đây này” Trần Lương chỉ vào một cái lỗ hình bán nguyệt dưới chân tường

“Đây là lối chó chui mà. Tên khốn kiếp, chứ chúng ta là chó, lại bắt chúng ta phải đi như chó. Lão phu thà chết cũng không đi qua” Một lão già bức mình quát lên

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Người kính ta một thước, ta kính người một trượng

Bà lão mặt nhăn nhìn Trần Lương nói:

“Người là Trần Pháp Sư, lại có cả Tam Nhân Lang mà không phá được trận pháp này à?”

“Không biết người đánh giá quá cao bọn ta hay đánh giá quá thấp trận pháp. Từ những trận pháp ta gặp trong Túi Không Gian này, cho thấy chủ nhân Túi Không Gian là một cao cấp Trần Pháp Sư, chí ít là cấp 8, thậm chí cấp 9. Một vị không gian cường khổng già kiêm Trần Pháp Sư cấp 8, nếu hấn muốn, các người đã sớm tiêu diệt. Chỉ là hấn dù sao cũng không mang đi được bảo vật, nên muốn đùa giỡn các người, thả cho các người một chút đồ thừa mà thôi. Tốt nhất tiếp tục tìm kiếm bảo vật, mong là hấn dễ tính một chút”

“Vậy chúng ta quay lại cửa khắc hình đao” Một người đề nghị

“Không vội, để ta xem phía sau đây có gì. Nếu gặp được bảo vật thực sự thì chịu nhục một chút cũng không sao”

“Được, người đi mở cánh cửa phía sau lối chó chui này xem có gì” Mọi người đồng ý để Trần Lương đi trước thám thính. Chui qua lối chó là 1 cánh cửa đóng kín khiến tinh thần lực của mọi người không biết được cửa ải tiếp theo sẽ như nào

Trần Lương quay qua hỏi nam tử thư sinh “Có muốn đi cùng ta không?”

Nam tử thư sinh lưỡng lự chốc lát rồi gật đầu đồng ý. Hấn đến đây cùng Trần Lương, không nỡ bỏ tiểu tử kia đi một mình, dù sao 2 bên cũng đã có 1 lần hợp tác thu được bảo vật.

Trần Lương thu Ngạo Thiên vào Không Thủ rồi cùng Nam tử thư sinh bò theo lối chó chui xuyên qua bức tường.

Trần Lương mở cánh cửa ra. Khung cảnh đập vào mắt hấn là một hành lang chứa đầy thủy độc sôi sùng sục, bọt nước bắn tung tóe khắp nơi.

Hồ thủy độc dài chừng trăm trượng, muốn đi qua chỉ có thể bay qua, không để độc thủy chạm vào người. Ở giữa hồ nổi lên 1 cột thiết màu đen. Điều thu hút mọi người là trên cột hắc thiết là một đóa thiết liên.

Trần Lương nhìn ngắm thiết liên một hồi mới quay sang hỏi nam tử thư sinh “Người có biết thiết liên kia tác dụng?”

“Ta không rõ” Nam tử thư sinh quay ra sau hỏi “Các vị đạo hữu có biết thiết liên ở giữa hồ thủy độc là gì không?”

“Sử dụng tinh thần lực không thể biết được. Các người mang thiết liên cho bọn ta xem mới trả lời được” Một người sau bức tường nói

Trần Lương bao bọc tinh thần lực quanh bọn hấn để trao đổi với nam tử thư sinh, xong hấn đóng cánh cửa lại, cắt đứt liên hệ cùng 28 người kia.

Cánh cửa bị đóng rầm khiến cho 28 kẻ kia vừa bất ngờ vừa tức giận. Tiếng quát tháo liên tục vang lên

“Tiểu tử mở cửa, quay trở lại đây. Nếu không lão phu sẽ cho người sống không bằng chết”

“Quá lão, thật không biết trời cao đất rộng, kính lão đắc thọ”

“Chỉ là một tiểu tử mới Cự Linh cảnh lại dám trả lời, bỏ trốn. Đừng tưởng lão phu không dám đi qua cái lỗ này”

Một Hoàng cấp võ giả tiến lên nói “Các tiền bối, để vãn bối đi qua bắt hấn về đây”

“Người còn không được. Tên đồng bạn đi cùng hấn là Huyền cấp võ giả, người đánh không lại” Một người khác can ngăn. Thông qua trận đấu với Kim Thiết Nhân, bọn hấn đã phần nào nhìn ra tu vi của mỗi người.

“Tuy có chút nhục nhả nhưng để ta cùng tên tiểu bối này đi bắt 2 tên kia. Những người khác nếu muốn cũng có thể đi cùng” Một nam nhân da ngăm đen chui qua lối chó, sẵn sàng tấn công đối phương.

Nhưng cửa mở ra đã thấy 2 kẻ kia ở bờ đối diện. Vì nguyên nhân nào đó mà kẻ có tu vi Huyền cấp lại nằm xuống, ngồi cạnh là tên tiểu tử gan to bằng trời.

“Tiến lên bắt bọn chúng, cẩn thận thủy độc” Nam nhân da ngăm can dận.

2 người bọn hấn bay đi. Nam nhân da ngăm dự định bay qua tiện thể thủ lấy thiết liên. Có điều bọn hấn vừa bay được 1 đoạn ngắn, đột nhiên hồ thủy độc dâng trào lên thủy độc, cao đến tận trần nhà.

Nam nhân da ngăm cùng võ giả Hoàng cấp chán kinh nhưng không hoảng, nhanh chóng đánh ra võ kỹ muốn đẩy lùi thủy độc. Võ kỹ của bọn hấn không hề yếu nhưng độc thủy còn mạnh hơn, ăn mòn hoàn toàn 2 võ kỹ đánh tới.

Bị đánh chặn, thủy độc tạm ngưng chốc lát rồi tiếp tục dâng trào hướng tới 2 kẻ xâm nhập. Bọn hấn đánh trở về hòng mở ra lối thoát. Đáng tiếc, thủy độc như một thủy quái có sinh mệnh, dâng lên tầng tầng lớp lớp thủy độc vừa ngăn chặn kẻ xâm nhập thoát thân, vừa tiến tới ăn mòn, độc chết 2 kẻ xấu số.

Diễn biến quá nhanh, chỉ trong chốc lát, 2 kẻ xâm nhập đã táng thân nơi độc thủy, bị ăn mòn đến xương cốt không còn.

26 kẻ xâm nhập chứng kiến một màn này không khỏi có chút hãi hùng

“Độc thủy quá đáng sợ”

“Ta không cảm nhận được bất kỳ trận pháp nào ở đó. Trận pháp quá cao minh”

“Làm sao 2 tên kia lại qua được độc thủy trong thời gian ngắn như vậy?”

“Tiểu tử Trận Pháp Sư kia có được phương pháp vượt trận mà không cần hủy hay vô hiệu hóa trận pháp”

“Còn ai muốn tiến lên bắt bọn chúng và thu lấy Thiết Liên không?”

“Đề ta lên” Một bà lão nhỏ người chui qua lỗ chó, cẩn thận từng bước tiến tới gần hồ độc thủy.

Sau 1 hồi kiểm tra, bà lão lắc đầu, nói với mọi người “Ta không phải Trận Pháp Sư nhưng cũng đã phá không ít trận pháp, trên lĩnh vực phá trận cũng tương đối tự tin. Ta đã dò xét ra trận pháp này, có điều tìm thế nào cũng không ra cách phá trận. Thủ pháp bố trận quá cao”

Bà lão lùi lại, đứng sát cửa ra vào rồi lấy ra 1 cái lược nhém về phía Thiết Liên. Như nàng dự đoán, chiếc lược bay trên mặt hồ 1 đoạn liền bị cả hồ thủy độc dâng lên nhấn chìm.

Nàng từ bỏ Thiết Liên, quay trở lại căn phòng toàn chó, nói “Các người cũng thấy cả. Bất kỳ vật gì ở trên hồ cũng đều kích hoạt trận pháp, bị hồ thủy độc dâng lên tấn công. Quả thật không thể hiểu nổi tiểu tử kia làm cách nào đi qua”

Đoàn người không có tiếp tục ở lại. Tất cả quay trở lại lối đi khắc thanh đao.

Bọn hần không biết rằng cho dù Trần Lương cho bọn hần phương pháp vượt hồ cũng không có mấy người dám làm. Dù có làm thì khả năng cao sẽ bị như nam tử thư sinh, trúng độc chờ chết.

Đáp án của Trần Lương chính là bay sát mặt hồ. Trận pháp sẽ kích hoạt khi có bất kỳ vật gì tiến vào phạm vi cảm ứng của trận pháp, vì vậy trận pháp cảm ứng không thể quá sát mặt hồ kéo những giọt nước bắn lên từ hồ độc thủy sẽ liên tục kích hoạt trận pháp, gây ra tiêu tốn năng lượng không cần thiết.

Cũng chính vì điều này khiến hần không thể bắt lấy Thiết Liên.

Không biết vô tình hay hữu ý, phản cảm ứng của trận pháp lại không quá sát mặt hồ, tạo ra 1 lối đi vô cùng hẹp trên hồ độc thủy. Bay trên lối đi này hoàn toàn có thể bị các giọt độc thủy bắn vào người mà nạn nhân không thể làm gì khác ngoài việc chịu đựng, tiếp tục bay qua.

Nam tử thư sinh chính là bị nhiều giọt độc thủy bắn vào người khiến hần đang phải vận khí ngăn cản độc tố xâm lấn toàn cơ thể.

Trần Lương cũng bị các giọt thủy độc bắn vào người. Nhưng vài giọt độc thủy còn chưa có khả năng gây hại cho cơ thể vận độc bất xâm của hần.

“Ta sắp không chịu được rồi. Độc tố quá mạnh, không thể trực xuất ra ngoài, chỉ có thể ngăn cản chúng không lan ra, nhưng khi hết nguyên khí cũng là lúc ta bỏ mạng” Nam tử thư sinh cảm thấy sắp chết, muốn nói ra mấy lời cuối cùng.

Mặc kệ Trần Lương ngồi cạnh im lặng, đang hí hoáy làm gì đó, nam tử thư sinh tiếp tục cất lời “Vô Giác ta thân là thiếu chủ trong một gia tộc tại Sa Ha Hoang Mạc. Gia tộc kẻ thù truyền kiếp của bọn ta đời này có một thiên tài võ đạo. Hần đã thống lĩnh gia tộc xâm lược gia tộc ta, giết chết cha mẹ ta, vợ con ta, huynh đệ ta. Chỉ còn lại ta lúc đó đang ra ngoài làm nhiệm vụ nên sống sót.

Diệt cô phải diệt tận gốc. Gia tộc kẻ thù cho người truy sát khiến ta phải vào Ác Nhân Cốc lần trốn.

Thực ra cuộc sống trong Ác Nhân Cốc với một Huyền cấp võ giả như ta cũng không đến nỗi nào, không quá nguy hiểm nếu tìm được vùng an toàn.

Nhưng ta muốn trả thù. 38 năm trong Ác Nhân Cốc, ta đã đi rất nhiều nơi, thăm dò nhiều hung địa. Bảo vật có tìm được, nhưng chỉ là lác đác không có mấy. Chỗ thì chỉ có nguy hiểm mà không thấy bảo vật gì, chỗ thì có bảo vật nhưng nguy hiểm vượt quá khả năng của ta nên đành từ bỏ.

38 năm, chung quy vẫn là dặm chân tại chỗ, tu vi Huyền cấp nhất huyết sao có thể quay về trả thù kẻ có Huyền cấp ngũ huyết.

Ta định làm thân với người là nhìn vào khả năng của Tam Nhân Lang, Yêu Giáp. Có được Yêu Giáp ta mới dám mạo hiểm đi lấy Băng Hòa Bất Diệt Hoa. Ta bất chấp nguy hiểm kéo người qua bờ cũng là vì điều này.

Đáng tiếc độc này mạnh hơn ta nghĩ. Ta cảm giác độc tố sắp vượt qua khả năng kiểm soát của ta. Tích lũy bao nhiêu năm của ta, đành để lại cho người.

Ta...”

“Ủy mị ít thôi. Ai bảo người sẽ chết đâu” Trần Lương vừa nói, vừa đưa cho Vô Giác một hỗn hợp gì đó “Trong này có Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo, người nuốt vào là khỏi độc”

“Người biết luyện chế giải độc từ Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo?” Vô Giác ngạc nhiên hỏi. Hần cũng có Xuyên Chi Thảo cùng Du Ha Quả nhưng không biết cách điều chế nên đành nằm chờ chết

“Không biết. Muốn luyện chế ra Du Xuyên Đan, giải độc chi vương cần rất nhiều nguyên liệu và luyện đan sư cấp 5 trở lên. Ta chỉ là biết một vài nguyên liệu phụ trợ và cách phối trộn giữa 2 loại độc dược kia. Nhưng thế cũng đủ rồi. Chỉ cần phối trộn Du Ha Quả cùng Xuyên Chi Thảo đúng cách là đủ tạo ra một loại giải độc có được một nửa công hiệu của Du Xuyên Đan. Với lượng độc người gặp phải thì thừa sức hóa giải”

Vô Giác không chờ đợi nữa, ngay lập tức nuốt vào hỗn hợp kia. Dù sao hần cũng không thể chết hơn được.

Một lát sau, độc tố hoàn toàn biến mất, Vô Giác chấp tay hướng tới Trần Lương “Đa tạ đạo huynh cứu mạng. Người không nhân lúc này cướp đi tài sản của ta, lại còn ra tay cứu mạng, thật sự là tấm lòng bồ tát”

Trần Lương hỏi hột nói “không có gì, đồ vật của người thì có gì đáng giá đâu”

Vô Giác có chút ngẩn người. 1 Cự Linh cảnh lại nói đồ vật của Huyền cấp võ giả không có gì đáng giá. Điều này không khỏi có chút ngược đời nha.

Vô Giác cười ngượng nói “Đạo huynh thâm bất khả trắc, là ta hồ đồ”. Hần lấy từ trong Túi Không Gian của mình ra Du Ha Quả cùng Xuyên Chi Thảo đưa cho Trần Lương “2 vật này

xin trả lại cho đạo huynh”

“Không cần, người giữ lấy mà luyện chế Du Xuyên Đan. Dù sao ta vẫn còn 1 Du Ha Quả cùng 2 Xuyên Chi Thảo” Trần Lương nói lời từ chối. Dù sao thì cơ thể hắn cũng là vạn độc bất xâm, không cần đến Du Xuyên Đan. Lúc này bán cho đối phương một cái nhân tình ắt sẽ hữu dụng trong tương lai. Thêm nữa, đối phương trúng độc cũng là do nghe lời hắn bay qua hồ thủy độc, không thể không nói Võ Giác đã giúp hắn rất nhiều.

“Không được. Người tiêu tốn 2 loại linh dược là vì ta. Ôn cứu mạng sau này ta sẽ đền đáp, còn đồ vật chắc chắn phải trả lại cho người” Võ Giác cố dúi vào tay Trần Lương 2 cây linh dược.

“Người kính ta một thước, ta kính người một trượng. Người là vì giúp ta thoát khỏi đám người kia mà bị trúng độc, sao ta có thể bỏ mặc người chết. Cho người biết 1 điều, cơ thể ta vạn độc bất xâm, vốn dĩ không cần đến Du Xuyên Đan. Người giữ lấy điều chế Du Xuyên Đan mà phòng thân”

“Cơ thể người vạn độc bất xâm!” Võ Giác một lần nữa kinh ngạc. Giờ hắn mới có tinh thần nghĩ lại đúng là Trần Lương cũng bị độc thủy bắn lên nhưng không có nửa điểm trúng độc.

Võ Giác không tiếp tục ép Trần Lương, nói “Cung kính không bằng tuân lệnh. Người đã nói vậy thì ta xin giữ lại linh dược. Chúng ta có tiếp tục sang cửa ải tiếp theo?”

“Đi, vẫn phải đi cho biết”

Trần Lương thả ra Ngao Thiên, cùng Võ Giác mở cửa tiến vào gian phòng tiếp theo. Bọn hắn không còn nhiều hi vọng thu được bảo vật khi mà bảo vật ở cả 2 cửa ải trước đều không thể lấy được.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Thập Nhị Tinh Vương Trận

Bảo vật trong đây đều không phải tầm thường, nhưng không thu được tới tay cũng vô dụng. Chủ nhân Túi Không Gian này quá mức cường đại, để những kẻ xâm nhập ôm hận mà không thể làm gì.

Trần Lương cùng Võ Giác tiến vào cửa ải thứ 3. Vừa mở cửa, đập vào mắt bọn hắn là một con rùa lớn gấp 3 lần Ngao Thiên đang nhắm mắt nằm ngủ. Riêng mình nó nằm 1 chỗ đã che chắn toàn bộ lối đi.

“Một con rùa thật lớn, hình như chết rồi. Chúng ta đi tiếp” Võ Giác đánh giá. Hắn đã sử dụng tinh thần lực kiểm tra qua, không thấy hơi thở phát ra.

“Chờ một chút” Trần Lương ngăn lại

Hắn kiểm tra nơi đây không có trận pháp nào, cũng không thấy bảo vật gì. Hắn cũng đã kiểm tra con rùa, quả thật không có nhịp thở. Điều đó càng làm con rùa chết này đáng nghi. Không thể ngẫu nhiên mà Chủ nhân Túi Không Gian đặt con rùa nằm tại đây.

Trần Lương ra lệnh cho Ngao Thiên đánh ra 1 Yêu Ảnh tấn công rùa. Không có biến cố gì xảy ra, Yêu Ảnh một đường đánh mạnh vào đầu rùa gây ra một tiếng nổ lớn.

Nhưng điều ngạc nhiên là đầu rùa không nhận nửa điểm thương tổn, vẫn y nguyên không một vết rạn.

“Thật đáng sợ lực phòng ngự”

“Nếu ta không nhầm, đây chính là Bất Diệt Kim Quy”

“Bất Diệt Kim Quy là gì?”

“Một loài yêu thú cấp 11, có khả năng phòng ngự đứng hàng đầu Cửu Giới. Bất Diệt Kim Quy hầu hết đều là chết già, rất hiếm yếu tố có thể giết được nó. Tuổi thọ của nó cũng lại thuộc hàng khó có loài bị kịp”

“Vậy chẳng phải số lượng sẽ rất nhiều sao”

“Tạo hóa luôn rất công bằng. Sống lâu, sống dai nhưng lại sinh sản khó vô cùng. Bọn chúng mỗi ngàn năm mới đến kỳ thụ thai kéo dài 1 tháng”

“Người căn cứ vào đâu nhận ra đây là Bất Diệt Kim Quy?”

“Có vài đặc điểm nhưng không rõ ràng. Muốn chắc chắn phải xem mắt của nó có phải màu vàng hay không?”

Bất Diệt Kim Quy bắt đầu mở mắt, dường như đòn tấn công của Ngao Thiên đã đánh thức nó. Một đôi mắt màu vàng như phát ra kim quang xoay tròn nhìn hoàn cảnh xung quanh.

“Nó còn sống!” Võ Giác ngạc nhiên. Lúc này hắn mới cảm nhận được hơi thở phát ra từ mũi rùa. Điều đó cho thấy là lúc trước con rùa lâm vào trạng thái già chết. Chỉ không biết là nó chủ động ngủ hay bị người khác gây ra như thế.

“Các người là ai?” Con rùa phát ra âm thanh nhân loại

“Nó biết nói!” Võ Giác thốt lên

“Không ngờ Bất Diệt Kim Quy đã tiến hóa lên Thánh Thú” Trần Lương cũng ngạc nhiên không kém

Yêu thú cấp 11 nếu có thể tiến hóa thêm 1 bước sẽ trở thành yêu thú cấp 12. Nhưng về bản chất, trong huyết mạch của yêu thú không hề tăng thêm Huyết Tử, yếu tố để đánh giá cấp độ yêu thú. Vì vậy yêu thú cấp 12 còn có một tên khác phổ thông hơn, Thánh Thú.

Sự khác biệt lớn nhất giữa Thánh Thú và yêu thú là trí tuệ, cảm xúc của nhân loại cùng khả năng nói tiếng người. Tiến hóa không tăng thêm huyết tử, nhưng Thánh Thú lại nhận được rất nhiều lợi ích cùng sức mạnh vượt trội so với việc tăng thêm 1 huyết tử.

“Ta hỏi các ngươi là ai, Nhã Vận ở đâu?” Bất Diệt Kim Quy hét lớn, tỏa ra một luồng kinh phong đẩy Trần Lương cùng Vô Giác phải lùi vài bước.

“Tiền bối bình tĩnh, bọn ta chỉ là vô danh tiểu tốt từ ngoài tiến vào Túi Không Gian này, không biết Nhã Vận là ai” Vô Giác nhanh miệng nói

“Khốn kiếp, à còn định nhốt ta đến bao giờ” Bất Diệt Kim Quy tức giận, đứng dậy hét lớn tạo ra một luồng kinh phong tấn công đám người Trần Lương

Không thể không nói lực lượng của Bất Diệt Kim Quy vô cùng lớn. Nó mới chỉ hét lên thôi mà lực phủ ngũ tạng của 2 người Trần Lương đã đảo lộn gần như gặp Âm Ba Công tấn công phá hoại, cơ thể gặp áp lực lớn như muốn nứt ra.

“Nhân loại, chết!” Âm thanh của Bất Diệt Kim Quy còn chưa dứt, cơ thể nó đã biến mất, thực tế là lao đến tấn công nhóm người Trần Lương.

Bất Diệt Kim Quy nhìn nặng nề, chậm chạp, trên thực tế lại có tốc độ nhanh vô cùng. Muốn bắt được nó, trừ khi ngươi có năng lực chường khổng khổng gian hoặc tốc độ cực cao, còn không thì vọng tưởng so tốc độ với nó.

Trần Lương, Ngao Thiên cùng Vô Giác còn đang đơ người vì tiếng hét của Bất Diệt Kim Quy, chưa kịp nhận ra điều gì thì nó đã tiến sát tới bọn hắn. Cho dù trong trạng thái toàn thịnh, đám người Trần Lương cũng không thể phản ứng kịp trước tốc độ của Bất Diệt Kim Quy đã tiến hóa lên Thánh Thủ.

Tốc độ cùng lực lượng của Bất Diệt Kim Quy lúc này đủ đập chết cả 3 kẻ xâm nhập, thậm chí một đập cũng đủ thịt nát xương tan.

Có điều nó còn cách nhóm Trần Lương 1 đoạn ngắn liền bị khựng lại. Đuôi của nó bị buộc vào một thiết xích, thiết xích quấn quanh 1 cột đá có trận pháp bảo hộ nên Bất Diệt Kim Quy không thể phá hủy.

“Nhã Vận khốn kiếp, giam cầm bản tọa 500 năm còn chưa đủ sao. Muốn giam ta dưới Ngũ Hành Sơn này đến bao giờ” Bất Diệt Kim Quy rống lên, một lần nữa sóng âm tấn công đám người Trần Lương, đẩy bọn hắn văng mạnh ra sau, đập cả cơ thể lên vách tường, ngã xuống đất.

Vô Giác đau đớn nhận một chút nội thương và ngoại thương. Trong khi bò dậy, hắn lo lắng nhìn sang Trần Lương có thể bỏ mạng dưới tiếng hét của Bất Diệt Kim Quy.

Hắn đã biết là mình hoàn toàn sai lầm khi thấy Trần Lương cũng đứng dậy cùng thời điểm với hắn. Nhìn thần thái thì rõ ràng Trần Lương cũng không thụ thương nặng gì

“Vô huynh, chúng ta phải rời khỏi đây thôi” Trần Lương cùng Vô Giác rời đi.

Rời đi gấp để tránh bị Bất Diệt Kim Quy tiếp tục tấn công. Lí do thứ 2 là nhân lúc cơ thể Vô Giác còn đang có hỗn hợp trị độc của Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo trong người thì bay trở lại qua hồ độc thủy.

Bọn hắn chui qua lỗ chó trở lại căn phòng cửa ải thứ 1 thì đã không còn một ai, 3 đồ vật trên bàn vẫn còn nguyên vẹn. Bọn hắn tiếp tục nơi xuất phát, cũng không có một ai.

“Chúng ta rời đi thôi. Những kẻ kia hẳn đang ở phía đối diện, gặp lại bọn hắn là rất phiền đấy” Vô Giác đề nghị

Đúng lúc này, một người từ bên ngoài, đẩy cửa tiến vào trong lâu đài, chính là nam tử tóc đỏ có tinh thần lực cấp 7 thu hút sự chú ý của Trần Lương ngay từ khi còn ở bên ngoài Túi Không Gian.

Hắn nhìn khung cảnh bữa bãi, ngồn ngộn các bộ phận của Kim Thiết Nhân rồi hướng tới 2 người Trần Lương hỏi:

“Là các người gây ra chỗ này?”

“Không, bọn ta vào đã thấy như vậy” Trần Lương trả lời rồi bảo với Vô Giác “Chúng ta đi”

2 người 1 thủ bước về phía cửa ra, nam tử tóc đỏ mới ngạc nhiên hỏi “Các ngươi không tiến vào bên trong sao?”

“Bọn ta vừa trở ra từ bên Kiềm, nhưng quá khó và nguy hiểm, không thu được bất kỳ bảo vật gì nên không muốn tiếp tục mạo hiểm. Cửa đao chắc cũng vậy”

Nam tử tóc đỏ suy nghĩ một lát liền bước về phía lối đi điêu khắc thanh đao.

Trần Lương bước ra đến cửa liền dừng lại, nói với Vô Giác “Chúng ta chưa cần rời đi vội. Để ta kiểm tra cửa đao xem thế nào”

Nói rồi tinh thần lực của Trần Lương bám sát theo nam tử tóc đỏ. Kẻ kia vừa mở cửa là tinh thần lực của Trần Lương tràn vào căn phòng xem xét tình hình, không còn ai, chỉ có 2 xác chết.

Nam tử tóc đỏ không đóng cửa giúp Trần Lương có thời gian nghiên cứu kỹ hơn hiện trạng căn phòng. 2 xác chết, một không đầu, một mất nửa thân trên, không thấy phần còn lại đâu. Xung quanh không có dấu vết chiến đấu, chứng tỏ bầy ập đến rất nhanh, thậm chí 2 kẻ xấu số chưa kịp biết mình mất đầu, mất thân thì đã chết rồi.

Cuối căn phòng đặt 1 chiếc bàn không. Nếu có bảo vật trên đó thì hẳn là bị lấy đi rồi

Nam tử tóc đỏ dừng lại xem xét một hồi, tiếp tục thận trọng mở ra căn phòng thứ 2. Vẫn không có ai trong căn phòng, chỉ có 5 xác chết cháy. Nam tử tóc đỏ đóng cửa lại khiến Trần Lương không tìm kiếm được thêm thông tin.

Cuối căn phòng đặt 1 chiếc bàn không. Nếu có bảo vật trên đó thì hẳn là bị lấy đi rồi. Điều này cho thấy hướng Kiềm môn để tránh nguy hiểm hơn nhưng khó lấy bảo vật hơn. Hướng Đao môn nguy hiểm bất chợt, không thể tránh được nhưng người còn sống dễ lấy bảo vật hơn.

“Chúng ta đi thử Đao môn xem” Trần Lương mô tả lại cho Vô Giác những gì nhìn thấy được qua tinh thần lực. Nhóm người kia mở đường biết đâu lại chết hết, nhường bảo vật áp đấy hòm lại cho mình. Nên đi thử xem thế nào. Cùng lắm là bỏ chạy chối chết.

Nhóm người Trần Lương mở cửa vào gian phòng thứ 2 thì thấy nam tử tóc đỏ đang đứng trong một tư thế khá là quái dị. Một cánh tay của hắn duỗi về phía sau, còn cả cơ thể hắn như đang muốn kéo cánh tay này quay trở lại. Phía sau hắn là nhóm người cùng tiến vào lâu đài với Trần Lương.

Vừa nhìn thấy nhóm người Trần Lương, nam tử tóc đỏ vội nói:

“Các đạo hữu, xin giúp kéo ta ra khỏi đây”

Trần Lương cười Ngao Thiên cùng Vô Giác thận trọng tiến lên, tinh thần lực tỏa ra cảm nhận từng tắc đất trong phòng. Vô Giác nhìn nam tử tóc đỏ rất giống như bị trận pháp vây hãm,

nhưng hần kiểm tra kiểu gì cũng không phát hiện ra có trận pháp.

“Hần bị trận pháp vây khổn sao?” Võ Giác quay qua hỏi Trần Lương

“Ta cũng không biết. Ta không cảm nhận được bất kỳ trận pháp nào gần hần” Trần Lương cau mày trả lời, cảm thấy tương đối khó hiểu với tình huống trước mặt.

“2 vị đạo hữu, trận pháp này rất kỳ lạ. Ta tinh thần lực cấp 7 nhưng không cảm nhận được bất kỳ dao động trận pháp nào. Tay ta vừa đi xuyên qua nó liền không thể rút về. Các người giúp kéo ta lùi lại có được không?” Nam tử tóc đỏ lo lắng nói

“Được, để bọn ta thử xem” Trần Lương đã xem xét kỹ càng nơi đây, không có cạm bẫy gì, có thể yên tâm ứng phó tình huống trước mặt

Tuy nhiên dùng sức chín trâu hai hồ của cả Trần Lương, Ngao Thiên và Võ Giác đều không có tác dụng.

“Những kẻ bên trong kia cũng không ra được ngoài?” Trần Lương hỏi

“Đúng vậy” Nam tử tóc đỏ nói

“Trận pháp này rất kỳ lạ, người ở ngoài vào không có bất kỳ trở ngại, nhưng người bên trong không thể ra, thậm chí các đòn tấn công đánh vào trận pháp đều bị bật ngược trở lại tấn công bọn ta. Không biết đây là trận pháp hay là cái gì. Người là Trận Pháp Sư, nghiên cứu giúp bọn ta thoát khỏi đây, xin được hậu tạ” Lão bà mặt nhăn nói.

Trần Lương nhìn vào bên trong, có mấy người nhận thụ thương nhẹ, hần là bị chính đòn tấn công của người trong đó bật vào

“Không cần nghiên cứu, nghe các người nói ta liền biết đây là cái gì rồi. Các người chờ chết đi” Trần Lương đạm nhiên nói ra

“Đây là cái gì?” Nam tử tóc đỏ cùng những người bên trong gian phòng thứ 3 nhao nhao tiến đến sát cửa, hỏi.

“Các người đã từng nghe qua Thập Nhị Tinh Vương Trận?”

Những người kia nhìn nhau, cuối cùng đều là lắc đầu không biết. Bọn hần đều đã sống trên ngàn năm nhưng chưa từng nghe đến cái gì gọi là Thập Nhị Tinh Vương Trận.

Trần Lương tiếp tục nói

“Thập Nhị Tinh Vương Trận chính là mười hai trận pháp lợi hại nhất trên Cửu Giới, được các Trận Pháp Sư mạnh nhất thừa nhận với nhau. Trận Pháp Sư muốn bày bố được một trong Thập Nhị Tinh Vương Trận đều cần phải đạt đến Vương cấp tinh thần lực”

“Cái gì Vương cấp tinh thần lực?” Một lão già tóc hoa râm chen lên hỏi

“Để ta mở rộng cái giếng trời của các người ra một chút. Các người đều biết, mỗi cấp tinh thần lực được biểu hiện bởi một tinh điểm trên não hải. Tới đa não hải có được 9 tinh điểm, đại diện cho tinh thần lực cấp 9, cấp cao nhất mà thường nhân biết.

Nhưng sau khi đạt tới tinh thần lực cấp 9 còn một bước tiến hóa khác để nâng cấp tinh thần lực, được gọi là Vương cấp tinh thần lực. Lúc này cả 9 tinh thần lực sẽ biến hóa sang một trạng thái mới, mạnh mẽ hơn trước vô số lần.

Bình thường tinh thần lực rất yếu, không thể đem ra để phòng thủ. Nhưng đạt được Vương cấp tinh thần lực, người có thể dùng cơ thể phạm nhân ngăn trở công kích của Thiên cấp võ giả”

Nghe Trần Lương diễn giải một hồi, đám người nghi hoặc nhìn nhau.

“Cái gì Thập Nhị Tinh Vương Trận, cái gì Vương cấp tinh thần lực, bọn ta đều chưa từng nghe tới. Một tiểu tử mới Cự Linh cảnh như người sao biết được điều đó?”

“Đọc nhiều sách” Trần Lương vờn vờn trả lời 3 tiếng

“Ta không cần quan tâm nó là cái gì. Người có cách cứu chúng ta ra khỏi đây không? Bọn ta sẽ đáp ứng bất kỳ điều gì”

“Vô phương thoát khổn” Trần Lương lắc đầu nói “Thập Nhị Tinh Vương Trận đều là những trận pháp có một không hai. Gần như không thể phát hiện và gần như không thể phá trận. “Gần như” ở đây nghĩa là cả Cửu Giới chắc chỉ có được một, hai người làm được điều đó.

Trận pháp vây hãm các người tên là Đầu Chuyển Tinh Di. Ta sử dụng đệ tam nhãn của Tam Nhân Lang còn không phát hiện được trận pháp, các người tất nhiên không nhìn ra được điều gì.

Đặc tính của Đầu Chuyển Tinh Di các người cũng đã trải qua rồi. Người bên ngoài không thể tác động hay nhận biết được trận pháp, vì vậy vô kể kẻ thi phá trận. Người bên trong thì bị phân lại mọi đòn tấn công vật lý. Ngay cả âm thanh nói bình thường như này còn ra được bên ngoài, chỉ cần các người hét to một chút liền bị dội lại”

Chưa chờ Trần Lương nói hết, bên trong đã có người thử nghiệm.

Trần Lương nhìn mấy người ôm tai thì cười nói tiếp “Theo ta thì chỉ có Không gian chủng khổng già mới có cơ may thoát khổn. Các người xác định là chết già trong này”

Trần Lương quay qua nam tử tóc đỏ nói: “Người tốt nhất chặt tay đi cho nhanh, vùng vẫy vô ích”

“Không được. Võ kỹ cùng công pháp của ta phải dùng đến hai tay mới thi triển được” Nam tử tóc đỏ lo lắng nói.

“Mọi người chớ nghe hần hàm hồ. Tất cả chỉ là lời nói xuông. Trận pháp nào cũng cần có năng lượng duy trì, chỉ cần chúng ta kiên trì tấn công ắt có ngày nó sụp đổ”

“Người đánh quá quá thấp Thập Nhị Tinh Vương Trận. Thập Nhị Tinh Vương Trận đều là để đối phó với Thiên cấp tu vi đỉnh cao, cho dù là Tam phẩm cũng có thể bị đồ diệt. Cờ tôm tép như các người dù làm gì cũng không gây ra được bất kỳ ảnh hưởng tới trận pháp. Thời gian tồn tại của Đầu Chuyển Tinh Di chỉ phụ thuộc vào ý chí người bố trận. Nếu hần muốn 1 vạn năm thì sẽ là 1 vạn năm”

Trần Lương nói xong, quay qua Võ Giác nói: “Chúng ta đi thôi”.

Hần biết có nói thêm cũng vô ích. Tòa cung điện này không phải hần có thể sờ tới bảo vật. Sau lưng Bất Diệt Kim Quy còn 1 cánh cửa đi tiếp, sau lưng Đầu Chuyển Tinh Di cũng còn 1 cửa đi tiếp, nhưng đều không nằm trong khả năng của hần.

Trần Lương quay gót cùng Vô Giác rồi đi, từ phía sau, bà lão mặt nhăn gọi với lại: “Đạo hữu, người ra ngoài công bố với mọi người vào đây cứu giúp bọn ta, thường trăm vạn tinh thạch. Như Lão ta xin vô cùng cảm tạ”

“Được” Trần Lương gật đầu nói.

Trần Lương mở cửa quay lại gian phòng thứ 1, đột nhiên nhớ ra điều gì, quay lại nói:

“Ta có 1 cơ hội cứu các người, nhưng yêu cầu không phải tinh thạch”

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Điều Kiện

“Người thật có cách?” Nam tử tóc đỏ hỏi

“Một cơ hội, chưa biết có được không, nhưng có thể thử”

“Điều kiện cứu người của người?” Bà lão tự xưng Như Lão nói

“Các người làm người hầu của ta trong 200 năm, riêng tóc đỏ 50 năm” Trần Lương đưa ra điều kiện

“Hỗn xược. Một tiểu tử vất vả chưa sạch như người lại dám bắt chúng ta làm người hầu. Đợi ta ra khỏi đây xem lột da người như nào” Một trung niên da ngăm tức giận nói

“Tiểu tử người quá tham lam rồi. Muốn bọn ta làm người hầu cho 1 kẻ mới chỉ Cự Linh cảnh như người thật quá hoang đường” Như Lão điềm tĩnh nói.

“Không tham, không tham. Tính mạng các người so với 200 năm, cái nào nặng, cái nào nhẹ tự các người quyết định. Ta cũng phải chấp nhận nguy hiểm cứu các người, không phải là ngồi mát ăn bát vàng”

“Người cân nhắc lại một chút, tin tưởng trăm vạn tinh thạch chắc chắn là một tài sản khổng lồ, dù để Cự Linh cảnh người sống cả đời an nhàn. Ngoài ra chúng ta có thể đưa thêm một số bảo vật đủ để Huyền cấp như ta cũng động tâm, chắc chắn thỏa mãn được nhu cầu của người”

“Tinh thạch ta rất nhiều, tất cả các người gộp lại cũng không bằng. Bảo vật ta lại càng nhiều. Ta chỉ thiếu người, không thiếu đồ”

“Nói hươu nói vượn. Một Cự Linh cảnh lại có thể có bao nhiêu tinh thạch, bao nhiêu bảo vật. Như Lão tổn nước bọt với tiểu tử này làm gì. Hắn sao có thể cứu được chúng ta. Chúng ta mới chỉ bị vây khốn trong chốc lát, biết đâu đến mai trận pháp liền hết hiệu lực hoặc có người cứu được chúng ta. Không cần phí sức với hắn”

“Ếch ngồi đáy giếng như người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ. Các người cứ suy nghĩ. Đến khi Ác Nhân Cốc mở ra, ta sẽ quay trở lại. Lúc đó sẽ là cơ hội cuối cùng cho các người lựa chọn. Hào hào suy nghĩ”

Trần Lương nói xong liền quay người rồi đi. Quyết định quan trọng này không thể ngày mai có thể đưa ra. Mấy năm nữa quay lại là đẹp.

Trần Lương cùng Vô Giác bước ra ngoài lâu đài, trạm chân 3 người chuẩn bị vào trong.

“Đạo hữu, xin cho biết bên trong có gì không?” Người ở giữa chấp tay hỏi

“Bên trong có bảo vật, nhưng được bảo hộ quá mạnh. Các người có vào cũng vô ích” Vô Giác nói xong liền cất bước đi tiếp. 3 người kia bàn bạc một hồi, cuối cùng vẫn quyết định vào trong.

Vô Giác nhìn Trần Lương nói “Tiểu đệ, có thể giúp ta thu lấy Băng Hỏa Bất Diệt Hoa không? Ta chỉ cần Yêu Giáp”

“Không vấn đề gì. Có điều Ngạo Thiên mới chỉ ở cuối cấp 9, chưa lên tới cấp 10, sợ rằng Yêu Giáp còn chưa hoàn thiện”

“Sao có thể. Tam Nhân Lang phải bước vào cấp 10 mới tạo ra được Yêu Giáp” Vô Giác tò ý nghi ngờ. Hắn đã có đôi phần thất vọng vì nghĩ rằng đối phương là người nghĩa khí, sẽ không ngại giúp đỡ hắn. Nhưng chuyện này cũng dễ hiểu, Vô Giác cho rằng Trần Lương muốn một mình độc chiếm Băng Hỏa Bất Diệt Hoa.

“Không phải ta muốn lừa người. Băng Hỏa Bất Diệt Hoa ta không quá cần. Tam Nhân Lang của ta có được biến dị, mạnh hơn Tam Nhân Lang thông thường, vì vậy sớm có được thần thông. Thậm chí đệ tam nhân còn mở trước khi bước vào cấp 9. Người có thể kiểm tra” Trần Lương giải thích.

Bình thường hắn cũng mặc kệ, không muốn nói. Nhưng đối phương đã chịu nguy hiểm tính mạng giúp hắn, nên hắn không muốn đối phương có hiểu lầm không cần thiết.

Vô Giác dùng tinh thần lực dò xét số lượng Huyết Từ trong người Ngạo Thiên. Cũng giống như sử dụng Không Vật, yêu thú phải đồng ý thì nhân loại mới có thể sử dụng tinh thần lực dò xét Huyết Từ của nó.

Sau một hồi, Vô Giác nói: “Xin lỗi đã nghi ngờ tiểu đệ. Vậy nhờ người cho ta xem khả năng phòng ngự của Yêu Giáp”

“Được” Trần Lương nói thêm “Đại khái lực phòng ngự của Yêu Giáp lúc này bằng khoảng một nửa so với lực tấn công”

Ngạo Thiên phóng ra Yêu Giáp bao bọc lấy một tảng đá để Vô Giác tấn công. Nghiên cứu một hồi, Vô Giác lâm vào trầm tư suy nghĩ.

“Người thấy bao lâu nữa Ngạo Thiên đột phá cấp 10?” Vô Giác hỏi

“Nếu có thật nhiều nội đan, linh dược, đan dược để hấp thu thì 1 năm là đủ” Trần Lương tính toán trả lời. Có được Yêu Giáp cho thấy Ngạo Thiên đã rất gần tiến hóa, chỉ cần được bổ sung đầy đủ tài nguyên, liền sẽ nhất phi trùng thiên, hoàn toàn trường thành.

“Được, đây là 2 viên nội đan yêu thú cấp 8 cùng 1 cây Hóa Liên Thảo. Ngươi cho Ngao Thiên ăn luôn. Chúng ta cần sớm cho Ngao Thiên bước vào cấp 10. Vì chỉ 2 năm nữa là đến thời điểm mở ra Ác Nhân Cốc rồi” Vô Giác nói.

Huyền cấp là thời điểm cần đại lượng tài nguyên để tăng cấp tu vi, vì vậy hẳn không có nhiều dự trữ để đưa ra

“Ngươi muốn bao nhiêu tinh thạch?” Trần Lương hỏi

“Không cần, giúp ta có được Băng Hỏa Bất Diệt Hoa là được. Không có Băng Hỏa Bất Diệt Hoa, ta thật không biết phải đợi bao lâu mới có thể khai mở đệ nhị huyết. Ta biết một nơi có Ngõ Đồng Hoang Thảo, rất phù hợp để Ngao Thiên đột phá. Nơi đó nguy hiểm, ta sẽ đi một mình. Khi nào xong ta sẽ gọi ngươi. Đồng ý?”

“Đồng ý”

2 người trao đổi Truyền tin thạch. Cuộc trao đổi này rất công bằng. Vô Giác đã giúp Trần Lương một ân tình, giờ lại cung cấp tài liệu giúp Ngao Thiên đột phá. Trần Lương đưa giải độc cho Vô Giác, sau này không mất gì, dùng Yêu Giáp giúp hắn thu hoạch Băng Hỏa Bất Diệt Hoa. 2 bên đều có lợi.

2 người rời khỏi Túi Không Gian. Vô Giác đi về phía đông tìm thu lấy Ngõ Đồng Hoang Thảo. Trần Lương cũng muốn tìm thêm tài nguyên giúp Ngao Thiên sớm đột phá. Sức mạnh của Trần Lương lúc này chưa đủ để lục lọi bảo vật trong Túi Không Gian.

Mục tiêu của Trần Lương lúc này là đánh giết yêu thú. Vì tinh thần lực không xem được màu sắc nên tìm yêu thú dễ dàng hơn nhiều.

Thời gian trôi qua thêm 1 tháng, tròn 30 năm Trần Lương sống trong Ác Nhân Cốc. 1 tháng này bọn hắn chỉ săn giết được một con Ngưu Giác gọi là đáng đồng tiền bát gạo, còn lại đều là những yêu thú cấp thấp

Vô Giác đã thu được Ngõ Đồng Hoang Thảo, nhưng muốn thu được thêm nhiều tài liệu khác, đảm bảo cho Ngao Thiên tiến hóa, vì vậy hẹn 1 năm nữa gặp lại tại Túi Không Gian.

Trần Lương đang ngồi im theo dõi Ngao Thiên tiến tới dự Xích Ngưu Thổ rời khỏi nơi ở của nó. Bên cạnh nơi Xích Ngưu Thổ nằm có 1 cây Vu Vu La Hoa, là bảo vật tăng tu vi cho cả nhân loại và yêu thú.

Vu Vu La Hoa sắp chuyển màu hoàn toàn sang xanh dương, cho thấy chỉ tầm 1 tuần nữa là nó sẽ trở nên thành thực, sẽ trở thành thức ăn của Xích Ngưu Thổ. Lúc này thu lấy tuy có hơi sớm một chút, nhưng cũng được tới 9 thành hiệu quả.

Cùng là yêu thú cấp 10, nhưng Xích Ngưu Thổ mạnh hơn Huyết Dương một bậc, vì vậy không thể đối đầu trực diện, cho dù bây giờ Ngao Thiên đã mạnh hơn thời điểm chiến Huyết Dương nhiều.

Lấy Ngao Thiên ra làm mồi như là một lợi thế lớn của Trần Lương.

Yêu thú lên cấp 9 mở ra thần thông thì lên cấp 10 mở ra linh trí cao cấp, lên cấp 11 càng là thông hiểu nhân loại.

Vì vậy, muốn lừa Xích Ngưu Thổ rời khỏi Vu Vu La Hoa mà dùng nhân loại sẽ rất khó, dễ bị nghi ngờ. Sự xuất hiện của một yêu thú muốn tấn công Xích Ngưu Thổ, vừa đánh vừa lừa sẽ dễ dàng qua mặt nó.

Đúng như tính toán, Xích Ngưu Thổ bị Ngao Thiên chọc giận đuổi theo, Trần Lương nhân cơ hội nhanh chóng chạy ra thu lấy Vu Vu La Hoa rồi rời đi.

Đi được một khoảng cách an toàn, Trần Lương mới yên tâm thả rã tinh thần lực thì ngay lập tức cảm nhận được một sự theo dõi từ phía sau 1 dặm. Kẻ này có thể thu liễm khí tức thoát khỏi cảm ứng của Trần Lương cho thấy là một nhân vật không tầm thường.

Kiểm tra kỹ hơn, Trần Lương càng thêm lo lắng khi biết tu vi đối phương đã bước vào Huyền cấp. Kẻ kia luôn duy trì một khoảng cách cố định với Trần Lương, dùng tốc độ thoát khỏi hẳn là không thể nào, chỉ có thể lặp lại phương pháp cũ, dùng hiểm địa để thoát khỏi.

"Tên này có lẽ cũng ẩn nấp gần đó tìm cách thu lấy Vu Vu La Hoa nhưng bị ta nằng tay trên nên bám theo, cùng lắm trả hắn là được" Trần Lương thầm nghĩ

Trần Lương tìm đến Ngao Thiên đã không còn bị Xích Ngưu Thổ truy đuổi vì nó quay về trông chừng Vu Vu La Hoa.

Nhảy lên lưng Ngao Thiên, Trần Lương dự định đi hướng Đông Nam. Ở đó có vùng không gian không ổn định, thường xuyên xuất hiện Không gian đứt gãy.

Những tướng kẻ bí ẩn vẫn sẽ giữ khoảng cách, nhưng Trần Lương vừa cố định trên lưng Ngao Thiên, tên kia đã tăng tốc, thu hẹp khoảng cách giữa 2 bên.

Ngao Thiên phi người thật nhanh còn Trần Lương hiện lên Chiến thần Atula đánh ra 7 Cừu Vĩ Hắc Long ngăn chặn kẻ theo đuổi.

Ngao Thiên chạy dưới đất để có được tốc độ cao nhất, tạm thời ngang bằng với kẻ truy đuổi. Nhưng chưa được bao lâu, kẻ kia không biết dùng cách gì, gia tăng gấp rưỡi tốc độ, nhanh chóng bay qua chặn đầu Ngao Thiên.

"Ngươi muốn gì?" Trần Lương hỏi

"Cái ta muốn, chỉ sợ ngươi không cho được" Kẻ bí ẩn cười lạnh lùng

"Ngươi muốn làm gì?" Trần Lương dự cảm lạnh ớn dữ dội

"Ta muốn tính mạng của ngươi cùng nội đan và tất cả bộ phận của Tam Nhân Lang, ngươi cho nổi không?"

"Ngươi dám chắc đánh lại được ta cùng Tam Nhân Lang?" Trần Lương hỏi. Rõ ràng đối phương không thể dùng tinh thần lực kiểm tra được tu vi của hắn cùng Huyết Từ của Ngao Thiên.

"Từ lúc ngươi chạy đến bắt lấy Vu Vu La Hoa, ta đã nghi ngờ tu vi của ngươi. Trong quá trình bỏ chạy ta càng thêm khẳng định ngươi chưa bước vào Hoàng cấp. Về phần Tam Nhân Lang, hẳn là cấp 9 đi. Nếu nó cấp 10, ngươi cũng không cần phải e ngại Xích Ngưu Thổ như vậy.

Chỉ có điều ta hơi ngạc nhiên là lực lượng tấn công của ngươi mạnh hơn nhiều so với Cự Linh cảnh. 7 Cừu Vĩ Hắc Long của ngươi không thua kém gì một đòn toàn lực của phổ thông Hoàng cấp"

Dừng lại một lúc, nam tử bí ẩn nói tiếp "Thế này đi, ta cũng quý tài. Ngươi làm người hầu của ta 1000 năm, ta tha ngươi 1 mạng"

"Vậy thì liệu chết đi?" Trần Lương đánh ra 7 Cửu Vĩ Hắc Long kết hợp với Yêu Ảnh của Ngao Thiên xông tới kẻ bí ẩn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Tru lên một tiếng ai oán

"Đứng rồi, con mồi đây chết mới thú vị, khả khả" Nam tử bí ẩn cười lên điên cuồng, té ra Tinh linh hóa hình của mình là một thanh hỏa kiếm, kết hợp với kiếm của nam tử chém ra kiếm khí nóng rất mặt.

2 đòn tấn công va chạm nhau. Hắc long cùng hắc lang khí thế kém hơn nửa điểm, bị hỏa kiếm thiêu đốt dần biến mất. Hỏa kiếm chiến thắng nhưng uy lực cũng giảm đi 9 thành, dễ dàng bị đệ tam nhân đối hướng di chuyển, quay về chém nam tử bí ẩn

"Ồ, thật thú vị" Nam tử bí ẩn gặp phản ngược, không nộ mà vui. Hắn dễ dàng hóa giải kiếm khí này.

"Ta có chút không ngờ các ngươi có thể đỡ được một kiếm này. Ta tuy mới là Huyền cấp sơ giai, chưa khai mở huyết đạo nào nhưng chiến lực tương đương với nhất huyết, thậm chí nhị huyết. Đòn phối hợp của các ngươi đã có thể tương đương với 1 Huyền cấp sơ giai yếu kém, chủ yếu là nhờ Tam Nhân Lang, hẳn là nó đã bước tới phần cuối của cấp 9 đi.

Vậy Ném thử một chiêu Khuyết Nhật của ta"

Nói xong, nam tử bí ẩn huơ kiếm tạo ra một mặt trời hình lưỡi liềm, tỏa ra hỏa lực khiến không khí xung quanh trở nên vặn vẹo.

Không thể trốn tránh, Trần Lương cùng Ngao Thiên chỉ có thể chiến đến tận cùng. Lại một đòn phối hợp hắc long cùng hắc lang xông phá đến khuyết nhật.

Lúc này không còn cảnh giằng co như trước, khuyết nhật ngay lập tức thiêu trụi hắc long cùng hắc lang, khí thế không giảm trực chỉ tấn công Trần Lương cùng Ngao Thiên.

Không còn cách nào khác, Trần Lương chỉ có thể dùng cơ thể mình chống chịu lấy uy lực khủng bố, hỏa điểm tuyệt luân của khuyết nhật.

Hắn cùng Ngao Thiên bị thiêu đến đen cả người, da thịt bị đốt đến khét lẹt. Riêng Ngao Thiên, phần lông màu tím đen bên ngoài đã bị thiêu hủy hoàn toàn, lộ ra một thân trơ trụi da cháy.

Trần Lương cùng Ngao Thiên ngã ngửa ra sau. Nam tử bí ẩn cho rằng cả 2 đã chết, thờ dài nói:

"Chết rồi, húng lên ra tay mạnh quá. Ta còn chưa kịp hưởng thụ, chưa kịp nhìn thấy ngươi gãy chết trong tuyệt vọng"

Nam tử bí ẩn tiếu nụ cười, định tiến lên thu hoạch chiến lợi phẩm thì thấy Trần Lương cùng Tam Nhân Lang lồm cồm bò dậy. Bên ngoài Trần Lương vẫn cháy đen, nhưng bên trong cơ thể hắn đang điên cuồng phục hồi.

"Ồ, vậy mà còn sống. Ngươi vừa nuốt tiên được à?"

Lại nhìn thêm 1 lúc, hắn vỗ tay nói tiếp:

"Hay hay, thật là một cơ thể tuyệt hảo, khả năng phục hồi mạnh đến khó tin. Nhìn vết cháy trên da kia, đang dần lành lại, thật sự đáng kinh ngạc." Nam tử bí ẩn liếm môi như thèm khát có được cơ thể kia.

Nhìn bên ngoài phục hồi rất nhanh, nhưng thực tế Trần Lương đang bị thương rất nghiêm trọng. Nguyên khí của hắn phải chống chịu lại hỏa điểm đang điên cuồng thiêu đốt bên trong cơ thể. Hắn đành phải dùng nốt lượng Giới Thủy cuối cùng cho bản thân cùng Ngao Thiên.

Cùng một vết thương, tu vi càng cao càng gây ra phá hoại lớn. Trần Lương có thể chịu được 1 kiếm đâm xuyên tim của Cự Linh cảnh vì nguyên khí của hắn dễ dàng phá hủy nguyên khí của đối phương. Nhưng nếu một Huyền cấp đâm vào bụng hắn, Trần Lương sẽ phải cật lực chống đỡ nguyên khí chống đỡ lại lực phá hoại từ vết thương để lại.

"Ta có thêm một đề nghị cho ngươi" nam tử bí ẩn nhìn chằm chằm vào cơ thể Trần Lương, nói "Ngươi giúp ta có được năng lực phục hồi mạnh như của ngươi, ta có thể tha chết cho"

"Rất tiếc, ngươi không học được" Trần Lương lắc đầu nói. Không phải hắn không muốn cầu sinh, nhưng để được như này, hắn đã phải luyện thể, thoát thai hoàn cốt mấy lần, lại có thêm Giới Thủy cải tạo cơ thể cho hắn. Tên điên kia đã là Huyền cấp, sao có thể đi lại con đường của hắn. Lại nói thêm, Trần Lương vừa dùng hết lượng Giới Thủy còn lại rồi.

"Vậy liền tiễn ngươi xuống hoàng tuyền" Nam tử bí ẩn nói xong không tấn công mà bay về phía Trần Lương.

Trần Lương tỏa ra Hắc Giới, đồng thời cùng Ngao Thiên tấn công nam tử bí ẩn. Đáng tiếc, đòn tấn công dễ dàng bị đối phương phá giải.

Không những thế, trông chờ Hắc Giới che mắt để bỏ chạy cũng vô tác dụng. Quay người bỏ chạy, bọn hắn bị một kiếm chém rách đến tận xương, ngã vật ra đất, thoi thóp thở.

Ngao Thiên hoàn toàn mất đi khả năng chiến đấu, nằm im không rõ sống chết. Trần Lương vẫn có thể động đậy, nhưng là dựa trên đất mà không thể đứng lên lần nữa.

Kéo Trần Lương cùng Ngao Thiên ra khỏi Hắc Giới, nam tử bí ẩn cất đi bảo kiếm. Hắn xòe bàn tay, hiện lên một hỏa cầu cao bằng đầu người, ném về phía Trần Lương.

Những tướng bản thân sẽ bị thiêu đốt kinh thiên, nhưng Trần Lương lại không cảm thấy bất kỳ nóng bức nào, thậm chí còn tương đối mát mẻ. Cơ thể Trần Lương bị hỏa cầu nhốt vào trong, nâng lên ngang tầm mắt nam tử bí ẩn.

Khuôn mặt nam tử hiện lên một vẻ biến thái, cười nói:

"100 năm trước, ta tự sáng tạo ra võ kỹ này, đặt tên là Địa Ngục Hóa Lô. Ta có thể điều chỉnh nhiệt độ của Địa Ngục Hóa Lô từ mát mẻ cho tới nóng chảy cả Sơ giai Thập Thánh Khí. Ta chỉ có thể điều khiển Hỏa cầu này trong vòng 1 trọng nên võ kỹ này không có tính thực chiến. Nhưng dùng nó để tiêu khiển thì rất có tính giải trí.

Ngươi đang cảm thấy rất mát đúng không, để ta tăng lên 20 lần xem tư vị thế nào"

Nhiệt độ hòa cầu tăng lên nhưng chưa đủ để vượt qua nguyên khí hộ thân được tăng phúc lên 25 lần nhờ thánh giáp của Trần Lương.

"Tiếp tục... à mà khoan. Ta quên việc quan trọng"

Nam từ tiến đến tháo áo giáp của Trần Lương đang mặc trên người. Trần Lương không còn khả năng kháng cự, để mặc cho hắn lấy đi thánh giáp của mình.

Kiểm tra một hồi, nam từ cười nói "Ha ha, không ngờ lại là thương phẩm Bách Thánh Khí bảo giáp. Người chắc là thiên tài của một đại thể lực nào đó mới có thể có được thứ này. Vậy càng không thể để người sống được. Ta còn không muốn có thêm kẻ thù"

"Thứ nhất là thánh giáp, tiếp theo đến Nhân không gian" Nói xong, nam từ bí ẩn lấy kiếm ra, chém xuống bàn tay đeo nhẫn của Trần Lương.

Bảo kiếm dễ dàng xuyên qua lớp nguyên khí phòng hộ, nhưng bị chặn lại khi chạm đến xương

"Xương thật cứng" Nam từ miệng mỉm cười, vui thích lại chém thêm một kiếm, gia lực mạnh hơn. Không biết vô tình hay cố ý, mỗi đường chém của nam từ đều lệch so với các lần chém trước.

Trần Lương rên lên đau đớn nhưng chỉ có thể để mặc người chém giết.

Lần chém thứ năm quả thực đã cắt rơi bàn tay Trần Lương xuống đất. Vết cắt ở bàn tay cụt không có máu chảy, vì miệng vết thương ngay lập tức bị lửa đốt đến đông cứng lại.

Đã lột sạch đồ của Trần Lương, nam từ bí ẩn không còn do dự, trực tiếp tăng nhiệt độ lên gấp 5 lần. Cơ thể Trần Lương đã bắt đầu ửng đỏ.

"Thêm 2 lần nữa" Nam từ vừa tăng nhiệt độ hòa cầu, vừa nhìn chăm chăm vào Trần Lương với ánh mắt thích thú.

"Gấp đôi nữa"

Lúc này Trần Lương đã không còn đơn giản là bị bỏng, mà là trực tiếp nhận lấy thiêu đốt đến cháy da cháy thịt. Cả cơ thể hắn, không chỗ nào là không nhận lấy vô vàn đau đớn.

Cảm thấy nhiệt độ cao quá, nam từ bí ẩn giảm bớt sức nóng, vừa đủ để Trần Lương nhận lấy thiêu đốt cháy da cháy thịt nhưng không được chết quá nhanh.

Khả năng phục hồi của hắn lúc này lại trở thành một phần của công cụ tra tấn, giống như cha mẹ của Tuyệt Phi đang phải chịu đựng.

Tại Khai Hoàng gia tộc có một loại tra tấn gọi là Nhục Thủy. Theo đó, mỗi tháng sẽ có 5 ngày phạm nhân ngày đêm bị nhò vào người từng giọt độc thủy ăn mòn cơ thể, gây ra những cơn đau đớn liên tục trong 10 ngày này.

Sau 10 ngày, cơ thể bị trọng thương gần chết, phạm nhân được hút hết độc trong người ra. Cơ thể không còn bị dính độc, nguyên khí sẽ có khả năng tự chữa lành vết thương.

Đau đớn kéo dài khiến tinh thần cực kỳ suy yếu. Đa phần những người bị hình phạt tra tấn này đều có mong muốn được chết đi, xem như là giải thoát khỏi địa ngục trần gian.

Cha mẹ Tuyệt Phi cũng từng có suy nghĩ muốn được chết, nhưng một ánh sáng le lói đã cứu vớt tinh thần của họ. Mong muốn mãnh liệt cùng hi vọng nhỏ nhoi có một ngày được gặp con gái là lí do duy nhất mang lại niềm tin sống cho cha mẹ Tuyệt Phi.

Có thể là gia tộc có đại hy, ân xá phạm nhân. Có thể là gia chủ từ bi hi xả giảm tội cho bọn hắn. Có thể là một lí do cực kỳ vô lý nào đó xảy ra giúp bọn hắn đoàn tụ với Tuyệt Phi. Dù xa vời, bọn hắn vẫn mong có được một điều kỳ diệu xảy ra. Vì vậy bọn hắn còn muốn sống, phải sống.

Toàn bộ lớp da ngoài của Trần Lương đều đã cháy đen, vỡ ra từng mảng, huyết mạch cũng sôi sùng sục. Trần Lương cho rằng mình sắp chết thì nam từ bí ẩn lại giảm nhiệt độ đến rất mát mẻ, giống như gió thu một dạng.

Cơ thể Trần Lương lại bắt đầu chậm rãi khôi phục. Tốc độ khôi phục rất chậm, nhưng nam từ bí ẩn không hề nóng vội, ngược lại hắn rất thưởng thức nhìn cơ thể con mồi từ từ lành lặn.

Hắn ngồi cạnh nhìn Trần Lương phục hồi, tìm kiếm manh mối về năng lực kỳ diệu này nhưng không thể lần ra dấu vết.

"Chán quá, người đi chết đi" Nửa ngày quan sát không được gì, nam từ bí ẩn quyết định tăng nhiệt độ lên mức rất cao.

Nhiệt độ đột nhiên tăng mạnh khiến Trần Lương nhận lấy đau đớn thiêu đốt tăng gấp nhiều lần. Cơ thể hắn thực sự bốc cháy như một ngọn đuốc, bắt đầu có dấu hiệu tan rã, giống như sinh mệnh của hắn đang dần trôi qua nhanh chóng.

"Ta sắp chết sao?" Ý thức Trần Lương đã trở nên mơ hồ. Hắn đã mất đi cảm giác đau đớn, chỉ còn lại sự mê man trong tiềm thức.

"Kiếp này chỉ lớn tung hoành, không ngờ lại nhanh chóng chấm dứt. Dự định còn rất nhiều, nhưng cuộc đời ta không còn được đi tiếp.

Thật đáng tiếc!

Ta cố gắng đi giết người, hủy hoại tính mạng người khác, cố gắng quan sát hủy diệt, tìm lại ký ức của 2 vị thiên nhân để cảm thụ thiên địa đại đạo. Cuối cùng ngộ Đạo còn dang dở. Có lẽ ta đã uống một kiếp sống thứ hai này.

Trần Nhi xin lỗi cha mẹ. Hải nhi bất hiếu không báo hiếu được cha mẹ, không dẫn về cho mẹ một nàng dâu, còn chưa sinh hạ được cho 2 người một đứa cháu cháu khinh. Từ nay hai người phải tự bảo trọng.

Tuyệt Hoa, công tử xin lỗi người, để người phải vất vả bao năm nay. Không liên lạc được với ta thì phải rời khỏi Khai Thiên Môn, sống một cuộc đời vui vẻ.

Hải Thượng Trung, xin lỗi ngài. Tiền bối đã cho ta một cuộc sống thứ hai. Đáng tiếc ta đã phụ lại kỳ vọng của ngài. Những bảo tàng, những hậu chúc ngài để lại, tất cả đều đã trở nên vô nghĩa.

Cơ thể ta đang tan ra, cảm giác như từng tế bào dần biến mất. Không có sụp đổ kinh thiên động địa, không có thảm sát hàng loạt, chỉ đơn thuần là mọi thứ dần biến mất. Cảm giác sắp chết là như này sao."

Trần Lương dần mất đi ý thức. Ngạo Thiên lúc này được Giới Thủy chữa thương đã lành lặn 5, 6 phần. Nó nhìn cơ thể Trần Lương như một ngọn đuốc sáng, bay ra những đốm lửa tan vào hư không. Đau đớn, nó ngừng đầu tru lên một tiếng ai oán kéo dài.

Nó biết, tất cả đã không thể cứu vãn. Chờ đợi tiễn biệt chủ nhân xong nó cũng sẽ từ chiến với kẻ thù.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Dục hỏa trùng sinh

Tứ chi Trần Lương chỉ còn trơ lại xương trắng. Thân thể hắn cũng đã thủng lỗ chỗ, có thể nhìn được từ sau ra trước.

Nhờ hấp thu Giới Thủy cùng cơ thể có sinh mệnh lực cao, hắn vẫn còn giữ được một tia sinh mạng cuối cùng, leo lắt sắp tắt.

"Châm dứt" Nam tử bí ẩn nói ra 1 từ cuối cùng, liền không dài dòng, nhanh chóng đẩy nhiệt độ hỏa cầu lên mức cao nhất.

Trong đầu Trần Lương hiện lên một suy nghĩ cuối cùng:

"Chân chính hủy diệt, là cho vạn vật trở thành hư vô"

Châm dứt suy nghĩ, đột nhiên hỏa cầu của nam tử như bị một lỗ đen vũ trụ hút lấy, toàn bộ chui vào vị trí đan điền của Trần Lương.

"Cái đó gì vậy!!!" Nam tử bí ẩn tròn mắt nhìn hỏa cầu biến mất, chỉ còn trơ lại thân thể rách nát của Trần Lương.

Còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, nam tử bí ẩn đã phải vội vã nhảy lùi ra xa khi thấy một luồng kim quang từ cơ thể Trần Lương phóng xuất ra ngoài.

Kim quang không phải chỉ là ánh sáng thông thường, mà vờn quanh cơ thể Trần Lương, luồn qua từng lỗ thủng trên cơ thể hắn là vô số ký tự huyền bí, Đạo. Thiên Địa đại Đạo vừa từ cơ thể Trần Lương tỏa ra ngoài, vừa có từ trong thiên địa dung nhập vào cơ thể hắn.

"Đây chính là Phật Độ Chúng Sinh. Tên này không những không chết, lại còn có thể đột phá" Nam tử bí ẩn hít vào một hơi lạnh, mở to hai mắt nhìn chăm chăm vào cảnh tượng trước mặt. Hắn dường như không thể tin chuyện này lại có thể xảy ra

Hắn những tưởng Trần Lương đã chết từ rất lâu trước đó, vừa rồi hắn chỉ muốn tăng nhiệt độ để hoàn toàn đốt cháy xương cốt đối phương thành tro bụi. Nào có nghĩ nạn nhân trong tay hắn, không những không chết, lại còn đột phá lên Hoàng cấp.

Đạo từ Trần Lương bay ra không có tác dụng mấy với Huyền cấp sơ giai như nam tử bí ẩn, chỉ có một chút gọi là tăng lên tu vi. Vì vậy hắn không quan tâm đến Phật Độ Chúng Sinh. Trong đầu hắn lúc này chỉ đang suy nghĩ, đánh giá mức độ nguy hiểm tăng lên của đối phương, đồng thời lựa chọn phương án đối phó.

Nhân loại đang trong Phật Độ Chúng Sinh sẽ được thiên địa bảo vệ, tấn công vô ích, vì vậy nam tử chỉ có thể chờ đối phương kết thúc quá trình này.

Trải qua Phật Độ Chúng Sinh, cơ thể nằm trong kim quang của Trần Lương dần khôi phục lại. Quá trình hồi phục diễn ra trên mọi bộ phận, từ phần đầu lâu dần nhìn thấy da thịt cho tới tứ chi mọc lại xương cốt.

"Thần kỳ, quá mức thần kỳ" Nam tử bí ẩn tự lẩm bẩm với chính mình. Cả đời hắn chưa từng thấy qua cảnh tượng một người gần như đã chết, cơ thể bị thiêu hủy đến hơn nửa, nội tạng bên trong gần như tan biến tất cả, lại có thể dục hỏa trùng sinh, khôi phục lại cơ thể nguyên vẹn.

Nam tử bí ẩn nghiêm túc đánh giá Trần Lương, không để ý Ngạo Thiên đang âm thầm hấp thu trọn vẹn luồng kim quang chiếu lên cơ thể nó.

Phật Độ Chúng Sinh giống như một viên đan dược tổng hợp, vừa tăng lên tu vi, vừa tăng lên đạo, vừa tăng lên tinh thần lực, vừa điều trị thương thế cho bất cứ sự vật gì có luồng kim quang chiếu vào.

Tuy nhiên Phật Độ Chúng Sinh chủ yếu tăng lên tu vi của võ giả, có tác dụng không nhiều trong trị thương. Sức khỏe của Ngạo Thiên đang phục hồi rất nhanh chủ yếu vẫn là nhờ Giới Thủy.

Nửa canh giờ trôi qua, nam tử bí ẩn vận chuyển nguyên khí, thả ra Tinh linh hóa hình, chuẩn bị sẵn Khuyết Nhật, có thể đánh tới Trần Lương bất cứ lúc nào.

"Đột phá thì đã sao. Vẫn chỉ là một tên Hoàng cấp nhỏ nhoi. Lần này ta sẽ đánh nát đầu người xem người sống bằng cách nào" Nam tử bí ẩn lẩm bẩm. Tuy nói vậy nhưng hành động chuẩn bị của hắn cho thấy hắn đầy đủ coi trọng Trần Lương.

Quá nửa canh giờ, cơ thể Trần Lương vẫn không ngừng có kim quang tỏa ra, chiếu sáng thiên địa. Thương thế của hắn nhìn từ bên ngoài dường như đã khỏi hẳn. Bàn tay bị nam tử chặt xuống cũng đã mọc ra như chưa hề có cuộc chia ly.

"Chuyện gì đang xảy ra? Phật Độ Chúng Sinh luôn chỉ kéo dài nửa canh giờ liền biến mất. Dị tượng này thật sự không tốt chút nào" Nam tử bí ẩn lẩm bẩm. Hắn đang dần lo lắng nhìn đối phương dục hỏa trùng sinh. Dị tượng bất thường như này khiến hắn cảm thấy bất an, phải tự nhủ bản thân "Bình tĩnh, chỉ cần Phật Độ Chúng Sinh vừa kết thúc, ta liền giết chết hắn là được"

Một canh giờ trôi qua, kim quang bắt đầu có dấu hiệu giảm dần. Nam tử bí ẩn khẩn trương chuẩn bị lại Khuyết Nhật.

Lúc này, Trần Lương trong kim quang dần dần mờ mất. Con người của hắn mơ hồ nhìn quang cảnh xung quanh. Bất gặp nam tử bí ẩn như cung đã kéo căng nhưng Trần Lương không có nửa điểm lo lắng, chỉ nhìn nhiều một chút rồi ngoái đầu nhìn chỗ khác.

Nhìn thấy Ngạo Thiên an lành tấm mình trong kim quang, thương thế dường như không còn mấy, Trần Lương an tâm quay lại chính sự, nhìn thẳng mặt vào nam tử bí ẩn.

Quá trình Phật Độ Chúng Sinh đã gần biến mất. Nam tử bí ẩn đã chuẩn bị sẵn sàng, chờ đợi kim quang biến mất liền ra tay. Kim quang chính là thiên địa che chở cho chúng sinh ngộ đạo, tấn công là hoàn toàn vô ích.

Đối phương đã sẵn sàng, Trần Lương cũng không đứng yên chịu chết. Hắn chuyển sang tư thế đứng tấn, hiển hóa ra Chiến thần Atula được Phật Độ Chúng Sinh phục hồi khi nửa ngày trước bị nam tử chém hủy.

Kim quang vừa hết, cả 2 liền đánh ra tuyệt kỹ của mình. 4 Hoàng kim cự thủ uy thế ngập trời đâm mạnh vào 1 mặt trời hình bán nguyệt.

Cá nhân một mình Trần Lương đã có thể thi triển ra đại thành Quyền Vô Thanh, vì vậy có thêm Chiến thần Atula giúp hắn tạo ra được thêm 3 hoàng kim cự thủ.

Kết quả khiến cho nam tử bí ẩn cực kỳ bất ngờ, Khuyết Nhật cùng với Hoàng kim cự thủ đồng thời biến mất.

Yêu cầu để thi triển Quyền Vô Thanh là phải sử dụng 2 tay đánh ra 1 quyền. Nếu không, Chiến thần Atula đánh được ra 6 Quyền Vô Thanh thì uy lực còn mạnh hơn nữa.

"Không thể nào. Ngươi sao lại mạnh như vậy?"

Ngang tay, hắn, một Huyền cấp sơ giai có thể đánh thắng được cả Huyền cấp nhất huyết, lại đánh ngang tay với một tiểu tử vừa bước vào Hoàng cấp.

"Không, Ta không tin!" Nam tử bí ẩn hét lên, hắn tiếp tục đánh ra Khuyết Nhật lần hai.

Lần đối công thứ nhất, Trần Lương muốn kiểm tra xem chiến lực của mình tăng lên bao nhiêu. Lần thứ hai, hắn không cần kiểm tra nữa, liền để cho Ngao Thiên gia nhập vòng chiến, đánh ra Yêu Ảnh, cùng Hoàng kim cự thủ tiến công đối phương.

Kết quả không có gì bất ngờ, nam tử bí ẩn nhận lấy thua thiệt, Khuyết Nhật biến mất, nam tử bí ẩn phải ra đòn chống đỡ lại Yêu Ảnh cùng một cự thủ âm đạm kim quang. Tuy có chút chật vật nhưng hắn không đến nỗi bị thương.

"Hào, hào tiểu tử. Không ngờ một lần đột phá của ngươi lại mạnh lên nhiều như vậy. Ta quả thực đã sai lầm lại tặng cho ngươi một cơ hội ngộ Đạo tuyệt hảo" Nam tử tóc tai bù xù tức giận nói ra.

"Đề cảm tạ ngươi giúp ta đột phá, ta sẽ cho ngươi được chết nhanh chóng" Trần Lương nhàn nhạt nói ra.

"Ha ha ha. Chiến lực của ngươi mạnh lên nhiều nhưng ảo tưởng còn tăng hơn cả vạn lần. Ngươi còn chưa đủ tổn hại tới một sợi lông của ta, chứ đừng nói là giết ngươi" Nam tử bí ẩn tức cười vuốt mắt cơ hội giết chết Trần Lương, nhưng hắn muốn bỏ đi thì không ai lưu lại được.

Nam tử bí ẩn không nhanh không chậm rút ra Nhẫn không gian từ trên bàn tay bị chặt đứt của Trần Lương. Hắn tiếp tục nói "Tuy đáng tiếc để ngươi sống, nhưng cũng không sao. Nhẫn không gian của ngươi khẳng định có rất nhiều đồ tốt. Chỉ riêng bảo giáp cũng đã không uống chuyển đi này"

Nam tử bí ẩn tung tung Nhẫn không gian khiêu khích Trần Lương, như muốn nói "Giỏi thì qua đây mà lấy"

"Hừ"

Sau tiếng hừ đầy tức giận của Trần Lương là một Hắc Giới rộng hơn trước gấp mấy lần bao phủ lấy cả 2 bên.

"Lại sử ra tiểu thủ đoạn này có ích gì?"

Trong không gian yên tĩnh, nam tử nhếch mép lạnh lùng. Hắn cảm ứng được khí tức đối phương chuẩn bị tấn công nên cũng đánh ra Khuyết Nhật của mình.

Chính lúc này đây hắn mới cảm thấy có gì đó sai sai.

"Chuyện gì vậy? nguyên khí, linh khí của ta sao lại bị suy yếu, thậm chí nguyên khí hộ thân dường như cũng bị đám hắc khí này ăn mòn" Nam tử cảm thấy khó hiểu đánh giá tình hình.

Nhưng Trần Lương không cho hắn có thời gian suy nghĩ. 4 quyền, 1 Yêu Ảnh đã đi được nửa đoạn đường tấn công. Bỏ dờ suy nghĩ, hắn đánh ra Khuyết Nhật ngăn cản thế công.

4 quyền 1 Yêu Ảnh thế công không thể đỡ. Sau khi đập phá Khuyết Nhật, chúng một đường lao tới, phá hủy kiếm khí của nam tử, đồng thời đánh bị thương hắn. Rõ ràng một điều, Hắc Giới gây ra suy yếu đối phương trên diện rộng.

"Không thể tin nổi. Hắn lại có thể thu được Đạo Thần Thông khi mới bước vào Hoàng cấp, lại còn là dạng biến đổi nguyên khí"

Nam tử bí ẩn rốt cuộc đã hiểu vì sao Trần Lương lại có thể vượt qua một đại cảnh giới để đánh thắng mình.

Đạo Thần Thông được phân thành 2 loại lớn, là biến đổi cơ thể và biến đổi nguyên khí.

Biến đổi cơ thể giống như nam tử mắt xanh biến thành Nhạn Điều hay như nữ tử biến thành Hồng Yêu Hầu. Biến đổi cơ thể phổ biến hơn biến đổi nguyên khí, nhưng biến đổi nguyên khí mới là loại có thể tăng chiến lực vô gâ lên cao nhất.

Tu vi nhân loại chính là dựa trên nguyên khí. Chiến lực của mỗi người có nhiều yếu tố tác động, nhưng quan trọng nhất vẫn là nguyên khí. Chỉ có biến đổi nguyên khí mới mang lại cho võ giả được

Đạo Thần Thông của Trần Lương biến đổi nguyên khí của hắn mang đậm tính hủy diệt. Hắc Giới được tạo nên từ nguyên khí của hắn, vì vậy nam tử bị vây trong Hắc Giới, liền bị giảm mạnh chiến lực. Nguyên khí cùng linh khí vận chuyển để đánh ra võ kỹ bị ăn mòn khiến uy lực chỉ còn lại 8,9 thành.

Nguyên khí hộ thể bị ăn mòn khiến lực phòng hộ giảm tới 3, 4 phần. Nếu hắn ở trong Hắc Giới đủ lâu, nguyên khí khô kiệt thì cơ thể cũng sẽ bị Hắc Giới mài mòn đến chết.

Nguyên khí của Trần Lương vốn dĩ đã mạnh hơn cùng cấp nhiều lần, hiện giờ uy lực lại tăng thêm mấy lần nhờ Đạo Thần Thông khiến nam tử bí ẩn nhận lấy thua thiệt.

"Không ổn rồi. Nếu còn ở lại kéo lại lật thuyền trong mương. Chạy trước rồi tính" Vừa xuất hiện ý nghĩ trong đầu, nam tử bí ẩn không chần chừ bay ngược về phía sau.

Bay được tích tắc, hắn liền nhận ra tốc độ di chuyển trong Hắc Giới cũng bị giảm nhiều. Hắn vội vận dụng Đạo Thần Thông có được khi bước vào Huyền cấp, biến 2 bàn chân của hắn thành 2 hỏa cước.

2 hỏa cước này không có tác dụng về sức mạnh, mà là để tăng tốc độ di chuyển, là một Đạo Thần Thông hữu ích cho thân pháp, đặc biệt là bỏ chạy. 2 hỏa cước phụt ra lửa vốn dĩ có thể giúp hắn tăng lên gấp đôi tốc độ, nhưng ở trong Hắc Giới nên toàn bộ tốc độ của hắn lúc này chỉ ngang với lúc bình thường bên ngoài Hắc Giới.

"Muốn chạy, bỏ lại mạng"

Trần Lương cùng Ngao Thiên tiếp tục hợp công, đánh cho nam tử vừa kích hoạt Đạo Thần Thông liền bị trọng thương rơi như súng rụng.

Trần Lương ngồi lên lưng Ngao Thiên đuổi theo. Hiện giờ hắn đã có thể phi thân, nhưng tốc độ chỉ nhanh hơn cùng cấp một chút, dùng Ngao Thiên vẫn là nhanh hơn.

Đuổi theo còn một khoảng cách xa, Trần Lương tiếp tục cùng Ngao Thiên đánh ra hợp công về phía nam từ bí ẩn đang phi thân bỏ trốn, khiến hắn đành phải quay lại sử dụng Khuyết Nhật và nhận tiếp thương thể.

Vừa đánh vừa chạy, nam tử hi vọng có thể rời khỏi Hắc Giới, sẽ không còn bị chận vật như vậy. Đáng tiếc, Trần Lương đương nhiên không để hắn toại nguyện. Cứ chạy một đoạn, hắn lại sử dụng Hắc Giới khiến nam tử nhận mấy lần thương thể vẫn không thể thoát khỏi bàn tay phạt tở.

Cứ như vậy thêm 5 lần, nam tử bí ẩn đã thương thể khắp người, không thể không đình chiến

"Dừng lại, ta đầu hàng" Hắn hét lớn

"Giờ mới đầu hàng không phải quá trễ sao?" Trần Lương thu hồi Hắc Giới để nam tử nghe được lời hắn nói.

"Ta sẽ trả lại Nhẫn không gian cùng áo giáp và chiến thương cho ngươi. Ngươi để ta rời đi. Dù sao ngươi cũng không thể giết ta được. Vừa đánh quyền, vừa liên tục sử dụng đám hắc khí này, ngươi hẳn là tiêu hao đại lượng nguyên khí, không thể duy trì lâu. Ngươi dù mạnh nhưng lượng nguyên khí cam đoan không nhiều hơn ta. Ngươi giết không được ta"

Trần Lương nhìn chằm chằm vào nam tử, trong đầu hiện lên các phương án lựa chọn. Nam tử nín thở nhìn đối phương. Cuối cùng Trần Lương nói:

"Được, ta đồng ý"

Nam tử bí ẩn thở ra một hơi, áp lực trong lồng ngực đi rất nhiều. Nhưng hắn vẫn đề phòng, giờ lên đồ vật, nói: "Ta nhìn kỹ, đây là Nhẫn không gian, áo giáp cùng chiến thương của ngươi"

Trần Lương sử dụng tinh thần lực kiểm tra đúng là đồ vật của hắn, đều khắc họa trận pháp theo dấu. Đặc biệt Nhẫn không gian càng có trận pháp bảo vệ trên đó, cam đoan nam tử kia chưa nhìn được bên trong có gì.

Không hổ danh là cáo già, nam tử bí ẩn nhém 3 đồ vật của Trần Lương đi 3 hướng khác nhau, còn bản thân phi thân về một hướng khác. Hắn tự tin khi Trần Lương nhặt được cả 3 đồ vật thì hắn đã cao chạy xa bay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Đế Nhất

Nam tử bí ẩn hiển nhiên không tin Trần Lương dễ dàng chấp nhận thỏa hiệp khi mà bản thân vừa bị kẻ thù tra tấn đau đớn đến chết đi sống lại.

Trần Lương cùng Ngao Thiên lựa chọn riêng 1 hướng hoạt động. Ngao Thiên không chạy đi thu lấy đồ vật mà dùng Yêu Ảnh tấn công nam tử. Trần Lương bay đuổi theo Địa Long Thương.

Nam tử bí ẩn bị tấn công không tỏ ra quá ngạc nhiên, chỉ "hừ" một tiếng, chém ra sau hỏa kiếm phá hủy Yêu Ảnh, không có nửa điểm dừng lại, tiếp tục bỏ chạy.

Bất được Địa Long Thương, Trần Lương nhìn về phía nam tử đã ở cách rất xa hắn, chỉ còn 1 cơ hội công kích cuối cùng. Hắn quyết định thi triển Đế Nhất, môn võ kỹ được Cung Thừa Hy sáng tạo ra, đồng thời là môn võ kỹ mạnh nhất của hắn.

Yêu cầu tối thiểu để thi triển Đế Nhất là tu vi Huyền cấp thất huyết, còn tốt hơn là Địa cấp, khi mà cả cơ thể và nguyên khí đều đã được cường hóa tới mức khủng bố. Nếu nguyên khí không đủ thì chỉ không thi triển được Đế Nhất. Nhưng nếu nguyên khí đủ, lực lượng cơ thể lại không đủ, gượng ép thi triển có thể bị phản phệ, nhục thân bị chấn đến thịt nát xương tan.

Muốn giết kẻ thù, Trần Lương cũng chỉ có thể thử một chiêu này, hi vọng với những vượt trội mà hắn có sẽ đủ sức để thực hiện Đế Nhất.

Thứ nhất là đan điền được mở rộng gấp nhiều lần nhờ Diệm Tử Linh Hóa, từ đó mang lại cho hắn lượng nguyên khí khổng lồ, vượt qua cả nam tử bí ẩn.

Thứ hai là hắn có 2 Nhân Sinh. Thiên Đạo Quả không chỉ giúp hắn dễ dàng đột phá mà còn mang lại cho 2 Nhân Sinh tăng trưởng cực lớn về số lượng nguyên khí và sức mạnh.

Nguyên khí của tiên nhân nằm ở 2 nơi, một là vùng không gian trong đan điền, hai là ở Nhân Sinh. Thông thường lượng nguyên khí của Nhân Sinh chỉ bằng một phần mười của đan điền. Riêng Trần Lương, lượng nguyên khí trong Nhân Sinh của hắn đã dồi dào không kém trong đan điền.

Sức mạnh của Nhân Sinh nằm ở khả năng điều khiển linh khí. Nhân Sinh càng mạnh, nhân loại càng điều khiển được nhiều linh khí, từ đó trực tiếp tăng lên sức mạnh võ kỹ.

Thêm vào đó, số lượng Nhân Sinh gấp đôi gần như tăng lên gấp hai lần lực công kích của mỗi đòn tấn công của Trần Lương.

Thứ ba là nhục thân. Hắn chưa khai mở thất huyết, cơ thể chưa được thiên địa đại đạo cường hóa, là mối nguy lớn nhất khi thi triển Đế Nhất. Hắn đành phải trông cậy vào lực lượng thân thể vốn có cùng với khả năng hồi phục để đánh cược.

Trần Lương thu hồi Chiến thần Atula để tiết kiệm nhất nguyên khí có thể. Hắn đã rèn luyện Đế Nhất trong 15 năm trước đó chỉ để dành cho thời khắc này, một thương tuyệt sát.

Trần Lương bắt đầu. Tể khởi ra được hình thái của Đế Nhất, hắn đã tiêu hao hết toàn bộ lượng nguyên khí còn lại trong đan điền. Nguyên khí sụt giảm quá nhanh khiến cơ thể hắn cảm thấy rất mệt mỏi.

Tiếp tục cố gắng, thi triển võ kỹ, nguyên khí trong 2 Nhân Sinh của hắn như thác lũ đổ vào cây chiến thương treo trên cao. Trong chớp lát, cả cơ thể hắn đã không còn một giọt nguyên khí nào. Đế Nhất vẫn như một đả thủ chưa no, không nghe lệnh chủ nhân tấn công đối thủ.

"Ngao Thiên, giúp ta" Trần Lương gửi yêu cầu tới Ngao Thiên. Ngao Thiên nhắm mắt lại, thông qua hạt giống linh hồn truyền cho Trần Lương nguyên khí cùng khí lực.

May mắn thay, lớp dự trữ cuối cùng này đã đáp ứng đủ yêu cầu tối thiểu của Đế Nhất. Một thanh chiến thương hoàn thiện được tạo ra, không có gì hoa lệ, chỉ là một thanh thương đen tuyền từ đầu đến cuối, bên ngoài tỏa ra một chút kim quang nhàn nhạt.

Trần Lương thở dài một hơi, như cung đã lên dây, bắn Đẻ Nhất về phía nam từ bí ẩn đã tạo được một khoảng cách tương đối xa.

Tốc độ của Đẻ Nhất nhanh đến không tưởng, so sánh ra thì phải gấp 10 lần Cửu Vi Hắc Long. Đường đi của nó tạo ra một tàn ảnh dài tới trăm trượng.

Nam từ bí ẩn tuy bỏ chạy được rất xa nhưng vẫn luôn thả tinh thần lực theo dõi nhất cử nhất động của Trần Lương và Ngạo Thiên. Thấy đối phương không còn đuổi theo mình, hắn cảm thấy rất yên tâm. Trong đầu hiện lên tính kế trả thù.

Lúc Đẻ Nhất thành hình, hắn mặc kệ không quan tâm, nhưng khi Đẻ Nhất được Trần Lương phóng đi, hắn liền cảm nhận được một nguy hiểm cực lớn tiến về phía mình.

Bản năng võ giả mách bảo hắn không nên khinh thường đòn tấn công này. Vừa quay mình, vừa chuẩn bị Khuyết Nhật, nam từ bí ẩn giật cả mình khi nhìn thấy chiến thương thì khoảng cách hai bên chỉ còn 200 trượng.

Hắn vội vàng đánh ra Khuyết Nhật ngăn cản.

Đẻ Nhất cùng Khuyết Nhật đụng vào nhau. Khuyết Nhật như một thanh đậu hũ, dễ dàng bị Đẻ Nhất đâm xuyên qua, thế công không đổi đánh vào nam từ bí ẩn.

"Sao lại mạnh vậy!"

Tốc độ Khuyết Nhật quá nhanh, ý nghĩ của nam từ vừa xuất hiện, Đẻ Nhất đã tiến tới sát người. Hắn không kịp đánh ra một võ kỹ nào khác, đành phải dựa vào thánh giáp cùng nguyên khí hộ thân để phòng thủ.

Trần Lương vừa đánh ra Đẻ Nhất, cả cơ thể hắn liền bị phản chấn, đánh nát lớp da thịt bên ngoài, trở thành huyết nhân một dạng. Cánh tay phải còn bị chấn nát toàn bộ máu thịt, để lộ ra lớp xương trắng.

Nguyên khí khô cạn, nhục thân trọng thương, Trần Lương rơi người từ trên cao xuống dưới. Ngạo Thiên không tới giúp hắn mà chạy về điểm rơi của nam từ bí ẩn sau khi bị Đẻ Nhất tấn công trọng thương.

Một lát sau, Ngạo Thiên miệng ngậm nam từ thả tới trước mặt Trần Lương. Nam từ một thân máu me be bét đã hoàn toàn không có sức chống cự, nằm bất động nhìn Trần Lương.

Tuy trọng thương vô lực phản đòn nhưng nam từ không qua nguy hiểm tính mạng, chỉ cần dưỡng nửa tháng hấp thu đan dược trị thương là có thể phục hồi được 7, 8 phần.

Trần Lương không có lời nào muốn nói với nam từ, chỉ tiến tới gần, đặt tay lên đan điền đối phương, sử dụng Hấp Nguyên Công để phục hồi bản thân một phần nguyên khí. Chưa muốn nam từ bỏ mạng, Trần Lương chỉ thu lấy Nhãn không gian rồi đánh ngất hắn, trói lại, đưa vào Không Thủ.

Dây trói được làm bằng thân của Vân Hà Mộc, một loại cây rất phổ biến trên Cửu Giới được sử dụng làm dây trói nhờ độ dẻo dai của nó. Đối tượng Vân Hà Mộc có thể trói được có tu vi từ Huyền cấp trở xuống. Còn Địa cấp có lực lượng cơ thể quá mạnh, phải dùng biện pháp khác giam giữ.

Trần Lương dành 1 tháng nghỉ ngơi tĩnh dưỡng, vừa là để phục hồi các vết thương trên cơ thể, vừa là để làm quen với cảnh giới mới.

Bước vào Hoàng cấp, Nhân Sinh trong cơ thể hắn đã mở Linh Nhân, muốn đột phá lên Huyền cấp, cần phải thể ngộ một loại đạo khác của thiên địa.

Tại Hoàng cấp, muốn tăng lên tu vi có 2 cách. Một là ngộ Đạo, trực tiếp đột phá lên Huyền cấp. Cho dù người mới lên Hoàng cấp 1 ngày đã thể ngộ ra loại đạo thứ 2, vậy cũng liền có thể một bước lên giới, tiến lên Huyền cấp.

Cách thứ hai là cường hóa Nhân Sinh. Cách này thường được ví von là Con đường tơ lụa, hay còn gọi là cách của nhà giàu. Muốn cường hóa Nhân Sinh, nhân loại phải hấp thu các loại đan dược, linh dược có tác dụng cường hóa Nhân Sinh mà không phải là các loại dược tăng tu vi thông thường.

Mỗi một viên đan dược hay linh dược có tác dụng cường hóa Nhân Sinh đều rất đắt đỏ, tối thiểu cũng phải 10 vạn tinh thạch cấp 1, mà cũng chỉ có tác dụng rất thấp, gần như bằng không nếu chỉ dùng 1 lần. Muốn tác dụng đủ nhìn, phải chi ra trăm triệu vạn tinh thạch mới được. Những loại đan dược cao cấp, có tác dụng mạnh trong tăng cường Nhân Sinh đều có giá rất cao mà còn không có để mua.

Một Hoàng cấp thông thường, thu nhập mỗi năm tầm 5000 đến 1 vạn tinh thạch, xong lại phải chi rất nhiều thứ, từ đan dược chữa thương, võ kỹ, vũ khí, áo giáp... nên cũng chả còn lại bao nhiêu.

Quá trình ngộ đạo không yêu cầu cường hóa Nhân Sinh. Vì vậy nhiều người lựa chọn tích trữ tinh thạch để nếu bước vào Huyền cấp còn có tiền đi mua đồ tăng tu vi, trùng kích huyết đạo.

Tất nhiên cường hóa Nhân Sinh ở Hoàng cấp càng giúp người mạnh hơn ở các tu vi tiếp theo, có thể trở thành vô địch cùng cảnh giới.

Cho nên, có thể nói, muốn trở thành cường giả, tiền nhiều là không thể thiếu.

Đạt được thành công bước vào Hoàng cấp, Trần Lương không cần phải vội vã đi thu thập thiên tài địa bảo cho Ngạo Thiên tăng cấp. Điều lúc này hắn cần là rèn luyện võ kỹ, không phải chỉ riêng Đẻ Nhất mà còn cần thêm 2 võ kỹ khác.

Thứ nhất là môn võ kỹ sử dụng thương. Cửu Long Thăng Thiên đã không còn đủ cho hắn sử dụng. Đẻ Nhất thì quá nguy hiểm, chỉ có thể sử dụng một lần, sau đó cần tới 5 ngày để hồi phục.

Vì vậy hắn lựa chọn Hải Hoàng Thương làm môn võ kỹ chủ đạo trong thời gian tới. Trần Lương dành thời gian nửa năm luyện tập, đại khái đã có thể thành thạo đánh ra Hải Hoàng Thương.

Môn võ kỹ thứ hai là dành cho quyền pháp. Trong trường hợp thương bị mất, giống như vừa rồi, thì quyền pháp trở thành cứu cánh cho hắn đánh lại kẻ thù.

Môn quyền pháp thứ ba của Trần Lương có tên Bài Sơn Đảo Hải. Bài Sơn Đảo Hải lấy chữ "Mạnh" làm trọng. Hít một hơi, đánh ra một quyền là đánh bay 1 người. Hít hai hơi, đánh ra 2 quyền là bay đi 2 người.

Trần Lương đồng thời luyện tập thương pháp và quyền pháp, Sáng luyện thương, chiều luyện quyền. Thời gian cứ thế trôi qua hết nửa năm thì thành thạo Hải Hoàng Thương, còn quyền pháp không phải sở trường của hắn nên Trần Lương lại tốn thêm 5 tháng nữa để tạm gọi là thi triển được Bài Sơn Đảo Hải.

Trần Lương tạm dừng luyện tập Bài Sơn Đảo Hải do Võ Giác đã đến, mang theo 4 cây linh dược tăng tu vi cho yêu thú.

Nhìn thấy Trần Lương bay trên cao đánh ra một quyền Bài Sơn Đảo Hải, Võ Giác vừa ngạc nhiên vừa vui mừng đến nói

"Chúc mừng người đã trở thành tiên nhân, từ nay tung hoành thiên địa, thỏa sức vẫy vùng"

Trần Lương mỉm cười hồi đáp. Nếu Ngao Thiên cũng có thể tiến hóa lên cấp 10 thì không thể tuyệt vời hơn, đúng là song hỷ lâm môn.

Có điều Ngao Thiên mất 3 tháng luyện hóa hết 4 cây linh dược của Vô Giác mà vẫn chưa đột phá lên cấp 10.

"Vẫn chưa đủ, nhưng hiện giờ Yêu Giáp của Tam Nhân Lang hẳn đã tăng hơn nhiều so với trước đó, người giúp ta kiểm tra xem!" Vô Giác nói

Trần Lương gật đầu đồng ý. Ngao Thiên mặc Yêu Giáp lên người Vô Giác để Trần Lương tấn công. Sau một hồi kiểm tra, cả 2 ra được kết luận, lực phòng ngự của Yêu Giáp bằng khoảng 7 phần so với lực tấn công. Nhưng lúc này lực tấn công của Ngao Thiên đã tăng lên so với hơn 1 năm trước, vì vậy có thể nói lực phòng ngự của Yêu Giáp lúc này tăng gấp đôi lúc trước.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Thực Sinh Thần Công

Vô Giác tính toán một hồi, nói với Trần Lương: "Lực phòng hộ như này có lẽ đủ rồi. Ta muốn tiến vào Túi Không Gian thu lấy Băng Hòa Bất Diệt Hoa. Cho dù không đủ, dựa vào thời gian Yêu Giáp bị phá hủy, ta có thể lựa chọn tiến lùi để thoát thân kịp thời"

"Được, nhưng trước đó ta cần đi lấy một vật. Người có thể vào Túi Không Gian trước hoặc đi cùng!" Trần Lương nói

"Ta đi cùng người!" Vô Giác nói. Hắn không có việc gì làm, nên muốn đi theo bảo vệ Trần Lương cùng Tam Nhân Lang. Hắn không biết rằng lúc này chiến lực tổng hợp của 2 nhân, yêu này đủ sức nghiền nát hắn.

Cả 3 lên đường. Mục tiêu của Trần Lương chính là đi tìm Tiểu Ngao Cừu Thiên. Muốn thu lấy được bảo vật trong Túi Không Gian, thậm chí là có thể cứu đi các cường giả bị giam, Tiểu Ngao là yếu tố mấu chốt.

Đã gần trận pháp theo dõi lên người Tiểu Ngao Cừu Thiên, Trần Lương không cần mất thời gian tìm kiếm, nhưng quãng đường tương đối xa xôi, lại thêm một số nguy hiểm nên một tháng sau mới tới nơi.

Tiểu Ngao Cừu Thiên vui mừng quẫy đuôi chạy tới ôm ấp, liếm láp Trần Lương. Nhìn thấy một màn này, Vô Giác không khỏi cảm thán:

"Một con Đại Địa Ngưu Ma Vương! người làm thế nào thu phục được 1 Tam Nhân Lang, 1 Đại Địa Ngưu Ma Vương vậy. Chỉ cần người chịu nói ra bí kíp, ta tin tưởng sẽ có rất nhiều đại giáo đồng ý bỏ ra giá lớn mua lấy"

Trần Lương mỉm cười nói "May mắn bất gặp bọn chúng lúc còn non"

"Lại có may mắn dạng này sao. Đều là người với người, sao ta không có được may mắn như người vậy!" Vô Giác giọng trầm xuống, có chút thất vọng về số mệnh bản thân.

Trần Lương lắc đầu nói:

"Mỗi người có một số mệnh. Chỉ cần vui vẻ với cuộc sống, thỏa mãn với hiện tại thì đó chính là may mắn lớn nhất. Nhà giàu mà con cái sa đọa, phá gia chi tử, liệu có thể vui? Bất được bảo vật mà gây họa sát thân, tử chi bị phế, liệu còn có muốn? Trở thành đế hoàng mà ngày đêm lo lắng, thù trong giặc ngoài, liệu có tốt hơn thường dân?"

Nhìn lên thấy không bằng ai mà nhìn xuống lại thấy không ai bằng mình. Biết đủ thì luôn vui, tham nhiều ắt lo lắng. Nếu không biết đủ, thì dù người kiếm được bao nhiêu bảo vật cũng sẽ luôn buồn bã đuổi theo cái đuôi hạnh phúc của mình"

"Ha ha, đạo huynh nói phải. Ta không nên sân si như vậy!" Vô Giác sáng khoái cười nói "Có phải Đạo mà huynh đệ vừa ngộ ra chính là về nhân sinh cuộc sống, tìm sự an bình thường nhật?"

Trần Lương lại bật cười, nói "Không, Đạo của ta là Hủy Diệt"

Thực ra kiếp trước của Trần Lương ngộ ra Đạo bước vào Hoàng cấp chính là cuộc sống nhân sinh, an bình thường nhật. Còn Đạo để hắn bước vào Huyền cấp chính là Hư hư thực thực, mắt thấy tai nghe chưa chắc là thật, trăm lần làm ác, chưa chắc là sai.

Vô Giác nghe câu trả lời có phần bất ngờ nhưng không quá tò mò. Hắn chuyển chủ đề "Người muốn dùng Đại Địa Ngưu Ma Vương để phá hủy trận pháp không gian trong Túi Không Gian phải không?"

"Đúng vậy!" Trần Lương gật đầu

"Đừng nói là người cũng định dùng Đại Địa Ngưu Ma Vương để phá bỏ trận pháp giam giữ những tên kia"

"Người lại nói đúng!"

"Nếu bọn hắn vẫn không chịu? Hoặc người lấy gì đảm bảo bọn hắn sẽ giữ lời?"

"Ta tự có cách. Chúng ta lên đường thôi"

Trần Lương định rời đi thì Tiểu Ngao kêu lên 2 tiếng "Gao u"

Trần Lương quay lại, chưa kịp hỏi thì từ trong miệng Tiểu Ngao, hay chính xác hơn là từ không gian trong bụng nó nhỏ ra một con bạch thỏ xinh xắn

"Chuyện gì vậy?"

Tiểu Ngao Cứu Thiên có phần tức giận nhìn bạch hổ rồi lấy chân đạp 1 phát vào người con yêu thú nhỏ đáng thương.

Dưới sự kinh ngạc của Trần Lương và Võ Giác, bạch hổ biến đổi hình dạng sang một loại yêu thú mềm oặt, dường như không có xương cốt định thân hình nó.

Trần Lương vui mừng hét lên

"Đây chính là Hoan Di! Tốt lắm Tiểu Ngao. Ngươi làm rất tốt!" Trần Lương ôm lấy Tiểu Ngao, không ngừng vừa xoa đầu nó, vừa sung sướng nhìn Hoan Di nằm bẹp dưới đất"

Trần Lương quay qua Võ Giác nói: "Ta cần mấy tháng tu luyện một môn võ kỹ mới, ngươi chờ được không?"

"Được, ta có thể giúp bảo vệ ngươi!" Võ Giác ngay lập tức đồng ý. Nhìn thấy Đại Địa Ngưu Ma Vương, Võ Giác càng tin rằng Trần Lương không đơn giản. Hắn rất muốn khám phá thêm thân thể cùng các thông tin về con người này.

2 người 2 yêu di chuyển, tìm đến một bãi đất trống trong một khu rừng trông tương đối an toàn.

Trần Lương sử dụng nguyên khí, ép chặt Hoan Di thu nhỏ bằng một ngón tay rồi nuốt vào Đan Điền. Trần Lương đã tọa, tập trung toàn bộ tinh lực, cùng Nhân Sinh trong đan điền luyện hóa Hoan Di theo phương thức đặc biệt.

Quá trình luyện hóa tương đối mất thời gian, không phải trong ngày một ngày hai liền xong. Bên trong đan điền của Trần Lương, Hoan Di đang trong quá trình bị chia cắt thành 2 phần. Phần thứ nhất hòa vào đan điền, giúp mở rộng không gian bên trong đan điền. Không gian mở rộng sẽ giúp chứa được nhiều nguyên khí hơn, nhiều Nhân Sinh hơn.

Phần thứ hai, sau 15 ngày hóa thành một tòa từ liên, thêm 14 ngày nữa xuất hiện tòa từ liên thứ hai. Cứ thế, sau 3 tháng, đã có 7 tòa từ liên xuất hiện bên trong đan điền Trần Lương.

Một tòa từ liên có 7 cánh. Đầu mỗi cánh đều có đại đạo thoát ly, chụm lại 1 điểm, tạo thành một chiếc lồng giam của đại Đạo

"Phiên đạo huynh rời đi nửa ngày, ta có việc riêng cần chuẩn bị" Trần Lương tu luyện xong Thực Sinh Thần Công, quay qua nói với Võ Giác.

Võ Giác rất tò mò Trần Lương muốn làm gì nhưng cũng không hỏi nhiều, liền rời đi.

Trần Lương thả nam tử bí ẩn từ trong Không Thủ ra, chỉ lâm bảm một câu "Thử nghiệm ngươi đầu tiên" rồi đặt tay vào đan điền của nam tử.

"Ngươi muốn làm gì" Cho dù vô ích, nam tử bí ẩn vẫn hét lên hỏi, dấy dựa khi Trần Lương đặt tay lên vị trí đan điền của hắn.

"A aaaaa" Nam tử bí ẩn đau đớn gào thét khi Trần Lương bắt đầu thi triển Thực Sinh Thần Công lên người hắn.

"Ngươi giết ta đi. Van xin ngươi" Nam tử bí ẩn như bị ngàn vạn kim châm đâm vào khắp người, đặc biệt phần bụng như bị ngàn vạn kiến lửa cắn đốt bên trong. Bị hành hạ từ trong ra ngoài, hắn đau đớn tới chết đi sống lại

"Đại nhân, van ngươi giết ta. Aaaaaa" Nam tử đau đớn xin chết.

Trần Lương mặt lạnh tanh, không đếm xỉa đến tiếng hét của nam tử.

Nửa canh giờ trôi qua, Thực Sinh Thần Công đã xong. Trong đan điền của Trần Lương xuất hiện một Nhân Sinh thứ 3 tỏa ra hòa điểm nhẹ nhàng, chính là Nhân Sinh hóa thuộc tính sở hữu Đạo Thần Thông của nam tử bí ẩn.

Hóa Nhân Sinh không được tự do như 2 từ điểm Nhân Sinh của Trần Lương, mà bị nhốt tại một trong sáu từ liên. Trần Lương cũng không thể sử dụng hóa Nhân Sinh để tăng lên chiến lực của hắn giống như 2 từ điểm Nhân Sinh.

Tác dụng của những Nhân Sinh thu được chính là công cụ để từ điểm Nhân Sinh sử dụng. Lúc này, Trần Lương đã có thể sử dụng các võ kỹ thuộc về hóa thuộc tính, đồng thời sử dụng Đạo Thần Thông hóa cước của nam tử bí ẩn.

Không phải Trần Lương trực tiếp điều khiển hóa Nhân Sinh, mà là thông qua từ điểm Nhân Sinh. Mỗi khi cần sử dụng đến hóa Nhân Sinh, Nhân Sinh của Trần Lương sẽ đặt 1 tay lên hóa Nhân Sinh để dùng năng lực của nó.

Cung Thừa Hy có trong đan điền 1 Nhân Sinh, vì vậy chỉ có thể sử dụng cùng 1 lúc tối đa năng lực của 2 Nhân Sinh cướp được. Nhưng Trần Lương có 2 Nhân Sinh nên có thể dùng tới đồng thời 4 năng lực. Điều này sẽ tăng lên cho hắn rất nhiều phối hợp, đa dạng phương thức chiến đấu.

Có thể sử dụng đa dạng thuộc tính sẽ giúp Trần Lương trong rất nhiều trường hợp, để hắn có thể đối phó với đa dạng vấn đề. Nhưng lợi ích lớn nhất của Thực Sinh Thần Công nằm ở khả năng nắm giữ nhiều Đạo Thần Thông.

Ai cũng hiểu rằng, nhất nghệ tinh, nhất thân vinh. Võ giả tu luyện thường tập trung vào 1 loại vũ khí, có thể là tay không, có thể là kiếm, là đao, có thể nhiều hơn thì kết hợp 2, 3 loại. Vì vậy, cho dù Trần Lương có thể sử dụng hóa kiếm hay băng cước thì võ kỹ mà hắn tập trung nhất và mạnh nhất vẫn là thương pháp. Những loại khác đều chỉ là phụ họa, luyện tập để phòng những biến cố khó lường. Vì vậy nắm giữ hóa thuộc tính hay các thuộc tính khác không có nhiều ý nghĩa với hắn.

Đạo Thần Thông thì khác. Đạo Thần Thông không cần học tập, không cần quá nhiều rèn luyện và không có nhiều thay đổi cho dù rèn luyện như thế nào chăng nữa. Có rất nhiều biến hóa của Đạo Thần Thông mà võ kỹ không thể làm được, ví dụ như biến người thành chim

Một ưu điểm vượt trội của Đạo Thần Thông là có thể sử dụng kèm với võ kỹ và có thể sử dụng đồng thời nhiều Đạo Thần Thông.

Với người bình thường, tối đa chỉ có thể sở hữu được 2 Đạo Thần Thông. Riêng Trần Lương, có thể sở hữu được tối đa tới 7 Đạo Thần Thông.

Thử nghĩ một chút, nếu hắn đồng thời vận dụng 4 Đạo Thần Thông phòng hộ.

Đạo thứ nhất, Thân hóa kim thiết, biến cơ thể thành kim thiết.

Đạo thứ hai, Kim cương bất hoại, biến cơ thể kim thiết của hắn cứng rắn hơn gấp nhiều lần.

Đạo thứ ba, Phục sinh thân thể, mang lại khả năng hồi phục mạnh mẽ cho từng tế bào

Đạo thứ tư, Nguyên khí hóa giáp, biến nguyên khí phòng hộ trở nên cứng rắn như thánh giáp.

4 Đạo Thần Thông, mỗi một Đạo đều mang lại cho chủ nhân của nó năng lực phòng hộ rất lớn. Nếu cả 4 được sử dụng, vậy sẽ là cỡ nào kinh người, cỡ nào vô địch phòng ngự.

Lực hấp dẫn của Đạo Thần Thông là không thể chối từ. Đây cũng là nguyên nhân dẫn đến họa sát thân của Cung Thừa Hy. Hẳn một mực khao khát Đạo Thần Thông Lôi điện nguyên khí của Đảo chủ đảo Đào Hoa, vì vậy đã thực hiện ám sát đảo chủ.

Thành công thu lấy Đạo Thần Thông Lôi điện nguyên khí nhưng Cung Thừa Hy cũng bị phát hiện và bị toàn bộ cao tầng đảo Đào Hoa cùng nhiều người khác truy sát.

Cung Thừa Hy chỉ có thể sử dụng đồng thời 2 Đạo Thần Thông, còn Trần Lương lên tới 4. Nói đến đây lại thấy thêm 1 lợi ích của 2 Nhân Sinh. Nhờ gấp đôi Nhân Sinh, mọi thứ liên quan đến Nhân Sinh đều tăng cường gấp đôi.

Nếu Trần Lương chỉ có 1 Nhân Sinh, Quyền Vô Thanh của hắn không thể đối kháng được nam tử bí ẩn. Sở hữu 2 Nhân Sinh dẫn đến Đạo Thần Thông Nguyên khí hủy diệt của hắn cũng được tăng cường gấp đôi.

2 Nhân Sinh là yếu tố quan trọng nhất giúp Trần Lương gia tăng chiến lực lên rất nhiều lần khi đột phá lên Hoàng cấp so với các võ giả thông thường.

Kết thúc Thực Sinh Thần Công, nam tử bí ẩn không chết nhưng quá đau đớn đã ngất đi từ trước. Tuy không chết nhưng hắn cũng nhanh chóng trở thành thức ăn vào miệng Ngao Thiên.

Chờ đợi nửa ngày, Vô Giác trở về, tò mò hỏi: "Ta nghe có tiếng hét lớn. Có vấn đề gì không?"

"Không sao, chúng ta đi thu bảo vật nào" Trần Lương dẫn đoàn bay đi, hướng về vị trí lối vào Túi Không Gian.

Đi được nửa đường, không khí bỗng trở nên thoáng đàng, rõ nét đến lạ thường. Bình thường không gian tại Ác Nhân Cốc luôn có sương mù hiện diện ở khắp mọi nơi, có điều hàm lượng rất thấp, không cản trở tầm nhìn. Huống hồ nhân loại còn có tinh thần lực nên không cảm thấy khó chịu với màn sương mù mỏng manh này. Dần dần cũng không còn để ý tới sương mù.

Lúc này lại khác, sương mù hoàn toàn biến mất. Trên bầu trời, mây mù giăng lối, bao phủ một vùng rộng lớn xa vút tầm mắt. Tầng mây đen chày cuộn cuộn, như báo hiệu một cơn bão lớn sắp ập đến.

"Thời điểm tới" Trần Lương ngẩng đầu ngắm mây mù

"Người có biết nơi xuất hiện lối ra?" Vô Giác hỏi

"Không biết, người?"

"Ta cũng không biết. Chúng ta có một năm tìm kiếm, không phải là nhiều, cần tranh thủ thời gian. Mau đi tới Túi Không Gian"

Vào trong Túi Không Gian, việc đầu tiên của bọn hắn là đi tới nơi có Băng Hòa Bất Diệt Hoa, hi vọng nó chưa bị ai lấy đi.

Đến nơi, bọn hắn chỉ nhìn thấy một vị trung niên chuẩn bị rời đi. Nhìn thấy Tam Nhân Lang cùng Đại Địa Ngưu Ma Vương, hắn ngạc nhiên đứng nhìn một lúc, quyết định ở lại quan sát diễn biến. Những kẻ đến đây hiển nhiên đều nhằm vào bảo vật bên trong Băng Hòa Chi Khu.

Vô Giác thấy người liền cảnh giác. Trần Lương ra hiệu cho hắn không sao, đối phương chỉ mới Huyền cấp nhất huyết. Việc Vô Giác cần làm lúc này là dành toàn bộ sự tập trung vào Băng Hòa Bất Diệt Hoa.

"Thánh giáp của người cấp độ nào?" Trần Lương hỏi

"Bách Thánh Khí, tăng lên 12 lần nguyên khí hộ thân"

"Vậy dùng tạm thánh giáp của ta, tăng lên 25 lần nguyên khí hộ thân" Trần Lương tháo áo giáp ra, đưa cho Vô Giác.

"Haha, đa tạ đạo huynh" Vô Giác vui mừng tiếp nhận. Có thánh giáp của Trần Lương, hắn tự tin hơn rất nhiều.

Vị nam tử trung niên đứng nghe được, liền từ trên xuống dưới đánh giá lại Trần Lương. Ban đầu hắn thấy Trần Lương quá trẻ, nên người dẫn đầu hẳn phải là Vô Giác. Nhưng chỉ cần dựa trên bảo vật cùng thái độ của cả 2 người cùng 2 yếu tố sẽ thấy được tiêu tử trẻ tuổi hơn mới chính là nhân vật trung tâm.

Chương sau: Càn quyết Túi Không Gian bên trong bảo vật

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Càn quét túi không gian bên trong bảo vật

Đứng ngoài trầm ngâm một lúc, vị nam tử trung niên đưa ra lời nhắc nhở:

"Các người nếu không có thủ đoạn bảo hộ đặc biệt, không nên xuống Băng Hoà Chi Khu. Ta tới đây từ 6 ngày trước, đã chứng kiến 1 vị có lẽ là Huyền cấp võ giả, tự tin về thánh giáp và năng lực phòng ngự của bản thân nên đã lao xuống và không trở lên. Ta đoán Băng Hòa Bất Diệt Hoa thực tế ở cách xa gấp 2, 3 lần so với chúng ta nhìn thấy do nhiệt độ lạnh đánh lừa thị giác."

Vô Giác gật đầu chào nam tử trung niên, nói "Đa tạ đạo huynh chỉ điểm. Ta vừa hay có một thủ đoạn phòng ngự nên muốn mạo hiểm một lần"

"Chỉ sợ người không có sau đó" Nam tử trung niên nói nhẹ. Vô Giác cũng không nhiều lời, chỉ gật đầu chào rồi quay qua chờ đợi.

Thời điểm đến, bề mặt Băng Hòa Chi Khu bắt đầu biến động mạnh dần đều. Băng khu cùng hỏa khu liên tục va chạm vào nhau, hòa tan vào nhau tạo ra 1 lốc xoáy nhỏ hút vào đại lượng hơi nước phía trên.

Lúc này Ngao Thiên mới bắt đầu thả ra Yêu Giáp bao trùm lấy người Vô Giác.

"Chúc may mắn" Trần Lương nói

Vô Giác tập trung toàn bộ tinh thần, lao người vào vòng xoáy.

Trần Lương trên bờ cũng nín thở lo lắng giùm Vô Giác. Thực ra nếu Trần Lương đi thì tỷ lệ thành công cao hơn nhiều. Chưa nói đến nhục thân cường hoành, chỉ riêng nguyên khí phòng hộ được Đạo Thần Thông biến thành Nguyên khí hủy diệt đã có lực phòng thủ cực kỳ cao.

Nhưng đồ vật là của Vô Giác cần lấy, hấn cần tự mình mạo hiểm, không thể ngồi mát ăn bát vàng.

Nam tử trung niên đứng gần đó cũng ngóng cổ chờ đợi. Hấn không biết về Yêu Giáp, không hiểu Tam Nhân Lang bao trùm quanh người Vô Giác là gì, nhưng hấn đoán là một loại phòng thủ khá mạnh.

Bọn hấn không phải chờ lâu, 5 hơi thở sau Vô Giác đã trôi lên, cơ thể không chút tổn hại. Bay về phía Trần Lương, Vô Giác tươi cười nói "Thành công!"

"Tốt rồi, chúng ta nghỉ ngơi 1 chút rồi đi nơi khác" Trần Lương không ngạc nhiên, mỉm cười chúc mừng hấn.

Vô Giác trao trả lại thánh giáp cho Trần Lương "Đa tạ huynh đệ cho mượn bảo giáp cùng Yêu Giáp. Sau này ngươi cần gì, Vô Giác ta xin dốc lòng hỗ trợ"

"Không cần, ngươi đã giúp ta rồi. Bao giờ ngươi muốn luyện hóa Băng Hỏa Bất Diệt Hoa?"

"Đợi ra đến ngoài Ác Nhân Cốc rồi luyện hóa cũng không muộn. Ta muốn có được đầy đủ thời gian cùng chuẩn bị tốt nhất, hi vọng có thể xung phá 2 huyết đạo"

Trong khi 2 người Trần Lương, Vô Giác tán gẫu, nam tử trung niên nhìn chăm chăm bọn hấn tính toán một hồi rồi rời đi trước. Đội hình 2 người, 2 yêu này không phải hấn có thể đánh bại được.

Nghỉ ngơi xong, Trần Lương dẫn đoàn đi đến nơi địa điểm gò đất trống, nơi chỉ có duy nhất một cây linh dược nhỏ bé phát phơ theo gió.

Trần Lương 1 mình đến nơi thăm dò 1 ngày, tính toán rồi mới quay lại cùng Vô Giác phối hợp hành động.

Cách gò đất 2 dặm, Trần Lương cùng Vô Giác giao thủ trên trời cao. Ngao Thiên thì đánh nhau với Tiểu Ngao. Bọn hấn vừa chiến đấu vừa di chuyển về phía gò đất. Chẳng mấy chốc, 2 đội đã tiếp cận bên ngoài vùng được bao quanh bởi rất nhiều cây lớn, xum xuê cành lá.

Đang chiến đấu rất nhẹ nhàng, đột nhiên cả 4 đều dồn sức, vận chuyển nguyên khí đánh ra tuyệt kỹ của mình. Chuẩn bị đầy đủ, cả 4 cùng quay về 1 hướng, đánh về phía những cây lớn.

Bị bất ngờ tấn công, đám cây lớn bị phá nổ tới mười mấy cây. Tạo ra 1 con đường thông thoáng đi thẳng tới gò đất. Có điều tại những cây bị phá nổ, từ miệng vết thương bắt đầu phục hồi với tốc độ mất thường nhìn thấy được.

"Nhanh!" Trần Lương hét lên, dẫn đoàn xông về phía gò đất, nơi đã không còn thấy bóng dáng cây linh dược.

Mấy chục cây to còn lại như sống dậy, lũ lượt vươn cành lá cùng vô số rễ cây như những mũi thương đâm về phía kẻ địch, số khác lại làm nhiệm vụ trói buộc, giam giữ.

Trần Lương và Vô Giác đều không biết đây là loài yêu thú hay yêu thực gì, nhưng Trần Lương biết muốn thu lấy cây linh dược kia cần phải đào 3 tấc đất lên mới được.

Số lượng cành rễ ban đầu còn khá ít, do các cây phía đối diện còn chưa kịp đến. Ưu điểm trong bày bố kiểu vòng tròn này là nếu kẻ địch ở trung tâm thì sẽ bị vây công từ bốn phương tám hướng. Nhưng nhược điểm là khi kẻ địch biết trước thì sẽ bị tấn công từ một bên, lực phòng thủ sẽ yếu hơn rất nhiều.

Chỉ trong chớp lát, đám người Trần Lương đã tiến tới khu vực trung tâm gò đất. Từ trên cao, Trần Lương đánh sâu vào lòng đất, nơi có vị trí của linh dược hay cũng là nơi cái miệng lớn trôi lên mỗi khi có xác nạn nhân rơi xuống.

"Rầm"

Một tiếng vang lớn nổ ra, 1 chiếc miệng phá đất trôi lên, thân dưới của nó giống như một trụ rễ lớn cắm sâu xuống đất. Chiếc miệng lớn đến nỗi có thể nuốt trọn cả đám 2 người 2 yêu.

"Phá hủy nó" Trần Lương hét lên với Vô Giác. Trần Lương cùng 2 yêu thú chống đỡ bên ngoài những cành lá, rễ cây khác.

Không cần Trần Lương lên tiếng, Vô Giác đã chuẩn bị từ trước, đánh ra một kiếm mạnh nhất của mình. Hỏa Kiếm khí hình chữ thập đụng độ với chiếc miệng lớn đẩy bật nó ra sau, trên miệng còn lưu lại vết cháy đen nhưng có vẻ như không gây tổn hại nhiều lắm cho nó.

"Lớp ngoài của nó quá cứng, để ta thử lại"

Chiếc miệng không gặp tổn hại, tiếp tục ngậm miệng, lao tới đụng vào hỏa kiếm. Tuy bị đánh bật ra sau nhưng nó càng tự tin đối phương không làm gì được mình.

"Chạy thôi, ta đánh không lại nó" Vô Giác khẩn trương nói

"Đề ta, giúp ta ngăn chặn nó thêm lần nữa" Trần Lương nói

"Ngươi mới Hoàng cấp, không thể làm gì được nó đâu" Vô Giác can ngăn

"Nghe ta"

Vô Giác không nói được, đành vung kiếm chém tới những cành cây, rễ cây gần mình. Đội hình đông đúc của bọn hấn giúp ngăn chặn đòn vây công hiệu quả nên cũng không phải tình cảnh nguy cấp gì. Nhưng liên miên bất tận cành rễ có thể khiến bọn hấn cạn kiệt nguyên khí nếu kéo dài.

Miệng lớn lại lao tới, Vô Giác đánh ra một kiếm đầy lùi nó lại.

Trên đầu Trần Lương, một thanh hắc thương xuất hiện, bá khí nhiếp người. Vô Giác giật mình phát hiện ra uy áp mạnh mẽ từ hắc thương khiến hấn thoáng chốc lạnh run người.

Miệng lớn lao tới lần thứ 4 với phong thái đường hoàng, tự tin đối phương là không thể làm hại nó. Nhìn thấy hắc thương lao tới, nó không ngần ngại mạnh mẽ đụng độ.

Đáng tiếc, lần này nó tính sai. Hắc thương đâm xuyên qua nó, thậm chí phá hủy hoàn toàn một nửa miệng dưới, cắt rời miệng lớn ra khỏi trụ rễ. Trần Lương muốn giữ lại cây linh dược nên mới không phá hủy hoàn toàn miệng lớn.

Miệng lớn từ trên cao rơi xuống đất. Những cây lớn kia không được điều khiển cũng dừng tấn công đám người Trần Lương.

Nguy hiểm đã qua, lúc này Vô Giác mới quay qua Trần Lương hỏi thăm về hắc thương. Nhưng lời còn chưa nói, hắn đã im bật nhìn trân trân vào cánh tay bị phá hủy trơ cả xương.

"Người có sao không? Người bị hắc thương phân phế?"

"Không sao, nghỉ ngơi một lát là được. Người đi thu lấy linh dược"

Vô Giác phải dùng bảo kiếm của hắn, tổn sức nửa ngày mới chọc thủng được lớp vỏ bao bọc bên ngoài linh dược. Nhìn vào bên trong, hắn hét lên khiến Trần Lương phải nhô người nhìn theo

"Là một cây Nghênh Xuân Thảo, phát tài, phát tài rồi"

Vô Giác cắt lớp rễ dính vào miệng lớn, mang Nghênh Xuân Thảo tới đưa cho Trần Lương. Hắn hồ hởi nói:

"Chúc mừng người. Nghênh Xuân Thảo giá trị ít ra cũng hơn 200 tinh thạch cấp 3, nhưng quan trọng hơn, nó là bảo vật cực kỳ quan trọng dành cho Hoàng cấp võ giả, có tác dụng mạnh trong cường hóa Nhân Sinh"

"Đúng là Túi Không Gian của đại năng thiên nhân, khắp nơi là bảo vật. Nhưng chân chính bảo tàng của hắn không biết ở nơi nào" Trần Lương tự hỏi

"Chân chính bảo tàng, hắn là cho người có duyên. Chúng ta nhặt được những thứ này cũng đã vô cùng tốt. Chỉ tính riêng giá trị của Băng Hòa Bất Diệt Hoa cũng đã bằng mấy chục năm lăn lộn của ta rồi"

"Ta cần ở lại mấy ngày để hồi phục. Người giúp ta hộ pháp"

"Được được" Quá vui mừng nên Vô Giác lúc này mới nhớ ra Trần Lương đang bị trọng thương, huyết nhục ở tay đã biến mất hoàn toàn. Hắn tò mò hỏi "Vô kỷ lúc này của người có tên không?"

"Tên gọi Đế Nhất"

"Người là từ đâu học được võ kỹ đáng sợ này?"

"Không thể nói"

"Ah, xin lỗi, ta không nên hỏi"

Vô Giác cười xòa không nói nữa. Một võ kỹ mạnh mẽ như này chắc chắn là bí mật của Trần Lương rồi. Lúc này hắn lại nhận ra thêm một điều nữa, cánh tay lộ ra xương trắng của Trần Lương đang dần mọc lại huyết nhục với tốc độ mất thường nhìn thấy.

"Cơ thể của người..." Vô Giác vô cùng ngạc nhiên và tò mò về khả năng hồi phục thần kỳ này của Trần Lương. Hắn rõ ràng Trần Lương chưa phục dụng qua đan dược hay linh dược nào

"Ta có khả năng hồi phục cao" Trần Lương mỉm cười rồi không nói nữa, ngồi vận khí đẩy nhanh quá trình hồi phục.

5 ngày sau, bọn hắn tiến tới tòa cung điện.

Ngựa quen đường cũ, đám người một mạch đi tới cửa điều khắc hình thanh kiếm. Như Trần Lương dự đoán, cả 3 món bảo vật tại gian phòng thứ nhất đều vẫn còn nguyên. Muốn thu đảm bảo vật này, quả thực khó, quá khó.

Nếu không phải Tiểu Ngạo Cửu Thiên có khả năng phá được trận pháp không gian, Trần Lương cũng không nghĩ ra cách nào làm được, hắn cũng sẽ không trở lại nơi đây

Không cần làm gì phức tạp, Tiểu Ngạo Cửu Thiên trực tiếp tiến tới, đâm sừng của nó vào trận pháp không gian bao bọc bên ngoài bảo vật.

Cứ thế đơn giản, nửa canh giờ sau, trận pháp bảo hộ Nội đan của Thanh Trư Khuyển hoàn toàn biến mất, hay chính xác hơn là bị thu vào sừng của Tiểu Ngạo, trở thành nguồn dinh dưỡng của nó.

Cầm lấy nội đan của Thanh Trư Khuyển, Trần Lương đưa cho Tiểu Ngạo Cửu Thiên nuốt vào

"Thưởng cho người đã bắt được Hoan Di"

Tiếp tục thêm một giờ phá trận, Trần Lương thu được Hoa Cút Chó và chiếc chìa khóa. Hoa Cút Chó cắt đi để đưa cho người phù hợp. Còn chìa khóa, Trần Lương nghĩ đến một khả năng

Cả đám tiếp tục tiến sang gian phòng thứ hai. Nhờ có Tiểu Ngạo phá trận pháp của bức tường, bọn hắn dễ dàng đập bỏ bức tường, hiên ngang bước đi, không cần chui lỗ chó.

Đối mặt với hồ độc thủy, Vô Giác do dự nói "Người có cách nào đối phó Bất Diệt Kim Quy không? Nếu không chúng ta nên quay lại"

"Ta đang nghi ngờ chiếc chìa khóa này có thể mở thiết xích trói buộc Bất Diệt Kim Quy"

"Ta thấy nó rất căm thù nhân loại, nhờ thả nó ra lại lấy oán báo ân thì sao?"

"Đề ta thử nói chuyện với nó. Còn về hồ độc thủy, để tránh lãng phí Du Ha Quả và Xuyên Chi Thảo, người ở đây đợi ta"

Hiện Trần Lương đã có thể bay, không cần nhờ đến Vô Giác đưa qua bờ bên kia. Hắn thu Ngạo Thiên cùng Tiểu Ngạo vào Không Thủ rồi bay sát mặt hồ. Hồ độc thủy không chỉ có độc, mà còn có khả năng ăn mòn rất cao, vì vậy Trần Lương vẫn vô cùng cẩn thận đi thuyền.

Mấy giọt thủy độc bắn vào người hắn ăn mòn lớp da nhưng vết thương nhanh chóng phục hồi. Vô Giác lúc trước bị thủy độc bắn lên người, cơ thể bị các giọt độc thủy ăn mòn sâu vào bên trong, sau đó tới tác dụng của độc tố, lan tràn trong cơ thể hắn. Trần Lương không sợ cả 2 vấn đề này nên ung dung bay qua.

Có điều mục tiêu của Trần Lương không chỉ đơn giản là bay qua hồ độc thủy. Hắn muốn, chính là Thiết Liên ở giữa hồ kia.

Bay đến sát cột sắt đặt thiết liên, Trần Lương kích phát Đạo Thần Thông Hòa Cước, dùng tốc độ nhanh nhất bay lên thu lấy thiết liên rồi nhanh chóng hướng tới bờ bên kia.

Trần Lương vừa nâng cao thân hình, chạm phải trận pháp, ngay lập tức hồ thủy độc như sóng dậy ào ào tấn công hắn.

Đã có chuẩn bị, Trần Lương đánh ra Hải Hoàng Thương như sóng thần ập tới thủy độc. Một trận thủy độc vừa lui, trận khác lại tới, vừa vận lúc Trần Lương kịp đánh ra Hải Hoàng Thương.

Chưa kịp thở, đợt sóng thủy độc thứ 3 đã ập đến. Trần Lương mặc kệ, vừa đánh ra Cửu Vi Hắc Long, vừa lao thẳng qua màn độc thủy.

Cửu Vi Hắc Long chỉ phá hủy được một phần, một phần khác vẫn đổ vào người hắn, gây ra vết ăn mòn toàn thân. Nhưng đây cũng đã là đợt thủy độc cuối cùng, Trần Lương đã bay được tới bờ bên kia, thoát lui ra khỏi trận pháp.

Trần Lương ngồi xuống vận chuyển nguyên khí tự điều trị. Cơ thể hắn trông như bị lở loét toàn thân, cực kỳ kinh người. Độc thủy lợi hại nhất là độc, thì Trần Lương hoàn toàn miễn nhiễm. Còn tính chất ăn mòn này của nó, tuy cũng thập phần đáng sợ nhưng không gây nguy hiểm gì cho Trần Lương.

Từ xa quan sát toàn bộ quá trình, Vô Giác cảm thán:

"May mà ta không đi cùng. Tên này gan to bằng trời, thủ đoạn bảo mệnh lại nhiều vô kể. Ta đi cùng thì bỏ mạng lúc nào không hay!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Lớn mạnh nhân lực

Trong khi chờ bản thân hồi phục, Trần Lương ngồi nghiên cứu thiết liên. Mắt quan sát, tay cảm nhận, tai lắng nghe, tinh thần lực cảm nhận.

Mất một hồi thời gian, Trần Lương cuối cùng đã khám phá ra công năng cùng cách sử dụng của thiết liên. Đây chính là một loại vũ khí dùng để ám sát bằng độc.

Bình thường, muốn tấn công người khác, trước hết cần vận chuyển nguyên khí. Vì vậy dù đứng ngay cạnh, muốn đánh lên cũng khó. Vừa có ý định giết người, liền có sát khí. Vậy chờ người vận khí tấn công thì đối phương cũng đã kịp phản ứng lại.

Vũ khí thông thường, phạm khí, thậm chí là Bách Thánh Khí nếu không được truyền nguyên khí vào thì rất khó làm bị thương người có tu vi từ Hoàng cấp. Bởi quá trình tu luyện, đợt phá tu vi không chỉ làm tăng nguyên khí, mà còn rèn luyện, cải tạo nhục thân. Ngay cả tu luyện từ Giáp Linh lên Cự Linh, quá trình chỉ là xây dựng Nhân Sinh, nhưng trong đó vẫn có sự cải tạo cơ thể một cách thụ động.

Tác dụng của thánh khí loại chiến đấu là dùng để tăng phúc, gia tăng lực lượng cho nguyên khí, võ kỹ. Nếu không có nguyên khí thì dù là Bách Thánh Khí cũng chỉ là một thanh phạm khí có độ cứng khó bị phá hỏng mà thôi. Chỉ khi bước vào Thiên Thánh Khí, vũ khí mới có tự thân linh khí ẩn chứa bên trong, gia tăng lực lượng cho bản thân nó.

Thiết liên có thể coi như một loại Thiên Thánh Khí, tự thân có linh khí giúp xuyên phá nguyên khí hộ thân, chọc thủng thân thể mạnh mẽ của võ giả. Nó không có lực phá hoại mạnh mà là lực xuyên thấu mạnh, để có thể cắm được cánh hoa, truyền được độc tố vào cơ thể đối phương. Không cần vận khí là tiết kiệm được 1 bước, gia tăng khả năng thành công ám sát.

Trần Lương không rõ lắm về độc tố nhưng đặt trong đây hẳn là rất mạnh.

Thiết liên có 2 cách dùng, một là đứng cạnh đối phương, bất ngờ đâm cho hắn 1 nhát. Cách này dùng được nhiều lần. Mỗi lần dùng lượng độc sẽ giảm, cần phải bổ sung độc tố sau một số lần sử dụng nhất định.

Cách thứ hai là kích phát nhân thiết liên, khiến các cánh hoa bay ra, liên kết linh khí với nhau, tạo thành một hình ảnh thiết liên khổng lồ, từ xa tấn công đối thủ. Lúc này thiết liên sẽ như một độc võ kỹ, đụng độ trực tiếp với võ kỹ của đối phương. Cách này chỉ có thể dùng 1 lần.

Về uy lực của đòn tổng lực này, sau khi dùng tinh thần lực thăm dò năng lượng trong nhân thiết liên, Trần Lương đoán tòa thiết liên khổng lồ phải mạnh ngang với một đòn công kích của Thiên cấp võ giả. Đây chính là thủ đoạn bảo mệnh tuyệt vời cho Trần Lương.

Loại vũ khí kiểu này rất hiếm, người tạo ra được thiết liên này vừa phải là Luyện khí sư cao cấp, vừa phải là 1 vị không gian cường giả mới có thể tạo ra 1 không gian áp súc được cực lớn năng lượng như này.

Thu lại thiết liên, Trần Lương đứng dậy cất bước đi tiếp.

Mở cánh cửa bước vào căn phòng thứ 3, Trần Lương thấy Bất Diệt Kim Quy nằm im không nhúc nhích. Đứng tại khoảng cách an toàn với Bất Diệt Kim Quy, Trần Lương lên tiếng:

"Bất Diệt Kim Quy tiền bối, văn bối có chuyện muốn nói"

"Cút" Bất Diệt Kim Quy chỉ hừ một tiếng, một trận cuồng phong thổi bay Trần Lương ra sau.

Trần Lương cắn răng quay lại. Vừa bước vào đã nghe tiếng Bất Diệt Kim Quy căn nhắc:

"Người còn dám quay lại, muốn chọc tức ta sao" Bất Diệt Kim Quy vẫn nhắm mắt nói

"Tiền bối xem chiếc chìa khóa này đã" Trần Lương vội đi vào việc chính, giơ chiếc chìa khóa thu được từ gian phòng thứ 1 ra.

Bất Diệt Kim Quy mở Kim Nhân nhìn Trần Lương, rồi quay qua chiếc chìa khóa màu đen trên tay hắn.

Một giây đầu không để ý, một giây sau ngạc nhiên nhìn kỹ, một giây cuối chớp mắt xác định bản thân không nhìn nhầm. Giây thứ tư, Bất Diệt Kim Quy kích động vội nói

"Chìa khóa mở Thiên Trụ Xích, mau đưa ta"

Âm thanh còn chưa dứt, Bất Diệt Kim Quy đã ở ngay trước mặt Trần Lương.

"Tiền bối bình tĩnh, chìa khóa đã ở đây, không việc gì phải vội"

"Người muốn gì" Bất Diệt Kim Quy nôn nóng hỏi

"Tiền bối muốn dùng cái gì trao đổi lấy chìa khóa này?" Trần Lương hỏi ngược lại

"Đồ vật của ta đã bị Nhã Vận lấy đi hết. Ta ở đây chỉ có cơ thể này" Bất Diệt Kim Quy ngẫm nghĩ một chút nói tiếp "Thế này đi, ta cho người 100 giọt tinh huyết, uống vào có thể tăng lên 20 năm tuổi thọ, đồng thời cường hóa nhục thân của người. Uống nhiều hơn cũng vô ích, chỉ có thể tăng tối đa 20 năm tuổi thọ"

"Tiền bối còn gì khác không?"

"Móng vuốt của ta có thể sử dụng làm nguyên liệu chế tạo Thiên Thánh Khí dạng chùy. Một mảnh mai trên lưng ta cũng có thể cho người. Nó có thể chống lại mọi lực lượng. Gần như không có mấy thứ trên Cửu Giới có thể phá hủy được nó. Nhưng nó nặng tới trăm nghìn cân, chỉ sợ người cầm không được"

"Không còn gì khác sao?"

"Hết"

"Ta được lấy cả 3 thứ đó sao?"

"Cho người cả 3. Nếu thực sự chìa khóa kia giúp ta được tự do"

Suy nghĩ một lát, Trần Lương nói "Ta muốn đổi chìa khóa này lấy 1 lần yêu cầu cho tiền bối"

"Người muốn yêu cầu gì?"

"Hiện văn bối chưa nghĩ ra. Sau này sẽ dùng đến"

Bất Diệt Kim Quy không vội đồng ý. Nếu nhận lời Trần Lương, tất nhiên sau này nó phải thực hiện. Đến cấp độ của nó, mỗi lời nói ra đều nặng tựa ngàn cân, không thể nuốt lời.

"Nếu ta không đồng ý thì như nào?"

"Vấn văn bối đành phải mang theo chìa khóa này. Rất có thể nó sẽ rơi xuống một nơi không người đến"

Bất Diệt Kim Quy thờ dãi. Nó không ngờ bản thân lại bị một tiểu tử trong con mắt nó không khác gì sâu kiến nắm đằng chuôi. Cuối cùng, Bất Diệt Kim Quy gật đầu đồng ý, nói:

"Ta có thể đồng ý với người. Đến lúc đó người sẽ tìm tới ta hay như nào?"

"Tiền bối thần thông vô hạn, chỉ sợ cho dù văn bối biết vị trí cũng không thể đi tới nơi của tiền bối. Vì vậy văn bối sẽ phân tách một phần vạn thánh hồn đặt vào não hải của tiền bối. Khi nào văn bối cần yêu cầu, tiền bối sẽ biết mà tìm đến văn bối"

"Muốn tách ra một phần vạn thánh hồn cần phải có được tinh thần lực cấp 9. Ta cảm nhận được tuổi của người chưa tới 100, làm sao đã có được tinh thần lực cường đại như vậy?" Bất Diệt Kim Quy đã sống cả vạn năm, gặp không biết bao nhiêu điều kỳ lạ nhưng trường hợp này đúng là lần đầu.

"Thứ lỗi văn bối không thể nói. Tiền bối có đồng ý với đề nghị này không?"

"Được. Ta đồng ý. Người đưa chìa khóa qua đây"

Trần Lương tung chìa khóa cho Bất Diệt Kim Quy. Một cảnh tượng thú vị diễn ra trước mắt hắn, mà dù kiếp trước hắn cũng chưa thấy bao giờ. Bất Diệt Kim Quy từ một thân rùa khổng lồ dần biến hình thành một bà lão tóc bạc, gương mặt sáng và tinh anh với đôi mắt màu vàng không lẫn đi đâu được.

Bà lão Bất Diệt Kim Quy bắt lấy chìa khóa tra vào khóa ở xích sắt trời lấy chân lão. Rất nhẹ nhàng, chìa vừa tra, khóa bật mở.

"Ha, cuối cùng đã thoát" Bất Diệt Kim Quy mỉm cười. Trải qua vạn năm nhân sinh, nó đã không còn quá nhiều cảm xúc nhiệt huyết.

"Tiểu tử, đưa của người thánh hồn"

Bất Diệt Kim Quy tiến tới gần Trần Lương. 2 bên chạm đầu vào nhau. Từ trong não hải, Trần Lương bóc tách ra một phần vạn thánh hồn của hắn đưa vào não hải của Bất Diệt Kim Quy.

Xong xuôi, Bất Diệt Kim Quy một đám lên nóc nhà tạo ra một lỗ thủng lớn muốn rời đi. Trước khi đi để lại 1 câu cho Trần Lương:

"Người tốt nhất không nên vào gian phòng tiếp theo"

Bất Diệt Kim Quy bay đi mất hút. Trần Lương từ lỗ thủng bay ra. Từ ngoài nhìn xuống, tòa lâu đài này chỉ còn lại 1 đoạn ngắn nữa là kết thúc.

Trần Lương nghe lời Bất Diệt Kim Quy. Nếu nó muốn lừa hắn, chỉ cần tự thân vào căn phòng kia lấy hết đi đồ vật là được. Trần Lương quay trở lại gặp Vô Giác rồi cùng tiến sang lối đi bên kia.

Một đường thẳng tiến, Trần Lương gặp lại đám người bị nhốt trong trận pháp Đầu Chuyển Tinh Di.

"Tiểu tử kia đến rồi"

"Mau nhìn, đi cạnh hắn còn có Đại Địa Ngưu Ma Vương"

"Không thể nào, đúng là loài yêu thú chủng không không gian mạnh mẽ nhất trong tất cả yêu thú, Đại Địa Ngưu Ma Vương"

Trần Lương chậm chậm bước dần về phía đám người đang không ngừng trầm trồ nói về Tiểu Ngao Cửu Thiên.

"2 năm trong đây vui về chứ?" Trần Lương mỉm cười hỏi

Cả đám im lặng, nhất thời không biết trả lời như nào. Như Lão hỏi:

"Người định cứu bọn ta bằng cách nào?"

"Đại Địa Ngưu Ma Vương của ta đang là yêu thú cấp 8. Sừng của Đại Địa Ngưu Ma Vương là khắc tinh của không gian trận pháp. Ta sẽ để nó vào trong trận pháp rồi dùng sừng phá trận"

"Nếu nhờ không phá được?"

"Thì ta mất Đại Địa Ngưu Ma Vương. Các người đều hiểu Đại Địa Ngưu Ma Vương trưởng thành vượt xa giá trị của tất cả các người gộp lại. Vì vậy đừng phàn nàn về yêu cầu của ta. Đây là ta đang bỏ ra giá lớn để đánh cược"

"Người có thể đổi bất kỳ yêu cầu nào khác không? Ở đây bọn ta có người muốn tự do nên mới không gia nhập tổ chức nào, có người thì đang là trưởng lão của môn phái, không thể sang tổ chức khác"

"Các người nhầm, ta không phải mời các người vào môn phái của ta. Ta là đang yêu cầu các người làm người hầu, hoàn toàn nghe lệnh của ta. Và ta không cần bất kỳ yêu cầu nào khác"

"Tiểu tử người không sợ bọn ta vừa ra khỏi đây sẽ giết người sao?" Như Lão nhún mày hỏi

"Ta sẽ thu lấy năm phần trăm thánh hồn của các người. Đồng thời các người phát tâm thệ làm việc cho ta"

Sau lời nói của Trần Lương, những kẻ bị giam giữ đều trầm ngâm suy nghĩ. Năm phần trăm thánh hồn nếu bị Trần Lương phá hủy, nhẹ thì suy giảm tinh thần lực, nặng thì bản thân trở nên ngu đần. Tâm thệ phát ra, nếu trái lời sẽ gây ra đình chỉ tu vi, không thể tăng cấp.

"Bọn ta có 22 người. Có người tinh thần lực cấp 7. Muốn thu bằng này thánh hồn, ít nhất của người cũng phải cấp 8. Nếu không bọn ta hợp lực thánh hồn vào có thể phá hủy thánh hồn của người" Tóc đỏ nói

"Ồ, tóc đỏ, người sao lại từ ngoài chui vào trong vậy?" Trần Lương cười nói "Về phần này người yên tâm, tinh thần lực của ta cấp 9. Tất cả các người đều lên tinh thần lực cấp 8 thì mới có cơ hội đe dọa thánh hồn ta"

"Cái gì. Người tinh thần lực cấp 9"

"Người mới Cự Linh cảnh, tuổi chưa tới 1000, làm sao lên tinh thần lực cấp 9 được"

"Quá vô lý"

"Không thuyết phục"

"Người nói dối"

...

Cả đám tranh nhau nói.

Trần Lương giờ tay ra hiệu dừng, nói:

"Các vị bình tĩnh. Các người không cần tin, cũng không cần quan tâm ta tinh thần lực bao nhiêu. Các người đưa thánh hồn cho ta là được. Chịu được hay không ta tự lo. À mà tu vi của ta hiện giờ là Hoàng cấp rồi"

"Người là ai?" Như Lão hỏi

"Ha, mới mới có câu hỏi đúng. Các vị, tại hạ là Trần Lương, Trận Pháp Sư cấp 9, tu vi Hoàng cấp. Có 1 sủng thú là Tam Nhân Lang. 1 thú nuôi là Đại Địa Ngưu Ma Vương. Ta là môn chủ 1 môn phái đang bị chen ép do thiếu cường giả, vì vậy cần các vị tới hỗ trợ"

"Tu vi cao nhất trong môn phái của người là gì"

"Hoàng cấp"

"Chúng ta làm thế nào tin người chỉ giữ thánh hồn của bọn ta trong 200 năm?"

"Ta nói lời giữ lời, các người chỉ có thể lựa chọn tin tưởng. Nếu không cứ ở lại nơi đây đến cuối đời. Yên tâm, ta sẽ đối đãi với các người như các trưởng lão trong môn. Hoàng cấp, mỗi tháng nhận 200 tinh thạch cấp 1. Huyền cấp, mỗi tháng nhận 700 tinh thạch cấp 1.

Ngoài ra, Hoàng cấp sau khi phục vụ, muốn ở lại môn phái, sẽ được ngồi dưới Thiên Đạo Mộc ngộ Đạo. Huyền cấp ở lại được tặng 1 Bách Thánh Khí bảo giáp"

"Thiên Đạo Mộc? Một môn phái chỉ có Hoàng cấp làm sao có thể có Thiên Đạo Mộc, càng không thể có địa điểm trồng Thiên Đạo Mộc" Một người gay gắt truy xét

"Điều này người hỏi bất kỳ người nào trong môn phái đều sẽ tường tận, thậm chí bọn hần đều từng ngồi dưới Thiên Đạo Mộc ngộ Đạo. Hết 200 năm, đến lúc đó ai muốn ở lại ta sẽ dẫn tới Thiên Đạo Mộc kiểm tra. Không đúng có thể rời đi"

"Môn phái của người tên gì? Một môn phái chỉ có Hoàng cấp võ giả sao có thể nắm giữ được vùng đất có Long Mạch để trồng Thiên Đạo Mộc?"

"Khai Thiên Môn của ta không nằm ở vùng đất Long mạch. Vùng đất này chỉ mình ta nắm giữ. Những vấn đề này các người không cần quan tâm. Giờ các người chỉ cần cho ta biết, ai sẽ chọn làm người hầu của ta 200 năm. Cho các người 3 ngày suy nghĩ. Ác Nhân Cốc cửa ra đã mở, các người không còn cơ hội nào khác"

22 người nhìn nhau, tạm thời dừng hỏi. Có người thối lui ra một góc suy nghĩ, có người túm năm tụm ba thảo luận phương án.

"Có ai biết tên Trần Lương này là ai không?"

"Ai biết về Khai Thiên Môn không?"

1 ngày sau, tóc đỏ ra hỏi Trần Lương: "Ngươi có phải Trần Lương bị Quý Địa Phái truy sát, đặt giải thưởng tới chục vạn tinh thạch cấp 1?"

"Đúng vậy" Trần Lương gật đầu, nói tiếp "Tóc đỏ ngươi làm sao lại đi cả người vào trong trận pháp?"

"Có một nhóm 3 người tiến vào nơi đây. Bọn hắn định giết và cướp của ta nên ta đánh phải vội nhảy vào trong này" Tóc đỏ thở dài nói

"Vậy ngươi cũng 200 năm như bọn hắn"

Tóc đỏ gật gù, quay đi. Hắn cũng đoán trước Trần Lương tăng từ 50 năm lên 200 năm.

3 ngày trôi qua, Như Lão đại diện đám người tiến tới cho Trần Lương 1 câu trả lời:

"Bọn ta đồng ý phục vụ ngươi 200 năm"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Tiền tài thu phục nhân tâm

Trần Lương mỉm cười, gật đầu nói:

"Tốt lắm. Vậy chúng ta bắt đầu luôn. Ta sẽ đốt Xuyên Chi Thảo để đảm bảo Đại Địa Ngưu Ma Vương của ta tiến vào trong an toàn cứu các người ra"

Trần Lương lấy ra Xuyên Chi Thảo, đốt rễ ném vào trong trận pháp. Chưa sẵn sàng, cả đám người vội nhảy lùi lại.

"Không được, vậy khác gì để mặc người chém giết" Một lão già lên tiếng

"Ta không có ngu đi giết người sắp trở thành thuộc hạ của mình trong 200 năm đâu. Giờ ta sẽ chỉ điểm từng người tới gần Xuyên Chi Thảo hít khói. Ai không làm các người chung tay giết hắn" Trần Lương nhàn nhạt nói

"Bắt đầu từ người, Mộc thuộc tính, tinh thần lực cấp 6, Huyền cấp thất huyết" Trần Lương chỉ vào Như Lão nói. Hắn muốn nói lên thông tin từng người để chứng minh cấp 9 tinh thần lực của mình.

Từ đầu đến giờ, Trần Lương nói ra rất nhiều những tài sản của hắn, mục đích không phải để khoe khoang, mà là để tăng thêm lực hấp dẫn cho những lão quái vật sống mấy ngàn năm này. Bọn hắn đều là những kẻ cứng đầu, cứng rắn đe dọa chỉ mang lại phản tác dụng. Phải có đe dọa đi kèm dụ hoặc, cứng rắn thêm vào mềm mỏng mới có thể khiến bọn hắn nghe lời.

Như Lão ngần ngừ chưa đi lên. 21 cặp mắt dõi theo từng cử chỉ của lão, xem người mạnh nhất ở đây quyết định như nào.

Chần chừ một lúc lâu, cuối cùng lão cũng cắn răng tiến về phía Xuyên Chi Thảo, ngồi xuống hít vào làn khói mờ ảo.

Đã có người mở đầu, Trần Lương tiếp tục chỉ vào những người khác dễ dàng thực hiện hơn nhiều.

Thoáng chốc, 22 người đã ngồi vây xung quanh Xuyên Chi Thảo. Chờ cho Xuyên Chi Thảo cháy hết, Trần Lương để Đại Địa Ngưu Ma Vương tiến vào trong trận pháp.

Ngay cả yêu thú được mệnh danh là Không gian chi tử như Đại Địa Ngưu Ma Vương cũng không thể phá trận từ bên ngoài.

Vừa vào trong, Tiểu Ngạo Cửu Thiên quay người, húc đầu về phía Trần Lương. Chạm phải trận pháp, Tiểu Ngạo bị giữ yên, không thể tiến thêm nữa bước.

Nó lùi lại 50 bước, lấy đà phi thật mạnh về phía cửa ra. Mân chân bị sừng của Đại Địa Ngưu Ma Vương húc phải, liên rung động kịch liệt. Một hiện tượng chưa từng có cho dù 22 người kia cùng nhau tấn công trận pháp.

Tạo ra hiệu quả tốt nhưng Tiểu Ngạo cũng bị ngã mạnh ra sau. Nó đánh thay đổi phương pháp, liên tục đứng gần húc về phía trận pháp. Được một thời gian, Tiểu Ngạo dừng lại nghỉ rồi lại tiếp tục đâm trận pháp.

"Nếu Tiểu Ngạo đột phá cấp 9 có lẽ không mất thời gian như này. Nhưng dù sao vẫn có hiệu quả, mong là đừng quá 1 năm"

Quay qua Vô Giác, Trần Lương nói "Tình hình này chỉ sợ cần nhiều thời gian phá trận. Chúng ta tranh thủ luyện hóa Băng Hóa Bất Diệt Hoa và Nghênh Xuân Thảo"

"Được" Vô Giác đồng ý

Trần Lương cùng Vô Giác ngồi bên ngoài luyện hóa linh dược. Bên trong trận pháp, đám người hít Xuyên Chi Thảo cũng không có việc gì làm, ngồi nhìn Đại Địa Ngưu Ma Vương nhàm chán đâm trận pháp. Trong đầu bọn hắn mỗi người 1 suy nghĩ phức tạp. Nhưng đa phần đều suy nghĩ xem 200 năm tới số phận sẽ như nào.

Sau 1 tháng, Trần Lương sốt ruột đứng lên nói:

"Các người có linh đan diệu dược gì làm tăng tu vi yêu thú thì đưa hết cho Đại Địa Ngưu Ma Vương ăn. Ta sẽ trả chi phí đúng giá thị trường"

"Tiểu tử ngươi có được mấy tiền mà đòi mua? Cứ ra lệnh cho bọn ta giao nộp có phải nhanh hơn không" Một kẻ mũi nhọn cười khinh Trần Lương

"Đù mua cả nhà ngươi" Trần Lương bày ra trước mặt bọn hắn 500 tinh thạch cấp 3, nói tiếp "Ta sẽ không lấy của các người bất kỳ thứ gì. Cái ta cần là các người làm tốt những gì được yêu cầu. Làm tốt ta trọng thưởng, làm kém ắt phạt nặng"

Nhìn đồng tình thạch cấp 3 lẫn long lộc trên sàn, đám người không khỏi đứng dậy, tiến sát đến trận pháp để nhìn

"Người sao lại giàu vậy?!"

"Trời ơi 500 tinh thạch cấp 3. Ta còn chưa từng nhìn thấy nhiều tinh thạch cấp 3 như vậy"

Lúc này bọn hắn mới thật sự nhìn Trần Lương bằng một con mắt khác. Đúng là tiền tài có thể thu phục nhân tâm.

"Ta có đây một viên Lân Hóa Đan. Chủ được là Lân Liên Hoa có tác dụng tăng tu vi yêu thú rất tốt" Một vị ti ti trung niên lên tiếng

Trần Lương đánh giá một hồi, nói "Lân Hóa Đan này 70 tinh thạch cấp 2"

"Đồng ý" Vị ti ti đưa cho Đại Địa Ngưu Ma Vương Lân Hóa Đan, Trần Lương đưa vào trong 70 tinh thạch cấp 2.

Nhìn thấy Trần Lương giao dịch công bằng, đám người còn lại bắt đầu dục địch lấy ra đồ vật trao đổi. Dù sao bọn hắn cũng cần Đại Địa Ngưu Ma Vương tiến hóa để giải thoát cho chính mình.

"Ta có 1 cây Tị Thủy Thảo"

"Ta có 1 Trường Không Quả"

Bảo được có bao nhiêu, Tiểu Ngao nhận bấy nhiêu, ăn không hết thì cất trong bụng. lúc sau ăn.

Bọn hắn tiếp tục chờ.

Trong thời gian này có mấy người đến. Nhìn thấy 2 người cùng Tam Nhân Lang ngồi ngoài, qua cánh cửa là 1 đám người ngồi trong không chịu nói gì cũng một con thú có hình dạng giống trâu, có điều màu da lại là xanh da trời. Trên da điểm lấy những họa tiết xoắn ốc màu trắng. Mỗi xoắn ốc đều không giống nhau, nhìn lâu có cảm giác không gian xung quanh như bị biến đổi. Đôi sừng đặc biệt nổi bật với màu vàng kim và cũng được tô điểm các họa tiết xoắn ốc.

Ai hỏi thì Trần Lương cái gì cũng đều nói không biết.

Có người nghỉ ngơi, ngồi ngoài quan sát. Có người tò mò bước qua cửa vào trong xong cũng bị nhốt. Những kẻ bị nhốt mới được người bên trong giải thích tình huống.

1 tháng tiếp trôi qua, Tiểu Ngao Cửu Thiên nhờ tắm bồn bằng rất nhiều bảo được đã tiến hóa lên cấp 9, hiệu quả phá trận mạnh hơn rất nhiều lần.

Thần thông xuyên không của nó đã có thể thi triển nhưng chưa đủ để vượt qua trận pháp. Nó cần khả năng nắm giữ không gian mạnh hơn, thậm chí phải lên cấp 10, 11 mới có thể vượt qua được sự giam giữ của một trong Thập Nhị Tinh Vương Trận.

Phá trận cũng không cần Tiểu Ngao phải lao người vào húc như trước. Đôi sừng của nó đã có thể tách ra khỏi cơ thể, bay lượn tự do tấn công trận pháp.

Sau 1 tuần, đôi sừng đã đục thủng 2 lỗ trên trận pháp nhưng trận pháp không bị phá hỏng. Đại Địa Ngưu Ma Vương cần đục một lỗ hổng đủ lớn để bản thân nó có thể đi qua. Cơ thể Tiểu Ngao to hơn nhiều so với nhân loại nên nó sẽ bị ra cuối cùng.

Thêm 2 tuần, thêm 2 lỗ thủng được tạo ra gộp thành 1 lỗ thủng lớn to bằng đầu người.

"Các người từng người tiến tới để ta thu thánh hồn"

Trần Lương tiếp tục chỉ định người tiến lên theo tu vi giống như trước. Như Lão đã có tinh thần chuẩn bị từ trước, ngay lập tức tiến lên, đưa đầu qua trận pháp, chạm trán với Trần Lương.

Đề thu thánh hồn của người khác, người thu cần có được 2 điều kiện. Thứ nhất là sự đồng thuận hoàn toàn từ phía người cho. Thứ hai là tinh thần lực của người thu bằng hoặc cao hơn người cho.

Nhanh chóng thu được năm phần trăm thánh hồn của Như Lão, Trần Lương tiếp tục thu thánh hồn của 21 người khác.

Xong nhìn về 3 kẻ mới bị giam, Trần Lương hỏi:

"Các người quyết định thế nào?"

"Chúng ta không cần người giải thoát" Một kẻ đại diện nói, trong ánh mắt toát lên vẻ gian manh rất dễ nhận ra.

Trần Lương mỉm cười không nói gì. Mọi người đều nhìn bạch sau khi Trần Lương cứu thoát 22 người trong đây thì 3 kẻ kia cũng hoàn toàn tự chui ra được, không cần phải nhận lời yêu cầu của Trần Lương.

22 người kia thì khác, không thể làm theo cách của 3 kẻ này. Thứ nhất là cơ thể bọn hắn vẫn bị Xuyên Chi Thảo biến trở thành phạm nhân. Lúc này lật mặt rất có thể bị Đại Địa Ngưu Ma Vương đâm chết. Thứ hai là bọn hắn đã phát tâm thế, trở mặt lúc này là cực kỳ không khôn ngoan.

100 ngày hiệu lực của Xuyên Chi Thảo đã hết, 22 người trở lại khí lực sung mãn, lại nhìn trận pháp lỗ thủng đã gần đủ, ai ai cũng vui mừng phấn khởi.

Trần Lương tiến tới nói:

"Các vị, ta có yêu cầu đầu tiên đây"

"Ta biết người muốn gì" Như Lão nói, nhìn về 3 kẻ kia "Cho các người cơ hội cuối cùng trở thành thuộc hạ của thiếu gia"

"Không không, cơ hội chỉ có 1, ta không cần lũ ngu dốt này. Bọn hắn chỉ có Huyền cấp nhất huyết cùng Hoàng cấp, mình người giải quyết luôn đi"

3 tên này lớn đầu còn ngu. Thế gian làm gì có bữa cơm miễn phí. Muốn lợi dụng Trần Lương để trốn thoát, thật sự là ngu không ai bằng, giữ lại chỉ tốn cơm nuôi.

"Đại nhân tha mạng, bọn ta xin thề trung thành"

Lời nói của 3 kẻ vừa dứt, mạng sống của bọn hắc cũng tan thành mây khói.

Mấy ngày sau, lỗ thủng đã đủ lớn để rời đi. Bọn hắc cũng không cần đợi Tiểu Ngạo đục to thêm lỗ thủng. Vì Trần Lương nghĩ ra cách thu Tiểu Ngạo vào Không Thủ đưa ra ngoài. Nếu nghĩ ra sớm cũng có thể áp dụng cách này sớm đưa đám người bị nhốt ra.

"Được rồi, đã đến lúc rời khỏi Ác Nhân Cốc. Các người ai biết vị trí cửa ra không?"

"Ta biết. Ta đã ở Ác Nhân Cốc trăm năm. Nếu không phải đi theo người, ta cũng vẫn sẽ tiếp tục ở lại nơi này." Một vị Huyền cấp ngũ huyết lên tiếng.

"Xin mời dẫn đường"

Một đoàn 24 người rời đi. Lực lượng này đủ để đứng đầu nơi đây, vì vậy một đường thẳng tiến di chuyển. Trừ khi gặp các loại thiên tai mới cần tạm tránh. Mọi dự đoán thiên tai đều là Trần Lương đưa ra trước giúp mọi người bình an di chuyển. 2 người lúc này đều đã tin tưởng Trần Lương có tinh thần lực cấp 9 nên không có gì ngạc nhiên, hoàn toàn nghe lệnh hắc.

Nhìn thấy cửa ra nằm trên cao, xung quanh là những vết nứt không quan lúc ẩn lúc hiện hỗn loạn, Trần Lương nói với mọi người:

"Các vị tạm vào không thủ của ta. Ta cười Đại Địa Ngưu Ma Vương sẽ an toàn hơn rất nhiều"

Đám người nhanh chóng thu vào Không Thủ của Trần Lương, cùng đi ra ngoài. Tiểu Ngạo Cửu Thiên lúc này đã rất nhạy cảm với không gian. Những vết nứt xuất hiện bất ngờ với đám người này chứ hoàn toàn không khó khăn gì với nó.

Nhanh chóng ra đến ngoài, Trần Lương thả tất cả ra. Ai ai cũng đều vui mừng tận hưởng bầu không khí trong lành này

"Không còn bị sương mù che phủ, tầm nhìn thoáng đãng hẳn, cảm giác thật vi diệu"

"Mấy chục năm trong Ác Nhân Cốc, cuối cùng cũng không cần ngày ngày lo thiên tai ập tới"

"Ta còn là cả trăm năm đây, không nghĩ còn có ngày ra khỏi Ác Nhân Cốc"

Võ Giác đi tới gần Trần Lương nói:

"Ta có thể đi cùng người không?"

"Người muốn gì?"

"Ta không có nơi nào để đi. Người giàu vậy, ta muốn bám chân người hưởng lộc rơi lộc vãi" Võ Giác cười cười nói

"Ha ha được. Vậy để người làm trưởng lão Khai Thiên Môn" Tất nhiên là Trần Lương đồng ý. Võ Giác nhờ Băng Hòa Bất Diệt Hoa đã lên tới Huyền cấp tam huyết, chiến lực là không phải bàn. Hai bên lại từng cùng hợp tác, tín nhiệm tự nhiên là cao hơn so với đám 22 người bị ép buộc kia.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Bảo tàng thứ hai

Một lão giả hướng Trần Lương hỏi: "Tiểu tử, giờ chúng ta đi đâu?"

"Gọi ta là thiếu gia"

"Nếu không đâu?" Lão giả nhíu mày hỏi

"Vậy người có thể rời đi"

Im lặng 1 giây, lão giả đành nói: "Thiếu gia, giờ chúng ta đi đâu?"

"Theo ta"

Trần Lương kéo theo đám người đi về phương bắc 20 dặm.

Ở đây sương khói mờ nhàn ảnh, không biết hướng đi dễ lạc đường.

Nơi đây là dãy núi biên giới ngăn cách Ác Nhân Cốc với thế giới bên ngoài, sương mù rất dày đặc.

Đám sương mù này chính là một lớp che dấu tự nhiên giúp Hải Thượng Trung cất giữ bảo tàng thứ hai của mình.

"Các người đứng ngoài này chờ ta" Trần Lương phân phó.

Hắn cười trên Tam Nhân Lang, đi cạnh Tiểu Ngạo Cửu Thiên tiến vào trong đám sương mù dày tới mức không nhìn rõ 2 tay.

Hải Thượng Trung đã khéo léo bày rất nhiều tiểu trận pháp không gian ở đây. Nếu không biết cách đi thì sau một hồi sẽ trở ra ngoài, không may thì kẹt trong đây cả đời.

Dù biết đường nhưng Hải Thượng Trung muốn đi qua cũng cần nửa ngày. Riêng Trần Lương, nhờ có Tam Nhân Lang cùng Đại Địa Ngưu Ma Vương, tốc độ hẳn là tăng lên nhiều, chỉ nửa canh giờ đã tới được hang động cần đến.

Một cái hang trống không, nhỏ bé trông cực kỳ bình thường, không có gì đáng xem. Trần Lương đi vào, lấy ra một vản hình nắm đấm cửa, ấn lên trần hang. Vật hình nắm đấm cửa này

nằm trong bảo tàng thứ 1. Nếu bảo tàng thứ 1 bị mất, Trần Lương vẫn có thể làm lại cái khác tương tự, có điều sẽ mất thời gian tìm kiếm một vài loại nguyên liệu hiếm.

Đất đá tại dãy núi này cực kỳ rắn chắc. Cho dù Trần Lương dùng Đế Nhất cũng khó lòng đục thủng được. Vì vậy không có chìa khóa là vô phương lấy được bảo tàng vào lúc này.

Hang đá phía trước mở ra một lỗ trống nhỏ, dài chừng cánh tay. Trần Lương thò cánh tay cầm ra 1 chiếc Nhẫn không gian rất đẹp màu bạch kim.

Hắn mỉm cười hài lòng, vuốt ve chiếc nhẫn đồng thời kiểm tra bên trong hết thảy bảo vật.

Hắn cầm ra một hộp đá, chính là được làm từ Phiến Thiên Thạch, tỏa ra hàn khí lạnh thấu xương. Bên trong hộp chính là vật Hải Thượng Trung chuẩn bị trước cho bản thân mình khi bước vào Hoàng cấp, một viên đan được cường hóa Nhân Sinh.

Trong Nhẫn không gian còn 9 thạch hộp như này. Có đồng đan được, hắn sẽ đạt được lớn nhất cường hóa Nhân Sinh trong thời gian ngắn. Trần Lương vui mừng mở hộp đầu tiên ra.

Đáng tiếc, cuộc sống không như cuộc đời. Đập vào mắt Trần Lương là một viên tứ đan, thậm chí bị nát một phần, không còn hình dạng ban đầu của đan được.

Hắn mở ra những thạch hộp khác, tất cả đan được đều đã hóa thành tứ đan do quá hạn. Hắn ngẫm ra:

"Mỗi viên đan được trong thạch hộp này có thể lưu trữ tới 2000 năm. Không biết tiền bối Hải Thượng Trung đã chết được bao lâu?"

Ngoài 10 thạch hộp chứa đan được cường hóa Nhân Sinh, trong Nhẫn không gian còn có 36 thạch hộp chứa các loại đan được, linh dược khác. Trần Lương kiểm tra một lượt đều đã không còn dùng được.

"Tất cả đan được, linh dược đều hỏng. Thật đáng tiếc!" Trần Lương thở dài. Những bảo dược này đều là giá trị không nhỏ. Mà quan trọng hơn là có tiền cũng khó tìm mua được.

Trần Lương lại lấy ra một đồ vật khác, là một chiến thương. Chiến thương này có một đại danh đình đình, Khuyển Dạ Xoa, là một thanh Bán Thần Khí của Cung Thừa Hy. Đây là chiến thương mạnh nhất của hắn, chiến đấu cùng hắn qua hàng trăm trận chiến khốc liệt, nhuộm đỏ thương khung.

Khuyển Dạ Xoa thân đỏ như máu, lưỡi sáng như trắng. Khuyển Dạ Xoa được làm từ răng của thần thú Thiên Linh Khuyển kết hợp với vô số vật liệu khác. Khuyển Dạ Xoa được coi là một trong 10 chiến thương mạnh nhất, được tất cả võ giả dùng thương ao ước.

Địa Long Thương chỉ là Thiên Thánh Khí hạ phẩm, tăng lên 8 lần lực công kích. Còn Khuyển Dạ Xoa tăng lên tới 22 lần lực công kích. Chưa kể là bản thân nó còn hấp thu và tích chứa một lượng linh khí gấp nhiều lần so với Địa Long Thương. Điều này giúp Trần Lương giảm bớt tiêu hao nguyên khí trong chiến đấu và thực hiện những võ kỹ vượt cấp như Đế Nhất.

Trần Lương lấy ra đồ vật tiếp theo, là một áo giáp có 2 mắt quý nhìn như muốn thôn nạp vạn vật. Người không đủ ý chí nhìn vào 2 mắt này có thể bị hoảng sợ tới ngất đi hoặc gây nhiễu loạn tinh thần, chiến lực suy giảm.

Đây không phải đồ vật của Cung Thừa Hy, mà là bảo giáp mạnh nhất của Hải Thượng Trung, Bá Vương Quý Diện Giáp. Bá Vương Quý Diện Giáp cũng là một kiện Bán Thần Khí bảo vật, tăng lên tới 69 lần khả năng phòng ngự của nguyên khí hộ thân. Ngoài ra còn có tác dụng phụ trợ gây choáng.

Mặc vào Bá Vương Quý Diện Giáp, Trần Lương một vẻ hài lòng quay trở lại đội. Bên trong Nhẫn không gian còn rất nhiều bảo vật cùng tinh thạch nhưng không cần thiết phải lấy ra xem hết. Với lực phòng ngự hiện giờ của hắn, cho dù đứng yên đề Hoàng cấp võ giả tấn công cũng không hề hắn gì.

Đồ vật cần lấy cũng đã lấy xong, Trần Lương dẫn đoàn 23 người, 2 yêu thú một đường tiến về Khai Thiên Môn. Hắn dùng Truyền tin thạch gọi cho Tuyết Hoa để thông báo trở về thì nhận được tin trưởng lão của môn bị bắt giữ làm con tin, yêu cầu trao đổi lấy Kim Thiết Nhân và 1 vạn tinh thạch cấp 1.

Bằng tốc độ nhanh nhất, 2 ngày sau bọn hắn đã gần về tới Khai Thiên Môn. Trần Lương quay qua nói với mọi người:

"Các vị, ta muốn che giấu lực lượng, phiên các vị vào Không Thủ một lát. Vào bên trong Môn ta sẽ đưa mọi người ra"

Tuy không thích nhưng mọi người cũng đều đồng ý. Vào Không Thủ coi như giao tính mạng của mình mặc người xử lý, nên không ai muốn điều này.

Trần Lương không che mặt, tiến tới cửa Khai Thiên Môn. Bên cạnh là cửa hàng bán Không Vật đang đóng kín cửa do có đại sự phát sinh.

"Thiếu gia về, thiếu gia về rồi!" Một đệ tử vừa chạy vừa hô to.

Trong Chính Đường, Tuyết Hoa cùng các trưởng lão đang nặng nề bàn chính sự, nghe tin vội chạy ra ngoài.

Vừa nhìn thấy Trần Lương, Tuyết Hoa như trút bỏ được gánh nặng bao năm nay đặt trên vai nàng, vừa khóc vừa chạy về phía hình bóng người nam nhân vĩ đại kia. Chỉ cần có hình bóng ấy, nàng có thể yên tâm ngủ ngon, trời sập cũng có người thay nàng đỡ.

Còn cách 3 bước chân, Tuyết Hoa quỳ xuống khóc. Không biết nói gì, nàng chỉ có thể kêu lên 2 tiếng "Thiếu gia..."

"Đứng lên đi!" Trần Lương tiến đến đỡ Tuyết Hoa dậy "Là lỗi tại ta để người chịu cực khổ. Từ giờ mọi thứ để ta lo"

Hắn lau nước mắt trên gương mặt đã gầy đi vì lo nghĩ nhiều của nàng.

"Được rồi, vào Chính Đường trước bàn kế cứu Càn Sùng"

Trần Lương bước vào Chính Đường, thả ra 23 người cùng 2 yêu thú, lần lượt giới thiệu 2 bên với nhau:

"Đây là Như Lão, Huyền cấp thất huyệt võ giả"

Đám người trưởng lão hít một hơi lạnh, Vạn Lan Nhu còn phải hỏi lại "Môn chủ, người vừa nói vị tiền bối này là Huyền cấp thất huyệt?"

"Đúng vậy, còn đây là Phong Lưu, Huyền cấp ngũ huyệt võ giả"

"Đây là..."

"22 người này sẽ nghe theo yêu cầu của ta trong 200 năm. Còn đây là Võ Giác, Huyền cấp tam huyệt võ giả, sẽ là trưởng lão mới của Võ Đường"

Tuyết Phi cùng đám người trưởng lão đều đứng hình mất một lúc, không biết phải nói gì cho phải. Ngay cả Bá Lăng cùng Hạ Từ Yên cũng không khỏi ngạc nhiên. Đột nhiên Trần

Lương có được 22 võ giả đều là Hoàng cấp, Huyền cấp nghe lệnh hẩn trong 200 năm. Đây chẳng phải là một bước hóa rồng sao.

Có đội ngũ này, Khai Thiên Môn sẽ không cần phải suốt ngày trốn trong trận pháp, không cần phải ra ngoài lén lút lút, không cần lo sợ bị tấn công bất ngờ hay các môn phái chen ép.

Trần Lương giới thiệu tới đội bên này:

"Đây là Tuyết Hoa, trưởng môn. Lệnh của nàng chính là lệnh của ta"

"Đây là Hạ Từ Yên, trưởng lão Luyện Khí Đường, Luyện khí sư cấp 8"

...

Giới thiệu xong, không đề 2 bên có thời gian làm quen, Trần Lương hỏi luôn:

"Tình hình Càn Sùng thế nào?"

"Thiếu gia, Càn Sùng bị Chí Tôn Môn bắt giữ cách đây 7 ngày. Đòi đổi lấy Kim Thiết Nhân và 1 vạn tinh thạch cấp 1. Chúng ta lúc trước chỉ có Kim Thiết Nhân là mạnh nhất để bảo vệ môn phái và lại không có gì đảm bảo sau khi đưa đồ vật bọn hẩn sẽ thả người!" Tuyết Hoa nói:

"Chí Tôn Môn là thế lực nào? Vì sao muốn nhắm vào chúng ta?"

"Chí Tôn Môn là môn phái bán Không Vật và Không Thủ cách chúng ta 2 dặm. Bọn hẩn đã nhiều lần gây sự, đánh đệ tử của chúng ta. Đã có 2 đệ tử thiệt mạng dưới tay chúng. Chính vì điều này mà 10 năm nay, ta đã cho Khai Thiên Môn dùng chiêu sinh đệ tử. Sức mạnh của Chí Tôn Môn bọn ta không điều tra được. Nhưng chúng có nhiều Huyền cấp võ giả, khiến chúng ta vô lực phản kháng

Thiếu gia, ta cùng các trưởng lão trong một lần ra ngoài đã bị Chí Tôn Môn vây bắt. May lúc đó có Càn Sùng trưởng lão mưu trí, tính kế bọn hẩn mới giúp chúng ta thoát thân. Cũng vì vậy mà lần này bọn hẩn mới nhắm vào Càn Sùng trưởng lão để bắt giữ tra tấn. Mong thiếu gia cứu người."

"Bọn hẩn muốn trao đổi bằng phương thức nào?"

"Hai bên mang đồ và người tới một vị trí cách đây 100 dặm về phía đông"

"Được, đề ta đi. Ngươi ra hẹn bọn hẩn thời gian"

"Đề ta làm luôn" Bình Nguyễn đứng sau lưng Tuyết Hoa nói.

"Tuyết Hoa, lấy thêm ghế, nói cho ta cùng các vị đây tình hình Khai Thiên Môn trong các năm qua.

22 vị đây sẽ coi như là các khách khanh trưởng lão, mỗi tháng nhận tinh thạch như quy định. Ngoài ra không có quyền gì trong Khai Thiên Môn, không được ra lệnh cho bất cứ ai và chỉ nghe mệnh lệnh duy nhất từ ta"

"Môn chủ, về nhân sự, hiện tại chúng ta có

Luyện Khí Đường có 1 cấp 8, 1 cấp 7, 50 đệ tử dưới cấp 6

Trận Pháp Đường có 1 Trận Pháp Sư cấp 6, 12 Trận Pháp Sư cấp 5, 20 Trận Pháp Sư dưới cấp 5.

Võ Đường có 8 Hoàng cấp võ giả, 49 Cự Linh cảnh cùng 50 đệ tử khác

Còn ta là luyện đan sư cấp 5."

"Trương Phá Vân, Chu Minh, Ung Sát đâu?" Trần Lương hỏi

"Môn chủ, Chu Minh và Ung Sát ở ngoài lịch luyện, nghe tin môn chủ về đang cấp tốc trên đường trở về. Còn Trương Phá Vân, từ khi thiếu gia đi cũng biệt vô âm tín, không thể liên lạc được qua Truyền tin thạch"

"Ta cũng từng gọi mấy lần mà không được. Trương Phá Vân giỏi lắm, ta vắng mặt, môn phái gặp khó khăn, người lại trốn đi mất" Trần Lương tức giận.

"Tuyết Hoa tiếp tục báo cáo"

"Môn chủ, trong kinh doanh Không Vật, chúng ta bán được hơn 6 vạn, thu về tầm 1 vạn tinh thạch cấp 3. Lí do là bởi bị Chí Tôn Môn quấy phá cùng một số cửa hàng cạnh tranh nên bán lẻ sụt giảm. Ta vừa phải giảm giá bán lẻ, vừa phải gia tăng bán buôn. Giá bán buôn cũng rẻ hơn thị trường đề đối tác đến tận đây lấy hàng, chúng ta giảm thiểu rủi ro vận chuyển. Vì vậy số lượng bán ra nhiều nhưng lượng tinh thạch không cao"

"Có được 1 vạn tinh thạch cấp 3 đã là con số lớn. Ngươi đã làm rất tốt, không cần tự trách mình"

"Tạ thiếu gia hiểu. Về kinh doanh bảo khí, chúng ta thu đc 10 tinh thạch cấp 3. Số lượng tinh thạch thấp do số lượng bảo khí thấp. Do vấn đề của Chí Tôn Môn chen ép, Hạ Từ Yên tiên bối quyết định thành lập 1 chi nhánh Luyện Khí Đường tại Hào Cự Thành, chuyên môn tuyển mới và đào tạo đệ tử. Nơi đó chỉ sản xuất ra phẩm khí. Chỉ một số rất ít đệ tử có năng lực mới được đưa đến Luyện Khí Phường chế tạo Thập Thánh Khí."

"Vậy hiện tại Khai Thiên Môn có bao nhiêu tinh thạch" Trần Lương hỏi

"Hiện có khoảng 5000 tinh thạch cấp 3" Tuyết Hoa trả lời

"5000 tinh thạch cấp 3!" mấy vị Trưởng lão khách khanh thốt lên

"Môn phái của ta thành lập cả trăm năm, có cả tá Huyền cấp võ giả mà tích trữ không bằng Khai Thiên Môn"

"Môn phái của ta cũng vậy. Không khỏi quá phóng đại đi"

"6 vạn Không Vật chỉ phí nguyên liệu cũng phải 1500 – 2000 tinh thạch cấp 3. Thêm vô vàn những chi phí khác. Các người làm sao vẫn còn tới 5000 tinh thạch cấp 3, tương đương 50 triệu tinh thạch cấp 1. Quá vô lý".

Tuyết Hoa quay qua đám người Trưởng lão khách khanh, nói:

"Các vị trưởng lão, thời điểm ban đầu, Khai Thiên Môn đã bị mật khai thác toàn bộ một mỏ Không Thạch, thu về 10 vạn Không Thạch. Chi phí lúc đó tất cả do môn chủ chi trả, và chi mất phí nhân công lao động. Đây chính là lợi thế lớn nhất giúp Khai Thiên Môn giảm giá Không Vật nhưng vẫn thu về lợi nhuận rất lớn, gần bằng doanh thu.

Nói thêm để các vị biết, nếu không phải Khai Thiên Môn chấp nhận lỗ để cung cấp vô hạn tài nguyên tu luyện cho đệ tử cùng trưởng lão thì số tinh thạch dự trữ còn lên tới 7, 8000 tinh thạch cấp 3"

Nghe Tuyết Hoa nói xong, đám Trưởng lão khách khanh mới gật gù hiểu vấn đề

"Ra vậy"

"Càng ngày ta càng thấy tiểu tử này giàu quá mức tưởng tượng"

Một vị Trưởng lão khách khanh lên tiếng hỏi:

"Ta có 1 thắc mắc, tại sao Chí Tôn Môn mạnh hơn các người rất nhiều mà không tấn công Khai Thiên Môn?"

"Vì Khai Thiên Môn có 2 trận pháp cấp 8 bảo vệ. Cho dù Địa cấp võ giả đến cũng phải ăn thua thiệt. Thậm chí, môn chủ chỉ cần dùng 1 trận pháp do chính môn chủ bày bố cũng đã diệt sát 1 Địa cấp võ giả đề cướp lấy địa bàn hiện tại. Sau đó môn chủ tiếp tục dùng trận pháp này hỏ cả 1 tông môn khiến bọn hần phải trả 1 cái giá lớn giúp Khai Thiên Môn thu về này trăm tinh thạch cấp 3"

Vị Trưởng lão khách khanh kia gật đầu, không hỏi gì thêm. Trong lúc bị giam tại Đâu Chuyển Tinh Di, đám Trưởng lão khách khanh bọn hần đã trao đổi cho nhau đầy đủ thông tin về Trần Lương, một Trận Pháp Sư cấp 8 cả gan gây chiến với Quý Địa Phái.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 115: Môn Chủ Vô Định

Bên nhóm Trưởng lão khách khanh còn đang có nhiều thắc mắc hỏi Khai Thiên Môn, Bình Nguyễn từ ngoài chạy vào nói:

"Môn chủ, Chí Tôn Môn muốn nói chuyện với Tuyết Hoa trưởng môn"

"Đưa ta"

Bình Nguyễn đưa Truyền tin thạch cho Trần Lương. Hần bật Truyền tin thạch lên, nói:

"Chí Tôn Môn các người muốn trao đổi người như nào?"

"Người là ai? Mau đưa Truyền tin thạch cho Tuyết Hoa"

"Ta là Môn chủ Khai Thiên Môn"

"Vớ vẩn, bao nhiêu năm nay chỉ có Tuyết Hoa là địa vị cao nhất của Khai Thiên Môn, từ đâu lôi ra một tên môn chủ nhà người. Các người muốn giờ trò gian trá thì đợi nhận xác Càn Sùng đi"

Trần Lương đành đưa Truyền tin thạch cho Tuyết Hoa, nàng hỏi:

"Các người muốn gì?"

"Các người có đáp ứng điều kiện bên ta đưa ra?"

Tuyết Hoa nhìn lên Trần Lương, nhận được cái gật đầu của hần, nàng nói "Đáp ứng, nhưng Càn Sùng không được bị thương ảnh hưởng đến tính mạng và tu vi"

"Được, nghe phương thức trao đổi đây. Do các người không có Huyền cấp võ giả, nên Chí Tôn Môn sẽ bày tỏ thiện chí bằng đề nghị cả 2 bên cử ra một Hoàng cấp võ giả cầm theo vật trao đổi tiến đến vị trí nằm giữa 2 bên.

Cả 2 đều không được mang theo Không Thú cùng Không Vật, có thể mang vũ khí. Kim Thiết Nhân không được đặt Thiết Cầu Năng, không được có năng lượng. Khi 2 bên cách nhau 1 dặm, mỗi bên cử 1 đệ tử sang bên kia kiểm tra tu vi cùng Không Thú, Không Vật.

Cách thức ta đã đưa ra, thời gian tùy các người lựa chọn"

Trần Lương ra hiệu cho Tuyết Hoa nói: "Bên ta đồng ý. Thời gian càng sớm càng tốt, ta muốn nửa canh giờ sau tiến hành luôn"

"Đồng ý nhanh vậy sao. Tốt! Vậy nửa canh giờ sau"

Tuyết Hoa tắt Truyền tin thạch, hỏi mọi người "Tại sao bọn chúng lại muốn thay đổi địa điểm?"

"Bọn hần muốn cho người cảm giác an toàn. Cái Chí Tôn Môn muốn là Kim Thiết Nhân, chiến lực mạnh nhất của Khai Thiên Môn để từ đó dễ dàng vây bắt, triệt hạ dần dần Khai Thiên Môn. Vì vậy bọn hần tạo điều kiện để người giảm bớt lo ngại mà trao đổi với bọn hần"

Thời gian đã đến, sau quy trình kiểm tra như đã ước định, Trần Lương tay phải cầm Kim Thiết Nhân, tay trái cầm Khuyển Dạ Xoa, bên hông treo 1 viên tinh thạch cấp 3 tiến đến gần

người của Chí Tôn Môn.

Người được Chí Tôn Môn cử đi trao đổi là 1 trung niên lực lưỡng, mặt vuông chữ điền, một tay cầm thanh long đao, một tay xách Càn Sùng.

Cách nhau 3 trượng, 2 bên nhìn nhau 1 hồi, trung niên lực lưỡng mới hỏi:

"Người là ai? Ta chưa từng thấy người có mặt trong Khai Thiên Môn"

"Ta là môn chủ, mới tu hành trở về, bắt các người nhận lại gấp trăm lần những gì đã làm với Khai Thiên Môn"

"Ha ha, chỉ bằng vào một tên Hoàng cấp nhà người sao. Chí Tôn Môn bọn ta sớm muộn cũng sẽ đập chết các người như giết 1 con kiến"

"Bớt nhiều lời, mau thực hiện trao đổi"

"Như ý môn chủ nói" trung niên nói mĩa mai rồi phá lên cười "Trước tiên ném 1 củ về phía ta"

"1 củ? 1 củ nào?" Trần Lương thắc mắc

"Hừ, đồ nhà quê. 1 củ chính là 1 viên tinh thạch cấp 3 treo bên hông người kia kìa"

"Sao 1 củ lại là 1 tinh thạch cấp 3?" Trần Lương hoàn toàn không hiểu ngôn từ của đối phương

"Thôi thôi không giải thích nhiều. Đưa viên tinh thạch cấp 3 của người đây"

Trần Lương không ngần ngại ném tinh thạch cấp 3 sang cho đối phương, nói "Tiếp"

"Người đưa Kim Thiết Nhân cho đệ tử của ta, đồng thời ta đưa Càn Sùng cho đệ tử của người"

"Khoan, trước tiên ta muốn kiểm tra sức khỏe của Càn Sùng. Nếu hắn có sao, ta sẽ cầm Kim Thiết Nhân trở về"

"Hừ, nhanh kiểm tra" Trung niên lực lưỡng đưa Càn Sùng cho vị đệ tử của Khai Thiên Môn. Đây là một luyện đan sư, từng là bạn đồng học của Tuyệt Hoa, tên là Như Nguyệt. Tuyệt Hoa trả giá cao để mời nàng về cùng Khai Thiên Môn. Vừa là để Khai Thiên Môn có thêm luyện đan sư, vừa là để Tuyệt Hoa có người trao đổi về đan đạo.

Như Nguyệt hiện cũng là 1 luyện đan sư cấp 5. Sau 1 hồi kiểm tra, nàng nghiêm trọng nói:

"Tứ chi bị phế, không có khả năng hồi phục"

Trung niên lực lưỡng nói luôn: "Các người yêu cầu hắn không bị ảnh hưởng đến tính mạng và tu vi. Tu vi của hắn vẫn là Hoàng cấp, tính mạng cũng không sao. Chỉ cần chữa trị một chút là có thể khỏe lại, thậm chí vẫn bay được, chỉ là không nhảy được"

"Trao đổi đi" Trần Lương đưa Kim Thiết Nhân cho đệ tử Chí Tôn Môn.

Chờ Như Nguyệt mang Càn Sùng đến chỗ mình, Trần Lương mới nói "Đến giờ từ của người rồi"

Vừa nói xong, hắn bay người về phía trung niên của Chí Tôn Môn.

"Hừ đúng ý ta" Người này cũng tung người, cầm đao chém xuống Trần Lương. Hắn là Hoàng cấp võ giả mạnh nhất trong Chí Tôn Môn, rất tự tin đè bẹp một tiểu môn phái như Khai Thiên Môn.

Khoảng cách hai bên quá gần, trong tích tắc đã chạm mặt nhau. Trần Lương đâm ra một thức Thương Vô Thủy.

Cuộc chiến rất nhanh chóng kết thúc. Trần Lương đâm ra một thương phá hủy thanh long đao, một đường tiến tới, nỏ nát thủ cấp trưởng lão Chí Tôn Môn.

Địa điểm trao đổi nằm giữa 2 môn phái, cách mỗi bên 1 dặm, vì vậy các trưởng lão cùng đệ tử 2 môn đều nhìn thấy nhất thanh nhị sở quá trình chiến đấu.

Trần Lương cảm Khuyển Dạ Xoa cầm xuyên giáp, xuyên người trưởng lão Chí Tôn Môn, giờ lên cao. Sau lưng hắn vang lên tiếng hô của cả Khai Thiên Môn.

"Môn chủ vô địch"

"Môn chủ vô địch"

Đây là tiếng hô vang giải tỏa tất cả tâm trạng náo nê, âm ỉ của bọn hắn sau bao năm bị Chí Tôn Môn dồn nén, áp bức. Trong mắt của bọn hắn, môn chủ không gì không làm được, chỉ cần có môn chủ, mọi thứ đều có thể giải quyết.

Nhìn thấy cảnh này, Chí Tôn Môn tức giận. Lập tức có 3 trưởng lão bay về phía Trần Lương. Sau lưng Trần Lương cũng bay lên 3 người. Trần Lương mang theo Như Nguyệt và Càn Sùng bay trở về Khai Thiên Môn.

3 trưởng lão Khai Thiên Môn cùng 3 trưởng lão Chí Tôn Môn cùng đánh ra võ kỹ về phía đối phương. 3 người Chí Tôn Môn cười đắc thắng. Bọn hắn đều là Huyền cấp, tự nhiên là dễ dàng diệt sát 3 người của Khai Thiên Môn.

Đáng tiếc cuộc sống không như cuộc đời, kết quả xảy ra không như bọn hắn mong đợi. Giao thủ lần 1, kết quả hòa. Bọn hắn tức giận, phát ra công kích đợt 2 mạnh hơn trước, nhưng kết quả vẫn là hòa.

"Đáng chết, từ lúc nào Khai Thiên Môn có thêm 3 Huyền cấp võ giả"

2 bên giao thủ liên tiếp, bên Chí Tôn Môn tức giận đến đỏ cả mặt.

Thêm 2 trưởng lão Chí Tôn Môn bay đến. Chí Tôn Môn đặt tổng bộ tại Hoàng Đình Trấn, vì vậy nơi đây tập trung hầu hết trưởng lão Huyền cấp của môn phái. 33 chi nhánh khác của Chí Tôn Môn, đa phần do Hoàng cấp trưởng lão đứng đầu, chỉ một số ít chi nhánh lớn mới có Huyền cấp trưởng lão tọa trấn. Dù sao những nói lập chi nhánh đều có Phủ Thành Chủ bảo vệ, không phải nơi nào cũng long xà hỗn tạp như Hoàng Đình Trấn.

Trần Lương từ xa nói đến "Đù rồi, kết thúc đi"

Như Lão cùng 2 Huyền cấp võ giả khác đánh ra võ kỹ mạnh nhất của mình, diệt sát đồng thời cả 5 Huyền cấp trưởng lão của Chí Tôn Môn. 3 người bọn hắn từ đầu đến giờ chỉ là giả bộ yếu kém để dụ thêm địch ra giết mà thôi.

Nếu thực lực chỉ chênh 1, 2 tiểu cấp thì bên Chí Tôn Môn muốn chạy không khó. Nhưng những trưởng lão Chí Tôn Môn xông ra chỉ có Huyền cấp sơ khai, nhất huyết, nhị huyết. Trong khi bên Khai Thiên Môn, một người thất huyết, 2 người ngũ huyết, tổng lực đánh ra một đòn mạnh nhất khiến các trưởng lão Chí Tôn Môn chết không kịp ngáp.

Chỉ mới mấy hơi thở thời gian, Chí Tôn Môn thiệt hại đi 5 trưởng lão cấp cao, cả Chí Tôn Môn đứng hình, không nói lên lời.

"Những tên kia quá mạnh. Từ lúc nào Khai Thiên Môn lại có loại cường giả này? Chúng ta giám sát bọn chúng cả ngày lẫn đêm. Mấy ngày nay chỉ có 1 tên trẻ tuổi đi vào, nào thấy có ai khác"

"Có lẽ những tên này là trốn trong Không Thủ của tiểu tử kia?"

"Bọn hắn liệu vậy sao?"

"Điều đó không quan trọng, vấn đề bây giờ ta sợ là Khai Thiên Môn đã có sức mạnh, nhẹ thì chúng ta không chèn ép được bọn hắn, mà nặng thì chúng ta sẽ phải đối đầu với nguy cơ bị tấn công ngược lại" Môn chủ Khai Thiên Môn ánh mắt xa xăm nói.

"Các người mau tìm cách điều tra tu vi 3 kẻ kia và xem Khai Thiên Môn còn có thêm cường giả nào không? Tìm kiếm cả thông tin về tiểu tử kia. Hắn có thể 1 kích giết người chắc chắn có vấn đề"

3 ngày sau, Càn Sùng tỉnh lại. Nằm trên giường bệnh, hắn đã biết được bản thân tàn phế, từ nay sống lay lắt qua ngày. Trần Lương biết tin Càn Sùng tỉnh lại, đi tới hỏi thăm:

"Người thấy thế nào?"

"Đa tạ môn chủ cứu mạng. Ta ổn rồi"

"Người dự định tương lai thế nào?"

"Có lẽ là về quê nuôi cá và trồng thêm rau"

"Nếu trồng rau cần thì ta đặt mua một ít"

Cả 2 cười phá lên. Trần Lương nói tiếp:

"Cách thông thường không thể phục hồi cho người, nhưng người vẫn có 1 cơ hội"

"Cơ hội?" Càn Sùng mở to mắt chờ câu trả lời của Trần Lương

"Đúng vậy, đột phá lên Huyền cấp. Cơ thể sẽ được thiên địa tái tạo thành một cơ thể mới, hoàn toàn khỏe mạnh"

"Đúng là cơ hội, nhưng quá xa vời" Nghe xong đáp án, Càn Sùng thờ dãi nói "Ta khỏe mạnh còn không ăn thua. Với thân thể què quặt này sao có thể đột phá được đây"

"Người sai. Ngộ đạo chính là món quà thiên địa trao cơ hội cho chúng sinh bình đẳng, không phân biệt sang hèn, tu vi cao thấp, thân thể mạnh yếu. Cường giả có trải nghiệm của cường giả, sâu kiến có cuộc đời của sâu kiến. Ngộ Đạo không cần cứ phải lên trời xuống biển. Có người còn đóng thân làm phàm nhân, lấy đức tượng làm kẻ sinh nhai, cuối cùng ngộ ra Thiên Địa Đại Đạo, trở thành long trung chi nhân. Người không nên từ bỏ cơ hội này"

"Ta sẽ cố gắng, đa tạ môn chủ động viên" Càn Sùng đồng ý nhưng biểu cảm cho thấy không tin lắm vào bản thân có thể làm được.

"Đợi khi khỏe lại, người hãy đi tìm kiếm Đạo của mình. Sau 100 năm quay lại tìm ta, ta sẽ cho người 1 Thiên Đạo Quả và ngồi dưới Thiên Đạo Mộc ngộ Đạo"

"Thật sao. Đa tạ môn chủ. Ta sẽ nỗ lực để không phụ kỳ vọng của người" - Vừa nghe được Đào Tiên Quả, hai mắt Càn Sùng sáng lên. Có tiền đạo như Thiên Đạo Quả hỗ trợ, xác suất thành công tăng lên rất nhiều. Đây đúng là cơ hội tuyệt vời cho hắn. Lúc này lời nói mới mang âm thanh của sự tin tưởng cùng cố gắng.

"Ta đã nghe được công lao của người. Nếu không có người, chỉ sợ mọi người ở đây đều đã không còn. Những ai có công, ta đều có khen thưởng xứng đáng"

"Nếu có cơ hội tái sinh thân thể, thuộc hạ thế tận trung đến chết cùng môn chủ, cùng Khai Thiên Môn" Càn Sùng nói trong tâm trạng cực kỳ kích động, chỉ hận không thể lao khỏi giường gấp đầu tạ thiên ân.

"Được rồi. Người nghỉ ngơi đi. Cảm lấy mẫu Truyền tin thạch này của ta. Hẹn gặp lại người sau 100 năm. Lúc đi nếu cần gì cứ nói với Tuyết Hoa là được"

"Tạ thiên ân" Hai hàng nước mắt chảy ra từ đôi mắt trước đó bị bao phủ một màu âm đạm u buồn, thì nay đã thay bằng một ý chí quật cường, một sức sống mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Đau đầu lựa chọn

Bước ra ngoài, Trần Lương gặp Tuyết Hoa nói:

"Người đưa trước cho hắn một ít tinh thạch. Mấy kẻ như này là hay lẳng lẳng bỏ đi lắm"

"Vâng thưa thiếu gia. Ta sẽ đưa trước cho Càn trưởng lão 200 chai"

"200 chai?"

"Tức là 200 tinh thạch cấp 2 thừa thiếu gia. Trong thời gian thiếu gia ở Ác Nhân Cốc, cách đây 20 năm, Lưu Ly Phái thấy cách gọi tinh thạch cấp mấy dài quá, nên họ sử dụng tiếng lóng trong nội bộ. Cũ là tinh thạch cấp 3, Chai là tinh thạch cấp 2, gọi không Tinh thạch hiểu là tinh thạch cấp 1. Dần dần tiếng lóng này lan truyền ra, được mọi người chấp nhận và được sử dụng ngày càng phổ biến" Tuyết Hoa giải thích

"Ra vậy, Tinh thạch, Chai, Cũ. Được rồi, người cứ thế mà thực hiện, bất hấn cảm trước 200 chai"

Trần Lương dành ra 1 tháng ổn định lại tình hình Khai Thiên Môn, triệu tập tất cả đệ tử trở về. Ứng Sát cùng Chu Minh cũng đã có mặt.

Từ khi Trần Lương trở về, chúng đệ tử cùng trưởng lão không còn cần phải lên lên lút lút ra vào môn phái, không cần ngày ngày lo bị tấn công mà không có khả năng chống trả. Trần Lương đối ngoại thể hiện ra có thêm 5 trưởng lão Hoàng cấp cùng 5 trưởng lão Huyền cấp từ nhất huyết tới ngũ huyết.

Trần Lương đang ngồi nghĩ ngợi thì trong Nhẫn không gian truyền đến tiếng kêu của Truyền tin thạch. Lấy ra Truyền tin thạch, Trần Lương tìm quanh một hồi không thấy ghi tên ai

"Sao ta lại quên ghi tên người nhận Truyền tin thạch này nhỉ?" – Trần Lương tự hỏi

Hắn kích hoạt Truyền tin thạch, từ phía bên kia truyền lại một giọng nói nữ nhân vô cùng ngọt ngào, chỉ nghe tiếng thôi đã thấy người nói là 1 mỹ nhân:

"Lão đại, còn nhớ ta không?"

"Người là ai?"

"Chúng ta đã có một đêm mặn nồng 50 năm trước tại Cao Hán Thành, người đã quên thiếp sao" giọng bên kia có chút nũng nịu lại pha thêm giận dỗi

"Vớ vẩn" Trần Lương tắt Truyền tin thạch.

Truyền tin thạch lại vang lên âm thanh cạch cạch báo hiệu có người gọi đến. Trần Lương kích hoạt Truyền tin thạch, nói: "Cho người cơ hội cuối cùng"

Lúc này, giọng nói phát ra không phải là nữ nhân mà lại có âm thanh trầm thấp của nam nhân:

"Lão đại, ta là Hồng Phát Nhi, từng đào Không Thạch cho người tại địa điểm gần Cao Hán Thành, người còn nhớ không?"

Ngẫm nghĩ một hồi, hắn mới nhớ ra từng nghe đến cái tên Hồng Phát Nhi ở đâu đó. Từ Truyền tin thạch lại vang lên âm thanh:

"Lão đại, ta chính là kẻ ái nam ái nữ xin theo làm đạo của người nhưng bị người cự tuyệt. Lão đại bảo ta phải vào Hoàng cấp thì mới tiếp nhận. Nay ta đã đột phá lên Hoàng cấp nên gọi cho lão đại thỉnh cầu lại đề nghị hôm đó"

"Nữ nhân vừa rồi là ai?" Trần Lương hỏi

"Chính là Đạo Thần Thông của ta. Ta có thể biến hóa từ nam thành nữ và ngược lại, khí tức hoàn toàn là 2 người riêng biệt, không thể nhận ra"

"Vậy người đến tìm ta tại Khai Thiên Môn ở Hoàng Đình Trấn, Côn bằng vực, nói là gặp môn chủ. Ta sẽ cân nhắc có thu người không"

"Ta lập tức xuất phát. Chúc mừng môn chủ có thêm nhân tài phò tá" Hồng Phát Nhi tắt Truyền tin thạch.

"Biến thành người khác sao, một Đạo Thần Thông thú vị" Trần Lương khắc lên Truyền tin thạch 3 chữ Hồng Phát Nhi rồi cất đi. Hắn không quá để ý người này, dù sao thì gặp mặt rồi tính.

Lại một tháng trôi qua, công việc kinh doanh Không Vật và chế tạo phẩm khí, Thập Thánh Khí tiến triển thuận lợi.

Trần Lương dành nhiều thời gian cho Trần Pháp Đường, chỉ dạy các Trần Pháp Sư cách luyện tập tinh thần lực, cách bày bố trận pháp hiệu suất cao và trả lời các thắc mắc của mọi người. Những người cũ thì không cần phải nói, với đám đệ tử mới, lần đầu gặp môn chủ, bọn chúng đã trở nên vô cùng thần tượng Trần Lương chỉ sau vài ngày.

Mọi thứ đã đi vào quỹ đạo ổn định, Trần Lương tập trung các trưởng lão và cả Trưởng lão khách khanh lại để có một cuộc họp chiến lược.

Trần Lương mở đầu:

"Các vị, Khai Thiên Môn đã có nhiều sự thay đổi về mặt nhân sự. Vì vậy ta triệu tập cuộc họp này để tìm ra hướng phát triển trong các năm tới cho Khai Thiên Môn và kế hoạch mười năm, năm mươi năm.

Vắng mặt tại Khai Thiên Môn đã lâu, hiện giờ ta đang chưa biết nên làm gì tiếp theo. Duyệt Khai Thiên Môn như hiện tại, hay thực hiện những đổi mới gì để giúp Khai Thiên Môn tiến nhanh hơn, xa hơn.

Những Trưởng lão khách khanh cũng đã ở đây được 2 tháng, hẳn cũng hiểu được phần nào về Khai Thiên Môn. Ta mong mỗi người ở đây đều cho ý kiến để tìm ra phương án phù hợp nhất cho môn phái. Mọi ý kiến đều được tôn trọng, xem xét."

Câu hỏi quá đột ngột, mọi người nhất thời nhìn nhau không biết nói gì. Trần Lương nói tiếp: "Mọi người cứ bình tĩnh suy nghĩ, chúng ta sẽ họp bàn cả ngày hôm nay. Ta đã cho chuẩn bị các món ngon để trưa nay tiếp đãi mọi người"

Bình Nguyễn phản hồi đầu tiên:

"Theo ta thấy sang năm nên mở rộng phát triển từ những gì đang có. Chúng ta đã có thêm nhân sự đủ mạnh để bảo vệ môn phái, căn cơ để phát triển các lĩnh vực hiện tại vô cùng vững chắc.

Trận pháp có môn chủ là Trận Pháp Sư cấp 9, quá đủ để phát triển Trận Pháp Đường lớn mạnh.

Chế tạo và kinh doanh bảo khí thì có Luyện Khí Phường vừa giúp giảm giá thành sản xuất, vừa có thể chế tạo bảo khí quy mô lớn, lại cho ra thành phẩm chất lượng cao. Nhân lực có Hạ Tử Yên trưởng lão làm trụ cột cũng quá ổn. Chúng ta chỉ cần mở rộng đào tạo đệ tử, mở rộng kinh doanh là được. 50 năm ta không dám chắc, nhưng trong 10 năm tới mở rộng Luyện Khí Đường là dễ như trở bàn tay.

Các chi nhánh mở thêm sẽ lựa chọn những thành có bảo an tốt để gây dựng. Như thế đảm bảo trong 10 năm, Khai Thiên Môn sẽ không lo về an nguy.

Về Võ Đường, đã không còn bị chèn ép, Khai Thiên Môn hoàn toàn đủ điều kiện để hấp dẫn thêm nhiều đệ tử, phát triển nhanh chóng và lớn mạnh"

Rất nhiều cái gật đầu tán thành sau lời phát biểu của Bình Nguyên.

Người thanh niên tóc đỏ với tinh thần lực cấp 7 suýt bị cướp Nhẫn không gian góp lời:

"Huyết Vô Thần ta cảm thấy lời Bình Nguyên trưởng lão không sai, nhưng quá an toàn, không thể phát triển nhanh được Khai Thiên Môn.

Môn phái phát triển nhờ vào sự bảo hộ của Phủ Thành Chủ hay thế lực khác thì sao có thể lớn mạnh được.

Ta thấy việc đầu tiên sang năm là hủy diệt Chí Tôn Môn. Ở đây có Như Lão Huyền cấp thất huyết, lại thêm môn chủ thủ đoạn vô cùng vô tận, ta không tin không đánh được Chí Tôn Môn.

Sau Chí Tôn Môn, tiếp tục tìm kiếm các thế lực ngang hàng đánh chiếm.

Môn chủ có tinh thần lực cấp 9 là một lợi thế vô cùng lớn cho Khai Thiên Môn trong xâm lược. Thông thường các thế lực không dám đi đánh chiếm nơi khác là bởi họ không nắm rõ được thực lực đối phương. Có thể trưởng môn chỉ có Hoàng cấp tu vi, nhưng còn đại trưởng lão, lão tổ tông. Nhỡ chọn sai, chọc nhầm ổ kiến lửa có thể bị diệt môn.

Những võ giả có tinh thần lực cấp 8 vô cùng hiếm, ngay cả Địa cấp cũng không mấy người có được. Các thế lực có sức mạnh tương đương chúng ta gần như không có võ giả có tinh thần lực cấp 8. Vì vậy, mỗi thế lực mục tiêu, chúng ta chỉ cần một tháng quan sát kết hợp với môn chủ kiểm tra tu vi đối phương, chúng ta hoàn toàn có được đánh giá chuẩn xác về thực lực nơi đó. Đây chính là cơ hội tuyệt vời để mở rộng Khai Thiên Môn.

Những chỗ nào không thăm dò được sâu cạn thì bỏ qua"

"Ta thấy ý kiến này cũng rất hay. Xâm lược là phương thức nhanh nhất thu lấy nhiều tài nguyên cho Khai Thiên Môn. Địa bàn càng rộng càng tuyển chọn được nhiều nhân tài cho môn phái" Một Trưởng lão khách khanh lên tiếng.

"Tại hạ mạo muội hướng môn chủ hỏi 1 câu" 1 Trưởng lão khách khanh chấp tay hỏi Trần Lương

"Mới nói"

"Ta nghe được Khai Thiên Môn có một trận pháp hợp kích tên là Thất Tinh Bắc Đẩu có tác dụng tập trung sức mạnh của 6 người vào người thứ 7. Không biết môn chủ có thể truyền trận pháp này cho các Trưởng lão khách khanh?"

Vừa nghe đến Thất Tinh Bắc Đẩu, các Trưởng lão khách khanh liền xôn xao

"Lại có kiểu trận pháp hợp kích như vậy sao? Ta chưa từng nghe tới"

"Ta cũng không biết có kiểu hợp kích như vậy"

"Lợi hại vậy sao không thấy nhóm nào từng thi triển?"

"Chính vì lợi hại nên nó mới được giữ bí mật, không dễ truyền ra ngoài"

"Có. Ta cũng định qua tuần sau sẽ truyền cho các người. Đến lúc đó, Như Lão sẽ có sức mạnh tương đương với 1 Địa cấp võ giả"

Như Lão nghe được lời Trần Lương như sấm nổ bên tai, thốt lên "Lại có kiểu trận pháp lợi hại như vậy!?"

"Đến lúc đó ta sẽ kiếm 1 kẻ địch Địa cấp cho người thử trận" Trần Lương mỉm cười nói khiến cả đám phá lên cười.

"Giờ chữ tạo ra kẻ địch là sở trường mạnh nhất của thiếu gia rồi" Tuyết Hoa góp lời

Cả đám lại phá lên cười. Trong không khí vui vẻ, Huyết Vô Thần chấp tay, hào hùng nói:

"Môn chủ thủ đoạn thông thiên. Khai Thiên Môn không đi theo con đường xâm lược quả thực quá phí phạm. Lấy chiến nuôi chiến sẽ tạo ra một đội quân thiên hạ vô địch. Ta nguyện làm tướng tiên phong giết địch cho môn chủ"

Huyết Vô Thần là một người yêu thích đánh nhau, yêu thích chém giết. Võ công của hắn là lấy máu của bản thân làm võ kỹ giết địch. Giờ có cơ hội đánh các trận lớn, hắn thực sự cảm thấy kích động. Tinh máu chiến này của hắn cũng là lí do hắn bị đuổi giết phải trốn vào Ác Nhân Cốc.

Trần Lương giờ tay nói:

"Được rồi, hôm nay họp không phải để ra quyết định. Ta muốn nghe ý kiến của tất cả mọi người trước. Cả 2 ý kiến kia đều có tính hợp lý riêng. Thậm chí có thể đồng thời thực hiện nhiều phương án"

Tuyết Hoa giờ mới nói:

"Môn chủ, ta có đề nghị là đi rồi trụ sở khỏi nơi đây"

"Vì sao?"

"Nơi đây tuy linh khí rất tốt, nhưng môn phái vừa mới, vừa ít nhân lực như Khai Thiên Môn lại không phù hợp. Lí do là bởi nhân lực, những người sống ở Hoàng Đình Trấn hầu hết đều thuộc các thế lực khác, khiến việc chiêu mộ đệ tử rất khó khăn.

Những năm trước, chúng ta đều phải thông báo chiêu mộ đệ tử ở các nơi khác. Khai Thiên Môn vừa không có tiếng tăm, lại phải đi xa khiến cho không có mấy người mặn mà tiến đến, cho dù nơi đây nổi tiếng có địa mạch.

Các thế lực khác có căn cơ lâu năm, chi nhánh rộng khắp nên mới có thể xây dựng thêm trụ sở ở đây. Chúng ta không làm thế được"

"Nàng nói có lý, ta sẽ cân nhắc kỹ vấn đề này"

"Việc kinh doanh Không Vật cũng cần có chuẩn bị" Chu Minh lên tiếng "Do lợi thế về giá, chúng ta đang bán Không Vật rất tốt. Hoàng Đình Trấn toàn các thế lực có thực lực nhất định nên sức mua cao, là một nơi kinh doanh Không Vật tuyệt vời. Nhưng lượng Không Thạch của chúng ta không còn nhiều, chỉ tầm 5, 7 năm nữa sẽ cạn hết. Vì vậy cần tìm mua mới số lượng lớn Không Thạch.

Trước mắt thuộc hạ đề nghị tăng giá Không Vật bằng với thị trường, tăng lên lợi nhuận trên mỗi sản phẩm. Số lượng bán ra sẽ giảm nhưng cũng là để duy trì thời gian bán lâu dài"

"Đối tác có Không Thạch lần trước của chúng ta thế nào?" Trần Lương hỏi

"Bẩm môn chủ, tháng trước ta đã liên hệ thì bên đó nói họ đang cung cấp độc quyền cho một bên khác nên không thể bán cho Khai Thiên Môn"

"Được rồi, trước mắt tăng giá Không Vật, tích cực tìm kiếm nguồn Không Thạch"

"Ta cũng muốn tìm nơi đặt chân khác cho Luyện Khí Phường. Nơi đây không có địa hóa cung cấp cho Luyện Khí Phường, sớm muộn cũng sẽ không có hỏa điểm để luyện khí" Hạ Từ Yên lên tiếng

"Hỏa điểm hiện tại còn có thể dùng trong bao lâu?" Trần Lương hỏi

"30 đến 50 năm"

"Trước mắt chưa vội, nhưng ta cũng sẽ lưu ý điều này"

"Nếu rồi đi thì chúng ta sẽ đi đâu?" Như Lão hỏi

Cả Chính Đường im lặng, nhất thời chưa ai nghĩ ra được chỗ nào đặt chân là phù hợp. Đây là một vấn đề quan trọng, cần phải suy nghĩ kỹ, cân nhắc mọi phương diện.

"Muốn tìm nơi đóng đô mới, chúng ta phải có một tiêu chí để tìm kiếm. Theo các người, điều kiện nào là quan trọng nhất để lựa chọn địa điểm đặt tổng bộ cho Khai Thiên Môn?"

"Chúng ta có lợi thế lớn về trận pháp, bán Không Vật, luyện khí. Và đây cũng là hai hướng cần phát triển mạnh của Khai Thiên Môn, vậy tìm địa điểm giao thương tốt, nếu gần mỏ Không Thạch hoặc mỏ kim thiết thì càng tốt" Chu Minh đề xuất

"Vẫn hơi rộng, ta thấy là nên tập trung vào trận pháp. Khai Thiên Môn nên đóng trụ sở tại nơi có nền trận pháp phát triển, từ đó có thể thu nạp những Trận Pháp Sư trẻ tài năng và bán các dịch vụ về trận pháp dễ dàng" Vô Giác nói

"Ta thấy Trận Pháp Đường và Luyện Khí Đường nên tách ra, tìm kiếm địa điểm xây dựng căn cứ cho riêng mình. Như thế sẽ tìm được địa điểm phù hợp nhất cho từng Đường" Vạn Lan Nhu gờm phát biểu

"Nhân lực chúng ta đang rất mỏng, lại tách ra thì càng không ổn. Cho dù mở chi nhánh tại các thành thị vẫn cần có võ giả bảo vệ" Ứng Sát phản đối

Hắn nói tiếp: "Theo ta thì trong 5 năm tới nên tập trung vào kinh doanh Không Vật. Khai Thiên Môn đặt trụ sở tại nơi gần mỏ Không Vật để tiện thu mua. Các vị đều biết là Không Thạch không thể cất trong Không Vật, vì vậy vận chuyển rất bất tiện, không mang được nhiều, dễ gây chú ý, dễ bị cướp.

Nguyên liệu luyện khí có thể cất trong Không Vật, vì vậy vận chuyển dễ dàng hơn, không cần phải ở gần nơi có nguồn nguyên liệu.

Đội khi nhân lực lớn mạnh rồi tách ra mở thêm chi nhánh cho Luyện Khí Đường sau.

Dù sao thì kinh doanh Không Vật mới là nguồn lợi nhuận lớn nhất của chúng ta lúc này"

...

Mọi người bắt đầu bàn luận sôi nổi hơn về rất nhiều vấn đề

Huyết Vô Thần lớn tiếng nói:

"Những điều các người nói, đều xoay quanh 1 vấn đề duy nhất, sức mạnh nhân lực. Dù Khai Thiên Môn có được nguồn cung Không Thạch dồi dào nhưng cũng không thể mở rộng nhiều chi nhánh do thiếu võ giả. Luyện Khí Đường cũng tương tự. Vậy vấn đề chúng ta cần tập trung lúc này chính là lớn mạnh nhân lực. Những việc khác, có hay không, không quan trọng.

Với tích lũy 5000 Cù và kinh doanh vẫn đang tạm ổn, các người không cần lo về kinh doanh mà hãy lo về chiến lực tổng thể của Khai Thiên Môn đây này.

Trên Cửu Giới, bất kỳ thế lực nào muốn phát triển lên, việc đầu tiên là phải có căn cơ về sức mạnh. Sau đó mới nói đến cái khác. Không có sức mạnh, người càng có nhiều tiền, càng dễ bị cướp.

Khai Thiên Môn như hiện giờ còn tốt, có sự bảo vệ của 22 Trưởng lão khách khanh. Vậy 200 năm sau thì sao, lúc đó 22 người đi hết thì sao. Coi như có người ở lại, nhưng cũng không biết là bao nhiêu. Các người không thể phó mặc cho may rủi được, trong khi bản thân có thời gian để chuẩn bị trước.

Huống hồ muốn mở rộng ra nhiều chi nhánh thì số lượng võ giả hiện tại là không đủ."

Trần Lương gật đầu nói

"Hoàn toàn chính xác. Ta rất đồng tình với Huyết Vô Thần. Chúng ta cần có nguồn đệ tử dồi dào, từ đó mới có nguyên liệu để chọn ra các đệ tử tiềm năng để gây dựng môn phái. Chúng ta cần có nhiều Hoàng cấp, Huyền cấp làm trụ cột, cần có Địa cấp, Thiên cấp tọa trấn làm mái che cho môn phái.

Rồi tổng bộ khỏi Hoàng Đình Trấn là bắt buộc. Chúng ta sẽ tìm kiếm nơi có dân cư đông đúc, địa bàn rộng lớn để tìm kiếm nhân tài cho môn phái.

Chúng ta tạm dừng cuộc họp tại đây. Các vị tiếp tục suy nghĩ. 3 ngày sau chúng ta sẽ họp và ra quyết định. Quan trọng nhất là mọi người giúp ta tìm nơi đặt trụ sở mới cho Khai Thiên Môn. Thứng 1 Cù cho ý kiến tốt nhất"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 117: Loạn 12 Sứ Quân

Đêm khuya thanh vắng, Trần Lương nhắm mắt nghỉ về tương lai cho Khai Thiên Môn. Hắn trước nay chưa từng phải đối mặt với vấn đề tổ chức phức tạp như vậy.

Hắn của kiếp trước không quản lý tổ chức nào. Hải Thượng Trung thì là thiên tài trận pháp, cứ thế một đường theo trận pháp đi lên. Cung Thừa Hy độc lai độc vãng, không thành lập thế lực riêng.

"Môn chủ" Như Lão từ đằng sau đi tới

"Như trưởng lão không ngủ được sao?"

"Ta có một kiện sự tình muốn nói với môn chủ"

"Mời Như trưởng lão ngồi" Trần Lương rót một chén Tinh Dạ Tư đặt về phía trước. Trà Tinh Dạ Tư cũng không phải thánh thủy quý hiếm gì, là một loại trà dân dã, thơm thoang thoảng.

Như Lão ngồi xuống ghế, nhấp một ngụm Tinh Dạ Tư nóng hổi, từ từ nói:

"Môn chủ có biết đến Giang Đông Quốc ở Phạm Thiên Vực?"

"Chưa từng nghe"

"Ta vốn là quân thần dưới trướng Hải Hãn Đại tướng quân, một Địa cấp võ giả. Giang Đông Quốc vốn dĩ là một quốc gia vững mạnh, phồn hoa, được điều hành bởi quốc vương là một Thiên cấp cường giả. Bên dưới quốc vương có 12 Đại tướng quân, đều là Địa cấp võ giả.

Vào 20 năm trước, quốc vương từ ngoài trở về bị thương nặng, sau 1 năm trị thương thì trút hơi thở cuối cùng.

12 Đại tướng quân đều có tham vọng đăng lâm chí tôn thiên tử, không ai nhường ai. Cuối cùng tạo thành một cuộc nội chiến quy mô toàn quốc, được gọi là Loạn Thập Nhị Sứ Quân do 12 Đại tướng quân cầm đầu.

Hải Hãn Đại tướng quân quản lý 15 thành trì lớn nhỏ, trong đó tổng bộ đặt ở Hải Hãn Thành

9 năm trước, Hải Hãn Đại tướng quân tử trận, những tướng lĩnh hàng đầu của Đại tướng quân đều bị truy sát, trong đó có ta.

Ta bị truy sát đến đường cùng phải vào Ác Nhân Cốc tạm lánh"

"Người muốn Khai Thiên Môn tiến vào Giang Đông Quốc?" Trần Lương hỏi

"Đúng vậy. Khai Thiên Môn tuy có tổng lực chiến thấp hơn 11 sứ quân, nhưng lực chiến cao nhất là Địa cấp coi như đạt chuẩn. Thêm nữa Khai Thiên Môn còn có 1 trận pháp sư cấp 9, đây là ưu thế vượt trội hơn cả 11 sứ quân còn lại. Chưa kể môn chủ có những át chủ bài khác mà ta không biết"

"Người muốn Khai Thiên Môn dẹp loạn 12 sứ quân, giành lấy Giang Đông Quốc?"

"Điều này phụ thuộc vào môn chủ. Điều đó vượt quá tầm với của ta. Ta chỉ mong muốn giành lại 15 thành trì cũ của Hải Hãn Đại tướng quân. Bởi vì ta có mối liên hệ với các tướng quân cũ nên chúng ta có lợi thế rất lớn khi giành lại địa bàn. Còn đánh chiếm địa bàn khác thì quân ta từng thua cuộc nên ta không dám phát biểu"

"Vì sao người muốn Khai Thiên Môn chiếm lấy 15 thành trì kia?"

"Ta theo Hải Hãn Đại tướng quân hơn 1000 năm. Thời gian qua lại các thành trì kia cũng tới mấy trăm năm. Chúng là quê hương của Hải Hãn Đại tướng quân, cũng là quê hương của ta. Nếu không gặp môn chủ, ta thực không dám quay trở lại. Nhưng nếu có cơ hội ta cũng muốn thử 1 lần, hoàn thành tâm nguyện của Hải Hãn Đại tướng quân, thống nhất Giang Đông Quốc"

"Tiến đánh Giang Đông Quốc, Khai Thiên Môn được gì, người được gì?"

"15 thành trì đủ rộng lớn địa bàn, đủ đông đúc cư dân để Khai Thiên Môn có thể thu thập lượng lớn đệ tử, lớn mạnh môn phái. Còn bản thân ta mong muốn được làm thành chủ Hải Hãn Thành, quản lý và bảo vệ dân cư Hải Hãn Thành. Tất nhiên ta vẫn sẽ là thành viên của Khai Thiên Môn, là thuộc hạ của môn chủ, chỉ đâu đánh đó.

Và ta có 1 điều kiện, là Khai Thiên Môn không được nô dịch người dân Giang Đông Quốc. Môn chủ phải coi người dân Giang Đông Quốc như chính nhân dân của mình, mang lại cho họ cuộc sống ấm no"

"Vì sao người không nhờ cậy thế lực khác mạnh hơn hẳn 11 sứ quân kia để ước nguyện dễ thực hiện hơn?"

"Thứ nhất là dù muốn dùng thế lực khác, ta cũng phải chờ sau 200 năm phục vụ môn chủ.

Thứ hai, quan trọng hơn, ta và Hải Hãn Đại tướng quân cùng rất nhiều người khác đều mong Giang Đông Quốc phát triển phồn vinh, người dân ai cũng có cơm ăn áo mặc, có cuộc sống tự do, có đầy đủ quyền con người. Nếu ta đi nhờ cậy thế lực mạnh hơn, chỉ sợ sẽ khiến nhân dân lầm than, người người chết đói, bị bắt làm nô lệ.

Khai Thiên Môn thì khác. Ta coi như người mạnh nhất Khai Thiên Môn lúc này, nếu môn chủ chà đạp, nô lệ người dân Giang Đông Quốc, ta sẽ hủy hoại Khai Thiên Môn.

Thêm 1 điều khác, sau 2 tháng ở đây cùng 1 ngày suy nghĩ kỹ càng, ta cảm thấy môn chủ và Khai Thiên Môn có thể tin được. Không có gì chắc chắn hoàn toàn, nhưng ta nguyện đánh cược 1 lần. Nếu sai, đành xuống địa ngục chuộc tội với Hải Hãn Đại tướng quân"

"Đính vào nội chiến của một đại quốc không phải chuyện đùa. Kết quả không tốt sẽ là toàn quân bị diệt.

Thứ nhất, ta không biết lấy gì để tin người.

Thứ hai, liệu Khai Thiên Môn có đủ sức giành lấy 15 thành trì kia và sau đó là duy trì cùng phát triển địa bàn"

"Vấn đề thứ nhất, ta có thể cho môn chủ kiểm tra trí nhớ.

Vấn đề thứ hai, sau khi xem trí nhớ của ta, môn chủ sẽ nắm được sơ bộ tình hình Giang Đông Quốc, chiến lược các bên. Khi đó chính môn chủ sẽ tự quyết xem đánh hay không đánh.

Thêm 1 điều, nếu giành lại được Hải Hân Thành ta tin tưởng có thể kêu gọi nhiều thuộc hạ cũ của Hải Hân Đại tướng quân gia nhập Khai Thiên Môn"

"Được, trước tiên xem trí nhớ của ngươi" Trần Lương đưa tay lên đầu Như Lão, cho tinh thần lực xâm nhập não hải đối phương.

...

Như Lão rời đi, để lại cho Trần Lương thêm nhiều suy tư.

3 ngày sau, buổi họp thứ 2 được tổ chức. Trần Lương nghe lại một lượt các ý kiến của mọi người. Xong hắn đưa ra quyết định:

"Các vị, mong muốn của ta là đưa bản thân cùng Khai Thiên Môn bước vào đỉnh cao nhất trên Cửu Giới.

Nếu chỉ đi con đường kinh doanh, sau đó dùng tiền thuê cường giả. Cách này an toàn hơn, nhưng không có được lòng trung thành sống chết cùng bản môn và càng không thuê được cường giả gắn bó lâu dài.

Nếu chỉ đi con đường xâm lược, trận pháp cùng luyện khí đều dành cho mục đích quân sự. Cách này tuy rủi ro cao, người chết rất nhiều, nhưng sẽ nhanh tạo ra được đội quân trung thành và hùng mạnh, gần bó ký luật. Có điều nhược điểm là bỏ lỡ đi những lợi thế lớn trong kinh doanh.

Đi theo con đường kinh doanh cùng xâm lược sẽ khắc phục nhược điểm của 2 con đường trên, nhưng lại càng mong nhân lực ở mỗi phương diện.

May mắn thay ta đã nghe được 1 đề nghị riêng của Như trưởng lão, có thể giúp Khai Thiên Môn trong thời gian ngắn tăng lên số lượng lớn nhân lực.

Vì vậy, ta quyết định, rời tổng bộ Khai Thiên Môn khỏi Hoàng Đình Trấn, tiến về Phạm Thiên Vực. Chi tiết địa điểm khi nào rời đi ta sẽ nói.

Từ ngày mai ta sẽ truyền Thất Tinh Bắc Đẩu cho các Trưởng lão khách khanh.

Tuyệt Hoa phụ trách rao bán tổng bộ Khai Thiên Môn, lớn 10 dặm vuông, có 1 trận pháp cấp 8 sơ cấp công thủ cùng 1 trận pháp cấp 8 công thủ trung cấp, giá 1500 Cù"

"Rõ thưa môn chủ" Tuyệt Hoa nhận lệnh

"À, ta nhớ chúng ta còn giam giữ Tông chủ Chu Chi Tông phải không?" Trần Lương hỏi

"Đúng rồi thưa môn chủ, thời hạn thả hắn ra là 50 năm. Hiện nay vẫn chưa đến hạn"

"Không sao, gọi Chu Chi Tông tới giao 50 Cù nhận người. Chúng ta không cần e ngại Chu Chi Tông nữa"

"Rõ thưa môn chủ"

"Cuộc họp giải tán"

5 ngày sau, 1 nữ nhân tuyệt sắc, thân khoác lên mình một bộ váy khoét cổ sâu, để lộ ra một nửa hai trái đào tiên trắng muốt, căng mọng tới tìm Trần Lương.

Từ ngoài cổng đi vào gặp Trần Lương, mỗi bước chân nàng đều thu hút ánh nhìn của cả nam và nữ.

"Ngươi là ai? Gặp ta có chuyện gì?" Trần Lương mặt không đổi sắc, hỏi

Thay vì nói ra câu trả lời, nữ nhân tuyệt sắc lại thi triển Đạo Thần Thông, biến đổi hình dạng bên ngoài thành một nam nhân da trắng, mũi cao. Mấy người nhìn thấy quá trình thay hình đổi dạng này không khỏi giật mình, nuốt nước bọt xóa tan hết những suy nghĩ trong đầu. Cất lên giọng trầm thấp, Hồng Phát Nhi cười tươi, nói:

"Lão đại, không ngờ mới thời gian ngắn, ngươi đã có được 1 thế lực lớn tại một nơi linh khí dồi dào như này. Ta thực sự càng thêm bội phục lão đại"

"Ngươi muốn gia nhập Khai Thiên Môn?"

Lại biến thành nữ nhân xinh đẹp, Hồng Phát Nhi cất lên giọng ngọt ngào

"Đúng vậy lão đại. Từ ngày gặp ngươi tại mỏ Không Thạch, tâm trí ta đã không thể nào quên được ngươi, mong muốn được sống chết đồng hành bên cạnh ngươi"

"Đừng trò biến hình và cách nói như này lại. Ta dưng cả lông tơ lên rồi" Trần Lương xoa cánh tay nói.

"Ha ha, nghe lệnh môn chủ" Hồng Phát Nhi lại biến thành hình dạng nam nhân.

"Ngoài Đạo Thần Thông này, ngươi còn gì khác không?"

"Thuộc hạ không còn gì khác"

"Đừng gọi thuộc hạ vội, ta còn chưa nhận ngươi. Ngươi muốn gì ở Khai Thiên Môn?"

"Tại Hoàng cấp, ngoài nhận Tinh thạch theo quy định, ta mong Khai Thiên Môn cung cấp bảo được tăng cường Nhân Sinh. Ngoài ra giúp ta tìm kiếm 1 loại cây tên là Phong Vân Thạch Mộc, ta cần lá của chúng. Tất nhiên ta sẽ làm nhiệm vụ và trả Tinh thạch để có được bảo được"

"Ngươi cần Phong Vân Thạch Mộc làm gì?"

"Ta muốn tu luyện một võ kỹ tên là Phong Thần Ảnh, có thể tăng tốc độ di chuyển gấp 10 lần"

"Có phải phương thức tu luyện của nó là tìm nơi gió mạnh đi kèm phong nhận, chạy ngược gió đến kiệt sức và bị phong nhận chém khắp người. Sau đó đốt lá của Phong Vân Thạch Mộc, pha thành thuốc đắp quanh người và hấp thu tinh hoa phong thuộc tính trong các vết thương. Cứ thế cho đến khi đại thành?"

"Người! Đây là võ kỹ bí truyền của gia tộc ta, sao người biết?"

"Bí truyền khi mốc. Võ kỹ của người là một võ kỹ không hoàn chỉnh. Nó là bước tu luyện đầu tiên của võ kỹ Hình Mây Thân Gió, một Thiên cấp võ kỹ rất không tầm thường. Người nếu tu luyện đến bước thứ ba, gọi là Vô Thiên Vô Pháp, trên Cửu Giới này không mấy người giữ chân được người"

"Thật sao!? Gia tộc ta chỉ có ghi chép về võ kỹ Phong Thần Ảnh, được coi là trấn gia chi bảo. Hình Mây Thân Gió gì đó ta không biết. Người có đầy đủ bộ võ kỹ này không?"

"May mắn thay trong đầu ta sở hữu trọn vẹn bộ võ kỹ này.

Bước tu luyện thứ nhất, Vô Tung Vô Ảnh, tăng gấp 10 tốc độ di chuyển, khiến người khác không nhìn thấy thân ảnh của người

Bước thứ hai, Vô hình vô tướng, luyện đến mức bản thân trở thành gió, lực lượng tấn công bình thường không làm tổn thương được người.

Bước thứ ba, Vô thiên vô pháp. Không khí chính là gió. Gió ở quanh người. Người là chủ nhân của gió, sai khiến gió đánh giết đối thủ đến thần hình câu diệt.

Bộ võ kỹ này đủ để người tu luyện và sử dụng cả đời. Nhưng còn phải xem biểu hiện của người. Lập đủ chiến công mới có thể được truyền thụ. Người nên nhớ, bộ võ kỹ này là Thiên cấp, giá trị của nó không thể đo đếm bằng Tinh thạch"

"Ta hiểu. Trước mắt ta tu luyện Phong Thần Ảnh, hay chính là Vô Tung Vô Ảnh là đủ rồi. Khi nào lập đại chiến công lại hướng môn chủ thỉnh cầu" Hồng Phát Nhi mắt sáng long lanh, mừng thầm trong lòng. Hắn không ngờ phía sau trấn gia chi bảo nhà hắn lại là một bộ Thiên cấp võ kỹ.

Trần Lương gọi cho Tuyết Hoa, nhắc nhở nàng đề ý tới lá của Phong Vân Thạch Mộc, có bao nhiêu lấy bấy nhiêu.

Hồng Phát Nhi đứng cạnh nghe thấy mừng thầm trong lòng. Hắn lại không biết rằng, lí do Trần Lương phải căn dặn Tuyết Hoa đề ý là bởi chính Trần Lương cũng sẽ tu luyện Hình Mây Thân Gió khi mà thu được Nhân Sinh của võ giả Phong thuộc tính.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Tuyên chiến

Nửa tháng trôi qua, quá trình luyện tập Thất Tinh Bắc Đẩu không có tiến triển được mấy. Mọi người đã nắm rõ cách kết hợp trận pháp nhưng vẫn không tạo được 1 nhóm kết hợp nào.

Huyết Vô Thần tuy có tu vi thuộc hàng thấp nhất trong Huyền cấp nhưng nhất quyết không chịu đứng làm phụ trận:

"Ta trước giờ đều là một thân xông pha chiến trường, lao lên giết địch, nào có chuyện đứng làm trợ trận cho người khác. Như thế không những đi ngược lại mong muốn của ta, còn ảnh hưởng đến Đạo của bản thân, trở thành tâm thường võ giả"

Những võ giả Huyền cấp ngũ huyết, tứ huyết đều tự nhận tu vi cao, cũng không muốn làm trợ trận.

Những võ giả tu vi thấp cũng không muốn làm trợ trận, lí do là bởi làm trợ trận sẽ mất đi năng lực phòng thủ, dễ bị kẻ khác diệt sát.

Lại qua một tuần, cuối cùng có 3 Huyền cấp sơ kỳ cùng nhất huyết đồng ý làm trợ trận cho Như Lão, nhưng vẫn là không đủ. Việc này không thể ép buộc, người tham gia trợ trận phải toàn tâm toàn ý thực hiện, vì vậy Trần Lương không thể ra lệnh ép buộc mọi người, chỉ có thể dùng lời lẽ thuyết phục. Dù sao Trần Lương vẫn chưa đủ tiếng nói trước mấy người này.

Những kẻ này đều là bèo nước gặp nhau, mỗi người đều có chí hướng riêng, nên không tin tưởng giao an nguy bản thân cho người khác. Đây là lí do vì sao thời điểm huấn luyện cả môn phái, hắn phải tạo ra các nhóm 7 người, cùng nhau chiến đấu, cùng nhau nhận thưởng, chịu phạt để gắn kết 7 người.

Hướng hồ các đệ tử còn trẻ, dễ đào tạo. Đám người Trưởng lão khách khanh này quá già đầu, cái tôi quá cao và đều có năng lực hùng bá một phương, nên rất khó để thuyết phục bọn hắn làm trợ trận cho người khác.

Trần Lương hết cách, đành hướng tới thuyết phục Võ Giác, Bá Lăng, Hạ Tử Yên làm trợ trận cho Như Lão. Khai Thiên Môn cần ít nhất 1 chiến lực đủ mạnh để đối phó Địa cấp cường giả. Có như vậy hắn mới yên tâm đi tới Giang Đông Quốc.

Võ Giác, Bá Lăng, Hạ Tử Yên đều vô cùng tin tưởng Trần Lương, vì vậy 3 người bọn hắn nguyện ý toàn tâm trợ trận cho Như Lão.

Bá Lăng, Hạ Tử Yên mới gia nhập nên cần thời gian luyện tập trận pháp. Vốn dĩ Trần Lương dự định sau 1 tháng đánh Chí Tôn Môn, vì việc này hắn đành lùi lịch lại 3 tuần.

Mọi thứ chuẩn bị đều đã đủ, Trần Lương họp kín với Tuyết Hoa, Chu Minh, Ung Sát, Võ Giác, Huyết Vô Thần, Như Lão. Hắn thông báo:

"Các vị, 2 ngày sau chúng ta sẽ tiến đánh Chí Tôn Môn. Lực lượng của chúng không mạnh, chỉ có 1 Huyền cấp ngũ huyết, 2 Huyền cấp 4 huyết, 2 Huyền cấp 3 huyết, 1 Huyền cấp 2 huyết. Còn lại là 17 Hoàng cấp cùng mấy trăm đệ tử"

"Môn chủ, sao người biết được lực lượng của chúng? " Võ Giác hỏi

Những người khác hướng mắt tới Trần Lương. Bọn hắn cũng thắc mắc tương tự. Ân Nặc Trận che phủ toàn bộ lãnh địa Chí Tôn Môn, không thể từ ngoài đưa tinh thần lực vào trong được. Cảnh Báo Trận thì thông báo cho người của Chí Tôn Môn bất cứ xâm nhập trái phép nào.

Ân Nặc Trận, Cảnh Báo Trận, Phòng Hộ Trận là tổ hợp 3 trận pháp gọi chung là An Ninh Trận mà gần như thế lực nào cũng có. Ân Nặc Trận, Cảnh Báo Trận không cần vật liệu nào để bố trận, hoàn toàn dựa vào năng lực Trận Pháp Sư.

"Đại Địa Ngưu Ma Vương" Huyết Vô Thần cất lời

"Chính xác. Ta cưới Đại Địa Ngưu Ma Vương tiến vào một vùng hẻo lánh rìa lãnh địa của Chí Tôn Môn. Đại Địa Ngưu Ma Vương mở ra thông đạo không gian, sẽ không chạm vào trận pháp của Chí Tôn Môn nên bọn hắc không biết được."

"Tốt quá rồi. Thông tin quan trọng nhất chúng ta đã biết được. Đối phương hoàn toàn yếu hơn thì trận này thắng chắc rồi" Tuyết Hoa mừng rỡ nói

"Chưa chắc, còn phải xem trận pháp của bọn chúng như nào" Huyết Vô Thần lại nói

"Đúng vậy. Trận pháp của bọn chúng là cấp 7 cao cấp. Cũng khá khó khăn. Nhưng chỉ cần các người liên tục tấn công vào trận pháp, ta sẽ sớm tìm ra điểm yếu của trận pháp. Như Lão có Thất Tinh Bắc Đẩu trợ trận tấn công vào điểm yếu của trận pháp thì chắc chắn có thể phá hỏng nó."

Vì vậy kế hoạch của ta như sau: Ứng Sát thống lĩnh toàn bộ đệ tử, thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu tấn công. Đám Trưởng lão khách khanh do Vô Giác quản lý. Như Lão tạm thời chỉ tấn công bình thường, không dùng đến Thất Tinh Bắc Đẩu. Đợi ta tìm ra yếu điểm của trận pháp thì dồn toàn lực tấn công" Trần Lương nói

Trần Lương vừa kết thúc, Huyết Vô Thần cùng Như Lão liếc mắt nhìn nhau. Như Lão hỏi:

"Môn chủ, chúng ta ai cầm Mắt trận bảo vệ tổng bộ?"

"Tuyết Hoa và Bình Nguyên sẽ ở lại Khai Thiên Môn, mỗi người cầm 1 Mắt trận"

Như Lão trầm ngâm 1 lúc, nói:

"Môn chủ, cho phép lão phu hỏi, người đã bao giờ tham gia hoặc điều khiển tấn công dạng thể lực chiến chưa?"

"Ta chưa. Có vấn đề gì?"

"Môn chủ, người không sợ 2 người đầy bị đối phương ám sát sao?"

"Bọn hắc có trận pháp bảo vệ là an toàn nhất rồi"

"Không được. Bọn hắc quá yếu. Trong một trận thể lực chiến như này, người nắm giữ Mắt trận rất quan trọng, ảnh hưởng rất lớn đến kết quả cuộc chiến. Nếu Chí Tôn Môn cướp được Mắt trận, quân ra rơi vào 2 bên giáp công, chắc chắn tử thương vô số. Thất bại là điều không tránh khỏi. Vì vậy người cầm Mắt trận phải có năng lực tự bảo vệ mình, đồng thời cẩn thận thì có thêm bảo vệ."

"Chúng ta có trận pháp bảo vệ, làm sao Chí Tôn Môn ám sát được?" Tuyết Hoa hỏi

"Mình chúng không đâu xa, môn chủ tiến vào trong Chí Tôn Môn mà không có kẻ nào phát hiện. Không có gì đảm bảo là bên Chí Tôn Môn không có người sở hữu thủ đoạn như thế hoặc tương tự."

Vì vậy, việc thứ nhất là để một võ giả Huyền cấp nắm giữ Mắt trận thay Tuyết Hoa cô nương và có thêm vài bảo vệ quanh người đó cùng Bình Nguyên"

"Còn việc thứ hai?" Trần Lương hỏi

"Việc thứ hai chính là Bọ ngựa bắt ve, chim sẽ đứng đằng sau"

"Nghĩa là sao?" Chu Minh hỏi

"Khai Thiên Môn dồn sức tấn công Chí Tôn Môn sẽ gặp phải thương vong, sức lực mệt mỏi, nguyên khí suy giảm. Đây sẽ là thời cơ tốt nhất cho bên thứ ba tiêu diệt lực lượng Khai Thiên Môn, cuối cùng là thu tóm đồng thời Khai Thiên Môn và Chí Tôn Môn"

"Bọn chúng không sợ bản thân là chim sẻ, sau lưng có thợ săn sao?" Ứng Sát hỏi

"Tất nhiên là có, nên bọn chúng sẽ có sự chuẩn bị. Nói chung, thể lực chiến rất phức tạp, không phải cứ mạnh hơn sẽ thắng. Vì vậy, việc thứ hai là nghiên cứu phương án đối phó đám chim sẻ kia" Như Lão chốt.

Trần Lương gật đầu, đắm chiêu suy nghĩ. Bản thân hắc không có kinh nghiệm trận mạc, nếu cứ lao đầu xông lên không chỉ khiến bản thân thiệt mạng mà còn liên lụy nhiều người khác.

"Các cụ có câu, Biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng. Chúng ta đã nắm được thông tin địch, nhưng chúng ta lại không nắm rõ người của mình. Vì vậy ta đề nghị ngày mai môn chủ cho thu thập thông tin về năng lực của mọi người trong môn phái. Cần liệt kê đầy đủ võ kỹ, Đạo Thần Thông hay bất cứ kỹ năng đặc biệt nào" Huyết Vô Thần nói

"Được. 3 ngày sau chúng ta họp lại, bàn kế hoạch chi tiết. 5 ngày sau tiến đánh Chí Tôn Môn" Trần Lương nói

Mọi việc được triển khai, cuối cùng Huyết Vô Thần đã đưa ra được một sách lược khiến tất cả mọi người đều nhất lòng ủng hộ.

Còn cách thời điểm khai chiến 1 ngày, Trương Pháp Vân trở về gặp Trần Lương.

"Chúc mừng người, à không, chúc mừng môn chủ. Không ngờ chỉ mới vẹn vẹn 30 năm, người đã có thể xây dựng Khai Thiên Môn lớn mạnh như này. Ta mới lướt qua đã thấy một vài kẻ Huyền cấp tu vi rồi" Trương Pháp Vân nói

"Người trở về Khai Thiên Môn làm gì?" Trần Lương hỏi

"Ta nghe được thông tin Ác Nhân Cốc mở cửa ra nên trở lại đây, biết ngay Ác Nhân Cốc còn chưa đủ khả năng giết người. Hứa hẹn 100 năm của ta vẫn cần thực hiện. Ta sẽ tiếp tục bảo hộ người những năm còn lại. Tất nhiên 32 năm vừa rồi ta vắng mặt khỏi Khai Thiên Môn nên sẽ không tính"

"Tại sao lúc ta ở Ác Nhân Cốc, người lại không về bảo vệ Khai Thiên Môn. Người biết thừa Khai Thiên Môn rất yếu, cần được bảo vệ" Trần Lương một bụng tức giận, nói

"Ta chỉ hứa hẹn bảo vệ người, không hề nhắc đến môn phái của người. Lúc tách ra, người cũng không hề bảo ta phải trở về bảo hộ Khai Thiên Môn. Nếu muốn ta bảo hộ môn phái, số năm chắc chắn phải giảm đi. Bảo hộ 1 tổ chức so với bảo hộ 1 người phải muốn phức tạp, khó khăn hơn rất nhiều" Trương Pháp Vân thản nhiên trả lời

Trần Lương không cãi lại được. Quả thực lời Trương Pháp Vân nói rất hợp lý và thuyết phục.

"Thôi được, chuyện cũ bỏ qua. Khai Thiên Môn ngày mai sẽ khai chiến với Chí Tôn Môn, người gia nhập cùng đội quân tiên phong"

"Muốn ta tham gia thế lực chiến, giảm số năm điều kiện xuống 50" Trương Phá Vân đề nghị

"90 năm. Nếu quân ta thua, ta gặp phải nguy hiểm, thiệt mạng thì ngươi cũng thiệt hại lớn"

"60 năm. Ngươi đứng sau chỉ huy, đứng cạnh bảo vệ ngươi an toàn hơn rất nhiều"

"80 năm. Ta cũng sẽ lên tiền tuyến giết địch. Ngươi muốn bảo vệ ta cũng phải chiến đấu thôi"

"65 năm. Kẻ địch trực tiếp của ngươi, ta chỉ búng tay là chết"

"80 năm. Ngươi nhầm. Ta đã bước vào Hoàng cấp. Kẻ địch của ta sẽ là Huyền cấp, thậm chí Địa cấp. Ngươi nhận 100 năm bảo vệ ta thì thả chọn bảo vệ môn phái, nguy hiểm giống nhau mà còn được giảm 20 năm"

"Ngươi đã đột phá Hoàng cấp! Không được. Điều kiện của ta là bảo vệ ngươi thì 80 năm, thêm tham gia chiến đấu thì chỉ 70 năm. Nếu không ta thả rồi đi. Tu vi cùng môn phái của ngươi như này, không biết tương lai sẽ chọn phải những nguy hiểm gì."

"Đồng ý 70 năm"

Sáng sớm hôm sau, khi trời còn chưa tỏ, nhân mã Khai Thiên Môn khí thế sôi nổi bước về phía Chí Tôn Môn.

Đội dưới đất, bao gồm võ giả dưới Hoàng cấp, đóng quân tại vị trí cách Chí Tôn Môn 1,5 dặm.

Đội trên cao, bao gồm võ giả Hoàng cấp cùng Huyền cấp tiếp tục bay đến gần Chí Tôn Môn. Còn cách nửa dặm, đội ngũ Khai Thiên Môn dồn toàn lực tấn công Chí Tôn Môn.

Một đòn tổng lực rất mạnh được đánh ra, đáng tiếc bị trận pháp bảo hộ của Chí Tôn Môn tự động khai mở, chặn đứng tất cả công kích.

Nhân lúc Chí Tôn Môn chưa có hành động đối phó, nhân mã Khai Thiên Môn tiếp tục tấn công dồn dập, cho dù tất cả đều bị trận pháp cản lại.

Sau 5 đợt tấn công, đội ngũ Khai Thiên Môn quay trở lại nơi đóng quân, cách tổng bộ nửa dặm.

Một lúc sau, nhân mã Chí Tôn Môn mới tiến ra khỏi tổng bộ. Môn chủ Chí Tôn Môn nói lớn:

"Khai Thiên Môn các ngươi muốn làm gì?"

"Khai Thiên Môn chính thức tuyên chiến Chí Tôn Môn. Từ nay mai, nơi đây không còn Chí Tôn Môn" Huyết Vô Thần khoác trên mình một thân huyết bào vừa nói, vừa giơ lên chiến thương.

Sau lời tuyên chiến, toàn thể nhân mã Khai Thiên Môn đồng thanh hô vang:

"Diệt Chí Tôn Môn, Diệt Chí Tôn Môn"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Chim sẻ gọi đại bàng

Xét về số lượng, nhân mã Chí Tôn Môn đông gấp mấy lần Khai Thiên Môn, chủ yếu nhờ vào đội quân mặt đất của Chí Tôn Môn đông đảo. Đội quân bầu trời của hai bên tương đương nhau.

Môn chủ Chí Tôn Môn không hề khí thế bị lép vế, hét lớn:

"Bao năm qua Khai Thiên Môn các ngươi chỉ biết làm rùa rút cổ, giờ lại dám huênh hoang bước ra đây, ngược lại khiến ta vô cùng cảm kích. Từ nay mai, Khai Thiên Môn sẽ thành rùa cụt đầu. Chí Tôn Môn uy vũ vô địch"

"Chí Tôn Môn uy vũ vô địch, Chí Tôn Môn uy vũ vô địch" Toàn quân Chí Tôn Môn hô vang khí thế hào hùng.

"Tất cả chuẩn bị" Môn chủ Chí Tôn Môn ra lệnh "Tấn công"

Sau hiệu lệnh của môn chủ, toàn thể nhân mã Chí Tôn Môn đồng thời đánh ra công kích của mình về phía Khai Thiên Môn.

Một đòn hợp công hùng hậu oanh tạc đến, nhưng phản ứng của Khai Thiên Môn lại là điềm nhiên chờ đợi, không hề phản đòn.

Rất nhanh có câu trả lời cho hành động này của bên Khai Thiên Môn, đó chính là một loạt luồng kinh lôi từ hậu phương, hay nói chính xác hơn là từ trận pháp của bọn hắn, phóng đến ngăn cản đợt tấn công của Chí Tôn Môn.

Do thời gian bố trận gấp rút, Trần Lương đã rút ngắn phạm vi tấn công của trận pháp. Vì vậy phải đợi Chí Tôn Môn tấn công rồi mới dùng trận pháp đỡ đòn.

Nếu biết trước Chí Tôn Môn có hành vi gây hại cho bọn hắn, Trần Lương đã kéo dài phạm vi tấn công của trận pháp lên hơn 2 dặm. Lúc đấy không cần mất công nghĩ nhiều, cứ thế đốt tình thạch mà tấn công Chí Tôn Môn đến tan thành tro bụi thì thôi. Đáng tiếc phạm vi tấn công của trận pháp không thể điều chỉnh sau khi đã xong.

Lôi điện vừa đi qua, nhân mã Khai Thiên Môn liền phát động công kích. Lôi điện đánh tan lượt công của Chí Tôn Môn, sau đó một đợt lũ công kích từ Khai Thiên Môn ập đến Chí Tôn Môn chớp nhoáng.

Nhân mã Chí Tôn Môn không kịp phản ứng chỉ có thể bị động phòng ngự. Còn may từ phía sau bọn hắn, hỏa diễm ngập trời chen lên chống đỡ lấy công kích của Khai Thiên Môn.

Tổng lực công kích của Khai Thiên Môn quá mạnh, lấn át hỏa điểm, đánh vào nhân mã Chí Tôn Môn. Bọn hắn nhận lấy trọng thương, ngã rạp ra sau. Một vài đệ tử yếu kém còn bị đánh cho hôn phi yên diệt, thân tử đạo tiêu.

Ăn trái đắng, môn chủ Chí Tôn Môn không dám vọng động tấn công trước, âm thầm trao đổi:

"Do chúng ta lực yếu hơn hay do trận pháp của chúng mạnh hơn?"

"Chưa biết được, nhưng chắc chắn là trận pháp của bọn chúng mạnh hơn lực lượng của chúng ta"

"Đột tấn công tiếp theo, để bọn chúng phát động công kích trước"

"Nếu chúng ta thắng hoặc hòa, vậy liền nói trận pháp của đối phương quá mạnh, nhưng cũng không có gì đáng lo. Nhưng nếu thua..." Môn chủ Chí Tôn Môn không biết phải nói gì thêm. Nếu bọn hắn thua, tức là thua toàn diện từ trận pháp đến con người. Vậy sau này sống sao.

Thấy bên Chí Tôn Môn đứng yên, Huyết Vô Thần nói: "Chí Tôn Môn đã sợ chết, vậy liền để bọn ta cho các ngươi biết thế nào là ăn hành"

"Tấn công" Huyết Vô Thần hét lớn.

Tiếp tục một đòn công kích như lúc trước. Nhưng lúc này lực lượng bên Chí Tôn Môn không phải hỏa điểm mà là một đòn phản công toàn lực từ cả 2 cánh quân trên cao và dưới mặt đất.

Đáng buồn cho Chí Tôn Môn, chò dù là trên cao hay dưới đất, bọn hắn đều nhận lấy kết cục thua trắng.

Đội quân trên trời, tuy số lượng ngang nhau nhưng bên Khai Thiên Môn đều là Huyền cấp, còn Chí Tôn Môn hơn một nửa là Hoàng cấp.

Đội quân mặt đất, tuy số lượng ít hơn nhiều lần nhưng Khai Thiên Môn đã cài cắm tất cả Hoàng cấp của môn mình vào đây. Chí Tôn Môn cậy số lượng nhiều nên không thêm cài cắm.

Công kích của Khai Thiên Môn đập nát Chí Tôn Môn, tiến đánh đối phương. Nhưng công kích bị suy yếu đi nhiều, dễ dàng bị hỏa điểm phá hủy triệt để.

"Chúng ta bại, bại triệt để" Đám người môn chủ cùng trưởng lão Chí Tôn Môn thất thần. Bọn hắn không ngờ chỉ sau 1 đêm, Khai Thiên Môn đã tăng trưởng đến mức đáng sợ như thế, không phải tăng lên một hai, mà là tăng đến bọn hắn ngược mắt nhìn không tới.

"Môn chủ, trước tạm lánh vào trong trận pháp rồi lại nghĩ biện pháp" một trưởng lão đề nghị

"Được" Môn chủ gật đầu

"Lui quân" Trưởng lão Chí Tôn Môn hô to

"Tấn côngggggggggg" Huyết Vô Thần hét lớn

Một loạt võ kỹ từ phía Khai Thiên Môn đánh về Chí Tôn Môn. Nhân mã Chí Tôn Môn vừa rút lui, vừa đánh chặn đòn. Được trận pháp yểm trợ, bọn hắn an toàn rút lui vào trong. Kiểm kê lại nhân số, bọn hắn tổn thất không nhiều, nhưng tâm trạng mỗi đệ tử, mỗi trưởng lão đều nặng như trĩ.

Bên ngoài, Khai Thiên Môn đứng cách Chí Tôn Môn một dặm, toàn lực công kích trận pháp. Trên đài cao, một vị trưởng lão của Chí Tôn Môn cầm trong tay Mất trận liên tục điều khiển đánh ra hỏa điểm ngăn chặn công kích của kẻ địch.

Hỏa điểm của bọn hắn yếu hơn, bị công kích của Khai Thiên Môn phá hủy, đánh vào trận pháp. Nhưng lực lượng còn dư không đủ gây ra phá hoại cho trận pháp.

"Môn chủ, làm sao đây?"

"Lên trên xem tình hình"

Môn chủ Chí Tôn Môn cùng các trưởng lão bay lên đài, hội họp cùng vị trưởng lão cầm Mất trận. Nơi bọn hắn đứng là một đài cao không có bậc thang, chỉ có thể bay lên.

"Môn chủ" 4 người đứng ở 4 góc chấp tay chào môn chủ. Bọn hắn đều là Hoàng cấp võ giả, đứng đây làm nhiệm vụ canh chừng và bảo vệ Mất trận.

"Các ngươi lui xuống" Môn chủ ra lệnh cho 4 người rời đi. Đài quan sát này không rộng, chỉ đủ cho 6, 7 người đứng.

"Khanh trưởng lão, Trận pháp của chúng ta thế nào" Môn chủ Chí Tôn Môn hỏi vị trưởng lão đang nắm giữ Mất trận.

"Bẩm môn chủ, bọn chúng không có khả năng phá hỏng được trận pháp. Có điều..."

"Nói đi"

"Có điều nếu để đối phương liên tục tấn công, lượng Tinh thạch tiêu hao không hề nhỏ"

"Lượng Tinh thạch dự trữ hiện tại có thể cầm cự trong bao lâu"

"Tính toán bọn hắn còn phải phục hồi nguyên khí và nghỉ ngơi, chúng ta chắc cũng trụ được tới 1 năm. Hơn nữa nếu chúng ta ra ngoài đánh hỗ trợ trận pháp thì vài năm không thành vấn đề"

"Đây chỉ là biện pháp hạ sách cuối cùng. Chúng ta không thể để Chí Tôn Môn rơi vào túi nhục như vậy được. Bị kẻ thù vây kín nhiều năm không thể phản đòn, sau này chúng ta làm sao lần lộn trong giang hồ"

"Ta đã bảo các ngươi lúc trước vậy công, mãi chết bọn hắn. Các ngươi không nghe"

"Vì lúc đó chúng ta đều nghĩ Khai Thiên Môn như cá nằm trên thớt, muốn thu lấy bọn chúng mà không cần phải tổn hao quá nhiều. Huống hồ trận pháp của bọn chúng quá mạnh, tấn công trực tiếp là không được. Muốn tiêu hao Tinh thạch của bọn chúng cũng cần nhiều năm kiên trì tấn công"

"Vậy chúng ta đợi trong này một thời gian chẳng phải bọn chúng cũng chán sao"

"Nhưng lúc đó bọn chúng không có ai, đến 1 Huyền cấp võ giả còn không có. Còn chúng ta cả một đội mạnh như này mà phải chui rúc trong trận pháp trước 1 đối thủ từng bị chính chúng ta trà đạp. Người không thấy nhục nhã sao"

"Nhục cũng phải chịu. Không người làm được gì?"

"Gọi cứu viện, thuê cường giả ngoài"

"Thuê ngoài không được. Thuê cường giả thì Khai Thiên Môn chạy vào trong trận pháp là được. Lúc nào cường giả đi, bọn chúng lại ra tấn công chúng ta thì biết làm thế nào. Gọi cứu viện đi"

"Chỉ sợ phải gọi tất cả võ giả Hoàng cấp, Huyền cấp về"

"Vậy những chi nhánh khác bỏ trống cường giả?"

"Tạm thời vậy"

Trong khi đám người Chí Tôn Môn bàn tán sôi nổi, bên ngoài nhân mã Khai Thiên Môn đã đánh xong lượt thứ nhất, tạm thời lui quân nghỉ ngơi.

Bọn hắn chỉ đánh tiêu hao hai phần ba nguyên khí, còn lại phải để dành đề phòng đối phương phản công. Bình thường thì nên dành tới một nửa, nhưng có trận pháp làm giá đỡ, không cần quá giữ gìn.

Môn chủ cùng đám trưởng lão Chí Tôn Môn bay ra ngoài trận pháp, hướng về phía Khai Thiên Môn, nói:

"Ta muốn đàm phán đình chiến"

"Thời điểm chen ép Khai Thiên Môn, các người có nghĩ sẽ phải nhận kết cục hôm nay. Không đàm phán. Các người chắc chắn phải chết"

"Các người có tấn công cũng vô ích, không thể phá hủy được trận pháp của chúng ta. Các người làm thế này chỉ tổn hại lợi ích của cả 2 bên. Cho dù người chiến thắng cũng sẽ bị các thế lực khác cướp lấy. Người xem, đang có rất nhiều khán giả nhìn chăm chăm vào nơi đây rồi"

Đúng như môn chủ Chí Tôn Môn nói, âm thanh chiến đấu nổ ra đã thu hút sự chú ý của rất nhiều người, bao gồm cả những thế lực sâu bên trong.

Huyết Vô Thần trầm ngâm một lúc, nói: "Người muốn đàm phán cũng không phải không thể. Có điều mang hết quân lực ra đây đánh với bọn ta. Ta muốn đệ tử Khai Thiên Môn có được 1 ngày xả hận cho sáng khoái. Trong hôm nay, các người không có ai trở vào trốn trong trận pháp, đến ngày mai có thể ngồi xuống đàm phán. Còn nếu các người muốn làm rùa rụt cổ thì bọn ta sẽ ngày ngày tấn công"

Môn chủ Chí Tôn Môn còn chưa đáp lời, Huyết Vô Thần nói tiếp: "Cho các người một canh giờ suy nghĩ cùng chuẩn bị. Một canh giờ sau, không cần các người nói ta cũng tấn công"

Huyết Vô Thần cho 1 canh giờ thực chất là để bọn hắn có thời gian nghỉ ngơi. Mỗi người bên Khai Thiên Môn lấy ra Hồi nguyên đan ăn vào, chờ 1 canh giờ sau tiếp tục tấn công.

Chưa đầy nửa canh giờ, đệ tử Chí Tôn Môn đã tụ tập đông đủ dưới mặt đất, sẵn sàng cho một cuộc chiến cam go đầy máu và nước mắt.

Hai bên ngồi nghỉ ngơi, nhìn nhau không nói.

Gần hết giờ, môn chủ Chí Tôn Môn nói với Huyết Vô Thần:

"Người có đủ quyền hạn để thay mặt Khai Thiên Môn đưa ra cam kết?"

"Ta dẫn đầu đội quân này còn chưa đủ sao?"

"Được. Khai Thiên Môn cam kết bọn ta ngăn cản được các người 1 ngày hôm nay thì hôm sau sẽ đình chiến, đúng không?"

"Nói cho chính xác là cho các người cơ hội đàm phán, còn đình chiến hay như nào thì chưa biết"

"Không thể được. Nếu các người đưa ra yêu cầu vô lý, vậy chẳng phải bên ta chịu thiệt sao?"

"Nếu người không dùng đến trận pháp, chiến một trận công bằng, ta sẽ đồng ý yêu cầu đình chiến"

Môn chủ Chí Tôn Môn không dám lên tiếng, rõ ràng trận pháp là lợi thế tuyệt đối của bọn hắn. Huyết Vô Thần nói tiếp:

"Các người có trận pháp yểm trợ còn dám bảo chịu thiệt. Cho các người cơ hội cuối cùng để đàm phán, có nắm lấy hay không, cho ta một câu trả lời quyết định"

"Ta đồng ý" Môn chủ Chí Tôn Môn bất đắc dĩ đành nói.

"Khai Thiên Môn chuẩn bị tấn công" Huyết Vô Thần hét lớn

"Chí Tôn Môn chuẩn bị tấn công" Môn chủ Chí Tôn Môn hét lên

2 đội quân bắt đầu đánh ra loạt công kích của mình.

Bình Nguyên từ đằng xa, lấy Truyền tin thạch ra kích hoạt, nói:

"Chim sẽ gọi đại bàng, nghe rõ trả lời"

"Nói đi"

"Đối phương đã đồng ý, triển khai kế hoạch B"

"Đã rõ" Trần Lương đáp lời

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 120: Tai họa đến

Trần Lương ngay từ đầu đã không có mặt trong đội hình tấn công Chí Tôn Môn, cũng không ở lại tổng bộ, mà bí mật nằm vùng bên trong địa bàn Chí Tôn Môn.

Hắn ngồi tại một nơi hẻo lánh, sử dụng Ân Nặc Thuật để thi triển tinh thần lực ra khắp Chí Tôn Môn, nắm rõ từng thân ảnh nhân mã nơi đây trong lòng bàn tay.

Lúc này, Chí Tôn Môn vắng tanh như chùa bà đanh, bởi hơn 9 phần nhân lực đã ra bên ngoài chiến đấu sống còn với Khai Thiên Môn.

Trần Lương lặng lẽ di chuyển đến vị trí cách đài quan sát 1 dặm. Xung quanh đài quan sát là một khoảng trống bất khả xâm phạm. Dưới chân đài là 4 đệ tử đứng 4 góc. Bên trên đài, đứng cạnh vị trưởng lão cầm Mất trận vẫn là 4 trưởng lão Hoàng cấp.

Nhiệm vụ của 8 người bọn hắn không phải là bảo vệ bằng chiến đấu mà là thông báo cho Khanh trưởng lão khi có bất kỳ đối tượng nào xuất hiện trong khu vực cấm.

Xung quanh đài quan sát là một khoảng trống rộng tới 300 trượng. Khu vực này và đài quan sát luôn đặt lệnh cấm không cho ai tiến vào ngay cả khi Chí Tôn Môn không bị tấn công, trận pháp không bị kích hoạt để đảm bảo không có ai đặt bẫy gì.

Ngoài 8 người bảo vệ, chỉ còn 1 người cầm trong tay Mất trận, điều khiển trận pháp tấn công Khai Thiên Môn. Người này tinh thần lực cấp 7, Hoàng cấp tu vi, hẳn là một vị Nghiệp sư, khả năng cao là Trận Pháp Sư.

Nghiên cứu kỹ càng, Trần Lương lùi ra xa 10 dặm, chờ đợi.

Mọi thứ đã sẵn sàng, chỉ chờ gió đông.

Bên ngoài Chí Tôn Môn, cuộc chiến đang diễn ra rất ác liệt. Hai bên vừa phải đánh ra võ kỹ đủ mạnh theo yêu cầu, vừa phải tính toán để tiết kiệm nguyên khí.

Bên Chí Tôn Môn lựa chọn yếu thế hơn về công kích nhân lực để tiết kiệm sức lực, một nửa lực công kích của Khai Thiên Môn dành cho trận pháp đối phó. Thực ra bọn hắn không có quyền lựa chọn, dù muốn cũng không mạnh hơn kẻ địch được.

Bên Khai Thiên Môn cũng không đánh hết sức, dù sao đánh mạnh hơn cũng chỉ là tổn thêm Tinh thạch của đối phương, không gây ra được tổn thất về nhân lực nào cho chúng.

Lúc nào Khai Thiên Môn dừng lại nghỉ ngơi, bên Chí Tôn Môn cũng không đánh, mà nghỉ. Chí Tôn Môn cần là chống đỡ qua ngày hôm nay, còn tấn công hoàn toàn vô ích, trận pháp của Khai Thiên Môn hoàn toàn đập tắt võ lực bọn hắn.

2 bên giao tranh đến chiều, nguyên khí vẫn còn nhưng tinh thần cùng sức lực đã trở nên rất mệt mỏi.

"Đến lúc rồi!" Huyết Vô Thần nói với mấy người xung quanh.

"Đánh đi!" Như Lão nói

"Mọi người chuẩn bị, cùng ta tổng công kích một đợt tấn công cuối cùng!" Huyết Vô Thần hét lớn cho cả 2 bên nghe thấy.

Từ đằng xa, Bình Nguyễn thông báo với Trần Lương: "Bọn hắn chuẩn bị đánh đòn cuối cùng"

"Đã rồi" Trần Lương trả lời, nhìn về phía giao tranh. Thời khắc hấn đọit sắp đến. Trần Lương gọi ra Tam Nhân Lang cùng Tiểu Ngao Cửu Thiên, chờ.

Khí thế của Khai Thiên Môn tăng mạnh. Đặc biệt xung quanh Như Lão và Trương Phá Vân, linh khí chấn động kịch liệt, bên Trương Phá Vân có phản nình hơn.

Từ xa nhìn lại, môn chủ Chí Tôn Môn thấy rõ được đối phương trước giờ đều đang giữ sức, hiện tại mới là toàn bộ sức mạnh của Khai Thiên Môn. Hắn hét lớn:

"Tất cả đệ tử, trưởng lão Chí Tôn Môn dốc hết sức phản công. Khanh trưởng lão, dùng toàn bộ sức mạnh công kích của trận pháp"

Tất cả thành viên Chí Tôn Môn đều trở nên ngưng trọng, tập trung toàn bộ tinh thần cho đợt tấn công có thể là cuối cùng này.

"Sáttttttttttttttttt" Huyết Vô Thần hét lên

Khai Thiên Môn toàn bộ triển khai tấn công.

Chí Tôn Môn toàn bộ đánh ra võ kỹ chống đỡ, đồng thời hộ môn đại trận cũng lóe sáng, tuôn ra vô số hỏa diễm như cuồng long loạn vũ tiến đánh Khai Thiên Môn.

Cùng thời điểm này, bên trong tổng bộ Chí Tôn Môn, cách đài quan sát 5 trượng, một cặp sừng trâu bỗng nhiên chui ra, tiếp sau nó là cả cái đầu. Đầu còn chưa ra hết, cặp sừng đã rời ra ngoài, bay cực tốc về 1 phương.

Chỉ tích tắc sau đó, hoàn chỉnh xuất hiện 1 ngư, 1 lang, 1 nhân loại.

Cặp sừng tiến sát quá nhanh, 2 trưởng lão Chí Tôn Môn chỉ kịp giơ tay lên bắt. Đáng tiếc tốc độ di chuyển của sừng quá nhanh và mạnh, 2 tay bọn hắn giữ không nổi, mỗi người bị 1 chiếc sừng cắm xuyên tim.

"Có địch" 2 kẻ bị đâm xuyên tim hô lên.

Hoàng cấp võ giả sinh mệnh lực dồi dào, bình thường bị đâm xuyên tim chỉ là trọng thương mà chưa chết. Nhưng trong sừng của Đại Địa Ngưu Ma Vương chứa linh khí không gian thuộc tính cực kỳ dồi dào. Vừa đâm vào tim đối phương, không gian linh khí tràn ra ngoài, phá toái không gian bên trong cơ thể 2 võ giả.

Vô lực chống đỡ, bọn hắn gục xuống mà chết.

2 võ giả bảo hộ còn lại vừa kịp quay ra, đã bị 2 chiếc sừng đâm vào tim

Còn lại tên Nghiệp sư nắm trong tay Mất trận. Do quá tập trung vào trận chiến bên ngoài, hắn nhận ra thì đã trễ. Trần Lương một thương tùy ý, chém rụng đầu Khanh trưởng lão.

Đầu Khanh trưởng lão còn chưa rơi xuống đất, Trần Lương đã nắm trong tay Mất trận. Miệng mỉm cười chiến thắng, hắn nhanh chóng nắm quyền điều khiển trận pháp.

Trần Lương gọi cho Bình Nguyên: "Mất trận đã nắm trong tay, kết thúc đi"

Bình Nguyên tiến tới thông báo cho Huyết Vô Thần "Môn chủ thành công"

Huyết Vô Thần gật đầu, ra mệnh lệnh cho toàn thể lực lượng Khai Thiên Môn:

"Tổng tấn công, giết toàn bộ"

Nghe được lời nói của Huyết Vô Thần, môn chủ Chí Tôn Môn chợt cảm thấy có gì đó sai sai, nhưng không thấy sai ở đâu. Bọn hắn có trận pháp bảo vệ, phòng vệ qua hôm nay là không vấn đề gì. Không có nhiều thời gian để suy nghĩ, môn chủ cùng nhân mã Chí Tôn Môn tiếp tục đánh ra công kích đỡ đòn.

Từ phía sau, hỏa diễm từ trận pháp lại một lần nữa bùng lên, tạo ra một biển lửa nhiếp người. Có điều lần này hỏa diễm xảy ra một điểm khác biệt, cũng là điểm chí mạng với Chí Tôn Môn.

Điểm khác biệt này chính là mục tiêu của nó. Hỏa diễm không lao đến căn phá lực lượng tấn công của Khai Thiên Môn mà lại nhằm vào môn chủ cùng các trưởng lão Chí Tôn Môn.

Vừa bị Khai Thiên Môn tấn công, vừa bị hỏa diễm của trận pháp tấn công, toàn bộ đội quân trên trời của Chí Tôn Môn đều nhận nghiêm trọng thương tích. Tất cả trưởng lão rơi từ trên cao xuống giống như tro thạch một dạng, vì bên ngoài bọn hắn đều bị nướng đến cháy thành than. Tình trạng các trưởng lão hoàn toàn mất đi năng lực chiến đấu, không rõ sống chết.

Chỉ duy nhất môn chủ Chí Tôn Môn có phòng hộ cường đại là còn đứng được trên cao, nhưng cũng chịu trọng thương đứng không vững.

"Khanh trưởng lão, ngươi làm gì vậy" Môn chủ Chí Tôn Môn hét về phía đài quan sát.

Nhưng sau 1 giây nhìn kỹ lại, hắn phát hiện đứng ở đài quan sát không còn bóng dáng Khanh trưởng lão, thay vào đó là một thiếu niên cầm trong tay Mất trận.

"Ngươi là ai?" Môn chủ Chí Tôn Môn hỏi

"Môn chủ Khai Thiên Môn" Trần Lương đáp lời. Chiến thắng đã nằm trong tay, Trần Lương cũng không vội vã kết thúc đối thủ. Cảm giác chiến thắng, cảm giác thành công, cảm giác làm được điều mình mong đợi thực sự là sung sướng đến cực điểm, hài lòng đến cực điểm, không muốn vội vã kết thúc nó.

"Ngươi, ngươi làm cách nào vào được?" Môn chủ Chí Tôn Môn sững sờ hỏi

"Đi bộ vào" Trần Lương mỉm cười nói

"Khanh trưởng lão đâu?"

"Ý ngươi là thủ cấp này?" Trần Lương vừa nói, vừa lấy Khuyển Dạ Xoa cắm vào thủ cấp Khanh trưởng lão, giơ lên cao.

"Khốn kiếp" Môn chủ Chí Tôn Môn tức giận, lao mình về phía Trần Lương.

Cả giận mất khôn, hắn quên mất trận pháp bảo vệ Chí Tôn Môn vẫn đang hoàn hảo, không có nửa điểm suy tổn. Vừa bay tới phía trên cửa vào, môn chủ Chí Tôn Môn đâm uỳnh một phát vào trận pháp, lao đảo lủi ra sau.

Đội quân mặt đất của Chí Tôn Môn nhìn thấy một màn này, tâm trạng ai nấy đều vạn phần lo lắng. Môn phái bọn hắn đã hoàn toàn thua trắng. Các trưởng lão bị đánh bại, trận pháp bị lấy mất, môn chủ vô lực chống đỡ.

"Được rồi, kết thúc đi" Trần Lương một lần nữa kích hoạt Mất trận nơi tay. Phía xa xa, nhân mã Khai Thiên Môn cũng chuẩn bị tấn công.

"Khoan đã. Chí Tôn Môn đầu hàng" Môn chủ vội vã đưa ra quyết định. Bọn hắn đã không còn lối thoát nào khác, không thể để các đệ tử hi sinh oan uổng.

"Không phải ngươi muốn đầu hàng mà được" Trần Lương lạnh lùng nói

"Ngươi còn muốn gì?"

"Ngươi dập đầu tạ lỗi với toàn thể đệ tử, trưởng lão Khai Thiên Môn vì những gì ngươi đã gây ra trong suốt hơn 30 năm qua. Kể nào hạ nhục, ức hiếp Khai Thiên Môn đều phải nhận lấy hậu quả to lớn. Chí Tôn Môn sẽ là dẫn chứng đầu tiên"

"Ngươi đừng ép người quá đáng" Môn chủ Chí Tôn Môn gằn giọng

"Quá đáng? Thời điểm ngươi đánh giết người của Khai Thiên Môn, ngươi có thấy mình quá đáng? Thời điểm ngươi tra tấn Càn Sừng, ngươi có cảm thấy quá đáng? Thời điểm ngươi bắt nạt một nữ tử tuổi chưa bằng một phần mười của mình, ngươi có thấy quá đáng?"

Hôm nay ta sẽ trả lại toàn bộ sỉ nhục của Khai Thiên Môn đã phải nhận"

Trần Lương nói rất to, vang vọng tới tai của từng người trong Khai Thiên Môn. Môn chủ luôn nghĩ cho bọn hắn. Chỉ cần có môn chủ, tất cả mọi khó khăn đều được giải quyết. Bọn hắn không khỏi cảm động mà hô vang:

"Môn chủ vô địch, môn chủ vô địch"

Môn chủ Chí Tôn Môn không phản ứng gì, Trần Lương nói tiếp:

"Cho ngươi lựa chọn, quỳ gối tạ lỗi trước người của Khai Thiên Môn, hoặc toàn bộ người của Chí Tôn Môn tuyệt diệt. Cho ngươi thời gian 100 hơi thở suy nghĩ"

Thời gian trôi qua, môn chủ Chí Tôn Môn lưng như đeo một ngọn núi lớn, nhận lấy áp lực khổng lồ, đặc biệt là khi nhìn về phía các đệ tử dưới đất. Chúng đệ tử cũng nín thở chờ đợi quyết định của môn chủ.

Gần hết thời gian, một đệ tử hét lớn:

"Chỉ Tôn Môn nào có hạng ham sống sợ chết. Quyết tử chiến cùng Khai Thiên Môn"

"Môn chủ, ta thà chết cũng không đầu hàng Khai Thiên Môn" Một đệ tử giương cao kiếm lên, đồng thanh nói

Liên tiếp theo đó là hàng loạt những tiếng hô vang quyết tử cho môn phái quyết sinh.

Môn chủ Chỉ Tôn Môn hít một hơi mạnh, nói:

"Ta tự hào vì Khai Thiên Môn có được những chiến binh quả cảm như này. Được sống chết cùng các người là vinh dự của Thiết Vân Hoàn ta. Chúng ta vẫn còn nhiều chi nhánh, nhiều nhân lực và còn Đại trưởng lão. Bọn chúng sẽ trả thù cho chúng ta.

Các chiến binh, cùng đánh một trận cuối cùng"

Thiết Vân Hoàn giờ cao chiến kiếm, chuẩn bị một trận đánh cuối cùng.

Phía Khai Thiên Môn, Trần Lương cùng chúng thuộc hạ cũng đã chuẩn bị xong xuôi.

Đột nhiên từ một phương hướng khác vang lên một tiếng nổ ầm, kèm theo đó là tình trạng trận pháp của Chỉ Tôn Môn trở nên thập phần bất ổn.

Tiếng nổ quá lớn cùng với tình trạng lung lay của trận pháp hấp dẫn ánh mắt của mọi người nhìn về nơi âm thanh phát ra. Chỉ thấy ở phía xa có 2 thân ảnh đang đứng đó, một người nói:

"Trận pháp này cũng tốt đấy"

2 thân ảnh đều là râu tóc bạc phơ nhưng thần thái cùng sự tinh anh trong đôi mắt cho thấy 2 người này đều không tầm thường. Chỉ riêng đòn tấn công vừa rồi của lão già cao gầy, chỉ là một tiện tay phẩy xuống tấn công mà đã làm lung lay trận pháp gần sụp đổ cho thấy lão là cường giả tuyệt đỉnh.

"Mạnh hơn một chút xem thế nào" Lão già cao gầy nói ra rất thư thái, không gian xung quanh cũng không có quá nhiều biến động. Nhưng một chưởng hình bàn tay của lão đánh xuống lại quá nhanh, quá mạnh.

Nhanh đến mức chưởng lực đã phá hủy hoàn toàn trận pháp mà Trần Lương còn chưa kịp làm gì. Mạnh đến mức không chỉ dễ dàng hủy đi trận pháp, nó còn hủy đi một vùng diện tích lớn của Chỉ Tôn Môn. Còn may lão già kia không đánh chưởng về phía Trần Lương, không thì hẳn đã hồn tiêu phách tán rồi.

Diễn biến xảy ra quá nhanh. Chỉ trong chớp lát, trận pháp Chỉ Tôn Môn liền biến mất không còn. Mọi người đều không biết phải phản ứng lại như nào.

Trong lúc mọi người nhìn trân trân về phía mình, lão già cao gầy hướng tới Trần Lương, nói:

"Người đang cầm Thất Sắc Tam Sinh Hoa?"

"Tiền bối nói gì vẫn bối không hiểu. Thất Sắc Tam Sinh Hoa là gì?" Trần Lương ngỡ ngàng trả lời. Cả 2 kẻ này, hẳn đều không nhìn ra được tu vi, sâu cạn.

"Nếu không phải người nắm giữ vật lão phu cần thì vừa rồi đã chết rồi. Tốt nhất nên thành thật trả lời. Để người hiểu tình hình một chút, ta sẽ kiên nhẫn nói thêm vài lời.

Ta là Đại trưởng lão của Kinh Viên Môn, tu vi Thiên cấp nhất phẩm. Được viên trong Tam Thập Tam Môn bị đánh cướp, trong đó có linh dược quan trọng nhất của môn phái, Thất Sắc Tam Sinh Hoa, một cây chân chính tiền dược.

Còn vị đứng cạnh ta là một tinh thần lực đại sư. Ta đã phải trả ra giá lớn để nhờ hắn giúp ta tìm được kẻ đánh cắp và vẫn đang giữ Thất Sắc Tam Sinh Hoa chính là người.

Người còn gì để nói?"

Lão già cao gầy vừa dứt lời, bên trong Trần Lương cất lên vô số sóng to gió lớn. Không thể tin được đối phương lại tìm ra được hắn. Vấn đề là hiện giờ hắn không thể đưa ra Thất Sắc Tam Sinh Hoa được, vì nó nằm trong Tiểu Cửu Giới. Mà Tiểu Cửu Giới thì lại đang phong bế, không mở ra được.

"Toang, toang thật rồi" Trần Lương thảm nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Không Gian Chiến Khí Lượng

Đối phó với Thiên cấp nhất phẩm võ giả, trong đầu Trần Lương chỉ nghĩ đến duy nhất đến Bất Diệt Kim Quy là đủ khả năng. Đáng tiếc nước xa không cứu được lửa gần. Lúc này hắn chỉ có thể trông cậy vào chính bản thân mình.

Xác nhận chi có chết, Trần Lương cười khổ nói:

"Tiền bối, ta quả thực không có Thất Sắc Tam Sinh Hoa, người có thể cho ta nói vài lời được không?"

"Được. Ta không có thời gian, người nếu chứng minh bản thân không có Thất Sắc Tam Sinh Hoa, ta sẽ rời đi ngay"

"Trước tiên, vẫn bối muốn hỏi thời gian xảy ra vụ cướp"

"Tam Thập Tam Môn 10 năm mở ra 1 lần, vụ cướp cách đây 46 năm"

"46 năm" Trần Lương lẩm nhẩm tính toán rồi chợt mừng rỡ nói "Tiền bối, vậy ta chắc chắn không phải thủ phạm. Vẫn bối được biết Tam Thập Tam Môn chỉ dành cho người từ 33 tuổi

trở xuống. Năm nay vẫn bốn 80 tuổi, 46 năm trước là 34 tuổi, không thể đi vào Tam Thập Tam Môn"

"Người mới 80 tuổi?" Lão già được gọi là tinh thần lực đại sư cau mày hỏi

"Đúng vậy, mời văn bốn kiểm tra"

Lão già mập mạp phi thân xuống cạnh Trần Lương, đích thân cắt tay hẩn lấy máu cho vào Thấu Thị Cầu kiểm tra.

1 con số 80 cùng 1 chữ "Hoàng" hiện lên. Nhìn thấy con số 80, lão già mập tự lảm bảm "Chà nhẽ ta tính toán sai"

Lão già cao gầy nhìn thấy kết quả từ xa, tức giận quát:

"Trương Thế Vinh, ta tốn ngàn vạn Tinh thạch cho ngươi, tốn bao nhiêu thời gian tìm kiếm vật liệu để ngươi suy tính ra người ta cần, giờ ngươi bàn giao thế nào đây!?"

"Không thể nào, sao có thể sai được. Ta sử dụng Tây Thiên Kinh Pháp ra mấy quẻ đều chỉ đến tên này. Sao có thể là giả." Lão già mập Trương Thế Vinh lo lắng lảm bảm, vất óc suy nghĩ vấn đề.

Đột nhiên, lão gờ tay bắt lấy đầu Trần Lương. Trần Lương phản ứng kịp thời, bước sang 1 bước tránh thoát, nói:

"Ngươi muốn làm gì?"

"Ta muốn kiểm tra trí nhớ của ngươi" Trương Thế Vinh nói

Trần Lương còn chưa nói đồng ý hay không, lão già cao gầy đã nói trước "Để hẩn kiểm tra"

Trần Lương không còn lựa chọn nào khác, để tên tinh thần lực đại sư này đưa tay lên đầu mình. Một lúc sau lại thấy Trương Thế Vinh tức giận nói:

"Sao ta không đọc được trí nhớ của ngươi?"

"Đại sư thông cảm, ta cũng là tinh thần lực cấp 9" Trần Lương cười khổ nói

"80 tuổi, tinh thần lực cấp 9. Ngươi, ngươi..." Trương Thế Vinh không biết phải nói gì "Thế này thì quá vô lý rồi. Dù có đọc sách từ trong bụng mẹ cũng không thể như thế được"

"Đại sư, ta thế nào không quan trọng. Giờ đã chắc chắn ta không phải người các ngươi cần tìm, vui lòng rời đi cho"

"Trương Thế Vinh, ta cần tìm gấp Thất Sắc Tam Sinh Hoa, không có thời gian dây dưa ở đây. Mau trở về tìm kiếm lại cho ta"

Lão già mập tuy rất muốn tìm hiểu Trần Lương kỹ hơn nhưng đành nghe theo, bay trở lại bên cạnh lão già gầy, rời đi.

Nhìn thấy 2 lão già biến mất trong tầm mắt, Trần Lương thở dài một hơi, thầm nghĩ:

"May quá, tu luyện 18 năm trong Tuế Nguyệt. Thật đúng là trời giúp ta rồi"

Giành mấy hơi thở để ổn định lại bản thân sau thời khắc tìm đập nhanh gấp 100 lần, Trần Lương quay lại nhìn môn chủ Chí Tôn Môn, nói:

"Vừa thoát chết, ta cũng không muốn đồ sát nữa. Chí Tôn Môn đầu hàng, tha toàn bộ các ngươi. Tất cả để lại bảo vật, sau đó chúng đệ tử có thể rời đi. Ta chỉ giữ lại môn chủ cùng các trưởng lão. Các ngươi muốn lấy lại người, mang tinh thạch đến đổi"

Điều kiện thay đổi làm môn chủ Chí Tôn Môn không biết làm thế nào. Lúc trước hẩn lựa chọn đầu hàng, nhưng vì bị sĩ nhục mới quyết tử chiến. Nhưng giờ đối phương lại chỉ cần bọn hẩn đầu hàng. Vậy có cần liều chết chiến đấu nữa không?

Môn chủ Chí Tôn Môn còn đang băn khoăn, không quyết, Trần Lương đã phải quay người nhìn về phương xa. Nơi 2 lão già kia biến mất, lúc này lại xuất hiện 2 thân ảnh đó bay ngược trở lại.

"Nhị vị tiền bối còn gì muốn chỉ giáo?" Trần Lương hỏi

"Người 80 tuổi có được tinh thần lực cấp 9 là một kỳ tích vô cùng khó tin. Cho nên ngươi cũng có thể tạo ra các kỳ tích khó tin khác. Vì vậy lão phu muốn mời ngươi về Kinh Viên Môn một chuyến làm khách để tra rõ ngọn ngành" Lão già cao gầy nói

"Tiền bối thứ lỗi, văn bốn ở đây còn rất nhiều việc phải làm, không thể rời đi"

"Ngươi không muốn cũng phải đi. Đùng để rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt"

Trần Lương lo lắng suy nghĩ đối sách, phân vân liệu có nên dùng Tiểu Ngao Cửu Thiên trốn đi. Đứng ở một bên, môn chủ Chí Tôn Môn nhân cơ hội nói:

"Tiền bối, văn bốn và hẩn không liên quan. Văn bốn và các đệ tử sẽ rời đi để không làm ảnh hưởng tới tiền bối thẩm tra tên này"

Nói xong, hẩn bay xuống dẫn chúng đệ tử đi chuyển rời đi.

Lão già cao gầy liếc nhìn theo, không nói không rằng, phát 1 chương nhẹ nhàng xuống dưới, toàn bộ nhân thủ Chí Tôn Môn tan thành tro bụi.

"Lại dám lợi dụng lão phu. Thật không biết sống chết. Tiểu tử, ta đã giúp các ngươi tiêu diệt kẻ thù, hiện giờ có thể vui mừng làm khách chưa?" Lão già gầy đặt câu hỏi nhưng Trần Lương không được quyền lựa chọn.

Đám người Huyết Vô Thần hít một hơi lạnh. Bọn hẩn nhìn thấy Chí Tôn Môn biến mất không những không vui mà áp lực càng lớn hơn bao giờ hết.

"Ngươi chứng minh được mình là Thiên cấp rồi ta sẽ đi cùng" Trần Lương vừa nói, vừa gọi ra Tiểu Ngao Cửu Thiên. Thời điểm cắt đầu Khanh trưởng lão, hẩn đã sớm cắt Tiểu Ngao vào Không Thủ, không muốn bại lộ ra thủ đoạn di chuyển của mình.

"Ồ, một con Đại Địa Ngưu Ma Vương. Ngươi thế nào lại có thể thu phục được 1 Tam Nhân Lang, 1 Đại Địa Ngưu Ma Vương bên mình? Tiểu tử ngươi thật khiến ta ngạc nhiên không ngừng. Sống từng này tuổi, chuyện khiến ta ngạc nhiên đã không còn nhiều. Hôm nay quả thực là được mở rộng tầm mắt. Hôm nay không mang ngươi đi quả thực là áy náy lương tâm"

Trước khi ngưởi làm điều gì ngu ngốc, ta cảnh báo trước. Dù ngưởi có dùng Đại Địa Ngưu Ma Vương cũng không chạy thoát khỏi bàn tay ta.

Sử dụng Không Gian Truyền Tống thì quá mất thời gian. Đường hầm truyền tống vừa mờ, ngưởi đã nằm trong tay ta.

Sử dụng Không Gian Na Di có thể cấp tốc di chuyển, nhưng phạm vi lại quá ngắn, cũng không tránh thoát được ta.

Thêm một điều nữa, nếu ngưởi trốn thoát được, ta dám đảm bảo môn phái của ngưởi sẽ bị thám sát từ trên xuống dưới, không chừa một ai"

Tất cả thành viên Khai Thiên Môn đều nghe rõ mồn một lời của lão già cao gầy này. Ai nấy đều không tự chủ mà nhìn chăm chăm vào môn chủ của mình.

"Tiền bối yên tâm, văn bối chỉ muốn kiểm tra thực lực của tiền bối một chút. Nếu quả thực là Thiên cấp cường giả, văn bối tự khắc tuân lệnh không dám trái nửa lời" Trần Lương nói

"Ngưởi quả thực chưa thấy quan tài chưa đổ lệ. Phải cho ngưởi nếm chút thương đau mới được. Lão phu chỉ sợ nhờ tay ra đòn hơi mạnh là 1 tên Hoàng cấp tu vi như ngưởi tan thành tro bụi"

"Mong tiền bối giờ cao đánh khẽ" Trần Lương nói xong, hiển hóa ra Chiến thần Atula cầm trên tay 6 chiến thương. Còn trên 2 tay của hắn lại không cầm Khuyển Dạ Xoa mà đã đổi thành Bá Vương Thương từ lúc nào.

Trần Lương thì triển Cửu Long Thăng Thiên, nhưng không phải là 7 Hắc Long Cửu Vĩ mà là 54 Tiểu Hắc Long múa lượn rợp trời. Bên cạnh hắn Ngạo Thiên cùng Tiểu Ngạo đã chuẩn bị sẵn sàng Yêu Ảnh.

"Đánh" Trần Lương hô lên, 54 Tiểu hắc long cùng với 2 Yêu Ảnh bay đến tấn công lão già cao gầy.

Cùng lúc đó, hắn kích hoạt thiết liên trong tay. Nội bộ thiết liên ẩn chứa năng lượng cực mạnh, là át chủ bài mạnh nhất của Trần Lương lúc này. Hi vọng đồ chơi của vị đại năng Nhà Vận kia sẽ có ích.

Không có gì thay đổi, lão già cao gầy vẫn một hành động vẩy tay nhẹ nhàng như mấy lần trước, thậm chí có phần nhẹ hơn.

Công kích 2 bên gặp nhau cũng là lúc Trần Lương đánh ra thiết liên, lúc này đã to lớn ngang 1 căn phòng nhỏ.

Công kích của nhóm Trần Lương dễ dàng bị chường khí phá hủy, tiếp tục va vào thiết liên. Một tình huống ngược lại xảy ra, thiết liên phá hủy chường khí giống như va phải đậu hũ, không một chút ngừng lại, tiếp tục thần tốc bay về phái 2 lão già.

Vừa nhìn thấy thiết liên, lão già cao gầy ngay lập tức nhận ra được năng lượng không tầm thường của nó, liền ngay lập tức vận chường mạnh gấp 5 lần so với trước đó, đánh vào thiết liên.

"Tiểu tử thật tà môn, lại có được Không Gian Chiến Khí Lượng. Hi vọng nó không quá mạnh" Một ý nghĩ thoáng qua đầu lão già Thiên cấp. Một võ kỹ đánh ra gấp gấp của lão chỉ sợ không ngăn được Không Gian Chiến Khí Lượng, nhưng chắc cũng sẽ khiến uy lực của nó giảm nhiều.

Không Gian Chiến Khí Lượng là một vũ khí rất lợi hại, lại rất hiếm có.

Hải Thượng Trung cũng từng sở hữu được 2 Không Gian Chiến Khí Lượng có sức mạnh tương đương với một đòn toàn lực của Thiên cấp nhất phẩm, gần chạm tới Thiên cấp nhị phẩm.

Nhờ 2 Không Gian Chiến Khí Lượng đẩy mà hắn đã 2 lần thoát chết. Cũng vì vậy mà không còn thừa để lưu lại cho kiếp sau.

Không Gian Chiến Khí Lượng hiếm có vì mỗi một kiện đều cần tài liệu rèn đúc hiếm có. Cho dù thu thập đủ tài liệu cũng cần một vị Thiên cấp Không gian Luyện khí sư rèn đúc mà thành. Độ khó là có thể thấy.

Cự đại thiết liên va chạm vào chường khí tạo ra sóng âm rền vang, chấn vắng Trần Lương, Tiểu Ngạo, Ngạo Thiên bay ra sau. Tiếng nổ lớn là vậy, nhưng thiết liên không có dừng lại nhiều, rất nhanh phá hủy chường khí tấn công 2 lão già.

1 Thiên cấp võ giả, 1 Huyền cấp tinh thần lực đại sư đều chống lên hết thảy bảo vật phòng ngự của mình.

Lại một tiếng nổ lớn vang lên, thiết liên đâm sầm vào 2 người, tiếp tục kéo theo bọn hắn một đường đi tới.

Thực ra thiết liên va chạm, không phải là trực tiếp vào 2 lão già, mà là bảo vật phòng ngự của bọn hắn. Kéo lê 7 dặm, bảo vật phòng ngự bị năng lượng cường đại của thiết liên phá hủy hết, sau là mới đến phiên 2 lão già chịu đựng lực tấn công của nó.

Tinh thần lực đại sư vừa chạm phải năng lượng của thiết liên, liền tan thành mây khói. Cơ thể hắn quá yếu để đánh phải lực lượng tấn công tăng thứ Thiên cấp này.

Tên Thiên cấp võ giả quả không hổ danh là tầng lớp đứng đầu Cửu Giới, bị thiết liên kéo lê 3 dặm, lớp da ngoài nứt toác trở thành huyết nhân, vẫn cắn răng chịu đựng, chưa thấy có dấu hiệu thua cuộc.

"AAAAAAA" Thiên cấp võ giả hét lên, dồn toàn bộ năng lượng của hắn tấn công, chống đỡ thiết liên.

Có tác dụng. Đòn chống đỡ sau cùng này của hắn đã phá hủy thiết liên nổ tung.

Nhưng công kích của thiết liên vẫn chưa kết thúc, vẫn còn âm ỹ sau cùng. Thiết liên vừa nổ tung, một đợt độc khí hình nấm từ trong nhân thiết liên lao ra, đâm thẳng vào người lão già Thiên cấp.

Bị độc khí tấn công, lão già nhận trọng thương, rơi từ trên cao xuống như điều đứt dây.

Nói ra thì nhiều, thực tế mọi thứ chỉ diễn ra trong nháy mắt. Tốc độ thiết liên cực kỳ kinh khủng, bay xa hơn 10 dặm chỉ mất chưa đầy mười hơi thở.

Trần Lương bị sóng âm đẩy lùi ra xa, ổn định thân thể nhìn về phía thiết liên. Vừa nhìn thấy sau cùng một màn kẻ địch rơi xuống, hắn ngay lập tức ngồi lên Tiểu Ngạo, ra lệnh na di tới gần hiện trường.

Rất nhanh, Trần Lương tìm thấy lão già Thiên cấp nằm quần quai dưới đất, không chết nhưng đang phải chống cự lại kịch độc tàn phá cơ thể lão. Từ cơ thể lão tỏa ra độc khí khiến cho toàn bộ khu vực xung quanh trở thành mảnh đất chết. Nếu lão già tinh thần lực đại sư lúc này còn sống, đứng gần lão già cao gầy, chỉ sợ sau 1 hơi thở, cơ thể liền bị ăn mòn mà chết

Lấy ra Khuyển Dạ Xoa, cùng với Chiến thần Atula, Trần Lương dồn toàn lực đánh ra 1 kích Hải Hoàng Thương.

Một kích rất mạnh, đáng tiếc không có tác dụng mấy trước Thiên cấp võ giả.

Trần Lương đang cân nhắc xem liệu có nên gọi đám người Như Lão tới, sử dụng Thất Tinh Bắc Đẩu tấn công đối phương, may ra có tác dụng.

Cuối cùng hần lắc đầu, quyết định lao mình về phía kẻ nằm trên mặt đất, miệng lẩm bầm "Liều ăn nhiều"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Chiến lợi phẩm

Lão giả Thiên cấp đã không còn động đậy, dường như lâm vào trạng thái giả chết để tập trung chống độc.

Lao mình vào trung tâm vùng độc, chạm tay vào nơi phát ra độc khí, Trần Lương hết sức chăm chú kiểm tra toàn bộ cơ thể. Nếu có dấu hiệu trúng độc, hần sẽ rời khỏi đây ngay.

Quả nhiên, vừa chạm phải cơ thể lão giả, lớp da ngoài ngay lập tức bị ăn mòn. Độc khí tiếp tục xâm nhập biến bàn tay hần lộ ra xương trắng. Nhưng độc khí cũng chỉ có thể đi đến bước này.

Cơ thể Trần Lương nhanh chóng sinh ra năng lực kháng độc. Loại độc tố đang bào mòn sinh mệnh của 1 Thiên cấp võ giả dễ dàng bị cơ thể Trần Lương hóa giải. Sau đó là lớp da thịt trên tay hần mọc ra, lành lặn như chưa hề bị thương.

Từ từ đặt tay lên đan điền của lão giả Thiên cấp, Trần Lương bắt đầu sử dụng Thực Sinh Thần Công.

Cơ thể lão giả rung lên như muốn kháng cự lại lực lượng bên ngoài, hấp lực đang rút Nhân Sinh của hần ra khỏi đan điền.

Trọng thương gần chết, lại bị độc khí mài mòn, lão giả chỉ chống cự được một lát, liền rơi vào bất tỉnh, để Trần Lương thu được vào đan điền của hần Nhân Sinh bên ngoài thứ hai.

Thu xong Nhân Sinh, Trần Lương tiếp tục cầm lấy 2 chiếc Nhẫn không gian của đối phương rồi leo lên Tiểu Ngao rồi đi. Không có Nhân Sinh chống đỡ, cơ thể lão giả Thiên cấp rất nhanh bị độc khí mài mòn, chết trong tức tức.

Trận chiến vừa rồi, lão còn chưa dùng đến một phần mười sức mạnh. Võ kỹ mạnh nhất của lão, Đạo Thần Thông, các loại võ kỹ thuộc tính, võ kỹ lẩn trốn đều chưa được thi triển. Một Thiên cấp võ giả bị 1 tiểu bối Hoàng cấp dùng mưu hãm hại, thực sự là chết không nhắm mắt.

Nếu hần chú ý hơn một chút đến hai tay của Trần Lương, chú ý hơn một chút đến thiết liên lúc nó mới kích hoạt, chắc chắn sẽ kịp vận dụng các biện pháp chống đỡ, không đến nỗi bị trọng thương không gượng dậy rồi bị Trần Lương giết chết như này.

Đáng tiếc, dòng sông thời gian không thể quay lại. Cuộc đời luôn trôi qua từng phút từng giây, hần hối tiếc thì đã muộn.

Trần Lương chưa vội quay lại hội họp với mọi người, mà đến nơi tinh thần lực đại sư vẫn lạc để tìm Không Vật, Không Thủ của hần, thu lượm xong mới rời đi.

Không Vật cùng Không Thủ của 2 lão giả này bảo đảm là một lượng tài phú rất đáng kể, không thể bỏ sót.

Trần Lương rời đi, 2 lão giả cũng biến mất, nhưng những kẻ ở lại không ai dám vọng động. Một số người còn đề nghị quay trở lại tổng bộ Khai Thiên Môn để có trận pháp bảo vệ, dù sao cũng an toàn hơn bên ngoài này. Bọn hần nhìn thấy Chí Tôn Môn diệt vong trong một nốt nhạc đã thập phần lo lắng đến phiên mình.

Một lúc sau, thấy Trần Lương cười Đại Địa Ngưu Ma Vương thong dong trở về, nội tâm mọi người đều kịch liệt khâm trọng, đứng ngồi không yên. Tất cả ánh mắt đều mong chờ 1 câu trả lời của Trần Lương về kết cục tình hình.

Ngồi bệ ghế trên cao, Trần Lương nhẹ nhàng nói:

"2 lão giả kia đều đã bị ta tiêu diệt. Kẻ nào động đến Khai Thiên Môn đều phải chết"

Trần Lương nói xong, không có tiếng hô vang nào. Bọn hần dường như không tin vào tai mình. Như Lão tiến lên hỏi:

"Chương môn, người chắc chắn 2 lão giả kia đều đã chết?"

"Ta đã đến tận nơi, còn thu về Không Thủ và Không Vật của bọn hần làm chiến lợi phẩm. Các người không tin có thể tự đi kiểm chứng"

Huyết Vô Thần lấy lại tinh thần, hét lên:

"Môn chủ chúng ta vừa giết chết cả Thiên cấp võ giả. Môn chủ vô địch. Yaaaaaaa"

"Môn chủ vô địch, môn chủ vô địch" đám đệ tử cùng trường lão đều mừng rỡ hô vang. Có người còn xúc động rơi nước mắt.

Tuyết Hoa đứng tại sân nhà cũng ôm mặt khóc. Thời điểm nàng nhìn thấy Chí Tôn Môn toàn quân bị diệt, đã cảm thấy vô cùng lo lắng cho Trần Lương. Lúc này hần bình an vô sự, lại còn mang về kinh hỉ, nàng là hạnh phúc không nói lên lời.

Các Trường lão khách khanh nhìn nhau cảm thán.

"Thực sự là một kỳ tích. Không ngờ thiết liên trong hồ độc thủy lại mạnh đến vậy"

"Chiến thắng không phải chỉ nhờ thiết liên. Nếu môn chủ không làm phân tâm đối phương, kết quả cũng sẽ không chiến thắng dễ dàng như vậy. Hần gọi ra Đại Địa Ngưu Ma Vương không phải để chạy trốn, mà là thu hút sự chú ý của đối phương. Đánh ra 54 tiểu hắc long cũng là để phân tán sự chú ý và che khuất tầm nhìn. Trí tuệ của hần không thể coi nhẹ được"

...

"Có lẽ theo hần cũng được đấy" – 1 trưởng lão nào đó nói

Những khán giả quan sát từ phía xa không dám khinh cử vọng động. Vốn dĩ bọn hần định chờ đợi 2 môn phái lưỡng bại câu thương hoặc 1 bên chết, 1 bên què để làm ngư ông đắc lợi.

Nhưng sau đó không ngờ Khai Thiên Môn dùng quỷ kế gì chiếm được trận pháp của Chí Tôn Môn khiến bọn hần phải từ bỏ ý định.

Tiếp theo, sự xuất hiện của Thiên cấp võ giả khiến tình huống trở nên rối tinh rối mù. Trận pháp của Chí Tôn Môn bị phá hủy, 2 lão già rời đi. Bọn hần lại bùng lên hi vọng trai cò húc nhau, ngư ông đắc lợi.

Nhưng sau đó 2 lão già quay trở lại, một đòn toàn diệt Chí Tôn Môn. Càng bất ngờ hơn khi môn chủ Khai Thiên Môn một đòn giết chết Thiên cấp võ giả khiến những người có ý định làm ngư ông đều từ bỏ đi suy nghĩ này.

Môn vũ khí lợi hại kia chắc chắn không có nhiều, thậm chí môn chủ Khai Thiên Môn chỉ có một kiện. Nhưng bọn hần không ai dám chắc điều này, nhờ đối phương còn 1 kiện Không Gian Chiến Khí Lượng khác thì chả phải bọn hần sẽ nguy cơ cao bị diệt môn.

Hơn nữa nhân thù Khai Thiên Môn vẫn còn nguyên vẹn, chỉ tiêu hao chút nguyên khí, đủ sức phản kháng lại bất kỳ cuộc tấn công nào.

Vì vậy nhảy ra tấn công Khai Thiên Môn lúc này là cực kỳ ngu xuẩn. Các thế lực quan sát đều ngay lập tức họp bàn về những gì vừa nhìn thấy, đặc biệt là kẻ vừa diệt sát 1 Thiên cấp võ giả. Tuy không có ai làm chứng được tu vi của lão già cao gầy, nhưng từ sức mạnh hần thể hiện thì sự thật không 9 thì 10.

Một thân đứng giữa thiên địa, Trần Lương rạng rỡ nói:

"Đến lúc thu thập chiến lợi phẩm rồi"

Chỉ 1 câu đơn giản nhưng đủ để mang lại tinh thần cao ngất trời cho toàn bộ Khai Thiên Môn. Trần Lương dẫn theo toàn bộ nhân mã tiến vào địa bàn Chí Tôn Môn.

Trước lúc đó, hần đi xuống nơi toàn bộ nhân mã Chí Tôn Môn bị 1 chương đánh chết để thu lấy Nhẫn không gian của môn chủ Chí Tôn Môn, còn lại những vật phẩm khác, bao quát cả Không Vật, Không Thủ đều để lại cho các đệ tử, trưởng lão Khai Thiên Môn. Ai nhanh tay người đấy hưởng

Trần Lương đi tới cạnh mấy trưởng lão Chí Tôn Môn đang trọng thương hấp hối. Mấy tên này bị Trần Lương cướp trận pháp đánh cho rơi rụng nên may mắn thoát khỏi chương của lão già Thiên cấp.

Đặt tay lên đầu đối phương, Trần Lương đã truy ra được nơi cất giữ của cái của Chí Tôn Môn.

Địa điểm kho tàng, đã có.

Chìa khóa kho tàng, nằm trong Nhẫn không gian của môn chủ.

Phá giải trận pháp, mất 3 ngày.

Trong thời gian này, Tuyết Hoa cũng đã kịp làm xong biển tên thứ hai của Khai Thiên Môn, thay thế cho 3 chữ Chí Tôn Môn.

Trần Lương xong việc, cả Khai Thiên Môn mở tiệc liên hoan. Ngoài những chiến lợi phẩm mọi người được giữ lại thì mỗi người đều được thưởng thêm tinh thạch tương ứng với tu vi, tu vi sau gấp đôi tu vi trước.

Nhất Tinh: 1 Tinh thạch

Nhị Tinh: 2 Tinh thạch

Tam Tinh: 4 Tinh thạch

Vạn Nhiên: 8 Tinh thạch

...

Ngoài ra không có thưởng thêm.

Lần này bọn hần chiến thắng có thể coi là tương đối dễ dàng, chủ yếu nhờ vào Trần Lương từ đầu tới cuối, vì vậy không ai dám đòi hỏi gì, được thưởng là vui rồi. Có người may mắn nhất được Nhẫn không gian của nhà giàu thì thơm. Còn chậm chân thì chỉ nhất được mấy phẩm khí cấp thấp.

Trần Lương kiểm kê lại thu hoạch của bản thân, thực sự là rất ra gì và này nọ, kho tàng của cả 1 môn phái, Nhẫn không gian của 1 Thiên cấp võ giả, 1 tinh thần lực đại sư.

Ngoài ra còn có Nhân Sinh của Thiên cấp võ giả. Nhân Sinh thu được sẽ được vận dụng thông qua Nhân Sinh của bản thân, vì vậy dù lấy được Nhân Sinh của Thiên cấp thì Trần Lương cũng chỉ có thể vận dụng được trong khả năng Hoàng cấp của hần.

Nhân Sinh thu được lần này có Mộc thuộc tính và Đạo Thần Thông biến đổi nguyên khí thành một loại dinh dưỡng nuôi dưỡng thực vật, giúp thực vật phát triển nhanh hơn, mạnh hơn.

Trần Lương ngồi cảm thụ tác dụng của Nhân Sinh, cảm thấy rất tốt. Có Nhân Sinh này, được viên trong Tiểu Cửu Giới của hần sẽ tốt hơn rất nhiều.

Sau Nhân Sinh, Trần Lương không thể ngăn bản thân nhìn ngay vào Nhẫn không gian của Thiên cấp võ giả. Không phụ lòng mong đợi, cất giữ của lão già gầy rất khá, cho dù là dưới góc nhìn của Hải Thượng Trung, coi như đền bù tổn thất kiện Không Gian Chiến Khí Lượng bị dùng mất.

Chỉ tính riêng Tinh thạch đã lên tới 8000 củ, chưa kể đếm mãi không hết các loại linh dược, thạch, thiết và đủ loại đồ vật mà tạm thời Trần Lương cũng chưa biết là cái gì. Chắc sẽ phải ngồi cùng với luyện đan sư, Luyện khí sư,... để cùng kiểm kê đồ vật.

Bước vào tinh thần lực cấp 6, não hải sẽ có nhiều biến đổi, trong đó khả năng ghi nhớ được nâng cao vô số lần, giúp nhân loại chỉ cần nhìn qua 1 lần liền không quên. Vì vậy học cái mới không có gì khó khăn.

Kho tàng của Thiên cấp võ giả này giúp Trần Lương khắc phục thiếu thốn về linh dược và đan dược cho bản thân do kho tàng mà Hải Thượng Trung đế lại đều bị hủy đi 2 thứ này.

Linh dược và đan dược tăng cấp tạm thời hẳn chưa cần dùng tới, nhưng có 3 thứ rất phù hợp cho Trần Lương lúc này. Một là Nghênh Xuân Thảo, hai là Tiếp Mộc Hoa, ba là 1 viên đan dược có tên Cường Sinh Đan. Cả ba đều có tác dụng tăng cường Nhân Sinh mạnh mẽ.

Trong đó Cường Sinh Đan là tốt nhất, được luyện chế từ 3 chủ dược là Tiếp Mộc Hoa, Hoài Thu Quả, Cỏ Chân Quả, chuyên dùng để tăng trưởng Nhân Sinh. Đan dược này vừa đắt, vừa hiếm, không phải cứ có tiền là mua được.

Trần Lương cũng nhặt được thêm trong kho tàng của Chí Tôn Môn 3 cây linh dược cường hóa Nhân Sinh nhưng tác dụng thấp hơn nhiều Nghênh Xuân Thảo. Sử dụng cả 3 cây linh dược này mới thu được tác dụng bằng một nửa Nghênh Xuân Thảo.

Tổng lượng Tinh thạch thu được trong lần này lên tới 18.000 Cù, cộng thêm kho tàng thứ 2 của Hải Thượng Trung có 10.000 Cù, cộng thêm Trần Lương có sẵn trước đó 1500 Cù, cộng thêm 5000 Cù mà Tuyết Hoa đưa. Tổng cộng hẳn đang cầm 34.500 Cù. Tương đương với 345.000.000 tinh thạch.

Riêng 5000 cù của Khai Thiên Môn, Trần Lương không dự định chi tiêu cho bản thân. Tất cả lợi nhuận của bốn môn sẽ được cất giữ và tái đầu tư cho môn phái. Điều này giúp ngân quỹ Khai Thiên Môn giảm thiểu khả năng bị thâm hụt, giúp nhân lực môn phái luôn được nhận lương đầy đủ và đúng thời hạn.

Sau này, tài phú thu được từ chiến tranh, kho tàng từ kẻ địch của Khai Thiên Môn cũng sẽ tính vào thu nhập của Khai Thiên Môn.

Trần Lương cũng không muốn cầm 5000 Cù của Khai Thiên Môn trong tay. Chỉ là do những người có thể tin tưởng được đều quá yếu, không đủ năng lực nắm giữ nên hẳn tạm cầm hộ. Khi nào xuất hiện người đủ tin tưởng, đủ chiến lực hẳn sẽ giao lại.

Tài phú của hắn đã vượt qua rất nhiều Thiên cấp võ giả, có thể coi là một bảo tàng di động. Hơn thế nữa, tu vi của hắn, chiến lực của hắn thấp hơn vô số lần so với các cường giả nắm giữ tài phú ngang hắn. Vì vậy nếu tin tức này lọt ra ngoài, đảm bảo Trần Lương trở thành cái tên hấp dẫn nhất Cửu Giới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Họa sư huyết vô thần

Chiến tranh kết thúc, việc cần làm rất nhiều, nhưng việc đầu tiên Trần Lương ưu tiên thực hiện là đóng cửa bế quan. Hẳn cần luyện hóa những linh dược, đan dược tăng cường Nhân Sinh. So với những vấn đề khác, tăng lên chiến lực mới là quan trọng nhất.

Chiến tranh kết thúc, Khai Thiên Môn lại bận rộn tu bổ lại địa bàn của Chí Tôn Môn, hiện đang được gọi là phân khu 2 của Khai Thiên Môn.

Phân khu 2 sẽ được bố trí một trận pháp cấp 7 cao đẳng công thủ. Mục đích là để rao bán được giá hơn và để Trận Pháp Sư của Khai Thiên Môn có cơ hội được trau dồi, rèn luyện kỹ năng bố trí trận pháp.

Tất nhiên bọn hắn không đủ khả năng bố trận cấp 7, thậm chí đến Trận Pháp Sư cấp 7 còn không có. Vì vậy Trần Lương sẽ chịu trách nhiệm tạo dựng những quá trình khó và quan trọng, đồng thời chỉ đạo và hướng dẫn các đệ tử của Trận Pháp Đường thực hiện những thao tác phù hợp với năng lực.

3 tháng bế quan kết thúc, Trần Lương tham gia các hoạt động về trận pháp, bao gồm bố trí trận pháp cấp 7 và chế tạo Không Vật từ Không Thạch.

"Tình hình rao bán địa điểm thế nào?" Trần Lương hỏi Tuyết Hoa

"Thiếu gia, Thiên Thị Các có một dịch vụ chuyên đăng các thông tin mua và bán địa điểm. Ta đã đưa thông tin lên đó nhưng đến giờ vẫn chưa thấy có ai đến hỏi. Không biết có phải do giá cao quá không?" Tuyết Hoa trả lời

"Tức là người đưa tin rao bán cho Thiên Thị Các tại Hoàng Đình Trấn xong sau đó thông tin đó sẽ được đưa đến tất cả chi nhánh Thiên Thị Các khác?"

"Hoàng Đình Trấn không có Thiên Thị Các nên ta đưa tin rao tới Thiên Thị Các ở chỗ khác. Không phải mọi chi nhánh Thiên Thị Các đều sẽ nhận được tin rao này mà chỉ 50 địa điểm gần Hoàng Đình Trấn nhất"

"Vì sao lại chỉ có 50"

"Bầm thiếu gia, vì số lượng chi nhánh nhận được tin rao càng nhiều thì chi phí chúng ta bỏ ra càng cao. Thêm nữa, cách hiển thị tin rao là Thiên Thị Các dán thông báo của các bên sử dụng dịch vụ lên 1 tấm bảng. Mỗi bảng chứa được 30 tin. Vì vậy tin của chúng ta sẽ bị tin thứ 31 dán đè lên.

Khi chúng ta bị 5 tin khác dán đè lên, tin của chúng ta sẽ bị lọt bỏ.

Vì vậy nếu chúng ta muốn luôn hiển thị trang đầu hoặc không bị lọt bỏ thì phải bỏ tiền đăng tin mới.

Chi phí đăng tin ở 1 chi nhánh là 1 Tinh thạch. Mỗi lần đăng tin ta đều mất 50 Tinh thạch. Và cứ sau tám 7 ngày là bị lọt bỏ, lại mất thêm 50 Tinh thạch để đăng tin lại.

Tổng chi phí cũng không hề nhỏ"

"Hiểu rồi. Hiện giờ giá của phân khu 1 là 1500, phân khu 2 là 600 cù phải không?"

"Vâng thưa thiếu gia"

"Trước Ta muốn bán nhanh nên để giá rất rẻ 1500 Cù cho phân khu 1. Bây giờ người tăng lên 1900 Cù rồi ghi thêm 1 ưu đãi tặng 100 Cù cho ai mua trong tháng tới, ghi rõ có trận pháp cấp 8 cao đẳng ngăn cản được Thiên cấp Nhất phẩm võ giả"

"Thiếu gia từng bảo trận pháp của chúng ta là cấp 8 Trung đẳng và Hạ Đẳng?" Tuyết Hoa thắc mắc

"Tổng hợp cả 2 trận pháp này lại cũng gần tiệm cận với Cao đẳng rồi. Người cứ ghi như ta nói. Muốn bán hàng thì phải biết phóng đại một chút, gây ấn tượng cho khách hàng thì mới

bán được nhiều. Kinh doanh không nên quá thật thà.

Làm thêm 1 gói bán cả 2 phân khu giá 2400 Cù. Tháng tới không có ai mua, ưu đãi tặng 80 củ cho tháng sau đó. Tháng sau nữa là tặng 50 củ.

Đưa tin rao tới 100 chi nhánh Thiên Thị Các, 3 ngày đăng lại 1 lần"

"Vậy sợ hơi tốn kém" Tuyệt Hoa e ngại

"Không sao, vật ta cần sắp tới. Ta muốn sớm đi tới Phạm Thiên Vực. Ở đây lâu chỉ sợ có rắc rối, có thể là từ Kinh Viên Môn, có thể từ mối đe dọa khác"

"Tiểu nữ đã rõ. Tiểu nữ đi làm ngay"

Mấy ngày sau, đồ vật Trần Lương đợi đã đến, trước cửa Khai Thiên Môn xuất hiện một chiếc phi thuyền. 8 người của Khai Thiên Môn đã đứng sẵn chờ đợi

Từ trên phi thuyền bay ra 10 người đứng thành 2 hàng đi tới chào mấy người Khai Thiên Môn:

"Tại hạ Phi Kinh đến từ Nam An Phường chủ trì công tác bàn giao chiến hạm cho Khai Thiên Môn. Không biết các vị ai là Trần Lương, môn chủ Khai Thiên Môn?" Phi Kinh hướng ánh mắt tới Như Lão, đang đứng cạnh Trần Lương.

"Ta là Trần Lương, đa tạ các vị từ xa lặn lội tới đây. Không ngờ lại có tới 3 Địa cấp võ giả hộ tống chiến hạm" Trần Lương mỉm cười nói

"Môn chủ thật là tuổi trẻ tài cao. Làm thế nào môn chủ đoán được là 3 mà không phải là 1 hay 5 hay một con số khác?"

"Các người tinh thần lực mới cấp 7, tự nhiên là ta nhìn được"

"Nhìn được?" 3 người của Nam An Phường nhìn nhau. Câu nói của Trần Lương rõ ràng ý vị ta tinh thần lực cấp 9, đương nhiên nhìn được mấy kẻ cấp 7. Nhưng sao lại có 1 kẻ tinh thần lực cấp 9 trẻ như này được.

"Không quan trọng, mời các vị vào trong trò chuyện" Trần Lương giơ tay mời

"Đa tạ môn chủ, bọn ta chỉ được phép giao đồ, nhận tiền và ngay lập tức rời đi. Đây là quy định của Nam An Phường, mạn phép ngồi uống với môn chủ khi khác" Trần Lương tuy nhìn rất trẻ, nhưng dù sao cũng là môn chủ của đối tác vừa bỏ ra số tiền lớn cho bọn hắn, lời lẽ hành xử đương nhiên là tôn trọng cao nhất.

"Ta hiểu, vậy bọn ta sẽ lên kiểm tra ngay. Trần Lương cùng Hạ Tử Yên, Bá Lăng, Như Lão và Trương Phá Vân bay lên thuyền để kiểm tra và nghe Phi Kinh trình bày

"Đây là chiến hạm đời mới nhất, được phát minh ra cách đây 2 năm, tốc độ di chuyển nhanh hơn, vật liệu cứng rắn hơn mà trọng lượng không đổi. Trên đây có 4 đại pháo, cũng là đời mới và chất lượng cao, sử dụng nhanh hơn. Thời gian kích hoạt đại pháo là nửa nén nhang, khoảng thời gian giữa mỗi lần bắn là 4 hơi thở.

Chiến hạm bao gồm nhiều phòng và khu vực. Có phòng ăn, phòng khách, phòng luyện đan, phòng luyện võ, phòng chứa đồ, và dãy phòng ngủ gồm 200 phòng.

Giá chiến hạm chưa bao gồm đại pháo là 300 Cù. Mỗi đại pháo có giá 300 củ. Tổng chi phí của chiến hạm được trang bị 4 đại pháo là 1500 Cù.

Như ta đã nói, mỗi đại pháo nặng 1 vạn cân, vì vậy để đảm bảo tốc độ di chuyển và tiêu hao tinh thạch hợp lý, ta chỉ trang bị 4 pháo chia làm 2 bên cho chiến hạm.

Mỗi bên ta đã bố trí 3 vị trí đặt để có thể di chuyển đại pháo khi cần. Không nên chuyển hẳn cả 4 pháo về 1 bên, dễ gây lật chiến hạm"

"Hỏa pháo thì sao?"

"À đây, hỏa pháo được đặt tại gian phòng này, nhiệt độ thấp, không có không khí. Bên trong đủ 500 viên như yêu cầu, mỗi viên trị giá 50 chai. Tổng 250 củ. Vậy là tổng chi phí bàn giao là 1750 Củ"

"Lực công kích thế nào?"

"Mỗi đạn pháo có lực lượng tấn công của 1 Địa cấp sơ kỳ võ giả"

"Phạm vi nã pháo?"

"Tầm 4 dặm"

"Ta có thể thử không?"

"Tất nhiên được. Nếu không phát sinh lỗi gì, chi phí thử sẽ do Khai Thiên Môn chịu"

"Đồng ý"

Trần Lương lái chiến hạm tới vị trí góc của Khai Thiên Môn, đồng thời sơ tán các đệ tử rời khỏi khu vực này.

Quá trình thử nghiệm diễn ra thuận lợi. Từ mức độ phá hoại cho trận pháp, đại pháo cho thấy được lực công kích của mình. Chưa dừng lại ở đó, Trần Lương còn thử nghiệm bắn pháo tới 1 khu đất trống, không chỉ giúp kiểm tra lực công kích, còn đo được khoảng cách bắn bao xa.

"Môn chủ thấy ổn chưa? Bên ta đã kiểm tra nhiều lần tại các kiểu môi trường khác nhau, từ trời mưa, không gian lầy lội, nhiệt độ cao, băng tuyết... đều có thể sử dụng được đại pháo. Tất nhiên mỗi môi trường sẽ gây ra những sự thay đổi khác nhau, nhưng về cơ bản là sử dụng được đại pháo."

"Rất tốt, đây là 1750 Củ, mời kiểm tra" Trần Lương đưa 1 Nhẫn không gian cho Phi Kinh

"Đầy đủ, đa tạ môn chủ cùng Khai Thiên Môn lựa chọn Nam An Phường làm đối tác. Đây là quà tặng giảm giá năm phần trăm cho đơn hàng tiếp theo. Mong sẽ làm ăn nhiều với Khai Thiên Môn trong tương lai" Phi Kinh cười nói

Giao dịch hoàn thành, nhóm người Nam An Phường rời đi.

Hiện giờ Trần Lương chỉ chờ đợi bán khu đất này là rời đi ngay. Nhưng không có nghĩa chờ đợi là ngồi không. Mọi người đều bận rộn với công việc của mình.

Huyết Vô Thần chịu trách nhiệm đào tạo nhân mã Khai Thiên Môn theo hướng quân đội để chuẩn bị cho chiến tranh. Trong tất cả những người ở đây, hắn là có kinh nghiệm trận mạc dày dạn nhất.

Trước khi vào Ác Nhân Cốc, Huyết Vô Thần là thống soái đại tướng quân của một vương quốc ở Lý Đế Vực. Vương quốc của hắn phát triển theo hướng chiến tranh xâm lược, chiếm các thành và vương quốc xung quanh, đều là các thế lực cỡ vừa và nhỏ như vương quốc của hắn.

Thành tựu huy hoàng nhất của hắn là giúp vương quốc thống trị 5 vương quốc, 9 môn phái, 32 thành

Huyết Vô Thần tuy mới chỉ là Huyền cấp sơ kỳ nhưng lại có tuyệt kỹ tự tổn hại bản thân để tăng chiến lực lên gấp 10 lần. Cái này lại phải nói về lí do hắn có được tinh thần lực cấp 7.

Kiến thức chuyên sâu của hắn nằm ở 2 lĩnh vực. Thứ nhất là chiến trận. Hắn nghiên cứu đủ loại thông tin, từ lịch sử Cửu Giới, lịch sử chiến tranh cho tới các loại kế sách đánh trận, huấn luyện quân đội.

Thứ hai là nhắc đến nghề nghiệp khác của hắn, họa sư. Nghe có vẻ rất không liên quan đến chuyên môn thứ nhất. Nhưng không hiểu sao ngay từ nhỏ hắn đã thích cả chiến tranh và hội họa.

Để được gọi là họa sư, không đơn giản là họa tranh, mà là dùng họa bố trận. Trên phương diện trận pháp, Huyết Vô Thần chân chính là một Trận Pháp Sư cấp 7.

Thành tựu trên lĩnh vực hội họa của hắn thậm chí còn vượt trên chiến tranh. Hắn từng đạt rất nhiều giải thưởng hội họa trên khắp Cửu Giới. Hắn thậm chí còn tìm được võ kỹ áp dụng họa vào võ.

300 năm trước, Huyết Vô Thần ngàn dặm xa xôi tham dự 1 cuộc thi họa do Đình Hoa Họa tổ chức vì giải nhất của cuộc thi sẽ được phần thưởng là võ kỹ sử dụng họa trong chiến đấu.

Nhờ vào cố gắng cùng thiên phú tự thân, hắn đã vượt qua 99 đối thủ khác để giành được phần thưởng là 3 võ kỹ dùng họa để chiến.

Võ kỹ thứ 1, hắn đọc xong liền bỏ qua. Võ kỹ này lấy bút ngự mực, vẽ nên hắc điều tấn công đối thủ. Lực tấn công của võ kỹ này cũng không tồi, có điều còn kém hơn so với hắn dùng thương.

Võ kỹ thứ 2, Huyết Khởi Chú, lại khiến hắn say mê luyện tập. Võ kỹ này dùng thương làm bút, dùng máu làm mực. Huyết Vô Thần cảm thương tay phải cắt máu ở tay trái. Năm ngón tay trái như phượng múa rồng bay, vẽ nên một con huyết tượng. Chiến thương nơi tay phải ngự huyết tượng chém tới đối thủ.

Võ kỹ gốc của hắn là chiêu Tượng Lâm Uy, dùng chiến thương đánh ra cự tượng. Sử dụng Huyết Khởi Chú, Tượng Lâm Uy liền được tăng gấp 10 lần lực sát thương.

Sử dụng Huyết Khởi Chú trên Tượng Lâm Uy tiêu hao rất nhiều máu của Huyết Vô Thần, vì vậy hắn chỉ sử dụng đến Huyết Khởi Chú khi lâm đại địch. Mỗi lần sử dụng, hắn phải cần đến 7 ngày để khôi phục. Nếu sử dụng 2 lần liên tiếp, cần đến 30 ngày mới khôi phục. Cực hạn có thể sử dụng tới 3 lần liên tiếp, nhưng sẽ giảm vĩnh viễn 10 năm tuổi thọ. Và sau lần thứ 3 thì cơ thể sẽ kiệt sức, ngất đi, cần thời gian dài để khôi phục.

Huyết Khởi Chú giống như một loại võ kỹ bổ trợ, có thể áp dụng cho rất nhiều loại võ kỹ khác. Sau này Huyết Vô Thần học được loại võ kỹ mạnh hơn Tượng Lâm Uy, vẫn có thể dùng Huyết Khởi Chú để tăng lên 10 lần sức mạnh.

Võ kỹ thứ 3, Thương Hải Tang Diên, là một loại võ kỹ đồng quy vu tận, thiêu đốt toàn bộ huyết dịch trong cơ thể đánh ra một huyết hóa cầu. Huyết Vô Thần chưa từng sử dụng võ kỹ này, vì sau đó... à mà làm gì còn sau đó.

Huyết Vô Thần còn sử dụng họa trong các trận chiến của hắn. Hắn dùng mắt và tinh thần lực nhìn và vẽ ra địa thế khu vực, từ đó bày binh bố trận dựa trên các bản vẽ chi tiết này. Kỹ năng họa cũng giúp hắn nhanh chóng nương tựa vào thể công của địch, ta, từ đó đưa ra phương án tác chiến phù hợp.

Họa trận cũng được hắn sử dụng nhiều để đặt bẫy, nhẹ thì một hai người lọt hố, mà nặng thì có thể bẫy cả một quân đoàn.

Quân đội Khai Thiên Môn chia làm 3 đội. Đội Trưởng lão khách khanh do Như Lão đứng đầu, đội trưởng lão do Vô Giác đứng đầu, đội đệ tử do Ứng Sát đứng đầu. Huyết Vô Thần chịu trách nhiệm huấn luyện và quản lý chung.

Ngoài ra, Huyết Vô Thần còn mở 1 lớp dạy chiến thuật, binh lược cho Trần Lương, Ứng Sát, Chu Minh, Như Lão, Vô Giác.

Trên dưới Khai Thiên Môn đều bận bịu học tập, huấn luyện và làm việc chuyên môn của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 124: Ta thà phụ người chứ không để người phụ ta

Có được chiến lợi phẩm từ Chí Tôn Môn, các đệ tử Khai Thiên Môn tinh thần lên cao. Ai cũng phấn khởi, nỗ lực nâng cao năng lực bản thân để đi theo phò tá môn chủ.

Mọi người đều bận bịu, chỉ riêng Trương Phá Vân là rảnh nhất. Hắn là người duy nhất không thuộc thành phần nào của Khai Thiên Môn.

Những người bị Trần Lương ép làm người hầu ở Ác Nhân Cốc ít ra còn lĩnh lương như trưởng lão của môn phái, tham gia vào các hoạt động xây dựng môn phái. Còn Trương Phá Vân mỗi ngày đều là đứng nhìn mọi người làm, không tham gia vào bất kỳ việc gì.

Trong một buổi tối trăng thanh gió mát, Trương Phá Vân mang theo bình rượu tới gặp Trần Lương, nói:

"Thiếu gia, từ sau chiến thắng Chí Tôn Môn, người lúc bế quan, lúc bận rộn, lão phu chưa có dịp cáo lỗi với người. Nay thấy người đã rảnh hơn, mang theo bình rượu ngon tới cùng người thưởng trăng, đàm đạo. Đây là Tuyết Nguyệt Tửu, ngâm trong băng tuyết trăm năm. Uống vào sẽ có vị ngọt trong miệng liên tiếp 7 ngày. Ngoài ra nó còn có tác dụng nâng cao tinh thần lực, nhưng với thiếu gia thì hắn là không có tác dụng gì"

"Hay lắm Trương lão, đêm nay rất đẹp để uống rượu ngắm trăng. Vừa hay ta có một bình Bái Nguyệt Hương, rất phù hợp cho một tối tuyệt vời thế này"

"Ha ha, quá tốt rồi. Trắng sáng, rượu ngon, hương say đắm. Cuộc đời cách mạng thật là sang"

Bọn hần 2 người đi ra hoa viên đối diện phòng Trần Lương. Trương Phá Vân lấy rượu rót vào 2 cốc, Trần Lương đốt Bái Nguyệt Hương đặt gần đó.

"Ngươi xem, trắng trên cao thật là đẹp, tựa như tiên nữ không vướng bụi trần. Nhiều lần ta từng ước được như thế, ngao du sơn thủy, không cần mình tranh ám đấu, vướng khói lửa nhân gian" Trương Phá Vân vừa uống rượu vừa nói

"Điều gì ngăn cản một Thiên cấp võ giả như Trương lão rời khỏi khói lửa nhân gian?"

"Tham, sân, si là bản tính của con người, có mấy ai thoát được điều này. Cho dù là Thần, cũng không ngoại lệ. Như ngươi, 80 tuổi Trần Pháp Sư cấp 9, cho dù vào bất kỳ đại môn phái nào cũng đều có thể ngay lập tức trở thành trưởng lão đức cao vọng trọng, sống một cuộc đời vô ưu vô lo. Vậy vì sao ngươi phải tự lập môn phái, tự đưa bản thân vào hiểm cảnh, tự gây ra những vất vả, lo âu cho bản thân. Chẳng phải cũng là vì dục vọng hướng tới những thứ càng cao hơn?"

Suy nghĩ muốn sống đơn giản chỉ là một chút thoáng qua. Trở về thực tại, cuối cùng vẫn là phải đối diện với bụi trần"

"Trương lão nói phải. Ta kính lão một ly"

"Môn chủ, mời"

Hai người dốc cạn một chén. Trần Lương nói tiếp:

"32 năm ta ở Ác Nhân Cốc, không biết Trương lão đã đi đâu?"

"Không giấu môn chủ, ta đi tìm mấy người bạn cho xem các nguyên liệu phá phong ấn của ngươi. Cuối cùng đã có một người tìm ra được phương pháp phá giải phong ấn, giúp ta hồi phục lại như xưa"

"Vậy vì sao ngươi còn trở lại đây?"

"Để mời môn chủ ly rượu này"

"Là sao?" Trần Lương vừa nói xong, cả người hần ngã lộn xuống đất, thì thào "có độc"

Trương Phá Vân vẫn ung dung cầm lấy cốc rượu của hần uống cạn, nói:

"Đúng vậy, trong rượu có độc. Ngươi yên tâm, rượu này không gây chết người, chỉ khiến ngươi có 1 giấc ngủ ngon, sáng dậy tỉnh táo"

"Tại sao?" Trần Lương thốt ra một lời liên ngất đi.

Trương Phá Vân ngừng đầu nhìn trắng sáng, nói:

"Chỉ trách ngươi bảo vật vô số, lại có thiên đại cơ duyên, thiên đại bí mật. Ta trở về, vốn dĩ chỉ để bắt ngươi, thu lấy những bí mật ngươi nắm giữ. Vì sao tuổi rất trẻ lại có tinh thần lực cấp 9, có kiến thức trận pháp cao thâm, chiến lực cũng vô cùng cường đại, vô địch cùng cấp, thu phục được 2 yêu thú vô cùng mạnh. Những bí mật đó của ngươi, bất kỳ ai cũng đều động tâm"

Nhưng sau đó, về nhìn thấy Khai Thiên Môn phát triển đến bậc này, nhìn thấy bảo vật ngươi nắm giữ nhiều vô số, khiến ta muốn thu lấy tất cả mọi thứ thuộc về ngươi"

Cầm lên uống nốt cốc rượu, Trương Phá Vân đứng dậy, tiến về phía Trần Lương. Thông qua tinh thần lực, Trương Phá Vân biết 20 trượng quanh đây không có bóng dáng của bất kỳ ai. Nhưng hần không muốn đề lâu, tránh đêm dài lắm mộng.

Hần cúi xuống chạm tay vào Trần Lương, muốn thu đối phương vào Không Vật.

"Tại sao không được?" Trương Phá Vân cảm thấy kỳ lạ.

Thử mấy lần đều không thể đưa Trần Lương vào Không Vật, không còn cách nào khác, hần đành ôm Trần Lương bay đi.

Nhưng khi muốn vận chuyển nguyên khí thì bản thân lại không thể làm được, giống như tu vi của hần rót xuống Luyện Thể Cảnh.

"Chuyện quái gì vậy?" Trương Phá Vân bắt đầu lo lắng "Không lẽ phong ấn phát sinh biến hóa?"

Trương Phá Vân kiểm tra trong người, nhìn thấy phong ấn không có gì khác lạ. Hần lấy dao từ Không Vật ra, cắt một đường ở tay, vẫn thấy máu chảy bình thường.

"Được rồi, không trêu ngươi nữa" Trần Lương từ từ đứng dậy, phui phui quần áo. Trước sự kinh ngạc tột độ của Trương Phá Vân, hần mỉm cười, ung dung bước lại bàn, ngồi xuống ghế.

"Ngươi, ngươi không trúng độc?" Trương Phá Vân lắp bắp nói

"Cơ thể ta vạn độc bất xâm. Chút độc này còn chưa đủ liều"

"Chút độc? Để đề phòng ngươi là quái thai, ta đã phải dùng đến Vạn Mê Tung Thất, đủ để Thiên cấp võ giả cũng không thoát được. Ngươi chẳng lẽ không phải người?"

"Ngồi xuống đi, từ từ ta giải thích. Nhìn ngươi đứng ta thấy khổ quá" Trần Lương mặt mày vui vẻ, vậy vậy Trương Phá Vân ngồi xuống giống như bạn hữu lâu năm

"Ngươi nói đi. Vì sao ta không vận chuyển được nguyên khí. Ngươi hạ độc ta?"

"Trước nói về cơ thể ta. Ngay từ khi còn nhỏ, lúc tu vi còn chưa đến Vạn Nhiên cảnh, ta đã bắt được một con Ngưu Xà, yêu thú cấp 10"

"Ngươi làm sao bắt được Ngưu Xà!?" Trương Phá Vân ngạc nhiên ngắt lời

"Ngươi không cần quan tâm chi tiết. Ta đã luyện hóa các bộ phận của nó, bao gồm cả nội đan và máu, điều đó giúp ta có được cơ thể kháng độc cao.

"Không đúng. Ta đồng ý luyện hóa Ngưu Xà sẽ tăng cường khả năng kháng độc cực cao. Bản thân ta cũng từng bắt và luyện hóa 1 con Ngưu Xà hoàn chỉnh. Khả năng kháng độc của

người thám chí cao hơn ta, nhờ luyện hóa sớm Ngưu Xà, khi mà tu vi thấp, cơ thể còn non. Cơ thể ta đã lột xác tới mức tối đa nên hiệu quả kháng độc do Ngưu Xà đem lại so ra kém hơn nhiều tuổi trẻ.

Nhưng điều đó không đủ để người kháng được Vạn Mê Tung Thất"

"Đúng là nếu chỉ có Ngưu Xà là không đủ, nhưng ta còn được Giới Thủy nhiều lần tắm bổ giúp cơ thể có được năng lực hồi phục cùng sinh ra kháng thể cực mạnh. Cơ thể ta bị Vạn Mê Tung Thất tấn công khiến ta choáng đi một chút. Nhưng chốc lát sau cơ thể đã thích nghi và không còn bị ảnh hưởng.

Thêm một phòng tuyến nữa, chính là Đạo Thần Thông của ta. Bước vào Hoàng cấp, ta thu được Đạo Thần Thông là biến đổi nguyên khí có khả năng hủy diệt. Nguyên khí trong cơ thể ta bao bọc lấy rượu độc, tiêu hủy nó nhanh chóng.

Vì vậy hành động ngã xuống và ngất đi hoàn toàn là giả vờ"

Trương Phá Vân nghe xong chỉ biết thờ dài, gật đầu nói: "Ra vậy. Ta đã đề phòng người quái thai rồi mà vẫn đánh giá thấp năng lực của người. Nói tiếp cho ta vì sao ta không vận chuyển nguyên khí được. Người hạ độc ta? Vậy thì là lúc nào?"

Trần Lương mỉm cười, cầm cốc rượu lên uống. Còn chưa kịp trả lời câu hỏi, Trương Phá Vân đã tự thông não

"Ta biết rồi, là bình Bái Nguyệt Hương"

"Đúng vậy. Ta đã đưa Xuyên Chi Thảo vào Bái Nguyệt Hương. Người sẽ mất hết tu vi trong 100 ngày. Có điều người không cần lo điều đó. Qua hôm nay người cũng không còn mạng nữa rồi"

Trương Phá Vân nghe xong, không những không tỏ ra buồn phiền, ngược lại phá lên cười:

"Hào hào. Tuyệt diệu, tuyệt diệu. Lão phu sống bao năm, trải qua rất nhiều chuyện, lần đầu bị 1 vớ đau như này. Tính toán rất kỹ, cuối cùng vẫn trượt khỏi tay, thậm chí còn bị đâm ngược trở lại.

Nói cho ta biết, vì sao người biết trước ta sẽ hạ độc người mà chuẩn bị Bái Nguyệt Hương?"

"Ta không biết trước người sẽ hạ độc" Trần Lương lắc đầu nói "Xuyên Chi Thảo ta thu được trong Ác Nhân Cốc, đưa vào Bái Nguyệt Hương chỉ là để chuẩn bị cho các trường hợp khó lường trong tương lai"

"Vậy sao tối nay người lại sử dụng?"

"Để đề phòng. Người đột nhiên mang rượu đến. Lý do cũng hợp lý thôi, không có vấn đề gì. Chỉ là ta thấy không tin được người"

"Người bắt đầu nghi ngờ từ lúc nào?" Trương Phá Vân hỏi

"Từ thời điểm người quay trở lại. Nể tình người nhiều lần cứu mạng nên danh sách vật liệu ta đưa là thật. Hơn 30 năm, với các mối quan hệ của người, không khó để tìm được người có thể giải trừ phong ấn. Nhưng người lại quay lại, cho thấy có ý đồ riêng. Điều này càng được khẳng định hơn khi mà ta giết 1 Thiên cấp võ giả xong, tương lai đối mặt nguy hiểm khôn lường, nhưng người vẫn ở lại. Khiến ta không thể không nghi ngờ"

"Vậy nếu tối nay ta đến mang theo rượu thường, không hạ độc người thì sẽ thế nào?"

"Ta thà phụ người chứ không để người phụ ta" Trần Lương không nói nhiều, chỉ vòn vện cất lên 10 tiếng rồi uống rượu, không nói nữa.

"Hào tiểu tử, đủ cay độc" Trương Phá Vân tiếp tục phá lên cười, giờ ngón tay cái về phía Trần Lương.

"Người hạ độc ta mà không giết, tức là muốn làm gì?" Trần Lương hỏi

"Ta sẽ mang người đến 1 tinh thần lục đại sư. Hắn ta có cách biến người thành con rối, nghe mọi sự sai khiến của bọn ta. Từ đó ta sẽ moi ra mọi bí mật của người, đồng thời thu lấy mọi bảo vật và điều khiển Khai Thiên Môn"

Trương Phá Vân tự rót rượu, tự uống, trả lời đầy đủ câu hỏi của Trần Lương. Lão tự biết bản thân đã không còn lối thoát.

Trần Lương cũng không vội, chờ Trương Phá Vân uống xong, hỏi:

"Người có lời gì cần trần trời?"

"Trần trời thì không. Ta chỉ có một thắc mắc sau cùng, hi vọng người thỏa mãn để lão phu chết được nhắm mắt. Bí mật của người là gì?" Trương Phá Vân hỏi nghi vấn lớn nhất của mình

Trần Lương không trả lời ngay. Hắn trầm ngâm suy nghĩ một lúc rồi nói:

"Ta là người chuyển thế trọng sinh"

"Chuyển thế trọng sinh! Ra là vậy. Ra là vậy. Điều này có thể lý giải mọi vấn đề" Trương Phá Vân liên tục gật đầu. Cuối cùng hắn hỏi: "Vậy tức là người đang nắm trong tay bí quyết để chuyển thế trọng sinh?"

Trần Lương đang định trả lời, nhưng chợt nhận ra một điều không thích hợp. Hắn nhảy qua bên người Trương Phá Vân, nhìn thấy lão đang cầm trong tay 1 viên Truyền tin thạch đã được kích hoạt. Tức là những lời hắn nói, người bên kia đều đã nghe được.

"Bái Nguyệt Sinh, nhớ trả thù cho ta. Ha ha" Trương Phá Vân phá lên cười nói

"Người" Trần Lương tức giận, lấy ra Khuyển Dạ Xoa một chém đứt tay Trương Phá Vân, đồng thời phá hủy luôn Truyền tin thạch.

Tiếp theo, hắn dùng Khuyển Dạ Xoa đóng đinh Trương Phá Vân trên mặt đất, đặt tay vào đan điền lão, thì triển Thực Sinh Thần Công. Thu lấy Nhân Sinh của Trương Phá Vân xong, Trần Lương tiếp tục đặt tay lên đầu lão, muốn xem Bái Nguyệt Sinh là ai.

Trần Lương thu tay lại, cũng là lúc ngọn lửa sinh mệnh của Trương Phá Vân kết thúc.

Trần Lương ngẩng đầu nhìn trắng sáng, thờ dài lẩm bẩm "Ta bất cần quá. Thực sự là bất cần. Vậy là lại có thêm kẻ thù"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Về nhà ăn tết

Tặng giá rồi khuyến mãi quả nhiên có tác dụng. Đăng tin mấy tháng không có ai hỏi, vừa có ưu đãi giảm giá là có ngay 2 nhóm người hỏi trong vòng 1 tuần.

Nhóm thứ nhất có 5 người đến, nhóm thứ hai có 4 người đến. Cả 2 nhóm đều mang theo 1 Trần Pháp Sư và đều để lại nhận xét:

"Vị trí nơi đây rất tốt. Linh khí nồng độ vừa đủ để tăng lên tốc độ tu luyện của đệ tử, vừa không quá cao để bị dìm ngó nhiều. Trần pháp tuy không đạt được đến cao đẳng như tin rao nhưng 2 trận pháp gộp lại có thể tạm chấp nhận"

Cả 2 nhóm đều khá vỹ với nơi đây, có điều đều chưa ra quyết định mua ngay. Bọn hần bỏ lại Truyền tin thạch để trở về suy nghĩ thêm xem có nên mua không, nên mua 1 hay 2 phân khu và tính toán giá cả.

Sau mấy ngày suy nghĩ, Trần Lương quyết định thực hiện chiêu trò. Hần cho Tuyết Hoa sử dụng Truyền tin thạch gọi cho cả 2 bên, nói:

"Môn phái trao thưởng 20 Cù cho ai bán được cả 2 phân khu. Tiểu nữ chỉ mong kiếm được chút tinh thạch và được môn chủ để ý, nên nếu quý phái đồng ý mua từ tiểu nữ, tiểu nữ sẽ để lại 19 Cù phần thưởng của mình cho quý phái."

Thêm 1 điều nữa, tiểu nữ thấy có mấy bên đến hỏi mua khu đất này, mong quý phái sớm ra quyết định, vì lợi ích của quý phái, cũng là lợi ích của tiểu nữ. Nếu có bất kỳ thắc mắc gì, quý phái có thể liên lạc với tiểu nữ vào bất kỳ thời gian nào trong ngày"

Sang tuần tiếp tục có 3 bên khác đến xem xét khu đất, Tuyết Hoa tiếp tục lần lượt gọi cho 3 bên nói như trước. Cầm trong tay Truyền tin thạch của các bên, Tuyết Hoa hàng ngày đều nhận được cuộc gọi hỏi thăm thông tin, lí do rồi đi, tình hình kinh doanh Không Vật thể nào, có kẻ thù gì, tình hình an ninh khu vực...

"Riêng lí do rồi đi, Tuyết Hoa nói bừa là để chuyển tới một nơi rộng hơn, linh khí tốt hơn và có trận pháp cấp 8 cao đẳng bảo vệ"

Cuối cùng, sau 22 ngày treo thưởng, Hoàng Hà Gia Tộc đã quyết định mua toàn bộ địa điểm của Khai Thiên Môn, tức là thu mua cả 2 phân khu với giá sau ưu đãi là 2280 Cù. Ngoài ra bọn hần còn được Tuyết Hoa đưa cho 19 Cù. Tức là lượng Tinh thạch cuối cùng Hoàng Hà Gia Tộc phải bỏ ra là 2261 Cù.

Những ngày chờ đợi bán đất, Trần Lương ra lệnh thu mua các vật các vật phẩm cần thiết cho chiến tranh lâu dài, cho tăng cường sức mạnh nhân lực, cho trận pháp, luyện khí, luyện đan.

Cấp bậc đệ tử ở Khai Thiên Môn có thể coi như tài phú dồi dào. Không chỉ có được chiến lợi phẩm từ Chí Tôn Môn, bọn hần còn được Khai Thiên Môn vô hạn cung cấp tài nguyên, miễn là có thể tăng lên năng lực chiến đấu.

Có điều dù Khai Thiên Môn muốn đệ tử sử dụng nhiều tài nguyên cũng không được. Từ Giáp Linh cảnh trở xuống, số lượng đệ tử ít, khả năng luyện hóa tài nguyên của mỗi đệ tử cũng có hạn.

Cự Linh cảnh và Hoàng cấp thì muốn tăng tu vi chỉ có thể ngộ đạo. Các loại tài nguyên tăng tu vi là vô ích với bọn hần. Bảo vật tăng cường Nhân Sinh thì quá hiếm, đến Trần Lương còn chả có mà dùng thì sao cung cấp được cho thuộc hạ.

Tài nguyên cho Huyền cấp thì vừa đất, vừa ít. Xong ngoài Võ Giác tự nguyện xin làm thuộc hạ của Trần Lương ra thì những võ giả khác đều thuộc dạng Trưởng lão khách khanh, Khai Thiên Môn không có lí do gì cung cấp miễn phí các loại bảo vật đất đỏ cho bọn hần. Ngay cả Võ Giác cũng cần chứng minh lòng trung thành và làm ra thành tích thì mới mang ra tương thưởng được.

Vậy là sao khi bán đất, trừ đi lượng Tinh thạch mua chiến thuyền hết 1750 Cù, trừ đi lượng tài nguyên mua vào hết 1200 Cù, Khai Thiên Môn phải lấy ra 689 Cù từ vốn gốc để mua tài nguyên.

Thời điểm bàn giao trụ sở, Hoàng Hà Gia Chủ đích thân đi tới, kèm theo đó là cả trăm tộc nhân. Hoàng Hà gia chủ tu vi đã đạt tới đỉnh của Huyền cấp thất huyết, chỉ kém một chút là tiến lên Địa cấp. Vì vậy hần dám tự tin có thể thoải mái chuyển tổng bộ đến đây sống lâu dài.

Địa điểm gặp của 2 bên là khoảng cách chính giữa biên giới tấn công của trận pháp. Như vậy bên mua không sợ bị đối phương dùng trận pháp cướp Tinh thạch, bên bán không sợ đối phương vừa nhận Mật trận xong liền trở mặt tấn công.

"Môn chủ thật là tuổi trẻ tài cao. Trông người còn rất trẻ đã có thể sở hữu một môn phái lớn mạnh như này. Lão phu thật sự ngưỡng mộ" Hoàng Hà gia chủ thân thiện nói

"Nhờ hồng phúc tổ tiên mà thôi" Trần Lương lịch sự đáp lại "Gia chủ cũng sắp tiến vào Địa cấp, không thể không nói là thiên tài"

"Ha ha, lão phu cũng là nhờ các thành viên trong gia tộc nỗ lực, đoàn kết phấn đấu. Hi vọng chuyển tới nơi đây, công việc làm ăn sẽ tốt hơn, các tộc nhân cũng tu luyện nhanh hơn"

"Chắc chắn rồi. Ta xin nhắc lại một chút. Như đã giao hẹn, Khai Thiên Môn gửi tới Hoàng Hà gia tộc 100 Cù để thuê đất đặt Luyện Khí Phòng của bốn môn trong 100 năm. Nếu Khai Thiên Môn đến lấy Luyện Khí Phòng trước thời hạn, Hoàng Hà gia tộc vẫn sẽ nhận đủ 100 Cù. Nếu quá 100 năm, Khai Thiên Môn sẽ chịu phạt 5 Cù mỗi năm. Nếu quá 300 năm, Luyện Khí Phòng sẽ thuộc về Hoàng Hà gia tộc"

"Đồng ý" Hoàng Hà gia chủ đưa tay nhận lấy 100 cù trả trước của Trần Lương.

Luyện Khí Phòng quá lớn và nặng, không thể đưa vào Không Vật. Trần Lương đành bỏ lại. Sau này mở ra Tiểu Cửu Giới sẽ quay lại lấy.

"Môn chủ cùng Khai Thiên Môn lên đường bình an" Hoàng Hà gia chủ thăm ý nhắc nhở

"Đa tạ gia chủ nhắc nhở, Trần mỗ sẽ cẩn thận" Trần Lương chấp tay chào rồi cùng mọi người lên chiến thuyền.

Trần Lương cũng không muốn phiền phức. Vì vậy cả 4 đại pháo đều đã vào vị trí trên chiến thuyền, có thể kích hoạt bất kỳ lúc nào. Nếu chỉ là đi chơi, hẳn khẳng định sẽ cất đi đại pháo, chờ nấy kẻ ngu dốt ra mặt là đánh cho tàn tành xác pháo. Nhưng lần này thì thôi.

Mọi người tập trung đầy đủ trên thuyền, Trần Lương hô lớn:

"Tiến về La Sơn Thành"

"La Sơn Thành?" Như Lão cùng nhiều người ngạc nhiên. Vì nếu muốn đi Phạm Thiên Vực thì phải đi về hướng bắc mới đúng.

"Sau khi tới La Sơn Thành, ta có vài điều muốn nói với mọi người" Trần Lương biết Như Lão sẽ có khúc mắc, có điều không cần phải giải thích sớm.

Chiến thuyền rời khỏi mặt đất, bay về hướng đông. La Sơn Thành khoảng cách chỉ tầm 500 dặm, bọn hắn bay 1 canh giờ là tới nơi.

Trên đường đi không gặp bất kỳ trở ngại gì.

La Sơn Thành là một thành thị phồn hoa, giao thương tấp nập. Ngoài chiến thuyền của Khai Thiên Môn thì còn nhiều thương thuyền khác và hàng ngàn người ra vào liên tục.

Phi thuyền không được phép bay trên La Sơn Thành. Các thuyền đi vào đều phải mất phí 1000 Tinh thạch và tiến tới địa điểm được định sẵn, chịu phí đỗ hàng ngày. Phí đỗ sẽ trả sau khi nhận lại thuyền.

Trần Lương bao trọn 1 nhà trọ cho nhân mã Khai Thiên Môn. Lúc này hắn mới thông báo:

"Mọi người, chỉ còn hơn 9 ngày nữa là đến Tết. Chuyến đi sắp tới của chúng ta chỉ sợ kéo dài cả trăm năm, mà nhanh thì cũng mấy chục năm. Vì vậy ta quyết định cho mọi người nghỉ ngơi 2 tuần để về nhà ăn Tết. Bây giờ mọi người nghỉ ngơi và đi thăm thú La Sơn Thành, đến tối chúng ta sẽ liên hoan tất niên. Ngày mai ai đi đường nấy, hoặc ở lại La Sơn Thành hưởng Tết cũng tốt. Ta đã thuê cả nhà trọ này trong 20 ngày. Hẹn gặp lại mọi người vào ngày mùng 8 tháng Riêng năm sau"

Một tiếng vỗ oà vang lên, mọi người rôm rả bàn tán

"Ra vậy, ta lại tưởng không đi Phạm Thiên Vực nữa"

"Nói đến Tết, lâu lắm rồi ta không biết Tết là gì"

"Ta mấy chục năm trong Ác Nhân Cốc, nào có biết lúc nào là Tết"

"Tu tiên, tuổi thọ kéo dài, vừa là phúc, cũng vừa là bi. Người thân xung quanh ta đều đã không còn. Bao năm qua đều là độc lai độc vãng. Bằng hữu kết giao khắp nơi nhưng cuối cùng vẫn là khó khăn tự mình gánh chịu"

"Lão phu sẽ ở lại nhà trọ này ăn Tết. Không biết có vị huynh đệ nào ở lại cùng?"

Giờ mọi người mới hiểu ý định tiến vào La Sơn Thành của môn chủ. Từ Hoàng Đình Trấn đi về hướng bắc chỉ có các tiểu thành. Đại thành duy nhất lại là đích đến của bọn hắn, Trường Sinh Thành.

Trường Sinh Thành tuy có thành chủ là một vị Thiên cấp võ giả, về cơ bản không ai dám náo động lớn. Nhưng náo động nhỏ thì rất nhiều, không thể kiểm soát. Các loại hành vi trộm cắp, giết người, tàn sát quy mô nhỏ xảy ra thường xuyên.

Thêm nữa là đường đi Trường Sinh Thành xa xôi, các đệ tử tu vi thấp sẽ khó đi lại.

Vì vậy Trần Lương không muốn mọi người nghỉ ngơi tại Trường Sinh Thành, một nơi ôn hòa và đi lại thuận tiện.

Ban đầu vốn dĩ Trần Lương cũng không nghĩ đến cho mọi người nghỉ Tết, định đi Phạm Thiên Vực luôn. Nhưng trước thời điểm khởi hành rời khỏi trụ sở cũ 1 ngày, Tuyết Hoa có đến nói chuyện với hắn:

"Thiếu gia, ta đã rời xa gia đình mấy chục năm. Chuyến đi tới không biết sống chết như nào, phụ mẫu cũng đã lớn tuổi. Vì vậy mong thiếu gia cho tiểu nữ về nhà ăn Tết mấy ngày. Ra Tết tiểu nữ sẽ đuổi kịp mọi người"

"A, ngươi không nhắc ta cũng quên đấy. Còn bao nhiêu ngày nữa đến Tết?"

"Thưa thiếu gia, 11 ngày"

"Ta cũng muốn về gặp cha mẹ. Như này đi, ta sẽ để cả Khai Thiên Môn nghỉ ngơi 2 tuần. Ta cùng ngươi về thăm cha mẹ ta rồi cùng qua thăm cả nhà ngươi. Cha mẹ ta cũng nhớ ngươi lắm đó"

"Tốt quá, tiểu nữ cũng nhớ bá phụ, bá mẫu"

Thời gian còn 8 ngày nữa là tới Tết, Trần Lương cùng Tuyết Hoa ngồi trên một chiếc phi thuyền nhỏ tiến về Tinh La Vực. Cha mẹ hắn cho biết đang ở một thị trấn có tên Canh Tý Trấn.

Nghe tin Trần Lương cùng Tuyết Hoa trở về, cha mẹ hắn vui lắm. Ngày nào cũng hỏi đi đến đâu rồi. 2 người bọn hắn phải đi chuyển giữa các vực nên cần đi vòng đến các thành có Truyền tống trận. Vì vậy cũng tốn nhiều thời gian di chuyển.

Hơn nữa, trên đường còn gặp cướp.

Tuyết Hoa đang nghĩ đến những ngày đoàn tụ vui vẻ sắp tới thì từ 2 bên đường nhảy ra 3 tên mặt mày bặm trợn, râu tóc xồm xoàm.

"Đường này do ta xây, ai đi qua phải nộp tiền mồi lộ" Tên áo vàng nói

"Cướp nói là cướp, vãn về làm gì" Trần Lương cười cười

"Lão tôn từ nhỏ ăn học đảng hoàng, làm cướp cũng phải thể hiện học thức"

"Được rồi, các ngươi muốn lấy bao nhiêu tiền?"

3 tên cướp nhìn nhau, không hiểu ý tiểu tử kia là gì, cướp là cướp tất chứ có phải ăn xin đâu. Lần đầu bọn hắn gặp câu hỏi như này. Tên áo xanh cười âm thầm, nhìn Tuyết Hoa, liếm môi nói:

"Bọn ta cướp tất cả, không chỉ cướp tiền, bọn ta còn cướp người. Khả khả, bé con thơm ngon quá"

"Tuyết Hoa, 3 tên này chỉ là Vạn Niên cảnh. Nàng thu thập bọn hắn một phen rồi đưa cho quan phủ ở thành tiếp theo"

Tuyết Hoa vừa "ăn" 1 tiếng, chớp mắt đã hoàn thành nhiệm vụ. Tu vi của nàng đã là Cự Linh cảnh, tự nhiên là không trở ngại gì.

Còn 4 ngày nữa tới tết, cha mẹ Trần Lương từ sáng tinh mơ đã ra đầu trấn đón chờ bọn hắn. Trần Lương gặp lại cha mẹ, mỉm cười nói:

"Cha mẹ, Trần nhi đã về"

"Bá phụ, bá mẫu, Tuyết Hoa đã về" Tuyết Hoa cúi người nói

"Về là tốt, về là tốt" cha mẹ hắn hướng tới ôm 2 đứa con lâu ngày mới trở về.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Gia đình trên hết

Đạo phố những ngày gần Tết luôn mang lại cho người ta những cảm xúc đặc biệt. Đường phố được trang hoàng lộng lẫy nhiều màu sắc, nhạc hoa khắp nơi chào đón một năm mới mưa thuận gió hòa, bình an may mắn.

5 người nhà Trần Lương cùng nhau đi dạo phố. Tiểu Thúy tuổi nhỏ nhất nhưng dung mạo bên ngoài lại là trông già nhất. Tu vi của nàng mới dừng ở Tam Tinh. Do nàng đã lớn tuổi nên không còn gọi là Tiểu Thúy, mà đổi thành Mai Thúy

Tuyết Hoa gần gũi với bá mẫu như chính mẫu thân của nàng vậy. Vừa khoác tay bá mẫu, nàng vừa hỏi:

"Bá mẫu, Tuyết nhi có một chút đan dược trứ nhan tặng người"

"Tuyết nhi ngoan, bá mẫu cảm, nhưng là cho Mai Thúy dùng. Bá mẫu cũng gần trăm tuổi, nhờ Trần nhi mà còn trẻ khỏe như này là ta vui lắm rồi, trẻ nữa thì thành sơ sinh mất"

Cả nhà phá lên cười. Phụ mẫu Trần Lương sau khi phục dụng Đào Tiên Quả liền càng ngày càng trẻ. Ban đầu 2 người bọn hắn còn sợ biến thành trẻ con. Nhưng khi về tầm 25 tuổi thì không còn trẻ thêm nữa. Mấy chục năm qua cũng không có bị già đi.

Để tránh bị nghi ngờ và cũng để hưởng thụ cuộc sống, bọn hắn cứ 5, 10 năm lại di chuyển chỗ ở. Bọn hắn đến Canh Tý Trấn cũng đã được 1 tháng, dự định ở lại đây ăn Tết.

Nói là dạo phố sắm Tết, không bằng nói Tuyết Hoa đưa mọi người đi mua quần áo. Cửa hàng nàng chọn, đều phải là to đẹp sang chảnh. Vải nàng chọn, đều phải là hàng đắt nhất cửa tiệm. Tất nhiên là chỉ đang nói đến vải cho phạm nhân, không phải dành cho tu luyện giả, chống thủy hỏa, ngăn chặn công kích...

Có mấy bộ vô cùng đẹp, dành cho giới thượng lưu, quý tộc phạm nhân mặc, Tuyết Hoa ưng lắm, nhưng tất cả đều bị mẹ Trần Lương ngăn lại, bà nói:

"Những thứ lung linh chỉ khiến chúng ta dễ bị soi mói, tấn công. Chúng ta đi khắp nơi, đi đến toàn là vùng bình dân, không nên mặc đồ đẹp. Người chọn cho chúng ta mấy bộ đơn giản là được rồi"

"Tuyết nhi xin nghe"

Vậy là nàng sắm sửa cho cả bá phụ, bá mẫu và Mai Thúy. Riêng nàng với Trần Lương cần các loại đồ đặc biệt, nên bỏ qua.

Đi mua sắm với nữ nhân là vô cùng vô tận thời gian cũng không đủ. Đến gần trưa, Trần Lương xoa xoa bụng nói

"Chúng ta đi ăn trưa thôi, ta đói rồi"

Thực ra hắn đã không cần ăn. Bước vào Hoàng cấp, nhân loại có thể chuyển hóa linh khí thiên địa thành năng lượng cho bản thân. Bản thân cơ thể cũng tích chứa năng lượng khổng lồ nên hoạt động ăn để duy trì sự sống như phạm nhân đã không cần thiết.

"Vậy đi nhanh một chút tới chân núi. Ở đó có một quán ăn rất ngon, đầy đủ thịt mỡ, dưa hành, bánh chưng xanh. Hôm trước ta với mẹ ngươi đi hái thuốc xong đã ăn ở đó. Mẹ ngươi chờ mãi tới hôm nay đề đưa 2 đứa đi ăn cùng"

"Vậy chúng ta dùng phi thuyền cho nhanh"

Trần Lương lấy ra tiểu phi thuyền, chở 5 người nhanh chóng tới chân núi, nơi có 1 quán ăn nhỏ với chục chiếc bàn, chủ yếu phục vụ những người lên núi săn bắt, hái lượm.

Chủ quán là một đại thúc người mảnh khảnh, khuôn mặt chuyên chú vào làm đồ ăn cho thực khách. Phụ giúp có 1 đại thẩm, chắc là phu nhân, và 1 tiểu cô nương chừng 15, 16.

Trong khi chờ mẹ hắn gọi thức ăn, Trần Lương tập trung tinh thần lực kiểm tra ngọn núi. Một lát sau, hắn nói:

"Mẹ, nhờ chủ quán gói thức ăn lại, chúng ta vào trong rừng ăn. Cách đây 5 dặm có 1 hồ nước mát, ngồi đó ăn uống là tuyệt vời nhất"

"6 dặm sao. Người dân ở đây săn bắt hái lượm chỉ dám đi tới 4 dặm. Sâu hơn sợ sẽ có nhiều nguy hiểm. Chúng ta ăn ở đây cũng tốt mà"

Chân núi bọn hắn đang đứng thuộc về một dãy núi lớn, tên là Ngũ Hành Sơn, rộng vô biên vô ngần. Phía bìa rừng là một nơi tương đối an toàn, chưa từng thấy có yêu thú xuất hiện. Nhưng càng đi sâu vào bên trong sẽ gặp vô vàn nguy hiểm yêu thú, tử vong chỉ vật.

Ngũ Hành Sơn là một trong những địa điểm thám hiểm nổi tiếng, hấp dẫn vô già. Vì vậy Canh Tý Trấn và một số thị trấn, thành xung quanh đây có nhiều võ giả ra vào tấp nập. Đồng thời giao thương cũng phát triển hơn.

"Không sao, Trần nhi chắc chắn mọi thứ đều ổn. Nhi từ còn muốn đi vào đó là vì việc khác nữa" Trần Lương trấn an mẹ.

"Thôi được" Mẹ Trần Lương chiều theo ý hài nhi, dù sao bà cũng rất tin tưởng hần.

Đoàn người tiến tới hồ nước không gặp bất cứ trở ngại gì, dù sao Trần Lương cũng đã dùng tinh thần lực dò đường trước.

Địa điểm dừng chân là một bãi cỏ xanh, được phủ bóng râm bởi rất nhiều cây cao xung quanh. Gần đó là một hồ nước mát, yên lành. Tất cả tạo nên một địa điểm cắm trại cực kỳ lý tưởng.

Trần Lương gọi ra Ngao Thiên và Tiểu Ngao Cửu Thiên. Đây chính là lí do hần muốn đi vào trong rừng. Hần muốn 2 người bạn này của hần được thưởng thức không khí tươi lành của ngoại giới, thay vì một nơi thiếu sức sống như Không Vật. Không Vật chỉ là một nơi có linh khí, phù hợp cho ẩn trốn và cất giữ, không phù hợp để sống.

Vừa nhìn thấy 2 con thú to lớn gấp mấy lần người thường, Mai Thúy cùng phụ mẫu Trần Lương đều giật cả mình. Mai Thúy bị dọa ngòì bệt xuống đất, lắp bắp:

"Hết hồn con chồn! Thiếu gia, đây là sùng thú của người?"

"Đúng vậy. Ta muốn ăn tại đây để đưa bọn chúng ra ngoài"

Trần Lương ngồi ăn cùng cả nhà. Nằm cạnh đó, 2 con yêu thú cũng được thưởng thức những món ngon nhất dành riêng cho bọn chúng. Dưới con mắt của Mai Thúy, Ngao Thiên đang tập trung ăn thịt, còn Tiểu Ngao thì nằm khoan thai gặm cỏ.

Nàng không biết rằng, thịt Ngao Thiên ăn là của một loài yêu thú cấp 10. Còn cỏ mà Tiểu Ngao gặm là Cam Liên Thảo, một loại linh dược có giá trị mà Mai Thúy nghe cũng không hình dung ra được nó lớn như nào. Cả 2 thứ này đều nằm trong Nhân không gian của lão già Thiên cấp. Đây là những thứ mà cô tiền cũng không thể mua được.

Bữa ăn bắt đầu là lúc mọi người hỏi thăm nhau, chia sẻ cho nhau các câu chuyện. Trần Lương cũng kể chuyện của hần. Nhưng đương nhiên là sự nguy hiểm chỉ bằng một phần trăm so với thực tế. Hần không muốn cha mẹ có bất kỳ lo nghĩ nào về hần.

"Cha, từ khi rời khỏi Tiểu Thôn, 3 người đi những đâu, làm những gì?"

"Bọn ta đi khắp nơi, vừa học, vừa chữa bệnh cho mọi người. Nhưng chỉ chữa cho dân thường, không chữa cho võ giả, chiến tranh. Vì vậy những nơi bọn ta đến thường là các tiểu trấn, tiểu thành, tiểu thôn. Lần này ăn Tết, gọi là muốn thay đổi không khí, nhận nhip một chút nên mới đi đến Canh Tý Thành"

"Đi như này 3 người có gặp nguy hiểm gì không?"

"Nguy hiểm thì cũng có, nhưng không nhiều. Ta dù sao cũng là Vạn Nhiên cảnh, có thể đối phó được với đa phần bạo lực. Chỉ một số ít mới cần lấy ra Ngân Thiết Nhân thì đều giải quyết được cả. Chưa gặp trường hợp nào vượt tầm kiểm soát.

Chỉ có 1 lần lo nguy nhất là khi mẹ người bị lây dịch bệnh ở Ngân Nga Thôn. Bọn ta tham gia 1 đoàn đến đó chữa bệnh, không ngờ mẹ người lại bị lây do máu người bệnh bắn vào. Cũng may cuối cùng bọn ta tìm ra phương thức chữa trị cho tất cả mọi người, ngăn chặn đại dịch"

Tuyết Hoa nghe đến thế thì lo lắng, vội nói: "Bá mẫu, nguy hiểm quá. Nhi nữ ở đây có 9 viên đan dược, có thể trị được bách bệnh cho phạm nhân. Bá phụ, bá mẫu cảm hết đi"

"Người giữ lại một ít mà dùng, bá mẫu lấy 3 viên thôi" Bá mẫu cản

"Nhi nữ tu vi đã là Cự Linh cảnh, gần như không thể bị mấy bệnh tật thông thường. Còn thiếu gia đã là tiên nhân, đan dược này đã không cần đến"

"Thôi được, vậy để bá mẫu cất đi"

Bá mẫu nhận lấy đan dược. Nàng lại không biết rằng ngoài tác dụng trị bách bệnh cho phạm nhân, đây còn là đan dược trị thương cấp 4, có tác dụng chữa cho cả Huyền cấp, giá trị lên tới mấy trăm Tinh thạch.

Nhưng đúng là không hề quan trọng với Tuyết Hoa. Vì ngoài loại đan dược trên, nàng còn rất nhiều đan dược trị thương khác, bao gồm cả đan dược cấp 5 cũng không thiếu.

"Hay con dạy 2 người luyện đan? Đan dược tác dụng phi thường hơn nhiều so với thuốc" Tuyết Hoa nói

"Không nên a. Đan dược tốt, nhưng người bình thường không thể có tiền để mua. Làm thuốc mới chữa trị được nhiều người. Ai cũng chế đan dược thì lấy ai làm thuốc cho phạm nhân" Phụ thân Trần Lương từ chối

Cả nhà đang trò chuyện rôm rả, bỗng nhiên trên trời phát sinh dị tượng, thất thái quang mang bao trùm trời xanh, kèm theo là 1 tiếng hú dài.

"Tất cả ngồi yên" Trần Lương nói xong liền bay lên cao kiểm tra.

Thất thái quang mang là từ sâu trong rừng tuôn ra, âm thanh cũng là từ một hướng lan ra chừng 50 dặm thì mờ nhạt dần. Quan sát một hồi, Trần Lương mới hạ xuống giải thích cho mọi người:

"Đây là dị tượng phát sinh do có 1 Yêu Thú Vương Giả tiến hóa lên cấp cao nhất của nó, thường là cấp 9, 10, 11"

"Thiếu gia, Yêu Thú Vương Giả là gì?"

"Yêu Thú Vương Giả không phải theo loài, mà là cá thể. Yêu Thú Vương Giả là 1 con yêu thú thu được bá khí vương giả tại thời điểm nó tiến hóa lên cấp cao nhất của loài. Thời điểm tiến hóa sẽ phát sinh dị tượng như người thấy, có thất thái quang mang. Ngoài ra còn 1 dị tượng khác mà nhân loại không thấy được, nhưng yêu thú thì sẽ thấy một áp lực lên bản thân, muốn bọn hần cúi đầu xưng thần. Mạnh như Tiểu Ngao và Ngao Thiên thì không sao. Nhưng nhiều loài nhỏ yếu lúc này sẽ bị ép quỳ xuống đất, hướng về phía Yêu Thú Vương Giả thần phục.

Một con Yêu Thú Vương Giả có 2 đặc điểm

Thứ nhất là tại ẩn đường của nó có 3 vạch kẻ.

Thứ hai là năng lực của nó mạnh hơn rất nhiều so với các yêu thú cùng loại"

"Vậy làm sao để có được bá khí vương giả? Ngao Thiên và Tiểu Ngao Cửu Thiên có thể trở thành Yêu Thú Vương Giả không?" Tuyết Hoa tiếp tục hỏi

"Yêu thú muốn có được bá khí vương giả, cần trải qua muôn vàn khó khăn trong suốt quá trình sống của nó. Những khó khăn, nguy hiểm yêu thú trải qua, không chỉ giúp nâng cao năng lực, còn giúp bọn chúng có được trí tuệ, tầm nhìn và phong thái của bậc vương giả. Lúc đó mới được thiên địa ưu ái ban cho bá khí vương giả.

Chính vì muốn Ngao Thiên có được bá khí vương giả nên ta mới cùng nó chu du khắp nơi, chiến đấu vượt cấp, đối mặt với nguy hiểm chết người. Ngao Thiên có khả năng trở thành Yêu Thú Vương Giả.

Còn Tiểu Ngao thì hơi xa vời. Đến giờ, cuộc sống của nó tương đối an toàn. Cũng không thể chê trách được gì, vì đặc tính của Đại Địa Ngưu Ma Vương là như vậy. Bọn chúng quá giỏi cường không không gian, vì vậy dễ dàng tránh đi những nguy hiểm, bỏ chạy khỏi kẻ thù"

"Thiếu gia, Yêu Thú Vương Giả kia ở gần đây, hay là chúng ta đi bắt nó. Có thêm 1 sủng thú là Yêu Thú Vương Giả, thiếu gia sẽ càng mạnh hơn" Hai mắt Tuyết Hoa sáng lên

"Ha ha, người chết ý tưởng thu phục Yêu Thú Vương Giả làm sủng thú đi, điều đó là không thể. Có điều 1 con Yêu Thú Vương Giả lại là vật đại bổ, tăng lên tu vi cực lớn cho cả nhân loại và yêu thú. Nếu Ngao Thiên ăn thịt và nội đan của Yêu Thú Vương Giả rất có thể sẽ tiến hóa ngay, đồng thời tăng lên tỷ lệ có được bá khí vương giả"

"Vậy thiếu gia đi ngay đi, cả nhà sẽ quay về quán trọ chờ đợi thiếu gia chiến thắng trở về"

"Nói vui vậy thôi. Ta còn phải phụng dưỡng cha mẹ mấy ngày Tết. Gia đình trên hết, những thứ khác có hay không, không quan trọng" Trần Lương vừa gấp thức ăn bỏ mồm, vừa nói

"Trần nhi, sự nghiệp quan trọng. Người cứ đi đi, cha mẹ chờ được mà" Mẹ Trần Lương gục. Nàng không muốn trở thành cản trở nhi tử phát triển.

"Mẹ, bảo vật này ta thực sự không nhúng chàm được. Trong lúc này đã có mấy võ giả tiến tới thu thập con Yêu Thú Vương Giả kia rồi. Bọn hèn thấp nhất cũng là Địa cấp võ giả, mạnh hơn ta vô số lần, cho dù hợp sức cùng Ngao Thiên và Tiểu Ngao cũng không phải đối thủ của một người trong số chúng.

Con Yêu Thú Vương Giả kia cũng không biết là cấp 9, 10 hay 11. Chỉ cần là cấp 10 thôi là chúng ta cũng không nên dây vào rồi.

Tất nhiên là vẫn có cơ hội khi mà các bên đánh nhau trọng thương, chúng ta may mắn làm ngư ông đắc lợi. Nhưng khả năng này quá thấp. Tốt nhất là không nên phó mặc cho vận may kéo chết ngày nào không biết.

Mà nói ra thì chúng ta cũng nên rời khỏi đây kéo chiến sự lan đến thì phiền lắm"

Trần Lương đứng dậy, phui tay nói: "Đi thôi cả nhà. Về nhà ăn Tết, gia đình trên hết. Mấy việc khác bỏ qua"

"Quà nào bằng gia đình sum họp, Tết nào vui bằng Tết đoàn viên" Tuyết Hoa ngân nga

Cả nhà bật cười, vui vẻ dọn đồ trở về.

Trần Lương thu 2 yêu thú vào Không Vật, đành để bọn nó chịu khó mấy ngày

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Đang yên đang lành, tự nhiên cưới

(Chương này được hoàn thành vào ngày 30 tháng Chạp, năm Kỷ Hợi)

Đi ngang qua một cửa hiệu bán quất, mẫu thân Trần Lương mới chỉ lên 2 câu đối nói:

"Ông nó nhìn xem, 2 câu đối này hay quá"

Phụ thân Trần Lương ngừng đầu nhìn, lẩm bẩm đọc:

"Thịt mỡ dưa hành, câu đối đỏ.

Cây nêu tràng pháo, bánh chưng xanh.

Thật là hay. Trưa nay chúng ta phải làm một bữa như này mới được"

"Nét chữ uyển chuyển thật là đẹp. Tuyết nhi nhớ hồi bé hay thấy có các lão già ngồi viết các chữ kiểu này, giờ không còn thấy nữa" Tuyết Hoa nói

Chủ quán ở trong thấy trước cửa dừng lại mấy người liền ra mời chào:

"Quan khách, mời vào xem quất. Quất của ta có rất nhiều thể đẹp, thể tài lộc, được lấy trực tiếp từ vườn Quất Lâm "

"Chủ quán, mấy chữ này rất đẹp, là ông viết?" Tuyết Hoa hỏi

"Không phải, cách đây nhiều năm, có một ông đồ hàng năm đều ở trước cửa quán của ta, bày ra dụng cụ, ngồi bán chữ. Mấy chữ này là lão viết tặng cửa hàng"

"Ông đồ đó năm nay có còn ngồi ở đây không?"

"Người mua chữ càng ngày càng ít. Mấy năm nay ông đồ không còn làm nghề bán chữ nữa" chủ quán lắc đầu nói

"Thật đáng tiếc" Một lão già đứng cạnh đó nói xen vào "Hàng năm ta đều qua đây mua của ông đồ 1 chữ hoặc 1 câu đối về treo nhà. Mấy năm qua muốn gặp lão mà không được,

không biết lão đã đi đâu"

Lão già trầm ngâm một chút, nói: "Chủ quán, có thể cho ta xin ít giấy bút được không? Có mấy câu thơ ta muốn ghi ra"

"Có ngay có ngay" Chủ quán vào lấy giấy bút đưa cho lão già

Ngẫm nghĩ một chút, lão bắt đầu viết:

Mỗi năm hoa đào nở

Lại thấy ông đồ già

Bày mực tàu, giấy đỏ

Bên phố đông người qua

Bao nhiêu người thuê viết

Tấm tắc ngợi khen tài

Hoa tay thảo những nét

Như phượng múa, rồng bay

Nhưng mỗi năm, mỗi vắng

Người thuê viết nay đâu

Giấy đỏ buồn không thấm

Mực đọng trong nghiên sầu

Ông đồ vẫn ngồi đấy

Qua đường không ai hay

Lá vàng rơi trên giấy

Ngoài trời mưa bụi bay

Năm nay đào lại nở

Không thấy ông đồ xưa

Những người muôn năm cũ

Hồn ở đâu bây giờ?

"Hay, quá hay" Chủ quán vừa vỗ tay vừa ngợi khen không ngớt "Một bài thơ rất cảm xúc. Tại hạ đọc lại nhớ về những thời gian ngồi xem ông đồ viết chữ, có lúc lại nghe lão ngâm thơ, đọc câu đối. Đáng tiếc, nhân sinh như mộng. Dù ta có nuối tiếc quá khứ đến đâu vẫn phải bỏ qua mà sống cho hiện tại"

"Hồn ở đâu bây giờ, câu kết thực sự khiến người đọc cảm thấy thương cảm cho số phận 1 con người. Lại cũng khiến người ta nhớ về những người bạn cũ. Đột nhiên ta lại nhớ Tiểu Thôn, giờ có lẽ không còn mấy người quen" Cha Trần Lương cảm thán nói

Nghe lời cha, Trần Lương chợt nhớ tới một vài người thân, bằng hữu của hân kiếp trước.

"Hay cho câu nhân sinh như mộng. Tặng người bài thơ này" Vũ tiên sinh đưa trả lại giấy bút cho chủ quán rồi rời đi.

"Tiên sinh, xin cho biết quý danh" Chủ quán gọi vói theo

"Lão phu Vũ Đình Liên"

"Chúng ta đi tiếp thôi" Trần Lương nói.

"Mong được gặp lại khách quan" Chủ quán mỉm cười chào rồi quay trở vào trong.

Năm người thường thức các hoạt động vui chơi, hội hoa, ca múa nhạc ở Canh Tý Trần trong 2 ngày thì mẹ Trần Lương nói:

"2 tiểu nhi này về được có mấy ngày. Ta muốn Tuyết Hoa được đón Tết cùng cha mẹ. Vì vậy trưa nay chúng ta sẽ cùng nhau đi về Hoàng Thành của Văn Di Quốc. 3 bọn ta chưa đến đó bao giờ, muốn thường thức đón năm mới ở đó"

"Tuyết nhi đa tạ bá phụ, bá mẫu quan tâm. Tuyết nhi sẽ báo trước cho cha mẹ cùng các sư huynh ở nhà chuẩn bị sẵn đón tiếp mọi người"

Tuyết Hoa vui lắm, nàng chạy ra ngoài liên hệ về nhà.

Tranh thủ lúc này, mẹ Trần Lương quay qua nói nhỏ với hân:

"Trần nhi, người chuẩn bị cho ta vài thứ tốt làm lễ ra mắt nhạc phụ, nhạc mẫu"

"Nhạc phụ, nhạc mẫu? Của ai cơ?"

"Hãy da, cái thằng ngốc này. Người và Tuyết Hoa cũng đã có tuổi rồi, lại lớn lên cùng nhau còn nhiều hơn cả sống với chúng ta. Người không phải là không nhìn ra tình cảm của Tuyết Hoa đi. Người định để nó chờ đến khi nào. Ta dự định mấy ngày nữa gặp mặt thì làm lễ thông gia cho 2 gia đình luôn. Người sắp tới chắc lại biến biệt mấy chục năm, không làm lúc này thì làm lúc nào"

"Nhưng mà mẹ, sắp tới con bận lắm, không có thời gian chăm sóc Tuyết Hoa. Để nàng có chồng cũng như không, ta sẽ áy náy lắm"

"Không nhưng nhị gì hết. Cưới xin rồi vào làm ăn mới phát tài phát lộc. Lần tới về phải dẫn theo cháu nội đi thăm chúng ta. Còn không cũng đừng về. Ta không có đứa con bất hiếu như thế, gần trăm tuổi còn chưa lấy vợ. Người đi hỏi cả cái Tiều Thôn xem"

"Được rồi mẹ, để hài nhi đi chuẩn bị" Trần Lương thở dài đành chiều theo ý cha mẹ, thầm nghĩ "Sắp chiến tranh to rồi, tự nhiên lại cưới với chả xin"

"Thiếu gia đi đâu vậy?" Tuyết Hoa thấy Trần Lương đi ra ngoài thì hỏi

"Ta đi mua ít đồ"

"Đề tiểu nữ đi cùng"

"Không cần, người ở lại sắp xếp, trưa khởi hành"

Trần Lương lững thững bước ra ngoài. Thực ra hắn cũng không phải mua gì quan trọng. Những thứ cần đều nằm trong Nhẫn không gian. Hắn ra ngoài để tìm mấy cái traps đựng trông cho đẹp thôi.

Thời điểm đoàn người đứng trước cửa thành tại Hoàng Thành, Vân Di Quốc đã là chiều 29 Tết. Cửa thành đông nghẹt người, chủ yếu là người ra khỏi thành. Họ trở về quê đón Tết cùng gia đình sau 1 năm vào hoàng thành mưu sinh kiếm sống.

Tâm trạng ai cũng hồi hả, mong sớm trở về. Cửa thành tuy rộng, nhưng người thì kéo theo xe bò, người thì đánh xe ngựa khiến cho hàng người ra khỏi thành phải xếp thành hàng dài phía trong, chậm chậm bước đi.

Đa phần mọi người cưỡi ngựa. Có người chờ thêm ít đồ để di chuyển nhanh chóng, nhẹ nhàng. Có người lại là dùng ngựa kéo xe, trên xe chất đống nào là gạo, nào là gà, vịt, nào là rau củ và rất nhiều thứ đồ linh tinh khác.

Trần Lương còn nhìn thấy cả đồ chơi trẻ con trên xe ngựa của một người đàn ông đáng về thư sinh, không biết đang nghĩ gì mà cứ ngồi cười hềnh hếch 1 mình.

Tuyết Hoa đã báo trước chỉ cần đón ở cửa hoàng cung là được, lính ngoài thành thì không ai biết nàng, nên đoàn người Trần Lương xếp hàng tiến vào không khác gì dân thường.

Bọn hắn nhanh chóng lách qua đám đông ngược chiều, chính thức đặt chân vào Hoàng Thành của Vân Di Quốc. Tuyết Hoa hít thở sâu, cảm nhận không khí Tết, mong chờ được gặp lại phụ mẫu cùng các sư huynh.

Nàng đã rời đi rất lâu rồi, không biết mọi người trong nhà thế nào. Cha mẹ có khỏe mạnh, các sư huynh còn nhớ vị tiểu muội nhỏ tuổi đã rời đi từ rất sớm này.

Những năm này Hoàng thành dường như phát triển rất tốt. Tuyết Hoa vừa đi, vừa ngắm nhìn phố xá.

Mỗi nhà đều treo 1 đèn lồng đỏ trên cao, tỏa ra thứ ánh sáng đỏ khiến thời tiết giá lạnh trở nên ấm cúng hơn.

Đám con trẻ chạy nhảy nô đùa. Người bán hàng rong khoan thai di chuyển, nhìn về mặt là biết hôm nay bán được nhiều hàng.

Đường phố tấp nập người đi lại. Ai cũng tranh thủ mua sắm nốt những vật dụng còn thiếu vì mai hàng quán đóng cửa gần hết rồi.

"Ào" – Một xô nước vừa được hắt lên cánh cửa. Một tiểu tử đang giúp lau cửa để cha mẹ bên trong rảnh tay sắp xếp đồ đạc

Một đôi nam nữ tíu tít cười nói với nhau đi lướt qua Tuyết Hoa. Nàng nghe chàng trai nói đầu năm mới sẽ sang nhà cô gái hỏi cưới. Nàng ngoái đầu nhìn với theo sau, không biết nghĩ gì, đôi mắt đang vui thoáng có chút buồn.

Hoàng cung nằm gần cửa thành, chỉ mấy chốc nhóm 5 người đã đến nơi. Đức vua và hoàng hậu đã đứng sẵn tại đó chờ đón công chúa của mình. Thời điểm rời đi, nàng là người được sung ái nhất, là vị cứu tinh cứu cả vương quốc thoát khỏi họa xâm lăng của Hóa Diêm Quốc.

Vừa nhìn thấy phụ mẫu, Tuyết Hoa chạy lên ôm 2 người.

"Phụ hoàng, mẫu hậu, Tuyết nhi đã trở về"

Cha mẹ nàng nhận ra con gái của mình ngay, vì nàng trông không khác gì thời điểm rời đi, chỉ là lớn hơn một chút, thân thể càng là nở rộ hơn nhiều chút. Có điều, chính vì không khác nên 2 người hơi ngạc nhiên ôm lấy Tuyết Hoa.

Đội Tuyết Hoa ôm xong, cha mẹ nàng nhìn đi nhìn lại một lượt mới thốt lên hỏi:

"Người thực sự là Tuyết nhi? sao Tuyết nhi lại trẻ như này được" Trong suy nghĩ của 2 người, Tuyết Hoa hẳn phải trông như 50, 60 tuổi mới phải. Dù sao nàng đi theo người ta cũng chỉ là thân phận ti nữ, lại có song thuộc tính, tu luyện khó khăn gấp đôi bình thường. Nên tu vi hẳn là không tăng lên được.

"Tuyết nhi tu vi là Cự Linh cảnh nên trông vẫn trẻ"

"Người là Cự Linh cảnh!!!" Cả 2 tấm thân già nua đặt tay lên ngực, không tin vào tai mình. Những người xung quanh, bao gồm các sư huynh nàng cũng không khỏi tròn tròn mắt nhìn chăm chăm vào nàng. Có người tỏ ra hoài nghi không tin.

"Trước tiên, ta cần người chứng minh thực sự là Tuyết Hoa. Bề ngoài rất giống nhưng ta thực sự thấy khó tin" Phụ thân nàng nói

"Phụ hoàng, trước khi đi, mẫu hậu đưa cho ta cây trăm cài tóc này. 2 người hẳn vẫn nhớ" Tuyết Hoa lấy ra tín vật, nói tiếp "Năm hài nhi 7 tuổi nghịch ngợm bị ong đốt, mẫu thân đã trách mắng Vân sư huynh không trông nom ta cẩn thận"

"Vân sư huynh còn nhớ không?" nàng quay qua nhìn vị sư huynh đứng ở hàng 2

"Đúng vậy. Đây cũng không phải chuyện lớn gì nên chắc không ai biết. Người hẳn là Tuyết Hoa rồi"

"Ồ đây ai có Thấu Thị Cầu, để Tuyết Hoa chứng minh tu vi của mình"

Một vị tướng bước lại gần, nói: "Thần có Thấu Thị Cầu, mời công chúa kiểm tra"

Tuyết Hoa vận chuyển nguyên khí đưa vào Thấu Thị Cầu, lập tức hiện lên 2 chữ "Cự Linh"

Cha mẹ nàng 4 mắt nhìn nhau sung sướng. Lúc này mẹ nàng mới thực sự vui mừng ôm đứa con trước mặt

"Tuyệt nhi, người thực sự là Tuyết nhi. Tốt quá rồi. Người cuối cùng cũng trở về"

"Con gái ta là một cường giả Cự Linh cảnh đấy. haha. Năm nay phải mở tiệc lớn mừng Tết"

Quốc vương cùng các quần thần, hoàng tử đều vui mừng khôn xiết. Ở các tiểu vương quốc này, mỗi một Cự Linh cảnh võ giả đều là một trụ cột vô cùng quan trọng. Hiện tại Vân Di Quốc chỉ có 2 Cự Linh cảnh, một là quốc vương, hai là đại tướng quân. Các hoàng tử, hoàng thái tử cao nhất mới đạt đến Tiên Linh cảnh.

"Được rồi, hai mẹ con hàn huyên sau, Tuyết Hoa đi đường xa mệt, để nó vào trong nghỉ ngơi đã" Quốc vương phấn khởi nói

Tuyết Hoa quay người lại nói: "Phụ hoàng, mẫu hậu, còn đây là..."

"Được rồi, người hầu của con sẽ được bố trí chỗ ở từ từ" Phụ hoàng nàng phát tay ngắt lời.

"Không phải, đây là thiếu gia của hải nhi cùng phụ mẫu thiếu gia" Tuyết Hoa lo lắng vội vàng nói lớn

"Thiếu gia? Con đã là Cự Linh cảnh, sao phải gọi ai là thiếu gia" Phụ thân Tuyết Hoa bức mình nói. Trong mắt lão thì Tuyết Hoa bây giờ là cực kỳ cao quý

"Phụ hoàng!" Tuyết Hoa tỏ giọng trách mắng "Đây chính là người đã cứu nguy Vân Di Quốc sau đó mang con đi làm thị nữ nhiều năm về trước"

Quốc vương chợt bừng tỉnh, nhớ ra "Ta nhớ ra rồi. Bao nhiêu năm qua ái nữ của ta vẫn phục vụ hần sao. Giờ con đã là Cự Linh cảnh, trở về nối nghiệp ta, không cần lang thang khắp nơi với hần"

Nói rồi quốc vương ngẩng cao đầu tiến về phía 4 người Trần Lương.

"Phụ hoàng!" Tuyết Hoa muốn gọi quốc vương lại, nhưng bị mẫu hậu ngăn "Tuyệt nhi để phụ hoàng giải quyết"

"Không phải, mẫu hậu à" Tuyết Hoa càng lo lắng nói

"Người cứ đứng yên. Phụ hoàng người điều hành cả 1 vương quốc, chỉ 1 tên thiếu gia có là gì" Mẫu hậu nói

Trong lúc hoàng hậu ngăn lại Tuyết Hoa, quốc vương đã đứng trước mặt đám người Trần Lương. Lão không có chút trí nhớ nào về tiểu tử Trần Pháp Sư hồi trước. Nhìn một lượt 4 người, quốc vương hướng tới Mai Thúy, người trông có vẻ lớn tuổi nhất, nói:

"Ta là quốc vương Vân Di Quốc. Đa tạ các người đã giúp đỡ công chúa Tuyết Hoa trong thời gian qua. Lát nữa ta sẽ ban thưởng xứng đáng cho từng người. Sắp tới, Tuyết Hoa sẽ trở thành Nữ Vương của Vân Di Quốc, các người không cần đi theo nàng nữa"

Nhất thời, đám người Trần Lương đơ ra trong một chốc, không biết nói gì trước lời nói của quốc vương.

"To gan, còn không mau quỳ xuống tạ ơn" Một binh lính quát lên

Mai Thúy sợ quá, vội quỳ xuống. Nàng dù sao cũng chỉ là một người dân bình thường, tu vi thấp kém. Cha mẹ Trần Lương thì nhìn sang con trai. Trần Lương chưa phản ứng gì.

Nhìn Mai Thúy quỳ xuống, quốc vương trầm nghĩ "Một đám hèn mọn!"

"Thôi nê Tuyết Hoa vậy" Trần Lương thờ dãi, lẩm bầm.

Hần bay lên cao, nhắm tới một đoạn tường bao quanh hoàng cung, vắng người, đánh ra 1 quyền.

Nhìn thấy "kẻ hèn mọn" bay lên, nhẹ nhàng phá hủy 1 mảng tường lớn, quốc vương lắp bắp:

"Tiên, tiên nhân"

Trần Lương bay đến trước mặt tên binh lính vừa quát lên trước mặt hần. Đối mặt với Trần Lương, tên lính nhận lấy áp lực vô hình khiến hần như ngừng thở. Những người xung quanh cũng nín thở lo lắng thay cho hần.

"Thôi, Tết nhất không sát sinh. Lôi ra đánh trăm trượng" Trần Lương nói xong quay người trở về cạnh cha mẹ.

Những binh lính khác đưa mắt nhìn quốc vương, lão vội quát: "Còn không nhanh làm theo lời tiên nhân"

"Đa tạ quốc vương tha mạng, đa tạ tiên nhân tha mạng" Người lính dập đầu tạ lỗi.

Nhìn Trần Lương lại gần, quốc vương vội vàng nói: "Tiên nhân, là ta có mắt như mù, mong tiên nhân nể tình Tuyết Hoa hầu hạ bao năm, thứ lỗi cho ta một lần"

"Quốc vương ngài đừng lo lắng, ta không vấn đề gì. Lần này đến Vân Di Quốc là có hai việc. Thứ nhất là để Tuyết Hoa trở về thăm nhà, mấy ngày nữa bọn ta lại lên đường. Còn việc thứ hai, cha mẹ ta sẽ thừa chuyện cùng quốc vương sau" Trần Lương mỉm cười nói.

Nhìn tâm trạng tiên nhân thoải mái, mọi người cũng giãn cơ mặt, thở dài yên tâm. Quốc vương tựa như vừa được ân xá, mặt mày tươi như hoa, nói:

"Tuyết Hoa được theo hầu tiên nhân là phúc bảy mươi đời của nhà ta. Mời tiên nhân và cha mẹ ngài vào hoàng cung để ta được tiếp đãi chu đáo"

Quốc vương hào hứng dẫn đường.

Cha mẹ Trần Lương tự hào cất bước tiến lên. Bọn hán từng mơ ước Trần Lương học hành giỏi giang, vào làm 1 chức quan nhỏ. Còn giờ đây, đến quốc vương còn phải cúi mình trước hân nhi, bọn hán là cớ nào sung sướng, cớ nào hân diện

Sự kiện tiếp đón Tuyết Hoa công chúa về cơ bản là thành công tốt đẹp

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 128: Làm phát năm mới

(Chương này được hoàn thành vào ngày 01 tháng Giêng, năm Canh Tý – tức 25/1/2020)

Thời gian đã là 29 Tết. Vốn dĩ bữa tiệc chào mừng Tuyết Hoa công chúa không lớn lắm, dù sao nàng lúc rời đi chỉ là 1 cô công chúa nhỏ và thời gian đi cũng lâu rồi. Nhưng khi biết được Tuyết Hoa là Cự Linh cảnh, lại có tiên nhân đi cùng, quốc vương ngay lập tức triệu tập tất cả các quan đại thần, tổ chức một yến tiệc lớn nhất có thể.

Thời gian tổ chức được lùi từ trưa sang tối để 5 người từ xa đến được nghỉ ngơi, đồng thời hoàng cung có thời gian kịp chuẩn bị.

Quốc vương, tiên nhân, cha mẹ Trần Lương ngồi ngang hàng đầu. Yến tiệc được mang lên các loại sơn hào hải vị kết hợp với ca múa nhạc linh đình, vừa hay là tiện thể chào năm mới.

Cha mẹ Trần Lương lần đầu được dự tiệc cấp độ hoàng gia, nên có đôi chút choáng ngợp. Không những đồ ăn, biểu diễn nghệ thuật mới lạ, bọn hán còn liên tục nhận được chúc rượu từ các văn võ bá quan, vương thân quốc thích.

"Tiên nhân, Không biết dự định sang năm tới của ngài là gì?" Quốc vương hỏi

"Ta cùng Tuyết Hoa sẽ có công chuyện bí mật. Thời gian đi xa chỉ sợ là rất lâu, vì vậy nhân cơ hội Tết đến, bọn ta về thăm nhà. Mong năm ta sẽ rời đi" Trần Lương trả lời "Quốc vương, ngài có khó khăn gì không? Ta có thể giúp ngài giải quyết một hai"

"Khó khăn thì lúc nào cũng nhiều. Nhưng ta có 2 vấn đề đau đầu, nếu tiên nhân giúp được thì thật tốt quá"

"Ngài nói nghe thử"

"Vấn đề thứ nhất là vấn đề ngài từng giúp ta giải quyết năm xưa. Vương quốc của ta cương thổ không lớn, người dân lại hiền lành, chăm chỉ làm ăn, vì vậy lực lượng quân sự không cao. Lần trước là Hòa Diệm Quốc, lần này đến Tân Cương Quốc lăm le xâm lược. Vùng đất tranh chấp giữa hai bên đã bị bọn chúng xâm chiếm" Quốc vương phiền não nói

"Ta có thể trước khi rời đi, sang đó san bằng đội quân xâm chiếm, thậm chí hủy diệt cả Tân Cương Quốc. Nhưng đó chỉ là trị phần ngọn. Không có Tân Cương Quốc thì còn các vương quốc khác. Vân Di Quốc không tự lớn mạnh bản thân thì mãi mãi sẽ lo lắng vấn đề này"

"Ta hiểu vấn đề này" Quốc vương thở dài, nói "Nhưng không tìm ra cách giải quyết được. Vì vậy khi thấy Tuyết nhi chưa đến trăm tuổi liền đạt được Cự Linh cảnh tu vi, ta đã cho rằng đây chính là hi vọng của Vân Di Quốc. Nàng không những là Cự Linh cảnh thứ 3 mà còn mang tiềm năng cao trở thành tiên nhân. Lúc đó Vân Di Quốc sẽ có vô hạn cơ hội phát triển"

"Hoàng Thái Tử là ai?" Trần Lương hỏi

"Ta vẫn chưa chọn ra người kế vị, vì tất cả hoàng tử đều chưa đạt tới Giáp Linh. Nếu Tuyết Hoa được ở lại, ta sẽ ngay lập tức đưa nó lên làm Hoàng Thái Tử, hướng dẫn nó quản lý triều chính. Khi Tuyết nhi đủ kinh nghiệm sẽ đưa lên làm Quốc vương" Quốc vương vừa nói, vừa dò xét tâm ý Trần Lương. Nếu Trần Lương nguyên đề lại Tuyết Hoa thì không gì tốt bằng.

"Theo quốc vương ngài thấy muốn có nhiều Cự Linh cảnh võ giả thì cần những yếu tố gì?"

"Theo ta thì 3 yếu tố chủ đạo là con người, công pháp, tài nguyên"

"Đúng vậy. Con người do ngài chọn. Ta sẽ tặng ngài 2 thứ là công pháp và tài nguyên, coi như quà mừng năm mới cho phụ thân của Tuyết Hoa.

Sáng mai ta sẽ đưa ngài 1 bộ công pháp có tốc độ tu luyện cao gấp đôi so với các loại công pháp phổ thông. Nhưng nhược điểm của nó là đòi hỏi tài nguyên liên tục. Nếu thiếu tài nguyên cung cấp cho người tu luyện sẽ khiến tu vi thực lùi"

"Công pháp này có khó lắm không, tiên nhân? Ta sợ công pháp cao cấp quá vương quốc ta không có người học được"

"Quốc vương yên tâm, công pháp này dễ học. Nó còn được gọi dưới cái tên công pháp dành cho các quý tử nhà giàu.

Còn về tài nguyên, ta sẽ đưa ngài 5 phần tài nguyên, đủ cho 5 người từ Vạn Nhiên đạt tới Cự Linh cảnh"

"Ngài nói thật!?" Quốc vương Vân Di Quốc hét lên khiến toàn bộ yến tiệc im lặng.

"Yên tâm, sáng mai ta sẽ đưa ngài phần quà này" Trần Lương mỉm cười nói "Còn bây giờ ngài nên rửa tay đi"

Quốc vương nhìn xuống bàn tay phải mới nhận ra lúc nãy hán vừa cầm quả cam trên tay, vừa nói chuyện với Trần Lương. Vừa nghe xong tiên nhân sẽ tặng hán 5 phần tài nguyên, quốc vương đã không tự chủ được bóp nát quả cam mà không hay biết.

Quốc vương hoàn toàn choáng ngợp trước sự hào phóng của Trần Lương.

Phải biết rằng để 1 Vạn Nhiên tu luyện lên Cự Linh cảnh, tính nhẹ nhàng cũng cần tới 5, 7000 Tinh thạch. 5 suất, vậy ít nhất cũng là 3, 4 vạn, bằng 10 năm lợi tức thu về quốc khố. Hỏi sao quốc vương không choáng.

"Ha ha không sao, không sao. Tuyết Hoa, mau ra rót rượu cho thiếu gia của ngươi"

"Quốc vương khách khí. Sợ mai không kịp. Ta đưa tạm chút tinh thạch, quốc vương đi mua tài nguyên giúp ta" Vừa nói xong, Trần Lương đặt xuống trước mặt quốc vương 5 củ

Quốc vương hít vào một hơi lạnh. Đối phương nói 1 lời là nhẹ nhàng bỏ ra 5 vạn tinh thạch. Đó là cỡ nào sáng khoải, cỡ nào rộng lượng. Tiên nhân không chỉ rộng lượng, mà phải rất giàu mới thoải mái được như này.

Tuyết Hoa đứng rót rượu cho Trần Lương, mỉm cười nói:

“Phụ hoàng, người không cần ngạc nhiên. Thiếu gia rất tốt với Tuyết nhi. Chỉ tính riêng lượng tinh thạch Tuyết nhi đốt của thiếu gia chắc cũng đến mấy chục vạn. Chỉ mấy củ này với thiếu gia không đáng là bao”

“Mấy chục vạn? Không thể nào!” Không chỉ quốc vương, bên dưới quần thần, vương thân quốc thích cũng đều không giữ được bình tĩnh hồ lên

“Người làm gì tiêu hết mấy chục vạn tinh thạch?” Quốc vương hỏi

“Tuyết nhi không phải là võ giả. Tuyết nhi là luyện đan sư. Tinh thạch tiêu chủ yếu để mua nguyên liệu luyện đan cho Tuyết nhi thực hành”

“Người cũng luyện ra nhiều đan được tốt cho bọn môn mà, có sao đâu” Trần Lương nói tỉnh bơ

“Dù là luyện đan cũng không đến nỗi mấy chục vạn tinh thạch chứ?” Quốc vương nói. Bên dưới đám người cũng không mấy tin tưởng lời nói của Tuyết Hoa, cho rằng nàng là đang thổi phồng lên cho thiếu gia. Có điều không ai dám lên tiếng xen vào giữa quốc vương và tiên nhân.

“Phụ hoàng. Học tập và thực hành để tới được luyện đan sư cấp 5 tốn kém lắm. Cả Vân Di Quốc nào có được nổi 1 luyện đan sư cấp 5” Tuyết Hoa bĩu môi nói

“Người, người vừa nói là luyện đan sư cấp 5?” Quốc vương vừa thờ vừa nói. Hắn sắp ngất đến nơi rồi

“Dạ vâng. Phụ hoàng thấy Tuyết nhi giỏi không?” Tuyết Hoa cười nói

“Quốc vương” Trần Lương nghiêm túc nói “Như ngài thấy, Tuyết Hoa chỉ có ở trong tay ta mới có thể phát triển được đến mức này. Về sau nàng sẽ càng là phượng hoàng bay lượn cứu thiên. Nếu ta để nàng ở lại Vân Di Quốc, điều đó có lẽ bảo vệ được cho nơi đây mấy trăm năm. Nhưng để nàng đi với ta, tương lai Vân Di Quốc sẽ trường tồn hàng ngàn, hàng vạn năm. Cường thổ sẽ mở rộng ra gấp trăm, gấp ngàn lần. Và thứ lỗi cho ta nói thẳng, Tuyết Hoa ở lại Vân Di Quốc thì tương lai chỉ có dập chân tại chỗ. Tuyết Hoa theo ta sẽ tốt cho cả ta, cả nàng, cả Vân Di Quốc”

“Phải phải, tiên nhân nói rất phải. Là ta suy nghĩ thiên cận. Ta xin kính tiên nhân một ly. Đa tạ ngài đã dìu dắt Tuyết Hoa, bảo vệ Vân Di Quốc” Quốc vương nâng ly uống 1 ngụm

Trần Lương cũng uống cạn đáp lại.

Cha mẹ Tuyết Hoa ngồi cạnh nhìn nhau cười

“Chuyện kia chắc sẽ dễ dàng rồi”

Bữa tiệc diễn ra đến nửa đêm mới tan. Hoàng cung chào đón ngày 30 tết bằng một giấc ngủ ngon lành.

Một tiếng ỳnh ỳnh vang lên, câu đầu tiên Trần Lương nghe được khiến hắn không khỏi choáng váng:

“Con trai, dậy đi hỏi vợ nào” Tiếng mẹ Trần Lương rõ to

“Thôi được, sớm muộn gì cũng làm. Làm sớm cũng tốt” Trần Lương đập mặt cho tỉnh người rồi ra gặp cha mẹ, đưa cho 2 người lễ vật hắn chuẩn bị từ trước.

Trần Lương rất ngại việc này nên hắn không muốn ra mặt, để cho 2 ông bà lo liệu từ đầu tới cuối.

Tất nhiên là mọi thứ đều diễn ra tốt đẹp. Phụ thân Tuyết Hoa nhìn thấy 3 mâm lễ vật thì chỉ hận nhà không có thêm mấy công chúa được gả hết cho Trần Lương. Có đồng lễ vật này mà lão không làm cho Vân Di Quốc đi lên thì đúng là không dám gặp liệt tổ liệt tông dưới suối vàng.

Về phần Tuyết Hoa, không cần hỏi cũng biết nàng sung sướng thế nào, đồng ý ngay lập tức.

Lễ thành thân sẽ được tổ chức ngày mùng 2 tết. Do thời gian gấp gấp nên sẽ không tổ chức lớn, không thông báo cho dân chúng mà chỉ làm mấy mâm cỗ cho những người trong gia đình.

Trần Lương không muốn tổ chức lớn vào lúc này, một phần không có thời gian, một phần hắn muốn dành cho Tuyết Hoa một đám cưới thật lớn, không phải chỉ ở riêng một tiểu quốc.

Với Tuyết Hoa thì thế nào cũng được. Cái nàng cần nhất là một danh phận, chính thức trở thành nương tử của Trần Lương, hết thảy những thứ khác đều không quan trọng.

Đêm 30, chỉ còn 2 ngày nữa là đầu phòng hoa chúc với thiếu gia, Tuyết Hoa suy nghĩ mãi không biết tối đây sẽ như thế nào. Nàng không biết liệu thiếu gia ở ngoài đã từng làm việc đó với ai chưa. Nàng lo lắng liệu bản thân không có kinh nghiệm có khiến thiếu gia thất vọng. Nàng sợ nhờ có gì đó trục trặc xảy ra... Vô vàn suy nghĩ lướt qua trong đầu nàng.

Dòng suy nghĩ bị đứt quãng khi có tiếng gõ cửa phía ngoài.

Tuyết Hoa ra mở cửa, nàng mở to mắt ngạc nhiên, sau đó là e thẹn, theo thói quen khom người chào:

“Thiếu gia có việc cần Tuyết Hoa?”

“Giờ nàng là nương tử của ta, đừng gọi thiếu gia nữa” Trần Lương cười nói

“Ta vẫn chưa quen” Tuyết Hoa đỏ mặt nói, không dám ngẩng đầu nhìn người đối diện

“Nàng không ra ngoài xem pháo hoa chào năm mới cùng mọi người sao?”

“Ta, ta không thích ồn ào”

“Vậy nàng có muốn chào năm mới với ta ở một chỗ yên tĩnh?”

“Vâng thưa... phu quân. Chúng ta đi đâu?” Tuyết Hoa ngẩng đầu hỏi

“Trong phòng nàng” Nói rồi Trần Lương bước vào phòng, kéo tay Tuyết Hoa về phía giường ngủ.

“Phu quân, chàng muốn làm gì?”

“Ta muốn chúng ta làm phát chào năm mới”

“Làm gì cơ?”

“Đậu phòng hoa trúc”

“Không phải 2 ngày nữa mới đậu phòng hoa trúc sao?” Tuy ánh nền le lói thiếu sáng nhưng vẫn nhìn rõ được mặt Tuyết Hoa lúc này đang đỏ như gấc

“Đúng rồi, đằng nào 2 ngày nữa cũng làm, ta muốn làm sớm lên 1 chút, lấy may đầu năm”

“Có phong tục lấy may đầu năm như này sao?”

Không để Tuyết Hoa nói tiếp, tên sắc lang đã đề ngựa nàng xuống, thì thầm “Đừng nói nữa”.

Đêm đó, tên sắc lang khiến Tuyết Hoa vật vả cả đêm. Nàng chỉ còn biết rên trong đau đớn

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Tiến về Giang Đông Quốc

2 gia đình ăn Tết, làm lễ thành thân và chia tay Trần Lương cùng Tuyết Hoa để bọn hắn lên đường, trở về điểm tập trung tại La Sơn Thành.

Đúng ngày mùng 10 Tết, toàn bộ nhân lực Khai Thiên Môn đã có mặt đầy đủ. Trưởng lão khách khanh không dám không đến, còn những người khác, nếu muốn rời đi đã sớm đi từ lúc Khai Thiên Môn bị vây hãm trong khó khăn.

Tất cả leo lên chiến thuyền tiến về Trường Sinh Thành, nơi có truyền tống trận đi Phạm Thiên Vực. 215 người bọn hắn xếp thành 1 dãy dài trong Sân Truyền Tống, đi qua cửa kiểm tra.

Cửa kiểm tra là để xem người có mang theo Không Vật không. Nếu có mang thì phải để người của Sân Truyền Tống vào trong kiểm tra để tránh gian lận. Trong Không Vật có bao nhiêu người và yêu thú sẽ tính thêm tiền tương ứng bằng đấy người đi qua truyền tống trận.

Người kiểm tra bắt buộc phải là tinh thần lực cấp 0 hoặc 1 để đảm bảo lượng tri thức yếu kém. Người kiểm tra cũng chỉ được phép vào nhìn lướt qua, không được phép ở lâu. Điều này là để đảm bảo an toàn và bí mật cho những người bị kiểm tra.

Như Trần Lương, người kiểm tra vào chỉ thấy có 1 đầu chó sói và 1 đầu trâu, không biết cụ thể đấy là yêu thú gì. Nếu lộ ra hẳn đang nằm trong tay Tam Nhân Lang cùng Đại Địa Ngưu Ma Vương thì thật sự là rắc rối to.

Từ Côn Bằng Vực đến Phạm Thiên Vực khoảng cách rất xa, vì vậy chi phí dịch chuyển cho mỗi người không phải là 1000, mà là 1160 Tinh thạch.

Khai Thiên Môn có 215 người, cộng thêm 2 đầu yêu thú, tổng là 217 đối tượng dịch chuyển, tương đương chi phí 251.720 Tinh thạch. Toàn bộ đều là Trần Lương chi trả. Còn may là những người khác rất ít người có Không Vật, nếu có cũng là để chứa linh dược mà không ai có đầu yêu thú nào.

Chiến thuyền và đại pháo được cất trong Không Vật của Trần Lương. Với khối lượng và kích cỡ của chiến thuyền, chỉ có Không Vật của hắn mới có thể chứa được. Và kích cỡ đấy cũng là tối đa đưa được vào Không Vật.

Đấy là lí do vì sao Khai Thiên Môn hiện có 215 người nhưng chiến thuyền chỉ có 200 phòng ngủ.

Đoàn người vào đến Phạm Thiên Vực lại tiếp tục lên thuyền tiến về phía tây. Giang Đông Quốc nằm ở rìa phía tây của Phạm Thiên Vực.

Trên đường đi về phía tây, Như Lão mới bắt đầu giới thiệu cho nhân mã Khai Thiên Môn về nội dung và mục đích của chuyến đi này.

12 Đại tướng quân của Giang Đông Quốc tương ứng với 12 sứ quân, được gọi là Tỳ, Sứ, Dân, Mão, Thìn, Ty, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi.

Hải Hãn Đại tướng quân quản lý Mùi Sứ Quân, nằm ở phía tây nam của Giang Đông Quốc. Ngoài 12 sứ quân thì Giang Đông Quốc còn có Hoàng thành nằm ở vị trí trung tâm, gọi là Chi Chủ.

Chi chủ được bảo vệ bởi 1 vị Đại tướng quân thứ 13 gọi là Ngự Tiền Đại Thần nắm giữ Ngự Tiền Thị Vệ

Thời điểm Như Lão rời đi, Ngự Tiền Đại Thần vẫn là một thế lực trung lập, không nghiêng về sứ quân nào. Các sứ quân luôn muốn lôi kéo Ngự Tiền Đại Thần về phía mình do lão nắm giữ rất nhiều lợi thế vượt trội, cả về quân lực, danh vọng, vị trí nắm giữ.

Ngự Tiền Đại Thần tên là Hoàng Trung, là một đại thần hết mực trung thành với quốc vương. Vì vậy khi quốc vương băng hà, lão chỉ muốn bảo hộ hoàng thân quốc thích chu toàn, không muốn lên nắm quyền.

Các sứ quân không ai muốn là đối địch với Ngự Tiền Đại Thần, vì vậy cho dù chiến hỏa khắp nơi, các sứ quân đánh nhau chiếm đất, nhưng Chi Chủ vẫn luôn an toàn. Có lẽ hắn chờ đợi 1 sứ quân chiếm hết các sứ quân còn lại rồi mới theo. Một phương án rất an toàn.

Đích đến của bọn hắn không phải Hải Hãn Thành mà là 1 tiểu thành nằm cách Hải Hãn Thành 100 dặm về phía đông, tên là Đạc Cát Thành

Trần Lương đứng phía ngoài thành ngắm nghía 1 hồi rồi một thân một mình tiến vào trong. Việc đầu tiên hắn cần làm là tìm thuê một trang viên làm nơi tạm trú cho 215 con người.

Đặc Cát Thành không có Thiên Thị Các, không có Thiên Tín Các, vì vậy muốn tìm thuê hay mua nhà đành phải đi từng con phố để hỏi thăm. Tất nhiên Trần Lương không tự mình đi làm, mà gọi ra Ứng Sát, Chu Minh và 10 đệ tử khác tản ra khắp nơi tìm kiếm.

Mất 3 ngày, cuối cùng bọn hắn cũng thuê được 5 ngôi nhà và 1 trang viên nhỏ. Cũng đành phải xé lẻ vì một tiểu thành như này chỉ có vài trang viên đủ lớn thì đều không có nhu cầu bán hay cho thuê.

Trần Lương nhanh chóng bố trí 6 ẩn nặc trận pháp cho 6 nơi, tránh những dò xét từ bên ngoài.

Huyết Vô Thần từng hỏi Trần Lương: "Môn chủ có biết trong chiến tranh, cái gì là quan trọng nhất?"

"Là sức mạnh của người đứng đầu phải không? Nếu ta là Thiên cấp võ giả là có thể đánh được hết các đội quân kia" Trần Lương ngẫm nghĩ trả lời

"Sai. Nếu thế thì đầu gọi là chiến tranh. 2 đàn voi đánh nhau gọi là chiến tranh, còn 1 đàn voi đánh với 1 đàn kiến thì gọi là tàn sát rồi. Chiến tranh phải là 1 bên có sức phản kháng"

"Vậy đáp án của ngươi là gì?" Trần Lương hỏi

"Đó chính là thông tin. Biết được điểm yếu của đối phương thì dù chiến lực yếu hơn vẫn có thể thắng. Thậm chí không phải điểm yếu, thông tin có thể là cách bày binh bố trận, chiến lực hay những thứ không liên quan quân sự như thiên tai bão lũ, nếu biết cách tận dụng vẫn sẽ mang lại những chiến thắng vang dội.

Chúng ta là người ngoài tiến vào Giang Đông Quốc, hoàn toàn không nắm được thông tin của các sứ quân, chẳng khác nào kẻ mù đánh với người mắt sáng. Thông tin của Như Lão quá ít và lạc hậu rồi.

Vì vậy môn chủ cần cử người tới các nơi thám thính tình hình. Có được thông tin rồi chúng ta mới đưa ra được chiến lược lâu dài"

Trần Lương cử ra ngoài 50 người, trong đó 25 Cự Linh cảnh và 25 Vạn Nhiên cảnh đi tới 25 địa điểm nổi bật của Giang Đông Quốc theo gợi ý của Như Lão.

50 người này được gọi là Điệp Viên. Mỗi người nhận lấy 1 vạn Tinh thạch cùng 1 viên Truyền tin thạch. Nhiệm vụ của bọn hắn vừa đi thám thính thông tin, vừa tiếp tục tu luyện nâng cao cảnh giới. Người quản lý đội ngũ điệp viên là Chu Minh.

Các chức vụ cao cấp cũng đã được phân bổ cụ thể. Như Lão là người tập hợp và quản lý bộ hạ cũ của lão và của Hải Hãn Đại tướng quân. Vô Giác quản lý đội quân Trường lão khách khanh. Ứng Sát quản lý đội quân từ Cự Linh cảnh trở xuống. Huyết Vô Thần là Đại quân sư.

Kho vận, quân lương, hậu cần do Tuyết Hoa quản lý.

Ngoài 50 người tỏa ra khắp nơi làm nhiệm vụ điệp viên, những người còn lại đều ẩn nấp tại nơi ở của mình, không ra ngoài nửa bước.

Trong thời gian này, bên ngoài Đặc Cát Thành có 2 tiên nhân đánh nhau, chẳng may 1 kiếm chém vào trận pháp bảo hộ ngoài cửa thành khiến nó bị hư hại nghiêm trọng. Còn may sau 1 kiếm này, 2 tiên nhân đã rời đi chỗ khác giải quyết ân oán.

Sau khi trận pháp bị hỏng, có 3 người tiến vào Phủ Thành Chủ đề xuất sửa chữa trận pháp. Người nam tử đi đầu nói:

"Tại hạ là Trần Pháp Sư cấp 4, còn 2 đồ đệ đây là Trần Pháp Sư cấp 3. Bọn ta đang muốn rèn luyện năng lực bản thân trước khi tham dự 1 cuộc thi dành cho Trần Pháp Sư. Vì vậy ta sẽ lấy chi phí sửa chữa rất hữu nghị, chỉ 20 Tinh thạch. Nguyên liệu do Phủ Thành Chủ cung cấp"

"Các ngươi sẽ sửa trong bao lâu?" Thành chủ hỏi

"Tại hạ đã xem qua phần bị kiếm khí chém hỏng, dự kiến sửa chữa trận pháp cấp 4 này tầm 3 tháng là xong"

"Ta đồng ý, nhưng các ngươi chỉ nhận được Tinh thạch sau khi đã hoàn thành sửa chữa và bàn giao"

"Ta chấp thuận" Nam tử ngẫm nghĩ một lúc nói

Cũng trong thời gian này, Như Lão bắt đầu bắt liên hệ lại với các đồng đội cũ. Cả trăm viên Truyền Tin Thạch nằm rải rác trên bàn, Như Lão cầm lên từng viên, kích hoạt gọi cho từng người.

Có Truyền Tin Thạch không thể kích hoạt lên được, cho thấy Truyền Tin Thạch phía đối phương đã vỡ nát, Như Lão cũng phá bỏ luôn viên Truyền Tin Thạch của mình, dù sao nó cũng đã vô dụng.

Có Truyền Tin Thạch kích hoạt được nhưng gọi 5 lần 7 lượt phía bên kia vẫn không trả lời. Điều này chứng tỏ viên Truyền Tin Thạch phía bên kia bị thất lạc hoặc người kia đã chết hoặc nguyên nhân giới ới đất hơi nào đó.

Chỉ có 28 Truyền Tin Thạch gọi được. Trong đó lại có 11 người vừa xác nhận Như Lão gọi liền đã từ chối nói tiếp

"Ta sẽ hủy viên Truyền Tin Thạch này, đừng lôi ta vào chiến tranh. Mũi sứ quân đã không còn nữa" Vừa nói xong, người này liền hủy luôn Truyền Tin Thạch.

17 người còn lại, có người do dự mãi không thôi, phải gọi mấy lần, có người muốn gặp trực tiếp Như Lão nói chuyện. Xong cuối cùng vẫn là hẹn được 15 người tới địa điểm gặp mặt tại Đặc Cát Thành.

Thời gian hẹn gặp là 3 tháng kể từ lúc Khai Thiên Môn có mặt tại Đặc Cát Thành.

Trong thời gian này, Trần Lương cũng thường xuyên lui tới Hải Hãn Thành dò xét từng góc ngách. Hiển nhiên mỗi lần mở rộng tinh thần lực để điều tra, hắn đều sử dụng Ẩn Nặc Thuật để không ai biết. Đặc biệt không được để người trong Phủ Thành Chủ phát hiện ra.

Hải Hãn Thành là một đại thành, vì vậy Ẩn Nặc Trận có ở khắp nơi. Trong Phủ Thành Chủ gần như Trần Lương không dò xét được gì. Nên hắn phải mạo hiểm trong đêm tối đi vào kiểm tra.

Ẩn Nặc Trận có rất nhiều loại, trong đó có 3 chủng loại lớn.

Phổ thông nhất là Ẩn Nặc Trận ngăn trở tinh thần lực, được gọi tắt là Ẩn Nặc Tinh Thần Trận. Chỉ cần là Trần Pháp Sư cấp 2 là làm được. Có điều thời gian tồn tại của Ẩn Nặc Trận lại phụ thuộc vào năng lực của Trần Pháp Sư.

Như Trần Lương, Ân Nặc Tinh Thần Trần hấn tạo ra có thể tồn tại cả nửa năm, sau đó sẽ cần hấn hoặc các Trần Pháp Sư khác đến tu bổ để duy trì.

Loại Ân Nặc Trần thứ hai là ngăn trở thính giác, gọi tắt là Ân Nặc Thính Trần. Loại này chia làm 3 tác dụng, ngăn trở âm thanh từ trong ra ngoài, ngăn trở âm thanh từ ngoài vào trong, ngăn trở âm thanh từ cả 2 phía.

Ân Nặc Thính Trần khó hơn, cần đến Trần Pháp Sư cấp 5 mới làm được.

Loại thứ ba là ngăn trở thị giác, gọi tắt là Ân Nặc Thị Trần. Loại này khó và cần có nguyên liệu phụ trợ để làm.

Một tiểu thành như Đặc Cát Thành không có Trần Pháp Sư vì vậy Trần Lương dễ dàng khám phá gần như cả thành. Còn Hải Hân Thành, Trần Lương đành chỉ xem qua rồi thôi. Nếu sử dụng Tiểu Ngao thì đi lại trong Phủ Thành Chủ không vấn đề gì, nhưng dễ bị tinh thần lực phát hiện. Mà hấn cũng đang có việc tại thân, tốt nhất là không nên liều.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 130: Liên hoàn kế

Thời điểm Như Lão hẹn gặp các thuộc hạ của Hải Hân Đại tướng quân đã tới. Bầu trời đêm sáng tỏ nhờ trăng tròn ngày rằm. Cả Đặc Cát Thành rơi vào màn đêm yên tĩnh vì bá tánh trong thành đều đã đi vào giấc ngủ ngon lành sau 1 ngày làm việc vất vả.

Nhưng không gian yên lặng này lại là sự chuẩn bị cho một cuộc chiến, một kế hoạch đã được chuẩn bị từ 3 tháng trước.

Địa điểm hẹn gặp là 1 căn nhà nhỏ gần trang viên. Căn nhà bỏ hoang từ lâu, không biết là do người trong đây bỏ đi hết hay bị chết vì chiến tranh, đói kém, bệnh tật. Như Lão ngồi trong căn nhà, ngưng thần chờ đợi.

"Cốc cốc" Tiếng gõ cửa vang lên

Như Lão ra mở cửa. Người đối diện lão là 1 nữ nhân đứng tuổi, tóc ngắn, mắt biếc. Như Lão nhìn nàng, mỉm cười, nói:

"Tiên Cô vẫn luôn là người nhiệt tình nhất trong đám chúng ta"

"Nhiệt tình lại có ích gì, cuối cùng vẫn là thất bại" Nàng cười khổ nói

"Lần này ta quay trở lại là muốn cùng các người đòi lại những gì đã mất" Như Lão nghiêm túc nói

"Quá khó. Dù người có tìm lại được những người cũ thì chiến lực cũng quá thấp. Trừ khi người có át chủ bài mới?" Tiên Cô đưa ánh mắt mong chờ nhìn Như Lão.

"Chuyện này lát nữa có đủ mọi người rồi ta sẽ nói. Người cho ta biết tình hình Giang Đông Quốc những năm qua thế nào"

Trong lúc bọn hấn trò chuyện, cửa phòng vang lên tiếng gõ lần thứ hai. Người đến là một lão già mũi cao, trông đã lớn tuổi. Trông bề ngoài hấn dường như ngang tuổi Như Lão. Trên thực tế, hấn chỉ mới gần 600 tuổi, do tu vi hiện là Cự Linh cảnh nên trông lớn tuổi mà thôi.

Nhìn thấy Như Lão, người này thân nhiên bước vào trong, xong cúi người nói:

"Thuộc hạ tham kiến Như tướng quân"

"Vô Cương ngồi đi, cho ta biết thời gian qua người thế nào"

Người thứ ba đến là một nam tử mặt mày chất phát, mắt sáng như gương. Như Lão tiến lên vỗ vai hấn, nói:

"Đây rồi, Kỳ Vô Phương. Người là người ta trông đợi gấp nhất đêm nay"

"Ra mắt Như Lão tướng quân. Tại hạ có phúc phận gì lại được tướng quân coi trọng như vậy"

"Lát nữa người sẽ biết. Ngồi đi, cho ta biết tình hình Hải Hân Thành dạo này thế nào"

Lần lượt từng người đến. Quá giờ hẹn nửa canh giờ mới chỉ có được 12 người có mặt, còn 3 người nữa hứa hẹn thì không thấy đâu.

"Mấy người còn lại chắc không đến. Chúng ta vào việc thôi" Như Lão quyết định bắt đầu cuộc gặp mặt "Ta mời mọi người đến đây là muốn cùng mọi người một lần nữa đứng dậy giành độc lập lại cho Mũi Sứ Quân"

"Như Lão, chúng ta hiện giờ binh lỏng lực yếu, người tội gì phải vậy. Người đã rời khỏi Giang Đông Quốc, sao không ở bên ngoài mà sống an nhàn nốt cuộc đời còn lại. Hoặc nếu muốn có thể đi tìm kiếm cơ duyên, trùng kích Địa cấp tu vi?" Tiên Cô nói

"Các người đều biết, Ngô Đại tướng quân nổi tiếng tàn ác, chỉ muốn vơ vét lợi ích về bản thân. Những ngày qua ta đã đi đến nhiều thành, bao gồm cả những thành cũ của Mũi Sứ Quân và những thành của chính Ngô Sứ Quân, tất cả đều bị Ngô Đại tướng quân vơ vét cho đầy túi tham. Người nghèo không có cơm ăn áo mặc, người giàu thì bắt nộp thuế cao. Đòi sống người dân cực kỳ khổ sở, sống chết không ai quan tâm.

Ta có thể ở ngoài sống an nhàn, vậy còn người dân?

Ta sống là người Giang Đông Quốc, chết là người Giang Đông Quốc, không muốn là kẻ hèn nhát bỏ chạy.

Đội ta trùng kích Địa cấp, chỉ sợ cần mấy trăm năm, có khi cả đời cũng không lên được. Vậy người dân phải chịu chiến loạn, chịu sự đàn áp của Ngô Đại tướng quân hết bao lâu?"

"Nhưng người không lên Địa cấp, sao có thể bảo vệ Mũi Sứ Quân an toàn trước các thế lực khác"

"Ta gặp các người chính là để cho các người biết, ta ở bên ngoài học được một trận pháp hợp kích tên là Thất Tinh Bắc Đẩu có tác dụng tập trung sức mạnh của 6 người vào người thứ 7. Chỉ cần 6 Huyền cấp tu vi trợ lực giúp ta là có thể đạt được chiến lược của Địa cấp võ giả. Ta cũng sẽ truyền trận pháp hợp kích này cho quân lính, bảo đảm có thể nâng sức mạnh đội quân lên gấp mấy lần"

"Đây chính là át chủ bài của người trước các Sứ Quân khác?"

"Đúng vậy?"

"Cho dù vậy thì số lượng quân của chúng ta cũng quá ít. Không bằng chúng ta gia nhập Thìn Sứ Quân, nghe nói Thìn Đại tướng quân là người có tài cầm quân lại có đức cảm người. Người dân dưới sự cai trị của Thìn Đại tướng quân có lẽ sẽ có đời sống tốt hơn"

"Thìn Sứ Quân ở quá xa, không thể mang quân giúp chúng ta chiếm đóng lại các thành của Mùi Sứ Quân. Chiến tranh hiện tại vẫn nằm ở thế giằng co giống như lúc ta rời đi. Chỉ sợ mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm nữa cũng khó thay đổi.

Vì vậy, muốn bảo vệ con dân của Mùi Sứ Quân, chỉ có thể dựa vào chính chúng ta.

Ta muốn nổi dậy không phải vì chiếm Giang Đông Quốc mà cái ta quan tâm chỉ là giành lại địa phận, bảo vệ con dân của Mùi Sứ Quân"

"Vậy người nghĩ có thể sớm chiếm lại địa phận của Mùi Sứ Quân bị chiếm đóng bởi Ngô Sứ Quân?"

"Đúng vậy, chúng ta nội ứng ngoại hợp" Như Lão quay qua nhìn Kỳ Vô Phong, nói "Đóng vai trò chính trong kế hoạch của ta chính là Kỳ Vô Phong. Người hiện đang là phó thống lĩnh quân lý Hải Hân Thành. Người tìm cách có được thông tin về vị trí của trận nhãn bảo vệ thành rồi báo cho ta. Ta sẽ tìm cách lấy được trận nhãn. Lúc đấy coi như đã có được Hải Hân Thành trong tay. Từ đó phát triển binh lực rồi dần chiếm lại những thành đã mất"

"Vị trí của trận nhãn chỉ có Đại thống lĩnh của Hải Hân Thành mới biết, thậm chí có thể luôn ở bên người hấn, ta làm sao biết được. Thậm chí biết được cũng không lấy được. Chiến lược đại thống lĩnh rất cao"

"Người yên tâm, ta còn có một vũ khí bí mật không tiện nói ra lúc này. Kế hoạch chi tiết sẽ cùng người bàn riêng.

Cuộc họp hôm nay là để gặp mặt mọi người và xem ý chí của mọi người thế nào, có muốn cùng ta bảo vệ con dân Mùi Sứ Quân"

Vô Cương là người đầu tiên đưa ra ý kiến: "Thuộc hạ nguyện theo tướng quân xông pha khói lửa"

Như Lão hài lòng nhìn người thuộc hạ từng chinh chiến sa trường bao năm với mình. Trong lúc những người khác còn đang do dự, đột nhiên bên ngoài vang lên âm thanh:

"Tàn binh, mau ra đây chịu trời"

12 người phá trần bay lên cao, riêng có Vô Cương chưa đạt đến Hoàng cấp là phải chạy ra ngoài xem tình hình.

Bên ngoài có tới 20 người bay trên cao bề ngễ thiên hạ, hiển nhiên không phải tới đây để gia nhập vào nhóm của Như Lão. Người đứng đầu, thân mặc hắc giáp, nở nụ cười, nói:

"Như Lão, chào mừng người trở về"

"Hoàng Lão Tà, sao người biết bọn ta ở đây? Ai là người chỉ điểm cho người?" Như Lão nghiêm trọng hỏi

Một bóng người bên cạnh Như Lão bay vụt về phía Hoàng Lão Tà. Đứng cạnh Hoàng Lão Tà, hấn ta mới nói:

"Xin lỗi Như Lão, Kỳ Vô Phong ta thụ ân sủng của Lý Thiên Ân Đại tướng quân, không thể trở thành kẻ phản bội được"

"Tên tiểu nhân khốn kiếp, vậy những gì người nhận được từ Hải Hân Đại tướng quân, từ Mùi Sứ Quân thì sao?" Như Lão tức giận chửi

"Tất cả đều đã là quá khứ. Nhưng nề mặt từng là đồng đội, chỉ cần Như Lão khoanh tay chịu trời, ta sẽ cố gắng xin bảo toàn tính mạng cho người" Kỳ Vô Phong một ngữ khí đầy chính nghĩa nói ra

"Hôm nay dù có chết ta cũng phải lỗi người theo xuống địa ngục"

"Chỉ sợ Như Lão khó được ước nguyện" Kỳ Vô Phong lắc đầu nói

"Các vị, thời cuộc đã khác, Mùi Sứ Quân đã lui tụt. Dù lúc này các người trốn thoát cũng sẽ không thể làm được gì, lại bị truy sát khắp nơi. Ta cho các người một cơ hội cuối cùng để đầu hàng. Như phó thống lĩnh Kỳ Vô Phong, sau khi đầu hàng, hấn còn xin đầu quân cho bên ta, chỉ cần trung thành, ắt sẽ được trọng dụng" Hoàng Lão Tà nói

Nhìn một loạt 11 người đối phương, hấn nói tiếp: "Như Lão, chúng ta cũng không còn xa lạ gì nhau. Thực lực 2 bên cách biệt quá lớn, các người không có cơ hội chạy thoát. Đầu hàng lúc này là lựa chọn khôn ngoan nhất, đừng hi sinh vô ích"

12 người, bao gồm Vô Cương phía dưới đều không nói lời nào. Bọn hấn lo lắng, suy nghĩ tìm đối sách nhưng rốt cuộc vô kế khả thi. Đối phương 21 tiên nhân, bên này 11 tiên nhân cộng với 1 Cự Linh.

21 tiên nhân đối phương nếu đều là Hoàng cấp, tất nhiên không cần lo lắng, nhưng rõ ràng bọn hấn đã lường trước thực lực bên Như Lão, vì vậy Vô Cương đoán chỉ ít cũng phải một nửa là Huyền cấp võ giả. Không cần đoán cũng biết nếu đánh thì Mùi Sứ Quân chắc chắn bại.

"Như Lão, người nói có vũ khí bí mật gì thì mau lấy ra. Người từ bên ngoài trở về muốn gây dựng lại Mùi Sứ Quân vậy hấn phải có chuẩn bị gì chứ" Tiên Cô nói

Như Lão lắc đầu, nói "Ta nói vậy để các người tăng thêm dũng khí thôi, làm gì có vũ khí bí mật nào. Ta chỉ hi vọng vào may mắn chiếm lại được Hải Hân Thành để dựa vào trận pháp phòng chống các Sứ Quân khác. Các Sứ Quân kiểm chế lẫn nhau, sẽ không dám làm bừa"

Tiên Cô thờ dài, nàng biết hôm nay thế cục đã định, bỏ xác tại đây.

"Các người đầu hàng đi. Ta rất tiếc đã để các người liên lụy. Ta sẽ xuống suối vàng trước tạ tội" Như Lão nói

"Thuộc hạ nguyện theo phụng bồi tướng quân" Vô Cương đứng dưới đồng dục nói

"Sống chết có số, ta theo người" Tiên Cô nói

Ngay sau lời nói của Tiên Cô là 1 bóng người bay về phía Hoàng Lão Tà, bỏ lại đằng sau 1 tiếng "Xin lỗi Như Lão".

Hoàng Lão Tà cười lớn, nói với người vừa đến "Hay lắm, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt. người cùng ta tấn công đám người Như Lão, ta sẽ thả các người rồi đi"

"Còn ai muốn sang đây không? Cơ hội cuối cùng cho các người"

Sau tiếng chiêu hàng của Hoàng Lão Tà, lại có thêm 1 người nữa bay về phía đối diện. Như Lão ngăm ngui nhìn chiến hữu đã từng kẻ vài sát cánh với mình, giờ lại trở thành kẻ địch. Lão cất giọng buồn bã:

"Còn ai đi nốt đi"

"Tiên cô nói đúng, sống chết có số, ta theo người" Một vị trung niên lên tiếng

"Ta cũng theo. Cùng nhau xuống tuổi vàng, hẳn là một chuyện rất thi vị, haha"

"Chết chung còn hơn sống một mình, ta theo các người"

Hết thấy phía Như Lão còn 10 người, bọn hắn xác định hôm nay tử chiến, không ai có ý nghĩ sẽ chạy trốn. Thực ra muốn trốn cũng không được.

"Đa tạ các hảo bằng hữu, Như Lão xin ghi nhớ tấm lòng của các vị. Nhưng hôm nay chúng ta sẽ không chết"

Vừa dứt lời, từ phía trang viên bên cạnh bay lên 31 người. Trong sự ngỡ ngàng của cả 2 phía, 31 người này xếp thành hình cánh cung, bao vây đội ngũ của Hoàng Lão Tà. Đội quân mới này đã có thống nhất từ trước, có người đứng 1 mình, có người ngồi trên yêu thú, có người đứng thành nhóm 2 người, nhóm 3 người, nhóm 7 người. Mỗi nhóm đứng cách nhau 1 trượng để tránh va chạm vào vũ kỹ của nhau.

Trong sự ngỡ ngàng của cả 2 phía, Như Lão lên tiếng giải thích:

"Các vị, đây mới chính là vũ khí bí mật của ta. 31 người này là sự trợ giúp từ bên ngoài ta mời về"

Tinh thần Như Lão lúc này cực kỳ phấn chấn, không còn vẻ ủ rũ, buồn bã như trước, giọng nói càng là giòn tan khỏe khoắn. Giống như chỉ tích tắc liền biến thành 2 người khác nhau.

Tiên Cô vỗ "đốp" 1 phát vào lưng Như Lão, trách yêu "Sao người không nói sớm, làm ta lo lắng muốn chết"

"Đưa ra sớm làm sao lộ mặt những kẻ phản bội" Như Lão nghiêm túc trả lời

2 kẻ bay từ phía Như Lão sang phía Hoàng Lão Tà lúc này đã bắt đầu hối hận, trong mắt hiện lên vẻ tranh đấu vô cùng, liệu có nên bay trở lại phía Như Lão. Dày mặt bay trở lại, chẳng phải quá tiểu nhân, quá tham sống sợ chết. Mà cũng chưa chắc được chấp thuận.

Tiên Cô thần thái nghiêm túc nói với mấy người còn lại:

"Chúng ta cũng dần trận thôi"

Bọn hắn người lên trên, kẻ xuống dưới, tạo cho nhau đủ khoảng cách để sẵn sàng chiến đấu bất kỳ lúc nào

Phía Hoàng Lão Tà, không ai bảo ai cũng bắt đầu dần trận. Bọn hắn ngược lại, lúc này mới là bên cần lo lắng.

"Các vị đạo hữu, đây là chuyện nội bộ của Giang Đông Quốc. Các vị là người ngoài, vui lòng không nhúng tay vào. Như Lão trả cho các vị bao nhiêu, Hoàng Lão Tà ta sẽ trả cho các vị bấy nhiêu mà không cần chiến đấu. Lợi ích hẳn các vị rõ ràng" Hoàng Lão Tà đồng dạng nói.

Hoàng Lão Tà đảo mắt nhìn 31 người, tìm xem ai là người có quyền lên tiếng. Hắn không ngờ rằng tiếng trả lời lại phát ra từ phía người thanh niên trẻ tuổi ngồi trên lưng Tam Nhân Lang:

"Không cần dài dòng. Cho các người 1 cơ hội. Ai đầu hàng liền sẽ được tha bổng, không cần chiến đấu. Sau trận chiến sẽ được thả rồi đi. Tất cả đồ vật của người đó, bọn ta đều không lấy"

Thấy những người khác không lên tiếng, Hoàng Lão Tà biết đây đúng là đầu não, liền nói:

"Đạo hữu, có thể Như Lão lừa người, không cung cấp cho người đầy đủ thông tin. Để ta cho người biết. Giang Đông Quốc có 12 sứ quân đang rơi vào chiến tranh lẫn nhau. Như Lão thuộc về Mũi Sứ Quân, đã bị bên ta là Ngõ Sứ Quân đánh bại.

Chủ tướng của bọn họ đã bị giết chết, hiện giờ chỉ còn đám tàn binh như người thấy ở đây. Nói cách khác, 10 người này là tất cả thực lực của bọn hắn. Còn những người bên ta ở đây chỉ là một nhánh quân của Ngõ Sứ Quân.

So thực lực, đám tàn binh này chỉ là kiến so với voi. Các người giúp hắn chỉ chuốc lấy thất bại cùng tử vong.

Người tốt nhất nên suy nghĩ lại"

Hoàng Lão Tà mỉm cười tự tin. Hắn tin chắc sau khi đối phương nghe sẽ phải suy nghĩ lại. Dù sao mệnh yếu đã thấy rõ, chỉ có kẻ ngu với đi theo Như Lão.

Trần Lương không có nửa điểm suy nghĩ, nói luôn:

"Cho các người 10 hơi thở, sau đó chịu chết"

Người đứng cạnh Trần Lương bắt đầu đếm:

"Một"

Hoàng Lão Tà tức giận đến cực điểm. Hắn không ngờ đối phương còn không thèm suy nghĩ, đã nhất quyết một trận chiến.

"Không thấy quan tài chưa đo lệ, để xem người còn cứng được không"

Hoàng Lão Tà lăm bằm xong liền tung lên trời 1 cột pháo hiệu nổ sáng 1 vùng trời. Trần Lương, Như Lão nhìn pháo hoa nổ tung, trong lòng dấy lên dự cảm không tốt.

Người đứng cạnh Trần Lương đếm đến bảy, hai bên ngưng trọng, tập trung cao độ vừa nhìn đối phương, vừa nhìn thủ lĩnh bên mình. Chỉ cần có dấu hiệu là phát động tấn công.

Đếm đến chín, Trần Lương ra hiệu cho hấn dừng lại, bởi xung quanh bọn hấn hiện ra chỉ chít chiến thuyền bay khắp không trung. Hoàng Lão Tà cười gằn, nói:

"Dừng tưởng rằng chỉ các người mới có hậu chước. Bản tướng quân chinh chiến sa trường khi người còn đang bú sữa mẹ. Muốn so kể sách, người còn chưa đủ tuổi. Giờ xem ai mới cần đầu hàng"

Nhìn thấy chỉ chít chiến thuyền, 2 kẻ tham sống sợ chết mới thờ phào nhẹ nhõm, liếc nhau thì thầm "Vẫn là chọn đúng bên"

Nhìn thấy chỉ chít chiến thuyền, đám người Mùi Sứ Quân vừa thoải mái được một chút lại bắt đầu lo lắng. Có thể bọn hấn vẫn có sức phản kháng, nhưng tử thương sẽ rất thảm liệt, bao gồm cả 2 bên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Lần thứ nhất giao tranh

Nếu đã phải dùng tới chiến thuyền để tham chiến trên cao, hần nhiên binh lính trên đó đều chưa tới Hoàng cấp, nhưng khả năng cao toàn là Cự Linh cảnh thì Hoàng Lão Tà mới để bọn hấn tham gia chiến trận cấp độ này.

Hoàng Lão Tà giờ kiểm về phía Như Lão, nói:

"Ta cũng cho các người 10 hơi thở để lựa chọn đầu hàng"

Nhìn xuống Trần Lương, lão nói:

"Ta vẫn muốn cho các người đề xuất rồi đi, nước sông không phạm nước giếng. Dừng để đồng đội của người hi sinh vô ích"

Đám Tiên Cô lo lắng nhìn xung quanh, chỉ sợ phía Trần Lương sẽ đổi ý, rút lui khỏi trận chiến. Bọn hấn không biết Như Lão hứa hẹn gì với đám người ngoài, nhưng hết thấy đều đất so với cái chết.

Hoàng Lão Tà vừa nói xong, trên bầu trời hiện lên ánh lửa chớp chòn. Hấn thấy thế mới nói lớn:

"Tĩnh Như Hải, trận pháp cấp 4 của người vô ích với những người này, tắt nó đi"

"Tướng quân, ta không kích hoạt trận pháp, đây cũng không phải là trận pháp của Đặc Cát Thành" Tĩnh Như Hải, thành của Đặc Cát Thành không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Hấn đang đứng trên 1 chiến thuyền, cùng với các binh lính khác tham gia trận chiến này.

"Vậy cái gì trên trời kia" Hoàng Lão Tà tức giận quát

"Đề ta giải thích cho" Trần Lương thông dong cười Ngao Thiên lên tiếng "Đây là trận pháp cấp 5 do ta tạo ra. Chủ thành nhìn ta quen chứ?"

"Người, người là tên Trận Pháp Sư đã đề nghị giúp ta sửa trận pháp hộ thành. Hóa ra người là gián điệp. Nhưng không thể nào, chỉ 3 bọn người, làm sao tạo ra được trận pháp cấp 5 trong vòng có 3 tháng. Ta đã cho người giám sát các người và canh phòng trận pháp, không thấy có ai khác xen vào" Chủ thành Đặc Cát Thành tròn mắt, ngạc nhiên nói

"Chuyện đấy người không cần biết. Hiện giờ các người ném thử uy lực trận pháp để ta dễ thương lượng"

Vừa nói xong, Trần Lương cho đánh xuống 5 cột lửa xuống 5 chiến thuyền, trong đó có chiến thuyền chở Tĩnh Như Hải. 50 người trên 5 thuyền vội dùng hết khí lực đánh ra võ kỹ phản đòn, đáng tiếc đều không mang lại hiệu quả. Tất cả 50 người cùng chiến thuyền thoáng chốc bị thiêu thành tro bụi.

Chỉ một đòn, đốt cháy sáng 5 chiến thuyền, 50 tinh binh theo đó mà hóa thành cát bụi. Chỉ nhiều đó đủ rung động lòng người, đủ khiến cả nghìn chiến thuyền còn lại đều không khỏi chùn bước. Chỉ một đòn, đủ chứng minh trận pháp trên cao không phải là cấp 4 bình thường, mà là cấp 5, thậm chí cấp 5 thượng giai.

3 tháng trước, 2 võ giả đánh nhau trên bầu trời Đặc Cát Thành chính là Huyết Vô Thần cùng Võ Giác. Bọn hấn có ý phá hủy 1 góc trận pháp để Trần Lương cùng 2 Trận Pháp Sư khác giả làm Trận Pháp Sư cấp 3, 4 đến gặp Tĩnh Như Hải. Nhờ thế mà bọn hấn có thể bày trận ngay giữa thanh thiên bạch nhật mà không ai nghi ngờ.

Hoàng Lão Tà tiến vào Đặc Cát Thành có nhìn thấy trận pháp, nhưng nghĩ rằng đó là trận pháp phòng hộ của Đặc Cát Thành, do Tĩnh Như Hải quản lý nên yên tâm hành sự.

Hoàng Lão Tà không ngờ trận pháp lại có uy lực dữ dội như vậy, nếu không cũng đã ra tay ngăn cản. Hấn đang rất tức giận Tĩnh Như Hải để cho kẻ địch tạo trận pháp trên chính đất của mình. Nhưng thuộc hạ đã chết, hấn muốn giết Tĩnh Như Hải cũng không được. Huống hồ giờ không phải lúc tức giận chuyện này. Cái hấn cần là tháo gỡ tình huống hiện tại.

"Tất cả chiến thuyền nghe đây, trận pháp này chỉ tấn công chiến thuyền nào hoạt động. Những ai không muốn chết thì đứng yên trên thuyền. Chỉ cần 1 người có hành vi tấn công, ta sẽ cho thiêu rụi cả 9 người còn lại trên thuyền. Tốt nhất các chiến thuyền nên hạ xuống, kéo ta tấn công nhắm. Sau trận chiến, toàn bộ chiến thuyền đều được thả rồi đi" Trần Lương lớn tiếng công bố.

"Binh lính của Ngộ Sứ Quân không phải hạng ham sống sợ chết. Tất cả nghe lệnh, chuẩn bị tấn công" Hoàng Lão Tà hét lên.

2 bên đã dàn trận sẵn sàng chiến đấu. Trên trời cao, ánh lửa từ trận pháp nhấp nháy như tín hiệu của Trần Lương cảnh báo các chiến thuyền chở nên vọng động.

"Tấn côngggggggggg" Như Lão hét lên

"Tấn côngggggggggg" Hoàng Lão Tà đồng thời hét

Tất cả tiên nhân đồng loạt tấn công. Riêng Trần Lương giữ nguyên tư thế. Hắn cần tập trung theo dõi xem nên đánh những chiến thuyền nào. Với tinh thần lực cấp 9 của mình, mọi cử động của các binh lính đều không qua mắt được hắn.

Chỉ trong chớp lát, 5 cột lửa từ trên cao phủ xuống thiêu hủy hoàn toàn 5 chiến thuyền có binh lính tấn công, khiến cho nhiều chiến thuyền khác rơi vào do dự.

Thông thường, các chủ tướng luôn là người bị tấn công nhiều nhất. Hoàng Lão Tà bị 6 đòn tấn công trước sau lao đến. Có lợi thế về mặt quân số, Như Lão chỉ bị 5 đòn tấn công. Trần Lương cũng vinh hạnh nhận lấy 3 đòn tấn công cực mạnh đến từ 3 Huyền cấp võ giả. 3 bọn hắn nhận được lệnh mật của Hoàng Lão Tà trừ khử kẻ đang cầm chân hơn 1000 chiến thuyền của hắn.

3 kẻ công kích Trần Lương, bỏ mặc cho kẻ địch tấn công mình, tất nhiên là nhận lấy trọng thương. Còn về phần Trần Lương, hắn đã có Ngao Thiên.

Ngao Thiên không đánh ra Yêu Ảnh để chống đỡ, mà sử dụng đệ tam nhãn, điều khiển võ kỹ mạnh nhất va chạm với 2 võ kỹ còn lại, khiến cho đòn tấn công sót lại có lực phá hoại không đáng kể. Đặc biệt là với 1 yêu thú da dày thịt béo như Tam Nhân Lang và 1 võ giả mình đồng da sắt như Trần Lương, chưa kể hắn còn có Bán Thần Khí áo giáp phòng hộ.

Đệ tam nhãn của Ngao Thiên giúp nó nhìn ra được độ mạnh yếu của các đòn tấn công, nhạy cảm hơn nhiều so với nhân loại.

Sau đợt tấn công thứ nhất, bên phía Hoàng Lão Tà nhận lấy rất nhiều thua thiệt, có 2 võ giả trọng thương vô lực tái chiến, chưa kể 7 võ giả khác nhận thương tích và 5 chiến thuyền bị thiêu hủy.

Phía Như Lão cũng có 2 người bị trọng thương, còn lại thương thế nhẹ hoặc không sao. Bọn hắn có lợi thế về số lượng tiên nhân, vì vậy Hoàng cấp võ giả đều tụm lại thành nhóm. Nhóm không may nhất là 2 Hoàng cấp đụng độ với 1 Huyền cấp nhị huyết của đối phương. Khiến 2 kẻ bọn hắn, mặc dù đã chia nửa lực sát thương, vẫn bị trọng thương rơi xuống đất.

Mặc dù uy lực của trận pháp là không thể chống đỡ, nhưng số lượng chiến thuyền quá nhiều, binh lính giặc không phải dạng ăn chay, nên số chiến thuyền tấn công vẫn rất cao.

Vô Cương đứng dưới, ngược lại là an toàn. Hắn tự biết không thể tham chiến cấp độ này, nên chỉ đứng dưới quan sát. Khi thấy có 2 võ giả bên mình rơi xuống, hắn chạy đến, mang bọn hắn lánh tạm, đồng thời lấy đan dược chữa thương cho bọn hắn nuốt.

2 đội quân tiếp tục tấn công lẫn nhau. Sau đợt tấn công thứ nhất, đội hình 2 bên đều có chút thay đổi. Về phía chiến thuyền, không chỉ bị thiêu hủy đi 5 chiến thuyền, còn có thêm nhiều chiến thuyền chùn tay, không dám tấn công.

Rút kinh nghiệm lần trước, lần này không có ai tấn công Trần Lương. Nhưng điều đó không có nghĩa Tam Nhân Lang sẽ đứng yên. Nó tiếp tục điều khiển đệ tam nhãn phá hủy đi 3 võ kỹ của địch, khiến bọn hắn chỉ có thể gồng mình đỡ đòn.

Năng lực điều khiển nguyên khí, linh khí của Ngao Thiên càng có ích trong quân chiến như này. Nó trực tiếp điều khiển võ kỹ của kẻ địch tấn công các võ kỹ của đồng đội, giúp cho việc triệt hạ kẻ địch trở nên dễ dàng hơn.

Nhìn thấy tình hình không ổn, nhiều người bị thương, nhiều chiến thuyền không dám ứng chiến, Hoàng Lão Tà ra quyết định:

"Rút lui"

"Truy sát" Như Lão hét lên

"Chiến thuyền bỏ chạy, chết!" Trần Lương cũng hét vang

Một số chiến thuyền đang định quay đầu liền dừng lại sau tiếng hét của Trần Lương.

Càng nhiều chiến thuyền dừng lại sau khi Trần Lương phá hủy tiếp 5 chiến thuyền khác. Hắn có lợi thế là có thể tấn công từ bất cứ đâu, nên cứ chiến thuyền nào bay xa nhất thì đánh trước.

Bên phía Hoàng Lão Tà, tất cả vừa bỏ chạy, vừa đánh ra công kích đỡ đòn nên hiệu quả kém hơn nhiều, thương thế càng nhiều hơn.

Như Lão dẫn đầu 5 người khác tấn công Hoàng Lão Tà. Đây là nhiệm vụ quan trọng nhất tối nay. Trong các đợt tấn công trước, 5 người Hoàng Lão Tà mạnh ngang 6 người Như Lão, vì vậy Hoàng Lão Tà vẫn không có vết thương nào, lại có vệ sĩ hộ tống rồi đi, muốn bắt hắn không phải chuyện dễ dàng.

11 luồng tấn công hướng vào nhau, đột nhiên võ kỹ của Hoàng Lão Tà chuyển hướng, lệch sang bên phá hủy 3 võ kỹ của thuộc hạ. Còn đang ngơ ngác, hắn đã phải vội vàng chống đỡ lấy 5 công kích đã áp sát tới gần.

Để điều khiển được võ kỹ của Hoàng Lão Tà, Ngao Thiên đã phải dùng toàn lực của đệ tam nhãn. Vì vậy sau lần sử dụng thứ 3, đệ tam nhãn đã đóng lại.

"Tướng quân!" Vệ sĩ Hoàng Lão Tà hét lên sau khi thấy thống lĩnh của mình bị bắn văng ra xa.

"Tur Không, mang tướng quân rời đi" Một vệ sĩ khác nói lớn

Đột nhiên, từ trong hư không, bên cạnh Hoàng Lão Tà hiện lên 1 thân ảnh. 1 khắc sau thân ảnh này cùng Hoàng Lão Tà biến mất

"Hắn sử dụng không gian na di trốn rồi" Trần Lương nói.

Không gian na di của Tur Không có khoảng cách không xa, chỉ tầm bảy mươi trượng, không thoát được cảm ứng của Trần Lương.

"Có nên không?" Trong đầu Trần Lương hiện lên tranh đấu. Hắn định giữ Đại Địa Ngưu Ma Vương làm vũ khí bí mật nên từ đầu đến giờ không lấy ra. Nhưng không dùng Tiểu Ngao sẽ để xổng Hoàng Lão Tà. Lúc đây muốn chiếm Hải Hãn Thành sẽ khó hơn vạn phần.

Càng mất thời gian suy nghĩ, đối phương đã càng cách xa đám người Trần Lương.

"Các người tiêu diệt đám còn lại, Như Lão theo ta"

Trần Lương gọi ra Tiểu Ngao, sử dụng Không Gian Truyền Tống di chuyển một quãng xa.

Mười phút sau, Tur Không xách theo Hoàng Lão Tà ngoảnh đầu lại nhìn đã không còn thấy tăm hơi của ai. Hắn yên tâm lấy ra phi thuyền, thông dong rời đi. Sau nhiều lần sử dụng Không Gian Na Di, hắn đã cạn kiệt nguyên khí, còn Hoàng Lão Tà thì vẫn trọng thương khó di chuyển.

"Không ngờ ta lại thua trận trước một đám tàn binh. Nhưng đây chắc cũng là toàn bộ thực lực của bọn hần rồi. Ta vừa liên lạc với trung ương thông báo tình hình và xin Đại tướng quân cấp quân tiêu diệt sạch bọn chúng" Hoàng Lão Tà vừa luyện hóa đan được trị thương, vừa tức giận nói

"Tướng quân không cần tức giận, chỉ là một đám kiến hôi mà thôi" Tư Không an ủi lão

"Lại lần nữa phải cảm ơn Tư Không người giúp ta trốn thoát. Lại phải mất 1 khoản thưởng cho người rồi"

"Ha ha, cứu thoát tướng quân là bổn phận của thuộc hạ, sao dám nhận thưởng" Tư Không mỉm cười nói

Niềm vui ngắn chẳng tày gang, bọn hần đang cười nói vui vẻ, đột nhiên phía trước 3 trượng hiện lên Trần Lương, Đại Địa Ngưu Ma Vương, Tam Nhân Lang và Như Lão.

Tư Không còn đang ngạc nhiên, Như Lão đã tiến sát tới trước mặt hần chém xuống 1 kiếm. Tư Không vội vã giờ kiếm lên đỡ. Nhưng thực lực cách biệt quá xa, chỉ đến kiếm thứ 2, Như Lão đã để lại một vết kiếm sâu vào người Tư Không.

Tư Không tu vi kém hơn nhiều, lại chuyên về di chuyển và bỏ chạy mà không phải cận chiến. Vì vậy kiếm thứ 3 của Như Lão đã đủ để kết thúc sinh mệnh của Tư Không.

Hoàng Lão Tà nhìn thấy kẻ địch mới nói chẳng lên lời:

"Người, sao người có thể ở đây?"

"Ta ở đây để lấy mạng người, trả thù cho Hải Hãn Đại tướng quân" Như Lão trong lời nói toát lên một cỗ giận giữ

Hoàng Lão Tà vốn là người của Ngũ Sứ Quân được cài vào Mũi Sứ Quân trong rất nhiều năm. Trong thời điểm quyết định, hần đã ám sát Hải Hãn Đại tướng quân mới khiến cho Mũi Sứ Quân rơi vào tình cảnh như hôm nay.

"Không cần nhiều lời với hần, ta sẽ giúp lão lấy lại tất cả" Trần Lương tiến tới cạnh Như Lão nói

Lúc này Hoàng Lão Tà mới có thời gian nhìn Trần Lương, hần tưởng Trần Lương là Không gian tu sĩ. Nhưng khi liếc ra sau, lại thấy yêu thú hình trâu, trên thân có các hoa văn đặc trưng mới càng ngạc nhiên hơn, lắp bắp nói:

"Các người, các người sao lại có được Đại Địa Ngưu Ma Vương!!!"

Không có ai đáp lại Hoàng Lão Tà, chỉ có lời Trần Lương nói với Như Lão: "Chặt đứt chân tay hần"

Rất nhanh chóng, tứ chi của Hoàng Lão Tà liền rời khỏi thân. Như Lão không quên thu lấy Nhãn không gian của đối phương kiểm tra. Trần Lương tiến đến đọc trí nhớ của hần rồi thông báo cho Như Lão:

"Hần không giữ trận nhãn. Có 1 Huyền cấp sơ giai võ giả nắm giữ trận nhãn đang đứng phòng thủ trong thành, muốn lấy không dễ"

"Đành thực hiện kế hoạch B" Như Lão nói rồi lấy Truyền tin thạch liên hệ với mọi người "Thực hiện kế hoạch B. Ta và Trần Lương sẽ đến gần thành đợi các người. Không cần truy bắt những kẻ bỏ chạy. Còn nếu bọn chúng chạy hướng Hải Hãn Thành thì tiêu diệt càng sớm càng tốt. Ta sẽ ở đây giúp chặn đường."

Trong khi Như Lão liên hệ với mọi người, Trần Lương cười Tiểu Ngao quay trở lại Đặc Cát Thành. Vừa trở về đã nghe thấy tiếng hét của Huyết Vô Thần:

"Tất cả chiến thuyền hạ xuống. Người có thể rời đi nhưng chiến thuyền để lại. Kẻ nào phản kháng hoặc lái chiến thuyền đi sẽ bị giết"

"Của người" Trần Lương đưa Mất trận cho Huyết Vô Thần giúp hần dễ dàng thu phục đám binh lính ở đây.

Cái bọn hần cần là thu lấy những chiến thuyền này làm quân khí cho chiến tranh. Trần Lương đưa xong Mất trận cho Huyết Vô Thần liền trở lại bên cạnh Như Lão.

"Đi thôi" Trần Lương nói

Trần Lương cười Tiểu Ngao, dẫn theo Ngao Thiên và Như Lão đi qua Không Gian Truyền Tống đến gần Hải Hãn Thành.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Dự Định Rời Hang

2 nhân 1 yêu đứng một lát liền thấy một lượng lớn nhân mã bay về phía bọn hần. Tiểu Ngao được tận lực giấu đi, càng ít người biết càng tốt.

Trần Lương cùng Huyết Vô Thần đe dọa chiến thuyền dường như không có mấy tác dụng, lượng chiến thuyền bỏ chạy rất nhiều, phải tới 700 – 800 chiếc. Trừ đi số bị tiêu diệt, ước chừng số ở lại đầu hàng chắc chưa đến trăm cái. Tinh thần quả cảm của bọn hần quả thật đáng khen.

Nhìn thấy Như Lão đứng chặn đường, Kỳ Vô Phong nói lớn:

"Đồng loạt tấn công Như Lão. Vượt qua hần là gần đến thành rồi"

Kỳ Vô Phong chửi cha chửi mẹ Như Lão sao có thể đi nhanh như vậy.

"Còn 9 tên, thực lực bọn chúng thế nào môn chủ?" Như Lão hỏi

"3 hoàng cấp, 6 Huyền cấp, trong đó 1 lục huyệt, 1 ngũ huyệt"

Như Lão gật đầu, phong khinh vân đậm vận chuyển nguyên khí đánh ra 1 đòn mạnh nhất. Còn cách nhau 1 dặm, cả 2 đội đồng loạt tấn công.

Vốn dĩ đội Trần Lương có thể áp chế 9 tiên nhân bên kia, nhưng cuối cùng là bị hủy diệt trong loạt mưa võ kỹ của hơn 700 tinh binh Cự Linh cảnh. Mấy trăm võ kỹ tiếp tục lao đến tấn công về phía 3 kẻ đơn độc.

Trần Lương chém xuống 1 thức Thương Phá Sơn, hủy đi mấy chục đạo võ kỹ. Như Lão chém xuống 1 kiếm hủy đi càng nhiều hơn mấy lần. Còn lại hơn trăm đạo võ kỹ đánh trực tiếp vào người bọn hắn.

Đệ tam nhân của Ngao Thiên chưa hồi phục, vì vậy Yêu Giáp không thể thi triển, đành phải lấy thân chịu trận. Có điều với thân xác cứng rắn của nó thì không hề hấn gì, Trần Lương tương tự. Như Lão đã khai mở thất huyết, cơ thể mạnh mẽ không kém Trần Lương, lại thêm nguyên khí hộ thân rất mạnh, vì vậy cũng không sao.

Thất huyết phân bổ trên khắp cơ thể người. Tu sĩ Huyền cấp khai mở huyết đạo nào, bộ phận cơ thể chỗ đó sẽ mạnh mẽ hơn nhiều lần. Nhưng chỉ khi kết nối toàn bộ huyết đạo, chính thức bước vào Địa cấp, cả cơ thể mới tăng trưởng vượt bậc về sức mạnh nhục thân

Ngược lại, đám người Kỳ Vô Phong lại phải nhận lấy tư vị không dễ chịu từ vụ va chạm. Đám Trần Lương đứng yên tấn công, còn bọn Kỳ Vô Phong trong khi đánh ra võ kỹ, vẫn phải phi thân về phía trước, lao thẳng vào dư âm của vụ nổ võ kỹ. Truy binh phía sau không cho phép bọn hắn dừng lại.

Như Lão hét lớn: "Kỳ Vô Phong, tên phản bội, ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của ngươi!"

"Như Lão người đưa quân ngoại bang tấn công Giang Đông Quốc, người mới là tên phản quốc chó tha gà mổ" Kỳ Vô Phong không thua kém, chửi lại

"Phó thống lĩnh, đề bạn ta giúp người giết tên phản quốc này" 1 người bay cạnh Kỳ Vô Phong nói

"Không được. Muốn giết hắn cũng cần nhiều thời gian. Truy binh phía sau đang đuổi đến, thoát thân mới là quan trọng. Các người giúp ta đánh bật 3 tên này, các chiến thuyền tiếp tục tiến lên" Kỳ Vô Phong ra lệnh

Chỉ trao đổi được mấy câu, 2 bên đã gần kề vào nhau. Phía bên này, Trần Lương và Ngao Thiên đứng 2 bên Như Lão. Như Lão đứng giữa, trực diện đối đầu với Kỳ Vô Phong. Trần Lương và Ngao Thiên phụ trách ngăn cản bọn tướng lĩnh

2 bên va vào nhau, vang lên tiếng binh khí giao phong liên miên không ngớt. Đối chiến cận thân, sự khác biệt về tư vị giảm đi một chút. Lúc này ưu thế về nhục thân cùng vũ khí giúp Trần Lương chống đỡ được 3 Huyền cấp võ giả, tuy có chút yếu thế. Ngao Thiên đối chiến 1 Huyền cấp cùng 3 Hoàng cấp võ giả. Như Lão chiếm ưu thế trước Kỳ Vô Phong và 1 tên tướng lĩnh khác.

2 tay khó chống 6 tay, chỉ qua vài lần giao thủ, Trần Lương đã để lộ một khoảng trống lớn ngang hông.

"Sát"

1 tên thừa cơ chém một nhát thật mạnh vào thân Trần Lương, dự tính dù không phanh thấy được tên này chắc cũng phải khiến hắn thụ thương không nhẹ.

Đáng tiếc, chỉ có âm thanh "Keng" vang lên, Trần Lương bị bắn qua 1 bên nhưng không hề nhận lấy thương tổn gì.

"Ha ha thống khoái, chiến tiếp nào" Trần Lương hồ hởi vùng thương đánh trở lại

"Áo giáp của tên này..."

"Bỏ qua hắn, về thành mới là chính sự" Kỳ Vô Phong nói

Không tham chiến, lại có ưu thế về số lượng, 9 tên bên Kỳ Vô Phong nhanh chóng gạt được đám người Như Lão để bỏ chạy. Chỉ có 1 kẻ Hoàng cấp không may, chậm một chút, bị Như Lão chém đứt 1 tay, nhưng vẫn bay tiếp được.

Đám người Như Lão không tiếp tục đuổi theo. Đội một chút, truy binh đã hội hợp cùng bọn hắn.

"Thực hiện kế hoạch B, các người ở ngoài này tấn công, ta vào trong tìm cách cướp Mất trận giống trận Chí Tôn Môn. Trong trí nhớ của Hoàng Lão Tà, sẽ chỉ có 1 hoàng cấp võ giả nắm giữ Mất trận, còn lại đều được điều động ra ngoài tập sát. Đám bại tướng trở về chắc sẽ tập trung trị thương trước." Trần Lương nói

"Được" Như Lão đồng ý

Trần Lương gọi ra Tiểu Ngao để di chuyển tới 1 vị trí hẻo lánh, cách Đài Quan Chiến 50 dặm. Đài Quan Chiến là nơi người nắm giữ Mất trận có mặt trong các trận chiến để dễ quan sát và thực hiện các biện pháp tấn công, phòng thủ. Đài Quan Chiến thường được dựng gần 1 công thành chính và Phủ Thành Chủ để tiện bảo vệ cả 2.

Người nắm giữ Mất trận lúc này thường được gọi là Chiến Chủ Nhân

Tiến tới đủ gần để quan sát, Trần Lương mới bắt ngờ khi thấy ngoài Chiến Chủ Nhân còn có 2 người khác đứng cạnh làm hộ vệ, đều là Huyền cấp nhị huyết.

Thời điểm ở Chí Tôn Môn, Trần Lương có thể đắc thủ do hộ vệ là Hoàng cấp nên Tiểu Ngao có thể na di tới gần trong 5 trượng. Còn với Huyền cấp, khả năng hiện nay của Tiểu Ngao chỉ có thể na di tới gần 15 trượng. Chỉ sợ còn chưa chạm vào Chiến Chủ Nhân đã bị hắn dùng trận pháp đánh cho hồi phi yên diệt.

Trần Lương không biết rằng, do tập kích bọn hắn bất thành, Hoàng Lão Tà đã báo về cho Chiến Chủ Nhân biết để sẵn sàng đối phó. Chiến Chủ Nhân lo sợ đối phương có biện pháp đối phó hắn, nên đã đi đến gần 1 trong 3 đại thương gia ở Hải Hãn Thành cầu viện. Sau đó hắn được cấp cho 2 hộ vệ hiện nay.

Trần Lương suy tính không thể làm được gì, đành quay lại. Thấy hắn rất nhanh trở về, Như Lão ngạc nhiên hỏi:

"Người đã thành công?"

"Không" Trần Lương lắc đầu nói "Chiến Chủ Nhân có 2 Huyền cấp võ giả bảo vệ, ta không tới gần được"

"Vậy phải làm sao?"

"Trận pháp bảo hộ Hải Hãn Thành là cấp 8. Với lực lượng của chúng ta không thể trực tiếp công phá được. Có lẽ chúng ta phải chuyển mục tiêu sang thành khác, tạm thời tìm một chỗ đóng quân"

"Môn chủ đưa quân sư tới đây, chúng ta bàn luận xem nên chọn thành nào"

"Được"

Trong lúc Trần Lương đi gọi Huyết Vô Thần, Như Lão cùng mọi người rời khỏi bầu trời, xuống dưới hạ trại.

Quân sư Huyết Vô Thần đến, sau một hồi suy nghĩ cũng không tìm ra kế sách nào có thể giúp bọn hắn thu thập được Hải Hân Thành.

"Giá mà không có Huyền cấp làm hộ vệ cho Chiến Chủ Nhân" Trần Lương thở dài

"Không thể được. Chiến Chủ Nhân và hộ vệ luôn ở Đài Quan Chiến" Nói đến đây, Huyết Vô Thần chợt ngừng lại như nhớ ra chuyện gì "Trừ phi, trừ phi bọn hắn có chuyện hệ trọng phải phải làm mà không ai khác có thể thay thế"

"Là sao?"

"Ta vừa nghĩ ra 1 kế này. Món chủ, cho gọi Ứng Sát"

Sau 1 hồi bàn luận, Ứng Sát chọn Phan Hải làm nhiệm vụ. Hắn cầm theo tướng lệnh đi vào Hải Hân Thành.

"Cấp báo, cấp báo" Phan Hải giờ cao tướng lệnh trước cổng thành

"Tên này cầm theo tướng lệnh của Hoàng tướng quân, mau cho vào"

"Ta cần gặp Chiến Chủ Nhân"

"Đưa hắn đi"

Đứng dưới chân Đài Quan Chiến, Phan Hải nói vọng lên "Chiến Chủ Nhân, Hoàng Lão Tà tướng quân có mật lệnh cho ngài"

"Người là người nào" Chiến Chủ Nhân hỏi

"Thuộc hạ người phương bắc" Phan Hải trả lời

"Người làm nghề gì" Chiến Chủ Nhân lại hỏi

"Nông dân chăn rau" Phan Hải hồi đáp

"Đúng là từ Hoàng tướng quân rồi" Chiến Chủ Nhân trầm nghĩ. Nếu là bị ép cung, câu trả lời thứ hai phải là "nông dân trồng lúa".

Nắm chắc không có quân địch xung quanh, Chiến Chủ Nhân cùng 2 hộ vệ bay xuống cạnh Phan Hải.

"Đưa ta mật lệnh" Chiến Chủ Nhân ra lệnh

"Hoàng tướng quân bị thương nặng, chỉ kịp đưa thuộc hạ mật lệnh đến cho ngài rồi ngất đi. Mật lệnh là ngài mau ra ngoài đưa tướng quân trở về"

"Sao ngươi đến được đây mà không mang tướng quân về cùng?"

"Thuộc hạ sợ bị bắt giữa đường nên không dám mang theo tướng quân"

"Sao ngươi đến được chỗ tướng quân? Từ Không đâu?"

"Thời điểm ở Đặc Cát Thành, chiến thuyền của thuộc hạ bị trận pháp đối phương đánh trúng. May mà thuộc hạ nhảy khỏi chiến thuyền trước đó nên sống sót. Thuộc hạ thấy khó trở về thành theo đường cũ, nên đi đường vòng, nào ngờ gặp phải Hoàng tướng quân đang thoi thóp nằm trong rừng. Từ Không nằm cạnh đó đã chết.

Ngài mau đi giúp tướng quân kéo không kịp" Phan Hải giục

"Được, Hoàng tướng quân ở đâu?"

"Trong rừng, hướng này đi tầm 7 dặm. Thuộc hạ đã phủ cành lá lên người Hoàng tướng quân để đánh lừa tinh thần lực thám dò"

"Người đâu, mau cho gọi Kỳ Vô Phong cùng 8 người vừa trở về cùng hắn"

Kỳ Vô Phong đến, nhận lệnh ra ngoài mang Hoàng tướng quân trở về. Hắn nói:

"Ta sẽ ra ngoài, nhưng trước đó cần thăm dò xem đám người Như Lão đang ở đâu. Bọn ta đều đã tổn thương nguyên khí cùng thương tích, không thể đánh lại được quân địch"

Chiến Chủ Nhân đồng tình, nói "Người đâu, cho gọi Bôn Tinh đại sư"

"Chiến Chủ Nhân gọi ta có việc gì?" Bôn Tinh đại sư đến nói

"Đại sư tinh thần lực cấp 7, phiền ngài kiểm tra giúp ta từ đây đến 8 dặm quanh đây có người nào không?"

"Được" Bôn Tinh đại sư tập trung tinh thần lực dò xét từng tác đất.

Cách thành 2 dặm là khoảng đất trống, mắt nhìn là đủ nên không cần dò xét gì, nhưng theo hướng Phan Hải chỉ thì Hoàng tướng quân đang nằm trong 1 khu rừng, nên việc thăm dò rất mất thời gian.

Đôi khi vấp phải 1 tảng đá, hắn lại phải cẩn thận kiểm tra hình dạng cùng động tĩnh để chắc chắn đó có phải người hay không.

Mất đến 10 phút, Bôn Tinh đại sư mới quay ra nói: "6 dặm hướng này có 10 người đứng cạnh nhau"

"Bọn hắn đang đứng gần Hoàng tướng quân, không biết đã bị phát hiện chưa" Phan Hải lo lắng nói

"Muốn biết phải thử. Nếu đối phương chỉ có 10 người thì chúng ta đối phó được. Chúng ta sẽ đánh lui bọn chúng khỏi vị trí có Hoàng tướng quân" Chiến Chủ Nhân nói

"Không được, Hoàng tướng quân đang rất yếu. Nếu đánh nhau nơi đó, rất có thể võ kỹ bay lạc vào tướng quân, thậm chí những vụ nổ do va chạm võ kỹ cũng có thể giết chết tướng quân" Phan Hải vội nói

"Đề ta cùng vài người khỏe mạnh ra dụ bọn hán khỏi chỗ đó. Các người cho 1 người tốc độ nhanh nhất đi tìm Hoàng tướng quân về" Kỳ Vô Phong nói

"Cách này có vẻ ổn. 9 người các người còn có thể chiến đấu?" Chiến Chủ Nhân hỏi

"8 bọn ta vẫn đánh được, riêng Nhậm Phát bị chặt 1 tay thì ở lại thành" Kỳ Vô Phong nói

"Đề ta cho thêm 200 chiến thuyền đi cùng các người"

"Không được. Chiến thuyền tính linh động không cao. Chúng ta không phải đi đánh trực tiếp mà cần dụ chúng đi, vì vậy chỉ được dùng tiên nhân" Kỳ Vô Phong phản đối

"2 vị đại nhân, phiền các ngài hỗ trợ bọn ta một chút lực" Chiến Chủ Nhân quay ra nói với 2 hộ vệ

"Không được, bọn ta chỉ được giao nhiệm vụ canh giữ ở Đài Quan Chiến" 1 người hộ vệ nói. Bọn hán sở dĩ nhận lời nhờ vả của Chiến Chủ Nhân lúc trước một phần vì giao tình với Phủ Thành Chủ, một phần vì thấy công việc tương đối an nhàn. Giờ tự dưng phải ra ngoài đánh địch, tự nhiên là không muốn.

"2 vị đại nhân, chúng ta cũng không phải ra ngoài quyết chiến sinh tử, chỉ là dụ địch rồi đi. Huống hồ trận pháp hộ thành có thể đánh ra ngoài phạm vi tới 3 dặm. Nếu có bất kỳ nguy hiểm gì, mọi người chỉ cần lùi lại một chút là xong" Chiến Chủ Nhân nói xong liền lấy ra 2 củ đặt vào tay 2 hộ vệ "Đây là chút lòng thành của tại hạ, mong 2 vị chiếu cố. Hoàng tướng quân nếu được cứu thoát ắt sẽ không quên ơn 2 vị"

Thu được Tinh thạch, 2 hộ vệ nhìn nhau rồi nói "Thôi được, cứu giúp Hoàng tướng quân cũng là trách nhiệm chung, bọn ta tự nhiên là không thể từ chối"

"Ha ha, Phàm mỗ xin đa tạ" Chiến Chủ Nhân cười nói

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 133: Một thân nhận lời đình

Bốn Tinh đại sư đứng cạnh nghe vài câu cũng hiểu nôm na, nói xen vào:

"Các người đi hết thì lấy ai bảo hộ Chiến Chủ Nhân?"

"Không sao. Không gian vũ giả có khả năng na di không phải dễ tìm, kẻ địch chưa chắc có. Mà cho dù có thì ta vẫn tự ứng phó được. Ngài quên ta có tinh thần lực cấp 6 sao. Ta có thể mở rộng tinh thần lực lên tới 2 dặm.

Ta sẽ tập trung tinh thần lực vào 500 trượng. Chỉ cần có bất kỳ dị động nào trong khu vực này đều sẽ bị ta phát hiện. Bất kỳ ai vừa na di đến, ta sẽ lập tức bỏ lời điện xuống không chết không thôi."

"Vậy nếu đối phương có thể na di hơn 500 trượng thì sao?" Kỳ Vô Phong hỏi

"Tự Không chỉ na di được 70 trượng. Người khác, cho dù năng lực không gian cao hơn chắc cũng chỉ 100, 200 trượng là cùng. Người không cần lo lắng. Còn nếu kẻ địch na di được 500 trượng thì chúng ta cũng không cần đánh nữa.

Ta mời 2 vị này làm hộ vệ chỉ là đề phòng vạn vô nhất nhất. Còn không có cũng không sao. Các người đi đi, y theo kế hoạch mà làm" Chiến Chủ Nhân chốt

Mọi người tán ra, Phan Hải cũng rời đi. Chợt có tiếng gọi giật lại:

"Tên kia" Chiến Chủ Nhân gọi "Người làm tốt lắm. Người tên gì, thuộc về quân nào?"

"Thuộc hạ Lâm Chí Vinh, thuộc về Hải Sư Thành, được điều động sang đây phụ trợ Hoàng tướng quân"

"Đội cứu ra Hoàng tướng quân, sẽ có trọng thưởng cho người"

"Đa tạ Chiến Chủ Nhân"

9 người từ trong Hải Hãn Thành bay ra, già vờ bị tập kích vừa đánh vừa lùi.

Kỳ Vô Phong cầm theo Phan Hải vòng ra phía sau, tìm kiếm tung tích Hoàng tướng quân.

"Phó thống lĩnh, sắp đến rồi" Phan Hải chạy phía trước dẫn đường

Kỳ Vô Phong vừa chạy theo, vừa cẩn thận để ý xung quanh. Tinh thần lực 10 trượng xung quanh cho hắn biết không có bất kỳ người hay yêu thú nào quanh đây.

Đột nhiên Kỳ Vô Phong chợt thấy có sát khí từ trên cao. Theo bản năng, hắn vung kiếm lên đỡ, một đòn đánh lên. Đối phương đứng sẵn trên cành cao, đợi hắn đi qua là nhảy xuống chém. Rõ ràng là cạm bẫy mai phục từ trước.

2 bên không nói không rằng, liên tục giao tranh cận chiến. Kỳ Vô Phong nhìn lại đã không thấy bóng dáng Phan Hải đâu, sợ rằng Hoàng tướng quân lành ít dữ nhiều, thậm chí đã bỏ mạng thì đối phương mới lấy được tướng lĩnh.

Kỳ Vô Phong càng đánh, càng gặp khó khăn. Hắn nhìn ra lực lượng nguyên khí của bản thân mạnh hơn đối phương nhiều lần. Nhưng mỗi lần vũ khí 2 bên chạm nhau, nguyên khí của

hắn dường như bị nguyên khí kẻ địch ăn mòn mất.

Hơn thế nữa, lực lượng nhục thân của đối phương rất mạnh. Mỗi nhát chém đều mang cho hắn áp lực không nhỏ.

2 bên đánh bật nhau ra, Kỳ Vô Phong lúc này mới có cơ hội mở miệng nói:

"Hoàng tướng quân đâu?"

"Đánh thắng ta sẽ có câu trả lời"

"Không cần. Các ngươi hẳn là đã bắt hoặc giết được tướng quân, bằng không kiếm đâu ra quân lệnh"

"Ta là người giết hắn, mau lại đây trả thù"

"Cận chiến ta không giết được ngươi" Kỳ Vô Phong lắc đầu

Hắn đang định rời đi thì xung quanh Trần Lương hiện lên 5 thân ảnh, trong đó có Như Lão cùng Ngao Thiên.

"Đánh thắng ta, cho ngươi 1 cơ hội sống" Trần Lương nói

"Nếu ta giết ngươi, bọn hắn có can thiệp không?"

"Nhất chiến định sinh tử. Ngươi giết chết ta, bảo đảm bọn hắn thả ngươi rồi đi toàn vẹn. Quân tử nhất ngôn"

Trần Lương vừa nói xong, 5 thân ảnh lui ra ngoài khỏi vòng chiến. Kỳ Vô Phong không còn cách nào khác, cầm kiếm lao lên.

2 bên chiến đấu bất phân thắng bại. Luận về thương pháp cùng kiếm pháp, hai bên ngang nhau. Còn may binh khí của Kỳ Vô Phong là một Thiên Thánh Khí, nếu không đã sớm bị Bán Thần Khí chém hủy.

Kỳ Vô Phong có lượng nguyên khí dồi dào hơn Trần Lương rất nhiều. Còn may Trần Lương có Đạo Thần Thông nguyên khí hủy diệt giúp hắn cân bằng được

50 hiệp giao tranh vẫn chưa có hồi kết, Trần Lương kích hoạt thêm Đạo Thần Thông thứ hai, Đạo Thần Thông của Trương Phá Vân, Thần Hóa Lôi Đình.

Cả cơ thể hóa thành sấm sét, tốc độ lẫn lực đánh của Trần Lương càng nhanh, càng mạnh. Kỳ Vô Phong chống đỡ càng chật vật. Hắn cũng không dám tấn công, vì biết các đòn tấn công thông thường đã không thể đỡ thương được kẻ địch.

Kỳ Vô Phong hoang mang đến cực điểm, không biết phải thoát khỏi tình cảnh nguy khốn này như nào. Chiến tiếp? chắc chắn bại. Chạy đi còn có cơ hội sống.

Kỳ Vô Phong nhanh chóng làm ra quyết định. Cơ thể hắn đã mấy lần bị mũi thương của Trần Lương chém qua. Miệng vết thương không ngừng lan rộng, không nhanh hành động thì không kịp.

Lợi dụng lực đẩy một lần đụng độ, Kỳ Vô Phong bay lên cao rồi đi. Đuổi theo Kỳ Vô Phong là một đòn tấn công vũ bão kéo lê thân xác hắn đi 1 dặm mới rơi xuống. Kỳ Vô Phong từ vọng.

"Đến bước tiếp theo" Trần Lương nói

Hai mươi phút trôi qua, Chiến Chủ Nhân vẫn chưa thấy Kỳ Vô Phong cùng Phan Hải quay trở về, lòng bắt đầu lo lắng.

Hắn vừa sử dụng Truyền tin thạch, gọi cho 9 người kia trở về thì đột nhiên sau lưng có dị động không gian. Không cần biết là ai, Chiến Chủ Nhân ngay lập tức cho lôi đình từ trên cao đánh xuống.

Trần Lương đứng trên lưng Tiểu Ngao, vừa xuất hiện liền đã nhận lấy một đợt công kích sấm sét theo nghĩa đen. Hắn nhảy lên, một mình đối đầu trực diện với thanh sắc lôi đình to gấp 10 lần Tiểu Ngao.

Biết trước không thể tránh thoát bị trận pháp tấn công, Trần Lương tất nhiên đến có chuẩn bị. Phòng tuyến đầu tiên của hắn chính là lấy Khuyển Dạ Xoa đâm thẳng vào sấm sét.

Bán Thần Khí không phải Thiên cấp tu sĩ nào cũng có, phải là bậc cường giả trong Thiên cấp mới đủ năng lực thu thập và sở hữu. Mỗi một kiện Bán Thần Khí đều có các đặc kỹ riêng của nó. Chính nhờ có những đặc kỹ thần kỳ này mà bảo khí mới được xưng là Bán Thần Khí. Nếu không cũng chỉ được xếp vào Thiên Thánh Khí thượng phẩm.

Hiện giờ là thời điểm thích hợp để Trần Lương sử dụng đặc kỹ thứ nhất của Khuyển Dạ Xoa, Hấp thu và tích trữ 1 Yêu Ảnh của yêu thú loài khuyển để sử dụng.

Yêu Ảnh của Ngao Thiên từ Khuyển Dạ Xoa hiện hóa ra đâm sầm vào thanh sắc lôi đình. Rất nhanh, lôi đình đánh tan Yêu Ảnh để tiếp tục tấn công Trần Lương.

Một kích đánh ra thương khí trực tiếp từ Khuyển Dạ Xoa, dù có cả Đạo Thần Thông nguyên khí hủy diệt cũng không ngăn chặn được lôi đình.

Sấm sét tiến vào lớp phòng thủ thứ 3, Yêu Giáp của Ngao Thiên. Đệ tam nhân sau thời gian nghỉ ngơi đã có thể mở lại, cho Trần Lương một lớp bảo vệ vô cùng kiên cố.

Nhưng kiên cố đến mấy cũng không thể chống lại được sức mạnh công kích của trận pháp cấp 8, Yêu Giáp nhanh chóng bị phá hủy.

Trải qua 3 lớp phòng thủ, thanh sắc lôi đình sức mạnh đã giảm nhiều, nhưng nếu đánh trực tiếp vào nhục thân Địa cấp võ giả vẫn khiến hắn bị đánh thành tro tàn.

Yêu Giáp bị phá hủy vẫn còn 1 lớp phòng thủ khác bảo vệ bên ngoài Trần Lương, nguyên khí hộ thân. Nguyên khí hộ thân chính là nguyên khí hủy diệt được tăng thêm 69 lần vững chắc nhờ Bán Thần Khí Bá Vương Quý Điện Giáp.

Nguyên khí hộ thân bị hủy, chỉ còn lại nhục thân Trần Lương phải đối đầu với thanh sắc lôi đình vẫn còn dư lực rất mạnh.

Đáng tiếc Bá Vương Quý Điện Giáp trong trường hợp này chỉ có tác dụng tăng 69 lần nguyên khí hộ thân. Bán Thần Khí bảo giáp này sở hữu 3 đặc kỹ lợi hại nhưng cũng phải tùy trường hợp mới sử dụng được.

Trần Lương gồng mình nhận lấy toàn bộ thanh sắc lôi đình còn lại vào bản thân. Nếu hắn sử dụng Thần Hóa Lôi Đình có lẽ dễ dàng vượt qua lực lượng sấm sét còn lại sau 4 lớp phòng thủ. Nhưng như thế lôi đình sẽ giáng thẳng vào Tiểu Ngao, lúc này đang thực hiện 1 nhiệm vụ quan trọng.

Thực ra không hẳn chỉ mình Trần Lương nhận tấn công, mà Tiểu Ngao cũng đang giúp bảo vệ hần thông qua hiệp ước Linh Thân. Nguyên khí từ Tiểu Ngao len lỏi và bảo vệ tới từng tế bào của chủ nhân.

Trong khi Trần Lương chống đỡ lấy công kích từ trận pháp, Tiểu Ngao sẽ dùng cặp sừng của mình tấn công Chiến Chủ Nhân.

Chiến Chủ Nhân chuyên tâm điều khiển Mất trận tấn công kẻ xâm nhập, vì vậy sức phòng thủ hạ xuống mức thấp nhất. Trong khi thanh sắc lỏi đỉnh đang giết chết Trần Lương, 2 chiếc sừng của Tiểu Ngao đã đâm xuyên đầu, xuyên cổ của Chiến Chủ Nhân.

Nói thì nhiều, thực tế mọi chuyện diễn ra trong nháy mắt. Binh lính trong thành và đám người Như Lão bên ngoài chỉ kịp nhìn thấy một cột sấm sét khổng lồ giáng xuống, nổ ầm giữa không trung, chiếu sáng cả một vùng trời.

Như Lão hỏi Huyết Vô Thần: "Kể sách này mạo hiểm quá. Người thấy môn chủ chịu được không?"

"Nếu hần chết, chúng ta liền rời khỏi Giang Đông Quốc. Ta vốn dĩ không tin chỉ mấy người chúng ta có thể tham gia được cuộc chiến loạn 12 sứ quân này. Ta là đặt cược vào các loại thủ đoạn của tiểu tử kia nên mới không phản đối đi vào bãi nước đục này. Hần nếu không qua được, cũng đừng nghĩ có thể đi xa hơn" Huyết Vô Thần mặt không đổi sắc, nói

Trần Lương nhận toàn bộ lực lượng của lỏi đỉnh, bị đốt cháy thành than rơi xuống người Tiểu Ngao. Tiểu Ngao thu Trần Lương vào trong vùng không gian riêng của nó rồi tiến đến cạnh xác Chiến Chủ Nhân, thu cả Chiến Chủ Nhân và Mất trận vào cạnh Trần Lương.

Xong xuôi một loạt hành động, Tiểu Ngao ung dung sử dụng Không Gian Truyền Tống rời đi, trở lại bên cạnh chỗ bọn Như Lão.

Tiểu Ngao nhả ra Trần Lương và 1 vật hình cành cây. Nhìn thấy đồ vật quen thuộc, Như Lão mừng rỡ, nói:

"Đề ta kiểm tra mất trận" Như Lão cầm lấy cành cây, bay về phía Hải Hân Thành

Huyết Vô Thần kiểm tra tình trạng của Trần Lương. Nhìn từ ngoài vào, Trần Lương đã cháy đen đến không còn nhận ra hình dạng. Nhưng thực ra phần bị cháy chỉ là lớp da bên ngoài, còn bên trong chỉ có một bộ phận nhỏ bị tổn thương, còn lại là không sao. Tim và não hải vẫn hoạt động bình thường.

Thông qua kiểm tra, Huyết Vô Thần cũng phát hiện cơ thể Trần Lương đang phục hồi rất nhanh. Các vết thương được chữa khỏi với tốc độ mất thường nhìn thấy được. Điều này khiến Huyết Vô Thần vô cùng ngạc nhiên, lại vô cùng vui mừng, kế hoạch đã thành công tuyệt đối.

"Mọi người không cần lo, hần ta sẽ khỏe lại" Huyết Vô Thần thông báo

Khoảng cách để kích hoạt được Mất trận là nằm trong phạm vi tấn công của trận pháp. Còn nếu trận pháp chỉ có chức năng phòng thủ thì cần phải mang Mất trận vào trong trận pháp mới kích hoạt được.

Như Lão biết rõ khoảng cách cần thiết, nhanh chóng kiểm tra được đúng cành cây là Mất trận của trận pháp bảo vệ Hải Hân Thành. Đây không phải cành cây thông thường, nó là một lỏi cây của Lối Thanh Cư Mộc. Lối Thanh Cư Mộc cực kỳ quý hiếm, chỉ mọc tại nơi có sấm sét bất tận, lấy sấm sét làm thức ăn mà lớn lên.

Như Lão quay trở lại, khuôn mặt rạng rỡ nói với mọi người:

"Chúng ta đã có được Hải Hân Thành. Mọi người theo ta"

Như Lão dẫn theo đoàn người đường đường chính chính bay vào Hải Hân Thành. Vừa đi, hần vừa nói lớn:

"Ta đã có Mất trận. Các người hoặc đầu hàng, hoặc chết"

Hoạt động chiếm thành, Như Lão đã có kinh nghiệm, cứ thế mà làm. Lão tập trung ra lệnh cho các thuộc hạ dưới quyền của mình thực hiện các hoạt động nhằm giữ được lợi ích chiếm thành cao nhất.

Không phải lão không lo cho Trần Lương, mà đây là kế hoạch đã đề ra từ trước. Huống hồ muốn lo cũng không được. Hiện tại tình trạng của Trần Lương chỉ có thể dựa vào chính hần đi phục hồi bản thân. Những người khác đảm bảo canh giữ cho hần an toàn là đủ.

Nếu Như Lão ngồi đợi Trần Lương phục hồi rồi mới hành động, sẽ gây ra rất nhiều thiệt hại. Ví dụ như bảo khố trong Phủ Thành Chủ bị lấy đi. Hay như chiến thuyền bị phá bỏ... Vì vậy phải trong thời gian ngắn nhất, nắm giữ tất cả mọi thứ trong tay.

Còn may Như Lão không chỉ kinh nghiệm chiếm thành đầy mình, còn là cực kỳ quen thuộc với Hải Hân Thành. Các thuộc hạ của ông cũng vậy. Nên các hành động diễn ra cực kỳ nhanh chóng và thuận lợi. Có Mất trận trong tay, chỉ cần tâm ý Như Lão khẽ động, liền sẽ có tia sét đánh chết bất cứ kẻ nào ngăn cản.

3 ngày sau, cơ thể Trần Lương đã không còn một vết thương nhưng hần vẫn chưa tỉnh. Hần đang nằm trong một gian mật thất chữa thương, mà trước đây vốn chỉ cho phép Đại tướng quân sử dụng.

Bốn phía tường đều được xây nên từ một loại đá gọi là Sinh Xuân Thạch, một loại đá chỉ có thể tìm thấy tại nơi có long mạch. Sinh Xuân Thạch tỏa ra một loại khí có khả năng chữa lành các vết thương, bao gồm cả vết thương vật lý hay tổn thương tinh thần lực hoặc linh hồn.

Bản thân Trần Lương cũng đang nằm trên 1 tầng Sinh Xuân Thạch. Hần được đưa vào đây từ 2 ngày trước. Chỉ sau 2 canh giờ nằm trong mật thất, cơ thể hần đã không còn một vết thương nào từ trong ra ngoài. Chỉ là không hiểu sao 2 ngày qua đi hần vẫn chưa tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Đánh tan 20 vạn đại quân

Thông tin Mùi Sứ Quân trở lại, chiếm được Hải Hân Thành nhanh chóng lan ra toàn bộ Giang Đông Quốc. Ngoài Ngộ Sứ Quân thì Thân Sứ Quân cũng đặc biệt nghe ngóng tình hình.

Thần Sứ Quân, phòng nghị sự.

"Chúng ta nên nhân cơ hội Mùi Sứ Quân còn chưa lớn mạnh, cho 10 vạn đại quân mài chết bọn chúng. Theo thông tin thăm dò được, đám tàn binh chỉ có mấy chục tiên nhân, hoàn toàn không có quân đội!" Một tướng quân cho ý kiến

"Ta đồng ý. Không biết bằng cách nào, Như Lão cướp được Mật trận của Hải Hân Thành. Nhưng lúc này, hắn cũng đang phải đối mặt với 20 vạn đại quân của Ngộ Sứ Quân đóng tại Hải Hân Thành. Đợi bọn chúng trai cò húc nhau, chúng ta làm ngư ông đắc lợi!" Một tướng khác nói

"Trong lúc chờ đợi, phải điệp viên thăm dò thực lực đám tàn binh này!" Quân sư nói

...

Như Lão rất nhanh ổn định lại được vùng chiếm đóng trong trận pháp, nhưng bên ngoài thì không đơn giản như vậy.

Hải Hân Thành rất lớn, lên tới trăm ngàn dặm vuông. Khu vực được bày bố trận pháp cấp 8 ở Hải Hân Thành lại chỉ lớn tầm trăm dặm vuông, bảo vệ Phủ Thành Chủ và cổng thành chính ở hướng bắc.

Tham gia đợt tập kích Như Lão, Hoàng tướng quân chỉ huy động đám tiên nhân và các binh lính Cự Linh cảnh để bí mật và nhanh gọn. Còn 20 vạn đại quân binh lính có tu vi từ Nhất Tinh đến Giáp Linh đều được giữ lại Hải Hân Thành. Bọn họ vẫn được quản lý bởi các đội trưởng và Vạn Chủ Quân.

Quân đội ở Giang Đông Quốc chia làm nhiều cấp bậc, từ thấp đến cao là

Binh nhì

Binh nhất, quản lý từ 50 đến 100 binh nhì

Đội trưởng quản lý 1000 quân

Vạn Chủ Quân quản lý 1 vạn quân

Thiên Chủ Quân quản lý 10 vạn quân.

Tướng quân quản lý nhiều Thiên Chủ Quân

Đại tướng quân, quản lý nhiều tướng quân

20 vạn đại quân tuy mất đi tướng quân nhưng không mấy hỗn loạn, ngược lại vẫn duy trì kỷ luật. Ngay sau ngày bị chiếm mất Phủ Thành Chủ, bọn hắn đã tổ chức quân lính bao vây dày đặc bên ngoài trận pháp. 20 vạn quân lính đứng dày đặc, một con kiến cũng khó lọt qua.

Sau 1 ngày, Ngộ Sứ Quân điều động 1 tướng quân cùng 20 cường giả tới tiếp ứng, đồng thời chỉ huy đại quân. Bọn hắn còn được giao mang theo 10 khẩu đại pháo công thành hồng phá hủy trận pháp. Phía trên đã quyết định chiến tranh giành lại Hải Hân Thành.

Như Lão đang ngồi trong phòng nghị sự cùng Huyết Vô Thần và những người khác

"Sứ giả Ngộ Sứ Quân mang thư chiêu hàng đến. Nội dung là cho chúng ta nắm giữ Hải Hân Thành, nhưng mỗi năm nộp cho Ngộ Sứ Quân 100 củ, đồng thời không được phép chiêu mộ binh lính. Binh lính tại Hải Hân Thành sẽ do Ngộ Sứ Quân đảm nhận!" Như Lão thông báo

"Không cần quan tâm đến bọn hắn. Đợi môn chủ tỉnh dậy, chúng ta sẽ cho bọn chúng biết Mùi Sứ Quân không phải ăn chay!" Huyết Vô Thần không ngần ngại nói. Thực tế là hắn không lo lắng lắm khi nhìn vào lực lượng địch. Những thứ này đều đã nằm trong tính toán từ 3 tháng trước.

"Bẩm báo, môn chủ đã tỉnh!" 1 người lính từ ngoài chạy vào cấp báo

"Mau cho mời!"

Trần Lương đi tới, mặt mày rạng rỡ, nói: "Các vị, ta đã biết có chuyện gì. Chúng ta thực hiện bước cuối cùng của kế hoạch giành lại toàn bộ Hải Hân Thành!"

Trần Lương cùng tất cả mọi người đi đến địa điểm giao tranh. Trận pháp bảo hộ liên tục hoạt động để ngăn lại 10 khẩu đại pháo đang không ngừng bắn phá. Một trận tiêu hao chiến thực sự.

Đạn pháo phía Ngộ Sứ Quân bắn ra có hình dạng 1 nắm đấm to gấp mấy lần Tiểu Ngạo. Nhìn thoáng qua như đang có 10 cường giả liên tiếp vung quyền khí tấn công trận pháp.

Mỗi một viên đạn pháo đều tổn đại lượng Tinh thạch. Tương tự, mỗi lần trận pháp hóa giải đòn tấn công cũng mất không nhỏ Tinh thạch. Bên nào không chịu đựng nổi hoặc hết Tinh thạch trước coi như thua.

Nhìn trước mặt một biển người mặc giáp, Trần Lương không khỏi cảm khái:

"Thật là đông! Chúng ta muốn đánh với 11 Sứ Quân khác, tối thiểu cũng phải có trăm vạn đại quân!"

"Giang Đông Quốc dân số lên tới 2 ức người. Mỗi một Sứ Quân đều có tới ngàn vạn binh lính. Bước tiếp theo của chúng ta chắc chắn là chiêu binh mãi mã, chi phí sẽ không hề nhỏ!"

"Vậy thì nghĩ cách kiếm tiền thôi!"

Tro chuyện dăm ba câu xong, Trần Lương tỏa ra tinh thần lực, cảm nhận dao động của trận pháp, từ đó làm ra phán đoán:

"Mỗi viên đạn pháo có sức mạnh tương đương Huyền cấp ngũ huyết!"

"Bao giờ chúng ta phân công?" Như Lão hỏi

"Ngay bây giờ!" Trần Lương đáp lời, lấy ra 4 khẩu đại pháo "Chuẩn bị mở trận pháp, các người lo đánh chặn phòng thủ những đạn pháo bay đến!"

Nhìn thấy đối phương mang ra 4 đại pháo, tướng quân cầm quân bên Ngộ Sứ Quân cười khinh, nói với các tướng đứng cạnh:

"Không tệ, Như Lão lần này ra ngoài hẳn là có được đại cơ duyên. Không những mang theo một lượng lớn tiền nhân, lại còn có Tinh thạch mua sắm được đại pháo. Nhưng không biết là đại pháo cấp độ nào"

"Chắc chắn là không so được với đại pháo của quân ta rồi, mỗi đại pháo đều giá trị tới 4, 5 chục cù. Không phải số tiền mà một kẻ đào vong như hẳn có thể có được" Một tướng khác đứng cạnh nói

"Một người, lại muốn đối địch với ngàn vạn đại quân. Hẳn là muốn si tâm vọng tưởng"

"Trận này cũng dễ dàng thôi. Chờ trận pháp hết Tinh thạch là bọn chúng hết đời"

Trong khi các tướng địch đứng cạnh nhau, nhàn nhả nói chuyện. Trần Lương nói giọng bình thản:

"Kích hoạt pháo"

"Nhắm chuẩn"

"Bắn"

Trần Lương điều khiển tất trận pháp.

Các loại trận pháp có chức năng phòng thủ đều có 3 loại trạng thái.

Trạng thái Mờ, nội bất xuất, ngoại bất nhập. Bất kỳ cái gì cũng không ra vào được.

Trạng thái Chờ, những vật vô hại qua lại bình thường, chỉ ngăn chặn những vật mang tính phá hoại. Ví dụ như người ném một hòn đá, thậm chí một thanh kiếm phi không có chứa nguyên khí, linh khí qua. Trận pháp sẽ không được kích hoạt để ngăn cản. Nhưng người vận chuyển nguyên khí vào thanh kiếm, hay đánh ra võ kỹ, trận pháp sẽ được kích hoạt ngăn chặn đòn tấn công. Trong hoàn cảnh bình thường, trận pháp sẽ được đặt ở trạng thái Chờ, để người người có thể qua lại tự nhiên, mà vẫn có thể đảm bảo phòng chống các đợt công kích bất ngờ

Trạng thái Tắt. Lúc này dù có tấn công mạnh thì trận pháp cũng không được kích hoạt. Điều đó đồng nghĩa nếu tấn công bình thường sẽ không phá hủy được trận pháp. Lúc này cần đến Trận Pháp Sư tìm ra các Phụ Nhân Trận để hủy đi thì mới phá hủy được trận pháp.

4 khẩu đại pháo chia theo 4 hướng, trong đó 2 khẩu nhắm về phía các tướng địch.

"Ầm"

4 tiếng nổ lớn liên tiếp từ 4 khẩu đại pháo. 4 chiến tượng khổng lồ, to gấp đôi quyền pháo uy thế ngập trời lao về phía địch.

2 chiến tượng trước tiên đụng độ với 2 quyền pháo, dễ dàng phá hủy chúng rồi lao vào đám tướng quân. Lúc này bọn hắn mới nhận ra nguy hiểm thì đã quá trễ. Không ai báo ai, mỗi người đều thúc đẩy nguyên khí hộ thân lên mức cao nhất. Các loại biện pháp phòng thủ khác không kịp lấy ra.

4 đại pháo bắn ra 4 chiến tượng tạo ra 4 vết dài khoảng trống phía đại quân. Không có tiếng hét nào vang lên. Sau 4 tiếng nổ là một không khí im lặng bao trùm cả 2 quân.

Đây là lần đầu tiên đại pháo chính thức được sử dụng để tấn công địch, Trần Lương tuy đã có chuẩn bị tâm lý nhưng cũng không khỏi ngáy ngất.

10 tướng địch đứng tại trung tâm, toàn diệt.

Số binh lính tử vong, ước chừng 4 vạn

Đại pháo của địch bị phá hủy, 4 chiếc.

Phải biết rằng, đại pháo bên phía Trần Lương là loại mới nhất, giá thành cực cao, tất nhiên mấy đại pháo đã dùng hàng trăm năm kia không thể đấu lại.

Sau giây phút thất thần, phía bên Trần Lương hô lên vang dội vui mừng. Có 4 đại pháo này, bọn hắn còn sợ gì 20 vạn đại quân, sợ gì Đại tướng quân của địch.

Trong khi quân địch còn đang khiếp đảm trước uy lực đại pháo, Như Lão sử dụng Sư Tử Hồng, âm thanh vang vọng về phía đại quân:

"Tất cả bỏ vũ khí xuống. Cho các ngươi một cơ hội đầu hàng. Chống cự chỉ có chết vô ích"

Kẻ địch có 4 đại pháo vô địch như này thì còn đánh đấm gì nữa. Binh lính Ngộ Sát Quân lần lượt bỏ vũ khí.

"Ta chợt nghĩ đến 1 vấn đề" Trần Lương quay qua nói với Huyết Vô Thần

"Mời nói"

"Chúng ta có đủ chỗ để nhốt đám tù binh này không?" Trần Lương ngáy ngỏ hỏi

Huyết Vô Thần bật cười, nói "Môn chủ yên tâm, cứ để Như Lão lo. Nhiệm vụ tiếp theo của môn chủ là giúp tìm và mở ra bảo khố, kho vũ khí cùng các kho tàng khác"

Sở dĩ lần này hoàn toàn phải trông chờ Trần Lương, vì những vũ khí của Hải Hân Thành như đại pháo đều được cất trong kho vũ khí, phải biết cách mới mở ra được.

Kho vũ khí hay các bảo khố không chỉ cần chìa khóa để mở, mà còn phải biết thủ pháp phá trận. Thủ pháp phá trận không đòi hỏi năng lực trận pháp cao siêu gì, mà quan trọng là điều khiển tinh thần lực đúng lộ tuyến. Nếu không biết đáp án, chỉ còn cách cậy mạnh phá trận. Rõ ràng điều đó là không cần thiết khi mà Trần Lương đã nắm được toàn bộ trí nhớ của Hoàng tướng quân.

Kế hoạch chiếm giữ hoàn toàn Hải Hân Thành kết thúc, Trần Lương có một cuộc họp ngắn với Như Lão và Huyết Vô Thần. Một số quyết định quan trọng được đưa ra.

Thứ nhất, Như Lão sẽ lên làm Đại tướng quân, tự tổ chức thế lực riêng biệt với Khai Thiên Môn. Lời nói của Kỳ Vô Phong đã nhắc nhở Trần Lương rằng nếu hắn hay Khai Thiên Môn tham gia vào quản lý Hải Hân Thành hay các sự việc liên quan Giang Đông Quốc sẽ là danh không chính, ngôn không thuận. Từ đó Như Lão sẽ bị coi là phản quốc. Nếu vậy sao có thể chiêu binh mãi mã, thu phục lòng người. Tóm lại, Như Lão toàn quyền quản lý Mũi Sứ Quân và các vùng đất sở hữu.

Thứ hai, Khai Thiên Môn sẽ được ưu ái trong khai thác tài nguyên ở Hải Hãn Thành. Khai Thiên Môn sẽ là một tổ chức kinh doanh và nộp thuế như các tổ chức khác

Thứ ba, Như Lão cần có được 10 vạn binh lính trong vòng 3 năm để tổ chức huấn luyện, lớn mạnh Mùi Sứ Quân. Khai Thiên Môn cũng cần chiêu mộ 1 vạn tinh binh do Huyết Vô Thần trực tiếp huấn luyện.

Trên danh nghĩa, Mùi Sứ Quân thuê Khai Thiên Môn làm lính đánh thuê.

Trần Lương giúp Như Lão thu hoạch được toàn bộ bảo tàng, bảo kho ở Hải Hãn Thành. Nhờ vào việc đánh chiếm diễn ra trong thời gian cực ngắn, nên tài nguyên của Hải Hãn Thành ở mức vô cùng dồi dào. Nếu nhóm Trần Lương cũng đánh Hải Hãn Thành nhờ tiêu hao chiến hoặc cường hãn đánh vào thì cả 2 bên đều tổn thương đại lượng nguyên khí.

Theo thỏa thuận, Trần Lương cầm đi 3 phần bảo tàng đầu nhập vào Khai Thiên Môn. Nếu không phải Như Lão cần đại lượng tài nguyên để xây dựng Mùi Sứ Quân từ tay trắng, Trần Lương có thể đã cầm đi nhiều hơn, có thể là 4 phần, 5 phần bảo tàng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Cứu hùng chiến đài

Chỉ sau 1 tháng đại thắng, Như Lão đã có trong tay đội quân 9 vạn lính. Trong đó một nửa là từ đám lính đầu hàng, 20 vạn đại quân vừa rời vốn dĩ là người dân của Mùi Sứ Quân, bị Ngộ Sứ Quân ép gia nhập quân đội. Như Lão cho bọn hắn 2 lựa chọn. Một gia nhập Mùi Sứ Quân, được cung cấp miễn phí tài nguyên tu luyện, lương thực và Tinh thạch. Hai là giải giáp, trở về nhà.

Thêm 1 vạn là lính của Vô Cương. Hãn vốn là Vạn Chủ Quân, sau Mùi Sứ Quân thất bại nên dẫn quân chiếm đóng tại 1 mé sông. Để duy trì lực lượng, mỗi binh lính đều phải tham gia trồng trọt, thu hoạch mùa màng.

Còn lại đến từ các thuộc hạ cũ của Mùi Sứ Quân, nghe tin chiến thắng vang dội của Như Lão mà tiến đến đầu nhập, mong muốn lấy lại vinh quang trong quá khứ.

Một mặt chiêu mộ binh mã, một mặt Như Lão cho người tiếp quản các hoạt động khai thác tài nguyên, hoạt động kinh doanh của Ngộ Sứ Quân. Mỗi một việc đều được tiến hành từ từ do nhân lực không có.

Khai Thiên Môn vẫn chưa có thêm 1 binh lính nào. Bọn hắn đang tập trung xây dựng trụ sở, tính toán kinh doanh.

Khai Thiên Môn được Như Lão tặng cho 3 vùng đất.

Vùng thứ 1 là mỏ Tinh thạch.

Vùng thứ 2 nằm gần Phủ Thành Chủ, trong vùng bảo vệ của trận pháp. Nơi đây sẽ dùng để xây dựng tổng bộ. Trận pháp cấp 8 của Hải Hãn Thành thuộc về hạng trung giai, chi phí xây dựng rơi vào tầm 4000 Củ. Không có lý do gì Trần Lương không tận dụng luôn trận pháp này bảo vệ môn phái.

Tài liệu trong tay hắn hiện giờ chỉ có thể bố trí tối đa 1 trận pháp cấp 8 cao giai. Đây đều là những tài liệu nằm trong bảo tàng thứ 2 của Hải Thượng Trung để lại. Muốn bố trí 1 trận pháp cấp 8, cho dù là hạ giai, cũng đều phi thường tốn kém và cần nhiều tài liệu trân quý, không phải dễ mà có. Vì vậy cần phải tiết kiệm sau này cần. Những tài liệu khác hắn có được, chỉ đủ để bố trí một số trận pháp cấp 5, 6 mà thôi.

Vùng thứ 3 là một vùng đất trù phú, dùng để trồng lúa nước. Hoàng cấp trở lên có thể hít linh khí để sống, nhưng binh lính trong quân đội đa phần là Cự Linh trở xuống, không thể không ăn. Lương thảo là một trong những vấn đề sống còn trong chiến tranh.

Trước mắt chưa có binh lính, Khai Thiên Môn sẽ thuê nông dân trồng trọt, không để đất trống đồi trọc.

Phía ngoại thành xa xôi có 1 tổ hợp mỏ Không Thạch gồm nhiều mỏ Không Thạch chứa lượng Không Thạch dồi dào. Trần Lương rất muốn sở hữu tổ hợp mỏ Không Thạch này mà không được. Vì nó đang thuộc quyền sở hữu của Trương Tam Phú Hộ, một trong tam đại thương gia ở Hải Hãn Thành.

Tam đại thương gia ở Hải Hãn Thành bao gồm Trương Tam Phú Hộ, Lý Tùng Từ Phái, Vô Gian Các.

Tam đại thương gia ở Hải Hãn Thành rất có tiếng nói và quyền lực riêng. Bọn hắn tuy không sở hữu quân đội trăm vạn binh lính, nhưng tiền nhân vô giả lại không thiếu, thậm chí bọn hắn liên kết sức mạnh còn ngang các sứ quân. Vì vậy dù Ngộ Sứ Quân chiếm được Hải Hãn Thành cũng chỉ là chém giết quân đội của Mùi Sứ Quân mà không động đao thương đến tam đại thương gia.

Tam đại thương gia nắm giữ rất nhiều tài nguyên chủ chốt, nên Như Lão còn phải đi thương thảo hợp tác với bọn hắn mà không dám cậy mạnh cướp đoạt.

Thí dụ như Trương Tam Phú Hộ có xưởng đóng thuyền rất lớn và uy tín. Như Lão muốn tiến công đường biển, không thể không xuống tiền cho môn hộ này.

Lại như Lý Tùng Từ phái có 20 xưởng rèn lớn nhỏ. Bọn hắn sản xuất từ nông cụ cho tới Bách Thánh Khí, không chỉ bán tại Hải Hãn Thành mà còn cho nhiều thành trì khác của các Sứ Quân khác.

Sau nửa năm, Trần Lương đề xuất với mọi người 1 vấn đề:

"Ta muốn thành lập 1 lôi đài. Lôi đài có 9 tầng, mỗi tầng có 1 chủ tầng do Khai Thiên Môn lựa chọn. Mỗi người muốn tham gia đều phải đi từ tầng thấp nhất, không phân biệt tu vi, cũng không kiểm tra tu vi.

Muốn lên lôi đài, người tham gia phải đặt một số tiền cược theo quy định ở mỗi tầng.

Tầng 1, 1 Tinh thạch

Tầng 2, 2 Tinh thạch

Tầng 3, 4 Tinh thạch

Tầng 4, 8 Tinh thạch

Cứ thế gấp đôi cho đến tầng 9, 256 Tinh thạch.

Người tham gia có thể lựa chọn làm Chủ Đài hoặc Chiến Đài.

Muốn làm Chủ Đài, người tham gia đưa tiền cược cho Khai Thiên Môn. Sau đó người này sẽ được đưa tên lên Chủ Đài Bảng, tức là người nhận khiêu chiến.

Chiến Đài là người đi khiêu chiến những người có tên trên Chủ Đài Bảng.

Nếu Chủ Đài thắng, hắn sẽ nhận được đủ số tiền đặt cược của tầng đó.

Nếu Chiến Đài thắng, hắn chỉ nhận được một nửa số tiền đặt cược của tầng đó. Lí do là bởi Chiến Đài có quyền lựa chọn đối thủ, còn Chủ Đài thì không. Chủ Đài phải chấp nhận mọi đề nghị khiêu chiến. Một nửa số tiền còn lại thuộc về Khai Thiên Môn.

Người nào chiến thắng 5 lần liên tiếp sẽ tiến lên tầng tiếp theo. Người nào thua 5 lần liên tiếp sẽ bị giảm 1 tầng.

Các người thấy thế nào?"

Tuyết Hoa lên tiếng trước. Nàng hiện giờ vừa là chủ mẫu, vừa là tổng quản của Khai Thiên Môn

"Phu quân muốn thành lập lôi đài là để làm gì?"

Trần Lương trả lời:

"3 mục đích.

Đầu tiên là kiếm tiền từ nó. Lôi đài có 2 kênh kiếm tiền, từ Chiến Đài thắng và tiền bán vé cho khán giả vào xem

Thứ hai là muốn tìm kiếm những người có thiên phú võ học để chiêu mộ.

Thứ ba là để khuếch trương tên tuổi Khai Thiên Môn. Lí do nửa năm qua vẫn chưa xây dựng xong tổng bộ Khai Thiên Môn là bởi ta muốn một tổng bộ hoành tráng, thể hiện tiềm lực hùng hậu của môn phái. Từ đó làm tăng uy tín Khai Thiên Môn. Mục đích cuối cùng là để thu hút nhân tài. Tên tuổi môn phái càng lan xa, càng uy tín thì càng nhiều nhân tài gia nhập.

Tiện thế nói luôn, cũng vì muốn khuếch trương tên tuổi Khai Thiên Môn, sắp tới chúng ta sẽ mở một loạt quán ăn, phục vụ các loại thịt yêu thú và linh thảo. Điều này còn giúp rèn luyện các đệ tử hằng hái đi săn yêu thú."

"Vậy chủ tầng do Khai Thiên Môn lựa chọn ra sẽ làm gì?" Ứng Sát hỏi

"Bất cứ ai cũng có quyền khiêu chiến chủ tầng. Nhưng khác với khiêu chiến thông thường, khiêu chiến chủ tầng cần điều kiện là 2 bên phải cùng tu vi. Tiền cược khiêu chiến chủ tầng cao gấp 10 so với tiền cược của tầng đó.

Mục đích thì dễ hiểu thôi, để rèn luyện đệ tử Khai Thiên Môn"

"Hay lắm, thuộc hạ muốn làm chủ tầng" Ứng Sát hào hứng nói

"Vậy lôi đài sẽ tổ chức hàng ngày phải không?" Chu Minh hỏi

"Không, mỗi tuần 1 lần thôi"

"Nếu có người thắng liên tiếp 5 lần tầng 9 thì sẽ như nào?" Huyết Vô Thần hỏi

"Bảo hắn lưu lại Truyền tín thạch, khi nào ta rảnh sẽ chiến đấu với hắn. Nếu hắn thắng, thưởng 3 vạn Tinh thạch"

"Nếu kẻ đó là Địa cấp tu vi trở lên, chẳng phải là chắc chắn mất 3 củ sao?" Huyết Vô Thần lại hỏi

"Địa cấp rồi thì quan tâm gì 3 vạn Tinh thạch. Lúc đấy tặng luôn hắn để tạo quan hệ cũng là 1 chuyện tốt. Mà thực ra đám ba cái thi đấu với giải thưởng như này, Hoàng cấp còn không đề ý, nói gì đến địa cấp. Mục tiêu của ta là thu hút Cự Linh tu vi trở xuống"

"Có cấm giết người không?" Tuyết Hoa hỏi

"Có. Kẻ nào giết người, không được nhận phần thưởng và cấm hoàn toàn tham gia Cừu Hùng Chiến Đài"

"Ta thấy rất hay, tiến hành luôn thôi" Huyết Vô Thần tán thành "À cần đặt cho lôi đài này 1 cái tên"

"Ta nghĩ rồi, sẽ đặt là Cừu Hùng Chiến Đài"

2 tháng sau đó, một trang viên rộng lớn hình thành. Trước cửa lớn treo 1 bảng hiệu thêu 3 chữ vàng "Khai Thiên Môn". Tổng bộ Khai Thiên Môn chính thức hình thành tại Giang Đông Quốc.

Tiếp thêm 3 tháng, Cừu Hùng Chiến Đài chính thức được khai mở.

Ban đầu chưa có danh khí, người tham gia lôi đài ít, Khai Thiên Môn cho các đệ tử đăng ký thi đấu với nhau để phục vụ khán giả. Dù 1 khán giả đến cũng vẫn mở cửa như thường.

Các đệ tử của Khai Thiên Môn đều đã được rèn luyện từ lâu, chiến đấu uy mãnh, mãn nhãn khán giả. Vì vậy dần dần lượng khán giả đến đông lên. Từ đó lại thu hút thêm nhiều võ giả tham gia lôi đài.

Đang ngồi chế tạo Không Vật, Trần Lương chợt nhận được tín hiệu nguy cấp từ Ngạo Thiên, cho thấy nó đang bị thương nặng.

Một năm trước, thông qua Như Lão, Trần Lương biết được bên ngoài Hải Hân Thành 300 dặm về phía tây có 1 nơi gọi là Bát Hoang Nguyên Sinh, hoàn cảnh khắc nghiệt, yêu thú mạnh mẽ, bảo vật vô số. Trần Lương đã để Tiểu Ngao và Ngao Thiên vào đó rèn luyện.

Hắn ngay lập tức tập trung truyền sức mạnh cho Ngao Thiên thông qua hạt giống linh hồn của Hiệp Ước Linh Thân. Có điều, rất nhanh sau đó Ngao Thiên không còn nhận được nguyên khí của hân truyền, cho thấy hoặc là nó đã chết, hoặc là nó đã bất tỉnh.

Trần Lương vội vàng bay đi tìm Ngao Thiên. Nó bất tỉnh nhưng lại di chuyển với tốc độ khá nhanh, cho thấy đã bị kẻ nào đó bắt mang đi.

Hắn đuổi theo tới 1 tòa thành lớn. Tín hiệu của Ngao Thiên đã không còn di chuyển. Trần Lương lần dò cuối cùng đã tìm được địa điểm chính xác giam giữ Ngao Thiên, là một trang viên lớn có trận pháp bảo hộ và dày đặc Ân Nặc Trận.

Trang viên này là của Cổ Điều Phái, chuyên săn bắt, mua bán yêu thú khắp Phạm Thiên Vực. Lúc này, bọn hắn đang mở tiệc mừng công

"Cứ tưởng lần này thất thu, ai ngờ cuối cùng về lại bắt được 1 con Tam Nhân Lang"

"Tất cả là nhờ Chu lão. Lúc đấy mọi người nhìn thấy Tam Nhân Lang đều sợ chạy. Chỉ có Chu lão cho rằng nó chưa đạt tới trưởng thành hoàn toàn mới thử tấn công, ai ngờ là thật"

"Theo ta thì không nên bán ra vội. Với kích thước cơ thể của nó thì rất nhanh nữa sẽ tiến hóa lên cấp cuối cùng, lúc đấy giá cả sẽ cao gấp 10 lần"

"Đúng vậy. Một con Tam Nhân Lang trưởng thành, còn sống, giá trị thậm chí so chúng ta dự đoán còn muốn lớn"

"Nào uống, chúc mừng chúng ta"

5 người bọn hắn đều là Huyền cấp võ giả của Cổ Điều Phái. Mỗi năm sẽ có 2 đợt ra ngoài săn bắt yêu thú, mỗi đợt kéo dài 3 tháng.

Lần này đi săn, ngoài Tam Nhân Lang, bọn hắn còn bắt được 5 yêu thú cấp 5, 3 yêu thú cấp 6 và 1 yêu thú cấp 7.

Bọn hắn tiến sâu vào Bát Hoang Nguyên Sinh mà tìm mãi không được 1 con yêu thú cấp 10 nào, chỉ thấy được 1 con cấp 8 và 1 con cấp 9 nhưng đều bị sống mất.

Thực ra trong Bát Hoang Nguyên Sinh có 1 vùng gọi là ám vực có nhiều yêu thú lợi hại, cấp 10 không thiếu, thậm chí có cả cấp 11. Nhưng với khả năng của bọn hắn, vào nơi đấy rất nguy hiểm.

Ân Nặc Trận dày đặc khiến Trần Lương không thể thăm dò sâu cận thực lực Cổ Điều Phái, vì vậy phương án cưỡng công cứu Ngao Thiên ra sẽ được đặt cuối cùng.

Hắn đi tới Bát Hoang Nguyên Sinh tìm Tiểu Ngao. Tiểu Ngao và Ngao Thiên cùng vào Bát Hoang Nguyên Sinh nhưng lựa chọn hành động riêng biệt để Ngao Thiên rèn luyện riêng biệt, nguy hiểm hơn.

Tiểu Ngao cấp độ thấp, lại chiến lực không cao, nên vùng hoạt động của nó tương đối an toàn, Trần Lương dễ dàng tìm được, cười đi thăm dò Cổ Điều Phái.

Hoạt động xâm nhập và thăm dò Cổ Điều Phái hoàn toàn dựa vào Tiểu Ngao. Ân Nặc Trận nhiều nên tinh thần lực của Trần Lương không có tác dụng phát hiện người đi đến. Còn Tiểu Ngao nhận biết được, nhờ vào cảm giác không gian của nó. Bất cứ thứ gì di chuyển đều tạo ra sự thay đổi trong không gian.

Sau 3 ngày, Trần Lương đã di chuyển qua gần như tất cả mọi nơi trong Cổ Điều Phái nhưng không thấy Ngao Thiên đâu. Hắn đưa ra phán đoán nơi nhốt Ngao Thiên nằm ở 1 trong 2 nơi, đều được canh phòng nghiêm mật và có nhiều trận pháp cấm chế khiến Tiểu Ngao không thể na di vào trong.

Phương án sử dụng Tiểu Ngao cứu Ngao Thiên không thể thực hiện được.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 136: Lời ta nói chính là đạo lý

Trần Lương dùng đến phương án thứ hai hắn nghĩ tới.

Lựa chọn một bộ trang phục xa hoa lộng lẫy, trông như một phú thương giàu có, Trần Lương liền ngang lăm liệt đi vào cửa tiệm treo bảng ghi 3 chữ "Vạn Yêu Tiệm"

Nhìn thấy phú ông đến, gia nhân tươi cười đi đến hỏi "Quý khách cần mua yêu thú gì? Cửa tiệm chúng tôi loại nào cũng có"

Trần Lương liếc mắt hỏi "Loại nào cũng có? Có yêu thú cấp 11 không?"

Gia nhân ngượng cười: "Ha ha, quý khách nói đùa. Trên cả Cửu Giới này, không có bất kỳ chỗ nào bán yêu thú cấp 11"

Trần Lương vừa đi ngắm nghía các kệ hàng, vừa hỏi thăm "Hiện giờ các ngươi có đồ vật nào là tốt nhất, đắt nhất?"

"Những đồ tốt nhất không có ở ngoài này mà phải vào bên trong. Có điều chỉ có khách quen của tiệm mới được vào, mong quý khách thông cảm!"

"Làm thế nào để trở thành khách quen?"

"Mỗi khách nhân mua trên 5 vạn Tinh thạch đều sẽ được cấp thẻ xanh để trở thành khách quen của tiệm"

"Đơn giản" Trần Lương lấy ra 5 củ đưa cho gia nhân, nói "Chỗ này có cái gì tốt nhất, lấy ra ta mua. Xong đưa ta thẻ xanh"

"Có ngay, có ngay. Quý khách xin đợi một chút" Gia nhân vui mừng cầm 5 viên Tinh thạch cấp 3 đi lấy đồ

Gia nhân đi ra, đưa cho Trần Lương 3 viên nội đan, giới thiệu "Đây là nội đan của Tu La Hải Sư, yêu thú cấp 8. Đây là nội đan của Đạm Khinh La Thử và Cuồng Tiểu Hồng Nhím, yêu thú cấp 7. Ba nội đan này vừa đủ giá trị 5 củ, là 3 thứ giá trị nhất ở tiệm ngoài này"

"Được" Trần Lương thu nội đan vào Nhẫn không gian "Có thể vào trong chưa"

"Tất nhiên, tất nhiên, xin mời theo tiểu nhân" Gia nhân đưa cho Trần Lương một thẻ xanh rồi dẫn hắn đi qua 1 hành lang dẫn xuống mặt đất

Trong mặt thất, Trần Lương nhìn thấy rất nhiều bộ phận yêu thú, có cánh, có đầu, có đuôi, có xương, có tim...

Ở một phía, còn có một loạt các loại bảng tên dựng trên 3 hàng kệ dài. Trần Lương mới hỏi:

"Những bảng tên kia là sao?"

"Đó là những yêu thú còn sống, được tiệm ta nuôi nhốt ở một nơi bí mật. Quý khách có nhu cầu, chỉ cần đặt một khoản tiền cọc rồi đúng ngày hẹn đến lấy"

"Ta muốn tìm một con Tam Nhân Lang còn sống, các người có không?"

"Trên đây là tất cả các yêu thú còn sống của bốn tiệm. Nếu không có, tức là không có" Gia nhân chỉ tay vào đồng bảng tên, không có tên Tam Nhân Lang nào.

Trần Lương lựa chọn mua xác của 1 con yêu thú cấp 9 hoàn chỉnh rồi nhấn với gia nhân:

"Đây là Truyền tin thạch của ta, nếu bắt được Tam Nhân Lang, các người báo tin cho ta. Giá cả dễ nói"

"Tiểu nhân sẽ ghi lại yêu cầu của quý khách" Vừa nói, hắn vừa lấy ra 1 quyển sổ, viết lên đó yêu cầu của khách có thẻ xanh rồi dán tờ giấy lên 1 cái bảng.

Trần Lương rời đi, đợi 3 ngày vẫn chưa thấy có thông tin gì, cho thấy Cổ Điều Phái không có ý định bán ra Tam Nhân Lang lúc này. Có thể bọn hắn để dành cho nội bộ. Có thể bọn hắn chờ nuôi Tam Nhân Lang tiến hóa lên cấp cao nhất để bán ra được giá cao. Nhưng dù thế nào, hắn cũng không có thời gian thêm để chờ đợi.

Phương án chuộc lại Tam Nhân Lang bất thành. Trần Lương đành sử dụng đến kế sách cuối cùng.

Cưỡi Tiểu Ngao trở về Hải Hãn Thành, Trần Lương huy động đám người Trường lão khách khanh theo hắn đi đánh nhau.

Số lượng huy động chỉ bằng một nửa so với hắn nghĩ. Lí do bởi nhiều người ra ngoài làm nhiệm vụ hoặc đi rèn luyện. Theo quy định, các Trường lão khách khanh được ra ngoài lịch luyện mỗi năm 1 lần, mỗi đợt kéo dài 4 tháng tối đa. Vì vậy không thể chờ bọn hắn về được.

Một nhóm 11 Trường lão khách khanh theo Trần Lương ngồi trên chiến hạm bay tới Vạn Yêu Tiệm phụ cận, cách trận pháp bảo hộ của Cổ Điều Phái 3 dặm.

Không nói không rằng, Trần Lương ra lệnh bắn đại pháo vào hộ trận khiến nó chập chờn gần như bị hủy. Theo Trần Lương tính toán, hộ trận này cấp 7, vẫn chịu được tấn công của Địa cấp võ giả sơ kỳ. Có điều nếu cả 3 Địa cấp võ giả sơ kỳ liên tục tấn công thì chỉ vài hiệp là nổ tan

Bị một kích cực mạnh tấn công, tiếng pháo nổ va đập vào hộ trận thu hút mọi sự chú ý ở khắp mọi nơi. Toàn bộ nhân mã của Cổ Điều Phái chạy ra nhìn về phía chiến hạm. Cổ Điều Phái có 12 vị trường lão bay lên cao ngang với chiến hạm, nhưng không dám tới gần mà chỉ dám ở trong trận pháp. Một người đứng đầu nói:

"Các người vì sao tấn công chúng ta?"

"Các người bắt sủng thú của ta, một con Tam Nhân Lang cấp 9. Mau trả lại" Trần Lương nói lớn

"Đạo hữu, chỉ sợ có hiểu nhầm. Cửa tiệm bọn ta không hề có Tam Nhân Lang nào cả. Người có thể vào kiểm tra"

"Ta với nó đã tạo Hiệp Ước Linh Thân, tất rõ ràng vị trí ở đâu. Nó nằm phía dưới mặt đất ở hướng này. Phía trên đó là 1 ngôi nhà. Ta đã vào xem nhưng không tìm ra được mật đạo. Trang viên của các người có 2 chỗ được canh phòng rất cẩn mật cùng nhiều trận pháp bày bố. Hắn ló xuống mật đạo là từ 1 trong 2 chỗ đấy.

Ta nói nhiều vậy hắn là đủ chứng minh rồi chứ"

Mấy vị trường lão nghe xong quay qua thảo luận nhỏ với nhau

"Chúng ta mới bắt Tam Nhân Lang từ mấy ngày trước, cũng chỉ có 6 chúng ta biết. Tên này đúng là chủ nhân của Tam Nhân Lang rồi"

"Chủ nhân thì sao. Chúng ta bắt được nó thì là của chúng ta"

"Nhưng chiến thuyền của hắn rất lợi hại, chưa kể 11 người đi theo chưa biết thế nào"

"Đại pháo chỉ dùng để phá trận. Thời gian chờ để bắn pháo đủ để chúng ta tránh thoát khỏi nòng pháo. Cái ta phân vân chỉ là 12 người kia không biết thực lực thế nào"

"Không được. Trận pháp cấp 7 này giá trị tới mấy trăm củ, bằng mấy lần giá trị Tam Nhân Lang. Sao có thể vì nó mà để bị phá hủy đi hộ trận này. Cho dù không hồng hân mà chỉ tốn chi phí sửa chữa cũng giá trị ngang Tam Nhân Lang. Chưa kể là biết đâu lúc đấy có kẻ thù tấn công thì lấy đâu ra phòng thủ"

"Ta đồng ý. Trận pháp thì bị hủy, chúng ta thì không dám chắc thắng được 12 kẻ kia. Ta đề nghị trả lại Tam Nhân Lang"

"Đúng vậy. 12 kẻ kia sở hữu được chiến thuyền lợi hại như này thì thực lực cũng không phải dạng vừa đâu, không nên gây sự"

Một hồi nghị luận, người đứng đầu ra quyết định "Coi như chúng ta đen đủi, trả lại Tam Nhân Lang cho hắn đi"

Một trường lão trong nhóm bay về phía mật đạo, lát sau mang ra 1 Tam Nhân Lang bị treo một huyết phù quanh cổ. Huyết phù này có tác dụng giam cầm sức mạnh yêu thú.

Tiểu Ngao lúc trước bị thương rất nặng, lại thêm bị huyết phù giam giữ khiến lúc này nó còn rất yếu. Trần Lương tức giận, nói:

"Mau mang Tam Nhân Lang lại đây"

Cổ Điều Phái cho người mang Tam Nhân Lang bay đi, Trần Lương cho 1 người bay đến nhận. Trần Lương đau lòng nhận lấy 1 Tiểu Ngao khắp người thương tích, ốm yếu nằm yên 1 chỗ. Hắn quay ra nói:

"Các người đánh trọng thương sủng thú của ta, cảm thấy nên bồi tội gì?"

"Bồi tội? Yêu thú lang thang một mình, không chủ bên cạnh. Bọn ta đánh bắt nó là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu. Bọn ta còn chưa giết nó là may cho ngươi rồi. Đừng có được nước lán tới" Người đứng đầu Vạn Yêu Tiệm quát lại

Hắn nói xong, không thấy đối phương nói lại, tưởng là êm xuôi rồi. Ai ngờ một tiếng nổ ầm vang lên, từ chiến thuyền hiện lên một cự tượng, nhanh như chớp đánh tới trận pháp. Ngay sau đó là tiếp 1 tiếng nổ ầm vang lên, trận pháp rung lắc dữ dội, tùy thời có thể sụp.

"Ngươi! Bọn ta đã thả sủng thú của ngươi, còn muốn gì nữa" Người đứng đầu Vạn Yêu Tiệm quát lên

"Bồi thường 1 viên nội đan của yêu thú cấp 10" Trần Lương nói

"Ngươi quá vô lý. Hung hăng vô đạo. Cho dù bồi thường cũng không thể tới nội đan của yêu thú cấp 10"

"Lời ta nói chính là đạo lý. Ngươi không phục? Vậy đề ta cho 2 đại pháo cùng bắn xem trận pháp của ngươi còn giữ được không"

"Cho dù muốn, bọn ta cũng không có nội đan yêu thú cấp 10 cho ngươi. Ngươi rõ ràng yêu thú cấp 10 quý hiếm cỡ nào, sao bọn ta dễ dàng gặp mà bắt được"

"Lừa ta vô ích. Mấy ngày trước ta vừa mang thẻ xanh tiến vào sâu bên trong cửa hàng của các ngươi. Ở đó có 1 viên nội đan của Khê Đầu Báo. Giao nó ra, từ nay chúng ta không ai nợ ai"

Mấy người của Vạn Yêu Tiệm do dự chưa quyết. Chính lúc này, một toán người từ xa bay tới. Người đi đầu hỏi: "Lệnh Kha, có chuyện gì mà ồn ào vậy?"

"Tướng quân, tên này ngang nhiên tới Vạn Yêu Tiệm của ta cướp bóc trắng trợn. Mong ngươi giúp chúng ta đòi lại công đạo"

Lệnh Kha thấy người đến là Phủ Thành Chủ liền mở cờ trong bụng. Vạn Yêu Tiệm bọn hắn đóng thuế hàng năm không phải ít, lúc này hắn là phải được Phủ Thành Chủ bảo vệ.

"Tên kia, sao ngươi đến cướp của Vạn Yêu Tiệm?" tướng quân quay qua hỏi Trần Lương

"Ngươi là ai?" Trần Lương không trả lời mà hỏi ngược lại

"Ta là tướng quân ở Phủ Thành Chủ của Công Khai Thành, phụ trách trị an nơi đây. Ngươi trả lời câu hỏi của ta"

"Vạn Yêu Tiệm bắt và đánh trọng thương sủng thú có Hiệp Ước Linh Thân với ta. Bây giờ ta bắt bọn hắn bồi thường"

"Sao các ngươi lại đánh trọng thương sủng thú của hắn?" tướng quân quay qua hỏi Lệnh Kha, người đứng đầu Vạn Yêu Tiệm.

Lệnh Kha nghe câu hỏi có chút hơi ngẩn người. Trong cái thế giới mạnh được yếu thua như này, việc đánh cướp là rất bình thường, đánh bắt yêu thú càng là việc diễn ra hàng ngày. Thực ra câu hỏi của tướng quân đầy đủ phải là "Sao các ngươi lại đánh trọng thương sủng thú của kẻ mạnh hơn các ngươi?"

"Tướng quân, lúc đó yêu thú của hắn chỉ có 1 mình, bọn ta nào biết là nó đã có chủ"

"Vậy là do ngươi không ở cạnh sủng thú của mình. Ta thấy Tam Nhân Lang chỉ hơi yếu, chứ không đến nỗi trọng thương không sống nổi. Ta thấy 2 bên xí xóa làm hòa rồi đường ai nấy đi"

"Không được. Bọn hắn không tổn hại gì, còn ta lại bị trọng thương sủng thú. Hôm nay bọn hắn không bồi thường, ta sẽ bắn đại pháo đến khi trận pháp bị hủy hoại hoàn toàn mới thôi" Trần Lương khẳng khái không nhượng

"Đạo hữu, ngươi làm thế chi thiệt cả 2 bên. Ngươi không những không được gì, lại tổn hao đạn pháo. Ta thấy giá trị đạn pháo cũng không nhỏ a" tướng quân vẫn nhẹ giọng hòa giải

"Không sao, đạn pháo của ta rất nhiều, bắn bớt cho nhẹ thuyền"

"Ngươi suy nghĩ lại một chút. Trận pháp bảo hộ của Vạn Yêu Tiệm ta có biết, đây tuy là một trận pháp cấp 7 hạ phẩm, nhưng lại thuộc về dạng thuần túy phòng ngự, không có lực phản công. Vì vậy khả năng phòng ngự, phục hồi của nó rất mạnh. Ngươi tấn công, nhìn qua có vẻ sắp hạ được nó, nhưng thực tế còn xa mới đủ.

Nói thêm 1 chút, Vạn Yêu Tiệm đóng thuế và nằm dưới sự bảo vệ của Phủ Thành Chủ bọn ta. Vì vậy trừ khi bọn hắn làm sai thì phải tự chịu. Còn như hiện tại là ngươi quá đáng, bọn ta sẽ trợ giúp bọn hắn.

Trong lúc ngươi bắn pháo, Phủ Thành Chủ và Vạn Yêu Tiệm sẽ giáp công ngươi từ 2 phía. Không cần biết ngươi mạnh đến đâu, nhưng ắt có thương vong.

Nếu giao chiến, tất cả mọi người đều lợi bất cập hại. Ngươi nên cân nhắc kỹ"

Tướng quân vừa ngọt vừa mặn. Không những đưa ra lời khuyên hợp tình hợp lý, lại cài vào đó lời đe dọa cứng rắn.

Đám người Trưởng lão khách khanh cũng bắt đầu lo lắng nhìn Trần Lương. Bọn hắn đều thấy vị tướng quân kia nói rất hợp tình hợp lý. Không may Trần Lương tiếp tục tấn công là bọn hắn sẽ lâm vào khó chiến. Không ai muốn điều này xảy ra. Một người nói nhỏ:

"Môn chủ, hắn nói có lý. Chúng ta đã cảm lại được Tam Nhân Lang, nên lui thôi"

"Đúng rồi, chúng ta còn 1 cuộc chiến rất dài phía trước, không nên tham bát bỏ mâm"

"Bảo toàn lực lượng là quan trọng"

"Thôi được" Sau một hồi suy nghĩ, Trần Lương nói: "Ta cũng không phải là người không biết đạo lý"

Lệnh Kha nghe xong câu, mặt đen lại, thầm nghĩ "Đạo lý con mẹ ngươi. Vừa nãy còn bảo lời ta nói chính là đạo lý, giờ đã lật lọng ngay được. Mặt dày còn hơn phân trâu"

"Thế này đi. Ta vẫn muốn có viên nội đan kia. Ta mua của các ngươi 5 Củ. Thấy ta tuyệt vời chưa" Trần Lương nói

"Giá của viên nội đan đấy là 12 Củ, bán cho ngươi 10 Củ đã là rất tốt rồi" Lệnh Kha phản đối

"Vậy đề ta phá hủy trận pháp của ngươi xong sẽ mua với giá 10 củ" Trần Lương vỗ vỗ tay vào khẩu đại bác "Bắn liên tiếp 10 phát xem trận pháp của ngươi chịu được không"

"Thôi để ta hòa giải. Vạn Yêu Tiệm bán cho vị đạo hữu này với giá 6 Cù, còn lại coi như phí bồi thường" tướng quân lên tiếng, đồng thời trợn mắt nhìn Lệnh Kha, ý bảo nếu người không nghe, ta liền bỏ mặc người.

Lệnh Kha nóng mặt, nhưng dịu lại nói "Thôi được, giá 6 cù"

Trần Lương thấy giá này cũng đã rất tốt rồi, không nên chèn ép đối phương quá đáng, nên cũng gật đầu đồng ý.

"Ha ha, rất tốt. Không đánh nhau, không quen biết. Vị đạo hữu này trông còn rất trẻ, không biết quý tính đại danh là gì?"

"Đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, tại hạ là Thủy Kính Tiên Sinh" Trần Lương nói. Cái tên Trần Lương bị nhiều truy sát quá, tốt nhất là không nên sử dụng. Từ nay hắn sẽ dùng tên Thủy Kính Tiên Sinh ở Phạm Thiên Vực này cho đến khi bước vào Địa cấp.

Thành chủ đại nhân rất thích kết giao anh hùng trong thiên hạ. Ta mạn phép thay mặt thành chủ mời đạo hữu tới Phủ Thành Chủ làm khách, uống rượu ngon.

"Ta hiện có việc bận, mạn phép khi khác quay lại. Tiện cho ta hỏi, thành này thuộc về Sứ Quân nào?"

"Đây là một thành độc lập, không thuộc Sứ Quân nào. Bọn ta chỉ mong sống hòa bình, yên ổn làm ăn, không muốn dính líu tới chiến tranh giữa các Sứ Quân"

"Ta sẽ còn quay lại. Trước hết giao dịch xong nội đan đã"

2 bên mua bán, lấy tướng quân làm trung gian. Trần Lương lái chiến thuyền rời đi khiến cho 3 bên thờ phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Lừa dối, dối lừa

Chờ đợi Ngao Thiên hồi phục, Trần Lương cùng nó và Tiểu Ngao đi đến Bát Hoang Nguyên Sinh. Hắn cũng cần luyện tập thêm thương pháp, đưa Hải Hoàng Thương đại thành.

Không Gian Truyền Tống của Tiểu Ngao có thể đạt được khoảng cách tối đa 100 dặm, sau 3 lần truyền tống là đủ để bọn hắn bước chân vào Bát Hoang Nguyên Sinh.

Một đường tiến lên, Trần Lương đã tới gần vùng trung tâm được gọi là ám vực của Bát Hoang Nguyên Sinh.

Ám vực là một tòa núi rộng lớn không nhìn thấy biên giới. Muốn bước lên trên tòa núi đầy phải bay qua vực sâu ngàn trượng. Nhưng chân chính ám vực lại không phải phía trên núi, mà là trong lòng núi.

Muốn vào ám vực phải đi xuống vực sâu ngàn trượng, tìm đến lối vào mới chính thức nhìn thấy thế giới ám vực.

Đích đến của Trần Lương không phải quanh quẩn bên ngoài vùng trung tâm như Ngao Thiên lúc trước mà là tiến vào ám vực.

Bay xuống nơi vực sâu ngàn trượng, Trần Lương dần cảm thấy tinh thần lực của hắn bị hạn chế hơn rất nhiều. Nơi đây có 1 loại khí ngăn cản tinh thần lực, khiến cho hắn cố hết sức cũng chỉ cảm nhận được 100 trượng xung quanh. Nhưng cố sức vậy rất mệt mỏi tinh thần, nên hắn chỉ đi 3 trượng khu vực tinh thần lực, chủ yếu nhận biết cảnh vật bằng thị giác.

Mặt đất nơi vực sâu rậm rạp cây cỏ cao ngang đầu gối và rất ẩm ướt. Trần Lương lựa chọn bay cách đám cây một thước, để phòng bị các loài yêu thú sống trong và trên mặt đất tấn công.

Tìm kiếm cửa vào ám vực tương đối khó khăn. Mùi vị ẩm thấp nồng nặc nơi này cũng hạn chế thính giác của Ngao Thiên. Trần Lương chỉ có thể dò từng tác đất, nhìn từng tác cây.

1 tuần dò tìm, Trần Lương vẫn chưa thấy lối vào ở đâu. Được cái nơi đây tương đối an toàn, các loại thực vật, yêu thú đều không quá nguy hiểm.

Chợt Ngao Thiên ngửi thấy mùi nhân loại tiến tới từ phía xa. Thân ảnh hắn hiện ra cũng là lúc hắn nhìn thấy đám người Trần Lương.

"Ồ, lại có người ở đây" Người kia nói

"Người đang tìm lối vào ám vực?" Trần Lương hỏi

"Đúng vậy. Người hắn cũng vậy đi. Người có muốn hợp tác cùng tìm cho nhanh? Ta tìm ở đây 5 ngày rồi"

"Đồng ý"

Vừa tìm kiếm, nam tử lạ mặt chủ động mở lời:

"Tại hạ tên Quang Hoàng, Huyền cấp nhất huyết"

"Tại hạ Thủy Kính Tiên Sinh, Huyền cấp nhất huyết. Ta nghe nói trong này hung hiểm vô cùng, người mới nhất huyết lại dám đi vào đây?" Trần Lương hỏi dò

"Tuy hung hiểm, nhưng trong ám vực có cơ duyên cho Quang thuộc tính tu sĩ. Khi nào vào được bên trong đạo huynh ắt sẽ hiểu. Người hắn cũng là quang thuộc tính đi?"

"Không, ta là ám thuộc tính. Người hiểu rõ về ám vực?"

"Không hắn là hiểu rõ. Sư tôn nói cho ta vào đây. 2 con yêu thú của người đều đã trưởng thành hết chưa?" Từ khi gặp nhau, Quang Hoàng không ngừng liếc nhìn Tiểu Ngao và Ngao Thiên.

"Cái này không thể nói"

"1 Tam Nhân Lang, 1 Đại Địa Ngưu Ma Vương. Ngươi không nên để lộ 2 con yêu thú này ra ngoài, kẻo trở thành mục tiêu công kích của thiên hạ.

"Đa tạ nhắc nhở"

Loại trừ những khu vực 2 bên đã tìm kiếm, sau 2 ngày bọn hắn cuối cùng đã tìm được lối vào là một hang động trông như miệng mãnh thú. 2 người bước từng bước đi qua lối vào sâu hun hút.

Tường chừng cuối đường phải là một nơi tối tăm không ánh sáng, hoặc là le lói một chút nhờ vào các loại quang thực vật hoặc quang thạch. Nhưng không ngờ, bước chân ra khỏi lối đi, Trần Lương và Quang Hoàng đều choáng ngợp bởi ánh sáng vô cùng mạnh phát ra từ 2 viên dương trên cao.

"Ánh sáng mạnh quá, cái tên ám vực có vẻ không đúng lắm" Trần Lương nheo mắt nhìn 2 viên dương nói

"Ánh sáng mang theo cả nhiệt lượng và phân diệt. Da của ta vậy mà có chút vừa đau vừa nóng như kiểu bị hỏa diễm thiêu đốt"

"Đứng xa như này đã bị ảnh hưởng, không biết đến gần còn đáng sợ như nào"

"Ngươi nói mình là Âm thuộc tính, vậy có muốn đi tiếp?" Quang Hoàng hỏi

"Đã đến thì đi một chút xem. Ta có người bằng hữu quang thuộc tính. Nếu nơi này phù hợp, sau này sẽ bảo hắn đến"

"Vậy chúng ta cùng lên"

Trần Lương vận chuyển nguyên khí bao bọc bên ngoài cơ thể, chống lại ảnh hưởng của ánh sáng hủy diệt.

"Ngươi làm thế này chỉ sợ không đi xa được" Quang Hoàng nói

"Không có cách, khi nào nguyên khí suy giảm, ta sẽ trú dưới bóng cây để phục hồi. Ngươi đi trước, tránh chậm trễ cơ hội"

"Không sao, đến lúc ngươi suy yếu, ta còn có thể giúp"

"Vậy phải đa tạ đạo huynh rồi" Trần Lương chấp tay nói

"Từ hai giai huynh đệ, gặp nhau là có duyên. Đạo huynh không cần khách khí" Quang Hoàng xua tay cười nói

Bọn hắn bước đi trên đồng bằng rộng lớn, khắp nơi là cỏ vàng bị đốt cháy bởi nhị dương. Trần Lương thử bứt lên 1 ngọn cỏ. Sức của hắn, có thể nhấc lên mấy vạn cân, vậy mà phải vận sức mới có thể bứt lên ngọn cỏ. Cho thấy được sự dẻo dai của cây cỏ nơi riêng và thực vật nơi chung ở nơi bị thiêu đốt bởi nhị dương như này.

Đi được nửa ngày, Trần Lương chỉ vào 1 cây đại thụ mọc đơn độc trong trời đất, nói:

"Ta vào kia nghỉ ngơi 1 lúc. Ngươi nên đi tiếp"

"Muốn đi xa, phải đi từ từ. Ta cũng nên nghỉ ngơi thôi. Sư tôn ta nói, cơ duyên ta cần ở phía cuối ám vực. Đi càng nhanh, càng dễ mất sức kềm bắt cần"

"Tùy ngươi thôi" Trần Lương nhún vai

Cả đoàn tiến vào chỗ có bóng râm, tránh thoát khỏi ánh sáng hủy diệt chiếu thẳng vào người. Trần Lương ngồi xuống ăn vào 1 viên đan dược.

Thời gian nửa nén nhang, Trần Lương phui người đứng dậy. Không phải hắn đã nghỉ ngơi xong, mà là xung quanh hắn đang có sự xuất hiện của 5 con yêu thú hình thỏ, được bao phủ bởi lớp lông màu đỏ.

"Ngươi có biết đây là loài yêu thú gì?" Trần Lương hỏi

"Ta cũng chưa thấy bao giờ" Quang Hoàng lắc đầu

"Có vẻ như bọn chúng chờ sẵn con mồi vào đây nghỉ ngơi là xông ra"

"Yêu thú trong đây đều không phải dạng vừa đâu. Cần thận"

Quang Hoàng vừa nói xong, 5 con hồng thỏ đồng thời đánh ra yêu ảnh tấn công con mồi. Đám người Trần Lương cũng không chậm trễ, ra đòn phản công.

Trần Lương cùng Chiến thần Atula kết hợp đánh ra 1 chiêu Hải Hoàng Thương. Thời điểm Trần Lương mới luyện thành Hải Hoàng Thương trong Ác Nhân Cốc, võ kỹ hình dạng đơn thuần là 1 đợt sóng. Lúc này, hình dạng đợt sóng đã có chút thay đổi, càng giống với 1 bàn tay của thần biển ập xuống đối phương. Cho thấy Hải Hoàng Thương của hắn đã đạt trung thành.

2 nhân 2 yêu, vừa vận đánh hòa với 5 hồng thỏ. Tiếp tục lần thứ hai tranh phong bắt phần thắng bại, hồng thỏ mới dùng đến thần thông thỏ thuộc tính của mình.

Hồng thỏ cúi đầu, cuốc 2 chiếc răng thỏ của nó xuống đất. Ngay lập tức xuất hiện 5 địa thỏ to gấp 5 lần bọn chúng hiện ra, hung hăng lao đến dẫm về con mồi.

Đám người Trần Lương tiếp tục tấn công như lúc trước, bị phá hủy hoàn toàn bởi 5 địa thỏ.

"Chúng ta đánh không lại chúng, chạy thôi" Trần Lương hét lên

Không chờ đối phương đáp lại, Tiểu Ngạo đã dẫn Trần Lương cùng Ngạo Thiên ra đi rồi đi. Quang Hoàng nhìn đối phương biến mất, bản thân cũng phóng người lên cao muốn tránh khỏi đám địa thỏ.

Không ngờ 5 địa thỏ nhún người, nhảy 1 phát vượt qua tốc độ bay của Quang Hoàng gấp nhiều lần. Mắt thấy đối phương gần tiếp cận mình, Quang Hoàng sau lưng hiện lên 2 đôi quang dực, tăng tốc độ của hắn vượt qua đám địa thỏ.

2 đôi quang dực này là thần thông của Quang Hoàng, giờ mới triển lộ.

Trần Lương không quan tâm gã nam tử tên Quang Hoàng kia sống chết thế nào. Dù sao đối phương cũng là Huyền cấp thất huyết, không chết được. Vừa gặp mặt đã nói dối tu vi nhất

huyệt, Trần Lương vốn đã không muốn đồng hành cùng tên này.

Không có Quang Hoàng bên cạnh, Trần Lương cũng không cần giả bộ bao bọc nguyên khí quanh thân. Đối phương không thật, Trần Lương cũng giả yếu xem hắn muốn làm gì. Tiếc là kịch hay chưa có hồi kết thì đã đường ai nấy đi.

"Muốn lừa ta, tuổi gì?!" Trần Lương hi mũi nói

Đang đi đường vắng bóng, không có một ai, đột nhiên Tiểu Ngao điều khiển cặp sừng bay lên trời về phía trước. Không hiểu sao 2 chiếc sừng bay được 1 đoạn thì đứng yên bất động trên không trung.

Trần Lương biết có vấn đề, liền chém 1 thương hướng ngay phía trên cặp sừng. Trước mắt hắn hiện lên 1 yêu thú đầu chim, mình người, sau lưng có 2 cánh. 2 tay yêu thú đang nắm lấy 2 chiếc sừng của Tiểu Ngao.

Nhân điều há miệng, bắn ra một luồng sáng phá hủy thương khí, lại tiếp tục tấn công Tiểu Ngao. Ngao Thiên ngay lập tức sử dụng đệ tam nhãn đẩy đi luồng sáng.

Nhân điều nhém đi cặp sừng, lần nữa thân hình lại biến mất. Đây không phải là lần trốn trong không gian, mà là năng lực quang thuộc tính của nhân điều, Tàng Hình.

Tàng Hình chỉ tránh thoát được thị giác mà không thoát được không gian cảm giác của Tiểu Ngao. Nó cũng không thoát được cảm ứng tinh thần lực của Trần Lương, đáng tiếc tinh thần lực của hắn bị triệt tiêu bởi hủy diệt quang mạng từ nhị dương. Ngao Thiên lúc này đã mở ra đệ tam nhãn, cũng nhìn thấy được Nhân Điều.

Cặp sừng được giải thoát, Tiểu Ngao tiếp tục điều khiển nó đuổi theo tấn công Nhân Điều. Lần này Nhân điều không bắt cặp sừng mà tránh thoát khỏi nó, bay về phía Trần Lương. Hắn tuy không nhìn được yêu thú nhưng dựa trên đường bay của cặp sừng cũng đoán được nhân điều đang làm gì, ở đâu.

Trần Lương cùng Tiểu Ngao cùng ra đòn tấn công về phía nhân điều. Đường như khi tàng hình thì nhân điều không thể bắn ra Yêu Ảnh hoặc quang cầu nên nó phải cấp tốc hiện nguyên hình, đánh ra Yêu Ảnh chống đỡ hợp công.

Lực công kích yếu, Yêu Ảnh của nhân điều bị phá hủy khiến cơ thể nó nhận phải đòn tấn công, văng mạnh ra sau.

Biết bản thân không đánh lên được 3 kẻ này, Nhân Điều không đoán đo biến đổi trạng thái bản thân phát sáng, cực tốc rời đi. Chuyên môn của nó là ám sát, không bao giờ lựa chọn đánh trực diện.

Trần Lương không đuổi theo, vì có muốn đuổi cũng không được, tốc độ bay của nhân điều quá nhanh.

Nhìn Nhân điều bay đi, Trần Lương lẩm bẩm

"Nơi này khó ăn thật. 2 lần gặp yêu thú, 1 lần chạy, 1 lần sống con mồi. Hèn gì không mấy người muốn vào. Vào đây chết lúc nào không biết"

Quả thật nếu không có Tiểu Ngao, chỉ sợ Trần Lương đã bị nhân điều tập kích đến chết.

Cất bước đi tiếp, qua nửa ngày, Trần Lương mới tìm thấy 1 cây to để nghỉ ngơi. Ở ngoài trời thời gian dài, da hắn cũng bắt đầu ửng đỏ. Bên dưới bóng cây còn có 1 tảng đá dài, cỏ mọc xanh mát, dường như được đặt đây làm chỗ nằm nghỉ cho lữ khách qua đường.

Trần Lương ngồi xuống hòn đá nghỉ ngơi để lớp da bên ngoài hồi phục, nhưng vẫn không quên cảnh giới bên ngoài.

Ngồi một lúc, bóng cây râm mát cũng khiến tinh thần hắn được thả lỏng hơn. Trần Lương nằm xuống, nhắm mắt suy nghĩ về chiến tranh sắp tới.

Hắn không để ý thấy vừa nằm xuống, các ngọn cỏ đã di động, vươn dài hơn, chạm vào hắn nhiều hơn. Đột nhiên, một hàng cỏ dây quấn quanh cơ thể hắn, nhiều cây cỏ đâm vào người hắn, bơm chất tê liệt vào máu hắn.

Chưa kịp ở đó, tảng đá bỗng mọc ra 4 chân, công Trần Lương chạy thực mạng. Ngao Thiên đuổi theo phía sau, không dám tấn công

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Lan Quế Hâu

Tiểu Ngao na di lên phía trước Thạch Yêu, cách chừng 100 trượng. Nó đạp chân xuống đất, xoay cơ khởi động rồi hú lên 1 tiếng dài "Gaouuuu", sau đó 4 vó như bay chạy về phía trước.

Tiểu Ngao tự tin, mạnh mẽ sử dụng cặp sừng cường tráng húc đầu với Thạch Yêu. Chỉ 1 dụng, Thạch Yêu húc văng Tiểu Ngao lên chín tầng mây, rơi đánh rầm xuống đất. Một kết quả thảm hại dành cho Đại Địa Ngưu Ma Vương thiếu niên.

"Thật sự là trâu trâu húc xe mà" Trần Lương thở dài ngao ngán về độ trâu của Tiểu Ngao.

Thạch Yêu tiếp tục bỏ chạy. Hai bên giữ nguyên khoảng cách, cho đến khi gặp 1 đàn 7 con Lan Quế Hâu, một loài yêu thú cấp 9 với 2 tay lực lưỡng và cái miệng rộng chứa hàm răng sắc bén.

Thạch Yêu chạy qua đàn Lan Quế Hâu không gặp bất kỳ trở ngại gì, dường như 2 bên nước sông không phạm nước giếng.

Nhưng Tiểu Ngao và Ngao Thiên thì khác. Cả 2 vừa chạy đến, 7 con Lan Quế Hâu đồng thời nhảy vào tấn công.

Tiểu Ngao gặp phải 3 con tấn công. Nó lựa chọn na di ra phía sau đối phương tránh thoát vây công. Nơi Tiểu Ngao vừa rời đi, mặt đất nhận một lực đâm cực mạnh, phát ra tiếng nổ "ầm", nhưng không có hố đất nào được tạo ra, cho thấy đất ở đây rất cứng rắn.

Về phần Ngao Thiên, nó phải quần chiến với 4 con Lan Quế Hâu. Ngao Thiên nhờ có đệ tam nhãn, nhìn rõ được nắm quyền của đối phương, kết hợp với sự nhanh nhẹn của bản thân nên tránh thoát được. Nhưng nó không chiếm được tiện nghi nào.

Quần chiến cùng 3 con Lan Quế Hâu, Tiểu Ngao sớm gặp một mối. Nó có thể ra đi bỏ đi, thậm chí có lí do rất chính đáng là đuổi theo chủ nhân, nhưng nếu vậy Ngao Thiên sẽ bị vây công chết.

Đám Lan Quế Hâu có được địa lợi, cơ thể thích nghi với hủy diệt quang mang ở nơi này, vì vậy sức chiến đấu dai dẳng hơn nhiều. Chiến đấu hồi lâu, Ngao Thiên đã bị mấy quyền vào người, cực kỳ khó chịu.

Lợi dụng lúc 4 con Lan Quế Hâu tập trung tấn công Ngao Thiên, Tiểu Ngao na di ra phía sau, dùng hết sức bú tí mẹ đâm ngập nửa sừng vào 1 con đang chuẩn bị đâm Ngao Thiên. Con yêu thú bị bay đi một đoạn dài nhưng vẫn đủ sức quay lại tham chiến. Yêu thú ở ám vực này không con nào là dạng dễ chơi.

Quần chiến phía Ngao Thiên đang diễn ra gay cấn, thì phía Trần Lương bị thạch yêu mang về hang của nó.

Hang của thạch yêu ẩn dưới một lớp cát mà thạch yêu đào mãi mới hiện ra. Nó dùng hang để ngủ đêm, lẫn trốn kẻ thù, đồng thời là nơi lưu trữ thức ăn. Những con mối nó bắt được như Trần Lương sẽ bị mang về hang để ăn dần.

Đám cỏ trói Trần Lương thực ra là lông của thạch yêu. Để có thể đâm qua da của yêu thú trong ám vực này, lông của nó phải nói là cực kỳ sắc bén, có lực xuyên thấu cao. Tương tự, chất tê liệt cũng vô cùng mạnh.

Kiểm tra chắc chắn rất nhiều lông đã cắm sâu bên trong cơ thể con mối, đảm bảo chất tê liệt cực mạnh đã thấm sâu vào trong huyết dịch, thạch yêu mới nghiêng người thả Trần Lương xuống. Chưa dừng ở đó, ngay khi Trần Lương vừa ngã chập đất, nó đã cho 1 đâm thật mạnh vào đầu Trần Lương, hòng khiến con mối hoàn toàn tử vong, không để lại bất cứ nguy hiểm nào.

Đáng tiếc, thạch yêu chân vừa giơ lên, đâm xuống, Trần Lương đã xoay người tránh thoát, đồng thời đứng dậy lấy ra Địa Long Thương. Hắn đã quyết định, không chỉ thay tên đổi họ, cả vũ khí cũng cần ẩn giấu. Vì chỉ cần lộ ra thông tin hân sở hữu 1 Bán Thần Khí Khuyển Dạ Xoa, bảo đảm Thiên cấp cường giả ở khắp nơi đến tóm hắn, không cần biết hắn là ai.

Cả thánh giáp hân cũng đổi lại là Bách Thánh Khí trước đây mặc. Dự định bước vào Địa cấp hoặc gặp trường hợp nguy hiểm mới lấy ra Khuyển Dạ Xoa cùng Bá Vương Quý Điện Giáp. Dù sao, quá dựa vào vũ khí cũng không tốt.

Trần Lương cảm thương giao chiến với thạch yêu, bị ép lùi liên tục. Thiên Thánh Khí cộng với nguyên khí của hân không đủ làm sứt mẻ lớp da ngoài của thạch yêu, vì vậy thạch yêu bỏ qua phòng thủ, một mực tìm cách đập trúng con mối.

Chém liên tục không gây ra thương tổn gì cho thạch yêu, Trần Lương đành sử dụng Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí. Quả nhiên có tác dụng. Thạch yêu không nghĩ đối phương gây hại được cho mình nên lo là phòng thủ. Vừa kích hoạt Đạo Thần Thông, Trần Lương ngay lập tức đâm 1 thương về vị trí dưới cằm thạch yêu.

Mũi thương đâm vào sâu 3 tấc. Thạch yêu vẫn là huyết nhục chi khu, vẫn có cảm giác đau đớn. Bị thương chỗ hiểm, thạch yêu hú lên, nhảy lùi lại phòng bị. Từ vết thương ở cằm, một thứ chất lỏng màu xám chảy thành dòng ra ngoài, có lẽ là huyết dịch của thạch yêu.

Đã có thể đâm bị thương thạch yêu, Trần Lương nhanh chóng tiến lên đánh chết yêu thú. Lúc này hân mới kiểm tra được đây là một loài yêu thú cấp 9, cũng coi như vật bỏ cho Tiểu Ngao và Ngao Thiên.

Nhìn quanh hang ổ của thạch yêu, Trần Lương nhìn thấy rất nhiều xương trắng, hân là con mối của thạch yêu còn sót lại. Ngoài ra còn có một số bộ phận cơ thể của con mối mà thạch yêu chưa ăn đến. Trong đó có 1 yêu thú còn khá đầy đủ, mới chỉ bị cắn vài miếng lỗ thủng.

Trần Lương tiến lại gần xem, nhận ra đúng là Vương Bát Đán, một loài yêu thú cấp 10 hình dạng giống gấu trúc. Vương Bát Đán có tuyệt chiêu Hắc Bạch Phong Bạo cực kỳ nguy hiểm dùng để tấn công tâm xa. Ngay cả Ngao Thiên đối đầu với nó cũng không dễ dàng.

"Một yêu thú cấp 9 lừa chết yêu thú cấp 10 nguy hiểm, rất thú vị" Trần Lương vừa nói, vừa thu thập vào Nhẫn không gian Vương Bát Đán cùng tất cả những đồ vật hữu dụng trong hang, ngay cả xương cũng không chừa.

Sử dụng tinh thần lực dò xét hang ổ, Trần Lương còn tìm ra được 1 Nhẫn không gian nằm lẫn lóc dưới đất, hân là nhân loại vào ám vực bị thạch yêu lừa chết. Trần Lương cảm lên kiểm tra, tuy không có trân quý đồ vật, nhưng cũng gọi là có thu hoạch.

Đặc biệt, trong Nhẫn không gian có 1 viên Xích Quang Đan, là đan dược cấp 5 tăng tu vi cho người có Quang thuộc tính. Cái này tặng cho Tuyết Hoa phục dụng là quá đẹp. Nàng tuy là luyện đan sư cấp 5 nhưng muốn luyện ra Xích Quang Đan cũng không dễ.

Thu hoạch xong xuôi, Trần Lương bước ngược trở về nơi Tiểu Ngao cùng Ngao Thiên đang khổ chiến với đám Lan Quế Hâu.

Bước qua 1 gò đất, Trần Lương vừa vận nhìn thấy Tiểu Ngao húc sừng vào 1 con Lan Quế Hâu nhưng đồng thời bị 1 con khác đâm cho bay xa trăm trượng, ngã đi. Nó đã chịu quá nhiều trọng quyền từ đám Lan Quế Hâu, lúc này đã không còn gượng dậy nổi.

Nhân cơ hội này, 1 con Lan Quế Hâu chạy đến muốn triệt để chấm dứt mạng sống của Tiểu Ngao.

Ngao Thiên, người đầy thương tích, máu chảy thành giọt rơi xuống mặt đất, dùng hết sức lực chạy đuổi theo con Lan Quế Hâu kia.

Lan Quế Hâu cách Tiểu Ngao 5 trượng, nhảy lên cao về phía trước, muốn giáng 1 đòn thật mạnh xuống đối phương. May thay Ngao Thiên vừa kịp lúc nhảy húc Lan Quế Hâu rồi xa khỏi Tiểu Ngao, không thì thật khó biết được hậu quả thế nào.

Ngao Thiên hú lên 1 tiếng dài, cảnh cáo đám Lan Quế Hâu đừng có đến gần. 7 con Lan Quế Hâu mới nằm đất 2 con, còn 5 con tiến lại gần, vây quanh Ngao Thiên.

Trần Lương còn cách Ngao Thiên 200 trượng, liền đánh ra 1 kích Hải Hoàng Thương về phía 1 con Lan Quế Hâu đang quay lưng về phía hân.

Cảm nhận sát khí từ xa, Lan Quế Hâu quay đầu lại thì thấy 1 nhân loại đang chuẩn bị võ kỹ tấn công mình. Nó bỏ qua Ngao Thiên, quay người nhìn tên nhân loại, đồng thời hiển hóa ra yêu ảnh đỡ đòn.

Võ kỹ mạnh hơn Yêu Ảnh không bao nhiêu, nên dù tấn công đến Lan Quế Hâu cũng bị nó 1 quyền phá hủy. Nhưng thế cũng đủ để Ngao Thiên nhảy đến tấn công nó từ phía sau. Một và đặc thù nhưng Ngao Thiên không truy sát mà quay về chỗ cũ bảo vệ Tiểu Ngao.

Nhìn thấy Ngao Thiên muốn bảo vệ Tiểu Ngao, 4 con Lan Quế Hâu còn lại quyết định đánh ra Yêu Ảnh. Sử dụng Yêu Ảnh công kích cần có thời gian một hơi thở để chuẩn bị, vì vậy khi khoảng cách 2 bên gần như này, Ngao Thiên có thể dễ dàng tấn công 1 con hoặc chạy tránh đi.

Có điều tình thế hiện giờ lại vô cùng bất lợi cho nó. Ngao Thiên hoàn toàn có thể tấn công kịp thời 1 con Lan Quế Hâu trong khi nó đang chuẩn bị Yêu Ảnh. Nhưng 3 con còn lại hoàn

toàn đủ thời gian tấn công Tiểu Ngao đang nằm ngất 1 chỗ.

4 con Lan Quế Hầu đều nhìn ra được tình thế, nên lúc này mới cùng nhau tấn công bằng Yêu Ảnh.

Trần Lương từ xa nhìn thấy tình cảnh nguy cấp, hận bản thân chủ quan. Nếu hắn sử dụng Thân Hóa Lôi Đình và không dùng Hải Hoàng Thương tấn công thì giờ có lẽ đã đến kịp lúc. Bản thân hắn cũng không ngờ bọn Lan Quế Hầu này linh trí cao như vậy.

Trần Lương đồng thời vận dụng 2 Đạo Thần Thông là Thân Hóa Lôi Đình và Hóa Cước tăng tốc độ bay lên gấp 10 lần. Hắn cũng không dám ra đòn tấn công từ xa vì khiến tốc độ di chuyển nhất thời bị chậm lại.

Nhưng dù có nhanh thế nào, 4 con Lan Quế Hầu vẫn kịp đánh ra Yêu Ảnh trước khi Trần Lương đuổi đến. Ngao Thiên cũng không tấn công con nào mà chỉ đứng đó nghiêm thần tập trung.

4 Yêu Ảnh từ 4 phía đồng thời bay về phía Tiểu Ngao.

Ngao Thiên gầm lên 1 tiếng rung chuyển thiên địa, vận dụng toàn bộ sức mạnh để tam nhân thúc đẩy chuyển hướng Yêu Ảnh. Yêu Ảnh còn cách Ngao Thiên 3 trượng chợt lướt vòng cung lên trên.

4 Yêu Ảnh chụm đầu vào 1 chỗ nổ tung, cách đầu Ngao Thiên chỉ 2 trượng. Vụ nổ khiến lông Ngao Thiên thổi dạt về 1 bên, nhưng về cơ bản là không sao.

Con Lan Quế Hầu bị Ngao Thiên tấn công từ phía sau đã gương dạy tham gia cuộc chiến. Trần Lương cũng đã trở về bên cạnh Ngao Thiên, thu Tiểu Ngao vào Không Vật. Không còn gánh nặng Tiểu Ngao, Ngao Thiên có thể toàn tâm toàn ý tấn công Lan Quế Hầu.

Đám Lan Quế Hầu phân ra 2 nhóm, nhóm 1 có 3 con tấn công Ngao Thiên, nhóm 2 có 2 con tấn công Trần Lương. Bọn chúng đã chứng kiến sự lợi hại của Ngao Thiên, tự nhiên là trong cận chiến muốn coi trọng Ngao Thiên hơn 1 tên nhân loại.

Trần Lương cũng vô cùng tự tin dùng Địa Long Thương là đủ diệt sát 2 con yêu thú tay không tác sát. Nhưng hắn đã nhầm, Lan Quế Hầu bàn tay lại có thể chống đỡ được Thiên Thánh Khí của hắn. Thậm chí hắn còn phải chặt vật chống lại 4 tay của Lan Quế Hầu liên tục tấn công.

Trần Lương tiếp tục hiển hóa ra Chiến thần Atula cầm trên tay 6 chiến thương Bách Thánh Khí chém xuống 2 con Lan Quế Hầu. Có được ưu thế về số lượng, Trần Lương chiếm lại thượng phong. Nhưng không có được chiến thắng ngay lập tức.

Chiến thần Atula sử dụng Bách Thánh Khí chém vào thân, vào đầu Lan Quế Hầu như dùng gậy đánh vào thiết bản, chỉ có thể gây ra đau nhức cho Lan Quế Hầu mà không thể chém xuyên da của chúng.

Trần Lương nhìn sang Ngao Thiên đang khổ chiến cùng 3 con Lan Quế Hầu. Nó hoạt động có vẻ chậm hơn do cơ thể nhận quá nhiều vết thương. Thậm chí trong cơ thể nhiều xương đã gãy.

Trần Lương không muốn tiếp tục dây dưa, quyết định sử dụng Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí. Hiệu quả nhìn thấy ngay lập tức. 2 con Lan Quế Hầu bị chém bay đầu, đám xuyên tim

Trần Lương ngựa không dừng vó, ngay lập tức chạy về phía Ngao Thiên giúp nó diệt trừ 3 con Lan Quế Hầu.

3 con Lan Quế Hầu thấy đồng bọn bị tiêu diệt, tức giận nhảy tới tấn công Trần Lương, bỏ qua sức tàn lực kiệt Ngao Thiên.

Cả giận mất khôn, 3 con Lan Quế Hầu đáng nhẽ nên bỏ chạy thì lại tìm đường chết. Bọn chúng không phải chưa từng đánh cận chiến với nhân loại. Nhưng những lần trước, bọn chúng đều tay không chống đỡ vũ khí không chút tổn hại. Chính những kinh nghiệm này dẫn đến sai lầm chết người.

Rất nhanh chóng, 3 con Lan Quế Hầu bỏ mình dưới lưỡi thương của Trần Lương. Bách Thánh Khí trong tay Chiến thần Atula chỉ làm bị thương được lớp da ngoài, phải đến Trần Lương trực tiếp dùng Thiên Thánh Khí Địa Long Thương mới đâm thủng tim, mũi thương xuyên từ trước ra sau cơ thể Lan Quế Hầu mới khiến bọn chúng gục ngã.

Kết thúc trận chiến, Trần Lương thu dọn chiến trường, thu cả Ngao Thiên vào Không Vật. Nó đã kiệt sức rồi. Trần Lương quay trở lại hang của thạch yêu để nghỉ ngơi và đưa 2 sủng thú ra để trị thương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Vương Chiến

Trần Lương cùng 2 sủng thú tiếp tục lên đường, thỉnh thoảng lại chiến đấu kịch liệt, thỉnh thoảng phải bỏ của chạy lấy người.

Trần Lương gặp được 1 cây linh dược Thông Quang Chi Lăng, rất bổ cho quang thuộc tính tu sĩ. Hắn dự định ngắt lấy về cho Tuyết Hoa. Đáng tiếc có 1 con yêu thú cấp 10 Lăng Thông Địa Lân trông coi. Đám Trần Lương bị Lăng Thông Địa Lân phát hiện, đuổi đánh gần chết.

Ám vực đầy rẫy nguy hiểm. May nhờ bản sự chạy trốn thượng đẳng của Tiểu Ngao mà bọn hắn nhiều lần thoát chết trong gang tấc.

Nguy hiểm không chỉ đến từ yêu thú, mà còn đến từ thiên nhiên nơi đây.

Có một lần đang đi đường, đám Trần Lương đột nhiên rơi vào mưa đá từ trên cao rơi xuống. Đá rơi không phải loại tầm thường mà đều có nhiệt độ cao như nham thạch lại cứng rắn vô cùng.

Mưa đá đột ngột, Tiểu Ngao không kịp bày ra Không Gian Truyền Tống đưa đồng bọn rời đi, chỉ có thể sử dụng Không Gian Na Di giúp cả đám tránh những viên đá to bằng mấy người ôm.

Mưa đá dày đặc, Không Gian Na Di không phải lúc nào cũng kịp thời sử dụng. Còn may có Yêu Giáp của Ngao Thiên bảo vệ. Tuy nhiên lực lượng của mỗi viên đá đều rất mạnh, khiến cho Yêu Giáp chỉ mới bị 1 viên va vào, liền biến mất.

Mỗi một lần Yêu Giáp bị phá hủy, Ngao Thiên liền cấp tốc tạo ra Yêu Giáp mới. Độ trễ giữa 2 lần tạo Yêu Giáp là một hơi thở, đủ để vô số đá rơi vào đầu nếu đứng yên. Vì vậy sự kết hợp giữa Tiểu Ngao và Ngao Thiên là vô cùng quan trọng.

Có lần, Trần Lương thậm chí còn phải vận dụng Yêu Ảnh được cất dự trữ trong Khuyển Dạ Xoa để phá hủy 1 tảng đá rơi vào bọn hắn trong khi Yêu Giáp và Không Gian Na Di đều chưa kịp triển khai.

Võ kỹ của Trần Lương cũng vô dụng, vì đợi hắn đánh ra được 1 chiêu thì cả đám chết hết rồi.

Nếu là đá cứng bình thường, Trần Lương có thể cất bọn Ngao Thiên vào Không Vật rồi sử dụng Thân Hóa Lôi Đình để tránh thoát. Có điều mỗi viên đá đều ẩn chứa nhiệt độ cao có thể gây thương tổn cho cơ thể hóa lôi của hắn. 1 viên có thể không sao, nhưng nhiều viên thì không biết được điều gì.

Ròng rã 3 năm, bọn hắn cuối cùng đã đặt chân tới nơi thẳng đứng với nhị dương, là nơi có khoảng cách gần nhất với nhị dương trên mặt đất. Sức nóng từ nhị dương cực cao, khiến nơi đây mười dặm bán kính không có lấy một ngọn cỏ, bóng cây.

Từ mặt đất tới nhị dương cách nhau chừng 10 dặm khoảng cách mà nhiệt lượng đã thế này, không biết đi tới gần nhiệt độ còn cao đến khủng khiếp thế nào.

Trần Lương không vận chuyển nguyên khí bảo vệ vẫn có thể chịu đựng được nhiệt lượng này, nhưng chưa đầy một nén nhang, lớp da bên ngoài của hắn đã bắt đầu có dấu hiệu bị thiêu đốt, tổn thương nghiêm trọng.

Bước từng bước nghiên cứu nơi đây không phát hiện ra điều gì, Trần Lương đành rời đi. Nhưng không phải quay lại nơi cửa vào, mà tiếp tục đi sâu vào bên trong.

Nơi nhị dương đứng đỉnh có thể là trung tâm ám vực. Để đi đến cuối ám vực, khoảng cách còn xa xôi vô cùng.

Hắn cũng không phải một đường đi thẳng mà đi hướng này một chút, đi hướng kia một chút. Mỗi khi cần chiến đấu, Ngao Thiên luôn là lính tiên phong. Trừ khi nó rơi xuống hạ phong, cách biệt thực lực quá rõ ràng, Trần Lương mới cùng Tiểu Ngao xen vào trận chiến. Còn không thì cho dù Ngao Thiên có trọng thương đến mức nào, Trần Lương cũng chỉ đứng đứng quan chiến.

Một nơi đầy rẫy những yêu thú mạnh mẽ như này không dễ tìm thấy, là cơ hội cho Ngao Thiên rèn luyện những trận chiến một mất một còn.

Cho dù có cao thủ chạy trốn như Tiểu Ngao, Trần Lương vẫn phải cẩn thận từng li từng tí. Nếu là chủ quan, cho dù cao thủ Địa cấp võ giả cũng chết mà không biết vì sao.

Tại ám vực này, có yêu thú sở hữu tốc độ nhanh đến nỗi na di của Tiểu Ngao cũng không hơn là bao; có yêu thú tàng hình dễ dàng tiến sát sau lưng cắt cổ người mà không hề hay biết; có yêu thú phóng ra quang thương sắc bén đến kinh người;....

Vượt muôn trùng hiểm nguy, Trần Lương đang đứng trước một khung cảnh trái ngược hoàn toàn với tất cả những gì hắn nhìn thấy trước đó trong ám vực, một vùng đất không có ánh sáng.

Vùng đất bóng tối này không phải bị che bởi thứ gì, mà là ánh sáng đi đến ranh giới vùng đất liền biến mất không dấu vết. Dường như vùng đất này không cho phép sự tồn tại của ánh sáng.

Trần Lương đặt một chân vào vùng đất bóng tối, đặt một chân bên ngoài, hoàn toàn không thấy bất thường gì, chỉ khác nhau do bên ngoài có hủy diệt quang mang nên nóng, bóng và sáng. Còn không hiểu vì sao ánh sáng không vào được bên trong.

Vùng đất bóng tối có thể là lí do cho cái tên Ám Vực. Lúc đầu Trần Lương nghĩ là vì cửa vào nằm ở trong vực sâu ngăn trượng.

Hắn cùng 2 sủng thú tiến vào vùng đất bóng tối. Hoàng cấp tu vi không cần ánh sáng để nhìn vật, vì vậy hoàn cảnh ở nơi này đều được thu vào tầm mắt của Trần Lương.

1 tuần đi lại trong vùng đất bóng tối giúp Trần Lương có được một cái nhìn ban đầu, đó là yêu thú sống trong đây có phần hiền lành và yếu hơn so với bên ngoài. Điều này rất dễ hiểu, vì yêu thú bên ngoài phải chịu đựng hủy diệt quang mang hàng ngày, hàng tháng, hàng năm, tự nhiên là có sức chịu đựng cao hơn. Môi trường khắc nghiệt hơn cũng khiến chúng hung dữ hơn, lực chiến đấu cao hơn.

Nói yếu hơn, là khi so sánh với bên ngoài trong khắc nghiệt. Còn vùng đất bóng tối vẫn có những yêu thú mạnh mẽ khiến Ngao Thiên khó chiến.

Có 1 điều khiến Trần Lương cảm thấy kỳ lạ. Bọn hắn thường xuyên gặp được các loài yêu thú khác làm dáng cúi đầu khi đi qua. Còn có 1 con yêu thú cấp 10, Bát Chung Vỹ Xà, ban đầu thấy bọn hắn đến gần liền bỏ chạy, nhưng sau đó, không hiểu vì lí do gì quay lại tấn công. Mà chỉ nhằm vào Ngao Thiên tấn công, không màng đến Tiểu Ngao và Trần Lương.

Sau 2 tháng, Trần Lương đã biết lí do.

Đang đi bộ yên lành trong vùng đất bóng tối, đám Trần Lương đột nhiên bị vây quanh bởi một đoàn yêu thú lên tới cả trăm con lớn nhỏ, nhìn qua có cả mấy con cấp 10. Trong đó, cảm đầu là 1 con Tam Nhân Lang mất 1 mắt trái.

Tam Nhân Lang chợt mất to lớn hơn hẳn Ngao Thiên, rất có thể nó đã đột phá lên cấp 10, là một Tam Nhân Lang trưởng thành với đầy đủ sức mạnh.

Tam Nhân Lang chợt mất gào lên mấy tiếng, thông qua Ngao Thiên, Trần Lương cũng hiểu được nó nói gì.

"Cút khỏi nơi đây" Tam Nhân Lang chợt mất không một lời chào hỏi, trực tiếp đuổi khách.

"Người là vua ở đây?" Ngao Thiên hỏi.

"Đúng vậy. Từ khi người vào đây, đám yêu thú này toàn bị nhầm lẫn người là ta. Nể tình đồng loài, ta không truy cứu. Người mau rời đi trước khi ta đổi ý" Tam Nhân Lang chợt mất gầm gừ.

"Ta đi hay ở không phải người muốn là được. Chủ nhân ta mới là người quyết định điều đó" Ngao Thiên lớn tiếng gào.

"Đường đường là Tam Nhân Lang cao quý, bá chủ muôn loài, lại làm vật nuôi cho nhân loại thấp hèn. Người là nỗi nhục của Tam Nhân Lang. Tam Nhân Lang không có kẻ như người. Người cũng không cần rời đi nữa" Tam Nhân Lang chợt mất gầm lên với đám yêu thú, ra lệnh chuẩn bị tấn công 3 con mới trước mặt.

Đối mặt với một rừng yêu thú như này, Trần Lương không khỏi lo lắng. Hắn gầm ra lệnh cho Tiểu Ngao sẵn sàng na di bất kỳ lúc nào.

Vòng tròn yêu thú dần thu nhỏ lại. Tiểu Ngao đã chạm vào Trần Lương cùng Ngao Thiên, có thể rời đi ngay khi Trần Lương ra lệnh. Hắn vẫn ngập ngừng chưa cho rời đi là bởi cảm

nhận được đấu tranh trong nội tâm Ngao Thiên.

"Ta cũng là một Tam Nhân Lang để vương. Các ngươi lại dám tấn công ta!?" Ngao Thiên gầm lên vang vọng không gian

Cảm nhận được sự tức giận và uy hiếp đến từ Ngao Thiên, vòng vây tạm thời dừng bước.

Tam Nhân Lang chột mắt cũng gầm to không kém: "Hắn đã phản bội giống loài Tam Nhân Lang cao quý, chỉ còn là một con chó trong tay nhân loại. Tất cả xông lên xé xác con Tam Nhân Lang nhu nhược này cho ta"

Vòng vây tiếp tục chậm bước tiến lên. Ngao Thiên gầm lên:

"Ngươi bảo ta nhu nhược? Vậy ta lấy danh nghĩa thành viên của giống loài Tam Nhân Lang để vương, thách đấu với ngươi. Kẻ thua cuộc phải thần phục và nghe mọi mệnh lệnh của chiến thắng giả, dù có phải chết"

"Một con chó nhỏ lại muốn đấu với ta sao" Tam Nhân Lang chột mắt giống như đang cười nhạo con mèo

"Ngươi không dám? Giống loài Tam Nhân Lang cao quý, không bao giờ từ chối lời thách đấu từ đồng loại" Ngao Thiên tiếp tục thách thức trong khi vòng vây tiếp tục co lại.

"Được, ta nhận lời! Cho ngươi biết thế nào mới là Tam Nhân Lang bá vương"

Tam Nhân Lang chột mắt tru lên theo một nhịp điệu riêng, ra lệnh cho đám yêu thú dưới trướng lui lại. Bọn hắn cũng hiểu được lí do của việc lui quân, nên bước trở lại trong trật tự, dành sự tôn trọng cho 1 trận vương chiến.

Vòng vây lại được mở rộng ra, tạo thành một khoảng trống rộng rãi đủ cho nhị lang chiến đấu. Trần Lương cùng Tiểu Ngao cũng lùi lại một khoảng cách xa.

Đây không phải là một trận đấu ngang tài ngang sức. Ngao Thiên mới cấp 9, còn đối phương đã là cấp 10. Nếu cứ như vậy chiến đấu, Ngao Thiên chết chắc.

Trần Lương nhìn nhủ Tiểu Ngao bảo vệ hắn, rồi từ từ ngồi xuống xếp bằng. Trần Lương muốn thông qua Hiệp Ước Linh Thân truyền nguyên khí và sức lực cho Ngao Thiên.

Điều này có vẻ không công bằng khi Ngao Thiên nhận được sự trợ giúp từ bên ngoài. Nhưng đây vốn dĩ đã là 1 trận đấu không công bằng giữa 1 yêu thú cấp 9 và 1 yêu thú cấp 10. Và quan trọng hơn, trong thế giới yêu thú, không có cái gọi là công bằng. Chỉ cần chiến thắng, hết thảy đều có thể.

Thắng làm vua, thua làm giặc, không từ thủ đoạn. Cho dù là yêu thú hay nhân loại thì chân lý này mãi mãi không thay đổi.

Nhị lang đứng cách nhau trăm trượng. Cả 2 tru lên một hồi dài, vang vọng khắp góc ngách trong vùng đất bóng tối, kèm theo đó là tiếng gào rú, hò hét của đám yêu thú quan chiến.

Hú xong, nhị lang đồng loạt triển khai Yêu Ảnh tấn công. Mặc dù nhận được trợ giúp từ Trần Lương, Yêu Ảnh của Ngao Thiên vẫn kém hơn một chút, bị phá hủy nhanh chóng. Lực lượng còn lại của Yêu Ảnh kia cũng không gây khó dễ được cho Ngao Thiên chút nào, dễ dàng bị đệ tam nhân đẩy đi.

Không làm bị thương được đối phương, nhưng vẫn là chiến thắng trong lần so găng đầu tiên, Tam Nhân Lang chột mắt hú lên oai phong. Đám yêu thú xung quanh cũng hò hét theo.

Ngao Thiên tự biết không thể so được về Yêu Ảnh, liền phi người chạy, muốn cận chiến với đối thủ.

Tam Nhân Lang chột mắt cười gằn, tiếp tục đánh ra Yêu Ảnh.

Ngao Thiên không sử dụng Yêu Ảnh đỡ đòn, chỉ dùng đệ tam nhân đẩy Yêu Ảnh đi.

Tam Nhân Lang chột mắt không sử dụng Yêu Ảnh nữa, cũng phi người xông đến Ngao Thiên.

2 con yêu thú cấp bậc đế vương quần nhau trên mảnh đất trống, tạo ra những con rung chấn khắp đại địa. Ngao Thiên tuy nhỏ tuổi hơn, nhưng nó cũng đã chinh chiến khắp nơi. Tu vi cũng đã đạt tới cực hạn của cấp 9, chỉ chờ một thời gian ngắn nữa liền có thể bước vào cấp 10.

Ngoài sự trợ giúp của Trần Lương, Ngao Thiên có 1 ưu thế mà Tam Nhân Lang chột mắt không có, đó là hấp thu trọn vẹn nội đan của Tam Nhân Lang mẹ ngay từ khi mới sinh. Đây là tiền đề tạo cơ sở vững chắc cho sự phát triển của Ngao Thiên vượt qua đồng lứa.

Nhờ 2 ưu thế này mà năng lực cận chiến của Ngao Thiên không kém Tam Nhân Lang chột mắt. Đối thủ của nó còn bị 1 nhược điểm cận chiến, chính là mắt 1 bên mất. Nó hiện giờ chiến đấu với 1 mắt bên phải và 1 mắt trên trán. Khả năng nhìn và ứng biến tự nhiên là giảm đi.

Cuộc chiến diễn ra gay gắt và hấp dẫn. Đám yêu thú quan chiến đã không còn ho he tiếng nào, chỉ tập trung nhìn không chớp mắt.

Tại nơi nhị lang chi tranh, liên tục vang lên âm thanh gào rống kèm theo tiếng va đập mạnh. Trên mặt đất khắp nơi là huyết nhục rơi ra từ cả 2 yêu thú, không ai kém ai.

Tam Nhân Lang chột mắt vừa giành ưu thế nhờ một chém 5 móng vuốt vào vai Ngao Thiên, thì ngay lập tức nhận lại một va vào mặt bên trái. Trận chiến cân tài cân sức diễn ra không ngừng nghỉ.

Chỉ đến khi 2 bên đều nhận trọng thương, kiệt sức, trận chiến mới tạm thời được hòa hoãn một chút. Cả 2 đứng hằm hè nhau, cổ tỏ ra là mình ổn, nhưng sâu bên trong huyết dịch là đảo lộn.

"Ngươi khá lắm, lại có thể làm ta bị thương đến mức này" Tam Nhân Lang chột mắt nhẹ giọng nói

"Nếu ta đột phá lên cấp 10, ngươi nào phải là đối thủ" Ngao Thiên nói

"Cái gì, ngươi mới cấp 9!!!!" Tam Nhân Lang chột mắt ngạc nhiên thốt lên. Nó đột phá lên cấp 10 đã 30 năm nay, tuy chưa phải hoàn toàn trưởng thành nhưng chắc chắn vượt rất xa so với cấp 9.

"Ngươi dối trá" Tam Nhân Lang chột mắt phản bác

"Ngươi có thể không tin. Nhưng ta còn chưa đến mức phải lừa đảo để hạ ý chí của ngươi. Ta làm sùng thú cho chủ nhân vì chủ nhân đã cứu thoát ta khỏi kẻ thù ngay từ khi ta mới sinh ra"

"Được, ta công nhận ngươi là một Tam Nhân Lang chân chính. Chúng ta tiếp tục đấu" Tam Nhân Lang chột mắt không vì câu chuyện cảm động mà thay đổi quyết định. Với Tam Nhân

Lang bọn nó, chiến đấu chính là lẽ sống. Cho dù đối phương nhỏ yếu hay hùng mạnh, nó cũng sẽ chiến đấu hết mình. Chỉ là lúc này nó không còn coi thường kẻ trước mặt.

Ngao Thiên gồng mình xông vào tiếp tục chiến đấu. Nhưng lần này không lâu như trước. Cả 2 đều đã đi đến giới hạn của bản thân. Không phân ra thắng bại, cả 2 cùng gục ngã trước mặt đối thủ.

Trần Lương từ xa, mặc dù cố gắng giúp đỡ Ngao Thiên, lúc này cũng không thể giúp nó đứng dậy. Nếu không phải có Trần Lương chống lưng từ đầu đến giờ, Ngao Thiên đã sớm gục chết mấy lần.

Trần Lương đang phân vân không biết có nên chạy đến cứu giúp không. Ngao Thiên đang bị thương, mất máu rất trầm trọng, để lâu có thể dẫn đến tử vong.

Vấn đề là ở đây không có trọng tài, không có quyết định trận đấu kết thúc. Trần Lương sợ lúc này chạy lên sẽ bị cả đám yêu thú đánh 1 đòn chết luôn.

Còn đang phân vân, Trần Lương chợt thấy Ngao Thiên gượng chống dậy, đứng lên nhìn đối thủ nằm cách mình chỉ có 1 trượng. Ngao Thiên có thể đứng dậy, là nhờ sự bảo vệ cuối cùng của mẹ nó, nhờ chút lực lượng cuối cùng từ nội đan của mẹ nó ân sâu trong cơ thể.

Ngao Thiên đứng dậy, chấp chững, chậm chậm tiến sát đến đối phương. Tường chừng như nó sẽ đập chết hoặc dẫm lên thân xác đối thủ làm dấu cho chiến thắng vinh quang. Thì nó chỉ đơn thuần đứng đó, liếm vết sẹo trên mắt của đối phương, rồi tru lên 1 tiếng, kết thúc trận đấu.

Đám yêu thú quan chiến cũng gào rú vang trời, vừa là chấp nhận Ngao Thiên, vừa là tán thưởng trận đấu hay xuất sắc.

Trần Lương chạy đến, nhém cho Ngao Thiên 1 viên đan dược chữa thương, đồng thời cũng nhét 1 viên vào miệng Tam Nhân Lang chột mắt. Đây là chủ ý của Ngao Thiên. Trận chiến đã kết thúc. 2 bên không có thù hằn sinh tử gì. Nó không muốn lần đầu nhìn thấy đồng loại lại để nó chết đi.

Một canh giờ sau, Trần Lương cảm nhận được cơ thể Ngao Thiên bắt đầu có những biến hóa nghiêng trời lệch đất, không phải là vết thương lành lại, mà là 1 cái gì đó rất khác.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Vương giả yêu thú

Biến hóa nghiêng trời lệch đất xảy ra trên mọi tế bào của Ngao Thiên, từ trong ra ngoài. Trong huyết mạch, một Huyết Từ thứ 10 chậm rãi hình thành. Bên ngoài Ngao Thiên, đám lông màu hắc từ của nó dần rụng xuống cho đến khi chỉ còn lại lớp da đen kịt từ đầu tới chân.

Các thay đổi trên cơ thể Ngao Thiên cho thấy nó đang tiến hóa lên cấp độ cao nhất của loài Tam Nhân Lang.

Trần Lương vui mừng nhìn quá trình Ngao Thiên tiến hóa, trở thành một Tam Nhân Lang chân chính trưởng thành. Cảm xúc của hắn, ngoài sự vui mừng, còn là pha lẫn với sự cảm động. Một sự cảm động giống như người cha nhìn con mình lớn khôn, trưởng thành.

Hắn đã nuôi Ngao Thiên từ khi mới lọt lòng. Hắn cùng ăn, cùng lớn, cùng chiến đấu với Ngao Thiên. Khi hắn rơi vào thập tử nhất sinh, có Ngao Thiên bên cạnh cùng chiến đấu không rời đi.

Tốc độ tăng trưởng của yêu thú nhanh hơn nhiều so với nhân loại, lại không cần quá cố gắng để tiến hóa, do sức mạnh đã nằm sẵn trong huyết mạch. Khi Ngao Thiên còn bé, Trần Lương là người chăm sóc nó. Nhưng khi lớn lên, đã rất nhiều lần là Ngao Thiên chiến đấu bảo vệ Trần Lương. Nếu không có Ngao Thiên, có thể đã rất nhiều lần Trần Lương rơi vào tay kẻ thù, 1 phần sống, 9 phần chết.

Cùng lớn lên với nhau như thế, cùng sống chết, che chở nhau như thế. Lúc này đây, Ngao Thiên đang bước 1 bước cuối cùng để chính thức là một Tam Nhân Lang trưởng thành. Hỡi sao Trần Lương không xúc động, không vui mừng!?

Đột nhiên, có 1 hiện tượng khiến Trần Lương còn vui mừng hơn nữa. Cơ thể Ngao Thiên bắt đầu phát sáng, dần dần tỏa ra thất thái quang mang chiếu sáng cả một vùng rộng lớn trong vùng đất bóng tối. Đường như Ngao Thiên là nguồn sáng duy nhất trong vùng đất bóng tối này.

Tam Nhân Lang chột mắt được phục dụng đan dược, đã không còn chảy máu, vết thương đã khép lại hết, lúc này mở mắt nhìn thất thái quang mang trên người Ngao Thiên. Nó đang nằm đường thương, nhìn trần trần vào nguồn sáng trước mặt. Nó mở to mắt, không giấu nổi sự ngạc nhiên nồng đậm.

"Không ngờ có ngày, ta lại một lần nữa được nhìn thấy Vương Giả Yêu Thú của Tam Nhân Lang. Đây mới chính là đế vương muôn loài" Tam Nhân Lang chột mắt tự lẩm bảm nói với chính mình, mắt không rời khỏi Ngao Thiên.

Thời điểm cuộc chiến của 2 Tam Nhân Lang kết thúc, đám yêu thú đã rời đi sau khi để lại một cái cúi đầu trước vương thú.

Thất thái quang mang tỏa ra nồng đậm khí tức đế vương tới tất cả các loài yêu thú nhìn thấy. Đây cũng là biểu tượng cho sức mạnh của đế vương. Vì vậy yêu thú tỏa ra thất thái quang mang không cần chứng minh sức mạnh với bất kỳ yêu thú nào.

Trần Lương nhìn thấy thất thái quang mang cũng biết rằng Ngao Thiên vừa lột xác tiến lên cấp 10, vừa trở thành Vương Giả Yêu Thú. Hắn chợt nhớ đến tình cảnh của 1 Vương Giả Yêu Thú khác thời điểm hắn đón Tết cùng cha mẹ.

Khi Vương Giả Yêu Thú vừa tiến hóa lên cấp cuối cùng, tuy đã mạnh hơn rất nhiều so với trước đó, nhưng vẫn cần thời gian nhiều năm trước khi đạt tới đỉnh cao sức mạnh. Nói cách khác, lúc mới trở thành Vương Giả Yêu Thú chính là thời điểm yếu nhất của Vương Giả Yêu Thú. Vì vậy bất cứ cường giả nào nhìn thấy thất thái quang mang đều sẽ vô cùng động tâm.

Nhưng ngay lập tức Trần Lương liền cảm thấy an tâm. Ám Vực bình thường đã rất ít người đến. Vùng đất bóng tối càng là không thấy có ai. Nơi này chắc chắn cực kỳ an toàn cho Ngao Thiên tiến hóa.

Phía trên trán Ngao Thiên bắt đầu xuất hiện thất sắc tinh điểm đầu tiên. Vương Giả Yêu Thú có một đặc điểm nhận dạng chung là có 3 thất sắc tinh điểm phía trước trán. Thất sắc tinh điểm đệ tam hoàn toàn thành hình cũng là lúc Vương Giả Yêu Thú kết thúc quá trình tiến hóa.

Ngao Thiên đang trong giai quá trình mọc lại lông. Màu lông không có gì khác biệt lúc trước, vẫn là từ sắc xen lẫn hắc sắc. Đúng lúc này, một lông sáng từ trên cao lan ra, vây xung quanh một khu vực rộng lớn, lấy Ngao Thiên làm tâm điểm.

Trần Lương mãi nhìn Ngạo Thiên, không để ý xung quanh, lúc này mới giật mình nhìn lên. Người tạo ra lồng sáng này chính là kẻ tên Quang Hoàng đã gặp nhau lúc còn ở bên ngoài lối vào Âm Vực.

"Người muốn làm gì?" Trần Lương hỏi

"Lồng sáng này là một dạng sử dụng ánh sáng để định trụ không gian, ngăn cản Đại Địa Ngưu Ma Vương của người thực hiện các loại di chuyển không gian" Quang Hoàng điềm nhiên trả lời

"Người muốn bắt Tam Nhân Lang của ta?"

"Không, không phải chỉ bắt Tam Nhân Lang của người, còn bắt con Tam Nhân Lang bên cạnh nó, còn bắt cả Đại Địa Ngưu Ma Vương của người. Người cũng không ngoại lệ" Quang Hoàng ánh mắt tham lam nhìn qua cả 3 yêu thú.

"Chỉ bằng người?" Trần Lương khinh thường hỏi. Một kẻ có tu vi Huyền cấp thất huyết đúng là có đủ cân lượng để đánh bắt từng cá thể trong bọn hắn. Nhưng cả 4, mà không, chỉ cần hắn với 2 sủng thú của mình kết hợp lại là đủ để thay đổi cục diện rồi.

"Chỉ bằng ta" Quang Hoàng 1 lần nữa khẳng định

Trần Lương cẩn thận tỏa ra tinh thần lực kiểm tra đối phương. Hắn mới tá hỏa giật mình, tu vi Quang Hoàng lúc này không còn là Huyền cấp mà đã lên tới Địa cấp.

"Người tiến vào Địa cấp từ lúc nào?"

"Người nhìn ra rồi sao" Quang Hoàng nhếch mép cười, nói "Trong khi chờ đợi Tam Nhân Lang tiến hóa xong. Ta sẽ nói chuyện với người một lúc"

Quang Hoàng chỉ lên trên, nói "Người nhìn thấy quả cầu kia không?"

Trần Lương lúc này mới để ý, tí trên cao có treo 1 vật hình cầu tương đối lớn, dường như lớn bằng nhị dương.

"Nó chính là lí do nơi đây không có chút ánh sáng nào. Hay nói chính xác hơn, là không nhận được ánh sáng từ nhị dương, còn ánh sáng từ các nguồn khác vẫn có. Ví dụ như thất thái quang mang, hay lồng sáng của ta.

Quả cầu này thực ra là mặt trời thứ ba trong Âm Vực. Có điều bản thân nó không phát ra quang mang như nhị dương mà là hút và hấp thu ánh sáng, nhiệt lượng của nhị dương. Nhờ vậy mà nơi đây không có hủy diệt quang mang, không có nhiệt độ nóng cháy như bên ngoài.

Quang mang từ nhị dương là tài nguyên cực kỳ quý giá tăng cường tu vi cho võ giả Quang thuộc tính. Ta vào đây là muốn dựa vào quang mang này để đột phá lên Địa cấp.

Có điều quang mang từ nhị dương chứa nồng đậm vi chất hủy diệt. Nếu ta bay tới gần nhị dương để có được lượng quang mang đủ để tăng cấp thì cũng sẽ bị nhiệt độ cùng vi chất hủy diệt giết chết.

Đệ tam dương chính là cứu cánh lúc này. Đệ tam dương hấp thu hủy diệt quang mang, lớp vi chất hủy diệt sẽ nằm bên ngoài, còn quang mang được tích trữ bên trong nhân của nó.

Tại Giang Đông Quốc này, đệ tam dương của Âm Vực là một nơi nổi tiếng trong giới cao tầng để quang thuộc tính tu sĩ đột phá tu vi lên Địa cấp.

Nhưng không phải ai cũng có thể chui vào trong nhân của đệ tam dương tu luyện. Ta hay các Huyền cấp thất huyết thông thường chỉ cần tiến đến gần nhân của đệ tam dương liền sẽ bị nhiệt độ của nó thiêu đốt thành than.

Sư tôn ta trăm năm trước thu được một kiện bảo vật là Băng Liên 3 ngàn năm, có thể bảo vệ ta trước nhiệt độ kinh người của đệ tam dương.

4 năm trước, cảm thấy đã đầy đủ chuẩn bị, ta mới tiến tới Âm Vực thì gặp người. Vốn dĩ nhìn thấy 2 con yêu thú này ta đã có ý đồ riêng, nhưng vì không rõ cấp độ của Đại Địa Ngưu Ma Vương cùng Tam Nhân Lang nên đành bỏ qua người.

1 tuần trước vừa vận ta đột phá lên Địa cấp, vẫn ngồi trong đệ tam dương ổn định tu vi. Vừa nãy cảm nhận được dưới này có một khí tức mạnh mẽ phát ra nên ta ra ngoài xem, không ngờ gặp ngay quá trình tiến hóa của Vương Giả Yêu Thú. Đúng là thương thiên phù hộ. Ha ha"

Quang Hoàng nói liền một hồi không nghỉ. Hắn đang hưởng thụ cảm giác đối phương lo lắng trong bất lực. Hắn tự tin hết thảy đã nằm trong bàn tay. Không kẻ nào trong Âm Vực có đủ trình độ ngăn cản hắn lúc này.

"Nói cho người nhiều như vậy" Quang Hoàng tiếp tục "Người hẳn cũng nên giải đáp 1 thắc mắc của ta"

"Người muốn biết gì?"

"Người làm sao thu phục được 2 sủng thú này?"

"Nói cho người biết cũng không sao. Ta gặp Tam Nhân Lang khi mới được sinh ra và mẹ nó vừa mất. Còn Đại Địa Ngưu Ma Vương là ta gặp khi nó còn ở trong trứng. Như vậy tất nhiên là bọn chúng sẽ theo ta"

"Đơn giản vậy?" Quang Hoàng không tin qua 2 câu tóm lược ngắn gọn của Trần Lương

"Đơn giản? Người thử dùng cả đời để tìm gặp được Tam Nhân Lang và Đại Địa Ngưu Ma Vương lúc chúng mới sinh ra xem có gặp được không" Trần Lương hỏi ngược lại

Quang Hoàng mới ngẫm nghĩ một chút, chợt thấy lời đối phương nói rất có đạo lý. Đúng là chỉ có nuôi 2 loài yêu thú này từ nhỏ thì mới có thể để bọn chúng đi theo. Nhưng để có được thiên đại cơ duyên này thì đúng là cần phải là thiên chi sủng nhi mới được.

"Bỏ qua vấn đề đó. Bây giờ người muốn tự nguyện bị trời hay để ta đánh cho gần chết trời lại?" Quang Hoàng nói

"Ta thích bị ngược. Nhưng người chờ một chút để Tam Nhân Lang tiến hóa hoàn tất, chúng ta chiến đấu công bằng. Nếu thua, ta hoàn toàn nghe lời người sai khiến. Thế nào?"

"Ta làm việc chỉ nhìn kết quả, không nhìn quá trình. Dù rằng cả 4 các người cũng đánh không lại 1 tay của ta, nhưng ta không muốn có bất kỳ bất ngờ nào. Cho người cơ hội cuối cùng giờ tay chịu trời. Ta này giờ nhiều lời chỉ vì không muốn làm bị thương Đại Địa Ngưu Ma Vương mà thôi. Đừng để ta phải động thủ"

"Đánh thì đánh đi, nói nhiều làm gì" Trần Lương vừa nói xong, Tiểu Ngao thân tọa thất thái quang mang, đứng dậy, hú lên một tiếng dài vang vọng vùng đất bóng tối. Tam Nhân Lang chợt mắt cũng hú lên, ngó ý cũng chiến đấu. Nó vẫn còn trọng thương nhưng nguyên khí và đệ tam nhãn vẫn còn bảo tồn nguyên vẹn. Về cơ bản là vẫn có sức chiến đấu.

Trần Lương lấy ra Địa Long Thương, gọi ra Chiến thần Atula, thi triển 2 Đạo Thần Thông Thân Hóa Lôi Đình và Hủy Diệt Nguyên Khí.

"Người có Đạo Thần Thông rất tốt đấy" Quang Hoàng nhẹ nhàng tán thưởng "Nhận thử 1 đòn của ta"

Quang Hoàng giơ lên 2 tay, từ 2 tay hiện ra 2 thanh kiếm ánh sáng tỏa ra quang mang nồng đậm. 2 quang kiếm đâm thẳng vào 3 Yêu Ảnh và 1 đại thủ tựa sóng biển. Một vụ nổ lớn xảy ra, một quang kiếm xông qua, đâm thẳng về phía Trần Lương.

Hắn cảm thấy chiến thương chuẩn bị đỡ lấy quang kiếm. Có điều quang kiếm còn cách 3 trượng liền quay đầu chuyển hướng, đâm ngược trở lại Quang Hoàng.

Trần Lương có chút ngạc nhiên. Lúc trước, Ngao Thiên chỉ có thể thay đổi hướng tấn công một chút, tránh cho bản thân bị thương. Hiện giờ, quá trình lên Vương Giả Yêu Thú còn chưa xong, vậy mà đã có thể xoay ngược trở lại võ kỹ của đối phương. Đệ tam nhãn của nó hẳn là được cường hóa vô cùng.

Quang Hoàng cũng không giấu nổi sự ngạc nhiên, nhưng không lo lắng mà lại tán thưởng:

"Hay lắm, không ngờ đệ tam nhãn lại có năng lực điều khiển mạnh mẽ như vậy, giá trị càng cao. Ha ha"

Tay hắn tỏa ra quang mang đỡ lấy quang kiếm. Quang kiếm đâm vào giống như bị hấp thụ, lại giống như bị phân giải, đâm đến đâu liền biến mất đến đấy.

"Vậy ta sẽ nghiêm túc một chút"

Quang Hoàng nói xong, trên đầu hắn hiện lên 1 vòng sáng hình tròn. Hắn giải thích:

"Đây là thần thông của ta, Tinh linh hóa hình dùng làm vũ khí"

Quang Hoàng cầm lấy vòng sáng, nghiêm túc vận dụng sức mạnh thực sự của mình, ném vòng sáng theo hình vòng cung chém vào Trần Lương. Không hổ danh là Địa cấp võ giả, chỉ riêng việc hắn thúc đẩy sức mạnh của mình đã tạo ra một khí thế nhiếp người, đồ rạp cây cối dưới chân.

Vòng sáng dễ dàng cắt phá xuyên qua lớp võ kỹ và Yêu Ảnh bên phía Trần Lương, bay thẳng về phía cổ của hắn. Theo dự đoán của Quang Hoàng, một kích này của hắn sẽ đem cơ thể Trần Lương thành mảnh, đầu 2 nơi.

Tốc độ vòng sáng nhanh đến kinh người, Trần Lương còn không kịp lấy thương che chắn vùng cổ. Còn may đệ tam nhãn của Ngao Thiên kịp chuyển hướng đi của nó, chỉ lướt qua cổ của Trần Lương, mang theo huyết dịch của hắn trở về tay của Quang Hoàng.

"Người vẫn là may mắn quá nhiều. Nhưng may mắn đến đâu, dưới sức mạnh tuyệt đối đều không thể kéo dài. Cho người một cơ hội cuối cùng giờ tay chịu trời" Quang Hoàng thông dong đứng nói, ngón tay quay quay lấy vòng sáng.

"Người đã mạnh đến mức độ này, còn sợ gì Tam Nhân Lang tiến hóa hoàn tất. Hay là chúng ta ngồi xuống, uống trà đàm đạo. Biết đâu chúng ta lại có thể trở thành huynh đệ tri giao, tình như thủ túc" Trần Lương vừa bị cắt cổ xong nhưng giọng nói vẫn ung dung mui phần. Vết thương trên cổ hắn nhanh chóng khép lại như chưa hề bị thương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 141: Đệ Tam Nhãn Biến Hóa

Thấy Trần Lương đột ngột thay đổi thái độ, Quang Hoàng phá lên cười:

"Ha ha ha, ta tưởng có người vừa nói đánh thì đánh đi, nói nhiều làm gì? Thế nào, sợ rồi sao?"

"Chỉ là muốn kiểm tra một chút năng lực thực sự của người thôi" Trần Lương trả lời

"Cũng phải. Lúc mới gặp, ta nói mình là nhất huyết, giờ lại nhận là Địa cấp, người không tin cũng đúng. Thực ra lúc đó ta đã là Huyền cấp thất huyết, mục đích chính là đi vào đệ tam dương. Nói dối người chỉ là muốn người lo là mất cảnh giác thôi"

"Chờ Tam Nhân Lang tiến hóa hoàn tất, chúng ta sẽ tái đấu" Trần Lương nói thẳng ý định của mình

"Người tưởng Tam Nhân Lang vừa tiến hóa lên Vương Giả Yêu Thú liền có năng lực chống lại Địa cấp võ giả sao. Chờ vài chục năm nữa thì còn có thể. Ta không ngại chiến đấu, chỉ sợ lỡ tay đoạt mạng người thì thật đáng tiếc"

"Đòn tấn công lúc này chả phải muốn đoạt mạng ta?" Trần Lương nhớ lại vòng ánh sáng. Nếu không có Ngao Thiên, chỉ sợ hắn nhận trọng thương chí mạng.

"Ta biết Tam Nhân Lang của người sẽ đẩy đi được, nếu không thật xấu hổ cho danh hiệu Vương Giả Yêu Thú"

"Ta không thấy bản thân có giá trị gì để người phải bắt sống"

"Giá trị của người nằm ở 2 con yêu thú kia. Bọn chúng đã là sủng thú của người, thậm chí 1 trong 2 có thể đã có Hiệp Ước Linh Thân với người, vậy chỉ cần bắt người, liền có thể sai khiến bọn chúng.

1 con là Tam Nhân Lang cấp bậc vương giả. Đợi đến khi nó trưởng thành đầy đủ sẽ có lực chiến đấu tương đương Địa cấp võ giả, là một nắm đấm quan trọng giúp bọn ta nghiền ép quần địch

1 con là đại danh đỉnh đỉnh Đại Địa Ngưu Ma Vương. Với năng lực cường khổng không gian của nó, ta có thể tới lui tự nhiên bất kỳ chỗ nào

Chỉ cần có 2 con yêu thú này ngoan ngoãn nghe lời, tin tưởng bọn ta có thể thống nhất Giang Đông Quốc"

Quang Hoàng vừa nói, vừa nhìn xa xăm như thể nói với chính mình, nói ra khát vọng của mình.

"Thống nhất Giang Đông Quốc. Người ở sứ quân nào?" Trần Lương có phần ngạc nhiên

"Dần Sứ Quân. Phải chăng người cũng thuộc một Sứ Quân nào?" Quang Hoàng nghi hoặc hỏi lại

"Không. Ta chỉ là dân làm ăn" Trần Lương phủ định ngay

Cuộc trao đổi của 2 tên nhân loại tạm dừng khi quá trình tiến hóa của Ngao Thiên dần đi đến hồi kết thúc, thất thái quang mang dần phai nhạt đi.

"Tiểu tử, nhắc lại lần cuối cùng, các người không phải đối thủ của ta, đừng chống cự vô ích. Thậm chí, nếu người quy thuận Dần Sứ Quân, đóng góp đầy đủ công trạng giúp thống nhất Giang Đông Quốc, người có thể lấy lại toàn vẹn 2 sủng thú của mình và được trọng thưởng vô số bảo vật, tài nguyên"

"Tài đâu, nếu thua ta sẽ đi theo người. Nhưng lần này người không thắng dễ dàng như vậy"

"Người quá ảo tưởng về Tam Nhân Lang của mình rồi" Quang Hoàng ngán ngẩm nói

"Vấn đề không nằm ở Tam Nhân Lang, người chờ một lát liền biết"

Lời Trần Lương vừa dứt, cưa đây 3 hơi thở, xung quanh bọn hắn đã có đàn đàn lũ lũ yêu thú tiến tới.

"Chết tiệt" Nhìn thấy số lượng lớn yêu thú, Quang Hoàng cũng không khỏi e ngại. Tranh thủ lúc bọn chúng vẫn còn ở xa, hắn ngay lập tức vận khí tấn công. Lần này sẽ là một đòn tấn công thực sự nghiêm túc của hắn, không giữ lại chút nào. Linh khí xung quanh hắn trở nên kịch liệt rung động.

Chỉ cần nhìn khí thế bạo liệt xung quanh đối phương, Trần Lương cũng biết đợt tấn công tiếp theo sẽ mạnh mẽ hơn trước bội phần. Hắn quyết định sử dụng đến Đế Nhất.

"Tiểu tử, đừng có chết" Quang Hoàng chuẩn bị xong xuôi, gờ tay đánh ra 1 chưởng như cuồng phong loạn vũ, hét lên "Phật Quang Sơ Hiện".

Quang Hoàng vừa xuất chưởng, phía trên cao hiển hóa một bàn tay tỏa ra quang mang chói chang, chiếu sáng cả vùng đất bóng tối. Các loài động vật, yêu thú ngẩng đầu nhìn quang mang rực rỡ chưa từng thấy tại vùng đất bóng tối này.

Đế Nhất dụng độ quang chưởng đầu tiên. Mặc dù khiến cho lòng bàn tay bị lõm vào một chút, nhưng cuối cùng vẫn là bị phá toái tan vào hư vô. 3 Yêu Ảnh tiếp theo cũng không khá hơn, giằng co được với quang chưởng một lúc xong cũng liền bị đánh nát.

Quang chưởng không lồ thẳng tiến tới 4 thân ảnh phía dưới, khí thế mạnh mẽ đến nghẹt thở. Quang chưởng nếu đánh vào Trần Lương, chỉ sợ hắn khó sống nổi. Vì bản thân hắn lúc này đã bị phân lực từ Đế Nhất phá cho toàn bộ nhục thân không còn chỗ nào lành lặn. Thủ cấp của hắn mất đi da thịt che chắn, lộ ra một chiếc đầu lâu trắng toát.

Từ khi bước vào Hoàng cấp đến nay, nhục thân hắn không tăng trưởng là bao, còn Nhân Sinh lại mạnh mẽ lên rất nhiều nhờ vào các loại linh dược, đan dược tẩm bổ. Nhân Sinh càng được tẩm bổ, cơ thể càng cao lớn.

Với những tài nguyên Trần Lương đã phục dụng, bình thường thì Nhân Sinh đã có thể to lớn gấp đôi. Nhưng vì hắn có 2 Nhân Sinh, vì vậy cả 2 Nhân Sinh của hắn lúc này chỉ cao lớn hơn trước một nửa thân. Nhưng chỉ nửa thân đã khiến Đế Nhất phản chấn hắn gần chết. Nếu phục dụng thêm bảo vật cường hóa Nhân Sinh, chỉ sợ sau này hắn không dám dùng Đế Nhất ở Hoàng cấp.

Trần Lương nằm ngất dưới đất, lo liệu quang chưởng tiến tới chỉ còn do 2 Tam Nhân Lang phụ trách. Bọn hắn đã có thống nhất cùng sử dụng đệ tam nhân đẫy quang chưởng lên trên. So sánh về Yêu Ảnh, Ngao Thiên lúc này có lẽ chỉ ngang Tam Nhân Lang chột mắt. Nhưng so về nhục thân và đệ tam nhân, khẳng định Ngao Thiên mạnh hơn. Đặc biệt là đệ tam nhân.

Trở thành Vương Giả Yêu Thú, tất cả bộ phận trên cơ thể Ngao Thiên đều tăng trưởng vượt bậc so với Tam Nhân Lang thông thường. Nhưng bộ phận được phát triển mạnh nhất, tiến hóa cao nhất chắc chắn là đệ tam nhân.

Con người trong đệ tam nhân của Tam Nhân Lang chột mắt có màu đen, pha chút tử sắc. Đây là màu sắc từ khi sinh ra đã vậy, theo thời gian không thay đổi. Nhưng con người trong đệ tam nhân của Ngao Thiên thì khác, nó đã chuyển hoàn toàn sang tử sắc.

Thậm chí trong thời điểm này, khi mà nó phải vận dụng toàn bộ sức mạnh đệ tam nhân chống lại cường địch, từ trong con người của đệ tam nhân còn phát ra tử sắc quang mang. Mà không phải tử sắc quang mang thông thường, trong không gian của tử sắc quang mang còn ẩn chứa các ký hiệu rườm rà giống như là Đạo.

Từ sắc quang mang chiếu đến nơi nào, nơi đó chính là không gian do Ngao Thiên làm chủ. Chỉ có điều lúc này đệ tam nhân phát ra tử sắc quang mang phạm vi còn quá nhỏ, chỉ mới được 1 tấc ngắn.

Cả 2 Tam Nhân Lang dốc toàn bộ sức lực của đệ tam nhân, thành công đẩy quang chưởng lên trên. Quang chưởng phát ra ánh sáng chói lòa bay lên trên cao, từ xa nhìn lại giống như viêm dương đang đỉnh.

Quang Hoàng không khỏi thờ đốc sau 1 đòn toàn lực. Hắn chỉ mất một chút thời gian để hồi khí nhưng cũng đủ để quần thú vây kín xung quanh.

Trần Lương nằm ngất dưới đất, Ngao Thiên tự ra lệnh cho đám yêu thú làm theo mệnh lệnh của mình. Số lượng yêu thú lên tới mấy trăm con, nhưng số lượng có nội đan để đánh ra Yêu Ảnh chưa tới 100, trong đó chỉ có 3 con cấp 10 và 10 con cấp 9.

Gần trăm Yêu Ảnh lũ lượt tấn công Quang Hoàng từ khắp mọi nơi, có trên trời, có dưới đất. Số lượng tuy nhiều nhưng đa phần yếu ớt, thậm chí không để lại cho hắn một vết xước nào trên da của một Địa cấp võ giả như hắn. Vấn đề làm Quang Hoàng lo ngại chỉ nằm ở mấy con yêu thú cấp 9, 10.

Đối phó với đợt vây công từ bốn phương tám hướng, Quang Hoàng phóng lớn vòng sáng trên tay rồi chui vào trong. Vòng sáng quay xung quanh Quang Hoàng với tốc độ nhanh tới mức để lại tàn ảnh giống như 1 quang cầu bao bọc lấy hắn.

Tất cả Yêu Ảnh tấn công Quang Hoàng đều bị vòng sáng cản lại từ bên ngoài, không động đến một sợi tóc của hắn.

Đợt tấn công liên miên bất tận, hết đợt này lại đến đợt khác nối tiếp nhau, khiến Quang Hoàng không có lúc nào cho dừng vòng sáng. Trong đầu hắn đang suy tính xem nên trụ vững phòng thủ, hay chấp nhận thương tích để tấn công, hay rút lui.

Có thể gặp được Vương Giả Yêu Thú mới tiến hóa, lại không có cường giả tranh giành, là cơ hội trời cho, không thể bỏ qua. Nhưng đối đầu với cả trăm yêu thú như này cũng khó khăn

vô cùng, tính toán không tốt là góp mạng vào.

Nếu dùng bảo vệ để tấn công, chắc chắn là bị cả trăm Yêu Ảnh công kích đến sứt đầu mẻ trán, mà còn chưa chắc vượt qua được khả năng phòng thủ của đệ tam nhân từ nhị lang.

Tiếp tục đứng trong vòng sáng cũng không ổn. Vừa không thể tấn công, vừa nhận lượng lớn trùng kích cũng khiến hần hao tổn không nhỏ.

Quang Hoàng vừa đột phá là tự tin mười phần. Địa cấp võ giả chính là cường giả đỉnh cao tại Giang Đông Quốc, có được chính mình to lớn tiếng nói. Thậm chí việc Dẫn Sứ Quân có thêm 1 Địa cấp võ giả sẽ là yếu tố quan trọng giúp Dẫn Sứ Quân thu tóm 11 Sứ Quân, thống nhất Giang Đông Quốc.

Ban đầu gặp được Tam Nhân Lang tiến hóa Vương Giả Yêu Thú, hần còn cho rằng bản thân là chân mệnh thiên tử, từ nay về sau, vinh hoa phú quý theo cả đời.

Song hỷ lâm môn khiến hần vui lắm, muốn nhiều lời với Trần Lương thêm vài câu. Ai ngờ vài câu này khiến hần rơi vào bách thú vây công, hồi hận không kịp. Chiến đấu trong vùng đất bóng tối, không có ánh sáng khiến cho lực chiến của hần cũng bị giảm đi nhiều.

Chưa đánh đã chạy còn gì là ý chí cường giả. Quang Hoàng nhắm kỹ phá hủy Yêu Ảnh có lực công kích mạnh nhất rồi cho dùng phòng thủ, thu vòng sáng vào tay rồi ngay lập tức ném đi tấn công Ngao Thiên. Mỗi một động tác đều mượt mà như nước chảy mây trôi.

Hần không có thời gian tự lực để sử dụng Phật Quang Sơ Hiện, nên chỉ có thể lấy vòng sáng làm vũ khí là đòn tấn công mạnh nhất sau Phật Quang Sơ Hiện. Quang Hoàng hi vọng sau 3 lần sử dụng, đệ tam nhân của nhị lang sẽ quá yếu để tiếp tục sử dụng.

Trong lúc vòng sáng xé gió bay tới Ngao Thiên, Quang Hoàng thân thể tỏa ra quang mang, tạo ra 1 lớp quang giáp quanh thân, chống đỡ lại lũ lượt Yêu Ảnh đang xông đến hần từ trên trời dưới đất.

Gọi là quang giáp nhưng thực ra khả năng bảo vệ rất yếu, chỉ hơn nguyên khí hộ thân một chút, hoàn toàn so kém với Yêu Giáp của Ngao Thiên.

Bị hàng trăm Yêu Ảnh công kích mãnh liệt, Quang Hoàng không khỏi bị chấn động kịch liệt. Tuy nhiên nhục thân Địa cấp võ giả rất cường hãn, lực phòng thủ được đẩy lên một tầm cao mới so với Huyền cấp, Hoàng cấp, vì vậy hần không có bị thương nặng, còn trụ được một thời gian.

Đáng tiếc vòng sáng đánh tới Ngao Thiên không đạt được kết quả mong muốn, bị đệ tam nhân của nhị lang dễ dàng đẩy lên trên. Ngao Thiên lúc này đã hoàn tất tiến hóa, chính thức trở thành Vương Giả Yêu Thú, lại có thêm Tam Nhân Lang chốt mắt hỗ trợ, nên đẩy đi vòng sáng không quá khó khăn, còn có thể sử dụng nhiều lần.

Quang Hoàng tiếp tục sử dụng vòng sáng tấn công lần 2 liên tiếp, nhưng đều không thu về được gì, Ngao Thiên vẫn không có chút hao tổn dù chỉ 1 sợi lông.

Không có cách, Quang Hoàng đành phi thân bỏ đi. Miệng ngậm đắng nuốt cay trong tiếc nuối

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Luyện thương

Đám yêu thú nhìn Quang Hoàng bỏ đi, không đuổi theo. Ngao Thiên quay người ra kiểm tra Trần Lương, thấy không sao thì đứng cạnh bảo hộ. Để đề phòng tên nhân loại kia quay lại hoặc có bất kỳ mối nguy hiểm nào khác trước khi Trần Lương hồi phục, Ngao Thiên ra lệnh cho đám yêu thú không được đi quá xa nơi này.

Vốn dĩ các loài yêu thú khác nhau không hoàn toàn hiểu tiếng nói của nhau, vì vậy dù Tam Nhân Lang chốt mắt lúc trước thống lĩnh nơi đây cũng chỉ có thể đưa ra một vài mệnh lệnh cơ bản như tập trung, rồi đi, tấn công, lui lại.

Ngao Thiên lại khác. Nó có được thiên đạo chứng nhận làm Vương Giả Yêu Thú. Nhờ đó thánh hồn cũng được tẩy luyện, có thể truyền ý nghĩ của mình thông qua tiếng nói. Đối với các yêu thú, tiếng gào của Tam Nhân Lang chốt mắt và Ngao Thiên nghe đều như nhau. Nhưng trong não hải bọn chúng lại hiểu được Ngao Thiên cụ thể muốn truyền đạt điều gì. Đây chính là cơ sở để Vương Giả Yêu Thú ra mệnh lệnh cụ thể cho những yêu thú thần phục nó.

Nửa tháng trôi qua không có bất cứ kẻ địch nào xuất hiện, Trần Lương đã tỉnh dậy nhưng còn chưa vận động được.

Thêm 2 tuần, cuối cùng hần đã hồi phục được 8, 9 phần, đủ để cùng Ngao Thiên và Tiểu Ngao tiếp tục chinh chiến.

Trần Lương dành 2 tháng để khám phá vùng đất bóng tối nhưng không thu được kết quả gì. Nơi đây chỉ có đệ tam dương là báu vật thì lại không phù hợp với hần. Có lẽ sau này dành cho Tuyệt Hoa.

Bọn hần không tiếp tục ở lại vùng đất bóng tối, mà trở ra ngoài săn bắt, rèn luyện. Bởi Ngao Thiên là đế vương ở vùng đất bóng tối, nó không muốn ăn thịt thuộc hạ của mình. Tam Nhân Lang chốt mắt cũng vậy, trước đây nó đều ra ngoài vùng đất được chiếu sáng bởi nhị dương để săn mồi.

Ngao Thiên có được một bước nhảy vọt về sức mạnh, hoạt động tại ám vực nhờ vậy cũng dễ dàng hơn cho đám bọn hần.

Lang thang nhiều ngày, trong lúc ngồi nghỉ dưới 1 đại thụ, Trần Lương lại gặp 5 con Hồng Thỏ đã đánh đuổi bọn hần lúc mới vào.

Chiến thuật tấn công phe Trần Lương lúc này đã thay đổi so với trước đó. Bọn hần không đồng thời ra đòn tấn công với Hồng Thỏ. Mà đội Hồng Thỏ đánh ra Yêu Ảnh trước.

Yêu Ảnh đến gần, liền bị Ngao Thiên đẩy tạt cả lệch đi. Liền sau đó là đòn tấn công của Trần Lương và Tiểu Ngao. Không thể đồng thờ sử dụng Yêu Ảnh và đệ tam nhân, nên Ngao Thiên không thể hợp công cùng đồng đội.

Nhờ da dày thịt béo, lại cùng nhau chia sẻ lực lượng tấn công của đôi phương nên 5 con Hồng Thỏ không nhận quá nhiều thương thế. Tiếp tục tấn công, Hồng thỏ cúi đầu, cuộc 2 chiếc răng thỏ của nó xuống đất. Ngay lập tức xuất hiện 5 địa thổ to gấp 5 lần bọn chúng hiện ra, hung hăng lao đến dẫm vào con mồi.

Tiểu Ngao và Trần Lương không tấn công, để mình Ngao Thiên đánh ra Yêu Ảnh. Từ khi ra ngoài vùng sáng của Âm Vực, bọn hần cũng đã chiến đấu với nhiều yêu thú, nhưng đều không quá mạnh khiến cho sức mạnh thật sự của Yêu Ảnh từ lúc Ngao Thiên tiến hóa vẫn chưa được kiểm chứng chính xác.

Quả nhiên không phụ lòng mong đợi, Yêu Ảnh của Ngao Thiên đã có đủ sức mạnh phá hủy 1 con địa thổ. Có điều 4 địa thổ còn lại phóng nhanh như chớp đã gần tiếp cận con mồi,

khuyến cho Trần Lương không kịp vui mừng.

Tiểu Ngao đã chuẩn bị từ trước, đưa cả Trần Lương và Ngao Thiên na đi đi một khoảng cách xa, đủ để Ngao Thiên có đủ thời gian đánh ra Yêu Ảnh, phá hủy địa thổ thứ 2. Cứ như vậy cho đến khi cả 5 con địa thổ bị đánh tan.

Phá hủy xong xuôi cả 5 địa thổ, Trần Lương quay qua nhìn Hồng Thổ đã không thấy bóng dáng chúng đâu. Bọn chúng sớm biết đại thế đã mất, nhân lúc còn 2 địa thổ đã cao chạy xa bay.

Trần Lương quay lại dưới đại thụ ngồi nghỉ. Di chuyển, chiến đấu nhiều dưới hũy diệt viêm dương khiến hắn vô cùng mệt mỏi. Tiểu Ngao cũng mệt, nên ở lại nghỉ ngơi với hắn. Chỉ có Ngao Thiên sức dài vai rộng là vẫn còn nhiều năng lượng. Vì vậy một mình Ngao Thiên rời đi săn mồi tiếp.

Ngồi được một lát, từ xa có một nam tử khoác áo choàng in hình mặt trời đi tới. Tay không tác sát, nam tử thân thiện cười nói:

"Đạo huynh cũng đến nơi đây tu luyện sao?"

Trần Lương không trả lời. Nam tử lại nói tiếp:

"Đạo huynh nếu mục tiêu cũng là đệ tam dương, chúng ta có thể cùng nhau đồng hành. Dù sao nguy hiểm ở Âm Vực không thể lường trước được"

"Tu vi ta quá thấp, còn chưa dám tới đệ tam dương" Trần Lương không mặn không nhạt nói

"Thấp chắc cũng phải ngũ huyết trở lên mới dám vào Âm Vực. Đệ tam dương có thể sớm giúp ngươi trùng kích lên thất huyết. Tất nhiên điều kiện là phải có bảo vật để kháng lại nhiệt độ của đệ tam dương. Vừa hay ở đây ta có dư 1 kiện băng hàn bảo vật. Ngươi có muốn tham khảo?"

"Ta mới nhất huyết thôi, dám vào đây cũng nhờ Đại Địa Ngưu Ma Vương có thể bỏ trốn khi cần. Huống hồ ta cũng không đủ Tinh thạch mua bảo vật của ngươi"

"Ha ha, đạo huynh thật có phúc khí tề thiên. Có được Đại Địa Ngưu Ma Vương làm sủng thú thì sau này cửu thiên thập địa, có chỗ nào ngươi không thể đi" Nam tử vui vẻ chúc mừng, tiến lại gần nhìn ngắm Tiểu Ngao

"Có điều con Đại Địa Ngưu Ma Vương này của huynh hơi nhỏ thì phải. Chắc chưa trưởng thành hoàn toàn" Nam tử vừa nói, vừa muốn giơ tay chạm vào Tiểu Ngao liền bị nó lấy đuôi đẩy ra. Đuôi Đại Địa Ngưu Ma Vương dài gấp đôi cơ thể nó, chính là một loại vũ khí mà lên cấp 11 mới có thể sử dụng.

"Nó vừa mới lên cấp 9 thôi, còn xanh và non lắm. Được cái bỏ chạy thì không ai bằng" Trần Lương nói

"Ngươi chắc mới vào Âm Vực?" Nam tử hỏi

"Đúng vậy"

"Âm Vực không phải là chỗ dễ Huyền cấp nhất huyết như ngươi nên đến. Cho dù ngươi chạy thoát nhưng rất ít yêu thú ngươi có thể đánh bại. Có đôi khi là chạy không kịp" Nam tử vừa nói, vừa đi ra nhìn xa xăm. Hướng hắn đi là phía sau Trần Lương.

Trần Lương quay người lại, nói: "Ngươi nói phải. Ta chỉ là tò mò vào đây. Cũng nên rời đi"

Nam tử lắc đầu nói: "Quá trễ rồi"

Âm thanh còn chưa rơi xuống, nam tử lạ mặt đã có trường kiếm trong tay, chém ngang cổ Trần Lương.

Trần Lương cũng đã có chuẩn bị từ trước, Địa Long Thương trong tay chống đỡ lấy thánh kiếm.

Nam tử tiến đến chém không ngừng nghỉ. Hắn biết nếu để đối phương thoát ra chỉ một chút thôi cũng sẽ tạo cơ hội cho Đại Địa Ngưu Ma Vương đưa chủ nhân rời đi. Chỉ mới vài nhát chém, Trần Lương đã rơi vào hạ phong. Nam tử lạ mặt đã khai mở thất huyết, khiến cơ thể hắn vừa nhanh, vừa mạnh.

Đối phương là Huyền cấp thất huyết, nhưng nếu đánh cận chiến, Trần Lương cũng không sợ. Hắn biến hóa ra Chiến thần Atula, lấy 7 thương chém 1 kiếm, muốn dùng số lượng đàn áp chất lượng.

Nam tử lạ mặt không chậm, kích hoạt thần thông của mình, cũng là 1 Tinh linh hóa hình.

Tinh linh hóa hình của nam tử lạ mặt có 2 cánh sau lưng, có 2 tay cầm 2 kiếm phối hợp với nam tử tấn công đối phương, có thân hình giống nhân loại nhưng là đầu hình chim.

Tinh linh hóa hình nhân điều của nam tử lạ mặt bay lượn xung quanh, lúc vòng ra sau, lúc từ cánh trái, lúc từ cánh phải tấn công Trần Lương. Vũ khí của nhân điều không chỉ có kiếm trên 2 tay mà 2 cánh cũng vô cùng sắc bén kết hợp tấn công, khiến Trần Lương phải đề riêng Chiến thần Atula đối phó với nhân điều.

Bước vào Huyền cấp, Nhân Sinh có thể tự do điều khiển Tinh linh hóa hình, vì vậy Tinh linh hóa hình có thể di chuyển cách xa cơ thể chủ nhân và không cần chủ nhân phân tâm điều khiển.

Trần Lương tiếp tục rơi vào hạ phong, bị chém nhiều nhất lên cơ thể. Tiểu Ngao gia nhập vòng chiến. Tiểu Ngao nhận thấy nam tử lạ mặt lực chiến cao, không trực tiếp dùng cơ thể đi tấn công đối phương, mà chỉ đứng từ xa điều khiển 2 sừng hợp công, giúp Trần Lương nhẹ nhõm phần nào.

Mặc dù vẫn chiếm thượng phong, liên tục gây ra thương tích cho đối phương, nhưng nam tử lạ mặt càng ngày càng cảm thấy khó chịu. Cho dù chém vào cơ thể hay vũ khí của kẻ địch, hắn đều cảm thấy nguyên khí bao bọc bên ngoài kiếm của mình bị biến mất rất nhiều.

Cho dù hắn chém vào cơ thể kẻ địch, đều như là chém vào thiết bản, chỉ gây ra được một vết xước nhỏ. Bất kể nơi chém vào là tay hay đầu hay cổ. Và càng gây ức chế cho hắn là một lúc sau liền thấy vết thương ngoài da đã hoàn toàn biến mất, giống như hắn chưa từng tạo được vết thương nào trên cơ thể đối phương.

Hắn vốn dĩ chiến lực không tồi, mạnh mẽ trong cùng cảnh giới, vậy mà mãi không hạ gục được kẻ địch kém hắn 6 huyết. Từ trước đến nay, chỉ cần kém hắn 3 huyết là đã 1 chiêu hạ địch, nào có khó khăn như thế này.

Về phía Trần Lương, đã lâu hắn không luyện thương pháp nên càng đánh càng hăng. Hắn mới thi triển Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí để giảm bớt chênh lệch về tu vi giữa 2 bên, vừa giúp hắn phòng ngự mạnh hơn, vừa giúp không quá lép vế khi 2 vũ khí giao nhau.

Có điều nếu duy trì quá lâu, nguyên khí của Trần Lương chắc chắn khô kiệt trước. Chưa kể kém gần 2 đại cảnh giới, hắn còn đang phải bỏ ra nhiều nguyên khí hơn tại mỗi thời khắc để

chiến đấu.

Chiến đấu đã thấm mệt, Trần Lương quyết định sử dụng thêm Đạo Thần Thông Thân Hóa Lôi Đình. Tốc độ ra chiêu mạnh hơn, lại không cần phòng thủ, Trần Lương trở mình, đưa đối thủ vào thế hạ phong.

Nam tử lạ mặt nhìn thấy đối phương Thân Hóa Lôi Đình, càng cảm thấy uất ức không thôi, đã không thắng được, giờ lại còn bị đánh cho không thở nổi. Hắn dần nhận lấy vết thương trên cơ thể. Vết thương thì không đáng ngại, vì chỉ là mấy vết thương ngoài da, nhờ vào nhục thân mạnh mẽ không kém Trần Lương. Có điều hắn không có được năng lực hồi phục như Trần Lương nên bắt đầu cảm thấy lo lắng.

Nam tử lạ mặt đánh thay đổi sách lược chiến đấu, muốn vùng ra khỏi Trần Lương để sử dụng võ kỹ chiến đấu mạnh mẽ, thể hiện được đúng chiến lực của hắn. Trần Lương hẳn nhiên không cho hắn toại nguyện, đây đưa không dứt.

Nam tử chém kiếm lên người Trần Lương đều không có tác dụng. Công kích vật lý bình thường đều không mấy may thương tổn được cơ thể hóa lôi của Trần Lương. Vì vậy nam tử lạ mặt chuyển sang tấn công Tinh linh hóa hình của đối phương. Tự nhiên Trần Lương lại phải đi bảo vệ Chiến thần Atula, nên hắn thu Tinh linh hóa hình của mình vào.

Có điều thu Chiến thần Atula vào thì Trần Lương lại mất đi 6 cánh tay trợ giúp.

Sau một hồi giằng co, cuối cùng nam tử lạ mặt cũng có thể chém mạnh vào thương của Trần Lương, đẩy đối phương lùi lại và bản thân cũng cấp tốc bay ra sau, đồng thời bắt lấy 1 sừng của Tiểu Ngao.

Nam tử thu kiếm, đánh ra 1 chuông là 1 quang cầu tấn công Trần Lương. Đây không phải võ kỹ mạnh nhất của hắn, nhưng là võ kỹ hữu dụng nhất để tấn công 1 kẻ có Thân Hóa Lôi Đình.

Quang cầu này nếu trúng Trần Lương cũng sẽ đi qua người hắn, không tạo ra được vết thương chí mạng, nhưng tính chất hủy diệt từ quang cầu vẫn sẽ gây ra tác dụng phá hoại lôi điện. Nếu Trần Lương trúng chiêu nhiều lần sẽ không còn khả năng hóa lôi.

Đại Địa Ngưu Ma Vương đã bị hắn giữ lấy 1 sừng, chắc chắn không đến nước đường cùng, không rời đi mà không lấy lại được sừng của nó. Đây chính là cơ hội để nam tử tiêu diệt cả 2.

Nam tử khoác áo choàng in hình mặt trời tính toán rất kỹ càng, không có nửa điểm sơ suất. Đáng tiếc, Trần Lương lại không chỉ có Tiểu Ngao, càng là có 1 sừng thú mạnh mẽ hơn nhiều là Ngao Thiên.

Nam tử và Trần Lương chiến đấu quá lâu, đủ thời gian cho Ngao Thiên trở về, chứng kiến chủ nhân bị đối phương đánh cho tán loạn lôi đình.

Không cần Trần Lương lên tiếng, Ngao Thiên nhanh chóng tấn công nam tử lạ mặt, khiến hắn khóc 1 dòng sông, không hiểu sao lôi đầu ra 1 con Tam Nhân Lang chiến lực mạnh vô cùng cứ nhắm vào hắn mà đánh. Nhờ đánh lên đặc thù, Ngao Thiên vừa làm bị thương nam tử, vừa giải thoát cho sừng của Tiểu Ngao.

Ngao Thiên cùng Tiểu Ngao hợp sức vây công nam tử lạ mặt khiến hắn khổ sở vô cùng. Nếu chỉ lấy võ kỹ của hắn đánh Yêu Ảnh của 2 yêu thú thì hắn thậm chí còn nhỉnh hơn. Nhưng Tam Nhân Lang có đệ tam nhân chuyển hướng mọi đòn tấn công, Đại Địa Ngưu Ma Vương có cặp sừng lúc nào cũng sẵn sàng đâm lên sau lưng, khiến nam tử càng lúc càng rơi vào khốn đốn.

Trần Lương đứng ngoài nghỉ ngơi, quan sát từ xa.

Bỗng nhiên từ sau lưng Trần Lương vang lên 4 tiếng:

"Súc sinh hại người!"

Sau đó là một dao khí xé gió bay về phía Ngao Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Quang Minh

Quang Minh sinh ra trong chi nhánh thuộc một gia tộc tầm trung. Thời điểm hắn sinh ra, cả bầu trời tối sầm lại. Cả nhà cuống cuống tìm ánh sáng cho bà đỡ.

Còn chưa kịp tìm được nển, Quang Minh đã chui ra khỏi bụng mẹ. Cơ thể sơ sinh tỏa ra quang mang chiếu sáng cả căn nhà khiến ai nấy đều miệng chữ A mắt chữ O, nhìn chăm chăm vào nguồn sáng.

Ngay sau đó, gia chủ đã đích thân mang Thấu Thị Cầu đi kiểm tra máu của Quang Minh, cho ra kết quả Quang thuộc tính, điểm chất lượng 12.

Gia tộc này người có tu vi cao nhất chỉ đạt tới Hoàng cấp, với tinh thần lực 4 cấp, tự nhiên là kiến thức hạn hẹp, không biết vì sao Quang Minh lại phát sáng khi mới sinh, nhưng cũng biết là một điều không tầm thường.

Cho dù không biết cơ thể Quang Minh là gì, nhưng chỉ với điểm chất lượng thuộc tính lên tới 12 thì hắn cũng đã được cả gia tộc để ý, đầu tư phát triển.

Năng lực võ đạo của mỗi người phụ thuộc vào nhiều yếu tố, trong đó có 4 yếu tố thuộc về nội tại bản thân, là thiên phú võ đạo, điểm chất lượng thuộc tính, sự nỗ lực luyện võ và chất lượng nhục thân.

Thiên phú võ đạo chỉ ra khả năng học tập, tiếp thu võ đạo. Có người chỉ nhìn người khác luyện võ, liền học được. Có người được chỉ điểm tận răng nhưng làm mãi vẫn không thành. Những công pháp, võ kỹ khó, chỉ dành cho người có thiên phú cao mới học được.

Điểm chất lượng thuộc tính chỉ ra độ phù hợp của bản thân với thuộc tính đó. Điều này ảnh hưởng tới khả năng hấp thu thuộc tính. Cùng 1 công pháp, người có điểm chất lượng cao hơn sẽ tu luyện nhanh hơn, hấp thu được nhiều linh khí hơn so với người có điểm chất lượng thấp.

Sự nỗ lực chỉ ra thành tựu mỗi người cao tới nhường nào.

Chất lượng nhục thân chỉ ra người có lợi thế hay bất lợi gì về cơ thể. Người gầy gò ốm yếu, khuyết tật, tự nhiên là học võ sẽ khó khăn. Người sinh ra đã khỏe mạnh hơn người, thần lực mạnh mẽ, tự nhiên là có ưu thế trong chiến đấu.

Điểm chất lượng 12, không đại biểu người sau này sẽ thành cường giả. Nếu người ngu dốt, dạy mãi không thông, lười biếng, dễ nản thì thành tựu cũng chỉ là tầm thường mà thôi. Vì vậy khi Quang Minh có điểm chất lượng 12, lại có dị tượng phát sinh nên hắn cũng chỉ là được ưu ái hơn mà thôi. Hắn cần thể hiện nhiều hơn mới được gia tộc trọng điểm bồi dưỡng.

Thực ra, nếu gia tộc này biết dị tượng từ cơ thể Quang Minh chứng tỏ hắn sở hữu Quang Vô Lượng Thân thì chắc chắn gia tộc hắn đã có thái độ khác.

Quang Vô Lượng Thân mang lại rất nhiều lợi ích. Đầu tiên phải kể đến là khả năng hấp thu quang mang làm năng lượng cho bản thân, từ đó có thể chiến đấu lâu dài, mạnh mẽ hơn bình thường, cũng một phần giúp tu vi tăng tiến nhanh hơn.

Thứ hai là có khả năng hấp thu quang mang chữa thương. Năng lực tự hồi phục nhanh luôn là một trong những khao khát của tất cả mọi người, không riêng gì võ giả.

Thứ ba là thương tổn do quang thuộc tính gây ra được giảm xuống cả chục lần. Võ giả quang thuộc tính mà gặp Quang Minh thì tốt nhất nên bỏ đi. Cho dù người chém hắn bằng kiếm khí thì vẫn là nguyên khí quang thuộc tính, cần phải mạnh hơn Quang Minh vài chục lần mới có thể làm hắn bị thương.

Chưa kể có vô số trường hợp cụ thể khác mà Quang Minh sẽ được lợi vô số lần, thậm chí có trường hợp chỉ Quang Vô Lượng Thân mới thu được lợi ích. Mà lợi ích đó chắc chắn lớn vô cùng.

Quang Minh lớn lên thông minh lanh lợi. 4 tuổi đã có thể tu luyện công pháp. 6 tuổi vượt qua Luyện Thể Cảnh. 10 tuổi bước vào Vạn Nhiên cảnh, trở thành trọng điểm bồi dưỡng của toàn bộ gia tộc.

Không chỉ được mọi người yêu quý vì năng lực võ đạo, Quang Minh còn được cả người lớn và huynh đệ nể phục vì tính cách hành hiệp trọng nghĩa, hành vi quang minh chính đại.

12 tuổi hắn đã cùng người lớn trong tộc đi diệt trừ sơn tặc. Càng ngày, hắn càng mang trong mình tư tưởng trừ gian diệt bạo, không màng danh lợi.

15 tuổi hắn đạt tới Tiên Linh cảnh. Trước giờ mọi việc với hắn đều thuận lợi, nên khi gặp 1 toán cướp nhỏ trên đường, hắn không suy nghĩ mà xông lên giải vây cho thiếu phụ yếu đuối nằm dưới đất. Không ngờ thiếu phụ lại bất ngờ đâm cho hắn 1 phát sau lưng.

Bọn cướp này từng bị Quang Minh phá hoại 1 lần, nên mới lập mưu trả thù. Bọn hắn đâm Quang Minh 5 nhát, trong đó 2 nhát xuyên tim. Không nghi ngờ gì là đối phương đã chết, bọn cướp mới rời đi, bỏ lại Quang Minh nằm trong vũng máu giữa đường.

Còn may cơ thể Quang Vô Lượng Thân đã cứu hắn 1 mạng. Đối phương tu vi không cao, lực phá hoại từ nguyên khí rất thấp nên hắn mới không chết. Giả dụ người đâm hắn lúc đấy là Hoàng cấp võ giả thì chỉ cần 2 phát xuyên tim cũng đủ để hắn bỏ mạng. Đây cũng là lí do vì sao bị thương ở tu vi càng cao thì phương pháp chữa thương, đan dược chữa thương càng cao.

Trong họa có phúc. Nhờ vào lần bị lừa chết người đó mà Quang Minh không còn ngu ngơ, chủ quan nữa. Hắn hiểu rằng thế gian lòng người khó lường, trước mắt là vậy mà không phải là vậy, mắt thấy tai nghe cũng không hẳn là thật. Từ đó hắn chịu khó học hỏi hơn, quan sát hơn, lắng nghe hơn.

Quang Minh mới 18 tuổi đã nổi danh khắp nơi về hành hiệp trọng nghĩa, cứu khổ cứu nạn, mỗi lời nói ra đều quyết tâm thực hiện, là một người cực kỳ giữ chữ tín, là tấm gương sáng cho người trong thiên hạ.

Năm 20 tuổi, hắn phải trơ mắt nhìn toán cướp giết người cướp của, hãm hiếp con gái nhà lành mà không thể làm gì do bản thân quá yếu. Từ đó hắn hiểu rằng muốn làm việc tốt cũng cần có thực lực. Có sức mạnh mới có thể càng giúp đỡ được nhiều người hơn.

Tại Tiên Linh cảnh, Quang Minh tích xúc đầy đủ, đưa nguyên khí vào cơ thể đủ 5 cấp độ, tới từng tế bào máu.

Năm 32 tuổi, hắn đạt tới Giáp Linh cảnh, vô địch cùng cảnh giới.

Năm 42 tuổi, Quang Minh tiến vào Cự Linh cảnh, chiến vô bất thắng tất cả địch thủ dưới Hoàng cấp.

Năm 49 tuổi, Quang Minh đánh đấu thắng đó, lại thêm được người người ngưỡng mộ, nhận được vạn lời khen ngợi, nên hắn quyết định mở 1 sàn đấu. Bất cứ ai dưới Hoàng cấp đều có thể thách đấu với hắn, lệ phí là 100 Tinh thạch. Hắn tuyên bố toàn bộ số Tinh thạch thắng được đều sẽ mang đi làm từ thiện. Nếu hắn thua, nguyên trả cho người thắng 1 vạn Tinh thạch.

Quang Minh quả thực dành rất nhiều Tinh thạch mua lương thực, thuốc chữa thương cho người nghèo, xây nhà tình nghĩa... khiến danh tiếng và sàn đấu của hắn ngày một lan xa.

2 năm sau đó, một người mang trên mình 1 thanh hắc đao đến tuyên chiến với Quang Minh. Sau 10 đao, Quang Minh nằm bại dưới đòn, bị đối phương đâm lên đầu cực kỳ nhục nhã. Bị đối phương hạ nhục không ngóc đầu lên được, Quang Minh nghiêng răng nghiêng lợi hỏi:

"Người tên gì"

"Cuồng Đao" Nam tử kia vác thanh hắc đao rời đi, cũng không thèm lấy của Quang Minh 1 đồng.

Từ đó Quang Minh hiểu được, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân. Hắn thấy được tầm nhìn của mình quá hạn hẹp, vì vậy bắt đầu rời khỏi gia tộc, chu du khắp nơi.

Mỗi một năm, hắn đều đọc ngàn quyển sách, đi vạn dặm đường. Bước chân hắn đi từ nơi thôn quê dân dã cho tới nơi thành thị sầm uất rồi qua cả nơi rừng thiêng nước độc.

Năm 90 tuổi, hắn bước vào Hoàng cấp. Gia tộc hắn biết được, muốn gọi hắn về làm gia chủ nhưng hắn không chấp thuận. Hắn không muốn bản thân mình chỉ loanh quanh 1 chỗ, an nhàn làm 1 gia chủ quản lý vài trăm con người.

Khát vọng của Quang Minh, cũng chính là đạo của hắn, tạo dựng 1 cuộc sống công bằng cho thế gian. Ai cũng có cơm ăn áo mặc, ai cũng được học hành, được đối xử bình đẳng, người yếu được bảo vệ, kẻ xấu bị trừng trị.

Đạo của mỗi người sẽ ảnh hưởng tới năng lực của bản thân, ảnh hưởng tới những phần thưởng mà bản thân nhận được trong 2 quá trình tăng cấp ngộ đạo là Phật Độ Chúng Sinh và Vạn Đạo Quy Khu.

Như Đạo của Trần Lương ngộ được ở kiếp này và kiếp trước, không nói về Đạo Thần Thông, chỉ nói về sự thay đổi trong cơ thể là khác nhau một trời một vực.

Đạo Trần Lương ngộ ra trong kiếp trước là dạng thường thường bậc trung, nên là Nhân Sinh, nguyên khí, nhục thân tăng lên không nhiều.

Đạo mà Trần Lương ngộ ra trong kiếp này là dạng hiếm có trong thiên hạ, trải qua sinh tử, cảm nhận từ vong mà đạt được. Không tính các yếu tố khác, chỉ riêng Đạo mà Trần Lương ngộ ra trong kiếp này cũng khiến hần mạnh gấp 10 lần so với kiếp trước.

Khát vọng của Quang Minh, trải nghiệm sống của hần mang lại cho hần một Đạo không tầm thường. Bước vào Hoàng cấp, chiến lược của hần mạnh mẽ hơn trước vô số lần.

Đúng thời điểm 222 tuổi, Quang Minh đột phá lên Huyền cấp, nhận được Đạo Thần Thông Thân Hóa Quang Mang. Nhờ có Đạo Thần Thông này, hần càng đi được nhiều nơi hơn, giúp đỡ được nhiều người hơn, tinh thần trừ gian diệt bạo càng lên cao hơn.

Thông tin về đệ tam dương trong Âm Vực không phải ai cũng biết. Đây là báu vật giúp Giang Đông Quốc tạo ra nhiều Địa cấp võ giả, nên chỉ có các nhân vật cao tầng của Giang Đông Quốc mới nắm rõ và truyền lại cho thân cận.

Quang Minh nhờ cứu thoát con gái của đại trưởng lão Ngũ Diệp Môn, một môn phái rất có tiếng tại Giang Đông Quốc, lại được nhìn trúng tiềm năng phát triển, nên mới được vị đại trưởng lão kia nói cho biết.

Bản thân Quang Minh không có kiện bảo vật hộ thân hần khí nào, nhưng Quang Vô Lượng Thân chính là bảo vật tốt nhất của hần rồi, nên không ngần ngại đi tới Âm Vực nghiên cứu, lúc này tu vi của hần là Huyền cấp nhất huyết.

Lang thang khám phá Âm Vực, vừa hay hần gặp 2 con yêu thú Tam Nhân Lang cùng Đại Địa Ngưu Ma Vương hợp công vây giết 1 nhân loại. Hần hét lên

"Súc sinh hại người!"

Sau đó là một đao khí xé gió bay về phía Ngạo Thiên.

Trần Lương quay người lại, thấy 1 kẻ da trắng như tuyết, mắt phượng mày ngài, cơ thể cân đối, khuôn vàng thước ngọc. Tên này nhìn trông như nam nhân lại xinh đẹp tuyệt trần, đến nữ nhân cũng hâm mộ không thôi.

Phóng xuất tinh thần lực kiểm tra, Trần Lương mới ngạc nhiên phát hiện cơ thể tên này dường như có 1 lá chắn ngăn cản tinh thần lực tiến vào kiểm tra, không biết là do có bảo vật hộ thân hay như nào.

Đao khí từ phía sau lao tới, không làm khó Ngạo Thiên. Ngược lại, nó còn điều khiển đao khí lách qua người nó, chém về phía nam từ lạ mặt.

Nhìn thấy Ngạo Thiên bị tấn công, Trần Lương tức giận lấy Địa Long Thương đâm về phía Quang Minh chỉ đứng cách hần có 5 trượng.

Quang Minh vừa giao thủ cận chiến với Trần Lương, vừa mắng:

"Cùng là nhân loại, người không giúp tấn công 2 con yêu thú kia thì thôi, có sao quay ra đánh ta?"

Quang Minh hỏi vậy nhưng trong đầu hần đã nghĩ đến kẻ tấn công mình muốn giết người cướp của. Dù sao thì hành vi này không phải là hiếm, đặc biệt là ở những nơi không có luật pháp quản chế.

Trần Lương không trả lời, hiển hóa ra Chiến thần Atula gia tăng tấn công.

Quang Minh cũng không chậm, ngay lập tức kích hoạt thần thông của mình. Phía trên hần, một cán cân công lý hiện ra. Ngay sau đó, Chiến thần Atula bị hút vào 1 bên cân, đứng im như 1 bức tượng.

Thần thông của Quang Minh là 1 dạng Tinh linh hóa hình chuyên dùng để khắc chế Tinh linh hóa hình của người khác. Cái này đúng như mong ước của hần, muốn mang lại sự tốt lành cho thế gian mà không phải làm sinh linh đồ thân. Tất nhiên, nếu cần hần cũng không ngại đổ máu để đem lại hòa bình.

- ----

Lời tác giả: Trần Lương cùng Quang Minh sau này sẽ còn gặp lại. Các bạn muốn 2 người này là đồng minh hay đối địch?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Thất Tử

Trần Lương mặc dù đã sử dụng đến Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí nhưng vẫn không giành được ưu thế, nên quyết định dùng thêm Thân Hóa Lôi Đình.

Quang Minh mở to hai mắt, có chút ngạc nhiên.

Không cần phòng thủ, Trần Lương có được lợi thế, nhanh chóng tìm được 1 cơ hội đối phương sơ hở, nháy mắt thực hiện một chém ngang cổ.

Lúc này đến lượt Trần Lương ngạc nhiên. Thương của hần cắt xuyên qua cổ đối phương, nhưng không có một giọt máu nào dính trên mũi thương. Lí do là Quang Minh cũng sử dụng một Đạo Thần Thông thân hóa thuộc tính, có tên Thân Hóa Quang Mang.

2 bên ngừng chiến. Quang Minh mỉm cười, nhìn đối phương ngạc nhiên.

"Không nghĩ ta lại sớm gặp đối thủ có Đạo Thần Thông hóa thuộc tính" Trần Lương nói

"Người cũng rất giỏi. Vì sao muốn đánh ta?" Quang Minh nói

"2 con yêu thú kia đều là sủng thú của ta" Quang Minh chứng minh được thực lực, Trần Lương mới mở miệng nói chuyện "Tên kia gây sự trước. Hần muốn giết ta cướp đoạt Đại Địa Ngưu Ma Vương. Người thấy ta có nên giết hần không?"

"Nếu người đã nói vậy, ta sẽ không nhúng tay vào chuyện này. Cáo từ" Quang Minh nói xong liền cất bước rời đi. Hần đã đi rất nhiều nơi, gặp rất nhiều chuyện, tự nhiên có thể biết lời

Trần Lương có bao nhiêu phần sự thật.

Nhìn bóng dáng Quang Minh khuất tầm mắt, Trần Lương cũng tham gia vào vây công cùng 2 sủng thú, muốn mài chết nam tử lạ mặt. Bọn hắn đứng thế hình tam giác, lấy nam tử lạ mặt ở giữa, đồng thời tấn công.

Nhìn thấy Trần Lương tham chiến, nam tử lạ mặt liền chọn 1 phương hướng ngược lại với Ngao Thiên mà trốn đi. 3 kẻ Trần Lương ngăn không được, đành nhìn hắn bỏ đi.

1 tháng từ khi tiến hóa lên cấp 10, Ngao Thiên nói với Trần Lương cần tìm 1 nơi có âm linh khí nồng đậm. Tam Nhân Lang là loài thích hợp với âm thuộc tính linh khí, cũng giống như Đại Địa Ngưu Ma Vương là loài thích hợp với không gian thuộc tính linh khí.

Kể từ khi sinh ra, lớn lên, Ngao Thiên nhờ có nội đan của mẹ, và vô số tài nguyên do Trần Lương dốc lòng bồi dưỡng mới có thể lớn nhanh như thổi.

Nhưng 1 tháng trở lại, dù luyện hóa linh dược, ăn thịt hay nuốt nội đan, Ngao Thiên đều cảm thấy những thứ đó vào đến bụng giống như rơi vào hố đen, không bồi bổ cơ thể nó. Linh tinh từ huyết mạch mạch bảo nó phải tìm về nơi có linh khí thích hợp thì mới phát triển tiếp được.

Trần Lương quyết định đưa nó trở về Thiên Đăng Sơn Mạch. Nơi đây nồng đậm âm thuộc tính, lại là nơi mẹ nó từng sống, ắt phù hợp tuyệt đối với nó. Và cũng là để Ngao Thiên tới tế bái vong linh mẫu thân. Dù sao từ khi sinh ra tới giờ, nó cũng chưa một lần đi làm chuyện này.

Trần Lương mất 5 ngày đưa Ngao Thiên tới Thiên Đăng Sơn Mạch. Trên đường đi, cơ bản đều nhờ Tiểu Ngao sử dụng Không Gian Truyền Tống đưa cả nhóm xuyên qua khoảng cách xa. Di chuyển giữa các vực đều nhờ vào Không Gian Truyền Tống Trộn. Vì vậy di chuyển rất nhanh, đồng thời không gặp bất cứ rắc rối nào.

Trở lại nơi mà hắn cứ ngỡ không may rơi xuống, ai ngờ lại là cơ duyên trời cho, Trần Lương không khỏi ngậm ngùi nhớ lại cảnh Tam Nhân Lang mẹ hi sinh mạng sống bảo vệ con non mới sinh.

Trần Lương đưa Ngao Thiên tiến tới nơi hắn chôn cất Tam Nhân Lang mẹ. Nơi đó không có bảng tên, không có bất kỳ dấu hiệu đáng ngờ nào tránh cho bị phát hiện có xác Tam Nhân Lang bên dưới.

Sau nửa ngày ở cùng Ngao Thiên, Trần Lương cùng Tiểu Ngao rời đi. Ngao Thiên sẽ cần một khoảng thời gian dài để phát triển, thu được sức mạnh cao nhất dành cho nó.

Nơi bọn hắn đứng còn cách vùng trung tâm một khoảng tương đối xa xôi. Nơi trung tâm, âm linh khí vô cùng đậm đặc, lại có nhiều yêu thú bậc cao và vô số nguy hiểm hiện hữu khắp nơi. Tam Nhân Lang mẹ rời ra đây chỉ là để an toàn sinh con. Vì vậy Ngao Thiên sẽ có rất nhiều cơ hội rèn luyện và phát triển hơn nữa.

Trần Lương không thể ở lại cùng Ngao Thiên. Hắn còn cần trở về Hải Hân Thành, Giang Đông Quốc. Đi cùng Ngao Thiên cũng quá nguy hiểm cho tình trạng của Tiểu Ngao lúc này. Vì vậy, cuối cùng là Trần Lương cười Tiểu Ngao trở lại Hải Hân Thành.

Cửu Hùng Chiến Đài phát huy rất tốt chức năng tìm kiếm nhân tài. Hàng ngàn nhân tài được chiêu mộ thông qua Cửu Hùng Chiến Đài. Tổng số lượng đệ tử của Khai Thiên Môn đã lên con số 7000 người và đang không ngừng gia tăng.

Trở về được mấy ngày, Trần Lương cho gọi Ứng Sát, yêu cầu triệu tập cho hắn nhiều nhất có thể những người có Âm thuộc tính. Nhờ có bộ lông cũ của Ngao Thiên thải ra, hắn có thể bồi dưỡng được hàng chục vô giá âm thuộc tính bước vào Cự Linh cảnh.

Quá trình lột xác của Ngao Thiên có tác dụng gần giống như Phật Độ Chúng Sinh, Vạn Đạo Quy Khu, đều là loại bỏ ra khỏi cơ thể những tạp chất phẩm phẩm để bản thân tiến hóa có được cơ thể hoàn mỹ nhất.

Bộ lông bỏ đi của Ngao Thiên chứa vô số chất bổ, có tác dụng tăng tu vi rất tốt cho âm thuộc tính nhân loại. Nhân cơ hội này, Trần Lương cũng muốn tạo riêng 1 nhóm quân nhỏ hoạt động bí mật dưới sự điều khiển của hắn.

Trong 12 thuộc tính, ngũ hành thuộc tính là phổ thông nhất, chiếm tới 9 phần dân số. Âm thuộc tính cùng 6 thuộc tính còn lại chia nhau phần dân số còn lại.

Trong 7000 đệ tử Khai Thiên Môn, Ứng Sát tìm được tổng cộng 118 người Âm thuộc tính. Đứng trước 118 người, Trần Lương nói:

"Các ngươi sẽ là một đội quân riêng chỉ hoạt động dưới sự điều khiển của ta. Các ngươi sẽ được truyền dạy công pháp tốt nhất, võ kỹ tốt nhất, tốt hơn tất cả những gì các ngươi đang có. Tài nguyên tu luyện cũng sẽ được cung cấp đầy đủ, các ngươi tu luyện càng nhanh, càng được cung cấp nhiều, chỉ sợ các ngươi ăn bẽ bụng cũng không hết.

Nhưng đi kèm với đó các ngươi sẽ phải trải qua những rèn luyện khắc nghiệt nhất, trải qua huấn luyện địa ngục mà mỗi người đều phải cực kỳ cố ý chí mới bước tiếp được. Mỗi ngày trôi qua đều sẽ trải qua thiên đại đau đớn, cực khổ. Mỗi giọt mồ hôi rơi đều sẽ thấm đẫm huyết dịch trải đường cho các ngươi bước tiếp. Các ngươi cần xác định trước điều đó.

Và một điều kiện để tham gia đội quân này, chính là các ngươi phải thể trung thành với ta, cả đời đi theo ta.

Các ngươi yên tâm là hiện giờ ta chưa bắt các ngươi phải thể. Các ngươi chưa trải qua huấn luyện, ở đây còn rất nhiều người ý chí thấp mà ta không muốn nhận. Sau 3 năm huấn luyện, các ngươi sẽ tự quyết định xem ở lại hay rời đi. Những người ở lại, ta bảo đảm trong vòng 100 năm hắn sẽ có tu vi thấp nhất là Cự Linh cảnh. Nếu không làm được, ta bồi thường cho người đó 1 vạn Tinh thạch"

Trần Lương quay qua Ứng Sát, nói: "Ngươi cho mọi người kiểm tra điểm chất lượng thuộc tính. loại bỏ những người có điểm chất lượng dưới 5"

Ứng Sát cảm Thấu thị cầu tiến tới từng người kiểm tra. Lần lượt từng người có điểm chất lượng 2, 3, 4 cúi đầu rời đi.

Xong xuôi, Ứng Sát quay ra báo cáo "Báo cáo môn chủ, có tổng cộng..."

Ứng Sát còn chưa nói xong, một người chạy lại gần Trần Lương, quỳ xuống, tha thiết nói:

"Đại nhân, xin cho tiểu nhân được gia nhập đội quân. Tiểu nhân sẽ cố gắng gấp 5, gấp 10. Dù có chết cũng không bỏ cuộc"

"Ngươi vì sao phải quyết tâm như vậy?" Trần Lương hỏi

"Bẩm đại nhân, cha mẹ tiểu nhân bị kẻ ác giết hại từ nhiều năm trước. Tiểu nhân cần phải trở nên thật mạnh để trả thù cho cha mẹ"

"Ngươi bao nhiêu tuổi?"

"Tiểu nhân 16 tuổi, Nhất Tinh cảnh giới"

Trần Lương ngắm nghĩ một lúc, thật sự hắn không muốn nhận người 16 tuổi mới đạt được Nhất Tinh.

"Thời được rồi, cho người 1 cơ hội, về chỗ đi" Cho hắn 1 cơ hội cũng không tổn kém gì mấy. Biết đầu đạo tâm hắn đủ kiên định, cơ hội bước lên đỉnh cao là vẫn có thể có.

Lọc bỏ xong những người có điểm chất lượng thuộc tính dưới 5, còn lại 89 người.

Trần Lương tiếp tục loại bỏ 9 người có tu vi trên Tam Tinh. Hắn muốn đội này, toàn bộ luyện tập chung 1 công pháp. Như vậy thì khi triển khai Thất Tinh Bắc Đẩu sẽ tạo ra được hiệu quả lớn nhất.

Huống hồ những công pháp mà những người này tu luyện đều kém xa so với công pháp hắn định truyền dạy. Vì vậy lựa chọn của hắn là những con thỏ xuất phát sau còn hơn là rùa xuất phát trước.

80 người còn lại theo Trần Lương tu luyện 2 năm, số lượng giảm xuống còn 60 người. Toàn bộ là tự động rời đi do không chịu nổi cường độ tập luyện.

Mỗi cuối ngày, bọn hắn đều phải ngồi ngắm mình trong lu thuốc với các vết thương chẳng chịt trên người. Lu thuốc nóng, được dịch ngấm vào cơ thể cũng khiến bọn hắn đau đớn không nguôi. Chỉ nhìn qua 1 màn này cũng đủ hiểu huấn luyện địa ngục của bọn hắn là như nào.

1 năm thứ 3, chỉ có 1 người rời đi. Số lượng còn lại 59 người.

59 người này, hắn chọn ra 49 người, phân làm 7 nhóm, mỗi nhóm 7 người. Còn 10 người thừa sẽ là quân dự bị, trong đó vẫn còn người có 4 điểm chất lượng thuộc tính khi xưa.

59 người này đều đã thể trung thành với chủ nhân. Bọn hắn cảm nhận được chiến lực của bọn hắn tăng lên từng ngày, được cung cấp tài nguyên tu luyện tốt nhất, nhìn thấy được tương lai thực sự chạm tới mốc Cự Linh cảnh như lời cam kết của chủ nhân. Nếu là bình thường, chỉ sợ cả đời bọn hắn cũng chỉ ở Tam Tinh, Vạn Nhiên là cùng.

Trần Lương đặt tên cho đội quân này là Thất Tử. Tử ở đây là tử vong. Bọn hắn đi đến đâu sẽ có máu tươi rơi ở đó.

Bất kỳ ai đột phá lên Vạn Nhiên cảnh, đều được Trần Lương truyền cho công pháp Cửu Nguyệt. Đây là công pháp mà Trần Lương đã tu luyện đầu tiên, sau này hắn bước vào Vạn Nhiên cảnh mới tu luyện công pháp Vạn Âm Quy Nguyên.

Vạn Âm Quy Nguyên quá khó học và quá cao cấp, không thể đưa cho những người này. Cửu Nguyệt là công pháp giúp tu luyện tăng lên tu vi cực kỳ nhanh, lại không quá khó, rất phù hợp với những người này.

Vũ khí, Võ kỹ bọn hắn học cũng sẽ đều giống nhau.

Thương pháp trước tiên sẽ tập Thạch Phá Thương bao gồm 3 thức là Thương Phá Sơn, Thương Vô Thủy, Thương Tam Phong, tương ứng với 3 đường thương là Chém, Đâm, Quét ngang.

Sau này bọn hắn cũng sẽ được truyền thụ Cửu Long Thăng Thiên.

Võ kỹ thuộc tính sẽ được học Ân Nặc Thuật, Hắc Giới.

Ngoài Thất Tử sẽ được học thêm Không Phá Quyền, Tam Ảnh Bộ, Tật Phong Tốc để nâng cao năng lực chiến đấu và đối phó với mọi tình huống có thể xảy ra.

Những ai học được Cửu Nguyệt mới có tư cách luyện hóa lỏng của Ngao Thiên vì trong đó ẩn chứa năng lượng và ám thuộc tính rất lớn. Đưa vào người mà không kịp luyện hóa sẽ gây ra phản phệ, nhẹ thì tàn phế, nặng thì thiệt mạng. Nhưng đây cũng chính là ưu điểm của lỏng Ngao Thiên, mang lại tác dụng tăng cường tu vi cực cao cho Thất Tử.

Thời điểm được ban tặng cho lỏng Tam Nhân Lang để tu luyện, Thất Tử mới thực sự hiểu cái gì mới được gọi là bảo vật. Linh đan diệu dược trước đó, so với chiếc lỏng này thực sự đều không đáng để so sánh.

Phải biết rằng, Huyền cấp võ giả ám thuộc tính sử dụng toàn bộ đám lỏng rơi ra của Ngao Thiên, có thể trùng kích lên 1 huyết. Đó là cỡ nào quý giá, cỡ nào đắt giá.

Vậy mà đây, Thất Tử bọn hắn được sử dụng không giới hạn. Chỉ cần người luyện hóa xong 1 lỏng, liền được cấp thêm tu luyện, không có nửa điểm trì hoãn. Chỉ cần đến bước này, 59 người trong Thất Tử đã hoàn toàn không hối tiếc về lựa chọn của mình.

Trần Lương đặt ra mục tiêu 15 năm tới là toàn bộ 60 người này đều bước vào Tiên Linh cảnh. Sau đó sẽ cho đi làm nhiệm vụ để rèn luyện.

Tiên Linh cảnh có 5 lớp tu luyện. Chỉ cần tu luyện 2 lớp là có thể đột phá lên Giáp Linh cảnh. Tu luyện tới 5 lớp thì tiền đồ vô lượng.

Trần Lương yêu cầu 59 người Thất Tử đều tu luyện tới 3 lớp rồi đột phá lên Giáp Linh. 3 lớp là đủ vượt qua võ giả thông thường. Còn 4, 5 lớp thì lại quá lâu, quá tốn kém tài nguyên.

Phải biết rằng, chỉ có những người theo hắn từ đầu, như Tuyết Hoa, Ưng Sát, Chu Minh mới có thể được cung cấp đại lượng tài nguyên để tu luyện cả 5 lớp Tiên Linh cảnh. Đây là số lượng chỉ có 3 người, và đều có công rất lớn với hắn. Nếu 59 người này cũng tu luyện 5 lớp Tiên Linh cảnh thì tài nguyên đâu cho đủ.

Phải biết rằng, tài nguyên để tu luyện bước thứ 4 bằng tổng cả 3 bước trước gộp lại, tài nguyên để tu luyện bước thứ 5 bằng tổng cả 4 bước trước gộp lại.

Và quan trọng hơn là thời gian, hắn cần đội quân này cho chiến tranh Giang Đông Quốc.

Trần Lương đặt mục tiêu 70 năm tới, sẽ có ít nhất 49 người bước vào Cự Linh cảnh, trở thành đội quân tử thần, reo rắc nỗi sợ hãi cho bất kỳ kẻ địch nào phải đối diện với chúng.

- - - - -

Chap sau là bắt đầu chiến tranh rồi nhé ace

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Huyết độc trùng sư

Thời gian thấm thoát trôi, đã 10 năm kể từ khi Như Lão chiếm được Hải Hãn Thành. Lão đã cho chiêu mộ quân lính từ khắp nơi, liên hệ cả bộ hạ cũ nhưng cũng chỉ được 19 vạn, thiếu 1 vạn so với dự tính.

Một phần lí do bởi hãn chỉ có Hải Hãn Thành để chiêu quân. Một phần lí do khác là nhiều người còn không tin tưởng thực lực quân đội của lão.

10 năm yên ổn, duy chỉ có 1 lần lâm đại địch là khi Thân Sứ Quân mang theo 10 cường giả tiến tới đánh Hải Hãn Thành. Có điều cũng không phải nguy cơ gì. Bọn hãn chỉ ở ngoài đánh phá 1 ngày liền lui quân. Hãn là muốn kiểm tra năng lực phòng ngự của Hải Hãn Thành như nào.

Về phía Ngộ Sứ Quân, trong chận chiến ở Hải Hãn Thành, bọn hãn đã mất đi một phần tư võ giả cấp độ tiền nhân, vì vậy phải tranh thủ mời chào cao thủ về dưới trướng, không có tâm tư đánh tiếp Hải Hãn Thành.

Trong chiến tranh, các Sứ Quân có lúc thắng, lúc trảm. Nhưng chỉ cần Đại tướng quân không chết, với thực lực của hãn, hoàn toàn có thể đi chiêu mộ nhân mã tiếp tục chiến tranh.

Quân lực đã hòm hòm, huấn luyện cũng được nhiều năm, Như Lão quyết định tấn công, mở rộng lãnh thổ cho Mùi Sứ Quân. Lấy Hải Hãn Thành làm trung tâm, mở rộng tấn công ra xung quanh, giành lại toàn bộ lãnh thổ lúc trước của Mùi Sứ Quân.

Huyết Vô Thần lĩnh 10 vạn quân tiến đánh 1 thành lớn ở phía bắc.

Tả Thừa Vân, một thuộc hạ cũ của Hải Hãn Đại tướng quân lĩnh 5 vạn quân chiếm 5 thành ở phía tây.

Vô Cương có trong tay 1 vạn quân, hiện đóng quân ở Đặc Cát Thành, chịu trách nhiệm tấn công 1 tòa thành nhỏ ở phía đông, tên là Ngư Châu.

Ngư Châu không lớn, binh lực không nhiều, nhưng lại là cửa ngõ để tiến vào Đặc Cát Thành. Vô Cương đã sớm muốn chiếm đánh mà không có binh lực nên đành án binh bất động đến tận giờ.

Nhận nhiệm vụ tương đối đơn giản, Vô Cương mang theo 8000 quân khởi hành trước Huyết Vô Thần và Tả Thừa Vân.

5 ngày sau, Như Lão nhận được hung tin, Vô Cương tử trận, 1 vạn binh lính dưới trướng hãn tử trận, Đặc Cát Thành thất thủ, nhưng kẻ địch chỉ tiến vào cướp bóc rồi rời đi, không chiếm thành.

Như Lão giật mình nghe tin. Tại sao Vô Cương lại có thể chết mà không kịp báo cho hãn 1 tiếng. Tại sao 8000 lính bị giết mà thần không biết, quý không hay.

Đây là lần đầu ra trận, Như Lão muốn chắc thắng nên đã đưa ra quân số gấp 2, 3 lần đối phương. Ngư Châu là một thành nhỏ, sao lại có thể xảy ra việc ngoài ý muốn được.

Lão đành cử 1 Hoàng cấp võ giả đi kiểm tra từ Đặc Cát Thành cho tới Ngư Châu nhưng không thu được bất kỳ kết quả nào ngoài tình cảnh cướp bóc ở Đặc Cát Thành. Đường như kẻ địch đã xóa bỏ mọi dấu vết.

Như Lão đành sử dụng Truyền tin thạch gọi cho Trần Lương nhờ hỗ trợ. Dưới con mắt từ bên ngoài nhìn vào, Khai Thiên Môn là hợp tác song phương cùng có lợi với Mùi Sứ Quân. Khai Thiên Môn vừa là môn phái kinh doanh, vừa là đội quân lính đánh thuê của Mùi Sứ Quân.

Trần Lương đích thân đi kiểm tra, quả thực một đường đi tới không có gì đáng ngờ. Duy nhất chỉ có 1 chỗ khiến hãn lẫn tẩn là khu rừng cách cổng thành Ngư Châu 5 dặm. Nhưng hãn cũng đã đi qua, không tìm được điểm nghi vấn nào.

Trần Lương cười Tiểu Ngạo bị mất vào Ngư Châu, tìm thuê 1 quán trọ gần Phủ Thành Chủ nhất có thể.

Sau 1 tuần, hãn phát hiện ra được nơi đây có 2 kẻ đáng chú ý. 1 người có tu vi Huyền cấp sơ giai, 1 người có tinh thần lực cấp 7. Không biết bên nào lại đi cử 2 kẻ như này đến bảo vệ 1 tòa thành rất nhỏ như Ngư Châu.

Trước mắt, Trần Lương cần khám phá ra thủ đoạn bọn chúng làm sao giết 8000 người nhanh đến vậy.

Trần Lương cho Như Lão điều động 1000 kỵ binh đi đến Ngư Châu. 1000 kỵ binh được yêu cầu đi mỗi 3 dặm phải báo cáo với Trần Lương 1 lần.

1000 kỵ binh rời khỏi Đặc Cát Thành 6 dặm, 2 kẻ bí ẩn kia cũng rời khỏi Ngư Châu, tiến tới đứng chờ trong khu rừng. Trần Lương ngồi trong thành, sử dụng tinh thần lực theo dõi toàn cục.

1000 kỵ binh vừa đến trước cánh rừng, đột nhiên Trần Lương không cảm nhận được 2 tên kia, giống như kiểu chúng đột nhiên bốc hơi vậy.

"Hiểu rồi, 2 tên này cũng biết Ẩn Nặc Thuật. Bọn chúng chỉ có 2 người, tất nhiên có thể trốn được tầm mắt của thám tử kiểm tra khu rừng. Vấn đề là bọn chúng làm cách nào giết cả mấy ngàn người mà thần không biết, quý không hay? Chẳng lẽ phải hi sinh 1000 người để tìm đáp án!" Trần Lương ngồi suy tư.

Ra lệnh từ xa, Trần Lương cho 300 kỵ binh tiên phong đi qua khu rừng. Quảng đường đi xuyên qua rừng dài tới hơn 10 dặm. Mỗi thời khắc đều mang lại áp lực lớn cho 300 người lính. Mỗi một tiếng động đều khiến bọn hãn giật mình kiểm tra.

Thật bất ngờ, bọn hãn vượt qua rừng không tổn hao 1 binh 1 tốt. Những tường đã an toàn, thì cổng thành Ngư Châu mở ra, 1000 kỵ binh từ trong thành phi ra ngoài tấn công bọn hãn.

300 kỵ binh đành phải quay đầu lui quân, chờ hội hợp với toán quân còn lại. Bọn hãn trở về, xuyên qua khu rừng cũng không gặp bất cứ trở ngại gì. 1000 kỵ binh của Ngư Châu chỉ đuổi tới bên ngoài rừng rồi đứng yên chờ đợi.

Trần Lương xem qua 1 màn này đã hiểu, 2 kẻ kia bên trong khu rừng ắt chế tạo cạm bẫy chết người, chỉ là muốn một vô ăn tất nên mới thả 300 lính kia. Có điều muốn biết được cạm bẫy là gì thì khó khăn rồi.

300 lính quay trở ra, hội nhập với 700 quân còn lại, một người nói:

"Đội trưởng, khu rừng an toàn. Đám thuộc hạ đã đi qua mà không thấy vấn đề gì. Có điều khi sang đến bên kia thì có 1000 quân từ Ngư Châu ra ngoài tấn công nên đành quay trở lại, và cũng không gặp vấn đề gì khi đi qua rừng"

Đội trưởng gọi Trần Lương thông báo tình hình, xin chỉ thị.

"Đốt rừng" Đội trưởng nhận lệnh từ Trần Lương.

10 người lính cưỡi ngựa mang theo 10 thùng dầu đi sâu vào trong rừng 100 trượng rồi thả nắp thùng dầu, trở ra.

Châm lửa, 10 đường lửa chạy dọc tiến sâu vào khu rừng. Chỉ trong chốc lát, một đám cháy lớn bùng lên thiêu trụi khu rừng.

1000 binh lính phải lùi lại khoảng cách xa tránh bị hít khói và lửa lan đến.

"Khốn kiếp" Kẻ có tinh thần lực cấp 7 chửi thề 1 tiếng rồi bay lên cùng đồng đội.

Tiếp sau đó là 1 cảnh tượng sơn gai ốc. Từ khắp nơi trong khu rừng, bay lên hàng vạn hàng triệu con độc trùng che kín cả bầu trời.

"Rút quân" Đội trưởng sợ hãi ngay lập tức ra lệnh sau khi nhìn thấy một trời độc trùng lao về phía mình.

Trong lúc phi ngựa, đội trưởng kịp thời sử dụng Truyền tin thạch báo cáo cho Trần Lương. Bấy giờ thì mọi chuyện đã rõ ràng. 8000 quân của Vô Cương đi vào trong rừng, bị lũ độc trùng tấn công chớp nhoáng, không kịp phản ứng.

"Bắt đầu gấp đám kỳ nhân dị sỹ rồi" Trần Lương từ xa lẩm bẩm.

Trước giờ hấn đánh nhau rất nhiều, nhưng chỉ là dạng cá nhân. Tính tổng số người cũng không phải là đông. Còn lúc này là chiến tranh ở 1 đại quốc, số lượng địch nhân hấn gặp phải lên tới ngàn vạn người. Chắc chắn trong số đây sẽ có những kỳ nhân dị sỹ, năng lực khác biệt.

Những người có thể điều khiển côn trùng gọi là Côn Trùng Sư. Điều khiển Côn trùng dạng độc được gọi là Độc Trùng Sư.

Tốc độ độc trùng nhanh hơn ngựa phi, khoảng cách 2 bên đang dần thu hẹp. Nếu không có cứu viện, 1000 binh lính này chắc chắn tử vong dưới răng nanh của lũ độc trùng.

1000 lính so với mấy chục vạn không đáng là mấy, nhưng đây là những người mà Trần Lương ra lệnh tiến đến thăm dò, không thể đứng trơ mắt nhìn bọn hấn bị cắn chết.

Ngồi trên lưng Tiểu Ngạo, Trần Lương tiến tới địa điểm ngay phía dưới đàn độc trùng. Hấn không lấy ra vũ khí, chỉ thi triển Hắc Giới bao phủ một khoảng không rộng lớn chứa lũ độc trùng.

Hắc Giới không làm ảnh hưởng tới tốc độ hay phương hướng bay của độc trùng. Những con dẫn đầu vẫn được tên Độc Trùng Sư điều khiển tới tấn công binh lính, riêng một đoạn phía sau chuyển hướng tấn công Trần Lương.

"Hủy diệt" Trần Lương lẩm bẩm một tiếng, kích hoạt Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí.

Chỉ trong chốc lát, một nửa đàn độc trùng hoàn toàn tan biến. Hắc Giới do nguyên khí của Trần Lương tạo ra cũng biến mất. Không đợi đối phương có phương án hành động, Trần Lương tiếp tục thi triển Hắc Giới, một lần nữa hủy diệt toàn bộ đám độc trùng còn lại mà Hắc Giới bao phủ.

Đàn độc trùng này tương đối cứng. Nguyên khí của Trần Lương ở dạng bình thường đã có tính chất ăn mòn khá mạnh. Nếu hấn thi triển Hắc Giới bao trùm đám lính kia thì không cần kích hoạt Đạo Thần Thông cũng đủ mài chết bọn hấn. Nhưng đám độc trùng này lại vẫn có thể sống tốt, cho thấy cơ thể bọn chúng cứng rắn như kim thiết phổ thông.

Chỉ 2 lần sử dụng Hắc Giới kết hợp Hủy Diệt Nguyên Khí, Trần Lương đã tiêu hao một nửa lượng nguyên khí trong đan điền. Nhưng không cần lo, hấn còn một nửa lượng nguyên khí trong đan điền cùng lượng nguyên khí từ 2 Nhân Sinh, có chiến đấu tiếp cũng thoải mái.

Đứng từ xa, gã Độc Trùng Sư không khỏi run lên tức giận. 10 vạn độc trùng này là hấn bỏ ra vô số tâm huyết mà có, vậy mà chỉ thoáng chốc đã bị diệt sát còn lại vài nghìn con. 10 vạn độc trùng này vốn dĩ hấn muốn dùng để đối phó đại quân của Mũi Sứ Quân, 8000 quân lúc trước chỉ là món khai vị, không thể nào ngờ lại dễ dàng bị hủy diệt trong tay 1 tên khốn kiếp.

"Luận Kha, mau giết hấn. Võ kỹ của hấn là thiên địch của ta" Độc Trùng Sư nói với người bên cạnh.

Các phương thức tấn công khác, đao khí, kiếm khí, quyền, chưởng... đều chỉ có thể giết của hấn vài ngàn con độc trùng. Còn riêng võ kỹ dạng biến khí như này chính là khắc tinh cho độc trùng của hấn.

Luận Kha bay về phía Trần Lương, kịp thời đề Trần Lương hồi khí sau khi đã tiêu hao một lượng lớn nguyên khí.

Vũ khí của Luận Kha chính là đôi tay, một chưởng như bài sơn đảo hải ầm ầm tấn công. Trần Lương cùng Chiến thần Atula đánh ra Hải Hoàng Thương, lại thêm Yêu Ảnh của Tiểu Ngạo tiêu diệt chưởng khí, tiếp tục mang theo khí thể không đối đánh đến Luận Kha.

Luận Kha thổ huyết, bị đánh bay ra sau, không có nửa điểm chần chờ, cấp tốc mang theo Độc Trùng Sư bỏ chạy.

Trần Lương mỉm cười, cười Tiểu Ngạo na di đến trước mặt bọn hấn..

Chiến thần Atula cũng nhanh chóng cầm thương lên 2 vai của Luận Kha, còn 4 thanh khác dí vào 4 tử huyết của hấn. Trần Lương cất đi Địa Long Thương, khoanh tay tra khảo:

"Các ngươi vì sao tới Ngự Châu?"

Luận Kha im lặng không nói. Trần Lương định đâm thêm 1 thương vào người hấn thì đột nhiên, ở bên cạnh, từ cơ thể Độc Trùng Sư bắn ra 7 thứ gì đó bay về phía hấn.

7 thứ gì đó chính là 7 con huyết trùng được nuôi bằng vô số loại linh dược và cả huyết dịch của Huyết Độc Trùng Sư, là lá bài bảo mệnh của hấn khi gặp nguy hiểm.

7 con huyết trùng lấy tốc độ chớp giật đã cắn vào người Trần Lương trước khi hấn kịp có phản ứng gì.

Huyết Độc Trùng Sư đắc thủ thành công, trên 2 cánh tay hấn 7 lỗ máu chảy ra nhưng hấn không quan tâm, cười lớn:

"Ha ha, động đến ta thì chỉ có chết"

"Ngươi là Huyết Độc Trùng Sư?" Trần Lương bắt lấy 1 con xem xét. Toàn thân chúng 1 màu đỏ như máu, cơ thể to bằng bàn tay, có 2 răng nanh dài bằng ngón tay.

"Đúng vậy. Ngươi giờ hối hận đã trễ. Chưa từng có người sống sót trước Huyết độc trùng của ta. Bấy giờ hấn là người đã vô lực phản kháng. Chỉ chốc lát thôi, huyết dịch trong cơ thể ngươi sẽ..."

Huyết Độc Trùng Sur đang nói bỗng ngừng lại. Hắn thấy có cái gì đó sai sai. Trong những lần trước, chỉ cần bị Huyết Độc Trùng cắn phải, cơ thể sẽ ngay lập tức trở nên cực kỳ suy yếu, nhắc tay nhắc chân đều khó khăn, chứ đừng nói là bắt lấy Huyết Độc Trùng.

Răng bọn chúng rất khỏe, sắc nhọn và dài, đã cắn ngập cơ thể là vô cùng khó rút ra được. Huống hồ dù bắt được cũng cần khí lực lớn để giữ chúng không bay ra ngoài. Tên này nếu đã bị độc thì sao có thể?

"Ngươi, ngươi có trúng độc?" Huyết Độc Trùng Sur hỏi dò. Hắn từng dùng Huyết Độc Trùng cắn chết 1 Địa cấp võ giả, tên trước mặt hắn không phải là Thiên cấp chứ?

"Ngươi nói xem" Trần Lương nói lấp lửng. Hắn lấy ra 1 hộp kính rồi thả Huyết Độc Trùng vào. Lại bắt tiếp 6 con khác đang bám chặt lấy cơ thể hắn, cho hết vào trong hộp kính. Đây không phải là kính thông thường mà là loại đặc chế rất chắc chắn.

Nhìn đối phương bắt lấy từng con Huyết Độc Trùng, Huyết Độc Trùng Sur giận tím người. Hắn bỏ qua sợ hãi, lao lên đâm kiếm về kẻ thù.

Trần Lương đang bắt lấy con Huyết Độc Trùng cuối cùng, không quan tâm đối phương tấn công. Mũi kiếm cắm vào trán hắn, cong lên rồi phản chấn đẩy ngược Huyết Độc Trùng Sur ra đằng sau.

"Ngươi là Địa cấp võ giả?" Huyết Độc Trùng Sur run run nói. Vốn dĩ đối thủ của hắn chỉ là mấy vạ tên phạm nhân, cùng lắm là thêm vài tên tiên nhân cấp độ Hoàng, Huyền, nào có ngờ lại gặp đối thủ mạnh mẽ đến như vậy.

Ở bên cạnh, Luận Kha đang trị thương, không dám có bất kỳ hành động nào. Hắn đã bại 1 lần, đánh tiếp chỉ có kết cục chết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Chuẩn bị đại chiến

Trần Lương giờ mũi thương kẻ cổ Luận Kha, tra hỏi: "Vì sao các ngươi tới đây?"

"Bọn ta theo lệnh của Đại tướng quân Ngô Sứ Quân đến đây thảo phạt Mùi Sứ Quân"

"Thảo phạt? Chỉ bằng 2 người và mấy nghìn binh lính?"

"Bọn ta tới trước, đại quân đang trên đường tới đây"

"Sao các ngươi phải tới trước?"

"Ngăn Mùi Sứ Quân xâm chiếm Ngư Châu" Luận Kha trả lời dứt khoát

"Tạm coi vậy đi. Ngươi đã rơi vào tay ta, ngươi tính sao đây?"

"Ngươi có thể bắt giữ ta sau này trao đổi tù binh"

"Ta không thích tù binh, cho ngươi 2 lựa chọn. Thứ nhất, chết. Thứ hai, làm việc cho ta 100 năm, ta giữ mười phần trăm thánh hồn của ngươi"

Luận Kha ngẩng cao đầu, nói "Kẻ sĩ có thể chết chứ không chịu..."

"Lắm mềm" Lời nói còn chưa dứt, đầu Luận Kha đã rời khỏi thân "Bảo ngươi nói đáp án, không ai bảo ngươi đọc sách thánh hiền" Trần Lương nói trước thủ cấp không xác của Luận Kha.

Huyết Độc Trùng Sur đứng cạnh, bị máu phọt vào mặt, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. Trần Lương quay sang nhìn hắn, nói:

"Giờ đến lượt ngươi"

"Ta, ta..." Huyết Độc Trùng Sur lắp bắp, còn chưa kịp nói, Trần Lương đã ngắt lời "Mà thôi, ngươi thì ta đành phải đọc trí nhớ vậy"

Vừa nói xong, Trần Lương chặt 1 phát vào cổ Huyết Độc Trùng Sur, đánh hắn ngã đi. Nếu không phải vì cần biết thêm các kiến thức về độc trùng thì Trần Lương cũng không muốn phải đi đọc trí nhớ của đối phương.

Cái gì quá cũng đều có hại. Đọc trí nhớ của vài chục người thì không sao, nhưng khi số lượng quá nhiều, bản thân người lạm dụng sẽ bị loạn trí nhớ, thậm chí điên loạn không biết mình là ai.

Hải Thượng Trung từng gặp 1 gã tinh thần lực đại sư, là một người vô cùng tò mò, cái gì cũng muốn biết, vì vậy số lượng nạn nhân bị hắn đọc trí nhớ lên tới mấy ngàn người. Cuối cùng bản thân hắn rơi vào trạng thái đa nhân cách. Lúc hắn nghĩ mình là nô lệ, lúc thì là đại phú thương, lúc thì nông dân cấy rau, lúc lại nghĩ mình là gái lầu xanh...

Lúc trước Trần Lương nghĩ mình thoải mái đọc, nhưng giờ tính toán chỉ sợ trong chiến tranh phải đọc không ít, nên cũng hạn chế dần.

Xem xong trí nhớ của Huyết Độc Trùng Sur, Trần Lương thu được 2 thông tin hắn đang cần biết.

2 tên này không phải người của Ngô Sứ Quân mà thuộc về Thìn Sứ Quân. Thìn Sứ Quân hiện đang là một trong ba Sứ Quân mạnh nhất, đã chiếm được một lượng lớn lãnh thổ trải rộng khắp Giang Đông Quốc, trong đó có Ngư Châu.

14 ngày trước, Ngư Châu xảy ra động đất, để lộ ra một mộ Bạch Cương Thiết nằm sâu trong lòng đất. 2 tên này được cử đến đây để kiểm tra thật giả

Bạch Cương Thiết rất cứng rắn, có khả năng hấp thu và nâng cao nguyên khí, linh khí. Vì vậy thường được sử dụng để chế tạo Bách Thánh Khí. 2 tên này đã dò xét qua, nhận thấy trữ lượng kim thiết không hề nhỏ, có thể khai thác hàng chục năm với giá trị vô cùng lớn.

Muốn khai thác Bạch Cư Thiet không thể sử dụng phạm nhân, mà phải là Hoàng cấp trở lên mới được.

2 ngày nữa, 20 vạn đại quân sẽ tiến đến đây, mang theo đại pháo và Trận Pháp Sư để xây dựng một thành lũy vững chắc, mở rộng diện tích của Ngự Châu lên hàng chục lần.

Ngự Châu là một thị trấn gần biển, nhiều sông hồ, thuận tiện đi lại. Nhưng do xuôi về phía nam có Thanh Thiên Hải Thành đã xây dựng một cảng biển rất lớn, vì vậy Ngự Châu mới không có thuyền bè cập bến, khó phát triển.

Nhưng nếu Ngự Châu có 1 mỏ Bạch Cư Thiet, lại được thừa hưởng sự sầm uất của Thanh Thiên Hải Thành và được đầu tư mở rộng thì sau này sẽ có tiềm năng phát triển vô hạn, thậm chí vượt qua Thanh Thiên Hải Thành.

Thông tin thứ 2 Trần Lương quan tâm là cách nuôi dưỡng và điều khiển 7 con Huyết Độc Trùng. Huyết Độc Trùng chỉ ăn độc huyết để sống và tăng cường độc tính của nó.

Điều này đã phá hủy hoàn toàn ý niệm nuôi dưỡng độc trùng trong cơ thể hắn. Vì để có được độc huyết, Trần Lương sẽ phải luyện hóa các loại độc tố để máu hắn dần nhiễm độc. Nhưng cơ thể hắn lại là vạn độc bất xâm, huyết dịch của hắn sẽ phá hủy toàn bộ độc được tiến vào, vì vậy tu luyện độc huyết là không thể nào.

Môi trường sống của Huyết Độc Trùng là trong huyết dịch và phải ở ngoài môi trường tự nhiên. Nếu đưa vào trong Không Thủ, chúng sẽ bị suy yếu dần rồi chết, cho dù là chúng được ở trong vật chủ trong Không Thủ cũng vẫn chết.

Điều khiển 7 con Huyết Độc Trùng không quá khó. Bọn chúng đã bị thuần hóa, lại không có trí tuệ. Trần Lương chỉ cần mang chúng rời xa chủ cũ, nuôi dưỡng chúng trong một thời gian là có thể sử dụng tinh thần lực điều khiển chúng.

Trần Lương không dùng được nhưng có thể cho người khác. Hắn quyết định cứ giữ lại dùng, sau này tính. Trước mắt để cho 7 con Huyết Độc Trùng quay trở lại cơ thể tên Huyết Độc Trùng Sư và trời kỹ lại, sau tính. Hắn có việc trước mắt rất gấp.

Trần Lương ra lệnh triệu tập tất cả Trưởng lão khách khanh và Võ Giác đến Ngự Châu ngay lập tức. Hắn cho Tiểu Ngạo về đưa đi cho nhanh. Mỗi lần vận chuyển, Tiểu Ngạo có thể đưa được 5 người đi cùng qua Không Gian Truyền Tống.

Đồng thời Chu Minh cùng Ứng Sát thống lĩnh 9000 quân lính đi đến Ngự Châu.

Trần Lương quyết định lựa chọn Ngự Châu làm căn cứ chính của mình sau khi xem xét rất nhiều yếu tố.

Thứ nhất là ở đây có sông núi, đất đai trù phú, phì nhiêu.

Thứ hai, Ngự Châu diện tích bé, nhưng bao quanh nó lại là một vùng đất bằng phẳng, rộng lớn.

Thứ ba, giao thông thuận tiện, lại là cửa ngõ của nhiều tuyến đường huyết mạch. Sở dĩ Ngự Châu kém phát triển do không được chú trọng đầu tư, nguồn lực đổ dồn về Thanh Thiên Hải Thành cách đó 30 dặm.

Thứ tư chính là Bạch Cư Thiet

Thứ năm hắn cần có một nơi làm tổng bộ riêng, không phụ thuộc vào bên nào. Chi nhánh ở Hải Hân Thành nằm dưới sự bảo hộ của Như Lão sẽ an toàn nhưng đồng nghĩa không hoàn toàn tự do.

Trần Lương gọi Truyền tin thạch báo cáo tin tức cho Như Lão. Nghe đến Bạch Cư Thiet, Như Lão cũng tiếc lắm, nhưng cũng đành chịu. Hiện giờ quân lực mỏng, lại chia đi đánh chiếm các nơi, cho dù lão sở hữu mỏ Bạch Cư Thiet cũng sẽ khó giữ.

Như Lão có được 10 năm yên ổn, lí do rất lớn là nhờ Hải Hân Thành có trận pháp cấp 8 sơ đẳng bảo vệ. Ngự Châu hoàn toàn không có bất cứ trận pháp hay địa thế phòng hộ nào, lão mà ra đây thì chỉ có chết.

Trần Lương lại khác, hắn có số lượng tiên nhân nhiều hơn Như Lão, có đại pháo mạnh hơn của Như Lão, lại là Trận Pháp Sư thiên tài và đủ thứ tài nguyên khác để có thể xây dựng một Ngự Châu tay trắng thành một nơi bất khả xâm phạm.

22 Trưởng lão khách khanh trong chốc lát đã có mặt đầy đủ. 10 năm thời bình, bọn hắn được tự do đi lại. Bây giờ chiến tranh toàn diện nổ ra, bọn hắn đều phải có mặt tại Hải Hân Thành từ trước.

Trần Lương thông báo vắn tắt tình hình và tính toán phương án tác chiến. Đáng nhẽ Huyết Vô Thần phải có mặt ở đây trợ giúp Trần Lương, có điều hắn đang phải mang quân đi đánh trận nên không tới được. Huyết Vô Thần là người của Trần Lương, nhưng do tình huống ở Ngự Châu phát sinh đột ngột, nên cũng không thể trách hắn hay Như Lão lạm dụng.

Sau nửa ngày, bọn hắn có được 6 nhóm mưu kế, mỗi nhóm 6 mưu kế, tổng cộng 6x6 36 mưu kế, tương ứng với 36 đối sách cho 36 tình huống có thể xảy ra.

Nhóm mưu kế thứ 1, trước khi đại quân địch đến, chúng ta đánh chiếm Ngự Châu. Sau đó sẽ tiến hành 1 trong 6 mưu kế.

- Mưu kế thứ 1, nếu địch một đường thẳng tiến vào Ngự Châu, không có kiểm tra phòng bị. Chúng ta sẽ đứng trên tường thành, đợi địch vào đủ gần sẽ nã đạn pháo

- Mưu kế thứ 2, nếu địch cho thám tử đi trước kiểm tra, chúng ta sẽ giết thám tử rồi so đầu thẳng mặt

- Mưu kế thứ 3, nếu pháo của địch yếu hơn, chúng ta sẽ bảo vệ, hỗ trợ đại pháo

- Mưu kế thứ 4, nếu pháo của địch ngang bằng, chính ta sẽ nhân lực

- Mưu kế thứ 5, nếu tiên nhân ta nhiều hơn, mạnh hơn, hãy dùng đại pháo cản chân đám lính dưới đất

- Mưu kế thứ 6, nếu kẻ địch hơn ta cả về pháo, và nhân lực. Chúng ta rút lui

Nhóm mưu kế thứ 2, không động đến Ngự Châu để quân địch chủ quan.

- Mưu kế thứ 1, nếu tướng địch tập trung ở nhiều chỗ, canh phòng có kẽ hở, ám sát tướng địch

- Mưu kế thứ 2,...

...

Người chủ trì, đóng vai trò nhiều nhất để ra được túi khôn 36 kế sách này là Võ Giác. Trần Lương vỗ vai hắn, khen

"Hay lắm Võ Giác. Người khiến ta phải lau mắt mà nhìn. Không ngờ người lại có tài quân sự như thế"

"Môn chủ quá khen. Khi ta còn là thiếu chủ trong gia tộc, các bậc trưởng lão thay nhau truyền dạy ta rất nhiều môn học, đặc biệt là kế sách chiến đấu chống lại kẻ thù. Ta đích thân ra trận cũng không ít, vào sinh ra tử cùng các chiến binh trong tộc. Nếu không có chút bản lĩnh này, ta sớm đã tử trận sa trường" Võ Giác nói về gia tộc, thoáng có chút đượm buồn trong ánh mắt.

"Khi nào xong việc ở Giang Đông Quốc, ta sẽ giúp người trả thù" Trần Lương an ủi. Tình cảnh của hắn cùng Võ Giác đều giống nhau, cả gia tộc bị người ta giết hại mà bản thân chỉ có thể chạy trốn.

"Đa tạ môn chủ. Giờ còn phiền ngài đi thám thính quân địch để chúng ta lựa chọn đối sách ứng chiến"

"Được. Chờ tin ta"

Cách đó hơn 1 ngày hành quân, 30 vạn đại quân của Thìn Sứ Quân do tướng cầm đầu là Trương Long Sát. Đi bên cạnh hắn là 9 tướng quân cùng 10 quân sư do Bạch Tú Thủy cầm đầu.

Bạch Tú Thủy tuổi đời còn trẻ nhưng đã bước lên hàng ngũ chỉ huy, được giao trọng trách toàn quyền điều quân, cho thấy được thiên phú quân sư của nàng thuộc hàng tuyệt đỉnh. Nàng chính là học trò ung ý nhất của Thái Bạch Tinh Quân, 1 trong 8 đại quân sư của Giang Đông Quốc.

Nàng không chỉ là quân sư, mà còn là Trận Pháp Sư cấp 6 tài năng. 9 quân sư còn lại, người cũng là Trận Pháp Sư, người lại là luyện đan sư, Luyện khí sư, Kỳ sư.

30 vạn đại quân này là tập hợp từ mấy thành gộp lại. Bạch Tú Thủy đã nhìn ra được ưu điểm tuyệt vời của Ngư Châu, lại thêm có mỏ Bạch Cương Thiết nên quyết định rời bỏ mấy thành kia, xây dựng Ngư Châu lớn mạnh, làm bàn đạp xâm chiếm Hải Hãn Thành.

Bạch Tú Thủy còn đang tiếc không thể xâm chiếm Hải Hãn Thành sớm hơn. Trong mắt nàng, Như Lão cùng Mùi Sứ Quân chỉ là một đám tàn binh, không tạo nổi sóng. Nhưng cũng cần sớm tiêu diệt kéo cổ ngày chúng tạo ra sóng lật thuyền.

Lần dẫn quân này, nàng có đem theo 2 Trận Pháp Sư cấp 7. Chỉ cần bố trí xong trận pháp cấp 7 ở Ngư Châu, nàng sẽ chiêu mộ thêm cao thủ, lập kế sách đánh Hải Hãn Thành.

Bạch Tú Thủy lấy Truyền tin thạch ra gọi cho Luận Kha, vẫn không được.

"Vẫn không gọi được Luận Kha sao?" Trương Long Sát hỏi

"Không gọi được. Theo tin tức gần nhất, Mùi Sứ Quân cho 1 tên Hoàng cấp võ giả đến điều tra nhưng không thu được bất kỳ thông tin gì. Không hiểu 2 tên này gặp phải vấn đề gì mà không liên lạc được. Chả nhẽ 1 bên khác có được thông tin về Bạch Cương Thiết nên đã ra tay giết chết 2 người kia?" Bạch Tú Thủy lẩm bẩm như tự nói với mình

"Bọn hắn đã được lệnh là chỉ đối phó với phạm nhân. Gặp tiên nhân thì ẩn nấp và báo tin cho người. Làm sao có người có thể giết bọn hắn trước khi bọn hắn kịp báo tin?"

"Đấy chính là vấn đề. Chỉ sợ chúng ta đến Ngư Châu sẽ gặp biến số lớn"

"Mọi biến số đều có thể giải quyết. Chúng ta là bên sớm nhất có tin tức về Bạch Cương Thiết. Không bên nào có thể điều động được một số lớn quân lính như này đến Ngư Châu trước chúng ta. 4 khẩu đại pháo, 10 tướng quân Huyền cấp võ giả, 20 Hoàng cấp phó tướng, 10 quân sư tài năng, 30 vạn binh lính được huấn luyện và trang bị tặn răng.

Người còn sợ cái gì" – Trương Long Sát tự tin nói

"Không phải ta sợ. Trách nhiệm của quân sư là dự đoán các khả năng có thể xảy ra. Và càng phải đề phòng khả năng xấu nhất.

Mai là đến Ngư Châu rồi. Đề xem có chuyện gì" Bạch Tú Thủy nói

- -----

Hãy chờ xem 1 trận đánh không có trận pháp phòng hộ sẽ diễn ra như thế nào. Bên phía Trần Lương dường như yếu thế hơn hẳn

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 147: Sĩ khí luận

Thìn Sứ Quân đang ngày một gần Ngư Châu. Tướng quân Trương Long Sát bay trên cao đã nhìn thấy tháp thoáng tường thành.

Tuy có một chút nằm ngoài dự tính, nhưng Trương Long Sát vô cùng tin tưởng đội quân của hắn có thể giải quyết mọi vấn đề, chiến thắng mọi đối thủ.

Đội quân này đều là các binh lính được huấn luyện nhiều năm, có kinh nghiệm chiến trường, không phải là những nông dân mới tập hợp.

Trần Lương sử dụng tinh thần lực quan sát toàn bộ quân địch, không tìm thấy một kẻ hở nào để hắn có thể đánh lên.

Đi phía cuối đoàn quân là một đoàn xe ngựa, có lính điều khiển và lính ngồi quay ra phía sau quan sát, đề phòng có kẻ địch bay trên cao tập kích từ phía sau.

Tất nhiên nếu là bản thân hắn đánh ra công kích thì tiêu diệt chả được mấy người, cái hắn muốn là sử dụng đại pháo để đánh lên. Khả năng thành công rất thấp nhưng hắn muốn thử xem sao.

Trần Lương từ một phương hướng phía sau, nấp tại một sườn núi, lấy ra đại pháo.

Thời gian khởi động đại pháo là nửa nén nhang, thời gian kích hoạt bắn là 4 hơi thở. Thời gian khởi động tuy lâu nhưng không phải là vấn đề vì có thể kích hoạt từ trước khi bắn nửa canh giờ. Điểm hạn chế lớn nhất của đại pháo là trong thời gian kích hoạt không thể di chuyển.

Trần Lương vừa lấy ra đại pháo, ngay lập tức Trương Long Sát cùng 2 tướng khác đã nhận ra.

"Có sát khí" Trương Long Sát hét lên, quay người nhìn về phía sau.

Trần Lương kích hoạt đại pháo. Phía trên đại pháo bắt đầu hình thành 1 chiến tượng. Thời gian kích hoạt chính là thời gian để chiến tượng thành hình, kéo dài 4 hơi thở.

"Tấn công" Vừa nhìn thấy dị tượng, Trương Long Sát đã biết ngay có đại pháo được kích hoạt sắp bắn về phía đại quân của hắn.

10 tướng quân riêng phần mình đánh ra võ kỹ về phía Trần Lương trong khi đại pháo mới kích hoạt được 2 hơi thở. Trừ khi hắn có thể chặn hết cả 10 võ kỹ, còn không, các võ kỹ sẽ khiến đại pháo bị quăng quật, trạng thái kích hoạt của đại pháo sẽ bị hủy bỏ.

Trần Lương thờ dài, thu đại pháo vào Không Vật. Hắn cũng biết đại pháo chỉ sử dụng để tấn công vật đứng yên, ví dụ như trận pháp, hay lại như đại pháo của địch. Còn chiến đấu bình thường, rất hiếm có trường hợp sử dụng được.

Tiểu Ngao đứng bên cạnh đã sớm có chuẩn bị, võ kỹ của địch vừa tới, 2 chủ tớ bọn hắn liền xuất hiện tại cách đó mấy trăm trượng.

"Kẻ địch vừa có đại pháo, lại vừa là Không gian thuộc tính, phiền phức rồi đây" Bạch Tú Thủy đứng cạnh Trương Long Sát nói

"2 kẻ Luận Kha sợ là lành ít dữ nhiều" Trương Long Sát nói

Trần Lương di chuyển, trở về bên đám Trường lão khách khanh, thuật lại tình hình.

"Ta đề nghị rút quân. Kẻ địch mạnh hơn quá nhiều" Một nam tử trung niên lên tiếng

"Ta cũng nghĩ vậy, quay về bàn bạc với Huyết Vô Thần, tập hợp thêm lực lượng mới có thể đối kháng"

"Đồng ý. Nơi đây cho dù tiềm năng, nhưng còn quá hoang sơ, cần nhiều thời gian xây dựng và cũng cần nhiều năm mới bố trí được trận pháp phòng hộ. Chúng ta cho dù chiếm được cũng cần để lại rất nhiều cao thủ để canh giữ, quá lãng phí. Trong khi quân ta lực lượng đang vừa yếu, vừa mỏng. Sau khi Huyết Vô Thần thành công chiếm đóng những thành kia, chúng ta cũng cần đưa người đến canh giữ, làm sao có đủ người bảo vệ Ngự Châu"

Tất cả ý kiến đưa ra đều là rút lui. Trần Lương rơi vào trầm tư. Quả thật bọn hắn nói đúng, năng lực hiện tại của Khai Thiên Môn và Mũi Sứ Quân còn chưa đủ để đối kháng 30 vạn đại quân và chiếm giữ Ngự Châu, khai thác Bạch Cương Thiết.

"Chúng ta có đại pháo, chỉ cần bảo vệ đại pháo thành công, sẽ tiêu diệt được số lớn quân địch" Trần Lương nói

"Chúng ta có pháo, địch cũng có pháo. Pháo của ngươi rất mạnh, nhưng chúng ta chưa biết pháo địch như nào. Chỉ cần pháo địch chống lại được pháo của ngươi, vậy chẳng phải chúng ta sẽ đối đầu với 30 tiên nhân cùng 30 vạn đại quân sao. Trong 30 vạn đại quân, bọn chúng chỉ cần tách ra mấy ngàn chiến thuyền bay lên hợp công cùng 30 tiên nhân. Vậy chẳng phải chúng ta rơi vào chỗ chết sao" Người thứ nhất phản pháo

"Đúng vậy, đâu phải ai cũng có Đại Địa Ngưu Ma Vương như ngươi để chạy trốn" trường lão thứ hai nói ra 1 câu khiến không khí nghị sự trở nên căng thẳng

"Đám vô ơn các ngươi" Trần Lương tức giận nói "Nếu không có ta cứu các ngươi ra, giờ các ngươi vẫn còn bị giam nhốt trong Ác Nhân Cốc. Chỉ vài chục năm nữa sẽ chết rục xương trong đấy. Đánh nhau còn chưa chắc thắng thua đã vội gào ầm lên!"

"Ta gào ầm lên thì đã sao. Ngươi cứu bọn ta để bọn ta làm việc cho ngươi, không phải để chịu chết thay ngươi. Ta thà bị hủy 5 phần 100 thánh hồn, còn hơn là đi chết"

"Nói đúng lắm. Ngươi bảo bọn ta phục vụ 200 năm rồi thả tự do. Ai biết được ngươi sẽ cho bọn ta đi chết trước đó hay không" Một nữ tử lên tiếng

Nữ tử vừa nói xong, cả đám Trường lão khách khanh quay qua nhìn Trần Lương. Hắn cũng đang cứng họng không biết phải nói sao. Hắn là thực tâm muốn thả mấy người này sao 200 năm, nhưng đâu ai biết được, hắn cũng không có cách chứng minh.

Hơn nữa, trước đây hắn nghĩ vậy, bây giờ hắn vẫn nghĩ vậy, nhưng 10 năm, 100 năm sau, không chắc hắn sẽ còn nghĩ vậy.

"Bọn ta đã thống nhất, chỉ giúp ngươi những việc nắm chắc phần thắng, rủi ro thấp, an toàn cao. Ngươi nên hào hào suy nghĩ. Những năm qua, Khai Thiên Môn đối xử bọn ta không tệ. Bọn ta cũng muốn giúp sức cho Khai Thiên Môn, ngươi đừng để bọn ta phải thay đổi suy nghĩ này" Một lão giả râu tóc bạc trắng lên tiếng.

"Thôi được, chúng ta rút lui" Trần Lương quyết định

Hắn cũng hạ lệnh cho Ưng Sát đem quân quay trở lại Hải Hãn Thành.

"Mới đầu đã khó khăn như này rồi. Không biết ta còn có thể đi bao xa" Trần Lương ngồi trên lưng Tiểu Ngao bay trở về, gió mát thổi mặt, miên man suy nghĩ.

Ngoại trừ thất bại của Vô Cương do biến cố phát sinh ngoài dự đoán, đại quân của Huyết Vô Thần và Tả Thừa Văn đều tiến quân thành công, chiếm giữ thêm 6 thành.

Một nửa Trường lão khách khanh được điều đi trấn thủ các thành chiếm được. Nơi đó trận pháp đã bị phá hủy, chỉ có thể dựa còn con người để phòng thủ.

Lúc này Vạn Lan Nhu cùng các Trận Pháp Sư khác trong Trận Pháp Đường được điều đi đến các thành bố trí trận pháp. trận pháp của bọn hắn đều là trận pháp phòng thủ, vừa để tiết kiệm chi phí, tiết kiệm thời gian, lại vừa có lực phòng thủ cao.

Đội quân 1 vạn lính của Ưng Sát cũng không thể ngồi yên. Sau 3 lần đánh chiếm 3 thị trấn nhỏ, lúc này hắn đang dẫn 8000 quân tiến đánh một tiểu thành.

Tiểu thành này tên là Dự Châu, không thuộc Sứ Quân nào, cũng không được bảo hộ bởi thế lực lớn nào. Người mạnh nhất ở đây cũng chính là thành chủ, có tu vi Hoàng cấp. Tòa thành có 1 trận pháp phòng thủ cấp 4 bảo vệ.

Ưng Sát lấy ra 1 đại pháo để công phá trận pháp hộ thành. Đây không phải pháo của Trần Lương, mà là một đại pháo cấp thấp được Như Lão đưa để phá thành.

Bị nã pháo sớm muộn gì trận pháp cũng bị phá, đồng thời còn khiến cả 2 phía tổn hao Tinh thạch, thành chủ Dự Châu đứng trên tường thành, giờ 2 kiếm cắt chéo nhau.

Đây là hành động muốn thách đấu Anh Hùng Chiến.

Ứng Sát cho dừng nã pháo, cũng giờ lên 2 kiếm chéo nhau, bày tỏ đồng ý. Từ phía sau hấn, một người chấp tay nói:

"Đại nhân, xin cho Tôn Kiên ra trận"

"Được. Người đâu, ban rượu"

"Chúc Tôn đại nhân chiến thắng trở về" Chúng tướng giờ kiếm nói

Phía bên kia, cửa thành mở ra, một thân hình lực lưỡng cười hắc mã tiến lên. Phía sau hấn chạy ra một binh lính tay cầm thâu thị cầu đưa tới cho Tôn Kiên. Ngược lại phía địch cũng được người của Ứng Sát đưa thâu thị cầu kiểm tra.

Mặc định Anh Hùng Chiến là dành cho phạm nhân. Người có thể đề 1 Luyện Thể Cảnh ra đánh với Cự Linh, nhưng nhất định không được cử ra Hoàng cấp.

Chiến binh cười hắc mã có tu vi Cự Linh cảnh, Tôn Kiên cũng vậy. 2 Binh lính kiểm tra xong tu vi liền quay trở về quân đội của mình, để giành chiến trường rộng rãi cho 2 đại nhân.

Trận chiến rất nhanh kết thúc, Tôn Kiên từ trận.

Binh lính trên thành Dự Châu hò reo chiến thắng, tinh thần binh lính tăng cao kịch liệt

Phía bên này, Ứng Sát thông dong, nói:

"Tôn Kiên chủ quan khinh địch, chết không sai. Ai lên tiếp?"

Lời Ứng Sát nói, là học theo Huyết Vô Thần dạy về Sĩ Khí Luận. Trong Sĩ Khí Luận có viết:

"Tướng địch mới thắng, chê tướng ta cầu thả, khinh địch.

Tướng địch thắng nhiều, chê quân sư bên ta bày trận không hợp lý.

Tướng địch luôn thắng, chê hấn hữu dũng vô mưu"

"Chu Mã xin ra trận trả thù cho Tôn Kiên" Chu Mã chấp tay nói

"Được, lấy đầu hấn về có trọng thưởng" Ứng Sát nói

Chu Mã sau khi kiểm tra xong tu vi, giờ đao về phía địch, nói:

"Bảo danh đi, ta còn mạng đầu người về báo cáo"

"Thượng Tam Kiệt" Thượng Tam Kiệt vừa nói, vừa phi ngựa về phía Chu Mã, tay cầm Thanh Long Đao nặng 1000 cân nhẹ tựa lông hồng.

Sau 3 đao, đầu Chu Mã lìa khỏi cổ. Tiếng hô vang khắp Dự Châu. Sĩ khí binh lính Dự Châu cao tới cực điểm. Sĩ khí phía Khai Thiên Môn xuống thấp đến nỗi bọn hấn nhìn Thượng Tam Kiệt như một tôn chiến thần khổng lồ. Lúc này Dự Châu mở cửa thành đánh ra, chỉ sợ phái Khai Thiên Môn thương vong thảm trọng.

"Đề ta lên" Ứng Sát đành đích thân ra trận. Nếu hấn cũng từ trận, Khai Thiên Môn thất bại không nghi ngờ.

"Ứng Sát lĩnh giáo Thượng Tam Kiệt" Ứng Sát chấp tay nói.

2 tướng giao phong kịch liệt. Thượng Tam Kiệt một đao mạnh mẽ chém xuống, bị Ứng Sát gạt ra nhưng vẫn đủ để chém đứt cổ hoàng mã của Ứng Sát.

Ứng Sát nhảy lên, cũng cường mãnh một đao bổ xuống. Thượng Tam Kiệt đỡ đòn không sao, nhưng hắc mã của hấn thì gãy chân quỵ xuống.

2 bên lùi lại, cách nhau 20 trượng.

"Khá lắm, khởi động kết thúc, ăn món chính nào" Thượng Tam Kiệt chuẩn bị đánh ra võ kỹ hàng đầu của hấn

Ứng Sát không nói không rằng, đánh ra Khoái Sát Đao phản công. Sau hàng chục năm rèn luyện, Khoái Sát Đao của hấn đã đại thành, tam phân quy nhất. Một hỏa đao hùng hực bổ ra, chống chọi với đao khí sắc bén của Thượng Tam Kiệt.

Hỏa đao đánh hủy đao khí nhưng chưa đến gần Thượng Tam Kiệt cũng đã tan biến mất. Ứng Sát lùi lại về sau 20 trượng, kéo dần khoảng cách 2 bên lên gấp đôi.

"Ha ha, sợ chạy rồi sao. Chân người có thể rời đi, nhưng đầu thì bỏ lại"

Thượng Tam Kiệt vận khí, quét đao từ dưới đất lên. Một thanh thổ đao khổng lồ từ dưới đất mọc lên, xé gió, rạch đất chém tới Ứng Sát.

Binh lính Khai Thiên Môn đứng cách xa trăm trượng vẫn cảm thấy rất cả mặt, khiến tinh thần bọn hấn lo lắng cùng sợ hãi đến tột cùng.

Ứng Sát vừa nhảy lùi lại, chân vừa chạm đất đã ngay lập tức chạy như bay về phía trước. Lí do hấn lùi lại là để có thêm khoảng trống thi triển Khoái Phong Vân.

Trong khi thổ đao vừa thành hình, Ứng Sát đã kéo gần khoảng cách 2 bên xuống còn 20 trượng.

Thổ đao vừa ra, hỏa đao cũng đã thành hình. Hỏa đao này khí thế cuộn cuộn, hỏa diễm ngập trời, là sự kết hợp của Khoái Sát Đao và Khoái Phong Vân, tăng sức mạnh của hỏa đao lên gấp nhiều lần.

Hỏa đao đập mạnh vào thổ đao, tạo ra một chấn động lớn, đẩy lùi cả Ứng Sát và Thượng Tam Kiệt ra sau. Thượng Tam Kiệt vừa trụ vững thân hành, cảnh tượng trước mặt hấn không khỏi mang đến cho hấn tột cùng kinh sợ. Không kịp phản ứng gì, hỏa đao đã đi qua người hấn, cắt Thượng Tam Kiệt ra làm đôi.

Cơ thể Thượng Tam Kiệt rời ra thành hai nửa trái, phải nhưng không có huyết dịch chảy ra. Vì tất cả huyết dịch trong cơ thể hấn đã bị hỏa đao đốt cháy hoàn toàn.

Binh lính phía sau Ưng Sát hô vang chiến thắng

"Ưng đại nhân vô địch, Ưng đại nhân vô địch"

2 trận thua trước đó được quét đi sạch sẽ, tinh thần binh lính lại lên cao với vọi.

Phía bên Dự Châu, thành chủ tức giận, ra lệnh:

"Ngô Kiến Hy, hần đã mệt mỏi rồi, ra lấy đầu hần về đây"

"Đại nhân yên tâm, gần đây ta có đột phá, thực lực đã vượt trên Thượng Tam Kiệt"

"Rất tốt. Người đâu, ban rượu"

Ngô Kiến Hy không cưỡi ngựa ra ngoài, cho thấy hần không muốn cận chiến mà đánh luôn món chính. Hần vừa tu luyện đại thành 1 môn võ kỹ, muốn thi triển ngay.

Ưng Sát cũng không muốn tấn công thăm dò, trực tiếp thi triển võ kỹ mạnh nhất của mình là Khoái Sát Đao kết hợp Khoái Phong Vân.

Kết cục của Ngô Kiến Hy không khác gì Thượng Tam Kiệt, thân thể bị chế đôi, chết không kịp gáy.

Thành chủ Dự Châu tức giận, sĩ khí quân lính giảm đến cực đáy. Hần từ trên cao bay khỏi tường thành, muốn loại bỏ Ưng Sát thật nhanh.

Ưng Sát tự biết thân biết phận, không dám đơn độc đánh với thành chủ nên chạy ra sau, trở lại cùng quân lính của mình. Quân lính thấy tình cảnh nguy cấp cũng xông lên hộ tống.

Thành chủ từ xa chém xuống 1 kiếm. 6 thuộc hạ của Ưng Sát vừa vận tới kịp chống đỡ kiếm khí cùng hần.

Nhìn con mồi thoát khỏi tay, thành chủ quay về thành, ra lệnh xuất quân tiêu diệt địch. Ban đầu hần không biết lực lượng địch, không biết đối phương có bao nhiêu tiên nhân nên không ra ngoài. Vừa rồi hần tiến lên chủ yếu là muốn thăm dò. Hiện giờ hần chắc đến 8, 9 thành kẻ địch chỉ có tên Ưng Sát kia có tu vi cao nhất là Cự Linh cảnh. Vậy thì xuất quân thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Binh bất yểm trá

Nhìn thấy tên thành chủ quay về, Ưng Sát cùng với 6 hộ vệ thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu. Đây là 6 người vừa là thuộc hạ, vừa là hộ vệ đi theo hần từ những ngày đầu tiên học Thất Tinh Bắc Đẩu. Lúc này thi triển tự nhiên là thuần thục như nước chảy mây trôi.

Công thành mở ra, binh lính Dự Châu tóa ra ngoài nhưng không hề giống ong vỡ tổ. Bọn hần bước đi thành hàng thành lối, là binh lính được huấn luyện, không phải lũ gà mờ.

Thành chủ Dự Châu tin tưởng, với 10.000 quân lính của hần, chỉ cần hần nhanh chóng diệt trừ được tướng địch, ắt sẽ giành phần thắng tuyệt đối. Thậm chí xua quân đi chiếm liền 3 thành mà Quân Khăn Vàng vừa chiếm được cách đây không lâu.

Đội quân của Ưng Sát tự xưng là Quân Khăn Vàng, riêng phần mình mở rộng thế lực. Tương lai sẽ sáp nhập với Mùi Sứ Quân.

2 đội quân xếp hàng đối diện nhau, thành chủ là người duy nhất bay trên cao, quần áo thời pháp phối. Từ trên cao nhìn xuống, hần cảm thấy bản thân cực kỳ ưu việt. Thành chủ chấp tay sau lưng, nói:

"Quân Khăn Vàng, các ngươi không có cơ hội thắng. Hãy nhìn xem, chỉ có ta ở đây là tiên nhân. Chủ tướng của các ngươi sẽ bị ta giết chết trong vòng 1 nốt nhạc. Kẻ nào đầu hàng được miễn tội chết"

"aaaaa" Quân sĩ Dự Châu hô vang sau khi chủ tướng bọn hần kết thúc bài phát biểu. Sĩ khí bên Quân Khăn Vàng cũng giảm đi nhiều.

Để đáp lại bài phát biểu của thành chủ Dự Châu, Ưng Sát không nói gì, chỉ nhẹ nhàng bước lên mấy bước, sau lưng hần mọc lên 2 hỏa dực, là thần thông của hần. Hình thái tinh linh của hần là Phượng Hoàng Lửa. Hỏa dực vừa tăng nhiệt độ cho nguyên khí, vừa tăng tốc độ di chuyển cho hần.

Bước lên 3 bước, Ưng Sát giơ đao lên. Một hỏa đao hiện trên đầu hần, theo hành động một đao chém xuống của Ưng Sát, hỏa đao cường mãnh xông phá lao tới thành chủ.

Thành chủ cảm nhận được hỏa đao mạnh hơn trước, nhưng vẫn khinh thường không thôi, nhẹ nhàng chém ra 1 kiếm cản lại. Nào ngờ hỏa đao đâu chỉ mạnh hơn trước vài lần, mà là cả chục lần, phá hủy kiếm khí chém tới thành chủ, khiến hần phải thêm 1 lần chém kiếm chống đỡ.

Trong khi thành chủ còn đang đơ người ngạc nhiên, một thuộc hạ của Ưng Sát nói lớn:

"Tiên nhân lại không bằng Phạm Nhân. Ngươi nên tự gọi mình là Hạ nhân"

Một tràng cười lớn phía Quân Khăn Vàng vang lên, sĩ khí tăng lên vùn vút.

Cảm nhận được các binh lính đang nhìn mình, thành chủ thẹn quá, tức giận mở ra thần thông, chém xuống 1 kiếm. Ưng Sát vẫn tiếp tục sử dụng Khoái Sát Đao. Kết quả cả kiếm khí và đao khí đều nổ tung giữa trời.

"Không thể nào, ngươi chả nhẽ cũng có tu vi Hoàng cấp" Thành chủ Dự Châu như không tin vào mắt mình.

Ưng Sát bay lên cao. Chính xác hơn mà nói, hần đạp không bay lên. Đại thành Khoái Phong Vân, Ưng Sát có khả năng đạp không mà lên. Lại thêm có hỏa dực giúp hần, hần gần như có thể bay lượn trên không. Chỉ khác là tiên nhân có thể đứng yên trên không, còn Ưng Sát phải liên tục di chuyển, đạp không.

"Tấn công" Ưng Sát giơ đao về phía trước, ra lệnh

"Tấn công" Thành chủ giờ kiểm về phía trước, hạ lệnh.

Trên trời, dưới đất đều diễn ra chiến đấu kịch liệt. Quân Khăn Vàng trước đó đã có 3 trận chiến nhưng đây mới là trận chiến khó khăn nhất từ trước đến nay. Quân số đối phương đông hơn, lại được rèn luyện bài bản.

Nhưng so về sức mạnh cá nhân thì mỗi cá nhân trong Quân Khăn Vàng lại mạnh hơn. Bọn hắn rất nhiều người được tuyển chọn ra từ Cửu Hùng Chiến Đài, có thiên phú cao hơn so với binh lính thông thường.

So về kỹ thuật, chiến thuật điều quân và sức mạnh tổng thể, Quân Khăn Vàng cũng nhìn hơn do được rèn luyện bởi Huyết Vô Thần, với mục tiêu cho các trận đánh lớn. Còn thành chủ Dự Châu lại chỉ muốn bảo vệ thành của mình, không có ý nghĩ mở rộng thế lực, xâm chiếm Giang Đông Quốc.

Thành chủ biết Ưng Sát có tuyệt chiêu kết hợp giữa tốc độ và đao pháp, nên là tấn công liên tục, không cho đối phương có thời gian thực hiện. Tương ứng, thành chủ cũng không có thời gian vận khí đánh ra võ kỹ mạnh nhất của hắn.

Đánh nhau 1 thời gian, quân Dự Châu dần rơi vào hạ phong. Quân Khăn Vàng càng đánh càng hăng. Phía trên cao, 2 chủ tướng bắt phân thắng bại.

Bỗng từ phía dưới bắn lên 2 đạo kiếm khí cực mạnh về phía thành chủ nhân lúc hắn vừa đánh ra võ kỹ đối đầu Ưng Sát. Thành chủ không kịp đón đỡ, chỉ có thể dựa vào áo giáp và nguyên khí hộ thân để phòng vệ.

2 luồng kiếm khí đánh cho hắn vắng ra xa, rơi xuống đất như chim trời trúng tên. 2 kiếm khí này xuất phát từ 2 người vốn thuộc Khai Thiên Môn, tu vi đã đạt tới Cự Linh cảnh từ lâu. Nhưng nếu chỉ do 2 người bọn hắn tấn công, sức mạnh chắc chắn không đủ hạ Hoàng cấp võ giả. Cả 2 bọn hắn đều đang được 6 người khác cũng thuộc Khai Thiên Môn từ lâu, sử dụng Thất Tinh Bắc Đẩu tăng sức mạnh.

Nhờ thuộc hạ đánh lên thành công, Ưng Sát nhanh chóng giết chết thành chủ, cắt lấy thủ cấp của hắn chiêu hàng binh lính địch. Binh bất yếm trả, chỉ cần giành chiến thắng thì không từ thủ đoạn.

Phía Dự Châu thiệt mạng 5000, còn 5000 quân, sau khi thấy thủ cấp thành chủ liền buông vũ khí đầu hàng. Bên Quân Khăn Vàng cũng không nhẹ nhõm gì, tổn thất 3000 quân, còn 5000 quân.

Binh lính Dự Châu được thực lực không tệ, sau khi tuyển chọn 1 lượt, Ưng Sát để lại Dự Châu 1000 lính hộ thành, còn lại chọn lấy 4000 quân gia nhập Quân Khăn Vàng.

Mỗi khi đánh chiếm 1 thành hắn đều làm vậy, tuyển chọn thêm lính gia nhập vào Quân Khăn Vàng của hắn. Số lượng hiện giờ kém hơn trước 1000, nhưng chất lượng lại tăng lên nhiều, tinh ra chiến lực là gấp đôi ban đầu.

Ưng Sát chiếm giữ Dự Châu 1 thời gian để quân lính được nghỉ ngơi, thu thập lương thực, và chờ đợi chỉ thị mới từ Trần Lương.

Ngoài ra, do thành chủ cũ chết đi, thế lực mới tiến vào, Ưng Sát cũng cần thực hiện các hoạt động trấn an dân chúng, tránh cho người dân hoảng loạn rồi thành, trị an giảm sút, nội loạn xảy ra.

3 thành trước đó mà Quân Khăn Vàng đánh thắng, vấn đề bọn hắn tự quản lý, chỉ cần nghe lệnh khi có yêu cầu là được.

Còn Dự Châu lớn hơn một chút, Quân Khăn Vàng sẽ cắt cử 1 người tiếp quản. Người này sẽ chiêu mộ, huấn luyện thêm binh lính để tự bảo vệ Dự Châu, có thể yêu cầu giúp đỡ khi gặp địch.

Mùi Sứ Quân ban đầu thuận lợi khuếch trương thế lực, xâm chiếm lãnh địa là nhờ có một lượng lớn tiền nhân và những lãnh địa xâm chiếm có thực lực không mạnh.

Nhưng theo lãnh địa mở rộng, các tiền nhân và binh lính phạm nhân phải chia nhỏ ra cai quản các nơi trọng yếu. Lúc này đây, bọn hắn mới lộ ra nhược điểm của mình là quân lực không đủ, số lượng quá ít. Quân bảo vệ còn không đủ, lấy đâu ra người đi xâm chiếm lãnh địa khác.

Cái bọn hắn cần lúc này là đồng minh và tuyển thêm quân.

Muốn có đồng minh, muốn chiêu dụ được các cường giả, Mùi Sứ Quân phải chứng minh được sức mạnh của mình. Nhưng muốn có sức mạnh lại cần thêm quân. Một vòng luẩn quẩn khiến đám người Trần Lương, Như Lão, Huyết Vô Thần suy nghĩ mãi không thôi.

Hiện giờ, không tính các thành nhỏ, bọn hắn đã chiếm được 1 thành tầm trung khác, có diện tích rộng và dân số đông, cũng là một nơi tốt để tuyển quân và chiêu mộ cường giả. Đáng tiếc chỉ có 2 Hoàng cấp võ giả gia nhập, còn lại đều không có hứng thú với 1 đội quân mới nổi như Mùi Sứ Quân.

Thêm nữa, do chỉ là 1 đội quân mới nổi, nhiều thế lực nhỏ coi thường đám tàn binh le lói trong tro tàn. Bọn chúng, hoặc là không chịu đầu hàng khiến quân ta chịu tổn thất xâm chiếm, hoặc là đem quân tới đánh.

Danh tiếng, cái Mùi Sứ Quân cần lúc này chính là danh tiếng. Muốn có danh tiếng, phải đánh thắng 1 thành lớn. Mục tiêu được chọn chính là Kinh Châu.

Kinh Châu, cổ đô của Giang Đông Quốc. Hiện nay vẫn duy trì được danh tiếng vang xa, là điểm du lịch được yêu thích với nhiều thắng cảnh đẹp.

Kinh Châu đất đai màu mỡ, linh khí sung túc, sinh ra nhiều địa điểm có linh được, yêu thú đông đúc. Đây cũng là lý do thu hút nhiều người đến thám hiểm, truy tìm bảo vật.

Kinh Châu gần biển, giao thương thuận lợi, có cảng biển lớn. Vì vậy kinh thương nơi đây cũng rất phát triển, tạo ra vô số việc làm và người giàu.

Thời điểm dời đô, Kinh Châu vẫn đang rất phát triển cả về kinh tế, văn hóa, chính trị.

Có điều, quốc vương cho rằng thủ đô của một vương quốc không cần phải là nơi có kinh tế phát triển nhất, mà là nơi giúp nâng lên sự phát triển của cả vương quốc. Quốc vương thấy nên dời đô về vị trí trung tâm của vương quốc để thuận tiện di chuyển, thương mại và hỗ trợ với các vùng khác.

Lại thêm, thời điểm đó, đúng lúc Lai Châu, một vùng đất nằm gần trung tâm Giang Đông Quốc, được phát hiện có Long Mạch. Quốc vương cho rằng đây đúng là Thiên Đạo ủng hộ hắn dời đô nên đã nhanh chóng thực hiện.

Hiện Kinh Châu đang nằm dưới sự quản lý của Thân Sứ Quân. Với những lợi ích to lớn mà Kinh Châu mang lại, Thân Sứ Quân tự nhiên là bảo vệ vô cùng chặt chẽ. Chỉ riêng trận pháp hộ thành đã là cấp 8 sơ đẳng, thừa hưởng từ thời còn là cổ đô. Bọn hắn chỉ mất chi phí bảo trì hàng năm.

Thời điểm lựa chọn mục tiêu là Kinh Châu, Trần Lương đã đích thân tới đây sống và điều tra trong 3 năm. Đồng thời sai người đi nằm vùng điều tra tại Công Khai Thành, nơi có Vạn

Yêu Tiệm từng bắt giữ Ngao Thiên.

Sau 3 năm điều tra, Trần Lương đã có được một số thông tin sơ bộ.

Trận pháp cấp 8 bao trùm diện tích trăm dặm.

Phủ Thành Chủ, chính là cổ cung ngày trước, được bảo vệ bởi rất nhiều loại trận pháp. Có Ẩn Nặc Thuật, có Không gian trận pháp, có Huyền ảnh trận pháp, có Phòng vệ trận pháp, có Công kích trận pháp, có Cầm bay trận pháp...

Không gian trận pháp lại chia ra nhiều loại. Có Không Gian Truyền Tống Trận để chạy trốn khi cần. Có Không Gian Đồng Kết Trận để đảm bảo không có ai na di, truyền tống được vào bên trong hay ra ngoài. Không Gian Đồng Kết Trận chỉ được tắt đi khi cần sử dụng đến Không Gian Truyền Tống Trận. Muốn đi vào Phủ Thành Chủ, chỉ có thể đi qua cửa chính hoặc cửa sau. Vì vậy Trần Lương muốn cướp lấy Mất trận là không thể nào.

Nhân lực trấn giữ ở Kinh Châu, Trần Lương dự đoán tiền nhân tầm 50 người, binh lính tầm 50 vạn.

Muốn chiếm được Kinh Châu, cần vượt qua 4 lớp phòng thủ. Lớp đầu tiên là trận pháp phòng hộ, lớp thứ 2 là đại pháo, lớp thứ 3 là nhân lực, lớp thứ 4 là Phủ Thành Chủ.

Chỉ riêng trận pháp phòng hộ đã là cả 1 vấn đề, nhưng Trần Lương có cách giải quyết. Vấn đề nhân lực địch mạnh hơn, nhiều hơn thì hẳn chưa tìm được đối sách nào. Như Lão không có cách, Huyết Vô Thần cũng không.

Trần Lương tiếp tục tìm kiếm đối sách thêm 1 năm. Công phá Kinh Châu có nhiều khó, cho nên từ trước đến nay Kinh Châu đều do Thân Sứ Quân cai quản, chưa từng đổi chủ.

Trần Lương không tiếp tục ở lại Kinh Châu mà đi thăm dò các địa điểm xung quanh Kinh Châu. Cuối cùng, hẳn lựa chọn đến gặp Thành chủ Công Khải Thành.

Trong 4 năm này, Huyết Vô Thần tiếp tục cùng thuộc hạ của Như Lão, cùng đám Trưởng lão khách khanh chiếm đóng nhiều nơi

Cũng trong thời gian này, Vạn Lan Nhu rời khỏi Khai Thiên Môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Kế Tiêu Binh – Binh Pháp Tôn Tử

Trần Lương định đi đến Công Khải Thành nhưng giữa đường nhận được tin báo của Võ Giác, đành trở về Khai Thiên Môn đàm luận một chút chính sự.

Đại diện 1 Trưởng lão khách khanh đứng lên nói:

"Trưởng lão khách khanh có 22 người. Bỏ qua Như Lão là người của Giang Đông Quốc. Không tính Huyết Vô Thần vì hẳn yêu thích đánh trận, tự nguyện cống hiến nơi sa trường. Còn lại 20 người bạn ta.

Tuy là nói người có ân cứu mạng. Tuy là nói bạn ta chấp thuận để người sai khiến 200 năm. Tuy là bạn ta được đãi ngộ không tồi. Nhưng người cũng không thể để bạn ta suốt ngày tham gia chiến trường, ngày đêm đánh trận, nay sống mai chết như vậy được.

Hôm qua Mũi Sứ Quân bị phục binh tấn công, từ trận mất 2 Trưởng lão khách khanh. 18 người còn lại đều thống nhất muốn bàn bạc lại với người. Bạn ta vốn dĩ đồng ý làm thuộc hạ của người, vì nghĩ môn phái của người cũng giống bao môn phái khác, chủ tâm làm ăn. Thình thoảng có đánh nhau nhưng không đến nỗi ngày nào cũng sinh tử chiến thế này.

200 năm chiến tranh thì khi kết thúc, không biết còn sống được mấy người, hay là không còn ai.

Bạn ta không chấp nhận chuyện này. Nếu chuyện này vẫn tái diễn, bạn ta dù phải phá hủy tâm thế, dù bị phá hủy 5% thánh hồn cũng sẽ cùng nhau rời đi"

"Được rồi, vậy các người muốn thế nào?" Trần Lương hỏi

"Muốn sống, muốn được an toàn, không phải ngày ngày đi đánh trận. Người sắp xếp như nào cũng được, miễn là an toàn"

"Thôi được. Ta có 1 đề nghị như này. Sắp tới có 1 trận đánh. Các người giúp ta thắng trận này, giảm cho các người mỗi người 50 năm phục vụ"

"Tức là...?"

"Tức là chỉ còn phục vụ 150 năm"

Đám Trưởng lão khách khanh nhìn nhau, một người lên tiếng

"Không được. 100 năm tới lúc nào cũng đánh trận thì sớm muộn cũng chết. Cái bạn ta muốn là một chút an toàn từ giờ đến khi hết hạn với người"

"Các người dù gì cũng đều ngộ Đạo thành Tiên, sao ý chí yếu nhược vậy? Hờ tí sợ chết, hờ tí đòi an toàn?" Trần Lương cau mày nói

"Bạn ta không sợ chết. Chúng ta đều là những người vào Ác Nhân Cốc, xông pha hiểm nguy, đổi mạng sinh tử. Nhưng đó đều là bạn ta làm cho chính mình. Còn đây là làm cho người. Sau 150 năm, tất cả những gì bạn ta làm, đều là người hưởng. Vì vậy đương nhiên không thể sống chết vì người"

"Ta không muốn đôi co, cho các người thêm 1 điều kiện. Trận tới đánh thắng, cho các người 50 năm bảo vệ tại nơi có trận pháp phòng hộ cấp 8"

"Tức là chỉ phải đánh trận khi trận pháp cấp 8 bị hủy?"

"Chính là như vậy. Đủ an toàn chưa?"

"Vậy sau 50 năm?"

"Sau 50 năm, các ngươi có 2 lựa chọn. Trong thời gian 50 năm, nếu ai mang về cho Khai Thiên Môn 1 Huyền cấp võ giả gia nhập môn phái, người đấy được tự do. 10 Hoàng cấp tính là 1 Huyền cấp, 10 Cự Linh, tính là 1 Hoàng cấp. Quy đổi như vậy, cứ 10 người tu vi dưới bằng 1 người tu vi trên.

Còn nếu không làm được thì tiếp tục tham gia đánh trận"

"Vậy nếu ngày mai, ta giới thiệu cho ngươi 1 Huyền cấp võ giả gia nhập Khai Thiên Môn, vậy ta liền được tự do luôn?"

"Không, ngươi vẫn phải làm bảo vệ ở nơi có trận pháp cấp 8 trong 50 năm"

Đám người Trưởng lão khách khanh nhìn nhau bàn luận. Một người hỏi tiếp:

"Trận tiếp theo đánh nơi nào mà quan trọng vậy?"

"Kính Châu" Trần Lương trả lời

"Kính Châu! Nơi đó là cố đô Giang Đông Quốc, được bảo vệ nghiêm ngặt khác gì Hải Hãn Thành đâu, thậm chí là hơn. Kính Châu tồn tại từng từng bao năm không đổi chủ, chúng ta đánh làm sao được. Thậm chí ngay cả bước phòng vệ đầu tiên của Kính Châu là trận pháp cấp 8, chúng ta cũng không qua được"

"Ngươi cũng hiểu rõ về Kính Châu đấy" Trần Lương hơi ngạc nhiên

"Tất nhiên rồi, tham chiến ở Giang Đông Quốc, tất nhiên phải tìm hiểu nơi đấy. Nếu không biết gì, mặc sức ngươi sai khiến thì chết lúc nào không hay"

"Trận pháp phòng hộ cấp 8, ta vẫn có cách phá hủy. Ngươi có thể yên tâm" Trần Lương nói

"Cho dù vậy, nhân lực bọn chúng cũng đông gấp đôi chúng ta" Vị trưởng lão tiếp tục hỏi. Mặc dù hắn không tin Trần Lương có thể phá hủy được trận pháp cấp 8, ngay đến cả Địa cấp võ giả còn không làm được.

"Nếu ta làm giảm nhân lực của chúng xuống còn một nửa thì sao?"

Đám Trưởng lão khách khanh lại chụm đầu vào bàn tán. Một người quay ra hỏi:

"Chỉ có đám Trưởng lão khách khanh bọn ta ra trận xâm chiếm Kính Châu?"

"Không, chúng ta sẽ dẫn toàn bộ quân lực tấn công. Chỉ để lại vài người phòng thủ các thành"

"Được. Chúng ta đồng ý nếu ngươi làm được 2 vấn đề bên trên, phá hủy trận pháp phòng hộ và giảm đi một nửa binh lực trông coi thành"

Kết thúc cuộc học, Trần Lương đi tới Công Khai Thành.

Hắn không vội đi Phủ Thành Chủ mà tới gặp thám tử được cài cắm sống ở Công Khai Thành 4 năm trước.

Nghe thám tử nói hết hiểu biết của hắn về Công Khai Thành, Trần Lương mới đi tới Phủ Thành Chủ.

"Bảo với tướng quân, có Thủy Kính Tiên Sinh bạn cũ tới thăm" Trần Lương nói với lính trông cửa

Một lát sau, tướng quân đích thân ra đón Trần Lương vào:

"Thủy Kính Tiên Sinh, ngài thật biết giữ lời. Đã nhiều năm như vậy vẫn còn nhớ lời hứa hẹn năm xưa"

"Haha, tướng quân vẫn còn nhớ ta, thật vô cùng vinh hạnh"

2 người vừa đi vừa nói. Tướng quân Phủ Thành Chủ tên là Trần Khang, đã làm tướng quân ở Phủ Thành Chủ được trăm năm.

"Tam Nhân Lang của Thủy Kính huynh thế nào rồi?" Trần Khang vừa bỏ quả nho vào miệng nhai tộp tộp, vừa nói

"Nó đã tiến hóa lên cấp 10, phát triển rất tốt. Lần này đến gặp tướng quân là muốn nhờ tướng quân giúp ta giảng hòa cùng Vạn Yêu Tiệm. Chiến đấu cùng bọn hắn cũng là một cách rèn luyện cho Tam Nhân Lang, ta nên cảm ơn bọn hắn mới phải" Trần Lương mỉm cười nói

"haha, đều là người lớn cả, Thủy Kính huynh không ngại nói thẳng cho ta mục đích thật sự của chuyến đi này? Chắc không phải tự nhiên ngươi muốn làm hòa với Vạn Yêu Tiệm"

Trần Lương đặt cốc rượu xuống, nghiêm túc nói:

"Không giấu gì Trần huynh, sắp tới ta muốn công chiếm Kính Châu, cần nhờ Công Khai Thành giúp một chút sức lực"

"Công chiếm Kính Châu! Không thể nào. Kính Châu từ khi là cố đô đến nay, luôn nằm trong tay Thân Sứ Quân, vô địch phòng thủ, không thể công chiếm. Thế sự hiện nay, chỉ có những Sứ Quân đứng đầu như Thân Sứ Quân mới có được năng lực đó" Trần Khang ngạc nhiên trước ý đồ của Trần Lương.

"Trần Khang huynh dường như nắm rõ tình hình binh lực hiện nay" Trần Lương hỏi

"Không dám nói là rõ, chỉ gọi là biết đề đề phòng các loại tình huống phát sinh. Thứ lỗi, chuyện liên quan đến Kính Châu, bọn ta không thể nhúng tay"

"Trần Khang huynh vui lòng nghe ta nói hết. Ta không cần các ngươi tham gia đánh Kính Châu, chỉ cần các ngươi điều động 30 tiên nhân, trong đó ít nhất phải có 10 Huyền cấp võ giả, đi đánh Mai Châu"

"Mai Châu cũng thuộc Thân Sứ Quân, nằm cách Kính Châu 90 dặm, là vùng lúa cung cấp lương thực cho một nửa dân số Thân Sứ Quân. Ngươi hẳn là muốn bọn ta tấn công Mai Châu để Thân Sứ Quân điều động người từ Kính Châu sang giải cứu. Từ đó ngươi dễ dàng đánh chiếm Kính Châu hơn"

"Tại hạ rất thích nói chuyện với người thông minh. Nói ít hiểu nhiều" Trần Lương giờ rượu lên uống

"Kẻ Tiêu Binh, Bình Pháp Tôn Tử.

Nhưng vấn đề lớn nhất khiến các thế lực khác không đánh chiếm được Kinh Châu, giúp nó bình an bao lâu nay không nằm ở nhân lực bảo vệ, mà nằm ở trận pháp bảo hộ. Trận pháp bảo hộ Kinh Châu là cấp 8, vừa có thể công, vừa có thể thủ. Cho dù người nã đại pháo cũng không thể phá hủy được nó.

Ta nghĩ phải cần đến lực tấn công tương Địa cấp hậu kỳ, nhiều lần tấn công mới có thể phá hủy trận pháp này"

"Huynh nói không sai, ta cũng đã đi thăm dò trận pháp đó rồi. Nhưng với tư cách là Trận Pháp Sư cấp 8, ta vẫn có tự tin phá hủy được"

"Người là Trận Pháp Sư cấp 8!" Trần Khang nhìn chăm chăm Trần Lương. Hắn tuy chưa gặp Trận Pháp Sư cấp 8 nào, nhưng những Trận Pháp Sư cấp 7 hắn từng thấy, đều là râu tóc bạc phơ, nào có trông trẻ măng như này.

"Bỏ qua, chuyện đây không liên quan đến ta. Cái ta muốn biết là lí do gì ta phải giúp người?" Trần Khang mắt sắc như kiếm nhìn Trần Lương

"Theo tại hạ được biết, Công Khai Thành là chốn phồn hoa đô thị, bị nhiều bên dòm ngó. Thân Sứ Quân, Mùi Sứ Quân, Ngo Sứ Quân, Dậu Sứ Quân và nhiều thế lực khác từng tấn công nơi đây. Trận pháp phòng hộ Công Khai Thành là cấp 7 hạ đẳng, nhiều lần bị đánh tan. May nhờ Phù Thành Chủ hợp tác với các môn phái mới thành công đánh đuổi kẻ địch.

Tại hạ thấy phương pháp này rất hay. Cùng chia sẻ lợi ích, cùng cộng đồng chống địch. Ta vốn dĩ cũng muốn áp dụng cách này, nhưng các bên đều từ chối. Lí do rõ ràng là bọn ta không có danh tiếng, không chứng minh được thực lực nên họ không tin tưởng hợp tác. Đây cũng là lí do để ta đánh Kinh Châu.

Quay lại vấn đề của Công Khai Thành. Các người không thể cứ mãi bị đánh, trận pháp bị phá hủy, nhân lực bị giảm bớt như này được. Sẽ có ngày các người không gượng dậy được, hoặc đích thân 1 Đại tướng quân nào đó tới là các người chết chắc"

"Và giải pháp của người là...?" Trần Khang hỏi

"Ta sẽ cải tạo trận pháp cấp 7 từ hạ đẳng lên cao đẳng giúp Công Khai Thành chỉ tốn Tinh thạch cũng có thể chống đỡ được các đợt tấn công từ bên ngoài"

Trần Khang hít vào một hơi, lợi ích này với hắn quá dục hoặc. Nếu có được trận pháp cấp 7 cao đẳng, còn phải ngày đêm lo bị tấn công nữa sao. Có được trận pháp cấp 7 cao đẳng là mong ước của cả hắn và thành chủ. Chỉ có điều bọn hắn không tìm được người có năng lực làm việc đấy.

"Làm sao ta tin được người có thể tạo được trận pháp cấp 7 cao đẳng?"

"Thế này đi, ta để lại 100 Cù làm tin. Các người tấn công Mai Châu, hoặc làm bất cứ việc gì, có thể tấn công thêm các địa điểm khác, miễn là giảm cho ta một nửa số quân đóng tại Kinh Châu. Xong việc ta đến giúp người cải tạo xong trận pháp thì ta lấy lại Tinh thạch"

"Nhưng bên ta không có đủ nhân lực người cần" Trần Khang nói

"Cho nên ta mới báo giúp ta làm hòa với Vạn Yêu Tiệm. Mà nghĩ lại thì cũng không cần. Người đại diện thuê bọn hắn làm là được, không cần nói đến ta. Người muốn thuê những bên nào tùy người. Các người sẽ tự bỏ tiền thuê.

Bù lại, chi phí mua tài liệu để cải tạo trận pháp, ta sẽ lo"

"Người thuộc bên nào? Ta cần phải biết mình hợp tác với ai"

"Ta thuộc Mùi Sứ Quân"

"Ra vậy, cho nên các người mới phải bỏ vốn lớn, mạo hiểm đánh Kinh Châu tạo dựng danh tiếng. Ta hỏi tiếp. Nếu ta không dẫn dụ được một nửa quân của Kinh Châu đi thì sao?"

"Nếu người dùng 30 tiên nhân tấn công Mai Châu mà Kinh Châu không tiếp viện, người sẽ chiếm được Mai Châu. Người có thể bán lại cho bọn ta với giá 400 Cù. Hoặc người có thể giữ luôn Mai Châu thì trả lại ta 100 cù đặt trước. Nhưng ta sẽ không cải tạo trận pháp cho Công Khai Thành

Có điều ta nghĩ khả năng cao là Kinh Châu sẽ tiếp viện. Bởi vì bọn hắn đều nghĩ giống người và giống tất cả mọi người ở Giang Đông Quốc, là yên tâm về trận pháp cấp 8 sơ đẳng, đủ để bọn hắn ăn ngon ngủ yên"

"Vậy nếu Kinh Châu cho nửa quân đi tiếp viện mà bọn ta vẫn chiếm được Mai Châu thì sao?" Trần Khang lại hỏi

"Thì đó là công của các người. Các người vẫn sẽ được giữ Mai Châu và ta vẫn cải tạo trận pháp cho Công Khai Thành"

"Một câu cuối cùng. Nếu ta thành công, còn người thất bại? Giả như người chết, lại giả như người không phá được trận pháp của Kinh Châu"

"Vậy chỉ có thể cáo lỗi với Công Khai Thành. Ta sẽ bù thêm 100 Cù, tổng là 200 cù coi như chi phí thuê các người làm việc"

"Được. Ta sẽ trao đổi lại với thành chủ rồi báo cho người"

"Mong sớm nhận được tin từ tướng quân" Trần Lương nâng ly.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chiếm)Net**.

Chương 150: Đại tướng quân ra trận

5 ngày sau, Trần Lương nhận được tin từ Trần Khang đồng ý giao dịch. Trần Lương hẹn đúng 12 ngày sau sẽ thực hiện kế hoạch.

12 ngày này, hắn cần thực hiện một chút chuẩn bị, đề phòng có biến

Thời điểm đã đến.

Mai Châu, Phủ Thành Chủ, vị thành chủ đang nằm phơi nắng, tận hưởng một ngày đẹp trời, yên bình. Nàng lên làm thành chủ đã được 25 năm, hiếm có khi nào tâm trạng tốt đẹp như hôm nay.

Đột nhiên hộ thành đại trận rung lắc dữ dội, kèm theo 1 tiếng nổ lớn vang lên. Không có nửa điểm chần chờ, nàng bay lên không trung, nhìn thấy lí do hộ thành đại trận chấp chôn.

Cách đại trận 2 dặm, 3 khẩu đại pháo đang liên tục nã pháo vào Mai Châu của nàng. Mỗi khẩu đại pháo cần 9 hơi thở để bắn ra, vì vậy cứ 3 hơi thở lại có 1 tiếng pháo nổ vang lên.

Công Khai Thành không mang theo binh lính phàm nhân, chỉ có 30 tiên nhân tiến đánh Mai Châu để thuận tiện di chuyển, chạy trốn khi cần.

3 đại pháo bắn được một lúc, trận pháp hộ thành đã yếu đi một chút, 30 người bên Công Khai Thành cùng tham gia đánh phá hộ trận.

Nhìn thấy màn này, nữ thành chủ không khỏi lo lắng. Nàng lấy ra Truyền tin thạch gọi cứu viện từ Kinh Châu. Lí do khiến Mai Châu ít bị dòm ngó là bởi có Kinh Châu bên cạnh, quân lực mạnh mẽ. Cho dù kẻ địch chiếm được Mai Châu cũng sẽ nhanh chóng bị cướp lại.

Đứng gần Kinh Châu, đám Trưởng lão khách khanh nhìn rõ ràng 22 tiên nhân bay về phía Mai Châu cứu viện. Trần Lương đã thông báo kế hoạch chi tiết cho mọi người, nếu không có biến cố gì, mọi việc cứ thế thực hiện.

Chờ đợi nửa canh giờ, Chu Minh nhận được thông báo của thám tử ở Mai Châu nói người của Kinh Châu đã đến. Như Lão dẫn đầu đoàn quân tiên nhân bay về phía Kinh Châu, dừng lại trước cổng thành 2 dặm.

Trần Lương đứng phía sau thả ra 15 vạn đại quân. Số lượng phàm binh 2 bên quá chênh lệch, nên nếu 2 bên giao chiến phàm binh, các Hoàng cấp võ giả trong quân Mũi Sứ Quân sẽ xuống hỗ trợ

Binh lính vừa ra, phía bên Kinh Châu đã nổi trống lớn báo hiệu có địch. Trần Lương không quan tâm, kẻ địch cũng không vội vã. Bọn hắn chỉ đơn giản từ từ bay lên cao xem thế lực ngu xuẩn nào dám tấn công Kinh Châu.

Trần Lương lấy ra 4 đại pháo đặt dưới đất. 4 vị Hoàng cấp võ giả kích hoạt mỗi pháo cách nhau 1 hơi thở. Như vậy mỗi hơi thở đều có 1 đạn pháo nã vào trận pháp.

Trước khi bắn pháo, tinh thần lực của Trần Lương đã bám lấy từng phân điểm trên diện tích 4 dặm bề mặt trận pháp. Đại pháo bắn đến, rung động trong trận pháp khiến người của Kinh Châu có chút giật mình

"Mỗi một đạn pháo đều tạo ra tầng thứ này rung lắc trận pháp, cho thấy sức nổ của nó đã tiếp cận Địa cấp võ giả sơ kỳ" Một vị luyện đan sư cấp 7 nói

"Bọn hắn lại có đến 4 đại pháo như này, thật là có chút không ngờ" Một vị Trận Pháp Sư cấp 7 nói

"Sau hôm nay, cả 4 đại pháo đều thuộc về Thân Sứ Quân, thật đáng chúc mừng" Một vị Trận Pháp Sư cấp 7 góp vào.

3 vị tinh thần lực đại sư đều thuộc về đầu não trong Phủ Thành Chủ của Kinh Châu, rất có quyền ăn tiếng nói.

"Để xem bọn hắn có thể bắn đến lúc nào" Thành chủ Kinh Châu, Ngũ Hải nói. Hắn rất tự tin kẻ địch có bắn mìn tay cũng không công phá được hộ thành đại trận của Kinh Châu đã sừng sững bao nhiêu năm nay.

Hộ trận có cả công và thủ. Công là đánh ra sấm sét. Có điều trận pháp chú trọng phòng thủ, nên là thủ cao, công yếu. Vì vậy Ngũ Hải không dùng trận pháp tấn công mà để kẻ địch tự do phá trận.

Sau khi bắn tổng cộng 8 đạn pháo, Trần Lương cùng 4 thuộc hạ mang đại pháo đi đến một nơi khác, tiếp tục bắn tới 1 vị trí khác trên trận pháp.

Vẫn là 8 đạn pháo được nã vào trận pháp, bọn hắn lại tiếp tục di chuyển. Đám người của Kinh Châu nhìn theo không hiểu đối phương muốn làm gì. Mãi sau vị Trận Pháp Sư cấp 7 mới đưa ra suy đoán:

"Nếu ta không nhầm thì đây là hành động nhằm tìm ra điểm yếu của trận pháp"

"Cái gì! Hắn muốn tìm điểm yếu của trận pháp cấp 8. Ta có nghe lầm không? Sao lại có hành động khó hiểu đến mức này" Một lão giả cạnh đó mặt khó hiểu, nói

"Chính ta cũng nghi ngờ suy đoán của mình. Cho dù là ta, cả đời cũng không tìm ra được điểm yếu của trận pháp cấp 8. Cho ta đặt tay vào điểm yếu cũng sẽ không nhận ra được khác biệt gì với phần khác của trận pháp. Theo lý mà nói, để nhận ra điểm yếu của trận pháp cấp 8, cần Trận Pháp Sư cấp 8 trở lên. Cả Giang Đông Quốc này, chỉ có mình Man Nhạc đại sư là Trận Pháp Sư cấp 8. Nhìn tên này... thôi bỏ qua. Chúng ta chờ xem kịch hay là được"

Sau 10 lần di chuyển, 5 người Trần Lương tiếp tục đi đến địa điểm thứ 12.

"Bùm Bùm Bùm Bùm Bùm Bùm Bùm Bùm"

"Vẫn không có, đi tiếp" Trần Lương ra lệnh

Bọn hắn đi tới địa điểm thứ 15, 16, rồi lại 17, 18.

"Bùm, Bùm, Bùm, Bùm, Bùm"

"Dừng lại" Trần Lương nói "Ta tìm thấy rồi". Hắn mờ mịt, mừng rỡ nhìn về 1 điểm trong không gian.

Trần Lương cho triệu tập đại quân ra phía Tây nam so với vị trí đóng quân lúc đầu. Hắn nói với các Huyền cấp võ giả:

"Điểm yếu của trận pháp chỉ to bằng đầu người. Ta sẽ đánh vào điểm yếu trước. Các ngươi sử dụng các loại võ kỹ có mũi nhọn tấn công theo ta"

"4 đại pháo, bắn cùng một lúc về 4 phía trên, dưới, trái, phải ngay cạnh điểm yếu"

"Như Lão, người tiến hành Thất Tinh Bắc Đẩu đi"

Như Lão nhìn ra phía sau, đưa mắt tới cho 6 người, bao gồm 3 Trưởng lão khách khanh, Hạ Từ Yên, Bá Lăng, Võ Giác.

Đám Trưởng lão khách khanh không đủ tin tưởng nhau để thực hiện Thất Tinh Bắc Đẩu, vì vậy 7 người này là nhóm duy nhất thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu tăng sức mạnh cho Như Lão.

Chờ đợi Như Lão hoàn thành Thất Tinh Bắc Đầu, Trần Lương mới thi triển Đế Nhất. Có điều hắn không sử dụng toàn bộ nguyên khí trong cơ thể như những lần trước. Lần này, hắn điều động một lượng nguyên khí thấp nhất có thể, kết hợp với linh khí bên ngoài.

Đế Nhất này sức mạnh chỉ bằng một phần năm so với Đế Nhất hắn đánh ra trong Âm Vực.

Trần Lương đánh ra Đế Nhất vào trận pháp khiến trận pháp rung lắc tương tự như đại pháo bắn vào các chỗ khác. Đám người Kinh Châu đang không quá để ý vào trận pháp. Đột rung lắc vừa rồi chỉ thoáng qua khiến tên Trận Pháp Sư cho rằng mình cảm nhận nhầm.

"Đánh đi" Trần Lương ra lệnh rồi đã tọa nghỉ ngơi. Hắn nuốt vào 1 đám đan dược phục hồi nguyên khí. Tiếp theo sợ là sắp có ác chiến xảy ra.

Rất nhanh, nhanh đến không ngờ, trận pháp cấp 8 thủng 1 lỗ nhỏ. Từ 1 lỗ nhỏ bằng đầu người, các liên kết trong trận pháp dần bị đứt gãy, lan ra toàn bộ trận pháp. Chỉ 4 hơi thở sau, một nửa trận pháp đã không còn. Sau 6 hơi thở, toàn bộ trận pháp liên biến mất.

Trận pháp biến mất hoàn toàn, không còn tác dụng phòng hộ hay tấn công, nhưng không phải bị hỏng toàn bộ. Trên thực tế, nhờ điểm yếu bị phá hủy, trận pháp chỉ bị hỏng một lỗ nhỏ, sửa chữa nhanh và dễ dàng hơn nhiều so với bị phá hoại thông thường.

Đám người đứng đầu Kinh Châu ngơ ngác, người nhìn ta, ta nhìn người rồi lại nhìn trận pháp. Ngay trước thời điểm trận pháp bị phá hủy, Ngũ Hải đã lấy ra Mất trận khởi động trận pháp tấn công. Những đã quá trễ, trận pháp vừa đánh ra cột sét đầu tiên liền bị đại pháo đánh tan. Còn chưa kịp đánh ra cột sét thứ hai, điểm yếu đã bị đánh thủng.

Ngay khi điểm yếu bị phá hủy, tên Trận Pháp Sư cấp 7 đã tập trung toàn bộ tinh thần lực kiểm tra trận pháp, cảm nhận từng đứt gãy đang diễn ra mà không thể làm gì. Một loạt những cảm xúc lướt qua trong hắn. Có ngạc nhiên, có tuyệt vọng, có khó tin, có lo lắng.

Bên phía Mùi Sứ Quân, bọn hắn nhìn thấy võ kỹ của mình bay xuyên qua nơi từng có trận pháp phòng hộ mà mừng như điên. Tất cả không có dừng lại. Bọn hắn còn không tin bản thân có thể phá hủy được hộ thành đại trận đã từng vững bao năm nay. Bọn hắn chém lung tung khắp nơi, để đảm bảo hộ trận đã thực sự không còn.

Bọn hắn chém lung tung, kiếm khi bay loạn xạ, phá hủy khắp nơi khiến đám người Ngũ Hải bùng tỉnh. Hắn tức giận bay lên đứng đối diện Như Lão, phía sau là các thuộc hạ bùng bùng tức giận.

"Như Lão, lâu không gặp" Tuy rất tức giận nhưng Ngũ Hải dù sao cũng là tướng quân, lại sống mấy ngàn năm, phong độ bá giả tự nhiên là vẫn có.

"Ngũ Hải, lâu không gặp" Như Lão từ tốn chào lại

"Không ngờ bọn người lại phá hủy được trận pháp cấp 8. Nhưng các người sẽ phải lấy mạng đền bù"

"Trước khi 2 quân giao chiến, ta muốn đánh với người 1 đấu 1. Những năm qua ta có chút tiến bộ, muốn phục thù năm xưa" Như Lão nói

"Chúng ta đều đã là Thất huyết, tịnh tiến lại có thể bao nhiêu, trừ khi người đột phá lên Địa cấp?"

"Lão phu vẫn chỉ là Huyền cấp. Trước khi chết có thể lên được Địa cấp hay không vẫn rất khó nói"

"haha ta cũng không tin lão có thể vượt mặt ta. Được, trước khi chết, cho người thỏa ước nguyện" Ngũ Hải sáng khoái chấp nhận

"tướng quân, cẩn thận có bẫy" Thuộc tướng đứng cạnh Ngũ Hải, nói

"Không sao, có người ấy ở đây, người còn lo điều gì" Ngũ Hải nói nhỏ

Hắn nhìn mọi người, nói: "Tất cả các người lui xuống"

Phía bên Mùi Sứ Quân, mọi người cũng lui ra xa nhường chỗ cho 2 cao thủ phô diễn sức mạnh.

Như Lão không nói nhiều, trực tiếp chuẩn bị đánh ra võ kỹ mạnh nhất của hắn. Phía bên kia, Ngũ Hải không có nửa điểm coi thường đối thủ, cũng chuẩn bị thi triển võ kỹ mạnh nhất.

Một quyền một kiếm lao vào nhau. Tương chừng sẽ có một vụ nổ vang giữa trời hay một sự giằng co khốc liệt giữa không trung. Nhưng không, Kiếm khí của Như Lão dễ dàng xé đôi quyền khí lao tới tấn công Ngũ Hải.

Ngũ Hải vội vã vùng quyền chống đỡ nhưng không ăn thua, nhận lấy trọng kiếm chém hắn văng xa trăm trượng.

"Tướng quân!" Đám thuộc hạ hét lên, lao về nơi Ngũ Hải rơi xuống. Hắn chưa chết nhưng trọng thương đến thổ huyết. Cơ thể gắng gượng đứng dậy nhưng sợ là khó tiếp tục tham chiến.

Mọi người, bao quát cả Mùi Sứ Quân và Thân Sứ Quân đều ngạc nhiên nhìn Như Lão.

Trần Lương nở một nụ cười đậm trên gương mặt, nói với đám Trưởng lão khách khanh:

"Các người thấy sức mạnh của Thất Tinh Bắc Đầu chưa"

"Tuyệt vời. Trận này chúng ta thắng chắc rồi" Tiên Cô. Nàng không biết đến cái gì gọi là Thất Tinh Bắc Đầu, nhưng có vẻ rất mạnh.

Đám người Mùi Sứ Quân tâm tình lên cao chín tầng mây, vừa phá hủy được trận pháp cấp 8, vừa có người dẫn đầu dễ dàng hạ gục tướng địch. Vậy còn lo lắng gì nữa.

"Gián trá, người đã là Địa cấp" Phó tướng của Ngũ Hải tức giận chỉ tay về Như Lão, quát

"Ta mà lên Địa cấp thì một chiêu vừa rồi đã giết chết hắn"

"Là gì không quan trọng. Tiếp theo đề ta làm đối thủ của người" Một giọng nói từ Phù Thành Chủ, hay chính là cổ cung vang lên.

Người cất tiếng là một đại hãn, vai năm tấc rộng thân mười thước cao. Như Lão vừa nhìn thấy người này đã không giấu nổi sự kinh ngạc, thốt lên

"Đại tướng quân Khả Hãn"

Vừa nghe danh xưng Đại tướng quân, cả đám người Mùi Sứ Quân tâm trạng vừa lên mây đã lập tức ngã xuống đất vực.

Đại tướng quân, cả Giang Đông Quốc dân số lên tới trăm ngàn vạn người, chỉ có được 12 Đại tướng quân tương ứng với 12 Địa cấp võ giả.

Như Lão đã là Huyền cấp thất huyết mấy trăm năm nhưng vẫn chưa nhìn thấy cánh cửa bước vào Địa cấp. Lão được Thất Tinh Bắc Đẩu tăng sức mạnh lên 9, 10 lần nhưng tự thấy vẫn khó là đối thủ của Đại tướng quân Khả Hãn.

Một mình Đại tướng quân thôi cũng coi như có trăm vạn hùng binh nơi đây. Kinh Châu lúc này đã trở thành hang hùm với đám người Mùi Sứ Quân.

"Đại tướng quân, sao ngươi lại ở đây?" Như Lão hỏi

"Kinh Châu có cố cung, là nơi ở rất tốt, sao ta lại không được ở đây?" Khả Hãn điềm nhiên đặt ngược lại câu hỏi

Như Lão im lặng. Khả Hãn nhìn về phía Trần Lương vẫn đang ngồi luyện hóa đan dược, nói tiếp: "Kỳ thật ta rất kinh ngạc các ngươi lại có thể phá được trận pháp cấp 8, dường như công lao thuộc về tiêu tử kia"

"Hắn là ta mang từ bên ngoài về giúp khôi phục lãnh địa của Hải Hãn Đại tướng quân" Như Lão hơi cúi đầu nói, tỏ sự kính trọng tới Khả Hãn

"Khôi phục lãnh địa của Hải Hãn mà ngươi lại đi chiếm Kinh Châu của ta!?" Khả Hãn Đại tướng quân quát lên.

Như Lão không biết đáp lời ra sao. Cho dù là đối địch thì trước mắt hắn vẫn là Đại tướng quân, vẫn là cấp trên của hắn, Như Lão không dám có nửa điểm hỗn láo.

"Đây là chiến tranh, tự nhiên là bọn ta phải đi xâm chiếm các nơi khác" Huyết Vô Thần nói xen vào

"Câm miệng, ngươi còn không có tư cách nói chuyện với ta" Đại tướng quân vừa quát, vừa lấy tay làm kiếm, chém về phía Huyết Vô Thần.

Như Lão vội vàng chém xuống 1 kiếm chống đỡ. Kiếm của lão là 1 Thiên Thánh Khí hạ phẩm, tăng lên 8 lần lực công kích

"Giỏi lắm, ngươi lại có thể đỡ được 1 kiếm của ta. Không ngờ chỉ mấy chục năm không gặp, ngươi đã lên tới trình độ này. Vậy để ta lĩnh giáo bản lĩnh thực của ngươi" Đại tướng quân lấy ra vũ khí của mình, 1 thanh kiếm phẩm cấp Thiên Thánh Khí trung phẩm, tăng lên 11 lần lực công kích.

"Ngươi là Đại tướng quân, lại là Địa cấp võ giả, đừng ý mạnh hiếp yếu như vậy" Trần Lương đã nghỉ ngơi xong, bay lên đứng cạnh Như Lão.

Ở bên cạnh hắn là Ngạo Thiên. 10 năm sống ở Thiên Đăng Sơn Mạch, không biết nó đã phát triển đến mức nào.

- - - - -

Chương sau sẽ có 1 màn bẻ lái vô cùng ngoạn mục. Ai đoán được chuyện gì không?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Lật mặt

Ngạo Thiên chính là sát chước thứ nhất mà hắn chuẩn bị cho biến cố không lường trước. Nhưng biến cố này hơi mạnh, chỉ sợ Ngạo Thiên kết hợp với Như Lão cũng chưa bằng Đại tướng quân.

"Tam Nhân Lang của ta" Một giọng nói cất lên.

Kèm theo đó, một người bay ra từ Phù Thành Chủ, tiến tới chấp tay trước Đại tướng quân, nói:

"Đây chính là Tam Nhân Lang mà ta đã thỏa thuận với Đại tướng quân. Nếu có thể, mong ngài không phá hỏng quá nhiều các bộ phận trên cơ thể nó"

Trần Lương nhìn thấy kẻ mới đến, nhú mày, nói:

"Ngươi là người của Vạn Yêu Tiệm?"

"Chính ta" Lệnh Kha trả lời xong, quay về phía Phù Thành Chủ nói to "Trần Khang huynh cũng nên ra mặt đi thôi. Chả nhẽ lại không tạm biệt quý nhân trước khi tiễn hắn lên đường"

"Sao lại gọi ta là quý nhân?" Trần Lương hỏi

"Vì nhờ ngươi mà chúng ta phát tài" Lệnh Kha cười nói

"Thủy Kính Tiên Sinh, hân hạnh gặp mặt" Trần Khang chào hỏi

"Ngươi lừa ta" Trần Lương nghiêng răng tức giận

"Bên tiền, bên nghĩa, bên nào nặng hơn. Ta cũng phải rất đắn đo mới làm ra quyết định này. Không thể không nói, lợi ích ngươi đưa ra rất hấp dẫn. Có điều bọn ta vừa có rui ro không hoàn thành cam kết, vừa có rui ro nguy hiểm tính mạng khi phải chiến đấu với Thân Sứ Quân.

Vì vậy bọn ta quyết định làm ra lựa chọn khác. Đi báo tin cho Thân Sứ Quân, bọn hắn chiếm được Hải Hãn Thành, bọn ta có được Tam Nhân Lang và thêm 400 củ. Với phương án này, hoàn toàn không có bất cứ nguy hiểm gì, lại chắc chắn thành công.

Vì vậy ta đành lựa chọn bất nghĩa với Thủy Kính huynh. Trần Khang ta xin có lời tạ lỗi"

"Khốn nạn. Vậy đám người rời khỏi Kinh Châu là giả" Trần Lương nói

"Không hẳn là già. Bọn hần rồi đi, già chiến với bên ta ở Mai Châu để còn dụ các người ra trận. Ta đoán thế nào người chả có thám tử ở Mai Châu. Quả nhiên bọn ta ở Mai Châu đánh nhau, các người mới bước ra đánh Kinh Châu.

Muốn đánh Kinh Châu, tất nhiên các người sẽ dốc toàn lực. Hải Hần Thành lúc này hẳn là vườn không nhà trống. Tiêu diệt các người xong, cầm xuống Hải Hần Thành là chuyện dễ như trở bàn tay.

Và nếu các người mang theo cả Mất trận nữa thì càng tuyệt vời"

"Ta đoán người của Kinh Châu và Công Khai Thành đều đang quay trở lại phải không?

"Đúng vậy. có Đại tướng quân ở đây thì điều đó cũng không cần thiết. Nhưng tụ tập lại cho đông vui" Trần Khang ung dung nói. Trận đánh sắp tới hẳn không thấy có điều gì phải lo lắng

"Nếu người giao ra Mất trận của Hải Hần Thành, ta sẽ thả 10 người rồi đi" Đại tướng quân nói "Tất nhiên là loại trừ người, Như Lão và tên tóc đỏ này"

Vừa nghe thấy lời của Đại tướng quân Khả Hân, đám Trưởng lão khách khanh nhìn nhau. Một vị nam tử trung niên tên Phạm Bằng nói:

"Đại thế đã mất, môn chủ, Như Lão, các người hãy giúp bọn ta một con đường sống. Nếu các người mang theo Mất trận, hãy đưa cho bọn hần"

Trần Lương tâm tình trở nên cực kỳ khó chịu. Trước đó, bọn hần không muốn phải tham gia chiến tranh thì cũng thôi đi, Trần Lương có thể chấp nhận chuyện đó. Nhưng giờ đang là gáp mặt cường địch, lại lâm trận rút lui. Đây là cỡ nào nhục nhã, cỡ đảng đảng ghét.

Trần Lương quay ra sau, nói:

"Những kẻ nào muốn rời đi, liền đi đi, ta sẽ không ngăn cản. Còn bọn ta ở đây, kẻ địch cũng không đuổi theo các người"

Phía đối diện, đám người Đại tướng quân không nói gì, chỉ mỉm cười xem trò vui.

"Đa tạ môn chủ" Phạm Bằng nói rồi quay qua nhìn mọi người "Ai theo ta rồi đi?"

Đám Trưởng lão khách khanh đắn đo suy nghĩ, rốt cuộc có 2 người nữa là 2 Hoàng cấp võ giả gật đầu với hần.

Cuối cùng Phạm Bằng, tu vi Huyền cấp nhất huyết dẫn theo 2 Hoàng cấp võ giả rời đi. Những người khác, dù không muốn chết, nhưng dù sao cũng đã tham gia trận chiến, không muốn lâm trận rút lui. Dù sao kế hoạch này là bọn hần tự nguyện tham gia, tự nguyện đồng ý với điều kiện của Trần Lương chứ không ai ép.

"Khá lắm, vẫn còn rất nhiều người ở lại. Có lẽ người cũng nên hiện thân giúp quân ta giảm bớt thương vong" Đại tướng quân Khả Hân nói

Trần Lương nghe Khả Hân nói nhưng hoàn toàn không hiểu chuyện gì, đưa mắt nhìn sang Như Lão cũng thấy lão lắc đầu không hiểu.

"Ý Đại tướng quân là..."

Trần Lương còn chưa nói hết câu, một dao găm phẩm cấp Thiên Thánh Khí đã đưa tới trước cổ hần. Tiên Cô nói:

"Đại tướng quân, tên này chính là đầu não của bọn chúng, vai trò còn hơn cả Như Lão"

"Tiên Cô, người làm cái gì vậy" Như Lão quát lên. Hần từ trước đến nay một mực yêu quý Tiên Cô.

"Như Lão, từ sau khi Hải Hần Đại tướng quân chết, ta đã đầu nhập Thân Sứ Quân, làm gián điệp cho Khả Hân Đại tướng quân. Người thức thời buông vũ khí, ta sẽ xin cho người được sống" Tiên Cô nói

"Mùi Sứ Quân bị phục binh tấn công, từ trận mất 2 Trưởng lão khách khanh. Là do người cung cấp thông tin cho Thân Sứ Quân?"

"Đúng vậy"

"Tại sao? Hải Hần Đại tướng quân đối xử với người không tệ. Bản thân ta cũng rất tốt với người. Tại sao lại phản bội ta?"

"Ta trung thành với Hải Hần Đại tướng quân, không phải với người. Gia nhập Thân Sứ Quân, ta cũng sẽ trung thành với Khả Hân Đại tướng quân. Vốn dĩ ta là người của Thân Sứ Quân, không hề phản bội người" Tiên Cô nói

"Tin vui là sau hôm nay, quân ta hoàn toàn trong sạch, đoàn kết 1 lòng" Trần Lương thán nhiên nói

"Tin buồn là sau hôm nay, à với người thì không còn sau hôm nay nữa" Tiên Cô chế giễu Trần Lương, xong ngược nhìn Khả Hân hỏi:

"Đại tướng quân, người muốn làm gì hần? Tên này có rất nhiều bí mật"

"Giết hần đi, tránh đêm dài lắm mộng" Đại tướng quân ra lệnh

Khả Hân vừa dứt lời, Trần Lương giờ tay lên, muốn cầm lấy dao găm. Có điều trước khi hần kịp nắm lấy dao găm, Tiên Cô đã dùng hết sức mạnh cắt ngang cổ hần.

Tiên Cô đắc thủ thành công, một tia huyết dịch bắn ra từ cổ Trần Lương, trên dao găm cũng đã dính máu tươi. Nàng đang định bỏ chạy thì một cánh tay chộp lấy nàng, quăng nàng về phía Ngao Thiên.

Ngao Thiên há to mồm, cắn ngập cổ Tiên Cô. Đầu Tiên Cô nhanh chóng bị Ngao Thiên nhai thành mớ thịt.

Mọi hành động đều diễn ra rất nhanh. Người chụp Tiên Cô quăng về phía Ngao Thiên là Trần Lương. Nhục thân hần quá mạnh, Tiên Cô bị ném đi thân bất do kỷ. Cổ Trần Lương quả thật bị cắt ra nhưng vết thương không sâu, trong chốc lát liền phục hồi như chưa từng bị cắt.

Tiên Cô tuy là Huyền cấp sơ giai võ giả, nhưng thuộc hàng tâm thương võ giả, lực tay, nhục thân, nguyên khí đều không mạnh, muốn làm trọng thương Trần Lương mà không dùng đến võ kỹ là rất khó.

"Khá lắm, hèn gì có thể đứng đầu một phái"

"Đại tướng quân có muốn xem pháo hoa không?" Tự nhiên Trần Lương nói ra 1 câu không đầu không cuối.

"Ý ngươi là sao?" Đại tướng quân hỏi lại. Hần không hiểu, thuộc hạ của hắn không hiểu, Mùi Sứ Quân cũng không ai hiểu.

Đại tướng quân Khả Hân vừa dứt lời, phía sau hắn 15 trọng xuất hiện 1 con Đại Địa Ngưu Ma Vương và 2 Kim Thiết Nhân.

Đại tướng quân nhận ra phía sau có vấn đề, liền quay người lại, chỉ kịp nhìn thấy thoáng qua 1 con trâu thì nó đã lại biến mất. Tiểu Ngao lại tiếp tục na di rời đi, để lại 2 Kim Thiết Nhân đã kích hoạt tự hủy xong.

Đám thuộc hạ vừa quay ra sau, chỉ nghe Đại tướng quân hét lên 1 tiếng "Phòng thủ".

Ngay sau đó, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên khắp Kinh Châu. 2 Kim Thiết Nhân tự hủy tạo ra 1 vụ nổ khủng khiếp, lấy bọn chúng làm tâm chấn, lan ra xung quanh.

Trần Lương đứng cách đó 2 dặm mà còn cảm thấy rát cả da mặt, có thể thấy được uy lực của vụ nổ mạnh mẽ dường nào. Khai Thiên Môn tự hủy, tạo ra lực công phá gấp 20 lần lực tấn công của nó

2 Kim Thiết Nhân chính là sát chúc thứ 2 của Trần Lương để đối phó với biến cố xảy ra.

Kho tàng đầu tiên Hải Thượng Trung để lại có 1 Kim Thiết Nhân và 1 Ngân Thiết Nhân. Kho tàng thứ hai có 1 Kim Thiết Nhân. Lúc trước, cả 2 Kim Thiết Nhân Trần Lương đều đưa cho Tuyệt Hoa để nâng có thứ phòng vệ bản thân. Trận chiến này, hắn đã mượn lại nâng cả 2. Nếu không dùng sẽ trả lại.

Vụ nổ từ 2 Kim Thiết Nhân gây ra tổn thương nghiêm trọng cho Thân Sứ Quân. Đám phạm binh đứng trong vòng 1 dặm đều triệt để tử vong.

Những tiên nhân đứng gần Đại tướng quân là những người đứng gần Kim Thiết Nhân nhất, bị vụ nổ bao trùm toàn thân, rơi xuống đất, sống chết khó phân.

Nhìn sơ bộ, có thể thấy được 19 tiên nhân rơi rụng từ trên cao, trong đó rất ít người có thể đứng dậy.

Riêng Đại tướng quân, người chịu thiệt hại nặng nề nhất mà không chết, cũng nhận lấy trọng thương thổ huyết.

"Tấn công" Trần Lương hô vang

Đám người Như Lão đang ngăn ra vì diễn biến vô cùng bất ngờ này, được tiếng hô của Trần Lương khiến bọn hắn tỉnh táo lại, vui mừng xung phong tấn công. Riêng Như Lão cùng Ngao Thiên tập trung tấn công Đại tướng quân.

Trần Lương bước xuống nơi đang đứng 12 Hoàng cấp cùng 6 Huyền cấp. 6 Huyền cấp người đang tập trung truyền sức mạnh cho Như Lão. 12 Hoàng cấp người, có 6 người đang chờ Trần Lương tới để thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu, còn lại 6 người chính là làm nhiệm vụ bảo vệ 12 người kia.

Trận chiến giữa Đại tướng quân với Như Lão và Ngao Thiên đang diễn ra khốc liệt với lợi thế nghiêng về số đông. Đại tướng quân sở hữu phong thuộc tính tạo ra vô số phong nhận từ bốn phương tám hướng chém tới đối phương.

Ban đầu Như Lão còn vất vả chống đỡ, nhưng sau đó thấy Ngao Thiên có thể đẩy đi mọi phong nhận tới gần, lão liền yên tâm vận khí đánh ra đòn tấn công mạnh nhất của mình về phía Đại tướng quân Khả Hân.

Đại tướng quân có thương thế trong người, lại nhận phải đòn tấn công của Như Lão khiến các vết thương càng nhiều hơn. Sức mạnh Như Lão lúc này chỉ còn cách Đại tướng quân một khoảng cách nhỏ. Ngao Thiên cũng thế, sức mạnh nó đã tăng lên rất nhiều lần so với cách đây 10 năm.

Trần Lương sau khi được tăng sức mạnh nhờ Thất Tinh Bắc Đẩu, hắn cũng tham gia chiến đấu, nhưng là đánh với các võ giả khác, không tham gia đánh Đại tướng quân.

Hắn rất muốn chính tay đánh chết Trần Khang, có điều tên này đã bị vụ nổ giết chết.

Các trận chiến rất nhanh kết thúc. Thân Sứ Quân sau vụ nổ, sức mạnh đã giảm rất nhiều, kém rất nhiều so với Mùi Sứ Quân, vì vậy chiến đấu cấp độ tiên nhân nhanh chóng kết thúc. Ở cấp độ phạm binh, do số lượng quá đông nên vẫn chưa dừng lại.

Trần Lương cùng tướng lĩnh phía Như Lão và các Trưởng lão khách khanh tham gia vây công Đại tướng quân, không cho hắn có cơ hội chạy trốn.

Đại tướng quân Khả Hân bị đánh nát tươm, cơ thể nhuộm đầy máu tươi. Trần Lương đang muốn có thêm phong thuộc tính, vì vậy đã tiến tới hút Nhân Sinh của Khả Hân vào trong cơ thể. Đây cũng là biện pháp bắt giữ tốt nhất. Đại tướng quân đã hoàn toàn bị phế tu vi.

Trần Lương đọc trí nhớ của Khả Hân. Từ trong đó, hắn nhận được 1 tin tức vô cùng tuyệt vời

Trận chiến trên cao kết thúc, trận chiến bên dưới cũng dừng lại. Phạm binh bên Thân Sứ Quân nhìn thấy phía trên hoàn toàn thua trận, nên không còn ý chí chiến đấu, bỏ vũ khí đầu hàng. Số lượng phạm binh ở 2 bên đều giảm đi một phần ba.

"Mọi người, lại đây một chút. Ta có chuyện muốn bàn" Trần Lương cho gọi tất cả tiên nhân

"Như Lão, ngươi còn sức đánh tiếp không?" Trần Lương nhìn cơ thể đầy vết thương trên người Như Lão, hỏi

"Ý ngươi là...?" Như Lão nghi vấn

"Ta muốn tiếp tục đánh chiếm Khả Hân Thành. Khả Hân Đại tướng quân đã chết. Khả Hân Thành chắc chắn bị xâm chiếm. Nếu chúng ta bỏ lỡ cơ hội này thì quá đáng tiếc" Trần Lương nói

- - - - -

Chap sau vẫn còn 1 biến cố. Các đạo hữu đoán được không?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 152: Nhất chiến thành danh

Chúng tướng nhìn nhau. Bọn hấn vừa trải qua một trận chiến, tuy không có tổn thất nhiều nhưng tinh thần cùng nguyên khí đều có chút suy giảm. Huống hồ Kinh Châu là một thành rất lớn, chiếm được đã là thành tựu đáng ăn mừng, xứng đáng được nghỉ ngơi rồi.

Nhưng bọn hấn cũng không phản đối suy nghĩ của Trần Lương. Đây đúng là cơ hội hiếm có để chiếm luôn Khả Hãn Thành. Nếu không, tin tức Khả Hãn chết lan ra, chắc chắn các thế lực khác cũng sẽ nhòm ngó.

"Ta nghỉ ngơi 1 canh giờ liền có thể đánh được tiếp. Ta ủng hộ đánh tiếp" Như Lão nói

"Trưởng lão khách khanh, các người nghĩ sao?" Trần Lương hỏi

Đám người Trưởng lão khách khanh nhìn nhau. Theo như thỏa thuận trước đó, bọn hấn sẽ không cần phải đi ra ngoài chiến đấu trong 50 năm. Có điều đây cũng là cơ hội tốt để mở rộng lãnh thổ, mở rộng sức mạnh, tương lai càng chiều mộ được nhiều cường giả, và như thế bọn hấn sẽ càng giảm nguy hiểm. Và lại càng nhiều thắng lợi, tin tưởng Trần Lương sẽ càng chiều cố tốt bọn hấn.

Chỉ có riêng Huyết Vô Thần là không đắn đo, nói "Ta ủng hộ ngay trong hôm nay tiến công Khả Hãn Thành"

Suy nghĩ một hồi, đám Trưởng lão khách khanh cũng cho câu trả lời

"Ta nguyện theo ý môn chủ"

"Ta cũng vậy"

"Ta ủng hộ tiến công"

"Đánh"

Nhìn thấy khí thế mọi người nhất chí đồng lòng, Trần Lương cười tươi, nói:

"Ta hỏi xem tấm lòng mọi người thế nào. Chứ chúng ta không cần làm gì cả"

Mọi người không hiểu ý Trần Lương là sao. Hấn vừa cười, vừa lấy ra 9 đồ vật, nói:

"Cho các người biết. Đây là tất cả Mất trận nằm trong Nhấn không gian của Đại tướng quân Khả Hãn. Mất trận này là của đại thành hộ trận Kinh Châu, 7 Mất trận này là của cố cung Còn đây..."

Trần Lương dừng một chút, cầm 1 thứ trông như một viên hồng ngọc, giơ lên cho mọi người xem, nói tiếp

"Đây chính là Mất trận của đại thành hộ trận Khả Hãn Thành"

Chúng tướng há mồm, nhìn nhau mừng rỡ, hò reo sung sướng.

Thời điểm Trần Lương đọc trí nhớ của Khả Hãn, hấn đã biết 1 trận chiến này mang lại cho bọn hấn quá nhiều thắng lợi, quá nhiều lợi ích, quá nhiều niềm vui.

Khả Hãn luôn mang bên mình Mất trận của Khả Hãn Thành. Hấn cảm thấy không ai có đủ năng lực để giữ Mất trận thành của hấn. Sau khi được báo tin về cuộc tấn công của Mũi Sứ Quân, hấn đã đến Kinh Châu và thu lại tất cả Mất trận để đề phòng bất cứ điều gì xảy ra.

"Mọi người nghỉ ngơi một chút, đội binh lính Kinh Châu trở về, chúng ta sẽ đánh úp bọn chúng không cho kẻ nào thoát. Nhấn không gian, bảo vật của kẻ địch, ai thu được sẽ là của người đấy.

Đội đến sáng ngày mai, chúng ta sẽ đến thu lấy Khả Hãn Thành"

Chúng tướng gật đầu như mổ thóc. Kế hoạch an toàn như thế, không đồng ý thì còn làm gì.

Mọi việc diễn biến suôn sẻ như nước chảy mây trôi.

Trong đám người trở về, có cả chủ tướng của Trần Khang, thành chủ Công Khai Thành. Tên này cũng mang theo Mất trận của Công Khai Thành.

Chốt lại, sau 1 ngày, Mũi Sứ Quân đã sở hữu tới 3 đại thành là Hải Hãn Thành, Khả Hãn Thành và Kinh Châu. Ngoài ra Công Khai Thành cũng là một thành không nhỏ, lớn hơn so với tất cả những thành mà Mũi Sứ Quân chiếm được trước đó.

Do không chiều mộ được tiền nhân về quân của mình, nên trước đó, Mũi Sứ Quân chỉ đánh chiếm các thành nhỏ. Còn thành lớn như Công Khai Thành, có nhiều Huyền cấp, Hoàng cấp võ giả bảo vệ thì không dám động đến.

Nhưng sau hôm nay sẽ khác, bọn hấn sẽ danh tiếng nổi như cồn, sẽ chiều mộ được cường giả, sẽ không còn lo lắng, mỗi bước đi mỗi bước dò dẫm nữa.

Sau 3 ngày, tin tức Mũi Sứ Quân đánh hạ Thân Sứ Quân, chiếm được Kinh Châu và Khả Hãn Thành lan khắp Giang Đông Quốc, trở thành đề tài được bàn tán nhiều nhất Giang Đông Quốc, từ trong ngõ ngách tới các quán nhậu.

Chỉ sau 1 ngày, Mũi Sứ Quân từ một đám tàn binh, thực lực bị coi là yếu nhất, trở thành đội quân được đánh giá hàng đầu. Thậm chí Mũi Sứ Quân còn hơn các Sứ Quân khác ở chỗ, bọn hấn là Sứ Quân duy nhất chiếm được 3 đại thành có hộ thành đại trận là trận pháp cấp 8.

Không nắm bắt được thông tin chi tiết trận chiến giữa Mũi Sứ Quân và Thân Sứ Quân, nên các thế lực khác đều cho rằng Mũi Sứ Quân có được Địa cấp cường giả lãnh đạo.

Không biết bọn hấn sẽ có cảm tưởng gì nếu biết Mũi Sứ Quân không có một võ giả Địa cấp nào, thậm chí một võ giả Huyền cấp đỉnh cao cũng không có. Như Lão chỉ là một Huyền cấp thất huyết võ giả thông thường, vì vậy từng là bại tướng dưới tay Ngũ Hải và Hoàng Lão Tà.

Trên đỉnh Phù Thành Chủ của Khả Hãn Thành treo cờ của Mùi Sứ Quân bay phấp phới.

Sau 5 ngày, Như Lão thay mặt Mùi Sứ Quân gửi thư chiêu hàng tới tất cả thế lực mà bọn hắn có thể vươn tay tới, bao gồm những địa điểm do Thân Sứ Quân quản lý. Mùi Sứ Quân mới chỉ chiếm được 3 thành lớn của Thân Sứ Quân, còn rất nhiều thành thị khác do thuộc hạ của Khả Hãn chiếm đóng. Muốn chiêu hàng bọn chúng rất khó, cuối cùng vẫn là phải dùng đến vũ lực nói chuyện.

Nhờ danh tiếng nổi như cồn, có đến 12 thành chấp nhận thư chiêu hàng và các điều kiện của Trần Lương. Ngoài ra có thêm 5 thành muốn bàn lại điều kiện, cuối cùng vẫn trở thành lực lượng của Mùi Sứ Quân.

Lúc này đây, Mùi Sứ Quân được xếp ngang với 3 Sứ Quân hàng đầu khác, đổi biệt hiệu từ Tam Hùng thành Tứ Hùng, bao gồm Mùi Sứ Quân, Thìn Sứ Quân, Tỵ Sứ Quân, Dàn Sứ Quân.

Chỉ sau 1 ngày có thêm 4 thành lớn, Mùi Sứ Quân phải chia người ra để quản lý.

Như Lão vẫn tiếp tục chủ quản Hải Hãn Thành.

Trần Lương sẽ chủ quản cố đô Kinh Châu.

Võ Giác chủ quản Khả Hãn Thành

Huyết Vô Thần chủ quản Công Khai Thành

Hộ thành đại trận ở Kinh Châu bị hỏng nên phòng vệ yếu nhất, các Trưởng lão khách khanh đều được điều động đến đây bảo vệ thành. Trần Lương không lo lắng, bởi hắn còn có cố cung làm chỗ trú ẩn. Trận pháp bảo hộ cố cung tuy chỉ là cấp 7 sơ đẳng, nhưng lại là thuần phòng thủ, không có năng lực tấn công, vì vậy khả năng phòng thủ rất mạnh. Đi ngủ vẫn là yên tâm an giấc.

Hôm nay, Trần Lương gọi 2 người Võ Giác và Huyết Vô Thần đến. Từ khi gia nhập Khai Thiên Môn, 2 người này đều ra sức hoạt động, tận tâm cống hiến cho môn phái. Huyết Vô Thần tuy là Trưởng lão khách khanh nhưng nhiệt tình còn hơn Võ Giác. Võ Giác là Huyền cấp võ giả duy nhất của Khai Thiên Môn, vì vậy, những cống hiến trong những năm vừa qua và trong tương lai là rất quan trọng.

Vậy nên, hôm nay Trần Lương gọi 2 người đến là muốn tưởng thưởng cho bọn hắn. Thu thập từ Nhấn không gian của Khả Hãn và 2 bảo khố của Kinh Châu và Khả Hãn Thành khiến Trần Lương đã giàu lại càng giàu thêm.

"Võ Giác huynh, đây là Huyết Hải Sâm, có tác dụng cường hóa khí huyết lên gấp nhiều lần. Chúc huynh sớm ngày đột phá" Trần Lương đưa cho Võ Giác một cây hồng sâm.

Huyền cấp võ giả sử dụng huyết mạch và nguyên khí trong cơ thể để xung phá 7 huyết đạo, từ đó thành tựu Địa cấp tu vi. Vì vậy, muốn đột phá các tiểu tu vi trong Huyền cấp, cần nâng cao chất lượng huyết mạch và nguyên khí.

"Đa tạ môn chủ. Đây đúng là cái ta cần" Võ Giác nhận Huyết Hải Sâm với ánh mắt vui sướng.

"Huyết Vô Thần huynh, vật này cho ngươi" Trần Lương lấy ra 1 viên đan dược đưa cho Huyết Vô Thần "Đây là Phá Huyết Đan, trợ giúp ngươi đột phá lên Huyền cấp nhất huyết"

Phá Huyết Đan Trần Lương thu được trong bảo khố của Kinh Châu do luyện đan sư cấp 7 ở đây điều chế.

"Đa tạ môn chủ" Nhìn thấy Phá Huyết Đan, Huyết Vô Thần mặt mày rạng rỡ, cầm lấy đan dược. Nhưng chợt nhớ tới điều gì, hắn định mở miệng muốn nói rồi lại thôi.

"Huynh có điều gì không ngại nói thẳng" Trần Lương nói.

"Không có gì, chỉ là ta muốn trao đổi với Võ Giác huynh" Huyết Vô Thần nhìn Võ Giác nói

"Ồ, huynh muốn trao đổi thứ gì?" Võ Giác hỏi

"Ta muốn đổi viên Phá Huyết Đan này lấy Huyết Hải Sâm"

Nhìn thấy Võ Giác có vẻ ngần ngại, Huyết Vô Thần vội nói: "Ta có thể bỏ thêm Tinh thạch hay bảo vật khác để đổi lấy Phá Huyết Đan. Tùy Võ huynh ra giá"

"Ý ta không phải vậy. 2 vật này giá trị ngang nhau, Huyết Hải Sâm có tác dụng nhỏ nhưng lâu dài, Phá Huyết Đan có tác dụng mạnh nhưng chỉ được 1 lần. Ta thấy mọi người thường thích Phá Huyết Đan hơn. Ta chưa trả lời vì thấy ngạc nhiên thôi. Còn huynh thích thì cầm lấy" Võ Giác nói, đưa Phá Huyết Đan cho Huyết Vô Thần.

Huyết Vô Thần đưa cây linh dược cho Võ Giác và vui mừng cầm về đan dược. Trần Lương tò mò hỏi:

"Có thể cho ta biết vì sao ngươi lại muốn Huyết Hải Sâm đến thế không?"

"Không giấu gì môn chủ, trong các võ kỹ ta tu luyện có 2 võ kỹ sử dụng huyết dịch để tăng lên sức mạnh tấn công. Huyết mạch của ta càng mạnh thì 2 võ kỹ này càng mạnh. Vì vậy ta rất cần các loại bảo vật tăng cường huyết mạch" Huyết Vô Thần trả lời

"Ồ, cụ thể 2 môn võ kỹ đấy là như nào?" Trần Lương nồng đậm quan tâm

"Võ kỹ thứ nhất tên Huyết Khôi Chú là một loại võ kỹ bổ trợ, lấy huyết dịch của bản thân hòa cùng nguyên khí và linh khí để tăng lên 10 lần sức mạnh cho võ kỹ tấn công.

Võ kỹ thứ hai tên Thương Hải Tang Điền, là một loại võ kỹ đồng quy vu tận, thiêu đốt toàn bộ huyết dịch trong cơ thể đánh ra một huyết hỏa cầu"

"Huyết Khôi Chú có thể đánh ra liên tiếp mấy lần? có tác dụng phụ gì?" Trần Lương tiếp tục hỏi

"Mỗi lần sử dụng, cần đến 7 ngày để khôi phục. Nếu sử dụng 2 lần liên tiếp, cần đến 30 ngày mới khôi phục. Cực hạn có thể sử dụng tới 3 lần liên tiếp, nhưng sẽ giảm vĩnh viễn 10 năm tuổi thọ. Và sau lần thứ 3 thì cơ thể sẽ kiệt sức, ngã đi, cần thời gian dài để khôi phục"

"Giảm 10 năm tuổi thọ, tác dụng phụ cũng không nhỏ nha" Võ Giác nói

"Hay lắm, ta thích" Trần Lương lấy ra 1 cây Huyết Hải Sâm khác, nói "Ta muốn học 2 môn võ kỹ này, học phí là một cây Huyết Hải Sâm có đủ không?"

"Đủ đủ, quá đủ là đáng khác" Huyết Vô Thần tiếp nhận linh dược, cười nói. Hắn tự tin có 2 cây Huyết Hải Sâm này sẽ đủ để xung phá nhất huyết.

Tặng thưởng cho 2 bọn hắn xong, Trần Lương chợt nhớ tới 3 kẻ rời đi lúc công đánh Kinh Châu. Hắn nhắm mắt lại, tìm đến thánh hồn của 3 người đó.

Các Trưởng lão khách khanh đều bị Trần Lương giữ 5 phần 100 thánh hồn. Tìm được thánh hồn của 3 kẻ kia, chỉ trong tích tắc, 3 thánh hồn triệt để hủy diệt.

Ở một nơi cách đó ngàn dặm, có 3 kẻ đang đi đường, đột nhiên vật ra ngất xỉu. Thời điểm tỉnh lại, 2 tên tu vi Hoàng cấp trở nên ngẩn ngơ, không nhận ra bản thân là ai. Tên Huyền cấp nhờ tinh thần lực cao hơn nên thần trí vẫn tỉnh táo, có điều khả năng học tập đã giảm sút vô số lần. Sợ là sau này hắn khó học được gì mới, tu vi đình trệ không tiến.

Những ngày tiếp theo Trần Lương chưa có thời gian học võ của Huyết Vô Thần. Hắn còn phải tự tay đi tu sửa trận pháp, sớm nhất mang lại lớp bảo vệ an toàn cho Kinh Châu.

Nhất chiến thành danh, những ngày tiếp theo, Trần Lương ghi nhận số lượng người tiến vào Kinh Châu tăng lên đáng kể, trong đó hắn không ít là gián điệp của các thế lực khác.

10 năm tiếp theo trôi qua, Mũi Sứ Quân không đi đánh chiếm thêm bất cứ nơi nào. Lãnh thổ hiện tại quá đủ để bọn hắn xây dựng quân đội, phát triển thực lực cả về số lượng và chất lượng.

Đám Trưởng lão khách khanh, nhờ có danh tiếng Mũi Sứ Quân tăng cao chín tầng mây, 18 người đều đã chiêu mộ được Huyền cấp võ giả cho Mũi Sứ Quân, đảm bảo sau 40 năm nữa bọn hắn được tự do.

Nhất chiến thành danh cũng đưa Mũi Sứ Quân vào đầu sóng ngọn gió. Những thành nhỏ không có trận pháp bảo vệ hoặc trận pháp cấp thấp đều bị tiến đánh. Nhân lực thời gian đầu không có nên Mũi Sứ Quân đã phải rời đi tất cả những thành nhỏ bọn hắn chiếm được trước đó, đưa hết về 4 thành lớn, nhờ vào trận pháp bảo vệ

Sau 10 năm, nhân lực đã đủ để Mũi Sứ Quân rời hang, nhưng chưa đủ để vây vùng biển lớn.

10 năm này, Trần Lương lúc nào cũng bận rộn. Ngoài 1 tháng tu sửa hộ trận Kinh Châu, hắn còn dành 2 năm để nâng cấp trận pháp của Công Khai Thành từ cấp 7 sơ đẳng lên cao đẳng.

Xong còn học tập võ kỹ cùng Huyết Vô Thần.

Xong còn bàn bạc chiến thuật, tình hình chiến tranh, quân sự.

Xong còn quản lý Kinh Châu với vô số hoạt động đối nội, đối ngoại, kinh doanh, khai thác tài nguyên...

Xong còn huấn luyện cho Thất Tử. Trước đó 2 năm, Thất Tử đã toàn bộ lên Tiên Linh cảnh, nhanh hơn Trần Lương dự tính, có lẽ là nhờ lòng của Ngao Thiên. Trần Lương giao nhiệm vụ cho bọn hắn, đi làm cướp.

59 người chia làm 8 nhóm. 7 nhóm 7 người, nhóm thứ 8 là 10 người. 8 nhóm sẽ tự chọn hướng đi của mình, có thể làm sơn tặc, hải tặc, đạo tặc, nhưng không được làm dâm tặc vì nó không giúp tăng cường thực lực.

Có thể chiêu binh mãi mã, thành lập đội quân chuyên đi cướp. Có thể giết người hoặc không. Chỉ có 1 quy định duy nhất là phải sang các lãnh thổ của Sứ Quân khác làm cướp, không được cướp ở Mũi Sứ Quân.

Điều kiện để được trở lại là khi đã lên được Cự Linh cảnh. Trở về chắc chắn có thưởng lớn.

Mọi thứ đang yên ổn, Trần Lương chợt nhận được hung tin, Bình Nguyên bị giết chết, Tuyết Hoa bị bắt cóc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Bắt cóc

Trần Lương đuổi tới nơi Tuyết Hoa mất tích. Nơi đó là nhà ở của một vị luyện đan sư cấp 7, cách Phủ Thành Chu 4 dặm, tức là nằm trong diện tích bao phủ của hộ trận, vì vậy Tuyết Hoa chỉ mang theo Bình Nguyên lúc rời đi.

Thời điểm ban đầu, nặng đi đầu cũng chỉ cần Bình Nguyên đi cùng do trong tay có 2 Kim Thiết Nhân. Mười năm nay, mỗi lần rời cung, Tuyết Hoa đều mang theo Bình Nguyên và ít nhất 1 hộ vệ tu vi Huyền cấp do 2 Kim Thiết Nhân đã bị Trần Lương cho nổ.

Thời điểm Trần Lương đến trang viên của vị luyện đan sư, hắn thấy một đám người đang quỳ dưới sân, đều là gia nhân trong nhà. Ai nấy im phăng phắc cúi đầu, lo sợ không hiểu chuyện gì xảy ra.

"Nương tử của ta cùng hộ vệ đến nơi này thì mất tích, các người ai biết chuyện gì bẩm báo, có trọng thưởng"

"Bọn tiểu nhân thực sự không biết chuyện gì xảy ra, mong đại nhân tha mạng" hàng loạt gia nhân khóc lóc nói

"Môn chủ, bọn bắt cóc chắc chắn biết thân phận phu nhân. Một sự việc lớn như này quả thật không thể để lộ cho đám gia nhân. Tiểu nhân đã tra hỏi từ trước nhưng không có kết quả gì. Ở trong phòng nơi phu nhân gặp luyện đan sư có 1 viên Truyền tin thạch, mời môn chủ đến xem xét" Văn Kỳ, đội trưởng đội hộ vệ trong thành nói.

Trần Lương đi tới nơi, kích hoạt viên Truyền tin thạch, chờ đợi thông tin từ phía bên kia

"Ta đang được nói chuyện với ai đây" Một giọng nói ồm ồm vang lên

"Thủy Kính Tiên Sinh, thành chủ Kinh Châu. Người đang giữ nương tử của ta?" Trần Lương hỏi. Những năm qua hắn vẫn luôn dùng danh tính là Thủy Kính Tiên Sinh kể cả khi nói chuyện với Tuyết Hoa.

"Đúng vậy. Ngay bây giờ, người mang theo 100 củ đến Sơn Tây Trấn. Địa điểm cụ thể ta báo sau. Ta có để trên giường 1 bộ quần áo và 1 Nhẫn không gian để người bỏ 100 củ.

Người chỉ được mặc bộ quần áo đầy đến gấp bộn ta, không được mang theo bất kỳ vật gì khác, không áo giáp, không vũ khí, không Không Vật, không Không Thú, không mang người hay yêu thú theo. Tóm lại là đi người không đến. Đến Sơn Tây Trấn rồi gọi lại cho ta"

"cách" Phía kia vừa nói xong liền tắt liên lạc.

"Môn chủ, đây rõ ràng là bẫy. Bọn hán không phải cần 100 cù. Cái bọn hán cần là môn chủ để đòi lấy càng cao yêu cầu" Văn Kỳ nói

"Ta biết" Trần Lương trầm ngâm. Chắc chắn bọn bắt cóc đã lên kế hoạch từ rất lâu. Không phải ngẫu nhiên bọn hán bắt đúng phu nhân của thành chủ Kinh Châu chỉ để đòi lấy 100 cù, cho dù con số cũng không nhỏ.

"Bọn thuộc hạ sẽ bám theo môn chủ, cách 2 dặm phía sau.

"Không được. Các người đi theo ta quá nguy hiểm cho Tuyết Hoa. Các người ở Phủ Thành Chủ chờ tin. Bọn hán sẽ yêu cầu ta đi lòng vòng xem có người theo không. Bọn chúng chắc chắn sẽ phát hiện được các người đi theo và sẽ huy giáp mặt rồi gây thương tổn cho phu nhân. Vì vậy các người cứ ở lại chờ đợi là được. Giờ ta về bảo khổ lấy 100 cù cho bọn hán. Các người không cần đi theo" Trần Lương nói

Nói rồi hán trở về, mang theo trên người đúng bộ quần áo và Nhẫn không gian chứa 100 cù như yêu cầu đi tới Sơn Tây Trấn. Xong hán lại nhận được chỉ lệnh đi về phía tây 10 dặm, rồi phải bắc 20 dặm, rồi phía đông 15 dặm, rồi về phía nam 2 dặm, tìm 1 nhà trọ đợi ở đấy đến mai sẽ có yêu cầu mới.

Trần Lương đã tọa trong 1 nhà trọ, chờ đợi.

Đến nửa đêm, 1 người lén đẩy cửa bước vào, giật mình nhìn thấy Trần Lương đang mờ mắt ngồi nhìn hán. Tên này nói:

"Trả lại Truyền tin thạch rồi đi theo ta"

Tên này sử dụng Kiểm Giám Quan để kiểm tra xem Trần Lương có mang theo Không Thú và Không Vật trên người không. 2 người phi qua từng con phố, tới 1 trang viên lớn có Ân Nặc Trận bao phủ. Bọn hán đi tới 1 ngôi nhà trong góc, nơi duy nhất có ánh sáng phát ra từ những cây nến trong đêm.

Tên kia đưa tay mời Trần Lương vào trước, còn hán theo sau. Trần Lương vỗ vai hán nói:

"Đa tạ"

Trần Lương đẩy cửa bước vào, nhìn thấy bên trong có 5 bóng người.

4 người đang đứng có 3 nam, 1 nữ, bóng người ngồi trước nhất chính là Tuyết Hoa.

"Phu quân" Tuyết Hoa vừa nhìn thấy Trần Lương liền hét lên

"Nàng chờ một chút, ta đưa nàng đi" Trần Lương nói, giọng tay trấn an Tuyết Hoa.

"Hân hạnh được gặp thành chủ" 1 lão già trông lớn tuổi nhất nói

"100 cù với ta không đáng là gì. Các người thả nương tử của ta đi, ta hứa sẽ đưa 100 cù cho các người"

"Lời này của thành chủ, ta rất tin. Nhưng bắt phu nhân của thành chủ Kinh Châu mà chỉ đòi 100 cù thì quá lãng phí rồi"

"Dù sao ta cũng tay không tới rồi, thả phu nhân ra, ta đi cùng các người"

"Thành chủ quả yêu thương nương tử, anh dừng quân tử, biết có bẫy mà vẫn xông đến. Phạm Bạch xin có lời khâm phục"

"Các hạ coi trọng tại hạ quá rồi. Tại hạ chỉ là Huyền cấp nhị huyệt mà có đến 1 ngũ huyệt, 1 tứ huyệt, 2 tam huyệt tới hộ tống. Thật muôn phần vinh hạnh" Trần Lương đối đáp

"Nghe thiên hạ đồn thành chủ có tinh thần lực cấp 8, bây giờ ta thực sự tin rồi. Phạm mỗ luôn nể trọng những người học rộng tài cao. Đáng tiếc"

"Phạm huynh tiếc ta mệnh yếu? Người sợ ta không trả giá được cho mạng của mình?"

"Mùi Sứ Quân sẽ đồng ý đổi Mất trận Kinh Châu lấy mạng của người?"

"Mất trận. Các người cũng không khỏi ăn quá tham rồi. Các người là người bên nào?"

"Bọn ta là người của Thìn Sứ Quân. Hoàng Long Đại tướng quân chắc chắn sẽ trở thành chân long nắm giữ Giang Đông Quốc. Thủy Kính tiên sinh nếu có lòng, Hoàng Long Đại tướng quân là minh chủ biết trọng người tài.

"Thìn Sứ Quân mới nuốt xong Tỵ Sứ Quân vài năm đã giương móng vuốt xuống phía tây nam, quả thật là binh hùng tướng mạnh. Chỉ sợ Ngô Sứ Quân cũng sớm tới nguy hiểm"

"Đúng vậy, chim khôn chọn cây lành mà đậu. Thủy Kính Tiên Sinh biết thức thời, sau này sợ gì không vươn tới được vị trí dưới một người trên vạn người. Mùi Sứ Quân chỉ là đám tàn binh. Như Lão cang là vô dụng vô mưu. Thủy Kính huynh cần gì phải vất vả đi đường khó.

"Người nói rất hay. Ta sẽ cân nhắc đề nghị của người. Nhưng người cũng phải thể hiện thành ý thả nương tử của ta trở về an toàn. Ta sẽ đi cùng các người suy nghĩ thêm"

"Tiên Sinh yên tâm, người bên ngoài đang đợi để đưa phu nhân trở về an toàn"

"Để ta nói vài lời với phu nhân của ta được chứ?"

"Mời Thủy Kính Tiên Sinh"

Trần Lương giọng tay ra đón, Tuyết Hoa vội rời khỏi ghế chạy đến ôm hán, khóc nức nở.

"Tướng công"

"Được rồi, an toàn rồi" Trần Lương trấn an

"Sao ngươi lại đến đây. Nguy hiểm lắm!"

"Nương tử của ta ở đây. Ta không đến đây thì đến đâu. Nàng trở về trước, ta sẽ sớm gặp lại?" Trần Lương nói, gỡ tay Tuyết Hoa ra.

"Không được. Có chết ta cũng phải đi cùng chàng" Tuyết Hoa ôm chặt không buông

"Nàng đi theo chỉ vướng bận ta. Nàng trở về trước ta mới có thể trốn thoát được" Trần Lương nói

"Ha ha, Thủy Kính Tiên Sinh nói rất đúng. Phu nhân nên về trước. Tiên sinh biết điều thì tiền đồ vô lượng, phu nhân không cần lo" Phạm Bạch nói

"Dẫn ta đi gặp chủ tướng của các ngươi" Trần Lương nói

"Tất nhiên rồi. Phiền Tiên sinh để bọn ta dùng Khóa Nhân Xích trên người ngài"

Khóa Nhân Xích đặt vào đan điền của nhân loại sẽ khóa lại đan điền, không thể điều khiển nguyên khí, linh khí.

"Được" Trần Lương trấn an Tuyết Hoa rồi bước về phía Phạm Bạch.

2 bên đứng sát nhau, Phạm Bạch cầm Khóa Nhân Xích định hành động thì đột nhiên từ trong tay áo của Trần Lương bay ra 6 con Huyết Độc Trùng chia ra cắn tới 4 người. Phạm Bạch có tu vi ngũ huyệt và người có tu vi tứ huyệt được ưu tiên 2 con Huyết Độc Trùng.

Tốc độ bay của Huyết Độc Trùng rất nhanh. Lúc trước Trần Lương bị tấn công cũng không kịp phòng thủ, 4 kẻ này cũng không ngoại lệ.

Thời điểm 4 bọn hắn nhận ra có vật gì đó bay đến thì đã bị 6 con Huyết Độc Trùng bám trên người cắn phải. Bọn hắn lấy tay bắt xuống độc trùng bám trên mình nhưng hữu khí vô lực. Huyết Độc Trùng răng nanh cắn rất chặt vào cổ bọn hắn

Những con Huyết Độc Trùng này là Trần Lương lấy từ tên Huyết Độc Trùng Sư thời điểm hắn trở về Phủ Thành Chủ. Trần Lương vẫn chưa tìm được vật chủ ký sinh cho đám Huyết Độc Trùng, vì vậy giam giữ tên Huyết Độc Trùng Sư trong trại lao để nuôi Huyết Độc Trùng.

Phương án này tương đối nguy hiểm. Vì dù hiện giờ quyền kiểm soát Huyết Độc Trùng đã được Huyết Độc Trùng Sư trao cho Trần Lương, nhưng vì hắn là vật chủ của Huyết Độc Trùng, không biết lúc nào sẽ chiếm lại quyền kiểm soát này.

Trần Lương phải giam giữ tên Huyết Độc Trùng Sư riêng ở 1 trại giam. Hắn cũng là người đích thân mang đồ ăn thậm chí là các loại độc vật đến cho Huyết Độc Trùng Sư để hắn rèn luyện huyết độc của bản thân và tăng cường độc tính cho Huyết Độc Trùng.

Vừa nhìn thấy có biến, người dẫn đường cho Trần Lương liền lấy ra 1 con dao găm giờ lên cổ Tuyết Hoa, hét lên:

"Tên kia, ngươi làm gì"

"Giết ngay" Phạm Bạch ra lệnh cho tên kia giết Tuyết Hoa

Tên kia ngay lập tức lấy dao cắt cổ Tuyết Hoa. Tuyết Hoa hét cả hồn, nhưng nàng lại không thấy đau, sờ lên cổ thì không thấy có máu chảy. Nàng nhìn lại dao găm mới thấy không có vết máu, cũng không thấy có nguyên khí cùng linh khí trên dao.

Tên dẫn đường ra tay không thành công, vội vàng chém cổ Tuyết Hoa thêm lần nữa cũng không được. Lúc này hắn mới nhận ra nguyên linh khí trên dao không có. Hắn vội điều động nhưng không làm cách nào điều khiển nguyên linh khí.

(* Bước vào Hoàng cấp, nhân loại có thể điều khiển cả linh khí trong thiên địa, vì vậy từ giờ khi muốn nói đến cả nguyên khí và linh khí sẽ gọi chung là nguyên linh khí)

Thời điểm Trần Lương bước vào, võ vai hắn đã để 1 con Huyết Độc Trùng lên bám vào sau áo hắn, chỉ chờ lệnh là cắn.

Không có nguyên linh khí gia cố, tên dẫn đường cầm trên tay Thập thánh khí không khác gì 1 kiện phàm khí, không chém được qua da của Cự Linh cảnh.

Lại thêm một lúc, 5 người trúng độc đứng không vững, cơ thể run rẩy quý xuống. Tên dẫn đường tu vi chỉ Hoàng cấp, yếu nhất trong nhóm, trực tiếp nằm xuống vùng vẫy.

Trần Lương lấy ra Địa Long Thương, xiên cho mỗi tên 1 nhát xuyên đầu, rồi thu lấy Nhân không gian của bọn chúng.

Huyết Độc Trùng làm xong nhiệm vụ, quay về trong tay áo Trần Lương. Hắn ôm lấy Tuyết Hoa bay trở về. Để đề phòng vẫn còn âm mưu, Trần Lương bay sát mặt đất, theo đường vòng về tới Phủ Thành Chủ Kinh Châu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 154: Thích Khách, Gián Điệp

Lại thêm 10 năm trôi qua.

Lúc này 2 sủng thú của Trần Lương đều đã không ở bên cạnh hắn.

20 năm trước, sau khi Trần Lương sửa chữa xong trận pháp của Kinh Châu, Ngao Thiên liền quay trở lại Thiên Đẳng Sơn Mạch sinh sống.

8 năm trước, Tiểu Ngao cũng rời đi tìm một nơi có nồng đậm Không gian thuộc tính để đột phá cấp 10. Ngao Thiên có thể dựa vào ăn thịt các loài yêu thú khác để lên được cấp 10 vì nó là loài yêu thú ăn thịt. Còn Ngao Thiên không phải loài yêu thú ăn thịt. Nó chỉ ăn nội đan và các loại tài nguyên chứa không gian thuộc tính.

Nếu Trần Lương có thể cung cấp cho Tiểu Ngao đủ tài nguyên hay nội đan chứa không gian thuộc tính, nó cũng không cần rời đi. Nhưng các tài nguyên này đâu dễ kiếm. Vì vậy Tiểu

Ngao rời đi, dự định tiến hóa lên cấp 11 nó mới trở về.

Đám người Trần Lương, Như Lão, Huyết Vô Thần đều bận rộn tham gia các cuộc chiến tranh quy mô lớn. Mục tiêu trong 10 năm này của bọn hắn là đánh xuống phía nam, bình định toàn bộ đất đai thuộc về Mũi Sứ Quân và Thân Sứ Quân.

Đám người bọn hắn nắm giữ Mật trận. Mỗi khi rời khỏi Phủ Thành Chủ, đều bí mật đưa Mật trận cho người tin tưởng nắm giữ.

Tại Kinh Châu, Trần Lương giao Mật trận cho Hạ Tử Yên. Nàng đang điều hành 1 xưởng rèn luyện binh khí từ phẩm khí tới Thập thánh khí ở một vị trí gần Phủ Thành Chủ.

Huyết Vô Thần rời đi sẽ giao cho Chu Minh. Những năm qua, Chu Minh đều là theo Huyết Vô Thần làm thuộc hạ, học hỏi hắn và cùng hắn đánh trận.

Như Lão giao Mật trận cho 1 thân tín thuộc hạ cũ.

Vô Giác sẽ giao Mật trận cho Bá Lăng. Bá Lăng cũng có 1 xưởng rèn ở Công Khai Thành.

Hoạt động đưa Mật trận đều phải được giữ bí mật. Vì nếu lộ ra, tính mạng của những người kia đều rơi vào nguy hiểm, hoặc là bị mua chuộc.

Thử nghĩ một chút. Nắm giữ Mật trận của họ thành đại trận không khác gì nắm trong tay quyền khống chế tuyệt đối cả tòa thành. Chu Minh nếu muốn đoạt quyền, chỉ cần lúc cầm đến tay Mật trận, cho trận pháp tiêu diệt Huyết Vô Thần là chuyện dễ như trở bàn tay.

Những người đứng đầu đều là chủ lực của quân đội, quyết định thắng thua của cả 1 trận chiến. Vì vậy các hoạt động ám sát người đứng đầu diễn ra rất khốc liệt trên khắp Giang Đông Quốc.

Hải Hân Đại tướng quân chết cũng là do bị thân tín bên cạnh phản bội, giết chết. Mật trận cũng bị kẻ thù cướp mất. Hắn vừa chết, Mũi Sứ Quân liền liên tục bại vong, khiến Như Lão phải tha hương, chạy trốn.

Các hoạt động ám sát rất đa dạng. Từ mua chuộc cho tới cừ người vào tiềm ẩn. Các hoạt động đều diễn ra rất công phu và trong thời gian dài.

Huyết Vô Thần năm ngoái cũng suýt bị người mà hắn tin tưởng giết chết. Người này là một Hoàng cấp võ giả, gia nhập đội quân của hắn 12 năm trước. Nhờ dùng cảm lại trí tuệ, dần dần hắn trở thành thuộc hạ thân tín của Huyết Vô Thần.

Trong một trận chiến ở Vạn Hoa Thành, Huyết Vô Thần gặp đại bại, phải bỏ chạy. Tên gián điệp chạy cùng 1 hướng với Huyết Vô Thần, nhân lúc Huyết Vô Thần không để ý, đã từ sau, một kiếm chém xuyên bụng.

Huyết Vô Thần vốn bị thương từ trước, lại bị thêm 1 kiếm này, gặp võ cùng suy nhược, đánh không lại tên gián điệp. Còn may Huyết Vô Thần gọi được cho thuộc hạ gần đấy đến giải cứu. Có điều lại để tên gián điệp trốn thoát.

Huyết Vô Thần trọng thương cực nặng, may nhờ huyết mạch trong cơ thể hắn khá sung mãn nên khả năng chịu đựng cao hơn người thường. Đổi lại là người khác có thể đã thân tử đạo tiêu.

Bất cóc Tuyệt Hoa là do Ngô Sứ Quân làm, Trần Lương vẫn không quên mối thù này. Nhưng cần phải bình định xong hết khu vực phía nam, chiêu mộ thêm binh lực mới có thể công tiến các Sứ Quân khác.

Quan trọng hơn, cái Mũi Sứ Quân thiếu lúc này là 1 cường giả có thực lực ngang với Đại tướng quân để có thể đánh lại các Sứ Quân khác. Kim Thiết Nhân đã hết, Ngao Thiên cũng không có ở đây. Lúc này Mũi Sứ Quân không hề có khả năng đánh lại bất kỳ Đại tướng quân nào.

3 năm trước, Như Lão cùng Huyết Vô Thần vất vả, chiếm đóng thành công Đô Châu, nằm ở phía đông nam, tiếp giáp Ngô Sứ Quân. Nhưng mấy ngày sau, Lý Thiên Ân, Đại tướng quân Ngô Sứ Quân dẫn theo một ít binh mã đến, liền có thể dễ dàng chiếm lấy Đô Châu. Không có trận pháp trợ giúp, Mũi Sứ Quân chỉ có thể lựa chọn rút lui trước Đại tướng quân.

Không muốn làm con chuột nhắt chỉ có thể trốn tránh trước Đại tướng quân, đám người Huyết Vô Thần đã tính kế cho Lý Thiên Ân một bài học.

Lý Thiên Ân bận trăm công nghìn việc. Không chỉ dẫn quân đánh thành còn phải mang quân thủ thành, chống lại sự tấn công của các thế lực khác. Vì vậy sớm rời khỏi Đô Châu.

Huyết Vô Thần cùng Như Lão một lần nữa lĩnh quân tấn công Đô Châu. Lý Thiên Ân tức giận, vòng ra sau chặn đầu hòng toàn diệt Mũi Sứ Quân.

Nhưng lúc này từ bên cạnh Như Lão xuất hiện thêm 15 người, đều là Huyền cấp võ giả. Như Lão thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu, cùng với 12 Huyền cấp võ giả vây đánh Lý Thiên Ân. Đây có thể coi như lực lượng mạnh nhất của Mũi Sứ Quân hòng đáp trả Ngô Sứ Quân, cho Lý Thiên Ân thấy rằng Mũi Sứ Quân bọn hắn không phải quả hồng mềm.

Lý Thiên Ân chú quan đến một mình, sau một hồi đánh không lại số đông nên đành tức giận bỏ đi. Mũi Sứ Quân cũng rời đi, không chiếm giữ Đô Châu, tránh bị phân tán lực lượng. Mục đích lần này chỉ là để cảnh cáo Lý Thiên Ân.

Trần Lương biết, chỉ cần chờ đợi thêm một thời gian, đợi Ngao Thiên quay lại sẽ là thời điểm bọn hắn không phải sợ bất kỳ thế lực nào.

Chiến tranh là một quá trình rất dài. Đánh qua đánh lại, cuối cùng trở về vạch xuất phát là chuyện thường thấy.

Chiến tranh là một quá trình tốn kém. Với lượng tài nguyên từ 4 đại thành mà Mũi Sứ Quân đang sở hữu, đáng nhẽ bọn hắn phải trở nên giàu có hơn nhiều so với 20 năm trước.

Nhưng không, Mũi Sứ Quân báo khổ chỉ tăng lên ở mức không đáng kể.

Về phần Trần Lương, 20 năm nay hắn không giàu lên chút nào. Nhưng so với trước khi vào Giang Đông Quốc thì có hơn. Vì thời điểm chiếm lấy 4 đại thành, hắn đều vào báo khổ lấy đi một nửa bảo vật. Nửa còn lại là để cho Mũi Sứ Quân phục vụ chiến tranh.

Ngoài một nửa bảo khổ khi chiếm thành, Trần Lương không lấy gì khác trong suốt 20 năm nay. Ngược lại, hắn cũng không lấy tài sản của mình đưa cho Mũi Sứ Quân, không lấy tài sản của mình phục vụ chiến tranh.

Lại thêm một lần 10 năm trôi qua, Vạn Lan Nhu đã biến mất 33 năm. Thời điểm nàng mất tích, không một ai biết.

Hôm nay, Vạn Lan Nhu đang ngồi uống Tuyệt Liên Trà tại một trà quán, ngắm nhìn phố xá tấp nập qua lại.

Nàng đã đến đây được 33 năm, khi mà nơi này còn rất ít dân cư. Nàng có tình ngẫu nhiên đi qua đây, để lộ ra thân phận Trận Pháp Sư cấp 6. Thành chủ nơi này ngay lập tức đến gặp nàng, mời nàng tham gia xây dựng trận pháp cấp 7 trung đẳng.

Bổ trí trận pháp chỉ có duy nhất 1 trận pháp sư cấp 7. Vạn Lan Nhu là một trong 2 Trận Pháp Sư cấp 6, vì vậy nàng là một trong ba chủ lực xây dựng trận pháp hộ thành.

Được trực tiếp một trận pháp sư cấp 9 dạy bảo trong thời gian dài, Vạn Lan Nhu thể hiện ra kỹ năng và kiến thức rất cao, đôi khi vượt qua cả vị Trận Pháp Sư cấp 7. Vì vậy nàng rất được trọng dụng.

Bọn hắn làm việc ròng rã 10 năm mới xong. Trong thời gian này, dân cư từ các nơi liên tục được đưa về để khai phá đất đai, chăn nuôi trồng trọt, đánh bắt thủy hải sản. Các binh sĩ cũng không chỉ luyện tập võ nghệ mà được tận dụng để xây dựng tường thành.

Quân đội ở đây rất mạnh. Bọn hắn đã chống trả nhiều cuộc tấn công và chưa bao giờ thất bại, cho dù là thời điểm trận pháp chưa được xây dựng xong.

Sau khi xây dựng xong trận pháp, thành chủ nơi này, Tướng quân Trương Long Sát, đã đổi tên từ Ngự Châu sang Xích Bích Thành.

9 năm trước, Trương Long Sát dẫn quân tiến đánh Thanh Thiên Hải Thành. Trận chiến tuy giành phần thắng nhưng quân sư thân tín của Trương Long Sát bị ám sát.

Điều kỳ lạ là mấy người trong Phủ Thành Chủ của Thanh Thiên Hải Thành đều nói không ra lệnh ám sát quân sư.

5 năm trước, Bạch Tú Thủy bị ám sát. Nàng là người luôn được giao trọng trách nắm giữ Mất trận của trận pháp bảo hộ Xích Bích Thành mỗi khi Trương Long Sát rời thành.

Điều kỳ lạ là nàng cùng một vài thân tín khác của Trương Long Sát đều bị chết do cùng 1 nguyên do, trúng độc mà chết, cụ thể hơn là độc trùng giết. Điều đó cho thấy bọn hắn bị cùng 1 người ám hại.

Vốn dĩ, nếu Bạch Tú Thủy chết, Trương Long Sát sẽ đưa Mất trận cho các thân tín khác của hắn. Có điều những thân tín mà hắn đủ tin cậy, theo hắn bao năm hầu hết bị trùng độc cắn chết. Vì vậy sau 5 năm, Trương Long Sát vẫn chưa 1 lần rời khỏi Xích Bích Thành, chưa một lần trao Mất trận Xích Bích Thành cho người khác.

Vạn Lan Nhu ngồi uống trà, nhìn Trương Long Sát dẫn quân giải cứu Thanh Thiên Hải Thành. Hôm trước nghe tin Thanh Thiên Hải Thành bị cường công, sợ là khó chống đỡ. Vì vậy, mặc dù không muốn rời đi, Trương Long Sát vẫn phải dẫn quân viện binh cho Thanh Thiên Hải Thành.

Trương Long Sát rời đi được một lúc, Vạn Lan Nhu cũng rời khỏi quán trà, vừa đi vừa tự hỏi ai đang nắm giữ mất trận. Tâm hồn nàng lơ đãng, không để ý rằng phía sau có mấy người theo dõi.

Một kẻ đội nón che kín đầu bước nhanh tới gần nàng. Khi hai bên chỉ còn cách nhau 1 gang tay, từ trong tay áo kẻ lạ mặt bay ra một thứ gì đó. Nhìn kỹ sẽ thấy đây là một con côn trùng màu đỏ. Nó bám vào tay nàng, cần xuyên qua lớp áo.

Bị côn trùng cắn, Vạn Lan Nhu mới đưa tay phải lên gạt côn trùng đang cắn nàng ở tay trái mà không được.

Trong lúc này, 3 người lạ mặt khác phía sau nhận thấy có vấn đề, chạy lên tấn công kẻ lạ mặt đội nón.

Kẻ lạ mặt đội nón thấy có biến, liền ra lệnh cho côn trùng của hắn quay về, đồng thời bay người rời đi.

"Bắt lấy hắn" Người thủ lĩnh ra lệnh cho 2 người còn lại. Riêng hắn quay qua hỏi Vạn Lan Nhu "Vạn cô nương có sao không?"

"Ta..." Vạn Lan Nhu chưa nói hết lời, bản thân đã ngã vật xuống, ngất đi.

Người thủ lĩnh không có nửa điểm chần chờ, lấy đoản kiếm chém đứt rời cả cánh tay trái của Vạn Lan Nhu. Sau đó nhét vào mồm nàng 1 viên đan dược.

"Ta mà biết được kẻ nào chủ mưu ám sát các yếu nhân của Xích Bích Thành, ta sẽ cho hắn sống không bằng chết" người thủ lĩnh lầm bầm, trong khi băng bó, cầm máu cho Vạn Lan Nhu.

Hắn không biết rằng, người ra lệnh ám sát Vạn Lan Nhu và các yếu nhân khác đều là Trần Lương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 155: Tướng quân, xin lỗi người

Trương Long Sát rất buồn bực khi mất công dẫn quân đến Thanh Thiên Hải Thành mà quân địch chưa đánh đã chạy. Hắn lại càng tức giận hơn khi nghe tin Vạn Lan Nhu bị ám sát, tuy không mất mạng nhưng cũng mất một cánh tay.

Còn may nhờ những lần hạ độc trước đó nên bọn hắn đã nghiên cứu ra được giải dược có thể xóa bỏ đi 7, 8 phần độc dược. Nếu không cũng không biết liệu chặt 1 tay có đủ bảo vệ mạng sống cho Vạn Lan Nhu hay không.

Kẻ ám sát đã bị bắt, nhưng không tìm thấy Huyết Độc Trùng của hắn đâu. Bị tra tấn dã man, tên ám sát đã khai nhận lý lịch bản thân từ Mùi Sứ Quân, được lệnh ám sát từ cấp trên của hắn. Đây là lần đầu tiên hắn nhận được lệnh ám sát. Huyết Độc Trùng cũng không phải của hắn mà từ cấp trên của hắn đưa cho.

Phương thức ám sát quá kín đáo, thậm chí không cần dùng đến binh khí, chỉ cần đi qua 1 chút liền hạ sát được đối phương. Chính vì vậy mà ám sát được nhiều yếu nhân, chỉ đến lúc này mới thất bại lần đầu tiên, chỉ là do phía Trương Long Sát đã rất cẩn thận cho bảo vệ 10 người mà hắn cho rằng mục tiêu tiếp theo.

Nhận được tin Vạn Lan Nhu tỉnh dậy, Trương Long Sát đích thân tiến tới hỏi thăm. Hắn ái ngại nhìn cánh tay cụt của nàng, nói:

"Đề người bị như này là do ta bảo vệ không tốt"

"Không phải do lỗi của đại nhân. Nhận bổng lộc của ngài thì làm việc cho ngài, hi sinh cho ngài. Lan Nhu vẫn giữ được tính mạng là mừng rồi"

"Người nghỉ ngơi đi. Kẻ ám sát người và những người khác là do Mùi Sứ Quân làm. Ta sẽ cho bọn chúng phải trả giá"

Trương Long Sát cử một Huyền cấp sơ kỳ võ giả lĩnh quân đánh chiếm 1 thành nhỏ của Mùi Sứ Quân nhưng không ngờ lại bị đánh úp, toàn bộ tử trận.

Trương Long Sát tức giận, thế san bằng 5 thành của Mùi Sứ Quân mới dừng tay. Hấn đích thân mang theo 10 vạn tinh binh cùng các thuộc tướng tiến về các tòa thành của Mùi Sứ Quân.

Chỉ trong vòng 4 ngày, Trương Long Sát liền một mạch chiếm được 4 thành mà không mất một binh một tốt. Đại quân của hắn đi đến đâu, kẻ địch vừa nhìn thấy đã bỏ thành rút chạy, thậm chí bị truy kích, thương vong thảm trọng.

Đến ngày thứ 5, Trương Long Sát tiến tới tòa thành thứ 5 với khí thế ngút trời. Trong lòng quân lính đều chung suy nghĩ đội ngũ bọn hắn quá mạnh, kẻ địch vừa nhìn đã phải bỏ của chạy lấy người.

Dừng quân trước cổng tòa thành số 5, bọn hắn không khỏi ngạc nhiên cùng quan ngại với cảnh tượng trước mặt. Cổng thành mờ toang, trên tường thành chỉ có duy nhất 1 người đang gây huyền cảm rất thanh nhã. Tường chừng như nơi hắn ngồi là rừng xanh nước mát mà không phải là trước mặt 10 vạn lính địch chuẩn bị tấn công.

Người chơi huyền cảm chính là Chu Minh. Hắn một thân áo trắng, đầu đội mũ vải, hay tay lướt dây đàn, chơi một bản "Uyên Ương Hồ Điệp".

Bài nhạc nói về tình cảm của một đôi vợ chồng có con nhỏ phải chia ly do chiến tranh. Chàng ra trận mong vinh quy bái tổ, nàng ở nhà chờ đợi nhìn chiều xa. Đứa con mới lên sáu thỉnh thoảng lại hỏi "Mẹ ơi sao cha đi làm chưa về" đều khiến người mẹ rơi nước mắt.

Bài nhạc một thời bị cấm do tiếng nhạc quá hay mà lời hát lại quá tình cảm, khiến nhiều binh lính đảo ngũ về quê.

Trương Long Sát biết người thanh niên chơi đàn là ai. Hắn đã từng nhìn thấy kẻ này trong một trận chiến với Huyết Vô Thần. Đây chính là quân sư chỉ huy tất cả lính mặt đất và chỉ huy nhiều chiến dịch của Huyết Vô Thần.

Nhìn từ ngoài vào, nhìn qua cổng thành đang mở, dường như trong thành không một bóng người, không một phòng vệ, chỉ có duy nhất trận pháp hộ thành còn đó. Tiếng đàn rất truyền cảm, đi vào lòng người, mặc cho tiếng pháo liên tục dội vào trận pháp.

"Tướng quân, chúng ta không thể tiếp tục chờ đợi, sẽ khiến sĩ khí quân lính giảm mạnh" Một thuộc tướng nói

"Tướng quân, ta nguyện dẫn binh thăm dò thực hư" Một thuộc tướng khác nói

"Không được. Một là tất cả cùng lên, hai là không ai lên cả. Người dẫn một nhóm quân lên chỉ có trở thành bia nhắm cho trận pháp tấn công, không đủ sức phá được trận pháp." Trương Long Sát ngắt nghỉ một chút, ra quyết định "Tất cả cùng lên cho ta"

"Tướng quân có lệnh, tổng tấn công"

"Sátttttttttttt"

Đại quân tiến lên cũng là lúc Chu Minh thu lại huyền cảm, thoát đi khỏi tầm mắt của kẻ địch.

Trận pháp rất nhanh bị phá hủy. Trương Long Sát cùng 10 vạn tinh binh tiến vào bên trong thành không gặp bất kỳ trở ngại nào, không nhận bất kỳ thương vong nào.

"Hừ, hóa ra chỉ là khoa trương" Một thuộc tướng bức mình nói

"Không phải chỉ để khoa trương đâu. Hắn làm thế để kéo dài thời gian lui quân cho Mùi Sứ Quân đấy. Lần sau gặp ta phải chém đầu hắn mới hả dạ"

"Tướng quân, chúng ta nhân cơ hội sĩ khí quân lính đang cao, tiếp tục chiếm thêm 5 thành nữa rồi đưa tin cho Hoàng Long Đại tướng quân điều người xuống quản lý" Một thuộc tướng của Trương Long Sát đưa ra ý kiến

"Ta lại thấy có vấn đề. Bọn chúng rút lui quá dễ dàng. Ngay cả nơi chúng ta đang đứng vốn là một thành không nhỏ, có đại lượng quân binh nhưng bọn chúng dễ dàng từ bỏ. Ta thấy cần dừng lại quan sát thêm" Một thuộc tướng khác nói

"Được rồi, trước tiên cho sửa lại trận pháp, sau lại đánh tiếp. Chúng ta đã tiến sâu vào địa phận Mùi Sứ Quân, cần phải cẩn thận" Trương Long Sát chốt lại "Các người ở lại chiếm giữ nơi này, Mễ Đạt La nắm quyền quản lý. Ta trở lại Xích Bích Thành. "

Một mình Trương Long Sát trở lại Xích Bích Thành. 10 vạn tinh binh hắn mang đi đã được phân ra đóng giữ ở 5 thành chiếm được. Vừa trở về hắn trực tiếp bay tới Đài Quan Chiến gặp Chiến Chủ Nhân hiện do Vạn Lan Nhu nắm giữ.

Người trước đây là Chiến Chủ Nhân nắm giữ Trận Nhân là một võ giả, thuộc tướng ra trận của Trương Long Sát. Lần này đi Trương Long Sát dẫn theo kẻ kia, vì vậy giao Trận Nhân cho Vạn Lan Nhu.

"Mừng tướng quân đại thắng trở về" Vạn Lan Nhu nói

"Trong lúc ta vắng mặt, không có chuyện gì chứ?" Trương Long Sát hỏi

"Bẩm tướng quân không có. Tòa thành hoàn toàn yên ổn. Đây là Trận Nhân gửi lại tướng quân" Vạn Lan Nhu đưa Trận Nhân cho Trương Long Sát

"Rất tốt. Người về nghỉ đi"

Vạn Lan Nhu vừa rời đi, Trương Long Sát liền đi hỏi mấy người trong phủ:

"5 ngày nay, có lúc nào trận pháp được kích hoạt không?"

Vạn Lan Nhu trở về phòng của mình. Nàng đi vào phòng ngủ, định nằm nghỉ một chút thì có người đã ngồi sẵn ở đó. Vạn Lan Nhu giật mình nói:

"Môn chủ, sao người vẫn ở đây!?"

"Tên này quá cẩn thận, ta muốn ở đây trợ giúp người sớm lấy được Trận Nhân" Trần Lương nói

"Nhưng nếu môn chủ bị phát hiện sẽ rất nguy hiểm"

"Không vào hang cộp sao bắt được cộp con. Hắn giao Từ Trận Nhân cho ngươi, còn bản thân vẫn nắm giữ Trận Nhân. Vì vậy hắn không dám đánh các trận lớn. Muốn lấy được Trận Nhân của Xích Bích Thành có 2 hướng. Một là tạo ra nguy hiểm lớn bên ngoài để khi ra ngoài hắn không dám cầm theo Trận Nhân, phải giao Trận Nhân cho ngươi. Hai là đánh úp hắn khi hắn mang Trận Nhân bên mình."

Trận pháp được điều khiển bằng Trận Nhân. Nhưng ngoài Trận Nhân, trận pháp còn được điều khiển bằng Từ Trận Nhân. Từ Trận Nhân là một Trận Nhân dự phòng, vẫn điều khiển được trận pháp nhưng uy lực sẽ kém hơn một chút.

Điểm khác biệt lớn nhất giữa Từ Trận Nhân và Trận Nhân là người cầm Trận Nhân sẽ cướp được quyền điều khiển trận pháp của Từ Trận Nhân.

Thời điểm được Trương Long Sát giao cho Trận Nhân, Vạn Lan Nhu rất vui. Tuy nàng phải hi sinh một cánh tay nhưng hoàn toàn hài lòng khi giúp Trần Lương lấy được Xích Bích Thành, nắm giữ trận pháp không suy tôn.

Vạn Lan Nhu bí mật gặp Trần Lương trong phòng của nàng, đưa cho hắn Trận Nhân nàng nhận từ Trương Long Sát. Có điều sau khi kiểm tra, Trần Lương phát hiện đây không phải Trận Nhân, mà là Từ Trận Nhân.

Thông thường rất khó để phân biệt được Trận Nhân và Từ Trận Nhân. Cách phân biệt dễ dàng nhất là sử dụng cả Trận Nhân và Từ Trận Nhân, cảm nhận sức mạnh khác nhau khi trận pháp được thi triển.

Riêng Trần Lương, vừa có được tinh thần lực cấp 9, vừa có được không lồ kiến thức về trận pháp, về các loại vật liệu nên mới có thể kiểm tra ra được đâu là Từ Trận Nhân.

2 người bọn hắn biết được đồ vật trong tay Vạn Lan Nhu chỉ là Từ Trận Nhân, nên đành tiếp tục ần nhẫn, chờ cơ hội tiếp theo.

10 ngày sau, Mùi Sứ Quân cử đội quân gồm 60 tiên nhân bay rợp trời do Huyết Vô Thần cầm đầu, tiến đánh tòa thành do Mễ Đạt La quản lý. Hộ thành đại trận vẫn còn đang sửa chữa nên 2 quân sẽ trực tiếp đối đầu nhau.

Mễ Đạt La nhìn kẻ địch hùng mạnh, vội gọi cho Trương Long Sát mang theo viện binh tới hỗ trợ.

"Chúng ta có bao nhiêu phi thuyền?" Mễ Đạt La hỏi thuộc tướng

"Đại nhân, chúng ta có 100 phi thuyền, đủ để chứa 1000 Cự Linh cảnh"

"Vậy quy ra là có 50 Hoàng cấp. Ngoài ra chúng ta có 10 Hoàng cấp và 3 Huyền cấp. Về số lượng chúng ta hơn 3 nhưng ta sợ bọn chúng có hơn 5 Huyền cấp. Mọi người ráng cầm cự đến khi Trương Long Sát tướng quân đến. Tướng quân chỉ mang theo 8 Huyền cấp võ giả nên sẽ rất nhanh có mặt"

Trương Long Sát rất tức giận, thế lần này phải đánh cho Mùi Sứ Quân thiệt hại trầm trọng, không ngóc đầu lên được.

Có điều mới đi được nửa đoạn đường tiếp viện, Mễ Đạt La đã gọi cho hắn báo kẻ địch đã rút quân, lùi xa không thấy bóng dáng.

"Tướng quân, nếu ngài đã dẫn theo nhiều cao thủ như vậy, chi bằng chúng ta xông lên một trận đại chiến đánh cho Mùi Sứ Quân không còn dám bén mảng tới" Mễ Đạt La đề nghị

"Không, ta cảm thấy mình đã rơi vào bẫy rồi. Hi vọng sẽ không như ta nghĩ. Ta phải quay về Xích Bích Thành" Trương Long Sát nói xong, cắt đi Truyền tin thạch, không để Mễ Đạt La nói tiếp.

Còn cách xa 12 dặm, Trương Long Sát nhìn thấy Vạn Lan Nhu ngồi yên trên Đài Quan Chiến, xung quanh không có gì bất thường. Nhưng trong lòng hắn vẫn không yên tâm.

Còn cách 1 trượng là bay qua tường thành, nhập hộ thành đại trận, Trương Long Sát dừng lại. 8 thuộc tướng bay sau hắn cũng dừng lại, hỏi:

"Tướng quân, chúng ta chờ gì?"

Trần Lương không trả lời, lấy ra Truyền tin thạch của Vạn Lan Nhu gọi cho nàng:

"Vạn Lan Nhu, mang Trận Nhân ra ngoài này cho ta"

"Tướng quân sao vậy? ta đang ở trong đây rất an toàn, mời tướng quân tới lấy lại Trận Nhân" Vạn Lan Nhu vừa nói, vừa nhìn về Trương Long Sát. Hai người chỉ cách nhau 2 dặm

"Lan Nhu, mệnh lệnh của ta là mang Trận Nhân ra đây" Trần Lương nghiêm giọng

"Thứ lỗi Lan Nhu bất tuân mệnh lệnh. Đây là một mệnh lệnh rất vô lý, Lan Nhu nghi ngờ ngươi không phải Trương Long Sát tướng quân"

"Thôi được. Vậy ta sẽ bảo Mễ Tư Lợi vào, ngươi có thể kiểm tra, sau đó đưa hắn Trận Nhân"

Vạn Lan Nhu nghĩ một chút rồi gật đầu nói "Cũng được. Mời Mễ đại nhân"

Mễ Tư Lợi vừa bay qua tường thành, hộ thành đại trận liền được kích hoạt. Biết có biến cố xảy ra, Trương Long Sát cùng 7 thuộc tướng bên ngoài vội vàng lùi lại, đồng thời điều động võ kỹ chuẩn bị đỡ đòn. Riêng Mễ Tư Lợi phóng hết tốc lực bay về phía Vạn Lan Nhu.

Hộ trận không tấn công 8 người bên ngoài mà dốc một đòn toàn lực tấn công Mễ Tư Lợi. Từ trên cao, trận pháp phóng ra một hỏa chi đưng độ với hỏa thương của Mễ Tư Lợi. Chỉ sau 3 đợt tấn công, hỏa chi đã đánh tan Mễ Tư Lợi thành tro bụi.

Diễn biến xảy ra quá nhanh, Trương Long Sát còn chưa kịp định thần đã nhìn thấy Mễ Tư Lợi cháy không còn xác. Hắn hét lên

"Vạn Lan Nhu, ngươi phản ta!!!"

"Tướng quân, xin lỗi ngươi. Ta vốn dĩ là người của Mùi Sứ Quân"

Vạn Lan Nhu vừa nói xong, một bóng người bay về bên cạnh nàng. Đài Quan Chiến được bảo vệ bởi 1 trận pháp phòng ngự và 1 trận pháp không gian để đảm bảo tu sĩ có không gian thuộc tính cũng không thể làm hại người bên trong. Cả 2 trận pháp đều do Chiến Chủ Nhân là Vạn Lan Nhu nắm giữ nên Trần Lương dễ dàng đi vào.

Trương Long Sát nhận ra người bên cạnh nàng, một trong hai đầu não của Mùi Sứ Quân. Hắn nói với Trần Lương:

"Thủy Kính Tiên Sinh, nàng là thuộc hạ của ngươi?"

"Đúng vậy" Trần Lương thân nhiên trả lời

"33 năm trước, người phái nàng đến làm gián điệp bên ta?"

"Đúng vậy"

"Là người cho người ám sát nàng?"

"Đúng vậy"

"Người không sợ nàng chết, uống phí 33 năm nằm vùng sao?"

"Nàng đã ngấm một chút thuốc giải độc trước đó, lại thêm giải được các người nghiên cứu ra, chắc chắn không chết. Chỉ là ta cũng không ngờ nàng sẽ mất 1 cánh tay"

"Lan Nhu, ta đối xử với người không tệ. Người sống ở Xích Bích Thành cũng rất tốt. Người trong Phủ Thành Chủ cũng yêu mến người. Mùi Sứ Quân còn khiến người mất 1 cánh tay và có nguy hiểm tính mạng. Vì sao còn giúp bọn hắn"

"Lan Nhu nhận được sủng ái của môn chủ từ rất lâu. Hi sinh của ta, đều là tự nguyện mong muốn báo đáp môn chủ. Hắn cũng có cách chữa cho ta phục hồi cánh tay. Ta vốn là người của môn chủ, vì vậy đành xin lỗi tướng quân"

Vạn Lan Nhu nói xong, liền đưa Trần Nhân cho Trần Lương.

"Trương tướng quân, tướng quân là người tài. Ta lại rất trọng người tài. Người nếu đầu quân làm thuộc hạ của ta, ta bảo đảm lấy lễ đối đãi"

"Hừ, dù chết ta cũng lủi người theo" Trương Long Sát tức giận nói

"Trương tướng quân nếu rời đi, ta đành đồ sát người trong Phủ Thành Chủ, tránh cho tương lai bị đâm sau lưng"

"Hào hảo. Người giỏi lắm. Thủ này ta xin nhớ kỹ" Trương Long Sát nói xong liền dẫn theo 7 thuộc hạ bay đi

- - - - -

Chap sau có trận đại chiến, Binh Pháp Hắc Âm, máu chảy thành sông, thây chất thành đống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Giờ tay nói tôi

Binh lính tại Xích Bích Thành cũng không có nhiều. Trước đó, Trương Long Sát dẫn 10 vạn lính đi chiếm thành, để lại 1 vạn lính ở lại giữ thành. Ngoài ra còn có 8 Huyền cấp võ giả trấn thủ thì sau đó cũng đã được đưa đi cứu viện.

Trần Lương không muốn đồ sát vô ích, cho 1 vạn binh lính cùng tất cả người trong Phủ Thành Chủ đi khai phá đất hoang ở phía bắc Xích Bích Thành.

Hơn 30 năm xây dựng và phát triển, Xích Bích Thành đã phồn vinh lên rất nhiều, nhưng tiềm năng vẫn còn rất lớn. Một dải đất rộng phía bắc còn rất trù phú để sinh sống.

Vấn đề phát sinh bây giờ là lấy ai làm thành chủ, sở hữu Trần Nhân cho Xích Bích Thành. Những nơi có hộ thành đại trận từ cấp 7 trở lên đều được tính là đại thành. Tính cả Xích Bích Thành thì hiện giờ Mùi Sứ Quân sở hữu tổng cộng 5 đại thành.

4 đại thành trước đó có Chủ thành là Trần Lương, Huyết Vô Thần, Như Lão, Võ Giác. Đề là chủ thành của Xích Bích Thành, ngoài cần chiến lực cao từ Huyền cấp trở lên, còn cần phải võ cùng đáng tin.

Chu Minh, Ứng Sát tu vi quá thấp, không thể đảm đương được. Những người khác như Trương lão khách khanh hay các võ giả mới gia nhập thì lại không đủ tin cậy. Những thành chiếm được có trận pháp cấp 5, 6, có thể đề bọn hắn nắm giữ, nhưng Xích Bích Thành có trận pháp cấp 7 trung đẳng, lại tiềm năng lớn mạnh còn nhiều, nên cần có sự tin tưởng hơn.

Chỉ có 1 cách thôi. Trần Lương cho triệu tập các Trương lão khách khanh tới họp bàn. Hắn nói:

"Các vị trưởng lão, kể từ khi rời khỏi Ác Nhân Cốc đến giờ cũng đã lâu, ta cùng các vị cũng hiểu nhau không ít. Các vị đều đã giúp Khai Thiên Môn mời Huyền cấp võ giả gia nhập, vì vậy chúng ta cũng không còn ở với nhau bao lâu nữa.

Hôm nay ta mời các vị đến, là có một đề nghị mới"

Trần Lương vừa nói xong "đề nghị mới", ở dưới ngay lập tức xôn xao.

"Đề nghị gì đây"

"Chà nhẽ hắn lật lọng"

"Hắn mà lật lọng, ta có chết cũng lủi hắn theo"

...

"Các vị yên tâm, đề nghị cũ 50 năm kết thúc, các vị rời đi vẫn không có gì thay đổi" Trần Lương giờ tay đề nghị mọi người trật tự, nói tiếp "Đề nghị hôm nay của ta là muốn mời các vị chính thức gia nhập Khai Thiên Môn"

Trần Lương nhìn mọi người, nói tiếp:

"Các vị ở đây, ít nhiều đều đã nhìn được thực lực của ta, nhân cách của ta. Những người nào cảm thấy phù hợp, ta rất hoan nghênh gia nhập. Bây giờ là lúc cần người, cũng là lúc khó khăn, các vị gia nhập sẽ được trọng dụng hơn người vào sau.

Ta biết lúc này Khai Thiên Môn cùng Mùi Sứ Quân đều thua kém các sứ quân khác do không có cường giả Địa cấp tọa trấn. Nhưng các vị không cần lo về điều này.

Ở đây ai cũng biết ta có 1 Tam Nhân Lang và 1 Đại Địa Ngưu Ma Vương. Bọn chúng đang vắng mặt để ra ngoài tìm nơi phát triển cho bản thân. Chỉ cần đợi thêm mấy chục năm nữa, 2 bọn chúng trở về, thực lực của chúng ta sẽ vượt trên cả các Sứ Quân khác"

"Nhờ bọn chúng không trở về thì sao. Ta không có ý xấu, chỉ là nhờ bọn chúng bỏ mạng nơi hoang dã" Một giọng nói xen vào

Trần Lương gật đầu nói "Đúng vậy, không có gì chắc chắn. Nhưng đôi người nào có gì chắc chắn. Nếu dễ ăn thì đâu đến lượt mình. Mọi thứ đều phải có rủi ro. Muốn có phần thưởng lớn thì phải đánh cược. Cũng như người muốn có bảo vật phải đi vào chỗ nguy hiểm.

Vậy, ai muốn gia nhập Khai Thiên Môn? Ngày sau ít có chỗ tốt không thiếu"

Các trưởng lão nhìn nhau bàn tán, trao đổi. Một người hỏi:

"Môn chủ, vậy 5% thánh hồn người đang giữ của bọn ta thì thế nào?"

"Những người nào gia nhập Khai Thiên Môn, ta sẽ trả lại thánh hồn ngay lập tức" Trần Lương nói "Ngoài ra, riêng hôm nay, ta sẽ tặng cho người gia nhập 5 vạn Tinh thạch. Chỉ cần giờ tay nói Tội gia nhập là được nhận tiền tươi thóc thật luôn và ngay"

Trần Lương vừa dứt lời, trong đám đông liền có 1 cánh tay giơ lên, nói:

"Tội gia nhập"

"Hay lắm Thẩm Phi trưởng lão" Trần Lương cười nói. Hắn đi xuống tận nơi, đặt vào tay người kia 5 Cù. Xong tiếp tục nói "Mời nhận lại thánh hồn"

2 người chạm trán nhau, Trần Lương trả lại thánh hồn cho Thẩm Phi.

Đã có người đầu tiên khởi xướng, rất nhanh liền có thêm các cánh tay giơ lên

"Tội gia nhập"

"Tội gia nhập"

"Được rồi, lần lượt từng người một" Trần Lương phấn khởi nói

Cuối cùng, vẫn là không được toàn bộ Trưởng lão khách khanh gia nhập. Tổng cộng có được 12 người chuyển đổi từ Trưởng lão khách khanh sang trưởng lão của Khai Thiên Môn. Trong đó, người có tu vi cao nhất là Hà Huyền, Huyền cấp lục huyết

"Hà Huyền trưởng lão, lát nữa người mang theo tất cả Hoàng cấp trưởng lão mới gia nhập trong đây, cùng ta đi tới Xích Bích Thành. Người sẽ là thành chủ Xích Bích Thành, tự tổ chức, chiêu mộ, huấn luyện quân đội, tự quản lý người dân và tài nguyên. Bảo khổ của Xích Bích Thành cũng tùy người định đoạt" Trần Lương phân phó

"Đa tạ môn chủ tin tưởng" Hà Huyền chấp tay nói

"Trưởng lão khách khanh, các vị tiếp tục bảo vệ Khả Hãn Thành.

Trưởng lão khách khanh dù sao cũng theo Trần Lương đã lâu, lại qua mấy lần thử thách nên sự tín nhiệm cao hơn so với những người mới vào.

Xuân qua, hạ đến, thu đi, đông tới, chiến tranh ở Giang Đông Quốc diễn biến ngày càng kịch liệt. Các thành thị đổi chủ liên tục. Các đại thành cũng không ngoại lệ.

Công Khai Thành do Võ Giác quản lý bị đại quân của Ngộ Sứ Quân phá tan trận pháp, xâm chiếm chỉ trong vòng 2 ngày. Võ Giác, Bá Lăng và các thuộc hạ phải rút lui về Kinh Châu. Xương rên ở Công Khai Thành vốn do Bá Lăng quản lý cũng bị Ngộ Sứ Quân chiếm dụng.

Khả Hãn Thành cũng bị Dậu Sứ Quân tiến đánh nhưng nhờ có ưu thế về đại pháo và sự bảo vệ của hộ thành đại trận nên Dậu Sứ Quân đành rút lui.

Công Khai Thành nằm sát biên giới với Ngộ Sứ Quân, vì vậy Mùi Sứ Quân tạm thời bỏ qua, không muốn lấy lại. Bọn hắn muốn thống nhất toàn bộ khu vực phía nam và tây nam. Vì nếu thống nhất được toàn bộ, sẽ không cần đưa quân trấn giữ nữa, chỉ cần đóng quân ở những nơi giáp ranh với các thế lực khác là được.

Lúc này, Mùi Sứ Quân đang nhắm đến 5 thành phía tây của Thân Sứ Quân. 5 thành này có liên kết chặt chẽ với nhau, nằm ở 5 vị trí tạo thành hình ngôi sao, tự xưng là Ngũ Tinh Xích. 5 thành đặt tên tương ứng với 5 ngôi sao, Kim Tinh, Thủy Tinh, Hỏa Tinh, Mộc Tinh, Thổ Tinh.

Tình hình hiện tại, phía bắc, phía đông, phía nam của Ngũ Tinh Xích đều đã thuộc về Mùi Sứ Quân. Phía tây thì là biển rộng bao la.

Nhưng đánh chiếm Ngũ Tinh Xích lại cực kỳ khó khăn. Bọn chúng đơn độc một thành đã không dễ ăn, đằng này 5 thành ở gần nhau, luôn hỗ trợ nhau nên sức mạnh tổng thể rất cao.

Như Lão từng đem quân đánh 1 thành ở phía nam. Để chắc thắng, hắn đã chuẩn bị gấp đôi quân lính so với địch. Có điều còn chưa phá được trận pháp, 4 thành còn lại đã điều động viện binh đến khiến Như Lão chỉ còn cách lui quân.

Sau 3 tháng nghiên cứu, tính kế, Mùi Sứ Quân đã lên một kế hoạch sử dụng 21 vạn tinh binh do 3 người Trần Lương, Hoang Thiên và Huyết Tuyệt Chiến Thần đứng đầu.

Hoang Thiên và Huyết Tuyệt Chiến Thần đều là Huyền cấp võ giả dưới trướng Như Lão, đã gia nhập Mùi Sứ Quân 13 năm trước.

Hoang Thiên mang theo 10 vạn tinh binh từ phía bắc đi xuống, muốn công phá Kim Tinh. Bên cạnh Hoang Thiên là 19 tiên nhân, đủ tạo ra uy hiếp với Kim Tinh. 19 người này có đến một nửa là tinh thần lực cấp 6 khiến đối phương không thể đoán biết thực lực.

Vừa nhìn thấy số lượng quân địch đông đảo từ xa, Kim Tinh liền gọi cho 4 thành khác yêu cầu hỗ trợ:

"Kẻ địch có tới 20 tiên nhân, bên ta lại chỉ có 10 người trong đó có 3 Huyền cấp. Nhờ 4 thành trợ giúp thêm 4 Huyền cấp, 8 hoàng cấp"

"Người có nắm được thực lực của 20 tiên nhân không?"

"Không, bên ta không có ai có tinh thần lực cấp 7, chỉ có 1 người tinh thần lực cấp 6, không nhìn ra được thực lực bọn chúng"

"Thôi được, bọn ta mỗi thành cử ra 1 Huyền cấp và 2 Hoàng cấp tới hỗ trợ người"

Trong lúc 4 thành đang gửi viện binh tới hỗ trợ, Hoang Thiên lấy ra 2 đại pháo bắn phá hộ thành đại trận của Kim Tinh. Đại pháo rất yếu, cho dù bắn cả tháng cũng không thể phá hủy được trận pháp.

Thời gian 6 nén nhang sau, Huyết Tuyệt Chiến Thần mang theo 10 vạn tinh binh cùng 22 hoàng cấp tới đánh Thủy Tinh, nằm gần với Kim Tinh nhất.

"Khẩn cấp, bên ta còn bị đông tiên nhân hơn tấn công. Tấn công Kim Tinh chỉ là mồi nhử rồi. Mau mang quân hỗ trợ ta" thành chủ Thủy Tinh nói

"Tình hình Kim Tinh thế nào?" Mộc Tinh hỏi

"Bọn chúng vẫn đang dùng 2 đại pháo tấn công. Từ dao động của trận pháp thì 2 đại pháo này không thể phá hủy được trận pháp" Kim Tinh trả lời

"Vậy thì đúng rồi, bọn hán chỉ cho đông người dụ người cứu viện thôi. Ta đoán 20 tiên nhân của bọn hán có đến 9 phần không phải võ giả, và cũng toàn Hoàng cấp" Thủy Tinh nói

"Cũng khó nói. Biết đâu bọn hán có tinh giả yếu, sau khi chúng ta đưa hết quân ra trợ giúp Thủy Tinh thì bọn hán mới lôi đại pháo mạnh hơn ra tấn công" Thổ Tinh bàn luận

"Đoán giả đoán non vô ích, các người chắc chắn phải mang quân cứu viện cho ta" Thủy Tinh nói

"Được rồi, để xem đội nào là chủ lực tấn công. Mùi Sứ Quân không thể điều động quá nhiều Huyền cấp võ giả được, vì vậy sẽ chỉ có 1 đội là chủ lực. Thủy Tinh chờ xem lực lượng tấn công trận pháp bên phía người như nào đã. Sau đó sẽ điều chuyển đội quân hỗ trợ tới nơi đấy" Mộc Tinh nói

"Được, đồng ý" các thành tán đồng

Huyết Tuyệt Chiến Thần lấy ra 3 đại pháo bắn phá Thủy Tinh hộ thành đại trận. 3 đại pháo này đều có lực tấn công mạnh hơn nhiều của Hoang Thiên, vì vậy trận pháp bị chấn động kịch liệt, có nguy cơ bị phá hủy. Nếu có thêm 23 tiên nhân cùng hợp lực tấn công thì rất nhanh đánh hỏng trận pháp.

"Vô Cùng khẩn cấp. 3 đại pháo của chúng mạnh vô cùng. Đây chắc chắn là chủ lực tấn công rồi. Các người mau đến"

Đội quân tiếp viện gồm 4 Huyền cấp và 8 Hoàng cấp bay về phía Thủy Tinh. Kim Tinh đang bị tấn công nên không điều người đi cứu viện.

6 nén nhang sau đó, Hoang Thiên lấy ra 2 đại pháo khác bắn phá hộ thành đại trận của Kim Tinh. 2 đại pháo này mạnh tương tự đại pháo phía Huyết Tuyệt Chiến Thần, vì vậy khiến cho hộ trận của Kim Tinh bắt đầu rung lắc dữ dội.

"Chết tiệt. Chắc chắn đây cũng là chủ lực rồi. Mùi Sứ Quân muốn dốc hết sức mạnh ra đánh chiếm chúng ta. Ta cần cứu viện. với mức độ tàn phá này thì chỉ khoảng nửa ngày nữa là trận pháp của ta không chịu được" Thành chủ Kim Tinh nói

"3 thành còn lại, mỗi thành cử ra 1 Huyền cấp, 2 Hoàng cấp tới cứu viện cho Kim Tinh" Mộc Tinh nói

"Quân còn lại khá mỏng, có sợ bọn chúng giấu đến đội quân thứ 3 mới là chủ lực không?" Hỏa Tinh hỏi

"Không sao. Nếu có đội quân thứ 3, chúng ta vẫn còn có quân tiếp viện từ 2 thành còn lại. Muốn phá hủy trận pháp cũng cần hơn nửa ngày, đủ thời gian cho chúng ta đối phó. Cùng lắm là bỏ chạy sau đó sẽ chiếm lại sau.

Nếu đối phương có đội quân thứ 3 làm chủ lực, thì Kim Tinh và Thủy Tinh mở ra trận pháp, xông ra ngoài tiến đánh 2 đội quân đối thủ. Ta đảm bảo bọn chúng sẽ nhận tổn thất lớn hơn chúng ta nhiều.

Sau đó tổng lực 5 thành quay lại đánh đội quân thứ 3"

Thành chủ Mộc Tinh phân tích xong, những người khác liền gật đầu an tâm

Đã qua 1 canh giờ kể từ khi Hoang Thiên tấn công Kim Tinh, phía trước Mộc Tinh xuất hiện 1 bóng người. Điều này hiển nhiên không gây sự chú ý của lính coi thành cho đến khi xuất hiện các thân ảnh khác.

Người này đi bộ chậm rãi về phía cổng thành, giống như một phạm nhân tầm thường đến không thể tầm thường hơn

- - - - -

Chap sau có trận đại chiến, Binh Pháp Hắc Âm, máu chảy thành sông, thịt nát thành đồng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 157: Binh Pháp Hắc Âm

Trần Lương dừng lại cách cổng thành 2 dặm. Bên cạnh hắn dần xuất hiện ngày càng đông thân ảnh. Ban đầu là 2 bóng người với 2 đại pháo.

Trong khi chờ kích hoạt đại pháo, số lượng người tăng dần lên tới 1 vạn.

Đang chú ý tình hình chiến sự, thành chủ Mộc Tinh rất nhanh nhận được thông tin từ lính gác. Nhưng khi tận mắt thấy số lượng không nhiều kẻ địch, hắn không vội gọi cho 4 thành còn

lại.

2 đại pháo đã kích hoạt xong, khai hỏa.

"Bùm"

1 tiếng nổ lớn vang lên, hộ thành đại trận tan tành ngay trong loạt pháo đầu tiên. Cả 2 đại pháo đều là của Trần Lương mang từ ngoài vào Giang Đông Quốc. 2 đại pháo còn lại phải để ở Kinh Châu, không được mang đi đâu để phòng có đại địch.

Trận pháp vừa nổ, thành chủ Mộc Tinh vội ra lệnh tấn công, ngăn không cho đối phương tiếp tục bắn pháo:

"Tất cả xông lên, cẩn thận đạn pháo"

Hắn nhìn thấy kẻ địch tuy có pháo mạnh, nhưng tiên nhân cũng chỉ 3 người. Bên hắn ngoài 3 Huyền cấp võ giả, còn có 10 Hoàng cấp, đương nhiên không phải sợ.

Kẻ địch đã xông ra, Trần Lương cũng thu vào đại pháo, ra lệnh

"Sát"

2 người đứng cạnh Trần Lương bay lên tiên phong. Bọn hắn đều là Huyền cấp võ giả, một người ngũ huyệt, một người nhị huyệt.

Thành chủ Mộc Tinh vừa định ra lệnh tất cả tiên nhân tấn công 2 kẻ xông tới, thì ở phía sau hắn xuất hiện 2 tiên nhân tấn công.

Thành chủ Mộc Tinh đành phải để hắn cùng 1 Huyền cấp khác tấn công phía trước, còn 1 Huyền cấp và 10 Hoàng cấp tấn công phía sau. Bản thân Thành chủ Mộc Tinh có tu vi ngũ huyệt, tự nhiên là có tự tin trong người.

Trước đây 2 tháng, Trần Lương đã để 2 Huyền cấp võ giả thâm nhập vào Mộc Tinh để đề phòng kẻ địch bỏ chạy thì chặn đường. Dù thế nào cũng không được để Thành chủ Mộc Tinh trốn thoát.

1 vạn quân mặt đất do Ứng Sát thống lĩnh. Mỗi người đều được trang bị vũ khí, áo giáp chất lượng tốt. Tất cả Cự Linh cảnh đều sử dụng Thập Thánh Khí. Mỗi người đều có 1 ngựa chiến đã qua tuyển chọn.

Cổng thành đã mở, quân lính bên trong bắt đầu tràn ra như ong vỡ tổ, giáp chiến với kẻ địch.

Trần Lương không tham gia trận đánh ở cả trên không và dưới đất. Hắn rảnh rỗi, đi tấn công tường thành. Cổng thành quá chặt cho 2 bên qua lại, vì vậy hắn muốn giúp binh lính mặt đất của 2 bên dễ đánh nhau hơn.

Trần Lương hiển hóa ra Chiến thần Atula, mỗi một lần tấn công là 7 Cửu Vĩ Hắc Long phá thành. Chỉ 2 lần tấn công, cả 1 mảng lớn tường thành đã bị xóa bỏ.

Xong việc đầu tiên, Trần Lương quay sang chiến trường trên cao. 2 mặt trận trước và sau đều đang cân bằng, có Trần Lương vào khiến cuộc chiến nhanh chóng kết thúc với phần thắng nghiêng về Mũi Sứ Quân.

4 Huyền cấp võ giả sau khi giải quyết thành chủ Mộc Tinh và các thuộc hạ của hắn liền chuyển sang chiến trường phía dưới. Đội quân của Ứng Sát vốn đang chiếm ưu thế, lúc này có thêm trợ lực lớn, chiến trường trở thành tàn sát 1 bên.

Đội quân của Mộc Tinh bỏ vũ khí quy hàng, nhưng kẻ địch không buông tha, vẫn tiếp tục tàn sát. Bọn hắn sợ quá bỏ chạy tứ tán.

Trần Lương bay trên cao, lãnh huyệt ra lệnh

"Huyết tẩy toàn thành. Già trẻ không tha, gà chó cũng giết"

1 vạn tinh binh tràn vào thành, đuổi theo loạn quân bỏ chạy, chém cùng giết tận. Sau đó, bọn hắn tỏa ra khắp nơi chém giết, chui vào từng góc ngách, tiến vào từng gian nhà tàn sát mọi sinh mạng.

Tòa thành không thiếu võ giả, cũng không thiếu tiên nhân, hầu hết là Hoàng cấp, số lượng lên tới mấy trăm. Huyền cấp cũng có tới mấy người. Nếu tập hợp tất cả lại chắc chắn đủ khả năng đánh bại đội quân của Trần Lương. Có điều mấy trăm Hoàng cấp võ giả thuộc về cả trăm gia tộc, môn phái độc lập.

Tất cả đều thân ai nấy lo, tự nhiên không có khả năng đồng lòng kháng địch, đặc biệt là khi chiến tranh xảy ra chớp nhoáng như này. Có gia tộc lựa chọn đánh giặc, có môn phái lựa chọn bỏ chạy.

Tiếng la hét vang lên khắp nơi. Có người lính nhìn thấy đứa bé khóc mà động lòng dừng tay. Trần Lương đứng gần đấy, dấm 1 quyền khiến đứa bé tan thành tro bụi. Trần Lương nhìn người lính, nói:

"Cha mẹ nó đã không còn, có tha nó cũng không sống được trong thời kỳ loạn lạc. Nhân từ chỉ khiến càng chết thêm nhiều người. Mấy ngày nữa ngươi sẽ hiểu đạo lý này"

Thăm sát diễn ra toàn thành. Không còn con đường nào không có máu, không còn dòng sông nào nước còn trong, không còn ngôi nhà nào người còn sống.

Những người thoát thân được trong trận chiến này sẽ còn nhắc mãi về nó. Máu chảy thành sông, thịt nát thành đồng, đầu lâu được cắm trên các cọc nhọn nhiều không kể xiết.

"Dừng tay lại" Một tiếng hét vang lên, lần át hết mọi âm thanh khác, cho thấy người này tu vi không thấp.

Tiếng hét của hắn thu hút sự chú ý của Trần Lương và 4 Huyền cấp võ giả. Người có tu vi cao nhất bay đến, không nói một lời thừa, liền tấn công kẻ lạ mặt.

Thật bất ngờ, chỉ sau 1 đòn, người có tu vi cao nhất bên phía Trần Lương đã nhận lấy thua thiệt, phải lùi lại cùng đồng đội hợp công

"Vì sao các ngươi tàn sát dân thường?" Quang Minh hỏi

4 người Huyền cấp đưa ánh mắt cùng nhìn về 1 người. Quang Minh biết rằng đây là chủ tướng của họ, nên quay ra sau để đối chất với kẻ này. Hắn ngạc nhiên nói:

"Là ngươi! Vì sao tàn sát dân thường?"

"Đây là chiến tranh, không liên quan đến người" Trần Lương trả lời

"Tại Âm Vực, người báo kẻ địch tấn công, nên mới giết hán cho sùng thú ăn. Đây là chiến tranh, người giết lính địch, ta không dám xen vào. Nhưng cái ta đang nhìn thấy, là người cho binh lính thăm sát dân thường, không một chút liên quan đến cuộc chiến. Họ đã quá khổ vì chiến tranh. Người vì sao còn phải đuổi tận giết tuyệt!" Quang Minh quát lớn

Còn chưa dừng lại, hán tiếp tục hét lên "Tại sao phải cắt đầu họ, cắm lên cọc nhọn. Tên ác nhân, cầm thú"

"Người đi khắp Giang Đông Quốc, hỏi xem có vị Đại tướng quân, tướng quân nào chưa từng giết dân thường. Ta là ác nhân, ai là thiện nhân?" Trần Lương mặt không biểu cảm, trả lời.

Sau đó hán thở dài, nói tiếp: "Người là người tốt, nên rời khỏi Giang Đông Quốc. Thủ đoạn chiến tranh luôn luôn độc ác, không thích hợp để người nhìn thấy"

"Dù có rời đi. Hôm nay ta cũng phải ngăn cản người thăm sát dân thường"

"Thôi được. Ta sẽ cho dừng lại" Trần Lương nói xong, quay qua 4 người kia, nói "Các người hạ lệnh tất cả dừng chém giết. Những người nào đã chết thì cắt đầu xiên cọc. Xong mang tất cả cọc nhọn tập trung trước Phủ Thành Chủ"

"Đã rồi. Nhưng..." 4 người ngấp ngừng nhìn về Quang Minh. Bọn hán sợ rời đi sẽ nguy hiểm cho Trần Lương.

"Ta hứa với người sẽ dừng thăm sát. Người rời đi để bọn hán còn đi truyền lệnh" Trần Lương nói

"Được. Ta sẽ lui xa 10 dặm. Nếu còn thấy tiếp tục thăm sát, sẽ quay lại sống chết với người" Quang Minh nói xong, quay người bay đi.

"Các người đi truyền lệnh đi" Trần Lương phẩy tay

Trần Lương quyết định nghe theo ý của Quang Minh. Một phần vì Quang Minh đã là Huyền cấp tam huyết, sức mạnh vượt trên cả tổng lực 5 người bọn hán. Một phần vì Trần Lương thấy số thủ cấp xiên cọc cũng đã đủ.

1 vạn người tràn vào thành, mỗi một hơi thở lại có thêm 1 vạn người tử vong. Số lượng người chết lúc này đã lên tới trăm vạn người, tương ứng với trăm vạn thủ cấp treo trên cọc nhọn.

Mỗi cọc nhọn xiên 10 thủ cấp. Gần 1 vạn binh lính mang theo chục vạn xiên nhọn tiến bước về tâm của ngôi sao. 5 tòa thành kết nối với nhau bằng 2 con đường. Con đường thứ nhất hình vòng tròn, kết nối những tòa thành gần nhất với nhau. Con đường thứ hai là đi về phía trung tâm của 5 tòa thành, từ đó có 4 tuyến đường tỏa ra 4 thành còn lại

Quang Minh nhìn bóng đại quân rời đi, nhìn thân ảnh Trần Lương xa vút tầm mắt, tự mình lẩm bẩm:

"Lần sau gặp lại còn thấy người làm việc ác. Ta chắc chắn sẽ tự tay kết liễu mạng sống của người"

Quang Minh bay đi. Hán không muốn ở lại Giang Đông Quốc, nơi chiến tranh vô đạo này nữa.

Nơi trung tâm cách đều mỗi thành 10 dặm. Đứng trên tường thành của mỗi thành đều có thể nhìn thấy nhất thanh nhị sở ở trung tâm có gì.

5 người bay trên cao, gần 1 vạn kỵ binh phi ngựa dưới đất, rất nhanh đến được trung tâm Ngũ Tinh Xích.

Các binh lính lấy ra cọc nhọn riêng phần mình cắm xuống mặt đất. Mỗi cọc dài 3 trượng, đủ để đứng ở bất kỳ đâu cũng có thể thấy được 10 thủ cấp.

Chục vạn cọc nhọn cắm la liệt trên mặt đất khiến nơi đây trở thành một mảnh đất chết, cực kỳ kinh dị. Nhiều thủ cấp còn đang nhỏ máu. Mỗi thủ cấp lại có một biểu cảm khác nhau, đếm không hết các loại biểu cảm.

Có người già mắt nhắm chờ chết. Có trẻ con còn không hiểu chuyện. Có nam tử mặt hung dữ quyết tử. Có phụ nữ khóc lóc xin tha.

La liệt cọc nhọn xiên đầu người đã thu hút sự chú ý của cả 4 thành còn lại. Bọn hán đã nhìn thấy thủ cấp của thành chủ Mộc Tinh được treo ở nơi cao nhất, một mình một cọc. 4 Vị thành chủ vội sử dụng Truyền tin thạch gọi nhóm cho 4 người kia.

"Thiên La Sát, người sao rồi"

"Thiên La Sát, Thiên La Sát"

"Các người có ai nhận được tin tức của Thiên La Sát không?"

"Nếu Mộc Tinh bị tấn công, Thiên La Sát phải báo cho chúng ta biết rồi. Mọi người cẩn thận mưu kế của địch"

Trần Lương cầm trong tay Truyền tin thạch của Thiên La Sát, thành chủ Mộc Tinh. 4 viên Truyền tin thạch là 4 viên kết nối với 4 chủ thành khác. Hán chưa muốn nói chuyện với mấy người kia vội, lát nữa sẽ có người thay hán xác nhận.

Hỏa Tinh, thành chủ ra lệnh cho thuộc tướng:

"Mau đưa người tới Mộc Tinh xem chuyện gì đang xảy ra"

"Rõ"

"Thành chủ, bên ngoài thành có người muốn vào thành" Một thuộc hạ khác tới báo

"Không cho. Lúc này đang chiến tranh, không nhận người lạ vào thành"

"Hán nói là người của Mộc Tinh chạy tới"

"Cho vào, bảo người đó tới gặp ta"

Người tới là một Hoàng cấp võ giả, nói:

"Bẩm báo thành chủ, Mộc Tinh vừa bị tấn công. Kẻ địch hung tàn, gặp ai cũng giết, không kể già trẻ, gái trai"

"Thành chủ của các ngươi sao rồi?"

"Tại hạ không rõ. Lúc đây quá hỗn loạn, kẻ địch quá đông, giết chóc khắp nơi, ta chỉ biết tháo chạy."

"Ngoài ngươi ra còn có ai sống sót không?"

"Chắc là vẫn còn. Người dân trong thành rất đông, số lượng tiên nhân cũng không ít. Ta ở gần cổng thành bên này nên chạy ra ngoài đầu tiên"

"Bẩm báo, có nhiều người đang từ xa chạy tới. Nhìn hướng đi có lẽ là từ Mộc Tinh" Binh lính bẩm báo

"Cho bọn hần vào, từ từ kiểm tra từng người. Tập trung bọn hần tại một địa điểm" Thành chủ Hòa Tinh ra lệnh.

Sau khi tra hỏi một hồi, thành chủ Hòa Tinh liên hệ với 3 thành kia trao đổi thông tin. Phía 3 thành kia cũng đều nhận được dân chúng và thông tin y như của hần.

"Phải làm sao đây. Chúng ta phải hỏi hần xem vì sao lại thảm sát dân chúng"

"Để bên ta và Thủy Tinh cùng lao ra ngoài tấn công kẻ địch. Ta không tin bọn hần có lắm quân chủ lực đến thế" Thành chủ Kim Tinh nói

"Đừng vội manh động. Chúng ta còn chưa biết bọn hần tấn công Mộc Tinh như nào. Nếu có thể dễ dàng phá hủy trận pháp Mộc Tinh thì cũng sẽ dễ dàng phá hủy trận pháp các thành còn lại. Và một điều quan trọng là chúng ta cần bảo vệ người dân và binh lính. Không thể để tình trạng của Mộc Tinh lặp lại" Thành chủ Hòa Tinh nói

"Thủ cấp bên ngoài chắc chắn là Thiên La Sát rồi. Giờ cần nói chuyện với tướng quân của địch xem thế nào đã"

"Được. Kích hoạt gọi Truyền tin thạch của Thiên La Sát đi"

Trần Lương nhận được cuộc gọi từ phía các thành chủ. Lúc này hần mới lên tiếng:

"Các ngươi bàn bạc xong chưa?"

"Ngươi muốn gì, vì sao thảm sát dân thường vô tội?"

"Ta muốn các ngươi đầu hàng Mùi Sứ Quân. Nếu không, chiếm được thành nào, ta thảm sát toàn bộ thành đó. Lần sau sẽ vây tứ phía, không để một ai chạy thoát. Lần này mới chỉ là cảnh cáo"

"Cảnh cáo mà ngươi thảm sát gần hết dân chúng!? Bọn ta thà chết cũng không khuất phục loại người như ngươi"

"Bọn ta sẽ tập trung cả 4 thành lại phản công. Xem ngươi làm sao chống đỡ"

Trần Lương thờ ra một tiếng, nói:

"Các ngươi nghe cho rõ đây. Đầu tiên ta giải thích vì sao thành chủ Mộc Tinh không kịp báo tin cho các ngươi. Ta có 2 khẩu đại pháo sức tấn công tương đương Địa cấp võ giả. Cả 2 pháo cùng bắn 1 lúc là trận pháp bị phá ngay lập tức. Thành chủ thấy trận pháp bị phá, không báo tin cho các ngươi vì hần thấy quân ta ít. Nhưng cho các ngươi biết. 5 người bọn ta đều là Huyền cấp võ giả. 1 vạn tinh binh bên dưới đều là một người địch trăm.

Giờ để ta nói chiến thuật của ta cho các ngươi nghe.

2 đại quân đang bắn phá trận pháp của Kim Tinh và Thủy Tinh cũng được gần nửa ngày. Chỉ thêm độ một canh giờ nữa, cả 2 trận pháp sẽ cùng bị hủy. Lúc đó, các ngươi sẽ phải đối mặt với 3 cánh quân đồng thời tấn công. Các ngươi sẽ tiếp viện như nào? 2 cánh quân kia đều có hơn 20 tiên nhân, các ngươi không hề biết thực lực bọn hần. Các ngươi đoán bọn hần chỉ là mỗi như, toàn người yếu thì sẽ là một sai lầm đấy.

Cánh quân của ta thì cực kỳ linh hoạt. 1 vạn lính đều là kỵ binh, tốc độ di chuyển nhanh không phải nghĩ. Các ngươi sẽ không kịp phản ứng với sự di chuyển của bọn ta.

Và ta chắc chắn với các ngươi 1 điều, thành nào bị chọc thủng đều sẽ bị thảm sát toàn dân.

Nếu các ngươi phân bổ đúng lực lượng thì hoàn toàn có thể ngăn được bọn ta. Nhưng nếu sai?

Trong số vô vàn phương án, chỉ có 1 phương án đúng. Chỉ cần sai 1 lần, thêm 1 thành bị hủy, các ngươi sẽ không còn cơ hội vùng dậy"

"Vậy trước khi trận pháp bị hủy, bọn ta có 1 canh giờ để tập trung lực lượng tiêu diệt cánh quân của ngươi" Thành chủ Kim Tinh nói

"Vậy ngươi phải chắc chắn trong 1 canh giờ có thể đuổi kịp và giết chết bọn ta. Nếu không cả 2 thành Kim Tinh và Thủy Tinh đều sẽ bị diệt vong.

Đội quân đuổi đánh bọn ta cũng phải thật mạnh nha. Mộc Tinh có 3 Huyền cấp, 10 Hoàng cấp và 12 vạn lính đã bị bọn ta triệt hạ. Mà bọn ta thì không có mấy thương vong.

Chưa kể, bọn ta còn có viện binh. Nên nhớ địa bàn xung quanh Ngũ Tinh Xích đều đã thuộc Mùi Sứ Quân"

"Ngươi nói cho bọn ta chiến lược của ngươi để làm gì?"

"Để các ngươi đầu hàng. Ta sẽ không giết thêm 1 người nào nữa. Các ngươi vẫn sẽ là thành chủ, toàn quyền quản lý tòa thành của mình"

"Điều kiện của ngươi là gì?"

"Giao ra mất trận, nghe lệnh điều động binh lính tấn công giặc, hàng năm cống nạp tài nguyên. Chi tiết sẽ bàn bạc sau" Trần Lương nói

"Giao ra mất trận, vậy có kẻ địch tấn công thì sao?"

"Các ngươi vẫn còn 4 thành hỗ trợ lẫn nhau, sợ gì kẻ địch. Và quan trọng hơn là sẽ không có kẻ nào tấn công bọn ngươi. 4 phía đều đã thuộc sở hữu của Mùi Sứ Quân, các ngươi cũng thuộc Mùi Sứ Quân, vậy là an toàn tuyệt đối. Chắc chắn là an toàn hơn bay giờ, lúc nào cũng lo ngay ngáy bị Mùi Sứ Quân tấn công.

Các ngươi giao ra một chút tài nguyên, lại được Mùi Sứ Quân che chở bảo vệ tứ phía. Điều kiện quá tốt rồi"

"Bọn ta muốn bàn bạc với nhau một chút"

"Được. Cho các người thời hạn nửa canh giờ. Bất cứ lúc nào trận pháp của Kim Tinh và Thủy Tinh bị hủy, bọn ta sẽ tấn công"

Trần Lương kết thúc cuộc đàm phán, chờ đợi.

Kết quả đúng như hần mong đợi, 4 thành đồng ý đầu hàng. Không thành nào muốn trở thành Mộc Tinh thứ hai.

Mùi Sứ Quân thu phục 4 thành, hoàn toàn chiếm giữ vùng đất phía trong, quân lính sẽ được tập trung ra các thành phía ngoài chống lại các Sứ Quân khác.

Bình Pháp Hắc Âm kết thúc, diệt 1 thành, thu 4 thành.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Đại tiệc mừng thọ

Chiến tranh dường như đã đi được nửa đoạn đường, khi mà chỉ còn lại 6 Sứ Quân.

Mùi Sứ Quân thu tóm Thân Sứ Quân.

Tỷ Sứ Quân thu tóm Hội Sứ Quân và Tuất Sứ Quân.

Dần Sứ Quân thu tóm Sửu Sứ Quân.

Thìn Sứ Quân thu tóm Mão Sứ Quân và Tỵ Sứ Quân

Còn lại 2 Sứ Quân lẻ khác là Ngọ Sứ Quân và Dậu Sứ Quân.

Các Sứ Quân thu tóm được Sứ Quân khác đều được các thế lực ở Giang Đông Quốc thận trọng quan sát, đánh giá thực lực, cùng nguyên nhân sức mạnh.

Mùi Sứ Quân mạnh nhờ có tên Trận Pháp Sư cấp 9 Trần Lương. Trận Pháp Sư cấp 9 có rất nhiều lợi thế, tìm được điểm yếu trận pháp để tấn công, bố trí trận pháp nhanh, đọc được thực lực kẻ địch, đọc được trí nhớ người khác.

Tỷ Sứ Quân mạnh nhờ có Đại tướng quân Lã Thị Xuân Thu và Đại quân sư Trọng Đạt. Đại tướng quân Lã Thị Xuân Thu là một trong hai nữ Đại tướng quân của Giang Đông Quốc, thực lực tương đương các Đại tướng quân khác.

Tỷ Sứ Quân có thể vươn lên cao hơn, thu tóm 2 Sứ Quân khác, công lao rất lớn là nhờ Đại quân sư Trọng Đạt.

Không ai rõ tu vi của hần là gì, nhưng về chiến lực, dưới Địa cấp rất khó có người địch lại hần.

Cái đáng sợ của hần không nằm ở chiến lực, mà nằm ở khả năng điều quân tài tình, kế sách cao thâm, lại rất giỏi thu phục lòng người.

Đội quân tiên nhân của Tỵ Sứ Quân có thể nói là đứng đầu Giang Đông Quốc, vì vậy mới có thể xâm chiếm 2 Sứ Quân khác.

Dần Sứ Quân mạnh là nhờ có 2 Địa cấp võ giả. Quang Hoàng chính là Địa cấp võ giả thứ hai. Nhờ hần đột phá lên Địa cấp, Dần Sứ Quân từ một Sứ Quân nhỏ yếu đã vượt lên đứng trong hàng ngũ cường quân.

Thìn Sứ Quân mạnh nhờ có Đại tướng quân Hoàng Long, có chiến lực cao nhất trong các Đại tướng quân. Đội quân tiên nhân thuộc hạ của hần cũng rất đông, trong đó Trương Long Sát là cánh tay trái của hần, có nhiệm vụ xây dựng Xích Bích Thành làm căn cứ giáp công Ngọ Sứ Quân.

Nửa đoạn đường đầu của chiến tranh mới chỉ là khởi động, bây giờ mới chính thức bước vào cam go, khốc liệt. Các hoạt động ám sát, gián điệp, mua chuộc sôi động hơn bao giờ hết. Trong một số trường hợp trọng yếu, Trần Lương phải đọc trí nhớ của vài người để kiểm tra thông tin.

Trương Long Sát tự nhận đã rất cẩn thận, không ngờ cũng bị gián điệp nằm vùng hơn ba chục năm, hi sinh 1 cánh tay, chịu nguy hiểm tính mạng lừa hần. Thử hỏi trên đời còn có gì đáng tin.

Một trong những mục tiêu hàng đầu hiện nay là Trần Lương. Hần vừa là yếu nhân lại vừa là yếu nhân. Có thể nói là kẻ yếu nhất trong hàng ngũ yếu nhân. Vì vậy, mỗi khi ra ngoài, hần đều phải rất thận trọng.

Trần Lương vừa nhận được tin tức về Thân Thành Phú, gã luyện đan sư cấp 7 mà lần trước lừa bắt cóc Tuyết Hoa, hiện đang ở Dạ Hành Trấn, một thị trấn gần Chi Chủ.

Thời điểm đó, Tuyết Hoa phải tự thân đến bãi phỏng Thân Thành Phú bởi gã biết 1 tuyệt kỹ độc môn, tên là Châm Cứu. Người biết Châm Cứu gọi là Châm Cứu Sư.

Châm Cứu là một tuyệt kỹ rất ít người biết, và rất khó luyện tập. Yêu cầu tối thiểu cho nó là tinh thần lực cấp 6, tu vi Hoàng cấp. Dụng cụ sử dụng trong Châm Cứu là các cây châm, thường là phẩm cấp Thiên Thánh Khí.

Luyện đan sư muốn học được Châm Cứu đều phải bỏ ra một cái giá lớn để được truyền thụ. Vì vậy Tuyết Hoa, mặc dù tu vi chưa đủ, tinh thần lực chưa đủ, nhưng vẫn muốn đến bãi phỏng Thân Thành Phú trước để sau này hần đồng ý dạy nàng.

Vừa khó, vừa đắt như vậy, có đáng để luyện đan sư học Châm Cứu không?

Câu trả là có. Châm Cứu có tác dụng chữa thương cao gấp nhiều lần đan dược, thậm chí cao hơn chục lần.

Chỉ 1 tác dụng này thôi có thể nhân ra những lợi ích tuyệt vời khác.

Nguyên liệu bào chế đan dược chữa thương cấp 5 trở lên đều không dễ tìm. Cùng 1 lượng nguyên liệu, thay vì tạo ra 1 viên đan dược cấp 6, người lại có thể tạo ra 7, 8 viên cấp 6, đó là cỡ nào tuyệt vời.

Có rất nhiều lúc, vết thương tuy nặng, nhưng dùng cả 1 viên đan dược thì hơi thừa, cũng không thể chỉ dùng 1 phần. Vậy Châm Cứu sẽ giải quyết được vấn đề này. Châm Cứu Sư sẽ đưa 1 lượng dược liệu vừa đủ để chữa trị. Tiết kiệm vô cùng.

Hơn nữa, nếu người bị thương nặng tới mức không thể luyện hóa đan dược, vậy muốn được cứu chữa, chỉ có thể dùng đến những cách đặc thù, Châm Cứu là một trong những cách đó. Nếu không, chỉ có thể nằm yên đợi cơ thể tự chữa trị.

Châm Cứu gồm 2 bước.

Bước thứ nhất là vai trò của luyện đan sư, luyện hóa dược liệu vào các cây châm. Bước này gần giống như luyện đan nhưng lại khó hơn, tỉ mỉ hơn. Vì vậy yêu cầu tinh thần lực cao.

Bước thứ hai là vai trò của tu vi Hoàng cấp, đâm các cây châm vào các điểm cần thiết trên cơ thể đối phương, có thể là người, có thể là yêu thú. Để hoàn thành tốt bước này, Châm Cứu phải điều khiển nguyên linh khí thật chuẩn xác để bóc tách được lực phù hợp ở từng lần châm.

Bóc tách được lực ở cây châm đã vô cùng khó khăn, vì vậy nếu phải dùng sức để đâm xuyên qua lớp da thịt, huyết mạch của võ giả sẽ khiến Châm Cứu càng khó đến tuyệt vọng. Vì vậy sử dụng châm có phẩm cấp Thiên Thánh Khí sẽ giúp Châm Cứu Sư đỡ được khoản này.

Nắm được vị trí của Thân Thành Phú, Trần Lương dự định sẽ cho sát thủ đến giết hắn. Trần Lương gọi cho Tuyết Hoa, hỏi:

"Nàng muốn xử lý hắn như nào?"

"Tướng công, chàng có thể bắt sống hắn về đây được không?" Tuyết Hoa hỏi lại

"Nàng muốn học Châm Cứu đến thế sao?" Trần Lương lại hỏi

"Đúng vậy" Tuyết Hoa trả lời

Thân Thành Phú là Châm Cứu Sư đầu tiên Tuyết Hoa biết. Nàng muốn học Châm Cứu để sau này giúp ích được cho Trần Lương nhiều hơn. Hiện giờ nàng mới chỉ giúp thông qua quản lý Khai Thiên Môn. Tất nhiên trợ giúp của nàng ở mảng này là rất lớn, nhưng Tuyết Hoa không muốn. Nàng muốn được đích thân chữa trị cho phu quân của mình.

Mà khả năng phục hồi của Trần Lương rất cao, luyện hóa đan dược chữa thương thông thường có tác dụng không nhiều. Muốn cứu hắn những lúc lâm nguy, Tuyết Hoa phải có năng lực cứu chữa cho các vết thương chí mạng, cứu tử nhất sinh. Vì vậy học Châm Cứu là khao khát của nàng.

Giết người thì dễ, bắt người sống rồi đi thì khó hơn nhiều lần.

Thân Thành Phú có 1 hộ vệ Huyền cấp sơ giai võ giả bảo vệ. Muốn giết Thân Thành Phú có thể bỏ qua hộ vệ của hắn mà lên giết. Nhưng nếu muốn bắt sống Thân Thành Phú, lại cần phải giải quyết tên hộ vệ và không để Thân Thành Phú chạy thoát.

Trần Lương cử đi 2 vị Huyền cấp, một vị nhất huyết, một vị sơ giai. Nhiệm vụ là bắt sống, bắt đắc dĩ mới phải giết.

3 ngày sau, Trần Lương mất liên lạc với 2 người này. Khả năng cao tin tức Trần Lương nhận được là một cái bẫy muốn triệt hạ dần tay chân của hắn. Trần Lương rất muốn biết kẻ nào, thế lực nào đứng sau chuyện này. Từ chuyện bắt cóc Tuyết Hoa cho tới nhiều vụ gián điệp, ám sát khác, Trần Lương cảm giác mình đang nằm trong tầm ngắm của tên kia. Nghi ngờ cao dành cho Ngô Sứ Quân, 2 bên đã tranh đấu trực tiếp với nhau rất nhiều năm.

Ngô Tài Phái là một môn phái không nhỏ, chuyên buôn bán linh dược và đan dược trên khắp Giang Đông Quốc. Ngô Tài Phái nhiều năm nay đã hợp tác với Khai Thiên Môn rất tốt. Trần Lương cùng hai thuộc hạ đang bay tới trụ sở Ngô Tài Phái để tham gia tiệc mừng thọ trăm năm thành lập.

Trụ sở Ngô Tài Phái nằm cách Phủ Thành Chủ Kinh Châu 15 dặm, vượt ra ngoài hộ thành đại trận 4 dặm. Có thể nói là khá gần, lại là đến chỗ thân quen nên Trần Lương không mang theo đội quân hộ tống.

Tiệc chúc mừng diễn ra vô cùng náo nhiệt. Khách mời đa phần là bạn làm ăn với Ngô Tài Phái, trong đó không ít người Trần Lương quen. Những người tham dự đều có địa vị nhất định, hiển nhiên tu vi cũng không thấp. Dù người làm nghề gì tại Cửu Giới, muốn trèo lên cao, dù thông minh, tài năng đến mấy thì tu vi của bản thân vẫn luôn là điều kiện cơ bản bắt buộc.

Vì vậy, những người được mời đều là Hoàng cấp trở lên, vốn dĩ không cần ăn, nhưng đồ ngon, rượu ngọt vẫn luôn là một trong những lạc thú của con người.

Nổi bật lên trên những sơn hào hải vị, những màn ca múa của các vũ nữ với thân hình nóng bỏng, là một màn độc tấu huyền cầm của một nữ nhân che mặt. Màn độc tấu này khiến cho những tiếng cười, tiếng nói đều tạm dừng để nghe trọn bản nhạc.

Khán giả không chỉ nghe bằng tai, mà từng nốt nhạc dường như tan vào tâm hồn họ, du dương tâm hồn họ. Nhạc điệu có cái gì đó rất lạ, khiến người nghe như bị mê hoặc.

"Nhạc Phương đại nhân thật là rộng tay, mời hẳn nhạc sư tiếp đãi chúng ta" Một lão già vừa vuốt râu, vừa gật gù nói với Trưởng phái của Ngô Tài Phái.

"Phương Lâm đại sư quá lời. Nhờ phúc mọi người mà Ngô Tài Phái kiếm được miếng ăn, bỏ ra một chút giúp mọi người hưởng thụ âu cũng là lẽ thường

"Hóa ra là nhạc sư, tại hạ lần đầu được nghe, quả thực là mở rộng tầm mắt"

"Hèn gì ta lấy làm lạ, sao vị mỹ nhân kia lại điều khiển linh khí chơi đàn"

Nhạc sư chơi nhạc, không phải nhạc bình thường, mà dùng nguyên linh khí kết hợp với đôi bàn tay tài hoa để chơi đàn. Nhạc sư chơi đàn, chính là võ giả múa võ. Âm nhạc lúc này đã không chỉ còn là âm thanh, mà nó còn kèm theo sự mê hoặc. Hay nói về bản chất, nó chính là võ kỹ đánh vào tinh thần. Chỉ là ở mức độ nhẹ nhàng, đi kèm âm thanh nhẹ nhàng, nó lại là một thứ âm nhạc hưởng thụ, thư giãn tinh thần.

Nhạc sư cần phải điều khiển linh khí, vì vậy tối thiểu phải là Hoàng cấp tu vi. Mỗi 1 vị nhạc sư đến biểu diễn cần phải bỏ ra cái giá không nhỏ.

Nhìn vào cơ thể chỗ lồi cần lồi, chỗ lõm cần lõm, lại thêm đôi bàn tay trắng như tuyết, mềm mại như nhung khiến cho nam nhân ở đây đều không thể rời mắt khỏi nàng. Nữ nhạc sư vừa kết thúc bài nhạc, câu đầu tiên vang lên là:

"Cô nương, có thể bỏ mạng che mặt được không?"

Nữ nhạc sư với cơ thể tuyệt mỹ ấy đang mang một chiếc mạng dây che kín mặt, khiến ai nấy đều khát khao được chiêm ngưỡng khuôn mặt được dự đoán là mỹ nhân này.

"Xin lỗi các vị, tiểu nữ trước giờ chưa từng bỏ mạng xuống" Nàng vừa nói xong, liền cất bước rời đi

"Ta sẽ trả 10 vạn Tinh thạch để được nhìn khuôn mặt nàng" Người lên tiếng là một nam nhân với khuôn mặt hào hoa, tay đeo ngọc quý, người khoác áo bào, chỉ nhìn qua đã thấy đất tiền.

10 vạn là một con số không nhỏ, cho dù là với Huyền cấp võ giả. Nhưng mọi người cho rằng vị nữ nhạc sư kia là một băng thanh ngọc khiết mỹ nhân, sẽ không vì tiền mà thay đổi. Nhưng mọi người đều đã nhầm.

"Lát nữa ta sẽ gặp ngươi" Nàng vừa nói, vừa chìa tay ra đòi tiền làm ai nấy đều ngạc nhiên.

Nam nhân kia cũng ngạc nhiên một chút. Vừa rồi hắn chỉ là tiện miệng nói đùa, vì bản thân hắn cũng nghĩ giống mọi người, cho rằng nàng sẽ không đồng ý. Giấy lát sau, hắn liền lấy ra 10 củ, muốn bước lại gần trao tận tay mỹ nhân. Nhưng nữ nhạc sư nói:

"Không cần lại gần, tung Tinh thạch lại đây là được"

Lại một lần nữa nữ nhạc sư khiến mọi người cảm thấy khó hiểu. Tung, sao lại là tung? Hành động này chẳng phải là khiếm nhã cho người nhận sao???

"Cô nương, tại hạ không có ý gì xấu, chỉ muốn đưa tận tay nàng" Nam thanh niên nhẹ nhàng nói giống như một chính nhân quân tử.

"Trả thêm 10 củ, ngươi sẽ được đưa tận tay" nữ nhạc sư nói

Lần thứ 3, nam thanh niên gặp phải ngạc nhiên trước các yêu cầu của nữ nhạc sư. Đường như vị nữ nhạc sư này có vẻ hơi quá tham lam, hai mắt chỉ biết đến tiền. Hình tượng băng thanh ngọc khiết, mỹ nhân không dính bụi trần của đám người ở đây đều đã sụp đổ hoàn toàn.

Nam thanh niên bắt đầu thấy hơi hận bỏ ra 10 củ chỉ để nhìn mặt 1 người mà chưa biết xấu hay đẹp. Với tính cách này chỉ sợ là khó đẹp như hắn mong đợi. Hối hận thì hối hận, lời đã nói ra, tiền đã lấy ra, chả nhẽ thu về. Nam thanh niên quyết định tung nhẹ nhàng 10 củ cho nữ nhạc sư

"Quân sư huynh thật là hào phóng với mỹ nhân, tiểu đệ đây khâm phục sát đất" Một thanh niên khác vừa nói xong, cả phòng cười lên ha ha với hắn.

Ban nhạc tiếp tục chơi nhạc, gian phòng lại cười nói vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Trọng đặt, phá hoàng mệnh căn

Trong quá trình bàn bạc kinh doanh, Trần Lương không khỏi nhìn nhiều mấy lần nữ nhạc sư. Hắn cảm giác vóc dáng ấy, thân hình ấy rất quen thuộc. Nhưng nếu đúng là người hắn nghĩ, sao đối phương lại không ra chào hỏi hắn một câu.

"Thủy Kính Tiên Sinh cũng quan tâm nữ nhạc sư sao?" Nhạc Phương vừa cười vừa hỏi như hiểu ý đối phương lắm

"Không hẳn, tại hạ chỉ là thấy người này có chút quen mắt" Trần Lương lắc đầu từ chối

"haha, nam nhân gặp mỹ nhân đều thấy quen mắt cả. Nói thật với môn chủ, bên ta thuê nàng về đã phải bỏ ra giá không nhỏ, nhưng bên ta không ai được nhìn thấy mặt nàng"

"Cả bên ngài cũng giấu. Nữ nhạc sư này thật bí hiểm"

"Đám đệ tử bên ta nhiều người đoán già đoán non, có thể nàng dung nhan quá xấu, hay tội phạm truy nã, hoặc cũng có thể muốn vùi tiền... Có điều lí do là gì không quan trọng. Có một sự thật là nàng chơi nhạc rất say đắm. Mời Thủy Kính Tiên Sinh nghe thêm một bản nhạc trước khi ra về"

"Đa tạ Nhạc Phương đại nhân"

Nữ nhạc sư bắt đầu vận chuyển nguyên khí, điều khiển linh khí chơi một bản nhạc nói về khao khát được chu du khắp thế giới của một chàng trai ưa khám phá.

Chuyến đi mừng thọ này đã thành công tốt đẹp, Trần Lương thả lỏng người thưởng thức âm nhạc. Sau lưng hắn, hai hộ vệ cũng thoải mái thư giãn nghe nhạc hay, ngắm người đẹp.

Bất chợt, Trần Lương cảm thấy có sát khí rất nhỏ phía sau, hắn vội bật người về phía trước.

"Cẩn thận" Trần Lương vừa hét, vừa xoay người ra sau nhìn.

Cảnh tượng trước mặt hắn, 2 hộ vệ bị kiếm cắm xuyên cổ, tạo ra 1 lỗ hồng lớn. Chỉ cần nhìn sơ qua cũng biết đây là 1 đòn chí mạng, chắc chắn tử vong. Còn 1 kiếm thứ 3 đâm ở chỗ hắn vừa ngồi, may sao tránh kịp.

3 người này đều là sát thủ rất giỏi che giấu sát khí, che giấu hành tung khiến người khác khó lòng phát hiện. Nếu Trần Lương đứng ngang hàng với 2 hộ vệ, chỉ sợ hắn cũng xong đời.

3 bọn hắn sử dụng Ẩn Nặc Thuật đã thành thói quen. Mặc dù đã hiển thị ra đứng trước mặt Trần Lương, nhưng cả 3 vẫn tiếp tục duy trì Ẩn Nặc Thuật khiến Trần Lương quét tinh thần lực qua không cảm nhận được bọn hắn, không biết bọn hắn tu vi mạnh yếu như nào. Đoán chừng cũng phải cỡ Huyền cấp.

Ám sát bất thành, đề phòng con mồi chạy thoát, 3 tên sát thủ chạy ra chặn cửa

Tiếng đàn đã dừng, nhưng nữ nhạc sư vẫn ngồi đó, có thể cũng tham dự vào trận ám sát này. Nếu không phải tiếng đàn của nàng thu hút sự chú ý của 3 người Trần Lương, bọn hắn sẽ dễ nhận ra được sát thủ hơn.

"Nhạc Phuong, chuyện này là sao?" Trần Lương vừa hỏi, vừa lấy ra Khuyển Dạ Xoa, vừa hiển hóa ra Chiến thần Atula.

"Thủy Kính Tiên Sinh, phản kháng vô ích. Hôm nay là tử kỳ của ngươi!" Nhạc Phuong vừa nói, vừa đi chuyển về phía sau Trần Lương.

4 nhóm người xếp thành 1 hàng dọc. Đứng sát cửa là 3 sát thủ, xong đến Trần Lương đơn độc một mình, xong đến 2 người Ngô Tài Phái, cuối cùng là nữ nhạc sư ngồi bên huyền cầm.

"Chúng ta làm ăn với nhau rất tốt. Sợ là có hiểu nhầm, có kẻ gian chia rẽ 2 chúng ta. Nhạc Phuong đại nhân vui lòng nói rõ, ta sẽ trả lời thỏa đáng!" Trần Lương vội nói. Hắn đang rơi vào tình cảnh vô cùng nguy hiểm, chưa thấy lối thoát.

"Không nhầm, không nhầm, bọn ta nghe lệnh của Trọng Đạt đại nhân hành sự, không hề nhầm!" Nhạc Phuong thông dong nói, cảm thấy mọi chuyện đã nằm trong tầm tay.

"Trọng Đạt, Đại quân sư của Tỷ Sứ Quân?" Trần Lương hỏi

"Chính xác. Giờ ngươi có thể nhắm mắt yên nghỉ rồi!"

Nhạc Phuong vừa nói xong, nữ nhạc sư lại tiếp tục chơi nhạc, thậm chí là dùng cả nguyên linh khí.

"Ha, nhạc sư thật biết chơi nhạc theo hoàn cảnh. Ngươi yên tâm, bọn ta không giết ngươi diệt khẩu. Dù sao Thủy Kính Tiên Sinh biến mất khi tham dự đại tiệc của Ngô Tài Phái, bọn ta chắc chắn không tránh khỏi liên lụy, vì vậy đã có ý định rời đi. Nhạc sư là người của Nhã Nhạc Cung, Ngô Tài Phái không muốn có thêm kẻ thù!" Nhạc Phuong quay đầu nói với nữ nhạc sư.

Xong hắn lại quay ra nói với Trần Lương:

"Có nhạc sư chơi nhạc tiễn đưa ngươi về cõi chết, ngươi cũng thật có phúc!"

"Đã có 3 sát thủ, lại có thêm 2 Huyền cấp lục huyết võ giả, các ngươi còn mời thêm nhạc sư. Mưu kế của Nhạc Phuong ngươi thật cẩn thận!"

"Thực ra bản thân ta thấy không cần nhạc sư. Có điều Trọng Đạt đại nhân trước giờ hành sự cẩn thận, luôn lấy tiêu chí sư tử vô vô cũng dùng hết sức. Kế hoạch là của Trọng Đạt đại nhân, ta chỉ theo mà làm, không dám nhận lời khen.

À, tiện cho ngươi biết 1 điều, 2 võ giả ngươi cử đi bắt Thân Thành Phú đều đã bị bọn ta giết, và cũng là mưu kế của Trọng Đạt đại nhân nhằm tiêu hao cao thủ Mũi Sứ Quân."

"Khốn kiếp, tên Trọng Đạt này tính kế ta lâu như vậy. Ta mãi đối phó kẻ thù ở gần. Mà hắn lại có thể tính kế xa như vậy, còn chỗ nào trên Giang Đông Quốc này không có bàn tay của hắn!"

"Trọng Đạt đại nhân mưu cao kế hiểm, thông minh tuyệt đỉnh. Có ngài phò trợ, Đại tướng quân Lã Thị Xuân Thu chắc chắn sẽ thống nhất Giang Đông Quốc!" Nhạc Phuong vừa nói, vừa thể hiện rõ sự thần tượng trên khuôn mặt hắn với người tên là Trọng Đạt kia.

- - - - -

Trọng Đạt, vừa sinh ra đã có cơ thể nửa đen, nửa trắng, đồng đều chiếm giữ bên trái và bên phải cơ thể.

Lúc mới sinh, hắn chỉ khóc lên một tiếng, rồi từ đó liền im bật. Đến năm 2 tuổi hắn vẫn không nói 1 lời nào. Mọi người cho rằng hắn là dị nhân cầm.

Đến năm 3 tuổi, thời điểm làn da bên ngoài trở về màu bình thường, không còn bị phân 2 nửa đen trắng, cũng là lúc hắn bắt đầu nói. Lúc này đây, hắn như biến thành một con người khác, nói rất nhiều, không còn cầm nín như trước.

Không giống các đứa trẻ khác, thích vui chơi, chạy nhảy, Trọng Đạt chỉ thích đọc sách. Lúc hắn cất tiếng nói đầu tiên chính là nhờ mẹ hắn dạy đọc, dạy viết.

Trọng Đạt thông minh tuyệt đỉnh.

Lên 4 tuổi, hắn đọc thông viết thạo.

Lên 8 tuổi, Trọng Đạt thuộc lầu kinh sử, không gì không biết, trí thức vượt qua nhiều người trưởng thành.

12 tuổi, Trọng Đạt đã trở thành trụ cột trong gia tộc, đưa ra các quyết sách quan trọng chấn hưng gia tộc.

Nhờ hắn mà gia tộc từ một tiểu tộc không đáng nhắc đến, đã bước vào hàng trung lưu, nhiều tài lộc.

Không chỉ thông minh tuyệt đỉnh, Trọng Đạt còn là thiên tài võ học.

Cơ thể hắn chứa song thuộc tính, Quang thuộc tính, chất lượng 10, Âm thuộc tính, chất lượng 10.

Trọng Đạt được gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, lại có thiên phú võ đạo khá cao, nhưng vì là song thuộc tính, nên tu vi của hắn tiến triển không quá nhanh.

Dù được gia tộc đáp ứng mọi yêu cầu, nhưng hắn vẫn thấy không đủ. Với Trọng Đạt, gia tộc của hắn, nơi hắn sống chỉ là một hồ cá nhỏ, không đủ cho hắn vùng vẫy.

Vì vậy, năm 50 tuổi, cảm thấy đã giúp gia tộc đứng vững gót chân, Trọng Đạt rời đi ngao du, cũng là để hắn ngộ đạo thuộc về mình.

Dù trí tuệ tuyệt đỉnh, đi đâu cũng được chào đón, rất nhanh có được quyền nói chuyện. Nhưng hắn cũng rất nhanh chán. Tiến đến mỗi một nơi, hắn đều chỉ ở lại 10 đến 20 năm liền rồi đi.

Thế lực nhỏ thì hắn cảm thấy không đủ lớn để triển lộ hết năng lực. Thế lực lớn thì thông minh là không đủ, mà võ đạo của hắn lại không phải thuộc hàng nhất đẳng, thông minh ngược lại còn bị kẻ khác tìm cách tiêu diệt. Hơn hết thảy, hắn cảm giác thiếu thiếu điều gì đó.

Hắn muốn tìm một nơi mà trí tuệ được phát huy, nhưng không phải là thế lực về kinh doanh. Trước giờ kinh doanh là sở trường của hắn, là năng lực để hắn phát triển gia tộc của mình. Nhưng hắn chán rồi.

Cuối cùng, sau trăm năm lăn lộn, hắn tìm được công việc thuộc về mình, sứ mệnh cao cả mà thiên đạo giao cho hắn, trở thành quân sư, phát huy trí tuệ chiến thắng kẻ địch.

Quân sư, không cần phải tu vi cao hơn hết thảy, không cần võ đạo vượt người, vì quân sư đã có quân lính bảo vệ.

Là quân sư, mọi người sẽ nghe lời người nói, được trở hết trí tuệ, trở hết thủ đoạn hồng đật được mục đích.

Là quân sư, người sẽ nắm trong tay sinh mạng hàng vạn, hàng triệu người. Chỉ một nước đi sai, rơi vào vực sâu không đáy. Nhắm 1 nước đi đúng, liên vinh quang hưởng không hết.

Mà quân sư, muốn được trọng dụng, thì nơi đó phải có chiến tranh.

Sau khi làm quân sư, hẳn mới tìm ra được sở thích của mình, đó là nhìn ngắm chiến tranh, nhìn ngắm hỗn loạn.

Thời điểm Hoàng cấp tu vi, Trọng Đạt đầu quân làm quân sư cho Lôi Chấn Bắc. Lôi Chấn Bắc là một độc tài có tham vọng lớn. Hẳn xưa quân khắp nơi muốn thống nhất một vùng Trung Đông. Quân lính của hắn vừa thiện chiến, vừa tàn bạo, đi đến đâu là nơi đó có máu chảy thành sông.

Đáng tiếc, Trọng Đạt cùng Lôi Chấn Bắc bị một người tên là Từ Long đánh bại. Từ Long hay được nhân dân Trung Đông yêu mến gọi là Con Trai Rồng.

Trọng Đạt rất giỏi lôi kéo người khác yêu mến mình, hoặc làm thuộc hạ cho mình. Có 1 bước ngoặt đã nâng năng lực này của hắn lên một tầm cao mới, là thời điểm hắn gặp được sư phụ của hắn, một lão giả thần bí mạnh vô cùng.

Hắn gặp sư phụ mình trong tình cảnh sư phụ hắn vừa đồ sát trăm người, đang định vỗ chết hắn thì dừng lại. Sư phụ hắn chăm chú nhìn hắn một hồi rồi nói như ra lệnh:

"Người có Phá Hoàng Mệnh Căn. Từ nay người chính là đồ đệ của ta"

Không để Trọng Đạt có thời gian suy nghĩ hay trả lời, sư phụ hắn liền kéo đi tu luyện trăm năm. Trăm năm này, không chỉ dạy võ đạo, Trọng Đạt còn được học làm luyện đan sư. Với trí tuệ của hắn, học một biết mười, rất nhanh chóng trở thành luyện đan sư cấp 6.

Sư phụ hắn vô cùng độc ác, thích giết người, nhưng năng lực cứu người cũng lại là tuyệt đỉnh. Tuyệt kỹ Châm Cứu của Thân Thành Phú là học từ Trọng Đạt, mà Trọng Đạt là học Châm Cứu từ sư phụ hắn.

Sư phụ hắn truyền dạy rất nhiều kiến thức quý giá, nhưng lại không đòi hỏi báo đáp gì, mà chỉ có 1 yêu cầu duy nhất khi hắn xuống núi:

"Người ra ngoài lịch luyện ngàn năm rồi trở về đây tu hành. Ta chỉ có 1 yêu cầu duy nhất trong ngàn năm này, đó là phát huy hoàn toàn sứ mệnh mà thiên đạo đã an bài cho người, Phá Hoàng Mệnh Căn"

Nhờ có tuyệt kỹ Châm Cứu, Trọng Đạt cứu chữa được rất nhiều người, lại thêm năng lực lôi kéo bẩm sinh, giúp cho Tỵ Sứ Quân có được lớn mạnh nhất đội quân.

Sư phụ Trọng Đạt còn có một cây loan đao màu trắng tên là Thiên Sinh Nha, được làm từ răng nanh của Thiên Linh Khuyển.

Thiên Sinh Nha có năng lực rất đặc biệt, đi ngược lại với các thanh đao khác, đó là năng lực không để người mới chết rơi vào chết hẳn. Cụ thể là khi người mới chết trong vòng 3 hồi thở, người khác dùng Thiên Sinh Nha chém người sẽ giúp người không chết được trong vòng 1 ngày. Sau đó người được chữa trị thì sẽ sống lại. Sau 1 ngày vẫn chưa được chữa trị, vẫn tử vong thì dùng Thiên Sinh Nha chém tiếp sẽ có thêm 1 ngày nữa.

Trọng Đạt truyền tuyệt kỹ Châm Cứu cho Thân Thành Phú khiến hắn trở thành tay sai cho mình.

Trọng Đạt dùng Châm Cứu, cứu chữa cho Nhạc Phương, biến hắn và cả Ngô Tài Phái trở thành thuộc hạ của mình.

Trọng Đạt và Trần Lương, đã kết thù sâu như biển.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Tình Thâm Nghĩa Nặng (Phần 1)

Trần Lương cảm thấy nếu chiến đấu sẽ khó thoát chết, nên đưa ra đề nghị:

"Các người bất sống ta sẽ trao đổi với Khai Thiên Môn được nhiều lợi ích hơn"

"Ta cũng thấy thế. Nhưng Trọng Đạt đại nhân không đồng ý. Ngài ấy hẳn có lý do riêng, bọn ta chỉ biết nhận lệnh hành sự. Giờ chết của người đã điểm. Chịu chết đi"

Nhạc Phương vừa nói xong, một âm thanh chói tai vang lên. Đám người Nhạc Phương, Trần Lương đều bị đơ người trong giây lát.

Thời điểm Nhạc Phương tỉnh lại, một lưỡi kiếm khí đã kề sát cổ hắn. Lúc nhận ra nữ nhạc sư tấn công thì đầu hắn đã lia khỏi cổ. Không chỉ có Nhạc Phương, vị trưởng lão bên cạnh hắn cũng không thoát khỏi số phận.

Diễn biến cái chết của 2 người Nhạc Phương xảy ra quá nhanh, Trần Lương nhìn 2 kẻ đầu lia khỏi xác mà không biết phải làm gì. Hắn vừa cảnh giác 3 tên sát thủ, vừa nhìn về phía nữ nhạc sư, không nói lên lời.

Nữ nhạc sư bỏ khăn che mặt xuống. Lúc này Trần Lương đã hiểu vì sao nàng nhất quyết không muốn người khác nhìn thấy khuôn mặt của mình. Trên khuôn mặt trắng trẻo đó là 7 vết sẹo to như con rết, trông cực kỳ kinh dị.

Khuôn mặt ấy, nếu không có 7 vết sẹo, chắc chắn là 1 đại mỹ nhân. Nhưng với 7 con rết trên mặt, trông nàng rất đáng sợ, xấu xí vô cùng. Trẻ con vừa nhìn đã khóc, nam nhân vừa thấy đã chạy, nữ nhân vừa thấy đã cau mày bần thần.

Trần Lương mới đầu không nhận ra, nhưng dần lại thấy quen. Hắn không chắc chắn nói:

"Tuyệt Phi?"

Nàng không trả lời, đánh một sợi kiếm khí về phía hắn. Kiếm khí không cắt qua người Trần Lương mà đi lướt qua người hắn, đánh về 1 tên sát thủ đang chạy tới muốn đánh lên mục

tiêu.

Tuyết Hoa ôm đàn, nhảy về phía Trần Lương, nói:

"Là ta. Giải quyết 3 tên này rồi nói"

Không đợi bọn hấn ra tay, 3 tên sát thủ đã mở cửa bỏ chạy. Bọn hấn là sát thủ, không phải là đầu sỏ. Chuyên môn của bọn hấn là đánh lén, không phải chiến trực diện. Giả dụ đánh trực diện mà chắc thắng thì bọn hấn cũng làm đấy, nhưng kéo này không chắc. Vì vậy bọn hấn quyết đoán rút lui.

Làm sát thủ, biết rút lui nhanh thì thọ mệnh mới cao.

Tuyết Phi cùng Trần Lương cũng nhanh chóng rời đi. Nơi đây dù sao cũng là trụ sở của Ngô Tài Phái, ở lại không ổn. Trước khi đi, Tuyết Phi không quên thu lấy Nhẫn không gian của 2 kẻ không đầu.

Bọn hấn tìm tới một tửu quán nằm trong vòng bảo vệ của hộ thành đại trận. Không muốn đến nơi đông người, tửu quán bọn hấn đến là một quán nhỏ, chỉ có rượu phổ thông, thức ăn phổ thông.

Ăn gì không quan trọng, đi đâu không quan trọng, quan trọng là ăn cùng ai, đi cùng ai.

Trần Lương nhìn Tuyết Phi lúc này đã đeo lại mạng che mặt, hỏi:

"Đa tạ ơn cứu mạng. Không có người, hôm nay ta khó thoát khỏi cái chết"

"Chúng ta là bằng hữu, người cũng từng giúp ta. Không tính là ơn huệ gì"

"Người làm nhạc sư từ khi nào?"

"70 năm trước, ta gia nhập Nhã Nhạc Cung. 50 năm trước, ta lên hoàng cấp, làm nhạc sư đi khắp nơi đánh đàn kiếm sống như người thấy"

"Khuôn mặt người?" Trần Lương không muốn nhắc đến, nhưng hấn lại rất tò mò

"Là do Địa Xa Ngô làm"

"Địa Xa Ngô chỉ sống trong hang sâu có nhiều khí độc. Người làm sao đi vào nơi đấy?" Trần Lương đau xót hỏi

"Nơi đấy có Hắc Điểm Hoa" Tuyết Phi trả lời ngắn gọn

Trần Lương không hỏi tiếp, chỉ nhìn nàng. Hấn biết nàng không muốn nói. Nhưng hấn lại rất muốn biết chuyện gì xảy ra với nàng. Tuyết Phi phải bỏ ba đánh đàn kiếm sống, lại phải đi nơi rừng thiêng nước độc kiếm bảo vật. Điều này chắc chắn phải có lý do của nó.

Trần Lương không hỏi, chờ đợi nàng tự nói.

Trầm ngâm một lúc, Tuyết Phi tiếp tục:

"Ngoài Nhã Nhạc Cung, ta còn tham gia Thanh Nhạn Phái. Lúc ấy có 1 nhiệm vụ ở Thanh Nhạn Phái là tìm thuốc giải độc cho một người bị Hồng Ngọc Xà cắn. Tiền thưởng là 200 Cù. Trong lúc ngắt lấy Hắc Điểm Hoa, ta bị mấy con Địa Xa Ngô tấn công.

Còn may ta kịp nuốt một nửa Hắc Điểm Hoa nên mới toàn mạng. Nhưng độc tính ở những vết thương do bọn chúng đã gây ra đã để lại sẹo. 7 vết sẹo trên mặt và 4 vết sẹo ở tay và chân"

"Người đã cứu ta một mạng. Hãy cho ta biết người cần thứ gì nhất, chỉ cần ta làm được, chắc chắn sẽ thực hiện" Trần Lương cảm giác Tuyết Phi đang che giấu một nỗi khổ tâm nào đó

"Không cần nhắc đến ơn huệ, coi như ta trả nợ lần trước người giúp ta"

"Không được. Lần trước là ta giúp người. Lần này là người cứu mạng ta. Không báo đáp người, ta sẽ khó chịu không yên"

"Thôi được" Tuyết Phi thờ dãi nói "Ta nghe Nhạc Chương gọi người là Thủy Kính Tiên Sinh. Ta đi khắp nơi chơi đàn cũng đã nghe mọi người nhắc nhiều đến đại danh鼎鼎 Thủy Kính Tiên Sinh đã giúp Mũi Sứ Quân chiếm được một mảng rộng lớn lãnh thổ. Người hấn là có nhiều Tinh thạch lắm, người cho ta một chút là được"

"Người cần bao nhiêu? Vì sao người lại quá cần Tinh thạch như thế? Bọn ba khắp nơi chơi đàn kiếm Tinh thạch, xông pha nơi hiểm độc để làm nhiệm vụ kiếm Tinh thạch. Rất không giống tính cách của người" Trần Lương nghiêm túc nhìn Tuyết Phi nói

"Ta có khổ tâm. Người đừng hỏi nữa. Người cho ta 100 Cù là đủ rồi, sau đó không ai nợ ai"

"Đây là 1000 Cù" Trần Lương tháo vòng cổ ra đặt xuống bàn "Nhưng không phải để trả nợ, mà để mua thông tin"

Trần Lương bán thân hiện giờ có hơn 30.000 cù. 1000 cù với hấn không tính là gì.

"Không hổ là Thủy Kính Tiên Sinh. Người muốn mua thông tin gì?" Tuyết Phi nhìn vòng cổ mà chưa xót cho bán thân. Nàng đặt bán thân vào hiểm cảnh, dung mạo bị hủy hết cũng chỉ vì mấy trăm cù. Hấn lại có thể dễ dàng vung ra 1000 cù.

Cuộc đời về cơ bản là đáng buồn.

"Khô tâm của người là gì?" Trần Lương hỏi, tay đẩy vòng cổ về phía Tuyết Phi.

"Người có biết cũng không thể giúp được ta. Cần gì phải cố chấp" Tuyết Phi nói

"Không giúp được ta cũng muốn biết"

"Cha mẹ ta phạm phải tội phản bội gia tộc, bị giam trong Hình ngục, mỗi ngày đều chịu tra tấn chết đi sống lại. Ta muốn có nhiều Tinh thạch, nhiều bảo vật để nhanh chóng tăng lên sức mạnh, tăng lên tu vi để sớm ngày quay trở lại cứu cha mẹ"

"Cách này chỉ sợ không kịp" Trần Lương nói

"Không kịp cũng biết làm thế nào. Ta chỉ nghĩ được 2 cách. Cách 1 là lên Địa cấp, tìm cách lọt vào Hình Ngục cứu người. Cách 2 cũng là đợi lên Địa cấp, nhưng sau đó mở hội kén rể. Ai có thể giúp ta cứu ra cha mẹ, ta sẽ gả cho người đó"

"Cha mẹ người thợ nguyên còn bao nhiêu?"

"Sư phụ nói, cha mẹ ta lúc sinh ra ta là Địa cấp võ giả, đã sống khoảng 3000 năm. Nhưng ta sợ bị tra tấn trong Ngục Hình họ sẽ không hết thọ nguyên 5000 năm của Địa cấp. Thậm chí ta còn không biết liệu bây giờ họ còn sống không" Tuyết Phi giọng nói đượm buồn.

"Cứu cha mẹ người, nhất thời ta không có cách. Cho ta thời gian nghĩ thêm một chút. Người trước tiên cầm lấy số Tinh thạch này. Ta có rất nhiều Tinh thạch nên người không phải nghĩ. Từ nay người không phải đi chơi đàn kiếm tiền nữa, muốn bao nhiêu ta đưa bằng đây.

"Người phá hoại kế hoạch của Trọng Đạt và 3 tên sát thủ. Bọn chúng chắc chắn sẽ trả thù người. Trọng Đạt có vây cánh trên khắp Giang Đông Quốc, trở về Nhã Nhạc Cung hay Thanh Nhạn Phái đều không an toàn. Người đến chỗ ta đi, không dám nói hải sao trên trời, nhưng tài nguyên tu luyện cho người hẳn là không thiếu. Chờ người lên Huyền cấp, ta sẽ đưa người một số bảo được đột phá huyết đạo.

Người vẫn cần ra ngoài lịch luyện, tìm kiếm bảo vật, nhưng là bảo vật cho người dùng, không phải để đổi lấy Tinh thạch."

"Được, ta sẽ gia nhập môn phái của người. Nhưng ta vẫn sẽ đi chơi đàn. Ta không muốn ăn bám lấy tiền của người, cho dù người nói là để trả ơn thì 1000 củ này đủ rồi. Quan trọng hơn, lưu diễn khắp nơi giúp ta thu thập được nhiều thông tin, đồng thời rèn luyện nhạc nghệ.

Giá mà lên được Huyền cấp luôn. Ở Hoàng cấp không tăng tiến được tu vi, cảm thấy thật nhàm chán"

"Thực ra ở Hoàng cấp có thể tăng được chiến lực, giúp người có căn cơ lớn mạnh. Người chỉ cần tìm bảo vật tăng cường Nhân Sinh là được"

"Cái "chi cần" của người hơi bị đắt và hiếm đấy, thường chỉ có trong các đại thế lực chứ chúng ta kiếm đâu ra"

Nghe Tuyết Phi nói, Trần Lương mới ngó ra là không phải ai cũng có được năng lực như của hắn. Biểu cảm này của Trần Lương không qua được mắt Tuyết Phi. Nàng mới ngạc nhiên hỏi:

"Sao, người có bảo được tăng cường Nhân Sinh?"

"Cho ta" Tuyết Phi chia tay về phía trước "Người bảo trả ơn đúng không, cho ta một ít linh dược không phải quá đáng chứ?"

"Rất tiếc, có bao nhiêu ta phục dụng hết rồi" Trần Lương nhún vai

"Nhân Sinh của người hiện giờ như nào?"

"Lớn gấp rưỡi so với ban đầu"

"Có lẽ ta phải bám đuôi đại thiếu gia đây để kiếm ăn rồi. Lớn gấp rưỡi Nhân Sinh, tính ra giá trị bảo vật người nuốt vào cũng phải mấy nghìn củ. Người làm cách nào có được bảo vật tăng cường Nhân Sinh vậy? Cái này dù có tiền cũng không mua nổi nha."

"May mắn, may mắn thôi" Trần Lương cười trừ

Nếu Tuyết Phi biết Trần Lương không chỉ có 1 mà là 2 Nhân Sinh đều lớn gấp rưỡi, tức là người thường có 1 Nhân Sinh sẽ lớn gấp đôi, chỉ sợ nàng sẽ bị dọa khiếp. Và nếu nàng biết đa phần bảo vật đầy đủ lấy từ Thiên cấp võ giả do chính tay Trần Lương giết được thì không biết cảm nghĩ của nàng sẽ thế nào.

"Người may mắn vậy thì tìm lấy Thất Sinh Thất Tử Đồ đi, cho ta mượn dùng để nhanh lên Huyền cấp. Ta không muốn để người nhìn thấy xấu xí đâu" Tuyết Phi đùa

Thất Sinh Thất Tử Đồ là một kiện Thần Khí, mang lại cho người sử dụng 7 kiếp sống giả tưởng. Một kiếp trong Thất Sinh Thất Tử Đồ không khác gì ngoài đời thực. Vì vậy, người có 7 kiếp để học tập, rèn luyện thì khi trở về hiện thực, người là cỡ nào uyên bác, cỡ nào tài trí.

Nếu người chỉ là hạng người bình thường, có Thất Sinh Thất Tử Đồ cũng chỉ mang lại nhất định ưu thế nhỏ. Nhưng người là hạng người đạo tâm cao, hoặc là thiên tài ngàn vạn người có một, thì Thất Sinh Thất Tử Đồ sẽ mang lại vô số lợi ích, mở ra tiền đồ rộng lớn vô hạn.

Từ trong Thất Sinh Thất Tử Đồ bước, liên tiếp đột phá từ Cự Linh cảnh lên Hoàng cấp, rồi Huyền cấp chỉ một tác dụng hiển nhiên và rất nhỏ của món Thần Khí này.

"Nếu có duyên, nhất định sẽ gặp" Trần Lương mỉm cười nói.

Tờ chuyện xong, 2 người trở về Phủ Thành Chủ. Trần Lương nhờ Tuyết Hoa sắp xếp chỗ ở cho Tuyết Phi. Xong ngay lập tức triệu tập triệu tập nhân mã tiến công trụ sở Ngô Tài Phái ở Kinh Châu, nhưng đến nơi thì đã không còn một ai.

3 ngày sau, Trần Lương tìm tới Tuyết Phi nói:

"Ta có cách cứu thoát cha mẹ người rồi"

- - - - -

Liệu Trần Lương sẽ có cách gì, liệu phải hi sinh bao nhiêu người để cứu thoát cha mẹ Tuyết Phi?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Ngộ thỏ

Tuyệt Phi không tin tưởng lắm, hỏi:

"Người có cách gì?"

"Đêm nay chúng ta khởi hành đi Chi Chủ, sống ở đó một thời gian. Khi nào biện pháp của ta tới, ắt người sẽ biết. Bản thân ta cũng không chắc nó đến ngày nào nên không muốn nói sớm."

Đêm tới xuống, Tuyệt Phi vào trong Không Thủ của Trần Lương. Còn bản thân hắn dùng Ẩn Nặc Thuật phi hành rời đi, không để cho ai biết.

Thời gian này, Mùi Sứ Quân và Khai Thiên Môn đang nghỉ ngơi, tập trung vào chiêu binh mãi mã để củng cố, gia tăng lực lượng. Thực tình là Trần Lương muốn giữ nguyên hiện trạng lãnh thổ như hiện tại và chờ đợi. Chờ Ngạo Thiên và Tiểu Ngạo trở về, Mùi Sứ Quân mới có vốn liếng đối kháng các Sứ Quân khác.

2 người Trần Lương đến Vương Đô, nơi độ thị phồn hoa không nhiễm khói bụi chiến tranh nhờ chính sách trung lập tại Chi Chủ, cũng vì vậy mà phí vào cửa rất cao và chi phí sinh hoạt cũng rất đắt.

Bọn hắn ở đây 5 ngày đều là đi dạo phố, quan sát đời sống sinh hoạt của người dân. Ngày thứ 5, Trần Lương kéo Tuyệt Phi ra ngoài thành, rời xa 10 dặm.

Hắn ngừng đầu nhìn trời, Tuyệt Phi cũng nhìn theo nhưng chỉ thấy trời xanh mây trắng. Rất nhanh sau đó, một con cuồng phong kéo đến đầy bay bọn hắn lẫn lộn mấy vòng.

Trần định lại thân hình, Tuyệt Phi nhìn thấy một con rùa khổng lồ đang hạ thấp xuống gần bọn hắn. Tốc độ của con rùa quá nhanh tạo ra gió lốc ở nơi nó đi qua.

"Tiểu tử, yêu cầu của người là gì" Bất Diệt Kim Quy nói

"Tiền bối, ta cần tiền bối giúp ta giải cứu 2 người đang bị giam giữ tại 1 gia tộc" Trần Lương nói

"Gia tộc đấy có mấy Thiên cấp võ giả?"

Trần Lương nhìn sang Tuyệt Phi. Nàng thu lại vẻ ngạc nhiên, nói:

"Bẩm tiền bối, có một, hai hoặc ba người"

"Mấy phẩm?"

"Cái này vẫn bối không rõ" Tuyệt Phi cúi mặt trả lời

"Trận pháp hộ tộc như nào?"

"Trận pháp cấp 8, có lẽ là trung đẳng" Trần Lương trả lời. Thời điểm hắn đi đến Khai Hoàng gia tộc đã quan sát kỹ trận pháp.

"Được rồi, đến đây xem tình hình. Chỉ cho ta địa điểm"

Trần Lương lấy ra bản đồ Lý Đế Vực, chỉ vị trí Ngân Cơ Thành cho Bất Diệt Kim Quy. Nàng nói:

"Các người vào trong mai của ta ngồi"

Trần Lương lúc này mới có thời gian quay qua giải thích với Tuyệt Phi, giải thích rõ ngọn ngành với nàng và chốt lại là Bất Diệt Kim Quy nợ hắn 1 yêu cầu, và yêu cầu này sẽ là giải cứu cha mẹ nàng.

"Đi thôi" Trần Lương kéo tay Tuyệt Phi, bay về phía Bất Diệt Kim Quy. Tuyệt Phi vẫn còn bàng hoàng, không biết phải nói sao, làm gì, cứ để Trần Lương lôi đi vậy.

2 người bọn hắn chui vào trong mai của Bất Diệt Kim Quy, vì với tốc độ của nàng, ngồi bên ngoài thì cần phải Địa cấp mới chịu được.

Nửa ngày sau, cả đoàn đã tới nơi cần tới. Bất Diệt Kim Quy trực tiếp đâm sầm vào trận pháp hộ tộc của Khai Hoàng gia tộc.

Trận pháp chấn động kịch liệt cùng âm thanh rền vang thu hút sự chú ý của toàn bộ Ngân Cơ Thành. Cả thành xảy ra náo loạn. Người chạy ra ngoài xem có chuyện gì, người chui vào ẩn nấp sợ kẻ địch tấn công.

Hàng trăm người bay lên trời cao, nhìn về phía cự quy đang chuẩn bị ra đòn tấn công thứ hai. Hai mắt của nó sáng lên, bắn kim quang về phía đại trận. Kim quang liên tục không ngừng, giống như đang hòa tan thủy tinh một dạng.

"Tiền bối, xin nương tay" Âm thanh của Càn Khôn vang lên. Hắn vừa nhìn đã nhận ra đây là Bất Diệt Kim Quy. Bất Diệt Kim Quy tuổi thọ lên tới mấy vạn năm, vì vậy dù không biết đối phương đã sống bao nhiêu năm, nhưng gọi một tiếng tiền bối cũng không phải hạ thấp bản thân gì.

Bất Diệt Kim Quy thu hồi kim quang, hỏi:

"Người là ai"

"Tại hạ là gia chủ Khai Hoàng gia tộc, cũng là thành chủ Ngân Cơ Thành. Không biết tiền vi sao tấn công hộ thành đại trận?"

"Không có gì, ta muốn gọi người ra cho nhanh thôi"

"Con mẹ nó" Càn Khôn chửi thề trong bụng, xong nói "Tiền bối muốn gặp vẫn bối có gì chỉ giáo?"

"Ta cần dẫn đi 2 người mà người đang giam giữ"

"Mong tiền bối nói rõ" Càn Khôn lo lắng không biết đại nhân vật nào lại có thể để Bất Diệt Kim Quy đến tận cửa mang đi. Trăm năm nay, hắn còn chả biết Khai Hoàng gia tộc giam giữ người nào, cho thấy không có người nào đủ để gọi là đại nhân vật.

Trần Lương cùng Tuyết Phi bước ra ngoài, đứng trên mai Bất Diệt Kim Quy. Trần Lương chấp tay chào:

"Lại gặp Càn Khôn tiền bối"

"Ngươi là?" Trăm năm qua đi, tự nhiên là Càn Không không nhớ tới 1 tiểu tử không có bối cảnh gì.

"Tại hạ là Trần Lương, người bên cạnh ta là Tuyết Phi"

"Ta nhớ rồi. Tuyết Phi hồn lảo, gặp mặt gia chủ lại đeo mạng che mặt"

"Càn Khôn, ngài đã bán ta cho người khác, giờ ngài không còn là gia chủ của ta. Còn lí do ta mạng che mặt thì đây" Tuyết Phi còi xuống mạng che mặt, để lộ ra gương mặt đầy sẹo khiến mọi người không khỏi ngỡ ngàng.

Những người đang phi hành kia, không ít người còn nhớ đến Tuyết Phi với danh xưng nhất đẳng tiền nữ, không ngờ lúc này lại trở nên xấu xí như vậy. Bọn hắn thật có phần thất vọng.

"Tiền bối, ngươi rút cuộc muốn gì?" Luận thực lực, chỉ có Bất Diệt Kim Quy mới có tư cách nói chuyện với Càn Không.

"2 tiểu tử này sẽ truyền đạt ý muốn của ta. Ngươi nghe bọn hắn là được"

"Các ngươi muốn gì?" Càn Không bức tức hỏi

"Thả cha mẹ của ta đang bị giam trong Hình Ngục" Tuyết Phi lên tiếng

"Cha mẹ ngươi, một người là kẻ thù gia tộc, một người là phản đồ gia tộc, đều là trọng phạm không thể tha"

"Vậy ngươi muốn diệt tộc hay muốn thả người" Bất Diệt Kim Quy xen vào

"Bất Diệt Kim Quy, ta nể mặt ngươi sống lâu nên gọi 1 tiếng tiền bối, đừng tương Khai Hoàng gia tộc để ức hiếp. Bọn tộc còn có 2 vị đại trưởng lão là Thiên cấp võ giả, lại có trận pháp cấp 8 cao đẳng, quá thừa để tru sát người"

"Ta đánh chính lại một chút" Trần Lương xen ngang "Từ mức độ chấn động vừa rồi của trận pháp, ta khẳng định trận pháp chỉ là cấp 8 trung đẳng. Ngươi thổi phồng hơi quá rồi đấy"

Càn Không ghen lời không biết nói gì. Đối phương trận đạo cao siêu, hắn muốn phản bác rất khó.

"Lại nói thêm, không biết 2 Thiên cấp võ giả của ngươi thật hay giả, liệu bọn hắn có đang ở tại đây hay vắng mặt thì còn chưa biết. Ngươi gọi bọn hắn ra nói chuyện cho có phân lượng" Trần Lương nói tiếp

"Bọn hắn đang bế quan, nếu đã ra đây, ắt một trận chiến không chết không thôi. Bất Diệt Kim Quy ngươi nên suy nghĩ lại, cần gì phải vì 2 kẻ không khác gì sâu kiến mà gây chiến với 1 đại tộc"

"Không nhiều lời. Ngươi giữ 2 kẻ kia, gia tộc ngươi không có lợi ích gì. Thả bọn hắn ra, gia tộc ngươi tránh bị 1 trận thảm sát. Bên nặng bên nhẹ, tự ngươi cân nhắc" Bất Diệt Kim Quy nói

Càn Không không nói không rằng, đột nhiên kích hoạt trận pháp tấn công Bất Diệt Kim Quy. Không, nói chính xác hơn ý định của hắn là tiêu diệt 2 tiểu bối đang đứng trên mai rùa. Hắn không biết vì lí do gì mà Bất Diệt Kim Quy nghe lời bọn hắn, nhưng nếu 2 kẻ đó chết, tự nhiên là Bất Diệt Kim Quy không cần đòi người.

10 thanh hỏa phù đánh về phía Bất Diệt Kim Quy, trong đó 5 thanh đánh phần đầu, còn lại 5 thanh đánh lên mai rùa.

Bất Diệt Kim Quy tự nhiên là biết ý đồ của Càn Không. 2 mắt bắn ra kim quang, phá diệt 7 hỏa phù, còn lại 3 hỏa phù đều bị mai của nó chặn lại, không ảnh hưởng đến 2 người Trần Lương.

Lúc này, ngoài 1 mảnh làm chỗ đứng cho Trần Lương và Tuyết Phi, 35 mảnh mai rùa đều tung bay khắp nơi, hình thành thể trận phòng thủ, chống đỡ mọi đòn tấn công từ bất kỳ nơi nào.

Phá hủy hết đòn tấn công của trận pháp, Bất Diệt Kim Quy vẫn không dừng kim quang. Càn Không dám động thủ, vậy cũng phải cho hắn biết lễ độ.

Không chỉ dừng ở sử dụng kim quang, Bất Diệt Kim Quy còn tấn công bằng 30 mảnh mai rùa. Mỗi một mảnh mai đâm vào trận pháp đều như một trọng kình của Địa cấp võ giả, khiến trận pháp rung lên không ngừng. Tinh thạch tuân vào chứa trận pháp không ngừng nghỉ.

"Ngươi có giỏi thì ra đây chiến một trận, hoặc gọi 2 lão quái vật ra, ta sẵn sàng phụng bồi" Bất Diệt Kim Quy lên tiếng

Đám người Khai Hoàng gia tộc lo lắng đàm luận không ngừng. Mấy vị trưởng lão vội bàn luận cùng Càn Không:

"Gia chủ, để lâu sợ không ổn. Nếu trận pháp tan vỡ, gia tộc sẽ vô cùng nguy hiểm và dễ bị đánh lên phá hoại"

"Muốn xây dựng một trận pháp cấp 8 trung đẳng đòi hỏi rất lớn tài nguyên, nhân lực và thời gian. Gia tộc sẽ gặp phải suy thoái lớn."

"Gia chủ, cần phải gọi 2 đại trưởng lão ra ứng phó với tình huống nguy cấp này"

"Theo ta thấy thì trả cho bọn hắn 2 người kia cho xong. Đây là phương án đơn giản, an toàn và dễ thực hiện nhất"

"Đúng vậy, gia chủ. Bọn hắn cũng đã chịu cực hình hơn trăm năm, giờ thả ra cứu nguy cho gia tộc cũng coi như là lấy công chuộc tội"

"Ta cũng nghĩ nên thả bọn chúng. Bất Diệt Kim Quy chỉ có thể đi theo 2 tiểu tử kia chốc lát. Sớm muộn gì bọn chúng cũng tách nhau ra. Lúc đấy trả thù cũng không muộn"

"Không được thả, thế thì còn gì tôn nghiêm Khai Hoàng gia tộc. Cả 1 đại tộc lại để bị uy hiếp, sau này thành trò cười cho thiên hạ, sỉ nhục cho gia tộc.

"2 kẻ từ tù kia chịu cực hình trăm năm, đã sớm sinh mệnh lực cạn kiệt, có thả bọn chúng cũng khó phục hồi. Chúng ta cứ nói là bọn hắn chỉ còn hạn tù 10 năm. Nhưng vì lòng nhân từ nên thả trước thời hạn, âu cũng là lẽ thường"

"Gia chủ, ngài phải quyết nhanh lên. Càng để lâu, thông tin càng lan rộng, trận pháp cũng càng suy yếu"

...

Tuyết Phi đứng từ xa nhìn đám người từng là trưởng bối của mình bàn bạc về số phận của cha mẹ mà lòng quặn lại. Nàng lo sợ nếu gia tộc quyết không tha người, gọi ra cao thủ trong tộc chiến đấu với Bất Diệt Kim Quy, liệu nó có bỏ chạy. Dù sao nó cũng chỉ là đáp ứng giúp Trần Lương một việc, không thể vì Trần Lương mà vào sinh ra tử.

Tuyết Phi lo sợ lần cứu người này bất thành dẫn đến cha mẹ nàng càng lâm vào nguy nan, thậm chí triệt để bỏ mạng.

Nàng lo sợ mấy người dưới kia giờ trò, mang ra cho nàng là 2 cái xác không còn sinh mệnh thì nàng không biết sống sao.

Nàng lo sợ cả đời chỉ có duy nhất một cơ hội này nhìn thấy có thể cứu được cha mẹ. Nếu không thành, nàng liền triệt để tuyệt vọng.

Tuyết Phi dường như nghệt thờ bởi những suy nghĩ của mình.

Nhìn thấy Tuyết Phi run rẩy lo lắng, Trần Lương cầm lấy tay nàng, trấn an:

"Đừng lo lắng, mọi chuyện sẽ tốt đẹp thôi"

Bàn bạc, suy nghĩ nửa ngày, Càn Khôn nói với Bất Diệt Kim Quy:

"Dừng tay, bọn ta sẽ tha người"

Nghe được 1 câu này, Tuyết Phi như trút được gánh nặng, ngồi khụy xuống. Nhưng mọi chuyện còn chưa xong. Bất Diệt Kim Quy nói:

"Cái ta cần là 2 người sống và vẫn tu hành được. Các người nếu mang ra đây 2 cái xác, hoặc 2 kẻ tàn phế thì đừng trách ta độc ác"

"Người độc ác thì làm sao?" Một tiếng vang vọng lên từ sâu trong núi, một lão già đầu tóc bạc trắng bước từng bước đến. Rõ ràng mỗi bước rất ngắn, nhưng thân thể lão già lại di chuyển được xa tới trăm trượng.

"Lão tổ tông"

"Đại trưởng lão"

Đám trưởng lão và Càn Khôn cúi đầu chào

"Bất Diệt Kim Quy, ta tha người cũng được. Nhưng người muốn mang người đi, vậy phải có thực lực mới được"

Điều Tuyết Phi lo lắng thực sự đã xảy ra, Thiên cấp võ giả của Khai Hoàng gia tộc ra mặt rồi. Liệu Bất Diệt Kim Quy có giúp nàng cứu cha mẹ. Liệu một trận chiến long trời lở đất có xảy ra. Liệu Bất Diệt Kim Quy có thắng được đại trưởng lão?

Tìm Tuyết Phi như bị bóp nghẹt từng giây

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Thánh nhân thú

Bất Diệt Kim Quy không còn được thông dong như trước. Lão tổ tông đại trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc trông như rất vô hại, không hề có khí tức nguy hiểm của một võ giả. Nhưng ai nấy đều biết, mỗi lời nói của lão đều sẽ có thể quyết định vận mệnh của ngàn vạn người.

"Không gian Chuông không già. Không dễ ăn rồi" Bất Diệt Kim Quy đánh giá

Mỗi một người bước vào Thiên cấp đều sẽ được gọi là Thuộc tính Chuông không già. Bởi vì để bước từ Địa cấp lên Thiên cấp, chính là quá trình hấp thu, hiểu rõ và chuông không thuộc tính.

"Có lão phu ở đây, kẻ nào dám xâm phạm quyền uy Khai Hoàng gia tộc" đại trưởng lão tay đặt sau lưng, bề nghề thiên hạ.

"Nhân loại, đừng tưởng Thiên cấp là to, còn phải xem người là nhất, nhị hay tam phẩm"

"Vậy phải chiến mới biết được. Lão phu chưa từng giao chiến với Bất Diệt Kim Quy, cũng lâu không được gần gần cốt. Để ta xem người cả gan đến đây có bao nhiêu cân lượng."

"Được chiến trước, nói sau"

Đại trưởng lão bay lên cao. Hắn muốn rời chiến trường lên thật cao, tránh cho sinh linh bên dưới chịu thiệt hại.

"Các người nằm áp vào thân ta" Bất Diệt Kim Quy phân phó. Mảnh mai nửa dùng làm chỗ đứng của bọn hắn giờ lại thành tám khiên đắp lên 2 người. Ngoài ra, 6 mảnh khác đặt vào 6 chỗ sát xung quanh, đảm bảo 2 người Trần Lương không bị dư âm cuộc chiến lan tới.

2 đối thủ nhìn nhau, đại trưởng lão đột nhiên hỏi:

"Người là Thánh Nhân Thú hay Thánh Yêu Thú?"

"Ta là Thánh Nhân Thú. Người yên tâm chưa!" Bất Diệt Kim Quy nhàn nhạt trả lời

Yêu thú cấp 11 tiến hóa sẽ trở thành Thánh Thú. Lúc này, yêu thú có 2 sự lựa chọn.

Lựa chọn thứ 1, trở thành Thánh Nhân Thú, có khả năng biến thành nhân loại, có năng lực tu luyện, học tập như nhân loại. Đây chính là ưu điểm của lựa chọn này, có vô hạn tiềm năng phát triển, thậm chí thành thần.

Nữ Oa vốn dĩ là một loài yêu thú cấp 11, Thiên Vũ Xà. Thời điểm tiến hóa lên Thánh Thú, nàng lựa chọn được thiên địa ban cho năng lực biến thành nhân loại. Nàng một mực tu luyện, cuối cùng vượt lên vạn chúng, thành tựu Thần cấp.

Yêu thú Thánh Nhân Thú có thể biến hóa liên tục giữa 2 hình thái nhân, yêu. Biến thành nhân để tu luyện, biến thành yêu để chiến đấu. Đây chính là lợi thế rất lớn so với nhân loại thông thường. Thánh Nhân Thú lấy hình thái Yêu để đi thu thập tài nguyên, cung cấp cho hình thái Nhân tu hành. Lại thêm trí tuệ mấy ngàn năm sinh sống trước đó, điều kiện tu hành cho Thánh Nhân Thú thực sự là vô cùng ưu đãi.

Lựa chọn thứ 2, trở thành Thánh Yêu Thú, thu được sức mạnh cường đại phi thường. Đây chính là ưu điểm của Thánh Yêu Thú so với Thánh Nhân Thú. Đây là lựa chọn mà đa số Thánh Thú chọn, vừa không mất công tu hành lại từ đầu, vừa trở nên rất mạnh ngay lập tức.

Thánh Yêu Thú cũng có được trí tuệ và tiếng nói của nhân loại.

Ưu điểm của lựa chọn này, chính là nhược điểm của lựa chọn kia, và ngược lại.

Hình thái Yêu của Thánh Nhân Thú thực ra có mạnh hơn trước đó một chút, nhưng chỉ một chút thôi.

Đại trưởng lão ra tay trước, huy xuống 1 kiếm 12 mảnh mai rùa dần thành hàng chặn lại.

Bất Diệt Kim Quy phản công. Các mảnh mai di chuyển về 4 phương 8 hướng xung quanh đại trưởng lão, xoay tròn rồi đồng thời cấp tốc chém tới địch thủ.

Các mảnh còn cách đại trưởng lão 3 trượng xung quanh đều bị dừng lại, không thể tiến thêm 1 bước. Hắn đang giơ 2 bàn tay lên cao, tạo ra 1 mảng chắn không gian bao quanh người, ngăn cản mọi đòn tấn công.

Đại trưởng lão bận 2 tay, nhưng trên đầu hắn lại xuất hiện 1 thanh kiếm không lồ. Cự kiếm chém xuống, tạo ra một lực tấn công mạnh gấp 10 lần kiếm khí ban đầu của đại trưởng lão.

2 mắt Bất Diệt Kim Quy phát sáng, bắn ra 2 luồng kim quang chặn lại kiếm khí. Đáng tiếc, kiếm khí không bị hủy, vẫn một mực xông phá tấn công Bất Diệt Kim Quy. Kim quang từ 2 kim nhân vẫn tuôn ra không ngừng, bắn phá kiếm khí, giống như 2 con người đang ghi người cô gắng chặn 1 con bò tót hung hãn.

Đến cuối cùng, kiếm khí vẫn là bị hủy ngay trước mũi Bất Diệt Kim Quy.

"Giỏi lắm, vậy như này thì sao" đại trưởng lão thu lại 1 tay chống đỡ, chuyển sang cầm kiếm. 29 mảnh rùa tiến thêm được 1 bước, ép sát người đại trưởng lão còn 1 trượng khoảng cách.

Đại trưởng lão huy kiếm, kết hợp với thanh cự kiếm trên đầu làm thành 1 đại kiếm khí rạch phá không gian tiến về Bất Diệt Kim Quy. Một kiếm này như cắt thiên địa ra làm đôi. Trên cao, bầu trời tách ra làm 2. Dưới đất, mặc dù cách đại trưởng lão rất xa, mặt đất bị rạch một đường nhỏ, nhà cửa bị phá hủy, vài sinh linh vô tội thiệt mạng.

Bất Diệt Kim Quy không tiếp tục dùng kim quang ngăn cản, vì nàng biết là không có tác dụng. Nàng phải dùng đến khả năng mà nàng giỏi nhất, tốc độ.

Tốc độ của kiếm khí vô cùng nhanh, chỉ chớp mắt đã cắt Bất Diệt Kim Quy ra làm đôi, nhưng đó chỉ là tàn ảnh của nàng. Bản thể nàng đã kịp di chuyển khỏi chỗ cũ một khoảng xa.

Tiếp tục như vậy, đại trưởng lão tấn công lần 2, lần 3, đều bị Bất Diệt Kim Quy tránh thoát.

"Ta từng nghe Bất Diệt Kim Quy mạnh nhất là tốc độ, giờ được chứng kiến quả là danh bất hư truyền" đại trưởng lão dùng đánh, nói

"Biết vậy sao ngươi còn chưa đầu hàng"

"Ta không đánh trúng người. Còn ngươi thì đánh được ta?" đại trưởng lão cười nói

Bất Diệt Kim Quy điều khiển 27 mảnh rùa lùi lại, nhưng không phải là dùng tấn công. Từ trên mỗi một mảnh rùa, lộ ra 1 con mắt. 27 con mắt bắn ra kim quang tấn công đại trưởng lão. Hắn lại dùng 2 tay, ngăn 27 luồng kim quang dùng trước bản thân 3 trượng.

2 luồng kim quang từ kim nhân của Bất Diệt Kim Quy gia nhập tấn công, khiến vòng bảo vệ xung quanh đại trưởng lão giảm xuống còn 2 trượng.

27 mảnh rùa quay xung quanh đại trưởng lão, tấn công vào mọi góc độ, mọi vị trí về phía đại trưởng lão nhưng vẫn chỉ dừng ở 2 trượng.

Bất Diệt Kim Quy còn 7 mảnh mai nữa chưa tham gia tấn công, nhưng dù có cũng khó chạm được vào cơ thể đại trưởng lão.

Ngoài ra, nó còn 1 tuyệt chiêu rất mạnh, đó là sử dụng mai rùa hoàn chỉnh, rứt đầu lại, xoay tròn và tấn công. Nhưng chấn động từ đòn tấn công đầy chắc chắn sẽ giết chết 2 nhân loại đang trốn trong mai của nó. Vì vậy đành thôi.

Và lại đối phương cũng chưa dốc hết sức. 1 Thiên cấp võ giả, đâu chỉ dùng lại ở mấy đòn tấn công như vậy. Nhưng lão biết bản thân rất khó vượt qua tốc độ của Bất Diệt Kim Quy để đánh trúng nó. Hơn thế nữa, cuộc chiến giữa 2 bọn hắn thực sự bùng nổ sẽ mang lại rất nhiều thiệt hại về người và của cho Ngân Cơ Thành.

Một màn thăm dò thực lực nhau nhờ thế mà dừng lại, không tiến đến cuộc chiến thực sự.

2 bên tiếp tục nhìn nhau, đại trưởng lão lên tiếng:

"Ngươi bị vướng bên người, đánh không lại ta, nên rời đi thôi"

"Vậy ta cắt bọn hắn đi một nơi thật xa rồi trở về đánh với ngươi 1 trận, để cho nơi này biến thành bình địa"

"Đại sư huynh của ta đang bế quan trong kia. Ngươi muốn vì 1 tiểu tử mà để bản thân độc chiến 2 Thiên cấp võ giả?"

"Nói thật là ta không muốn thế chút nào. Thế này đi, ta nhường 1 bước, ngươi nhường 1 bước"

"Nhường như nào?"

"Ngươi giao người, ta rời đi"

"Ta không thấy người nhường chỗ nào"

"Người muốn ta rời đi, ta sẽ rời đi. Đây là nhường đúng ý người đó" Bất Diệt Kim Quy cười nói.

"Thế này đi, ta thả cho người 1 người, giữ lại 1 người. Vậy coi như là mỗi người nhường 1 bước"

"Không được. Ta muốn có cả cha và mẹ" Tuyết Phi xen vào. Để nàng phải chọn một trong hai, để người còn lại tiếp tục nhận tra tấn và chết trong ngục, tương lai nàng và người được chọn sống cũng đau khổ một thời gian dài.

"Các vị tiền bối, văn bối có đề nghị" Trần Lương nói vọng ra

"Người nói đi" Bất Diệt Kim Quy nói

"Văn bối tu vi Hoàng cấp. Văn bối sẽ nhận một kích tấn công của gia chủ Khai Hoàng gia tộc, Càn Khôn. Nếu văn bối chết, Bất Diệt Kim Quy sẽ rời đi và không bao giờ quay lại đòi người. Nếu văn bối sống, Khai Hoàng gia tộc thả 2 người cha mẹ của Tuyết Phi. 2 vị tiền bối thấy thế nào?"

"Không được" Tuyết Phi phản đối. Như thế khác gì đánh cược thập tử nhất sinh. Nàng biết Trần Lương thu đoạn vô biên, nhưng chênh lệch quá lớn, khác biệt một trời một vực tu vi như thế sao có thể chịu được

"Yên tâm, ta có cách" Trần Lương gơ tay bảo nàng không cần xen vào

"Không được. Càn Khôn dù không phải Thiên cấp, cũng là Địa cấp đại viên mãn, mà tối thiểu cũng là hậu kỳ. Dù là Huyền cấp tu vi cũng khó chống được, huống hồ người còn là một Hoàng cấp"

"Muốn cứu cha mẹ thì đề yên cho ta" Trần Lương nói lại một lần nữa

"Ta thì không vấn đề gì. Người thấy sao?" Bất Diệt Kim Quy hỏi đại trưởng lão. Với nàng, đáp ứng cứu người là theo yêu cầu của Trần Lương. Còn nàng không quan tâm hấn sống hay chết. Đề nghị này của Trần Lương vừa khiến nàng không bị bất kỳ nguy hiểm gì, lại kết thúc được yêu cầu, có gì mà không đồng ý cho được.

Đại trưởng lão nhìn xuống Càn Khôn. Càn Khôn đáp lời:

"Đại trưởng lão, ta là Địa cấp hậu kỳ. Hấn chết chắc rồi "

"Được, lão phu đồng ý" đại trưởng lão nói "Nếu tiểu tử nhà ngươi có được bản lĩnh sống sót thì ta cũng không còn gì để nói"

Trần Lương cùng Tuyết Phi chui ra ngoài, đứng cạnh Bất Diệt Kim Quy.

"Các người lấy Thấu Thị Cầu kiểm tra tu vi của hấn. Muốn kiểm tra gì thì kiểm tra, đừng để thua xong lật lọng"

"Sao ta không nhìn được tu vi của tiểu tử này?" đại trưởng lão lấy làm lạ, vì tinh thần lực của hấn những cấp 9 cơ mà.

"Vi tinh thần lực của hấn là cấp 9" Bất Diệt Kim Quy mỉm cười nói

Đại trưởng lão giật mình. Lão tin lời Bất Diệt Kim Quy, không có lí do gì nó phải lừa lão. Nhưng Hoàng cấp tu vi mà tinh thần lực cấp 9 là cực kỳ vô lý. Lão bắt đầu thấy có phần lo lắng. Đối phương tinh thần lực cấp 9, lại chủ động đưa ra đề nghị mà xác suất thua cuộc đến 99%. Điều này vừa vô lý lại không thuyết phục.

"Tiểu tử rót máu và nguyên khí vào" đại trưởng lão đưa Thấu Thị Cầu của mình cho Trần Lương. Dù sao 2 bên đều đã chấp nhận, muốn thay đổi cũng không được.

Trần Lương làm theo, kết quả cho thấy hấn thực sự là Hoàng cấp tu vi, ám thuộc tính.

"Tại hạ cũng muốn Càn Khôn gia chủ kiểm tra Thấu Thị Cầu"

"Sao ta cũng phải kiểm tra?" Càn Khôn hỏi

"Đại nhân sợ văn bối biết tu vi sao?" Trần Lương nghiêng đầu hỏi

"Hừ" Càn Khôn nhận lấy Thấu Thị Cầu, cho Trần Lương thấy được thông tin Địa cấp tu vi, hỏa thuộc tính

"Bắt đầu đi" đại trưởng lão nói.

2 người Trần Lương và Càn Khôn đứng cách nhau 1 dặm. Càn Khôn tin tưởng chỉ cần 1 kiểm bình thường cũng có thể giết đối phương hóa thành tro bụi. Nhưng đây là cá cược, liên quan đến mặt mũi của hấn và cả gia tộc, nên hấn sẽ dốc toàn lực, chém ra 1 kiếm mạnh nhất.

Tuyết Phi đứng trên lưng Bất Diệt Kim Quy nhìn chăm chăm vào nam nhân trước mặt. Nàng như lo lắng đến ngừng thở. Kết quả tốt là Trần Lương còn sống, cha mẹ nàng được cứu. Kết quả xấu là Trần Lương chết, cha mẹ nàng cũng chết trong ngục giam

Mà điều tồi tệ nhất, là kết quả xấu lại có khả năng xảy ra cao hơn rất nhiều so với kết quả tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 163: Anh hùng khó qua ải mỹ nhân

Càn Khôn vừa bắt đầu vận khí, cả một vùng không gian liền trở thành hỏa ngục, Trần Lương đứng cách 1 dặm mà linh khí xung quanh cũng bị ảnh hưởng

Chỉ có linh khí gần Trần Lương 3 trượng mới thụ hấn điều khiển. Không có cách, tu vi 2 bên chênh lệch quá lớn. Vùng linh khí mà Càn Khôn cường không lớn hơn Trần Lương mấy chục lần.

"Vói 1 chiêu Song Thủ Hòa Mãng này, dù là Địa cấp võ giả sơ kỳ cũng chết, đừng nói là một tên nhai ranh Hoàng cấp"

Càn Khôn kết thúc chuẩn bị, song quyền đánh ra, một con hỏa xà 2 đầu với 2 răng nanh sắc nhọn lao về phía con mồi.

Trần Lương sử dụng Địa Long Thương, hơi hốt đánh ra 1 chiêu Cửu Long Thăng Thiên. Hấn thậm chí còn không dùng đến Chiến thần Atula. 1 con hắc long nhất vĩ đụng vào hỏa xà, giống như đom đóm thiêu thân lao vào ngọn đuốc, hoàn toàn không có tác dụng gì.

Thời điểm hắc long bị hỏa xà vừa chạm đã tan biến, Tuyết Phi liền rơi vào tuyệt vọng. Hỏa xà mang theo sóng nhiệt cực mạnh há to mồm nuốt chửng Trần Lương.

Lúc này một chuyện kỳ lạ xảy ra, hỏa xà vừa chạm vào con mồi, cơ thể nó liền giống như bị một hố sâu hút về phía ngực Trần Lương. Sau 1 tích tắc, toàn bộ hỏa xà đã không thấy bóng dáng, mà Trần Lương thì toàn vẹn đứng đó, may may không có bất kỳ hao tổn.

Đòn đánh qua đi, hàng trăm ngàn cặp mắt nhìn về phía thân hình nhỏ bé, nhưng đã tạo nên kỳ tích vô tiền khoáng hậu. Tuyết Phi không tin vào mắt mình, ngồi nhìn trân trân về phía Trần Lương.

Càn Khôn lắp bắp hỏi:

"Người, người làm thế nào?"

"Bộ giáp của hấn đã hấp thu tất cả hỏa diễm của người" đại trưởng lão giải thích. Không hổ là Thiên cấp võ giả, trí tuệ và ánh mắt, đều hơn xa Càn Khôn.

"Khả năng này chỉ có thể là Bán Thần Khí trở lên. Tiểu tử, giáp của người tên gì?" đại trưởng lão hỏi Trần Lương.

"Bá Vương Quý Diện Giáp" Trần Lương trả lời. Đã không thể giấu, vậy cũng liền không cần giấu.

Bán Thần Khí luôn có các đặc kỹ đi kèm. Đặc kỹ hấp thu 1 Yêu Ảnh của yêu thú loài khuyến để sử dụng của Bán Thần Khí Khuyến Dạ Xoa chỉ là 1 trong 2 đặc kỹ của nó.

Bá Vương Quý Diện Giáp có 3 đặc kỹ.

Đặc kỹ 1: Nhiều loạn tinh thần, gây choáng

Đặc kỹ 2: Chống lại Hóa thuộc tính

Đặc kỹ 3: Nhận chủ đến chết

Thời điểm đưa ra đề nghị với Khải Hoàng gia tộc, Trần Lương không nghĩ đến sử dụng đặc kỹ thứ 2 của Bá Vương Quý Diện Giáp, vì không biết Càn Khôn thuộc tính gì.

Vốn dĩ hấn định dùng Khuyến Dạ Xoa, sử dụng Yêu Ảnh của Ngao Thiên để lại trong đó để đỡ đòn tấn công. Từ lần gần nhất Ngao Thiên rời đi, Yêu Ảnh nó để lại trong Khuyến Dạ Xoa tương đương với Địa cấp sơ kỳ, đủ để giảm đi nhiều sức tấn công của Càn Khôn.

Sau đó, Trần Lương dùng Đế Nhất có Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí cũng sẽ có tác dụng nhất định

Sau đó vẫn phải nhờ đến Bá Vương Quý Diện Giáp, nhưng chỉ nghĩ sử dụng đến khả năng tăng 69 lần nguyên khí hộ thân của nó.

Lớp phòng thủ cuối cùng đương nhiên là nhục thân cường hãn và khả năng hồi phục của chính Trần Lương.

Mặc dù có 4 lớp phòng thủ như vậy, nhưng Trần Lương vẫn cảm thấy lo lắng vô cùng, chỉ có thể mang tâm thế đánh cược một phen.

Nhưng khi nhìn thấy chữ "Hỏa" hiện lên trong Thấu Thị Cầu, Trần Lương mừng như nắng hạn gặp mưa, như chết đuối vớ được cọc.

Phải biết rằng, Bán Thần Khí thường là đồ dùng của Thiên cấp tu vi. Thậm chí một số Thiên cấp võ giả còn không có Bán Thần Khí mà dùng. Từ đó có thể thấy được độ hiếm cũng như giá trị của Bán Thần Khí.

Bá Vương Quý Diện Giáp có thể hấp thu hơn một nửa lực tấn công của hỏa võ kỹ từ Thiên cấp võ giả nhất phẩm. Hấp thu xong nó sẽ tán nhiệt đi ngay để có thể tiếp tục hấp thu tiếp.

Đòn tấn công của Địa cấp võ giả hậu kỳ, hiển nhiên không thể vượt qua được một nửa lực lượng của Thiên cấp nhất phẩm, vì vậy Trần Lương an tâm lắm. Hấn tự tin không cần chống cự lại đòn tấn công của Càn Khôn.

Quả nhiên Bá Vương Quý Diện Giáp hoàn thành xuất sắc vai trò của nó, cứu nguy Trần Lương một mạng.

Đại trưởng lão nghe câu trả lời của Trần Lương, định hỏi tiếp rồi lại thôi. Hấn rất tò mò muốn biết từ đâu mà 1 Hoàng cấp tu sĩ lại có được 1 Bán Thần Khí, nhưng nghĩ hỏi cũng không có câu trả lời nên thôi.

Cho dù là mượn được thì cũng rất đáng nói. Vì nếu Càn Khôn hỏi mượn đại trưởng lão Bán Thần Khí, hấn nhiên là đại trưởng lão sẽ từ chối. Đại trưởng lão chỉ có 1 cây kiếm cấp độ Bán Thần Khí, tên là Vô Nhại. Lão coi nó như mạng sống của mình, sao có thể cho người khác mượn.

"Thả người cho bọn hấn mang đi" đại trưởng lão để lại 1 câu rồi cất người rời đi.

Cho dù đôi phương thắng nhờ bảo vật thì vẫn là thắng. Quy tắc không hề nói không được dùng áo giáp, bảo vật.

"Đại trưởng lão đã nói vậy, các người còn không nghe?" Bất Diệt Kim Quy lên tiếng. Dường như chiến thắng bất ngờ và có phần quá dễ dàng của Trần Lương khiến gia chủ và các trưởng lão của Khải Hoàng gia tộc còn chưa hết ngỡ ngàng.

"Các người đưa người ra đây" Càn Khôn phân phó thuộc hạ.

Tuyết Phi nghe được câu nói của Càn Khôn mà vui mừng khôn xiết, định chạy theo người của Khải Hoàng gia tộc vào tới Hình Ngục

"Để ta đi cùng bọn hấn" Nàng nói với 2 người Trần Lương.

"Không nên. Người ở lại đây. Đại trưởng lão đã rời đi, cho thấy thiện ý. Nếu mấy kẻ này dám làm bậy, bọn hần sẽ phải tự chịu hậu quả" Bất Diệt Kim Quy nói to, ý muốn nhắc nhở mấy người khác.

Tuyết Phi hồi hộp ngóng chờ về phương xa, chờ đợi từng giây từng phút được nhìn thấy cha mẹ.

Trần Lương tiến đến bên cạnh, đặt tay lên vai Tuyết Phi, nói:

"Bình tĩnh một chút"

Tuyết Phi khóc nức nở, quay ra ôm chầm lấy hần

"Đa tạ, đa tạ người rất nhiều"

"Không có gì. Giúp được người là ta vui rồi"

Không có bất kỳ dấu hiệu, Tuyết Phi đặt môi tiếp môi lên Trần Lương. Cho dù mặt nàng có biến dị, nhưng đôi môi mềm mại ấy vẫn tuyệt đối là mỹ vị nhân gian.

Anh hùng khó qua ải mỹ nhân. Trần Lương càng là được Tuyết Phi cứu mạng, sao có thể không đáp lại Tuyết Phi cho được.

Không chỉ là ân cứu mạng, bọn hần đã sớm là bằng hữu, cùng nhau phiêu lưu, cùng nhau trải qua vô vàn gian khổ.

Nhớ lại lần đầu gặp mặt tại Trọng Môn, trong rất nhiều nam nhân, nổi tiếng có, danh môn chính phái có, hào hoa phong nhã có, ân cần với nàng có, truy cầu nàng nhiều năm có, nhưng Tuyết Phi lại chỉ dành sự quan tâm cho kẻ không quan tâm tới nàng:

“Tiểu đệ nếu không đi được, sư tỷ đây có thể giúp”

Lần thứ hai gặp lại là trong Hoàng Lam Môn. Lúc này 2 người mới chính thức kể vai nhau mà đi, giúp nhau thu nhật bảo vật. Nói về ơn nghĩa, Tuyết Phi cứu Trần Lương trước. Nhờ nàng mà hần thoát khỏi truy đuổi của 2 trưởng lão Quỷ Địa Phái.

Lần thứ ba gặp lại, hần giúp gia tộc của nàng đoạt thứ hạng cao nhất trong Ngũ Tộc Hội. Khi hần gặp nạn, chỉ có duy nhất nàng quan tâm hần sống chết.

Lúc này hai người đã sớm nảy nở tình ý. Một người là mỹ nhân vạn người mê, một người là nam nhân anh hùng phong thái, tài năng xuất chúng.

Lần thứ tư gặp lại là Trần Lương đến giải vây Tuyết Phi khỏi hôn nhân với Mộng Thần Phong Sơn Tùng Anh

Lần thứ năm là nàng với mới cứu hần.

Và giờ đây, hần giúp giải cứu cha mẹ nàng.

Nói ra thì toàn là Tuyết Phi cứu mạng Trần Lương. Ôn nghĩa này thật khó nói hết.

Hai người cứ thế ôm hôn nhau trước hàng ngàn cặp mắt. Chỉ đến khi có tiếng nhắc nhở, bọn hần mới dừng lại

"Tuyết Phi, người đến rồi" Bất Diệt Kim Quy nói

Tuyết Phi nhìn về phương xa, thấy 2 trưởng lão ôm theo 1 nam 1 nữ bay về bên cạnh Càn Khôn.

"Các người mang người đến đây" Bất Diệt Kim Quy nói

2 vị trưởng lão nhìn Càn Khôn gật đầu mới mang người tới trước mặt nàng.

Bất Diệt Kim Quy biến hóa thành nhân loại, là một nữ nhân đứng tuổi. Nàng không có dung nhan kiểu tuyệt đại mỹ nhân, nhưng khuôn mặt toát lên sự thông thái, ánh mắt toát lên vẻ trí tuệ không gì sánh được.

Hình thái nhân loại của nàng mới tu luyện được đến Địa cấp sơ kỳ võ giả, vì vậy chiến đấu vẫn lựa chọn hình thái yêu thú. Hình thái nhân loại, nàng có tinh thần lực cấp 9, thích hợp để kiểm tra tình trạng của cha mẹ Tuyết Phi. Cả 2 đều đang bất tỉnh nhân sự.

"Cả 2 đều đã suy kiệt đến không thể tỉnh dậy. Mặc dù cả 2 đều là Địa cấp tu vi nhưng ta e là nếu không được chữa trị, bọn hần khó có thể tự phục hồi." Bất Diệt Kim Quy nói, sau khi đã kiểm tra toàn bộ cơ thể 2 người.

"Tiền bối có cách nào chữa trị không?"

"Cách thì có, nhưng..."

Bất Diệt Kim Quy còn chưa nói hết, Tuyết Phi đã vội quỳ xuống, nói:

"Mong tiền bối cứu giúp, Tuyết Phi xin nguyện làm nô tỳ phục vụ tiền bối cả đời"

"Người tu vi quá thấp" Bất Diệt Kim Quy lắc đầu, nói "Thời gian thuộc tính, người tương lai là rất có tiềm năng. Nhưng ta không có nhu cầu nô tỳ hay thuộc hạ. Bảo vật ta có là Giới Thủy, không thể cho bọn hần.

Cách chữa trị cho 2 người này, không thể dùng đan dược. Cơ thể bọn hần hiện tại không luyện hóa được đan dược. Có thể dùng đến châm cứu hay các loại bảo dược ngấm qua da vào nhục thể. Cách tốt nhất là dùng loại có dược tính nhẹ, dần dần phục hồi. Loại dược tính mạnh có thể gây phản tác dụng, ảnh hưởng đến tính mạng bọn hần.

Các người tự tìm cách đi"

Trần Lương tiếc nuối, hần đã dùng hết Giới Thủy cho bản thân và Ngạo Thiên, giờ chỉ có thể tìm cách khác.

"Được rồi, chúng ta trở về rồi tìm cách" Trần Lương nói

Tuyệt Phi vừa khóc, vừa ôm cơ thể mẹ lên Bất Diệt Kim Quy. Trần Lương hỗ trợ di chuyển cơ thể cha nàng.

Bất Diệt Kim Quy rất nhanh đưa 4 nhân loại về đúng vị trí đã đón Trần Lương, gần Vương Thành.

"Tiểu tử, yêu cầu của ngươi ta đã hoàn thành, từ nay không còn nợ nần gì nhau" Bất Diệt Kim Quy nói với Trần Lương.

"Tiền bối, vừa rồi ta cũng góp công rất lớn giúp tiền bối hoàn thành yêu cầu, có phải không?" Trần Lương nói

"Ý ngươi muốn gì?"

"Ta muốn nhờ tiền bối 1 việc rất nhỏ thôi, chỉ mất thời gian vài hơi thở liền xong"

"Nói rõ ra đi. Nếu tiện tay thì ta giúp, còn không thì ta có quyền từ chối đấy"

"Tiền bối yên tâm, rất đơn giản thôi. Phía trước là 1 tòa thành có hộ trận cấp 8 sơ đẳng, không có Thiên cấp võ giả tọa trấn, cao nhất cũng chỉ là Địa cấp trung kỳ. Văn bối muốn nhờ tiền bối trước khi rời đi thì phá hủy Phủ Thành Chủ ở đó"

"Giết tất cả người?" Bất Diệt Kim Quy hỏi

"Đúng vậy" Trần Lương đáp

"Thôi được, yêu cầu này đơn giản, ta sẽ làm"

"Đa tạ tiền bối. Mong lại được hợp tác với tiền bối trong lần tới"

"Vậy ngươi đừng có chết sớm. Ngươi có tiềm năng, nhưng gây họa vô số, không biết chết lúc nào"

"Haha, tiền bối đừng nói xui vậy chứ. Cung tiễn tiền bối"

Bất Diệt Kim Quy hóa thân thành nhân loại, tiến vào trong Vương Thành. Nàng tiến tới gần Phủ Thành Chủ, hay còn được gọi với cái tên Từ Cẩm Thành. Bất Diệt Kim Quy hóa thân trở lại hình dạng chân thân, xoay tròn một hồi.

Một cơn cuồng phong lớn chưa từng có tại Vương Thành phá hủy hoàn toàn Từ Cẩm Thành. Cả một diện tích lớn tới mấy chục dặm vuông không còn một ai sống sót.

Đại tướng quân thứ 13 của Giang Đông Quốc, Ngự Tiền Đại Thần tử vong. Toàn bộ Ngự Tiền Thị Vệ bỏ mạng. Vương thân quốc thích trong Từ Cẩm Thành đều hồi phi yên diệt.

Tin tức khủng bố ngay lập tức lan khắp Giang Đông Quốc. Lòng người bàng hoàng. Các thế lực đều cho người tới Vương Thành điều tra thông tin.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Nhân tình thế thái

Trường Giang Quốc đã có mặt trên Cửu Giới vào 1 vạn năm trước, chính là tiền thân của Giang Đông Quốc ngày nay.

Trường Giang Quốc vốn đã có một thời gian mấy ngàn năm hưng thịnh dưới triều đại của người sáng lập. Nhưng con cái vô năng lên cai trị đã khiến dân chúng lầm than, cách mạng nổi lên khắp nơi.

Cuối cùng, chiến thần Lã Bố càn quét tất cả, một lần nữa gây dựng lại Trường Giang Quốc phồn thịnh, yên ổn. Lã Bố chú trọng dạy bảo con cái, ai nấy đều năng lực xuất chúng.

Nhưng mọi thứ đều có 2 mặt. Năng lực xuất chúng thì tầm nhìn, khát vọng lại càng lớn. Khi Lã Bố còn sống, huynh đệ ruột thịt ngầm ngầm đấu đá nhau, cuối cùng chỉ còn lại 3 người.

Khi Lã Bố mất đi, đã viết thánh chỉ truyền ngôi cho người con thứ, có cái tâm lo cho dân chúng. Những tướng có thánh chỉ, mọi việc sẽ dễ dàng. Nhưng người con cả không cam lòng, dấy quân cướp ngôi, bảo người con thứ giả truyền thánh chỉ.

Người con thứ 3 cũng không chịu yếu thế. Hắn cũng là người thông minh, năng lực xuất chúng, được nhiều quan viên ủng hộ.

3 người con cầm quân chiến tranh một thời gian, cuối cùng hình thành thế chân vạc. 3 thế lực tự lập thành 3 nước Ngô, Khoai, Sấn.

1000 năm trước, Lý Thế Đế cầm quân chiến thắng tất cả, quy giang sơn về một mối, thành lập lên Giang Đông Quốc.

Lý Thế Đế là bậc kỳ tài trong thiên hạ, bản thân thời trẻ cũng chu du khắp Cửu Giới. Rút kinh nghiệm các đời tiền hiền, lại thêm kiến thức xã hội, quốc gia sâu rộng. Lý Thế Đế quyết định thay đổi truyền ngôi.

Ngôi báu chỉ tôn sẽ không được truyền cho con cái của vua, mà sẽ do tất cả quan viên bỏ phiếu bầu chọn. Người nào có nhiều phiếu bầu nhất sẽ được đăng lâm cửu ngũ chí tôn. Mỗi 100 năm sẽ bầu lại một lần. Quân đội sẽ không do vua quản lý mà chia cho nhiều Đại tướng quân.

Có điều thế chế chưa rõ ràng, Lý Thế Đế đã từ thương, bỏ mạng khi tuổi đời còn chưa tới 5000. Cái chết trẻ của Lý Thế Đế khiến cho Giang Đông Quốc rơi vào tranh giành quyền lực, dẫn tới chiến tranh Loạn 12 Sứ Quân.

Ngự Tiền Đại Thần là Đại tướng quân thứ 13, nắm giữ Ngự Tiền Thị Vệ vốn là một thế lực trung lập, không nghiêng về Sứ Quân nào. Các Sứ Quân luôn muốn lôi kéo Ngự Tiền Đại Thần về phía mình do lão nắm giữ rất nhiều lợi thế vượt trội, cả về quân lực, danh vọng, vị trí nắm giữ.

Ngự Tiền Đại Thần Hoàng Trung, chỉ muốn bảo hộ hoàng thân quốc thích chu toàn, không muốn lên nắm quyền.

Các Sứ Quân không ai muốn là đối địch với Hoàng Trung, vì vậy cho dù chiến hòa khắp nơi, các Sứ Quân đánh nhau chiếm đất, nhưng Chi Chủ vẫn luôn an toàn. Có lẽ hắn chờ đợi 1

Sứ Quân chiếm hết các Sứ Quân còn lại rồi mới theo. Một phương án rất an toàn

Thực ra, 12 Đại tướng quân đều có phần bất mãn với cách làm của Hoàng Trung. Bởi cho dù 1 Sứ Quân nào đó chiến thắng, thống nhất Giang Đông Quốc, thì quyền lực vẫn bị chia nửa cho Hoàng Trung.

Hắn nhiều năm bảo vệ hoàng thân quốc thích, bảo vệ các quan đại thần trong triều, lại nắm giữ lực lượng Ngự Tiền Thị Vệ thiện chiến, đông đảo, vì vậy sức ảnh hưởng sẽ là vô cùng lớn, mặc cho bất kỳ Đại tướng quân nào khác lên ngôi vương.

12 Đại tướng quân đều biết vậy, nhưng cũng không có cách nào khác. Nếu đối địch với Hoàng Trung, khiến lão đem quân Ngự Tiền Thị Vệ tấn công, Hoàng Trung sẽ chỉ tiêu diệt quân đội mà không chiếm đất, vì vậy 2 Sứ Quân 2 bên chắc chắn sẽ tận dụng cơ hội xâm chiếm.

Sứ Quân nào mà phải cùng lúc đối địch với 3 thế lực lớn khác thì chỉ có chết. Vì vậy không Sứ Quân nào dám chống đối Hoàng Trung, để mặc cho Chi Chủ an toàn, phát triển.

Trần Lương không hề chắc chắn Bất Diệt Kim Quy sẽ giúp mình tiêu diệt Hoàng Trung và Ngự Tiền Thị Vệ. Đây chỉ là một lời nhờ vả, vì vậy rất có thể Bất Diệt Kim Quy sẽ từ chối.

Ngự Tiền Thị Vệ bị tiêu diệt, tất cả Sứ Quân đều sẽ có lợi. Người chiến thắng cuối cùng sẽ nắm thực quyền mà không cần phải e ngại, nhìn lên ngó xuống mỗi khi ra mệnh lệnh. Đặc biệt là Mũi Sứ Quân, giả dụ Như Lão lên ngôi báu, do tu vi kém hẳn Hoàng Trung, chắc chắn quyền lực sẽ bị hạn chế rất nhiều.

Trong mấy chục năm chiến tranh, tình thế khó khăn quá, Trần Lương lại nghĩ hay là dùng đến Bất Diệt Kim Quy tiêu diệt hết các Sứ Quân khác, nhưng rồi lại thôi. Bởi muốn ngồi được lên vị trí cửu ngũ chí tôn, việc cân nhắc không phải là tiêu diệt hết đối thủ, đây chỉ là phương thức. Còn bản chất, là phải chứng minh được cho dân chúng thấy được thực lực của mình.

Bất Diệt Kim Quy có thể dọa sợ các thế lực một thời gian. Nhưng sau đó, khi Bất Diệt Kim Quy không còn xuất hiện một thời gian, các thế lực tại Giang Đông Quốc sẽ sớm nhận ra sự yếu kém của quốc vương và dần dần có các thế lực nổi dậy giành chính quyền.

Vì vậy, muốn ngồi vững trên ngôi báu, Mũi Sứ Quân rất cần chứng minh thực lực của mình bằng cách tự mình tiêu diệt các Sứ Quân khác.

Thời điểm Trần Lương bị trận pháp đánh bị thương nặng ở Hải Hãn Thành, hẳn đã được đưa vào mật thất chữa thương trong Phủ Thành Chủ, nơi vốn chỉ dành cho Đại tướng quân sử dụng.

Kinh Châu, cố đô của Giang Đông Quốc hiển nhiên cũng có 1 gian mật thất chữa thương như thế, thậm chí còn tốt hơn nhiều.

Bốn phía tường đều được xây nên từ một loại đá gọi là Sinh Xuân Thạch, một loại đá chỉ có thể tìm thấy tại nơi có long mạch. Sinh Xuân Thạch tỏa ra một loại khí có khả năng chữa lành các vết thương, bao gồm cả vết thương vật lý hay tổn thương tinh thần lực hoặc linh hồn.

Trần Lương đã đưa cha mẹ Tuyết Phi vào đó nằm chữa trị. Hẳn chỉ có thể nghĩ ra được cách này là tốt nhất, còn hiệu quả như nào, đành dựa vào số trời.

Giải quyết xong chuyện cha mẹ của Tuyết Phi, Trần Lương gặp phải 1 vấn đề đau đầu mà hẳn thà gặp cường địch còn hơn phải đối mặt với chuyện này, Tuyết Phi và Tuyết Hoa. Thật tình cờ 2 người đều có chữ Tuyết trong tên.

Nam nhân năm thế bảy thiếp là chuyện thường tình. Có mấy cường giả chỉ có 1 vợ đầu. Có người hậu cung lên tới ngàn người, con cái tới mấy ngàn cũng không phải hiếm. Sinh sôi hậu đại thậm chí còn là chức trách của cường giả, để thế hệ sau càng cường đại.

Những năm này, tuy chiến tranh liên miên, nhưng Tuyết Hoa được hạnh phúc ở bên phu quân của mình. Trước đó, nàng không mấy khi được ở cạnh Trần Lương. Lần xa cách lâu nhất là khi hẳn phải trốn vào Ác Nhân Cốc hơn 30 năm.

Tuyết Hoa thâm tâm là xác định Trần Lương không thuộc về riêng nàng. Đã có không ít gia tộc cho người đến mai mối với Trần Lương, sẽ là trợ lực rất lớn cho hắn, nhưng đều bị hắn từ chối. Mấy lần Tuyết Hoa còn đề nghị Trần Lương đồng ý lấy thế thiếp, gia tăng quân lực khi mà nhiều khi nàng thấy hẳn thao thức suy nghĩ về cuộc chiến.

Và giờ đây, nàng thấy chàng dần về 1 cô gái và bảo là vợ 2, trong khi một tuần trước còn bảo là bằng hữu. Tình trạng quan hệ thay đổi đến chóng cả mặt. Nhân tình thế thái thật là thú vị.

"Tuyết Hoa, mong nàng chiếu cố tốt cho Tuyết Phi" Trần Lương nói

"Ngoài chàng ra, không còn ai được nhìn mặt nàng ấy sao?" Tuyết Hoa hỏi bình thường nhưng dường như giống câu hỏi tu từ hơn.

"Thực ra thì..." Trần Lương chưa biết nói như nào, Tuyết Phi đã gỡ mạng che mặt xuống.

Tuyết Hoa cứ ngỡ đối phương phải là mỹ nhân tuyệt sắc mới khiến phu quân của mình phải lòng, không ngờ khuôn mặt người kia lại đáng sợ như vậy. Tuyết Hoa ngạc nhiên nhìn Trần Lương cần lời giải thích.

"Tuyết Phi bị Địa Xa Ngô tấn công. Chất độc đã gây ra như vậy" Trần Lương nói

Lúc đầu nhìn ngực và đường cong của đối phương, Tuyết Hoa còn thấy hơi ghen tị và có phần ghen ghét. Nhưng giờ nhìn khuôn mặt đầy sẹo kia, Tuyết Hoa lại động lòng thương cảm. Nàng có thể nhìn ra được, khuôn mặt vốn dĩ là mỹ nhân kia, giờ lại bị hủy hoại như vậy, là cỡ nào đau đớn, cỡ nào cay đắng.

Từ mỹ nhân vạn người mê, nay trở thành người phải che giấu khuôn mặt cả ngày, có thể thấy được Tuyết Phi đã phải nghị lực cỡ nào để tiếp tục sống và vớt mình.

"Ta xin lỗi, để ta sắp xếp một căn phòng kín đáo, có vườn rộng cho nàng" Tuyết Hoa quay qua Trần Lương nói tiếp "Chàng đi làm việc đi, ta sẽ chăm sóc nàng chu đáo"

Biết tin Tuyết Phi đến, Bá Lăng cùng Hạ Tử Yên đều đến thăm nàng. Bọn hắn càng mừng hơn khi thấy cha mẹ nàng đã được giải thoát và đang được chữa trị.

"Thực sự là một kỳ tích mà chỉ có môn chủ mới tạo ra được" Bá Lăng nói

"Tuyết Phi có thể theo người này là may mắn của nó" Hạ Tử Yên gật đầu.

1 tuần đầu, mấy người Tuyết Phi đến kiểm tra tình hình cha mẹ nàng, cảm thấy tình trạng ổn định, không có chuyển biến xấu, nàng cũng an tâm hơn.

"Nơi này được xây dựng từ Sinh Xuân Thạch tỏa ra một loại khí có khả năng chữa lành các vết thương. Vì vậy mật thất hạn chế mở ra nhiều, gây thất thoát được khí. Mọi người nếu muốn thì tập trung 1 tháng vào 1 lần" Trần Lương nói

Một tháng sau, Tuyết Phi vào lần thứ 2 đã cảm thấy cơ thể cha mẹ nàng chuyển biến tốt lên rõ rệt, càng cảm thấy yên tâm hơn.

Trước mắt, Tuyết Phi sẽ chỉ sống tại Kinh Châu. Một mặt là để làm quen với Khai Thiên Môn, một mặt là để tránh bị sát thủ ở ngoài ám sát. Ngay trong Phủ Thành Chủ cũng sẽ có sát thủ của Trọng Đạt, nhưng dù sao vẫn an toàn hơn bên ngoài. Huống hồ sát thủ vào được tận đây thì sẽ muốn ám sát nhân vật quan trọng, không muốn vì Tuyết Phi mà làm hỏng đại sự.

Tuyết Phi dự tính sau 3 năm sẽ tiếp tục ra ngoài hành tẩu trên Giang Đông Quốc, công việc vẫn sẽ là chơi đàn kiếm Tinh thạch. Võ kỹ của nàng là huyền cầm, vì vậy chơi đàn chính là một phương thức luyện võ, không thể bỏ. Ngoài ra với thân phận kỹ nghệ, nàng sẽ thu thập được nhiều thông tin tình báo cho Trần Lương.

Thêm nữa, nàng muốn tu đạo lên Huyền cấp, ra ngoài là bắt buộc phải làm

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 165: Nguy cơ

Nhóm Thất Tử đầu tiên đã trở về, sớm hơn Trần Lương dự tính chục năm. Bọn hán 7 người đều đã là Cự Linh cảnh, sẵn sàng cho nhiệm vụ kế tiếp.

Cả 7 người trong nhóm đều trông khác hẳn lúc trước. Mấy chục năm lăn lộn, cướp bóc, giết người, bọn hán đã không còn nét ngây thơ của ngày trước. Không chỉ lúc cướp bóc mới gặp nguy hiểm, bọn hán còn bị quan quân triều đình truy đuổi gắt gao, thậm chí gặp phải trả thù của các môn phái.

Giờ đây, ai nấy đều nội liễm khí tức, ánh mắt sắc bén, tinh thần cảnh giác không bao giờ dừng. Lúc mới gặp, tinh thần lực của Trần Lương còn không thấy bọn hán, cho thấy Ân Nặc Thuật bọn hán đã sử dụng thành thục vô cùng.

Trần Lương thường cho mỗi người 1 vạn Tinh thạch, 3 viên đan dược chữa thương, 1 cây Bách Thánh Khí chiến thương. Đồng thời, cả nhóm sẽ dùng chung 1 đoàn kiếm cấp bậc Thiên Thánh Khí. Bởi vì nhiệm vụ tiếp theo của bọn hán là ám sát.

Bọn hán sẽ tiến đến Thìn Sứ Quân, lựa chọn mục tiêu, ám sát, thủ tiêu xác, cướp lấy Không Vật. Tài sản trong Không Vật, tự nhiên là thuộc về bọn hán, nên tốt nhất là chọn nhà nào giàu một chút. Nhận được nhiệm vụ, nhóm Thất Tử lên đường ngay.

Nhiệm vụ tiếp theo và nhiệm vụ trước gần giống nhau. Trước là thiên về cướp, còn giết chỉ là phụ. Còn giờ sẽ thiên về giết, còn cướp là tiện tay.

Thìn Sứ Quân đang thế như mặt trời ban trưa, sắp tiêu diệt xong Ngô Sứ Quân. Trần Lương muốn gây ra một chút rối loạn để kim chân Thìn Sứ Quân.

1 tháng sau, nhóm Thất Tử thứ 2 trở về, thiếu mất 2 thành viên do đã bỏ mạng trong quá trình cướp bóc. Nhóm này ở lại chờ đợi bổ sung quân số.

Sau 5 tháng, toàn bộ thành viên sống sót đã trở về. Ngoại trừ nhóm 1 và nhóm 5 còn đầy đủ thành viên, các nhóm khác đều có người bỏ mạng, còn lại 50 người.

Những người sống sót tiếp tục được tổ hợp lại thành các nhóm 7 người, tiếp tục được trao thưởng và nhiệm vụ như nhóm đầu tiên.

Dư 1 người. Vừa hay, Trần Lương muốn thành lập thế hệ Thất Tử tiếp theo. Người thứ 50 của nhóm Thất Tử thế hệ đầu tiên sẽ trở thành Huấn Luyện Sư cho thế hệ thứ 2.

Người được Trần Lương chọn làm Huấn Luyện Sư không phải là chiến đấu giỏi nhất, nhưng là kẻ có đầu óc, biết nhìn người. Hán cầm theo lệnh bài, tự mình đi tuyển chọn người từ 100 vạn binh lính của Mũi Sứ Quân.

Dậu Sứ Quân và Ngô Sứ Quân đang bị Tý Sứ Quân và Thìn Sứ Quân chèn ép khốc liệt.

Trần Lương đang nằm sưởi nắng. Không thể không nói Trần Lương phải cảm ơn Đậu và Ngô đã ngăn chặn 2 cường địch giúp hán có những ngày được thành thoi nghỉ ngơi.

Nhưng lời cảm ơn còn chưa kéo dài được bao lâu, thì bên ngoài liên tiếp nổ lên tiếng pháo, hộ thành đại trận rung lên bần bật.

Trần Lương bay lên Đài Quan Chiến nhìn xem có chuyện gì xảy ra. Đập vào mắt hán là 20 tiên nhân cùng 5 khẩu đại pháo hạng nặng.

"Hỏa Vô Nhai, Tý Sứ Quân lại dám tấn công Kinh Châu. Chán sống rồi sao"

"Theo lệnh Trọng Đạt, hôm nay quyết phải giết bằng được Thủy Kính Tiên Sinh"

"Chỉ bằng 5 khẩu đại pháo, 12 Hoàng cấp và 8 Huyền cấp?" Trần Lương hỏi

"Cho hán ném mùi đi" Hỏa Vô Nhai không nói với Trần Lương, mà nói vào Truyền tin thạch.

"Ầm ầm ầm ầm ầm" 5 tiếng nổ vang lên ở phía bên kia trận pháp.

"Bầm bầm, phía nam có 20 tiên nhân cùng 5 khẩu đại pháo đang bắn phá trận pháp" Một người lính thông báo cho Trần Lương.

Trần Lương bay về phía nam, nhận ra người quen, nói:

"Trương Long Sát, các người lại hợp tác với Tý Sứ Quân?"

"Đúng vậy. Đậu Sứ Quân và Ngô Sứ Quân có Địa cấp võ giả tọa trấn, bọn ta còn chưa dám công thành chính. Vì vậy liên hợp Thìn, Tý trước tiên tấn công kẻ ngồi mát ăn bát vàng là ngươi. Mỗi thủ của ta nhất định hôm nay trả đủ"

Trong khi Trương Long Sát nói, đạn pháo từ cả 2 phía vẫn liên tục dội vào hộ trận. Lực công phá của mỗi đại pháo gần như không kém với đại pháo của Trần Lương. Chỉ 10 đại pháo, có lẽ còn chưa đủ để công phá, nhưng có thêm công kích từ các võ giả, hộ trận sớm muộn cũng bị phá.

Bảo vệ Kinh Châu lúc này có 6 Huyền cấp và 10 Hoàng cấp cùng 20 vạn phẩm binh. Chỉ riêng Trương Long Sát với tu vi Huyền cấp thất huyệt, Trần Lương đã không đối phó nổi, 39 tiên nhân còn lại sẽ mặc sức giết chóc.

Trần Lương lấy Truyền tin thạch gọi cho Huyết Vô Thần nhớ cứu viện. Đáng tiếc, nơi đây cũng đang bị quân địch tấn công, 20 tiên nhân không rõ thực lực và 20 vạn phàm binh.

Trần Lương lại gọi cho Như Lão. Kết cục cũng không khác gì. Hải Hân Thành đang bị tấn công, không thể rời đi.

Trần Lương gọi cho 4 thành Kim Tinh, Thủy Tinh, Hỏa Tinh, Thổ Tinh:

"Ta cần 10 Huyền cấp, 20 Hoàng cấp cứu viện"

"Bọn ta đều đang bị kẻ địch tấn công, ngại nghe thấy tiếng pháo không? Rất tiếc, bọn ta không thể cứu viện. Tình hình chỗ ta cũng đang nguy cấp, không tiếp Thủy Kính Tiên Sinh"

Nói xong, cả 4 thành tắt Truyền tin thạch.

"Ha ha ha. Người gọi cứu viện vô ích, bọn ta đã chặt hết vây cánh của ngươi rồi" Trương Long Sát cười lớn.

Các thế lực khác quá bé, có gọi cũng vô ích, Trần Lương đành gọi cho cánh quân cuối cùng của hắn. Cánh quân này cách xa Kinh Châu, nhưng không còn cách nào khác. Trần Lương lấy Truyền tin thạch gọi cho Hà Huyền trưởng lão đang quản lý Xích Bích Thành.

"Các ngươi có bị tấn công không?" Trần Lương hỏi

"Không bị, nhưng ta thấy có 5 kẻ bay lơ lửng ở gần đây. Không rõ bọn hắn muốn làm gì" Hà Huyền trưởng lão thông báo

"Ngươi cho tất cả tiên nhân ở Xích Bích Thành ra tấn công 5 bọn hắn. Nếu đánh bại bọn chúng thì bay đến Kinh Châu cứu viện ta. Ở đây đang cực kỳ nguy cấp"

"Rõ rồi" Hà Huyền trưởng lão tắt Truyền tin thạch.

Một lúc sau, Hà Huyền trưởng lão gọi lại cho Trần Lương, thông báo 15 người bên hắn đánh thua 5 người bên kia. Cả 15 người chặt vật quay trở lại bên trong trận pháp.

"Khốn kiếp" Trần Lương chửi thề. Hắn chạy kiểu gì cũng không thoát được lòng bàn tay của Trọng Đạt.

"Hải Hân Thành, Khà Hân Thành, Xích Bích Thành đều đang bị bọn ta tấn công. Ngũ Tinh Xích cũng đã bị Trọng Đạt thuyết phục không cứu viện. Bọn hắn bị ngươi đồ sát cả 1 thành, tự nhiên là ủng hộ chúng ta diệt trừ ngươi"

Tiếng pháo vang lên không ngớt, nhưng không che giấu được tiếng tim đập lo lắng của Trần Lương.

Hắn chạy xuống mặt thất rồi lại vô ích chạy lên. Cha mẹ Tuyệt Phi vẫn bất tỉnh nằm đó. Thương thế của họ sau nhiều năm chữa trị bởi Sinh Xuân Thạch đã giảm đi rất nhiều, cơ thể khỏe lên trông thấy, nhưng vẫn chưa thể tỉnh lại.

38 võ giả ở 2 bên bắt đầu gia nhập công phá trận pháp cùng 10 đại pháo, chỉ có Trương Long Sát và Hỏa Vô Nhai khoanh tay đứng nhìn. Trận pháp rung lắc, chấp chới liên hồi.

Trần Lương không ngờ 2 quân Tỷ và Thỉn lại hợp sức tấn công hắn. Kế hoạch này quá bí mật, hắn không hề nhận được bất kỳ thông tin nào của thám tử. Bọn chúng thậm chí chỉ điều động tiên nhân để tiến đánh thần tốc, không một ai biết.

Trần Lương lo lắng đếm từng giây. Hắn chỉ còn lại 1 cứu viện cuối cùng, hi vọng nó về kịp.

Nửa canh giờ sau, không gian bên cạnh hắn có sự thay đổi, tiếp theo là hi vọng của Trần Lương xuất hiện, Đại Địa Ngưu Ma Vương Tiểu Ngao Cừu Thiên.

"Hay lắm Tiểu Ngao. Chúng ta đi tìm Ngao Thiên" Trần Lương ngồi lên lưng Tiểu Ngao rồi khỏi Kinh Châu.

Trước lúc Tiểu Ngao rời đi, Trần Lương đã để lại một phần vạn thánh hồn của hắn đặt vào nó, giống như trường hợp của Bất Diệt Kim Quy, mục đích chính là để dùng trong những tình huống khẩn cấp như này.

Tiểu Ngao lúc này đã tiến hóa lên cấp 10, Không Gian Truyền Tống của nó đã tạo ra được khoảng cách lên tới 300 dặm. Bọn hắn tìm được Ngao Thiên không mấy khó khăn rồi cả 3 có mặt tại Kinh Châu trong thời gian rất ngắn.

Trần Lương triệu tập đội hình đánh ra ngoài

"Hỏa Vô Nhai yếu hơn, tấn công bên đấy trước. Tốc chiến tốc thắng" Trần Lương quyết định.

"Các ngươi chú ý 1 điều. Đối phương chắc chắn nhắm vào ta. Những kẻ nào tấn công ta, các ngươi bỏ qua, mặc kệ bọn hắn tấn công. Các ngươi nhanh chóng hạ gục những kẻ khác" Trần Lương nói

"Nếu cả 8 tên Huyền cấp đều tấn công ngươi thì sao?" 1 Huyền cấp võ giả mới đầu quân về cho Khai Thiên Môn hỏi

"Như thế càng tốt. Lúc đấy các ngươi nhanh chóng tiêu diệt hết đám Hoàng cấp. Các ngươi không cần lo cho ta. Rõ chưa?"

"Đã rồi"

Trước khi tắt trận pháp, Trần Lương cùng 6 thuộc hạ thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu lên người hắn. Không dừng ở đó, 2 Đạo Thần Thông là Hủy Diệt Nguyên Khí cùng Thân Hóa Lôi Đỉnh đều được kích hoạt luôn. Chiến thần Atula cầm trong tay 6 chiến thương cũng đã sẵn sàng. Chỉ có 2 bộ Bán Thần Khí là Khuyển Dạ Xoa và Bá Vương Quỷ Diện Giáp là không sử dụng.

Kinh Châu có 7 khẩu đại pháo, 2 của Trần Lương, 5 của sẵn Kinh Châu.

7 khẩu đại pháo đồng loạt được kích hoạt.

"Thu pháo" Hỏa Vô Nhai hạ lệnh, đồng thời 20 người cùng di chuyển tránh khỏi hướng bắn pháo

"Thu trận, tấn công" Trần Lương ra lệnh.

Bay ra ngoài thành tấn công địch có tổng cộng 7 người Trần Lương cùng 2 yêu thú. 9 Hoàng cấp khác thì có tới 6 người là đang dùng Thất Tinh Bắc Đẩu tăng sức cho Trần Lương, 3

người còn lại phụ trách bảo vệ 6 người kia.

Trần Lương đi cạnh Ngao Thiên. Quả nhiên, cả 8 Huyền cấp võ giả, bao gồm Hóa Vô Nhai đều tấn công Trần Lương.

Trần Lương đứng nhìn công kích tiến đến, không hề phòng bị.

"Môn chủ" Mấy trưởng lão Khai Thiên Môn hét lớn. Lúc này bọn hắn muốn cứu viện đều đã trễ.

Rất nhanh, một tình huống kỳ lạ hiện ra trước mắt bọn hắn. Toàn bộ cả 8 võ kỹ công kích của đối thủ đều bị đổi hướng, quay ngược lại tấn công chính bọn hắn. Điều kỳ lạ là, thời điểm võ kỹ còn cách Trần Lương 3 trượng, có 4 võ kỹ ngay lập tức tấn công ngược trở lại.

Còn 4 võ kỹ khác, bị luồng ánh sáng phát ra từ đệ tam nhãn của Tam Nhân Lang chiếu vào, dừng lại một lúc rồi mới quay trở lại tấn công chủ nhân của võ kỹ. Vấn đề là luồng sáng kia không tầm thường, dường như nó có ký hiệu của Đạo chảy xuôi trong đó.

8 võ kỹ vừa quay ngược trở lại, Trần Lương đã sử dụng Hải Hoàng Thương tập trung tấn công 1 mình Hóa Vô Nhai.

Cả 8 người tấn công Trần Lương đều đã đánh ra võ kỹ hàng đầu của mình. Lúc này bọn hắn không thể chống đỡ nổi, nhận lấy thương tích, văng mạnh ra sau.

Riêng Hóa Vô Nhai còn nhận thêm 1 đòn công kích từ Trần Lương, đã gục ngã không thể dậy. Thời điểm bị võ kỹ của mình quay ngược tấn công, hắn còn có thể chống đỡ một hai, nhưng ngay tiếp sau đến võ kỹ của Trần Lương thì gần như hắn nhận toàn bộ lực phá hoại.

Lực chiến của Trần Lương lúc này tương đương Huyền cấp lục huyết, lực sát thương Hóa Vô Nhai nhận phải là rất lớn.

"Đưa tướng quân rút lui" Bọn hắn thấy ngay được rằng Tam Nhân Lang trước mặt quá mạnh, không thể tấn công.

"Đã trễ" Trần Lương vừa nói, vừa dùng toàn lực tấn công Hóa Vô Nhai, muốn hắn triệt để tử vong.

Bên cạnh, Ngao Thiên dùng Yêu Ảnh tấn công 1 Huyền cấp ngũ huyết.

3 gã tấn công võ kỹ của Trần Lương, 4 gã tấn công Yêu Ảnh, muốn tận lực phòng thủ để rút lui, chờ phía Trương Long Sát tới.

Đáng tiếc 2 luồng công kích của Trần Lương và Ngao Thiên đánh tan hết đám cản đường, công phá thẳng tới mục tiêu.

Yêu Ảnh của Ngao Thiên mạnh tới nỗi kẻ xấu số bị tấn công ngay lập tức tử vong trong quá trình rơi xuống đất. Sức mạnh của Yêu Ảnh hiện giờ tương đương 1 kích toàn lực của Địa cấp sơ kỳ võ giả. Không kẻ nào ở đây có thể chống đỡ được.

Đợt sóng thần của Trần Lương cũng đập vào Hóa Vô Nhai, khiến hắn tiếp tục trọng thương, không rõ sống chết.

Chỉ trong chớp lát sau khi hỗn trận hạ xuống, 20 người bên phía Hóa Vô Nhai đã chỉ còn lại 6. Hai người mạnh nhất và toàn bộ Hoàng cấp đã bị đánh hạ.

Đám Trần Lương đang chuẩn bị đánh hạ nốt 6 người kia, thì phía bên tay trái hắn vang lên tiếng hô:

"Tất cả tấn công" Trương Long Sát nói

Trần Lương lo lắng rơi vào cảnh trên đe dưới búa. Đội quân của Trương Long Sát mạnh hơn của Hóa Vô Nhai, lại có thêm 6 người còn sót lại bên phía Hóa Vô Nhai hợp công. Tình thế trước mắt vô cùng bị quan.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Ảnh tử

Không đề phía bên Trần Lương có bất kỳ chuẩn bị, 20 người bên phía Trương Long Sát ngay lập tức tấn công sau khẩu lệnh của hắn.

10 Huyền cấp võ giả, trong đó có Trương Long Sát là thất huyết đồng loạt tấn công về phía Trần Lương và Ngao Thiên.

Trần Lương vẫn đứng đung như trước. Hắn chỉ sợ cả 2 đội của Trương Long Sát và Hóa Vô Nhai hợp công, còn riêng từng đội thì không đáng lo.

Những trưởng Ngao Thiên phụ trách ngăn cản công kích địch, thì gặp Tiểu Ngao 4 chân bước Không Gian Bộ đã chớp mắt chặn trước mặt hắn. Nhìn thấy hành vi của Tiểu Ngao, Trần Lương đành thu lại võ kỹ. Ngao Thiên cũng chuẩn bị sẵn sàng nếu Tiểu Ngao thất bại.

10 đòn tấn công cực mạnh, như cuồng long gào thét xông phá đến 3 thân hình nhỏ nhoi. Còn cách Tiểu Ngao 3 trượng, lần lượt từng võ kỹ như va phải 1 bức tường vô hình, lần lượt tan biến.

Nếu nhìn bằng mắt thường, sẽ không thấy gì. Còn dùng tinh thần lực, sẽ cảm nhận được 1 tầng không gian bình chương đã ngăn cản tất cả đòn tấn công. Đây chính là năng lực mới nhất của Tiểu Ngao, Không Gian Bình Chương.

Quan sát kỹ sẽ thấy Không Gian Bình Chương của Tiểu Ngao được tạo nên bởi 4 chiếc sừng đang lơ lửng tại 4 vị trí chính là 4 góc của Không Gian Bình Chương.

Tiến hóa lên cấp 10, trên đầu Đại Địa Ngưu Ma Vương mọc thêm 2 sừng nhỏ nằm cạnh 2 tai, giúp nó tạo ra được 1 mặt phẳng tứ giác của Không Gian Bình Chương.

Tiến hóa lên cấp 11, Đại Địa Ngưu Ma Vương sẽ còn mọc thêm 4 sừng nữa. Với 8 sừng, Tiểu Ngao sẽ tạo ra được 1 cái hộp Không Gian Bình Chương, vừa có thể bảo vệ bản thân, vừa có thể giam cầm đối thủ.

Không Gian Bộ là tuyệt kỹ Đại Địa Ngưu Ma Vương đã sớm nắm bắt được từ lâu, chỉ là bây giờ mới được bộc lộ hoàn toàn. Tuyệt kỹ này giống như võ kỹ đại trưởng lão của Khai Hoàng gia tộc đã thi triển lúc trước. Mỗi một bước, giống như xuyên qua không gian, di chuyển được một khoảng cách xa.

Không Gian Bộ có tốc độ nhanh hơn so với Không Gian Na Di, nhưng khoảng cách cũng ngắn hơn. Trong những tình huống khẩn cấp thì Không Gian Bộ chính là cứu cánh cho Đại Địa Ngưu Ma Vương hay Không Gian Chướng Không Giả.

Đại Địa Ngưu Ma Vương và Bất Diệt Kim Quy đều nổi tiếng về phòng thủ và chạy trốn. Yêu Ảnh của Tiểu Ngao có lẽ chỉ ngang với Huyền cấp nhất huyết, nhưng cả 10 Huyền cấp võ giả tấn công cũng không phá nổi được Không Gian Bình Chướng của nó.

"Hay lắm Tiểu Ngao" Trần Lương cười khen.

Hắn cùng Ngao Thiên bỏ mặc Trương Long Sát, tiếp tục quay ra tấn công, hạ gục tiếp 2 người nữa bên Hòa Vô Nhai.

"Tàn ra, vây xung quanh" Trương Long Sát ra lệnh. Hắn nhìn thấy Đại Địa Ngưu Ma Vương chỉ có thể bảo vệ 1 mặt, vậy tấn công tứ phía là được.

Trong lúc bọn hắn di chuyển, phía Hòa Vô Nhai chỉ còn lại 2 người.

Không biết thực lực đối phương như nào, Trương Long Sát cử 1 Huyền cấp cùng 1 Hoàng cấp đối mặt với 1 người bên Trần Lương. Còn lại 10 người, trong đó có Trương Long Sát và 2 người của Hòa Vô Nhai vây xung quanh Trần Lương.

Không có gì để nói, 2 bên vừa dàn đội hình xong liền ra tay tấn công. Trương Long Sát vừa tấn công, Tiểu Ngao liền di chuyển chặn đòn tấn công của hắn.

Về phía Ngao Thiên, đối thủ chỉ có 5 Huyền cấp, 4 Hoàng cấp nên nó tự phản ngược 9 võ kỹ mà không cần dùng đến Đạo Quang phát ra từ đệ tam nhãn.

Trần Lương tiếp tục chiến thuật như lúc trước, chờ đợi võ kỹ kẻ địch bị phản hồi, hắn liền chọn kẻ mạnh nhất trong đó để tấn công.

Trương Long Sát là chủ lực của kẻ địch hoàn toàn bị ngăn trở, không thể đột phá được lớp phòng thủ của Tiểu Ngao. Sau khi bị Trần Lương triệt hạ mất 2 thuộc hạ Huyền cấp, hắn liền hết lên:

"Tất cả lùi lại, tập hợp"

Đội quân thu về chỉ còn lại 18 người, phía Trần Lương cũng trọng thương mất 1 người. Tính toán một chút, Trần Lương thấy bên mình có lợi thế, liền ra lệnh tổng công kích:

"Tất cả tấn công"

Chủ động tấn công thì con bài Không Gian Bình Chướng của Tiểu Ngao sẽ không còn tác dụng, nó phải sử dụng Yêu Ảnh phối hợp tấn công cùng mọi người.

6 võ kỹ cùng 2 Yêu Ảnh xông lên, được dẫn đầu bởi Yêu Ảnh của Ngao Thiên. Chỉ riêng nó đã phá hủy hết 18 võ kỹ bên kẻ địch. 7 công kích còn lại đã trọng thương 7 người bên phía Trương Long Sát khiến hắn phải ra lệnh rút lui.

"Đuổi theo giết tất cả bọn hắn" Trần Lương ra lệnh. Bản thân hắn cùng Ngao Thiên chạm vào Tiểu Ngao, na di đi trước, chặn đường rút lui của địch.

"Tàn ra!" Nhìn thấy Trần Lương xuất hiện trước mặt, Trương Long Sát ngay lập tức ra lệnh. Hắn biết lúc này bảo toàn mạng sống của tất cả là không thể, chỉ có thể tách ra, ai may mắn thì sống sót.

Trương Long Sát cùng 2 thuộc tướng thân tín cùng nhau đối đầu với Trần Lương. Kết cục không có gì bất ngờ, 3 người Trương Long Sát tử trận tại chỗ.

Có Tiểu Ngao, Trần Lương tiếp tục truy sát những kẻ khác. Cuối cùng chỉ có mấy kẻ Hoàng cấp chạy thoát, còn lại toàn bộ Huyền cấp bỏ mạng.

Hòa vô Nhai và Trương Long Sát đều là những cái tên nổi tiếng trên toàn Giang Đông Quốc. Tin tức 2 người bỏ mạng khiến cái tên Thủy Kính Tiên Sinh nổi như cồn, có thêm nhiều cường giả muốn đầu nhập Mùi Sứ Quân.

Có thêm cường giả tuyệt đỉnh như Ngao Thiên, Tiểu Ngao, lại có một trận chiến toàn thắng khiến khí thế toàn Mùi Sứ Quân đạt mức cao nhất.

Trần Lương quyết định tập hợp 1 đội mạnh nhất làm chủ lực xâm chiếm các nơi. Lãnh thổ cũ của Mùi Sứ Quân và Thân Sứ Quân vẫn còn một số nơi nằm trong tay quân địch, tỷ như Thanh Thiên Hải Thành.

Quan trọng hơn, phần lãnh thổ vốn thuộc Chi Chủ hiện đang bỏ ngõ. Những vùng đất này, vốn dĩ nằm dưới sự quản lý và bảo vệ của Ngự Tiền Đại Thân, Ngự Tiền Thị Vệ. Nay bọn họ tử trận, những vùng đất này tự nhiên trở thành tự trị, không phụ thuộc vào ai, cũng không được ai bảo vệ.

3 Sứ Quân mạnh nhất hiện nay là Tỳ, Thìn, Dần đều đã bước rất sâu vào vùng đất của Chi Chủ, chỉ có Mùi Sứ Quân chậm chạp chưa tiến.

1 đại quân có thể coi là mạnh nhất của Mùi Sứ Quân nhanh chóng được thành lập, bao gồm

12 Huyền cấp võ giả, trong đó có 1 người là thất huyết.

30 Hoàng cấp.

1 vạn Cự Linh cảnh do Chu Minh đứng đầu.

Quân Khăn Vàng, chính là 1 vạn tinh binh do Ứng Sát đứng đầu.

2 yêu thú, 1 Đại Địa Ngưu Ma Vương, 1 Tam Nhãn Lang là Vương Giả Yêu Thú.

Trần Lương nghĩ về đội quân mạnh nhất Mùi Sứ Quân do mình đứng đầu mà có chút hồi hộp. Chi 5 canh giờ nữa, hắn sẽ dẫn theo đội quân này càn quét khắp nơi. Đánh đến thiên hoang địa liệt, máu chảy thành sông, cây chết thành đồng.

Những năm vừa qua, hắn cũng đã tham gia rất nhiều trận chiến. Nhưng vì Mùi Sứ Quân còn thiếu 1 cường giả tọa trấn, nên không dám quá phô trương, không dám mở rộng địa bàn. Hiện giờ Ngao Thiên đã có, chính là lúc Mùi Sứ Quân bước ra ánh sáng của chiến trường khốc liệt nhất.

Lúc trước, nhờ 3 Sứ Quân Tỳ, Dần, Thìn cảnh giác nhau, nên Đại tướng quân của 3 Sứ phải tọa trấn bảo vệ biên giới của mình. Dần Sứ Quân nằm giữa 3 bên, bọn hắn cũng là Sứ Quân duy nhất có 2 Địa cấp võ giả, vì vậy phân ra 1 người bảo vệ phía Tỳ Sứ Quân, 1 người bảo vệ phía Thìn Sứ Quân.

Lúc này Mùi Sứ Quân bước ra ánh sáng, sự chú ý của cả 3 Sứ Quân sẽ dồn vào bọn hắn. Thế trận giằng co giữa 3 Sứ Quân kia sẽ thay đổi. Tình hình chiến sự sẽ thay đổi như nào, không một ai dự đoán được.

Trong lúc nghĩ về những biến hóa trong tương lai, Trần Lương đột nhiên nhận được một cuộc gọi từ Truyền tin thạch. Người gọi là một trong Thất Tử thế hệ đầu tiên, tưởng chừng đã chết từ lâu.

Được Trần Lương triệu kiến, người này tiến đến, quỳ 1 gối, nói:

"Trần Anh bá kiến đại nhân"

"Không ngờ ngươi vẫn còn sống. 10 năm trước, 50 người của Thất Tử trở về, tưởng rằng tất cả những người khác đều đã chết"

"Bẩm đại nhân, 10 người trong nhóm thứ 8 lúc đó còn 6 người. Thời điểm 5 người kia bước vào Cự Linh cảnh, thuộc hạ vẫn chưa tới được Giáp Linh đại viên mãn. 5 người kia cảm thấy chờ đợi thuộc hạ bước vào Cự Linh sẽ quá lâu, vì vậy bỏ mặc thuộc hạ, trở về trước. Thuộc hạ vẫn tiếp tục làm đạo tặc theo lời đại nhân tới hôm qua bước vào Cự Linh cảnh mới trở về".

Trần Lương thờ dài, nhìn trời đêm, nói:

"Nhớ khi xưa, điểm chất lượng thuộc tính của ngươi quá thấp, nên bị ta cho loại. Ngươi đã quỳ dưới đất xin được tiếp tục. Ta công nhận ngươi nỗ lực hơn những người khác. Nhưng bây giờ tự ngươi thấy được, nỗ lực chạy cùng con đường với Thất Tử, ngươi sẽ luôn bị tuột lại phía sau"

Trần Anh cay đắng, không biết phải nói gì. Trầm mặc một lúc, hắn cắt lời:

"Tạ đại nhân bồi dưỡng. Thuộc hạ có thể đạt được Cự Linh cảnh đã là thành tựu chưa từng dám nghĩ tới. Thuộc hạ xin được gia nhập đội quân của Ứng Sát tướng quân, cống hiến toàn bộ sức lực cho sự nghiệp của Khai Thiên Môn"

"Ta đồng ý. Ngươi sẽ trợ giúp được rất nhiều cho Ứng Sát. Nếu có thể tiến tới Hoàng cấp thì là tốt nhất"

Trần Anh thất vọng với bản thân, tự hiểu ý Trần Lương muốn nói thành tựu tương lai của hắn tới đa chỉ tới Hoàng cấp. Nhưng dù sao, với một kẻ như hắn, đây đã là kết quả đáng mừng. Hắn nói:

"Tạ đại nhân ân sủng. Nếu đại nhân cần tới Trần Anh, thuộc hạ nguyện chết không từ"

Trần Lương gật đầu, Trần Anh rời đi

"Khoan đã" Trần Lương gọi giật lại

"Có thuộc hạ" Trần Anh quay người đáp

"Ta có một môn võ kỹ. Ngươi nghe thử xem"

Trần Anh quay lại, bước gần tới Trần Lương lắng nghe

"Môn võ kỹ này tên là Vô Ảnh Tử. Điều kiện luyện tập là sống trong bóng tối 360 năm, không được ra ánh sáng, kể cả ánh trăng hay ánh lửa. Trong 360 năm, nếu ngươi xuất hiện dưới ánh sáng, coi như phải luyện tập lại từ đầu.

Thành quả, bóng tối sẽ trở thành vũ khí của ngươi. Đi tới cuối cùng, ngươi thậm chí có thể là chúa tể bóng tối. Chưa nói tới điều xa xôi đấy, có thể nói tới một số tác dụng khi ngươi tu luyện xong.

Thứ nhất là tốc độ di chuyển trong bóng tối của ngươi cực nhanh, giống như cá gặp nước, kẻ địch rất khó đánh trúng ngươi.

Thứ hai, khi ngươi ẩn mình trong bóng tối, sẽ giống như lá trong rừng. Bất kỳ ai muốn tìm thấy ngươi đều cực kỳ khó khăn, phải có thủ đoạn đặc thù mới tìm được ngươi.

Thứ ba, bóng tối chính là vũ khí của ngươi, lực sát thương sẽ mạnh vô cùng.

Thứ tư, bóng tối chính là áo giáp của ngươi, phòng hộ chắc chắn vô cùng.

Tất nhiên tùy vào khả năng của ngươi mà hiệu quả cao hay thấp.

Chốt lại, thành công, ngươi có cơ hội trở thành cường giả, kỹ năng ám sát càng là tuyệt đỉnh thiên hạ. Ngược lại, nếu thất bại, coi như phí một kiếp người. 360 năm sống trong bóng tối, thậm chí kéo dài tới 500, 600 năm cũng rất có thể. Vô cùng cô đơn, vô cùng tịch mịch. Không giấu gì ngươi, rất hiếm người dám tập Vô Ảnh Tử. Trong số vô cùng ít đấy, lại có rất nhiều người phát điên trong 100 năm đầu.

Ngươi thấy sao?"

Môn võ kỹ này là Cung Thừa Hy học được từ Bang chủ Ngục Sát Bang, một tổ chức ám sát hàng đầu Cửu Giới. Bang Chủ Ngục Sát Bang ám sát Cung Thừa Hy bất thành. Cung Thừa Hy cho hắn 1 cơ hội sống, đó là đưa ra 2 võ kỹ mạnh nhất của hắn, đồng thời giúp Cung Thừa Hy ám sát 1 người.

Trần Anh không trả lời, hắn lần đầu nghe đến chuyện 1 người phải sống mấy trăm năm liên tục trong bóng tối. Hắn rất muốn cố gắng, nhưng không thể không nói là hắn không sợ. Như Trần Lương nói, thất bại coi như phí 1 kiếp sống.

"Thần thông của ngươi là gì?" Trần Lương không ép Trần Anh phải có câu trả lời ngay, nên tạm hỏi hắn vấn đề khác.

Khi nói về thần thông của một người, tức là nói đến thần thông có được khi bước vào Tiên Linh cảnh. Thần thông này do nguyên khí hóa thành. Cho dù là mọc thêm 2 tay hay cơ thể biến không lồ, thực chất đều là nguyên khí tạo thành.

Còn nói về Đạo Thần Thông là nói về Đạo Thần Thông có được khi bước vào Hoàng cấp, Huyền cấp. Đạo Thần Thông là sự thay đổi về nhục thân hoặc nguyên khí.

"Bẩm đại nhân, là một đôi tai" Trần Anh vừa nói, vừa hiển hóa thần thông của mình.

Đôi tai thần thông của hắn to gấp 10 lần tai người bình thường.

"Tai của ngươi có gì đặc biệt?"

"Bắt đại nhân, chỉ là nghe rõ hơn người bình thường một chút"

"Ta lại có 1 môn võ kỹ khác, được gọi là Nhất Quan Quán Đỉnh.

Môn võ kỹ này yêu cầu người tu luyện phải quay ngược cơ thể, đầu quay xuống dưới, chân hướng lên trời trong thời gian dài. Khi nào ngươi có thể giữ tư thế đấy suốt 12 canh giờ mới coi như bước vào nhập môn.

Lợi ích của nó, chính là tăng cường một trong bốn giác quan trên đầu, thính giác, vị giác, khứu giác, hoặc thị giác. Ngươi có thần thông về tai, vậy nếu tu sẽ là luyện về thính giác.

Ngươi không nên coi thường môn võ kỹ này.

Có 1 vị cường giả, đã tu luyện khứu giác đến xuất quỷ nhập thần. Nhờ khứu giác, hắn tìm kiếm bảo vật tốt hơn người khác gấp trăm ngàn lần. Nhờ khứu giác, hắn chế tạo được 1 loại hương được khiến người khác răm rắp nghe theo lệnh hắn. Nếu ngươi từng nghe đến danh tự "Mùi hương" thì đó chính là tên gọi của cuốn sách viết về hắn.

2 môn võ kỹ này, vừa hay có thể đồng thời luyện tập.

Ngươi vừa về, nghỉ ngơi đi, cho ngươi 1 tháng suy nghĩ"

Trần Lương nói xong, phất tay ra hiệu Trần Anh rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Tiểu Cử Giới Giải Phong

Ngày hôm sau, Trần Lương dẫn quân thu phục toàn bộ những vùng đất còn lại của Thân Sứ Quân. Để tiết kiệm thời gian và sức lực, toàn bộ 2 vạn phạm binh đều nằm trong Không Thủ của Trần Lương trong quá trình di chuyển.

Sau khi đánh hết Thân Sứ Quân, Trần Lương chuyển sang càn quét những vùng đất còn lại của Mùi Sứ Quân.

Chỉ trong vòng 2 tháng, quân đội của Trần Lương đã tham gia cả trăm trận chiến lớn nhỏ. Toàn bộ lãnh thổ cũ của Thân Sứ Quân và Mùi Sứ Quân đều đã quy phục dưới cờ Mùi Sứ Quân.

Nhờ có Ngao Thiên, Trần Lương dễ dàng tìm ra điểm yếu của trận pháp để công phá.

Nhờ có Tiểu Ngao, nhiều trận chiến, Trần Lương chỉ việc cùng nó và Ngao Thiên na di tới cạnh Đài Quan Chiến, chém giết Chiến Chủ Nhân thu lấy Trận Nhân. Nhiều thành có trận pháp cấp 6, 7 chiếm được mà không tốn một binh, một tốt.

Nhiều thành nhỏ nhìn thấy đội quân của Trần Lương, trực tiếp đầu hàng.

Không phải mọi trận đánh đều dễ dàng. Có những trận, quân địch có viện binh từ nơi khác khiến quân Trần Lương thương tích vô số, tử thương không ít.

Thời điểm chiến sự khốc liệt, Trần Anh một thân một mình đến gặp Trần Lương xin được học 2 võ kỹ kia. Hắn tử cố vô thân, bị đồng đội bỏ mặc, cũng không có bất kỳ luyện tiếu nào trên thế gian.

Hắn mồ côi cha mẹ từ nhỏ. Đói khát, đắng cay từng trải qua, nhiều không kể xiết.

Có một lần, Trần Anh bị tên công tử nhà giàu đánh như từ gần chết, còn bị nhổ nước bọt vào mặt. Lúc đó, hắn thề, nếu có cơ hội, hắn dù phải liều chết cũng quyết tu thành cường giả, không để kẻ khác khinh thường như vậy.

Hắn nhận lấy 2 quyền võ kỹ đã được Trần Lương ghi chi tiết và rời đi. Từ đó đến khi chiến tranh ở Giang Đông Quốc kết thúc cũng không ai nhìn thấy tung tích của hắn. Trần Lương cũng không nhận được tin tức gì, có thể hắn đang tập trung tu luyện, cũng có thể hắn đã chết ở một xó xỉnh tối tăm nào đó.

Khí thế chiến thắng sục sôi, như ngựa không dừng vó, Trần Lương mang theo đại quân tiến lên phương bắc, xâm chiếm lãnh thổ của Chi Chủ. Hắn tạm thời vẫn chưa muốn xâm phạm Ngộ và Dạ Sứ Quân.

Trần Lương đứng trên cao nhìn xuống 2 vạn quân của Chu Minh và Ứng Sát quần nhau với 20 vạn địch quân. Trận chiến trên không vừa kết thúc nhưng đám tiên nhân sẽ không can dự vào cuộc chiến phía dưới. Rèn binh là quá trình lâu dài và xuyên suốt, không phải để bọn hắn đánh vài trận rồi thôi.

Trần Lương chợt nhận được âm thanh vang lên trong đầu:

"Chủ nhân, lâu không gặp"

Ngẩng ra một lúc, ngó đông ngó tây, Trần Lương mới nhìn vào trong cơ thể, vui mừng nói:

"Haha. Hay lắm. Cuối cùng cũng xong. Kết quả thế nào?"

"Đào Tiên Mộc thế nào rồi?"

"Đã có thể tiếp tục phát triển"

"Tốt lắm, để xong trận chiến này ta sẽ vào xem"

Cuối cùng thì Tiểu Cửu Giới cũng mở ra. Trần Lương đã chờ rất lâu một ngày này. Tiếp quản Phủ Thành Chủ của kẻ địch xong xuôi, hắn mới tiến vào Tiểu Cửu Giới.

Nơi đầu tiên hắn vào, cũng là trung tâm của mọi hoạt động từ trước đến nay, nơi có Long mạch, cũng là nơi trồng Thiên Đạo Mộc. Ngoài ra, xung quanh Thiên Đạo Mộc còn trồng rất nhiều loại linh dược, từ phổ thông tới quý hiếm.

Trước khi phong ấn Tiểu Cửu Giới, Trần Lương đã rất mất công tìm mua các loại hạt giống, linh dược mang vào đây, trồng tại 2 nơi có Long mạch và Địa mạch. Dưỡng chất và linh khí ở vùng đất Long mạch và Địa mạch thì khỏi phải nói, màu mỡ vô cùng, lại có thêm Thổ Bảo Trùng chăm sóc, các loại linh dược đều phát triển tươi tốt vượt bậc.

Nhờ có tiên dược bồi bổ, Thổ Bảo Trùng đã sinh sôi hậu đại, số lượng gia tăng hơn trước gấp mấy lần.

Tiểu Cửu Giới phong ấn hơn 140 năm, tức là tuổi thọ các loại linh dược ở đây, tất cả đều thuộc vào trăm năm linh dược, hiệu quả không cần phải nói. 2 khu dược viên này sẽ giúp Khai Thiên Môn bồi dưỡng một nhóm lớn đệ tử.

Nhìn 2 dược viên trăm năm tuổi, bao phủ một diện tích lớn, Trần Lương vô cùng thỏa mãn. Không những thế, 2 cây tiên dược còn mang cho hắn song hỷ lâm môn.

Nhìn Thiên Đạo Quả treo lủng lẳng trên cây, Trần Lương không thể không cười sung sướng, bay đến ngắm nghía từng quả một.

Thiên Đạo Mộc, 36 năm kết 1 trái. Lúc này, trên cây đã xuất hiện tới 4 trái. 1 người sở hữu tới 4 trái Thiên Đạo Quả, tin tức này truyền ra chỉ sợ là kinh tâm động phách. Đây là món đồ chỉ dành cho các công tử, tiểu thư con nhà giàu có, quyền quý bậc nhất. Những người giàu bình thường cũng không có năng lực sở hữu.

Ngắm nhìn Thiên Đạo Quả, hít một hơi thật sâu linh khí tỏa ra từ Thiên Đạo Mộc, Trần Lương cảm thấy tinh thần thư thái vô cùng, cả cơ thể tràn trề nhựa sống. Hắn không vội ngắt xuống Đại tướng quân, để đấy khi nào dùng hái đi cũng không muộn.

Trần Lương chợt nhớ tới 1 cây tiên dược khác, được trồng ở Địa mạch. Đây là cây tiên dược đầu tiên hắn sở hữu. Khi Tiểu Cửu Giới phong ấn, cây tiên dược này chưa thành thực, chưa thể sử dụng, không biết giờ thì thế nào.

Chỉ một giây sau, Trần Lương đã xuất hiện ngay bên cạnh tiên dược Thất Sắc Tam Sinh Hoa. Cây tiên dược này mỗi 1000 năm mới hình thành 1 cánh hoa, tương ứng với 1 màu. Thời điểm Trần Lương cướp được nó trong Tam Thập Tam Môn, nó đã có 6 cánh hoa. Hắn không biết khi nào thì hoàn thành 1000 năm của cánh hoa thứ 7, vì vậy chỉ biết chờ đợi.

Trời không phụ lòng người, Thất Sắc Tam Sinh Hoa giờ đây đã nảy nở đủ 7 cánh hoa. Mỗi cánh hoa phát ra 1 tầng quang mang, diễm lệ vô cùng. Không ngoa khi nói rằng Thất Sắc Tam Sinh Hoa chính là loài thực vật đẹp nhất trên thế gian.

7 cánh hoa được mọc ra từ một nơi gọi là bát hoa có hình dạng giống như 2 bàn tay chụm vào nhau.

Cách sử dụng Thất Sắc Tam Sinh Hoa rất đơn giản, ăn vào cả 7 cánh hoa. Đồng thời, chủ thể lấy một ít tủy sống đặt vào bát hoa.

Lúc này, Trần Lương có cảm giác một mối liên kết vô hình giữa hắn và phần còn lại của Thất Sắc Tam Sinh Hoa.

Theo như sách ghi lại, khi hắn chết đi, cơ thể sẽ bị tan rã, rồi được quy tụ tại Bát hoa của Thất Sắc Tam Sinh Hoa và sau đó được phục sinh.

Có điều sách không ghi rõ là quá trình phục sinh diễn ra trong bao lâu. Khi phục sinh sẽ giữ nguyên tu vi hay trở về luyện thể cảnh, tu luyện từ đầu. Những điều này, có lẽ phải chờ Trần Lương chết đi mới biết được.

Thất Sắc Tam Sinh Hoa phục sinh hắn 3 lần, tức là Trần Lương đã có thêm 3 cái mạng, nhưng hắn không được lãng phí bất kỳ mạng nào. Đường hắn đi còn rất dài, cho dù là 10 mạng cũng còn ít chứ đừng nói là chỉ có 4 mạng.

Trong ký ức của Hải Thượng Trung và Cung Thừa Hy, một số nơi có một số sự kỳ bí cần được khám phá. Một số nơi được đồn là có bảo vật tuyệt thế trong truyền thuyết. Cung Thừa Hy và Hải Thượng Trung đều chỉ có 1 mạng, nên có nơi, bọn hắn dám mạo hiểm, có nơi lại không. Thất Sắc Tam Sinh Hoa chính là cơ hội để Trần Lương mạnh dạn thám hiểm những nơi đó, khám phá những bí ẩn tuyệt thế, xác nhận những truyền thuyết cổ sự.

Trần Lương ghé thăm nơi trồng Đào Tiên Mộc. Đây chính là nguyên nhân hắn phải phong ấn Tiểu Cửu Giới 144 năm. Đào Tiên Mộc từng sống một mình một vùng đất, đắm chìm trong Bạch sắc quang mang sáng đến chói mắt.

Có được lời đảm bảo của Tiểu Cửu Giới về sự phát triển của Đào Tiên Mộc, Trần Lương chỉ đến xem qua liền rời đi.

Rời khỏi Tiểu Cửu Giới, Trần Lương gọi Truyền tin thạch cho Tuyết Hoa:

"Từ lúc Càn Sùng trưởng lão rời đi, hắn có liên lạc với nàng?"

"Không. Thiếp không nhận được tin tức gì của lão"

"Nàng gọi cho lão xem thế nào. Bảo lão nếu muốn đột phá lên Huyền cấp thì đi tới Kinh Châu gặp ta"

"Vâng thưa tướng công"

15 tòa thành thị trực thuộc Chi Chủ đã bị Mũi Sứ Quân nhanh chóng xâm chiếm. Đội quân của bọn hắn quá mạnh, thế không thể cản. Muốn chặn lại được lực lượng của Trần Lương, chỉ có đội quân do đích thân Đại tướng quân thống lĩnh mới đủ tầm.

Trần Lương đang muốn cho quân nghỉ ngơi, tập hợp thêm lực lượng bù đắp lại hao hụt nhân lực do tử thương qua nhiều trận chiến, thì hắn nhận được một tin tức do Chu Minh đưa tới:

"Môn chủ, có gián điệp nằm vùng ở Ngộ Sứ Quân muốn trao đổi với người"

"Ai vậy?" Trần Lương hỏi

"Một nữ nhân tên Hồng Phát Nhi, trước giờ thuộc hạ chưa từng liên lạc với nàng. Hôm nay tự nhiên gọi, đòi nói chuyện trực tiếp với môn chủ, có việc tối mật"

"Hồng Phát Nhi à. Kẻ này không xuất hiện ta cũng gần quên mất hắn. Được rồi, để ta nói chuyện riêng với hắn"

"Hắn?" Chu Minh thắc mắc

"Người không hiểu đầu, cứ lui xuống" Trần Lương phát tay

Trần Lương cảm lấy Truyền tin thạch, nói với Hồng Phát Nhi:

"Nói đi, có việc gì"

"Môn chủ, ta tiềm ẩn ở Ngộ Sứ Quân cả trăm năm nay. Bây giờ mới có thể ở gần Đại tướng quân. Tin tức tình báo của Ngộ Sứ Quân cho thấy tiếp theo người sẽ đánh Ngộ Sứ Quân hoặc Đậu Sứ Quân. Vì vậy ta mới liên lạc xem có thể giúp được gì" Hồng Phát Nhi nói. Trần Lương vẫn nhớ đây đúng là giọng nữ của hắn.

"Người có được cầm Trần Nhân không?"

"Không. Người nắm giữ Trần Nhân là Đại tướng quân. Nếu hắn ra ngoài, sẽ đưa Trần Nhân cho thuộc hạ thân tín của hắn là Khai Lan tướng quân. Nàng là 1 Huyền cấp võ giả"

"Người nói người ở gần Đại tướng quân, cụ thể là như nào?"

"haha. Trăm năm nay, ta đều ở hình dạng giai nhân tuyệt sắc. Ở gần, dĩ nhiên là chung chăn chung gối" Nói đến đây, Hồng Phát Nhi cười lên ha hả, nghe cực kỳ gian tà kèm sung sướng.

"Người có đánh cắp được Trần Nhân không?" Trần Lương hỏi

"Cái này hơi khó, ta chưa tìm ra được cách nào"

"Người có được tham gia các cuộc họp cao cấp bên đấy không?"

"Đáng tiếc, ta tu vi quá thấp, lại không phải dạng có tài đánh trận, nên không được tham dự"

"Người có nắm được mọi hành động của Lý Thiên Ân Đại tướng quân không?"

"Hắn là Đại tướng quân, Địa cấp võ giả, ta làm sao nắm được"

"Trần Nhân không được, tình báo không được. Vậy người còn làm được gì" Trần Lương cau mày nói

"Ta có thể ám sát Đại tướng quân"

"Vậy sao người còn chưa làm?"

"Ta cần người cung cấp 1 kiện Thiên Thánh Khí châm độc, nhỏ bằng ngón tay út"

"Người nghĩ Thiên Thánh Khí là rau cải ngoài chợ hay sao mà muốn có là có, lại còn phải có độc nữa. Ta hiện giờ kiếm không được vũ khí như thế. Người còn làm được gì khác?"

"Ta... hết rồi"

Nhắm mắt, ngẫm nghĩ một lúc, Trần Lương hỏi tiếp:

"Thân phận của người trong Phủ Thành Chủ là như nào?"

"Ta là ái thiếp của Lý Thiên Ân, thân phận tôn quý, không kẻ nào dám không nghe"

"Tức là người có thể đi tới mọi nơi, làm mọi việc trong Phủ Thành Chủ?"

"Coi như vậy đi. Môn chủ có ý gì?"

"Ta có một loại độc không mùi, không vị được chế biến thành hương liệu dạng lỏng. Nếu người có thể đốt hương liệu này trong buổi họp có Đại tướng quân thì người sẽ lập đại công"

"Được được, ta có thể làm được. Chuyện này quá đơn giản. Ta biết bọn hắn họp ở phòng nào. Chỉ cần thay thế và đốt trước khi bọn hắn họp là được phải không?"

"Đúng là vậy"

"Môn chủ mau đưa ta loại độc đấy, ta sẽ sớm thực hiện và báo cho người biết. Tác dụng của loại độc này là gì?"

"Tác dụng là người trúng độc trở thành phạm nhân trong 2 ngày"

"Chỉ mất sức mạnh trong 2 ngày thôi sao? Sau đó lại trở lại bình thường phải không?"

"Đúng vậy. Làm sao để đưa độc hương cho người?"

"Chỉ cần cho 1 người bán nước hoa đưa ta là được"

"Được rồi. Ta sẽ cho người đưa độc hương cho người"

"Đa tạ môn chủ"

Trần Lương cho gọi mấy người Huyết Vô Thần, Chu Minh vào trao đổi:

"Các người thấy sao?"

"Môn chủ có biết nhiều về tên Hồng Phát Nhi này?" Chu Minh hỏi

"Thực tình là không. Nếu người hỏi ta có thể tin tưởng hắn không thì câu trả lời là nửa điểm tin tưởng cũng không có"

Huyết Vô Thần trình bày:

"Rất có thể đây là một cái bẫy. Nếu bây giờ Lý Thiên Ân bị hạ độc Xuyên Chi Thảo, chúng ta cần tấn công hắn trong vòng trăm ngày."

Cách an toàn để không bị Hồng Phát Nhi lừa, là chúng ta lần lượt tấn công các thành của Ngo Sứ Quân cho đến khi tiến đến Lý Thiên Thành. Như vậy, cho dù Lý Thiên Ân trúng độc hay không, chúng ta đều không gặp bất lợi.

Nhưng cách này mất thời gian và hao tổn quân lực. Nếu hấn thực sự trúng độc, hấn sẽ dồn toàn lực tấn công chúng ta, rất nguy hiểm.

Một cách tốt hơn, nếu Hồng Phát Nhi không lừa chúng ta và Lý Thiên Ân thực sự trúng độc, đó là dùng 1 đội quân mạnh nhất, chỉ gồm các tiên nhân bắt ngờ tấn công Lý Thiên Thành"

"Nếu có thể giải quyết Lý Thiên Ân, những thành thị còn lại liền không khó thu phục. Bọn chúng không có người điều khiển, lại không đưa quân cứu viện nhau. Hạ gục từng thành quá đơn giản" Võ Giác nói

"Nhưng nếu đây là 1 cái bẫy, chỉ sợ quân ta tổn thương thảm trọng, không nhắc đầu lên được. Đặc biệt là thời điểm này, chiến tranh đang cực kỳ căng thẳng"

Mọi người lo lắng bàn tính xem rốt cuộc có tin được Hồng Phát Nhi hay không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Mưu kế cấp hai

Trần Lương ngồi trên Tiểu Ngao truyền tống đến vị trí cách Lý Thiên Thành 5 dặm. Sau đó hấn đưa ra ngoài 12 Huyền cấp võ giả. Trong đó Khải Huyền là Huyền cấp thất huyết duy nhất trong đội, lãnh đạo 11 võ giả còn lại. Cùng Trần Lương đánh chiếm khắp nơi, Khải Huyền đã có danh tiếng không nhỏ ở Giang Đông Quốc.

1 ngày trước, hấn đã nhận được tin tức từ Hồng Phát Nhi:

"Môn chủ, ban sáng, Lý Thiên Ân hợp với 4 thuộc tướng cấp cao. Ta đã đổ độc hương vào tinh dầu thơm, bọn hấn chỉ cần hít thở không khí bên trong liền dính độc"

"Người có chắc bọn hấn đã dính độc?" Trần Lương hỏi

"Theo như môn chủ bảo, chỉ cần hít vào 1 hơi là đủ trở thành phạm nhân. Vì vậy không có lí do gì bọn hấn còn khỏe mạnh. Nhưng để chắc chắn, chờ hết ngày ta sẽ báo cáo lại với môn chủ"

Đêm hôm đó, Hồng Phát Nhi gọi cho Trần Lương, nói:

"Biểu hiện trúng độc không rõ ràng, nhưng có 2 vấn đề. Thứ nhất là hợp xong bọn hấn không tản ra mà cùng nhau đi tới 1 nơi bí mật nào đó. Thứ hai là trước đó ta đã hẹn với Lý Thiên Ân tối nay một đêm ân ái. Nhưng đêm nay không thấy hấn đến"

"Được. Sáng mai ta sẽ tổ chức tấn công. Người chờ phối hợp cùng bọn ta"

"Rõ thưa môn chủ"

Kế sách tấn công đã được lên từ trước, đợt tấn công này Trần Lương chỉ đợt kích cùng với 12 người mạnh nhất cùng Tiểu Ngao và Ngao Thiên. Hoàng cấp trở xuống không có đi cùng.

Trần Lương không vội công phá Lý Thiên Thành, mà gọi Truyền tin thạch cho Hồng Phát Nhi để hấn ra ngoài gặp mặt.

Hồng Phát Nhi ở tại trong Phủ Thành Chủ, muốn ra ngoài cũng không phải một chốc một lát liền có thể. Trong lúc chờ đợi, Trần Lương liền tiếp nhận được cuộc gọi từ Truyền tin thạch:

"Thỏ béo rời hang, 5 người"

"Thỏ 3 rời hang, 3 người"

"Thỏ 1 rời hang, 2 người"

"Thỏ 4 rời hang, 3 người"

Trần Lương đợi đến thời gian 6 nén nhang mới nhìn thấy Hồng Phát Nhi có mặt.

"Môn chủ, người xuất hiện ở đây có thể đã bị phát hiện. Sao không nhân lúc bắt ngờ, toàn lực tấn công? Chỉ cần phá được hộ thành đại trận, người tất chiến thắng. Lý Thiên Ân và 4 thuộc tướng đều đã bị dính độc hương. Lực lượng còn lại không phải đối thủ của các người" Hồng Phát Nhi nói

"Người không nhìn thấy có cao thủ nào đến sao?" Trần Lương hỏi

"Không thấy. Nói đến cũng lạ, nếu bọn hấn biết bản thân trúng độc, vậy Lý Thiên Ân phải gọi cao thủ đến trấn thủ Lý Thiên Thành mới phải. Môn chủ mang theo nhiều người hấn là để đề phòng trường hợp này phải không?"

"Đúng vậy. Cho dù thế nào, ta có Đại Địa Ngưu Ma Vương ở đây, muốn chạy trốn dễ như trở bàn tay"

"Có thể bọn chúng điều cao thủ đến mà ta không biết, hoặc Lý Thiên Ân quá tự tin vào phòng ngự của hộ trận, cho rằng nếu bị tấn công thì gọi cứu viện vẫn kịp"

"Trận pháp cấp 8 sơ đẳng, muốn phá hủy cũng phải đến nửa ngày. Nhưng vào tay ta thì sẽ rất nhanh thôi. Người làm rất tốt. Mất đi 5 kẻ mạnh nhất, hôm nay chính là ngày tàn của Ngo Sứ Quân"

Trần Lương nói xong, ra lệnh tiến lên thêm 2 dặm, lấy ra 6 khẩu đại pháo bắt đầu tấn công hộ thành đại trận của Lý Thiên Thành. Có điều, trong lúc đại pháo tấn công, hấn không đi tìm kiếm điểm yếu của trận pháp mà lại bày ra Hắc Giới, bao trùm lên nhóm bọn hấn.

Hắc Giới bao phủ rất nhỏ diện tích trong rất ngắn thời gian, chỉ kéo dài mấy hơi thở liền được Trần Lương thu lại.

"Mọi người đâu hết rồi?" Hồng Phát Nhi ngạc nhiên ngoài nhìn xung quanh. Nơi hắn đang đứng, chỉ còn lại có hắn, môn chủ, và 5 người khác. Cả Tiểu Ngạo và Ngạo Thiên cũng không thấy đâu.

"Bọn hắn ở trong Không Thủ, khi nào cần sẽ ra. Người cùng 5 người khác giúp ta điều khiển đại pháo là đủ rồi"

Đến lúc này, Trần Lương mới bắt đầu đi nghiên cứu trận pháp, tìm kiếm điểm yếu.

"Các người mang đại pháo theo ta" Trần Lương ra lệnh cho 6 người

"Không cần mang pháo đi, mạng các người, cũng nên để lại" Một âm thanh từ trong thành vang lên, kèm theo đó là 12 bóng người phi không mà đến.

"Không, không thể nào" Hồng Phát Nhi lắp bắp

"Hồng Phát Nhi, chuyện này là thế nào. Người lừa ta?" Trần Lương nhìn Lý Thiên Ân Đại tướng quân bay tới, trông hoàn toàn khỏe mạnh, nào có dấu hiệu trúng độc.

"Không, không phải, ta rõ ràng đã hạ độc hương bọn hắn" Hồng Phát Nhi nói

"Tiểu Uyên, kẻ sách lừa Thủy Kính Tiên Sinh đã thành công, người có thể trở về rồi. Ta sẽ phong người lên làm tướng quân, thưởng trăm vạn Tinh thạch" Lý Thiên Ân tươi cười, nói

"Không, không phải, môn chủ, người đừng nghe hắn. Ta thực sự không phản bội người" Hồng Phát Nhi lo lắng, miệng nói mà như sắp khóc. Hắn đã bị Lý Thiên Ân phát hiện, giờ Trần Lương cũng cho rằng hắn phản bội thì cái mạng nhỏ này xong đời rồi.

"Người vào Không Thủ của ta, trở về rồi tính"

Trần Lương nói xong, muốn thu Hồng Phát Nhi vào Không Thủ nhưng hắn không chịu, nói:

"Môn chủ, người không phải tin lời hắn đấy chứ. Ta trở về người sẽ không giết ta sao?"

"Nếu người trong sạch, liền chui vào Không Thủ của ta. Đây là minh chứng rõ ràng nhất cho sự trung thành của người" Trần Lương nghiêm mặt nói

"Được được, ta vào. Môn chủ cố gắng trốn thoát" Hồng Phát Nhi nói xong, liền biến mất.

"Người nghĩ mình có khả năng thoát thân sao?" Lý Thiên Ân chờ Trần Lương xử lý xong xuôi thuộc hạ mới nói tiếp. Hắn rất tự tin vào kế hoạch tương kế tựu kế của mình, không có gì cần phải vội.

"Chưa nói đến thoát thân. Ta muốn biết làm sao người không trúng độc? Độc ta dùng là Xuyên Chi Thảo, chỉ cần hít vào 1 hơi liền mất hết tu vi. Người là giải độc hay không bị trúng độc?" Trần Lương hỏi

"Ta không bị trúng độc. Ta đã nghi ngờ Hồng Phát Nhi là gián điệp từ lâu, nhưng không có chứng cứ. Tất cả những người thân cận, ta đều kiểm tra rất kỹ.

30 năm trước, thời điểm ta chọn nàng làm tiểu thiếp, ta đã cho nàng uống thuốc ngủ và kiểm tra Không Vật. Trong đó không có gì ngoài 1 viên Truyền tin thạch không ghi tên. Tất cả Truyền tin thạch khác, ta đều đã kiểm tra người nhận rõ ràng, riêng viên vô danh thì không biết được.

Ta phải công nhận Tiểu Uyên, hay người vừa gọi là Hồng Phát Nhi rất cẩn thận. Nàng ở Lý Thiên Thành 60 năm không bị phát hiện. Cho dù 30 năm trước ta có nghi ngờ nhưng nàng cũng chưa từng sử dụng Truyền tin thạch vô danh kia khiến ta gần như đã tin tưởng nàng.

Phải đến hôm vừa rồi, nàng liên lạc với người ta mới biết. Nhờ vậy ta đã kiểm tra lọ nước hoa không mùi kia. Người kiểm tra đã bị mất sạch tu vi.

Hành động bỏ độc hương của Hồng Phát Nhi, tất nhiên ta đã biết nên ứng phó không có gì khó khăn.

Ta tương kế tựu kế, giả vờ trúng độc để bắt con cá to. Không ngờ con cá này to ngoài mong đợi.

Thủy Kính Tiên Sinh, người chết rồi, Mùi Sứ Quân coi như diệt vong"

"Người nói nhiều vậy, là muốn câu giờ sao? Ta đoán có rất nhiều Huyền cấp võ giả đang bay tới đây" Trần Lương nói

"Thủy Kính Tiên Sinh quả thật thông tuệ. Để tránh đánh rần động cỏ, thời điểm Thủy Kính Tiên Sinh xuất hiện, ta mới ra lệnh cho cao thủ từ các thành gần đây bay tới. Bọn hắn sắp tới rồi, người có chạy đã không kịp.

Thủy Kính Tiên Sinh tinh thần lực cấp 9, lừng lẫy thiên hạ cũng phải chịu thua trước kẻ sách của ta. Hôm nay thật đáng ăn mừng" Lý Thiên Ân đắc ý nói

Đúng lúc này, Trần Lương nhận được Truyền tin thạch gọi đến, báo:

"Thỏ béo đã bị làm thịt"

Trần Lương nghe xong, mỉm cười, nói: "Đại tướng quân, người không thắc mắc ta chỉ có bằng này người sao?"

"Ha ha, ý người là Đại Địa Ngưu Ma Vương phải không. Ta đã chuẩn bị đầy đủ rồi, tính cả tới nhân vật đứng sau Hồng Phát Nhi là người. Người gọi Đại Địa Ngưu Ma Vương ra đi, ta sẽ cho người biết tuyệt vọng là như thế nào"

"Cảm phiền người đợi một chút" Trần Lương bình tĩnh nói

Mấy hơi thở sau, Tiểu Ngạo cùng Ngạo Thiên xuất hiện, nhưng không phải là từ trong Không Thủ đi ra, mà là từ Không Gian Truyền Tống đến.

"Bọn chúng từ đâu đến?" Lý Thiên Ân hỏi

"Người rất nhanh được biết" Trần Lương trả lời mà như không.

Sau câu nói của Trần Lương, Lý Thiên Ân nhận được cuộc gọi truyền tin:

"Đại tướng quân, Lý Liên Thành bị chiếm rồi"

"Sao lại thế? Bị tấn công lúc nào? Sao có thể nhanh như vậy?"

"Thuộc hạ vừa nhận được tin báo. Kẻ chiếm lấy Lý Liên Thành là Khai Huyền cùng 6 người, 1 yêu thú giống khuyển, 1 yêu thú giống trâu. Bọn chúng từ trong không gian, đột nhiên xuất hiện gần Đài Quan Chiến, phá hủy trận pháp phòng hộ và trận pháp không gian của Đài Quan Chiến rồi đánh chết Chiến Chủ Nhân. Thành chủ đi tấn công bọn hán cũng bị giết chết. Cuối cùng bọn hán cướp được Trận Nhân.

Cả quá trình chỉ diễn ra trong thời gian rất ngắn. Kẻ địch cướp được Trận Nhân rồi thuộc hạ mới nhận được tin báo.

Đại tướng quân, thuộc hạ tiếp tục đến chỗ ngài hay quay trở về?"

"Người dẫn đội quay trở về xem tình hình thế nào" Lý Thiên Ân ra lệnh

Lý Thiên Ân tức giận, nhìn Trần Lương, nói:

"Người lợi dụng cao thủ ở Lý Liên Thành ra ngoài, nên cho Khai Huyền đánh cướp Trận Nhân của Lý Liên Thành?"

"Đúng vậy" Trần Lương mỉm cười nói "Lý Liên Thành có trận pháp cấp 7 cao đẳng bảo vệ, phá hủy thật quá đáng tiếc. Nếu là lúc khác, Đại Địa Ngưu Ma Vương đưa người tới gần Đài Quan Chiến cũng sẽ bị đám cao thủ vây công. Lúc này 10 người bọn hán rời đi, chính là thời điểm tốt nhất để chiếm thành"

"Người không tin Hồng Phát Nhi?" Lý Thiên Ân hỏi

"Vấn đề không phải tin hay không, mà là luôn cần có kế sách dự phòng. Ta giả dụ Hồng Phát Nhi lừa ta. Vậy để tiêu diệt toàn bộ quân ta mà thiệt hại thấp nhất, người phải có một lực lượng gấp đôi của ta. Vậy người sẽ cần điều thêm Huyền cấp từ các nơi khác đến. Người sẽ chọn các thành ở gần để tiện di chuyển.

Ta đã cho 100 người giám sát 8 thành gần đây nhất, nhưng mãi không thấy động tĩnh gì. Người quả nhiên cáo già, chỉ đến khi ta xuất hiện ở Lý Thiên Thành người mới điều bọn hán đến. Nếu không phải có Đại Địa Ngưu Ma Vương, ta quả thật không làm ăn được gì"

Trần Lương chưa nói xong, Lý Thiên Ân liền một lúc nhận được 3 cuộc gọi khác, đều là từ các thành chủ:

"Bẩm báo, Hóa Xa Thành đang bị 10 tiên nhân đang nã pháo tấn công trận pháp"

"Bẩm báo, Công Liên Thành đang bị 10 tiên nhân đang nã pháo tấn công trận pháp"

"Bẩm báo, Ngõ Đồng Thành đang bị 10 tiên nhân đang nã pháo tấn công trận pháp"

Lý Thiên Ân không trả lời bọn hán, quay qua hỏi Trần Lương:

"Người cũng cho tấn công 3 thành khác? Người kiểm đầu lăm người vậy?"

"Đúng vậy. Đầu độc người là kế sách thứ nhất. Người tương kế tựu kế. Vậy ta liền tiến hành kế sách thứ hai, đánh chiếm các thành khác.

Thời điểm đến đây, ta lấy ra đội hình mạnh nhất để người nghĩ rằng ta trúng kế. Thời điểm ta thi triển Hắc Giới chính là lúc Đại Địa Ngưu Ma Vương đưa người đi tấn công Lý Liên Thành. Đánh xong Lý Liên Thành, Đại Địa Ngưu Ma Vương lại phân bổ người tấn công 3 thành khác, chỉ để lại Khai Huyền trông giữ Lý Liên Thành"

"Khốn kiếp" Lý Thiên Ân chửi thề, quay sang nói với 3 vị thành chủ "Các người gọi người quay trở lại bảo vệ thành. Không cần các người đến đây"

"Đã rõ, Đại tướng quân" 3 vị thành chủ trả lời

"Người được lăm" Đại tướng quân thở ra một hơi dài, lấy lại bình tĩnh, nói tiếp với Trần Lương "Nhưng chỉ cần ta giết được người, mọi thứ đều đáng giá"

"Người biết vì sao ta vẫn có thể mỉm cười không?" Trần Lương vừa cười vừa nói "Đó là bởi vì chúng ta sẽ tạm biệt nhau ngay bây giờ"

Nói xong, hán cùng Ngạo Thiên và 5 người khác chạm vào người Tiểu Ngạo, chuẩn bị na di rời đi.

"Người biết vì sao ta vẫn tiếp chuyện vui vẻ không?" Đến lượt Lý Thiên Ân cười nói "Đó là bởi vì chúng ta sẽ không rời xa nhau"

"Chuyện gì xảy ra?" Trần Lương nhìn Tiểu Ngạo không thể thực hiện Không Gian Na Di mà lo lắng hỏi. Vừa là hỏi Tiểu Ngạo, vừa là hỏi Lý Thiên Ân.

"Bên cạnh ta là 4 Không gian thuộc tính vô giả. Bọn hán đã cố định không gian nơi đây, các người sẽ không thể na di rời đi" Lý Thiên Ân nói

"Tấn công" Lý Thiên Ân ra lệnh. Hán không muốn chờ đợi thêm, tránh phát sinh ngoài ý muốn

Trần Lương không lấy ra binh khí, mà thu Ngạo Thiên cùng 5 người khác vào Không Thủ. Phòng vệ đã có Tiểu Ngạo lo. 4 chiếc sừng tạo ra 1 bức màn Không Gian Bình Chương vững chắc ngăn chặn mọi đòn tấn công.

Trong khi chống đỡ, Trần Lương cười lên Tiểu Ngạo bỏ chạy. Nếu chỉ có Tiểu Ngạo, nó có thể thu Trần Lương vào Túi Không Gian của nó trong bụng rồi sử dụng Không Gian Bộ chạy thoát khỏi Lý Thiên Ân. Nhưng nó lại vướng 4 chiếc sừng đang liên tục bị chấn động vì đòn tấn công của kẻ địch. Tốc độ di chuyển của 4 chiếc sừng không phải quá nhanh, vì vậy nhất thời, không thể chạy thoát.

Lý Thiên Ân sau 10 lần công kích không thấy có hiệu quả, quyết định dừng tay, toàn lực tăng tốc, muốn vượt lên trên, chặn chết Đại Địa Ngưu Ma Vương, đem Trần Lương chém thành 10 khối.

- - - - -

Chương sau: Mưu kế cấp ba

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 169: Mưu kế cấp ba

Rất nhanh, Lý Thiên Ân đã vượt đến bên tay trái Trần Lương. Hắn đành đưa Ngao Thiên ra đối phó đại địch.

Có ưu thế về số lượng, Lý Thiên Ân không ngại gì một mình đánh với Trần Lương cùng Ngao Thiên. Hắn vượt hẳn lên trên một khoảng cách xa, tụ khí đánh một võ kỹ cực mạnh khiến Tiểu Ngao không thể tiếp tục bỏ chạy.

Sau lần chống đỡ thứ hai, đám người Trần Lương đã bị bao vây không có lối thoát.

"Người cười cuối cùng vẫn là ta" Lý Thiên Ân nói

"Vậy sao?" Trần Lương vừa nói xong, hắn liền đưa người từ trong Không Thủ ra.

Lý Thiên Ân khinh thường nhìn 5 người mới xuất hiện, nhưng số lượng thêm 12 người sau đó khiến hắn không còn cười được nữa. Đây chính là 11 Huyền cấp dưới trướng Khai Huyền, cùng 6 hoàng cấp chuyên trách thực hiện Thất Tinh Bắc Đẩu tăng sức mạnh cho Trần Lương.

"Người đưa bọn hắn về từ lúc nào?" Lý Thiên Ân nghiêm trọng hỏi

"Bọn hắn chưa từng rời đi. Thời điểm Hắc Giới bao trùm, chỉ có Đại Địa Ngưu Ma Vương đưa Tam Nhãn Lang và Khai Huyền đi chiếm Lý Liên Thành, còn 6 người khác chui vào Không Thủ của ta"

"Người cho 6 người khác chiếm Lý Liên Thành cùng Khai Huyền là để lừa ta?"

"Đúng vậy, 6 Hoàng cấp mà thôi"

"Vậy sao có thể cướp được Trận Nhân"

"Người tự nghĩ đi" Trần Lương cười đều

"Những kẻ đang tấn công 3 thành khác thì sao?"

"Đều là Hoàng cấp, đánh để kéo viện binh của người quay lại. Chỉ có đánh Lý Liên Thành là thật"

"Người đưa 17 người ra sớm thì đâu cần bỏ chạy?" Lý Thiên Ân hỏi

"Ta không bỏ chạy, ta kéo người rời xa Lý Thiên Thành mà thôi. Lý Thiên Ân, đây chính là mưu kế cấp ba của ta dùng để giết người"

Lý Thiên Ân tức giận, ra lệnh:

"Không cần định trụ không gian. Tất cả tấn công cho ta"

"Để Lý Thiên Ân cho ta. Các người dọn dẹp đám còn lại" Trần Lương nói, xong bắt đầu thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu cùng 6 Hoàng cấp bên cạnh. Bọn hắn sẽ đứng sát Tiểu Ngao để được bảo hộ an toàn nhất.

Trong khi Trần Lương bận thi triển Thất Tinh Bắc Đẩu, Ngao Thiên một mình đối phó Lý Thiên Ân. Yêu Ảnh của nó vừa vận nỗ tung cùng với võ kỹ mạnh nhất của Lý Thiên Ân, khiến hắn không khỏi ngỡ ngàng:

"Không thể nào, sao Tam Nhãn Lang lại mạnh được đến trình độ này"

Lý Thiên Ân là Đại tướng quân có chiến lược xếp thứ 3 trong 13 Đại tướng quân, nhờ vậy Ngao Sứ Quân mới trụ vững được đến lúc này. Hắn vốn dĩ cho rằng Tam Nhãn Lang chỉ mạnh hơn Huyền cấp thất huyết một chút, một đòn là đủ áp chế, không ngờ lại bất phân thắng bại.

Ngao Thiên không lập tức tấn công mà chờ cho Lý Thiên Ân có thời gian lần thứ hai đánh ra võ kỹ mạnh nhất của hắn.

"Sátttttttt" Lý Thiên Ân hét lớn, một cự kiếm khổng lồ rạch phá thiên địa, từ trên thương khung chém xuống Ngao Thiên.

Cự kiếm khổng lồ mang theo khí thể bài sơn đảo hải khiến cho Trần Lương đứng cạnh Ngao Thiên cũng không khỏi tê dại da đầu. Cùng một võ kỹ, nhưng lần thứ 2 mang theo quyết tâm và tức giận, có mấy phần mạnh hơn lần đầu.

Đám võ giả xung quanh bị khí thể dữ dội của cự kiếm ảnh hưởng, đều dừng lại quan chiến. Phía Lý Thiên Ân khắp nơi mong chờ 1 chiến thắng oanh liệt, Ngao Thiên bị xé ra làm hai. Phía Trần Lương lại khắp nơi lo lắng, sợ rằng Tam Nhãn Lang khó mà đỡ nổi một kiếm hủy thiên diệt địa như này.

Cự kiếm khổng lồ uy vũ chém xuống, còn cách Ngao Thiên 1 trượng liền khựng lại, không thể tiến thêm 1 tấc. Cự kiếm không phải bị phía trước chặn lại mà là bị Đạo Quang điều khiển, chủ động dừng lại.

Đạo Quang là một luồng sáng phát ra từ đệ tam nhãn của Ngao Thiên, kéo dài 3 trượng. Trong luồng sáng này có ký hiệu của Đạo lúc ẩn lúc hiện, nên Trần Lương gọi nó là Đạo Quang.

Bất kỳ vật gì bên trong Đạo Quang đều thụ Ngao Thiên điều khiển. Có thể nói, Ngao Thiên chính là chủ nhân của vùng thiên địa bên trong Đạo Quang.

Ngao Thiên đã biểu diễn đa dạng vật chất để chứng minh quyền làm chủ của nó với Đạo Quang.

Người đổ một xô nước vào Đạo Quang, Ngao Thiên sẽ điều khiển các giọt nước xếp thành hình nhân nhảy múa trong đó.

Người đánh vào đó 1 luồng thương khí, Ngao Thiên cho nó uốn lượn bên trong như một tiểu xà.

Trần Lương đánh 1 hắc long vào đó, Ngao Thiên cho hắc long cuộn tròn nằm ngủ như một tiểu long đáng yêu.

Không thể không nói cự kiếm mạnh vô cùng, đi qua Đạo Quang 2 trọng mới thụ Ngao Thiên điều khiển. Trong sự kinh ngạc của cả Lý Thiên Ân và thuộc hạ 2 bên, cự kiếm quay đầu, tấn công ngược trở lại.

Lý Thiên Ân không kịp đánh ra cự kiếm thứ hai, chỉ có thể cấp tốc huy 1 kiếm chống đỡ. Cự kiếm phá tan kiếm khí, chém vào người Lý Thiên Ân khiến hắn bị đánh bay ra sau cả trăm trượng.

Lý Thiên Ân bị chính võ kỹ của mình đánh bay, ngay cả thuộc hạ của Trần Lương cũng không thể tin nổi. Bọn hắn biết Ngao Thiên có thể điều khiển võ kỹ đối phương nhưng đến mức này thì thật quá bá đạo rồi.

Lực phòng vệ của Địa cấp rất mạnh. Lý Thiên Ân chưa đến nỗi trọng thương không gượng dậy nổi. Hắn quay lại tiếp tục tấn công Ngao Thiên, nhưng không còn dám tung võ kỹ mạnh mà chỉ đánh vừa vừa để kéo dài thời gian nghỉ đối sách, liệu có nên rút lui, liệu gọi viện binh từ các thành khác có kịp...

Trần Lương gia nhập vòng chiến, nhưng không giúp Ngao Thiên mà tiến đánh những kẻ khác. 12 Huyền cấp của Lý Thiên Ân đang bất phân thắng bại với sự kết hợp của Tiểu Ngao và 11 huyền cấp của Trần Lương.

Thực ra, nói về lực tấn công, đám người của Lý Thiên Ân mạnh hơn, nhưng Tiểu Ngao chọn kẻ có lực tấn công cao nhất để ngăn chặn nên 2 bên cân bằng được lực lượng. Và điểm cân bằng bị phá vỡ do có thêm nhân tố Trần Lương nhảy vào.

Tổ hợp giữa Thất Tinh Bắc Đẩu, Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí, Chiến thần Atula, và rất nhiều yếu tố khác mang đến cho Trần Lương chiến lực tương đương với một Huyền cấp thất huyết.

Trần Lương xen vào bất kỳ cuộc giao tranh nào, đều khiến cho kẻ địch nhận lấy thương tích mà bại lui.

Lý Thiên Ân nhìn thấy thế cuộc không ổn, bên hắn đã mất đi 1 chiến tướng.

"Rút lui" Lý Thiên Ân hét lên

"3 người 1 đội, mỗi đội đánh 1 địch" Trần Lương ra lệnh

"3 người 1 đội, cùng nhau rút lui" Lý Thiên Ân ra lệnh

Trần Lương ra lệnh cho Ngao Thiên chọn 1 thuộc tướng tấn công. Lý Thiên Ân cũng không vừa, đánh phá tất cả Yêu Ảnh của Ngao Thiên.

Không hổ danh là Đại tướng quân, nếu hắn một mình bỏ chạy, Trần Lương chắc chắn có thể giết chết đám thuộc hạ rồi vây công hắn. Nhưng hắn lại lựa chọn rút lui cùng thuộc hạ, khiến Trần Lương không thể nhanh chóng hạ gục ai.

Kẻ địch chỉ phòng thủ, nên Đạo Quang của Ngao Thiên hay Không Gian Bình Chương của Tiểu Ngao đều không mang lại tác dụng gì.

12 người Lý Thiên Ân vừa đánh vừa lui, tuy tốc độ không nhanh, nhưng vẫn một mực giữ nguyên tốc độ lui lại. Nếu cứ thế này, sớm muộn bọn hắn cũng trở lại được Lý Thiên Thành.

Tiểu Ngao có thể đưa đám người Trần Lương đi lên trước chặn đường. Nhưng với tinh thần liều chết về thành, đến lúc đó, nhóm phải đi lui sẽ thuộc về bên Trần Lương.

Công mãi không phá, Trần Lương dần trở nên sốt ruột. Hắn không biết phải làm thế nào kiềm chân kẻ địch.

Lý Thiên Ân cười gằn, nói:

"Thùy Kính Tiên Sinh, thù này Lý mỗ xin ghi nhớ, sau sẽ trả lại gấp bội!"

Bóng dáng Lý Thiên Thành đã xuất hiện phía xa. Thời gian một nén nhang nữa, Lý Thiên Ân sẽ hoàn toàn được bảo hộ dưới trận pháp cấp 8.

Trần Lương chợt nghĩ ra phương án, nói với Tiểu Ngao: "Đưa Khai Huyền đến đây. Mau"

Tiểu Ngao biến mất, một lát sau nó cùng Khai Huyền đã xuất hiện bên cạnh Trần Lương. Hắn vội ra lệnh:

"Tất cả chạm vào người Tiểu Ngao"

Hiện giờ, Tiểu Ngao chỉ có khả năng na di kéo theo 10 người, Ngao Thiên tính là 3 người. Còn dùng Không Gian Truyền Tống, nó có thể đưa 30 người cũng được.

"Tiểu Ngao, đưa bọn ta tiến về phía trước 5 dặm"

Thời điểm đám người Trần Lương hiện ra, nhóm của hắn và nhóm của Lý Thiên Ân cách nhau hơn 2 dặm. Sau lưng Trần Lương, Lý Thiên Thành đã hiện ra rất rõ ràng trong tầm mắt, khoảng cách chỉ còn 4 dặm.

Không cần ai ra lệnh, đám người Trần Lương cùng nhau tấn công kẻ địch.

"Con mẹ nó" Lý Thiên Ân chửi thề.

Bọn hắn chỉ còn một đoạn ngắn nữa là về tới nơi. Hộ trận có thể đánh ra công kích dài tới 2 dặm rưỡi, tức là chỉ cần đi được thêm 3 dặm rưỡi nữa là an toàn.

Lý Thiên Ân lấy ra Truyền tin thạch, gọi cho Chiến Chủ Nhãn, nói: "Mau đưa tất cả tướng lĩnh ra ngoài cứu ta. Bọn ta ở cách thành 6 dặm"

Đám người Lý Thiên Ân chạy vòng sang bên phải, muốn tìm cách tiến lên. Tất nhiên đám người Trần Lương cũng vòng sang tay trái bọn hắn, ngăn cản kẻ địch.

Có Khai Huyền gia nhập, đội của Trần Lương mạnh hơn hẳn. Đã có thêm 1 người thương thế vượt mức chịu đựng, ngã gục, rơi từ trên xuống từ độ cao 1 dặm.

Tình thế của đội Lý Thiên Ân ngày càng nghiêm trọng. Chênh lệch giữa 2 bên càng lúc càng lớn.

Lý Thiên Ân chỉ có đủ sức chống đỡ lại Yêu Ảnh của Ngao Thiên, không còn làm được gì khác.

Thời điểm bên cạnh Lý Thiên Ân chỉ còn lại 5 người, một đòn toàn lực của Khai Huyền đã khiến cả 5 bọn hắn đều thụ thương nghiêm trọng, mất đi sức chiến đấu, rơi xuống không rõ sống chết.

Sau lưng Trần Lương, từ trong Lý Thiên Thành, liên tục bay ra vô giả đi cứu Đại tướng quân, số lượng lên tới 30 người. Có điều trong số đó, chỉ có 1 Huyền cấp, còn lại đều là Hoàng cấp.

Dù sao cũng không quan trọng. Nhận công kích từ 13 người, Đại tướng quân đã gục ngã không thể gượng dậy.

"Rà soát, giết chết tất cả. Nhớ thu chiến lợi phẩm!" Trần Lương ra lệnh.

Riêng mình hắn bay về phía Lý Thiên Ân Đại tướng quân. Hắn vẫn chưa chết, gắng gượng đứng dậy mà lực bất tòng tâm.

Trần Lương thở dài một hơi, lấy ra Khuyển Dạ Xoa, cắt đầu Lý Thiên Ân, kết thúc một đời Đại tướng quân hô phong hoán vũ.

Đám người cứu viện vừa đến, Trần Lương hạ 1 tiếng: "Sát"

Rất nhanh chóng, 30 người đến, chỉ có 1 người sống sót chạy thoát.

Trần Lương thu lấy áo giáp, kiếm, Nhẫn không gian của Lý Thiên Ân. Nhưng không phải dành cho mình, Trần Lương đưa toàn bộ bảo vật của Đại tướng quân cho Khai Huyền. Hắn đã lập được nhiều chiến công từ lúc đầu quân cho Trần Lương, phần thưởng như này hoàn toàn xứng đáng.

"Đa tạ môn chủ ban thưởng" Khai Huyền vui mừng đón lấy phần thưởng.

Bảo giáp, kiếm của Lý Thiên Ân đều có phẩm cấp cao hơn Khai Huyền. Hắn được nâng cấp toàn diện như này, chiến lực sẽ tiến vào hàng ngũ đứng đầu Huyền cấp Giang Đông Quốc.

Lần ban thưởng này cũng không khỏi để Khai Huyền lau mắt mà nhìn. Đẳng cấp áo giáp, kiếm của Lý Thiên Ân, cả Giang Đông Quốc cũng chỉ có mười mấy bộ, không ngờ Trần Lương dễ dàng đưa cho hắn mà không có nửa điểm suy nghĩ. Đây là cỡ nào hào phóng, cỡ nào giàu có. Khai Huyền ngày càng tin tưởng đi theo vị môn chủ này là quyết định chính xác nhất đời hắn.

"Mang thủ cấp Lý Thiên Ân vào thành" Trần Lương hạ lệnh

Những việc còn lại, Khai Huyền tự biết làm. Hắn hạ lệnh cắt đầu những Huyền cấp vô gia khác. Đây đều là những nhân vật đứng đầu Ngộ Sứ Quân, dùng để chiêu hàng không gì tốt hơn.

Đoàn người theo Khai Huyền dẫn đầu, cầm theo thủ cấp Lý Thiên Ân và các thuộc hạ bay đến trước tường thành. Khai Huyền nói lớn:

"Lý Thiên Ân Đại tướng quân đã chết. Các ngươi đầu hàng hay là chết"

Vừa mới lúc trước, 29 tiên nhân bỏ mạng đã khiến Chiến Chủ Nhân bàng hoàng kinh sợ. Lúc này, nhìn thấy thủ cấp Đại tướng quân cùng toàn bộ cao thủ đi theo Đại tướng quân ra ngoài giết giặc, Chiến Chủ Nhân càng là chấn kinh không gì sánh được.

Hắn tuyệt vọng, quyết định đầu hàng.

Thông tin Thủy Kính Tiên Sinh giúp Mũi Sứ Quân chiếm lĩnh 2 thành lớn nhất của Ngộ Sứ Quân, giết chết Lý Thiên Ân Đại tướng quân như 1 con địa chấn lan nhanh ra toàn bộ Giang Đông Quốc.

Mũi Sứ Quân chính thức bước lên đầu sóng ngọn gió của cuộc nội chiến này

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Dụ Sứ Quân Tấn Công

2 người Ưng Sát và Chu Minh tu vi quá thấp, không được tham gia vào trận chiến diệt Lý Thiên Ân Đại tướng quân.

Kết thúc thắng lợi, 2 bọn hắn mới ngồi với nhau đàm luận cuộc chiến.

"Ta không hiểu lắm. Nếu chúng ta đột kích tấn công Lý Thiên Thành, vẫn có thể thực hiện mưu kế cấp 2, cấp 3 như vừa rồi. Vì sao lại phải nhờ đến Hồng Phát Nhĩ?" Ưng Sát nói

Chu Minh giải thích:

"Khác biệt là ở chỗ kẻ địch tương có thể lừa được ta, tương có thể tương kế tựu kế. Chính vì bọn hắn nghĩ rằng nắm đằng chuôi, cho nên mới bạo tay, muốn diệt sạch lực lượng của ta.

Lý Thiên Ân không biết bên ta có bao nhiêu người. Vì vậy, để chắc ăn, hắn điều động thêm chủ lực ở các thành khác đến.

Nếu chúng ta đột kích, không có mưu kế thứ nhất, Lý Thiên Ân sẽ chỉ ở trong thành mà không ra ngoài, cũng không cần gọi quân từ nơi khác đến.

Lý Thiên Ân phát hiện ra mưu kế cấp một, hắn tương kế tựu kế lừa bên ta cho nên hắn mới chủ quan, từ đó gây ra một loạt sai lầm giúp môn chủ thành công thực hiện mưu kế cấp hai, ba"

"Vậy lỗ viện binh từ các thành kia không quay trở lại, môn chủ chẳng phải sẽ rơi vào tử huyệt sao?" Ưng Sát hỏi

"Cho nên mới cần phải chiếm được Lý Liên Thành. Nếu không chiếm được Lý Liên Thành, bọn chúng sẽ cho rằng việc tấn công cả 4 thành đều là hư trương thanh thế. Cao thủ ở cả 4 thành sẽ tiếp tục tiến đến vây công môn chủ" Chu Minh trả lời

"Nhưng ta không hiểu sao lại đi điều động Khai Huyền đại nhân chiếm Lý Liên Thành. Thành công chiếm Lý Liên Thành, chủ yếu nhờ vào Tiểu Ngao và Ngao Thiên, cử một Huyền cấp tam huyết đi là đủ" Đến lượt Chu Minh thắc mắc

"Cái này ta biết" Ứng Sát nói "Mục đích là để Lý Thiên Ân thực sự cho rằng bên ta đã điều động cao thủ thực sự đi chiếm các thành. Khai Huyền lúc đó đã nổi danh khắp nơi, Lý Thiên Ân và các thuộc tướng sẽ biết đến hắn. Đây cũng là để Lý Thiên Ân chú quan, đuổi theo môn chủ"

"Thật là một kế hoạch gay cấn đến từng giây. Bất kỳ một biến cố nào ngoài kế hoạch đều sẽ mang lại nguy hiểm chết người" Ứng Sát cảm thán nói

"Haha, ta còn nghe được, Huyết Vô Thần còn phải ngã mũ cúi đầu, hết lời khen ngợi 3 cấp mưu kế của môn chủ"

"ah, thế còn Hồng Phát Nhi thì sao? Mưu kế có thể thực hiện được là nhờ có hắn, không biết môn chủ có thưởng thường gì cho hắn không?"

"Thưởng gì, làm gì có thưởng. Ngoại trừ 2 chúng ta, Như Lão, Huyết Vô Thần và những người tham gia trận đánh, không còn ai biết cụ thể quá trình, từng bước diễn biến ra làm sao. Người ngoài chỉ biết kết quả môn chủ giết được Lý Thiên Ân, chiếm được 2 thành lớn nhất của Ngộ Sứ Quân mà không tổn một binh một tốt.

3 cấp mưu kế là 1 bí mật, Hồng Phát Nhi đương nhiên không được biết. Môn chủ chỉ nói cho hắn, là đã chứng thực hắn không phản bội môn phái, mà do hắn bị Lý Thiên Ân lừa mới ra nông nổi đấy.

Ban đầu môn chủ định đưa hắn về làm thuộc hạ của ta, nhưng ta phải từ chối sợ với nhan sắc và tính cách của hắn sẽ gây đại loại trong quân" Chu Minh nói

"Vậy sau đó?" Ứng Sát hỏi

"Không rõ" Chu Minh trả lời

...

Chiếm được Lý Thiên Thành, Trần Lương không thể tiếp tục đem quân đi đánh các nơi khác, mà phải ở lại ổn định dân tình Lý Thiên Thành và chiêu mộ cao thủ.

Do số lượng thành thị, lãnh thổ quá lớn, Mù Sứ Quân đã thay đổi phương thức quản lý. Hiện giờ, bọn hắn chỉ tự trị những thành có hộ thành đại trận cấp 8 hoặc cấp 7 cao đẳng. Từ cấp 7 trung đẳng trở xuống, bọn hắn có 2 tình huống.

Nếu đối phương chống cự, liền giết chết thành chủ. Sau đó giao thành cho một thế lực mà có ý định thần phục với Mù Sứ Quân, quản lý.

Nếu đối phương giờ cờ trắng đầu hàng, liền để bọn hắn tự quản lý. Mọi thứ không có gì khác trước.

Mặc dù vậy, để trông coi, bảo vệ 1 đại thành đều cần đại lượng nhân lực. Trong khi chiến tranh gây ra tử thương vô số, vì thế nhân sự cấp cao luôn trong tình trạng thiếu thốn.

Sau gần 1 năm liên lạc, Càn Sùng mới đến Kinh Châu gặp Tuyết Hoa. Nhận được tin tức, Trần Lương cười Tiểu Ngao đến gặp lão.

"Có chuyện gì khiến Càn trưởng lão chậm trễ đến đây?" Trần Lương hỏi

"Môn chủ, thuộc hạ muốn ở bên cạnh cháu của mình những ngày cuối cùng. Tuần trước nó vừa nhắm mắt xuôi tay, thuộc hạ mới có thể rời đi"

"Chia buồn với Càn trưởng lão. Người nếu còn con cháu gì, có thể nói với Tuyết Hoa, nàng sẽ chiều cố bọn hắn"

"Đa tạ môn chủ và phu nhân quan tâm. Thuộc hạ sớm đã không còn người thân. Người cháu kia thực ra không phải họ hàng thân thuộc, mà là một cô nhi ta có duyên gặp được"

"Đường như Càn trưởng lão đã có một cuộc sống phạm nhân viên mãn. Ta rất muốn được nghe" Trần Lương nói

"Haha, cũng coi như không uổng 1 kiếp người. 80 năm trước, ta thấy nó đang quý gối bán thân bên vệ đường. Nó cần tiền chôn cất người cha mới qua đời, nên ta cho nó tiền rồi đưa nó về nuôi.

Ta cùng nó sống trong một ngôi nhà nhỏ tại một thị trấn yên bình. Nó ngại đến lớp khi mà tuổi tác đã cao hơn so với lứa học chữ, vì vậy ta dạy nó tại nhà. Được cái nó là một đứa trẻ nhanh nhẹn lại chịu khó, nên dạy cho nó cũng khiến ta hàng ngày vui vẻ.

Có lẽ ông trời thương ta, cho ta một đứa cháu tốt. Con bé nấu ăn rất ngon. Mỗi ngày trôi qua, với ta đều là một ngày được thưởng thức mỹ vị trần gian. Ta mở một quán ăn nhỏ để con bé được hàng ngày làm công việc mà mình yêu thích.

Mặc dù con bé luôn nói sẽ sống với gia gia cả đời, nấu cho gia gia những món ngon nhất, nhưng tình yêu là một thứ gì đó không thể biết được sẽ đến vào lúc nào. Trai khôn dựng vợ, gái lớn gả chồng, ta luôn mong nó lấy được 1 người chồng tốt. Thời điểm con bé lên kiệu hoa về nhà chồng, ta đã ra ngoài ngao du 1 thời gian. Phu quân nó là một thư sinh hay ăn ở quán. Trước đó ta cũng đã điều tra, thằng bé là một người tử tế, hay nói chuyện đạo lý, đạo làm người.

Đến khi trở về, con bé đã tóc bạc trắng, con cháu đầy đàn. Quán ăn vẫn còn đó, do một đứa cháu của con bé quản lý, nhưng mùi vị không được như xưa. Ta định rời đi thì con bé nhận ra, đích thân xuống bếp nấu 1 món rau, 1 món thịt, 1 món canh giống y nhiều năm về trước.

Ta ăn ngon đến không còn một giọt canh. Kể từ đó, hàng ngày ta đều đến quán. Hàng ngày con bé đều xuống bếp nấu ăn cho ta, cùng ta nhắc lại chuyện xưa, nói những chuyện không đầu không đuôi. Phu quân nó cũng hay ra cùng ta ngồi uống rượu, chơi cờ, nói chuyện dạy dỗ con cháu.

2 phu thê bọn hắn, tuy không sinh cùng ngày cùng tháng, nhưng thiên địa lại cho bọn hắn chết cùng tháng cùng ngày, âu cũng là cái phúc ở nhân sinh. 2 bọn hắn cầm tay nhau, cùng nhau nhắm mắt trong yên bình.

Cuộc đời bọn hắn mới gọi là viên mãn"

Càn Sùng vừa kể, vừa hồi tưởng xa xăm. Chuyện trăm năm, lại giống như vừa xảy ra ngày hôm qua. Chớp mắt 1 cái, hết 1 đời người.

"Chúc mừng trưởng lão có 1 người cháu tốt. Biết người sống tốt những năm qua, ta rất mừng. Bây giờ là lúc ta thực hiện lời hứa khi xưa. Ta đưa người tới 1 nơi, đừng chống cự"

Trần Lương nói xong, phóng tinh thần lực thu Càn Sùng vào Tiểu Cửu Giới.

"Đây là?" Càn Sùng nhìn xung quanh. Nổi bật trước mặt hắn là 1 dược viên với rất nhiều loại linh dược giá trị cao, và nhiều loại khác hắn không nhận ra.

"Người đang ở trong Tiểu Cửu Giới, một trong Lục Bảo của Cửu Giới. Chỗ chúng ta đứng là được viên, còn kia là Thiên Đạo Mộc. Ngồi tu đạo dưới đó sẽ giúp người dễ dàng cảm ngộ Đạo của bản thân" Trần Lương giải thích.

"Thật sao, thật là Thiên Đạo Mộc sao. Đây chính là tiên dược trong truyền thuyết đó nha. Ta mới chỉ được nghe tên chứ chưa từng nhìn thấy nó"

"Người nhìn thấy 4 Thiên Đạo Quả không?" Trần Lương chỉ tay tới 4 vị trí

"Thiên Đạo Quả, nghe nói ăn được nó, thì kẻ ngốc cũng có thể đắc Đạo" Càn Sùng tròn mắt, há mồm nhìn 4 Thiên Đạo Quả.

"Haha, không đến mức đó, nhưng tác dụng thì đúng là rất tốt" Trần Lương nói xong, liền dịch chuyển bọn hắn tới ngay dưới gốc Thiên Đạo Mộc

Quanh Thiên Đạo Mộc chỉ có 1 khoảng trống nhỏ, còn lại đều đã được trồng linh dược. Vùng đất này có Long Mạch bao phủ diện tích có bán kính 1 dặm, lấy Thiên Đạo Mộc làm trung tâm. Vì vậy, Trần Lương đã phủ kín 3,14 dặm diện tích trồng đầy linh dược, tận dụng ưu thế của Long Mạch.

"Trước mắt người hãy ngồi đây cảm ngộ Đạo. Ta sẽ có quả khác cho người sau. Người có muốn hỏi gì không?"

"Thuộc hạ không có gì để hỏi. Được ngộ đạo dưới Thiên Đạo Mộc đã là vô cùng quý giá rồi"

Trần Lương rời đi, để Càn Sùng ngồi một mình dưới Thiên Đạo Mộc.

Trần Lương tiếp tục trấn giữ Lý Thiên Thành. Nơi đây là một đại thành, cao thủ đông đúc. Dừng danh tiếng của hắn, cuối Đại Địa Ngưu Ma Vương đi chiêu dụ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Kinh Châu được giao cho Vô Giác trông coi.

Khải Huyền dẫn theo 3 Huyền cấp, 10 Hoàng cấp cùng 2 vạn quân của Chu Minh và Ứng Sát tiếp tục thu thập vùng lãnh thổ còn lại của Ngộ Sứ Quân.

Chỉ trong vòng 3 tháng, Mùi Sứ Quân đã chiếm được một nửa lãnh thổ của Ngộ Sứ Quân. Nhưng Ngộ Sứ Quân chỉ còn lại rất ít thành trì, vì một phần khác đã bị Thìn Sứ Quân thu lấy.

Quách Gia Thành đang là phòng tuyến nóng nhất của Mùi Sứ Quân, được Khải Huyền trông giữ. Vì chỉ cách đó 10 dặm là Trương Tu Thành, trước là trực thuộc Ngộ Sứ Quân, nay đã được cánh tay phải của Hoàng Long Đại tướng quân chiếm lấy làm căn cứ

Trong lúc Trần Lương chỉ tập trung nhìn vào Thìn Sứ Quân, thì ở một hướng khác, Dậu Sứ Quân đột nhiên tập trung quân lực tấn công Mùi Sứ Quân. Càng kỳ lạ hơn, binh lính Dậu Sứ Quân được đích thân Lã Vọng Đại tướng quân dẫn theo 10 Huyền cấp càn quét khắp nơi, đánh đâu thắng đó.

Chỉ trong vòng 1 tuần, Mùi Sứ Quân đã phải rời bỏ 13 thành lớn nhỏ, tập trung binh lực tại phòng tuyến Khả Hãn Thành. Chỉ có trận pháp cấp 8 mới có thể tạm ngăn đội quân mạnh nhất Dậu Sứ Quân.

Trần Lương nhận được tin báo mà lo lắng không thôi.

"Khốn nạn, bọn hắn không phải đang đối phó với Tý Sứ Quân sao?" Trần Lương nói

"Bọn chúng đột nhiên xuất hiện, càn quét đánh giết quân ta. Các thành chiếm được, bọn hắn không giữ, ngựa không dừng vó, liên tục tấn công quân ta. Hiện giờ Lã Vọng đã tiến sát tới Khả Hãn Thành" Huyết Vô Thần nói. Hắn đang là thành chủ Khả Hãn Thành nên rất lo lắng

"Khả năng cao là Tý Sứ Quân và Dậu Sứ Quân có hiệp ước với nhau. Có thể bọn chúng liên minh, cũng có thể Lã Vọng đầu quân cho Lã Thị Xuân Thu Đại tướng quân" Như Lão nói

"Cũng phải thôi. Chúng ta đánh chiếm được Ngộ Sứ Quân, khiến Dậu Sứ Quân là Sứ Quân duy nhất không chiếm được Sứ Quân nào khác. Có thể nói, bọn hắn hiện là Sứ Quân yếu nhất, nếu không có sách lược cải biến, sớm muộn gì cũng diệt vong"

Còn đang luận bàn từ xa thông qua Truyền tin thạch, Huyết Vô Thần chợt nghe mấy tiếng nổ liên tiếp vang lên.

Hắn mang theo Truyền tin thạch bay ra ngoài nhìn. Khung cảnh trước mắt khiến hắn chỉ có thể tỉnh xem rút lui bằng cách nào.

"Các vị Lã Vọng mang theo 30 tiên nhân cùng 30 vạn đại quân tấn công Khả Hãn Thành. 8 khẩu đại pháo đang liên tục bắn phá trận pháp. Ước chừng nửa ngày sau bọn chúng sẽ tổng công kích. Quân lực của ta chỉ bằng một phần mười của bọn chúng" Huyết Vô Thần âm thầm nói

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Nhân đao hợp nhất

"Quân lực bên người cụ thể có bao nhiêu?" Trần Lương hỏi

"7 Huyền cấp, 15 Hoàng cấp và 20 vạn quân lính" Huyết Vô Thần nói

"Được, đề ta tới cứu viện" Trần Lương nói

Trong thời gian 3 nén nhang, Trần Lương cười Tiểu Ngạo, mang 5 Huyền cấp cùng với Ngạo Thiên tiến tới Khả Hãn Thành, gặp Huyết Vô Thần.

"Người dẫn theo toàn bộ quân lính theo ta ra ngoài đánh, không nên để trận pháp bị phá hủy" Trần Lương nói

"Được" Có Ngạo Thiên đến ngăn cản Lã Vọng, Huyết Vô Thần cực kỳ yên tâm.

Huyết Vô Thần đặt lên tường thành 8 khẩu đại pháo tương ứng hướng về 8 đại pháo phía bên Dậu Sứ Quân, đồng thời cho phát bạch kỳ.

Phát bạch kỳ là dấu hiệu báo trận pháp sắp được hạ xuống, đối phương cũng nên dừng bắn pháo. Nếu Lã Vọng chấp nhận, dừng bắn pháo, Huyết Vô Thần sẽ mang quân ra ngoài ứng

chiến. Nếu Lã Vọng vẫn tiếp tục bắn pháo, Huyết Vô Thần sẽ cho 8 đại pháo của hấn bắn lại.

Thông thường khi có bạch kỳ phát lên, 2 bên sẽ không đấu pháo mà dùng lính đánh nhau. Còn nếu đấu pháo, bên nào pháo yếu hơn sẽ cắt pháo đi, xông lên trước tấn công, ngăn kẻ địch dùng pháo.

Lã Vọng giờ tay dừng bắn, Huyết Vô Thần đứng cạnh Trần Lương, dẫn quân ra ngoài. Cổng thành cũng được mở toang để 20 vạn quân lính dàn trận.

Lã Vọng mở lời trước:

"Có Đại Địa Ngưu Ma Vương thật là tiện, chỉ chốc lát liền có thể đưa cao thủ tới cứu viện. Lần đầu gặp mặt Thủy Kính Tiên Sinh, Lã mỗ vô cùng vinh hạnh"

"Lã huynh dù thế nào cũng là Đại tướng quân, sao lại làm tay sai cho Tỷ Sứ Quân" Trần Lương nói

"Thời thế đã khác. Qua trăm năm, các Sứ Quân đều đã phát triển vượt bậc, lớn mạnh vô cùng. Ngay cả Mùi Sứ Quân tàn binh, nhờ có Thủy Kính Tiên Sinh mà chém giết 2 Đại tướng quân Lý Thiên Ân và Khả Hân. Ta đã mất đi đại thế, không thể bước lên làm quân chủ, vậy cũng nên tìm đường giữ cái mạng nhỏ này"

"Vậy sao Lã huynh không về với Mùi Sứ Quân, điều kiện tùy huynh đưa, chắc chắn sẽ hơn Lã Thị Xuân Thu và Trọng Đạt"

"Đa tạ Thủy Kính huynh có lời. Ta tuy không dám nhận là chính nhân quân tử, nhưng cũng không muốn là bậc tiểu nhân. Ta đã nhận lời với Trọng Đạt, làm việc cho Lã Thị Xuân Thu, dù có là chọn sai mà bỏ mạng, cũng không muốn làm kẻ phản trắc"

"Trọng Đạt a Trọng Đạt, ta chỉ biết đánh người. Người lại có thể thu phục người" Trần Lương vừa nói, vừa chấp tay về phía chân trời

"Hắn quả thật rất giỏi. So về danh tiếng, ở Giang Đông Quốc này chỉ có Thủy Kính Tiên Sinh mới sánh ngang với Trọng Đạt" Lã Vọng nói

"Thủy Kính rất thích lời khen này của Lã Vọng Đại tướng quân. Tiếp theo chiến tranh không có mất, Thủy Kính xin cáo lỗi trước với Lã huynh"

"Thực ra trận chiến này có thể không xảy ra"

"Ồ, mời Lã huynh nói cụ thể"

"Ta với Tam Nhân Lang của huynh đơn độc một trận chiến. Nếu ta thắng, các người buông vũ khí đầu hàng. Nếu ta thua, toàn bộ quân lính phía sau ta cũng sẽ buông vũ khí đầu hàng, sống chết mặc người xử lý. Thủy Kính Tiên Sinh thấy sao"

Trần Lương phân vân không dám quyết. Nếu đối phương đưa ra lời đề nghị, ắt có chuẩn bị. Nhưng thực ra mà nói, Lã Vọng với Ngao Thiên đúng là 2 yếu tố quyết định thắng thua của cả 2 bên.

Một mình chiến lược của Lã Vọng đã bằng cả đội quân của Huyết Vô Thần. Không có Ngao Thiên ngăn cản Lã Vọng, cuộc chiến này sẽ là một cuộc thảm sát nghiêng về 1 bên.

Tiểu Ngao có thể cứu được Trần Lương cùng vài cao thủ chạy thoát, nhưng số còn lại chỉ có con đường chết hoặc đầu hàng. Khả Hân Thành cũng sẽ không giữ được.

"Vậy nếu hai bên hòa?" Trần Lương hỏi

"Ta sẽ rút quân"

"Rút quân rồi mai lại đánh thì có tác dụng gì"

"Vậy ta sẽ đảm bảo 3 tháng không xâm phạm Mùi Sứ Quân"

"Được. Ta muốn thêm 1 điều kiện. Nếu Tam Nhân Lang đánh thắng Đại tướng quân, người sẽ đầu hàng và làm việc cho Mùi Sứ Quân"

"Thứ lỗi bản tướng không thể chấp nhận điều kiện này. Đánh thua có thể đầu hàng, thậm chí được đãi ngộ tốt, vậy ta sẽ không dốc cạn toàn bộ chiến lực. Điều này trái với bản tâm võ đạo của ta. Ta đã nhận lời làm việc cho Lã Thị Xuân Thu, vậy đến chết mới thôi"

"Đáng tiếc" Trần Lương thờ dài một hơi, quay qua bàn bạc với Huyết Vô Thần một hồi, rồi nói:

"Ta thay mặt Mùi Sứ Quân đồng ý thỏa thuận của Lã Vọng Đại tướng quân"

"Hay lắm"

Lã Vọng cho quân lùi lại 10 dặm, tạo ra một khoảng không rộng lớn để hấn và Ngao Thiên có thể thỏa sức chiến đấu.

Ngao Thiên tiến lên 4 dặm, gào lên 1 tiếng lấy khí thế rồi xuất ra Yêu Ảnh tấn công. Lã Vọng sử dụng ngay một trong những võ kỹ mạnh nhất của hấn ngay lần đầu tấn công.

Kết quả bất phân thắng bại không khiến Lã Vọng ngạc nhiên. Trước đó hấn đã dự đoán chiến lược Ngao Thiên rất mạnh mới có thể giúp Mùi Sứ Quân giết chết Lý Thiên Ân.

Lã Vọng đổi chiêu, hấn giờ đao lên trên chém 1 nhát. 3 hỏa đao bay đến Ngao Thiên từ 3 hướng, một chính giữa, một vòng từ trái qua, một vòng từ phải qua.

Yêu Ảnh của Ngao Thiên phá hủy hỏa đao chính giữa, mạnh mẽ lao đến cắn nuốt con mồi. 2 hỏa đao còn lại được đệ tam nhân đẩy lệch hướng, lao xuống đất phá ra 2 hố to không lồ.

Yêu Ảnh của Ngao Thiên bị 1 đao của Lã Vọng cắt ra làm 2 nửa, triệt để tiêu tan.

"Rất mạnh, mạnh hơn Tam Nhân Lang bình thường. Hèn gì Thủy Kính Tiên Sinh có thể đi xa tới vậy" Lã Vọng buông lời khen ngợi.

Trong khi hấn nói, Yêu Ảnh của Ngao Thiên đã xuất ra tấn công. Hành động của Lã Vọng khiến Trần Lương cảm thấy khó hiểu. Đối phương chỉ cầm đao đứng đó, không hề có động thái đánh võ kỹ.

Lã Vọng đẩy nguyên khí hộ thân lên mức cao nhất, chống đỡ Yêu Ảnh chỉ còn cách 5 trượng. Yêu Ảnh va vào hấn, nhưng không có trong tưởng tượng tiếng nổ lớn.

Yêu Ảnh dường như một quả bóng xi hơi, va nhẹ vào Lã Vọng, khiến hấn lùi lại 2 bước và có chút choáng váng, nhưng không có vết thương nào đáng nói.

"Lực phòng ngự của hấn mạnh quá" Huyết Vô Thần cảm thán.

"Vấn đề nằm ở áo giáp của hấn. Nếu quả thực hấn có năng lực phòng ngự như này, đã sớm đánh chiếm các Sứ Quân khác, đâu có ngồi im một chỗ" Trần Lương nhận định.

Trận đấu tạm lắng xuống. Ngao Thiên nhìn thấy Yêu Ảnh của mình toàn bộ đánh trúng đối phương lại không thể làm hấn bị thương, nên nó tạm thời không muốn tiếp tục công kích. Lã Vọng thì cười nói:

"Không hổ là Thủy Kính Tiên Sinh, con mắt rất chuẩn. Không giấu gì các ngươi, bảo giáp của ta là một kiện Bán Thần Khí. Một trong các đặc kỹ của nó là tán đi một phần lực lượng của Yêu Ảnh. Vì vậy chiến đấu với Yêu thú, ta có lợi thế lớn hơn nhiều so với đánh người khác"

"Đây cũng là lí do ngươi thách chiến Tam Nhân Lang?"

"Đúng vậy" Lã Vọng tự tin nói. Hấn đã ở vào thế không thể bại.

"Trận này hòa rồi. Ngươi lui quân đi" Trần Lương nói

"Hòa sao? Vậy phải xem Tam Nhân Lang của ngươi có đỡ được chiêu này"

Lã Vọng nói xong, vận chuyển nguyên linh khí, tiến vào trạng thái nhân đao hợp nhất. Đây mới chân chính là đòn tấn công mạnh nhất của hấn, chỉ là cần một chút thời gian chuẩn bị.

Nếu kẻ địch là một Đại tướng quân khác, liên tục tấn công, hấn sẽ không thể xuất ra võ kỹ này. Nhưng Tam Nhân Lang tấn công, hấn vẫn chống đỡ được nên có thể yên tâm mà đánh.

Ngao Thiên cũng không thêm sử ra Yêu Ảnh, chỉ đứng đó chờ đối phương xuất chiêu.

"Nhân đao hợp nhất. Nhất Đao Phá Vạn Pháp" Lã Vọng hét to, cả người và đao cùng chém về phía Ngao Thiên, uy lực dường như mạnh hơn cự kiếm của Lý Thiên Ân.

Không gian xung quanh Lã Vọng không phải là một nơi nên tiến vào lúc này. Một Cự Linh cảnh xuất hiện cạnh hấn trong vòng 10 trượng đều sẽ bị cắt phá thành từng mảnh.

Ngàn vạn đao khí xuất hiện lít nha lít nhít xung quanh Lã Vọng, biến nơi đây thành đao vực, cắt thiên phá địa. Chỉ với 1 chiêu Nhân đao hợp nhất - Nhất Đao Phá Vạn Pháp này, tương lai Lã Vọng có thể vãn đỉnh đao đạo là hoàn toàn có thể.

Trần Lương tuy thì triển được các võ kỹ dùng thương cực mạnh. Trong đó, Đế Nhất có thể được xếp vào Thiên cấp võ kỹ. Nhưng đây là do hấn đọc được tất cả tinh túy võ kỹ trong ký ức của Cung Thừa Hy. Còn đối với thương pháp, hấn vẫn chỉ là nắm được da lông, chưa thể Nhân Thương Hợp Nhất.

Một đường lao tới, nhân đao dễ dàng tách Yêu Ảnh của Ngao Thiên làm hai nửa, tiếp tục lao về phía nó.

Nhân đao chạm vào Đạo Quang, tiếp tục tiến lên, chỉ dừng lại khi còn cách đệ tam nhân 1 trượng. Còn may Yêu Ảnh đã giảm đi sức mạnh của đòn tấn công từ Lã Vọng, không thì không biết thế nào.

Cả thanh đao dài mấy chục trượng, phần nằm trong Đạo Quang chỉ là phần cuối của lưỡi đao, cũng tức là Lã Vọng không chịu sự điều khiển của Ngao Thiên.

Hấn hét lớn, tận lực đẩy khí thế lên cao

"Sátttttttttttttttt"

Lã Vọng thúc đẩy toàn bộ sức lực, muốn xông phá lớp phòng ngự của Ngao Thiên nhưng vô ích, đao khí không tiến lên nổi dù chỉ là 1 tấc.

Khí thế dần tan, đao khí cũng dần biến mất, Lã Vọng thở hồng hộc phi thân lùi lại, kéo dần khoảng cách với Ngao Thiên.

Hấn rất muốn nhìn kỹ luồng ánh sáng kia là gì lại có thể ngăn chặn 1 chiêu võ địch này của hấn. Với 1 chiêu nhân đao hợp nhất, hấn có thể trọng thương cả Hoàng Long Đại tướng quân, nhưng lại không vượt qua được luồng sáng kia. Rất kỳ lạ.

Có điều Ngao Thiên đã thu hồi Đạo Quang. Sử dụng Đạo Quang rất tốn sức lực, nó không thể duy trì lâu được.

"Tam Nhân Lang của Thủy Kính Tiên Sinh thật có một không hai" Lã Vọng cất lời khen ngợi

"Chỉ là không biết luồng sáng kia có sử dụng được nhiều lần không" Vừa nói xong, Lã Vọng vung đao tấn công, không phải võ kỹ thuộc hàng mạnh nhất, mà chỉ thường thường bậc trung, dễ hạn chế tiêu hao nguyên khí.

Ngao Thiên đánh ra Yêu Ảnh phá tan đao khí, đập thẳng vào người Lã Vọng. Lần này Lã Vọng chỉ bị lùi lại nửa bước.

Trúng chiêu nhưng Lã Vọng không những không bức mình, lại còn vui mừng tiếp tục vung đao phổ thông tấn công. Rõ ràng, hấn muốn đánh tiêu hao chiến với kẻ địch.

Lần này Ngao Thiên không tiếp tục dùng đến Yêu Ảnh mà điều khiển đao khí quay ngược lại tấn công Lã Vọng.

Đến lúc này thì Lã Vọng không khỏi buồn bực, đành lấy chính võ kỹ đẩy đỡ đòn.

Đợt tấn công tiếp theo, lại tiếp theo nữa cũng không khác gì, cảnh tượng giống như Lã Vọng tự đánh với chính mình. Phía bên Trần Lương đã có vài người cười khúc khích.

Trần Lương ním cười nói to:

"Lã huynh hồi bé hấn là thích trò ném bóng bật tường lắm"

Binh lính phía bên Mũi Sứ Quân cười rộ lên. Lã Vọng đành thu đao dừng lại nghiền ngẫm đối sách.

Hấn không biết được Ngao Thiên có thể tiếp tục điều khiển võ kỹ của hấn đến khi nào. Chiến đấu mà không có nửa điểm nắm chắc thật là khó chịu.

"Thử một lần cuối vậy" Lã Vọng thờ dãi nói nhỏ

Hấn lần thứ hai dùng đến Nhân đao hợp nhất - Nhất Đao Phá Vạn Pháp. Cách đối phó của Ngao Thiên cũng tương tự lần trước, dùng Yêu Ảnh giảm bớt lực công rồi đến Đạo Quang chặn đứng đao khí.

Kết thúc hiệp đánh, Lã Vọng thờ hồng học, nói

"Lã mỗ bội phục Thủy Kính Tiên Sinh có được sủng thú cỡ này. Trận này hòa. Tạm biệt Thủy Kính huynh" Lã Vọng nói xong, ra hiệu lui quân.

Trần Lương chấp tay chào, đồng ý hòa trận. Theo quan sát của hắn, Lã Vọng đã rất mệt sau 2 lần dùng Nhân Đao Hợp Nhất, nhưng hắn cũng không rõ tình trạng Ngao Thiên thế nào, vì vậy đề đổi phương lui quân là một biện pháp an toàn.

Binh lính 2 bên thở dài một hơi, cuối cùng tránh được huyết chiến. Nhưng chiến tranh còn dài, tránh được nhất thời, không tránh được cả đời.

Trần Lương và Huyết Vô Thần nhìn nhau lo lắng. Quy mô chiến tranh hiện giờ đã lên tới cấp độ cao nhất, có Đại tướng quân tham gia.

Dậu Sứ Quân không cần lo sau lưng, có thể toàn lực đánh Mùi Sứ Quân. Trần Lương sẽ luôn phải đề Ngao Thiên ở Khả Hãn Thành hoặc bất kỳ nơi nào có Lã Vọng để ngăn chặn hắn, sẽ không còn có thể đưa Ngao Thiên đi đánh chiếm các nơi như trước được.

Cấp bậc Địa cấp, phải đề Địa cấp ngăn chặn. Đây là lý do vì sao rất nhiều năm qua, Tỳ, Dần, Thìn Sứ Quân chỉ đề các thuộc tướng đi đánh chiếm thành quách, còn bản thân các Đại tướng quân là để đối đầu với Đại tướng quân khác.

Phía đông thì kẻ địch là cánh tay phải của Hoàng Long Đại tướng quân, cũng cần một lượng lớn cao thủ trấn giữ.

Như Lão cũng đã phải di chuyển tới hướng bắc canh giữ các thành trọng yếu. Hải Hãn Thành ở sâu bên trong lãnh thổ nên có thể yên tâm giao cho thuộc tướng bảo vệ, không cần quá nhiều binh lực nơi đây.

2 kẻ địch mạnh khiến Trần Lương lo lắng. Nhưng hắn không ngờ rằng, nguy hiểm sắp tới lớn hơn lo lắng của hắn gấp nhiều lần

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Liên minh hợp tung – tỳ, dần, thìn

1 tuần sau trận đánh giữa Lã Vọng và Ngao Thiên, Trọng Đạt có một cuộc mật đàm trực tiếp với 2 vị Đại Quân sư của Dần Sứ Quân và Thìn Sứ Quân.

Trọng Đạt nói lên mục đích chính của cuộc gặp:

"2 vị, chủ đề chính của cuộc gặp hôm nay, là sự liên minh giữa 3 đại quân nhằm thảo phạt Mùi Sứ Quân. Ta gọi đây là Liên Minh Hợp Tung, hợp chúng nhược dĩ công nhất cường"

Điều Thuyền, Đại quân sư Dần Sứ Quân nói:

"Trước nay, ta bị 2 các người chèn ép liên tục, trái có Tỳ, phải có Thìn, khiến quân ta bị kìm kẹp không thể phát triển. Hiện giờ, 2 kẻ địch chính của Mùi Sứ Quân là Thìn và Tỳ, giúp quân ta san sẻ gánh nặng. Ta cảm ơn bọn hắn còn không hết, sao có thể liên minh với các người?"

Trọng Đạt trả lời ngay:

"Bởi vì Mùi Sứ Quân hiện giờ không phải là Mùi Sứ Quân do Hải Hãn Đại tướng quân thống lĩnh. Mùi Sứ Quân bây giờ tuy nói là của Như Lão, nhưng thực tế kẻ cầm đầu là kẻ tên Thủy Kính Tiên Sinh. Nàng hẳn rõ ràng điều này."

Nếu để hắn chiếm được Giang Đông Quốc, đây chính là quốc mất nhà tan. Lúc trước ta không quá để ý đến hắn, nhưng hiện giờ, hắn đã mạnh đến khó có thể kiểm soát, đã có năng lực đánh hạ tất cả chúng ta.

Nên ta cần liên minh 3 quân, trước đánh ngoại xâm, sau mới giải quyết nội bộ"

Điều Thuyền lại nói:

"Không thể nói sau mới tính được. Trong thập đại quân sư Giang Đông Quốc, người là kẻ giỏi mua chuộc lòng người nhất. Diệt xong Mùi Sứ Quân, người cùng với Ngô Trác đem quân đánh ta, chẳng phải là Dần Sứ Quân sẽ nổi gót Mùi Sứ Quân, bị liên minh tiêu diệt?"

Ngô Trác, Đại quân sư Thìn Sứ Quân mỉm cười nói:

"Về khoản liên minh sau khi diệt Mùi Sứ Quân, ta lại muốn liên minh với mỹ nhân Điều Thuyền hơn"

"Đừng nói là do người mê mẩn nhan sắc của ta nhé" – Điều Thuyền châm chọc

"Nhất đại mỹ nhân Giang Đông Quốc, có ai không mê mẩn. Lý do này quá đủ rồi" – Ngô Trác vẫn cười nói

"Nhà người đã có 10 thê thiếp, đều là xinh đẹp tuyệt trần, còn chưa đủ một sao?"

"Ha ha, xinh đẹp nhưng đa phần là bình hoa di động. Vừa có tài, vừa có sắc như nàng mới khiến ta say đắm không thôi"

"Nói chính sự đi. Vì sao người muốn cùng ta đối phó Trọng Đạt?"

"Hai lý do.

Thứ nhất, lúc trước, người chắn giữa ta và Trọng Đạt, vì vậy không đánh người thì đánh ai. Còn sau khi diệt Mùi Sứ Quân, 3 chúng ta đều tiếp giáp lẫn nhau, ta có thể trực tiếp chạy qua đánh Trọng Đạt.

Thứ hai, lúc trước, chỉ Dần Sứ Quân mới có 2 Đại tướng quân. Còn bây giờ, Tỳ Sứ Quân đã thu phục được Dậu Sứ Quân, tức là bọn hắn đã có 2 Đại tướng quân. Có thể nói, bây giờ

Tỷ Sứ Quân mới là thế lực mạnh nhất.

Người thấy là ta nên hợp tác với ai hơn?" – Ngô Trác nói

"Người yên tâm chưa?" Trọng Đạt hỏi

"Vậy chẳng phải Trọng Đạt người đang tự đào hố chôn mình sao?" Điều Thuyền hỏi

Trọng Đạt cười nói:

"Haha, nói là nói vậy, để người tin tưởng là Tỷ với Thìn sẽ không lừa nhau đánh Dần. Nhưng khi tạo thành thế chân vạc 3 thế lực, muốn liên minh 2 bên đánh 1, tương thì dễ, mà lại khó vô cùng

Giả dụ Dần liên minh Thìn tiêu diệt được Tỷ, vậy sau đó là trận một mất một còn giữa Dần và Thìn. Kết quả thắng thua giữa Dần và Thìn thực tế đã được định đoạt khi đánh với Tỷ.

Tỷ muốn bên nào thua, liền tập trung quân đánh bên đấy. Vậy lúc này, vai trò của Tỷ lại trở thành mắt xích quan trọng quyết định thắng thua. 2 các người đều không muốn tiêu hao binh lực để còn giữ lực lượng cho trận chiến cuối cùng.

Chốt lại, cho dù các người nói liên minh nhưng không bên nào muốn toàn lực tấn công ta. Vì vậy, thế chân vạc sẽ giữ cho Giang Đông Quốc hòa bình trong một thời gian dài. Chỉ đến khi 1 bên hùng mạnh vượt bậc, có năng lực tiêu diệt cả 2 bên khác thì mới chấm dứt thời kỳ Tam phân quốc"

Ngô Trác lên tiếng:

"Cái ta vương vấn, đó là liên minh Hợp Tung là hợp chúng nhược dĩ công nhất cường. Chiếu theo tình hình hiện tại, Tỷ Sứ Quân của người là đội quân duy nhất chiếm được 3 Sứ Quân khác, lại có 2 Địa cấp võ giả. Có thể nói, Tỷ Sứ Quân mới là mạnh nhất hiện tại. Bọn ta nên liên minh đánh Tỷ mới phải đạo.

Còn Mùi Sứ Quân chỉ có Tam Nhân Lang có chiến lực tương đương Địa cấp, còn lại đều không đáng nói. Tên Thủy Kính Tiên Sinh tuy có tinh thần lực cấp 9 nhưng trên chiến trường lại không phải là nhất đẳng võ lực"

"Người đánh giá quá thấp 2 con yêu thú bên cạnh Thủy Kính Tiên Sinh" Trọng Đạt nói "Để thăm dò lực lượng chân chính của Tam Nhân Lang, tuần trước ta đã để Lã Vọng chiến đấu với nó.

Kết quả cuối cùng chắc các người đã biết rồi, là 2 bên hòa. Nhưng các người chỉ nghe hạ nhân nói lại, còn ta được chính Lã Vọng báo cáo. Trong trận đó, hắn đã dốc toàn bộ lực lượng đánh 1 chiêu Nhân Dao Hợp Nhất, đủ để hạ gục Hoàng Long Đại tướng quân, vậy mà vẫn không thể chạm đến da lông bên ngoài của Tam Nhân Lang chứ đừng nói là làm bị thương.

Lã Vọng nói, Tam Nhân Lang này không chỉ lực chiến cao hơn Tam Nhân Lang phổ thông, mà còn sở hữu 1 luồng sáng từ đệ tam nhãn, có thể ngăn chặn và điều khiển võ kỹ đánh tới cực mạnh. Nhân Dao Hợp Nhất của Lã Vọng chính là bị luồng sáng này ngăn cản. Hắn nói trong luồng sáng còn ẩn hiệu ký hiệu của Đạo"

"Đạo!!!" Ngô Trác không khỏi ngạc nhiên

"Đúng vậy, là Đạo. Ta đoán Tam Nhân Lang này có thể là biến dị, thậm chí là Vương Giả Yêu Thú, tiềm lực phát triển rất lớn.

Tiếp đến là Đại Địa Ngưu Ma Vương, yêu thú cấp 11, được xưng là Không Gian Chi Tử. Hiện giờ nó mới có 4 sừng, tức là cấp 10. Đội nó lên cấp 11, không một ai ở Giang Đông Quốc địch lại nó.

Với 2 yêu thú này, Thủy Kính Tiên Sinh mới chính là kẻ địch mạnh nhất.

Nói một cách đầy đủ, hắn là ngoại nhân mạnh nhất, chúng ta cần đồng lòng chống gặc.

Sau đó, 3 chúng ta tạo thành thế chân vạc, sẽ là một thời thái bình cho Giang Đông Quốc. Đây tuy chưa hoàn toàn đúng với mong đợi cả nước một nhà như Vương chủ từng muốn, nhưng cũng sẽ là một thời thái bình thịnh trị cho dân chúng yên ổn vui sống"

Trọng Đạt nói rất hùng hồn, 2 tay chấp lên như đang báo chuyện với Tiên Vương. Hạo nhiên chính khí từ người hắn tỏa ra không khỏi cảm nhiễm Điều Thuyền và Ngô Trác.

"Vậy người nói kế hoạch tấn công và phân chia quyền lợi ra làm sao?" Điều Thuyền nói

Trọng Đạt gật đầu nói:

"Trước nói về kế sách tấn công. Mỗi Sứ Quân sẽ đưa ra 1 lực lượng tương đương nhau, cùng tiến về Mùi Sứ Quân. Cụ thể là 1 thống lĩnh, 12 huyện cấp, 36 Hoàng cấp và 30 vạn binh lính.

Thống lĩnh của Tỷ Sứ Quân là Lã Vọng Đại tướng quân.

Thống lĩnh của Dần Sứ Quân là Quang Hoàng Đại tướng quân.

Thống lĩnh của Thìn Sứ Quân là Tiêu Nhân, cánh tay phải của Hoàng Long Đại tướng quân"

"Không quy định cụ thể tu vi Huyền cấp sao?" Điều Thuyền hỏi

"Không cần. Người mang quá yếu thì dễ bị địch đánh, thiệt hại do người chịu trước tiên. Người mang quá mạnh, nhưng nhờ trúng kế thiệt mạng thì hậu quả cũng là người tự gánh. Thành quả chung cũng là thành quả riêng cho mỗi bên. Vì vậy mong mọi người nghĩ cho đại cuộc"

"3 quân tiến đánh như nào?" Ngô Trác hỏi

"3 thống lĩnh dẫn 3 quân đi theo 3 hướng khác nhau tấn công đồng thời 3 thành chính của địch, là Khả Hãn Thành, Hải Hãn Thành và Lý Thiên Thành. 2 vị nhớ là phải đánh đồng thời, nếu không Đại Địa Ngưu Ma Vương sẽ đưa Tam Nhân Lang và cao thủ đến các thành chống đỡ, khiến quân ta tổn thất nghiêm trọng"

"Không nên chia ra 3 quân đánh 3 thành" Điều Thuyền nói

"Vì sao?" Trọng Đạt hỏi

"3 quân tấn công cùng lúc, vậy Thủy Kính Tiên Sinh sẽ phải lựa chọn phòng thủ 1 chỗ. Nơi nào có hấn, nơi đó mạnh nhất. Tức là kẻ nào trong chúng ta bị hấn chọn phải, sẽ nhận tổn thất nặng nề nhất. Người nói phải làm sao? Huống hồ có quân muốn ngồi không ăn bát vàng thì sao?" Điều Thuyền nói

"Vậy ý người là không nên tách lẻ 3 quân?" Ngô Trác hỏi

"Đúng vậy. 3 quân tập trung với nhau thì càng mạnh, tổn thất càng nhỏ. Cùng tiến cùng thoái, cùng chung hoạn nạn" Điều Thuyền nói

"Được, ta đề nghị tấn công từ phải sang, bắt đầu từ Quách Gia Thành" Ngô Trác nói

"Chúng ta có bắt tù binh không? Có nhận đầu hàng không?"

"Có, nhưng sẽ cho bọn hấn xung quân, đưa vào đội tiền phong. Không nhận tù binh"

"Được rồi, nói về phân chia quyền lợi đi" Ngô Trác nói

"Về phần bảo vật, ai nhặt được là của người đấy. Về phần lãnh thổ, Mùi Sứ Quân đang chiếm 3 vùng lãnh thổ. Tý Sứ Quân sẽ chiếm của Thân Sứ Quân. Dần Sứ Quân chiếm của Mùi Sứ Quân. Thìn Sứ Quân chiếm của Ngọ Sứ Quân" Trọng Đạt nói

"Người coi ta là đồ ngu phải không?" Điều Thuyền tức giận nói

"Người muốn thế nào?" Trọng Đạt hỏi

"Các người chiếm đất, liền thành 1 dải, mà Dần Sứ Quân lại tách biệt 2 vùng nam bắc, vậy phải cai trị thế nào, phòng thủ, cứu viện thế nào. Người biết rõ điều đấy mà còn nói ra, cuộc họp này không cần phải tiếp tục" Điều Thuyền tức giận nói

"Dù người chiếm vùng nào thì cũng đều bị phân tách với vùng hiện tại. Người bảo ta phải chia như nào?" Trọng Đạt làm bộ đáng bất đắc dĩ

"Trước tiên nói số lượng. 12 Sứ Quân, chia cho 3, mỗi Sứ Quân chiếm 4 vùng đất" Điều Thuyền nói

"Bên ta hiện đang có 4 vùng đất. Người nói vậy Tý Sứ Quân không có quyền lợi gì sao?" Trọng Đạt nói

"Đề nghị này do người khởi xướng, tự nhiên là phải nhường cho Dần và Thìn phần hơn. Ta sẽ để người lấy hết đồ vật trong bảo kho"

"Người nói cụ thể muốn phân chia như nào?" Ngô Trác nói

"Ta sẽ bỏ hấn vùng đất của Sửu, Dần, chuyển qua năm giữ Ty, Ngọ, Mùi, Thân.

Thìn Sứ Quân nắm giữ Sửu, Dần, Mão, Thìn.

Tý Sứ Quân nắm giữ Dậu, Tuất, Hợi, Tý"

Điều Thuyền lấy tay, vẽ lên bản đồ chia cắt Giang Đông Quốc thành 3 vùng rộng lớn, bao quát cả diện tích của Chi Chu cũ.

"Vương đô thì sao?" Ngô Trác hỏi

"Dùng chung" Điều Thuyền trả lời "Như Trọng Đạt nói, chúng ta lập thành thế chân vạc, sẽ kéo dài thời bình trong nhiều năm, vậy cùng nhau kinh doanh ở vương đô coi như là thắt chặt thêm quan hệ"

Trọng Đạt và Ngô Trác nhìn nhau. Đây là một sự biến đổi lãnh thổ cực lớn.

"Người lấy hết phần lợi về bên mình, vậy cũng phải ra sức hơn phải không?" Trọng Đạt nói

"Điều này có thể xem xét" Điều Thuyền nói

"Ta thấy tạm ổn rồi. Chúng ta về bàn lại với Đại tướng quân của mình. 4 ngày nữa gặp nhau trao đổi lần cuối cùng rồi ký hiệp ước liên minh. Dự kiến trong vòng 2 tuần phải xuất quân tiêu diệt Mùi Sứ Quân.

Đề lâu chi sợ có biến, thậm chí hậu quả nặng nề" – Trọng Đạt nói

Bọn hấn rời đi. Đúng 10 ngày sau, 3 quân họp nhau tại Trương Tu Thành, trước là trực thuộc Ngọ Sứ Quân, nay đã được Tiêu Nhân chiếm lấy làm căn cứ. Các điều khoản có nhiều thay đổi, nhưng cuối cùng là thống nhất được mục tiêu xóa sổ Mùi Sứ Quân.

Đại quân tổng cộng có 2 Địa cấp cường giả, 40 Huyện cấp, 120 Hoàng cấp, 90 vạn tinh binh cùng nhau đánh chiếm Mùi Sứ Quân. Khí thế vô địch, để cho binh lính Mùi Sứ Quân, chỉ nghe tiếng đã muốn đầu hàng.

Theo dự tính của Trọng Đạt, chỉ cần 1 tuần là đủ xóa sổ Mùi Sứ Quân khỏi bản đồ Giang Đông Quốc, cái tên Thủy Kính Tiên Sinh sẽ nhanh chóng biến mất trong dòng thời gian lịch sử.

Cha mẹ Tuyết Phi, 2 vị Địa cấp mà Trần Lương hi vọng sẽ giúp hấn chinh phục Giang Đông Quốc vẫn chưa tỉnh. Cơ thể bọn hấn đã hoàn toàn khỏi hấn các vết thương, nhưng vì lý do gì đó mà vẫn duy trì tình trạng bất tỉnh.

- - - - -

Trần Lương sẽ có đối sách gì? Hay sẽ phải chạy trốn khỏi Giang Đông Quốc?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Điều kiện đầu hàng

"Đến lúc rồi"

Trần Lương tự lẩm bẩm rồi cười Tiểu Ngao xuất hiện trước mặt đại quân Hợp Tung.

Một mình Trần Lương đơn độc xuất hiện trước ngàn vạn đại quân, lại có thể khiến cho toàn quân rơi vào trạng thái khản trương, nghiêm túc.

Rất nhanh chóng, Trọng Đạt cùng 3 thống lĩnh bay ra tiếp đón Trần Lương.

"Lã Vọng đại nhân, lại gặp" Trần Lương cùng Lã Vọng chấp tay chào nhau.

"Quang Hoàng đại nhân, hân hạnh gặp lại" Trần Lương mỉm cười chào Quang Hoàng như thân thiết lắm.

"Biết thế này, lúc đó ta nên tìm mọi cách giết ngươi mới phải" Quang Hoàng không mặn, không nhạt nói ra

"2 người quen nhau?" Trọng Đạt hỏi

"Thời điểm đột phá lên Địa cấp, ta gặp hắn trong Âm Vực. Lúc đấy Tam Nhân Lang của hắn trở thành Vương Giả Yêu Thú. Vì một vài nguyên nhân ta không giết được nó, không ngờ lúc này lại trở thành đại địch"

"Vị này là?" Trần Lương nhìn Trọng Đạt hỏi

"Tại hạ Trọng Đạt, hân hạnh được gặp Thủy Kính Tiên Sinh"

"Ah, kẻ chủ mưu bắt cóc vợ ta, ám sát ta. Chúng ta nợ nần rất nhiều đấy" Trần Lương khuôn mặt vẫn cười nhưng ánh mắt sắc bén, sát khí ẩn hiện.

"Chiến tranh, binh bất yếm trá, không phải là thù oán cá nhân, mong Thủy Kính Tiên Sinh thông cảm"

Trần Lương không tiếp tục trò chuyện cùng Trọng Đạt, quay qua Tiêu Nhân nói:

"Tiêu Nhân đại nhân, lần này đội quân của ngài mạnh quá rồi"

Tiêu Nhân là người không thích nói nhiều, trực tiếp đi vào vấn đề:

"Ngươi đến đây làm gì?"

"Tiêu Nhân thật là người khàng khái. Tại hạ đến đây hòa đàm"

"Hòa đàm!? Lần này ngươi chết chắc rồi. Ngươi lấy gì hòa đàm" Tiêu Nhân nói

"Xin hỏi, ở đây ai có năng lực giết được tại hạ?" Trần Lương vừa nói, vừa xoa đầu Tiểu Ngao

Tiêu Nhân ghen hòng không nói được gì, những người khác cũng không lên tiếng. Bọn hắn đều biết danh tiếng Không Gian chi tử, Đại Địa Ngưu Ma Vương.

"Đúng là giết ngươi rất khó. Nhưng một khi ngươi rời đi, sẽ không bao giờ có thể quay lại Giang Đông Quốc" Trọng Đạt nói

"Sự việc đã đến nước này, ta còn có thể làm được gì, chỉ có thể rời đi. Các ngươi gọi là đầu hàng cũng được. Ta đến đây để đưa ra điều kiện đầu hàng.

Các ngươi đều rõ, ta không phải là người của Như Lão, mà là môn chủ Khai Thiên Môn. Khai Thiên Môn bọn ta kinh doanh ở Giang Đông Quốc cũng đã hơn trăm năm, vì vậy quy mô có thể nói là không nhỏ.

Ngoài các chi nhánh trực thuộc Khai Thiên Môn, bọn ta còn có rất nhiều cơ ngơi nằm rải rác khắp Giang Đông Quốc với các tên gọi khác nhau. Mục đích vừa là để thu thập thông tin, vừa để kinh doanh kiếm lời.

Bây giờ nếu rời đi luôn, cơ ngơi trăm năm coi như tan thành mây khói. Vì vậy ta muốn các ngươi hoãn lại cho ta 2 năm, sau đó ta sẽ rời đi, nhường Giang Đông Quốc lại cho 3 Sứ Quân còn lại"

"Năm mơ. Cho ngươi thời gian để ngươi giờ trở à. Diệt Mùi Sứ Quân, diệt Khai Thiên Môn đã là việc không cần bàn cãi" Tiêu Nhân nói

"Tiêu Nhân, để hắn nói hết, xong tấn công cũng không muộn" Trọng Đạt bình tĩnh nói

"Mỗi một năm, ta sẽ trả lại cho các ngươi 1 vùng lãnh thổ, coi như lấy tiền mua thời gian. Nếu các ngươi đồng ý, ngay ngày mai, cả Ngộ Sứ Quân sẽ thuộc về các ngươi. Qua 1 năm, ta tiếp tục đưa trả Mùi Sứ Quân. Sang năm thứ 3, ta đưa nốt Thân Sứ Quân cho các ngươi là xong.

Các ngươi chiếm được 3 Sứ Quân mà không tốn 1 binh 1 tốt. Rõ ràng lợi ích hơn nhiều so với tổn hao thiên binh vạn mã chiến tranh với bọn ta"

"Nếu bọn ta không đồng ý?"

"Vậy liền chiến. Nói về số lượng binh lực, đại quân Hợp Tung của các ngươi cũng chỉ ngang với toàn bộ Mùi Sứ Quân. Hươu chết về tay ai còn chưa biết được.

Thêm 1 điều. Không hiểu sao ta rất ưa thích Dàn Sứ Quân, vì vậy quân ta sẽ tập trung đánh Dàn Sứ Quân. Thậm chí ta còn dùng Đại Địa Ngưu Ma Vương, đưa Tam Nhân Lang và cao thủ đi phá hoại lãnh thổ Dàn Sứ Quân.

Ta cũng sẽ tìm cách giết chết Quang Hoàng Đại tướng quân. Về khoản tiêu diệt Đại tướng quân cấp bậc, ta là người có kinh nghiệm.

Sau trận đại chiến này, Dàn Sứ Quân chắc chắn sẽ nhỏ yếu đến mức chỉ như con kiến trong mắt 2 Sứ Quân còn lại"

Trần Lương cười nói, nhìn chăm chăm vào Quang Hoàng.

Trong 3 Sứ Quân đối địch, nếu giết được Lã Vọng, Tỳ Sứ Quân vẫn rất mạnh.

Nếu giết được Tiêu Nhân, Thìn Sứ Quân có Hoàng Long Đại tướng quân, vẫn rất mạnh.

Còn nếu giết được Quang Hoàng, Dàn Sứ Quân sẽ yếu hơn nhiều 2 Sứ Quân còn lại.

Liên minh 3 Sứ Quân này, chỉ cần 1 Sứ Quân rút lui, Hợp Tung tự bị hủy.

Quang Hoàng khinh thường, nói:

"Chiến tranh khốc liệt từng giây, tham gia chiến trường ở đây đã đủ mệt chết người, người sao có thể mang cao thủ đi đến Dàn Sứ Quân được.

Lại nói thêm, bên ta có 2 Địa cấp, bên người lại chỉ có 1 Tam Nhân Lang tương đương Địa cấp. Chênh lệch là không phải bàn cãi"

"Câu đầu tiên ta có thể đồng ý với người. Về câu thứ hai, vậy người đánh giá hơi thấp Đại Địa Ngưu Ma Vương. Nó tuy đánh không thắng được người, nhưng ngăn chặn người là vẫn có thể làm được. Không tin người có thể thử ngay lúc này" Trần Lương nói

"Người có dám ngồi trên lưng nó đỡ của ta 1 chường?" Quang Hoàng khích tướng

"Sao lại không dám. Ta sẽ ngồi yên 1 chỗ cho người thỏa sức tấn công" Trần Lương nói

"Hào!!!"

Quang Hoàng vận khí, muốn dùng 1 chường mạnh nhất của mình hoàn toàn hủy diệt đối phương. Vậy trận chiến khốc liệt sắp tới cũng không cần phải đánh. Hắn sẽ trở thành công thần.

1 bàn tay khổng lồ hiển hóa trên cao, tỏa ra quang mang chói chang như muốn phủ độ chúng sinh. Đây chính là một chiêu "Phật Quang Sơ Hiện", võ kỹ thành danh của Quang Hoàng.

Tay Phật không chỉ to hơn mà quang mang cũng mạnh mẽ hơn nhiều so với thời điểm Quang Hoàng thi triển trong Âm Vực.

"Sáttttttt"

Phật Quang Sơ Hiện 1 chường đánh ra, khí thế kinh người như Phật Tổ trấn áp Ngô Không, trong nháy mắt lao thẳng đến Tiểu Ngạo cùng Trần Lương. Cả 2 bọn hắn đều không làm ra động tác gì phòng ngự.

Phật Quang Sơ Hiện đụng vào Không Gian Bình Chương tạo thành từ 2 cặp sừng, tạo ra chấn động không nhỏ, nhưng không ảnh hưởng đến Trần Lương.

Một hơi thở sau, chường lực tan đi, Tiểu Ngạo cùng Trần Lương vẫn thông dong đứng đó. Quang Hoàng đứng phía xa không khỏi tức giận. Một chường toàn lực của hắn lại không gây ra được bất kỳ tác hại nào cho kẻ địch. Mặt mũi bị bọn chúng xóa sạch rồi.

Thực ra Quang Hoàng còn 1 tuyệt kỹ mạnh hơn nữa, nhưng hắn không muốn dùng đến. Vì tuyệt kỹ đấy sẽ phải hủy diệt Vòng sáng thần thông của hắn, mất hơn 1 tháng mới có thể phục hồi lại được. Nếu dùng đến tuyệt kỹ đấy mà vẫn không làm gì được đối phương, vậy chẳng phải là mất cả chì lẫn chài.

"Thấy chưa. 2 sừng thú của ta thần thông đầy người. Các người đánh không nổi.

Tiện hỏi ý kiến của Lã Vọng Đại tướng quân. Người thấy nếu Quang Hoàng đánh với Tam Nhân Lang của ta, bên nào sẽ thắng" Trần Lương nhìn Lã Vọng hỏi

"Cái này khó nói, đánh mới biết được" Lã Vọng trả lời

"Khó nói sao. Vậy để ta nói cho. Lã Vọng từng đánh hòa với Tam Nhân Lang, đó là do hắn có áo giáp Bán Thần Khí. Quang Hoàng có không? Không có. Chiến lực của Quang Hoàng so với Lã Vọng thì thế nào? Cái này ta không biết, các người tự trả lời.

Nhưng nếu Quang Hoàng mạnh ngang, hoặc kém Lã Vọng, vậy thua Tam Nhân Lang là không thể nghi ngờ"

"Được rồi, ta nói đến thế thôi. Các người tự quyết định.

Không đánh mà thắng. Hay muốn thắng thảm và có thể thua.

5 ngày sau ta quay lại, hi vọng sẽ nhận được câu trả lời làm hài lòng 2 bên"

Trần Lương nói xong, liền biến mất cùng Tiểu Ngạo.

"Các người thấy sao?" Trọng Đạt hỏi

"Nghe vô lý nhưng lại rất thuyết phục. Không hiểu hắn có quý kẻ gì"

"2 năm. Hắn muốn làm gì trong 2 năm. Không lẽ thực sự là để bảo toàn rút lui?"

"2 năm, nói ngắn không ngắn, nói dài không dài. 2 năm, quá ngắn để tăng sức mạnh cho đội quân của hắn. Nhưng cũng có thể có quý kẻ gì đó hắn chỉ cần thời gian ngắn để thực hiện, nói 2 năm chỉ là để tung hỏa mù"

"Hay hắn muốn chờ cho Đại Địa Ngưu Ma Vương tiến hóa?"

"Cái này không phải, ta có theo dõi Đại Địa Ngưu Ma Vương. Nó mới lên cấp 10 chưa đầy trăm năm, còn chưa có khả năng tiến hóa lên tiếp"

"Hắn chắc chắn sẽ tìm cách phá hoại liên minh. Ta xin được nói thẳng, Dàn Sứ Quân chính là mắt xích yếu nhất. Ngay lúc này tên Thủy Kính đã nhắm vào các người rồi" Lã Vọng nói

"Cũng có thể hắn dương đông kích tây cũng không biết chừng. Chúng ta tuy là liên minh nhưng cũng đồng thời là kẻ thù. Nếu các người thấy ta bị giết, liệu có ra tay cứu?" Quang Hoàng nói

"Các ngươi cảm thấy điều kiện của hân thế nào?" Trọng Đạt lại hỏi

Không ai trả lời. Quả thực nếu không chiến mà thắng thì quá tốt rồi. Đặc biệt là Dân Sứ Quân, Trần Lương đã buông lời giố sẽ tập trung đánh bọn hân. Vậy sau trận chiến, Dân Sứ Quân rất có thể sẽ thua thiệt nhiều về nhân lực trước 2 Sứ Quân còn lại, cho dù tài nguyên có nhiều thì cũng khó mà bù đắp nổi.

Quang Hoàng tuy rất muốn chém giết Trần Lương nhưng hân cần phải nghĩ cho đại cục.

Vừa trở về, Trần Lương liền hạ lệnh:

"Triệu tập tất cả người của Khai Thiên Môn trở về, đóng cửa tất cả cửa hàng, xưởng sản xuất. Đây là lệnh triệu tập khẩn cấp, không cho phép ai trái lệnh!"

Trần Lương cũng tự mình gọi Thất Từ trở về. Số lượng người trong Thất Từ thế hệ đầu tiên giờ chỉ còn 37 người. Dư 2 người sẽ đưa sang thế hệ thứ 2. Vậy là được 5 nhóm đầy đủ 7 người, vẫn nhiều hơn Trần Lương dự đoán.

Trần Lương cho gọi Như Lão, Huyết Vô Thần, Khai Huyền, Chu Minh và Ứng Sát đến nói quyết sách của hân. Hiện nay, gần như toàn bộ quân lực của Khai Thiên Môn và Mùi Sứ Quân đều đã tập trung tại Lý Thiên Thành. Ngay cả quân tại Quách Gia Thành cũng được rút về bảo toàn lực lượng.

Trần Lương mở lời:

"Các vị, kẻ địch quá mạnh, chúng ta dù có chống đỡ lại được, chỉ sợ cũng tử thương thảm trọng. Vì vậy, ta quyết định thực hiện sử dụng đến lá bài cuối cùng. Hành trình hơn trăm năm vừa qua, từ lúc bước chân vào Giang Đông Quốc đến giờ, ta làm mọi việc là để chuẩn bị cho một bước cuối cùng này!"

"Cuối cùng thì môn chủ cũng chịu nói!" Huyết Vô Thần thở dài 1 hơi.

Hân đã nhiều lần tự hỏi bản thân, cũng đã trực tiếp hỏi Trần Lương, vì sao lại lựa chọn đối đầu với 12 Địa cấp võ giả, trong khi quân lực của Mùi Sứ Quân và Khai Thiên Môn quá yếu so với bất kỳ Sứ Quân nào.

"Không phải ta muốn giấu người, chỉ là kế hoạch này cần thuận theo tự nhiên mà làm. Người biết không được ích gì, ngược lại có thể phản tác dụng!"

"Môn chủ, người đã chuẩn bị cho 1 bước này từ trăm năm trước sao?" Ứng Sát hỏi lại

"Đúng vậy. Trồng cây trăm năm, đã tới ngày hái quả!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174: Nội Tình Khai Thiên Môn

"Mọi người theo ta đi đến nơi này liền minh bạch ý đồ!"

Nói xong, Trần Lương thu bọn hân vào Tiểu Cửu Giới.

Khôi phải nói cũng biết Như Lão, Huyết Vô Thần và Khai Huyền ngạc nhiên đến mức nào. Sở hữu Tiểu Cửu Giới, chính là Lục Bảo một trong, sở hữu 2 cây tiên dược và 2 vườn linh dược trăm năm tuổi.

Nhưng đó chưa phải là tất cả. Cho dù tài nguyên nhiều, chỉ với 2 năm cũng không thay đổi được là bao. Át chủ bài chân chính của Trần Lương là một loại bảo vật thời gian.

"Các vị, đây là mới là át chủ bài của ta!" Trần Lương lấy ra một vật hình tròn có khoảng trống ở giữa "Vật này tên gọi Tuế Nguyệt, có tác dụng tăng nhanh thời gian lên 36 lần. Tức là bên ngoài 2 năm, bên trong này sẽ là 72 năm!"

"Môn chủ có cả Thần Khí tăng 36 lần thời gian!" Như Lão sững sờ nói.

2 người Khai Huyền và Huyết Vô Thần cũng không kém phần kinh ngạc, nhìn đi nhìn lại Tuế Nguyệt.

"Thực ra thì cấp độ của nó được xếp vào Bán Thần Khí!" Trần Lương nhàn nhạt nói.

Cả 3 người Khai Huyền, Như Lão, Huyết Vô Thần mới chỉ là Huyền cấp, tầm mắt bọn hân còn chưa đủ cao, chưa từng sở hữu Bán Thần Khí, càng chưa nhìn thấy thời gian bảo vật. Lỗi hết bảo vật của Trần Lương ra giới thiệu, chỉ sợ bọn hân bị dọa chết khiếp.

Ứng Sát và Chu Minh đều đã quen thuộc với Tuế Nguyệt. Thời điểm Trần Lương lấy ra đồ vật, bọn hân đã hai năm rưỡi.

Huyết Vô Thần nghe được tăng nhanh thời gian lên 36 lần mới chợt hiểu ra, như người mơ tỉnh mộng. Hân hồ hởi nói:

"Ta hiểu rồi. Trăm năm trồng cây, trăm năm tích lũy của người chính là 2 vạn binh lính cùng 1 vạn thuộc hạ trung thành, được rèn luyện. Thời điểm rời khỏi Ác Nhân Cốc, Khai Thiên Môn của người nhân lực thừa thớt, lại yếu không khác gì một tiểu môn phái, cho dù sử dụng Tuế Nguyệt cũng không tăng được bao nhiêu chiến lực.

Trăm năm chiến tranh Giang Đông Quốc, không chỉ giúp Khai Thiên Môn có thêm 3 vạn nhân lực, còn giúp rèn luyện binh lính, mài dũa nhân lực. Có như vậy, 72 năm tu luyện mới tạo ra được nhiều cao thủ!"

"Huyết huynh nói không sai, có điều còn thiếu 1 yếu tố, chính là vai trò của Thiên Đạo Mộc. Người hân chưa từng nhìn thấy Thiên Đạo Mộc nên không nghĩ ra được sự kết hợp của Thiên Đạo Mộc và Tuế Nguyệt sẽ mang lại kết quả không lồ đến nhường nào!"

"Môn chủ có thể nói rõ hơn?" Khai Huyền tò mò hỏi

"Ta hỏi các người, Thiên Đạo Mộc có tác dụng gì?"

"Giúp nhân loại ngộ Đạo, cụ thể là để đột phá lên Hoàng cấp, Huyền cấp" Khai Huyền nói

"Vậy 2 quá trình đột phá đó có đặc điểm gì?"

"Đột phá lên hoàng cấp là Phật Độ Chúng Sinh. Đột phá lên huyền cấp là Vạn Đạo Quy Khu. Cả 2 đều sẽ giúp nhân loại thoát thai hoàn cốt, có được thân xác mới. Đồng thời 2 quá trình này tăng cả tu vi và Đạo cho những người xung quanh.

Ta hiểu rồi, đây sẽ là một phản ứng dây chuyền. Cứ 1 người đột phá sẽ giúp người khác đột phá, từ đó tu vi tăng lên sẽ là một con số khổng lồ. Cho dù không dùng đến linh dược, đan dược thì chỉ cần 2 quá trình trên cũng đủ khiến Khai Thiên Môn thoát biến thành một đại môn phái.

Thiên địa ơi! Nếu vậy sau 2 năm, Khai Thiên Môn sẽ có lực lượng lớn đến kinh người!"

Khai Huyền hét lên sung sướng

"Hoàng cấp tăng thêm mấy ngàn, Huyền cấp tăng thêm mấy chục. Chiến lược này sẽ hoàn toàn đề nát hợp lực của cả 3 Sứ Quân kia" - Huyết Vô Thần vừa nói mà miệng cười đến rách cả mép.

Như Lão thở ra một hơi, ngồi bệt xuống đất. Cả đời hắn chưa từng nhìn thấy một sự thoát biến nào lớn như thế. Tuy là mới tính toán trên lý thuyết, nhưng tính khả thi cao vô cùng, xác suất thành công cực lớn.

Chu Minh và Ứng Sát rất mong chờ được lên Hoàng cấp. Bọn hắn ở Cự Linh cảnh chiến đấu cũng rất lâu rồi, cảm giác là kẻ yếu thực sự khó chịu.

"Hay lắm, ta sẽ sắp xếp đưa mấy vạn tinh binh vào đây" Như Lão nói

Trần Lương ái ngại nhìn Như Lão, nói:

"Như Lão, nhân số Khai Thiên Môn đã rất đông rồi, độ phủ của Tuế Nguyệt và Thiên Đạo Mộc đều có hạn. Vì vậy ta chỉ có thể đưa Hoàng cấp thân tín của lão vào. Một phần cũng để hạn chế thông tin về nơi đây bị lan truyền quá rộng"

Như Lão thở dài một hơi, nói:

"Ta hiểu. Vậy ta xin của Khai Thiên Môn 20 vị trí được không?"

"Đồng ý. Ta đưa 5 người vào đây để các vị thấy được kẻ sách của ta và cho ý kiến, sau đó phối hợp hành động"

"Bọn ta hoàn toàn đồng ý"

"Vậy các vị tạm thời ở lại đây, có thể ra gốc cây Thiên Đạo Mộc làm quen. Chuyện này là tuyệt mật, vì vậy đã vào là không thể ra. Mấy ngày nữa ta sẽ cùng Như Lão đưa 20 người của ngươi vào"

Trần Lương ra ngoài, gọi Tuyết Hoa báo người nhà của nàng đến, chỉ dành cho cha mẹ và huynh đệ ruột. Đây là cơ hội có một không hai để tăng cường thực lực, người thân, tự nhiên là nên có 1 phần.

Tuyết Hoa cười Tiểu Ngao, chỉ một canh giờ sau đã trở về. Nàng đưa người nhà vào Tiểu Cửu Giới giới thiệu trước, xong để bọn họ ở lại còn nàng ra ngoài. Công việc 5 ngày tới còn nhiều bề bộn.

Hắn cũng đã nghĩ đến trường hợp đưa cha mẹ mình đến nhưng rồi lại thôi. Tu vi càng cao, phiền phức càng lớn. Cha mẹ hắn đã có ngàn năm tuổi thọ, có Ngân Thiết Nhân bảo hộ, lại chi tiếp xúc với phạm nhân dưới Vạn Niên chữa bệnh, bốc thuốc.

2 người bọn họ không thích tu luyện, tự nhiên phải vào đây ngồi 1 chỗ và mất đi 70 năm thọ nguyên. Đúng là chỉ thấy mất mà không thấy được.

3 ngày trôi qua, đã có rất đông đệ tử Khai Thiên Môn trở về, lại thêm cả quân lính của Mũi Sứ Quân khiến cho Lý Thiên Thành trở nên đông chưa từng thấy.

Rất nhiều người muốn gặp môn chủ để hỏi xem chuyện gì xảy ra. Mặc dù đã để Vô Giác quản lý những người trở về, nhưng thỉnh thoảng Trần Lương cũng phải ra mặt trấn an tinh thần mọi người. Dù sao tin tức 3 quân liên hợp tấn công đã lan ra toàn bộ Giang Đông Quốc.

"Môn chủ, đây là quân sự Giang, đang quản lý 1 cửa hàng Không Vật của chúng ta ở Tý Sứ Quân" Vô Giác tìm tới Trần Lương nói

Người quản lý là một Huyền cấp võ giả, thân hình không béo không gầy, bắp thịt săn chắc, dáng vẻ nhanh nhẹn.

"Quân sự có chuyện gì?" Trần Lương hỏi

"Môn chủ, tuần trước có người hỏi muốn nhập Không Vật số lượng lớn, Khai Thiên Môn có bán nữa không? Ta thấy mỗi làm ăn này rất tốt, không đành lòng bỏ nên phải hỏi lại ý môn chủ"

"Không bán, dừng mọi hoạt động kinh doanh"

"Rõ thưa môn chủ" Quân sự Giang nói xong liền lui xuống

1 canh giờ sau, Trần Lương rời khỏi gian chính, ra ngoài đi dạo, tình cờ gặp quân sự Giang đi ngược chiều với hắn

"Chào môn chủ" Quân sự Giang cúi chào

"Chào quân sự" Trần Lương gật đầu chào lại

2 người đi qua nhau. Đột nhiên, từ đằng sau, quân sự Giang rút ra 1 chùy thủ đâm vào cổ Trần Lương. Thanh chùy thủ là 1 Thiên Thánh Khí sắc bén và có tầm độc. Không kịp phòng ngự, Trần Lương bị 1 kiếm này đâm sâu 3 tấc.

Quân sự Giang có đôi chút ngạc nhiên, tưởng 1 kiếm này của mình có thể đâm xuyên cổ mục tiêu, tạo ra 1 lỗ thủng lớn. Không ngờ cơ thể đối thủ cứng chắc, đâm vào khó, rút ra cũng khó. Cái khó này khiến hắn bị chậm một nhịp. Rút được chùy thủ ra, sát thủ Giang không kịp đâm kiếm thứ 2, bị hộ vệ của Trần Lương ngăn lại.

Kiểm có độc, sát thủ Giang tự thấy Trần Lương tính mạng khó giữ, không muốn dây dưa nên phi người lao đi.

Hộ vệ của Trần Lương không đuổi theo, chỉ gọi người tới báo vệ và cứu chữa cho môn chủ. Trần Lương nhanh chóng được đưa tới mật thất, chỉ có Tuyết Hoa và Tuyết Phi được theo vào trong.

Cổ bị thương nặng, hiển nhiên Trần Lương không thể nuốt được đan được chữa thương. Nhìn phu quân nằm im, không động đậy, cổ loang lổ vết máu, Tuyết Hoa càng mong muốn học được thuật Châm Cứu.

Vừa vào đến mật thất, Trần Lương ngồi bật dậy, nói:

"Ta không có việc gì. Vết thương này với ta không tính là nặng, độc càng là không ăn thua. Ai là người quản lý quân sự Giang?"

"Là thiếp" Tuyết Hoa cúi mặt nói

"Nàng không cần phải cảm thấy có lỗi. Hắn cực kỳ chuyên nghiệp, bị hấn qua mặt cũng không có gì ngạc nhiên. Thậm chí ta còn phải cảm ơn hắn là đấng khác. Hắn làm cho chúng ta bao lâu rồi?"

"Tên đó đầu nhập vào Khai Thiên Môn từ trước đó rất lâu. 10 năm trước, hắn tự mình đến ứng cử mở cửa hàng tại Tý Sứ Quân để làm tình báo. 10 năm nay công việc kinh doanh Không Vật và tình báo tin tức ở Tý Sứ Quân diễn ra rất tốt, nên ta rất tin tưởng vào hắn. Không ngờ lại bị như này"

"Tý Sứ Quân thì chắc là người của Trọng Đạt. Càng tốt. 2 phu nhân ra ngoài loan tin ta bị thương nặng, cần phải nghỉ ngơi. 2 ngày nữa Huyết Vô Thần sẽ thay ta đi thương lượng với liên minh Hợp tung.

2 nàng cẩn thận một chút, đi đâu cũng phải mang theo hộ vệ"

Nói xong, hắn lấy khăn lau vết máu ở cổ, nơi đó đã không còn vết thương nào. Nhìn phu quân khỏe mạnh, 2 phu nhân đều lấy lại an tâm.

Qua 2 ngày sau vẫn không tìm được tung tích quân sự Giang.

5 ngày hẹn ước trôi qua nhanh chóng, số lượng nhân mã Khai Thiên Môn đã có mặt đầy đủ tới 9 phần. Tất cả đều được sắp xếp chờ đợi tại Lý Thiên Thành.

Duy có 6 thế hệ Thất Từ trước tiên được đưa hết vào Tiểu Cửu Giới. Thế hệ thứ 2 đến thứ 6 vẫn đang trong giai đoạn luyện tập, còn chưa cả đi làm đạo tặc. Trần Lương hi vọng thế hệ thứ nhất sẽ có mấy người nổi bật. Dù sao đây cũng là thế hệ do hắn đích thân huấn luyện mấy chục năm, lại có nhiều thời gian kinh lịch huyết sát.

Thời điểm gặp mặt đã đến, nhóm người Mùi Sứ Quân do Huyết Vô Thần hẹn gặp đối phương ở vị trí trung gian.

"Thủy Kính Tiên Sinh đâu?" Trọng Đạt hỏi

"Người còn hỏi? Sát thủ người phái tới chưa báo cáo sao?" Huyết Vô Thần nói như nén nhịn cơn giận trong bụng

"Thủy Kính Tiên Sinh trọng thương, nhưng người đến cũng không phải Như Lão mà là Huyết Vô Thần. Thông tin Mùi Sứ Quân thuê Khai Thiên Môn đánh trận có vẻ không đúng lắm?" Trọng Đạt nói. Câu này không phải nói cho Huyết Vô Thần nghe, mà là những thuộc hạ của Như Lão tại Mùi Sứ Quân nghe

"Chúng ta đã nhận được khẩu dụ của Như Lão đại nhân có việc quan trọng hơn cần làm. Người không cần chia rẽ nội bộ bên ta" Một người đứng cạnh Huyết Vô Thần nói.

"Chúng ta vào việc đi" Lã Vọng nói "Người đã nghe Thủy Kính Tiên Sinh nói về thỏa thuận chưa?"

"Đã nghe đầy đủ"

"Bọn ta muốn thay đổi một chút. Chúng ta sẽ cho các người 1 năm để giải giáp vũ khí, đồng thời nhận ngay lãnh thổ của 2 Sứ Quân Ngọ và Thân. Đến năm thứ hai, các người trao trả lãnh thổ Mùi Sứ Quân, bọn ta sẽ để các người rời đi" Trọng Đạt nói

"Môn chủ có lệnh, chỉ có duy nhất 1 đề nghị như đã nói. Nếu không, chiến!" Huyết Vô Thần nói

"Hắn đã trọng thương sắp chết, 2 sủng thú của hắn cũng sẽ rời đi. Các người tội gì phải dính vào vũng nước đục này. Ta biết người và nhiều người khác từ Ác Nhân Cốc ra, bị bắt làm việc cho hắn 200 năm. Hắn chết rồi thì mọi ràng buộc đều không còn. Người chỉ việc nhật báo vật rời đi là được.

Huyết huynh hôm nay chỉ cần đồng ý điều khoản, huynh chính là thượng khách của Giang Đông Quốc, đến đi tùy ý"

"Người điều tra cũng sâu đấy" Huyết Vô Thần nói

"Vị Thủy Kính Tiên Sinh kia quả thật là kỳ tài. Trận pháp Thất Tinh Bắc Đẩu của hắn khiến ta rất quan tâm. Đáng tiếc người thông tin cho ta lại không học. Hèn gì Như Lão lại mạnh lên quá nhiều như vậy"

"Người thông tin cho người là ai?" Huyết Vô Thần hỏi

"Vị này đã rời đi Giang Đông Quốc, Huyết huynh không nên quan tâm tới hắn" Trọng Đạt mỉm cười

"Người đã biết bọn ta có Thất Tinh Bắc Đẩu, vậy người cũng minh bạch chiến tranh với Mùi Sứ Quân, xác suất thua rất cao, mà nếu thắng cũng tổn thất nghiêm trọng" Huyết Vô Thần nói

"Khoan, các người nói đến Thất Tinh Bắc Đẩu nào vậy?" Quang Hoàng hỏi

"Ồ, Trọng Đạt không chia sẻ thông tin cho các người à? Thất Tinh Bắc Đẩu là trận pháp tăng sức mạnh. Lấy sức mạnh của 6 người truyền cho người thứ 7. Vì vậy Như Lão có thể mạnh gần bằng 1 Địa cấp võ giả. Khái Huyền cũng vậy. Các người không có cửa thắng đâu"

"Các người không cần lo. 6 người hỗ trợ kia lúc đấy rất yếu, không có năng lực tự vệ. Trên chiến trường đông như vậy, bọn hắn không thi triển được nhiều Thất Tinh Bắc Đẩu đâu" Trọng Đạt nói

"Như Lão, Khái Huyền, Tam Nhân Lang, Đại Địa Ngưu Ma Vương là đủ để hạ 2 vị Địa cấp rồi" Huyết Vô Thần ung dung nói "À, môn chủ cũng bảo nếu chiến tranh xảy ra, trước tiên nhắm vào Quang Hoàng và Dân Sứ Quân, sau đó là Thìn Sứ Quân, giúp Tý Sứ Quân có lợi thế về sau"

"Đừng nghe hấn chia rẽ nội bộ. Hấn phải hận ta nhất mới phải" Trọng Đạt nói

"Đúng rồi, ta là đang chia rẽ nội bộ các ngươi. Môn chủ hận ngươi nhất, nhưng vì đại cục, hấn sẽ nhường ưu thế cho ngươi. Lời nói của ta, tuy là để chia rẽ nội bộ, nhưng thực tế là bọn ta sẽ làm vậy"

Không muốn dây dưa thêm, Trọng Đạt nói với Huyết Vô Thần và 5 người đi cùng hấn:

"Huyết Vô Thần, các vị đại nhân. Các ngươi đều là hào kiệt hiếm có. Chỉ cần hôm nay các người ký vào bản hiệp ước này, phần thưởng sẽ vô cùng lớn, tăng tu vi lên vài cấp là chuyện hiển nhiên. Các ngươi đều là tiên nhân, bốn biển là nhà. Các ngươi chỉ cần cầm bảo vật rời khỏi Giang Đông Quốc, lợi ích thu được là vô cùng.

Thứ nhất là an toàn, không cần suốt ngày chiến tranh

Thứ hai là tu vi tăng tiến nhờ bảo vật bọn ta cấp

Ở lại Mùi Sứ Quân, ở lại vùng nước đục này, ngày nào bỏ mạng không hay. Tội gì lại phải thế.

Nói thêm cho các ngươi biết. Sát thủ hôm trước là do ta phái đến. Một kiếm xuyên họng không giết được người, nhưng kiếm đấy có độc tên là Hạ Hoa Độc, không có thuốc giải, vô phương cứu chữa. Ta ngờ rằng Thụy Kính Tiên Sinh lúc này đã chết rồi. Cho dù chưa chết cũng sẽ chết. Cho dù không chết, cũng tàn phế nằm yên một chỗ. Các ngươi theo hấn chính là chọn cửa tử"

Huyết Vô Thần nói:

"Ngươi không cần phải nói nhiều. Nếu sợ chiến, bọn ta đã không tham gia Mùi Sứ Quân. Nếu môn chủ chết, 2 sủng thú của hấn vẫn sẽ chiến đấu cạnh chúng ta. Bọn ta trước giờ không sợ chiến. Các ngươi nói 1 lời, có ký vào hiệp ước này không?"

Huyết Vô Thần cầm lên bản hiệp ước do bên hấn soạn.

Nhìn Huyết Vô Thần một mực quyết tâm, đám người Quang Hoàng nhìn nhau một hồi lâu rồi nói:

"Bọn ta ký"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Cả môn phái bế quan tu luyện

Đám người Trọng Đạt vốn dĩ đã đồng ý với điều kiện của Trần Lương, nhưng vẫn muốn có thêm lợi ích. Đáng tiếc đối phương quá cứng rắn, khiến bọn hấn đành phải chấp thuận bản hiệp ước ban đầu.

Hiệp ước đình chiến được ký kết, cũng không phải ngay lập tức liên minh Hợp Tung nhận được mất trận Lý Thiên Thành. Số lượng nhân lực bên Mùi Sứ Quân rất đông, cần nhiều ngày thời gian để rút đi.

Khai Thiên Môn cũng không có đưa toàn bộ nhân mã vào trong Tiểu Cửu Giới. Đầu tiên, loại bỏ những người mới gia nhập Khai Thiên Môn dưới 10 năm. Con số loại bỏ lên tới 5000 người.

Tiếp theo là quá trình chọn lọc từng người một. Tiêu chí là có năng lực và có lòng trung thành.

Luyện Khí Phường nhân lực do Bá Lăng và Hạ Từ Yên tuyển chọn. Kết quả loại 15 người.

Trận Pháp Đường do Vạn Lan Nhu tuyển chọn. Kết quả loại 9 người.

Quân Khăn Vàng do Ứng Sát tuyển chọn. Chọn toàn bộ

Đội Cự Linh cảnh do Chu Minh tuyển chọn. Loại 11 người

Đội Huyền cấp do Khải Huyền tuyển chọn. Không loại ai

Đội Hoàng cấp do Vô Giác quản lý. Loại 3 người.

Nhân sự khác do Tuyệt Hoa tuyển chọn. Loại 700 người.

Những người bị loại có tu vi dưới hoàng cấp, mỗi người nhận 2 Tinh thạch và 500 lượng vàng, gọi là phí đi đường. Hoàng cấp được nhận 100 Tinh thạch, gọi là phí bồi dưỡng.

Loại bỏ gọi là lọc sơ bộ chứ cũng không thể bỏ đi hết được gián điệp, sát thủ bên ngoài cài vào. Điển hình như trưởng hợp của Quân sự Giang, Huyền cấp võ giả, đã làm việc cho Khai Thiên Môn mấy chục năm, biểu hiện rất tốt. Trước đó ai dám bảo lão là nội gián.

Hơn 2 vạn người tập trung trong chính điện, cửa ngoài đóng kín. Mỗi người được phát một hộp gỗ. Khải Huyền đứng trên cao, nói:

"Hộp gỗ dùng để niệm phong Không Thủ, Không Vật. Sắp tới, chúng ta sẽ đi một nơi tuyệt mật, cấm không được dùng Truyền tin thạch. Các ngươi ghi tên lên hộp gỗ. Sau 2 năm sẽ trả lại"

"Đại nhân, chúng ta đi chuyển bằng gì?" Một người phía dưới giơ tay nói

"Đề giữ bí mật địa điểm, các ngươi sẽ tiến vào Không Thủ của ta"

"Ta phản đối!" Người lên tiếng là một Huyền cấp võ giả "Không những phải giao nộp toàn bộ đồ vật, lại bị đưa vào Không Thú, có gì xảy ra đều không thể phản kháng. Lão phu quyết không đồng ý"

"Còn ai phản đối nữa?" Khai Huyền hỏi

"Ta cũng không đồng ý. Khai Huyền đại nhân, cho phép ta nói thẳng. Mũi Sứ Quân và Khai Thiên Môn lúc này đã là thân cô thế cô, không thể chống lại liên minh Hợp Tung. Lúc này Khai Thiên Môn rời khỏi Giang Đông Quốc cũng là điều hoàn toàn hợp lý. Nhưng rồi đi thì tất cả cùng đi, có sao phải thu giữ Không Vật, bị đưa vào Không Thú. Điều này rất vô lý" Một trưởng lão của Trần Pháp Đường nói

Sau đó, bên dưới rộ lên tiếng phản đối

"Đúng rồi, giam đê tử vào Không Thú là muốn làm gì"

"Hành động bất chính, ta quyết không nghe"

"Mọi người cẩn thận kéo bị lừa"

Mấy người Tuyết Hoa, Ưng Sát, Chu Minh nhìn nhau lo lắng, sợ có nội loạn xảy ra.

"Trật tự" Khai Huyền hét lên "Kẻ nào kích động đê tử, giết không tha".

Nói xong, hần vận chuyển nguyên linh khí, đầu hiện thần thông là một con Kim Điều, chém 1 kiếm về phía vị Huyền cấp võ giả.

Người kia không khỏi bất ngờ, chưa kịp đánh trả, chỉ có thể ngạnh đỡ 1 kiếm. Bị đánh văng vào tường, thổ huyết, người này hết lớn:

"Ta đã hơn 20 năm cống hiến cho Khai Thiên Môn. Khai Huyền ngươi một lời không hợp liền muốn giết ta. Đây là đạo lý gì. Đây là cách Khai Thiên Môn đối xử với thuộc hạ. Vậy tương lai ai còn dám ra sức cống hiến. Môn chủ đâu, ta muốn gặp môn chủ"

"Tất cả nghe đây. Kẻ nào không muốn vào Không Thú, liền rời đi. Khai Thiên Môn không ép ai phải theo. Còn kẻ nào gây rối, giết không tha. Tung Kỵ, cho người 3 hơi thở bước qua cánh cửa kia. Nếu không, đừng trách ta thiếu nhân từ.

Một.

Hai"

Lời cuối còn chưa dứt, Tung Kỵ đã phi người rời đi. Tuyết Hoa thở dài một hơi. Ưng Sát thầm hô 1 tiếng "Hảo sát phạt quyết đoán". Không phải tự nhiên mà Khai Huyền được Trần Lương giao trọng trách cao nhất vào lúc này. Hần làm việc luôn khiến Trần Lương yên tâm.

"Các người làm việc cho Khai Thiên Môn không phải ngày một ngày hai. Kẻ nào tiếp xúc với phu nhân, với môn chủ đều thấy được con người họ. So về tiền tài, bảo vật, dù mấy vạn người các người cộng lại cũng không bằng một góc của môn chủ. Giết các người chỉ khiến bao năm bồi dưỡng của môn phái đổ xuống sông xuống biển. Thử hỏi, giết các người, môn chủ có lợi ích gì?

Số lượng người đồng nhất tham gia Khai Thiên Môn lâu nhất có lẽ là Quân Khăn Vàng do Ưng Sát thống lĩnh. Ta hỏi các người liệu thống lĩnh của các người có hại các người không?"

Rất nhiều cặp mắt nhìn vào Ưng Sát. Hần nói:

"Ta lấy tính mạng ra thế chuyển đi sắp tới không có hại, chỉ có lợi"

Các đê tử cũ của Khai Thiên Môn thời điểm trước khi vào Giang Đông Quốc, hầu hết được phân vào Quân Khăn Vàng của Ưng Sát. Trăm năm chiến tranh, rất nhiều người đã tử trận. Còn lại vài chục người, đều đã lên Cự Linh cảnh, cùng Ưng Sát trải qua vô số trận chiến sinh tử.

Với bọn hần, Khai Thiên Môn chính là nhà, môn chủ chính là chiến thần vô địch không thể thay thế. Bất kỳ ai tổn hại đến môn chủ chính là kẻ thù không đội trời chung với bọn hần. Còn Ưng Sát chính là thống lĩnh, là bằng hữu với bọn hần trăm năm nay.

Những người này là những cá nhân đầu tiên luôn sẵn sàng chấp hành mọi mệnh lệnh từ môn chủ. Một người trong số đó chấp tay nói lớn:

"Đê tử thề đi theo Khai Thiên Môn tới cùng. Sống là người của Khai Thiên Môn, chết là người của Khai Thiên Môn"

Đã có 1 người dẫn đầu, nhiều người khác liền chấp tay nói theo khiến tinh thần các đê tử, trưởng lão tăng lên nhiều.

"Còn kẻ nào nghi ngờ, liền rời đi. Lão phu đang làm theo lệnh của môn chủ. Ai không tin môn chủ, không cần ở lại Khai Thiên Môn" Khai Huyền nói

Phía dưới bắt đầu rộ lên tiếng bàn tán không ngớt. Trong đó không thiếu kẻ châm ngòi, thổi gió. Nhưng cũng có nhiều người là thực sự trung thành với môn phái, nhưng bị sàm ngôn lung lay ý chí.

Cũng khó trách bọn hần, Tung Kỵ ở Khai Thiên Môn đã hơn 20 năm, lời nói, tự nhiên là có trọng lượng.

"Thời gian không có nhiều. Trong vòng 10 hơi thở, kẻ nào muốn đi liền rời đi. Những người ở lại còn dám buông lời không đúng. Chết"

Sau mệnh lệnh của Khai Huyền, lần lượt có thêm 47 người rời đi. 2 cánh cửa chính điện một lần nữa được đóng lại, từ bên ngoài không thể biết được bất cứ điều gì bên trong.

"Rất tốt. Những người ở lại niệm phong hộp gỗ rồi đưa cho Võ Giác trưởng lão cất giữ. 2 năm sau sẽ trả lại cho các người" Khai Huyền nói

Sau khi Võ Giác nhận hết hộp gỗ, toàn thể Khai Thiên Môn còn làm thêm 1 lượt kiểm tra xem ai vẫn cất giữ Không Thú, Không Vật, Truyền tin thạch. 3 đồ vật này đều có thiết bị kiểm tra riêng, chỉ cần đưa đến gần liền có thể phát hiện.

Có 2 kẻ bị phát hiện tàng trữ Truyền tin thạch, liền bị giết chết ngay lập tức. Số lượng gián điệp bên ngoài gài vào Khai Thiên Môn không thể nói là ít.

Hoàn thành xong hết thủ tục, Trần Lương bước ra, không giải thích nhiều lời, chỉ vèn vèn nói:

"Ta sẽ thu tất cả vào Không Thú, tất cả không cần phản kháng"

Trần Lương tòa ra tinh thần lực, thu tất cả mọi người vào Tiểu Cửu Giới. Sau đó là đến màn giới thiệu, giải thích về Tiểu Cửu Giới, về thời gian tu luyện gấp 36 lần, về Thiên Đạo Mộc.... Rất nhiều người còn không biết Lục Bảo là gì, Tiểu Cửu Giới là gì, vì vậy màn giới thiệu cũng tốn khá nhiều thời gian.

"Còn đây" Trần Lương đặt tay lên Thiên Đạo Quả, nói "Đây là Thiên Đạo Quả, không chỉ có tác dụng tăng cường ngộ Đạo gấp 100 lần, mà còn nâng cao chất lượng Đạo. Trong sách ghi lại, chỉ cần có thể luyện hóa 1 trái Thiên Đạo Quả, tu sĩ chắc chắn có thể ngộ Đạo, từ Cự Linh lên Hoàng cấp, từ Hoàng cấp lên Huyền cấp. Mà quan trọng, là Đạo sẽ rất mạnh, tương lai vẫn đỉnh cường giả là không thể nghi ngờ.

Các người nhìn, ở đây ta có 4 trái Thiên Đạo Quả, sẽ là phần thưởng cho trung thần với Khai Thiên Môn"

Trần Lương ngắt lấy 1 Thiên Đạo Quả, giơ lên cao, nói tiếp:

"Những kẻ ngu muội hôm nay không đi theo Khai Thiên Môn, chỉ cần 2 năm sau, bọn hần nhìn thấy mọi người đều là cá chép hóa rồng, chắc chắn sẽ uất hận mà chết. Còn Khai Thiên Môn, sẽ trở thành đại phái vạn người ngưỡng mộ"

"Tuyệt vời!!! Quá tuyệt vời!!!" Tiếng vỗ tay hòa cùng tiếng hoan hô vang lên khắp Tiểu Cửu Giới.

Trong tiếng vỗ tay của mấy vạn con người, Trần Lương lần lượt đi hái 4 Thiên Đạo Quả cầm về tay

Sau khi nghe giải thích, khỏi phải nói chúng đệ tử và trưởng lão vui mừng đến thế nào. Có 72 năm tu luyện dưới tiên dược Thiên Đạo Mộc, lại được tông môn cung cấp miễn phí linh dược tu luyện. Đối với bọn hần, đây chính là cơ duyên ngàn năm có một, tích phúc ba đời mới có.

Sau đó là đến các công việc phải làm trước khi có thể tập trung tu luyện.

Đầu tiên là thu hoạch linh dược. Tất cả đều là linh dược giá trị cao, mỗi loài lại có cách thức thu thập khác nhau, và không phải là đào lên tất cả linh dược. Thu hoạch linh dược rất phức tạp nên Trần Lương trực tiếp chỉ huy 10 người làm việc.

Thu hoạch xong là đến phân bổ vị trí tu luyện. Tuế Nguyệt có tác dụng tăng tốc thời gian trong bán kính 100 trượng. Vậy tổng diện tích tu luyện là 3,14 vạn trượng, lấy Tuế Nguyệt làm trung tâm.

Tuế Nguyệt được đặt ngay dưới gốc Thiên Đạo Mộc. Vị trí tu luyện sẽ phân theo cảnh giới. Từ trong ra ngoài sẽ là: Giáp Linh, Cự Linh, Hoàng cấp, Tiên Linh, Vạn Nhiên, Tam Tinh, Nhị Tinh, Nhất Tinh, Luyện Thể.

Khu vực tu luyện gọi là Pi. Nếu ai không cần tu luyện thì ra khỏi Pi. Ví dụ như Huyền cấp tu sĩ. Ở cảnh giới này, muốn tăng tu vi tiểu cảnh giới thường phải nhờ đến ngoại vật, chỉ hấp thu linh khí là không đủ. Vì vậy họ vào Tiểu Cửu Giới để tập trung cho an toàn, dễ quản lý, chứ họ không tiến vào trong Pi.

Mỗi tháng, những người từ Vạn Nhiên đến Giáp Linh sẽ được phát 1 cây Hóa Nguyên Thảo trăm năm tuổi. Đây là loài linh dược có số lượng nhiều nhất được Trần Lương trồng tại Tiểu Cửu Giới.

Tiểu Cửu Giới sẽ phong ấn hơn 140 năm, vì vậy Trần Lương phải tìm 1 loại linh dược vừa có thể mua và trồng được số lượng lớn, vừa có hiệu quả tốt khi được trồng càng lâu. Cuối cùng hần lựa chọn Hóa Nguyên Thảo, có tác dụng tăng cường tu vi cho nhân loại.

Giá trị Hóa Nguyên Thảo tương ứng với số năm tuổi thọ của nó, mỗi một năm tương ứng với 1 Tinh thạch, cũng tức là trồng càng lâu, nó giúp tăng tu vi càng nhiều. Nhưng nó cũng có giới hạn tuổi thọ ở 200 năm.

Với những người từ Tam Tinh trở xuống, mỗi tháng được phát Ngô Đồng Thảo. Trần Lương đã mua lượng lớn loài linh dược này từ mấy năm trước.

Ngoài ra, ai muốn lấy bảo vật cất trong Không Vật của bản thân thì ra gặp Vô Giác để lấy.

Sắp xếp vị trí xong, Trần Lương gọi riêng 4 người Ứng Sát, Chu Minh, Tuyết Phi, Càn Sùng ra nói chuyện

"4 Thiên Đạo Quả này là dành cho các người"

Đột nhiên nhận được phần thưởng, 4 người không khỏi ngạc nhiên nhìn nhau. Càn Sùng nói:

"Môn chủ, lão phu được ngồi dưới Thiên Đạo Mộc là đủ rồi. Người đưa nó cho phu nhân thì hơn"

"Thiên Đạo Quả có tác dụng tăng cường sức mạnh cho Đạo của Nhân Sinh, tức là tăng lên chiến lực. Tuyết Hoa chủ tu không phải là võ đạo. Nàng ấy muốn dành toàn bộ tâm huyết cho luyện đan. Vì vậy không cần đến Thiên Đạo Quả.

Nói về thiên phú võ đạo, Càn Sùng trưởng lão có kém một chút so với 3 người này, nhưng lão đã thiên tâm vạn khổ, đã chứng tỏ lòng trung thành. Đây là phần thưởng xứng đáng với lão.

Sau này, 4 người các người đều sẽ là trụ cột bảo vệ Khai Thiên Môn. Chỉ cần báo đáp ta bằng cách cố gắng tu luyện là được" Trần Lương nói

Hần nhìn Tuyết Phi, cười nói:

"Tuyết Phi, tuy ta không tìm được cho nàng Thất Sinh Thất Tử Đồ, nhưng thế này chắc là đủ dùng ha?"

Tuyết Phi ngượng ngùng cúi mặt.

"Được rồi, 4 người tìm tới 4 vị trí đối diện nhau qua Thiên Đạo Mộc để tu luyện. 4 người sẽ là mắt xích thúc đẩy người khác đột phá, nên không được ngồi gần nhau.

Sau khi đột phá, ngay lập tức di chuyển ra ngoài Pi. Tuyết Hoa và Càn Sùng thì đã lên Huyền cấp. Còn Ứng Sát và Chu Minh thì cần hướng tới võ đạo đỉnh cao.

Phật Độ Chúng Sinh và Vạn Đạo Quy Khu giúp tăng tu vi và tăng Đạo để đột phá, nhưng nó lại khiến cho Đạo của người nhận bị pha tạp, vì vậy Đạo sẽ không mạnh.

Ứng Sát và Chu Minh cần ra ngoài rèn luyện 200 năm, sau đó gặp ta để nhận Thiên Đạo Quả để tấn giai lên Huyền cấp.

Mọi người hiểu chưa"

"Rõ thừa môn chủ"

Thời điểm mọi người đã ổn định vị trí, Trần Lương bắt đầu kích hoạt Tuế Nguyệt.

Hắn để Như Lão ra ngoài, dẫn dắt toàn quân lui về Hải Hân Thành.

Lã Vọng cùng Trọng Đạt đứng trên cao nhìn đại quân rời đi. Lã Vọng hỏi:

"Người định cho bọn chúng 2 năm sao?"

"Tất nhiên là không. Ta mà để kẻ địch đạt được ý nguyện, vậy liền không phải tên Trọng Đạt"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Hỏa phượng sơn

Rút lui xong, Như Lão đưa cho sứ giả của Dân Sứ Quân tất cả mật trận thuộc về lãnh thổ của Ngộ Sứ Quân.

Trần Lương nấp trong bóng tối, nhìn hiệp ước được thực hiện đúng như đã ký, hắn mới thở dài một hơi. Với một kẻ gian xảo, lắm mưu nhiều kế như Trọng Đạt, Trần Lương không tin sẽ có được đầy đủ 2 năm. Nhưng ít ra có thể tranh thủ được một thời gian cũng tốt rồi.

Thông qua tin tức nội gián truyền về, Trọng Đạt biết được Khai Thiên Môn đã bí mật di chuyển toàn bộ nhân lực tới một nơi bí mật. Cho nên thực lực tổng thể của Mũi Sứ Quân coi như giảm một nửa.

Có điều Trọng Đạt không biết được Khai Thiên Môn đi đâu, làm gì, nếu hắn đánh Mũi Sứ Quân lúc này thì Khai Thiên Môn có trở về ngay lập tức không. Dù sao hiệp ước mới ký, hắn đành chờ một thời gian theo dõi tình hình.

Đội quân của Như Lão chỉ vắng mặt 5 Địa cấp, 15 Hoàng cấp nên không có nhiều xáo trộn.

Trần Lương muốn vấn đĩnh vô đạo, vì vậy hiển nhiên không ngồi trong Pi cùng mọi người. Nhưng hắn cũng không rảnh.

"Tính từ lúc Hải Thượng Trung tạo bấy đến giờ cũng phải tầm 6, 7000 năm. Đã đến lúc đi xem thành quả" Trần Lương nhìn về phương xa, lẩm bẫm.

Tiểu Ngao thu Trần Lương vào trong Nội Không Gian của nó rồi thì triển Không Gian Truyền Tống thoát ly Giang Đông Quốc.

Không chỉ rời khỏi Giang Đông Quốc, Tiểu Ngao còn rời khỏi Phạm Thiên Vực, đi tới Tinh La Vực. Đích đến của Trần Lương cách Tiều Thôn tới mấy ngàn dặm. Nơi đặt chân của Tiểu Ngao là địa phận một ngọn núi lửa đã tắt rất nhiều năm, có tên Hỏa Phượng Sơn.

Theo sử sách ghi lại. Cách ngàn năm, Hỏa Phượng Sơn lại sống dậy 1 lần, phun trào dung nham, phun trào tiên quang.

Tiên Quang phun ra nuốt vào từ miệng Hỏa Phượng Sơn cho thấy sâu bên trong có tiên vật xuất thế. Tiên Quang phun lên 9 tầng mây, cách xa vạn dặm cũng có thể nhìn thấy. Vì vậy, mỗi khi Hỏa Phượng Sơn hoạt động, vô số cường giả tới đây quan sát.

Dung nham phun ra từ Hỏa Phượng Sơn nóng đến kinh người, Huyền cấp trở xuống là không dám động vào.

Không chỉ như vậy, tương truyền có cường giả chui vào giữa chừng, nhìn thấy có hỏa phượng chấp chõn ở sâu bên trong. Hắn sợ quá liền chạy lui khỏi Hỏa Phượng Sơn. Lời đồn này sau đó cũng được một số cường giả xác nhận.

Có một điều lạ, là chỉ thấy những người bỏ dở giữa chừng còn sống bay ra, không lấy được bảo vật tới tay. Còn lại không thấy một ai còn sống mang bảo vật ra ngoài, vì vậy không ai hay biết bảo vật bên trong Hỏa Phượng Sơn là gì.

Thông tin về những cường giả tiến sâu vào bên trong Hỏa Phượng Sơn còn sống hay không cũng là một bí mật. Có người nói họ đều đã chết hết. Lại có tin đồn, vì nhặt được bảo vật nghịch thiên nên người lấy được đều đã bí mật rời đi, không cho ai hay.

Không ai nhìn thấy người sống mang bảo vật ra khỏi Hỏa Phượng Sơn, nhưng không hiểu sao vẫn có vô số thông tin về bảo vật này. Có người nói nó là Tiên Thạch được ùi dưỡng bởi Hỏa Phượng Hoàng. Có người nói, nó là Diêm Phượng, một nhánh hậu duệ của Thần Thú Hỏa Phượng Hoàng, dực hóa trùng sinh. Có người lại nói, nó là Cực Hóa Tinh Linh xuất hiện.

Vì vậy, tuy không thấy ai sống rời khỏi, cũng không biết bảo vật bên trong Hỏa Phượng Sơn là gì, nhưng mỗi nghìn năm, nhìn thấy tiên quang vạn trượng, lại có cường giả không ngại hiểm nguy mà tiến vào Hỏa Phượng Sơn.

Trần Lương cũng không biết còn bao nhiêu năm nữa mới tới thời điểm Hỏa Phượng Sơn sống dậy, phóng xuất tiên quang. Nhưng không quan trọng, cái hắn cần lúc này là trở thành nông dân trồng rau, chăn kiến

Bảo tàng được cất giấu rất đặc biệt, nằm sâu trong lòng đất, có địa hỏa ngăn trở, không thể trực tiếp đi đến lấy. Hỏa Phượng Sơn dù gì cũng là nơi quy tụ toàn cường giả đỉnh cao, nếu không có phương án cất giấu đặc biệt, chỉ sợ bảo tàng đã sớm không còn.

Trần Lương đưa Tiểu Ngao vào Tiều Cửu Giới, còn bản thân vác trên vai 1 cây cuốc, lững thững đi về phía Hỏa Phượng Sơn.

Chân núi bắt đầu tính từ vùng đất có màu đỏ rực. Đây chính là màu của lớp nham thạch phun ra từ Hỏa Phượng Sơn bởi đắp tầng tầng lớp lớp qua nhiều năm tháng, được gọi là Hỏa Hồng Thạch

Vùng núi này không dành cho phạm nhân. Chỉ cần bước chân lên Hỏa Hồng Thạch, Trần Lương đã có thể cảm nhận được cái nóng xuyên qua giày của hắn. Nếu đây là Hỏa Hồng Thạch mới xuất hiện vài tháng, thì ngay cả Trần Lương cũng phải vận chuyển nguyên khí bảo vệ bàn chân. Còn may đã qua mấy trăm năm, nhiệt độ mới xuống dưới mức 70 độ.

Chỗ hắn đang đứng có nhiệt độ tầm 65 độ, được tính là mức thấp ở Hỏa Phượng Sơn. Trần Lương tiếp tục vác cuốc đi tiếp, trông như một anh nông dân tàn bộ, ngấm mây trời. Hắn

vừa đi, vừa cảm nhận nhiệt độ dưới chân. Nơi hẩn cần là vùng đất có nhiệt độ Hỏa Hồng Thạch tầm 100 độ nóng.

Đi được một đoạn, Trần Lương bắt gặp 3 người đang thu hoạch nông sản. Nhìn kỹ một chút, hẩn thấy rõ đây không phải là nông sản bình thường, mà là Diệm Lai Quả. Cách thu hoạch cũng không giống nông dân đưa tay hái quả, mà là dùng hết sức bình sinh, dùng kiếm chém mạnh mới tách được quả ra khỏi cành.

3 người này trồng Diệm Lai Mộc 10 năm trước xong rồi đi. 1 năm trở lại mới về đây trông coi, chờ thu hoạch. 2 ngày trước, Diệm Lai Quả vừa chín tới, đã đến lúc bọn hẩn thu hoạch thành quả bỏ ra. Mấy ngày này sẽ là thời kỳ nhạy cảm với bọn hẩn. Trộm cướp là không chừa một ai.

Khu vườn của 3 người cũng không lớn, chỉ độ 100 cây, mỗi cây chừng 3 đến 5 quả. Mỗi Diệm Lai Quả có giá trị tầm 100 Tinh thạch, tính ra mỗi người cũng thu về hơn 1 vạn Tinh thạch. Đây là con số không nhỏ với 3 người tu vi Hoàng cấp bọn hẩn.

Thấy có người đến, 3 người kia tạm dừng chặt quả. 1 người nờ nụ cười tươi như hàng xóm gặp mặt, nói:

"Vị đạo huynh đây cũng muốn làm nông dân?"

Trần Lương mỉm cười, đáp lại:

"Đúng vậy, đi trồng ít rau ăn qua ngày. Ta chỉ là đi qua, không quấy rầy các vị. Mặt trời sắp xuống núi, cũng nên nhanh chóng hái quả a"

"Đạo huynh đi thông thả. Mong huynh vụ mùa bội thu"

Trần Lương không nói tiếp, lững thững vác cuốc bước đi. Diệm Lai Quả thu hoạch vào thời xế chiều, trước khi mặt trời lặn sẽ cho chất lượng tốt nhất. Vì vậy để thu hoạch hết mấy trăm Diệm Lai Quả cũng cần vài ngày.

Bước tiếp một dặm, Trần Lương gặp một nhóm người khác đang đổ mồ hôi đốn hạ cây cao. Dụng cụ đốn cây, dường như đều là chiến phù Thập Thánh Khí. Đếm đếm một chút, Trần Lương thấy rõ 5 người, đều là dạng cơ bắp cuộn cuộn, phân biệt chặt 5 cây to. Với tốc độ này thì cả ngày, 1 người chỉ đốn hạ được 1 cây.

Nhìn thấy Trần Lương bước đến, cả 5 người đều dừng tay nghỉ ngơi, nhưng không có ai bắt chuyện hẩn.

"Mọi người cứ tiếp tục. Tại hạ chỉ là đi ngang qua, không quấy rầy"

Trần Lương đi bộ đến khi trăng lên đỉnh đầu mới dừng lại. Nơi hẩn đứng, nhiệt độ Diệm Lai Thạch đã tới mức 100 độ, rất phù hợp để trồng Lang Cải Thái. Đây là một loại rau màu xanh, dùng để hỗ trợ điều trị hỏa độc trong cơ thể.

Trần Lương không vội cuốc đất, mà trước mắt công việc là dựng lên 1 cái lều. Dù sao hẩn cũng phải ở đây hơn một năm, chờ đợi rau xanh chín, bảo vệ rau khỏi các thành phần nguy hại.

Trời sáng, Trần Lương lấy cuốc ra cuốc từng nhát lên Diệm Lai Thạch. Cuốc hẩn dùng không phải cuốc thông thường, mà là một kiện Thập Thánh Khí sắc bén. Bởi vì Diệm Lai Thạch không chỉ nóng trăm độ, còn cứng rắn vô cùng. Đây là 2 lí do vì sao chỉ có tiên nhân mới ở nơi này trồng trọt.

"Phập phập phập" Từng nhát cuốc liên tục được bỏ xuống đất cứng.

Muốn trồng được Lang Cải Thái trên Diệm Lai Thạch, trước hết phải làm cho nó bị phá ra từng mảnh nhỏ, làm cho đất trở nên tơi xốp vô cùng. Trần Lương chỉ muốn cuốc một khu đất nhỏ, rộng chừng 20 trượng vuông, nhưng hẩn càng làm, càng thấy tốn công, tốn sức, tốn thời gian.

"Phải nhờ thêm người thôi, mệt quá rồi."

Trần Lương thở ra một hơi, lau trán rồi tự lau bầu. Hẩn đang định vào trong gọi thêm 3 Huyền cấp võ giả ra cuốc đất với mình, thì chợt cảm nhận thấy có ánh mắt đang nhìn hẩn. Trần Lương nhìn quanh, tinh thần lực tỏa ra khắp nơi vẫn không tìm được nguồn gốc của ánh mắt kia, cho thấy ngày này thâm sâu khó dò.

Trần Lương đành phải tự mình cuốc tiếp, không dám gọi người ra, gây sự chú ý không cần thiết. Hỏa Phượng Sơn thời điểm phun trào tiên quang thu hút không ít Thiên cấp tu sĩ có mặt. Lại thêm những bí ẩn, những truyền thuyết xung quanh tiên vật, khiến cho nơi đây thỉnh thoảng lại có cường giả ghé thăm.

Trần Lương dùng 2 tháng mới cuốc xong vườn rau, bắt đầu lấy giống Lang Cải Thái trồng xuống.

Những ngày tháng tiếp theo trông có vẻ nhàn nhã, Trần Lương chỉ việc ngồi trên ghế đồng ngắm mây trời và thi triển Đạo Thần Thông Cường Sinh Mộc.

Đây là tên do Trần Lương tự đặt cho Đạo Thần Thông của cường giả Thiên cấp, Đại trưởng lão của Kinh Viên Môn, có tác dụng biến đổi nguyên khí thành một loại dinh dưỡng nuôi dưỡng thực vật, giúp thực vật phát triển nhanh hơn, sinh trưởng tốt hơn, chất lượng cao hơn.

Sử dụng Cường Sinh Mộc cho Lang Cải Thái, Trần Lương thậm chí không cần động chân động tay, chỉ việc ngồi trên ghế đầu, đưa nguyên khí đã được kích hoạt Đạo Thần Thông bao phủ vườn rau. Cơ thể hẩn trông như đang tưới dưỡng chất cho cây lớn nhanh vậy.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, Trần Lương đã ở Hỏa Phượng Sơn được 6 tháng. Hẩn hàng ngày nằm dài trên ghế ngắm mây trời, chăm bón cho rau lớn nhanh, tận hưởng cuộc sống nhàn nhã chưa từng có.

Cách xa vạn dặm, Trọng Đạt bắt đầu tiến hành kế hoạch phá hoại Mùi Sứ Quân. Hẩn thề, trước 2 năm sẽ khiến Như Lão và Mùi Sứ Quân biến mất như Khai Thiên Môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Miệng lưỡi thể gian

Kế hoạch của Trọng Đạt không cần dùng đến một binh một tốt, cái hẩn dùng, chính là miệng lưỡi thể gian.

Hẩn lan truyền thông tin trong dân chúng và binh lính, rằng Mùi Sứ Quân đã ký hiệp ước đầu hàng, trong vòng 2 năm sẽ giải giáp vũ khí và không được phép đem quân đi tấn công.

Thông tin được lan truyền vô cùng nhanh, đến mọi nơi trên khắp Giang Đông Quốc.

Chỉ sau 3 tháng, thông tin đã mang lại hiệu quả rất tích cực. 20 thành thị vốn trực thuộc Mùi Sứ Quân đã công bố tự trị, không liên quan gì đến Như Lão và Mùi Sứ Quân.

Cuối năm là thời điểm các lộ chư hầu phải mang cống vật đến Hải Hân Thành, nhưng đã quá hạn 1 tuần mà lượng chư hầu tiến cống còn chưa đến một nửa có mặt. Như Lão cho sứ giả đi đến gặp từng chư hầu thì đều nhận được câu trả lời:

"Từ nay bọn hân sẽ không tiếp tục nằm dưới sự bảo hộ của Mùi Sứ Quân. Vì vậy cống vật không cần phải đưa đi"

Như Lão vô cùng tức giận. Đội quân hiện tại của hân hoàn toàn thừa khả năng đập tan những thế lực chư hầu kia. Nhưng theo hiệp ước, Mùi Sứ Quân không được đem quân đi đánh bất kỳ nơi nào. Vì tranh thủ 2 năm thời gian, hân đành phải nhẫn nhịn chịu nhục.

Nhiều cường giả cũng bắt đầu lung lay lòng trung thành. Thời điểm Mùi Sứ Quân hạ gục Khả Hân Đại tướng quân, rồi đến Lý Thiên Ân Đại tướng quân, tương lai của Mùi Sứ Quân là vô cùng sáng sủa, vì vậy kéo theo nhiều tiền nhân gia nhập, không chỉ võ giả, mà còn luyện đan sư, Luyện khí sư, Trận Pháp Sư, Trí Thức Sư...

Những người gia nhập lâu, lòng trung thành được bồi đắp qua thời gian dài, tự nhiên là tinh thần ổn định. Còn những người mới tham gia Mùi Sứ Quân từ 5 năm trở lại, lúc này đều đang tính đường lui. Có người lựa chọn lẳng lặng ra đi, còn đa phần là gặp nhau trao đổi bàn tính tương lai.

1 năm trôi qua, Trọng Đạt vẫn không nghe ngóng được tin tức của Khai Thiên Môn, của Thủy Kính Tiên Sinh.

"Chả có nhẽ bọn hân thật rồi khỏi Giang Đông Quốc"

Đây là câu hỏi đã nhiều lần xuất hiện trong đầu Trọng Đạt trong mấy tháng trở lại.

Với thực lực hiện tại của Mùi Sứ Quân, chỉ cần Lã Vọng Đại tướng quân dẫn binh đi đánh cũng đủ san bằng kẻ địch. Nhưng Trọng Đạt không thể làm thế. Không phải bởi vì hân muốn tuân thủ hiệp ước ký với Mùi Sứ Quân, mà là Tỷ Sứ Quân bọn hân đã đồng ý để vùng đất phía nam lại cho Dàn Sứ Quân. Nếu tự ý tấn công mà không có sự đồng ý của 2 Sứ Quân kia, chỉ sợ Tỷ Sứ Quân sẽ trở thành mục tiêu tấn công trước cả Mùi Sứ Quân.

Trọng Đạt đã từng 1 lần bàn bạc với 2 Sứ Quân kia, muốn sớm 1 năm tấn công, toàn diệt Mùi Sứ Quân. Hân cho rằng không nên để Thủy Kính Tiên Sinh đạt được 2 năm rảnh rỗi như hiệp ước, do lo sợ đối phương có hành động mờ ám. Đáng tiếc đề xuất đã bị cả 2 từ chối.

Về phía Dàn Sứ Quân, 3 người Hiên Vinh Đại tướng quân, Quang Hoàng Đại tướng quân và Đại quân sư Điều Thuyền đều đồng ý là không cần phải sớm 1 năm tấn công Mùi Sứ Quân. Biểu hiện 1 năm qua của Mùi Sứ Quân cho thấy bọn hân ngày càng suy yếu. Qua 1 năm nữa, nếu Mùi Sứ Quân không trao trả lãnh thổ, đánh cũng không muộn.

Hiện giờ Dàn Sứ Quân phải tính toán giữ sức, thậm chí tăng cường binh lực để sau này tranh đua với 2 Sứ Quân còn lại.

Phía Thỉn Sứ Quân cũng đã thấy được kế ly gián của Trọng Đạt có hiệu quả, Mùi Sứ Quân ngày càng yếu kém, để càng lâu, càng dễ đánh.

Trọng Đạt không thuyết phục được 2 Đại quân sư kia, cũng đành chịu, đêm đêm lo lắng nhìn trời.

Như Lão tâm trạng không khá hơn Trọng Đạt là bao. Tuy đã nắm được kế sách của Trần Lương, nhưng đây vẫn chỉ là lời nói. Hiện giờ cả Trần Lương và Khai Thiên Môn biến mất, không một dấu vết, không một tin tức trả về, Mùi Sứ Quân thì ngày càng tan rã, Như Lão lòng như lửa đốt.

Tình thế càng nguy nan hơn khi mà thời hạn 1 năm đã qua, Như Lão lại phải di chuyển toàn quân rời khỏi Hải Hân Thành, đóng quân ở Kinh Châu. Sự tan rã của Mùi Sứ Quân diễn ra ngày càng nhanh, số lượng đào quân ngày càng lớn.

Trái ngược với tình thế khẩn cấp nơi phương xa, Trần Lương hiện giờ vẫn đang ngày ngày trồng rau, đọc sách, tắm nắng và bắt kiến.

Nhờ có Đạo Thần Thông Cường Sinh Mộc, Lang Cải Thái phát triển nhanh gấp đôi bình thường, đã đến độ thuần thực, chỉ vài tháng nữa là trưởng thành hoàn toàn.

Trước căn nhà và vườn rau của Trần Lương, thỉnh thoảng lại có người đi qua. Nhìn thấy hân bắt kiến, có người dừng lại nói:

"Đạo hữu, người không nên trồng Lang Cải Thái ở đây"

"Vì sao?" Trần Lương đang vạch lá tìm kiến, ngược nhìn người lạ, hỏi

"Vì nơi đây có rất nhiều Địa Hóa Nghi. Lang Cải Thái sẽ thu hút toàn bộ Địa Hóa Nghi của Hòa Phượng Sơn, khiến người mỗi thời khắc đều phải mở 2 mắt trông coi vườn rau. Chỉ cần chênh lệch một chút, Địa Hóa Nghi sẽ rất nhanh ăn trụi cả vườn rau"

"Đa tạ đạo hữu chỉ điểm, ta đã trót thì đành làm đến cùng. Sau vụ rau này sẽ rời đi"

"Còn một nguy hiểm khác" người lạ nói tiếp "đến từ Hậu Nghi. Nếu người bắt quá nhiều Địa Hóa Nghi sẽ dễ dẫn đến Hậu Nghi mang theo cả đàn Nghi tấn công. Lúc đấy thì đừng nói vườn rau, người không chạy nhanh thì mạng cũng chỉ còn"

"Ta sẽ chú ý" Trần Lương gật đầu nói

Lòng tốt đã bỏ ra, lời nói đã khuyên xong, người lạ nhún vai bước tiếp. Bản thân hân thấy Diễm Lai Thạch chỗ này rất phù hợp trồng Lang Cải Thái nên từng thử 1 lần. Cuối cùng phải nhổ bỏ cả vườn do bị Địa Hóa Nghi cắn phá sạch.

Người lạ rời đi, Trần Lương tiếp tục mang bao tay bắt Địa Hóa Nghi. Tất cả Địa Hóa Nghi hân đều bắt, bỏ vào 1 cái lu, tính đến giờ đã được trăm con.

Địa Hóa Nghi cơ thể chỉ nhỏ bằng ngón tay út, lực chiến cũng không có gì đáng nói, nhưng lại là yêu thú cấp 8. Điểm đặc biệt của bọn chúng là không sợ hỏa diễm. Trên Cửu Giới, rất hiếm có loại hỏa diễm làm bị thương được Địa Hóa Nghi.

Ngay cả địa hỏa dưới tầng sâu của Hòa Phượng Sơn cũng không làm gì được Địa Hóa Nghi. Nơi đây, cho dù Địa cấp đại viên mãn cường giả đi xuống tìm tiên vật, cũng phải cẩn thận từng ly từng tý. Còn Địa Hóa Nghi lại có thể bơi lội tự do trong đó.

Hậu Nghi là yêu thú cấp 9, thường dẫn dắt một đàn mấy chục vạn con Địa Hóa Nghi. Chỉ một tiếng ra lệnh, Hậu Nghi có thể yêu cầu cả đàn Địa Hóa Nghi đi vào chỗ chết mà không con nào phản đối.

Tất nhiên nó sẽ không làm thế. Để xứng đáng với lòng trung thành của Địa Hóa Nghi, Hậu Nghi vừa là bộ não suy nghĩ cho cả đàn, vừa là cơ thể bảo vệ bọn chúng.

Địa Hóa Nghi chỉ có 1 cách tấn công là dùng răng sắc cắn kẻ địch, con mồi. Khi kẻ địch bị cắn, địa hòa trong cơ thể Địa Hóa Nghi sẽ theo vết cắn, xâm nhập vào trong cơ thể kẻ địch phá hoại từ bên trong.

Hậu Nghi thì lợi hại hơn nhiều. Nó có thể bay, có thể phun địa hóa để tấn công, có thể dùng đuôi dài phòng thủ. Quan trọng nhất là nó đã khai mở linh trí, thông minh cực đỉnh so với Địa Hóa Nghi phổ thông.

Mỗi ngày, Trần Lương đều bắt tới mấy chục con Địa Hóa Nghi. Vườn rau của hắn đã có nhiều chỗ rách nát do bọn chúng cắn trộm lúc hắn đang đi tọa khôi phục nguyên khí. Sử dụng Đạo Thần Thông Cường Sinh Mộc khiến nguyên linh khí của hắn tiêu hao nhanh chóng.

Chỉ còn lại 4 tháng nữa là kết thúc hiệp ước 2 năm giữa Mùi Sư Quân và liên minh Hợp Tung. Cả Giang Đông Quốc đang nín thở chờ đợi kỳ biến khi hiệp ước kết thúc. Mọi cuộc chiến trên Giang Đông Quốc đều không còn.

Tại các tửu quán đều bàn tán xôn xao về sự yên tĩnh này của Giang Đông Quốc. Có người nói nó là dấu hiệu cho sự yên bình ngàn năm tới. Có người lại nói nó là dấu hiệu cho gió tanh mưa máu, nhân dân lâm than trên khắp Giang Đông Quốc. Có người lại không nói gì, chỉ uống rượu xem thời cuộc.

Trần Lương dường như vẫn sống theo phương châm Ta đại ta tìm nơi vắng vẻ, người khôn người đến chốn lao xao. Hắn vẫn hàng ngày chăm rau, bắt kiến, chờ đợi sự xuất hiện của Hậu Nghi. Hắn đã phải bỏ kiến vào 3 lu mới chứa hết được số lượng tù nhân Địa Hóa Nghi.

Trái ngược với sự yên tĩnh của Giang Đông Quốc, sự bình thản của Trần Lương, bên trong Tiểu Cửu Giới liên tục là những ngày hân hoan, náo nhiệt.

Khởi đầu chính là liên một lúc 4 người Ứng Sát, Chu Minh, Tuyết Phi, Càn Sùng đồng thời đột phá, tạo ra 2 Phật Độ Chúng Sinh và 2 Vạn Đạo Quy Khu. Từ bọn hắn, lại có tiếp 22 người khác đột phá ở các cấp khác nhau, từ Nhất Tinh cho tới Hoàng cấp.

Từ lúc đó cho đến nay, mỗi năm đều có ít nhất 10 người bước vào quá trình Phật Độ Chúng Sinh, Vạn Đạo Quy Khu. Xong từ đó lại mang về nhiều đột phá trong các cảnh giới khác.

Mỗi 1 năm, Tuyết Hoa sẽ dành 1 ngày để mọi người báo cáo tình trạng tu luyện của bản thân. Đến ngày này, luôn có ít nhất trăm người đứng dậy thông báo đã tăng lên mấy tiểu cảnh giới hay đại cảnh giới. Mọi người nhìn nhau phấn chấn. Niềm vui và khí thế của nhân lực Khai Thiên Môn đã lên tới đỉnh điểm. Lòng trung thành cũng từ đó mà tăng lên một mảng lớn. Từ nay về sau, không còn đệ tử, trưởng lão nào nghi ngờ mệnh lệnh của môn chủ.

Thiên Đạo Mộc cũng đã mọc thêm trái 2 Thiên Đạo Quả nhưng không ai đưa tay lên hái. Mọi người đều biết, chỉ có môn chủ mới có quyền động vào Thiên Đạo Quả. Bọn hắn đều biết môn chủ đã có 4 Thiên Đạo Quả trong tay, lại nhìn về 2 Thiên Đạo Quả treo lủng lẳng trước mặt. Đây chính là động lực để mọi người cố gắng thi đua lập thành tích.

Còn lại 3 tháng, Trần Lương dần trở nên sốt ruột, không còn tiếp tục bắt sống Địa Hóa Nghi mà trực tiếp giết chết. Địa Hóa Nghi không sợ hòa nhưng lại rất sợ lời, dễ dàng bị lời điện giật chết.

Trần Lương chưa tu luyện võ kỹ hệ lôi mạnh nhất mà hắn biết do thiếu nhiều điều kiện, nhưng cũng đã tạm tu một bộ lôi quyền từ lâu. Giết chết Địa Hóa Nghi thì không cần đến võ kỹ, nhưng nếu gặp Hậu Nghi thì không dám nói trước.

Còn 2 tháng, cuối cùng Hậu Nghi cũng trôi lên khỏi mặt đất, mang theo một đàn đếm không hết số lượng Địa Hóa Nghi đối mặt với Trần Lương.

Vừa nhìn thấy Hậu Nghi, Trần Lương ngay lập tức cho Thân Hóa Lôi Đình, đồng thời đặt 1 tay lên một trong ba cái lu, cho sấm sét chạy vờn quanh lu. Hắn nói:

"Người dám mạnh động, các con của người liền chết không có chỗ chôn. Ta không có thù oán và không muốn tổn thương các người, chỉ muốn người làm cho ta 1 việc"

Hậu Nghi đã khai mở linh trí, tiếp xúc nhân loại không ít, hắn là từ hành động và lời nói có thể hiểu Trần Lương muốn gì.

Hắn lấy ra 1 tờ giấy vẽ 2 đồ vật. Hắn thu tay khỏi chiếc lu, sấm sét quanh lu biến mất. Hắn chỉ tay vào 2 đồ vật, nói:

"Lấy cho ta 2 thứ này, ta thả toàn bộ rồi đi, đồng thời còn tặng cho các người cả vườn rau này"

Hậu Nghi nhìn chăm chăm vào cơ thể Thân Hóa Lôi Đình của Trần Lương. Nó biết rằng cho dù nó cùng với mấy ngàn Địa Hóa Nghi liều chết xông lên cũng khó gây tổn thương được cho kẻ địch.

Hậu Nghi đã sống ở Hóa Phượng Sơn hơn 2000 năm, nó từng nhìn thấy 2 đồ vật kia ở dưới rất sâu trong lòng đất, xuyên qua tầng Địa Hóa phổ thông, chạm đến tầng Cực Địa Hóa nóng đến mức Địa Hóa Nghi bình thường cũng khó đi tới.

2 vật đó đã nằm tại nơi sâu kia từ rất lâu, trước cả khi nó sinh ra. 2 vật đó trông rất khác với hoàn cảnh xung quanh, dường như được lấy từ nơi khác đặt vào mà không phải do đại địa sinh ra.

Hậu Nghi đã 3 lần nhìn thấy 2 vật đó. Lần đầu là nó vô tình nhìn thấy khi đang đi thăm quan lòng đất. Lần thứ 2, 3 là do tò mò muốn khám phá vật đấy là gì nhưng dù nó làm gì cũng đều không thể chạm vào 2 vật đấy. Vì vậy nó đành bỏ qua.

Hậu Nghi hiểu ý Trần Lương, nhưng không nói được tiếng nhân loại, vì vậy làm ra dấu hiệu đặt tay lên rồi rút tay về.

Trần Lương lấy 1 chiếc kim ra, đưa cho Hậu Nghi, nói:

"Người cầm chiếc kim này chọc thủng không gian ở đó là lấy được 2 đồ vật"

Hậu cầm lấy kim, suy nghĩ một lúc rồi dẫn đàn Địa Hóa Nghi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 178: Đặt bẫy ngàn năm

Hậu Nghi to lớn gấp trăm lần Địa Hóa Nghi. Thời điểm Hậu Nghi lần thứ 2 trôi lên, 2 tay của nó cầm lấy 2 đồ vật giống như trong hình vẽ.

Một vật là viên ngọc hình tròn, màu lửa đỏ. Đây là một kiện Không Gian bảo vật, có thể tạo ra 1 đường hầm không gian. Ai đi vào đường hầm không gian đây sẽ bị hút vào trong nó và bị phong ấn.

Vật thứ 2 là quyền trượng, đóng vai trò là Trần Nhân của trận pháp.

2 đồ vật này đều được xếp vào phẩm cấp thượng phẩm Thiên Thánh Khí. Bọn chúng hình thành nên 1 cặp bài trùng trong cái bấy ngàn năm do Hải Thượng Trung sắp đặt thời điểm hần 9000 năm thọ niên.

Cách mỗi ngàn năm, Hóa Phượng Sơn một lần sống dậy, phun trào dung nham. Đây là hiện tượng tự nhiên, không liên quan gì Hải Thượng Trung.

Nhưng Hóa Phượng Sơn phun trào tiên quang thì hoàn toàn là nhân tạo. Thậm chí nói nhân tạo cũng không hẳn là đúng, vì đó thực chất là huyền tượng được tạo ra bởi quyền trượng. Huyền tượng này cực kỳ chân thật, cho dù là đệ tam nhân của Tam Nhân Lang cũng phải hoàn toàn trưởng thành mới nhìn ra được một hai.

Thời điểm các loại cường giả tiến vào nội bộ Hóa Phượng Sơn, nhìn thấy một loài hóa phượng cũng là huyền tượng do quyền trượng tạo ra. Không chỉ hóa phượng, quyền trượng còn tạo ra 2 loại bảo vật khác, là Vương Phượng Thạch và Lai Cửu Hóa Linh. Mỗi lần Hóa Phượng Sơn phun trào, quyền trượng sẽ tạo ra 1 trong 3 loại bảo vật này hấp dẫn tu sĩ tiến sâu vào lòng đất.

Bảo vật sẽ xuất hiện phía sâu trong lòng Hóa Phượng Sơn, đi qua lớp dung nham thông thường, nằm gần lớp địa hóa chảy xuôi đại địa. Nhiệt độ nơi đây đã có thể loại bỏ được phần lớn Địa cấp cường giả.

Chỉ những Địa cấp đỉnh cao hoặc Thiên cấp mới có năng lực bám đuôi theo bảo vật. Có điều, dù cường giả dù nhanh tới mức nào, cũng không thể chạm được vào bảo vật. Vì tốc độ di chuyển của bảo vật sẽ luôn nhanh bằng hoặc hơn tu sĩ.

Di chuyển lòng vòng 1 hồi, bảo vật bắt đầu chạy xuống sâu hơn, tiến về tầng Cực Địa Hóa, tốc độ cũng giảm xuống, kéo gần khoảng cách với tu sĩ. Nhiệt độ cực cao từ địa hỏa lúc này đã một phần làm giảm năng lực phán đoán của tu sĩ.

Bảo vật sẽ không chạy hẳn vào tầng Cực Địa Hóa. Hải Thượng Trung sợ tầng này sẽ dọa sợ không còn mấy tu sĩ.

Một đường hầm không gian tồn tại cách tầng Cực Địa Hóa 10 trượng. Bảo vật sẽ chạy vào đó, biến mất khỏi tầm mắt của tu sĩ. Khoảng cách bảo vật đã rất gần, đa phần tu sĩ sẽ không ngần ngại mà tiếp tục đuổi theo, phi người vào đường hầm không gian.

Sau khi đi vào đường hầm không gian, tu sĩ sẽ bị thu vào viên ngọc và bị phong ấn trong đó. Mà không phải là phong ấn bình thường, hồng ngọc còn bòn rút sinh mạng của người bị phong ấn bên trong, lấy làm năng lượng cho nó. Mỗi tu sĩ vào trong, chỉ sống được tối đa trăm năm liền triệt để tử vong.

Cặp bài trùng Hồng Ngọc và Quyền trượng, hàng ngàn năm qua vẫn luôn lừa bịp được cường giả trong thiên hạ. Mỗi lần xuất thế, là một lần Hồng Ngọc lại bắt được vài cường giả. Người có thể khám phá ra bí ẩn tiên quang của Hóa Phượng Sơn vẫn còn chưa sinh ra.

Muốn chạm tay vào ngọc và trượng, trừ khi là những cường giả vẫn đỉnh Cửu Giới, còn không thì phải nhờ đến Hậu Nghi như Trần Lương.

Hắn cầm lấy 2 đồ vật vào tay, liền chuyển tất cả mọi thứ nằm trong hồng ngọc vào Tiểu Cửu Giới. Xong xuôi, hắn trả lại 2 đồ vật cho Hậu Nghi, nói:

"Người đặt 2 vật này vào vị trí cũ, ta tặng người toàn bộ Lang Cài Thái ở đây"

Hậu Nghi lắc đầu, chỉ tay về phía 3 cái lu.

Trần Lương hiểu ý, liền thả Địa Hóa Nghi trong 2 lu, nói tiếp: "Còn lại 1 lu, giúp ta đặt 2 vật này vào vị trí cũ, ta liền thả toàn bộ và tặng vườn rau"

Hậu Nghi tức giận nghiêng răng ken két, nhưng cuối cùng vẫn là chấp nhận thỏa hiệp. Dù sao thì đặt 2 thứ đồ kia về chỗ cũ cũng không phải nhiệm vụ khó khăn gì với nó. Hướng hồ trong đầu nó nảy lên suy nghĩ nếu đặt sai chỗ, tên nhân loại kia cũng sẽ không biết được.

Hậu Nghi gơ tay về phía trước, Trần Lương liền đưa ngọc và trượng cho nó. Trước khi nó rời đi, Trần Lương căn dặn:

"Nếu không đặt đúng vị trí, ta sẽ hủy diệt toàn bộ con dân của ngươi"

Lần thứ ba gặp lại Hậu Nghi, Trần Lương thả nốt đám Địa Hóa Nghi rồi cùng Tiểu Ngao rời đi.

Trần Lương không vội trở về Giang Đông Quốc, mà dừng ở 1 nơi vắng người, tiến vào Tiểu Cửu Giới xem xét thu hoạch.

Điều đầu tiên đập vào mắt hắn, là 18 cơ thể nhân loại đều đã không còn sinh mạng. Trên người bọn hắn, bảo giáp, bảo kiếm, áo bào, mũ quan, Không Vật, Không Thú vẫn còn nguyên, không tổn hại.

Nhìn thoáng qua đồ vật, Trần Lương vội chạy đến cầm lên 1 thanh kiếm. Hắn biết thanh kiếm này, một kiện Bán Thần Khí có danh tiếng vô cùng, Từ Hà Kiếm. Một trong hai đặc kỹ khiến nó vang danh thiên hạ, là nó tỏa ra từ khí ăn mòn sinh mệnh.

Khi tấn công, chủ nhân của Từ Hà Kiếm cho từ khí bám vào võ kỹ. Nếu võ kỹ đánh được vào đối thủ, cho dù bản thân võ kỹ không làm đối thủ bị thương, thì từ khí sẽ khiến hắn suy yếu cực kỳ. Nếu võ kỹ khiến đối thủ trọng thương, vậy từ khí sẽ làm phần việc còn lại, khiến sinh mạng kẻ địch biến mất không còn gì.

"Đại thu hoạch, thực sự là đại thu hoạch"

Trần Lương không khỏi thở gấp nói. Cho dù bản thân hắn rất giàu, bảo vật vô số, nhưng mới chỉ nhìn sơ qua, đã thu được Từ Hà Kiếm. Vậy còn những bảo vật khác, những đồ vật bên trong Không Vật, Không Thú sẽ là kinh khủng thế nào tài nguyên.

18 người này, kiểm tra kỹ một chút là biết được có 12 người là Địa cấp, 6 người là Thiên cấp tu vi, bảo vật do 18 cường giả sở hữu, chỉ sợ dọa chết người.

"Không thể hoàn cái sự sung sướng này được" Trần Lương vui mừng, vừa cười, vừa chạy đến kiểm tra đồ vật của từng người.

Quá nhiều đồ vật, đa dạng từ những thứ cơ bản như thạch, thiết, linh dược, cho tới những đồ vật mà ngay cả hình dáng Trần Lương cũng chưa thấy bao giờ. Nếu chỉ nhặt những thứ hắn biết, chỉ sợ cũng mất mấy ngày. Muốn xử lý hết chỗ đồ vật của 18 cường giả, chỉ sợ cần dành nhiều thời gian, tụ tập nhiều người mới được.

Trần Lương đành phải gác lại việc nghiên cứu từng đồ vật. Hắn trước hết lựa chọn thu thập toàn bộ Tinh thạch tập trung lại một chỗ xem bản thân giàu như thế nào.

Trần Lương vốn dĩ là triệu phú khi mà trong tay sở hữu 300 triệu Tinh thạch. 18 vị cường giả bổ sung thêm cho hắn hơn 800 triệu Tinh thạch. Tổng cộng hắn đã có hơn 1 tỷ Tinh thạch, đưa hắn trở thành 1 vị tỷ phú trẻ tuổi bậc nhất Cửu Giới.

Đáng tiếc là 18 cường giả kia không mang toàn bộ gia tài trên người. Nếu không số Tinh thạch sẽ không chỉ dừng lại ở 800 triệu. Thò khôn có 3 hang, các tu sĩ thường mang 1 phần tài sản bên người, 1 phần khác cất giấu ở nơi an toàn, đề phòng bản thân gặp nguy khốn nhưng vẫn giữ được mạng, thì còn có bảo tàng dự trữ.

Trần Lương nhìn đồng Tinh thạch chất cao như núi, xoa cằm tự hỏi:

"Làm sao để tiêu hết số Tinh thạch này đây, hay là lập thêm vài tông môn chơi chơi?"

Tự nói, tự cười như thăng tâm thần mất một lúc, Trần Lương mới trở về thực tại, vỗ vỗ mặt "Tập trung vào việc chính đã"

Cái hắn cần làm lúc này, là bồi dưỡng Nhân Sinh của bản thân lên tới đại, trước khi đột phá lên Huyền cấp. Vì vậy, hắn chọn lọc những loại linh dược và đan dược có tác dụng tăng cường Nhân Sinh. Hắn gọi Tuyết Hoa đến, giúp hắn tìm kiếm

Nhìn thấy 18 xác người, sau đó là vô số bảo vật, Tuyết Hoa không khỏi đi hết từ ngạc nhiên này tới ngạc nhiên khác.

"Nàng bỏ qua hết mọi thứ, tập trung tìm cho ta linh dược, đan dược có tác dụng tăng cường Nhân Sinh" Trần Lương phải nhắc lại câu này tới 3 lần.

Cuối cùng, 2 người tìm được 8 viên đan dược, 30 cây linh dược các loại, đều có tác dụng tăng cường Nhân Sinh. Đồ vật tuy hiếm, nhưng trong tay cường giả luôn có một hai. Dù sao bọn hắn hậu bối đông đảo, cũng muốn tích trữ bồi dưỡng thiên tài thế hệ tiếp theo, chèo chống thế lực vạn năm hưng thịnh.

"Trở về thôi" Trần Lương cùng Tuyết Hoa biến mất tại chỗ, xuất hiện tại nơi mọi người đang tu luyện.

"Môn chủ đã về" Vừa nhìn thấy Trần Lương, đám đông đã xúm lại, vây kín xung quanh.

Mọi người đều trẻ ra nhiều nhờ đột phá lên một đại cảnh giới, có người còn lên tới 2 đại cảnh giới. Khuôn mặt ai nấy đều rạng rỡ, phấn khởi. Không có chữ nào thể hiện được hết niềm sung sướng vô bờ bến của nhân mã Khai Thiên Môn lúc này. Ai nấy đều háo hức quay trở lại Giang Đông Quốc, đánh một trận bình định toàn bộ lãnh thổ, thống nhất vương quốc, lưu danh sử sách.

Trần Lương giao lưu với mọi người một lúc mới nhận ra có 2 người hắn cần chào hỏi.

"Trần nhi xin ra mắt nhạc phụ, nhạc mẫu. Chúc mừng 2 người đã tỉnh lại"

"Bọn ta còn phải cảm ơn bản tử đã giải thoát và cứu mạng 2 thân già này. Tuyết Phi có được 1 phu quân như ngươi, bọn ta cũng vui thay cho nó" Cha Tuyết Phi nói. 2 người bọn hắn đã tỉnh được mấy tháng, sau khi nằm mấy chục năm gần Thiên Đạo Mộc.

"Hai người có phải bị giam tinh thần lực?" Trần Lương hỏi. Hắn thấy cả 2 đều đang có tinh thần lực cấp 6, quá thấp so với 1 vị Địa cấp tu sĩ

"Đúng vậy. Bị giam lâu ngày, não hải bị tổn thương nghiêm trọng, vì vậy tuy nhục thân đã khỏe lại từ mấy chục năm trước nhưng đến giờ bọn ta mới tỉnh lại được"

"Ồ, vậy mời 2 người theo Trần nhi" Trần Lương dẫn cha mẹ Tuyết Phi vào trong Pi, nhưng không phải đi đến Thiên Đạo Mộc mà là Hắc Bạch Song Hoa.

"Đây là Hắc Bạch Song Hoa, có tác dụng bồi bổ não hải, tăng cường tinh thần lực. Nhạc phụ, nhạc mẫu ngồi ở đây tu luyện xem thế nào"

"Vậy mà ta không để ý. Đây là một loại linh dược rất quý hiếm và giá trị cực cao. Tại Khai Hoàng gia tộc cũng có 1 cây, chỉ dành riêng cho cấp bậc trưởng lão có công hiến với gia tộc. Không ngờ ở nơi này, một đệ tử bình thường cũng được hưởng quyền lợi đến vậy. Môn phái như này, không mạnh lên cũng khó" Mẹ Tuyết Phi cảm thán nói.

Nàng đứng bên ngoài Pi, do sự chênh lệch về tốc độ thời gian nên không nhìn được vào bên trong khu vực tu luyện.

Ngồi vây kín Hắc Bạch Song Hoa là các đệ tử thuộc về Luyện Khí Đường, Trận Pháp Đường. Bọn hắn nghe được câu cảm thán của mẹ Tuyết Phi mà ngẩn người nhìn nhau. Bọn hắn kiến thức hạn hẹp, chỉ biết Hắc Bạch Song Hoa có thể tăng lên tinh thần lực của bản thân, không ngờ giá trị của nó lại lớn đến vậy.

Thu xếp xong cho nhạc phụ, nhạc mẫu, Trần Lương ra ngoài, bắt đầu xem xét tình hình toàn diện Khai Thiên Môn.

Tu vi của tất cả đệ tử đều tăng lên ít nhất một đại cảnh giới. Tăng nhiều nhất là đám người Nhất Tinh, Nhị Tinh, Tam Tinh. Linh dược thì do tông môn cung cấp miễn phí, lại được hấp thu dưỡng chất, nguyên khí từ Phật Độ Chúng Sinh, Vạn Đạo Quy Khu, tu vi cứ gọi là tăng lên vù vù.

Tu vi đệ tử thấp nhất lúc này cũng đã tới Vạn Nhiên cảnh.

Hoàng cấp số lượng lên tới 3565 người, chủ yếu đến từ 1 vạn Cự Linh cảnh trong quân của Chu Minh. 37 người trong Thất Tử thế hệ đầu cũng toàn bộ đột phá lên Hoàng cấp.

Huyền cấp số lượng là 152 người.

4 người Tuyết Phi, Càn Sùng, Ung Sát, Chu Minh đã đột phá lên cấp và đều thu được Đạo Thần Thông của riêng mình. Cũng chỉ có duy nhất 4 người bọn hắn có được Đạo Thần Thông trong đợt tu luyện này.

Trần Lương gọi từng người ra một chỗ riêng, yêu cầu thi triển Đạo Thần Thông cho hắn xem.

Đầu tiên là Tuyết Phi: "Đạo Thần Thông của ta là quay ngược thời gian cơ thể 1 hơi thở".

Nói xong, nàng lấy đoản kiếm, đâm xuyên cánh tay mình rồi rút ra. Trong nháy mắt vết thương biến mất như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Tốc độ chữa lành, nhanh hơn nhục thân của Trần Lương không chỉ gấp đôi.

"Đạo Thần Thông thật tuyệt vời. Nàng giờ là bất tử chi thân à?" Trần Lương không khỏi kinh ngạc.

"Không hẳn. Ta chỉ có thể quay ngược thời gian trên cơ thể 1 hơi thở, vì vậy nếu kiếm vẫn còn cắm trên tay hoặc quá 1 hơi thở mới rút ra thì Đạo Thần Thông sẽ không có tác dụng.

Và 1 nhược điểm khác, là sau khi kích hoạt, ta phải đợi qua 10 hơi thở mới có thể sử dụng tiếp Đạo Thần Thông"

"Ra vậy. Nàng tốt nhất không được nói cho ai biết nhược điểm này"

"Ta chỉ nói cho phu quân của mình thôi"

Nói xong Tuyết Phi ôm chầm lấy Trần Lương, trao cho hắn một nụ hôn cháy bỏng. Nhan sắc của nàng đã khôi phục, đẹp nghiêng nước nghiêng thành. Cha mẹ nàng đã thức tỉnh. Niềm vui đến liền tiếp khiến nàng đang ngập tràn hạnh phúc.

Dương khí nổi lên, Trần Lương tay chân cũng khó kiềm chế. Quần áo tuột xuống, 2 người quấn lấy nhau mãi không buông.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Viên mãn hoàng cấp

Hôm nay là hạn cuối cùng Như Lão phải đưa ra câu trả lời cho liên minh Hợp Tung.

Mấy ngày nay, hắn như ngồi trên đồng lửa, gọi liên tục qua Truyền tin thạch cho Trần Lương nhưng không được. Thực ra là từ 1 tháng trước lão đã không gọi được cho đối phương. Từ đó đến giờ, Như Lão ăn không ngon, ngủ không yên, chỉ sợ Trần Lương sẽ rút lui chạy mất.

Mặc dù Như Lão rất tin tưởng vào Trần Lương, nhưng một mất thì mười ngờ, khi bản thân rơi vào hiểm cảnh thì những thứ tiêu cực nhất sẽ hiện lên trong đầu.

Như Huyết Vô Thần từng nói, Trần Lương đưa Khai Thiên Môn vào Giang Đông Quốc là để thu tuyền nhân lực, rèn binh rèn tướng. Hiện giờ trăm năm rèn binh đã xong, Trường hợp Trần Lương đưa Khai Thiên Môn đi mất, bỏ mặc Như Lão tự chèo chống Mùi Sứ Quân, không phải là không thể xảy ra.

Mùi Sứ Quân lúc này đã không còn là Mùi Sứ Quân của 2 năm trước. Binh lực giảm còn một phần tư, lòng quân rệu rã, đào binh mỗi ngày đều có. Đội quân này, không đánh cũng tan.

Thời gian hẹn ước đã đến, nếu Như Lão không đi, liên minh Hợp Tung sẽ đánh đến tận cửa. Thực ra lúc này chỉ 1 trong 3 Sứ Quân cũng đủ hạ gục Mùi Sứ Quân.

Hôm nay gặp Như Lão cũng không phải liên minh đồng dao như trước, mà số lượng chỉ còn một nửa. Đầu lĩnh cũng thiếu đi cả Trọng Đạt, Lã Vọng của Tỷ Sứ Quân. Trần Lương biệt vô âm tín 2 năm trời, Mùi Sứ Quân thì suy yếu đến không thể yếu hơn, Trọng Đạt cảm thấy Mùi Sứ Quân không còn cần đến hắn quan tâm.

Dẫn đầu liên minh là Quang Hoàng, bởi hắn sẽ thay mặt Dân Sứ Quân tiếp nhận toàn bộ lãnh thổ của Mùi Sứ Quân. 2 Sứ Quân khác đi cùng chỉ là hoàn thành nốt thỏa thuận liên minh 3 bên.

Như Lão cùng 5 thân tín đi đến địa điểm gặp Quang Hoàng. Không liên lạc được với Trần Lương, tâm trạng lão thực sự đã chìm xuống đáy vực.

Quang Hoàng ngạo nghễ nhìn Như Lão, nói:

"Người đến trễ"

"Đã phiên Đại tướng quân phải chờ. Lão phu thân già, sức yếu, đi lại có phần chậm chạp" Như Lão thờ dài, nói

"Như Lão, người đã thấy hậu quả của việc hợp tác với Thủy Kính Tiên Sinh? Hắn vừa thấy bất lợi, liền bỏ đi, để mặc người một mình gánh chịu hậu quả. Mùi Sứ Quân của người qua hôm nay sẽ biến mất trên bản đồ Giang Đông Quốc"

"Đại thế đã định, lão phu không còn gì để nói, chỉ mong Đại tướng quân tha cho 1 con đường sống"

"Toàn bộ Mùi Sứ Quân buông vũ khí đầu hàng, ta sẽ để cho toàn bộ được sống" Dừng một lúc, Quang Hoàng nói tiếp "Ngoại trừ người. Ta không muốn người lại ra ngoài dẫn ngoại địch về đánh người dân Giang Đông Quốc"

Như Lão một lần nữa thờ dài nhìn trời cao. Lão biết hôm nay khó thoát chết, gật đầu, nói:

"Đa tạ Đại tướng quân, ta..."

Như Lão còn chưa dứt lời, bên cạnh hắn 1 người, 1 trâu xuất hiện. Thanh niên trẻ cười trâu, nói:

"Như Lão, chậm trễ trở về, xin được thứ lỗi"

Như Lão nhìn thấy Trần Lương vội hỏi:

"Tình hình thế nào?"

"3 ngày quét sạch kẻ địch" Trần Lương tự tin nói

Quang Hoàng nhìn thấy Trần Lương trở về, không khỏi nhú mày, nói:

"Thủy Kính Tiên Sinh, 2 năm qua người đi đâu?"

"Người không cần biết. Hôm nay chúng ta sẽ giải quyết mọi ân oán"

"Chỉ bằng người và 2 sủng thú? Hãy nhìn quân ta đông như thế nào"

Trần Lương mỉm cười nói: "Mời Đại tướng quân xem số lượng nhân lực bên ta"

Nói rồi, hắn bắt đầu đưa người từ trong Tiểu Cửu Giới ra. Hơn 3500 người, toàn bộ là tiên nhân. Nhìn thấy số lượng tiên nhân đông ngập trời bên phía kẻ địch, Quang Hoàng không

khỏi kinh nghi bất định, thờ không ra hơi, lấp bắp:

"Ngươi, sao ngươi lại đồng thể này?"

Số lượng tiên nhân bên liên minh chỉ có hơn trăm người, làm sao có thể đánh lại số lượng gấp 20 lần.

"Ngươi đã muốn đầu hàng chưa?" Trần Lương hỏi

"Hừ, chỉ mấy nghìn tên Hoàng cấp, lại muốn ta đầu hàng, muốn chiếm Giang Đông Quốc trong 3 ngày. Ngươi quá vọng tưởng rồi" Quang Hoàng đáp lời

"Hình như đại nhân quên mất bọn ta?" Khai Huyền nói, lấy tay chỉ về hán và mấy nhân vật đứng cạnh Trần Lương, bao gồm Tiểu Ngao, Ngao Thiên, cha mẹ Tuyết Phi.

"Ngoại trừ 2 yêu thú, mấy tên Huyền cấp không đáng nhắc tới" Quang Hoàng nói

"Vậy để tên Huyền cấp này thử qua mấy chiêu với đại nhân" Khai Huyền nói xong, liền tiến lên mấy bước

"Chỉ bằng ngươi?"

"Chỉ bằng ta" Khai Huyền nói xong liền thi triển võ kỹ tấn công

Cảm nhận được khí thế mạnh mẽ từ võ kỹ của đối phương, Quang Hoàng cũng không kinh địch, đánh ra một chiêu rất mạnh của hán.

Kết quả đối chiến, hai bên đánh hòa một chiêu. Quang Hoàng không hừ một tiếng, nói:

"Hừ, sử dụng Thất Tinh Bắc Đẩu lại dám nói là một mình"

Khai Huyền cười khò, quay đầu nhìn Trần Lương, nói:

"Môn chủ, trận pháp của ngươi làm giảm uy danh của ta rồi đó"

"Rất hân hạnh" Trần Lương cười nói "Khai Huyền, cho hán chứng kiến toàn bộ sức mạnh của ngươi đi"

Khai Huyền gật đầu, quay nhìn Quang Hoàng, nói: "Phân thắng bại trong 1 chiêu"

Không đợi Quang Hoàng trả lời, Khai Huyền đã bắt đầu vận chuyển nguyên linh khí kết hợp với giờ kiếm thủ thế. Một hư ảnh chiến thần giờ kiếm dần hiển hóa trên cao.

Phía bên kia, Quang Hoàng quyết định dùng đến tuyệt kỹ mạnh nhất của mình. Vòng sáng trên đầu hán bay lên cao, đặt phía trước phật chương. Hán muốn hi sinh vòng sáng, đổi lấy một chiêu diệt sát Khai Huyền.

Chuẩn bị đã xong, 2 bên đều hô lớn

"Kiếm Động Sơn Hà" Khai Huyền vùng kiếm chém

"Phật Quang Sơ Hiện Toàn Diệt" Quang Hoàng vỗ phật chương.

Võ kỹ 2 bên vừa xuất ra, cả 2 vùng không gian chấn động không gì sánh được, thiên địa rung động long trời lở đất.

Kiểm chém đến, vòng sáng trước phật chương nhanh chóng tan thành tro bụi, nhưng thần kiếm cũng cấp tốc ảm đạm vô quang. Phật chương tiến thêm một bước, phá tan thần kiếm, trấn áp chư thiên.

Khai Huyền toàn lực phòng thủ. Chiến kiếm và áo giáp của hán thừa hưởng từ Lý Thiên Ân Đại tướng quân, đều là cấp bậc Thiên Thánh Khí. Lại thêm nhục thân của Địa cấp võ giả mạnh mẽ vô cùng, nên dù bị một chương bài sơn đảo hải của Quang Hoàng đánh trúng trực tiếp, Khai Huyền chỉ bị văng ra sau, thổ huyết mà chưa có chết. Thậm chí vẫn còn lực tái chiến.

Đứng từ sau quan sát, cha của Tuyết Phi nói:

"Khai Huyền mới lên Địa cấp, thua kém đối phương về kinh nghiệm vận dụng nhục thân kết hợp với nguyên linh khí lực lượng. Hơn nữa, võ kỹ của hán cũng cần thay thế"

Trần Lương thâm đồng ý, dự định sau này sẽ đưa cho Khai Huyền một bộ võ kỹ luyện kiếm mà Cung Thừa Hy có được từ Tàng Kiếm Các của Kiếm Tông. Xét về số lượng và phẩm cấp võ kỹ, Cung Thừa Hy biết về kiếm chỉ sau thương. Bản thân hán chủ tu thương pháp, nhưng cũng từng thử dùng kiếm một đoạn thời gian ngắn, gọi là thương thức, khám phá.

Khai Huyền trọng thương mà chưa chết khiến Quang Hoàng ngạc nhiên:

"Ngươi đã bước vào Địa cấp?"

Chỉ có lực phòng hộ của Địa cấp, nhục thân cứng rắn, mạnh mẽ của Địa cấp mới chịu được lực lượng của Phật Quang Sơ Hiện.

"Đúng vậy, giờ ta cũng là Địa cấp võ giả" Khai Huyền gật đầu xác nhận.

Không chỉ Quang Hoàng, mà Như Lão cũng giật mình, ngạc nhiên không kém. Như Lão biết thời gian 2 năm kia là dành cho Hoàng cấp trở xuống tu luyện. Còn Huyền cấp thì chỉ ngồi ngoài chờ đợi, hoặc là chỉ dạy cho các đệ tử. Làm sao mà Khai Huyền lại bước vào Địa cấp được. Vậy tương lai vị thế của hán sẽ như nào?

Tâm trạng Như Lão vừa mới lên cao, liền bị đẩy ngã xuống mặt đất. Thời điểm hán đề xuất Khai Thiên Môn đi tới Giang Đông Quốc, là chỉ để chiếm giữ lại Hải Hân Thành, hoặc cùng lắm là toàn bộ lãnh thổ của Mũi Sứ Quân, chứ lão chưa từng nghĩ một thể lực nhỏ như Khai Thiên Môn có thể làm đến như hiện giờ.

Hán cũng cho rằng, với tu vi Huyền cấp thất huyết, mạnh nhất Khai Thiên Môn sẽ mang lại cho lão tiếng nói, giúp lão nắm thực quyền tại Hải Hân Thành. Nhưng giờ thì khác, đội quân Khai Thiên Môn mạnh hơn xa Mũi Sứ Quân, lại còn có Địa cấp trấn giữ.

Vậy sau này lão phải làm sao? Cho dù nắm giữ Giang Đông Quốc thì cũng hoàn toàn là nằm dưới sự kiểm soát của Trần Lương, của Khai Huyền. Còn lão, chỉ với Huyền cấp thất huyết, nào có được mấy thực quyền.

"Thế này khác gì dẫn giặc xâm phạm vương quốc?" Như Lão có chút không biết phải nghĩ như nào cho phải.

Chờ đợi Khai Huyền lên Địa cấp là một nửa lí do khiến Trần Lương chậm trễ trở về.

Lại nói về thời điểm trước đó hơn 1 tháng, sau khi Trần Lương cùng Tuyết Phi mây mưa, hân tiếp tục gặp Càn Sùng để xem Đạo Thần Thông của lão.

"Đạo Thần Thông của ta thuộc dạng cường hóa thân thể"

Nói xong, Càn Sùng thi triển Đạo Thần Thông của mình. Cơ thể hắn, từ tóc cho tới chân đều biến đổi thành bạch kim.

"Hay lắm, để ta thử kiểm tra một chút. Người không vận dụng nguyên khí phòng hộ, chỉ dùng Đạo Thần Thông xem thế nào"

Trần Lương vận chuyển nguyên linh khí, dùng Địa Long Thương chém vào tay Càn Sùng từ nhẹ đến mạnh, phải đến cuối cùng mới chọc được xuyên qua da lão, chém thủng vào bên trong.

"Rất tốt, Đạo Thần Thông sẽ theo Nhân Sinh mà lớn mạnh dần. Mới đầu đã như này, về sau lực lượng phòng thủ của người sẽ càng mạnh. Thường cho người Tiếp Mộc Hoa có tác dụng tăng trưởng Nhân Sinh" Trần Lương nói

"Đa tạ môn chủ" Càn Sùng vui mừng nhận lấy Tiếp Mộc Hoa. Chỉ cần tăng trưởng tối đa Nhân Sinh, hắn có thể có được cơ thể kim cương bất hoại.

Người tiếp theo, Ứng Sát.

"Khà khà, môn chủ, người xem đừng có ngạc nhiên"

Vừa nói xong, cơ thể Ứng Sát đột nhiên biến thành một hỏa nhân.

"Hay lắm" Trần Lương vỗ tay khen "Nhưng trước mắt Đạo Thần Thông Thân Hóa Hỏa Diệm này của người còn yếu. Cố gắng thu thập các loại linh dược, đan dược tăng cường Nhân Sinh. Thường cho người Cổ Chân Quả có tác dụng tăng trưởng Nhân Sinh"

"Đa tạ môn chủ" Ứng Sát vui mừng nhận lấy Cổ Chân Quả rồi rời đi.

Người cuối cùng, Chu Minh.

"Môn chủ, Đạo Thần Thông của ta có phần vô dụng"

Chu Minh nói xong, lấy ra 1 tượng đất hình người, to bằng bàn tay. Hắn truyền nguyên khí vào tượng đất, nó như có sinh mệnh, nhảy khỏi tay hắn chạy vòng quanh. Chu Minh lấy chân giẫm vào tượng đất, nó liền sụp đổ tan tành.

"Thuộc hạ đã thử qua đất mềm và đá cứng. Thì chỉ có thể điều khiển đá có độ cứng nhất định, cứng quá không thể điều khiển. Mà lực công kích của bọn chúng đều rất yếu" Chu Minh nói

"Không sao, Đạo Thần Thông này của người thú vị đấy. Người thử tưởng tượng, nếu có thể điều khiển được tượng làm từ loại đá cứng rắn không thể phá hủy, lại có thể xuất ra lực lượng hủy diệt, cùng tốc độ cực nhanh, người sẽ có được một vũ khí vô cùng lợi hại.

Vấn đề ở đây là Nhân Sinh và nguyên khí của người phải được cải thiện, phải đạt được mức độ cao nhất.

Mục tiêu trong thời gian tới của người, là tìm kiếm các loại linh dược, đan dược tăng cường Nhân Sinh, cải thiện nguyên khí.

Thường cho người Cổ Chân Quả có tác dụng tăng trưởng Nhân Sinh. Luyện hóa xong Cổ Chân Quả, thử điều khiển tượng đất xem có khác biệt không?"

"Đa tạ môn chủ" Chu Minh vui mừng nhận linh dược.

Tiếp Mộc Hoa và Cổ Chân Quả đều có giá tới 100 Cù. Nhưng cho dù có tiền cũng khó tìm được chỗ bán. May mà tìm được không ít trong túi của 18 cường giả sắp bầy.

Giải quyết xong việc với 4 trụ cột tương lai của Khai Thiên Môn, Trần Lương đi tới gặp trụ cột hiện tại, Khai Huyền. Trần Lương tìm thấy trong túi của 1 vị Thiên cấp Băng Hóa Bất Diệt Hoa. Hắn quyết định dành tặng linh dược này cho Khai Huyền, với hi vọng hắn đột phá lên Địa cấp, giúp sức được nhiều hơn cho Khai Thiên Môn.

Khôi phải nói Khai Huyền sung sướng và vui mừng như nào khi Trần Lương đưa Băng Hóa Bất Diệt Hoa cho hắn. Có được ông chủ hào phóng như này, không thể không nói hắn thấy bản thân mình may mắn vô cùng.

Trần Lương và Khai Huyền cùng nhau tiến vào trong Pi tu luyện. Trần Lương muốn trợ giúp Nhân Sinh đạt được mức tăng trưởng tối đa trước khi lên Huyền cấp. Đó là lí do vì sao hắn vẫn chưa nuốt 2 Thiên Đạo Quả vào bụng.

Tiểu Cửu Giới và Cửu Giới là 2 tầng Không Gian khác nhau, vì vậy người ở 2 nơi sẽ không dùng Truyền tin thạch liên lạc được với nhau. Dẫn đến Như Lão gọi mãi không được cho Trần Lương khi mà thời gian ước hẹn đã tới.

Trần Lương ngồi nhập tâm luyện hóa bảo vật tăng cường Nhân Sinh quên cả thời gian, vì vậy mà suýt chậm trễ. Tổng cộng, hắn luyện hóa 5 đan dược và 3 linh dược, đưa cả 2 Nhân Sinh của hắn lớn hơn gấp đôi so với thông thường. Có thể nói, Nhân Sinh của Trần Lương nhiều gấp 5 lần so với những người khác.

Cho dù thiên tài khác có thể tăng trưởng Nhân Sinh lớn đến tận cùng, vẫn sẽ thua kém hắn một nửa, trừ khi kẻ đó có dị thường Nhân Sinh hoặc cũng có 2 Nhân Sinh như Trần Lương.

Nhân Sinh đã hoàn thiện, Hoàng cấp đã viên mãn, Trần Lương nuốt vào 2 Thiên Đạo Quả, rời khỏi Tiểu Cửu Giới, sẵn sàng cho một trận chiến cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Vương Đạo

Khải Huyền bị thương không nhẹ, mồm miệng đầy máu vẫn cố nói:

"Giờ ngươi đã muốn đầu hàng chưa?"

"Bại tướng còn mạnh mẽ. Tiếp của ta thêm một chương"

Vòng sáng thần thông của Quang Hoàng đã mất, nhưng Khải Huyền đã suy yếu vô cùng. Quang Hoàng tự tin Khải Huyền tiếp thêm 1 chương sẽ không còn khả năng ứng chiến, giúp đội quân liên minh có thêm cơ hội rút lui.

"Ngươi lùi xuống nghỉ ngơi, để ta tiếp hấn" Cha của Tuyết Phi nói

"Ta vẫn đánh được" Khải Huyền cứng rắn nói

"Mấy ngày nữa mới là trận chiến cuối cùng, trận chiến ác liệt nhất. Ngươi không muốn bỏ lỡ chứ?" Cha Tuyết Phi nhẹ nhàng nói

"Vậy phiền Phan Phụng đại nhân" Khải Huyền không muốn trận chiến đầu tiên khi bước vào Địa cấp phải lui bước, nhưng giờ mà bị thương, bỏ qua trận chiến cuối cùng thì hấn còn hối hận hơn.

"Ngươi là ai?" Quang Hoàng hỏi

Phan Phụng không nói, chỉ vung kiếm chém. Quang Hoàng đành một chương chống đỡ. 2 bên không ai hơn ai.

"Đánh đi, đừng nói nhiều" Phan Phụng nói xong, bắt đầu đánh ra võ kỹ thực sự của mình

Cảm thấy đối phương chiến lực không kém mình, Quang Hoàng cảm thấy áy náy vô cùng, không hiểu từ đâu ra Khai Thiên Môn xuất hiện tới 2 Địa cấp võ giả, càng không hiểu Khải Huyền gặp được cơ duyên gì mà mới 2 năm đã đột phá vào Địa cấp.

"Phật Quang Sơ Hiện" Quang Hoàng hô lớn

"Vô Nhai Kiếm" Phan Phụng hô lớn

Chương, kiếm giao phong. Kiếm chém xuyên tay Phật chương, Phật chương cũng chấn nổ kiếm ảnh. 2 bên tiếp tục một hiệp hòa.

"Hay lắm, cơ thể ta bắt đầu thấy nóng hơn rồi" Phan Phụng khí thế tăng cao, tiếp tục một chiêu "Vô Nhai Kiếm"

Quang Hoàng không còn cách nào khác, đành phải thêm một lần xuất "Phật Quang Sơ Hiện".

Lại hòa.

"Đánh nữa có ý nghĩa sao?" Quang Hoàng nói

"Có ý nghĩa, có ý nghĩa. Giờ ta mới thực sự có cảm giác toàn bộ thân thể. Lần tiếp theo ngươi phải cẩn thận đấy" Phan Phụng khí thế ngút trời, một lần nữa chém ra "Vô Nhai Kiếm".

Thời điểm tinh dậy trong Tiểu Cửu Giới, 2 vị nhạc phụ, nhạc mẫu của Trần Lương đã giao đấu với nhau để làm quen cơ thể, lấy lại cảm giác nhục thân sau mấy trăm năm bất động. Nhưng đó không phải giao chiến thật, nên chiến lực chưa lấy lại được thời kỳ đỉnh phong. Một trận chiến thực sự với cao thủ chính là mong muốn lúc này của Phan Phụng.

Lần thứ ba giao phong, Vô Nhai Kiếm đã phá xuyên Phật Quang Sơ Hiện, chém tới Quang Hoàng khiến hấn phải vất vả chống đỡ, nhận lấy thụ thương nhẹ, lùi về sau trăm bước.

Quang Hoàng lúc này đã chấn kinh thực sự. Không phải vì vết thương, mà là số lượng cường giả bên phía Trần Lương. Hấn lo lắng chỉ vào mẹ Tuyết Phi, nói:

"Vị này cũng là Địa cấp võ giả?"

"Đúng vậy, có muốn thử không?" Cha Tuyết Phi cười nói "Nàng là vợ của ta"

Quang Hoàng chấp tay nói:

"Các vị, chuyện nội bộ của Giang Đông Quốc, mong các vị không rơi vào vũng nước đục này. Ngày sau, Giang Đông Quốc sẽ hậu đãi"

"Ngươi không cần nói nhiều, Thủy Kính Tiên Sinh chính là hiền tế của bọn ta. Ngươi tốt nhất nên đầu hàng cho nhanh" Phan Phụng nói

"Quang Hoàng, ngươi cùng toàn bộ quân lính giờ tay chịu trời, ta có thể tha mạng cho toàn bộ. Dù sao tất cả đều là con dân Giang Đông Quốc, sau này cùng nhau chung tay xây dựng vương quốc" Trần Lương nói

Quang Hoàng nhìn chằm chằm vào Trần Lương, không đáp lời.

Trần Lương tiếp tục:

"Đại thế đã định. Sau lưng ta không phải toàn bộ là Hoàng cấp, mà có 150 người là Huyền cấp võ giả, lại thêm 3 Địa cấp, 2 yêu thú tương đương Địa cấp. Tập hợp toàn bộ các ngươi cũng đánh không lại.

Nếu ngươi đầu hàng, ta sẽ xóa bỏ ân oán giữa hai ta. Thực ra chúng ta cũng không có thù oán gì sâu nặng, ngươi cũng không làm tổn hại gì đến ta. Vì vậy, cũng không nói gì đến xóa bỏ thù oán, đơn giản gọi là bỏ qua mâu thuẫn, cùng nhau xây dựng Giang Đông Quốc.

Sau này, ngươi vẫn sẽ là Đại tướng quân hùng cứ một phương. Còn ta, sẽ rời khỏi Giang Đông Quốc này, không nhúng tay vào chuyện nội bộ của các ngươi.

Chỉ của ta bao trùm Cửu Giới. Ngươi có thể yên tâm tin lời ta. Chỉ 1 Giang Đông Quốc không phải mối bận tâm của ta"

"Hừ, ngươi nói thì hay, nào ai biết trong tâm ngươi thế nào"

Quang Hoàng lùi về phía sau, hét lớn "Bình lính Giang Đông Quốc không có người sợ chết. Tất cả theo ta giết giặc, không thành công cũng thành nhân. Giang Đông bắt diệtttttttttt"

"yaaaaaaaa" Trăm vạn binh lính hô vang 1 cõi thiên địa.

Liên minh 3 Sứ Quân thiết lập đội hình. Tiên nhân võ giả tiến sát về bên cạnh Quang Hoàng, Cự Linh cảnh 10 người thành 1 đội lấy ra phi thuyền bay về bên cạnh thống lĩnh. Trăm vạn binh lính còn lại chỉ có thể từ dưới đất nhìn lên quan sát. Dù sao bên Trần Lương không có phạm binh, nên trăm vạn lính của liên minh không có đối thủ.

Trần Lương nghiêm giọng, ra lệnh:

"Phạm binh bên dưới bỏ qua. Giết tất cả kẻ địch trên trời"

"Tuân lệnh" Huyết Vô Thần hét lên "Tất cả binh lính theo ta giết địch"

Tất cả nhân mã bên Khai Thiên Môn đồng loạt vận chuyển nguyên linh khí, hiển hóa thần thông, xông lên giết giặc

"Tiến lên" Quang Hoàng cũng hét lớn, cùng thuộc hạ xông lên tử chiến.

Trần Lương không tham chiến. Trận chiến này với hắn không có ý nghĩa, thắng thua đã quá rõ ràng.

Thực tế đúng là như vậy. Chỉ sau một khoảng thời gian ngắn, toàn bộ tiên nhân phía liên minh Hợp Tung đã bị triệt hạ không còn một ai. Quang Hoàng cũng bị cha mẹ Tuyệt Phi song kiếp hợp bích hạ gục. Cánh tay phải của Hoàng Long Đại tướng quân cũng bị hạ sát.

"Toàn quân, tiến lên" Trần Lương dẫn đầu, đi về lãnh thổ của Thỉn Sứ Quân.

Hắn không muốn đợi Như Lão tập hợp thuộc hạ, vì Mũi Sứ Quân hiện giờ đã còn lại rất ít võ giả cấp bậc tiên nhân. Như Lão cùng 5 thuộc hạ đi tới cuộc gặp này đã là 6 người mạnh nhất Mũi Sứ Quân rồi, những người khác đều không đáng nhắc tới.

20 thuộc hạ Như Lão gửi gắm vào Tiểu Cửu Giới tu luyện, trở lại bên cạnh lão. Cả 20 người đều đã đột phá lên 1 đại cảnh giới. Vậy là ngoài Như Lão, Mũi Sứ Quân đóng góp 21 Huyền cấp và 5 Hoàng cấp vào đại quân. Vậy là đã đủ.

Bọn hắn bỏ qua tất cả thành thị của Thỉn Sứ Quân trên đường đi, kể cả các thành thị cỡ đại. Điểm đến của Trần Lương là Hoàng Long Thành, cụ thể mục tiêu là triệt hạ Hoàng Long Đại tướng quân.

Thời điểm Khai Thiên Môn tới nơi, hộ thành đại trận đã được bật lên, nhưng chỉ có 1 người đứng nghênh đón đại quân Khai Thiên Môn. Nhìn thấy Trần Lương, người này chấp tay nói:

"Thủy Kính Tiên Sinh, Đại tướng quân truyền lời. Hắn và các thuộc hạ sẽ chờ Thủy Kính Tiên Sinh tại Dã Vọng Sơn, quyết một trận chiến cuối cùng. Nếu Thủy Kính Tiên Sinh nghĩ cho Giang Đông Quốc, vậy xin bỏ qua cho Hoàng Long Thành"

Trần Lương gật đầu, chuyển hướng dẫn quân về Dã Vọng Sơn. Nơi đây không có người ở, chỉ là một ngọn núi bình thường, có thể thoải mái mà chiến long trời lở đất.

4 Đại tướng quân và 4 Đại quân sư của 3 Sứ Quân đều đã cùng lúc nhận được tin tức về Khai Thiên Môn, thời điểm Trần Lương đưa ra khỏi Tiểu Cửu Giới hơn 3500 tiên nhân bay ợp trời.

Bọn hắn nhanh chóng liên lạc với nhau, làm ra quyết định phải ngay lập tức tập hợp 3 Sứ Quân lại thành 1 đội quân mạnh nhất đối kháng Khai Thiên Môn. Với tình thế hiện tại, bất kỳ 1 Sứ Quân nào đơn độc đối chiến với Khai Thiên Môn đều sẽ thua không thể nghi ngờ.

Lực lượng của Thủy Kính Tiên Sinh quá mạnh, rào cản e ngại giữa Tỳ, Dền, Thỉn đã biến mất, chỉ còn lại 1 kẻ địch duy nhất là Khai Thiên Môn. Bọn hắn đồng lòng nhất chí sẽ đưa đến toàn bộ lực lượng tiên nhân có thể điều động được, tập hợp ở Dã Vọng Sơn.

Cuộc chiến cuối cùng đã không còn dành cho phạm binh, chỉ có thể dùng đến lực lượng cao tầng, dốc hết tâm can mà chiến. Không thành công cũng thành nhân.

2 canh giờ sau, đại binh 2 bên đã giáp mặt nhau. Luận số lượng, Khai Thiên Môn vẫn đông hơn nhiều liên minh, có điều thắng thua vẫn khó nói. Nhưng có thể chắc chắn một điều, bên nào thắng cũng sẽ tổn thất thảm trọng.

Đám người trong liên minh nhìn số lượng đông đảo tiên nhân phía kẻ địch, không khỏi có chút hít vào 1 hơi lạnh. Bọn hắn có thể nói là lần đầu nhìn thấy một đội quân đông đảo tiên nhân như vậy. Đặc biệt là đội quân đẩy lại do một kẻ tu vi còn chưa tới Địa cấp, bề ngoài cũng còn rất trẻ.

Trần Lương dẫn đầu đoàn quân, từng bước tiến về phía liên minh. Có thể trở thành chủ quân của một đội quân hơn 3500 tiên nhân, trong đó có 3 Địa cấp, đây là vị trí trước nay chỉ dành cho Thiên cấp tu vi, đây là cỡ nào hào hùng, cỡ nào uy thế.

Đặc biệt Trần Lương lại mới chỉ là Hoàng cấp tu vi, đây là thành tựu vạn cổ vô song, trước nay chưa từng có tại Giang Đông Quốc.

Trần Lương, như một tôn thần tướng, giơ tay lên cao ra lệnh cho chúng tướng dừng lại. Hơn 3500 tiên nhân nhất nhất nghe lệnh, đồng loạt dừng lại. Khai Thiên Môn không có hoạt động gì cao siêu, nhưng lại làm cho liên minh rơi vào áp lực nặng nề, dường như đối mặt với thiên binh thần tướng.

Tài nguyên Trần Lương sở hữu, bồi dưỡng mà hắn cấp cho thuộc hạ là quá mức xa xỉ, quá mức hào phóng. Hơn 3500 người nhìn lại bản thân, nhìn thấy thành tựu mà bản thân đạt được, lại nhìn thấy vị trí của bản thân được đứng trong một đại quân hùng mạnh, mỗi người đều cảm thấy vô cùng tự hào, vô cùng may mắn. Lòng trung thành của bọn hắn dành cho vị quân chủ đã là không gì sánh được.

Có thể nói, trong mắt của hơn 3500 người kia, Trần Lương chính là một tôn thần linh. Chỉ cần hắn nói một tiếng, bọn hắn đều thề chết không từ.

Khí thế trong đội quân của Khai Thiên Môn đã vô cùng khủng khiếp. Toàn bộ khí thế này, đều là dồn vào môn chủ của bọn hắn.

Có một điều không có ai nhìn thấy, ngoại trừ Ngạo Thiên. Đệ tam nhãn của nó thấy được một thứ vô hình, được hút ra từ mỗi người trong Khai Thiên Môn, truyền toàn bộ vào cơ thể Trần Lương.

Thứ vô hình này, được gọi là Thế. Chỉ có bậc quân vương được chúng tướng tôn kính thực tâm, một lòng phò trợ mới có thể nhận được Thế.

"Thế" là một loại Đạo. Người nhận được Thế, không tăng lên nguyên khí, không có sự thay đổi về nhục thân. Lợi ích người đó nhận được, là Đạo của hắn trở thành Vương Đạo, được chúng Đạo phò trợ.

Không phải Tam Nhân Lang nào cũng nhìn được Thế. Chỉ có Vương Giả Yêu Thú, sở hữu Vương Đạo mới nhìn được Thế. Đạo Quang của Ngạo Thiên chính là từ Vương Thú Đạo sinh ra.

Trọng Đạt đại diện liên minh Hợp Tung, lên tiếng:

"Thủy Kính Tiên Sinh, thật đáng ngưỡng mộ. Cho dù bạn ta có nghĩ nát óc cũng không biết làm thế nào ngài có thể tạo ra được 1 binh lực hùng hậu như này chỉ trong 2 năm. Ngài có thể chỉ giáo đôi điều?"

"Nếu các người chấp thuận đầu hàng, ta sẽ nói"

"Thủy Kính Tiên Sinh, người đây là đang xâm phạm lãnh thổ vương quốc khác. Bạn ta là con dân Giang Đông Quốc, thế từ chiến đến cùng bảo vệ lãnh thổ"

"Người sai. Ta nhận lời Như Lão đến đây giúp hấn thống nhất Giang Đông Quốc. Bạn ta chỉ là làm thuê. Xong việc, ta sẽ rời khỏi Giang Đông Quốc, không can dự vào bất kỳ việc nội bộ nào. Không ngại đề nói rằng, chỉ của ta nằm ở đỉnh của Cửu Giới, một Giang Đông Quốc nhỏ nhoi còn chưa đủ làm ta bận tâm"

"Câu này của Thủy Kính Tiên Sinh, ta có thể tin. Những kỳ tích phát sinh quanh người thật đúng là không phải người thường có được"

"Cho các người biết một điều, chỉ cần cho ta thêm trăm năm, rèn binh, ta lại có thể trong 2 năm tạo ra một đội quân như này. Các người chỉ cần đầu hàng, chúng ta là người một nhà, tự nhiên ta cũng sẽ mang cơ duyên này đến cho người dân Giang Đông Quốc"

Nghe được câu này, Trọng Đạt không khỏi nghẹn lời, những người khác cũng tương tự chấn kinh. Kỳ tích này có thể trường kỳ lặp lại sao. Vậy chỉ cần Trần Lương còn sống, sau này bạn hấn làm sao có ngày yên ổn.

Trong liên minh đã có người xuất hiện ý nghĩ thoái lui. Kẻ địch mạnh vậy, lại cho Giang Đông Quốc cơ duyên lớn vậy. Còn đánh dám gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Trận chiến cuối cùng

Nhận thấy lòng quân bất ổn, Trọng Đạt hỏi Trần Lương:

"Muốn bạn ta tin, vậy người phải nói cách thức thực hiện trước đã"

"Muốn biết cách thức, đầu hàng trước đã" Trần Lương không nhượng bộ

"Yêu ngôn hoặc chúng. Ta nghe được 2 vị Địa cấp võ giả này là nhạc phụ, nhạc mẫu của người. Những người khác, hấn là cũng từ bên ngoài mượn đến.

Mọi người có tin được tên giặc ngoại xâm kia không?" Trọng Đạt nói lớn

"Khôngggggggggg!!!" Quân lính sau lưng hấn đồng lòng hô lớn

"Hấn có phải chó chui gầm chạn, bám váy nhà vợ không?" Trọng Đạt hỏi lớn

"Coooooooooooo!!!" Quanh lính sau lưng hấn vừa hô lớn, vừa cười

Trần Lương tức giận, không chịu yếu thế, hô lớn:

"Chúng tướng là môn hạ nơi nào?"

"Khai Thiên Môn" Chúng tướng đồng thanh hô

"Kẻ dám nhục mạ các người phải xử lý như nào?" Trần Lương lại hỏi

"Sáttttttttttttt" Chúng tướng đồng thanh hô

Khí thế 2 bên đều lên ngút trời, giương cung bạt kiếm, chỉ chờ 1 tiếng hiệu lệnh tấn công.

"Thủy Kính Tiên Sinh, ta thấy trời đã muộn, người có muốn để sáng mai khai chiến?" Trọng Đạt hỏi

"Được. Hãy để trời cao chiếu sáng chiến thắng của chúng ta" Trần Lương nói

Đối với tiên nhân bọn hấn, sáng tối không quan trọng. Có điều, việc trọng đại cần xem giờ mà làm. Mặt trời lên chiếu rọi huyết chiến của bọn hấn, soi sáng tâm can của bọn hấn, để bọn hấn được chết dưới nắng mai ấm áp, mà không phải là tối tăm lạnh lẽo.

Ngày mai quyết chiến, đội quân của Khai Thiên Môn chia làm 3 đại đội tương ứng với 3 Sứ Quân của đối phương

Đại đội 1 do cha mẹ Tuyệt Phi dẫn đầu, nhận 1000 Hoàng cấp, 50 Huyền cấp. Tuyệt Phi sẽ chiến đấu ở đội 1.

Đại đội 2 do Khái Huyền dẫn đầu, nhận 1000 Hoàng cấp, 50 Huyền cấp. Như Lão và thuộc hạ của hấn thuộc đội 2.

Đại đội 3 do Trần Lương dẫn đầu toàn bộ thuộc hạ còn lại. Chu Minh, Ung Sát, Thất Từ đều thuộc đội 3

Một công việc quan trọng mà không chỉ Khai Thiên Môn, còn có 3 Sứ Quân cũng phải làm, đó là viết Từ Sĩ Thư.

Mỗi người lính được phát cho 1 tờ giấy, ghi rõ thông tin bản thân, cha mẹ, vợ chồng, con cái. Ngoài ra ghi 1 nguyện vọng lớn nhất nếu chẳng may bỏ mình.

Cả đêm không có ai ngủ. Tất cả đều ngồi đã tọa, điều chỉnh trạng thái của bản thân ở mức cao nhất.

Mặt trời hé những tia nắng đầu tiên chiếu rọi mặt đất. Đội quân 2 bên đã dàn trận sẵn sàng.

Đội 1 đối đầu với Tý Sứ Quân.

Đội 2 đối đầu với Dần Sứ Quân.

Đội 3 đối đầu với Thìn Sứ Quân.

"Tấn công" Trần Lương ra lệnh

"Tấn công" Hoàng Long ra lệnh

"Tấn công" Lã Thị Xuân Thu ra lệnh

"Tấn công" Phan Phụng ra lệnh

"Tấn công" Hiền Vinh ra lệnh

"Tấn công" Khải Huyền ra lệnh

2 quân ào ào tấn công nhau ở khắp mọi nơi. Trên trời, dưới đất, từ đông sang tây kéo dài tới mấy dặm, võ kỹ đánh nhau toí bởi khói lửa.

Phía đội quân số 3, Ngao Thiên tiến lên đối đầu trực diện với Hoàng Long Đại tướng quân. Trần Lương và Tiểu Ngao không tham gia trận đánh, từ xa nhìn toàn cục, điều khiển đại quân. Đối ứng bên kia là Trọng Đạt, cũng từ xa khiển quân, không tham gia khói lửa.

Chiến trận mới bắt đầu một lúc, từ phía sau 5 trượng Trần Lương xuất hiện 2 thân ảnh. Bọn chúng đều là Không Gian thuộc tính võ giả tới ám sát thống lĩnh đối phương.

"Chỉ có 2 người thôi sao? Các ngươi đánh giá ta hơi thấp thì phải"

Trần Lương hiển hóa Thần thông Chiến thần Atula đâm 7 chiến thương về 2 kẻ ám sát. Bọn chúng liền cấp tốc lùi lại. Tiểu Ngao sử dụng Không Gian Bộ, chỉ thoảng chớp liền đã di chuyển tới sau 2 kẻ kia, chuẩn bị dùng súng tập kích.

Đúng lúc này, từ bốn phương tám hướng xuất hiện thêm 10 thân ảnh hiện ra từ trong hư không. Bọn chúng đồng loạt đâm kiếm tấn công mục tiêu.

2 kẻ phía trên lựa chọn đánh Chiến thần Atula. 8 kẻ còn lại, đều lựa chọn đâm chỗ hiểm của Trần Lương, 2 kẻ đâm sườn trái, 2 kẻ đâm sườn phải, 2 kẻ đâm phía sau, 2 kẻ đâm từ phía dưới lên.

2 kẻ đang trực tiếp đối mặt với Trần Lương chỉ cố gắng cầm cự đến khi đồng đội đến. Thời điểm quyết định, 2 bọn hấn bỏ qua phòng thủ, để Trần Lương đâm thủng một lỗ to trên người, vẫn căn rằng vùng kiếm tấn công.

Trần Lương tổng cộng chỉ có 7 thương, còn đối phương 12 kiếm, chưa kể thêm các loại thần thông đánh tới, có hỏa kiếm, có băng tiễn, có quyền kinh... khiến Trần Lương vô phương chống đỡ.

Một kích tất sát. 12 sát thủ đều là các tử sĩ, lựa chọn hi sinh bản thân để giết cho bằng được mục tiêu. Kết quả, 10 người đã thành công đâm kiếm xuyên qua Trần Lương. Đáng tiếc, cơ thể hấn đã hóa lõi đình, tất cả công kích đều vô dụng.

Chiến thần Atula chỉ phải chống đỡ 2 kiếm nên không bị đâm thủng. 2 tử sĩ đang bị đâm thủng 1 lỗ to trên người, tiếp tục bị Chiến thần Atula chém rơi đầu, chính thức bỏ mạng.

10 người còn lại vốn đã liệu trước được Trần Lương sẽ dùng đến Đạo Thần Thông Thân Hóa Lôi Đình. Ngay khi vừa đâm xuyên người đối phương không có tác dụng, mỗi người ở 1 phương liền phi 1 tấm Phù Chú về phía trước, đồng thời cấp tốc lùi lại.

5 Băng Chú từ 5 phương hướng bay đến người Trần Lương, nổ ầm 1 tiếng vang vọng, lan khắp 3 quân. Kèm theo tiếng nổ là một tòa băng phong chiếm cứ cả một không gian lớn bằng một căn nhà. Phù chú rất khó chế tạo, cả liên minh tập hợp lại mới lấy ra được 5 Băng Chú để ám sát Trần Lương.

5 phù chú này chỉ ít cũng phải cấp 7, dù sức phong chết cả Địa cấp sơ kỳ như Hoàng Long. Không thể không nói Trọng Đạt đánh giá rất cao Trần Lương, sử dụng đến cấp độ ám sát Địa cấp dành cho 1 người còn chưa bước vào Huyền cấp.

Trọng Đạt cố tình dời cuộc chiến sang ngày hôm sau là để kịp thời vận chuyển Băng chú về đến nơi

Khí lạnh lan ra ngoài rộng tới cả dặm, khiến cho mỗi người nơi đây đều có cảm giác lạnh run trong chốc lát.

Tuyết Phi nhìn thấy khối băng thì sợ hãi la lên:

"Phu quân!!"

Nàng vội rời bỏ chiến trường, phi người về phía Trần Lương.

Trọng Đạt tận dụng cơ hội, nói lớn toàn chiến trường: "Môn chủ của các ngươi đã bỏ mạng, trận chiến này đã không còn ý nghĩa. Khai Thiên Môn nếu rời khỏi Giang Đông Quốc, bọn ta sẽ không truy cứu"

Muốn đối phương đầu hàng là không thể nào, vì vậy Trọng Đạt chỉ đưa ra đề nghị hòa chiến, Khai Thiên Môn rút khỏi Giang Đông Quốc để 3 Sứ Quân của bọn hấn bảo toàn lực lượng. Nếu từ chiến đến cùng, chưa chắc liên minh bọn hấn dành được phần thắng, khi mà quân địch vẫn đang chiếm ưu thế nhờ số lượng đông hơn.

Sau câu nói của Trọng Đạt, cả 2 bên tạm thời đình chiến, nín thở nhìn về phía Trần Lương. Phía Khai Thiên Môn, đêm trước, Trần Lương đã căn dặn bọn hấn:

"Nếu ta gặp ám sát, vây công, các ngươi không cần cứu viện. Ta có Ngao Thiên là đủ rồi. Hơn nữa ở nơi này còn không có kẻ nào đủ năng lực giết ta.

Các người giữ vững vị trí, chiến thắng quân địch với tổn thất thấp nhất"

Quân lệnh như sơn, đám người Khai Huyền dù rất muốn quay lại cứu viện nhưng lại không muốn trái quân lệnh. Nội tâm đấu tranh khốc liệt. Ngoài Tuyết Phi, chỉ có Ngao Thiên cũng trở lại.

Tuyết Phi chạy đến, 10 kẻ ám sát đều không cân đường. Chỉ cần xác nhận Trần Lương đã chắc chắn tử vong, bọn hắn liền rời đi, sau này vinh hoa phú quý hưởng cả đời không hết. Vì vậy bọn hắn không muốn đối đầu với bất kỳ ai khác.

Ngao Thiên thì hiển nhiên bọn hắn muốn tránh càng xa càng tốt. Nó trước tiên đuổi tới khối băng, sử dụng Đạo Quang làm tan chảy từ từ, không dám mạnh mẽ phá hủy. Hiệu suất Đạo Quang mang lại rất nhanh, thời điểm Tuyết Phi đuổi đến, băng đã tan hết, để lại 1 thân ảnh cứng đờ đứng đó.

Nhìn Trần Lương không động đậy, nước mắt nàng bắt đầu rơi xuống.

"Haiz, định trêu chọc nàng một chút mà nhanh khóc quá" Trần Lương vuốt má, lau nước mắt cho nàng.

"Người không sao?" Tuyết Phi ôm chặt lấy hắn, hỏi

"Ta nói rồi, nơi này còn chưa có người đủ năng lực giết ta" Trần Lương tự tin nói

Nhân Sinh càng mạnh, Đạo Thần Thông càng mạnh. Trương Phá Vân vốn dĩ bị phong ấn nên tu vi chỉ tới Huyền cấp, còn bản thân Nhân Sinh của hắn vẫn là Thiên cấp. Vì vậy 5 Băng chủ cấp 7 còn chưa đủ hạ sát Trần Lương.

Nhưng băng phong quả thật đã suy yếu hẳn vô cùng, phải biến trở lại hình thái nhục thân, sắc mặt tái nhợt. Thời điểm mạnh mẽ, hắn không nghĩ rằng kẻ địch lại có đòn tấn công mạnh như vậy nhắm vào hắn.

Trần Lương đưa vào miệng 1 viên đan dược cấp 7, hắn cần nhanh chóng phục hồi lại trạng thái tốt nhất.

"Tấn côngggggggg" Trần Lương không có vấn đề gì, Khai Thiên Môn tiếp tục hưng phấn chiến đấu. Cả một vùng thiên địa ngập tràn khói lửa.

Giang Đông Quốc chưa từng chứng kiến một trận chiến nào kinh khủng đến mức này. Chiến đấu đã lan xa khỏi nơi bắt đầu tới 10 dặm, sơ sẩy một chút liền bỏ mạng, không có nơi nào an toàn.

Lần đầu tiên chứng kiến cảnh tượng thiên băng địa liệt này, Trần Lương cũng không khỏi rung động, muốn nhảy vào trung tâm cuộc chiến, xông pha khói lửa. Có điều hắn vừa bị trọng thương, mặc dù có đan dược cấp 7, lại thêm thân thể khôi phục nhanh, cũng cần một chút thời gian.

Trần Lương đã an toàn, Ngao Thiên gầm lên một tiếng, muốn tru sát đám người kia. 10 tên bọn hắn biết Ngao Thiên hung mãnh, nào còn dám ở lại, nhao nhao thi triển Không Gian võ kỹ trốn đi.

Đáng tiếc, có Không Gian chi từ ở đây, bọn hắn muốn xuyên không rồi đi đã không thể nào. Lúc bọn hắn đến, Tiểu Ngao không biết trước mà phòng. Còn giờ đây, nó đã đông kết không gian, khiến không gian nơi đây cực kỳ vững chắc. 10 người kia chỉ còn có nước thực mạng bỏ chạy, mỗi người 1 phương.

Ngao Thiên bắn ra Yêu Ảnh tấn công, hạ gục được 3 tên, trốn thoát 7 tên. Không có Ngao Thiên kiềm chế, Hoàng Long Đại tướng quân như hổ giữa bầy dê, tha hồ chém giết. Phải đến khi có 20 Huyền cấp bên phía Khai Thiên Môn tới kiềm chế hắn mới được.

"Ngao Thiên, ra đối phó Hoàng Long Đại tướng quân, ta không sao" Trần Lương nói

Ngao Thiên rời đi, để lại Tuyết Phi và Tiểu Ngao ở lại hộ pháp cho Trần Lương.

"Con mẹ nó! 5 Băng chủ cấp 7 còn không giết được hắn. Thân Hóa Lôi Đình của hắn sao lại mạnh vậy!?" Trọng Đạt lầm bầm trong miệng.

Mất đi 5 không gian võ giả, và quan trọng hơn là 5 Băng chủ, mặt Trọng Đạt tối sầm lại. Hắn đã dồn toàn lực vào 1 đòn tấn sát, cho dù Hoàng Long cũng có thể bị giết, vậy mà mục tiêu vẫn sống khỏe. Nhất thời, hắn không nghĩ ra được kẻ sách ám sát nào khác.

Nghỉ ngơi một lúc, Trần Lương đã khỏe mạnh trở lại, thậm chí được lực vẫn còn dư.

"Tiểu Ngao, người vào Tiểu Cửu Giới. Tuyết Phi, chúng ta lâm trận" Trần Lương khí thế hùng hục, nói

"Không được, chàng vừa bị trọng thương. Không thể ra trận được. Huống hồ chàng là nhân vật trọng yếu, không nên để bản thân rơi vào nguy hiểm. Khai Thiên Môn nếu không có môn chủ sẽ tan rã ngay lập tức"

"Ta không sao. Vấn đề nói cũ, nơi này còn chưa có người đủ năng lực giết ta"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 182: Trận chiến đi đến hồi kết

Trần Lương chiến lực lúc này đã tăng gấp đôi so với 2 năm trước nhờ vào bồi dưỡng Nhân Sinh đến tận cùng.

Hắn tiến vào chiến trường, trở thành mục tiêu hàng đầu bên phía liên minh, cũng là mục tiêu phải bảo vệ hàng đầu bên phía Khai Thiên Môn. Hắn di chuyển đến đâu, nơi đó liền trở thành chiến trường khốc liệt nhất.

Trong vô số thân ảnh, Trần Lương chợt nhìn thấy Quân sự Giang. Gã đang chiến đấu chống lại 15 người Hoàng cấp, chợt cảm nhận có sát khí lạnh gáy sau lưng, quay lại thấy Trần Lương nhắm tới mình, liền cấp tốc bỏ chạy.

"Môn chủ, đừng phi thân nhanh quá" Hộ vệ cạnh hắn khuyến cáo

Trần Lương không quan tâm. Hắn tự tin vào lực công cũng như phòng thủ của bản thân, nên quyết tâm đuổi sát theo kẻ đã ám sát mình. Nhờ có 2 Đạo Thần Thông Thân Hóa Lôi Đình và Hóa Cước, lại thêm vận dụng Phong thuộc tính từ Nhân Sinh của Khả Hãn, tốc độ Trần Lương vượt qua tất cả, đuổi kịp quân sự Giang.

Quân sự Giang nằm trong phạm vi tấn công, cả 7 thanh chiến thương của Trần Lương đồng thời vung lên khiến mục tiêu phải quay lại đỡ đòn.

Lần thứ hai tấn công, Trần Lương dùng đến Hải Hoàng Thương. Một đợt sóng thần cuộn cuộn lao đến đụng độ với thiết kế của Quân sự Giang. Thiết kế nhanh chóng bị nhấn chìm khiến Quân sự Giang nhận trọng thương bay ra sau trăm trượng.

Đang định ra đòn hạ sát đối thủ, Trần Lương buộc phải dừng lại, để bản thân quay sang phải vung thương, còn Chiến thần Atula quay sang trái đỡ đòn. 2 võ kỹ tấn công từ 2 bên đều đến từ Huyền cấp võ giả của liên minh.

Liên tiếp sau đó, cùng với sự trở lại của Quân sự Giang, Trần Lương rơi vào vây công của 10 Huyền cấp võ giả. Mạnh không thể đỡ, Trần Lương chỉ có thể để Thân Hóa Lôi Đình cùng tầng lớp phòng ngự của hắn chịu đựng.

Tuy nói Thân Hóa Lôi Đình có thể hóa giải tấn công vật lý, nhưng liên tiếp các võ kỹ của kẻ địch va vào nhau, tạo ra các vụ nổ lớn ngay tại cơ thể hắn cũng khiến lôi thể tổn thương ít nhiều.

Lại thêm hắn đang cùng lúc vận dụng cả 2, 3 Đạo Thần Thông và toàn lực sử dụng võ kỹ khiến cho nguyên khí tiêu hao nhanh chóng. Nếu để bản thân liên tiếp rơi vào gắng sức như này, chỉ sợ hắn sẽ rơi vào kiệt quệ, không thể sử dụng Đạo Thần Thông. Lúc đấy tính mạng hắn liền rơi vào ngàn cân treo sợi tóc.

Đám thuộc hạ đã nhìn thấy tình huống nguy hiểm của Trần Lương, rất muốn có mặt ngay cạnh hắn lúc này để hỗ trợ. Có điều quân Liên Minh không phải quả hồng mềm, bọn hắn nhìn thấy cơ hội diệt thống lĩnh đối phương, nên liều chết ngăn chặn đội quân cứu viện.

Hơn 50 người bên liên minh chống lại hơn 80 người của Khai Thiên Môn, khiến cho người bên Liên Minh khổ sở vô cùng, nhưng thuộc hạ của Trần Lương cũng không thể ngay lập tức tới cứu hắn.

Còn may, thời điểm Trần Lương đã mệt gần chết, thân thể lôi hóa đã nhấp nháy liên tục, khó có thể tiếp tục duy trì, thì đội quân cứu viện của hắn đã đột phá được tới nơi, bảo vệ hắn.

20 người của Khai Thiên Môn đã phải liều mình xông lên, lấy mạng của mình đổi lấy cơ hội mở đường cứu chủ. Số lượng tử vong bên liên minh cũng không ít hơn.

Chiến trường có Trần Lương là đông đúc nhất, nhiều thương vong nhất, thì chiến trường nơi có cha mẹ Tuyệt Phi lại là nơi có lực phá hoại mạnh nhất, sức chiến đấu cao nhất.

Lã Thị Xuân Thu không hổ là Đại tướng được Trọng Đạt phò tá, chiến lược của nàng không dưới Lã Vọng. 2 người bọn hắn, có thể nói là tranh nhau vị trí 3, 4 về chiến lược trong bảng xếp hạng 12 Đại tướng quân của Giang Đông Quốc khi xưa.

Cha Tuyệt Phi đã mấy lần khốn đốn với tuyệt chiêu Nhân đao hợp nhất, Nhất Đao Phá Vạn Pháp của Lã Vọng. Võ kỹ này có thể nói là mạnh nhất trên toàn Giang Đông Quốc.

Còn may Phan Phụng cũng có 1 tuyệt chiêu phòng thủ áp đáy hòm. Thời điểm Lã Vọng tự khí ngưng thần, đánh ra Nhân đao hợp nhất, Nhất Đao Phá Vạn Pháp, Phan Phụng cũng thủ thế, xoay tròn 1 vòng kiếm.

"Nhân đao hợp nhất, Nhất Đao Phá Vạn Pháp" đối chiến "Nguyệt Kiếm – Phá Hư"

Lã Vọng cầm đao, tạo thành 1 khối đâm về phía trước, cử thế vô địch. Phan Phụng nhìn qua có vẻ yếu thế hơn rất nhiều. Hắn cảm kiếm đứng yên một chỗ, trông như chờ đợi nhận một kích chí mạng của kẻ địch. Trước mặt hắn xuất hiện 1 mảnh gương lồi.

Nhân Đao Hợp Nhất của Lã Vọng đâm vào gương lồi, liền bị ngăn cản. Có điều đao khí không bị chặn hoàn toàn, mà vẫn tiếp tục nhích chậm chậm về phía trước, dần dần vượt qua gương lồi, tiến tới giữa ngực Phan Phụng.

Đao khí vừa vận đâm vào người Phan Phụng, sâu nửa tấc thì dừng lại, bị chặn đứng hoàn toàn. Khí lực của Lã Vọng đã không còn, không thể công thêm.

Lần thứ nhất không được thì lần thứ hai, Lã Vọng tiếp tục dùng đến Nhân đao hợp nhất, Nhất Đao Phá Vạn Pháp tấn công Phan Phụng, đáng tiếc kết quả không khá hơn lần trước.

Đến lần thứ ba, Nhân đao hợp nhất, Nhất Đao Phá Vạn Pháp còn không chạm được vào người Phan Phụng. Khí lực của Lã Vọng đã suy giảm nhiều.

Khu vực chiến đấu này chênh lệch 2 bên không đáng kể, nên chiến đấu kéo dài.

Phạm vị 3 dặm quanh nơi đây không có ai khác. Võ giả của cả liên minh và Khai Thiên Môn đều không muốn bị vạ lây bởi chiến đấu cấp độ Địa cấp.

Chiến đấu giữa Ngao Thiên và Hoàng Long Đại tướng quân cũng rơi vào cục diện bất phân thắng bại.

Không hổ là Đại tướng quân mạnh nhất Giang Đông Quốc, Hoàng Long đánh ra võ kỹ phá hủy được Yêu Ảnh của Tiểu Ngao, khiến nó phải dùng đệ tam nhãn phòng thủ.

Hoàng Long muốn đánh nhanh thắng nhanh, còn đi hỗ trợ thuộc hạ, nên dốc toàn lực đánh ra võ kỹ mạnh nhất của hắn

"Thanh Long Xuất Động"

Một thân ảnh hình rồng hiện ra, uy thế hơn xa so với Cửu Vĩ Hắc Long của Trần Lương. Thanh Long mang theo uy thế mười phần, xông đến muốn đớp chết Ngao Thiên. Nó xông phá Đạo Quang, tiến sát tới gần Ngao Thiên, còn cách 1 trượng mới dừng lại.

Điều đáng nói, là Thanh Long Xuất Động của Hoàng Long Đại tướng quân khác với Nhân Đao Hợp Nhất của Lã Vọng.

Ngao Thiên không thể điều khiển đao khí trong Nhân Đao Hợp Nhất đánh ngược trở lại Lã Vọng, nhưng nó có thể điều khiển Thanh Long phản lại Hoàng Long.

Bị Thanh Long của mình cắn ngược, Hoàng Long vội vàng chống đỡ nhưng cũng bị thương không nhẹ. Chỉ một lần phản lại đã khiến Hoàng Long không dám sử dụng Thanh Long Xuất Động lần 2.

Hoàng Long đã không công được, vậy cũng chỉ đánh bị động phòng thủ. Còn Tiểu Ngao cũng không thể dùng Yêu Ảnh đánh hạ được đối phương.

Chiến trường này rơi vào cục diện kẹt cứng.

Phía bên Khai Huyền, đột phá lên Địa cấp là một thành trụ đáng để hấn ngẩng cao đầu, tự hào bản thân được đứng ngang hàng với các Đại tướng quân. Đáng tiếc, từ trận chiến với Quang Hoàng đã thất thế một lần, đến bây giờ lại tiếp tục bại lui trước Hiền Vinh Đại tướng quân.

Hắn mới đột phá lên Địa cấp, xét về chiến lực, kinh nghiệm đều kém hơn đối phương. Vì vậy hắn phải liên hợp với Như Lão và 1 Huyền cấp lục huyết khác cùng chiến đấu với kẻ địch.

Thất Tử chỉ có thể thứ nhất tham chiến, tổng 37 người chia làm 5 nhóm và 2 người lẻ. Nhóm 7 người luôn đi cùng nhau, chính là từ thần trên chiến trường. Bọn hắn đi tới đâu, nơi đó liền có đầu rơi máu chảy.

Một nhóm 7 người Hoàng cấp lại có thể hoành hoành vô địch, nhờ vào 2 nguyên nhân chính.

Thứ nhất là mỗi người bọn hắn đều có căn cơ vững vàng, chiến lực cá nhân đều vượt trên võ giả phổ thông.

Thứ hai, 7 người đã chiến đấu cùng nhau rất lâu, quá hiểu rõ nhau, phối hợp với nhau vô cùng ăn khớp. Cho dù nhóm gặp phải 7 kẻ có chiến lực tương đương, nhưng nhờ phối hợp hoàn hảo, bọn hắn vẫn sẽ dành chiến thắng.

Nhờ vào 2 lí do đó, mỗi một nhóm Thất Tử đều có thể đánh tan kẻ địch đông tới 10 người.

Trong 1 trận chiến hỗn loạn như này, không thể thi triển Thất Tinh Bắc Đầu, vì 6 người phụ trận quá dễ dàng bị giết.

Quân sự Giang đã thổ huyết mấy lần, nhưng không còn tiếp tục bỏ chạy. Ban đầu bỏ chạy, mục tiêu là dẫn dụ Trần Lương vào sâu bên trong liên minh để vây giết. Thực tế là quân sự Giang đã đạt được mục đích, Trần Lương liền tiếp dính đòn trực tiếp. Nếu là Như Lão ở vào vị trí này, sợ đã bị đánh cho hồi phi yên diệt.

Chỉ là tính lí do của Trần Lương quá cao, đột vây công của liên minh chỉ có thể làm hắn suy kiệt, mà không thể giết chết hắn trước khi đội cứu viện đến.

Hiện giờ, mọi nơi đều đã đầy rẫy 2 quân, không còn nơi nào dẫn dụ Trần Lương. Huống hồ đối phương chỉ mắc bẫy 1 lần chứ sao có thêm lần 2.

Quân sự Giang anh dũng chiến đấu đến hơi thở cuối cùng. Hắn vừa bỏ mạng, Trần Lương liền không còn sự thù ghét với hắn. Dù sao hắn chỉ là làm theo lệnh. Chiến tranh, giết người là chuyện thường tình, người không chết thì là ta chết. Vì vậy, dù là thù sinh tử, nhưng chỉ dừng lại ở chiến tranh, đặc biệt, không liên lụy người thân.

Tiểu môn chủ Quý Địa Phái, không chỉ cường hiếp tiểu thư nhà họ Trần, cháu gái Trần Lương, mà còn đem thuộc hạ tới tàn sát cả gia tộc của hắn. Thù này, Trần Lương không chỉ muốn giết tên tiểu môn chủ kia, mà còn muốn giết toàn bộ huyết mạch nhà hắn, diệt sát thuộc hạ của hắn đảm đứng ra ngăn cản Trần Lương báo thù.

Chiến tranh đã dẫn đi đến hồi kết.

Thời điểm mới bắt đầu, đội quân của Trần Lương chiếm ưu thế tuyệt đối về số lượng Hoàng cấp, nhưng đa phần là mới đột phá từ Cự Linh cảnh. Điểm khác biệt giữa Cự Linh và Hoàng cấp, cũng là nguyên nhân vì sao Hoàng cấp mạnh hơn rất nhiều Cự Linh cảnh, chính là khả năng điều khiển linh khí của Hoàng cấp người.

Cự Linh cảnh chỉ có thể sử dụng nguyên khí trong cơ thể tấn công kẻ địch. Hoàng cấp, không chỉ có nguyên khí mạnh mẽ hơn nhiều, còn có thể điều khiển linh khí. Võ kỹ của Hoàng cấp là sự kết hợp linh khí với nguyên khí để tấn công, tạo ra lực lượng lớn vượt trội.

Đám người mới bước vào Hoàng cấp bên Khai Thiên Môn quá nhiều, dẫn đến lúc đầu chiến đấu, chưa quen điều khiển linh khí kết hợp nguyên khí để di chuyển, tấn công, dẫn đến quân đông mà nhược. Vì vậy 2 bên tương đối cân bằng.

Nhưng theo thời gian chiến đấu, Hoàng cấp võ giả bên Khai Thiên Môn càng quen dần với nguyên linh khí, lực chiến gia tăng dần, dẫn đến áp đảo linh minh Hợp Tung.

Chiến tranh đã đi đến hồi kết, lực lượng liên minh đã không còn khả năng phản kháng lại số lượng quá đông Khai Thiên Môn. Trọng Đạt nhìn toàn cảnh, đã không còn hi vọng lật ngược tình thế.

1 năm trước, thời điểm hắn đề xuất xóa sổ Mũi Sứ Quân với liên minh nhưng không được chấp nhận, hắn cũng liền từ bỏ, không hề quyết tâm thuyết phục các Đại quân sự và Đại tướng quân. Lí do là hắn thấy mọi việc tiến triển đúng như hắn kỳ vọng. Đồng thời sự biến mất của Thủy Kính Tiên Sinh và Khai Thiên Môn càng làm cho hắn an tâm, kẻ cao gối ngủ ngon.

Hắn dù nghĩ thế nào cũng không ra được vì sao chỉ qua 2 năm, Khai Thiên Môn đã lớn mạnh đến tầm này. Cho dù hắn đã già định đến trường hợp xấu nhất, cũng không thể nghĩ đến mức này. Giờ hồi hận cũng đã muộn.

Trọng Đạt thờ dài, ngược nhìn trời mà than:

"Khôn lanh không lại với trời. Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên"

Trốn chạy là điều không thể, Trần Lương muốn đuổi hắn để như trở bàn tay, Trọng Đạt quyết định tử chiến với Trần Lương. Nhưng chợt nhìn thấy một thân ảnh nữ tử đẹp như tranh, hắn liền nảy ra 1 ý tưởng, 1 ánh sáng hi vọng duy nhất cứu sống hắn lúc này.

Trọng Đạt sử dụng đến Ân Nặc Thuật của Âm thuộc tính, đồng thời dùng võ kỹ Quang Tốc của Quang thuộc tính để trong một thời gian ngắn nhất, không ai biết, hắn đã tiến tới gần sau lưng Tuyết Phi.

Trọng Đạt tới được khoảng cách 10 trượng, Tuyết Phi nhận ra sát khí, quay người tấn công. Sóng âm từ huyền cầm của nàng dễ dàng bị 1 kiếm của hắn phá hủy. Chiến lực của Trọng Đạt tuy không tới đỉnh cấp, nhưng cũng thuộc hàng cao thủ. Lại thêm hắn là Huyền cấp thất huyết, trong khi Tuyết Phi mới vừa bước vào Huyền cấp sơ giai. Chênh lệch là không cần phải nói.

Tuyết Phi không kịp bỏ chạy, kiếm của Trọng Đạt đã gờ sát cổ họng nàng. Trên dưới Khai Thiên Môn đều biết Tuyết Phi là đệ tử môn chủ, vì vậy đều âm thầm ở gần hỗ trợ, bảo vệ nàng. Nhưng Trọng Đạt ân giấu quá tốt, lại tiến đến quá nhanh, quá bất ngờ khiến mười mấy người không kịp trở tay.

Chỉ cần hắn đâm xuyên họng nàng, lại cắt cổ nàng thời gian vượt qua 1 hơi thở, nàng liền triệt để tử vong. Và quan trọng là bản thân Tuyết Phi cũng không biết nếu bị cắt đầu hoặc não hải bị phá hủy, hoặc vì 1 lí do gì đây nàng không còn nhận thức, thì không biết Đạo Thần Thông của nàng có còn tác dụng không. Vì vậy trước mũi kiếm kẻ cổ, nàng chỉ có thể đứng yên nghĩ đối sách.

"Đứng yên, người sẽ có cơ hội sống" Trọng Đạt lạnh lùng nói, đồng thời di chuyển về sau lưng Tuyết Phi, giờ kiếm ngang cổ nàng.

Tin tức Trọng Đạt bắt Tuyết Phi làm con tin nhanh chóng đến tai Trần Lương.

"Khốn nạn" Trần Lương vừa chửi, vừa phi thân bay đi. Hắn vừa chợt nghĩ đến đánh giết Trọng Đạt thì đã lại để đối phương đi trước một bước. Trần Lương hận bản thân đầu óc quá

mức đàn độn, luôn bị Trọng Đạt bày mưu tính kế.

"Trọng Đạt, ngươi muốn gì?" Trần Lương hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Bụi kiếm

Trọng Đạt không nói. Hắn đang mài dùng 2 cây châm, châm vào 2 huyệt ở bả vai Tuyết Phi khiến 2 tay nàng không còn chịu sự điều khiển của cơ thể. Đây là một trong các năng lực của Châm Cứu, châm vào các huyệt đạo khác nhau gây ra các tác dụng khác nhau.

Xong xuôi, hắn kéo Tuyết Phi bay về chiến trường của cha mẹ nàng. Đám người Trần Lương bay sát theo sau.

"Nhị vị, có thể dừng tay nói chuyện một chút?" Trọng Đạt nói với cha mẹ Tuyết Phi. Hắn đứng cạnh nàng, một tay chấp sau lưng, một tay giờ kiếm kề cổ nàng, phong thái rất tao nhã.

"Ngươi muốn gì?" Phan Phụng quát lên. Nhìn thấy kẻ địch đưa kiếm kề cổ ái nữ của mình, hắn vô cùng tức giận.

Trọng Đạt chưa trả lời, mà hướng tới đám người Trần Lương, nói:

"Các người mau lùi lại"

Đi kèm với lời yêu cầu là lưỡi kiếm cứa vào cổ Tuyết Phi khiến nàng rí máu. Đám người Trần Lương đành lùi ra xa một khoảng cách tầm 50 trượng mới hài lòng Trọng Đạt.

Xong xuôi hắn mới quay ra nói với 2 người phụ mẫu Tuyết Phi:

"Ta không có yêu cầu nhiều, chỉ có 1 yêu cầu duy nhất, nhị vị phụ mẫu và phu quân nàng đứng ngoài quan chiến, không xen vào cuộc chiến này. Thời điểm kết thúc, dù thắng hay thua, ta cũng sẽ thả nàng còn sống trao trả cho các vị"

Ý đồ của Trọng Đạt quá rõ ràng, không có sự tham chiến của 3 người này, chiến lực Khai Thiên Môn sẽ giảm đi một mức lớn. Lã Vọng và Lã Thị Xuân Thu không có ai kiềm chế, sẽ như sói giữa bầy dê, cục diện chiến tranh có thể sẽ biến đổi khó lường. Đây là cơ hội duy nhất để lật ngược thế cờ.

Phụ mẫu Tuyết Phi nhất thời không biết nói gì, cùng nhìn nhau rồi nhìn về phía Trần Lương, môn chủ Khai Thiên Môn. Hắn chỉ mắt giấy lát suy nghĩ, liền nói:

"Điều này không thể được. Bao nhiêu người đã hi sinh, đổ máu vì cuộc chiến này, ta không thể dễ tình cảm cá nhân ảnh hưởng tới đại cục. Nếu ta đồng ý, dù có giành chiến thắng, anh linh các vị đạo hữu trên cao cũng không tha thứ cho ta, những thuộc hạ còn sống cũng sẽ rời bỏ ta. Tuyết Phi tham gia cuộc chiến, đã là chuẩn bị trước tinh thần tử trận. Ngươi giết nàng, ta sẽ tự tay trả thù cho nàng"

Một lời này của môn chủ, đã đánh động tâm can của tất cả thuộc hạ. Trần Lương đã cho thấy được hắn coi trọng tất cả mọi người, coi trọng đóng góp, hi sinh của mỗi một cá nhân. Thuộc hạ đều nhìn thấy hắn anh dũng xông pha chiến trận, không phải là kẻ chỉ tay năm ngón.

Với tư cách là môn chủ, đã mang lại cơ duyên, tài nguyên khổng lồ cho mọi người, hắn hoàn toàn có thể đứng ngoài cuộc chiến, yêu cầu thuộc hạ bảo vệ. Nhưng hắn lại xông pha chiến trường, cùng mọi người đồng sinh cộng tử.

Lời Trần Lương vang vọng tới tai của tất cả mọi người trên chiến trường. Không chỉ thuộc hạ của hắn cảm động, người phía liên minh cũng không thể không cảm phục tấm lòng của hắn. Trận chiến giữa 2 bên đều đã tạm dừng, tất cả mọi người đều nóng lòng theo dõi kỳ biến.

"Hắn là người có 2 thể tử nên mới nói thế đi. Mất 1 người lại cưới thêm vài người nữa" Trọng Đạt giương bộ mặt khinh thường nói

"Tên khốn kiếp nhà ngươi" Trần Lương tức giận quát

"Dừng nóng, để ta nói chuyện với nhị vị phụ mẫu. Ái nữ họ mang nặng đẻ đau, chắc sẽ không vô tình, già nhân già nghĩa như người" Trọng Đạt quay sang, nhìn phụ mẫu Tuyết Phi, hỏi "Ý kiến nhị vị thế nào?"

Phụ mẫu Tuyết Phi nhất thời không biết phải làm sao. Xa cách nhi nữ bao nhiêu năm, khó khăn lắm mới được trùng phùng, bọn hắn sẵn sàng từ bỏ sinh mạng của bản thân để cứu lấy nàng.

Đừng nói là bỏ chiến, cho dù Trọng Đạt bắt 2 bọn hắn bỏ mạng cũng có thể. Mặc dù có lỗi với Trần Lương nhưng 2 bọn hắn phải làm mọi thứ để cứu sống Tuyết Phi.

Trần Lương hiểu suy nghĩ trong lòng nhị vị phụ mẫu. Nếu bọn họ quyết định nghe theo Trọng Đạt, Trần Lương cũng không thể ra lệnh cho họ đánh tiếp được.

Trong khi phụ mẫu Tuyết Phi còn chưa nói lời quyết định, Trọng Đạt đã nói:

"Lã Vọng, Lã Thị Xuân Thu, ta tin tưởng nhị vị phụ mẫu đã có quyết định sáng suốt. Các người mau tận dụng cơ hội, giúp Giang Đông Quốc đánh đuổi ngoại xâm"

Phụ mẫu Tuyết Phi không phản bác lời nói của Trọng Đạt.

Lã Vọng và Lã Thị Xuân Thu tuy nội tâm không thoải mái, nhưng đây là chiến tranh, binh bất yếm trá, bọn hắn đành phải nghe theo.

Trong khi Lã Vọng và Lã Thị Xuân Thu chưa làm ra hành động gì, Trần Lương đã quyết tâm lựa chọn. Hắn phi người về phía Trọng Đạt.

3 Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí, Thần Hóa Lôi Đình, Hóa Cước được đưa lên mức cao nhất. Phong thuộc tính cũng được vận dụng tới đa tăng tốc độ di chuyển, giúp Trần Lương tiếp cận Trọng Đạt nhanh nhất có thể. Ân Nặc Thuật đã được kích hoạt ngay khi di chuyển.

Trong chốc lát, khoảng cách giữa hắn và Trọng Đạt đã thu hẹp còn 40 trượng. Đáng tiếc Trần Lương chưa tu luyện Hình Mây Thân Gió, nếu không tốc độ đầu chi thế này.

Trọng Đạt không phát hiện ra, nhưng người của hắn thì nhìn thấy, hét lên cảnh báo:

"Trọng Đạt, Thủy Kính Tiên Sinh!"

Trọng Đạt đưa Tuyết Phi về phía Trần Lương, kiểm cắt vào cổ nàng, quát lên:

"Dừng lại!!!"

Trần Lương không đáp lời, vẫn dùng tốc độ cao nhất tiến về phía Trọng Đạt. Khoảng cách 2 bên còn 8 trượng, kiếm trong tay Trọng Đạt đã cắm sâu vào cổ Tuyết Phi, Trần Lương vẫn không có nửa điểm thay đổi. Trọng Đạt biết văn bài này hắn đã thua rồi.

"Vậy để thế tử của ngươi làm bạn ta trên đường xuống địa ngục!"

Trọng Đạt nói xong, quyết định toàn lực cắt cổ Tuyết Phi. Trong lúc này, Trần Lương phóng ra 1 thanh đoản kiếm nhỏ, chỉ dài có 10 tấc, riêng phần tay cầm đã chiếm tới một nửa chiều dài của nó. Nhìn từ bề ngoài, đoản kiếm đen tuyền từ đầu tới chân, không có điểm gì đặc biệt. Chỉ khi sử dụng mới thấy được khả năng kỳ diệu của nó.

Phóng dao, ám khí là một trong các kỹ năng được Trần Lương cùng Thất Tử luyện tập kỹ càng. Bọn hắn luyện tập với đa dạng chủng loại vũ khí, từ phi tiêu 3 cạnh cho tới tiểu dao ngắn bằng ngón tay hay đoản kiếm dài cả cánh tay. Cách thức tấn công không chỉ là mở mắt nhắm thẳng, mà còn phi theo đường cong, bịt mắt nghe âm thanh, ngửi mùi, cảm nhận sát khí để tấn công.

Với một kẻ cuồng võ như Cung Thừa Hy, kiến thức hắc lĩnh hội là biển rộng mà Trần Lương tin là bản thân dùng cả đời không hết.

Đoán kiếm phóng rất nhanh, nhưng Trần Lương vẫn chậm nửa bước. Kiếm của Trọng Đạt đã cắt phẳng đầu Tuyết Phi, hoàn toàn tách rời đầu thân 2 nơi.

Kiểm, đạt được mục đích cắt cổ. Đoán kiếm, cũng thành công đục thủng tay.

Đoán kiếm đâm vào tay một cao thủ Huyền cấp thất huyết, lại giống như cắt qua đậu hũ, không có nửa điểm khó khăn, bay xuyên qua tay hắn.

2 cảnh tượng kinh khủng xảy ra trước mắt tất cả mọi người.

Ngay khi kiếm của Trọng Đạt vừa rời khỏi cổ Tuyết Phi, một chớp mắt sau, đầu và cổ nàng đã liền lại với thân thể bằng một cách thần kỳ nào đó mà đa số mọi người không thể hiểu nổi.

Trọng Đạt cũng kinh ngạc tới độ, muốn vung kiếm chém nàng lần 2 thì chợt nhận ra phần tay cầm kiếm của hắn đã đứt rời từ khi nào. Điều khiến hắn kinh hãi hơn, là phần tay nối liền với cơ thể đang nhanh chóng bị hủ hóa. Tình trạng hủ hóa lan dần từ vết thương tới bả vai, biến cánh tay hắn trở thành tro bụi.

Trọng Đạt cấp tốc cầm kiếm ở tay phải chém vào bả vai trái, cắt đứt toàn bộ cánh tay bị thương. Cả 2 phần cánh tay bị đứt, chưa rơi xuống đất đã hoàn toàn tan biến, xương cốt không còn.

"3 người đi nhặt giúp ta đoản kiếm lúc này!" Trần Lương phân phó thuộc hạ

Đây là 1 kiện Bán Thân Khí tên là Bụi Kiếm, Trần Lương mới thu thập được trên cơ thể của 18 cường giả ở Hóa Phượng Sơn.

Thông thường, mỗi kiện Bán Thân Khí đều là độc nhất vô nhị, ngoại trừ Bụi Kiếm. Mỗi kiện Bán Thân Khí đều trân quý vô cùng, mỗi ngàn năm mới có thể rèn đúc được 1 kiện. Số lượng Bụi Kiếm tuy nhiều, nhưng vẫn là không vượt quá 10 thanh. Đây được coi là loại Bán Thân Khí phổ biến nhất, dễ luyện nhất trên Cửu Giới.

Bụi Kiếm sắc bén vô cùng. Nó không tăng cường lực công kích của nguyên khí như các loại Bán Thân Khí khác, nhưng bù lại, khả năng xuyên phá của nó được coi là mạnh nhất trong đám Bán Thân Khí.

Nó dễ dàng cắt xuyên Thiên Thánh Khí thượng phẩm như cắt đậu hũ. Ngay cả Bán Thân Khí áo giáp như Bá Vương Quý Điện Giáp cũng có thể bị cắt xuyên với 1 lực đủ mạnh.

Bụi Kiếm chỉ có 1 đặc kỹ duy nhất, đó là sự lây lan hủ hóa ra toàn bộ cơ thể của đối tượng mà nó gây thương tích.

Đây là vũ khí chuyên dụng cho ám sát cấp bậc thiên nhân. Cung Thừa Hy từng suýt bị Bang chủ Ngục Sát Bang giết chết bằng Bụi Kiếm. Sau khi giết Bang chủ Ngục Sát Bang, Cung Thừa Hy thu được Bụi Kiếm, cũng từng dùng để ám sát người khác, nhưng sau đã làm nó thất lạc.

"Nàng không sao chứ?" Trần Lương hỏi thăm Tuyết Phi

"Thiếp không sao, hoàn toàn khỏe mạnh!" Tuyết Phi nói to và rõ ràng, chứng minh nàng thực sự không có vấn đề gì.

Trần Lương nhìn về Lã Vọng và Lã Thị Xuân Thu, nói:

"Lã Vọng Đại tướng quân, Lã Thị Xuân Thu Đại tướng quân, liên minh các người thua rồi, tiếp tục đánh chỉ gây ra thương vong vô ích. Giang Đông Quốc còn cần các vị bảo vệ. Còn bản thân ta, xin nhấn mạnh lại, sau 1 tháng nữa chắc chắn rời khỏi Giang Đông Quốc, không bao giờ nhúng tay vào việc nội bộ của Giang Đông Quốc!"

2 Đại tướng quân nhìn ra khắp các chiến trường, Khai Thiên Môn so với liên minh lúc này là 10 đánh 1, không thể không thừa nhận bọn hắn đã hoàn toàn thua cuộc chiến này, đánh tiếp chỉ là hi sinh vô ích.

2 Đại tướng quân còn chưa cất lời, Trọng Đạt đã nói:

"Không được! Tinh binh Giang Đông Quốc không có kẻ hèn nhát, tham sống sợ chết. Chúng ta đầu hàng, làm sao xứng với anh linh các vị liệt sĩ đã bỏ mình trong cuộc chiến này!"

"Im ngay, tên tiểu nhân nhà ngươi!" Trần Lương quát lên "Hôm nay ngươi chắc chắn phải chết. Mấy lời ngụy quân tử của ngươi chỉ là để có nhiều người cùng chết theo ngươi mà thôi!"

"Cho 4 Đại tướng quân và 4 Đại quân sư bọn ta thảo luận một chút!" Lã Thị Xuân Thu nói

"Được. Nhưng riêng tên Trọng Đạt này không được. Ta sẽ chờ câu trả lời của các vị rồi sẽ lấy mạng hắn!" Trần Lương kiên quyết nói

Lã Thị Xuân Thu nhìn Trọng Đạt, thờ dài, không nói gì. Nàng cùng Lã Vọng bay đến chỗ Hoàng Long Đại tướng quân và triệu tập mấy người khác lại họp bàn.

Kết thúc cuộc họp, Hoàng Long đại diện liên minh nói:

"Nếu bọn ta đầu hàng, người sẽ tha mạng tất cả và Khai Thiên Môn không nhúng tay vào nội bộ Giang Đông Quốc?"

"Đúng vậy. Toàn bộ Giang Đông Quốc sẽ thống nhất, Như Lão lên làm quốc vương. Chi tiết, chúng ta có thể ngồi xuống tỉ mỉ bàn luận. Nhưng các người phải nhớ rằng, đây là các người đầu hàng, đừng được voi đòi tiên.

Và thêm 1 điều. Hôm nay, ai cũng có thể sống, riêng tên này phải chết"

Trần Lương chỉ vào Trọng Đạt nói.

"Có thể tha hấn 1 mạng không? Dù sao hấn cũng chỉ là thực hiện nhiệm vụ của mình trong chiến tranh" Lã Thị Xuân Thu nói xen vào

"Hấn bắt cóc chính thể, cắt cổ kẻ thất của ta, chưa kể vô số lần ám sát ta. Người bảo ta có tha hấn được không?"

Nhưng ta cho hấn 1 cơ hội, nếu đỡ được đòn tấn công của ta, ta sẽ tha mạng hấn"

Lã Thị Xuân Thu nhìn Trọng Đạt. Trọng Đạt nói:

"Người không được dùng Thất Tinh Bắc Đẩu"

"Được" Trần Lương gạt đầu

"Ta đồng ý" Trọng Đạt nhanh chóng nói. Hấn nghĩ trong đầu "Theo tình báo từ 2 năm trước, chắc chắn Trần Lương mới chỉ Hoàng cấp. Cho dù hiện tại hấn đã đột phá cũng chỉ Huyền cấp, không thể 1 đòn giết chết Huyền cấp thất huyết được"

- - - - -

Theo đọc giả, Trọng Đạt sẽ sống hay chết?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Kết thúc luyện binh

Trọng Đạt tự biết Trần Lương hận mình thấu xương nhưng phải xuống nước cho hấn 1 con đường sống vì nể mặt Lã Thị Xuân Thu Đại tướng quân, cốt để đạt được mục đích cuối cùng là thống nhất, thống trị Giang Đông Quốc. Nhưng trước mặt thuộc hạ, Trần Lương không thể cứ thế mà tha cho hấn, vì vậy mới đưa ra đề xuất như này.

Trần Lương cầm trong tay Khuyển Dạ Xoa, nói với Trọng Đạt:

"Chuẩn bị đi"

"Mời Thủy Kính Tiên Sinh" Trọng Đạt nói.

Trần Lương thủ thế, đánh một kích mạnh nhất Hải Hoàng Thương. Một kích này bao gồm rất nhiều tầng phúc.

Thứ nhất là Chiến thần Atula cầm 6 thanh chiến thương. Mỗi một thanh đều là Thiên Thánh Khí tăng 7 lần lực công kích.

Thứ hai là Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí

Thứ ba là Khuyển Dạ Xoa tăng 22 lần lực công kích

Thứ tư là 2 Nhân Sinh hợp lực tăng sức mạnh

Hải Hoàng Thương tiểu thành có hình dạng một đợt sóng lớn. Nhiều năm trước, Trần Lương đã đạt được trung thành, Hải Hoàng Thương đánh ra hình dạng đợt sóng đã có chút thay đổi, càng giống với 1 bàn tay của thần biển.

Ngay tại lúc này, hình dạng của Hải Hoàng Thương vẫn có dạng sóng, nhưng nhìn kỹ sẽ thấy đợt sóng thần này được hình thành từ vô số chiến thương. Dường như mỗi một tia nước là một chiến thương, mỗi một giọt nước đều ẩn chứa thương khí. Hải Hoàng Thương của Trần Lương chính thức đại thành.

Nếu bỏ qua tu vi mà chỉ xét về uy lực, Hải Hoàng Thương đã gần tiếp cận với Nhân Đào Hợp Nhất của Lã Vọng.

"Sátttttttttt" Trần Lương hét lên, kèm theo đó là ngàn vạn chiến thương như sóng thần ập tới Trọng Đạt.

Có điều đợt tấn công của hấn còn chưa kết thúc. Ngay sau ngàn vạn chiến thương là 1 thân ảnh trông y hệt Tam Nhân Lang gầm thét lao về phía trước.

Yêu Ảnh Tam Nhân Lang đi ngay theo sau ngàn vạn chiến thương tạo ra một cảnh tượng hùng vĩ vô cùng.

Không một ai ở đây nhận ra thương trên tay Trần Lương là một kiện Bán Thần Khí Khuyển Dạ Xoa. Vậy càng không ai biết được thân ảnh Tam Nhân Lang kia chính là Yêu Ảnh giấu trong Khuyển Dạ Xoa.

Vì vậy, khi thân ảnh yêu thú phóng theo ngàn vạn chiến thương, mọi người đều cho rằng đấy thuộc về cùng 1 võ kỹ của Trần Lương.

Cảm nhận áp lực tuyệt đối từ Hải Hoàng Thương và Yêu Ảnh Tam Nhân Lang, Trọng Đạt mới biết rằng mình nhận định sai lầm. Một đòn công kích của Trần Lương mang theo uy lực khủng bố tuyệt luân, chắc chắn là muốn nhất kích sát sát mà không phải là mở cho hấn 1 con đường sống.

Trọng Đạt đánh ra võ kỹ mạnh nhất của hấn, kiếm khí hình dạng 1 con cáo 13 đuôi, được gọi là Thập Tam Vỹ Hồ Ly. Không thể nói là Thập Tam Vỹ Hồ Ly yếu. Mặc dù Trọng Đạt

đang bị thương, mất 1 cánh tay nhưng sức mạnh của võ kỹ này phải tương đương với 1 đòn mạnh nhất của Như Lão.

Đáng tiếc, Thập Tam Vỹ Hồ Ly vẫn là bị ngân vạn thương khí đánh tan. Phần còn lại của Hải Hoàng Thương vừa đủ phá hủy phòng ngự của Trọng Đạt, mở đường cho Yêu Ảnh Ngạo Thiên đánh giết con mồi.

Yêu Ảnh của Ngạo Thiên có lực phá hoại ngang với 1 đòn toàn lực của Địa cấp võ giả. Nếu Trọng Đạt chỉ phải đối phó với Yêu Ảnh thì hẳn còn có cơ hội sống sót. Nhưng lúc này, ngay cả lực lượng phòng ngự còn không có, Trọng Đạt đã rơi vào cừu từ nhất sinh.

Nhìn và cảm nhận uy lực của đòn công kích, 7 vị Địa cấp võ giả đều không khỏi hít một hơi lạnh.

Với một đòn kết hợp như này, kết quả không có gì ngoài dự đoán của Trần Lương, Trọng Đạt bị đánh chết đến không thể chết hơn. Cơ thể hắn, tứ chi mất hết, đầu lâu lộ ra xương trắng, lục phủ ngũ tạng bị đánh thành tro bụi. Chỉ nhìn qua cũng biết sinh mạng của hắn đã kết thúc.

Trọng Đạt bị đánh thành xương trắng, cả chiến trường đều im lặng như tờ. Bọn hắn im lặng vì uy lực khủng bố tuyệt luân của đòn tấn công, hay cũng vì lo sợ nhìn bộ xương trắng hếu của Trọng Đạt.

Trần Lương bay xuống bên cạnh xác Trọng Đạt, cắt đầu hắn xuống, bay lên giữa chiến trường hét lớn:

"Luyện binh kết thúc, Khai Thiên Môn vô địch"

Tất cả nhân lực Khai Thiên Môn như bừng tỉnh đại ngộ, khí thế vụt lên vô tận, hô vang

"Khai Thiên Môn vô địch, Khai Thiên Môn vô địch"

Bọn hắn như vỡ òa trong niềm sung sướng, trong cảm xúc thăng hoa tột đỉnh. Mỗi người bọn hắn đều đã trải qua trăm, ngàn trận chiến, chịu khổ vô số, thương tích đầy mình, chỉ là để có được kết quả này. Trái ngọt này là thành quả bọn hắn xứng đáng nhận được.

Đột phá tu vi, kết thúc cuộc chiến, mỗi một thành viên Khai Thiên Môn đều đã cực độ viên mãn. Trong đám đông, không biết ai đổi từ "Khai Thiên Môn vô địch", thành "Môn chủ vô địch". Vậy là cả chiến trường lại vang lên âm thanh:

"Môn chủ vô địch, môn chủ vô địch"

"Thế" đẩy vào người Trần Lương bạo tăng, cơ thể hắn bắt đầu tỏa ra quang mang thần thánh. Trần Lương nhắm mắt, đã tọa giữa không trung. Khai Huyền nhận ra điều gì, nói lớn:

"Môn chủ đột phá lên Huyền cấp. Tất cả thuộc hạ nghe lệnh, vây quanh nhận lấy ban phúc của môn chủ, ưu tiên những Hoàng cấp 2 năm qua chưa đột phá"

Nhân mã Khai Thiên Môn nhanh chóng triển khai đội hình quanh Trần Lương dưới sự chỉ đạo của Khai Huyền.

Sự đột phá lên cấp của Trần Lương để lại trong lòng tất cả mọi người một sự rung động không hề nhỏ. Lã Vọng hít vào một hơi lạnh, nói:

"Tên này giờ mới lên Huyền cấp, vậy chẳng phải đòn tấn công lúc nãy của hắn là ở Hoàng cấp? Một đòn mạnh như vậy..."

Hắn không nói được hết câu. Sự thực quá là chấn kinh rồi.

"Tên này không chỉ vô địch cùng cấp, mà phải là vô địch vượt cấp" Hoàng Long cảm thán nói

"Giờ thì ta tin là Giang Đông Quốc quá nhỏ bé để tiểu long này vùng vẫy" Lã Thị Xuân Thu góp lời

Cha mẹ Tuyết Phi cũng không thể ngờ Trần Lương lại có lực tấn công mạnh như vậy, đứa con rể này của bọn hắn quả thực vượt ngoài tầm hiểu biết của cả 2.

Ngạc nhiên tột độ không chỉ xảy ra ở phía liên minh mà cả ở trong Khai Thiên Môn. Nhiều người bọn hắn không biết tu vi môn chủ ở mức nào, giờ mới biết là mới Hoàng cấp lại đã mạnh đến tình trạng này, không biết lên Huyền cấp sẽ còn kinh khủng như nào, trực tiếp chiến đấu ngang với Địa cấp? Thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Đám người ở đây tiếp tục chứng kiến một hiện tượng lạ thường khác, Vạn Đạo Quy Khu của Trần Lương vượt xa thường nhân.

Phổ thông Vạn Đạo Quy Khu tỏa ra quang mang chói mắt nhưng cố gắng vẫn có thể nhìn được, và kéo dài chừng 1 dặm bán kính. Còn nơi Trần Lương đã tọa lúc này, lại như thái dương đang đỉnh, tỏa ra quang mang nồng đậm không gì sánh được. Quang mang kéo dài càng là gấp 10 lần bình thường.

Mấy người ngồi gần, tựa như ngồi trong 1 không gian khác, không nhìn thấy bất kỳ ai xung quanh, thậm chí nhìn xuống cũng không thấy 2 tay. Toàn bộ là một mảng không gian sáng trắng.

Đây chính là Đế Vương Đạo, được chúng Đạo phò tá, gia cố trở nên mạnh mẽ vô cùng.

Các thuộc hạ Khai Thiên Môn vẫn đang lĩnh hội Đế Vương Đạo, thì chợt ở phía xa, có âm thanh vui mừng vang lên:

"Ta cũng đột phá rồi"

Nhìn lại, thì đây là người của liên minh. Đạo Quang từ Trần Lương tỏa ra 10 dặm xa, toàn bộ Hoàng cấp trong liên minh cũng đã tụ hội trong vùng không gian này.

Sau tiếng vui mừng, người kia cũng đã tọa, tiến nhập quá trình Vạn Đạo Quy Khu. Từ bên cạnh nhìn vào, có thể thấy rõ được sự chênh lệch giữa 2 Vạn Đạo Quy Khu.

Vạn Đạo Quy Khu của Trần Lương dường như có tác dụng cao hơn so với Vạn Đạo Quy Khu phổ thông. Vì vậy mà thời điểm Trần Lương đứng dậy, kết thúc Vạn Đạo Quy Khu, 9 thuộc hạ của hắn đã đột phá được lên Huyền cấp, trong khi 72 năm trước đó ngồi dưới Thiên Đạo Mộc, tám trong Phật Độ Chúng Sinh, Vạn Đạo Quy Khu của người khác mà vẫn không thể đột phá.

Số lượng người đột phá của Liên Minh còn nhiều hơn, lên đến 16 người.

Trong khi chờ đợi Vạn Đạo Quy Khu của những người khác kết thúc, Trần Lương tới gần Như Lão nói nhỏ:

"Như Lão, chúc mừng người sắp trở thành tân vương Giang Đông Quốc. Ta có món quà chúc mừng người. Một lát nữa giải tán, người hãy bảo các Đại tướng quân, Đại quân sư 1 tháng sau tập trung tại Kinh Châu"

Như Lão không thích lắm việc Trần Lương đến đưa ra đề xuất với mình, dù sao lão cũng là người đứng đầu Mùi Sứ Quân, người sắp trở thành quốc vương Giang Đông Quốc. Nhưng lão cũng không phản đối gì, rõ ràng là cần thời gian chuẩn bị cho hợp bản, và lại ngôi báu của lão là do Trần Lương ban tặng.

Trận chiến đã kết thúc, Vạn Đạo Quy Khu cũng đã xong, mọi người trở lại chủ thành của mình.

Tin tức Mùi Sứ Quân dành thắng lợi trước liên minh 3 quân, thống nhất vương quốc đã như một cơn bão lan nhanh ra toàn bộ góc ngách Giang Đông Quốc. Đây là một chiến thắng vô cùng khó tin, khi mà mới chỉ vài ngày trước, Mùi Sứ Quân còn đang rơi vào tình thế ngàn cân treo sợi tóc.

Thông tin Khai Thiên Môn phát triển lên gấp 100 lần chỉ sau 2 năm, trở thành công thần giúp Như Lão thống nhất Giang Đông Quốc cũng là chủ đề được bàn tán sôi nổi. Đa phần mọi người đều cho rằng Trần Lương nhận được viện binh từ bên ngoài.

Từ trong nhà cho tới tửu quán, ai ai cũng đàm luận về chiến thắng của Mùi Sứ Quân, về tương lai Giang Đông Quốc. Người lạc quan thì mong chờ 1 thời thịnh trị hòa bình. Người bi quan thì cho rằng Như Lão năng lực yếu kém, nội loạn sẽ sớm lại xảy ra. Một số đông khác lại phỏng đoán Như Lão sẽ chỉ là con rối trong tay Khai Thiên Môn.

Hết thảy, phải chờ thời hạn 1 tháng sau ngồi lại giữa các đầu lĩnh để đưa ra quyết sách cuối cùng.

Toàn quân Khai Thiên Môn trở về Phủ Thành Chủ tại Kinh Châu, Trần Lương liền mở tiệc mừng chiến thắng đồng thời khen thưởng chiến tích của thuộc hạ.

Thực ra phần thưởng lớn nhất bọn hán nhận được là 72 năm tu luyện trong Tiểu Cửu Giới, được môn phái cung cấp miễn phí linh dược, đan dược và các tài nguyên tu luyện khác, chỉ riêng tầng lớp Huyền cấp là lúc đó không nhận được gì.

Vì vậy, đợt phát thưởng này chủ yếu dành cho Huyền cấp vô gia.

Từ Cự Linh cảnh trở xuống, mỗi người nhận 100 Tinh thạch.

Hoàng cấp, Huyền cấp nhận 1000 Tinh thạch.

Những người là Cự Linh, Hoàng cấp mà trong 72 năm chưa đột phá, nhận thêm 1 vạn Tinh thạch coi như là phần thưởng an ủi.

Những người là Huyền cấp từ trước khi vào Tiểu Cửu Giới, nhận 2 vạn Tinh thạch và 1 viên Bỏ Khí Đan. Bỏ Khí Đan giá cả phổ thông là 8 Cù, có tác dụng bồi bổ, tăng cường nguyên khí, giúp Huyền cấp tăng trưởng tu vi.

Ngay lúc này, một thuộc hạ của Trần Lương đi tới gặp Như Lão, nói:

"Bẩm đại nhân, môn chủ mời ngài đến gặp"

"Hỗn xược, ngươi đang nói với quốc vương bệ hạ" Thuộc hạ đứng cạnh Như Lão quát

"Bẩm quốc vương, môn chủ sai tiểu nhân tới mời bệ hạ tới dự lễ khen thưởng" Người sứ giả vội sửa lời

"Bảo hán muốn gặp thì đích thân tới tìm ta" Như Lão cau mày, nói

"Bệ hạ, môn chủ nói là có quà tặng ngài"

"Hỗn xược, quà tặng trong lễ khen thưởng khác gì nói bệ hạ là thuộc hạ của hán. Ngươi đâu, lôi ra chém đầu" Thuộc hạ đứng cạnh Như Lão quát

Người sứ giả vội nói nhanh:

"Bệ hạ, quà tặng là giúp ngài đột phá lên Địa cấp trong 1 tháng"

Thuộc hạ đứng cạnh Như Lão bất động một hồi, không dám ho he gì thêm. Hán có nghe được truyền kỳ về Khai Thiên Môn nhưng bản thân chưa từng vào Tiểu Cửu Giới nên vốn dĩ không tin.

Trong vòng 1 tháng đưa Như Lão đột phá vào Địa cấp, đánh chết hán cũng không tin có chuyện hoang đường như vậy. Gã thuộc hạ nhìn Như Lão định tội chết cho tên sứ giả.

Trái ngược với dự đoán của thuộc hạ, Như Lão rơi vào nội tâm đấu tranh kịch liệt. Bước vào Địa cấp, là ước mơ cả đời của hán. Nhưng sắp thành quốc vương, lại phải cúi đầu nhận đồ vật do người khác ban tặng, đây là cỡ nào tủi nhục.

Do dự hồi lâu không quyết, người sứ giả mới nói:

"Bệ hạ nếu không muốn đi, vậy để tiểu nhân quay về bẩm báo"

Sứ giả bước chân đến cửa, Như Lão vội nói: "Dừng lại"

"Bệ hạ có gì cản ngại?" Sứ giả quay lại hỏi

"Ngươi về trước báo môn chủ ta sẽ đến" Như Lão nói

"Tuần mệnh bệ hạ" Sứ giả mỉm cười, nói

Người sứ giả trở lại bẩm báo với Trần Lương:

"Như môn chủ dự liệu, chỉ đến khi nhắc đến Địa cấp, hán mới đồng ý. Thuộc hạ còn suýt bị lôi ra chém đầu"

Trần Lương cười khinh thường, nói:

"Mèo già hóa sư tử lại tưởng mình là chúa tể muôn loài. Còn chưa đội vương miện, hán đã quên mất là ai ban tặng ngôi báu này cho mình. Ta có thể đưa hán lên, cũng có thể hạ hán xuống, mèo lại hoàn mèo"

"Môn chủ chí cao vô thượng, mong là hán biết cách làm người" Sứ giả chấp tay nói với Trần Lương.

Mọi người đoán kết cục giữa Trần Lương và Như Lão sẽ như thế nào? Liệu Trần Lương có đơn thuần giúp Như Lão bước vào địa cấp?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Trắng Trợn Đe Dọa

Tiệc chiến thắng kéo dài đến hết đêm chưa tận, cũng chưa thấy Như Lão đến gặp Trần Lương. Khai Thiên Môn thông báo tiệc khen thưởng sẽ kéo dài 1 tháng.

Đến ngày thứ ba, Như Lão mang theo tùy tùng ngự giá Phủ Thành Chủ, tiến đến nơi Trần Lương đang tiếp đón đối tác.

Hơn trăm năm kinh doanh ở Giang Đông Quốc, Khai Thiên Môn đã tạo được nhiều mối quan hệ sâu và rộng. Hiện giờ Khai Thiên Môn như mặt trời ban trưa, cho dù là các đối tác xa gần, hay cả những người không quen biết cũng mang lễ vật tới chúc mừng Khai Thiên Môn.

Số lượng người đến thậm chí còn nhiều hơn so với người đến chúc mừng Như Lão. Li do một phần mọi người đều biết Khai Thiên Môn nâng đỡ Như Lão lên làm quốc chủ, một phần đông hơn là do có các tiểu thế lực. Khai Thiên Môn dù sao vẫn là 1 môn phái, vì vậy bước chân qua cửa Khai Thiên Môn dễ dàng hơn nhiều so với vào Hoàng Cung.

Như Lão vừa đến, các trưởng môn, trưởng phái cùng quay ra cúi chào. Hắn chưa làm lễ đăng quang, chưa chính thức là quốc vương, lại mới chỉ là Huyền cấp tu vi, vì vậy còn chưa được người khác hành lễ.

"Các vị, ta có việc riêng cần gặp Thủy Kính Tiên Sinh" Như Lão nói

Đám người ở đây nghe thế liền không dám ở lại, tạm biệt Trần Lương. Thuộc hạ của Như Lão, Trần Lương cũng lùi ra, để lại sự riêng tư cho 2 người.

Trần Lương mỉm cười nói với Như Lão:

"Ngài đã soạn xong thỏa thuận để đàm phán chưa?"

"Ta cũng là vì việc này mà đến hỏi ý kiến môn chủ. Người có muốn yêu cầu gì trong thỏa thuận?" Như Lão hỏi

"Ta không có yêu cầu gì. Như ta đã nói, ta sẽ không tham gia vào việc nội bộ Giang Đông Quốc. Chỉ là sau này Khai Thiên Môn có kinh doanh thì mong được Như Lão chiếu cố"

"Người đã có đội quân mạnh nhất Giang Đông Quốc, còn cần gì ta chiếu cố"

"Dù thế nào vẫn cần có quốc vương giúp đỡ sẽ thuận lợi hơn. Hướng hỏ ta chỉ định để lại một nửa binh lực, còn lại sẽ ra bên ngoài xây dựng thế lực. Ta nói rồi, Giang Đông Quốc chỉ là bàn đạp để Khai Thiên Môn vươn ra khắp Cửu Giới. Như Lão người hoàn toàn có thể ăn ngon ngủ yên trên ngai vàng của mình"

"Không phải ta không muốn tin, nhưng người đã bỏ công sức trăm năm, hiện tại có đủ khả năng chiếm Giang Đông Quốc vào tay, lại không lấy mà nhả ra cho ta. Điều này thật quá bất hợp lý. Nếu người đòi điều kiện gì đó cho bản thân, ta còn thấy có lý"

"Ta đã nói điều này nhiều lần rồi. Mục đích của ta vào Giang Đông Quốc là để luyện binh. Chính người cũng biết, Khai Thiên Môn hiện tại so với Khai Thiên Môn lúc người mới đến, là thế nào chênh lệch. Sức mạnh phái nói là tăng lên mấy trăm lần.

Ta không muốn đòi điều kiện, vì thực tế không cần thiết. Ta làm thế này, cũng là muốn tốt cho người, để các Đại tướng quân và những người khác dễ chấp nhận người hơn. Nếu người giành quá nhiều quyền lợi cho Khai Thiên Môn, họ sẽ nghĩ người là bị ta thao túng, sớm muộn cũng sẽ làm phản"

"Thôi được, bỏ qua chuyện này. Người nói có thể giúp ta lên Địa cấp trong vòng 1 tháng?"

"Đúng vậy. Người nếu chỉ là Huyền cấp sẽ rất khó để mọi người thần phục. Vì vậy ta dành tặng cho người 1 viên đan dược giúp người đột phá tu vi. Tất nhiên là phải kết hợp với bảo vật thời gian của ta thì mới kịp"

"Khải Huyền cũng là nhờ viên đan dược này mà lên Địa cấp?"

"Không, Khải Huyền là luyện hóa Băng Hóa Bất Diệt Hoa"

"Người còn Băng Hóa Bất Diệt Hoa không? Như Lão vội hỏi. Hắn không thích luyện hóa đan dược mà bản thân không rõ nguồn gốc.

"Tất nhiên là không. Người nghĩ Băng Hóa Bất Diệt Hoa là rau cải ngoài chợ, muốn có bao nhiêu liền có bấy nhiêu chắc"

"Ha ha, là ta sai. Có thể cho ta mượn bảo vật thời gian để ta luyện hóa tại trong hoàng cung được không? Ta muốn đột phá tại Hải Hân Thành để tương nhớ Hải Hân Đại tướng quân" Như Lão một bộ dáng chân thành, nói

Vương Đô đã bị Bất Diệt Kim Quy phá hủy hoàn toàn, Kinh Châu thì nằm trong tay Trần Lương, vì vậy Như Lão sử dụng Hải Hân Thành làm vương đô tạm thời.

"Rất tiếc, không thể được. Bảo vật thời gian chỉ có thể để trong Tiểu Cửu Giới"

"Chúng ta là người một nhà, lúc này cũng không còn kẻ chống đối nào, ta đảm bảo mượn đồ xong chắc chắn trả lại được" Như Lão vẫn nài nỉ

"Như Lão, t cầm bảo vật trong tay còn thấy không yên tâm, chỉ dám để trong Tiểu Cửu Giới 12/12 canh giờ. Bảo đưa nó cho người cầm là không thể nào. Nếu người không muốn lên Địa cấp, vậy có thể rời đi, ta không ép. Trong chuyện này ta không có bất kỳ lợi ích gì"

"Ta muốn, ta muốn. Nhưng ta thấy không cần quá gấp gáp bước vào Địa cấp, bế quan 2, 3 năm cũng không thành vấn đề. Người trước đưa cho ta đan dược, sau có thời gian rảnh ta sẽ tự bế quan luyện hóa nó"

"Không thể được. Ngươi mới Huyền cấp, lên làm quốc vương thì nói ai nghe. Mấy Đại tướng quân kia, mặc dù là đầu hàng, nhưng sẽ coi Khai Thiên Môn như kẻ địch. Ngươi nếu không đủ năng lực trấn áp bọn hắn, vậy ta liền rút toàn bộ Khai Thiên Môn rời khỏi Giang Đông Quốc. Ở lại một nơi xung quanh toàn kẻ địch thì sao mà làm ăn tốt được"

"Liên minh 4 Sứ Quân đánh không lại ngươi. Hiện giờ các nơi nhỉnh nọt ngươi còn không hết, nào có kẻ dám có ý đồ xấu"

"Mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng. Nếu có nhiều kẻ hợp nhau lại cùng đâm lên Khai Thiên Môn thì phát triển rất khó khăn. Một nửa Khai Thiên Môn và cả bản thân ta đều rời khỏi đây, ngươi thì lại quá yếu để quần hùng khuất phục. Lúc đây Hoàng Long đứng lên tụ tập người chống lại ngươi, ngươi đỡ nổi sao. Ngươi không đỡ nổi, Khai Thiên Môn ắt bị liên lụy. Vậy ta nên sớm rút toàn bộ khỏi đây cho an toàn"

"Vậy ngươi chỉ cần để lại toàn bộ nhân lực tại đây, ta đảm bảo sẽ cấp cho Khai Thiên Môn những lợi ích tốt nhất"

"Không được. Mục đích của ta đến Khai Thiên Môn là để luyện binh. Lúc này đã thành công như mong đợi, ta không muốn để Khai Thiên Môn chỉ phát triển ở vương quốc đã bị chiến tranh tàn phá nặng nề mấy trăm năm được. Vì vậy, nếu ngươi không tiến vào Tiểu Cửu Giới đột phá lên Địa cấp, ta sẽ rút Khai Thiên Môn khỏi Giang Đông Quốc.

Đây là quyết định cuối cùng của ta. Ngươi lựa chọn thế nào, kết quả sẽ đối ứng với lựa chọn đấy. Trần Lương ta không bao giờ nói 2 lời"

Như Lão rơi vào trầm tư suy nghĩ, trong lòng lo lắng không thôi. Hắn chỉ hận bản thân quá yếu, không có bất kỳ lợi thế gì đánh cờ với Trần Lương.

"Ngươi nhanh quyết định. Ta không ép buộc ngươi phải lựa chọn phương án nào" Trần Lương thúc giục.

"Không ép buộc, nhưng ta vốn dĩ không có quyền lựa chọn" Như Lão trầm nghĩ trong đầu.

Nội tâm giằng xé, nhưng cuối cùng vẫn đành phải nói ra:

"Môn chủ, lão phu muốn vào Tiểu Cửu Giới tu luyện"

Trần Lương mỉm cười, nói:

"Đấy, ta luôn đưa cho ngươi phương án tốt nhất, mất công nghĩ nhiều làm gì"

Như Lão để Trần Lương thu hấn vào Tiểu Cửu Giới. Nơi bọn hắn xuất hiện là ngay dưới gốc Thiên Đạo Mộc.

"Đây là đan dược của ngươi" Trần Lương nói xong, đưa đan dược cho Như Lão. Nhưng nghĩ thế nào nửa đường lại thu tay về, nói:

"Viên đan dược này trân quý vô cùng, Như Lão ngươi tính trả ta ân tình này như thế nào?"

"Không biết môn chủ muốn gì? Gia sản cả Giang Đông Quốc gộp lại chưa chắc đã bằng một mình môn chủ"

"Cái ta muốn, Như Lão có rất nhiều" Trần Lương mập mờ nói

"Ý môn chủ là?"

"Ta muốn bảy phần trăm thánh hồn của ngươi"

"Không thể nào" Như Lão từ chối ngay lập tức

"Ta chỉ giữ 1000 năm, sau đó trả ngươi đầy đủ"

"Không được. Làm vua một nước, lại để thánh hồn trong tay người khác, 7%, khác gì mạng ta để ngươi định đoạt. Vậy còn gì là tôn nghiêm. Cho dù có chết, ta cũng không để Giang Đông Quốc rơi vào tay ngươi" Như Lão tức giận nói.

Thời điểm ở Ác Nhân Cốc, Trần Lương giữ 5% thánh hồn đã khiến bọn Như Lão phải lăn lộn chiến đấu sinh tử cho hắn. Nhưng vẫn để cho bọn hắn có quyền khiếu nại, có quyền đàm phán. Giờ lên tới 7%, chẳng phải là hoàn toàn mất đi quyền nói chuyện.

7% thánh hồn bị hủy, Như Lão sợ rằng bản thân sẽ rơi vào si đần cả đời. Sống như vậy, thà chết còn hơn.

Trần Lương từ tốn nói:

"Như Lão, ngươi nghe ta nói thật mấy câu. Ta trước nay chưa từng có ý đồ với Giang Đông Quốc. Ta vốn dĩ cũng không muốn giữ thánh hồn của ngươi. Chúng ta đã sát cánh bên nhau chiến đấu hơn trăm năm, ta vốn dĩ rất tin nhiệm ngươi, muốn giúp ngươi ngồi chắc ngai vàng.

Nhưng mấy ngày vừa rồi ngươi làm ta thất vọng vô cùng.

Ta giúp ngươi thống nhất Giang Đông Quốc, vậy mà ngươi không hề đến cảm ơn ta một tiếng. Ta phái sứ giả đến mời ngươi, ngươi còn có ý định chém đầu hắn. Lúc trước đưa ngươi vào Tiểu Cửu Giới, ngươi không có nửa điểm chân chờ. Còn bây giờ thì sao, ngươi viện trăm ngàn có không vào.

Ngươi xem, chưa ngồi lên ngai vàng, ngươi đã không coi ai ra gì, không còn nửa điểm tin tưởng ta. Vậy sao ta có thể tin tưởng ngươi được.

Khai Thiên Môn có nhiều đối tác làm ăn ở Giang Đông Quốc, cũng quen thuộc nhiều với nơi đây, và cũng cần khai thác một số tài nguyên. Vì vậy ta muốn tạm thời đặt trụ sở ở nơi này.

Nhưng ngươi lại khiến ta không thể tin tưởng ngươi được nữa. Vậy ta cũng đành dùng đến hạ sách này.

Nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ không đưa ra yêu cầu quá đáng khiến ngươi khó xử, ta càng không tham gia vào việc nội bộ của vương quốc. Giang Đông Quốc hoàn toàn nằm trong tay ngươi. Thánh Hồn của ngươi, ta đảm bảo giữ gìn cẩn thận, sau 1000 năm sẽ trao trả nguyên vẹn.

Tính ta thế nào, lời nói của ta đáng tin hay không, ngươi hẳn rõ ràng"

"Ngươi sẽ không để ta ra khỏi đây nếu không đồng ý đúng không?" Như Lão hỏi

"Đúng vậy" Trần Lương không phủ nhận "Nếu ngươi không đồng ý, ta sẽ đi trao đổi với các Đại tướng quân khác, để một trong số bọn hắn lên ngôi vương. Bản thân ta chắc chắn

không ngồi lên ngôi báu, nó quá vướng víu và nhỏ bé. Tin tưởng rằng sẽ có người muốn nhận lấy điều kiện này. Ta chỉ là đang ưu tiên cho người đã chiến đấu cùng ta một thời gian dài"

Suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng Như Lão đành đồng ý. Thực ra vốn dĩ lão không có sự lựa chọn. Việc đã đến nước này, trở thành Địa cấp võ giả, ngồi trên ngai vàng hay là chết, lựa chọn đã quá hiển nhiên. Lão đành hi vọng Trần Lương sẽ thực hiện đúng lời nói của mình, không xen vào việc nội bộ Giang Đông Quốc.

Như Lão đành đưa 7% thánh hồn sang não hải của Trần Lương, rồi cảm lấy đan dược, ngồi dưới gốc Thiên Đạo Mộc luyện hóa.

Thiên Đạo Mộc không có tác dụng gì cho tăng lên Địa cấp của Như Lão. Cái Trần Lương muốn là sử dụng Tuế Nguyệt cho Như Lão tu luyện, đồng thời tận dụng để tăng tốc ra quả cho Thiên Đạo Mộc.

Chuyện ở Giang Đông Quốc coi như đã hoàn tất tới 9 phần, còn lại 1 phần là phương hướng phát triển cho Khai Thiên Môn nữa là Trần Lương có thể tiếp tục lên đường tu luyện, thăm thú Cửu Giới, tìm kiếm cơ duyên.

"Cũng đến lúc thu lại vật đó rồi" Trần Lương tự nhủ

- -----

"vật đó" của Trần Lương sẽ là bảo vật khó lường nào?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Sát Thân, Khai Khí Đường, Khai Trận Đường

Thời điểm rời khỏi Hoàng Đình Trấn, do Tiểu Cửu Giới bị phong bế, Trần Lương không thể mang theo Luyện Khí Phường. Kiện Thân Khí này sẽ là là bài quan trọng để đưa Khai Thiên Môn vào danh sách những thế lực hàng đầu về buôn bán vũ khí trên Cửu Giới.

Hiện giờ, Tiểu Cửu Giới đã mở, chiến tranh cũng kết thúc, là lúc phù hợp thu về Luyện Khí Phường đang để Hoàng Hà Gia Tộc trông coi hộ.

Trần Lương không biết rằng từ mấy chục năm trở lại, lúc nào Hoàng Hà gia chủ cũng ngấp nghé Luyện Khí Phường, thuê rất nhiều Luyện khí sư tìm cách mở khóa cửa vào mà không được, dùng võ lực càng là không xong.

Mặc dù không biết tòa nhà màu đen này có tác dụng gì, nhưng Hoàng Hà gia chủ cho rằng Trần Lương sẵn sàng bỏ 100 củ để thuê đất 100 năm, lại thêm khả năng bất khả xâm phạm, cho thấy tòa nhà này giá trị liên thành.

Hoàng Hà gia chủ đã bước vào Địa cấp tu vi. Hắn càng không mở ra được Luyện Khí Phường, lại càng khao khát có được nó. Năm đó mua lại đất của Khai Thiên Môn, hắn đã điều tra kỹ càng thực lực đối phương không mạnh, chỉ nhờ trận pháp mà chiếm được đất đai nên phải bán vội rồi đi.

Đã quá thời hạn 100 năm mà mãi không thấy Trần Lương quay lại, Hoàng Hà gia chủ cho rằng Trần Lương đã chết, Khai Thiên Môn đã tan rã. Vì vậy quyết định đăng tin rao trên Thiên Tin Các rằng ai mở ra được tòa nhà màu đen trong khu đất của hắn, người đó sẽ được nhận thưởng lên tới 20 củ.

Hoàng Hà gia chủ cũng không sợ Trần Lương quay lại, dù sao thì đăng tin rao là một chuyện, hắn vẫn đang giữ tòa nhà màu đen ở nguyên vị trí, không có một vết xước. Thậm chí, nếu Trần Lương thân cô thế cô, hắn cũng không ngại mà giết người cướp của, bắt đối phương giao ra bí mật của tòa nhà màu đen.

Hoàng Hà gia chủ đang cùng tiểu thiếp của mình ân ái trong trang viên thì một thuộc hạ hét ha hét hải chạy vào phá tan bầu không khí sung sướng của hắn. Thuộc hạ mới chỉ kịp nói "Bẩm gia chủ..." đã bị hắn đập bàn quát:

"Ai cho ngươi vào đây"

"Có việc gấp thưa gia chủ"

"Ngươi nhìn lên trời đi" Hoàng Hà gia chủ chỉ tay lên mây xanh

"Bẩm, bầu trời sao ạ?" Người thuộc hạ ngơ ngác hỏi

"Trời có súp đâu mà ngươi phải gấp" Hoàng Hà gia chủ mắng.

Câu nói đùa này của Hoàng Hà gia chủ lại khiến tiểu thiếp cười vui, nên tâm tình của hắn cũng khá hơn, hỏi:

"Có chuyện gì?"

"Bẩm đại nhân, tòa nhà màu đen biến mất rồi"

"Tòa nhà màu đen nào?" Hoàng Hà gia chủ hỏi lại

"Chính là tòa nhà siêu to khổng lồ mà ngài muốn mở ra"

"Sao lại biến mất được, nó to bằng cả một bầu trời tư cách, mất là mất thế nào!?"

"Tiểu nhân không rõ, mời ngài đến xem"

Hoàng Hà gia chủ vội vàng bay tới nơi đặt Luyện Khí Phường. Nơi đó giờ chỉ còn là 1 bãi đất trống. Hắn quát lên:

"Ai nói cho ta biết tòa nhà màu đen đâu mất rồi?"

Một lão già đi tới nói:

"Bầm đại nhân, mới khi nãy, thuộc hạ đang ở gần đây, đột nhiên cảm nhận được không gian có sự biến đổi, nên thuộc hạ chạy tới. Tới nơi thì đã không còn thấy tòa nhà siêu to khổng lồ kia đâu. Thuộc hạ nhặt được 2 vật này"

Lão già đưa cho Hoàng Hà gia chủ 1 tờ giấy và 1 chiếc nhẫn. Trên tờ giấy ghi vòn vẹn 4 chữ:

"Vật quy nguyên chủ"

Còn chiếc nhẫn là 1 Không Vật. Kiểm tra bên trong, Hoàng Hà gia chủ thấy được một đồng tinh thạch, trị giá 20 củ.

Trong chốc lát, Hoàng Hà gia chủ chợt hiểu ra chủ nhân của tòa nhà màu đen đã tới thu lại đồ vật. Nhưng hẳn nghĩ thế nào cũng không ra được Trần Lương mang tòa nhà rời khỏi nơi đây bằng cách gì.

Cho vào Không Vật? Chắc chắn không được. Tòa nhà to như vậy, dù là cực đại Không Vật cũng thu không nổi.

Người đến liệu có phải Không Gian Chương không già? Tụi Không Gian chắc chắn cũng không thu được vật to như vậy, nhưng thủ đoạn của Thiên cấp không phải hẳn có thể lường được. Nghĩ tới đây, Hoàng Hà gia chủ liền không muốn tiếp tục tìm hiểu vấn đề này. Đồ vật đã không còn, nghĩ cũng vô ích.

Trần Lương thu Luyện Khí Phường vào Tiểu Cửu Giới, cười Tiểu Ngạo trở về Giang Đông Quốc. Lúc này, để tránh lãng nhãng mất thời gian, Tiểu Ngạo dùng Không Gian Truyền Tống đưa hẳn tới cạnh Luyện Khí Phường, thu vào Tiểu Cửu Giới rồi rời đi luôn, không cần thiết gặp Hoàng Hà gia chủ.

Mong muốn giải tỏa hạo ý, cảm tình của người dân Giang Đông Quốc, Trần Lương di chuyển Khai Thiên Môn rời khỏi Kinh Châu, trả lại cố đô cho Giang Đông Quốc. Hẳn cũng tránh lựa chọn những đại thành thuộc về 12 Đại tướng quân.

Vùng đất Trần Lương đặt chân là Xích Bích Thành, nơi có mộ Bạch Cư Thiệt dồi dào trữ lượng, ước tính có thể khai thác trong ngàn năm. Bạch Cư Thiệt rất cứng rắn, có khả năng hấp thu và nâng cao nguyên khí, linh khí. Vì vậy thường được sử dụng để chế tạo Bách Thánh Khí hoặc là một số Thiên Thánh Khí.

Bạch Cư Thiệt là nguyên nhân chính để lựa chọn Xích Bích Thành làm nơi đặt trụ sở. Ngoài ra, nó còn có trận pháp cấp 7 trung đẳng, diện tích rộng lớn, giao thương thuận lợi, đất đai trù phú.

Có Thần Khí Luyện Khí Phường, có mộ Bạch Cư Thiệt, có 1 Luyện khí sư cấp 8, 1 Luyện khí sư cấp 7, 15 Luyện khí sư cấp 6 và nhiều Luyện khí sư cấp dưới, Khai Thiên Môn có được tiềm năng vcl (vô cùng lớn) để phát triển kinh doanh vũ khí.

Vốn dĩ ý định ban đầu của Trần Lương là đưa Khai Thiên Môn thành môn phái chuyên trận pháp. Nhưng người tính không bằng trời tính. Trước thì hẳn nhặt được Luyện Khí Phường, sau thì thu được Luyện khí sư cấp 7, 8. Còn bản thân hẳn lại bận tu võ đạo, bồi dưỡng chiến lược cho chúng thuộc hạ, vì vậy không có nhiều thời gian cho trận pháp.

Còn may là hẳn đã đào tạo được Vạn Lan Nhu và 3 người khác lên Trận Pháp Sư cấp 7, đã có thể tự mình chèo chống 1 phương.

20 ngày bên ngoài bằng 2 năm.Như Lão tu luyện bên cạnh Thiên Đạo Mộc và Tuế Nguyệt. Hẳn đã thành công đột phá lên Địa cấp. Mờ song đồng, Như Lão bay lên cao gào thét một tiếng vang vọng không gian. Tiếng gào không chỉ thể hiện uy phong, nội lực, mà dường như còn ẩn chứa sự giận giữ.

"Chúc mừng Như đại nhân đột phá thành công, trở thành cường giả Giang Đông Quốc" Trần Lương đứng dưới gốc Thiên Đạo Mộc, ngẩng đầu nói

Như Lão quay qua nhìn Trần Lương, không những không vui, lại còn mang theo gương mặt hằm hằm, nói:

"Đan dược của ngươi có vấn đề!"

"Đúng vậy" Trần Lương không phủ nhận "Nhưng không phải vấn đề là giúp ngươi lên Địa cấp sao? Thậm chí còn mạnh hơn Địa cấp thông thường"

"Nhưng ta sẽ không thể tu luyện thêm được nữa, tu vi mãi mãi đình trệ không tiến"

"Đừng nghĩ theo hướng tiêu cực như vậy. Hãy nghĩ rằng từ nay về sau, ngươi sẽ được chuyên tâm cai quản Giang Đông Quốc, không cần tu luyện cũng đã mạnh tương đương Hoàng Long Đại tướng quân"

"Sao ngươi không nói trước cho ta biết" Như Lão nhìn chăm chăm vào Trần Lương hỏi như chất vấn

Trần Lương thần nhiên trả lời:

"Nói trước lại mất công ngươi nghĩ, tốn thời gian của ta, xong cuối cùng ngươi vẫn phải chọn vào đây nuốt đan dược mà thôi. Thử nghĩ một chút, nếu ngươi không cần đan dược, vậy khả năng đột phá là không cao. Tuổi ngươi cũng đã lớn. Ngươi có tự tin chắc chắn mình sẽ lên Địa cấp trước khi hết thọ niên?"

Lại nói thêm, với tư chất của ngươi, muốn có sức mạnh ngang với Hoàng Long Đại tướng quân hiện tại, chắc chắn phải mất vài ngàn năm. Thành tựu của ngươi, lên tới trung kỳ là cùng, còn may mắn lắm thì hậu kỳ. Vậy chẳng bằng trong phút chốc có sức mạnh ngang Hoàng Long, trấn áp các Đại tướng quân khác, đàm phán sẽ dễ dàng hơn nhiều"

"Đan dược còn tác dụng phụ nào khác không?"

"Chỉ vậy thôi" Trần Lương vỗ vai Như Lão, nói: "Đừng nghĩ nhiều nữa. Từ một bại binh bỏ chạy vào Ác Nhân Cốc, trở thành cứu ngũ chí tôn của Giang Đông Quốc, Địa cấp võ giả mạnh nhất, nhì Giang Đông Quốc, thọ niên tăng thêm 2200 năm

Đây là tam hỷ lâm môn. Ngươi nên mừng mới phải, đừng giữ bộ mặt cau có như vậy. Ta dám cá có vô số kẻ muốn được như ngươi"

Như Lão nhắm mắt, hít thở thật sâu, tinh thần cải biến, xua tan tiêu cực, nói:

"Môn chủ nói đúng, làm người phải biết thế nào là đủ. Đột nhiên trở thành quốc vương khiến ta bị tham sân si làm cho mờ mắt, dẫn đến những suy nghĩ không đáng có.

Đa tạ môn chủ giải khai, ta cũng đến lúc nên đi rồi"

"Ta đang ở Xích Bích Thành. Ta đã đưa toàn bộ Khai Thiên Môn về đây đặt trụ sở chính. Đây là Trận Nhãn của Kinh Châu. Để ta tiễn ngài một đoạn"

Tiểu Ngạo đưa Trần Lương và Như Lão đi tới Kinh Châu, rồi liền trở về luôn.

Những việc tiếp theo, Trần Lương không can dự, để mặc Như Lão xử trí. Nghe thuộc hạ báo lại, ngày diễn ra cuộc họp với các Đại tướng quân, Như Lão triển hiện thần uy, hạ gục lần lượt các Đại tướng quân, chỉ đến khi đánh với Hoàng Long Đại tướng quân mới bị thủ hòa.

Nhất chiến thành danh, chỉ sau 1 đêm, người dân Giang Đông Quốc đều phải lau mắt mà nhìn tân vương của họ.

Như Lão bước vào Địa cấp, tuổi thọ tăng lên, cơ thể hần trẻ lại như thời trung niên, dung mạo anh tuấn bất phàm.

Chiến thắng các Đại tướng quân mang lại sự tin tưởng trời cho Như Lão, giúp hắn bắt đầu có được một chút phong thái của bậc quân vương.

Quay lại Khai Thiên Môn, hiện giờ người đông, thể mạnh, Trần Lương quyết định tách các đường ra thành các tổ chức hoạt động độc lập.

Luyện Khí Đường sẽ thành lập riêng 1 môn phái tên là Khai Khí Đường do Hạ Tử Yên làm Đường Chủ. Khai Khí Đường tự kinh doanh, lời ăn, lỗ chịu.

Khai Khí Đường có 2 mảng hoạt động chính. Thứ nhất là luyện chế vũ khí phẩm chất Thập Thánh Khí và Bách Thánh Khí. Thứ hai là bán những sản phẩm làm ra cho các cá nhân, thế lực trên khắp Phạm Thiên Vực và sau đó là cả Cửu Giới.

Trận Pháp Đường cũng được trở thành 1 môn phái riêng, lấy tên là Khai Trận Đường do Vạn Lan Nhu làm Đường Chủ. Khai Trận Đường cũng tự kinh doanh, lời ăn, lỗ chịu.

Khai Trận Đường có 2 mảng hoạt động chính.

Mảng thứ nhất hoạt động như một học viện, thu tiền của người ngoài để đào tạo Trận Pháp Sư. Sau đó có thể chào mời những người có tài đầu nhập Khai Trận Đường.

Mảng thứ hai là cung cấp dịch vụ bố trí, sửa chữa, bảo hành trận pháp.

Võ Đường vẫn giữ nguyên tên gọi và không tách ra. Võ Đường có 2 chức năng.

Thứ nhất là bảo vệ các tổ chức phụ thuộc, tức là bảo vệ Khai Khí Đường, Khai Trận Đường.

Thứ hai là chiêu mộ nhân tài, nâng cao chiến lực cho Khai Thiên Môn.

Ngoài ra, Trần Lương còn thành lập 1 thế lực độc lập, lấy tên Sát Thần. Sát Thần là một tổ chức sát thủ, không nằm dưới sự quản lý của Khai Thiên Môn, chỉ chịu sự điều khiển của một mình Trần Lương.

Sát Thần chính là từ Thất Từ tạo thành. Sát Thần có 2 nhiệm vụ.

Thứ nhất là ám sát mục tiêu theo yêu cầu khách hàng.

Thứ hai là đào tạo sát thủ. Công pháp, võ kỹ, cách thức huấn luyện, các thành viên đời đầu của Sát Thần đều đã được Trần Lương đào tạo, chỉ dạy đầy đủ, giờ chỉ việc triển khai.

Trần Lương cũng nhận được lượng tài nguyên khởi điểm tương đương với 10 triệu Tinh thạch, sau đó sẽ là tự làm, tự ăn.

Một điểm khác biệt giữa Sát Thần so với các tổ chức khác của Khai Thiên Môn, là những thành viên chính thức của Sát Thần không cho phép rời khỏi tổ chức. Rời khỏi sẽ bị truy sát, trừ khi nhận được sự đồng ý của cả 5 thành viên Hội Đồng Cấp Cao.

Hội Đồng Cấp Cao là tập hợp 5 người có quyền cao nhất do các thành viên chính thức bình chọn. Hội Đồng Cấp Cao thể hệ đầu tiên sẽ do Trần Lương tự tay lựa chọn ra 5 người.

Sát Thần sẽ có 3 người chịu trách nhiệm tìm kiếm và đào tạo sát thủ. Những người đang trong quá trình học tập được gọi là Dự Sát. Khi nào Dự Sát đủ năng lực sẽ được đưa vào làm thành viên chính thức của Sát Thần.

Khai Thiên Môn mất nửa năm để hoàn thiện cơ cấu tổ chức, phương thức hoạt động và xây dựng nền tảng vững chắc.

Trong thời gian này, Tuyết Hoa dần lui ra khỏi vai trò đại tổng quản. Nàng vốn dĩ là quản lý mọi hoạt động hậu cần, chỉ tiêu của Khai Thiên Môn. Nhưng tương lai tới, nàng sẽ tập trung vào Đan Đạo.

Để giúp đỡ Tuyết Hoa đi xa trên con đường Đan Đạo và giúp Tuyết Phi tiến xa trên con đường võ đạo, Trần Lương sẽ cùng 2 nàng rời khỏi Khai Thiên Môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 187: Người 2 bình sữa

Trần Lương từng hứa với Tuyết Hoa cho nàng 1 hôn lễ thật long lẫy, giờ có lẽ là thời điểm thích hợp để thực hiện điều này, chỉ khác là hôn lễ sẽ không chỉ có 1, mà là 2 tân nương.

Việc đầu tiên cần làm là Trần Lương cùng Tiểu Ngạo đón cha mẹ hắn đến Xích Bích Thành, cùng gia đình 3 bên thưa chuyện, thống nhất kế hoạch tổ chức hôn lễ.

Mẹ Trần Lương vui lắm. Bà cuối cùng cũng toại nguyện nhìn con trai cưới 2 người con gái đẹp người, đẹp nết làm vợ. Bà nhiều lần giục Trần Lương sớm sinh quý tử cho bà có cháu bông cháu bé. Ngoài miệng thì Trần Lương đồng ý, nhưng trong lòng hắn tục sự còn nhiều, chưa muốn có con lúc này.

Trần Lương sẽ rước dâu Tuyết Hoa tại quê hương của nàng, Vân Di Quốc, Tinh La Vực. Còn Tuyết Phi sẽ được đón tại môn phái của cha mẹ nàng, Phụng Linh Môn.

Phụng Linh Môn là thế lực do cha mẹ Tuyết Phi lập nên. 2 võ giả Địa cấp, lại thêm sự ủng hộ từ Khai Thiên Môn, Phụng Linh Môn sớm chiều mộ được thuộc hạ, phát triển kinh doanh mảng tơ lụa và trang phục. Đây là chuyên môn của mẹ Tuyết Phi khi còn tại trong gia tộc.

Tơ lụa và trang phục của Phụng Linh Môn không phải dạng phổ thông cho phàm nhân mặc, mà là dạng chất liệu đặc biệt dành cho các tiên nhân hay con nhà thế gia. Ngoài tác dụng làm đẹp, trang phục của bọn hắn sẽ có các tác dụng phòng hộ và khó phá hỏng, tất nhiên kém hơn so với thánh khí, nhưng ít nhất không dễ dàng bị phá hủy.

Phụng Linh Môn là lấy tên từ tên 2 người gộp lại, cha Tuyết Phi là Phan Phụng, mẹ Tuyết Phi là Linh Linh. Bọn hấn vốn định làm đại trưởng lão trong Khai Thiên Môn, nhưng Trần Lương không cho. Hấn không muốn để nhạc phụ, nhạc mẫu làm thuộc hạ của mình. Và lại để họ tự thành lập thế lực của mình cũng sẽ tốt cho tương lai của Khai Thiên Môn.

Phụng Linh Môn đặt trụ sở tại Lua La Trấn, nơi được thiên nhiên ban tặng khí hậu và thổ nhưỡng phù hợp để nuôi Hồng Châu Tằm, loài yêu thú nhả ra 1 loại tơ cực kỳ chắc chắn và lung linh sắc màu.

Để chuẩn bị cho lễ đón tân nương, Tuyết Hoa đã trở về nhà trước 1 tháng. Vân Di Quốc hiện giờ đã không còn là nhược quốc phải trông chờ vào trận pháp bảo vệ như lúc trước, mà đã trở thành cường quốc mạnh nhất so với 7 tiểu quốc xung quanh.

Tất cả là nhờ phụ thân và huynh trưởng của Tuyết Phi đã đột phá lên Hoàng cấp trong Tiểu Cửu Giới. Chứng kiến tài nguyên và nhân lực Khai Thiên Môn, lại thêm được Trần Lương trợ giúp đột phá trở thành tiên nhân, tình cảm của cha Tuyết Phi dành cho người hiền tế này đã lớn đến không bút mực nào mô tả được.

Tuyết Hoa trở về báo tin tổ chức hôn lễ, quốc vương Vân Di Quốc đã bỏ ra chi phí lớn nhất, tổ chức tiệc cưới lớn nhất từ trước đến nay tại Vân Di Quốc, kéo dài tới 7 ngày 7 đêm.

Theo thứ tự, Trần Lương sẽ đón Tuyết Hoa trước, mang theo 7 7 49 hòm bảo vật do Khai Huyền. Tất cả người đến đều là Hoàng cấp bay rợp trời, khiến cho dân chúng Vân Di Quốc xôn xao hết cả lên. Ai cũng chạy từ trong nhà ra xem. Đây là lần đầu tiên bọn hấn được chứng kiến nhiều như vậy tiên nhân đứng cùng một chỗ.

Khôi phải nói, cha Tuyết Hoa là cỡ nào hãnh diện, cỡ nào sung sướng. Từ khi đội tiên quân đến, không có giây phút nào lão không ngoác miệng ra cười. Chi cần tin tức hiền tế của lão có một lực lượng kinh người như này, dù là các vương quốc, thế lực mạnh hơn cũng không muốn gây sự với Vân Di Quốc.

Lễ rước dâu diễn ra mất một ngày, sau đó Tuyết Hoa theo Trần Lương trở về Xích Bích Thành tiếp đón quan khách. Còn Trần Lương tiếp tục đi đón Tuyết Phi, cũng mang theo kèn trống, đoàn người giống trước.

Để không bị đối xử phân biệt khiến người còn lại hụt hẫng, đêm động phòng, cả 2 tân nương đều hưởng hoan lạc cùng phu quân của các nàng. Cảm giác mới lạ khiến cả 3 càng thêm hưng phấn.

Mọi chuyện tại Giang Đông Quốc đã viên mãn. Khai Thiên Môn lúc này đã có đủ thực lực để đứng vững gót chân, không cần Trần Lương phải đi lo lắng.

Tục sự đã xong. Tiếp theo, Trần Lương sẽ cùng Tuyết Hoa và Tuyết Phi lên đường, mục tiêu là giúp 2 nàng tu luyện.

Việc đầu tiên là tìm cho Tuyết Hoa một sư phụ truyền dạy Châm Cứu. Việc này Trần Lương đã bỏ ra 1000 Tinh thạch thuê Thiên Tín Các tìm kiếm cho hấn 10 người biết bí thuật Châm Cứu.

Từ danh sách này, hấn sắp xếp theo thứ tự ưu tiên từ dễ đến khó trong việc nhận Tuyết Hoa làm đệ tử và truyền dạy Châm Cứu cho nàng.

Cái tên đầu tiên là Lữ Bích Ngọc, biệt danh Song Thủ Vô Nan. Nàng hiện sống tại một thung lũng ở Tinh La Vực, được vây quanh bởi 4 ngọn núi, tách biệt với đời.

Tuy là nói tách biệt với đời, nhưng dưới chân 4 ngọn núi lại có rất nhiều người sinh sống, quán xá mọc lên san sát.

Lí do là bởi Lữ Bích Ngọc chữa bệnh như thần, đan đạo đỉnh cao, tiếng lành đồn xa khiến cho người người kéo đến mua đan, chữa trị. Có điều mỗi tháng, nàng chỉ chữa cho 30 người. Cho dù 1 ngày đã chữa đủ thì 29 ngày tiếp theo cũng sẽ không chữa cho ai.

Về bán đan, nàng có 2 loại. Một loại là luyện hàng loạt bán cho các nhà buôn là chính, thỉnh thoảng mới bán lẻ. Một loại là luyện theo yêu cầu. Đan được luyện theo yêu cầu chắc chắn là loại hiếm có khó tìm, vì vậy giá cả và yêu cầu rất cao. Nếu Lữ Bích Ngọc không có sẵn nguyên liệu thì người cầu đan phải tự tìm. Về giá cả, không phải lấy Tinh thạch làm tiền, mà lấy năm phục vụ để ra giá.

Lữ Bích Ngọc không thiếu tiền, chỉ thiếu người. Vì vậy các võ giả tìm đến mua đan đều sẽ được yêu cầu ở lại làm bảo vệ. Thời hạn thì phụ thuộc vào chiến lực của người và giá trị đan được. Trận Pháp Sư đến tìm đan sẽ được yêu cầu bố trận, luyện đan sư đến tìm đan thì được yêu cầu làm Đan Đồng, giúp Lữ Bích Ngọc luyện đan. Các ngành nghề được yêu cầu tương ứng, còn nếu không mang lại được tác dụng gì thì sẽ không được nhận đan.

Muốn được Lữ Bích Ngọc đáp ứng yêu cầu đã không dễ, muốn gặp nàng để đưa yêu cầu lại cũng cần vô số thời gian. Trước tiên người phải đến nhận số thứ tự, sau đó chờ đến khi số của mình được đọc lên thì cầm số tiến vào thung lũng. Số chờ rất dài, có người đợi vài năm là chuyện bình thường.

Tiểu Ngao và Ngao Thiên đều đã rời đi. Ngao Thiên quay về Thiên Đăng Sơn Mạch, Tiểu Ngao thì ngao du khắp nơi, tìm chốn thiên địa có nồng đậm Không Gian thuộc tính.

Trần Lương cũng không gặp. Nơi đến đã có, hấn cùng 2 nữ nhân của mình nhân nhả lên đường. Đi theo 3 người còn có 1 hộ vệ Huyền cấp ngũ huyết, tên là Lôi Bôn, có nhiệm vụ bảo vệ Tuyết Hoa.

Bọn hấn vừa đi vừa ngắm cảnh, tiến vào các thành thị xem người dân sinh hoạt, ăn đặc sản, mặc lễ phục, tham gia sự kiện.

Từ Khai Thiên Môn đi đến nơi ở của Lữ Bích Ngọc đường xá xa xôi nhưng không khiến 2 nữ nhân mệt mỏi, ngược lại càng thêm vui vẻ vì được ngao du thiên hạ cùng phu quân của mình.

Bọn hấn vừa dừng đến Truyền Tống Trận để di chuyển từ Phạm Thiên Vực đến Tinh La Vực, đặt chân tới Không Tú Thành.

Tàn bộ trên đường, Trần Lương đã quá quen với ánh mắt của đám nam nhân nhìn chằm chằm vào 2 nữ nhân của mình, hoặc đôi khi là ánh mắt thù địch. Đã mấy lần Lôi Bôn phải ra tay đánh tan đám dâm tặc.

Các thành thị đều có quy củ an ninh để đảm bảo người dân an ổn sinh sống, làm ăn. Vì vậy người đến gây sự vì nhan sắc cũng không có nhiều, thấy Lôi Bôn thể hiện ra bản lĩnh, bọn chúng liền thôi.

4 người Trần Lương đến Không Tú Thành đúng lúc nơi đây tổ chức đại hội luyện đan dành cho người dưới 1000 tuổi, phần thưởng là phối phương của Khôi Thủy Đan.

Khôi Thủy Đan là đan được chữa thương cấp 7 phổ thông, có giá lên tới 10 vạn Tinh thạch, là đan được chữa thương yêu thích của Địa cấp võ giả vì dễ tìm, dễ mua, mà giá cả không quá cao so với thu nhập của bọn hấn.

Tuyết Hoa cũng đang cần 1 phối phương cấp 7 để tập luyện, đưa bản thân trở thành luyện đan sư cấp 7. Nàng có 2 ưu thế rất lớn so với luyện đan sư phổ thông.

Thứ nhất là tài nguyên luyện đan dồi dào vô tận từ Khai Thiên Môn. Phổ thông luyện đan sư phải luyện đan bán kiếm tiền, sau đó tìm mua phối phương, mua nguyên liệu luyện đan. Những thứ này không phải vấn đề của Tuyết Hoa, đã có Khai Thiên Môn lo, giúp nàng toàn tâm toàn ý học tập, luyện đan.

Thứ hai là tinh thần lực. Luyện đan sư hay nhân loại nói chung, thường chỉ dùng đến một phần nhỏ năng lực của não hải. Tuyết Hoa, nhờ có Hắc Bạch Song Hoa giúp tăng cường khả năng của não hải, khiến cho ngộ tính của nàng cao lên mấy lần, dẫn đến tinh thần lực tăng nhanh.

Tinh thần lực của Tuyết Hoa sau khi kết thúc đợt tu luyện 72 năm, đã bước vào cấp 7. Có điều nàng chưa từng luyện được đan được cấp 7 nên hiện vẫn chỉ tính là luyện đan sư cấp 6.

Phối phương của đan được cấp 7 đã không còn dễ kiếm, Khai Thiên Môn tạm thời còn chưa tìm về được cho nàng. Vì vậy, ngồi ở quán trà đá, hóng được tin về phần thưởng của đại hội luyện đan, Tuyết Hoa quay qua Trần Lương, nói:

"Phu quân, thiếp muốn tham gia đại hội luyện đan"

"Tham gia các cuộc thi sẽ rất tốt cho kỹ năng của nàng. Chúng ta đi đăng ký rồi kiếm quán trọ ở lại Khổng Tú Thành một thời gian" Trần Lương gật đầu đồng ý.

Đang đi trên đường, Tuyết Hoa giật mình vì tiếng xe ngựa phóng rất nhanh phía sau. Trần Lương chỉ nói 2 tiếng:

"Lôi Bôn"

Lôi Bôn tự biết phải làm gì, quay ra sau dựng lên 1 băng tường, ngăn chặn đường đi đến của xe ngựa

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Đánh cược

Chỉ nhìn thoáng qua xe ngựa đã biết người ngồi trên xe không phải hạng tầm thường. Ngựa kéo không phải là động vật phổ thông, mà là Phong Tuấn Mã, yêu thú cấp 3, ngày đi ngàn dặm.

Phu xe cũng không phải dạng vừa, nhìn thấy tường băng liền huy kiếm chém nát. Có thể chém nát tường băng của Lôi Bôn, cho thấy người này chí ít cũng có chiến lực tương đương Huyền cấp.

Có điều tường băng chỉ nát mà không vỡ, dưới sự gia cố của Lôi Bôn, nhanh chóng hồi phục, khiến xe ngựa phải từ từ dừng lại.

Phu xe lớn tiếng quát:

"Không muốn chết thì tránh ra"

"Chủ ta đang tản bộ. Người muốn đi qua thì đi chậm lại về bên kia đường" Lôi Bôn nói

Phu xe liếc nhìn 3 người sau lưng Lôi Bôn, không thấy quen mặt, biết là người từ bên ngoài tới, nói tiếp:

"Người từ bên ngoài tới, còn không biết thiếu gia nhà ta, có thể tha một mạng. Nếu còn tiếp tục chặn đường, chỉ sợ chết mà không biết vì sao"

Phu xe đã nói như vậy, chỉ sợ ngồi trong xe là nhân vật không tầm thường. Lôi Bôn không dám tự quyết định, hỏi ý Trần Lương:

"Thiếu gia, nên làm thế nào?"

3 người Trần Lương quay người lại, nhìn xe ngựa. Trần Lương hỏi:

"Thiếu gia nhà người là ai?"

"Hừ, nghe cho rõ đây. Thiếu gia nhà ta là Úy Như Phong, là thiên tài luyện đan sư, đồ đệ duy nhất của Bát Phàm đại sư, đồng thời là thiếu thành chủ Khổng Tú Thành. Thiếu gia chưa tới ngàn tuổi đã là luyện đan sư cấp 7, có thể nói là Long trung chi nhạn. Tiểu tử vô tri, còn không nhanh cúi đầu nhường đường, để thiếu gia mất hứng, người chết không hết tội!"

"Thiếu thành chủ a. Lôi Bôn, lùi lại đi" Trần Lương phản phó. Dù sao cũng đang ở địa bàn nhà người ta, không nên gây sự kéo rước phiền phức không đáng có.

"Các người chặn đường gây sự, giờ muốn rút lui, nào có dễ vậy" Âm thanh từ bên trong xe ngựa vang ra.

Sau lời nói của nam nhân trong xe, là sự biến đổi của khung xe ngựa. Khung xe phía trước và phía bên phải từ từ được kéo lên, để lộ ra bên trong là 1 vị công tử hào hoa ngồi cạnh 1 cô gái xinh đẹp, muốn mặt có mặt, muốn ngực có ngực, muốn eo có eo, muốn mông có mông.

"Xe ngựa này cũng thật thú vị!" Tuyết Hoa nói

"Vậy chúng ta sẽ mua 1 chiếc" Trần Lương nói

"haha, xe ngựa này là Nam Trung Lão tự tay thiết kế, bản giới hạn. Cả tòa thành này chỉ có 2 chiếc, người kiếm đâu ra được. Cô nương, xinh đẹp như nàng sao phải đi bộ mỏi chân. Ta mời nàng lên ngồi cạnh, còn rất nhiều thú vị trên chiếc xe ngựa này"

"Vậy nếu ta đập chiếc xe này thì sẽ chỉ còn có 1 chiếc duy nhất phải không?"

"Tiểu tử, ăn có thể ăn bậy, nhưng nói, không nên nói bậy kéo cái miệng vạ đến cái thân" Phu xe nói

"Câu đấy, nên là dành cho thiếu gia nhà người. Dám động đến phu nhân nhà ta, chết không hết tội!" Lôi Bôn nói

"Tên tiểu nô tài, không có chỗ cho người xen vào" Phu xe nhìn Lôi Bôn quát

"Phu xe thì chỉ nên quát ngựa, miệng tiện không nên nói thành lời" Lôi Bôn đáp trả

2 thuộc hạ lòi qua tiếng lại, không ai là thua kém võ mồm. Trần Lương chờ một lúc, ra lệnh:

"Lôi Bôn, hủy xe, giết ngựa"

"Tuân lệnh" Lôi Bôn vận khí, đánh liên tiếp 2 chưởng về phía xe ngựa, khiến cho 2 Phong Tuấn Mã nổ đầu mà chết. Ngay sau đó là 1 chưởng đánh vào phu xe.

"Người dám..." Lôi nói còn chưa dứt, phu xe đành phải vận khí đánh trả.

Chưởng lực giao phong, cả 3 người Ủy Như Phong cùng xe ngựa bị chấn bay về sau. Khung xe không phải gỗ thường, nhận dư lực ảnh hưởng mà không bị hủy.

"Muốn sống, nhảy khỏi xe" Lôi Bôn vừa nói, vừa chuẩn bị võ kỹ. 1 bàn tay thú hiện ra, uy mãnh vô cùng.

"Thiếu chủ, nhanh đi" phu xe vội vàng kéo thiếu chủ và nữ nhân của hắn bay ra khỏi xe, vừa kịp lúc chưởng lực đến, phá tan tành chiếc xe thành vô số mảnh vụn. Không phải hắn sợ chưởng của đối phương, mà sợ hắn giao chiến sẽ khiến thiếu gia nhà hắn bị liên lụy.

Ủy Như Phong nhìn chiếc xe đã không còn nguyên vẹn, tức giận quát:

"Giết chết 2 tên kia, bắt sống 2 á nữ nhân"

"Tuân lệnh " Phu xe bay tới trước mặt Lôi Bôn, khí thế hùng hục.

Khoảng cách 2 bên vốn dĩ gần nhau, lại đang ở trong thành, nhà cửa san sát, dân cư đông đúc, nên không tiện dùng đến võ kỹ đánh tầm xa. 1 bên dùng kiếm, 1 bên lấy 2 tay làm vũ khí tranh phong bất phân thắng bại.

Ủy Như Phong quay qua nhìn Trần Lương đánh giá lại vài phần. Thuộc hạ đánh xe của hắn là Huyền cấp ngũ phẩm. Có được tùy tùng cao cấp như vậy, không chỉ nhờ thân phận thiếu thành chủ mà còn phải là luyện đan sư thiên tài cấp 7, cả Không Tử Thành chỉ có mình hắn có được đãi ngộ như này.

Ủy Như Phong thân phận có thân phận, bối cảnh có bối cảnh, bản thân võ đạo cũng không tệ, lại thêm có tùy tùng dũng mãnh khiến hắn trước nay đi đường luôn ngẩng cổ ngược tận gò, đi đường chưa từng phải nhìn ai.

Có điều gần gần năm sống trên đời, trí tuệ tinh thần lực cấp 7, Ủy Như Phong cũng không phải thẳng ngu. Đối phương có được thuộc hạ tương đương của hắn, vậy thân phận hắn cũng không dễ bắt nạt.

Mặc dù biết gặp được đá tảng, nhưng đối phương không có ý nhượng bộ, Ủy Như Phong cũng không thể lùi nửa bước, chưa kể xe ngựa yêu quý của hắn còn bị đối phương phá hủy.

Nhìn 2 võ giả Huyền cấp giao đấu quả thật mãn nhãn. Trần Lương cùng 2 nữ nhân không có nửa điểm lo lắng cho Lôi Bôn. Bọn hắn còn điềm nhiên tiến về 1 túr quán gần đó, gọi:

"Tiểu nhị, cho 1 bình Nữ Nhi Hồng"

Tiểu nhị cùng chủ quán đang đứng núp sau quầy, nghe thấy vội chạy tới nói:

"Khách quan, Nữ Nhi Hồng của ngài đây. Tiểu nhân mạn phép nhiều lời. Người kia thân phận rất lớn, ngài nên sớm rời đi tránh rắc rối"

"Người yên tâm, quán của người hồng bao nhiêu, ta đền bấy nhiêu" Trần Lương vừa quan chiến, vừa nói

"Ha ha, khách quan nói đùa, tiểu nhân sao dám đòi tiền của ngài. Có điều những người khác đã bị các ngài đuổi đi hết rồi"

"Muốn rời đi nhanh thì dễ thôi" Trần Lương nhìn sang Ủy Như Phong, cười cười.

Hắn nhắc mông rời khỏi ghế, tiến về phía vị thiếu thành chủ, vừa đi vừa lấy ra 1 thanh thương phẩm cấp Thập thánh khí.

Ủy Như Phong cười khinh, nói:

"Tiểu tử lại dám gior vũ khí trước mặt ta, thật là không biết viết chữ "chết" như nào"

Ủy Như Phong rất tự tin vào bản lĩnh võ đạo của mình, cũng lấy ra bảo kiếm tiến lên. Ủy Như Phong không phải loại công tử trời gả không chặt. Bản thân hắn thừa hưởng gia tài từ phụ thân, nhưng năng lực kiếm tiền của hắn quả thật khiến người khác nể phục.

Hắn được coi là triệu phú trẻ tuổi nhất Không Tử Thành. Thanh kiếm hắn sử dụng cấp bậc là Thiên Thánh Khí, với phần chuôi liền với phần thân, đều được làm từ Sứ Lai Ngọc, rất đẹp, rất quý.

Muốn đánh nhanh thắng nhanh, Ủy Như Phong ngay mở đầu đã thi triển thần thông, là một Tinh linh hóa hình cự điều. Hắn bật người về phía trước, chém một kiếm thật mạnh, đồng thời cự điều đập cánh, phi ra 2 phong nhận từ 2 bên.

Ủy Như Phong là Phong thuộc tính, gia tốc cho cơ thể hắn từ thân pháp đến tốc độ chém đều nhanh hơn mấy phần. Trần Lương không ngờ đối phương cũng có mấy phần bản sự khiến hắn phải vất vả chống đỡ, thậm chí mấy lần bị phong nhận chém trúng người.

Trần Lương phải dùng đến Phong thuộc tính để gia tốc bản thân, chống đỡ lại kiếm và phong nhận liên tiếp chém về phía mình.

Có được khởi đầu tích cực, Ủy Như Phong càng đánh càng hăng. Hắn cho cự điều vòng ra sau Trần Lương, giáp công từ mặt. Nhìn từ bên ngoài, có thể thấy tình huống của Trần Lương không tốt chút nào.

"Tiểu tử, quỳ xuống dập đầu, dâng lên 2 vị mỹ nhân, ta có thể tha cho 1 mạng" Ủy Như Phong nói

"Nếu người đã nói vậy"

Trần Lương vừa nói xong liền hiện ra Chiến thần Atula cầm 6 thanh chiến thương. 2 thanh đối phó cự điều phía sau, 4 thanh chém về phía Ủy Như Phong.

Tình huống đảo ngược, Ủy Như Phong chống đỡ vất vả, liên tục lùi về sau. Trần Lương thì thông dong tiến bước, thậm chí hắn còn cắt thương đi, chấp tay sau lưng.

"Tiểu tử, quỳ xuống dập đầu, tha ngươi một mạng" Trần Lương vừa nói xong, tốc độ đánh của Chiến thần Atula đột nhiên tăng mạnh.

Một tích tắc sau, trái phải trên cổ của Ủy Như Phong đặt lên 2 mũi thương. Chỉ cần 1 ý niệm của Trần Lương, Ủy Như Phong liền đầu mình 2 nơi.

"Tiểu tử chó làm càn" Nhìn thấy thiếu gia bị nguy hiểm, phu xe vội tách khỏi Bôn Lôi, chạy tới

"Ngươi nói ai tiểu tử?" Trần Lương nhìn sang phu xe hỏi, đồng thời 2 mũi thương để lại trên cổ Ủy Như Phong 2 vết cắt rỉ máu.

"Đại nhân, người bình tĩnh. Người nếu giết thiếu gia nhà ta, chắc chắn sống không qua nỗi đêm nay"

"Vậy ta phải để mặc các người chém giết mình?" Trần Lương hỏi vặn lại

"không không, là do ta sai. Đại nhân không chấp tiểu nhân. Ta xin tạ lỗi với đại nhân, mong đại nhân bỏ quá cho, thả thiếu gia rồi chúng ta sẽ rời đi ngay" phu xe chấp tay cúi đầu

"Đứng thẳng lên cho ta. Không việc gì phải tạ lỗi. Dám làm bị thương ta. Người chết chắc rồi!" Ủy Như Phong cứng rắn nói. Hắn tự tin ở Không Tú Thành, còn không có người dám giết hắn.

"Còn cứng miệng! Ngươi có tin ta bắt ngươi làm con tin rồi ra ngoài thành chặt tay, chặt chân ngươi không?" 2 mũi thương một lần nữa tiến vào sâu hơn.

Ủy Như Phong không dám nói tiếp. Trong đầu hắn thầm chửi quân đội sao còn lè mề chưa tới.

"Thiếu gia, một điều nhện là chín điều lành. Chỉ cần còn núi xanh, sợ gì không có củi đốt, giữ mạng là trên hết" Phu xe nhẹ nhàng nói

"Phu quân, chúng ta đang đi chơi, người đừng để tên này làm mất hứng. Thả hắn đi, chúng ta còn phải giúp Tuyết Hoa đi đăng ký đại hội luyện đan" Tuyết Phi nhẹ nhàng nói

"Luyện đan? Trong các người, ai là người tham gia đại hội?" Ủy Như Phong hỏi

"Là ta" Tuyết Hoa đứng cạnh Tuyết Phi nói

"Ta cũng đang trên đường đi đăng ký tham gia đại hội luyện đan. Các người có dám đánh cược với ta?"

"Cược như thế nào?" Trần Lương hỏi

"Ta với nàng, ai có thứ hạng cao hơn trong đại hội thì kẻ thua cuộc phải làm người hầu cho kẻ thắng trong 10 năm" Ủy Như Phong đồng ý nói.

Giọng nói của hắn rất to, vang tới tai đám khán giả xung quanh, tạo nên hàng loạt tiếng xì xào bàn tán.

- -----

Tuyết Hoa liệu có chấp nhận lời thách đấu? Mời độc giả xem kết quả tại chương sau

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Bối bối

"Không, tất nhiên là không" Trong khi Tuyết Hoa còn đang do dự, Trần Lương đã trả lời thay "Người là thiếu thành chủ, thi đấu trong thành của ngươi thì lấy đâu ra công bằng, mình bạch. Khôn như ngươi, què ta xích đây"

"Hừ, thân là luyện đan sư cấp 7 như ta lại cần phải làm thế sao"

"Vấn đề quan trọng hơn cả, là giá trị của ngươi so với Tuyết Hoa giống như gà mái so với phượng hoàng, vốn dĩ không đáng để mang ra so sánh"

Trần Lương không muốn Tuyết Hoa bị kẻ khác thu giữ trong 1 ngày, chứ đừng nói là 10 năm. Cho dù là chắc thắng, hắn cũng sẽ không đồng ý.

"Ngươi..." Ủy Như Phong rất tức giận, nhưng mạng mình trong tay người, vốn không có quyền lớn tiếng.

"Thôi được rồi, tha cho ngươi" Trần Lương thu lại các chiến thương "Nếu muốn đánh cược thì thế này đi. Nếu ngươi đứng thứ hạng đầu, ta mất ngươi 10 củ. Nếu Tuyết Hoa ở vị trí cao hơn ngươi, ngươi mất ta 10 củ. Nếu Tuyết Hoa ở thứ hạng đầu, ngươi mất ta 20 củ"

Ủy Như Phong suy nghĩ một chút, cảm thấy phần thắng nghiêng về mình, liền gật đầu đồng ý.

"Ngươi nhớ lấy, lúc thua đừng có bỏ chạy"

Ủy Như Phong nói xong liền rời đi. Lần đầu tiên hắn nhận lấy thua thiệt như này, ở lại chỉ tổ mất mặt. Đám người Trần Lương cũng rời đi và đám đông quan chiến cũng giải tán. Thời điểm quan binh chạy đến thì huyền não đã chấm dứt.

Đại hội luyện đan chính thức diễn ra sau đó 10 ngày, gồm 2 vòng thi.

Vòng thi 1: Ban tổ chức đưa ra 1000 loại dược liệu, đan dược. Những người nào viết đúng 969 loại trở lên thi vào vòng 2.

Vòng thi 2: Thi luyện đan. Trong vòng 12 canh giờ, ai luyện được đan dược có giá trị cao hơn là thắng.

Giải thưởng có 3 hạng. Hạng nhất là phối phương của Khôi Thủy Đan. Hạng nhì là Mộc Khôi Đan, có giá trị và tác dụng chữa thương cao hơn Khôi Thủy Đan. Hạng ba là Địa Tầm Tuyết, một dược liệu luyện đan giá trị cao.

Linh dược, đan dược có ức vạn loại, nắm bắt được hết quả thật không dễ. Chưa kể những loại linh dược, đan dược giá trị cao, luyện đan sư phổ thông khó mà sở hữu, chỉ có thể đọc qua sách.

Phương pháp học tập của luyện đan sư thường có 2 hướng.

Thứ nhất là đọc sách về các loại đan dược, tìm kiếm phối phương để luyện chế. Phối phương của đan dược cấp 5 trở xuống khá nhiều và phổ biến, không khó để tìm một vài loại. Phối phương của cấp 6 đã bắt đầu trở nên hiếm có khó tìm, phải thông qua những quan hệ riêng mới có được.

Cách thứ hai là tự mình nghiên cứu để luyện chế ra loại đan dược thuộc về bản thân, thậm chí có thể tự đặt tên cho nó. Tuyết Hoa đã tạo ra rất nhiều loại đan dược theo cách này, có điều nàng chỉ giữ lại 2 loại đan dược có công hiệu tốt, dược liệu dễ tìm.

Bước vào luyện đan sư cấp 6 trở đi, bắt buộc phải đi theo cả 2 con đường, thậm chí còn phải nghiêng về cách thứ hai. Có như vậy hiểu biết của bản thân về đan dược, dược liệu mới nâng cao được.

Tạo ra đan dược thì không khó, cứ phối trộn bừa khéo cũng ra. Nhưng ra cái gì mới là quan trọng. Trong quá trình nghiên cứu thì luyện đan sư thường sẽ có đến 99% đan dược tự luyện là rác, có hiệu quả rất thấp, thậm chí là độc đan. Thỉnh thoảng sẽ phối chế ra được một loại chấp nhận được. Còn lại mà có thể giữ lại, luyện chế lâu dài để sử dụng thì hiếm có vô cùng. Trăm ngàn thí nghiệm mới được 1 loại.

Lợi thế của Tuyết Hoa, không chỉ là tiền nhiều như nước. Mà nàng còn là tổng quản của Khai Thiên Môn, nắm giữ và phân phối toàn bộ tài nguyên tu luyện cho thuộc hạ. Vì vậy nàng bắt buộc phải có hiểu biết về các loại linh dược, đan dược để sử dụng và phân bổ cho chuẩn.

Nói 1 câu, nghe có vẻ đơn giản, nhưng thực tế lại khó khăn vô cùng. Không chỉ đơn giản là biết trong tông môn có linh đan dược gì để sử dụng, mà còn phải tính toán các loại giá trị của càng nhiều loại linh dược, đan dược, để đưa ra kế hoạch trồng linh dược cho dược viên, mua đan dược tích trữ bao nhiêu là đủ...

Một thời gian dài phải rèn luyện dưới áp lực như thế, khiến tri thức về các loại linh dược, đan dược của Tuyết Hoa tương đối lớn.

Vòng thi thứ nhất, nàng đưa ra chính xác tới 991 loại, xếp thứ hai toàn đoàn. Người đứng đầu là 1 nữ tử mặt lạnh lùng như một khối băng tuyết, nàng đưa ra đáp án chính xác 100%, toàn bộ 1000 loại đều không sai nửa chữ.

Khán giả phía dưới nghe được kết quả, đều bàn tán không ngừng. Ban giám khảo cũng phải lau mắt mà nhìn. Nữ nhân này tự xưng Bối Bối.

Đoán đan dược, không phải đoán tên, mà đoán tác dụng. Trần Lương có đề ý, nàng chỉ giờ đan dược lên trước mặt một lát liền có thể viết ra tác dụng của nó. Nếu chỉ nhìn mà đoán được tác dụng thì quá phi thường rồi. Bình thường là phải ngửi, nhìn, sờ các kiểu còn khó.

Úy Như Phong xếp thứ 3, với 990 kết quả đúng. Nghe được kết quả, khuôn mặt hắn nhìn thoáng qua cũng biết không vui chỗ nào. Những tưởng mình có thể đứng số 1, là thái dương tỏa sáng giữa đám phạm tục. Không ngờ lại bị 2 tăng mây che khuất.

Trước khi dự thi, với hiểu biết của hắn về các luyện đan sư trong thành, Úy Như Phong chắc chắn 100% mình sẽ vô đối cả 2 vòng thi. Vì vậy hắn căn bản không cần gian dối.

Vòng thi thứ hai có 20 đối thủ cạnh tranh nhau.

Địa điểm luyện đan là 1 mảnh sân rộng, có 20 vòng tròn bán kính 2 trượng, mỗi vòng tròn cách ly nhau 2m, đảm bảo giãn cách đủ xa để các đối tượng không ảnh hưởng đến nhau.

Từ trong Vòng tay Không Gian, Tuyết Hoa bắt đầu lấy ra dược liệu đầu tiên, Hoàn Loan Lá. Tiếp theo là hàng loạt dược liệu khác, không chỉ có linh dược, còn có kim, thạch, chất lỏng... tất cả đều được nàng dùng nguyên linh khí chuồng không, cố định 1 chỗ trong không gian.

Đếm sơ qua sẽ thấy hoa cả mắt, đếm kỹ sẽ thấy 99 loại dược liệu khác nhau, che kín cả Tuyết Hoa. Sau khi lấy đủ dược liệu, nàng bắt đầu sơ chế nguyên liệu. Có bông hoa chỉ lấy phần nhị, có loại quả chỉ lấy vỏ bỏ cái... phức tạp vô cùng.

Một canh giờ trôi qua, trong sự yên tĩnh mọi người tập trung luyện đan, đột nhiên vang lên một tiếng nổ bùm. Đan lò của 1 luyện đan sư bị nổ đan. Còn may đan lò cứng rắn nên không sao. Người này hít sâu lấy lại tinh thần, tiếp tục thực hiện chế tạo 1 lò luyện lần hai.

Nổ đan, thậm chí là nổ lò, với 1 luyện đan sư là 1 chuyện quá bình thường.

2 canh giờ sau, một vụ nổ lớn gấp mấy lần lúc trước xảy ra, thu hút sự chú ý của toàn bộ đan trường và khán giả. Đây không còn là nổ đan, mà đan lò của luyện đan sư cũng đã nổ tanh bành. Chủ đan lò đã bị vụ nổ chấn bay ra sau mấy chục trượng, thổ huyết trọng thương.

Không chỉ chủ lò thiệt hại, vụ nổ quá lớn khiến 2 đan lò và luyện đan sư gần đấy bị ảnh hưởng, mất cân bằng, nổ đan.

2 nạn nhân nhìn nhau thờ dài, cùng lui khỏi đan trường, không trách mắng ai. Tuy nổ đan do bị ảnh hưởng bởi người khác, nhưng trách nhiệm của luyện đan sư là phải giữ bình tĩnh phối đan. Để tinh thần bị ảnh hưởng thì chỉ có thể trách chính bản thân.

Thời gian càng về sau, nổ đan, hỏng đan càng nhiều. Bọn hắn đều cố gắng luyện chế đan dược ở tầm với cao nhất có thể để giành được một trong ba vị trí đầu, dẫn đến khả năng đan hỏng cao hơn rất nhiều so với bình thường.

Nửa ngày trôi qua, chưa có một ai thành đan mà chỉ toàn thấy hỏng đan. Không khí âm trầm và yên tĩnh bao trùm toàn đan trường. Giữa lúc ấy, một điểm sáng xua tan bóng đen.

"Đan thành"

Tiếng vui mừng của 1 luyện đan sư cất lên. Trước sự chứng kiến của khán giả, 1 thành viên ban giám khảo cảm khay tới gần đan lò, nhận lấy đan dược bay từ trong đan lò ra. Đan dược được đưa ngay tới cho hội đồng giám khảo kiểm định.

Kết luận cuối cùng, đây là 1 viên Hóa Cốt Đan, đan dược cấp 5, có tẩy kinh phạt tủy tăng cường nhục thân. Giá trị Hóa Cốt Đan vào khoảng 7000 Tinh thạch, có lẽ còn không đủ để bước vào 3 vị trí đầu. Nhưng là người đầu tiên thành đan, vị luyện đan sư kia vẫn là ngẩng cao đầu bước xuống đan trường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Cực phẩm đan dược

Mấy canh giờ tiếp theo, liên tục có đan thành, đan hồng, nổ đan lô.

1 ngày thời gian sắp hết, chỉ còn lại 5 người trên đan trường, ai nấy đều tập trung cao độ. Cả 5 đều ở trạng thái nhắm mắt đã tọa, cách không điều khiển hóa điểm nấu luyện đan dược, sử dụng tinh thần lực trích xuất tinh túy dược liệu.

Tuyệt Hoa không chỉ phải làm 2 việc trên, nàng còn phải dành một phần tâm trí điều khiển Quang thuộc tính và Thủy thuộc tính rót vào đan lô.

Đan dược nàng đang luyện chế là Hồi Thể Đan, một loại đan dược chữa thương cấp 6, có giá trị phổ thông là 7 Cù. Giá trị phổ thông là khi nói đến chất lượng đan dược ở đẳng cấp Hầu.

Cùng một loại đan dược cũng có thể có tác dụng không giống nhau, phân chia làm 4 đẳng cấp: Tạp, Hầu, Trong, Cực.

Tạp cấp là đan dược chứa nhiều tạp chất, có tác dụng rất kém, thậm chí còn gây nguy hại cho người sử dụng.

Hầu là đan dược luyện ra có chất lượng tốt hơn, ít tạp chất hơn, chủ yếu nhờ vào khả năng khống hóa tốt sẽ luyện được đan dược cấp độ Hầu. Đa phần luyện đan sư sẽ luyện ra được loại này

Trong là đan dược đã loại bỏ được đa phần hoặc hoàn toàn tạp chất, rất được võ giả ưa chuộng, nhưng đắt và số lượng không nhiều.

Cực cấp đan dược, rất hiếm gặp, cho dù luyện đan sư cấp 8 điều chế đan dược cấp 4 cũng chưa chắc có thể tạo ra được Cực cấp đan dược. Và không phải loại đan dược nào cũng có Cực cấp. Vì nếu theo phương pháp bình thường thì dù hóa hầu có tốt đến mấy, nguyên liệu được điều chế có tốt đến mấy cũng chỉ có thể tạo ra Trong cấp đan dược.

Mấu chốt để điều chế ra Cực cấp đan dược chính là Quang thuộc tính, hoặc ở một số đan dược là Thủy thuộc tính. Đan dược có thêm Quang, Thủy thuộc tính sẽ được kích phát toàn bộ tiềm năng của linh dược, đồng thời nâng lên hơn nữa tác dụng của đan dược.

Tuy nhiên không dễ để đưa Quang, Thủy thuộc tính vào đan dược. 2 loại thuộc tính có thể lấy từ chính người luyện đan hoặc được sự trợ giúp của võ giả có Quang, Thủy thuộc tính hoặc đan dược được pha trộn thêm nguyên liệu chứa 2 loại thuộc tính.

Có điều mỗi một loại đan dược đều đã có được sự cân bằng, sự hòa hợp để tạo nên tác dụng của nó, đưa thêm thuộc tính hay bất kỳ vật chất khác vào đều dễ gây ra sự mất cân bằng phá hỏng đan dược hoặc biến đổi tác dụng của nó.

Vì vậy không phải loại đan dược nào cũng có thể thêm Quang, Thủy thuộc tính vào để trở thành Cực cấp. Dù có thêm được thì thêm bao nhiêu, thêm như thế nào cũng là một câu hỏi lớn.

Thực ra loại đan dược giá trị cao nhất mà Tuyệt Hoa từng luyện chế ra là Bỏ Khí Đan, có tác dụng bồi bổ, tăng cường nguyên khí, giúp Huyền cấp tu vi tăng trưởng tu vi. Nàng đã nhiều lần luyện chế loại đan dược này dùng làm phần thưởng phân phát cho Huyền cấp võ giả trong Khai Thiên Môn.

Có điều từ trước đến nay, tỷ lệ thành đan khi nàng điều chế Bỏ Khí Đan chưa từng vượt quá 5 thành. Và đẳng cấp đan dược chỉ nằm ở mức Hầu, có giá trị 8 cù.

Còn Hồi Thể Đan, tỷ lệ thành đan của Tuyệt Hoa lên tới 9 thành khi tạo ra đan dược ở Hầu đẳng cấp. Tỷ lệ thành đan giảm còn 7 phần 10 khi cố gắng nâng đẳng cấp đan dược lên Trong.

Hồi Thể Đan ở mức Trong đẳng cấp có giá trị khoảng 8 Cù. Có thể luyện chế ra Trong đẳng cấp, Tuyệt Hoa đã rót vào đan lô một chút Thủy thuộc tính giúp lọc bỏ tạp chất.

Hiện tại, Tuyệt Hoa đang cố gắng rót vào đan lô Quang thuộc tính cùng Thủy thuộc tính. Đây là một việc cực kỳ khó khăn và nguy hiểm.

Đừng tưởng rằng bản thân sở hữu thuộc tính thì đưa nó vào đan lô là việc làm đơn giản và dễ dàng. Chỉ cần nhìn tỷ lệ thành đan giảm đi 2 thành khi Tuyệt Hoa điều khiển Thủy thuộc tính nguyên khí, là có thể thấy được mức độ khó khăn khi phải phân tâm làm việc này.

Bình thường, luyện đan sư tập trung 100% tâm trí vào khống hóa, điều khiển dược liệu mà hồng đan vẫn như com bữa. Vì vậy tách một phần tâm trí để điều khiển nguyên linh khí tham gia luyện đan là cỡ nào khó khăn.

Vậy mà lúc này, Tuyệt Hoa đang cùng lúc điều khiển 2 loại nguyên linh khí, đây là cực hạn thử thách đối với nàng. Trong vô số lần luyện đan đến nay, Tuyệt Hoa chỉ có duy nhất 1 lần thành công với 1 loại đan dược cấp 5. Sau đó nàng đã thử lại nhiều lần và đều thất bại.

Thời điểm gần nhất Tuyệt Hoa thử dùng cả Quang, Thủy thuộc tính để luyện đan cách đây cũng tầm chục năm. Lúc này, nàng muốn đánh cược, thử lại một lần nữa.

"Haha, thành đan!" Một lão giả ngồi cách Tuyệt Hoa 5 vòng tròn mở mắt cười lớn "Chúc vô địch năm nay ắt thuộc về lão phu!"

Đan dược còn chưa được đưa lên cho hội đồng giám khảo, thì ở một bên khác cũng vang lên tiếng hô reo:

"Thành công!"

Người nói là một nữ tử trông còn khá trẻ. Lão giả cùng nữ tử nhìn nhau thối thối. Ai cũng tự tin về đan dược của mình.

Kết quả cuối cùng, cả 2 viên đan dược đều là cấp 6 có giá trị tầm 5 Cù. Đan dược của nữ tử nhìn hơn một chút, trị giá 5 vạn 4000 Tinh thạch.

Còn lại 3 người, cũng chính là 3 người đứng đầu vòng thi thứ nhất, 3 người được mong chờ kết quả nhất.

"Vị luyện đan sư kia đứng dậy rồi!" đám đông xôn xao.

Người gây ra sự chú ý của toàn thể khán giả chính là Bối Bối. Ai cũng muốn biết liệu nàng có tạo ra được bất ngờ mới trong vòng thi thứ 2 này.

Cùng lúc đó, cách nàng 10 vòng tròn, nữ tử còn lại đột nhiên ngã vật ra sau.

"Phu quân, Tuyết Hoa?" Tuyết Phi la lên

"Nàng không có việc gì, chắc là cố quá mà kiệt sức thôi " Trần Lương nói

"Nhưng vậy là nàng thất bại rồi"

"Không sao, cuộc đời có thành có bại, thế này chưa tính là gì"

Cùng chung quan điểm với Trần Lương, nhiều khán giả cũng tỏ ra tiếc nuối

"Một người đứng, một người nằm. Số phận thật biết trời người"

"Luyện đan đại hội trước giờ đã chứng kiến rất nhiều anh tài, vì thiếu một chút mà nhận lấy triệt để thất bại"

"Thành công không chỉ dựa vào thực lực, còn phải biết tự lượng sức, cộng thêm một chút may mắn"

"Thất bại không quan trọng, biết đứng dậy đi tiếp mới cần thiết"

"Đan thành!" Ủy Như Phong hô lớn.

Mồ hôi lăn trên trán, Ủy Như Phong mừng rỡ nhìn về đối thủ nằm gục ngã trên sân, bồi thêm 1 câu:

"Không tự lượng sức dám đối đầu với ta, đây chính là kết cục cho những kẻ ngu muội"

Tuyết Hoa nằm trên sân. Nàng vẫn tỉnh táo, chỉ là kiệt sức nên cần nằm nghỉ một lát. Mồ hôi thấm đẫm người nàng, ướt như chuột lột. Mặc kệ tiếng mĩa mai của đối phương, Tuyết Hoa vẫn nằm thõ.

Với tình trạng này, phải nghỉ ngơi cả tháng nữa Tuyết Hoa mới có thể tiếp tục luyện đan

"Đan thành, mời kiểm tra" Bối Bối nói.

Thành viên ban giám khảo tiến tới thu 2 viên đan dược, cẩn thận mang lên trước mặt 3 vị giám khảo chấm điểm. Toàn bộ đám đông đều nhìn chăm chú đan dược trên từng chiếc khay, đảm bảo không có bất kỳ gian dối nào xảy ra.

Đan dược của Bối Bối được kiểm định đầu tiên. Vị giám khảo bên tay trái cầm lên, nhìn, ngửi, sờ kết hợp với sử dụng tinh thần lực kiểm tra kỹ càng đan dược. Trong quá trình kiểm định, khán giả được chứng kiến biểu cảm của vị giám khảo lúc thăng lúc trầm, lúc suy tư lúc vỡ òa, thực sự là vô cùng đặc sắc.

Một lúc sau, vị giám khảo mới hít một hơi lạnh, nói:

"Thiên tài, đây đích thực là thiên tài trong thiên tài. Lần đầu tiên lão phu được nhìn thấy 1 viên đan dược cấp 7 đạt tới Cực phẩm đẳng cấp"

Lời nói của vị giám khảo già truyền tới tai mọi người nghe nhất thanh nhị sở. Ngay lập tức vị giám khảo ở giữa cầm lấy đan dược kiểm tra.

Đám đông phía dưới giống như núi lửa phun trào, bàn luận không ngớt:

"Đan dược cấp 7 đạt tới Cực phẩm. Nữ nhân kia là luyện đan sư cấp 8 sao!?"

"Không thể nào! Chưa tới 1000 tuổi đạt tới luyện đan sư cấp 8, đây là quá mức vô lý rồi"

"Ngay cả luyện đan sư cấp 8 cũng không có mấy người luyện được đan dược cấp 7 Cực phẩm. Đây là kỳ tích lớn nhất trong đời ta mới nhìn thấy lần đầu"

"Chà có nhẽ hần là luyện đan sư cấp 9" Một người trong đám đông tự nói, xong tự lắc đầu phủ định ý nghĩ của mình

Vị giám khảo thứ 2 kiểm tra xong, không có nửa lời phản bác nhận định của vị thứ nhất, chỉ bổ sung thêm:

"Viên đan dược này ta chưa thấy bao giờ, tác dụng hẳn là để tăng cấp tu vi cho Huyền cấp. Với Cực phẩm đẳng cấp, giá cả ước chừng 100 củ"

"100 Củ!!!" Đám đông mặc dù đã có tâm lý chuẩn bị, vẫn bị chấn kinh bởi giá trị 1 viên đan dược cấp 7.

"Viên đan dược cấp 7 giá trị cao nhất mà ta biết cũng chỉ mới 50 Củ. Thật sự là bất khả tư nghị!"

"Phổ thông đan dược sao so được với Cực phẩm"

"Nàng sớm muộn cũng sẽ bước vào hàng ngũ đứng đầu luyện đan sư"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Kết quả đan hội

Nghe được giá trị đan dược do vị giám khảo thứ hai đưa ra, cả đan trường đã không còn nghi ngờ gì về người giành được vị trí quán quân của đại hội.

Mặc dù 2 vị luyện đan sư còn lại còn chưa chốt đáp án cuối cùng, mặc dù đan dược của Ủy Như Phong còn chưa được định giá, mặc dù danh khí của hần không nhỏ, nhưng không ai tin tưởng hần có thể vượt qua được vị nữ luyện đan sư thiên tài kia.

Trao đổi với nhau 1 hồi, 3 vị luyện đan sư giám khảo thống nhất, giá trị đan dược của Bối Bối trị giá 100 củ.

Úy Như Phong mặt đen như củ ấu. Vậy là lời nói chắc như đinh đóng cột của hắn với phụ thân là giành giải nhất đan hội đã tan thành mây khói.

Chưa kể là hắn còn cá cược với mấy tên công tử khác để thể hiện uy phong trước mặt các mỹ nhân, là nếu hắn không đạt được số 1 thì từ nay gọi hắn là Thần Gió.

Đến lượt giám định đan dược của Úy Như Phong. Không phụ danh tiếng của mình, hắn cũng đã luyện ra được 1 loại đan dược của riêng mình, có tác dụng tăng cường nguyên khí, giúp Huyền cấp tăng lên tu vi.

Vị giám khảo ở giữa thay mặt 2 người còn lại công bố:

"Đan dược do Úy Như Phong luyện chế là đan dược cấp 7, có tác dụng tăng trưởng tu vi cho Huyền cấp, đẳng cấp đạt tới Trong phẩm chất. Giá trị 25 Củ"

Đây đã là con số rất không tồi, có thể nói là cao nhất Úy Như Phong có thể đạt được. Để thua trước 1 quái vật như vị nữ luyện đan sư kia, hắn cũng có thể tự an ủi bản thân phần nào, không đến nỗi mất mặt.

Trên sân đã không còn ai, vị giám khảo tuyên bố:

"Thay mặt ban tổ chức đại hội luyện đan, ta tuyên bố..."

"Khoan đã" Một tiếng nói cất lên

Giám khảo cùng khán giả cùng nhìn về nơi phát ra âm thanh trên đan trường. Người nói không ai khác chính là Tuyết Hoa.

"Ta đã luyện thành đan, mời kiểm định"

"Thời gian luyện đan đã hết, người đã triệt để thất bại" Úy Như Phong nói

"Ta đã thành đan từ trước cả người, chỉ vì mệt quá mà nằm xuống nghỉ. Ở đây ai cũng thấy" Tuyết Hoa nói

Úy Như Phong không nói gì tiếp. Vị trưởng ban giám khảo gật đầu để mang đan dược của Tuyết Hoa lên giám định.

Vị trưởng ban giám khảo lạnh nhạt cầm đan dược kiểm định theo đúng thủ tục. Hắn cho rằng 2 vị trí đầu đã có chủ, còn lại đã không quan trọng.

Nhưng càng kiểm tra, tâm thần hắn càng thay đổi sang kinh ngạc tốt độ, thậm chí nhiều lần thất thố kêu thành tiếng.

"Các người kiểm tra đi" vị trưởng ban giám khảo đưa đan dược cho người bên cạnh, xong không nói thêm lời nào, chỉ nhìn chăm chăm về Tuyết Hoa.

2 người tiếp theo cũng không tránh khỏi thất thố giống người đầu tiên. Cuối cùng bọn hắn thảo luận và đưa ra kết luận:

"Đây là Hồi Thể Đan, đan dược cấp 6, đẳng cấp Cực phẩm. Giá trị 24 Củ"

Đám đông vừa nghe xong, gần như ngay lập tức bùng nổ tiếng ồn.

"Không thể tin nổi, cùng 1 ngày có 2 Cực phẩm đan dược được luyện chế"

"2 vị mỹ nhân luyện đan sư, một người là băng lãnh đẹp đến hoa ghen thua thắm, liễu hờn kém xanh. Một người lại có được vẻ đẹp đậm thắm khuôn trắng đầy đặn, nét ngài nở nang. Thật sự là làm nức lòng người"

"Nếu có thể ôm một trong 2 người đẹp vào lòng, đây sẽ cỡ nào sung sướng"

"Đáng tiếc đan dược của nàng chỉ là cấp 6"

"Cực phẩm Hồi Thể Đan, đặt giá trị là 24 củ cũng không sai. Nhưng đây là trong trường hợp số lượng nhiều. Còn nếu xét thêm mức độ khan hiếm của Cực phẩm đan dược, đem ra đấu giá, giá trị không dưới 30 củ. Điều đáng tiếc ở đây là nàng thi đấu cùng Úy Như Phong, nếu không giải nhì chắc chắn thuộc về nàng" Một vị trưởng lão đàm luận với mấy người bên cạnh. Ai nấy đều tóc bạc trắng.

Tuyết Phi ôm tay Trần Lương, vui mừng nói:

"Phu quân, phu quân, Tuyết Hoa nhà ta luyện ra được Cực phẩm đan dược"

"Nàng ấy rất có thiên phú trong đan đạo, vì vậy ta mới khuyên bỏ qua võ đạo" Trần Lương gật đầu cười

"Thật tiếc chỉ giành được vị trí thứ ba" Tuyết Phi tiếc rẻ

"haha, chi kém có 1 củ mà thôi. Nàng nên nhớ, Úy Như Phong là thiếu thành chủ" Trần Lương ý vị nói

Tuyết Phi hiểu ý, gật đầu "Sau này nàng ấy sẽ giúp được chàng rất nhiều"

"Cả 2 nàng đều sẽ giúp cho ta rất nhiều. Chặng đường tiếp theo còn rất xa"

Trong lúc Tuyết Phi và Trần Lương nói chuyện, đan hội tiến hành lễ bế mạc và trao giải thưởng cho 3 người đứng đầu.

Bối Bối nhận lấy huy chương Quán quân, kèm phần thưởng là phối phương của Khôi Thủy Đan.

Úy Như Phong nhận lấy huy chương Á quân phần thưởng Mộc Khôi Đan, đan dược cấp 7, tác dụng chữa thương cao hơn Khôi Thủy Đan, có giá trị phổ thông là 25 củ.

Tuyết Hoa nhận lấy huy chương Quý quân với phần thưởng Địa Tầm Tuyết, chủ dược luyện chế Mộc Khôi Đan.

Đan hội kết thúc.

3 luyện đan sư đứng đầu vừa đi xuống, ngay lập tức có người tiến đến bắt chuyện. Mở đầu là 1 câu chúc mừng xã giao, và ngay câu thứ 2 đã vào việc chính.

"Bối Bối cô nương, xin chúc mừng giành chức quán quân đan hội. Lão phu nguyện bỏ ra 95 Cù để mua đan dược cấp 7 của cô nương vừa luyện chế"

Bối Bối còn chưa trả lời, 1 âm thanh khác đã vang lên: "Hoàng Vô Không, người không nghe giá trị đan dược là 100 cù sao? Nhà nghèo thì ra chỗ khác chơi. Bối Bối đại sư, ta muốn mua viên đan dược kia với giá 100 cù. Trả Tinh thạch đây đủ ngay lập tức"

"Bối Bối đại sư, ta ra giá 105 cù"

"Ta ra giá 110 cù"

Trong khi Bối Bối bị vây quanh bởi hàng loạt âm thanh cứ hàng trăm, hàng trăm Cù cất lên, thì ở phía này, Tuyết Hoa cũng rơi vào tình trạng tương tự.

"Lão phu báo giá 50 cù. Các người còn nâng được thì ta sẽ rút lui" Một lão giả râu quai nón bực mình nói. Lão đã phải nâng từ 30 cù lên tới 50 cù là mức chịu đựng cuối cùng.

"Các vị" Tuyết Hoa lên tiếng "đa tạ quý trọng, nhưng đan dược của ta không dùng để bán, các người ra giá bao nhiêu cũng vô dụng"

"Tránh ra, tránh ra" Lôi Bôn dẹp đường cho Trần Lương và Tuyết Phi đi tới cạnh Tuyết Hoa.

"Đan dược này không bán, các người nên rời đi" Lôi Bôn nói, sau đó mở đường cho mấy người rời khỏi chốn chen chúc này.

Trái ngược với 2 nữ luyện đan sư, bên cạnh Úy Như Phong không có ai tới hỏi mua đan dược. Lí do rất dễ hiểu, không phải vì đan dược của hắn kém hấp dẫn, mà vì hắn là thiếu thành chủ.

Với thân phận cao quý, đan dược của hắn thường sẽ để cho hắn dùng hoặc mang đi tặng. Còn nếu đem ra bán, thì phải được bán ở đấu giá hội hoặc một nơi trang trọng, chứ không phải một nơi xô bồ như này.

Có điều tình cảnh 2 người kia được đám đông chen chúc, tranh nhau mua đan dược, còn bản thân lại không có ai hỏi mua lại khiến Úy Như Phong cảm thấy mất mặt vô cùng. Đan dược của Tuyết Hoa đã có người hỏi mua giá cao hơn giá trị mà đan dược của hắn được định giá. Vậy khác gì hắn nhận một vớ vô mặt cho danh hiệu Á quân.

Úy Như Phong quả thực mất hết mặt mũi, nhanh chóng rời khỏi đan hội, trở về phủ thiếu thành chủ. Hắn gần gặp 1 người để nhờ 1 việc.

Tục sự ở Không Tú Thành đã hết, đám người Trần Lương sau khi rời khỏi đan hội, liền hướng phía cổng thành rời đi. Có điều hướng đi của bọn hắn lại không phải đường đến nơi ở của Lữ Bích Ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Trao đổi

Bối Bối nhận phần thưởng xong liền tiến tới cửa nam Không Tú Thành đi tới. Nội thành cấm phi hành, vì vậy nàng tìm mua 1 con Hùm Cầu, một loài yêu thú cấp 1, giống chó, có bom, có tốc độ nhanh và dai sức hơn ngựa, để đi chuyển.

Ngay khi nàng vừa cưỡi Hùm Cầu rời đi, cách nàng 100 trượng phía sau lưng, có chừng 7 người cũng lấy ra Hùm Cầu từ trong Không Thú bám theo nàng với khoảng cách không đổi.

Trần Lương không chuẩn bị sẵn thú cưỡi, tìm mua thì xung quanh không có. Hắn đành cùng 3 người Tuyết Phi, Tuyết Hoa, Lôi Bôn chạy như bay trên đường.

Ra khỏi cổng thành, Bối Bối bỏ lại Hùm Cầu, phi thân bay đi, tốc độ nhanh hơn rất nhiều. 7 người theo đuôi nàng ra khỏi cổng thành thì thu lại Hùm Cầu vào Không Vật rồi phi thân đuổi theo. Tốc độ bọn hắn có phần nhanh hơn Bối Bối.

Đám người Trần Lương là toán ra sau cùng, khoảng cách cùng Bối Bối đã lên tới 2 dặm. Trần Lương đành thu 3 người kia vào Tiểu Cừu Giới để hắn có thể đẩy tốc độ di chuyển lên cao, kịp thời đuổi kịp mục tiêu.

Cách Không Tú Thành 5 dặm, Trần Lương đuổi tới nơi, vừa kịp nhìn thấy Bối Bối bị 3 người vượt lên chặn đường, còn lại 4 người khác chặn sau lưng.

"Bối Bối cô nương, để lại đồ vật, bọn ta sẽ thả người rời đi"

"Đây là bọn ta trân quý 1 thiên tài luyện đan sư mới không nỡ giết, mong cô nương đừng làm khó"

"Với năng lực của cô nương, tiền tài là vật ngoài thân, chẳng mấy chốc mà kiếm lại, không nên tiếc rẻ mà vất đi sinh mạng"

7 người, vừa cảm ra vũ khí, vừa nói lời khuyên nhủ.

"Các người thật là những đạo tặc có lương tâm, chỉ cướp mà không giết" Bối Bối mỉa mai

"Bọn ta vốn dĩ không phải đạo tặc gì, chỉ là do cô nương nắm giữ những đồ vật rất quan trọng với bọn ta nên đành phải bỏ xuống mặt mũi mà ra tay với tiểu bối" Một người trung niên có chòm râu dê, nói

"Ý người là viên Cực phẩm đan dược cấp 7 ta mới luyện?"

"Đúng vậy, ta đã nhiều năm dừng tại Huyền cấp lục huyết, chỉ cần có thể luyện hóa viên đan dược kia, tin chắc có thể đột phá lên thất huyết" Một người trung niên có chòm râu dê nói tiếp

"Nhưng ở đây ta chỉ có 1 viên, các người lại có 7 người, giờ nên đưa cho ai?" Bối Bối lấy ra đan dược cầm trong tay, giờ giờ trước sau cho mấy người nhìn.

"Cô nương không cần li gián. Thân là thiên tài luyện đan sư, đồ vật, đan dược nàng sở hữu hẳn không thiếu thứ trợ giúp 7 lão già bọn ta đột phá tu vi. Cướp xong bọn ta tự biết chia

nhau"

2 bên đang thương thuyết qua lại thì nhìn thấy Trần Lương bay đến gần, một lão già nói:

"Tiểu tử, nơi đây không có chuyện của ngươi. Cút"

7 người kia đều là người của Không Tú Thành, tự nhiên là đoàn kết thành 1 nhóm, chắc chắn không muốn có thêm người ngoài đến chia phần.

Trần Lương không đáp lại, bay vòng qua 4 người, tiến đến gần Bối Bối, nói:

"Bối Bối cô nương, ta giúp nàng hạ sát 7 tên này"

Bối Bối mỉm cười, nói: "Cứ cho là ngươi hạ sát được 7 tên này, vậy chẳng phải ta sẽ phải đối mặt với 1 kẻ cướp mạnh hơn sao?"

"Ta không cướp của nàng, ta chỉ đơn thuần muốn mua lại phối phương của Khôi Thủy Đan. Tất nhiên vẫn sẽ trả Tinh thạch đầy đủ cho nàng"

"Đơn giản vậy?" Bối Bối có phần ngạc nhiên hỏi lại

"Lời nói của ta trước nay chưa từng thay đổi" Trần Lương phong khinh vân đạm đáp lời

"Ngươi tu vi gì?" Bối Bối hỏi

"Huyền cấp"

Trần Lương vừa nói ra câu trả lời, 7 người kia liền phá lên cười

"Ha ha ha. Tiểu tử chưa trải sự đời"

"Muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân cũng phải xem thực lực bản thân. Ngươi nghĩ mấy lão già bọn ta là Hoàng cấp sao mà đòi hạ sát. Nói cho ngươi biết bọn ta đều là Huyền cấp võ giả. Cho dù ngươi là thất huyết cũng nguy hiểm vạn phần. Nếu ngươi từ ngũ huyết trở xuống thì 1 người bọn ta cũng giết được ngươi"

"Nói nhiều với hấn làm gì. Hấn đã nói muốn hạ sát chúng ta, vậy cho hấn xuống địa ngục làm anh hùng"

"Ngươi nghe bọn họ nói rồi đấy" Bối Bối nhìn Trần Lương nói "Lão già này là Huyền cấp lục huyết, ngươi đánh nổi không?"

"Không vấn đề gì. Nàng không cần quan tâm đến bọn hấn. Ta chỉ đang đợi nàng đồng ý cho ta mua phối phương của Khôi Thủy Đan, xong sẽ tiễn bọn hấn lên đường" Trần Lương thần nhiên nói như xung quanh chỉ toàn ruồi muỗi.

"Thôi được, ta đồng ý. Nếu ngươi đã tự tin như vậy, vậy giúp ta giải quyết 4 tên này, còn ta giải quyết 3 tên này"

"Được, giải quyết bọn hấn xong rồi lại nói chuyện" Trần Lương nói xong, lấy ra Địa Long Thương tấn công.

Ngàn vạn mũi tên như sóng thần ập đến 4 vị Huyền cấp võ giả. Chỉ với 1 lần tấn công, cả 4 đều nhận thụ thương nghiêm trọng. Trần Lương không gọi ra Chiến thần Atula, nhưng lại ngầm sử dụng Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí, vì vậy dễ dàng hạ gục đối phương.

Phía bên kia, Bối Bối cũng đã giải quyết xong 3 đối thủ. 3 người kia không bị công kích nghiêm trọng, nhưng nhìn sơ qua cũng biết bọn hấn đều đã trúng độc, da dẻ, mặt mũi sưng lên vô số mọng nước.

"Các ngươi không nhanh trở về giải độc mà táng thân thì đừng trách ta không cảnh báo"

Bối Bối nói rất nhẹ nhàng nhưng vào tai 3 người kia lại như sấm động cửu thiên. Cả 3 người đều vội vã phi thân hướng trở về thành. 4 đối thủ phía Trần Lương cũng tự biết thân biết phận mà rút đi

"Một vị luyện đan sư thiên tài lại không có hộ vệ đi theo chỉ có 2 khả năng. Một là vừa mới mất hộ vệ, hai là đan võ song tu. Thật không ngờ rằng nàng lại là một đan độc sư"

"Đúng vậy. Chứ không ta lại đi phô diễn thực lực đan đạo tại 1 thành thị xa lạ sao"

"Chiến lực của nàng quả thật khiến ta bất ngờ. Ta có 1 thắc mắc, với trình độ đan đạo của nàng, tại sao còn phải tham gia đan hội để lấy phối phương của 1 đan dược cấp thấp như vậy?"

"Sở thích thôi. Ta chưa có phối phương của nó thì ta tiện tay thu lấy, cũng không mất gì cả. Huống hồ phối phương của đan dược cấp 7 bán cũng rất được giá. Quay lại vấn đề, ngươi muốn phối phương của Khôi Thủy Đan?"

Trần Lương gật đầu, xong đưa ra khối Tiểu Cửu Giới 3 người Tuyệt Hoa.

Nhìn Trần Lương lấy ra đồng bọn, Bối Bối cảnh giác, hỏi:

"Ngươi muốn cướp?"

"Không hề, ta đưa bọn họ ra ngoài để hít thở không khí trong lành thôi. Còn về phối phương của Khôi Thủy Đan, ta không phải luyện đan sư, người cần trao đổi với ngươi là vị cô nương này" Trần Lương đưa tay chỉ về Tuyệt Hoa.

Bối Bối tất nhiên nhận ra Tuyệt Hoa, người đã luyện ra được Cực phẩm đan dược cấp 6. Nàng tò mò hỏi:

"Ngươi là luyện đan sư cấp mấy?"

"Ta mới là luyện đan sư cấp 6, đang muốn có phối phương của đan dược cấp 7 để nghiên cứu dần"

"Ngươi rất khá, có thiên phú cao trong đan đạo. Được, ta rất thưởng thức vị cô nương này, lại thêm ngươi vừa giúp ta giải vây. Đưa ta 10 cù, cho ngươi phối phương của Khôi Thủy Đan"

"Đa tạ" Trần Lương ngay lập tức đưa 10 viên tinh thạch cấp 3 cho Bối Bối.

Bối Bối đưa phối phương của Khôi Thủy Đan cho Tuyết Hoa. Phối phương dài 100 trang, ghi chép chi tiết từng loại dược liệu và cách điều chế, cách khống hòa...

Bọn hắn tạm thời hạ xuống nghỉ ngơi, chờ đợi Tuyết Hoa đọc quá một lượt 100 trang giấy để xác nhận tính chân thực.

"Các người không phải người ở Không Tú Thành?" Bối Bối hỏi

"Không, bọn ta đang đi tới gặp Lữ Bích Ngọc xin chỉ dạy Châm Cứu cho Tuyết Hoa"

"Ta biết Lữ Bích Ngọc. Muốn bà ta chỉ dạy Châm Cứu, chỉ sợ các người sẽ phải bỏ ra cái giá rất cao"

"Tinh thạch là vật ngoài thân, chỉ cần Tuyết Hoa được học thành tài, bao nhiêu cũng không phải vấn đề. À, người có còn các phối phương khác của đan dược cấp 7?"

"Còn. Người muốn mua?"

"Đúng vậy. Giá cả tùy người nói"

"Tinh thạch với ta không quan trọng. Trước giờ ta đều dùng đồ vật để trao đổi. Phối phương của Khôi Thủy Đan là loại giá trị thấp nhất ta có. Các loại phối phương khác giá trị đều rất cao, người lấy ra đồ vật dùng để mua mặt mặt bán thân"

Bối Bối mỉm cười nói. Nàng nghĩ trong đầu đôi phương cùng lắm lấy ra được 1, 2 kiện đồ vật lọt mắt nàng.

Trần Lương ngẫm nghĩ một hồi, quyết định lấy ra 1 con Huyết Độc Trùng, nói:

"Người là đan độc sư, vậy có hứng thú với thứ này?"

Bối Bối vừa nhìn thì không để ý, nhưng càng nhìn, nàng càng trợn tròn mắt, lắp bắp:

"Người! đây có phải 1 con Lai Phạm Trùng đã được bồi dưỡng thành Huyết Độc Trùng?"

"Ta quên không hỏi tên nó, chỉ biết nó là 1 loại Huyết Độc Trùng khá mạnh, có thể độc chết Địa cấp võ giả" Trần Lương nói, khuôn mặt vô tư, trái ngược với sự kinh ngạc ở Bối Bối.

"Đúng vậy, nó có thể độc chết Địa cấp, nhưng mức độ hiện giờ của nó chỉ có thể độc chết Địa cấp sơ kỳ, suy yếu Địa cấp trung kỳ. Có điều nó còn có thể phát triển rất xa đến mức độc chết Địa cấp đại viên mãn. Tiềm năng và giá trị của nó rất lớn. Người kiếm đâu được 1 con này?" Bối Bối nói liên hồi

"Vậy sao, suýt nữa thì ta lãng phí rồi" Trần Lương lăm bắm trong mồm

Hắn hiện đang giữ gã Huyết Độc Trùng Sư trong Tiểu Cừu Giới, định một thời gian ngắn nữa sẽ thả ra. Huyết Độc Trùng Sư chưa gây ra hậu quả nào cho Trần Lương, ngược lại Huyết Độc Trùng đã từng giúp hắn mấy lần.

Vì vậy Trần Lương tính thả Huyết Độc Trùng Sư rồi đi, đồng thời cho phép hắn mang theo Huyết Độc Trùng của mình. Trần Lương không thông thạo độc, cũng không tìm được ai có độc huyết để nuôi Huyết Độc Trùng, giữ lại sẽ khiến 7 con Huyết Độc Trùng sớm đối chết.

"Vậy 1 con Huyết Độc Trùng đổi lấy 1 phối phương, thế nào?" Trần Lương hỏi

"Được, tất nhiên được" Bối Bối đồng ý.

Phối phương đan dược cấp 7 nàng sưu tầm được mười mấy loại, thêm cả những loại nàng tự nghĩ ra. Những loại nàng tự nghĩ ra đều là từ trăm nghìn loại kém hiệu quả vất bỏ, chỉ giữ lại những loại đạt tiêu chuẩn của nàng, xong mới ghi lại thành phối phương. Tổng số lượng phối phương lên tới 19 loại.

Chỉ có 1, 2 phối phương nàng chưa thuần thực thì sẽ không bán, còn lại đều có thể cho đi.

Trần Lương đưa cả 7 Huyết Độc Trùng hắn có cho Bối Bối, đổi lấy 7 phối phương đan dược cấp 7. Cả 2 bên đều có lợi ích lớn. Duy chỉ có gã Huyết Độc Trùng Sư buồn bực không yên.

Trước khi rời khỏi Tiểu Cừu Giới, Trần Lương để lại 1 câu khiến hắn lo lắng suy nghĩ:

"Người chào tạm biệt 7 sủng thú này đi, từ nay bọn chúng sẽ vĩnh viễn rời khỏi người!"

Huyết Độc Trùng Sư lo cho tính mạng của mình. Hắn biết trước giờ Trần Lương giữ hắn lại để nuôi Huyết Độc Trùng, giờ tác dụng đã không còn, vậy tiếp theo thế nào.

Còn đang bồn chồn lo lắng, đột nhiên Huyết Độc Trùng Sư được đưa ra ngoài Tiểu Cừu Giới. Trần Lương nói:

"Từ nay người được tự do"

Huyết Độc Trùng Sư nhìn mấy người Trần Lương, lại nhìn Bối Bối. Hắn thầm ghi nhớ dung mạo vị nữ nhân này, vì hắn đoán có thể 7 Huyết Độc Trùng đang ở trên người nàng. 7 Huyết Độc Trùng là toàn bộ gia tài của hắn, tất nhiên mong muốn tìm cách lấy lại. Nhưng trước mắt, hắn chỉ có thể rời đi.

Tuyết Hoa nhận lấy thêm 7 phối phương đan dược cấp 7 thì vui mừng khôn xiết. Muốn đọc hết cả 8 phối phương, chỉ sợ mất cả ngày. Phía bên nàng không vội. Về phần Bối Bối có việc trong người nhưng cũng không vội gì 1, 2 ngày.

Sau cuộc trao đổi, cả 2 bên đều vui vẻ, vì vậy nói chuyện cũng cởi mở hơn. Không khí vui tươi bị dập tắt bởi sự xuất hiện của 1 người mang theo sát khí trùng thiên. Huyết sát chi khí mạnh tới nỗi khiến người ta cảm thấy rung mình.

Trần Lương biết rằng kẻ đến chỉ với 1 mục đích duy nhất, sát nhân. Hắn cũng biết rằng kẻ này rất mạnh, Lôi Bôn không phải là đối thủ.

Nhưng Trần Lương không biết rằng hắn đã từng gặp mặt kẻ này một lần, chỉ là thời gian đã quá lâu và chỉ là gặp thoáng qua nên không nhớ.

Người đến, chính là Diêm Quý.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193: Không còn vô địch cùng cấp

Diêm Quý mang theo huyết sát chí phí nồng đậm bay về hướng 5 người Trần Lương. Khoảng cách còn 2 dặm, hắn không nói không rằng, trực tiếp đánh ra võ kỹ mạnh nhất, Huyết Ma. Một thân ảnh huyết sắc ác ma, phô thiên cái địa lao về phía trước như muốn nuốt chửng đám kiến hôi.

Trần Lương đã có chuẩn bị từ trước, cũng đánh ra võ kỹ mạnh nhất của mình là Hải Hoàng Thương, thậm chí đã vận dụng cả Đạo Thần Thông Hủy Diệt Nguyên Khí.

Một đợt sóng thần khổng lồ tạo nên từ ngàn vạn mũi thương đâm vào huyết sắc ác ma tạo nên một vụ nổ chấn động màng nhĩ Tuyết Hoa. Để tránh thương vong, nàng cùng 3 người khác nhanh chóng lùi ra xa tới 5 dặm.

Đã vận dụng Đạo Thần Thông mà không chiếm được chút tiện nghi nào, trong khi đối thủ chỉ là Huyền cấp tam phẩm, Trần Lương có hơi chút ngạc nhiên. Hắn ngay lập tức hiển hóa ra Chiến thần Atula đối chiến cường địch.

Không chỉ Trần Lương, ở bên này, Diêm Quý cũng ngạc nhiên không kém. Từ khi bước vào Huyền cấp tam huyết, mỗi khi đánh ra Huyết Ma kết hợp Đạo Thần Thông Huyết Thực, chưa từng có võ giả Huyền cấp nào không nhận lấy thua thiệt.

Huyết Thực là Đạo Thần Thông thứ hai của Diêm Quý có được vào thời điểm hắn đột phá lên Huyền cấp.

Diêm Quý hiểu rằng lần này đối thủ không phải dạng phổ thông, lập tức triệu hồi Tinh linh hóa hình của mình là 1 đầu Đại ma vương với 2 chiếc sừng to và dài.

Cả 2 đối thủ tiếp tục đối chiến lần 2.

Chiến thần Atula cảm theo 6 thanh chiến thương đều là phẩm cấp Thiên Thánh Khí cùng chủ nhân đồng thời đánh ra Hải Hoàng Thương tạo ra 1 đợt sóng thương ngập trời, đếm mãi không hết số lượng chiến thương trong đó. Đây mới thực sự là toàn bộ uy lực Hải Hoàng Thương do Trần Lương thi triển.

Diêm Quý đứng cách xa 2 dặm vẫn có thể cảm nhận được áp lực kinh khủng từ võ kỹ của đối phương. Hắn không chịu yếu thế, kết hợp với Tinh linh hóa hình chém ra 1 huyết kiếm khủng bố tuyệt luân.

Diêm Quý vẫn là 1 chiêu Huyết Ma như trước. Còn Đại ma vương, hai tay quạt xuống 2 chảo. 10 móng tay của hắn tựa như 10 thanh quỷ kiếm, kết hợp với Huyết Ma tạo nên một huyết quỷ kiếm tà dị vô cùng.

Đứng cách xa 7 dặm, mấy người Bối Bối đều cảm thấy lạnh sống lưng. Nàng, Tuyết Phi, Lôi Bôn đều đã quen thuộc chiến đấu nên không quá bị ảnh hưởng. Riêng Tuyết Hoa cảm thấy hoa mắt, chóng mặt, phải vận khí bảo vệ bản thân.

Huyết quỷ kiếm liên tục chém qua sóng thương, phá hủy trăm vạn chiến thương. Đáng tiếc, chiến thương tuy bé, nhưng lại nhiều vô kể, cuối cùng phá hủy huyết kiếm, tiếp tục đánh tới Diêm Quý.

"Hừ!" Diêm Quý đã rất lâu rồi mới bị thua thiệt như này, tức giận cùng với Đại ma vương vùng kiếm chống đỡ.

Diêm Quý không có thời gian đánh ra Huyết Ma, chỉ có thể cấp tốc dùng một kiếm phổ thông chống đỡ. Nhưng vậy là đủ rồi. Sóng thương của Trần Lương vốn đã bị huyết quỷ kiếm chém rụng gần hết, đụng độ với một kiếm phổ thông của Diêm Quý liền biến mất.

Trần Lương chiếm ưu thế nhưng không có nửa điểm vui mừng, mà thần sắc ngưng trọng nhìn Diêm Quý lấy kiếm tự rạch tay. Huyết dịch từ cánh tay Diêm Quý không rơi xuống, mà bay ngược lên cao, ngưng tụ thành huyết kiếm cho Đại ma vương sử dụng.

Diêm Quý giơ kiếm lên cao. Đại ma vương không phải vùng kiếm chém, mà cầm huyết kiếm phi về phía Trần Lương. Huyết kiếm vừa rời tay, Diêm Quý băng lãnh vùng kiếm, tăng sức mạnh huyết kiếm lên mấy lần.

Trần Lương triển khai toàn bộ uy lực của Hải Hoàng Thương, lấy 1 biển chiến thương chống lại huyết kiếm lao tới.

Người chịu thiệt thòi trong lần thứ ba giao đấu đã đổi sang Trần Lương. Huyết kiếm phá tan biển thương, mang theo uy lực hủy diệt lao tới hắn.

Trần Lương cùng Chiến thần Atula, cảm 7 thương chém ra 7 thương khí, yếu ớt chống đỡ huyết kiếm. Phá hủy 2 lớp võ kỹ của Trần Lương, Huyết kiếm vẫn mạnh mẽ vô cùng, như ngựa không dừng vó, đâm về phía hắn.

Trần Lương chỉ còn cách lực lượng phòng ngự của bản thân chống đỡ. Áo giáp hắn đang mặc, tuy không phải cấp bậc Bán Thần Khí như Bá Vương Quỷ Điện Giáp, nhưng cũng là Thiên Thánh Khí, tự nhiên là không yếu.

Huyết kiếm còn chưa chạm vào người, cơ thể Trần Lương đã cảm thấy nóng rực hết làn da bên ngoài. Thời điểm huyết kiếm thực sự va chạm với cơ thể hắn, lớp nguyên khí phòng hộ nhanh chóng bị phá hủy, tiếp theo là lớp da ngoài sẽ hoàn toàn hứng chịu lực lượng hủy diệt của huyết kiếm.

Còn may Trần Lương đã có thêm 1 lớp phòng ngự khi bước vào Huyền cấp, đó chính là Đạo Thần Thông Hoàng Kim Đế Thân. Thi triển Hoàng Kim Đế Thân, cơ thể Trần Lương liền tỏa ra kim quang sáng chói như Phật tổ giả làm.

Cơ thể Trần Lương vốn dĩ đã cứng rắn như kim thiết, nay lại có thêm Hoàng Kim Đế Thân gia trì, lực phòng hộ đã mạnh đến đáng sợ. Trọn vẹn huyết kiếm còn có thể gây thương tổn cho hắn, chứ nó đã bị giảm uy lực nhiều qua 2 võ kỹ của Trần Lương trước đó, nên lúc này chỉ có thể đẩy lùi Trần Lương về sau mà không tạo ra được vết thương nào.

Nhìn biến hóa trên cơ thể Trần Lương, lại không thấy đối phương nhận bất kỳ vết thương nào, Diêm Quý không thể không dừng lại một lát, đánh giá đối thủ.

Trần Lương cũng không vội tấn công, nhìn về phía kẻ địch gần như ngang bằng tu vi, lại có thể khiến hắn khó khăn đến thế này.

"Người là ai, vì sao tấn công chúng ta?" Trần Lương hỏi

"Muốn biết, vậy cho ta biết cơ thể ngươi chuyển sang hoàng kim sắc là thế nào?"

"Đây là Đạo Thần Thông của ta" Trần Lương trả lời

"Ta nhận được yêu cầu đến giết 2 nữ luyện đan sư" Diêm Quý cũng trả lời

"Ngươi đến giết theo yêu cầu, không phải đến cướp. Vậy hẳn là kẻ kia có thù oán với 2 nàng. Ta đoán là Ủy Như Phong phải không?"

"Ngươi muốn đoán thế nào cũng được. Để ta xem cơ thể ngươi cứng rắn đến đâu" Diêm Quý nói xong, tiếp tục rạch tay. Vết thương từ lần rạch thứ nhất đã liền lại từ bao giờ. Đường như năng lực hồi phục của hắn cũng mạnh mẽ hơn xa thường nhân.

"Vậy để xem cơ thể ta cứng hay huyết dịch của ngươi nhiều" Trần Lương mỉm cười thách thức.

"Hừ, huyết dịch cơ thể ta nhiều hơn thường nhân mấy chục lần, đủ xoắn chết ngươi"

2 bên không tiếp tục nhiều lời, cùng tấn công đối phương. Tình trạng hiện tại không khác gì trước đó, Trần Lương sử dụng Hoàng Kim Đế Thân chống đỡ huyết kiếm.

Nhìn từ bên ngoài, Trần Lương hoàn toàn không thụ bất kỳ thương thế nào, nhưng thực tế, mỗi lần bị huyết kiếm đâm trúng, bên trong cơ thể hắn bị chấn động không ít.

Tình trạng này tiếp tục diễn ra thêm 3 lần, 5 lần. Ai nhìn cũng thấy được Trần Lương đang yếu thế, hoàn toàn không có năng lực phản kích đối phương, chỉ có thể cứng rắn lấy nhục thân cường hãn chịu đựng.

Cơ thể Diêm Quý vốn dĩ đỡ rục từ đầu đến chân, ngay cả tóc của hắn cũng màu huyết hồng. Sau 7 lần liên tiếp sử dụng huyết dịch bản thân làm huyết kiếm tấn công, cơ thể hắn đã nhợt nhạt không ít.

"Nhìn ngươi nhợt nhạt lắm, còn muốn tiếp tục?" Trần Lương cười nói

"Hừ" Diêm Quý nhìn chằm chằm Trần Lương.

Diêm Quý tiếp tục rạch tay. Nhưng lần này không chỉ có huyết dịch từ tay của hắn bay lên, mà còn có huyết dịch từ kiếm của hắn, tách ra, ngưng tụ thành một huyết kiếm độc lập, không thụ điều khiển của Đại ma vương.

Kiếm của Diêm Quý có tên là Thực Huyết Kiếm, được tạo thành từ chính huyết dịch của Diêm Quý. Hắn đã bế quan 10 năm, tích ra từng giọt huyết dịch lấy từ trái tim của hắn mới thai nghén ra được Thực Huyết Kiếm. Sau đó hắn lại mất 3 năm mới hồi phục lại được thể trạng ban đầu.

Thực Huyết Kiếm vừa sinh ra chỉ là một thanh Thập Thánh Khí, nhưng lại có được một tính năng đặc biệt giống như chủ nhân của nó, là nó có thể hấp thu huyết dịch để trưởng thành. Nói cách khác, Thực Huyết Kiếm càng giết chóc, càng mạnh.

Tiềm năng của Thực Huyết Kiếm là vô hạn, không phải là dạng Thiên Thánh Khí thông thường.

Thực Huyết Kiếm có một đặc kỹ thứ 2, cũng giống như chủ nhân của nó, lấy huyết dịch của bản thân dùng làm vũ khí tấn công. Có điều phải đến đường cùng, Diêm Quý mới dùng đến đặc kỹ này, vì nó sẽ gây thương tổn, giảm tu vi của Thực Huyết Kiếm.

Thực Huyết Kiếm vừa mới đột phá lên thành Thiên Thánh Khí sơ cấp mấy năm trước, nếu lúc này dùng đến đặc kỹ thứ 2, có thể gây ra thiệt hại đáng kể. Thực ra lợi ích từ việc giết 2 nữ luyện đan sư không bằng so với tác hại dành cho Thực Huyết Kiếm, có điều Diêm Quý không còn quan tâm việc này.

Lúc này hắn chỉ quan tâm đến việc giết chết kẻ địch trước mặt.

Nhìn thấy dị tượng từ kiếm của Diêm Quý, Trần Lương không khỏi ngưng trọng hơn vài phần. Đối phương đã dùng đến những át chủ bài cuối cùng, hắn cũng không thể giữ gìn hơn được.

Không chỉ Diêm Quý có võ kỹ về huyết dịch, Trần Lương cũng có 1 môn võ kỹ bổ trợ học được từ Huyết Vô Thần, tên là Huyết Khôi Chủ, có tác dụng tăng gấp 10 lần lực sát thương.

Trần Lương đã học xong môn võ kỹ này từ lâu, thi triển cũng nhiều lần nhưng mới là luyện tập, chưa từng dùng trong thực chiến.

Trần Lương lấy Địa Long Thương rạch một đường dài trên cánh tay trái. Tay phải cảm thương ngư huyết tạo thành 1 thanh huyết thương. Trần Lương sẽ dùng Huyết Khôi Chủ cho Đế Nhất, tạo ra một võ kỹ mạnh nhất của hắn thời điểm này.

4 người bên ngoài nín thở quan chiến. Nhìn vào sự chuẩn bị của 2 cường phùng địch thủ, bọn hắn biết lần giao tranh tiếp theo sẽ quyết định chiến cuộc.

2 bên đều đã chuẩn bị xong.

Trần Lương phóng ra 1 huyết thương, xé gió lao đi. So với thời điểm hắn mới đột phá lên Hoàng cấp, Đế Nhất lúc này mạnh hơn mấy chục lần. Cả 2 Nhân Sinh tăng trưởng hơn gấp đôi, đột phá lên Huyền cấp, Chiến thần Atula trợ lực, Huyết Khôi Chủ gia trì, cả 4 yếu tố khiến Đế Nhất lúc này mới lộ ra uy lực của một Thiên cấp võ kỹ.

Phản chấn từ Đế Nhất đánh bay Trần Lương ra sau trăm trượng. Nếu không phải có Hoàng Kim Đế Thân, chỉ sợ Trần Lương đã bị nổ nát người.

Phía bên kia 2 dặm, Diêm Quý phóng ra 2 huyết kiếm. Người yếu bóng vía nhìn vào 2 huyết kiếm sẽ sinh ra ảo giác mà rơi vào trạng thái điên loạn. Thời điểm 2 huyết kiếm thành hình, có thể thấy rõ Diêm Quý nhợt nhạt hơn nhiều, Thực Huyết Kiếm cũng nhỏ đi vài phần.

2 huyết kiếm phóng ra, 1 thanh do Đại ma vương toàn lực phi ra, 1 thanh nương theo động tác chém xuống của Diêm Quý mà phóng đi.

Nhất thương đụng nhị kiếm hình thành chấn động lan ra một vùng không gian lớn tới 10 dặm. Chấn động cỡ này, bình thường chỉ do cuộc chiến ở trình độ Địa cấp võ giả mới có.

Thương kiếm tranh phong trong khoảnh khắc liền phân ra thắng bại. Nhị kiếm bị huyết thương phá hủy biến mất trong không gian. Huyết thương tiếp tục phóng tới với tốc độ nhanh không tưởng, để cho Diêm Quý không kịp ra công kích chống đỡ, chỉ có thể té ra Lân Giáp chống đỡ.

Từ thời điểm tu luyện ra Lân Giáp nhờ uống máu Hóa Kỳ Lân, Diêm Quý rất hiếm khi sử dụng. Những lần phải dùng đến, đều là do phải chiến đấu vượt hơn 1 đại cảnh giới.

Bên ngoài cơ thể, làn da của Diêm Quý chuyển sang hình dạng của vảy Kỳ Lân giúp lực phòng ngự của hắn mạnh lên vô số lần.

Nguyên khí phòng hộ vừa đựng độ Đế Nhất liền bị phá hủy không còn gì, đâm trực tiếp vào thánh giáp của Diêm Quỷ. Thánh giáp chỉ đỡ lại huyết thương bên ngoài và một phần lực lượng. Dư lực còn lại phá đến tầng Lân Giáp, chấn thương thể nội hân.

Diêm Quỷ bị huyết thương đâm văng xa hơn 1 dặm, rơi xuống đất, phá ra 1 tiếng nổ lớn, không rõ sống chết.

Trần Lương không có đuôi đến, chỉ đứng đó thờ hồi phục khí lực. Đánh qua đánh lại liên tục, lượng nguyên khí dồi dào trong cơ thể Trần Lương đã bị giảm xuống hơn nửa.

Bước vào Huyền cấp, Trần Lương tự tin vô cùng có thể khoái hoạt phong vân, chiến vô bất thắng, vô địch cùng cấp. Chiến đấu cạnh Bối Bối, hân một thương hạ gục 4 Huyền cấp trên tu vi khiến sự tự tin này càng được khẳng định.

Thật không ngờ, hân còn chưa đi được nhiều nơi, chưa đối đầu với nhiều người đã gặp ngay 1 cường địch chiến đấu bất phân thắng bại khiến hân phải dùng đến Huyết Khởi Chú. Trận chiến này nhắc hân phải nhìn nhận lại bản thân, nhìn nhận lại thể gian quái vật rất nhiều, chủ quan khinh địch sẽ khiến bản thân rơi vào vạ kiếp bất phục.

Trần Lương chưa nghỉ ngơi được bao lâu thì Diêm Quỷ đã bay trở lại trận chiến. Thánh giáp trên người hân bị đục thủng 1 mảng lớn, từ nay chỉ còn là 1 đồng sắt vụn. Lân giáp của hân cũng bị phá toái, tạo nên 1 vết thương sâu tận xương tủy.

"Người giỏi lắm. Người là người duy nhất đánh ta đến mức này trong cùng cấp tu vi. Hôm nay, hết thấy tất cả các người đều phải chết"

Diêm Quỷ thả ra ngoan thoại xong thì cơ thể bắt đầu biến đổi. Chỉ sau 1 hồi thờ, nơi Diêm Quỷ đứng xuất hiện 1 con Huyết Lân Thú, có hình dạng không phải Hỏa Kỳ Lân nhưng cũng giống tới 7, 8 phần.

Đạo Thần Thông thứ 1 của Diêm Quỷ là Huyết Thực, một dạng biến đổi nguyên khí, tạo cho nguyên khí của hân có năng lực hấp thu nguyên khí của đối thủ.

Đạo Thần Thông thứ 2 của Diêm Quỷ là Huyết Lân Thú, một dạng biến đổi cơ thể sang hình dạng Huyết Lân Thú. Tại hình dạng này, năng lực chiến đấu của hân lại nâng lên một tầm cao mới, nhưng nhược điểm là hân không còn thần trí, giết chết tất cả mọi người, địch ta bất phân. Diêm Quỷ chỉ biến lại hình dạng nhân loại theo thời gian hân đã cài đặt trước khi hóa thú.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Siêu năng lực của ta là giàu

Diêm Quỷ chuyển hóa hoàn toàn sang Huyết Lân Thú cao tới chục trượng, lớn gấp trăm lần nhân loại. Huyết Lân Thú lớp da ngoài loang lổ hắc sắc, huyết sắc, đan xen vào nhau.

Huyết Lân Thú gầm lên 1 tiếng chấn động không gian, phá sóng âm vào mặt 4 người Bối Bối quan chiến từ xa.

"Thật đáng sợ Đạo Thần Thông" Lôi Bôn cảm thán nói. Hân còn chưa từng nhìn thấy nhân loại biến thành quái thú như thế này trong đời.

"Chỉ sợ chiến lực đã đạt tới Địa cấp sơ kỳ" Tuyết Phi nói

"Vậy phải làm sao, phu quân có chống đỡ được không?" Tuyết Hoa hỏi

"Để ta dùng độc tấn công nó" Bối Bối tiến lên

"Khoan đã" Lôi Bôn ngăn lại "Người cũng đã chứng kiến sức mạnh của bọn hân. Hiện giờ tên kia biến thành yêu thú chắc chắn mạnh hơn nhiều lần. Người xông lên, chỉ sợ trúng 1 đòn là tử vong rồi. Tốt nhất người đứng đây chuẩn bị, sẵn sàng bỏ chạy hoặc làm theo yêu cầu của thiếu gia"

Bối Bối nghe cũng hợp lý nên trở lại vị trí cũ. Nàng cũng không dám chắc độc đan của mình có tác dụng với con yêu thú khổng lồ kia.

Trong lúc Diêm Quỷ hóa thú, Trần Lương đã chuẩn bị xong Đế Nhất kết hợp Huyết Khởi Chú. Hân không có được lượng huyết dịch dồi dào như Diêm Quỷ. Vì vậy chỉ sau 2 lần sử dụng Huyết Khởi Chú, cơ thể hân đã trở nên nhợt nhạt, suy yếu vô cùng, không có dăm bữa, nửa tháng nghỉ ngơi thì không thể hồi phục hoàn toàn.

Thờ ra một hồi, Trần Lương bình thân phóng Đế Nhất tấn công Huyết Lân Thú.

Huyết Lân Thú không có Yêu Ảnh như yêu thú thực sự, nhưng cũng có thần thông của riêng mình. Nó há miệng, nhô ra hàm răng nhọn. Từ trong cổ họng, một hỏa cầu phun ra ngăn chặn Đế Nhất.

Hỏa cầu nóng rực, thiêu đốt mọi vật. Cả một vùng đất rộng 5 dặm đều bị nhiệt lượng kinh khủng thiêu hủy thành tro bụi. Giăng co một lúc, cả hỏa cầu và Đế Nhất đều lẫn nhau phá hủy, cùng nhau biến mất.

2 lần dùng đến cực hạn công kích, cơ thể Trần Lương đã suy kiệt rất lớn, không thể tiếp tục lần 3 sử dụng. Huống hồ Huyết Lân Thú cũng không cho hân thời gian làm việc đó.

Trần Lương vừa thờ dốc được mấy hồi, Huyết Lân Thú đã thu hẹp khoảng cách 2 bên xuống còn nửa dặm. Lực mạnh, giáp dày, sở trường của Huyết Lân Thú là đánh cận chiến. Đây đồng thời cũng là sở thích dùng tự thân phá hoại của mình.

Trần Lương ngay lập tức quay mình bỏ chạy, thi triển đồng thời 2 Đạo Thần Thông và phong thuộc tính để bay đi với tốc độ nhanh nhất. Nhưng tốc độ của Huyết Lân Thú vẫn nhanh hơn nhiều.

Đôi huyết dịch sau lưng Huyết Lân Thú che phủ một không gian rộng lớn là nhân tố chính tạo nên tốc độ bay phi thường nhanh của nó. Chỉ thoáng chốc, nó đã đuổi kịp Trần Lương.

Quá bất ngờ, không kịp chuẩn bị, cũng không có sức phản kháng, Trần Lương bị Huyết Lân Thú 1 chèo đập xuyên người. Còn may hân đang dùng Thân Hóa Lôi Đình nên không bị thương, nhưng cú đập của Huyết Lân Thú khiến cơ thể hóa lôi của hân lung lay vụn vụn, thậm chí rơi lệch khỏi đường bay. Nếu để Huyết Lân Thú đập nhiều lần, chỉ sợ cơ thể lôi hóa của hân cũng chịu không nổi.

Tự biết bản thân hân và cả 4 người kia không ai có thể thoát khỏi Huyết Lân Thú, Trần Lương hét lớn:

"Tất cả vào trong ta"

Trần Lương vừa bay về phía 4 người, vừa lượn vòng tránh thoát từng cú đập như trời giáng của Huyết Lân Thú.

Khoảng cách 5 dặm lúc này trở nên quá gần. Ngấn ngủ một thời gian nửa nén hương, Trần Lương đã dẫn theo Huyết Lân Thú tiến sát 4 người.

Trần Lương tỏa ra tinh thần lực, muốn thu 4 người vào Tiểu Cửu Giới, nhưng chỉ có 3 người Tuyết Hoa biến mất, còn Bối Bối vẫn ở đó, lựa chọn xoay người bỏ chạy.

Trần Lương không dám tới gần nàng, kéo Huyết Lân Thú đập 1 phát chết luôn vị nữ luyện đan sư thiên tài lại xinh đẹp này.

"Vào trong ta, ta hứa sẽ thả ngươi ra, nếu không ngươi chết chắc" Trần Lương vừa lượn tránh kịp thời cái miệng khổng lồ tộp, vừa hét lớn.

Bối Bối rơi vào giằng co nội tâm. 2 bên không quen không biết, tự nhiên dễ bản thân tiến vào trong Không Thú của đối phương thì quá mạo hiểm. Nhưng tốc độ, uy lực của Huyết Lân Thú nàng vừa tận mắt trông thấy, vượt quá xa khả năng chống đỡ của nàng.

"Ta có cách thoát thân. Ngươi không nhanh thì ta mặc kệ đấy" Trần Lương nhắc nhở lần cuối.

Hắn đã 3 lần bị Huyết Lân Thú đập xuyên người, tình trạng cơ thể trở nên vô cùng bất ổn.

Trần Lương nói lớn:

"Ta đếm đến 3, ngươi không theo ta thì thôi đấy."

1,

2,

3"

Trần Lương vừa đếm đến 3, Bối Bối liền biến mất. Nàng không còn chống cự lệnh triệu tập của Trần Lương.

Tích tắc sau, Bối Bối xuất hiện tại một nơi không giống như tưởng tượng của nàng. Nàng ngỡ rằng mình sẽ bị thu vào Không Thú, nơi không có ánh sáng, nghèo nàn sức sống. Nhưng không, nơi đây không thể nào là Không Thú. Nó càng giống như là một nơi nào đó trên Cửu Giới.

Bên cạnh nàng, 3 người Tuyết Hoa, Tuyết Phi, Lôi Bôn đều đang lo lắng. Chỉ là điều bọn hắn lo không phải cho bản thân mà là lo cho Trần Lương ở bên ngoài bị quái thú truy sát.

Rất nhanh sau đó, Trần Lương cũng xuất hiện bên cạnh 4 người.

Ở bên ngoài, Huyết Lân Thú đang vô lý Trần Lương, đột nhiên không thấy con mồi đâu thì gầm lên tức giận, tìm kiếm khắp nơi. Nó đảo mắt tìm, khịt mũi đánh hơi, xục xạo từng tác không gian đều vô tác dụng. Con mồi của nó đã hoàn toàn biến mất.

Thực ra con mồi của nó đã bị chính nó đánh bay ra mấy dặm. Khi Trần Lương tiến vào Tiểu Cửu Giới thì Tiểu Cửu Giới sẽ không còn nằm trong đan điền của hắn, mà xuất hiện dưới dạng viên ngọc nhỏ bên ngoài Cửu Giới.

Thời điểm Huyết Lân Thú chuẩn bị vỡ trứng Trần Lương thì hắn kịp thời tiến vào Tiểu Cửu Giới. Huyết Lân Thú đã vỡ Tiểu Cửu Giới bay ra xa mà không hề hay biết.

Cảm thấy đã an toàn, Trần Lương biến lại cơ thể, ngồi xuống nuốt đan dược nghỉ ngơi.

1 canh giờ, lại 1 canh giờ trôi qua, Trần Lương vẫn đang đã tọa nghỉ ngơi, không có ai quấy rầy. Liên tục bị huyết kiếm của Diêm Quỷ đâm vào người đã không dễ chịu, lại bị 2 lần phản chấn và mấy lần bị Huyết Lân Thú đập xuyên người khiến nhục thân của Trần Lương rơi vào trạng thái mệt mỏi. Lại thêm 2 lần sử dụng Đế Nhất khiến nguyên khí cũng đã cạn kiệt đến không còn. Cuối cùng là 2 lần rạch tay thi triển Huyết Khôi Chú càng khiến bản thân suy yếu đến tận cùng.

Trong lúc này, Tuyết Hoa tận dụng thời gian tiếp tục nghiên cứu phối phương luyện đan cấp 7 do Bối Bối đưa cho. Nàng thỉnh thoảng còn thỉnh giáo Bối Bối một số kiến thức vương mặc. Tất cả đều được Bối Bối giảng giải đầu ra đầu vào khiến cho Tuyết Hoa bội phục mãi không thôi.

Tuyết Hoa tự nhận kiến thức của mình so với Bối Bối kém xa 10 vạn 8 ngàn dặm. Ánh mắt nàng nhìn vị luyện đan sư trước mặt đã thay đổi rất nhiều.

1 ngày sau, Trần Lương tỉnh dậy, xuất hiện cạnh đám người Tuyết Hoa. Vừa nhìn thấy Trần Lương, 2 người Tuyết Hoa, Tuyết Phi đã vui mừng chạy đến ôm chầm lấy hắn.

"Phu quân, phu quân"

Ôm xong 2 nàng, Trần Lương mới nhìn Bối Bối, nói:

"Bên ngoài đã an toàn, để ta đưa ngươi ra"

"Nơi đây là?" Bối Bối hỏi

Trần Lương suy nghĩ một chút, cảm thấy không cần thiết phải giấu, nên trả lời:

"Đây là Tiểu Cửu Giới, lực bảo một trong"

Bối Bối thoáng có chút ngạc nhiên, gật đầu hiểu vấn đề.

Không chờ đợi lâu, Trần Lương đưa tất cả ra ngoài. Tuyết Hoa nhanh miệng nói trước:

"Phu quân, Bối Bối cô nương quả thật là thiên tài trong thiên tài, kiến thức luyện đan phải nói là am hiểu vô cùng. Tất cả câu hỏi của ta đều được nàng giải đáp thỏa đáng"

"Đa tạ Bối Bối cô nương" Trần Lương mỉm cười nói

"Không có gì, nàng cũng rất giỏi. Những câu hỏi của nàng đều cần hiểu sâu mới biết mà hỏi. Ta còn có việc phải đi, ân cứu mạng sau này sẽ báo đáp, cáo từ" Bối Bối quay người rời đi.

"Bối Bối cô nương, xin chờ chút" Trần Lương gọi lại

"Có chuyện gì?"

Trần Lương nhìn qua Tuyết Hoa, lại nhìn Bối Bối, nghiêm túc nói:

"Người có thể truyền dạy Châm Cứu và đan đạo cho Tuyết Hoa không? Thù lao tùy người quyết, chỉ cần nói 1 lời"

Tuyết Hoa nghe xong ngạc nhiên, nhưng rất nhanh khôi phục minh tinh cùng vui mừng. Nàng cười nói nhìn về Bối Bối:

"Đúng vậy, Bối Bối rất giỏi, nếu được theo nàng học đan đạo thì quá tốt rồi"

Tuyết Hoa ánh mắt mong chờ Bối Bối sẽ gật đầu đồng ý. Đáng tiếc, câu trả lời của Bối Bối lại là:

"Không, ta còn rất nhiều việc phải làm, không muốn mất thời gian dạy dỗ người khác"

Tuyết Hoa chùng hững, thất vọng không biết nói gì.

"Người có thể cho ta biết những việc người cần làm?" Trần Lương hỏi

"Báo thù" Bối Bối đáp ngắn gọn

"Kẻ thù của người thế nào?"

"Rất mạnh, tôi thiếu là Địa cấp hậu kỳ, có thể là đại viên mãn, hoặc hơn thế" Bối Bối nói về kẻ thù, sự tức giận liền dâng lên trong nàng.

"Hiểu rồi. Người luyện độc đan, nuôi Huyết Độc Trùng hãn cũng vì mục đích này đi. Đồng thời người chắc cũng luyện võ đạo?"

"Đúng vậy"

"Chương pháp?" Trần Lương hỏi, hẳn đã xem nàng đánh độc chương về 3 tên Huyền cấp

"Đúng vậy"

"1 chương lúc trước quả thật không tồi. Người muốn trả thù cường giả là Địa cấp, thậm chí thiên cấp, cần tổn hao thời gian, công sức và tài nguyên rất lớn để tu luyện. Với năng lực luyện đan sư của người, kiếm nhiều Tinh thạch không khó. Nhưng cái người cần là rất nhiều, mà không phải nhiều. Vì vậy không nên từ chối các mối làm ăn béo bở.

Ta đảm bảo, cùng một thời gian, người luyện đan bán lấy Tinh thạch sẽ không là gì so với chi phí đào tạo Tuyết Hoa.

Chưa kể sức 1 người sao bằng 1 tông môn. Môn phái của ta có mấy ngàn Hoàng cấp, 5 Địa cấp, sẽ có thể giúp đỡ người rất nhiều. Thí dụ như tìm mua đồ vật, tìm kiếm thông tin...

Người xưa có câu, muốn đi nhanh thì đi một mình, muốn đi xa phải đi cùng nhau. Đây là lí do ta mất công, mất thời gian thành lập môn phái"

Bối Bối đứng yên nghe, không phản bác nửa lời. Cuối cùng hỏi:

"Người định trả học phí như nào?"

Trần Lương mỉm cười. Hẳn chỉ sợ người không cần tiền tài, còn nếu hỏi giá thì câu chuyện dễ nói, dễ nói

"Người luyện võ để trả thù, học phí đầu tiên là 1 kiện Bán Thần Khí"

"Người nói lại" Bối Bối như không tin vào tai mình

"Học phí trả nhiều lần, trước tiên là 1 kiện Bán Thần Khí" Trần Lương nói xong, lấy ra 1 găng tay.

"Đây là Bán Thần Khí?"

Người dùng thử liền biết. Trần Lương tung găng tay cho Bối Bối. Nàng ngắm nghía 1 hồi rồi đeo vào tay, thay thế cho một chiếc găng tay cũ. Nàng vận khí, thi triển ra 1 chương mạnh nhất của mình về ngọn núi phía xa.

Trần Lương hứng thú nhìn chương của Bối Bối. Nàng thân là độc đan sư, hạ độc giết người là việc làm thường xuyên, lại có chương lực hình dạng 5 bạch miêu béo tốt, đáng yêu.

Nhìn đáng yêu nhưng uy lực rất không tồi, đánh cho cả 1 mảng lớn sơn thạch sụp đổ.

"Thấy thế nào?" Trần Lương hỏi

"Tăng lên 350 lần lực công kích và sở hữu 2 đặc kỹ. Quả thực là một kiện Bán Thần Khí"

Thực ra không cần phải thử đánh chương. Khi nàng đưa nguyên khí và tinh thần lực vào găng tay đã có thể nắm được thông tin cụ thể của kiện Bán Thần Khí.

"Người thực sự lấy Bán Thần Khí làm học phí?" Bối Bối không khỏi kinh ngạc.

Một kiện Bán Thần Khí, giá trị thấp nhất cũng là trăm triệu Tinh thạch. Thời điểm Bối Bối giàu nhất, tổng gia sản cũng chỉ tương đương tầm 120 triệu Tinh thạch. Vậy mà giờ đây đối phương thần nhiên vắt ra như vắt một chiếc găng tay phổ thông. Đây là cỡ nào phá gia chi tử, lại là cỡ nào đại gia, trọc phú.

"Chỉ là một kiện Bán Thần Khí mà thôi, của nhà trồng được, người không cần như vậy ngạc nhiên"

Bối Bối ngẩn ngơ, lại có thể trồng được Bán Thần Khí sao. Người cho rằng Bán Thần Khí là rau cải ngoài chợ??? Bối Bối trăm ngàn suy nghĩ cũng không thể hiểu nổi

Nhìn Bối Bối kinh ngạc, Trần Lương không khỏi bật cười, nói:

"Siêu năng lực của ta là giàu. Người giúp sức cho ta, sau này chỗ tốt không thiếu"

Lời Bối Bối đứng ngoài nhìn, cười khò. Bất cứ ai nhìn thấy mức độ giàu có của Trần Lương đều không khỏi vạn phần kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Xếp hàng cũng rắc rối

Bối Bối nhìn ngắm kiện găng tay Bán Thần Khí. Nó có tên là Mệnh Vô Thiên. Cái tên này xuất phát từ nguồn gốc hình thành, từ một kiện Thượng phẩm Thiên Thánh Khí trở thành Bán Thần Khí.

Chủ nhân ban đầu của Mệnh Vô Thiên là 1 Luyện khí sư Địa cấp đại viên mãn. Thời điểm đột phá lên Thiên cấp, nhận Thiên Địa tẩy lễ, hắc mang trên người Mệnh Vô Thiên.

Thiên Địa Tẩy Lễ là quá trình Địa cấp đại viên mãn đột phá lên Thiên cấp. Trong quá trình này, nhân loại được thiên địa một lần nữa gột rửa nhục thân, rèn luyện toàn bộ cơ thể lên một tầm cao mới.

Có thể so sánh Thiên Địa Tẩy Lễ với quá trình rèn binh khí. Từng đợt thiên lôi đánh vào nhân loại chính là từng đợt búa lớn nện lên kim thiết. Nếu kim thiết quá yếu, sẽ bị búa đập nát. Nếu nhân loại quá yếu, sẽ bị thiên lôi chấn cho hồn phi yên diệt. Nếu kim thiết đủ cứng, sẽ trở thành 1 thanh kiếm sắc bén, hiệu dụng vô cùng. Nếu nhân loại đủ mạnh, sẽ đột phá tu vi vào Thiên cấp, trở thành cường giả đứng đầu, tuổi thọ tăng lên 1 vạn năm.

Chủ nhân của Mệnh Vô Thiên một đời vang danh, đáng tiếc cuối cùng là không vượt qua nổi Thiên Địa Tẩy Lễ, chống cự không nổi những đợt lôi đình oanh phá cuối cùng.

Biết bản thân không còn hi vọng, hắc dùng chút sức tàn cuối cùng quay sang rèn đúc Mệnh Vô Thiên. Lấy lôi đình thay hóa lò, lấy tay thay búa, hắc từ bỏ chống cự thiên lôi, dồn toàn bộ sinh mạng để rèn đúc Mệnh Vô Thiên.

Hắc quyết không chết bởi thiên lôi mà tự hiến mạng cho luyện khí. Vì vậy găng tay được đặt tên là Mệnh Vô Thiên.

Trong 1 vạn năm trở lại, cứ 1000 năm lại xuất hiện một kiện Bán Thần Khí mới được tạo ra. Nghe có vẻ số lượng sẽ rất ít, nhưng vì được tích lũy qua trăm ngàn vạn năm, tuy có thất lạc, có bị phá hủy, nhưng chung quy là số lượng tăng dần theo năm tháng. Vì vậy số lượng Bán Thần Khí hiện giờ không ít.

Trăm vạn năm trước, mỗi kiện Bán Thần Khí đều là vô giá, không có người nguyện ý bán ra. Nhưng giờ thì thịnh thoái trên Cửu Giới xuất hiện 1 kiện Bán Thần Khí được đưa ra bán trong đại hội đấu giá lớn.

Giá cả thấp nhất từng được ghi nhận là 1 vạn củ cho Bụi Kiếm, còn các loại độc nhất vô nhị Bán Thần Khí thì lên tới 2, 3 vạn củ là bình thường.

Đây là người may mắn gặp được đấu giá hội có bán. Nhiều người có Tinh thạch mà thiếu may mắn, muốn tìm mua 1 kiện Bán Thần Khí phù hợp bản thân mà không được.

"Người không sợ ta cầm bảo vật chạy mất sao?" Bối Bối hỏi

"Nếu người muốn cả đời phải chạy trốn hoặc muốn tạo ra 1 kẻ thù khủng khiếp chỉ bởi 1 kiện Bán Thần Khí thì cứ làm. Tương lai của người giá trị hơn nhiều nên ta mới không ngần ngại đưa ra"

Bối Bối gật đầu, nói:

"Thôi được, ta sẽ dạy Tuyệt Hoa Châm Cứu và đan đạo. Nhưng hiện giờ ta có việc quan trọng cần làm. Việc này rất nguy hiểm và thời gian không hạn định. Vì vậy các người cứ đi gặp Lữ Bích Ngọc, xem thế nào. Dù sao bà ta cũng là luyện đan sư cấp 8 đỉnh phong, còn ta mới là cấp 8 mới lên. Lần đi này của ta không biết còn sống mà trở về, Tuyệt Hoa nếu được bà ta dạy dỗ thì là tốt nhất"

Bối Bối đưa trả lại Mệnh Vô Thiên cho Trần Lương

"Có cần ta giúp không?" Trần Lương hỏi

"Việc này người không giúp được" Bối Bối nói

"Được. Vậy chúc người chiến thắng khải hoàn"

Tuyệt Hoa cùng Bối Bối trao đổi Truyền tin thạch rồi 2 bên tách ra đi con đường của mình.

Đám người Trần Lương quay trở lại Không Tú Thành. Lúc trước phải đuổi theo Bối Bối, nên bọn hắc đi về cửa nam, trong khi đi gặp Lữ Bích Ngọc lại cần tới công thành phía bắc.

Có điều hắc không đi vào trong, mà vòng phía ngoài phi thân qua, tránh gặp những rắc rối không cần thiết.

4 người bay một lèo đến Ngũ Phong Sơn, nơi ở của Lữ Bích Ngọc. Còn cách đích đến 10 dặm, Trần Lương đã nhìn thấy 1 đoàn người dài 3 dặm xếp hàng chờ tới lượt.

10 dặm cũng là khoảng cách bắt đầu có trận pháp cấm bay để giảm thiểu sự lộn xộn. Quy tắc bắt đi bắt dịch của Lữ Bích Ngọc là phải xếp hàng để được phục vụ. Kẻ nào gây sự liên sẽ bị đuổi ra khỏi hàng.

Đội ngũ bảo vệ của Lữ Bích Ngọc lên tới mấy ngàn người, tu vi từ Hoàng cấp tới Địa cấp. Những người đến đây để cầu cạnh nàng, tự nhiên là không muốn gây sự với người của nàng.

Đan dược từ đan phòng của Lữ Bích Ngọc thấp nhất là cấp 5, do đồ đệ, học việc của Lữ Bích Ngọc luyện chế. Giá 1 viên đan dược thấp nhất cũng lên tới 1000 Tinh thạch, còn cao thì lên tới trăm vạn Tinh thạch do đích thân Lữ Bích Ngọc luyện chế cũng không phải hiếm.

Ngoài việc phải xếp hàng theo lối, thì nơi đây còn có 1 luật lệ khác, là những người có cùng mục đích chỉ được 1 người xếp hàng.

Những người đến xin chữa bệnh, có người là trưởng lão, đại trưởng lão, có người là môn chủ, gia chủ, tóm lại là bên dưới thuộc hạ nhiều vô số. Thân mang trọng bệnh, lại có nhiều thuộc hạ, đương nhiên sẽ để thuộc hạ đứng xếp hàng thay cho mình.

Có một lần, một gia tộc sử dụng 100 tộc nhân đứng xếp hàng, vậy là các thế lực khác cũng tranh nhau cho người vào đứng, khiến đội ngũ chờ đợi dài tới ngút tầm mắt. Lữ Bích Ngọc đành phải đưa ra luật lệ nghiêm cấm nhiều người xếp hàng cho cùng 1 mục đích.

1 người bệnh thì 100 người nhà, vì vậy mới dẫn đến nhà cửa nơi đây bắt đầu được xây nên làm nơi tạm trú cho đám người cùng chờ đợi với kẻ xếp hàng. Người nào xếp hàng sẽ được người của Lữ Bích Ngọc bảo hộ, nhưng sau khi xong việc, nếu người mang trên người bảo vật, hoặc gây thù chuốc oán trong quá trình xếp hàng, chỉ sợ sẽ rời đi không yên.

Điền hình 1 trường hợp. 1 công tử của một đại gia tộc cần đan dược chữa bệnh Sùi Máo Kê, đã chữa trị khắp nơi không khỏi. Hắn không phải là người đứng xếp hàng, nhưng hắn cũng không muốn phải chờ đợi nhiều năm mới có đan dược. Vì vậy hắn dùng thủ đoạn để kẻ khác phải nhường chỗ.

Hắn không dám gây sự, làm loạn, động chân động tay, nhưng hắn đứng ngoài nói lời đe dọa "bất cứ kẻ nào không nhường chỗ thì khi rời khỏi hàng sẽ bị mấy trăm thuộc hạ của hắn giết chết".

Những kẻ thân cô thế cô, sức mạnh lại không đủ thì sẽ phải nhường vị trí xếp hàng cho người của gã công tử. Chỉ đến khi hắn cũng gặp phải 1 người đang xếp hàng cũng thuộc đại thế lực, mà người của đại thế lực đây cũng đang đóng quân tại đây, thì hoạt động hống hách của hắn mới dừng.

Vì vậy xếp hàng mua đan dược càng cần có đồng bọn đứng ngoài làm hậu phương.

Số người xếp hàng chờ đợi lên tới 3 dặm, không phải vì có quá nhiều người đến, mà bởi vì thời gian phục vụ mỗi người quá lâu.

Một vị lão giả cầm theo tay trái của mình, sau khi chờ đợi 5 năm, cuối cùng cũng đến lượt lão bước lên vị trí đầu tiên, gặp được Lữ Bích Ngọc. Nhưng ngay cả như vậy, lão cũng phải chờ thêm 40 ngày để Lữ Bích Ngọc phục hồi trạng thái cơ thể sau khi kiệt sức luyện chế 1 viên đan dược cấp 7 trị giá 60 củ. Lữ Bích Ngọc nổi lại được cánh tay cho lão thì cũng lại cần 1 tuần để nghỉ ngơi.

Lại có thời điểm, Lữ Bích Ngọc mất tới 3 tháng để luyện chế 1 viên đan dược cấp 8, sau đó lại mất 1 tháng để nghỉ ngơi, phục hồi nguyên khí. Vậy là mất tận 4 tháng chỉ để phục vụ 1 người.

Tuy nói năng tối đa chỉ phục vụ 30 người mỗi tháng, nhưng thường thì chả mấy khi nàng gặp đủ 30 người trong 1 tháng.

Có người lại không may, yêu cầu đan dược mà thiếu nguyên liệu. Vậy là 1 lần xếp hàng để đặt đan dược, sau khi tìm đầy đủ dược liệu, quay trở lại Ngũ Phong Sơn thì 1 lần nữa phải xếp hàng để nhờ Lữ Bích Ngọc luyện đan.

Thình thoảng có người gặp may, yêu cầu đan dược có sẵn trong kho của Lữ Bích Ngọc thì một hơi thở sau liền xong việc rời đi, người kế tiếp hắn cũng được hưởng lợi.

Đan dược do Lữ Bích Ngọc luyện chế bán ra đều đắt hơn giá thị trường, vì vậy không biết tìm ở đâu khác mới phải đến đây mua của nàng. Người cần mua thường có thuộc hạ, nên hắn không phải đích thân đứng xếp hàng. Cho dù là võ giả độc lai độc vãng cũng sẽ thuê người xếp hàng hộ.

Cần như các yêu cầu về đan dược, chữa bệnh, Lữ Bích Ngọc đều có thể đáp ứng được, vì vậy số người đến vẫn nhiều hơn số người đi. Có nhiều người vì chờ đợi quá lâu mà từ bỏ, phí mất công sức cả năm xếp hàng.

Với 1 đoàn người dài tới 3 dặm, chỉ sợ Trần Lương xếp hàng đợi 10 năm, 20 năm mới đến lượt. Tuyết Hoa ái ngại, nói:

"Chúng ta chờ Bối Bối hoặc tìm người khác thôi"

"Không thể chờ Bối Bối. Nàng không biết còn sống trở về không, và lúc nào xong việc. Chờ đợi bị động như vậy không ổn. Đã mất công đến đây, vậy xuống xem 1 chút" Trần Lương nói.

Đám người Trần Lương hạ xuống đất ngay trước trận pháp cấm bay rồi từ từ đi bộ tiến về Ngũ Phong Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Bôi Trơn

Đường đi vào nơi ở của Lữ Bích Ngọc là 1 khe núi hẹp vừa 2 người đi, dài 2 dặm. Đoàn người xếp hàng vượt ra khỏi khe núi 1 dặm.

Bất kể mưa nắng, những người trong hàng đều phải đứng đó chịu đựng. Chỉ cần rời khỏi hàng, coi như bước chân đi cấm kỵ trở lại, muốn xếp hàng, coi như người mới, phải đứng về cuối, hoặc nhờ người khác đứng thay.

Tiếp sau dãy hàng là những ngôi nhà của các thế lực có người trong đội ngũ đứng chờ kia. Bọn hắn lúc rảnh thì ngồi đã tọa tu luyện, hoặc đi tìm kiếm yêu thú, linh dược tại 4 dãy núi lớn. Nơi đây linh khí tương đối tốt, có thể ở đây cũng không tồi.

Nhóm người Trần Lương một đường thẳng tiến tới nơi xếp hàng. Trên đường đi, bọn hắn nhìn thấy một số ngôi nhà cửa mở toang hoang giống như không có người ở. Hắn là do một thế lực nào đó bỏ lại sau khi xong việc.

Nơi đây có 1 túp quán và 1 trà quán mọc lên phục vụ những người không biết làm gì để giết thời gian.

Tại cuối hàng có 2 người đứng trông coi, thấy Trần Lương đến thì nói:

"Chỉ 1 người được xếp hàng vào gặp Lữ Bích Ngọc đại nhân"

"Tiểu ca, phu nhân nhà ta muốn xin làm đệ tử học Châm Cứu của Lữ Bích Ngọc đại nhân. Có cách nào nhanh nhất không?" Lôi Bôn hỏi

"Làm gì cũng phải xếp hàng" Người bảo vệ nói ngắn gọn

"Phu nhân, để thuộc hạ ở đây xếp hàng. Hàng dài như này, chỉ sợ chờ rất lâu, phu nhân và môn chủ có thể đi làm việc khác trước. Khi nào gần đến lượt, thuộc hạ sẽ gọi cho môn chủ"

Trần Lương nhìn hàng người dài tới 3 dặm mà ngán ngấm. Hắn cúi vào tay người bảo vệ 10 viên Tinh thạch, nói:

"Huynh đệ, có thể chỉ điểm cho ta một hai"

Người bảo vệ liếc mắt nhìn Tinh thạch trong tay, lắc đầu nói:

"Mất ta hơi mồ, không nhìn thấy gì cả"

Trần Lương đưa thêm 20 Tinh thạch, người bảo vệ mới nói:

"Lữ Bích Ngọc đại nhân không cho dẫn người lên, chỉ có thể xếp hàng gấp. Nhưng ngươi có thể đi nhanh hơn bằng cách mua vị trí, tức là trả tiền cho người đang trong hàng để đổi vị trí cho ngươi"

"Thông thường giá cả như nào?"

"Không có, mọi người tự trả giá với nhau"

"Từ cuối hàng lên tới đầu hàng thì thường hết khoảng bao nhiêu?"

"Từ khi ta vào làm bảo vệ, 10 năm nay chưa gặp ai từ cuối hàng lại có đủ Tinh thạch để đi ngay tới đầu hàng. Thường thì đi tới giữa hàng đã là rất tốn kém tới cả trăm vạn Tinh thạch rồi. Thêm nữa là có những người dù giá nào cũng không bán vị trí, có người lại hét giá rất cao. Căn bản những người dám đến đây đều là có tiền. Vài trăm Tinh thạch với họ không đáng là bao, vì vậy không dễ mà mua vị trí"

Người bảo vệ nói liền một mạch. Đồng tiền quả thực có khả năng bôi trơn miệng lưỡi.

Tuyệt Hoa cảm thấy ái ngại. Huyền cấp võ giả muốn kiếm trăm vạn Tinh thạch cũng cần đến trăm năm. Nhà bọn hắn tuy không thiếu Tinh thạch, nhưng tự nhiên bỏ ra trăm vạn, ngàn vạn Tinh thạch mà không thu về được gì, quả thật là nuốt không trôi.

"Bọn ta có thể lên phía trên trao đổi với những người đầu hàng không?" Trần Lương hỏi

"Tự nhiên là được"

Đám người Trần Lương cất bước đi lên. Cả dãy dài người xếp hàng, đếm chỉ tiết sẽ thấy số lượng lên tới hơn 2000 người, mỗi người đứng cách nhau 2m, đảm bảo giãn cách an toàn, tránh những xung đột không đáng có.

Đứng đầu hàng là một phụ nữ dáng người mảnh khảnh. Nàng trông không có vẻ gì ốm yếu, có thể là đến mua đan dược. Trần Lương mỉm cười đến bắt chuyện:

"Cô nương, nàng đến gặp Lữ Bích Ngọc là để làm gì?"

"Không phải chuyện của ngươi, cút" Nữ nhân khó tính nhăn mặt nói

Bị gọi một gáo nước lạnh, nhất thời Trần Lương không biết làm gì. Hắn cười trừ, nói:

"Cô nương, ta chỉ là..."

"Ta không nói chuyện với nam nhân, cút"

Trần Lương ngán ngấm quay người đi, Tuyệt Hoa tiến tới, nhẹ nhàng nói:

"Cô nương, ta có chuyện muốn trao đổi"

Nụ cười tỏa nắng của Tuyệt Hoa thật sự làm cho người người ưa thích, hoa hoa đua nở. Chỉ đáng tiếc là:

"Ta không nói chuyện với nữ nhân, cút"

Đối phương đã khó tính như vậy, Tuyệt Hoa cũng đành quay trở lại đội ngũ.

"Không nói chuyện với nam nhân, cũng không nói chuyện với nữ nhân. Con điên này chả nhẽ chỉ nói chuyện với chó. Để ả ra khỏi hàng, thuộc hạ sẽ giáo huấn một trận" Lôi Bôn bực mình nói

Trần Lương tiếp tục bắt chuyện với người thứ hai:

"Đại ca, chúng ta có thể trao đổi một chút được không?"

"Ngươi muốn mua vị trí?" Người nam nhân trực tiếp đi vào vấn đề. Hắn đã thấy đối phương người đầu hàng, lại bắt chuyện với hắn, tự nhiên là biết mục đích.

"Đúng vậy. Giá cả, mời huynh đưa ra 1 con số"

"Không được. Ta đã chờ 7 năm mới lên được vị trí này, nếu lại quay xuống cuối hàng, có thể sẽ mất thêm 10 năm nữa. Người nhà của ta bệnh nặng, không thể chờ thêm. Giá nào ta cũng từ chối"

"500 Củ, huynh thấy thế nào?" Trần Lương cố nín kéo

"1000 củ cũng vô ích, người hỏi người đằng sau đi"

Trần Lương không vội, muốn hỏi thăm vài người rồi tính. Người thứ 3 là một lão già. Trần Lương đi tới, còn chưa mở lời, lão già đã nói:

"Người có việc gì gấp mà cần mua vị trí?"

"Ta cũng không hẳn là có việc gấp. Phu nhân của ta muốn theo học đan đạo của Lữ Bích Ngọc" Trần Lương trả lời

"Vậy ngươi không cần tốn kém mua vị trí làm gì. Ngươi đệ thuộc hạ chờ mấy năm là được. Chúng ta thọ niên đều là mấy ngàn năm, chờ đợi vài năm có đáng là bao. Ở đây nhiều người có việc quan trọng, sẽ không muốn bán vị trí cho ngươi, hoặc giá cả cao đến dọa người."

Nữ nhân đầu hàng bị phế 2 tay. Một thân tu vi vẫn còn nhưng chiến lực đã giảm đi 9 phần. Vì vậy nàng vô cùng khó tính, hay cáu gắt và mau chóng muốn nhờ Lữ Bích Ngọc phục hồi tu vi.

Nam nhân phía trên thì là con gái hán trùng độc, mỗi ngày đều chịu đau đớn, nguy hiểm tính mạng, tất nhiên không thể bán vị trí cho ngươi"

"Ồ, dường như ngươi biết rõ mọi người ở đây?" Trần Lương hỏi

"Ha ha, lão phu chờ đợi cùng bọn hán 7 năm trời, tự nhiên là có thể nghe ngóng 1 chút"

"Vậy lão gia ngươi đang cần gì?"

"Ta cần một viên đan dược hoặc linh dược hỗ trợ đột phá lên Địa cấp. Thọ niên của ta chỉ còn lại không quá 4 năm, đã bán đi tất cả gia sản để đến đây. Nếu Lữ Bích Ngọc không giúp được, vậy cũng đành quay về sống nốt những ngày tháng cuối cùng bên con cháu"

Lão già chia sẻ tâm tư, không giấu giếm. Đây có lẽ là lý do hán biết được tình cảnh của những người khác.

Nghe lão già nói, Trần Lương có phần thoái ý. Hán quả thật không có việc gì phải vội. Hán có thể để Lôi Bôn ở đây, tiếp tục đi gặp vị luyện đan sư thứ 2 trong danh sách. Đi gặp lần lượt 9 vị luyện đan sư tiếp theo, nếu không được thì quay lại đây là vừa.

Biết được tình trạng của lão già, Trần Lương cũng biết rằng không thể dùng Tinh thạch để mua vị trí của lão. Hán nhìn sang một người trẻ tuổi xếp phía sau, lão già nói luôn:

"Vị tiểu đệ phía sau là thuộc hạ của một thiếu gia giàu có, ngươi mua không nổi vị trí của hán"

"Môn chủ, đệ thuộc hạ đi xếp hàng giữ chỗ rồi ngươi từ từ suy nghĩ" Lôi Bôn nói

Trần Lương rơi vào trầm tư, hán không muốn để Lôi Bôn ở lại đây rồi rời đi. Vốn dĩ hán cho Lôi Bôn đi theo là để bảo vệ Tuyết Hoa, nếu Tuyết Hoa được nhân vào chỗ khác, sau đó Lôi Bôn không theo vào được thì Trần Lương không được yên tâm cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ác Nhân, Ai Là Thiện Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.